PHILIPPE REYMOND

Già libero docente presso l'Università di Ginevra

DIZIONARIO DI EBRAICO E ARAMAICO BIBLICI

Edizione italiana
a cura di

J. ALBERTO SOGGIN (coordinatore), FRANCESCO BIANCHI, MARIO CIMOSA, GIOVANNI DEIANA, DANIELE GARRONE, AMBROGIO SPREAFICO

SOCIETÀ BIBLICA BRITANNICA & FORESTIERA
Via Quattro Novembre 107
ROMA

PHILIPPE REYMOND
Già libero docente presso l'Università di Ginevra

DIZIONARIO DI EBRAICO E ARAMAICO BIBLICI

Edizione italiana
a cura di

J. Alberto SOGGIN (COORDINATORE), Francesco BIANCHI,
Mario CIMOSA, Giovanni DEIANA, Daniele GARRONE
Ambrogio SPREAFICO

SOCIETÀ BIBLICA BRITANNICA E FORESTIERA
VIA QUATTRO NOVEMBRE 107
00187 ROMA

Comitato di edizione e traduzione:
J. Alberto SOGGIN (coordinatore), Francesco BIANCHI, Mario CIMOSA,
Giovanni DEIANA, Daniele GARRONE, Ambrogio SPREAFICO

Comitato di revisione:
Gian Luigi PRATO, Romeo CAVEDO, Pasqualino TAMIETTI

Segreteria tecnica:
Valdo BERTALOT, Carlo BUZZETTI

Fotocomposizione:
Élie KESROUANI
P. O. Box 2248, Jounieh (Lebanon)

Philippe REYMOND, DICTIONNAIRE D'HÉBREU ET D'ARAMÉEN BIBLIQUES
© Les Éditions du Cerf, 1991
© Société Biblique Française

© Edizione italiana:
© Società Biblica Britannica e Forestiera, Roma 1995

Stampa:
Tipolitografia BELLASTAMPA snc
Via Collatina, 41 - 00177 Roma
Finito di stampare nel mese di novembre 1995

TUTTI I DIRITTI SONO RISERVATI
ISBN 88-237-8040-3

INTRODUZIONE ALLA EDIZIONE FRANCESE

Nel 1982, dopo più di vent'anni di insegnamento di lingue semitiche e di ebraico, ho pensato di preparare questo dizionario per far fronte alle difficoltà linguistiche che gli studenti incontravano quando consultavano, con poca esperienza, i grandi dizionari tedeschi ed inglesi: il Gesenius-Buhl, il Brown-Driver-Briggs, il Koehler-Baumgartner. L'unico dizionario di ebraico biblico in francese a loro disposizione risaliva alla metà del secolo scorso quando i testi accadici, aramaici, fenici ed ugaritici non erano ancora noti e non potevano essere usati per chiarire il senso di vocaboli ebraici. Di qui la necessità di un moderno dizionario ebraico-francese che tenesse conto delle scoperte linguistiche recenti. Ma, allo stesso tempo, era necessario che fosse più agevole come dimensioni e più accessibile economicamente rispetto ai citati GB, BDB, KBL.

Per redigere la presente opera ho approfittato dell'esperienza acquisita nella collaborazione, dal 1970, alla riedizione del lessico di Koehler-Baumgartner (HAL). Questo Dizionario però non vuole essere una edizione abbreviata dello HAL in quanto esso si è ispirato in ugual misura sia allo HAL sia ai grandi dizionari precedenti. Ci si potrà forse stupire del numero di rinvii allo HAL come pure ai commentari biblici, ma in molti casi la nostra conoscenza dell'ebraico è così lacunosa che non sarebbe stato corretto dare la traduzione definitiva di alcune parole, facendo credere ad un loro senso certo. In questi casi difficili, giustamente, i commentari, e lo HAL in maniera particolare, mostrano perché ed in che cosa essi sono difficili, "spiegando" quindi i tentativi di traduzione. Inoltre lo HAL, insieme agli altri grandi dizionari, tratta ampiamente alcuni termini che ho affrontato qui più brevemente. Infine per molti vocaboli ho dovuto rinunciare ad indicare a quale radice appartenessero: troppi sono i casi in cui si è incerti. In un piccolo dizionario come questo non si può certamente discutere tutti i problemi per cui invito chi conosce bene il tedesco a fare riferimento allo HAL che, nella seconda parte, è molto completo.

L'ordine delle parole è quello alfabetico, come lo si trova nello HAL. Sono presentate solo le forme più caratteristiche dei verbi e dei sostantivi tralasciando le forme e le radici congetturali. I nomi propri di persona o di luogo non sono stati tradotti, eccetto i più comuni. L'ortografia adottata nella presente edizione è la stessa della Traduction Oecuménique de la Bible. Molte traduzioni proposte non possono essere che 'relative' data la differenza di cultura fra i tempi dell'Antico Testameno e quelli odierni. Queste traduzioni mirano spesso ad indicare 'la direzione' in cui cercare un significato, più che a dare un valore 'assoluto' ma inafferrabile in quanto il contesto varia sempre.

Questo Dizionario non può che essere un'opera modesta, necessariamente incompleta. Non ha la pretesa di sostituirsi ai grandi dizionari, ma solo di facilitarne l'accesso. Spero così di colmare una lacuna e fornire agli studenti della Bibbia uno strumento utile che permetta loro, in seguito, di comprendere meglio la cultura, il pensiero, la teologia e la fede degli scrittori dell'Antico Testamento.

Desidero esprimere la mia più sincera gratitudine sia alla Sig.na Marguerite Hirt per avere inserito quest'opera su computer, sia ai Sig.ri Jean-Marc Babut e Arnaud Sérandour che hanno passato al vaglio il mio testo, verificando le forme ebraiche e le citazioni bibliche, un lavoro difficile e minuzioso! Spero che, grazie a questi collaboratori, il lettore del Dizionario abbia a disposizione un'opera valida.

Philippe Reymond

INTRODUZIONE ALL'EDIZIONE ITALIANA

La proposta di realizzare una traduzione del mio Dizionario di Ebraico e Aramaico Biblici fattami dalla Società Biblica è stata per me una vera sorpresa, indubbiamente gradita!

Non pensavo che un'opera di questo tipo potesse essere utile al di fuori dell'ambito francofono. Mi permetto perciò di complimentarmi con chi ha messo mano a questa traduzione e, in particolare, mi rallegro nel vedere che a questo lavoro si siano uniti anche collaboratori cattolici.

Nessun dizionario è perfetto e completo. Alcuni, un po'ingenuamente a mio avviso, avrebbero voluto che io fornissi un'interpretazione dei nomi propri della Bibbia. L'onomastica è però un campo così complesso che sarebbe stato necessario scrivere un'opera apposita. Parimenti, non sono state indicate localizzazioni per i nomi geografici: il DEAB non è un dizionario geografico perché anche la geografia è un ambito estremamente specialistico.

Mi rallegro al pensiero che questa traduzione italiana abbia permesso la correzione di alcuni errori che si erano verificati nell'edizione francese, nonostante l'acribia di un gruppo di collaboratori.

Auguro di tutto cuore che questa edizione italiana sia utile a chi desidera iniziarsi alle lingue dell'Antico Testamento, lingue tutto sommato ben più facili di molte altre!

Grazie infine a tutti coloro che, in un modo o nell'altro, si sono prodigati alla realizzazione di questa traduzione. A loro un saluto fraterno

Philippe Reymond

PREFAZIONE

di

J. A. Soggin

Per secoli gli studi ebraici sono stati trascurati in Italia, forse anche a causa della scarsa importanza attribuita alla lettura ed allo studio della Bibbia, un elemento dal quale la Chiesa Cattolica si è ormai ripresa dopo il Concilio Vaticano II. E le Chiese Evangeliche, nelle quali la Bibbia era invece letta e studiata, erano poche ed i loro membri spesso poco inseriti nella cultura del paese.

Anche nelle facoltà di teologia, in quelle, naturalmente, nelle quali l'Ebraico era parte integrante del programma, il suo studio appariva spesso, almeno agli studenti, come qualcosa di pittoresco, come sfoggio di cultura, ma di scarsa rilevanza per il loro ministero futuro. E nelle facoltà di lettere e filosofia l'ebraico, spesso aggregato alla cattedra di lingue semitiche, difficilmente riusciva a prevalere sulle altre ben più ricche e per alcuni più importanti, quali l'Accadico, l'Arabo ed il Siriaco. Fino a che punto un malinteso laicismo abbia avuto la sua parte nella questione non è facile da stabilire: vi sono paesi laicizzati, nei quali la Bibbia e l'Ebraico si studiano invece a fondo come elemento indispensabile di cultura.

L'autore di questo dizionario, da anni impegnato nel comitato di redazione del *Hebräisches und aramäisches Lexikon zum Alten Testament*, curato da L. Koehler e W. Baumgartner e pubblicato dalla casa E. F. Brill di Leiden nel 1953 e adesso alla sua terza edizione, a molti anni dalla morte dei suoi primi curatori, è particolarmente qualificato per la stesura di un dizionario come questo, mantenuto entro dimensioni manuali. La traduzione italiana è stata riveduta ed aggiornata da un comitato di esperti, di cui ho avuto l'onore di essere il coordinatore, mentre altri esperti l'hanno nuovamente rivisto, portandolo ad un livello che spero sia prossimo alla perfezione. A loro vada il più sentito ringraziamento da parte mia e dell'editore per il lavoro svolto. Naturalmente il lettore dovrà ricordarsi del suo carattere manuale: per dettagli che quest'opera non può dare dovrà rivolgersi a dizionari maggiori.

Compilare un dizionario non è facile. La tentazione è sempre stata quella di offrire al lettore le varie equivalenze, lasciandogli poi il compito di sbrigarsi da sé. Inutile dire che si tratta di un metodo pessimo, dato che gran parte dei lettori non ha le conoscenza linguistiche (e perché dovrebbe averle, dopo tutto?) per poterlo fare.

Ad una parola della lingua di partenza corrispondono spesso più parole nella lingua di arrivo e viceversa, ed è compito del lessicografo dare quelle indicazioni che permettano all'utente di trovare la resa giusta.

Traduzioni letterali sono spesso ingannevoli e come esempio vorrei citare la resa di certi stati costrutti ebraici da parte della cosiddetta «Riveduta» protestante (cosiddetta, perché avrebbe dovuto «rivedere» la venerabile diodatina, mentre invece ha prodotto una traduzione nuova). Quando si traduce, riferendosi a Dio "Il monte della mia/tua santità", si presenta una traduzione letterale, ma errata e quindi fuorviante, perché la formula corrispondente ebraica va resa con "il mio/tuo monte santo". Ecco una problematica della quale molti non si rendono conto!

Auguro dunque a questo dizionario il successo che si merita. Il testo francese è stato favorevolmente recensito da B. Chiesa in «Henoch» 16, 1994, p. 115; speriamo che la versione italiana riscuota lo stesso favore tra i recensori e tra il pubblico.

Roma, giugno 1995.

APPUNTI DI LESSICOGRAFIA EBRAICA

J. ALBERTO SOGGIN
Università di Roma - La Sapienza

1. I grammatici ebrei vissuti nella Spagna araba possono essere considerati i fondatori della lessicografia della propria lingua, anche se in massima parte scrivevano in arabo e s'occupavano più di grammatica e di filologia che di lessicografia in senso stretto. Ma la grammatica e la filologia sono inconcepibili senza adeguati studi lessicografici.

1.1. Tra di essi vanno menzionati Saᶜadja ben Josēf (892–942), Abraham ben Mĕʾîr ibn ᶜEṣrāʾ (ca. 1092–1167), Josēf ben Jiṣḥāq Qimḥî (ca. 1100–1170) ed Elia Levita (1469–1549).

1.2. In campo umanistico cristiano primeggia Johannes Reuchlin (1455–1522), autore di una grammatica *De rudimentis Hebraicis*, pubblicata nel 1506, anch'egli dipendente dall'opera dei grammatici medievali ebrei. Sarà però questo suo lavoro ad introdurre la lingua ebraica nelle università, dove doveva poi costituire per decenni il testo per lo studio delle Scritture per umanisti e teologi; tra questi ultimi i Riformatori.

1.3. Nel 1605 appariva a Basilea l'opera di Johann Buxtorf padre (1565–1629), *Præceptiones grammaticæ de lingua Hebræa*, seguita nel 1609 dal *Thesaurus grammaticus linguæ sanctæ*, un testo quest'ultimo considerato superiore alle opere anteriori e più volte ristampato fin nel secolo XIX[1].

2. Ma il fondatore dalla lessicografia ebraica moderna viene generalmente considerato, e giustamente, Wilhelm Gesenius (1786-1842), professore all'università di Halle dal 1810.

2.1. È l'autore di una grammatica ebraica pubblicata nel 1813: *Hebräisches Elementarbuch*, opera diventata classica e ripubblicata anche dopo la sua morte e aggiornata a cura di vari studiosi[2]; doveva restare il libro di testo fondamentale per oltre un secolo e viene usata con profitto ancor oggi.

2.2. Un primo lessico, del 1815, s'intitola *Neues hebräisch–deutsches Handwörterbuch*; gli fece seguito poco meno di vent'anni dopo un *Lexicon manuale Hebraicum et Chaldaicum in Veteris Testamenti libros*, del 1833, con una traduzione tedesca apparsa un anno dopo: *Hebräisches und chaldäisches Handwörterbuch über das Alte Testament*. Da quest'ultima opera dipendono le successive edizioni[3], curate dopo la sua morte da vari studiosi; alcune di queste sono state tradotte in inglese. Una traduzione inglese dell'11a. edizione tedesca è stata curata da F. Brown, S. R. Driver e C. A. Briggs (di dove la sigla BDB con la quale viene generalmente citata) e pubblicata nel 1906; è stata ristampata più volte con piccole correzioni: *A Hebrew & English Lexicon of the Old Testament, with an Appendix containing the Biblical Aramaic, based on the Lexicon of William* (sic!) *Gesenius as translated by Edward Robinson*. L'opera è stata arricchita da osservazioni originali da parte dei curatori, tutti biblisti ed orientalisti. Un recente progetto di una riedizione aggiornata di quest'opera si è fuso con quello di cui oltre al § 3.4.

2.3. Di W. Gesenius abbiamo ancora un *Thesaurus philologicus criticus linguæ Hebraicæ et Chaldaicæ Veteris Testamenti* in tre volumi, opera da lui iniziata nel 1829 e completata dopo la sua morte da E. Rödiger nel 1853.

3. Non è questo il posto per dare un elenco completo dei lessici ebraici pubblicati fino ad oggi. Basti indicare i principali.

3.1. L. Koehler - W. Baumgartner, *Lexicon in Veteris Testamenti libros*, Leiden 1953, 2a. ed. 1958 con un supplemento; 3a. ed. completamente rifatta, curata da Z. Ben–Ḥayyim, B. Hartmann, E. Y. Kutscher, Ph. H. Reymond e J. J. Stamm, quattro fascicoli (tutta la parte ebraica) usciti finora, 1967-1990 (manca solo la parte aramaica).

3.2. E. Zorrell - L. Semkowski - E. Vogt (a cura di), *Lexicon Hebraicum Veteris Testamenti*, Roma 1984 (il testo è stato pubblicato tra il 1940 e il 1951, ritardato dalla guerra; la parte aramaica è apparsa nel 1971). È un'opera pioniera sotto molti punti di vista, anche se la lingua latina, nella quale il testo è stato composto, non è più, oggi, accessibile a tutti.

3.3. L. Alonso-Schökel (a cura di), *Diccionario bíblico hebreo-español*, Valencia 1990 ss. (sono usciti undici fascicoli).

3.4. D. J. A. Clines (a cura di) The *Dictionary of Classical Hebrew*, Sheffield, in vari volumi; il vol. I (la lettera ʾalef) è stato pubblicato nel novembre 1993. Quest'ultima opera si preannuncia particolarmente importante perché include tutto il materiale ebraico epigrafico, il testo ebraico del Siracide ed i testi di Qumrān, materiali prima presi solo parzialmente in considerazione dai lessici.

4. Tra i dizionari manuali indichiamo:

4.1. F. Scerbo, *Dizionario ebraico e caldaico del Vecchio Testamento*, Firenze 1912, accompagnato da un *Lessico dei nomi propri ebraici*, Firenze 1913; rist. 1976 (che però non ha incluso il *Lessico dei nomi propri*).

4.2. W. L. Holladay, *A Concise Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament...*, Leiden 1971 e ristampe con correzioni.

4.3. G. Fohrer (a cura di), *Hebräisches und aramäisches Wörterbuch zum Alten Testament*, Berlin 1971 e ristampe, trad. inglese.

4.4. Ph. Reymond, *Dictionnaire d'Hébreu et d'Araméen Bibliques*, Paris 1991 (è il testo di base per quest'edizione italiana).

NOTE.

1. Cfr. H. Bauer - P. Leander, *Historische Grammatik der hebräischen Sprache*, Halle 1922, rist. Hildenheim 1965, § 3.

2. 28a. edizione 1909 curata da E. Kautzsch, con una traduzione inglese curata da A. E. Cowley 1910; delle due edizioni sono state fatte varie ristampe nelle due lingue.

3. L'ultima edizione completa è la 15a. curata da J. Buhl, seguita da varie ristampe. Una nuova, 18a. edizione è in corso di pubblicazione a cura di H. Donner, R. Meyer e U. Rüterswörden; il primo fascicolo è uscito nel 1987.

?	la frase o il termine seguente hanno senso molto incerto
*	indica una forma di base non attestata
√	radice o deriva dalla radice
	in opposizione a
//	in parallelo a
≠	diverso da
> (<)	si evolve in (deriva da)
~	significato approssimativo
➛	vedi (rimando a)
†	tutte le occorrenze della parola sono citate
x	numero di attestazioni nel testo ebraico della Bibbia
!	la forma che segue è insolita/imprevista
תֽ	accento indicante una forma pausale
ת֫	accento tonico in contesto
תֿ	il trattino al di sopra di una lettera indica che, contrariamente a quel che ci si potrebbe talora aspettare, essa non contiene dageš
יהוה, י׳	Signore
abbrev.	abbreviazione
acc.	accusativo
af.	afʿel
agg.	aggettivo
al.	*alii* = altri

aram.	aramaico, aramaizzante
art.	articolo
ass.	assoluto, preso in senso assoluto
att.	attivo
avv.	avverbio
BHS	*Biblia Hebraica Stuttgartensia* 1967/77
c.	con
ca.	circa
caus.	causativo
cf.	*confer* = riferirsi a, confrontare
cg.	congiunzione
coll.	collettivo
comm.	commentari
cong.	congettura
coort.	coortativo
cs.	costrutto (stato costrutto)
c̣txt.	*contextus* = contesto
d.	donna
dat.	dativo
det.	determinativo
dimostr.	dimostrativo
dl.	*dele* = sopprimere
du.	duale
ebr.	ebraico
ecc.	eccetera
etim.	etimologia, etimologico, etimologicamente
f.	femminile
fin.	vedi vb. fin.

gen.	genitivo
gntl.	gentilizio
gramm.	grammatiche
haf.	hafᶜel
HAL	*Hebräisches und Aramäisches Lexicon zum Alten Testament*, E. J. Brill, Leiden 1967
hif.	hifᶜil
hof./huf.	hofᶜal/hufᶜal
hitp.	hitpaᶜel
hitpa.	hitpaᶜal
hitpalp.	hitpalpel
hitpe.	hitpeᶜel
hitpo(l).	hitpolel/hitpolal
hotp.	hotpaᶜel
ign.	*ignotus* = sconosciuto
imp.	imperativo
impf.	imperfetto
inc.	incerto
inf.	infinito costrutto e/o assoluto
inf. ass.	infinito assoluto
inf. cs.	infinito costrutto
insp.	inspiegato
inter.	interiezione
intrans.	intransitivo
irreg.	irregolare
Isr.	Israele
itpa.	itpaᶜal
itpe.	itpeᶜel
Joüon	P. Joüon: *Grammaire de l'hébreu biblique*, Roma 1947.

iuss.	iussivo
K	*Ketib*
lett.	letteralmente
loc.	locativo
m.	maschile
metaf.	metaforicamente
mlt.	molti(e)
MS(S)	manoscritto(i)
n. d.	nome di divinità
n. fiu.	nome di fiume
n. l.	nome(i) di località
n. mont.	nome di monte
n. pop.	*nomen populi* = nome di popolo
n. pr. (m., f.)	nome proprio (maschile, femminile)
n. reg.	nome di regione (geografica)
n. terr.	nome di territorio (politico)
n. tr.	nome di tribù
n. unit.	*nomen unitatis*: es.: l'albero nella foresta, il sasso nel mucchio, il capo di bestiame nella mandria...
nif	nifᶜal
nitp(a).	nitpaᶜel
onomat.	onomatopea
pa.	paᶜel
pass.	passivo
pe.	peᶜal/peᶜel
per es.	per esempio
pers.	persona
pf.	perfetto

pi.	piᶜel
pilp.	pilpel
plur.	plurale
po.	polel/polal.
pref.	prefisso
prep.	preposizione/i
pron.	pronome
prop.	*propositum* = si propone
pt.	participio
pu.	puᶜal
pul.	pulᶜal
Q	*Qere*
qlc.	qualcuno
qlcs.	qualcosa
s.	seguente (versetto)
saf.	safᶜel
šaf.	šafᶜel
sec.	secondo
sf.	suffisso
Sgr.	Signore = Jhwh
sing.	singolare
sogg.	soggetto
sost.	sostantivo
sott.	sottinteso
st. (ass., cs.)	stato (assoluto, costrutto)
str.	strumentale
temp.	in senso temporale
teol. bibl.	teologia biblica

TM	testo massoretico
tradiz.	tradizionalmente
trans.	transitivo
trsp.	trasporre
txt.	*textus* = testo
txt. corr.	testo corrotto
txt. inc.	testo incerto
u.	uomo
v.	versetto
var.	variante
vb.	verbo
vb. fin.	forma verbale finita
voc.	vocativo

I LIBRI BIBLICI

Gn, Es, Lv, Nm, Dt, Gs, Gdc, 1Sam, 2Sam, 1Re, 2Re, Is, Ger, Ez, Os, Gl, Am, Abd, Gio, Mic, Na, Ab, Sof, Ag, Zc, Ml, Sal, Gb, Prv, Rt, Ct, Qo, Lm, Est, Dn, Esd, Ne, 1Cr, 2Cr

I libri biblici sono elencati secondo le abbreviazioni della versione **Conferenza Episcopale Italiana, CEI,** e nell'ordine della versione **Parola del Signore, Traduzione Interconfessionale in Lingua Corrente, TILC,** edita da LDC e ABU.

L'ALFABETO EBRAICO

Segno	nome	trascrizione e pronuncia	Segno	nome	trascrizione e pronuncia
א	ʾalef	ʾ (spirito lene)	מ, ם	mem	m
ב בּ	beth	b̲, b	נ, ן	nun	n
ג גּ	ghimel	g̲, g (suono duro)	ס	samek	s
ד דּ	daleth	d̲, d	ע	ʿayin	ʿ (spirito aspro)
ה	hé	h (aspirata)	פ, פּ, ף	pe	p̲, p
ו	waw (uau)	w inglese	צ, ץ	ṣade	ṣ
ז	zain	z (dolce)	ק	qof	q
ח	ḥeth	ḥ (gutturale)	ר	resh	r
ט	ṭeth	ṭ	שׂ	śin	ś
י	yod	y oppure j	שׁ	šin	š
כ כּ ך	kaf	k̲, k	ת, תּ	tau	t̲, t
ל	lamed	l			

א

אָב : cs. אֲב (Gn 17,4s), אֲבִי; sf. אָבִי, אָבִיךָ, אָבִיהוּ > אָבִיו, אֲבִיכֶם; plur. אָבֹ(ו)ת, cs. אֲבוֹת, sf. אֲבֹ(ו)תַי, אֲבֹ(ו)תֵיכֶם, אֲבֹ(ו)תָיו: – 1. *padre* Gn 2,24; – 2. padre = *antenato* (di un individuo o di un clan) Gn 4,20s; plur. padri = genitori, nonni Sal 44,2; 78,3, predecessori 2Re 20,17; – 3. titolo onorifico: profeta 2Re 6,21, sacerdote Gdc 17,10; – 4. Dio padre Dt 32,6s; Is 22,21; – 5. בֵּית אָב(וֹת) famiglia Gs 22,14, > אָבוֹת famiglia 1Re 8,1.

* **אֵב** (*אַב) : sf. אִבּוֹ, plur. cs. אִבֵּי: *germoglio* (d'una giovane pianta) Gb 8,12; Ct 6,11.†

אֲבַגְתָא : n. pr. m.

אבד : **qal**: pf. אָבַד/בֵד, אָבְדָה/בָדָה, אָבַדְתִּי/בָדְתִּי, אֲבַדְתֶּם, אָבְדוּ/בָדוּ; impf. יֹאבַד/בֵד, יֹאבְדוּ/בֵדוּ, נֹאבֵד/בְדָה; inf. אָבֹד, cs. אֲבֹד, sf. אֲבָדְךָ, אָבְדֶךָ; pt. א(וֹ)בֵד, cs. אֹבַד, f. אֹבֶדֶת, plur. אֹבְדִים/דוֹת: – 1. *smarrirsi* (bestiame) 1Sam 9,3, c. acc. דֶּרֶךְ Sal 2,12; – 2. *perire* Nm 17,27; – 3. *perire, scomparire*: popolo Es 10,7, dinastia 2Re 9,8; c. בְּ Lv 26,38, c. מִן Nm 16,33, c. מֵעַל Dt 4,26, c. מִפְּנֵי Sal 9,4; – 4. scomparire (speranza) Gb 8,13, א׳ לֵב perdere coraggio Ger 4,9;

pi: pf. אִבַּד, אִבַּדְתִּי, sf. אִבְּדָם; impf. יְאַבֵּד, יְאַבֶּד־, תְּאַבְּדוּ, תְּאַבְּדוּן, sf. יְאַבְּדֵם, וְאַבֶּדְךָ, יְאַבְּדוּם; inf. אַבֵּד, sf. אַבְּדֵנִי/דָם; pt. plur. מְאַבְּדִים: – 1. *far perire, distruggere* 2Re 11,1; Nm 33,52, c. מִן Ger 51,55; – 2. *lasciare perire* (gregge) Ger 23,1; – 3. ridurre al nulla: il bene Qo 9,18, dissipare: fortuna Prv 29,3;

hif: pf. הֶאֱבִיד, הֶאֱבַדְתָּ, וְהַאֲבַדְתִּי, sf. וְהַאֲבַדְתָּם; impf. אֹבִידָה; pt. מַאֲבִיד: *far scomparire* Dt 9,3, c. מִן Lv 23,30, c. מִפְּנֵי Dt 8,20, c. מֵעַל Ez 32,13.

אֹבֵד : *durata* (➛ HAL, tradiz. rovina) : עֲדֵי אֹבֵד per sempre Nm 24,20.24.†

אֲבֵדָה : cs. אֲבֵדַת: *oggetto perduto* Es 22,8.

אֲבַדֹּה : K, Q אֲבַדּוֹ/דּוֹן Prv 27,20, ➛ אֲבַדּוֹן.

אֲבַדּוֹן : *dimora dei morti* Gb 26,6.

אַבְדָן : *scomparsa* Est 9,5. †

* **אָבְדָן** : cs. אָבְדַן: *scomparsa* Est 8,6. †

אבה : **qal**: pf. אָבָה, אָבִיתִי, אָבוּ (אָבוּא Is 28,12); impf. יֹאבֶה, יֹאבוּ; pt. plur. אֹבִים: – 1. c. לְ pers. *acconsentire* Dt 13,9; – 2. *volere* fare qlcs., c. inf. Dt 2,30, c. לְ e inf. Es 10,27; – 3. ass. *volere*, essere d'accordo Gdc 11,17; Prv 1,25.

אֵבֶה : *canna, papiro* Gb 9,26. †

אֲבוֹי o אֲבוֹי: *ahi!* Prv 23,29. †

אֵבוּס : sf. אֲבוּסֶךָ *mangiatoia* Is 1,3; Gb 39,9; Prv 14,4. †

* **אִבְחָה** : אִבְחַת (חֶרֶב) Ez 21,20, txt. inc., ? leggere טִבְחַת: *massacro* (con la spada).

* אֲבַטִּיחַ : plur. אֲבַטִּחִים: *cocomero* Nm 11,5. †

I אָבִי : inter. se soltanto > *se* 2Re 5,13 (1Sam 24,12; Gb 34,36 ➛ comm.). †

II אָבִי : < אָב (tradiz. n. pr. m.) titolo onorifico 2Cr 2,12. †

III אָבִי : 1Re 21,29 ecc. = אָבִיא ➛ בוא hif.

אֲבִי : n. pr. f. 2Re 18,2: abbrev. di אֲבִיָּהוּ.

אֲבִיאֵל : n. pr. m.

אֲבִיאָסָף : n. pr. m.

אָבִיב : – 1. *spiga* Es 9,31; – 2. חֹדֶשׁ הָאָבִיב mese delle spighe = marzo/aprile Es 13,4.

אֲבִיגַיִל : n. pr. f.

אֹבִידָה : Ger 46,8 ➛ אבד hif.

אֲבִידָן : n. pr. m.

אֲבִידָע : n. pr. m.

אֲבִיָּה : n. pr. m. e f.

אֲבִיָּהוּ : n. pr. m.

אֲבִיהוּא : n. pr. m.

אֲבִיהוּד : n. pr. m.

אֲבִיהַיִל : אֲבִהַיִל : n. pr. f.

אֶבְיוֹן : sf. אֶבְיֹנְךָ, plur. אֶבְי(וֹ)נִים, cs. אֶבְי(וֹ)נֵי, sf. אֶבְיוֹנֶיהָ: *povero*: עָנִי וְאֶ׳ umiliato e povero Sal 70,6; indifeso Am 5,12; povero in senso religioso Sal 40,18.

אֲבִיּוֹנָה : *cappero* Qo 12,5. †

אֲבִיחַיִל : n. pr. m.

אֲבִיטוּב : n. pr. m.

אֲבִיטָל : n. pr. f.

אֲבִיָּם : n. pr. m.

אֲבִימָאֵל : n. pr. m. e n. tr.

אֲבִימֶלֶךְ: n. pr. m.

אֲבִינָדָב : n. pr. m.

אֲבִינֹעַם : n. pr. m.

אֲבִינֵר : n. pr. m.

אֶבְיָסָף : n. pr. m.

אֲבִיעֶזֶר : n. pr. m.

* אֲבִיעֶזְרִי : gntl. di אֲבִיעֶזֶר.

אֲבִי־עַלְבוֹן : n. pr. m.

* אָבִיר : cs. אֲבִיר; = אַבִּיר: *forte, potente*: אֲבִיר יַעֲקֹב Gn 49,24, אֲבִיר יִשְׂרָאֵל Is 1,24: titolo del Dio dei padri.

אַבִּיר : plur. אַבִּ(י)רִים, cs. אַבִּירֵי, sf. אַבִּירָיו: *forte, potente*: = capo 1Sam 21,8, = toro Is 34,7, = angeli Sal 78,25 (לֶחֶם אַבִּירִים).

אֲבִירָם : n. pr. m.

אֲבִישַׁג : n. pr. f.

אֲבִישׁוּעַ : n. pr. m.

אֲבִישׁוּר : n. pr. m.

אֲבִישַׁי : n. pr. m.

אֲבִישָׁלוֹם : n. pr. m.: *Assalonne* 1Re 15,2.10, ➛ אַבְשָׁלוֹם. †

אֶבְיָתָר : n. pr. m.

אבך : **hitp:** impf. יִתְאַבְּכוּ: *turbinare* Is 9,17. †

I **אבל** : **qal**: pf. אָבַל, אָבְלוּ; impf. תֶּאֱבַל, תֶּאֱבָל: *essere in lutto, lamentarsi*: ass. Is 19,8 (uomini), 3,26 (porte); c. עַל Ger 4,28 (אֶרֶץ);

hif: pf. הֶאֱבַלְתִּי; impf. וַיַּאֲבֶל־: *far fare lutto* Ez 31,15; Lam 2,8. †

hitp: impf. יִתְאַבְּלוּ, וָאֶתְאַבְּלָה, וַיִּתְאַבֵּל/בָּל; imp. הִתְאַבְּלִי; pt. מִתְאַבֵּל, f. מִתְאַבֶּלֶת: *osservare i riti funebri*, portare il lutto Es 33,4, c. עַל Gn 37,34, c. אֶל 1Sam 15,35.

II **אבל** : **qal**: pf. אָבַל, אָבְלָה; impf. תֶּאֱבַל: *seccarsi*: אֶרֶץ Is 24,4, vino Is 24,7.

I **אָבֵל** : cs. כַּאֲבֶל־; plur. אֲבֵלִים, cs. אֲבֵלֵי, f. אֲבֵלוֹת: *in lutto* Gn 37,35.

II **אָבֵל** : loc. אָבֵלָה: *ruscello*, corso d'acqua (il termine è usato solo in n. l.)

אֵבֶל : sf. אֶבְלֵךְ, אֶבְלָם: *lutto, riti funebri, funerali*: עָשָׂה אֵ׳ לְ fare i funerali di Gn 50,10, יְמֵי אֵ׳ > אֵ׳ (durata del) lutto 2Sam 11,27, c. gen. lutto osservato in onore di qlc. Dt 34,8.

אֲבָל : – 1. *ahi!* Gn 42,21; – 2. *ma* Dn 10,7.21; al contrario, *ma no* 1Re 1,43.

אֻבָל : cs. אוּבַל: *canale* Dn 8,2.3.6. †

אֶבֶן : f. אָבֶן, sf. אַבְנוֹ, plur. אֲבָנִים, cs. אַבְנֵי, sf. אַבְנֵיהֶם, אֲבָנָיו: *pietra*: – 1. sasso, pietra 1Sam 17,40; – 2. pietra/e = minerale greggio Gb 28,2; – 3. pietre preziose Es 25,7; – 4. utilizzo delle pietre: materiale da costruzione 1Re 5,32 (casa), Es 20,25 (altare); come copertura di un pozzo Gn 29,2s, come arma Nm 35,17, come peso di bilancia Lv 19,36, come peso di "filo a piombo" Is 34,11, come recipienti Es 7,19; Dt 4,28 (uso cultuale); – 5. pietra tagliata (idolo) Ger 2,27; – 6. mucchio di pietre גַּל־אֲבָנִים Gs 7,26; – 7. stele (di confine) Gn 31,46, (funeraria) 35,14; – 8. metaf.: אַבְנֵי הַבָּרָד chicchi di grandine Gs 10,11, אַבְנֵי אֵשׁ pietre di fuoco Ez 28,14; לֵב הָאֶ׳ cuore di pietra Ez 11,19.

אֲבָנָה : n. fiu.

אַבְנֵט : sf. אַבְנֵטְךָ, plur. אַבְנֵטִים: *tunica* Es 28,4.

אָבְנַיִם : אָבְנָיִם: – 1. *tornio* di vasaio Ger 18,3; – 2. Es 1,16 senso incerto ➛ comm. †

אַבְנֵר : n. pr. m.

אבס : **qal**: pt. pass. אָבוּס: dare il foraggio > *ingrassare* 1Re 5,3; Prv 15,17. †

אֲבַעְבֻּעֹת : *pustole* Es 9,9s. †

אֶבֶץ : n. l.

אִבְצָן : n. pr. m.

אבק : **nif**: impf. וַיֵּאָבֵק; inf. sf. הֵאָבְקוֹ: c. עִם *lottare* con qlc. Gn 32,25s. †

אָבָק : cs. אֲבַק, sf. אֲבָקָם: *pulviscolo* Es 9,9; Ez 26,10.

* **אֲבָקָה** : cs. אַבְקַת: *polvere* (profumata) Ct 3,6. †

אבר : **hif**: impf. יַאֲבֶר־: *spiccare il volo, slanciarsi* Gb 39,26. †

אֵבֶר : *ala* Is 40,31; Ez 17,3; Sal 55,7. †

אֶבְרָה : sf. אֶבְרָתוֹ, plur. sf. אֶבְרוֹתֶיהָ: *ala* Sal 68,14.

אַבְרָהָם : n. pr. m.: *Abramo*; ➛ אַבְרָם.

אַבְרֵךְ : senso inc. (l'ebr. spiega il termine con l'etim. I ברך imp. "in ginocchio!"), titolo onorifico: grand'ufficiale Gn 41,43. †

אַבְרָם : n. pr. m.: *Abramo*; ➛ אַבְרָהָם.

אַבְשַׁי : n. pr. m.

אַבְשָׁל(וֹ)ם : n. pr. m.: *Assalonne*; ➛ אֲבִישָׁלוֹם.

I **אֹבֹת** : n. l.

II **אֹבֹת** : ➛ II אוֹב.

אָגֵא : n. pr. m.

אֲגַג e **אֲגָג** : n. pr. m.

אֲגָגִי : (? gntl.) soprannome di הָמָן Est 3,1.

אֲגֻדָּה : cs. אֲגֻדַּת, sf. אֲגֻדָּתוֹ, plur. אֲגֻדּוֹת: – 1. mazzo Es 12,22; – 2. *raggruppamento* (di persone) 2Sam 2,25; – 3. plur. *legami,* Is 58,6; – 4. *volta* (celeste) Am 9,6. †

אֱגוֹז : *noce* Ct 6,11. †

אָגוּר: n. pr. m.

* **אֲגוֹרָה** : cs. אֲגוֹרַת: *valore, importo* 1Sam 2,36. †

* **אֵגֶל** : plur. cs. אֶגְלֵי: *gocce* Gb 38,28. †

אֶגְלַיִם : n. l.

cong. **אגם** : pro אגמן Gb 41,12 leggere qal pt. אֹגֵם *ardente*. †

I **אֲגַם** : plur. אֲגַמִּים, cs. אַגְמֵי, sf. אַגְמֵיהֶם: palude (di canne) Es 7,19.

II * **אֲגַם** : plur. אֲגַמִּים: fortificazione, fortino Ger 51,32. †

* **אָגֵם** : plur. cs. אַגְמֵי: c. נֶפֶשׁ *afflitti* Is 19,10. †

אַגְמוֹן : *giunco* Is 9,13; Gb 41,12 ➛ cong. אגם.

* **אַגָּן** : cs. אַגַּן, plur. אַגָּנוֹת: *coppa* larga e profonda Es 24,6; Is 22,24;Ct 7,3. †

* **אֲגַף** : plur. sf. אֲגַפָּיו: *truppe* Ez 12,14.

אגר : **qal**: pf. אָגְרָה; impf. תֶּאֱגֹר; pt. אֹגֵר: *raccogliere*: vendemmia, mietitura Dt 28,39; Prv 6,8; 10,5. †

* **אֲגַרְטָל** : plur. cs. אֲגַרְטְלֵי: *piatto* (d'oro o d'argento) Esd 1,9. †

אֶגְרֹף : *pugno* Es 21,18; Is 58,4. †

אִגֶּרֶת : plur. ass. e cs. אִגְּר(וֹ)ת, sf. אִגְּרֹתֵיהֶם : *lettera* Est 9,26; קַיֵּם אֵת א׳ confermare la lettera Est 9,29.

אֵד : sf. אֵדוֹ: *corrente d'acqua* dolce, sotterranea o celeste Gn 2,6; Gb 36,27. †

אדב : **hif**: inf. לַאֲדִיב 1Sam 2,33: leggere לְהָדִיב (➛ דוב). †

אַדְבְּאֵל : n. pr. m. e n. tr.: Gn 25,13; 1Cr 1,29. †

אֲדַד : n. pr. m.

אֶדַּדֵּם : Sal 42,5: ➛ דדה.

אִדּוֹ : n. pr. m.

אֱדוֹם, אֱדֹם: *Edom*: – 1. n. terr. Gn 32,4; – 2. n. pop. Nm 20,18; – 3. n. pr. m. Gn 25,30 (= Esaù).

* **אֲדוֹמִי** : gntl. di אֱדוֹם: plur. אֲדֹמִיִּים (1Re 11,17), אֲד(וֹ)מִים, f. plur. אֲדֹמִיֹּת: – 1. agg. *edomita* 1Re 11,17; – 2. sg. *un Edomita* 1Sam 21,8; – 3. coll. *gli Edomiti* 2Cr 25,14.

אָדוֹן, אָדֹן (Es 23,17): cs. אֲדוֹן, sf. con forme sing. soltanto אֲדֹנִי, אֲדֹנוֹ, אֲדֹנֵנוּ Prv 30,10; 1Sam 16,16,

altrimenti, sempre forme plur. אֲדֹנִים, cs. אֲדֹנֵי, sf. אֲדֹנָי/נַי (אֲדֹנַי Gn 19,2), אֲדֹנָיו ecc. in riferimento a יהוה sempre אֲדֹנָי: *Padrone, Signore*: – 1. nelle relazioni da superiore a servitore Gn 24,27; 42,10, da superiore a sottoposto Ger 22,18; Is 19,4 (padrone severo אֲדֹנִים קָשֶׁה); – 2. in ambito famigliare: signore = sposo 1Re 1,17, padre Gn 31,35; – 3. signore = forma riguardosa nei confronti di un superiore Rt 2,13, di un profeta 2Re 8,12, di Mosè Nm 11,28; – 4. אָדוֹן o הָאָדוֹן = Dio: Sal 114,7; Ml 3,1; אֲדֹנָי (vocativo) Gn 18,3; cf. anche הָאָדוֹן יהוה Es 23,17; הָאָ׳ יהוה צְבָאוֹת Is 1,24; אֲדֹנָי הָאֱלֹהִים Dn 9,3; אֲדֹנָי אֱלֹהָי Sal 38,16; יהוה אֲדֹנָי Ab 3,19; אֱלֹהַי וַאדֹנָי Sal 35,23.

אַדּוֹן : n. l.

אֲדוֹרַיִם : n. l.

אוֹדֹת e **אוֹדוֹת** : sf. אוֹדֹתֶיךָ: – 1. prep. עַל־אֹ׳ *a causa di* Gn 21,11.25; – 2. cg. עַל־כָּל־אֹ׳ אֲשֶׁר *per il fatto che* Ger 3,8.

אַדִּיר : sf. אַדִּירוֹ, f. → אַדֶּרֶת; plur. אַדִּ(י)רִ(י)ם, cs. אַדִּירֵי, sf. אַדִּירֵיהֶם: *magnifico, potente*; – 1. agg.: vigna Ez 17,8, acque Es 15,10, imbarcazione Is 33,21, nome (di יהוה) Sal 8,2; – 2. sost. plur. nobili Gdc 5,13.

אֲדַלְיָא : n. pr. m.

אדם : **qal**: pf. אָדְמוּ: *essere rosso* Lam 4,7. †

pu: pt. מְאָדָּם: *colorito di rosso*: pelle di montone Es 25,5, scudo Na 2,4;

hif: impf. יַאְדִּימוּ: *essere rosso* Is 1,18. †

hitp: impf. יִתְאַדָּם: *rosseggiare* Prv 23,31. †

I **אָדָם** : – 1. *u., essere umano* Gn 6,7; Dt 8,3; Is 44,11; – 2. coll. *gli uomini, la gente* Ger 47,2; 1Sam 24,10; – 3. l'u. individuale אַחַד הָאָ׳ Gdc 16,7, כְּסִיל אָ׳ lo stolto Prv 15,20, אָדָם כִּי quando qlc. ... Lv 1,2; – 4. cf. בֶּן־אָ׳ individuo, u. Ez 2,1, בְּנֵי אָ׳ gli umani Dt 32,8, בְּנוֹת הָאָ׳ le donne Gn 6,2.4.

II **אָדָם** : *cuoio* Os 11,4. †

III **אָדָם** : n. pr. m. *Adamo* Gn 4,25.

IV **אָדָם** : m. di I אֲדָמָה: *suolo, terra*: עֵין אָ׳ superficie del suolo Zc 9,1.

V **אָדָם** : n. l.

אָדֹם e **אָדוֹם** : *rosso, rossiccio*: sangue 2Re 3,22, lenticchie Gn 25,30, cavallo Zc 1,8.

אֹדֶם : nome di una pietra preziosa rossa indeterminata Es 28,17.

אֲדַמְדָּם : f. אֲדַמְדֶּמֶת/דֶּמֶת, plur. f. אֲדַמְדַּמֹּת: *rossastro* Lv 13,49; לָבָן אָ׳ bianco rossastro Lv 13,42.

I **אֲדָמָה** : cs. אַדְמַת, sf. אַדְמָתִי/תוֹ/תֵנוּ/תָם, plur. אֲדָמוֹת: – 1. *suolo, terra* (su cui vivono uomini e animali) Gn 2,6; אִישׁ הָאָ׳ contadino; אֲדָמוֹת terre (= possedimenti) Sal 49,12; עבד אֶת־הָאָ׳ coltivare la terra 2Sam 9,10; – 2. terra, come materia (= argilla) Gn 2,7; חַרְשֵׂי אָ׳ brocche di terra Is 45,9; – 3. terra = paese o superficie: אַדְמַת יִשְׂרָאֵל Ez 11,17, פְּנֵי הָאָ׳ Es 32,12, אַדְמַת קֹדֶשׁ Es 3,5; אָ׳ = terra intera Gn 12,3; Is 24,21; – 4. אָ׳ = mondo dei morti Gn 4,10; Nm 16,30.

II **אֲדָמָה** : n. l.: – 1. in Neftali Gs 19,36; – 2. nella regione del Giordano 1Re 7,46.

III * אֲדָמָה : cs. + וֹ: אַדְמָתוֹ *sangue* Dt 32,43. †

אַדְמָה : n. l.: sempre con צְבֹאִים.

אַדְמוֹנִי *rossastro, rossiccio* Gn 25,25; 1Sam 16,12; 17,42. †

אֲדֹמִי : ➛ אֱדוֹמִי.

אֲדָמִי הַנֶּקֶב : n. l.

אֲדֻמִּים : n. l.

אַדְמָתָא : n. pr. m.

* אֶדֶן : אֶדֶן, plur. אֲדָנִים, cs. אַדְנֵי, sf. אֲדָנָיו, אַדְנֵיהֶם: *basamento, zoccolo* Es 26,19.

אַדָּן : n. l.

אֲדֹנָי : ➛ אָדוֹן.

אֲדֹנִי(־)בֶזֶק : n. pr. m.

אֲדֹנִיָּה : n. pr. m.

אֲדֹנִיָּהוּ : n. pr. m.

אֲדֹנִי־צֶדֶק : n. pr. m.

אֲדֹנִיקָם : n. pr. m.

אֲדֹנִירָם : n. pr. m.

אדר : **nif**: pt. נֶאְדָּר, cs. נֶאְדָּרִי: *glorioso, magnifico* Es 15,6.11. †

hif: impf. יַאְדִּיר: *glorificare* Is 42,21. †

אֶדֶר : *splendore*: אֶ׳ הַיְקָר prezzo elevato Zc 11,13; Mic 2,8 leggere אַדֶּרֶת. †

אֲדָר : *Adar*, 12° mese.

I אַדָּר : n. pr. m.

II אַדָּר : n. l.

אֲדַרְכֹנִים Esd 8,27, אֲדַרְכֹּנִים 1Cr 29,7: tradiz. *darici* (moneta persiana) < cf. דַּרְכְּמֹנִים *dracme*. †

אֲדֹרָם : n. pr. m.

I אַדְרַמֶּלֶךְ : n. d.

II אַדְרַמֶּלֶךְ : n. pr. m.

אֶדְרֶעִי : n. l.: – 1. in Basan Nm 21,33; – 2. in Neftali Gs 19,37.

אַדֶּרֶת : אַדֶּרֶת, sf. אַדַּרְתּוֹ: – 1. *splendore* Ez 17,8; – 2. *mantello*: a) manto di gala Gio 3,6; b) אַ׳ שֵׂעָר abito di pelo Zc 13,4.

[* אדשׁ : inf. אָדוֹשׁ Is 28,28: leggere דּוֹשׁ (דושׁ) o dl. †]

אהב : **qal**: pf. אָהֵב/הֵב, אָהֲבָה, אָהַבְתִּי, אָהֲבְתִּי, אָהֵבוּ, sf. אֲהֵבוֹ, אֲהֵבְךָ, אֲהֵבַתְהוּ, leggere אֲהֵבָתֶךְ Rt 4,15, אֲהַבְתַּנִי, אֲהֵבוּם; impf. יֶאֱהַב/הָב, תֶּאֱהָבוּ, תֶּאֱהָבוּן (mlt. forme irreg. ➛ HAL), sf. יֶאֱהָבְךָ, יֶאֱהָבַנִי; imp. אֱהַב, אֶהֱבוּ/הָבוּ, sf. אֶהָבֶהָ; inf. אֱהֹב, sf. אַהֲבָם (➛ HAL); pt. אֹהֵב, plur. אֹהֲבִים, cs. אֹהֲבֵי, sf. אֹהֲבִי, אֹהֲבֶיךָ, f. אֹהֶבֶת, sf. אֹהַבְתִּי, pass. אָהוּב, f. אֲהוּבָה, cs. אֲהֻבַת: *amare*: – 1. persone (profane): il proprio figlio Gn 22,2, la propria moglie 24,67, un u. 1Sam 18,20; – 2. cose: il diritto Sal 37,28, Gerusalemme Is 66,10, i dolci Os 3,1; c. inf. 12,8; – 3. *amare* Dio Es 20,6, il nome di Dio Is 56,6, i suoi ordini Sal 119,47; – 4. אֹהֵב = *amico* Sal 88,19; – 5. Dio *ama*: Israele Os 3,1, Gerusalemme Sal 78,68, il diritto Sal 33,5;

nif: pt. plur. נֶאֱהָבִים: *amabili* 2Sam 1,23. †

pi: pt. sf. מְאַהֲבַי/בַ֫יִךְ/בֶ֫יהָ: *amanti* (di una d.) Os 2,7, (di un u.) Zc 13,6. †

* אַ֫הַב o * אֹ֫הַב : אֳהָבִים: *amore, passione* Prv 7,18; ? Os 9,10 (txt.!). †

* אֹ֫הַב : plur. אֳהָבִים: *doni d'amore* Os 8,9; (doni che provocano) l'amore Prv 5,19. †

I אַהֲבָה : cs. אַהֲבַת, sf. אַהֲבָתִי: (אַ׳ = inf. + את) *amore* בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ tanto era l'amore che aveva per lei Gn 29,20; amore di Dio per Isr. 1Re 10,9; – 2. *amore*: tra u. e d. Ct 2,4; אַ׳ נָשִׁים amore delle donne 2Sam 1,26; amore fra amici 1Sam 18,3; אַ׳ חֶסֶד Mic 6,8, אַ׳ נַפְשׁוֹ amore di sé 1Sam 20,17; – 3. *amore di* Dio per i suoi Is 63,9.

II אַהֲבָה : ? cuoio Os 11,4. †

cong. אֲהַבְהָבַי : pro ➛ הַבְהָבַי Os 8,13 *passione*. †

אֹהַד : n. pr. m.

אֲהָהּ : *ah!*, grido di paura 2Re 3,10, grido emesso in presenza di Dio o del suo angelo Gdc 6,22.

אַהֲוָא : n. l. e n. fiu.

אֵהוּד : n. pr. m.

[אֱהִי : Os 13,10.14bαβ: leggere אַיֵּה. †]

אֶהְיֶה : "sono, sarò" Es 3,14, ➛ comm.

I אהל : **qal**: impf. וַיֶּאֱהַל: tradiz. *piantare le tende* :: *avere diritto di pascolo* Gn 13,12.18. †

pi: impf. יַהֵל < *יְאַהֵל: idem Is 13,20. †

II אהל : **hif**: impf. יַאֲהִיל: *brillare* (luna) Gb 25,5. †

I אֹ֫הֶל : loc. הָאֹ֫הֱלָה, sf. אָהֳלִי, אָהָלְךָ (pronunciare ʾoholᵉka), אֹהָלְךָ, אָהֳלֶךָ(!) Gdc 19,9, plur. אֹהָלִים ma בְּאָהֳלִים (boʾʾohalim), cs. אָהֳלֵי, sf. אֹהָלָיו, אָהֳלֵיכֶם: – 1. *tenda* Gn 4,20, אֹ׳ בֵּיתִי Sal 132,3, אִישׁ לְאֹהָלָיו ognuno alle sue tende! 1Sam 4,10; – 2. *coloro che abitano in tende, famiglie* Gdc 6,5; – 3. אֹ׳ יהוה tenda di יהוה 1Re 2,28 (➛ (הָ)אֹהֶל מוֹעֵד) > (הָ)אֹהֶל 1Re 1,39.

II אֹ֫הֶל : n. pr. m.

אֹ֫הֶל : 1Re 7,45 הָאֹהֶל, in base al ctxt. = הָאֵלֶּה (Q), K ?; ? dl. †

אָהֳלָה : n. pr. f. Oola (nome simbolico) = Samaria Ez 23,4.

אֲהָלוֹת : *aloe* Sal 45,9; Ct 4,14. †

אָהֳלִיאָב : n. pr. m.

אָהֳלִיבָה : n. pr. f. Ooliba (nome simbolico) = Gerusalemme Ez 23,4.

אָהֳלִיבָמָה : – 1. n. pr. f.; – 2. n. tr.

I אֲהָלִים : Prv 7,17: ➛ אֲהָלוֹת.

II אֲהָלִים : mesembrianthemum nodiflorum = ficoide nodifloro, ~ aloe Nm 24,6. †

אַהֲרֹן : n. pr. m. *Aronne*.

אוֹ : *o, oppure*, אוֹ־בֵן... אוֹ־בַת sia... sia Es 21,31; אוֹ כִּי *o se* Es 21,33; הֲ... אוֹ se... o se Qo 2,19.

אוּאֵל : n. pr. m.

I * אוֹב : plur. אֹבוֹת *otre* Gb 32,19. †

II אוֹב : plur. אֹב(וֹ)ת: *spettro, spirito dei morti* Lv 20,27.

אוּבִיל : n. pr. m.

* **אוּבָל** : cs. אוּבַל, ➛ אֻבָל.

אוּד : *tizzone* Is 7,4 Am 4,11; Zc 3,2. †

אוּדֹת : ➛ אֹדוֹת.

אוה : **nif**: pf. נָאווּ ,נָאֲוָה: *essere gradevole, grazioso* Is 52,7; Ct 1,10, c. לְ addirsi a Sal 93,5. †

pi: pf. אִוְּתָה, sf. אִוָּהּ, אִוְּ(י)תִיךָ/הָ: impf. תְּאַוֶּה: *desiderare* Sal 132,13, c. sogg. נֶפֶשׁ Dt 12,20;

hitp: pf. הִתְאַוָּה, הִתְאַוֵּיתִי, הִתְאַוּוּ; impf. יִתְאַוֶּה, וַיִּתְאָו; pt. plur. מִתְאַוִּים, f. מִתְאַוָּה: – 1. *bramare* Dt 5,21, c. לְ Nm 34,10, c. תַּאֲוָה Nm 11,4; – 2. *desiderare* Ger 17,16.

* **אַוָּה** : cs. אַוַּת: *desiderio, cupidigia*, בְּכָל־אַוַּת הַנֶּפֶשׁ tanto quanto desidera Dt 12,15.

אוּזַי : n. pr. m.

אוּזָל : – 1. n. pr. m. = n. pop. Gn 10,27; – 2. n. terr. cong. Ez 27,19 per מְאוּזָל prop. מֵאוּזָל.

אוֹי : – 1. inter. *guai!* grido di minaccia: אוֹי־לְךָ Nm 21,29, d'angoscia Ger 4,31; c. עַל a causa di Ger 10,19, c. כִּי perché 1Sam 4,7; – 2. *ah*! Prv 23,29.

אֱוִי : n. pr. m.

אוֹיֵב : ➛ אֹיֵב.

אוֹיָה : < אוֹי: inter. *guai!* Sal 120,5. †

I **אֱוִיל** : plur. אֱוִ(י)לִים: *stupido, imbecille* Is 19,11; Ger 4,22.

II **אֱוִיל** : 2Re 24,15 אוּלֵי (Q אֵילֵי < I אַיִל), K i cittadini (della regione), leggere אֱוִלֵי.

אֱוִיל מְרֹדַךְ : n. pr. m.

אוֹכִיל : Os 11,4: ➛ אכל hif.

* **אוּל** : sf. אוּלָם: *ventre* Sal 73,4. †

אֱוִלִי : *pazzo* Zc 11,15. †

[**אֱוִלֵי** : 2Re 24,15: ➛ II אֱוִיל.]

I **אוּלַי** : n. fiu.

II **אוּלַי**, אֻלַי Gn 24,39: *forse*; c. sost. Gn 43,12, c. pt. Gs 9,7, abitualmente c. impf. Gn 18,29.

I **אוּלָם** : *ma, però* Gn 28,19.

II **אוּלָם** : n. pr. m.

III **אוּלָם** : ➛ אֵילָם.

אִוֶּלֶת : sf. אִוַּלְתִּי: *stoltezza* (del pensiero, dell'azione, della parola) Sal 38,6.

אוֹמָר : n. pr. m.

אָוֶן : sf. אוֹנוֹ/נָם, plur. אוֹנִים: – 1. *disgrazia* (? in relazione a gesti o parole magici) Is 58,9; – 2. *disgrazia* (spesso in relazione alla malvagità) Is 59,4; – 3. *colpa, malvagità* Gb 11,14, פֹּעֲלֵי אָוֶן Is 31,2; – 4. *inganno, oggetto senza valore* Sal 36,4; – 5. *fede sviata, idolatria* 1Sam 15,23.

I **אוֹן** : sf. אֹ(וֹ)נוֹ/נָם, plur. אוֹנִים: – 1. *vigore generativo* Gn 49,3; – 2. *ricchezza* Os 12,9.

II **אוֹן** : n. pr. m.

III **אוֹן** : n. l. *On, Eliopoli.*

אוֹנוֹ : n. l.

* **אוֹנִי** : plur. אֹ(וֹ)נִים: *lutto, tristezza* Dt 26,14, לֶחֶם אוֹנִים Os 9,4.

אֳנִיּוֹת : 2Cr 8,18 K: ➛ אֳנִיָּה.

אוֹנִים : ➛ אָוֶן, I און e אֹנִי.

אוֹנָם : n. pr. m.

אוֹנָן : n. pr. m.

אוּפָז : n. reg. ign.

I **אוֹפִיר**, אֹפִיר 1Re 10,11, אוֹפִר Gn 10,29: loc. אוֹפִ֫ירָה: – 1. terra dell'oro di *Ofir* Gn 10,29; > – 2. *oro di Ofir* Gb 22,24.

II **אוֹפִיר** : n. pr. m.

אוֹפַן : אוֹפָן, cs. אוֹפַן, plur. אוֹפַנִּים, cs. אוֹפַנֵּי, sf. אוֹפַנֵּיהֶם; m. (f. in Ez 1,16-18): *ruota* (di veicolo) Es 14,25.

אוץ : **qal**: pf. אָץ, אַצְתִּי; pt. אָץ, plur. אָצִים: – 1. *incalzare* Es 5,13; – 2. *affrettarsi* c. לְ + inf. Prv 28,20; – 3. *essere angusto, stretto* Gs 17,15;

hif: impf. יָאִיצוּ: c. בְּ *insistere* con qlc. Gn 19,15, c. לְ + inf. Is 22,4. †

אוֹצָר : cs. אוֹצַר, sf. אוֹצָרוֹ, plur. אוֹצָרוֹת, cs. א(וֹ)צְרוֹת, sf. א(וֹ)צְרֹתֵיהֶם: – 1. *tesoro* Gs 6,19, *riserve* Ne 12,44; *magazzini* Ne 13,12; – 2. בֵּית הָאוֹצָר casa del tesoro Ml 3,10; – 3. con una dimensione cosmica: il cielo è il magazzino di יהוה Dt 28,12.

אור : **qal**: pf. אוֹר, אֹרוּ; impf. וַיֵּאֹר, וַתָּאֹרְנָה (Q 1Sam 14,27); imp. אוֹרִי; inf. אוֹר; pt. אוֹר: – 1. *spuntare del giorno* 1Sam 29,10; – 2. metaf. *essere, diventare chiaro* (occhi) 1Sam 14,29;

nif: impf. וַיֵּאֹר (➛ qal); inf. לֵאוֹר < *לְהֵאוֹר *essere illuminato* Gb 33,30; pt. נָאוֹר *splendente* Sal 76,5. †

hif: pf. הֵאִיר, הֵאִירוּ; impf. יָאִיר, יָאֵר, וַיָּ֫אֶר, יָאִירוּ; imp. הָאֵר, הָאִ֫ירָה; inf. הָאִיר; pt. מֵאִיר, f. cs. מְאִירַת, plur. cs. מְאִירֵי, f. מְאִירוֹת: – 1. ass. *splendere, brillare* (sole) Gn 1,15; – 2. *illuminare* Sal 77,19; – 3. c. acc. *far splendere* (il proprio volto, sogg. Dio) Nm 6,25; – 4. *accendere* (un fuoco) Is 27,11; – 5. *far brillare* (occhi) Sal 13,4.

אוֹר : sf. אוֹרוֹ, plur. אוֹרִים, m.: – 1. luce del *giorno* Gn 1,3; – 2. *luce* (proveniente da corpo luminoso, astro o lampada) Is 13,10; Sal 78,14; – 3. la sorgente luminosa stessa: אוֹרִים = sole e luna Sal 136,7, אוֹר = lampo Gb 36,32; – 4. metaf. ראה אוֹר = vivere Sal 49,20, נתן אור לְ chiamare alla vita Gb 3,20, אוֹר ~ felicità Sal 97,11.

I **אוּר** : plur. אֻרִים: – 1. *luce* (del fuoco) Is 50,11 > fuoco Is 31,9; – 2. regione della luce = *est* Is 24,15.

II * **אוּר** : אוּרִים : *urim*, spesso unito a תֻּמִּם Esd 2,63: mezzo per consultare la sorte.

III **אוּר** : n. l.: *Ur* in Caldea.

IV **אוּר** : n. pr. m.

I **אוֹרָה** : f. di אוֹר: plur. אוֹרֹת: – 1. *luce* Sal 139,12; Is 26,19; – 2. metaf. = gioia Est 8,16.

II * **אוֹרָה** : plur. אֹרֹת *malva* (malva rotundifolia) 2Re 4,39. †

[**אֻוֵרוֹת** : 2Cr 32,28, leggere אֻרָוֹת, ➛ אֻרָוָה stalle. †]

אוּרִי : n. pr. m.

אוּרִיאֵל : n. pr. m.

אוּרִיָּה : n. pr. m.

אוּרִיָּהוּ : n. pr. m.

אֲרַוְנָה : n. pr. m.

אות : **nif**: impf. יֵאוֹתוּ, נֵאוֹת, נֵאוֹתָה: *essere d'accordo* Gn 34,15.22s; 2Re 12,9. †

I **אוֹת**, אֹת : plur. אֹ(ו)תֹ(ו)ת, sf. אֹתֹ(ו)תָיו: m., talvolta f.: *segno* Gn 4,15, segno per ricordarsi di qlcs. Gn 9,12; Es 13,9; segno della verità di una affermazione Es 3,12; memoriale Gs 4,6; segno = miracolo Es 4,8, segno = presagio 2Re 20,8; אותות ומֹופְתִים Es 7,3.

II **אוֹת**, **אֹת** (c. sf.) : → I אֵת.

אָז : – 1. *allora, un tempo* (:: עַתָּה) Gs 14,11, c. impf. 1Re 8,1, c. pf. Gn 4,26; – 2. *allora* (+ futuro): a) dopo אִם: se... allora Prv 2,1-5; b) in un auspicio: se soltanto... allora 2Re 5,3; c) dopo una supposizione 2Re 13,19; – 3. אָז utilizzato per sottolineare un'affermazione Es 15,15; Is 41,1; – 4. c. מִן > spesso מֵאָז: a) avv. *un tempo* 2Sam 15,34; b) prep. *da* (temp.) Rt 2,7; c) cg. *dacché, dopo che* Gn 39,5.

אֶזְבַּי : n. pr. m.

אֵזוֹב e **אֵזֹב** : *issopo* Lv 14,4.

אֵזוֹר : *perizoma* 2Re 1,8.

אֲזַי : *allora* (→ אָז 2) Sal 124,3-5. †

אַזְכָּרָה : sf. אזְכָּרָתָהּ: "memoriale", la parte di un'offerta che viene bruciata sull'altare Lv 2,2.

אזל : **qal**: pf. אָזַל, אָזְלַת 3a f. Dt 32,36, אָזְלוּ; pt. אֹזֵל: *andarsene* Prv 20,14;

?(**pu**: pt. מְאוּזָּל Ez 27,19 leggere מֵאוּזָל. → אוּזָל. †)

* **אֶזֶל** : ? n. pr.: הָאֶבֶן הָאָזֶל 1Sam 20,19; prop. הַלָּ(א)ז: questa pietra. †

I **אזן** : **hif**: pf. הֶאֱזִין, וְהַאֲזַנְתָּ, הֶאֱזִינוּ; impf. יַאֲזִין, 1a sg. אָזִין (< אַאֲזִין) Gb 32,11; imp. הַאֲזִינָה, הַאֲזִינִי, plur. f. הַאְזֵנָּה; pt. מֵזִין (< מַאֲזִין) Prv 17,4: – 1. ass. *ascoltare* Dt 32,1; – 2. *ascoltare* qlc., qlcs.: c. acc. Gn 4,23, c. לְ Gb 34,2; Es 15,26, c. אֶל Dt 1,45; Sal 143,1, c. עַל Prv 17,4; – 3. *udire* Is 64,3.

II **אזן** : **pi**: pf. אִזֵּן *pesare* (tr.) Qo 12,9. †

אֹזֶן : cs. =; sf. אָזְנְךָ/נֵךְ, du. אָזְנַיִם/נָיִם, cs. אָזְנֵי, sf. אָזְנָיו, אָזְנֵיכֶם: *orecchio*; גלה אֹ' scoprire l'orecchio = rivelare 1Sam 9,15; נטה א' (hif) inclinare l'orecchio Is 55,3 = ascoltare; שִׂים בְּאֹ' = fare comprendere bene Es 17,14.

* **אָזֵן** : sf. אֲזֵנֶךָ (MSS plur. אֲזֵנֶיךָ) Dt 23,14: senso inc.: ? equipaggiamento, materiale: "un piolo nel tuo equipaggiamento". †

אֻזֵּן שֶׁאֱרָה : n. l.

אַזְנוֹת תָּבוֹר : n. l.

[**אזנח** : **hif**: pf. וְהֶאֶזְנִיחוּ Is 19,6, → I זנח. †]

I **אָזְנִי** : n. pr. m.

II **אָזְנִי** : gntl. di I אָזְנִי.

אֲזַנְיָה : n. pr. m.

***אֲזִקִּים** : plur. (sg. *אָזֵק): Q הָאזִקִּים e בָּאזִקִּים, K *בָּ/הָאֲזִקִּים: legami > *manette* Ger 40,1.4 (→ I *זֵק). †

אזר : **qal**: pf. אָזְרוּ; impf. תֶּאְזֹר, sf. יַאַזְרֵנִי; imp. אֱזָר־; pt. pass. אָזוּר: – 1. *mettersi la cintura* (אֵזוֹר) cioè

mettersi in tenuta di marcia impedendo all'abito di sventolare: in vista della battaglia Ger 1,17; – 2. *stringere* Gb 30,18;

nif: pt. נֶאְזָר: *cinto* Sal 65,7. †

pi: impf. sf. וַתְּאַזְּרֵנִי Sal 30,12 > וַתַּזְרֵנִי 2Sam 22,40, אֲאַזֶּרְךָ; pt. הַמְאַזְּרֵנִי: c. acc. *cingere* qlc. Is 45,5; c. 2 acc.: *cingere* qlc. di qlcs. Sal 18,33;

hitp: pf. הִתְאַזָּר; imp. הִתְאַזְּרוּ: *cingersi* di una cintura (אֵזוֹר) Is 8,9; Prv 93,1. †

אֶזְרוֹעַ : sf. אֶזְרֹעִי: *braccio* Ger 32,21; Gb 31,22. †

***אֶזְרָח** : – 1. *indigeno* a pieno diritto di un paese: הָאֶזְרָח Es 12,49, אֶ׳ הָאָרֶץ Es 12,19; – 2. pianta di ceppo autoctono Sal 37,35.

אֶזְרָחִי : gntl. di אֶזְרָח.

I **אָח** : grido di dolore: *ah!* Ez 21,20.

II **אָח** : cs. אֲחִי, אַח in אַחְאָב; sf. אָחִי, אֲחִיהוּ > אָחִיו, אָחִינוּ, אֲחִיהֶם; plur. אַחִים, cs. אֲחֵי, sf. אַחַי, אֶחָי, אֶחָיו, אַחֵיכֶם, אַחֶיךָ: *fratello*: – 1. dello stesso padre e della stessa madre Gn 4,8; – 2. fratellastro 2Sam 13,4; – 3. parente prossimo o lontano Gn 29,15; 9,25 > membro dello stesso clan o dello stesso popolo Gn 31,32; Dt 17,15; – 4. *amico* 2Sam 1,26, *alleato* Am 1,9, *simile* Gb 30,29; – 5. *l'altro* Gn 26,31; Ger 9,3; – 6. espressione di cortesia Gn 29,4; 1Re 9,13; – 7. אִישׁ... אָחִיו l'un... l'altro Gn 13,11.

* **אָח** : f.: הָאָח : ~ *braciere* Ger 36,22s. †

* **אֹחַ** : plur. אֹחִים: onomat. > animali che ululano nel deserto Is 13,21: ? civetta, ? iena. †

אַחְאָב : n. pr. m.: *Acab*, re d'Israele.

אֶחָב : n. pr. m.

אַחְבָּן : n. pr.m.

[**אחד** : **hitp**: imp. f. הִתְאַחֲדִי: leggere הִתְחַדִּי (חדד) Ez 21,21. †]

אֶחָד : ass. אֶחָד e אֶחַד, cs. אַחַד, חַד, plur. אֲחָדִים, f. אַחַת (ass. e cs.), אֶחָת: *uno*: – 1. פַּר אֶ׳ un toro, אֶ׳ אֲחֵיכֶם uno dei vostri fratelli Gn 42,19, אֶ׳ מִמֶּנּוּ uno di noi Gn 3,22; – 2. *un solo* מָקוֹם אֶ׳ Gn 1,9, אַחַת מִמִּצְוֹת uno solo dei comandamenti Lv 4,27; unico Dt 6,4; Zc 14,9; אֵין גַּם אֶ׳ non un solo Sal 14,3; קוֹל אֶ׳ all'unanimità Es 24,3 = לֵב אֶ׳ 1Cr 12,39; – 3. *ogni, ognuno* Es 36,30; 1Re 4,7, לְיוֹם אֶ׳ ogni giorno 1Re 5,2; אֶ׳ distributivo: אֶ׳ לַשָּׁבֶט uno per tribù Dt 1,23, לְאֶחָד ognuno (aveva) Ez 1,6; – 4. plur. אֲחָדִים: יָמִים אֲ׳ qualche giorno Gn 27,44, יִהְיוּ לַאֲ׳ saranno uniti Ez 37,17; – 5. אֶ׳ = da una parte e dall'altra: מִזֶּה אֶ׳... וּמִזֶּה אֶ׳ uno da una parte, l'altro dall'altra Es 17,12, אֶ׳... וְאֶ׳... וְאֶ׳ l'uno... l'altro... il terzo... 1Sam 10,3; – 6. אֶ׳ = art. indeterminativo: אִישׁ אֶ׳ 1Sam 1,1, יוֹם אֶ׳ 1Sam 27,1; – 7. אֶ׳ ordinale: primo: בְּיוֹם אֶ׳ לַחֹדֶשׁ il primo giorno del mese Esd 10,16, בִּשְׁנַת אַחַת לְ il primo anno (di regno) di Dn 9,1.

cong. **אחה** : **nif**: pf. נָחָה (per נֶאֱחָה, נוח): *fraternizzare* Is 7,2. †

אָחוּ : *canna* Gb 8,11, coll. Gn 41,2.18. †

[**אֵחוּד** : n. pr. m. 1Cr 8,6, leggere אֵהוּד. †]

I **אַחֲוָה** : *fraternità* Zc 11,14. †

II * אַחֲוָה : sf. אַחֲוָתִי: *spiegazione* Gb 13,17. †

* אָחוּז : sost. e p. pass. plur.: אֲחוּזִים: termine architettonico, senso inc. ? incastro, ? rientranza Ez 41,6a.b. †

אֲחוֹחַ : n. pr. m.

אֲחֹחִי e אֲחוֹחִי : gntl. di אֲחוֹחַ.

אֲחוּמַי : n. pr. m.

אָחוֹר : pl cs. אֲחֹרֵי, sf. אֲחֹרָי, אֲחֹרֵיהֶם: – 1. sost. plur.: *parte di dietro, lato posteriore* (della dimora) Es 26,12; – 2. sing. *retro* פָּנִים וְאָ׳ davanti e dietro Ez 2,10, אָ׳ וָקֶדֶם dietro e davanti Sal 139,5. נָשׂוֹג אָ׳ arretrare 2Sam 1,22, הָלַךְ אָ׳ andare indietro = voltare la schiena Ger 15,6, מֵאָ׳ indietro 2Sam 10,9; – 3. sing. verso ovest Gb 23,8, מֵאָ׳ a ovest, dal lato dell'ovest Is 9,11; – 4. sing. temp. לְאָחוֹר in avvenire Is 42,23.

אָחוֹת : f. di אָח: cs. אֲחוֹת, sf. אֲחֹ(ו)תוֹ Nm 6,7; plur. sf. אֲחוֹתַי Gs 2,13 K, אַחְיוֹתַי Gs 2,13 Q, אֲחוֹתַיִךְ Ez 16,55, אֲחוֹתַיִךְ Ez 16,51 Q (K אֲחוֹתֵךְ), אַחְיֹתֵיהֶם: *sorella*: – 1. dello stesso padre e della stessa madre Gn 4,22, sorellastra Lv 18,9; – 2. *parente* consanguinea Gn 24,60; – 3. metaf. Ger 3,7; – 4. la mia *amata* Ct 4,9-12; in un lamento Ger 22,18; – 5. אֲחוֹתִי si dice di oggetti femminili appaiati Es 26,3; Ez 1,9.

I אחז : **qal**: pf. אָחַז, אָחֲזָה, sf. אֲחָזַנִי, אֲחָזַתְנִי, אֲחָזַתְּהָ, אֲחָזוּנִי, אֲחַזְתִּיו; impf.: a) יֶאֱחֹז, b) יֹאחֵז, וַתֹּאחֶז > וַתֹּחֶז 2Sam 20,9, אֹחֵזָה, וַיֹּאחֲזוּ, יֹאחֵזוּן, sf. יֹאחֲזֵמוֹ, יֹאחֲזוּהוּ, יֹאחֱזוּךְ; imp. אֱחֹז, אֶחֱזִי, אֶחֱזוּ, אֶחְזוּ; inf. אֲחֹז, לֶאֱחֹז; pt. אֹחֵז, f. אֹחֶזֶת, pass. אָחוּז, אָחֻז, plur. אֲחוּזִים/חֻזֵי, f. אֲחֻזוֹת: *afferrare, prendere, tenere*: c. בְּ qlcs., qlc. Gn 25,26; c. acc.: qlcs., qlc. Es 15,14;

nif: pf. נֶאֱחַז, נֹאחֲזוּ; impf. וַיֵּאָחֲזוּ; imp. הֵאָחֲזוּ; pt. נֶאֱחָז, plur. נֶאֱחָזִים: *essere preso, tenuto* Gn 22,13; נֶאֱ׳ בָּאָרֶץ installarsi nel paese Gn 34,10;

[**hof**: pt. מָאֳחָזִים 2Cr 9,18: ➛ II אחז pu.]

II אחז : **qal**: impf. וַיֶּאֱחֹז: incastrarsi 1Re 6,10 (o rivestire, HAL). †

pi: pt. מְאַחֵז: *coprire* Gb 26,9. †

pu: pt. plur. מְאֻחָזִים: *ricoperto, placcato* (d'oro) 2Cr 9,18. †

אָחָז : n. pr. m. *Acaz*, re di Giuda.

אֲחֻזָּה : cs. אֲחֻזַּת, sf. אֲחֻזָּתְךָ, אֲחֻזַּתְכֶם: – 1. *proprietà* (soprattutto terriera) Gn 47,11, אֲחֻזַּת נַחֲלָה proprietà ereditaria Nm 27,7; – 2. *proprietà* (in generale): schiavi Lv 25,45s.

אַחְזַי : n. pr. m.

אֲחַזְיָה : n. pr. m.

אֲחַזְיָהוּ : n. pr. m.

אֲחֻזָּם : n. pr. m.

אֲחֻזַּת : n. pr. m.

אֲחֹחִי : ➛ אֲחוֹחִי.

[אֲחִי : n. pr. m.]

אֵחִי : n. pr. m.

אֲחִיאָם : n. pr. m.

אֲחִיָּה : n. pr. m.

אֲחִיָּהוּ : n. pr. m.

אֲחִיהוּד : n. pr. m.

אַחְיוֹ : n. pr. m.

אֲחִיחֻד : n. pr. m.

אֲחִיטוּב : n. pr. m.

אֲחִילוּד : n. pr. m.

אֲחִימוֹת : n. pr. m.

אֲחִימֶלֶךְ : n. pr. m.

אֲחִימַן : n. pr. m.

אֲחִימַעַץ : אֲחִימָעַץ: n. pr. m.

אַחְיָן : n. pr. m.

אֲחִינָדָב : n. pr. m.

אֲחִינֹעַם : n. pr. f.

אֲחִיסָמָךְ : n. pr. m.

אֲחִיעֶזֶר : n. pr. m.

אֲחִיקָם : n. pr. m.

אֲחִירָם : n. pr. m.

אֲחִירָמִי : gntl. di אֲחִירָם.

אֲחִירַע : n. pr. m.

אֲחִישַׁחַר : n. pr. m.

אֲחִישָׁר : n. pr. m.

אֲחִיתֹפֶל : n. pr. m.

אַחְלָב : n. l.

אַחֲלַי Sal 119,5 e אַחֲלֵי 2Re 5,3 : inter. *se soltanto! possa…!* †

אַחְלַי : n. pr. m.

אַחְלָמָה : *diaspro* Es 28,19; 39,12. †

אַחְמְתָא : n. l. *Ecbatana* Esd 6,2. †

אֲחַסְבַּי : n. pr. m.

אחר : **qal**: impf. 1a sg. וָאֵחַר (< *וָאֶאֱחַר) Gn 32,5, וַיֵּיחַר (pro *ויאחר) 2Sam 20,5 K (Q ➤ hif.): *attardarsi.* †

pi: pf. אֵחַר, אֵחֲרוּ; impf. תְּאַחֵר, תְּאַחַר, תְּאַחֲרוּ; pt. plur. מְאַחֲרִים/־רֵי: – 1. c. acc. *ritardare* qlcs. Gn 24,56; – 2. c. acc. *tardare* (a fare qlcs.) Es 22,28; c. לְ + inf. Dt 23,22; – 3. *attardarsi* Gdc 5,28; c. עַל Prv 23,30; c. לְ + inf. Gn 34,19; c. inf. accingersi in ritardo (a fare qlcs.) Sal 127,2;

hif: impf. וַיֹּחֶר, Q וַיּוֹחֶר (forma aram., o K pi. *וַיְיַחֵר per וַיְאַחֵר): c. מִן essere in ritardo 2Sam 20,5 Q. †

I אַחֵר : f. אַחֶרֶת, plur. אֲחֵרִים, אֲחֵרִין Gb 31,10, f. אֲחֵרוֹת: – 1. *altro, successivo* Gn 8,10, דּוֹר אַ׳ un'altra generazione Gl 1,3; – 2. *altro, diverso* אִישׁ אַ׳ Lv 27,20, מָקוֹם אַ׳ Nm 23,13; – 3. *altro, straniero* לָשׁוֹן אַחֶרֶת una lingua straniera Is 28,11, אֶרֶץ אַ׳ Dt 29,27, אֱלֹהִים אַ׳ Es 20,3.

II אַחֵר : n. pr. m.

אַחַר, ma (כֵּן) אַחַר Lv 14,36; Dt 21,13; 1Sam 10,5 †, אַחַר זֶה 2Cr 32,9, plur. cs. אַחֲרֵי, sf. אַחֲרָיו: **I** sg.: – 1. avv. *dietro* Gn 22,13; *in seguito, dopo* Gn 18,5; Nm 12,16; – 2. prep.: a) loc. *al*

seguito di, dietro a Gn 37,17, דָּרַשׁ אַ' cercare qlcs. Gb 39,8, אַחַר כֵּן dopo, in seguito Dt 21,13; c. inf. אַ' שַׁלַּח Ger 40,1, c. vb. fin. אַ' דִּבֶּר Gb 42,7, c. אֲשֶׁר Ez 40,1; **II** plur. – 1. prep. di luogo: *dietro*: פָּנָה אַחֲרָיו volgersi indietro 2Sam 2,20, הָלַךְ אַ' lett.: procedere uno dopo l'altro = camminare insieme Os 2,7, הָיָה אַ' seguire Es 23,2; מֵאַחֲרֵי da dietro Is 30,21; – 2. prep. temp.: *dopo*: אַחֲרָיו dopo di lui (dopo la sua morte) Gn 17,19, אַ' זֹאת dopo questo Gb 42,16; מֵאַחֲרֵי Dt 29,21; – 3. cg. *dopo che*: c. inf. אַ' לֶכְתָּם 2Sam 17,21; c. vb. fin. אַ' הֵסַבּוּ 1Sam 5,9; c. אֲשֶׁר Dt 24,4.

אַחֲרוֹן : agg.: f. אַחֲרֹ(וֹ)נָה, m. plur. אַחֲרֹ(וֹ)נִים: – 1. loc. *che è indietro* Gn 33,2; *a ovest* הַיָּם הָאַ' Dt 11,24; – 2. temp. *seguente* Es 4,8; *a venire, futuro*: דּוֹר Dt 29,21; ultimo 2Sam 19,12s; avv. בָּאַ' dietro 2Sam 2,26, לָאַחֲרֹנָה per finire Nm 2,31; – 3. ultimo: דְּבָרִים 2Sam 23,1, יהוה Is 44,6.

אַחְרַח : n. pr. m., cf. אֲחִירָם.

אַחַרְחֵל : n. pr. m.

אַחֲרַי : Prv 28,23 txt. inc.: tradiz. in seguito; Ne 3,30 אַחֲרַי leggere Q אַחֲרָיו.

אַחֲרֵיכֵן : Esd 3,5 e 1Cr 20,4, ➛ אחר II. †

אַחֲרִית : sf. אַחֲרִיתוֹ: ciò che viene dopo, *fine*: – 1. loc. אַ' יָם l'estremità del mare, il mare più remoto Sal 139,9; – 2. temp. *fine*: fine della vita Nm 23,10, אַ' שָׁנָה fine dell'anno Dt 11,12, בְּאַ' הַיָּמִים l'avvenire, i giorni a venire (espressione non essenzialmente escatologica, cf. comm.: Gn 49,1 ecc.); fine, seguito degli avvenimenti Ger 5,31; – 3. metaf. discendenza Sal 37,37s; resto Ez 23,25; l'ultimo = il minimo Ger 50,12.

אֲחֹרַנִּית : *a ritroso, al contrario, all'indietro*: c. הלך Gn 9,23, c. נפל 1Sam 4,18, c. סבב hif. 1Re 18,37.

* **אֲחַשְׁדַּרְפַּן** : plur. אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים/פְּנֵי: *satrapo* (governatore dell'impero persiano) Est 3,12.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ : Est 10,1 K אחשרש, Q ־וֵרֹשׁ: n. pr. del re persiano *Serse* I 486-465 a. C.

אֲחַשְׁתָּרִי : n. pr. m.

* **אֲחַשְׁתְּרָן** : plur. אֲחַשְׁתְּרָנִים (רִכְבֵי הָרֶכֶב) *reale* Est 8,10.14. †

I **אַט** : sf. אִטִּי: *modo tranquillo, dolcezza*: – 1. לְאִטִּי tranquillamente Gn 33,14; – 2. tranquillamente Is 8,6; – 3. = a passo lento 1Re 21,27.

II **אַט, אִט** : ➛ נטה hif.

אָטָד : – 1. cespuglio spinoso (Lycium Europaeum) Gdc 9,14s; Sal 58,10; – 2. n. l. Gn 50,10s. †

* **אֵטוּן** : cs. idem: *lino* Prv 7,16. †

אִטִּים : *spiriti dei morti* Is 19,3. †

אטם : **qal**: impf. יַאְטֵם Sal 58,5 (? erroneamente vocalizzato come hif.); pt. אֹטֵם, pass. plur. אֲטֻמִים, f. אֲטֻמוֹת: – 1. *tappare, chiudere*: orecchie Is 33,15, labbra Prv 17,28; – 2. termine architettonico, senso inc.: pt. ? finestre con grate Ez 40,16.

אטר : **qal**: impf. תֶּאְטַר: sec. ctxt. *chiudere* (bocca) Sal 69,16. †

אָטֵר : n. pr. m.

אִטֵּר : אִ' יַד(־)יְמִינוֹ *mancino* Gdc 3,15; 20,16. †

אִי : *dove ? chi ? cosa ?*: sf. אַיּוֹ, אַיָּם, Ger 37,19 אַיּוֹ: Q אַיֵּה, K אַיּוֹ e אַיֵּ; אַיֶּכָּה: – 1. אַיֶּכָּה dove sei? Gn 3,9, אֵי הֶבֶל dov'è Abele? Gn 4,9; – 2. אֵי rafforzato: אֵי(־)זֶה dove? 1Sam 9,18, אֵי(־)מִזֶּה da dove? Gn 16,8, אֵי־מִזֶּה עָם da quale popolo? Gio 1,8, אֵי לְזֹאת perché? Ger 5,7; in una proposizione interrogativa indiretta אֵי־מִזֶּה Gdc 13,6; ➛ אֵיכָה, אֵיכָכָה, אֵיפֹה.

I **אִי** : plur. אִיִּים, אִיִּין Ez 26,18, cs. אִיֵּי, m.: *isola, costa* Is 20,6, יֹשְׁבֵי אִי Fenici Is 23,2.6, אִיֵּי הַיָּם Is 11,11; isole e lidi remoti e relativi abitanti Is 40,15.

II * **אִי** : plur. אִיִּים: tradiz. *sciacalli* Is 13,22; 34,14; Ger 50,39. †

III **אִי** : avv. *non*: אִי־נָקִי non innocente Gb 22,30. †

IV **אִי** : *guai a…!* אִי־לָךְ Qo 4,10; 10,16. †

איב : **qal**: pf. וְאָיַבְתִּי: c. acc. *mostrarsi ostile a* Es 23,22. †

אֹיֵב, אוֹיֵב : sf. אֹיְבִי, אֹיִבְךָ, (3x אֹ(וֹ)יִבְיךָ Q, K plur.), אֹיַבְךָ, plur. אוֹיְבִים, cs. אֹ(וֹ)יְבֵי, sf. אֹ(וֹ)יְבַי, f. sf. אֹיַבְתִּי Mic 7,8.10; c. אֵת (acc.!) 1Sam 18,29, c. לְ Gb 13,24: *nemico*: di un individuo Es 23,4, o di un popolo Gn 49,8; nemico di Dio Na 1,2, Dio nemico del popolo Is 63,10.

אֵיבָה : *inimicizia* Gn 3,15.

אֵיד : sf. אֵידִי, אֵידְךָ: *disgrazia, rovina, disastro* Ger 18,17 (per un popolo), 2Sam 22,19 (per l'individuo), Dt 32,35 (per il malvagio).

I **אַיָּה** : *nibbio nero* (milvus migrans), al. falco Lv 11,14.

II **אַיָּה** : n. pr. m.

אַיֵּה : Ger 37,19 אַיּוֹ (Q אַיֵּה, K אַיּוֹ); per le forme con sf. ➛ אִי: *dove?* (mai davanti a un vb., sempre nelle domande dirette): אַ׳ שָׂרָה Gn 18,9, אַ׳ אֵפוֹ dove (è) dunque…? Gb 17,15.

אִיּוֹב : n. pr. m.: *Giobbe*.

אִיזֶבֶל : n. pr. f.: *Gezabele*.

אֵיךְ : *come?*: in domanda diretta 2Sam 2,22; in domanda indiretta Rt 3,18; esclamazione esprimente protesta Gn 44,8, rimprovero Gdc 16,15, dolore (in un canto funebre) Is 14,4, rammarico Prv 5,12.

אִיכָבוֹד, אִי־כָבוֹד : n. pr. m.

אֵיכָה : – 1. *come?* in che modo?: in domanda diretta Dt 12,30; in domanda indiretta Gdc 20,3; ~ che cosa?; in una esclamazione Is 1,21; in un lamento Lam 1,1; – 2. *dove?* (➛ אֵיכֹה) Ct 1,7.

אֵיכֹה : *dove?* 2Re 6,13. †

אֵיכָכָה : Ct 5,3, אֵיכָכָה Est 8,6: *come?* †

I **אַיִל** : אָיִל, cs. אֵיל, אֵל; plur. אֵילִים, אֵלִים Gb 41,17, cs. אֵ(י)לֵי: – 1. *montone* Gn 31,38; – 2. metaf. u. potente, *governatore*: אֵילֵי הָאָרֶץ Ez 17,13.

II * **אַיִל** : plur. אֵילִים Is 1,29, אֵלִים 57,5, cs. אֵילֵי 61,3: *grandi alberi* Ez 31,14 (ma cf. I אַיִל); metaf. אֵילֵי Is 61,3.

III **אַיִל** : cs. אֵיל, אֵל Ez 40,48; plur. אֵלִ(י)ם, sf. אֵילָיו 40,29, אֵ(י)לוֹ 40,9.37 Q, K אֵ(י)לוֹ, אֵלֵיהֵמָה 40,16: *pilastro* (di porta) 1Re 6,31; Ez 40,9-41,3. †

אֱיָל : *forza* Sal 88,5. †

אַיָּל : plur. אַיָּלִים: *cervo* (cervus capreolus) Sal 42,2.

אַיָּלָה e **אַיֶּלֶת** : plur. אַיָּלוֹת, cs. אַיְלוֹת: *cerva* Ct 2,7.

אִילוֹ : = אִי לוֹ (→ IV אִי): guai a lui! Qo 4,10. †

אַיָּלוֹן : n. l.: loc. אַיָּלֹנָה.

I **אֵילוֹן** : n. pr. m.

II **אֵילוֹן** : n. l.

אֵילוֹת : 2Re 16,6 ecc.: → אֵילַת.

* **אֱיָלוּת** : sf. אֱיָלוּתִי: *forza* Sal 22,20. †

* **אֵילָם** : ortografia varia! אוּלָם 1Re 6,3 ecc., אֻלָם 1Re 7,7 ecc., אֵ(י)לַמָּו Q, אֵ(י)לַמּוֹ K Ez 40,21; plur. אֵלַמּוֹת e Q אֵלַמָּו e אֵלַמֵּי 41,15: termine architettonico: *sala* – 1. del tempio 1Re 6,3; Ez 40,7ss; – 2. del palazzo reale 1Re 7,6-8.

אֵילִים : n. l.: loc. אֵילִימָה.

אֵיל פָּארָן : n. l.

אֵילַת e **אֵ(י)לוֹת** : n. l. *Elat.*

אַיֶּלֶת : → אַיָּלָה.

אָיֹם : f. אֲיֻמָּה: *terribile* Ab 1,7; Ct 6,4.10. †

אֵימָה : cs. אֵימַת, (rafforzato) אֵימָתָה Es 15,16, sf. אֵ(י)מָתִי, אֵימַתְכֶם, plur. אֵימוֹת, אֵ(י)מִים, sf. אֵמֶיךָ: *terrore* Gn 15,12; oggetto di terrore Is 33,18, אֵימִים personaggi terrificanti Ger 50,38.

אֵ(י)מִים : n. pop.

I **אַיִן** : compare in varie forme: 1) אַיִן, cs. אֵין, sf. אֵינְךָ/נֵךְ/נְכֶם/נָם; 2) *ʾēn + an*: אֵינֶנִּי/נֶנּוּ/נֶנָּה; 3) sf. 3a plur. אֵינֵמוֹ; 4) locuzioni tardive אֵין אֲנִי, אֵין־אֲנַחְנוּ Ne 4,17:

A. st. ass. אַיִן *non c'è, non è* (:: יֵשׁ): וָאַיִן ma non ce n'era Is 41,17; אִם־אָיִן (è lì) o no? Es 17,7; אָיִן nessuno! (= non) Gdc 4,20; *nulla*: כְּאַיִן come un nulla Is 40,17, נָתַן לְאַיִן ridurre al nulla 40,23;

B. cs. אֵין *nulla, assenza di, niente di* ecc.: – 1. אֵין אִישׁ עִמָּנוּ nessuno con noi Gn 31,50; אֵין עֹבֵר בָּהּ nessuno vi passava Is 34,10; אֵין יהוה בְּקִרְבְּכֶם il Signore non è tra voi Nm14,42; אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ non ascolto Ger 11,14; אֵין לָהּ וָלָד ella non aveva figli Gn 11,30; אִישׁ אֵין בָּאָרֶץ non c'è alcun u. nel paese Gn 19,31; מֵאֵין יוֹשֵׁב per mancanza di abitanti Is 5,9; לְאֵין שְׁאֵרִית al punto che non rimanga nessuno Esd 9,14; – 2. אֵין = לֹא o אַל: אֵין־יֶשׁ־ non hanno Sal 135,17; – 3. אֵין c. inf. אֵין הָבִין senza discernimento Sal 32,9; – 4. אֵין + לְ + inf.: אֵין לָבוֹא nessuno poteva entrare Est 4,2.

II **אַיִן** : sempre c. מִן: מֵאַיִן da dove? מֵאַיִן תָּבוֹא da dove vieni? Gdc 17,9.

[**אִין** 1Sam 21,9: leggere אִי, o אֵין (II אַיִן). †]

אִיעֶזֶר : n. pr. m.

אִיעֶזְרִי : gntl. da אִיעֶזֶר.

אֵיפָה, אֵפָה Lv 5,11; 6,13 : *efa*: – 1. misura per cereali, = 1 בַּת (misura per liquidi) Ez 45,11a, = 1/10 חֹמֶר Ez 45,11b, = 10 עֹמֶר Es 16,36, circa 40 litri; – 2. recipiente della capacità di un efa Zc 5,6 10.

אֵיפֹה : *dove?*: – 1. in una domanda diretta 1Sam 19,22; – 2. in una domanda indiretta Gn 37,16; ? – 3. *come?* Gdc 8,18.

I **אִישׁ** : cs. =, sf. אִישִׁי, plur. (tardivo) אִישִׁים Is 53,3; Sal 141,4; Prv 8,4 †, altrimenti אֲנָשִׁים (√ אנשׁ), cs. אַנְשֵׁי, sf. אֲנָשָׁיו, אַנְשֵׁיהֶם: – 1. *u.* (:: אִשָּׁה d.) Gn 2,24, לֹא אִישׁ = אֵל Is 31,8, bimbo maschio Gn 4,1, animale maschio Gn 7,2, אִישׁ = u. coraggioso, virile 1Sam 4,9; – 2. *marito* Gn 3,6; – 3. *u., essere umano*: בְּנֵי אִישׁ gli umani Sal 62,10, אֶרֶץ לֹא־אִישׁ una terra senza uomini(cioè dove non c'erano ancora esseri umani) Gb 38,26; – 4. אִישׁ indica una funzione, una situazione: אִישׁ כֹּהֵן (apposizione) Lv 21,9; c. gen. אִישׁ הָאֲדָמָה contadino; בְּנֵי אִישׁ indica un ceto sociale *notabili* Sal 49,3, un *capo* 2Sam 10,6.8; – 5. אֲנָשִׁים le persone che appartengono a qlc.: אַנְשֵׁי דָוִד 1Sam 23,3; – 6. אִישׁ אֱלֹהִים lett. u. di Dio, אִ׳ הָאֱלֹ׳ espressione indicante un personaggio ben determinato 1Re 13,4ss-13; – 7. אִישׁ, אַנְשֵׁי indica l'appartenenza ad un popolo אִישׁ יְהוּדִי Zc 8,23, אִ׳ מִצְרִי Es 2,11; – 8. אִישׁ *qlc.*, *"si"* (impers.) Gn 13,16, אֲנָשִׁים alcuni Es 16,20; – 9. ognuno אִ׳ תַּחְתָּיו ognuno al proprio posto Es 16,29, אִ׳ וְאִישׁ ogni individuo Sal 87,5; – 10. אִישׁ indica reciprocità אִישׁ אָחִיו Gn 9,5, אִ׳ אִישׁוֹ 1Re 20,20.

II **אִישׁ** : Prv 18,24: → אשׁ. †

אִישׁ־בֹּשֶׁת : n. pr. m.; deformazione di אֶשְׁבַּעַל (→ בֹּשֶׁת): *Is-Baal*.

אִישְׁהוֹד : n. pr. m.

אִישׁוֹן : *pupilla* (dell'occhio): אִ׳ עַיִן Dt 32,10, אִ׳ בַּת עַיִן Sal 17,8.

אִישׁ(־)טוֹב : 2Sam 10,6.8; tradiz. n. pr. m., ma טוֹב = n. terr.: la gente (→ אִישׁ 7) o il capo (→ אִישׁ 4) di Tob. †

אִישַׁי : n. pr. m.: *Iesse*.

אִיתוֹן, Q pro הָאִיתוֹן (K היאתון) Ez 40,15: agg. הַשַּׁעַר הָאִ׳ insp. tradiz. ingresso. †

אִיתַי : n. pr. m.

אִיתִיאֵל : n. pr. m.

אִיתָמָר : n. pr. m.

I **אֵיתָן**, אֵתָן Gb 33,19 : sf. אֵיתָנוֹ, plur. אֵתָנִים: – 1. *che scorre in permanenza* (cioè per tutto l'anno): נַחַל אֵיתָן Dt 21,4, יֶרַח הָאֵתָנִים = il 7° mese (sett./ott., cioè il mese dei ruscelli permanenti), il mese in cui scorrono solo quei ruscelli 1Re 8,2; – 2. (metaf.) *permanente*: אֵיתָנוֹ livello normale (del mare) Es 14,27; dimora permanente Nm 24,21; malattia cronica Gb 33,19.

II **אֵיתָן** : n. pr. m.

אַךְ : particella affermativa ed enfatica da tradurre a seconda del contesto: – 1. אַךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הוּא certo, è lui il re d'Israele 1Re 22,32; אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִיא è sicuramente tua moglie Gn 26,9; אַךְ אֲדַבֵּר voglio discutere Ger 12,1; – 2. אַךְ in senso restrittivo: אַךְ־הַפַּעַם un'ultima volta Gn 18,32; אַךְ אֶת־נַפְשׁוֹ שְׁמֹר soltanto risparmia la sua vita! Gb 2,6; – 3. אַךְ sottolinea un contrasto: אַךְ... לֹא תֹאכֵלוּ ma non mangerete Gn 9,4; לֹא... אַךְ ~ non... al contrario Is 43,24.

אַכַּד : n. reg.: *Accad.*

אַכְזָב : *ingannevole* (dicesi di sorgente o di ruscello trovato senz'acqua) Ger 15,18; gioco di parole con il n. l. אַכְזִיב Mic 1,14. †

אַכְזִיב : n. l.

אַכְזָר : *crudele* Gb 30,21.

אַכְזָרִי : *crudele* Ger 6,23.

אַכְזְרִיּוּת : *crudeltà* Prv 27,4. †

אֲכִילָה : *cibo* 1Re 19,8. †

אָכִישׁ : n. pr. m.

אכל : **qal** (per uno studio completo delle forme, ➛ HAL): pf. אָכַל, אָֽכְלָה, 2a f. אָכַלְתִּי (Q ־תְּ, K ־תִי), אָֽכְלוּ, sf. אֲכָלַנִי/אֲכָלוּ, אֲכָלָתַם, אֲכָלָהוּ; impf. יֹאכַל/כַל, יֹאכְלוּ/כֵלוּ, אֹכְלָה/כֵלָה, יֹכְלוּ Ez 42,5, יֹאכְלוּן, sf. יֹאכְלֻנוּ, תֹּאכְלֻכֶם, אֹכְלֵם; imp. אֱכָל־, אֶכְלוּ, אִכְלוּ, אֱכוֹל; inf. cs. אֲכָל־, בֶּאֱכֹל, כֶּאֱכֹל, sf. אָכְלוֹ, אֲכָלְךָ; pt. א(ו)כֵל, f. אֹכֶלֶת/כֶלֶת, אֹכְלָה, אוֹכֵלָה, plur. אֹכְלִים, sf. אֹכְלָיו: – 1. *mangiare* (usato per uomini e animali): ass. Gn 3,6, c. acc. Is 7,22, c. לְ Lam 4,5, c. בְּ Es 12,43, c. מִן Gn 3,3; א׳ לֶחֶם consumare un pasto Gn 31,54; – 2. metaf.: sogg. la spada Dt 32,42, il fuoco Nm 16,35, la fame, la peste Ez 7,15, la miseria Gb 18,13, il paese divora i suoi abitanti Nm 13,32, il caldo e il freddo Gn 31,40; fare l'amore Prv 30,20; gustare il benessere Gb 21,25;

nif: pf. נֶאֱכַל; impf. יֵאָכְלוּ/כֵלוּ, יֵאָכֵל; inf. הֵאָכֵל; pt. f. נֶאֱכֶלֶת: *essere mangiato* Es 13,7, essere commestibile Gn 6,21; ~ servire da nutrimento c. אֵת + la *cosa mangiata* Es 21,28; metaf. Ger 30,16, consumato dal fuoco Sof 1,18;

pu (pass. qal): pf. אֻכְּלוּ; impf. תְּאֻכְּלוּ; pt. אֻכָּל: *essere divorato* (metaf.): dal fuoco Es 3,2, dalla spada חֶרֶב תְּאֻכְּלוּ Is 1,20;

hif: pf. הֶאֱכַלְתִּי, וְהַאֲכַלְתִּי, sf. הֶאֱכַלְתָּם, וְהַאֲכַלְתִּיךָ; impf. תַּאֲכִל, אוֹכִיל Os 11,4, sf. יַאֲכִלֻנוּ; imp. sf. הַאֲכִ(י)לֵהוּ/לֵהוּ; pt. מַאֲכִיל, f. מַאֲכֶלֶת: – 1. c. acc. *dare da mangiare* a qlc. 2Cr 28,15, c. 2 acc. Es 16,32 ecc., c. מִן Sal 81,17; – 2. metaf. Is 58,14.

אֹכֶל : sf. אָכְלְךָ, אָכְלוֹ, אָכְלְכֶם: *cibo* (carne, cereali, ecc.) per uomini Gn 14,11 e animali Sal 104,21; לְפִי אָכְלוֹ secondo quanto ciascuno può mangiare Es 12,4; עֵת הָא׳ il momento del pasto Rt 2,14.

אֻכָל : Prv 30,1: inc.; tradiz. n. pr. m. o impf. di יָכֹל; prop. וָאֵכֶל (כלה) o וָאֻכָל (כול hif.). †

אָכְלָה : f. di אֹכֶל o inf. di אכל: *cibo*, sempre c. לְ: לְאָכְלָה: – 1. וְהָיָה לְךָ... לְאָכְלָה sarà il tuo cibo Gn 6,21; – 2. metaf.: *alimento*: del fuoco Ez 15,4, del giudizio Ez 21,37.

I **אָכֵן** : esclamazione di sorpresa: – 1. *certo! veramente!* Gn 28,16; – 2. esclamazione che sottolinea un contrasto, soprattutto dopo אָמַרְתִּי: *eppure, ma* Is 53,4.

II **אָכֵן** : *cosicché* 1Re 11,2. †

אכף : **qal**: pf. אָכַף: c. acc. e עַל *costringere* qlc. a Prv 16,26. †

* **אֶכֶף** : sf. אַכְפִּי: *mano* Gb 33,7. †

אִכָּר : plur. אִכָּרִים, sf. אִכָּרֵיכֶם: *servo* (lavoratore della terra) 2Cr 26,10.

אַכְשָׁף : n. l.

אַל : avv. di negazione esprimente volontà o desiderio: – 1. c. vb. (iussivo, coortativo): אַל־תִּירָא non temere Gn 15,1, אַל־אֶרְאֶה che io non veda Gn 21,16; – 2. senza vb., negazione enfatica: no! 2Re 3,13; אַל בְּנֹתַי no, figlie mie Rt 1,13; אַל־טַל עֲלֵיכֶם non ci sia più rugiada su di voi 2Sam 1,21; – 3. אַל = nulla: שִׂים לְאַל ridurre al nulla Gb 24,25.

I **אַל** : ➛ I אַיִל *montone, governatore.*

II **אֵל** : ➛ II אַיִל *grande albero.*

III **אֵל** : ➛ III אַיִל *pilastro.*

IV **אֵל** : *forza, potenza*: יֶשׁ־לְאֵל יָדִי c. לְ + inf. è in mio potere di Gn 31,29; ass. יֶשׁ־לְאֵל יָדָם Mic 2,1.

V **אֵל** : אֵל־ e אֱלֵי־, plur. אֵלִים, אֵלִם: termine appartenente al complesso delle lingue semitiche, di etimologia incerta; *Dio*; nell'AT il femminile del termine (dea) è totalmente assente. Significati: – 1. *dio, divinità*: אֵלִים gli dei Es 15,11; מִי־אֵל chi è Dio? 2Sam 22,32; אֵל in opposizione a אָדָם Is 31,3, a אִישׁ Nm 23,19; – 2. אֵל n.d. *El*, il dio supremo del pantheon cananeo Ez 28,2; – 3. אֵל, il Dio d'Israele: הָאֵל il (vero, unico) Dio Gn 31,13; אֵל יִשְׂרָאֵל Sal 68,36, אֵל // יהוה Nm 23,8; cf. אֵלִי Is 44,17; – 4. ? אֵל = superlativo הַרְרֵי־אֵל le montagne più alte Sal 36,7; i cedri più alti 80,11.

VI **אֵל** : pron. dimostr., variante di אֵלֶּה: sempre הָאֵל salvo 1Cr 20,8: *questi, queste* Gn 19,8.25.

אֶל : prep., molto spesso אֶל־, talvolta אֱלֵי; spesso si alterna con עַל soprattutto in Ger e Ez: sf. אֵלַי/לִי, אֵלֶיךָ/לָיִךְ, אֵלָיו (K אֵלוֹ 1Sam 22,13; Ez 9,4), אֵלֵינוּ, אֲלֵכֶם/הֶם/הֶן, raramente אֲלֵיכֶם/הֶם, 3a m. plur. אֱלֵימוֹ Sal 2,5: significati fondamentali: *verso, in direzione di*: – 1. c. vb. indicante movimento del sogg., ad es. בוא, הלך, יצא; c. זנה Ez 16,26.28s, c. שׁוב hif. Dt 4,39; – 2. c. vb. indicante il movimento dell'oggetto: שׁלך (עָפָר) 2Re 23,12, קרב (שָׂדֶה) Gn 23,19, נשׂא עַיִן אֶל Sal 121,1; – 3. אֶל = *verso, in, a*: קִוָּה אֶל sperare in Os 12,7, כתב אֶל scrivere a Est 8,9; קרא אֶל 1Sam 26,14, אמר אֶל Gn 3,1, היה אֶל 1Sam 16,23, וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לִבּוֹ se ne addolorò in cuor suo Gn 6,6; – 4. אֶל = *dentro, all'interno, fra*: c. הַתֵּבָה Gn 6,18, c. בַּיִת Gn 39,20, c. הַיָּם Gio 1,15; – 5. אֶל = *contro* Gn 4,8; Gdc 21,22, הִנְנִי אֶל Ger 21,13; – 6. אֶל = *a* (luogo), *presso*: אֶל־מַיִם presso le acque Ger 41,12 אֶל־בְּאֵר presso il pozzo Gn 24,11, אֶל־הַמֶּלֶךְ accanto al re 2Re 11,14; – 7. *riguardo a, a causa di*: אֶל־בְּנָהּ (informarsi) riguardo a suo figlio 1Re 14,5, אֶל־אָבִיו (consolare qlc.) riguardo (alla morte di) suo padre 2Sam 10,2, הִנָּחֵם אֶל pentirsi a causa di 2Sam 24,16; – 8. אֶל ~ in più di: אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ una moglie oltre alla sorella di lei Lv 18,18, אֶל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם oltre a tutti i vostri abomini Ez 44,7; – 9. אֶל può combinarsi con altre preposizioni per indicare una sfumatura di direzione: אֶל־תַּחַת Gdc 6,19, אֶל־אַחֲרֵי 2Sam 5,23, ecc.

אֵלָא : n. pr. m.

אֶלְגָּבִישׁ : אַבְנֵי אֶ׳ *grandine, chicco di grandine* Ez 13,11.13; 38,22. †

אַלְגּוּמִּים : 2Cr 2,7; 9,10s: ➛ אַלְמֻגִּים.

אֶלְדָּד : n. pr. m.

אֶלְדָּעָה : n. pr. m.

I אלה : **qal**: pf. אָלִית; inf. אָלֹה e אָלוֹת: *maledire* Gdc 17,2; Os 4,2; 10,4. †

hif: impf. וַיֹּאֶל; inf. sf.הַאֲלֹתוֹ: *maledire*, porre qlc. sotto l'effetto di una maledizione 1Sam 14,24; 1Re 8,31; 2Cr 6,22. †

II אלה : **qal**: imp. f. אֱלִי: *lamentarsi* Gl 1,8. †

III אלה : **qal**: impf. וַיֹּאֶל c. לְ + inf.: *essere incapace di* 1Sam 17,39. †

אָלָה : sf. אָלָתוֹ, plur. אָלוֹ(וֹ)ת: – 1. *maledizione* a cui si sottostà Gn 24,41; – 2. *maledizione* a cui ci si sottopone quando si stipula una alleanza o un contratto Gn 26,28, o quando vi è un giudizio di Dio Nm 5,21; – 3. *maledizione* sotto cui si pongono altri Ez 16,59; נָשָׂא אָ' בְּ pronunciare una maledizione contro 1Re 8,31; הֵבִיא בְּאָלָה far venire qlc. sotto una maledizione = imporre un giuramento (di fedeltà) Ez 17,13; – 4. הָיָה לְאָ' diventare un esempio che si ricorda nelle maledizioni Nm 5,27 (:: היה בְּרָכָה Gn 12,2).

I אֵלָה : *grande albero* (➛ II אַיִל), di genere indeterminato , spesso in relazione ad un culto Gn 35,4.

II אֵלָה : n. pr. m.

אַלָּה : *grande albero* Gs 24,26. †

אֵלֶּה : pron. dimostr. plur. m.: *questi/e*: – 1. אֵלֶּה שְׁלֹשָׁה questi tre Gn 9,19; אֵלֶּה שְׁמוֹת ecco i nomi Es 1,1; כָּל־עֲבָדֶיךָ אֵ' Es 11,8; c. art. הַדְּבָרִים הָאֵ' Gn 15,1; – 2. אֵלֶּה sogg. in proposizione nominale: אִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה־לּוֹ l'u. a cui appartengono questi oggetti Gn 38,25; – 3. אֵלֶּה sogg. in proposizione verbale: כָּל־אֵלֶּה חָבְרוּ Gn 14,3; – 4. אֵלֶּה acc. in proposizione verbale: c. עשׂה Dt 18,12, c. זכר Is 44,21, ecc.; – 5. אֵלֶּה può riferirsi a quel che precede Sal 15,5, o a ciò che segue Sal 42,5; – 6. אֵלֶּה utilizzato con preposizioni: c. בְּ Lv 25,54, c. כְּ Gb 16,2, c. לְ Lv 11,24, c. מִן Gn 9,19, c. עַל Is 57,6.

אֱלֹהַּ : ➛ אֱלוֹהַּ.

אִלּוּ : *se* Qo 6,6; Est 7,4. †

אֱלוֹהַּ e אֱלֹהִים : I אֱלוֹהַּ (~ 60x), talvolta אֱלֹהַּ; forma relativamente rara e tardiva, utilizzata soprattutto in Giobbe (41x): c. pref. מֵ/לֶ/וֶאֱלוֹהַּ, c. sf. לֵאלֹהוֹ Ab 1,11: – 1. *un dio* Sal 18,32, אֵ' נֵכָר un dio straniero Dn 11,39; – 2. *Dio* (= יהוה) Prv 30,5 (= Sal 18,31);

II אֱלֹהִים (2250x): cs. אֱלֹהֵי (אֱלֹהַּ 2Re 17,31 Q), sf. אֱלֹהַי, אֱלֹהֵימוֹ, אֱלֹהֵיהֶם, אֱלֹהָיו, אֱלֹהֵי; c. pref. כֵּא' / לֵא'/בֵּא'/וֵא', ma מֵאֱ': – 1. nella sua forma plurale אֱלֹהִים può indicare sia gli *dei* sia un *dio* e perfino una *dea*; così כָּל־אֱלֹהֵי מִצְרַיִם Es 12,12, הָאֵ' gli dei Es 18,11 אֵ' אֲחֵרִים (64x) altri dei: כְּמוֹשׁ אֵ' מוֹאָב Camos, dio di Moab 1Re 11,33, עַשְׁתֹּרֶת אֵ' צִדֹנִים Astarte, dea di quelli di Sidone 1Re 11,33; בְּנֵי (הָ)אֱלֹהִים Gn 6,2.4; Gb 1,6 figli degli dei o i figli di Dio (cf. comm.); – 2. אֱלֹהִים = יהוה: י' הוּא הָאֵ' Dt 4,35, י' הָאֵ' Gs 22,34, אֵ' חַיִּים il Dio vivente (agg. al plurale!) Dt 5,26 = אֵ' חַי 2Re 19,4; – 3. usi diversi: אֵ' הַשָּׁמַיִם Gn 24,7, אֵ' הָאָרֶץ Gn 24,3, אֵ' מִשְׁפָּט Is 30,18; אֵ' אָמֵן (cf. comm.) Is 65,16, אֵ' אֱמֶת il vero Dio 2Cr 15,3, אֵ' עוֹלָם Is 40,28; אֵ' יַעֲקֹב 2Sam 23,1, אֵ' אָבִי Gn 32,10; אֵ' כֶּסֶף/זָהָב Es 20,23; – 4. ?

אֱלֹהִים = espressione del superlativo נְשִׂיא אֱ׳ un grande principe Gn 23,6, אֵשׁ אֱ׳ Gb 1,16.

אֱלוּל : mese di *Elul* (agosto/settembre) Ne 6,15. †

I **אֵלוֹן**, אֵילוֹן Gdc 4,11 MSS : plur. cs. אֵלוֹ(ו)נֵי: *grande albero* (→ I אֵלָה), utilizzato soltanto nei n. l. cultuali אֵלֹנֵי מַמְרֵא Gn 13,18.

II **אֵלוֹן** : n. pr. m.

I **אַלּוֹן** : plur. אַלּוֹנִים, cs. אַלּוֹנֵי: *grande albero* (→ I אֵלָה e I אֵלוֹן), אַלּוֹנֵי הַבָּשָׁן Is 2,13.

II **אַלּוֹן** : n. pr. m.

I **אַלּוּף** : sf. אַלּוּפִי, plur. אַלּוּ/לֻּפִים, sf. אַלּוּפֵינוּ: – 1. *intimo, familiare*: כֶּבֶשׂ agnello fiducioso Ger 11,19; intimo Mic 7,5, אַ׳ נְעוּרִים amico di gioventù Ger 3,4; – 2. buoi (= I אֶלֶף) Sal 144,14 (al. = 1: alleati).

II **אַלּוּף** : plur. cs. אַלּוּ/לֻּפֵי, sf. אַלֻּפֵיהֶם: *capi* (dei clan di Edom) Es 15,15; (di Giuda) Zc 12,5s.

אָלוּשׁ : n. l.

אֵ(י)לוֹת : n. l., → אֵילַת.

אֶלְזָבָד : n. pr. m.

אלח : **nif**: pf. נֶאֱלָחוּ; pt. נֶאֱלָח: essere (moralmente) *corrotto* Sal 14,3; 53,4; Gb 15,16. †

אֶלְחָנָן : n. pr. m.

אֱלִיאָב : n. pr. m.

אֱלִיאֵל : n. pr. m.

אֱלִיאָתָה : n. pr. m.

אֱלִידָד : n. pr. m.

אֶלְיָדָע : n. pr. m.

אַלְיָה : *coda grassa* del montone offerta in sacrificio Es 29,22.

אֵלִיָּה : n. pr. m. : *Elia*.

אֵלִיָּהוּ : n. pr. m. : *Elia*.

אֱלִיהוּ : n. pr. m.

אֱלִיהוּא : n. pr. m.

אֶלְיְהוֹעֵינַי : n. pr. m.

אֶלְיַחְבָּא : n. pr. m.

אֱלִיחֹרֶף : n. pr. m.

אֱלִיל : plur. אֱלִיל(י)ם, cs. אֱלִילֵי: – 1. inezie, *nulla*: רֹפְאֵי אֱ׳ guaritori da nulla Gb 13,4; inezie Ger 14,14; – 2. gli dei pagani, gli idoli sono אֱ׳ Lv 19,4.

אֱלִימֶלֶךְ : n. pr. m.

אֶלְיָסָף : n. pr. m.

אֱלִיעֶזֶר : n. pr. m.: *Eliezer*.

אֱלִיעֵינַי : n. pr. m.

אֱלִיעָם : n. pr. m.

אֱלִיפַז, אֱלִיפָז: n. pr. m.

אֱלִיפַל : n. pr. m.

אֱלִיפְלֵהוּ : n. pr. m.

אֱלִיפֶלֶט, אֶלְפָּלֶט : n. pr. m.

אֱלִיצוּר : n. pr. m.

אֱלִיצָפָן : n. pr. m.

אֱלִיקָא : n. pr. m.

אֶלְיָקִים : n. pr. m.

אֱלִישֶׁבַע : n. pr. f.: *Elisabetta.*

אֱלִישָׁה : n. terr. indet., forse Cipro, ➛ HAL.

אֱלִישׁוּעַ : n. pr. m.

אֶלְיָשִׁיב : n. pr. m.

אֱלִישָׁמָע : n. pr. m.

אֱלִישָׁע : n. pr. m.: *Eliseo*

אֱלִישָׁפָט : n. pr. m.

אֱלִיָּתָה : n. pr. m.

אַלְלַי : Gb 10,15 e אַלְלַי Mic 7,1: inter.: *guai!* c. לִי. †

I אלם : **nif**: pf. נֶאֱלַמְתִּי, נֶאֱלַמְתָּ, נֶאֱלָמָה; impf. תֵּאָלַמְנָה, תֵּאָלֵם: *essere muto, silenzioso* Is 53,7; Dn 10,15.

II אלם : **pi**: pt. plur. מְאַלְּמִים: *legare* (covoni) Gn 37,7. †

אֵלֶם : senso inc.: ? silenzio Sal 58,2; 56,1, ➛ comm. e HAL. †

אִלֵּם : plur. אִלְּמִים: *muto* Es 4,11.

אֻלָם : Gb 17,10 ➛ I אוּלָם.

* אֵלָם : ➛ אֵילָם.

אַלְמֻגִּים : עֲצֵי אַ׳ *legno di almug* (non identificato): 1Re 10,11s e עֲצֵי אַלְגּוּמִּים 2Cr 2,7; 9,10s. †

* אֲלֻמָּה : sf. אֲלֻמָּתִי, plur. אֲלֻמִּים, sf. אֲלֻמֹּתָיו, אֲלֻמֹּתֵיכֶם: *covone* Gn 37,7; Sal 126,6. †

אַלְמוֹדָד : n. pr. m.

אַלַּמֶּלֶךְ : n. l.

I אַלְמָן : *vedovo* Ger 51,5. †

II * אַלְמָן : plur. sf. אַלְמְנוֹתָיו: *palazzo* Is 13,22. †

אַלְמֹן : *vedovanza* Is 47,9. †

אַלְמָנָה : plur. אַלְמָנוֹת, sf. אַלְמְנוֹתָיו: *vedova*: אִשָּׁה־אַ׳ 2Sam 14,5, compare spesso assieme a גֵּר e יָתוֹם Dt 10,18, רִיב אַ׳ Is 1,17.

* אַלְמָנוּת : cs. אַלְמְנוּת, sf. אַלְמְנוּתָהּ/תַיִךְ: *vedovanza* Gn 38,14.

אַלְמֹ(וֹ)נִי : sempre nella formula פְּלֹנִי אַ׳: *un certo, un tale*: si dice di persona Rt 4,1 o di luogo 2Re 6,8.

אֵלֹנִי : gntl. di II אֵילוֹן; הָאֵ׳ Nm 26,26.

* אֶלְנַעַם : נַעַם־ n. pr. m.

אֶלְנָתָן : n. pr. m.

אֶלָּסָר : n. l. inc.: ➛ HAL

אֶלְעָד : n. pr. m.

אֶלְעָדָה : n. pr. m.

אֶלְעוּזַי : n. pr. m.

אֶלְעָזָר : n. pr. m.

אֶלְעָלֵא : n. l.

אֶלְעָשָׂה : n. pr. m.

I אלף : **qal**: impf. תֶּאֱלַף; *imparare* Prv 22,25. †

pi: impf. יְאַלֵּף, sf. אֲאַלֶּפְךָ; pt. sf. מַלְּפֵנוּ (< מְאַלְ׳): *insegnare* Gb 15,5.

II **אלף** : **hif**: pt. f. plur. מַאֲלִיפוֹת: *moltiplicarsi a migliaia* Sal 144,13. †

I * **אֶלֶף** : plur. אֲלָפִים, plur. sf. אֲלָפֶיךָ: *buoi*, bestiame Prv 14,4.

II **אֶלֶף** : אֶלֶף, du. אַלְפַּיִם/פָּיִם, plur. אֲלָפִים, cs. אַלְפֵי, sf. אֲלָפָו, אַלְפֵיכֶם: mandria di buoi > grande quantità > *mille*: מֵאָה לָאֶ׳ cento (uomini) su mille Gdc 20,10, אֶ׳ כֶּסֶף mille (pezzi) d'argento Gn 20,16, אֶ׳ פְּעָמִים mille volte Dt 1,11, עֲשֶׂרֶת אֲ׳ = רְבָבָה (10 000) Gdc 4,10, אַלְפֵי רְבָבָה (1 000 × 10 000 = 10 milioni) Gn 24,60.

III **אֶלֶף** : sf. אַלְפִּי, plur. cs. אַלְפֵי, sf. אַלְפֵיכֶם: – 1. *migliaia*, > – 2. (talvolta) *tribù* Nm 31,5, *clan*: אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל Gs 22,21 – 3. distretto, regione 1S 23,23; Mi 5,1.

IV **אֶלֶף** : n. l.

* **אֶלְפֶּלֶט** : אֱלִפֶּלֶט: n. pr. m.

* **אֶלְפַּעַל** : אֶלְפָּעַל: n. pr. m.

אלץ : **pi**: impf. sf. וַתְּאַלְצֵהוּ: *assillare* (con parole) Gdc 16,16. †

אֶלְצָפָן : n. pr. m.

אַלְקוּם : מֶלֶךְ אַ׳ Prv 30,31: txt. inc. e senso inc.: esercito. †

אֶלְקָנָה : n. pr. m.

אֶלְקֹשִׁי : gntl. di *אֶלְקֹשׁ.

אֶלְתּוֹלַד : n. l.

אֶלְתְּקֵא : Gs 21,23, אֶלְתְּקֵה 19,44: n. l.

אֶלְתְּקֹן : n. l.

אִם : – 1. particella condizionale: *se*: אִם in riferimento al *passato*: c. pf. (ipotesi realizzabile) אִם מָצָאתִי חֵן se ho trovato grazia Gn 18,3; c. impf. אִם־לֹא יֵעָלֶה se non si innalzava Es 40,37; אִם in riferimento al *presente*: c. impf. (ipotesi irreale) אִם־יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת se un u. è capace di Gn 13,16; אִם in riferimento al *futuro*: c. impf. אִם־יִהְיֶה עִמָּדִי se è con me Gn 28,20; c. pt. אִם־מְשִׁיבִים se mi fate ritornare Gdc 11,9; – 2. אִם in un *giuramento* o una *imprecazione*: a) per qlcs. di positivo: אִם־לֹא תִהְיֶה "se non sarai" = sarai 2Sam 19,14; b) per qlcs. di negativo: אִם־יַעֲמֹד se (la sua testa) resta (su di lui) 2Re 6,31; – 3. אִם in una *interrogazione*: a) diretta: אִם מֵאֵת... הַמֶּלֶךְ è per ordine del re... ? 1Re 1,27; b) in un'interrogazione indiretta: מִי יוֹדֵעַ אִם chi sa se Est 4,14; אִם לֹא... יְבָרְכֶךָּ (vedremo) se non ti benedirà Gb 1,11; in una doppia interrogazione: הֲ··· אִם Gs 5,13; אִם ...אִם Gb 6,12; – 4. אִם in una *proposizione concessiva*: אִם = anche se Is 1,18; – 5. אִם in un *auspicio*: c. impf. אִם־תִּשְׁמַע־לִי Sal 81,9; – 6. אִם in una *proposizione nominale* 1Re 18,21; Gb 6,12; – 7. אִם con *valore temporale*: אִם־יֵצְאוּ quando esse usciranno Gdc 21,21; – 8. אִם in una *proposizione ellittica* (senza vb.): וְאִם־לֹא altrimenti 1Sam 2,16, וְאִם־אַיִן se no Es 32,32 – 9. ➛ כִּי־אִם.

אֵם : cs. אֵם, sf. אִמּוֹ, אִמָּה Ez 16,44, plur. *אִמּוֹת, sf. אִמֹּתָם: *madre*: – 1. in senso fisico: יָצָא מִבֶּטֶן אֵם Gb 1,21; בֶּן־אִמּוֹ suo fratello uterino Gn 43,29, בַּת־אִמּוֹ Lv 20,17 :: בַּת אָבִיו sua sorellastra, בֵּית אִמָּהּ la casa di sua madre

Gn 24,28; אֵם הַמֶּלֶךְ regina madre; – 2. metaf. אֵם בְּיִשְׂרָאֵל (Debora) Gdc 5,7; יהוה consola come una madre Is 66,13; אֵם // קֶבֶר Ger 20,17; אִמִּי = i vermi della tomba Gb 17,14; אֵם הַדֶּרֶךְ diramazione (di due strade) Ez 21,26.

אָמָה : sf. אֲמָתְךָ/תֵךְ, plur. אֲמָהֹ(וֹ)ת, cs. אַמְהוֹת, sf. אַמְהֹתָיו: *schiava*, serva (→ שִׁפְחָה), concubina (→ פִּלֶגֶשׁ): – 1. schiava (di un u. o di una d.) Gn 30,3; בֶּן־אָ׳ espressione per indicare una classe sociale inferiore Es 23,12; מָכַר לְאָ׳ vendere come schiava Es 21,7; – 2. metaf. אָ׳ esprime umiltà 1Sam 1,11.16; così pure בֶּן־אָ׳ Sal 86,16.

I **אַמָּה** : cs. אַמַּת, du. אַמָּתַיִם, plur. אַמּוֹת, אַמֹּת Es 36,21; אַמָּה 2Re 25,17 (K אָמָּה) leggere אַמּוֹת: *avambraccio* > – 1. *cubito* (circa 50 cm); אַמַּת־אִישׁ cubito ordinario Dt 3,11; אַ׳ וָחֵצִי un cubito e mezzo; אַמַּת בִּצְעֵךְ la durata della tua vita Ger 51,13; – 2. parte di una porta: אַמּוֹת הַסִּפִּים *cardini della soglia* Is 6,4; – 3. אֶל־אַמָּה txt. e senso inc. Gn 6,16 (? circa un cubito); מֶתֶג הָאַמָּה 2Sam 8,1 ?, → comm.

II **אַמָּה** : *canale*: nel n. l. גִּבְעַת אַ׳ 2Sam 2,24.

* **אַמָּה** : → אֵימָה Ez 42,16, leggere מֵאוֹת אַמּוֹת.

אֻמָּה : plur. אֻמּוֹת, אֻמִּים, sf. אֻמֹּתָם: *tribù, popolazioni nomadi* Nm 25,15.

I **אָמוֹן** : *artigiano*; artefice Ger 52,15; Prv 8,30. †

II **אָמוֹן** : n. pr. m.

III **אָמוֹן** : n. d. egiziano.

I * **אֵמוּן** o *אָמוּן: plur. cs. אֱמוּנֵי: *sicuro, fedele* 2Sam 20,19.

II * **אֵמוּן**, אֵמֻן Dt 32,20: plur. אֱמֻ/מוּנִים: *fiducia* Dt 32,20; צִיר אֱמוּנִים messaggero fedele Prv 13,17.

אֱמוּנָה : cs. אֱמוּנַת, sf. אֱמוּנָתְךָ/תֵךְ, plur. אֱמוּנוֹת: *stabilità, immobilità, solidità*: – 1. di cose: וַיְהִי יָדָיו אֱ׳ le sue mani rimasero ferme Es 17,12; דֶּרֶךְ־אֱ׳ la via della verità Sal 119,30, אֱמוּנַת עִתֶּיךָ la sicurezza durante la tua vita Is 33,6; – 2. di uomini: 2Re 12,16, אִישׁ אֱ׳ Prv 28,20; – 3. di Dio: Is 25,1; Sal 88,12.

אָמוֹץ : n. pr. m.

אֱמוֹת : Ez 42,16, leggere מֵאוֹת.

אָמִי : n. pr. m.

אֲמִילָם : Sal 118,10-12, → II מול hif.

אֵמִים : Dt 2,10s, → אֵימִים.

אֲמִינוֹן : n. pr. m.

אַמִּיץ e **אַמִּץ** : *forte, potente* 2Sam 15,12, אַ׳ לִבּוֹ coraggioso Am 2,16.

אָמִיר : *ramo* Is 17,6. †

I **אמל** : [**qal**: pt. pass. f. אֲמֻלָה Ez 16,30, → II אמל]

pul: pf. אֻמְלַל/לַל, אֻמְלְלָה/לָלָה, אֻמְלְלוּ/לָלוּ: – 1. *inaridirsi, seccarsi*: vegetazione Is 16,8; – 2. *appassire, deperire*: umani 1Sam 2,5; Is 19,8; – 3. metaf.: le porte e i muri Ger 14,2.

II **אמל** : **qal**: pt. pass. o agg. אֲמֻלָה: senso inc. febbricitante Ez 16,30. †

אֻמְלָל : *intristito, sciupato* Sal 6,3. †

* אֻמְלָל : plur. אֻמְלָלִים: *intristito, miserabile* Ne 3,34. †

אֲמָם : n. l.

I אמן : **qal**: pt. pass. plur. אֱמוּנִים: *essere portato* (al. educare, ➛ II אמן qal) Lam 4,5. †

nif: pf. נֶאֱמַן/מָן, נֶאֶמְנָה/מָנָה, נֶאֶמְנוּ/מָנוּ; impf. יֵאָמֵן, יֵאָמֵן 1Re 8,26, יֵאָמְנוּ; pt. נֶאֱמָן, cs. נֶאֱמַן־, f. נֶאֱמֶנֶת, נֶאֱמָנָה, plur. נֶאֱמָנִים, cs. נֶאֶמְנֵי, f. נֶאֱמָנוֹת: *essere solido, degno di fiducia, fermo, durevole*: – 1. a) persone: Mosè Nm 12,7, sacerdote 1Sam 2,35; b) Dio Dt 7,9; c. רוּחַ Prv 11,13, c. לֵבָב Ne 9,8; – 2. parola di Dio 1Re 8,26, dell'u. Gn 42,20, בְּרִית Sal 89,29, עֵדוּת Sal 19,8; – 3. regno 2Sam 7,16, dinastia 1Re 11,38, una fonte d'acqua Ger 15,18; – 4. essere stabilito, accreditato (profeta) 1Sam 3,20;

hif: pf. הֶאֱמִ(י)ן/מִינוּ, הֶאֱמַנְתִּי/תֶּם; impf. יַאֲמִין/יַ׳, אַאֲמִין/מֵן; imp. הַאֲמִינוּ; pt. מַאֲמִין: – 1. *credere*: ass. Es 4,31; Is 7,9; – 2. *avere fiducia*: in qlc.: c. לְ Gn 45,26; Dt 9,23, c. בְּ 1Sam 27,12, in qlcs.: c. בְּ Dt 28,66; – 3. *credere che* c. כִּי Es 4,5; Gb 9,16; – 4. credere = *pensare che*: c. כִּי Sal 116,10, c. inf. Gb 15,22.

II אמן : **qal**: pt. אֹמֵן, plur. אֹמְנִים, f. אֹמֶנֶת, sf. אֹמַנְתּוֹ, pass. plur. אֱמוּנִים: – 1. prendere (un bambino) sulle ginocchia: pt. m. custode (di bambini) Nm 11,12, pt. f. balia, nutrice 2Sam 4,4; – 2. אֱמוּנִים tenuti, portati Lam 4,5 (➛ I אמן qal);

nif: impf. 3a plur. f. תֵּאָמַנָה essere portato Is 60,4. †

אָמָּן : *artigiano* Ct 7,2. †

אָמֵן : *"sicuramente"*, *"certamente"*, formula solenne che accompagna un giuramento o un'affermazione Nm 5,22, un voto 1Re 1,36, una predizione Ger 28,6, una dossologia Sal 106,48; א׳...א׳ Ne 8,6, א׳...וְא׳ Sal 41,14; אֱלֹהֵי א׳ Is 65,16.

אֹמֶן : *certezza, verità*: אֱמוּנָה א׳ totale certezza, o avv. veramente, certo Is 25,1. †

אֵמֻן, אֱמֻנָה : ➛ II אֵמוּן e אֱמוּנָה.

I אֲמָנָה : – 1. *accordo* Ne 10,1; – 2. ? ordine, ? disposizione Ne 11,23. †

II אֲמָנָה : – 1. n. terr., l'*Antilibano* Ct 4,8; – 2. n. fiu. 2Re 5,12 Q. †

I אָמְנָה : f. di אָמֵן: *verità* o avv. *veramente* Gn 20,12; Gs 7,20. †

II אָמְנָה : *protezione, tutela* Est 2,20. †

* אֹמְנָה : plur. אֹמְנוֹת: *rivestimento* (d'oro) dei montanti di una porta 2Re 18,16. †

אַמְנוֹן : n. pr. m.

אָמְנָם : *veramente* 2Re 19,17; א׳ כִּי è vero che Gb 12,2; אַף־א׳ anche se fosse vero che Gb 19,4.

אֻמְנָם : = אָמְנָם; sempre c. הֲ interrogativo: davvero? Gn 18,13.

אַמְנֹן : n. pr. m.

אמץ : **qal**: pf. אָמְצוּ ; impf. יֶאֱמַץ, יֶאֶמְצוּ; imp. אֱמַץ/מָץ, אִמְצוּ: *essere forte, coraggioso* 2Cr 13,18; חֲזַק וֶאֱמָץ sii forte e coraggioso Gs 1,6; c. מִן essere più forte di Gn 25,23;

pi: pf. אִמֵּץ, אִמַּצְתָּ(ה); impf. יְאַמֵּץ, וַיְאַמֶּץ־, sf. אֲאַמִּצְכֶם, תְּאַמְּצֶנּוּ, וַיְאַמְּצֵהוּ; imp. אַמֵּץ, אַמְּצוּ, sf. אַמְּצֵהוּ; – 1. *fortificare, consolidare*: Giosué Dt 3,28; בִּרְכַּיִם Is 35,3, זְרוֹעוֹת Prv 31,17, כֹּחַ Na 2,2, שְׁחָקִים Prv 8,28, בַּיִת 2Cr 24,13; metaf. c. לֵבָב *indurire* Dt 2,30;

hif: iuss. יַאֲמֵץ (o qal): *essere forte* Sal 27,14; 31,25. †

hitp: pf. הִתְאַמֵּץ; impf. יִתְאַמְּצוּ; pt. f. מִתְאַמֶּצֶת: c. לְ + inf. *essere determinato, risoluto* (a fare qlcs.) Rt 1,18; הִתְאַמֵּץ לַעֲלוֹת si determinò a salire (al. riuscì, si affrettò a) 1Re 12,18; 2Cr 10,18; c. עַל imporsi a qlc. 2Cr 13,7. †

* **אָמֹץ** : plur. אֲמֻצִּים: colore *pezzato* (cavalli) o fulvo Zc 6,3.7. †

אֹמֶץ : *forza* Gb 17,9. †

אַמְצָה : *forza* Zc 12,5. †

אַמְצִי : n. pr. m.

אֲמַצְיָה : n. pr. m.

אֲמַצְיָהוּ : n. pr. m.

I **אמר** : **qal**: pf. אָמַר, אָמַרְתִּי, אָמָרְתִּי, אָמְרוּ; impf. יֹאמַר, יֹאמְרוּ/מֵרוּ, וְ/וָאוֹמְרָה, אֹמַר/מֶר, וַיֹּאמֶר/מֶר, תֹּאמַר/מֶר, תֹּאמַרְנָה/ןָ, תֹּאמְרוּ/רֻן, נֹאמַר; imp. אֱמֹר, אֱמָר־, אִמְרִי; inf. (בֶּ)אֱמֹר, אֱמָר־, אֱמֹר Ez 25,8, sempre לֵאמֹר < לֶאֱמֹר (3x לֵאמוֹר), sf. אֱמָרְךָ/כֶם, אָמְרִי/רָם; ass. אָמ(וֹ)ר; pt. א(וֹ)מֵר, f. אֹמְרָה/מֶרֶת, plur. אֹמְרִים/רוֹת, pass. אָמוּר: *dire* (:: דבר parlare Lv 1,2): אמר può essere introdotto da tutti i "verba dicendi" דבר, זעק, שׁאל, ענה (וַיַּעַן וַיֹּאמֶר); – 1. אמר introduce un discorso diretto: a) Gn 1,3; b) il discorso è introdotto dalla formula לֵאמֹר, lett. "per dire" ma che può essere tradotta con "dicendo", "con queste parole" o che può semplicemente equivalere alla punteggiatura "due punti": Gn 1,22; 32,7; c) il discorso è introdotto dalla formula כֹּה אָמַר יהוה, lett. "così ha detto YHWH", ma il passato può essere reso con il presente "così parla YHWH", dato che la parola pronunciata deve compiersi nel presente o nel futuro: Ger 4,3; Ez 37,5; – 2. אמר introduce un discorso indiretto: c. כִּי Gb 36,10, c. לְ + inf. 1Re 5,19; – 3. a) dire qlcs. a qlc.: c. אֶל Gn 15,7, c. לְ 3,13; b) dire + acc. = lodare Sal 40,11; – 4. אמר = *promettere* 2Re 8,19; *avere intenzione di* 1Re 5,19; *ordinare* 1Sam 16,16; c. אֶל 1Cr 21,18, c. לְ Gs 11,9, c. כִּי Gb 36,10; אָמַר בְּלִבּוֹ (ou לְלִבּוֹ, אֶל לִבּוֹ) lett. "dire nel proprio cuore" = *dirsi, pensare*: Gn 17,17; 1Sam 27,1;

nif: pf. נֶאֱמַר; impf. יֵאָמֵר/מַר: – 1. *essere detto, "si dice"* Gn 22,14; – 2. *essere chiamato* Gn 32,29;

hif: pf. הֶאֱמַרְתָּ, sf. הֶאֱמִירְךָ: far dichiarare Dt 26,17s. †

II **אמר** : **hitp**: impf. יִתְאַמְּרוּ, ? = תִּתְיַמָּרוּ Is 61,6 (cf. comm., BHS): *vantarsi* Sal 94,4. †

אֹמֶר, אוֹמֶר : – 1. *racconto* Sal 19,3; – 2. *intenzione, decisione* Gb 22,28.

I * **אֵמֶר** : sf. אִמְרוֹ, plur. אֲמָרִים, cs. אִמְרֵי, sf. אֲמָרַי/רֶיךָ, אִמְרֵיכֶם: אִמְרֵי פִּי(ךָ) Dt 32,1; Gb 8,2; אִמְרֵי אֵל parole di Dio Nm 24,4.

II * **אֵמֶר** : plur. cs. אִמְרֵי: *rami* Gn 49,21, ➤ comm. e I *אֵמֶר. †

I * אִמֵּר : plur. cs. אִמְּרֵי: *agnello* Gn 49,21, → comm. e II *אִמֵּר. †

II אִמֵּר : n. pr. m.

III אִמֵּר : n. l.

* אִמְרָה, *אֶמְרָה : cs. אִמְרַת, sf. אִמְרָתִי, plur. אֲמָרוֹת, cs. אִמְרוֹת: *parola*: d'u. Gn 4,23, di Dio Is 5,24.

אֱמֹרִי : n. pop. *Amorrei*.

אִמְרִי : n. pr. m.

אֲמַרְיָה : n. pr. m.

אֲמַרְיָהוּ : n. pr. m.

אַמְרָפֶל : n. pr. m.

אֶמֶשׁ o אֶמֶשׁ : אָמֶשׁ: *ieri sera* Gn 19,34, *ieri* 2Re 9,26.

אֱמֶת : sf. אֲמִתּוֹ: – 1. *solidità, sicurezza, verità* di una cosa: דֶּרֶךְ אֱ׳ via sicura Gn 24,48, תּוֹרוֹת אֱ׳ Ne 9,13, מִשְׁפַּט אֱ׳ Ez 18,8, שְׂפַת אֱ׳ Prv 12,19; – 2. *fedeltà, solidità*: a) di un u. אִישׁ אֱ׳ Ne 7,2; Gs 24,14; 1Re 2,4; b) di Dio: Gn 24,27; Sal 30,10, חֶסֶד וֶאֱ׳ Sal 85,11 ecc., עשׂה אֱ׳ Ne 9,33, שׁמר אֱ׳ Sal 146,6; – 3. verità: הָאֱ׳ Is 59,15, דבר אֱ׳ 1Re 22,16; – 4. אֱ׳ con valore avverbiale: 1Re 17,24; Sal 132,11.

* אַמְתַּחַת : sf. אַמְתַּחְתּוֹ, plur. cs. אַמְתְּחֹת, sf. אַמְתְּחֹתֵיכֶם: *sacco* Gn 42,27s.

אֲמִתַּי : n. pr. m.

אָן, אָנָה, אָנָה: avv. *dove?* – 1. riferito a luogo אָנָה תֵּלֵכִי dove vai? Gn 16,8; מֵאָן da dove 2Re 5,25; – 2. temp. עַד־אָנָה fino a quando? Es 16,28.

אֹן : → I, III אוֹן.

אָנָּא e אָנָּה: inter. *ah!, per favore* Gn 50,17; 2Re 20,3.

I אנה : **qal**: pf. אָנוּ: *lamentarsi* Is 3,26; 19,8. †

II אנה : **pi**: pf. אִנָּה, c. לְיָד: ~ creare un'occasione Es 21,13. †

pu: impf. יְאֻנֶּה: lett. ~ esser fatto sopraggiungere = capitare Sal 91,10; Prv 12,21. †

hitp: pt. מִתְאַנֶּה: *crearsi un'occasione* (sott. di guerra o di contesa) 2Re 5,7. †

אָנָה : → אָן.

אָנָּה : → אָנָּא.

* אֹנֶה : → אוֹנִי.

אֲנוּ : → אֲנַחְנוּ.

אָנוּשׁ, אָנֻשׁ : *incurabile*: – 1. in senso proprio: כְּאֵב ferita Is 17,11; – 2. metaf. יוֹם Ger 17,16.

I אֱנוֹשׁ : *u.*: – 1. un individuo Sal 55,14; – 2. collettivo: gli esseri umani (// כָּל־אָדָם) Gb 36,25; לְבַב אֱ׳ = coraggio Is 13,7.

II אֱנוֹשׁ : n. pr. m.

אנח : **nif**: pf. נֶאֶנְחָה, 2a f. נֵחַנְתְּ (< *נֶאֱנַחְתְּ < *נֶאֱנַחְתְּ) Ger 22,23, נֶאֱנָחוּ; impf. יֵאָנַח, וַיֵּאָנְחוּ; imp. הֵאָנַח; pt. נֶאֱנָח: *gemere*: – 1. esseri umani (c. מִן a causa di) Es 2,23; Is 24,7; – 2. animali Gl 1,18.

אֲנָחָה : *sospiro, gemito* Is 35,10; Is 21,2 ➛ comm.

אֲנַחְנוּ : אֲנַ֫חְנוּ: pron.: *noi.*

אֲנָחֲרַת : n. l.

אֲנִי : אָנִי: pron.: *io, sono io*; אֲ׳ è spesso enfatico Gdc 8,23, אֲנִי הוּא Is 43,10.

אֳנִי : coll. m. (f. Is 33,21) *navi, flotta* 1Re 10,22, אֳ׳־שַׁיִט navi a remi Is 33,21.

אֳנִיָּה : n. unit. plur. אֳנִיּ(וֹ)ת, sf. אֳנִיּוֹתֵיהֶם: *barca, nave* Gio 1,3 (אֳ׳!), אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ 1Re 22,49.

אֲנִיָּה : *lutto* Is 29,2; Lam 2,5. †

אֲנִיעָם : n. pr. m.

אֲנָךְ : ? stagno, ? piombo, ? filo a piombo (➛ comm.) Am 7,7.8. †

אָנֹכִי : pron.: *io, sono io*: – 1. in proposizioni nominali Gn 3,10; – 2. in proposizioni verbali אָ׳ indica spesso l'enfasi Gn 16,5.➛ anche HAL.

אנן : **hitpo**: impf. יִתְאוֹנֵן; pt. plur. מִתְאוֹנְנִים: *lamentarsi* Nm 11,1; Lam 3,39. †

אנס : **qal**: pt. אֹנֵס: *costringere* Est 1,8. †

אנף : **qal**: pf. אָנַפְתָּ; impf. יֶאֱנַף: *essere adirato*: c. בְּ contro qlc. Is 12,1; ass. Sal 2,12;

hitp: pf. הִתְאַנַּף; impf. וַיִּתְאַנַּף: *adirarsi*, c. בְּ Dt 1,37.

אֲנָפָה : nome di uccello (impuro): ? airone Lv 11,19; Dt 14,18. †

אנק : **qal**: impf. יֶאֱנֹק; inf. אֱנֹק: *gemere* Ger 51,52; Ez 26,15. †

nif: inf. הֵאָנֵק; pt. plur. נֶאֱנָקִים: *sospirare, gemere* Ez 9,4; 24,17. †

I **אֲנָקָה** : cs. אֶנְקַת: *grido, gemito* Ml 2,13.

II **אֲנָקָה** : *geco* (animale impuro) Lv 11,30. †

אנשׁ : **nif**: impf. וַיֵּאָנַשׁ: *ammalarsi* 2Sam 12,15. †

אָסָא : n. pr. m.

אָסוּךְ : tradiz. piccolo orcio; txt. inc. ➛ comm. 2Re 4,2. †

אָסוֹן : *disgrazia, incidente* Gn 42,4.38; Es 21,22.

אֵסוּר : *legame* Gdc 15,14; בֵּית הָאֵ׳ prigione Ger 37,15.

אָסִיף : *raccolto*: חַג הָאָ׳ Es 23,16.

אָסִיר : plur. אֲסִירִים: *prigioniero* Gn 39,20.

I **אַסִּיר** : coll. *prigionieri* Is 10,4.

II **אַסִּיר** : n. pr. m.

* **אָסָם** : plur. sf. אֲסָמֶיךָ: *granaio* Dt 28,8; Prv 3,10. †

אַסְנָה : n. pr. m.

אָסְנַפַּר : n. pr. m.

אָסְנַת : n. pr. f.

אסף : **qal**: אָסַף, אָסַפְתִּי, אָסְפוּ, sf. אֲסָפַתּוּ; impf. יֶאֱסֹף, וַיֹּסֶף (< *וַיֶּאֱסֹף) 2Sam 6,1, תֹּסֵף, (< *תֶּאֱסֹף) Sal 104,29, אֶאֱסֹף, תַּאַסְפִי, sf. יַאַסְפֵהוּ, וַיַּאַסְפֵהוּ, יַאַסְפֵנִי, אֹסִפְךָ; imp. אֱסֹף, אָסְפָה, אִסְפִי Ger 10,17, אִסְפוּ; inf. אָסֹף, cs. לֶאֱסֹף, sf. אָסְפְּךָ; pt. אֹסֵף, sf. אֹסְפָם, אֹסִפְךָ 2Re 22,20 (:: impf.), plur. pass. cs. אֲסֻפֵי: – 1. *raccogliere, ammucchiare*: cibo Gn 6,21, uova Is 10,14, raccolto Es 23,10, ecc.; – 2. *radu-*

nare: a) gente Gn 29,22 (per un pasto), Nm 21,23 (per la battaglia); b) individui: accogliere una d. in casa propria 2Sam 11,27; assumere qlc. 1Sam 14,52; Dio raccoglie gli orfani Sal 27,10; c) riunire un morto ai suoi padri 2Re 22,20; d) raccogliere un animale smarrito Dt 22,2; – 3. > *ritirare, togliere*: lebbra 2Re 5,11, mano 1Sam 14,19, pace Ger 16,5; uomini e animali Sof 1,2;

nif: pf. נֶאֱסַף, נֶאֶסְפָה, נֶאֱסַפְתָּ, נֶאֶסְפוּ/נֶאֱסָפוּ; impf. יֵאָסֵף, וַיֵּאָסֵף, יֵאָסְפוּ/סֵפוּ, יֵאָסֵפוּן; imp. הֵאָסְפִי, הֵאָסְפוּ; inf. ass. הֵאָסֹף, cs. הֵאָסֵף; pt. נֶאֱסָף: – 1. *essere raccolto, riunito*: a) uomini Is 13,4, greggi Gn 29,3, acqua 2Sam 14,14; b) נֶאֱ׳ אֶל־עַמָּיו essere riunito ai propri parenti = morire Gn 25,8, אֶל־אֲבוֹתָיו ai propri padri Gdc 2,10; – 2. *riunirsi* Gdc 16,23 (c. לְ + inf.), 2Sam 17,11 (c. עַל); – 3. *ritirarsi* (in disparte) Nm 11,30; – 4. *essere portato via, perire* Is 57,1;

pi: pt. מְאַסֵּף, sf. מְאַסִּפְכֶם, מְאַסְּפָיו: – 1. *raccogliere* Is 62,9; – 2. *accogliere* (presso di sé) Gdc 19,15; – 3. מְאַסֵּף participio con valore di sostantivo: retroguardia Nm 10,25;

pu: pf. אֻסַּף, אֻסְּפוּ; pt. מְאֻסָּף: *essere raccolto*: bottino Is 33,4, prigionieri 24,22;

hitp: inf. הִתְאַסֵּף: *riunirsi* Dt 33,5. †

אָסָף : n. pr. m.

אָסִף : ➛ אָסִיף.

* **אָסֹף** : plur. אֲסֻפִּים, cs. אֲסֻפֵּי: *provviste* 1Cr 26,17, בֵּית הָאֲ׳ magazzino 1Cr 26,15; Ne 12,25. †

אֹסֶף : – 1. *raccolto* Is 32,10. – 2. *ammasso* (cavallette) Is 33,4. †

אֲסֵפָה : *imprigionamento* Is 24,22. †

* **אֲסֻפָּה** : plur. אֲסֻפּוֹת: raccolta, collezione: בַּעֲלֵי אֲ׳ ➛ comm. Qo 12,11. †

* **אֲסַפְסֻף** : הָאסַפְסֻף: *agglomerato, accozzaglia* Nm 11,4. †

אַסְפָּתָא : n. pr. m.

אֶסַּק : Sal 139,8 ➛ סלק.

אסר : **qal**: pf. אָסְרָה, אֲסַרְתֶּם, sf. אֲסָרָם, אֲסָרוּךָ, אֲסַרְנוּהוּ; impf. יֶאְסֹר e יַאְסֹר, sf. יַאַסְרֵהוּ, יַאַסְרוּהוּ, נֶאֱסָרְךָ; imp. אֱסֹר, אִסְרוּ; inf. אֱסֹ(ו)ר, cs. sf. לֶאֱסָרְךָ; pt. אֹסְרִי (o inf.?) Gn 49,11, pass. אָסוּר, plur. הָסוּרִים (Qo 4,14 < הָאֲסוּרִים), f. plur. אֲסֻרוֹת: – 1. *legare*: un asino Gn 49,11; – 2. *legare, incatenare*: un prigioniero Ger 39,7; – 3. *attaccare, aggiogare*: un carro Es 14,6, un animale 2Re 7,10; – 4. אֲ׳ אִסָּר prendere un impegno Nm 30,3; – 5. אֲ׳ מִלְחָמָה attaccar battaglia 1Re 20,14;

nif: impf. יֵאָסֵר; imp. הֵאָסְרוּ: *essere prigioniero* Gn 42,16;

pu: (pass. qal?): pf. אֻסְּרוּ/סָּרוּ *essere fatto prigioniero* Is 22,3. †

אִסָּר e **אֱסָר** : cs. אִסַּר, sf. אֱסָרָהּ, plur. sf. אֱסָרֶיהָ: *impegno* Nm 30,3.

אֵסַר : ➛ II אַסִּיר.

אֵסַר(־)חַדֹּן : n. pr. m.

אֶסְתֵּר : n. pr. f. *Ester*.

I **אַף** : particella indicante l'enfasi: – 1. אַף־אֲנִי anch'io Gn 40,16; אַף זָנַחְתָּ anche tu (ci) hai respinti Sal 44,10; אַף־בַּל neppure Is 40,24 (3x); – 2. אַף כִּי: אַף sottolinea l'insistenza: אַף כִּי אָמַר ha dunque veramente detto? Gn 3,1; אַף כִּי temp.: anche quando Ne 9,18; אַף כִּי = tanto più 1Sam 23,3, tanto meno 1Re 8,27.

II **אַף** : אַף, sf. אַפּוֹ, du. אַפַּיִם/פָּנִים, sf. אַפָּיו: sg. e du.: – 1. *naso, narici*: a) per respirare Gn 2,7, per odorare Dt 33,10; b) וַיִּשְׁתַּחוּ אַפָּיו אָרְצָה si prostrò col naso a terra 2Sam 24,20; c) לְאַפֵּי davanti 1Sam 25,23; d) שִׂים אַף Gb 36,13 essere decisi a (HAL) :: perseverare nella propria collera (cf. nº 2a); – 2. אַף per esprimere sentimenti: a) la *collera*: וַיִּחַר אַפּוֹ lett. il suo naso divenne caldo = si adirò Gn 30,2, חֲרוֹן אַף il calore del naso = la collera Es 32,12, בַּעַל אָף collerico Prv 22,24; b) אֹרֶךְ אַפַּיִם lett. lunghezza di naso = pazienza Prv 25,15, אֶרֶךְ א' lungo di naso = paziente Es 34,6; c) גֹּבַהּ אַפּוֹ lett. l'altezza del suo naso = il suo *orgoglio* Sal 10,4.

אפד : **qal**: pf. אָפַדְתָּ; impf. וַיֶּאְפֹּד: c. לְ pers. e בְּ rivestire qlc. di (efod) Es 29,5; Lv 8,7. †

I **אֵפֹד**, אֵפוֹד : *efod*: – 1. abito del sommo sacerdote Es 28,4; – 2. abito liturgico 1Sam 2,18; – 3. determinato oggetto cultuale (// תְּרָפִים) Gdc 17,5; – 4. oggetto cultuale Gdc 8,27, ➛ HAL e comm.

II **אֵפֹד** : n. pr. m.

* **אֲפֻדָּה** : cs. אֲפֻדַּת, sf. אֲפֻדָּתוֹ: – 1. ~ inf. vb. אפד: חֵשֶׁב א' la cintura che serve a indossare l'efod Es 28,8; – 2. Is 30,22 senso inc.? rivestimento (d'oro).

* **אַפֶּדֶן** : sf. אַפַּדְנוֹ: *palazzo* Dn 11,45. †

אפה : **qal**: pf. אָפָה, אָפִיתָ, אָפוּ; impf. יֹאפוּ, sf. תֹּאפֵהוּ; imp. אֵפוּ; pt. אֹפֶה, plur. אֹ(וֹ)פִים: *cuocere* Lv 26,26, אֹפֶה panettiere Gn 40,1;

nif: impf. תֵּאָפֶה, תֵּאָפֶינָה: *essere cotto* Lv 6,10; 7,9; 23,17. †

אֹפֶה : ➛ אפה.

אֵפָה : ➛ אֵיפָה.

אֵפוֹא e אֵפוֹ : – 1. in proposizione interrogativa: מִי אֵפוֹא chi dunque? Gn 27,33, מָה אֵפוֹא che cosa mai? Gn 27,37, בַּמֶּה א' come... dunque? Es 33,16, אַיֵּה א' dove dunque? Gdc 9,38; – 2. in un auspicio: מִי־יִתֵּן א' se soltanto Gb 19,23, in un ordine: דְּעוּ א' sappiate dunque 2Re 10,10; – 3. dopo אִם Gn 43,11.

אֵפוֹד : ➛ אֵפֹד.

אֲפוּנָה : Sal 88,16: txt. inc. ➛ comm.

אֲפִיחַ : n. pr. m.

* **אָפִיל** : plur. אֲפִילֹת: *tardivo* (cereali) Es 9,32. †

I **אַפַּיִם** : ➛ II אַף.

II **אַפַּיִם** : n. pr. m.

I * **אָפִיק** : cs. אֲפִיק, plur. אֲפִ(י)קִים, cs. אֲפִ(י)קֵי, sf. אֲפִיקָיו: – 1. *letto* di un corso d'acqua Gl 1,20 o del mare 2Sam 22,16; – 2. metaf. a proposito delle ossa dell'ippopotamo: *tubi* Gb 40,18.

II * **אָפִיק** : *forte, potente* Gb 12,21. †

אֲפִיק : n. l.

אֹפִיר : ➛ אוֹפִיר.

אֹפֶל : *oscurità* Is 29,18.

אָפֵל : *oscuro* Am 5,20. †

אֲפֵלָה : sf. אֲפֵלָתְךָ, plur. אֲפֵלוֹת: *oscurità* Dt 28,29.

אֶפְלָל : n. pr. m.

* **אֹפֶן** : plur. sf. אָפְנָיו: *momento* (giusto) Prv 25,11. †

אפס : **qal**: pf. אָפֵס: *finire, essere alla fine* Is 29,20.

אֶפֶס : אָפֶס, cs. אַפְסֵי; plur. cs. אַפְסֵי: – 1. *estremità*: אַפְסֵי אָרֶץ Dt 33,17; – 2. *niente, nulla* Is 41,12 (// אַיִן); אַפְסִי עוֹד nessun altro (o "eccetto me" cf. nº 3) Is 47,8; – 3. *soltanto* Nm 22,35; אֶפֶס כִּי *senonché* Nm 13,28.

אֶפֶס דַּמִּים : n. l.

* **אֶפֶס** : אָפְסַיִם : *caviglie*: מֵי א׳ acqua all'altezza delle caviglie Ez 47,3. †

* **אֶפַע** : אָפַע: *nulla* Is 41,24. †

אֶפְעֶה : varietà di serpente Is 30,6.

אפף : **qal**: pf. אָפְפוּ, sf. אֲפָפוּנִי/פֻנִי: *circondare* (sogg.: l'acqua) 2Sam 22,5.

אפק : **hitp**: pf. הִתְאַפְּקוּ; impf. וַיִּתְאַפַּק, וָאֶתְאַפַּק, אֶתְאַפָּק; inf. הִתְאַפֵּק: farsi forza, *contenersi* Gn 43,31; 1Sam 13,12.

אֲפֵק : loc. אֲפֵקָה: n. l.

אֲפֵקָה : n. l.

אֵפֶר : *polvere*: – 1. materia con cui è fatto l'u.: עָפָר וָאֵפֶר Gn 18,27; – 2. segno di lutto o di umiliazione 2Sam 13,19; Ger 6,26; – 3. *cenere* Nm 19,9s.

אֲפֵר : probabilmente *benda* 1Re 20,38.41. †

* **אֶפְרֹחַ** : plur. אֶפְרֹחִים, sf. אֶפְרֹחָיו: *covata* Dt 22,6; Sal 84,4; Gb 39,30. †

אַפִּרְיוֹן : *portantina* Ct 3,9. †

אֶפְרַיִם : אֶפְרָיִם: *Efraim*: – 1. n. pr. m. e n. tr. Gn 41,52; – 2. il regno del Nord Is 7,2; – 3. n. reg. הַר א׳ Gs 17,15, אֶרֶץ א׳ Dt 34,2; – 4. n. l. 2Sam 13,23; – 5. שַׁעַר א׳ porta settentrionale di Gerusalemme, in direzione di Efraim 2Re 14,13.

אֶפְרָת : n. pr. f.

אֶפְרָתָה : n. l.

אֶפְרָתִי : gntl. di אֶפְרָת, plur. אֶפְרָתִים: – 1. < אֶפְרָתָה *Efratita* 1Sam 17,12; – 2. < אֶפְרַיִם *Efraimita* 1Re 11,26.

אֶצְבֹּ(ו)ן : n. pr. m.

אֶצְבַּע : f.: sf. אֶצְבָּעוֹ, plur. אֶצְבָּעוֹת, cs. אֶצְבְּעוֹת, sf. אֶצְבְּעֹתָיו: – 1. *dito*: שְׁלֹחַ א׳ tendere il dito Is 58,9, c. רֶגֶל: *dito del piede* 2Sam 21,20; – 2. *dito*, come misura: 4 dita di spessore Ger 52,21; – 3. א׳ אֱלֹהִים dito di Dio Es 31,18.

I * **אָצִיל** : plur. sf. אֲצִילֶיהָ: *estremità* (della terra) Is 41,9. †

II **אָצִיל** : plur. cs. אֲצִילֵי: אֲצִילֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל i notabili israeliti Es 24,11. †

* **אַצִּיל** e **אַצִּילָה** : plur. cs. אַצִּלֵי e אַצִּילוֹת: – 1. *articolazione*: א׳ יָדַיִם ascelle Ger 38,12, polsi Ez 13,18; – 2. ? terrazza, basamento Ez 41,8. †

אצל : **qal**: pf. אָצַלְתָּ, וְאָצַלְתִּי; impf. וַיָּאצֶל: *mettere da parte* Nm 11,25, c. מִן Qo 2,10;

nif: pf. נֶאֱצַל: *essere rientrante* (architettura) Ez 42,6. †

* **אֵ֫צֶל** : sf. אֶצְלוֹ: lato; sempre c. gen. o sf.: *accanto a, presso a*: אֵ׳ הַמִּזְבֵּחַ accanto all'altare Lv 1,16; וַיִּסֹּב מֵאֶצְלוֹ si allontanò da lui 1Sam 17,30.

אָצֵל : n. pr. m.

אָצַל : Zc 14,5: ➛ comm.

אֲצַלְיָ֫הוּ : n. pr. m.

אֹ֫צֶם : n. pr. m.

אֶצְעָדָה : – 1. catenella Nm 31,50; – 2. *braccialetto* 2Sam 1,10. †

אצר : **qal**: pf. אָצְרוּ; pt. plur. אֹצְרִים: *ammucchiare, accumulare* 2Re 20,17;

nif: impf. יֵאָצֵר: *essere ammucchiato, essere accumulato* Is 23,18. †

hif: impf. וָאוֹצְרָה: *preporre* (qlc.) *al tesoro* Ne 13,13. †

אֵ֫צֶר : n. pr. m.

אֶקְדָּח : varietà di pietra preziosa: ? berillo Is 54,12. †

אַקּוֹ : tipo di capra selvatica (capra aegagros) Dt 14,5. †

אֹר : כָּאֹר Am 8,8, leggere כַּיְאֹר, ➛ יְאֹר. †

אֲרָא : n. pr. m.

אֲרִאֵיל : Ez 43,15s, ➛ I אֲרִיאֵל. †

אֲרִאֵל : 2Sam 23,20; senso inc., guerriero, tradiz. leone, al. Ariel. ➛ comm. e HAL. †

אַרְאֵלִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di 1.

אֶרְאֶלָּם : Is 33,7; senso e interpretazione inc., ? n. l., ➛ comm. †

ארב : **qal**: pf. אָרַב, אָרַבְתִּי, אָרְבוּ, אֲרַבְתֶּם; impf. יֶאֱרֹב, יֶאֶרְבוּ, יֶאֱרֹבוּ, נֶאֶרְבָה; imp. אֱרֹב; inf. אֱרָב־; pt. א(וֹ)רֵב, plur. אֹרְבִים: *essere in agguato, spiare*: c. לְ Dt 19,11, c. עַל Gdc 9,34, אֶרְב־דָּם agguato Prv 12,6; הָאוֹרֵב ~ imboscata Gs 8,7;

pi: pt. מְאָרְבִים *persone in agguato*, c. לְ Gdc 9,25, c. עַל 2Cr 20,22. †

hif: impf. וַיָּ֫רֶב (< *וַיַּאֲרֵב): *tendere un'imboscata* 1Sam 15,5. †

אֲרַב : n. l.

* **אֶ֫רֶב** : אָרֶב : *tana* Gb 37,8; 38,40. †

אֹרֵב : *imboscata* Gs 8,2.

* **אֹ֫רֶב** : sf. אָרְבּוֹ: *imboscata* Ger 9,7. †

אַרְבֵּאל : n. l. (בֵּית־אַ׳).

אַרְבֶּה : *cavallette* Lv 11,22.

* **אָרְבָּה** : plur. cs. אָרְבּוֹת: ? modi astuti (delle sue mani) Is 25,11. †

אֲרֻבָּה : plur. אֲרֻבּוֹת, sf. אֲרֻבּוֹתֵיהֶם: – 1. *apertura, finestra* Gn 7,11; – 2. *camino* Os 13,3.

אֲרֻבּוֹת : n. l.

אַרְבִּי : gntl. di אֲרַב.

I אַרְבַּע : אַרְבָּעָה, אַרְבַּעַת, sf. אַרְבַּעְתָּם, plur. אַרְבָּעִים, du. אַרְבַּעְתָּיִם: *quattro*: – 1. אַרְבָּעָה רָאשִׁים Gn 2,10, אַרְבַּע רַגְלַיִם Gs 19,7, אַרְבַּע עָרִים Lv 11,23, בִּשְׁנַת אַרְבַּע 2Re 22,41; – 2. avv. אַרְבַּעְתָּיִם quattro volte 2Sam 12,6; – 3. אַרְבָּעָה עָשָׂר 14 (davanti al m.), אַרְבַּע עֶשְׂרֵה 14 (davanti al femminile); אַרְבָּעִים 40 Es 16,35; אַרְבַּע מֵאוֹת 400 Gn 15,13; אַרְבַּעַת אֲלָפִים 4 000 Ez 48,16; אַרְבַּע רִבּוֹא 40 000 Esd 2,64.

II אַרְבַּע : n. pr. m.

ארג : **qal**: impf. יֶאֱרֹגוּ, תַּאַרְגִי; pt. אֹרֵג, plur. אֹרְגִים/גוֹת: *tessere* 2Re 23,7; אֹרֵג tessitore Es 28,32.

אֶרֶג : אֹרֶג: *spola* Gb 7,6; Gdc 16,14 txt. inc. †

אַרְגֹּב : n. reg.

אַרְגְּוָן : 2Cr 2,6, ➔ אַרְגָּמָן. †

אַרְגַּז : ? cesta 1Sam 6,8.11.15. †

אַרְגָּמָן : stoffa di color *porpora* Es 25,4, capelli Ct 7,6.

אַרְדְּ : n. pr. m.

אַרְדּוֹן : n. pr. m.

אַרְדִּי : gntl. di אַרְדְּ.

אֲרִדַי : n. pr. m.

ארה : **qal**: pf. אָרִיתִי, sf. אָרוּהָ: *raccogliere* Ct 5,1, > racimolare Sal 80,13. †

אֲרוֹד : n. pr. m.

אַרְוַד : n. l.

אֲרוֹדִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di אֲרוֹד.

אַרְוָדִי : gntl. di אַרְוַד.

* אֻרְוָה : plur. אֻרָוֹת, cs. אֻרְוֹת e אֻרְיוֹת: *stalle* 2Cr 32,28, *scuderie* 1Re 5,6.

* אָרוּז : pt. pass.: plur. אֲרֻזִים: *attorcigliato*, ritorto Ez 27,24. †

אֲרוּכָה e אֲרֻכָה : cs. אֲרֻכַת, sf. אֲרֻכָתְךָ: – 1. *guarigione* Ger 8,22; – 2. metaf. *riparazione* (alle mura) Ne 4,1.

*אֲרוּמָה : n. l.

אָרוֹן : n. m. e f., cs. אֲרֹ(וֹ)ן: – 1. *cassa* (per le offerte in danaro) 2Re 12,10; – 2. *sarcofago* Gn 50,26; – 3. *"arca"* (nel santuario israelitico; ➔ opere specialistiche per informazioni su significato e impiego): אֲ׳ הַבְּרִית Gs 3,6, אֲ׳ בְּרִית־יהוה Nm 10,33, אֲ׳ בְּרִית הָאֱלֹהִים Gdc 20,27, אֲ׳ יהוה Gs 3,13, אֲ׳ אֱלֹהִים 1Sam 3,3, אֲ׳ הָעֵדֻת Es 25,22.

אֲרַוְנָה : n. pr. m.

אֶרֶז : אֶרֶז, plur. אֲרָזִים, cs. אַרְזֵי: *cedro*, tradizionalmente "del Libano" cf. Gdc 9,15; più probabilmente grande albero dal tronco diritto, utilizzabile in carpenteria e costruzioni navali: 1Re 7,2; Ez 27,5.

אַרְזָה : (txt ?) n. u. *trave di legno di cedro*; אַרְזָה עֵרָה ogni trave è messo a nudo Sof 2,14. †

ארח : **qal**: pf. אָרַח; inf. sf. אָרְחִי; pt. אֹרֵחַ, plur. אֹרְחִים: *camminare, viaggiare* Gb 34,8; אֹרֵחַ viaggiatore 2Sam 12,4.

אָרַח : n. pr. m.

אֹרַח : sf. אָרְחוֹ; plur. אֳרָחוֹת, cs. אָרְחוֹת, sf. אָרְחֹתָם, אֹרְחֹתָיו, אָרְחֹתֵיהֶם: *via, cammino*: – 1. in senso proprio Is 33,8; – 2. metaf.: a) circostanze della vita Sal 142,4; b) comportamento, condotta (dell'u.) Is 2,3; Prv 8,20; (di Dio) Is 40,14; c) viaggiatore Gb 31,32, plur. carovane Gb 6,18; d) א׳ כַּנָּשִׁים mestruazioni Gn 18,11.

* **אֹרְחָה** : pt. f. di ארח: cs. אֹרְחַת; plur. cs. אֹרְחוֹת: *carovana* Gn 37,25.

אֲרֻחָה : *sostentamento* 2Re 25,30, *provviste* Ger 40,5.

אֲרִי : plur. אֲרָיִים, אֲרָיוֹת: *leone* Gdc 14,5, *statue a forma di leone* 1Re 10,20.

אֵרִי : n. pr. m.

I **אֲרִיאֵל** : ? altare Ez 43,15s; 2Sam 23,20; Is 29,1s.7, ➛ comm. †

II **אֲרִיאֵל** : Is 29,1s.7 ? parte di Gerusalemme, ➛ comm. †

III **אֲרִיאֵל** : n. pr. m.

אֲרִידָתָא : n. pr. m.

I **אַרְיֵה** : *leone* Gdc 14,8.

II **אַרְיֵה** : 2Re 15,25: ? n. pr. m., ➛ comm.

* **אֲרָיָה** : ➛ אֻרְוָה.

אַרְיוֹךְ : n. pr. m.

אֻרִים : ➛ I אוּר.

אֲרִיסַי : n. pr. m.

ארך : **qal**: pf. אָרְכוּ; impf. וַתֶּאֱרַכְנָה, יַאַרְכוּ: *allungarsi*: rami Ez 31,5, giorni Gn 26,8; **hif**: pf. הֶאֱרִיךְ, וְהַאֲרַכְתָּ, הֶאֱרִיכוּ, וְהַאֲרַכְתֶּם: impf. יַאֲרִיךְ, יַאֲרִ(י)כוּן/כֻן; imp. הַאֲרִיכִי; inf. הַאֲרִיךְ; pt. מַאֲרִיךְ: – 1. *allungare*: corde Is 54,2, אַף (allungare il proprio naso = essere paziente) Is 48,9; – 2. pt. ass. מַאֲרִיךְ vivere a lungo Qo 7,15, c. יָמִים (sogg. Dio) prolungare la vita 1Re 3,14, (sogg. l'u.) prolungare la propria vita, vivere a lungo Dt 22,7; – 3. *essere lungo*: stanghe dell'arca 1Re 8,8; יָמִים Es 20,12; – 4. *trattenersi*: la nube Nm 9,19.

* **אָרֵךְ** : cs. אֶרֶךְ: – 1. *lungo*: א׳ הָאֵבֶר dalle lunghe penne Ez 17,3; – 2. paziente: אֶרֶךְ אַפַּיִם u. Prv 14,29, Dio Es 34,6; אֶרֶךְ רוּחַ Qo 7,8.

* **אָרֹךְ** : > f. אֲרֻכָּה: *lungo*: loc. Gb 11,9, temp. 2Sam 3,1.

אֹרֶךְ : sf. אָרְכּוֹ: – 1. *lunghezza*: di una costruzione 1Re 6,20, c. יָמִים Dt 30,20; – 2. א׳ אַפַּיִם lett. lunghezza di naso = *pazienza* Prv 25,15.

I **אֶרֶךְ** : cs. di ➛ *אָרֵךְ.

II **אֶרֶךְ** : n. l.

אַרְכִּי : gntl. di אֶרֶךְ.

אֲרָם : cs. אֲרַם: – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop.: *gli Aramei*; – 3. n. terr.: *Aram*.

אַרְמוֹן : plur. אַרְמְנוֹת, sf. אַרְמְנוֹתָיו: torrione > casa solida > *palazzo* Am 1,4.

*__אֲרַמִּי__ : f. אֲרָמִית = avv. *in aram*. Dn 2,4.

אֲרַמִּי : gntl. di אֲרָם.

אֲרֹמִים : 2Re 16,6: txt. inc. ➛ BHS. †

אַרְמֹנִי : n. pr. m.

אֲרָן : n. pr. m.

I אֹ֫רֶן : varietà di albero: ? quercia, cedro, alloro Is 44,14. †

II אֹ֫רֶן : n. pr. m.

אַרְנֶ֫בֶת : *lepre* Lv 11,6; Dt 14,7. †

אַרְנוֹן : n. fiu.

אֲרַנְיָה : n. pr. m.

אֲרָנָן : n. pr. m.

אַרְפַּד : n. l.

אַרְפַּכְשַׁד : n. pr. m.

אֶ֫רֶץ : f.: הָאָ֫רֶץ, אָ֫רֶץ, loc. אַ֫רְצָה, אָ֫רְצָה, sf. אַרְצְךָ/צֵךְ, plur. אֲרָצ(וֹ)ת, cs. אַרְצוֹת, sf. אַרְצֹתָם: – 1. *terra, suolo*: Gn 1,10, וַיִּשְׁתַּחוּ אָ֫רְצָה Gn 18,2, קְצוֹת הָאָ֫רֶץ le estremità della terra Is 40,28, כִּבְרַת־אֶ֫רֶץ una certa distanza 2Re 5,19; – 2. *terreno* (superficie); – 3 *paese*: אַרְצִי mio paese Gn 24,4, אֶ֫רֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁ֫קֶל־כֶּ֫סֶף un terreno di 400 sicli Gn 23,15; – 4. אֶ֫רֶץ חַיִּים la terra dei viventi Is 53,8, הָאָ֫רֶץ ? paese (dei morti) Gio 2,7; עַם הָאָ׳ ➛ עַם.

אַרְצָה : n. pr. m.

אַרְקָא : Ger 10,11, ➛ aram. *אֲרַק.

ארר : **qal**: pf. וְאָרוֹתִ֫י, sf. אָרוֹתִ֫יהָ; impf. תָּאוֹר; imp. אָ֫רָה־, אֹ֫(וֹ)רוּ; inf. אָרוֹר; pt. plur. cs. אֹרְרֵי, pass. אָרוּר, f. אֲרוּרָה: *maledire* (sogg. u. o Dio) Es 22,27; Gn 12,3; possono essere maledetti: uomini Gn 27,29, capi Es 22,27, animali Gn 3,14, giorni Ger 20,14, il suolo Gn 3,17;

nif: pt. plur. נֵאָרִים: *essere colpito da maledizione* Ml 3,9.†

pi: pf. sf. אֵרְרָהּ; pt. plur. מְאָרֲרִים: *maledire* Gn 5,29; *mandare ad effetto una maledizione* (acqua) Nm 5,18;

hof: impf. יוּאָר: *subire l'effetto di una maledizione* Nm 22,6. †

אֲרָרַט : n. reg. *Ararat* (~ Armenia).

* אֲרָרִי : n. pr. m.: 2Sam 23,33 K האררי, Q ➛ הֲרָרִי.

ארשׂ : **pi**: pf. אֵרַשׂ, אֵרַשְׂתִּי, sf. אֵרַשְׂתִּיךְ; impf. תְּאָרֵשׂ: c. acc. אִשָּׁה: *fidanzarsi* (sogg. u.) Dt 20,7; c. בְּ per l'ammontare della dote 2Sam 3,14;

pu: pf. אֹרָשָׂה; pt. מְאֹרָשָׂה: (sogg. f.) *essere fidanzata* Es 22,15.

אֲרֶ֫שֶׁת : *desiderio* Sal 21,3. †

אֹרֹת : 2Re 4,39, ➛ II אוֹרָה.

אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא/תָא, אַרְתַּחְשַׁסְתְּא, ־חְשַׁשְׂתָּא, ־חְשַׁשְׂתְּא : n. pr. m. *Artaserse*.

אֲשַׂרְאֵל : n. pr. m.

אֲשַׂרְאֵלָה : n. pr. m.

אַשְׂרִיאֵל : n. pr. m.

אַשְׂרִיאֵלִי : gntl. di אַשְׂרִיאֵל.

I אֵשׁ : f.: sf. אִשּׁוֹ, אֶשְׁכֶם: *fuoco*: – 1. in senso proprio Es 22,5, שׂרף בָּאֵשׁ Es 29,14; – 2. metaf. אֵ׳ עֶבְרָתִי il fuoco della mia collera Ez 22,21, אֵ׳ קִנְאָתִי fuoco della mia gelosia Ez 36,5; אֵשׁ = sentimento violento Sal 39,4.

? II אֵשׁ : בְּדֵי־אֵשׁ un nulla Ger 51,58; Ab 2,13. †

אִשׁ : אִישׁ = יֵשׁ: *c'è* Mic 6,10.

אַשְׁבֵּל : n. pr. m.

אַשְׁבֵּלִי : gntl. di אַשְׁבֵּל.

אֶשְׁבָּן : n. pr. m.

אַשְׁבֵּעַ : n. pr. m. o n. l.: בֵּית אַ׳.

אֶשְׁבַּעַל : אֶשְׁבָּעַל: n. pr. m.

* אֶשֶׁד : cs. אֶשֶׁד, plur. אֲשֵׁדוֹת, cs. אַשְׁדּ(וֹ)ת: pendio (di un monte) Gs 10,40, *parete* (di un burrone) Nm 21,15.

אַשְׁדּוֹד : n. l. *Asdod.*

אַשְׁדּוֹדִי : gntl. di אַשְׁדּוֹד: plur. אַשְׁדּוֹדִים; f. אַשְׁדּוֹדִית, plur. אַשְׁדּוֹדִיּוֹת K, אַשְׁדֳּדִיּוֹת Q: – 1. gli abitanti di Asdod; – 2. la lingua di Asdod: אַשְׁדּוֹדִית Ne 13,24.

אֶשְׁדָּת : Dt 33,2: origine e senso inc., ➛ HAL (tradiz. fuoco della legge).

אִשָּׁה : cs. אֵשֶׁת, sf. אִשְׁתִּי; plur. נָשִׁים (1x אִשֹּׁת Ez 23,44 txt!), cs. נְשֵׁי, sf. נְשֵׁיהֶם: – 1. *d.* Gn 2,22, דֶּרֶךְ נָשִׁים lett. il cammino > il modo, l'abitudine delle d. = mestruazioni Gn 31,35; – 2. *moglie*: וַתְּהִי־לִי לְאִשָּׁה Gn 20,12, אֵשֶׁת־אָב matrigna Lv 18,8; – 3. *femmina* (di animale) Gn 7,2; – 4. אִשָּׁה = pron.: ognuna שֹׁבְנָה אִ׳ לְבֵית אִמָּהּ tornate ognuna… Rt 1,8.

אִשֶּׁה : n. unit. da אֵשׁ: cs. אִשֵּׁה; plur. cs. אִשֵּׁי, sf. אִשַּׁי/אִשָּׁי: *offerta* (completamente o parzialmente) *consumata dal fuoco* Nm 15,3.

* אשויה : Ger 50,15, ➛ *אָשְׁיָה.

אַשּׁוּר : – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop. *gli Assiri*; – 3. n. terr. *Assiria.*

אֲשׁוּרִי : gntl. 2Sam 2,9, ? txt. inc.

אַשּׁוּרִים : n. pop. non identificato, ➛ HAL.

אַשְׁחוּר : n. pr. m.

* אָשְׁיָה : plur. sf. Q אָשְׁיוֹתֶיהָ: ? *torre* Ger 50,15.

אֲשִׁימָא : n. di divinità femm. 2Re 17,30. †

אֲשֵׁירָה : 2Re 17,16, ➛ אֲשֵׁרָה.

* אָשִׁישׁ : plur. cs. אֲשִׁישֵׁי: *u.* Is 16,7. †

אֲשִׁישָׁה : plur. f. אֲשִׁישׁוֹת, plur. cs. m. אֲשִׁישֵׁי: *dolci* (d'uva) Os 3,1.

* אֶשֶׁךְ : אֶשֶׁךְ: *testicolo* Lv 21,20. †

I אֶשְׁכּ(וֹ)ל : plur. אַשְׁכֹּלוֹת, cs. אַ/אֶשְׁכְּלוֹת, sf. אַשְׁכְּלֹתֶיהָ: uva prima della sua maturazione Gn 40,10; אֶ׳ עֲנָבִים grappolo d'uva Nm 13,23, אֶ׳ הַכֹּפֶר grappolo di henna Ct 1,14.

II אֶשְׁכּ(וֹ)ל : n. l.

III אֶשְׁכֹּל : n. pr. m.

אַשְׁכְּנַז, אַשְׁכְּנָז : – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop.

אֶשְׁכָּר : sf. אֶשְׁכָּרֵךְ *tributo* Ez 27,15; Sal 72,10. †

אֶשֶׁל : *tamerice* Gn 21,33.

אשׁם : **qal**: pf. אָשַׁם/אָשֵׁם, אָשְׁמָה, אָשְׁמוּ; impf. יֶאְשַׁם, נֶאְשָׁם, יֶאְשְׁמוּ/יֶאְשָׁמוּ; inf. אָשׁ(וֹ)ם, cs. אַשְׁמָה e אַשְׁמַת: – 1. *essere, diventare colpevole*: וַיֶּאְשְׁמוּ אָשׁוֹם Ez 25,12, c. לְ verso Lv 5,19; – 2. *espiare* Is 24,6;

Os 5, 15; – 3. *riconoscere la propria colpevolezza* Os 4,15;

nif: pf. נֶאְשָׁמוּ: *essere trattato da colpevole* Gl 1,18. †

hif: imp. sf. הַאֲשִׁימֵם *far espiare* Sal 5,11. †

אָשָׁם : sf. אֲשָׁמוֹ, plur. sf. אֲשָׁמָיו; – 1. *delitto, offesa* Ger 51,5; – 2. *risarcimento per un delitto* Nm 5,7s; – 3. *offerta compensatoria per un'offesa* 1Sam 6,3.

אָשֵׁם : plur. אֲשֵׁמִים: *colpevole* Gn 42,21.

אַשְׁמָה : cs. אַשְׁמַת, sf. אַשְׁמָתוֹ, אַשְׁמָתֵינוּ (sing.!) Esd 9,15, plur. אַשְׁמוֹת, sf. אַשְׁמוֹתַי: – 1. *colpa, offesa* Esd 9,6s; – 2. *pena, riparazione* (per una colpa): עֲוֹן אַ׳ peccato che esige una riparazione Lv 22,16.

אַשְׁמוּרָה e **אַשְׁמֹרֶת** : plur. אַשְׁמֻרוֹת : durata di una *veglia*: רֹאשׁ הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה inizio della veglia di mezzanotte Gdc 7,19.

* **אַשְׁמָן** : plur. אַשְׁמַנִּים Is 59,10: senso inc., ? i grassocci, ? luoghi deserti ➛ HAL. †

אַשְׁמֹרֶת : ➛ אַשְׁמוּרָה.

אֶשְׁנָב : sf. אֶשְׁנַבִּי: *finestra* Gdc 5,28; Prv 7,6. †

אַשְׁנָה : n. l.

אֶשְׁעָן : n. l.

אַשָּׁף : plur. אַשָּׁפִים: *scongiuratore* Dn 1,20; 2,2. †

אַשְׁפָּה : sf. אַשְׁפָּתוֹ: *faretra* Is 22,6, בְּנֵי אַשְׁפָּתוֹ = le sue frecce Lam 3,13.

אַשְׁפְּנַז : n. pr. m.

אֶשְׁפָּר : *dolce* (fatto con datteri) 2Sam 6,19; 1Cr 16,3. †

אַשְׁפֹּת : plur. אַשְׁפַּתּוֹת, הָשְׁפוֹת, (< *הָאַשְׁ׳?) Ne 3,13 (txt!): – 1. *mucchio di immondizie* 1Sam 2,8; – 2. n. l. שַׁעַר הָאַ׳ *porta del Letame* Ne 2,13.

אַשְׁקְלוֹן : n. l.: *Ascalon*.

אַשְׁקְלוֹנִי : gntl. di אַשְׁקְלוֹן.

I **אשׁר** : **qal**: imp. אִשְׁרוּ: *camminare* Prv 9,6. †

pi: impf. תְּאַשֵּׁר; imp. אַשֵּׁר, אַשְּׁרוּ; pt. plur. cs. מְאַשְּׁרֵי, sf. מְאַשְּׁרֶיךָ: – 1. senso intensivo: *avanzare, slanciarsi* Prv 4,14; – 2. *far camminare, condurre* Is 3,12;

pu: pt. plur. sf. מְאֻשָּׁרָיו: *essere condotto* Is 9,15. †

II **אשׁר** : **pi**: pf. אִשְּׁרוּ, sf. אִשְּׁרוּנִי; impf. sf. וּתְאַשְּׁרֵנִי, וַיְאַשְּׁרוּהָ: *dichiarare felice* Gn 30,13;

pu : impf. יְאֻשַּׁר; pt. מְאֻשָּׁר: *essere felice* Sal 41,3; Prv 3,18. †

אָשֵׁר : n. pr. m. e n. tr. *Aser*.

אֲשֶׁר : – 1. in origine אֲ׳ era probabilmente una semplice congiunzione relativa *che*: טוֹב אֲ׳ לֹא־תִדֹּר “è meglio che tu non faccia voti” Qo 5,4. Questo valore congiuntivo di אֲ׳ si ritrova in espressioni come יַעַן אֲ׳ poiché, לְמַעַן אֲ׳ affinché, כַּאֲשֶׁר come, quando, perché, עַד אֲ׳ finché, עֵקֶב אֲ׳ in conseguenza del fatto che; אֲ׳ può utilizzarsi anche da solo: אֲ׳ יִיטַב לְךָ “affinché tu sia felice” (sfumatura finale) Dt 4,40; אֲ׳ = in modo da Gn 13,16. Anche un sostantivo può essere costruito con אֲשֶׁר: בִּמְקוֹם אֲ׳ invece di Os 2,1. – 2. Da questo senso

congiuntivo, 'אֲ ha facilmente preso quello di un *pron. relativo* הַנָּבִיא אֲ' שְׁלָחוֹ יהוה il profeta *che* Yhwh *lo* ha mandato > il profeta *che* '' ha mandato: notare l'uso retrospettivo del pron. suffisso; ma senza pron. retrospettivo: הָאָדָם אֲ' יָצָר "l'u. che egli aveva formato" Gn 2,8; – 3. 'אֲ può avere il senso di un *pron. indefinito*: אֲ' אִתָּנוּ "quelli che sono con noi" 2Re 6,16, all'accusativo: וַיְצַו אֶת־אֲ' עַל־בֵּיתוֹ "ordinò a colui che era a capo della casa" Gn 44,1; – 4. 'אֲ può essere usato per esprimere un genitivo: הַנַּעַר אֲ'־לוֹ il suo servitore 1Sam 20,40.

* **אֶשֶׁר** : (plur. ➛ אַשְׁרֵי): *felicità*: אַשְׁרֵהוּ = è felice oppure felice colui (che) Prv 29,18. †

* **אֹשֶׁר** : *felicità*: בְּאָשְׁרִי Gn 30,13. †

* **אָשֻׁר** e *אַשֻּׁר : sf. אֲשֻׁרִי, אֲשֻׁרוֹ, אֲשֻׁרֵנוּ; plur. sf. אֲשֻׁרַי/רָי: *passi, orme* Sal 17,5.

I **אַשֻּׁר** : ➛ *אָשֻׁר.

II **אַשֻּׁר** : ➛ אַשּׁוּר.

אֲשֵׁרָה : – 1. plur. (הָ)אֲשֵׁרוֹת, הָאֲשֵׁרִים 2Cr 24,18: nome della dea *Asera* 2Re 21,7. il plurale "le Asere" equivale all'espressione "i Baal"; – 2. palo sacro piantato a fianco dell'altare 2Re 21,3 (i traduttori scambiano spesso 1 e 2!).

אָשֵׁרִי : gntl. di אָשֵׁר.

אַשְׁרֵי : אַשְׁרֵיכֶם, אַשְׁרָיו/רֵהוּ, אַשְׁרֶיךָ/רֵיךְ: formula introduttiva dei "macarismi" veterotestamentari: *felice chi, beato* 1Re 10,8 ecc.; אַ' שֶׁ־ Sal 137,8s.

אשׁשׁ : **hitpo**: imp. הִתְאֹשָׁשׁוּ: *essere virile*, o *essere coraggioso* Is 46,8. †

אֵשֶׁת : ➛ אִשָּׁה.

אֶשְׁתָּאֹ(וֹ)ל : n. l.

אֶשְׁתָּאֻלִי : gntl. di אֶשְׁתָּאֹל.

אֶשְׁתּוֹן : n. pr. m.

אֶשְׁתְּמֹעַ : – 1. n. l.; – 2. n. pr. m.

אַתְּ, talvolta אַתִּי : pron. 2a pers. f.: *tu*, 1Re 14,2.

I **אֵת** : אֶת־, אֵת־ Gb 41,26, sf. אֹ(וֹ)תִי, אֹתְךָ, אֹתָכָה Es 29,35, אֹ(וֹ)תָךְ, אֶתְכֶם/הֶם/הֶן, אוֹתְכֶם Gs 23,15, אֹ(וֹ)תָם, אֹ(וֹ)תְהֶם, אֹתָן, אֹ(וֹ)תָנָה, אוֹתְהֶן: – 1. אֵת indica l'accusativo diretto, soprattutto quando è determinato: בָּרָא אֵת הָאָרֶץ Gn 1,1, שִׁלְחָה אֶת־דָּוִד manda Davide 1Sam 16,19; – 2. אֵת indica un accusativo di relazione: חָלָה אֶת־רַגְלָיו ebbe una malattia ai piedi 1Re 15,23; – 3. אֵת dopo un passivo: וַיּוּשַׁב אֶת־מֹשֶׁה Mosè fu fatto tornare Es 10,8; – 4. אֵת serve a sottolineare una parte della frase Gdc 20,44.

II **אֵת** : sf. אִתִּי, אִתְּךָ, אִתְּכֶם, אִתָּם, spesso c'è confusione con le forme di I אֵת, אוֹתְךָ: – 1. a) *con*, in compagnia di: אֶת־הָעָם Gdc 1,16, כרת בְּרִית אֵת fare alleanza con 2Sam 3,12; b) *vicino a*: אֲשֶׁר אֶת־קֶדֶשׁ che è presso Kedes Gdc 4,11; c) con, contemporaneamente Gn 6,13; d) con (per aiutare): יהוה אִתָּנוּ Nm 14,9; e) אֵת = *contro* Ger 38,5; f) אֵת indica il possesso: מָה אִתָּנוּ che cosa abbiamo? 1Sam 9,7; – 2. מֵאֵת *lontano da*: c. הלך Gn 26,31, c. שׁלח Gn 8,8; da parte di: מֵאֵת '' Ab 2,13, c. שׁאל Gdc 1,14.

III **אֵת** : sf. אִתּוֹ; plur. אִתִּים, אֵתִים 1Sam 13,21, sf. אִתֵּיכֶם: attrezzo in ferro per l'aratura? zappa? ascia? 1Sam 13,20; Mic 4,3.

אֹת : ➛ אוֹת.

אֶתְבַּ֫עַל : n. pr. m.

אתה : **qal**: pf. אָתָה, אָתָנוּ; impf. יֶאֱתֶה, וַיֵּתֵא, וַיֵּאת (K *וַיֵּאַת), תֵּאתֶה, יֶאֱתָ֫יוּ, יֶאֱתָיוּן, sf. וַיֶּאֱתָיֵנִי; imp. אֵתָ֫יוּ; pt. plur. f. אֹתִיּוֹת: *venire* (si dice di u., di cose, di avvenimenti, ecc.) Dt 33,21;

hif: imp. הֵתָיוּ (< *הֶאֱתָיוּ): *portare* Is 21,14.

אַתָּה : אַתָּה, אַתָּ֫ה: pron. 2a pers. m.: *tu*, Gn 3,11.

אָתוֹן : sf. אֲתֹנוֹ, plur. אֲת(וֹ)נ(וֹ)ת: *asina* Gn 12,16; עַיִר בֶּן־אֲתֹנוֹת = asinello di razza pura Zc 9,9.

* אַתּוּק : ➛ אַתִּיק.

* אַתַּי : ➛ אַתְּ.

אַתַּי : n. pr. m.

אַתִּיק : plur. אַתִּיקִים: termine architettonico, senso inc. ? galleria Ez 42,3.5; 41,15s txt. inc. †

אַתֶּם : pron. 2a pers. m. plur.: *voi* Gn 42,9.

אֵתָם : n. l.

אֶתְמוֹל e אֶתְמוּל Is 30,33, אִתְמוֹל 1Sam 10,11: *ieri*: יוֹם אֶ׳ Sal 90,4, אֶ׳ שִׁלְשֹׁם prima 1Sam 4,7.

אֵתָן : ➛ I אֵיתָן.

אַתֵּן Ez 34,31 e אַתֵּ֫נָה Gn 31,6 : pron. 2a pers. f. plur.: *voi*.

אֶתְנָה : *dono* Os 2,14. †

אֶתְנִי : n. pr. m.

אֶתְנַן : אֶתְנַן, sf. אֶתְנַנָּהּ, אֶתְנַנָּה, plur. sf. אֶתְנַנֶּיהָ: *dono* Ez 16,31.

אֶתְנָן : n. pr. m.

* אֲתָרִים : n. l.: דֶּרֶךְ הָאֲ׳ Nm 21,1.

ב

בְּ : preposizione: davanti a sillaba accentata, spesso בָּ: בָּזֶה; sf. בִּי, בְּךָ, בָּךְ e בְּכָה, 2a f. בָּךְ, בּוֹ e בֹּה, בָּהּ, בָּנוּ, בָּכֶם/כֶן, בָּהֶם e בָּם e בָּהֵמָּה, בָּהֶן e בָּהֵנָּה; בְּ assimila la ה dell'articolo: בַּמֶּלֶךְ ma בְּהַשָּׁמַיִם Sal 36,6; בַּמֶּה, בֶּאֱמֹר, בְּיוֹם, בִּימֵי; בֵּאלֹהִים, בַּיהוָה: – 1. בְּ (locale): *in*: בְּבֵית אָבִי nella casa di mio padre Gdc 6,15; *su*: בָּהָר Es 24,18; *in, a*: בִּירוּשָׁלַיִם, *tra*: בַּגּוֹיִם Lam 1,3; – 2. בְּ (temporale): בִּשְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ l'anno della morte del re Is 6,1, בְּהִבָּרְאָם: quando vennero creati Gn 2,4; – 3. בְּ esprime ostilità יָדוֹ בַכֹּל la sua mano sarà contro tutti Gn 16,12; – 4. בְּ indica un valore בַּכֶּסֶף Dt 2,6; – 5. בְּ indica materia לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב Es 31,4; – 6. בְּ di misurazione: שֵׁשׁ אַמּוֹת בָּאַמָּה sei cubiti Ez 40,5; – 7. בְּ (strumentale): בֶּחָרֶב con la spada Es 5,3; הֵנִיד בְּרֹאשׁ scuotere (con) il capo Ger 18,16; in una costruzione al passivo: תִכָּרֵת בָּרָעָב sarà distrutta dalla carestia Gn 41,36; – 8. בְּ "essentiae": וָאֵרָא... בְּאֵל שַׁדָּי sono apparso come El Shaddai Es 6,3; – 9. בְּ è utilizzato abitualmente con determinati verbi: הלך בְּדֶרֶךְ 1Re 2,2, קרא בְשֵׁם Nm 32,38, ראה בְ vedere (sott. la sconfitta del nemico) Sal 54,9; – 10. בְּ = מִן *da*: וַיִּפְרֹץ... בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד־שַׁעַר הַפִּנָּה fece una breccia (che andava) dalla porta di Efraim fino a... 2Re 14,13; *più che, più di*: בְּצֵל הַכָּסֶף più dell'ombra del denaro Qo 7,12; – 11. talvolta בְּ viene eliso: בֵּית (per בְּבֵית) Gn 24,27, פֶּתַח (per בְּפֶ׳) Gn 19,11.

בִּאָה : *ingresso* Ez 8,5. †

באר : **pi**: pf. בֵּאֵר; imp. בָּאֵר; inf. בַּאֵר: *rendere comprensibile, spiegare* Dt 1,5; 27,8; Ab 2,2. †

I **בְּאֵר** : loc. בְּאֵרָה, sf. בְּאֵרְךָ, plur. בְּאֵרֹת, cs. בְּאֵרֹת: – 1. *pozzo, punto d'acqua*: חפר בְּ׳ scavare un pozzo Gn 21,30, כרה בְּ׳ Gn 26,25; – 2. *buca*: d'asfalto Gn 14,10; – 3. metaf.: l'amata Ct 4,15, dimora dei morti Sal 69,16.

II **בְּאֵר** : n. l.

בְּאֵר אֵילִים : n. l.

בְּאֵר לַחַי רֹאִי : n. l.

בְּאֵר שֶׁבַע : n. l.: loc. בְּאֵרָה שֶׁ׳.

בֹּאר : → בּוֹר.

בְּאֵרָא : n. pr. m.

בְּאֵרָה : n. pr. m.

בְּאֵרוֹת : n. l.

בְּאֵרִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di II בְּאֵר.

בְּאֵרֹת בְּנֵי־יַעֲקָן : n. l.

בְּאֵרֹתִי : בֵּרֹתִי 1Cr 11,39: gntl. di בְּאֵרוֹת, plur. בְּאֵרֹתִים.

באשׁ : **qal**: pf. בָּאַשׁ; impf. יִ/תִּבְאַשׁ: *puzzare* Es 7,18;

nif: pf. נִבְאֲשׁוּ, נִבְאַשְׁתָּ, נִבְאַשׁ: *rendersi puzzolente* (= odioso), c. אֵת agli occhi di qlc. 2Sam 16,21, c. בְּ 1Sam 13,4; 2Sam 10,6. †

hif: pf. הִבְאִישׁ, הִבְאַשְׁתֶּם; impf. יַבְאִישׁ; inf. הַבְאִשׁ, sf. לְהַבְאִישֵׁנִי: – 1. *puzzare* Sal 38,6; – 2. *rendere puzzolente* Qo 10,1; – 3. metaf. *rendersi puzzolente* (= odioso) Prv 13,5, c. בְּ agli occhi di qlc. 1Sam 27,12;

hitp: pf. הִתְבָּאֲשׁוּ: *rendersi puzzolente* (= odioso) c. עִם agli occhi di qlc. 1Cr 19,6. †

בְּאֹשׁ : sf. בָּאְשׁוֹ/שָׁם: *fetore* Is 34,3; Gl 2,20; Am 4,10. †

* **בָּאֻשׁ** : plur. בְּאֻשִׁים: *uva selvatica, uva acerba* Is 5,2.4. †

בָּאְשָׁה : senso inc.: una pianta puzzolente Gb 31,40. †

בַּאֲשֶׁר : → אֲשֶׁר.

* **בָּבָה** : cs. בָּבַת: בָּבַת עַיִן *pupilla* dell'occhio Zc 2,12. †

בֵּבַי : n. pr. m.

בָּבֶל : n. l.: loc. בָּבֶלָה: *Babilonia.*

בַּג : Ez 25,7 leggere Q בַּז. †

בגד : **qal**: pf. בָּגְדָה, בָּגַדְתִּי, בָּגָדוּ, בָּגְדוּ, בְּגַדְתֶּם; impf. יִבְגֹּד, יִבְגְּדוּ, תִּבְגְּדוּ, נִבְגַּד Ml 2,10; inf. ass. בָּגוֹד, cs. לִבְגֹּד, sf. בִּגְדוֹ; pt. בּ(וֹ)גֵד, f. בֹּגֵדָה, plur. בּ(וֹ)גְדִים, cs. בּ(וֹ)גְדֵי: *tradire, ingannare*: – 1. ass. Gb 6,15, בּוֹגֵד traditore Ab 1,13, בֶּגֶד בּוֹגֵד Is 24,16; – 2. c. בְּ per indicare la vittima: la sposa Es 21,8, un altro Ml 2,10, Dio Os 5,7; c. מִן ingannare (abbandonando) Ger 3,20; c. acc. Sal 73,15.

I **בֶּגֶד** : *tradimento, inganno* (sempre c. vb. בגד) Is 24,16; Ger 12,1. †

II **בֶּגֶד** : בֶּגֶד, sf. בִּגְדִי; plur. בְּגָדִים, cs. בִּגְדֵי, sf. בְּגָדַי, בְּגָדֶיךָ, בִּגְדֵיכֶם Sal 45,9: – 1. *vestito, abito* Gn 24,53; – 2. *stoffa* (per il santuario del deserto) Nm 4,6.

בֹּגְדוֹת : *inganno*: אַנְשֵׁי בֹּ׳ ingannatori Sof 3,4. †

* **בָּגוֹד** : agg.: f. בָּגוֹדָה *ingannatrice, traditrice* Ger 3,7.10. †

בִּגְוַי : בִּגְוַי: n. pr. m.

בִּגְלַל : → II גָּלָל*.

בִּגְתָא : n. pr. m.

בִּגְתָן : n. pr. m.

I **בַּד** : בַּד, sf. בַּדִּי, בַּדָּם, בַּדְּהֶן, בַּדֶּנָה; plur. בַּדִּים: *separazione, parte*: – 1. c. לְ *da parte, solo* Es 26,9, לְבַדִּי io solo 1Re 19,10; – 2. parte: בַּד בְּבַד in parti uguali Es 30,34; – 3. parte (di un tutto) > *membro* Gb 18,13; – 4. לְבַד מִן *eccetto* Es 12,37, מִלְּבַד Nm 17,14.

II * **בַּד** : plur. בַּדִּים, cs. בַּדֵּי, sf. בַּדָּיו: (? parte di un oggetto, di una pianta): – 1. *stanghe* per portare l'arca Es 25,14, l'altare 27,6, l'altare dei profumi 30,4; – 2. c. עשׂה produrre *tralci, rami* Ez 17,6.

III **בַּד** : בַּד; plur. בַּדִּים: *lino*: אֵפוֹד בַּד efod di lino 1Sam 2,18, בִּגְדֵי הַבָּד vesti di lino Lv 16,23.

IV * **בַּד** : plur. sf. בַּדֶּיךָ, בַּדָּיו: *chiacchiere* Is 16,6; Gb 11,3.

V * **בַּד** : plur. בַּדִּים, sf. בַּדָּיו: ~ *indovini* Is 44,25; Ger 50,36; Os 11,6. †

בדא : **qal**: pf. בָּדָא; pt. sf. בּוֹדָאם (K בּוֹדָאם, Q בּוֹדָם): *inventare, immaginare* 1Re 12,33; Ne 6,8. †

בדד : **qal**: pt. בּוֹדֵד: *essere solo, appartato* Is 14,31; Os 8,9; Sal 102,8. †

בָּדָד : isolamento > avv. *solo* Dt 32,12, לְבָדָד solo Nm 23,9.

בְּדַד : n. pr. m.

בְּדֵי : ➛ דַּי.

בֵּדְיָה : n. pr. m.

בְּדִיל : *zinco* Nm 31,22; tradiz. filo a piombo Zc 4,10 ➛ comm.

* בְּדִיל : plur. בְּדִילִים, sf. בְּדִילָיִךְ: *scorie* Is 1,25. †

בדל : **nif**: pf. נִבְדְּלוּ; impf. יִבָּדֵל, יִבָּדְלוּ; imp. הִבָּדְלוּ; pt. נִבְדָּל: – 1. *separarsi da*, c. מִן Esd 6,21; c. אֶל 1Cr 12,9; – 2. *essere escluso* Esd 10,8; – 3. *essere scelto* 1Cr 23,13;

hif: pf. הִבְדִּיל, הִבְדַּלְתֶּם, sf. הִבְדִּילוֹ, הִבְדַּלְתָּם; impf. וַיַּבְדֵּל, וָאַבְדִּל/דִּילָה, sf. יַבְדִּילַנִי (-ani!); inf. ass. הַבְדֵּל, cs. לְהַבְדִּיל, וּלְהַבְדִּיל Gn 1,18; Lv 10,10; pt. מַבְדִּיל, plur. מַבְדִּלִים: *separare*: – 1. c. בֵּין ...וּבֵין Gn 1,4; Lv 20,25, = בֵּין... לְ (➛ לְ) Ez 22,26; – 2. c. מִן Lv 20,24; – 3. c. לְ in vista di לִהְיוֹת לִי Lv 20,26, per לְרָעָה Dt 29,20.

* בָּדָל : cs. בְּדַל: בְּ׳ אֹזֶן un *pezzo* di orecchio, lobo Am 3,12. †

בְּדֹלַח : *bdellio* (tipo di resina) Gn 2,12; Nm 11,7. †

בְּדָן : n. pr. m.

בדק : **qal**: inf. לִבְדּוֹק: *riparare* 2Cr 34,10. †

בֶּדֶק : בֶּדֶק, sf. בִּדְקֵךְ: *crepa, fessura*: nel tempio 2Re 12,6, nello scafo di una nave Ez 27,9.

בִּדְקַר : n. pr. m.

בֹּהוּ : (sempre con תֹּהוּ) *il vuoto, il deserto* Gn 1,2.

* בְּהוֹן : f. plur. cs. בְּהֹנוֹת (oppure < ➛ בֹּהֶן): *pollice, alluce* Gdc 1,6s. †

בַּהַט : pietra preziosa, traduz. inc. Est 1,6. †

בָּהִיר : *oscurato* Gb 37,21 (al. brillante). †

בהל : **nif**: pf. נִבְהַל, נִבְהַלְתִּי, נִבְהֲלוּ/הָלוּ, נִבְהָלְנוּ; impf. יִבָּהֵל, יִבָּהֲלוּ, יִבָּהֵלוּן, תִּבָּהַלְנָה; pt. נִבְהָל, נִבְהָל Prv 28,22, f. נִבְהָלָה: – 1. *essere spaventato, turbato* (uomini e animali) 1Sam 28,21; Sal 104,29; c. מִן Is 21,3, c. מִפְּנֵי Gn 45,3; – 2. נִבְהָלָה participio impiegato come sost. *cosa terrificante* Sof 1,18; – 3. *affrettarsi* Prv 28,22;

pi: impf. יְבַהֵל, sf. תְּבַהֲלֵם, יְבַהֲלֻמוֹ, וִיבַהֲלֻךָ, יְבַהֲלֻהוּ; inf. sf. בַּהֲלֵנִי/לָם; pt. מְבַלְהִים (K = metatesi), מְבַהֲלִים (Q): – 1. *atterrire* Sal 2,5; – 2. *sbrigarsi*: ass. Qo 5,1, c. inf. Est 2,9; – 3. *far fare* (qlcs. a qlc.) *in fretta* c. acc. 2Cr 35,21;

pu: pt. f. מְבֹהֶלֶת (Q Prv 20,21), plur. m. מְבֹהָלִים: ~ *in fretta* Est 8,14. †

hif: pf. sf. הִבְהִילָנִי; impf. וַיַּבְהִלוּ sf. וַיַּבְהִלוּהוּ: – 1. *atterrire* Gb 23,16; – 2. *sbrigarsi*, c. inf. Est 6,14; – 3. *far fare* (qlcs. a qlc.) *in fretta* c. acc. 2Cr 26,20. †

בֶּהָלָה : *terrore* Lv 26,16.

בְּהֵמָה : cs. בֶּהֱמַת, sf. בְּהֶמְתּוֹ/תְּךָ, plur. בְּהֵמוֹת, cs. בַּהֲמוֹת: – 1. *animali*, in particolare quelli domestici Gn 8,1; 1Re 5,13; – 2. animali selvatici: בְּ׳ הָאָרֶץ/הַשָּׂדֶה Dt 28,26; 1Sam 17,44; – 3. metaf. u. stupido cioè "bestia" Sal 73,22.

בְּהֵמוֹת : tradiz. ippopotamo; reminescenza dei mostruosi animali mitologici avversari di יהוה, Gb 40,15. †

* **בֹּהֶן** : plur. בְּהֹנוֹת: *pollice* (c. יָד), *alluce* (c. רֶגֶל) Es 29,20 (➛ *בְּהוֹן).

בֹּהַן : n. pr. m.

בֹּהַק : malattia della pelle, senso inc. tradiz. "vitiligine" Lv 13,39. †

בַּהֶרֶת : בֶּהֶרֶת, plur. בֶּהָרֹת: imprecisata malattia della pelle, tradiz. macchia bianca Lv 13,2.

בוא : **qal**: pf. בָּא, בָּאָה, בָּאתָ, בָּאת, בָּאתִי (וּ)בָאתִי, בָּאוּ, בָּאתֶם, בָּנוּ (1Sam 25,8), (וּ)בָאנוּ, sf. בָּאתָנוּ; impf. יָבוֹא e יָבֹא (וַיָּבוֹ 1Re 12,12), תָּבוֹאָה, תָּבוֹאִי, אָבֹ(וֹ)אָה, יָבֹ(וֹ)אוּ e תָּבֹאןָ (Gn 30,38), תְּבֹ(וֹ)אֶינָה e תְּבֹ(וֹ)אנָה, יְבֹאוּן, sf. תָּבוֹאתָה) Dt 33,16, תְּבוֹאֶךָ, תְּבוֹאֵנִי, יְבֹ(וֹ)אֵנוּ, יְבֹ(וֹ)אֻנּוּ, תְּבוֹאָתְךָ Gb 22,21 cf. gramm.); imp. בֹּ(וֹ)א, בֹּאָה, בֹּ(וֹ)אִי, בֹּאוּ; inf. בֹּ(וֹ)א, sf. בֹּ(וֹ)אוֹ, בֹּאֲכֶם, בֹּאָנָה; pt. בָּא, f. בָּאָה (cf. pf. 3a f.) ma הַבָּאָה Gn 18,21, plur. בָּאִים, cs. בָּאֵי, f. בָּאוֹת: – 1. *entrare*: a) in: c. בְּ (tenda) Gn 31,33, c. לְ (cortile) Est 6,4, c. אֶל (arca) Gn 6,18, c. עַל (paese) Es 34,12, c. acc. (בַּיִת) Gdc 18,18, e locativo (מִצְרָיְמָה) Gn 12,11, c. לִפְנֵי Nm 27,17; b) unirsi sessualmente Gn 6,4; 16,2; c) entrare (in un particolare rapporto): בוא בְאָלָה lett. entrare in una maledizione, cioè sottomettersi alla maledizione pronunciata in occasione di un giuramento Ne 10,30; בּ׳ בִבְרִית entrare in un'alleanza Ez 16,8; בּ׳ בְדָמִים lett. entrare in un crimine, cioè rendersi colpevole 1Sam 25,26; d) tramontare (sole) Gn 15,17; – 2. *venire, andare*: a) c. אֶל Gn 37,23, c. עַל Lv 21,11, c. עַד 2Re 9,20, c. לְ 1Sam 9,12, c. מִן venire = discendere genealogicamente da 1Cr 2,55, c. אַחֲרֵי succedere a Qo 2,12; b) *accadere*: c. אֶל, עַל, עַד, לְ; sogg.: giorni 2Re 20,17 (יָמִים בָּאִים), disgrazia Is 47,9; c) *compiersi*: una parola Gs 23,15, un segno Dt 13,3, un desiderio Prv 13,12, una maledizione 2Cr 6,22; d) tornare (= שׁוּב) 1Re 22,27; – 3. a) andare: אֳנִיָּה בָּאָה תַרְשִׁישׁ nave in partenza per Tarsis Gio 1,3; b) attaccare: c. עַל Gn 34,27, c. אֶל 32,9, ? c. לְ Ger 50,26, ? c. acc. Ez 32,11; – 4. espressioni varie: בּ׳ בַּיָּמִים diventare vecchio Gn 18,11, בּ׳ בַּמָּצוֹר essere assediato 2Re 24,10, בוא + בְּ portare qlcs. Sal 66,13, יָצָא וָבָא termine militare, lett. uscire ed entrare, cioè comandare 1Sam 18,16;

hif: pf. הֵבִיא, הֵבִיאָה, הֵבִ(י)אתִי, הֵבִיאוּ, הֲבֵאתֶם e הֲבִיאֹתֶם, sf. הֲבִיאֹתִיו e הֲבֵ(י)אתִיהָ, הֱבִיאֲךָ, הֱבִיאוּ, הֱבִיאָם/אוּם, הֱבִיאָהוּ, הֲבֵאתִים e (Q Ne 1,9) הֲבִיאוֹתִים, הֲבִיאֹנֻם; impf. יָבִ(י)א, יָבִיאוּ, יְבִיאוּן, אָבִי, תְּבִיאֶינָה, נָבִ(י)א, יָבֵ(י)א e וַיָּבִיא, וְאָבִ(י)א, וְאָבִאָה, וַיָּבִ(י)אוּ, sf. יְבִ(י)אֵהוּ, יְבִיאוּם, יְבִיאֵהוּ, אֲבִיאֵם, יְבִיאֲךָ, יְ/אֲבִיאֵנוּ; imp. הָבֵ(י)א; inf. ass. הָבֵא, cs. הָבִיא, לְהָבִיא > לָבִיא, sf. הֲבִיאִי; pt. מֵבִיא, מֵבִי (4x davanti a א), sf. מְבִיאֲךָ, plur. מְבִ(י)אִים, cs. מְבִ(י)אֵי, sf. מְבִיאֶיהָ: – 1. *far venire, condurre* Gn 6,19; Est 5,12; Gdc 12,9 (d.); 2Re 20,20 (acqua); Ez 37,5 (רוּחַ); Sal 78,71 (Davide, c. מֵאַחַר); – 2. *portare* (un'offerta) Lv 2,2; Es 35,21; – 3. ~ *raccogliere* Ag 1,6; – 4. *far venire*: Lv 26,25 (la spada), Es 11,1 (piaga), 1Re 9,9

(la disgrazia); – 5. condurre in giudizio Gb 14,3, imporre un giuramento Ez 17,13 (c. בְּאָלָה, cf. qal 1 c), una disciplina Prv 23,12 (לֵב לַמּוּסָר);

hof: pf. הוּבָא, הֻבָאת, הֻבָאתָה; impf. יוּבָא, יוּבָאוּ; pt. מוּבָא, plur. מוּבָאִים: *essere condotto, introdotto, posto*: Gn 33,11 (dono), Ez 30,11 (popolo), Es 27,7 (stanghe).

בוז : **qal**: pf. בַּז, בָּזָה, בָּזוּ; impf. יָבוּז, יָבוּזוּ; inf. ass. בּוֹז; pt. בָּז, בָּז־: *disprezzare* qlc. o qlcs.: c. acc. Prv 1,7, c. לְ Prv 11,12.

I בּוּז : *disprezzo* Sal 107,40.

II בּוּז : – 1. n. terr. Ger 25,23; – 2. (n. pr. m.) n. pop. Gn 22,21. †

III בּוּז : n. pr. m.

בּוּזָה : *disprezzo* Ne 3,36. †

I בּוּזִי : gntl. di II בּוּז.

II בּוּזִי : n. pr. m.

בַּוַּי : n. pr. m.

בוך : **nif**: pf. נָבוֹכָה, נָבֹכוּ; pt. נְבֻכִים: *essere costernato* Est 3,15, > *errare* (nella costernazione) Es 14,3; Gl 1,18. †

I בּוּל : nome dell'8° mese (ott.-nov.) 1Re 6,38. †

II בּוּל : ~ pezzo di legno Is 44,19. †

III בּוּל : Gb 40,20, senso inc.: prodotto (o tributo in animali).

בון : → בין.

בּוּנָה : n. pr. m.

בּוּנִּי : n. pr. m.

בוס : **qal**: impf. יָבוּס, sf. אֲבוּסֵנּוּ; pt. plur. בּוֹסִים: – 1. *calpestare* Sal 44,6, c. בְּטִיט Zc 10,5; – 2. metaf. *disprezzare* Prv 27,7;

pol: pf. בּוֹסְסוּ: *calpestare* Is 63,18; Ger 12,10. †

hof: pt. מוּבָס: *essere calpestato* (cadavere) Is 14,19. †

hitpol: pt. f. מִתְבּוֹסֶסֶת *dibattersi* Ez 16,6.22. †

בּוּץ : *bisso* (tessuto fine di lino o di cotone, o un misto di entrambi) Est 1,6.

בּוֹצֵץ : nome di uno sperone roccioso 1Sam 14,4. †

בּוּקָה : *vuoto, devastazione* Na 2,11. †

בּוֹקֵר : *bovaro* Am 7,14. †

בור : **qal**: inf. לָבוּר: *esaminare* Qo 9,1. †

בֹּור : → בַּיִר.

בּוֹר, בֹּר : *cavità scavata nel suolo*: – 1. *cisterna* (generalmente, ≠ בְּאֵר pozzo) Dt 6,11; – 2. *prigione* Ger 38,6, בֵּית הַבּוֹר Es 12,29; – 3. *tomba*, sepolcro Prv 28,17, יַרְכְּתֵי ב׳ Is 14,15, יוֹרְדֵי ב׳ i morenti, i defunti Sal 28,1; – 4. metaf. l'esilio Zc 9,11, la sposa Prv 5,15.

בּוֹר הַסִּרָה : n. l.

בּוֹר־עָשָׁן : n. l.

I בושׁ : **qal**: pf. בּ(וֹ)שׁ, בּוֹשָׁה, וּבוֹשָׁה Is 24,23, בֹּשְׁתִּי, בּ(וֹ)שׁוּ; impf. יֵבוֹשׁ, תֵּבוֹשִׁי, אֵבוֹשׁ, אֵבוֹשָׁה, יֵבֹ(וֹ)שׁוּ; imp. בּוֹשִׁי/שׁוּ; inf. בּ(וֹ)שׁ; pt. plur. בּוֹשִׁים: *avere vergogna,*

essere confuso: – 1. ass. Ger 31,19; 2Re 19,26; – 2. c. acc. בֹּשֶׁת essere pieno di vergogna Is 42,17; – 3. c. prep.: c. מִן a causa di Is 1,29, nonostante Mic 7,16; c. בְּ a causa di Sal 69,7; c. עַד־בּוֹשׁ ~ oltre misura Gdc 3,25; – 4. c. לְ + inf. Esd. 8,22 (➛ II בוש qal);

hif: **I**: pf. הֱבִישׁ(וֹ)תָ(ה); impf. תְּבִישׁוּ, sf. תְּבִישֵׁנִי; pt. מֵבִישׁ, f. מְבִישָׁה: – 1. *coprire di vergogna* Sal 44,8; – 2. *agire in modo vergognoso* Prv 17,2; **II**: pf. ה(וֹ)בִישׁ, הֹבַשְׁתָּ, הֹבִישׁוּ; imp. הֹבִישׁוּ: – 1. *coprire di vergogna* 2Sam 19,6; – 2. *agire in modo vergognoso* Os 2,7; – 3. *essere vergognoso* Ger 8,9; 10,14 (c. מִן);

hitpo: impf. יִתְבֹּשָׁשׁוּ: *vergognarsi l'uno davanti all'altro* Gn 2,25. †

II בּוֹשׁ : **qal**: pf. בֹּשְׁתִּי; inf. בֹּ(וֹ)שׁ: esitare, indugiare: c. לְ + inf. Esd 8,22 (➛ I בוש qal 4). †

pol: pf. בֹּשֵׁשׁ *tardare*: c. לְ + inf. Es 32,1; Gdc 5,28. †

בּוּשָׁה : *vergogna* Ez 7,18.

בַּז : בַּז e בָּז, sf. בִּזָּהּ: *saccheggio, bottino*: הָיָה לָבַז 2Re 21,14, הָיָה בַז Ez 34,28, נָתַן לָבַז Ger 15,13.

בזא : **qal**: pf. בָּזְאוּ: senso inc.: tagliare (al. erodere) Is 18,2.7. †

בזה : **qal**: pf. בָּזָה, בָּזִיתָ, sf. בְּזִיתָנִי; impf. תִּבְזֶה, וַיִּבֶז, וַיִּבֶזוּ, sf. יִבְזֵהוּ, יִבְזוּהוּ; pt. בּוֹזֶה, cs. בּוֹזֵה, sf. בּוֹזֵהוּ, plur. בּוֹזִים, cs. בּוֹזֵי, sf. בֹּזַי, pass. בָּזוּי, cs. בְּזוּי, f. בְּזוּיָה: *disprezzare, disdegnare*: c. acc.: qlc. 1Sam 10,27, qlcs. Gn 25,34; c. לְ 2Sam 6,16; c. עַל Ne 2,19; c. לְ + inf. Est 3,6; בְּזוּי עָם disprezzato dalla gente Sal 22,7;

nif: pt. נִבְזֶה, plur. נִבְזִים: – 1. *disprezzato* Is 53,3; – 2. *spregevole* 1Sam 15,9;

hif: inf. cs. הַבְזוֹת *indurre a disprezzare* Est 1,17. †

בִּזָּה : – 1. *saccheggio* Esd 9,7; – 2. risultato del saccheggio, *bottino* Dn 11,24.

בזז : **qal**: pf. בָּזַז, בָּזְזוּ, בַּזֹּנוּ e בַּזּוֹנוּ, sf. בְּזָזוּם; impf. תָּבֹז, יָבֹזּוּ, sf. יְבָזּוּם; imp. בֹּזּוּ; inf. לָבֹ(וֹ)ז; pt. plur. בֹּזְזִים, sf. בֹּזְזֵינוּ, pass. בָּזוּז: *saccheggiare*: – 1. c. acc. pers. Is 10,2; – 2. c. acc. cosa Na 2,10; in Gn 34,29 (txt. inc.) sono forse delle persone ad essere condotte via come bottino; – 3. c. לְ (= per) Dt 2,35;

nif: pf. נָבֹזּוּ; impf. תִּבּוֹז; inf. הִבּוֹז: *essere saccheggiato* Is 24,3; Am 3,11. †

pu: pf. בֻּזָּזוּ *essere saccheggiato* Ger 50,37. †

בִּזָּיוֹן : *disprezzo* Est 1,18. †

בִּזְיוֹתְיָה : Gs 15,28: leggere בְּנוֹתֶיהָ ➛ i comm. †

בָּזָק : *lampo* Ez 1,14. †

בֶּזֶק : n. l.

בזר : **qal**: impf. יִבְזוֹר: *distribuire* (bottino ecc.) Dn 11,24. †

pi: pf. בִּזַּר: txt. inc.: *disperdere* Sal 68,31. †

בִּזְתָא : n. pr. m.

בָּחוֹן : *saggiatore* (di metalli) Ger 6,27. †

* בַּחוּן : Q (? K *בַּחִין): plur. sf. בַּחוּנָיו, *torre* (di guardia? o d'assalto?) Is 23,13. †

I **בָּחוּר** : plur. בַּחוּרִים, sf. בַּחוּרֵיהֶם, בַּחוּרַי (3× בַּחֻ): *giovane, ragazzo* 1Sam 9,2, coll. Ger 15,8; בָּחוּר וּבְתוּלָה giovani e fanciulle Ger 51,22.

II **בָּחוּר** : ➛ I בחר qal pt. pass.

* **בְּחוּרוֹת** : sf. בְּחוּרוֹתֶיךָ: *gioventù* (tempo, stato) Qo 11,9; 12,1. †

* **בְּחוּרִים** : sf. בְּחֻרָיו: *gioventù* (tempo, stato) Nm 11,28. †

I **בַּחוּרִים** : ➛ I בָּחוּר.

II **בַּחוּרִים** : n. l.

* **בַּחִין** : K Is 23,13, ➛ *בַּחוּן Q.

* **בָּחִיר** : cs. בְּחִיר, sf. בְּחִירוֹ, plur. sf. בְּחִירַי: *eletto* (di Dio) Is 42,1.

בחל : **qal**: pf. בָּחֲלָה: c. בְּ: ~ averne abbastanza Zc 11,8. †

pu: pt. f. מְבֹהֶלֶת Prv 20,21: ? leggere מְבֹהֶלֶת ➛ בהל pu. †

בחן : **qal**: pf. בְּחַנְתַּנוּ, בְּחַנְתִּים, בְּחָנָנִי, sf. בָּחַנְתָּ, בָּחֲנוּ, בְּחָנוּנִי; impf. יִבְחָן, יִבְחֲנוּ, sf. אֶבְחָנֵךְ, תִּבְחָנֵנוּ; imp. sf. בְּחָנֵנִי/נוּנִי; inf. cs. בְּחֹן; pt. בֹּחֵן: *esaminare, mettere alla prova*: un u. Sal 139,23, il cuore e i reni Sal 7,10, Dio Ml 3,10, un metallo Zc 13,9;

nif: impf. יִבָּחֵן, יִבָּחֲנוּ, תִּבָּחֲנוּ: *essere messo alla prova* Gn 42,15s; Gb 34,36. †

cong. **pu** o **qal** passivo: pf. בֹּחַן Ez 21,18 (pro בֹּחַן) txt. inc., ➛ comm. †

בֹּחַן : *torre di guardia* Is 32,14. †

I **בֹּחַן** : Ez 21,18: txt. inc.; ? leggere vb. בחן, ➛ i comm. †

II **בֹּחַן** : אֶבֶן בֹּחַן Is 28,16: senso inc., tradiz. pietra provata; pietra di paragone (senso minerario) ➛ HAL.

I **בחר** : **qal**: pf. בְּחַרְתֶּם, בָּחֲרוּ/חָרוּ, בָּחַרְתָּ/חָרְתָּ, בָּחַר/חָר, sf. בְּחַרְתִּיךָ; impf. יִבְחַר/חָר, אֶבְחֲרָה, יִבְחֲרוּ, sf. וַיִּבְחָרֶךָ, אֶבְחָרֵהוּ; imp. ־בְּחַר, בַּחֲרוּ; inf. בָּחֹ(ו)ר, sf. בָּחֳרִי; pt. בֹּחֵר, pass. בָּחוּר, plur. cs. בְּחוּרֵי: בחר è costruito prevalentemente con בְּ o l'acc.: – 1. *scegliere*: a) sogg. umano: una d. Gn 6,2, un re 1Sam 12,13, una via Sal 119,30, degli dèi Gdc 10,14; b) sogg. Dio: Israele Dt 7,7, Davide 1Sam 10,24, c. מִן 2Sam 6,21, Gerusalemme Is 14,1, un luogo di culto Dt 12,5; – 2. *sottoporre a prova* Is 48,10;

nif: pf. נִבְחַר; pt. נִבְחָר: – 1. *essere scelto*: c. מִן > essere preferibile a Prv 16,16; – 2. *essere provato* (metallo) Prv 10,20.

? II **בחר** : **qal**: pt. בֹּחֵר allearsi con 1S 20,30; **pu**: impf. יְבֻחַר: c. אֶל essere unito a (senso e testo inc., ➛ HAL e comm.) Qo 9,4. †

בַּחֲרוּמִי : gntl. 1Cr 11,33, leggere בַּחוּרִימִי.

בַּחֲרִים : n. l. (cf. II בַּחוּרִים).

בטא/ה : **qal**: pt. בּוֹטֶה: *parlare sconsideratamente* Prv 12,18. †

pi: impf. יְבַטֵּא; inf. בַּטֵּא: *parlare sconsideratamente* Lv 5,4; Sal 106,33. †

בָּטוּחַ e **בֹּטֵחַ**: *(essere) fiducioso* Is 26,3; Sal 112,7. †

I בטח : **qal**: pf. בָּטַח/בָּטֵחַ, בָּטַחְתִּי/תָּ, בָּטַחְתִּי/תָּ, בָּטְחוּ, בָּטָחְנוּ; impf. יִבְטַח/טָח, אֶבְטַח/טָח, תִּבְטְחִי, תִּבְטְחוּ/טָחוּ; imp. בְּטַח, בִּטְחוּ; inf. ass. בָּטוֹחַ, cs. sf. בִּטְחֲךָ; pt. בֹּ(ו)טֵחַ, f. בֹּטְחָה, plur. בֹּטְחִים, f. בֹּטְחוֹת, pass. ➛ בָּטוּחַ: – 1. ass. *confidare* Is 12,2, essere senza preoccupazioni Am 6,1; – 2. *confidare* (in), *fidarsi* (di): c. אֶל Ger 7,4, c. בְּ Dt 28,52, c. עַל 2Re 18,20;

hif: pf. הִבְטַחְתָּ; impf. (וְ)יַבְטַח; pt. sf. מַבְטִיחִי: – 1. *incitare a confidare* (in): c. אֶל 2Re 18,30, c. עַל Ger 28,15; – 2. *mettere al sicuro* Sal 22,10.

II בטח : pt. בּוֹטֵחַ: *cadere* Ger 12,5; Prv 14,16. †

I בֶּטַח : בֶּטַח: *sicurezza*: spesso all'acc. con valore avverbiale *al sicuro* Dt 33,28; לָבֶטַח al sicuro Dt 33,12.

II בֶּטַח : n. l.

בָּטֻחַ : ➛ בָּטוּחַ.

בִּטְחָה : *fiducia* Is 30,15. †

בִּטָּחוֹן : *fiducia* 2Re 18,19; Is 36,4; Qo 9,4. †

* בַּטֻּחָה : בַּטֻּחוֹת: *vallone* Gb 12,6 (➛ HAL). †

בטל : **qal**: pf. בָּטְלוּ: *cessare* (di agire) Qo 12,3. †

I בֶּטֶן : f.: sf. בִּטְנִי/נוּ. – 1. *ventre*: dell'u. Gdc 3,21, della d. Ct 7,3, di animale Gb 40,16; – 2. *ventre* (materno) Ger 1,5 etc.; פְּרִי־בֶ׳ lett. frutto del ventre = figli Dt 7,13; – 3. *ventre* = sede dei sentimenti: avidità Gb 20,20, ~ sensibilità Prv 22,18; – 4. termine architettonico: ? entasi, sporgenza 1Re 7,20.

II בֶּטֶן : n. l.

* בָּטְנָה : plur. בָּטְנִים: *pistacchi* Gn 43,11. †

בְּטֹנִים : n. l.

בין : **qal**: pf. בִּין, בַּנְתָּה, בִּינֹתִי; impf. (o hif.) יָבִין, יָבֵן, וַיָּבֶן, (וָ)אָבִינָה, יָבִינוּ; imp. בִּין, בִּינָה; inf. ass. בִּין; pt. plur. בָּנִים: – 1. *percepire* (con i sensi): Prv 7,7; 29,19; – 2. *capire*: ass. Gb 18,2; c. acc. Ger 9,11; – 3. *fare attenzione a, notare*: c. acc. Dt 32,7, c. אֶל Sal 28,5, c. בְּ Dn 9,2, c. לְ Dt 32,29, c. כִּי + vb. 1Sam 3,8;

nif: pf. נְבֻנוֹתִי; pt. נָבוֹן, cs. נְבוֹן, plur. נְבֹ(ו)נִים, sf. נְבֹנָיו: *essere intelligente, perspicace* Qo 9,11, לֵב נָבוֹן spirito assennato Prv 14,33;

pol: impf. sf. יְבוֹנְנֵהוּ: *avere cura di qlc.* Dt 32,10. †

hif: pf. הֵבִין, הֵבִינוּ, הֲבִינֹתֶם; impf. (cf. qal) יָבִין, sf. תְּבִינֵם, וַיְבִינֵהוּ; imp. הָבֵן, הָבִינוּ, sf. הֲבִינֵנִי; inf. הָבִין, sf. הֲבִינְךָ; pt. מֵבִין, plur. מְבִינִים, cs. מְבִינֵי: – 1. *discernere* 1Cr 28,9, c. בֵּין... לְ 1Re 3,9; – 2. *capire*: ass. Is 29,16, c. acc. Mic 4,12; – 3. *far capire* (qlcs.) c. acc. Prv 1,2.6; – 4. *far capire* (qlcs. a qlc.): c. 2 acc. Is 28,9, c. לְ + acc. Dn 8,16; – 5. *dare intelligenza* (a qlc.), *insegnare*: c. acc. Sal 119,34; – 6. *istruire* Gb 6,24;

hitpol: pf. הִתְבּוֹנָן, הִתְבּ(וֹ)נַנְתָּ, הִתְבּוֹנָנוּ; impf. יִתְבּוֹנָן, וַתִּתְבֹּנָן, אֶתְבּוֹנָן/נָן, יִתְבּוֹנָנוּ/נָנוּ; imp. הִתְבּוֹנָן, הִתְבּוֹנְנוּ: – 1. ass. *comprendere* Is 1,3; – 2. *fare attenzione a*, comprendere: c. acc. Gb 37,14, c. אֶל 1Re 3,21, c. עַל Gb 31,1, c. בְּ Ger 30,24, c. עַד Gb 32,12.

* בַּיִן : sost.: cs. בֵּין, sf. בֵּינִי, בֵּינְךָ/נֵךְ, בֵּינֵךְ, בֵּינוֹ, בֵּינָיו (Q Gs 3,4), plur. *בֵּינִים e בֵּינוֹת, sf. בֵּינֵ(י)נוּ, בֵּינֵ(י)כֶם/הֶם,

בֵּינ(וֹ)תָם/תֵינוּ, du. ➛ בֵּנַיִם: – 1. *intervallo* Ne 5,18; – 2. nella maggior parte dei casi il termine è usato come prep.: *tra, fra*: בֵּין הַחֹמֹתַיִם tra i due muri Is 22,11; בֵּין... וּבֵין Gn 26,28, בֵּ׳... לְבֵין Is 59,2, בֵּ׳... לְ Gn 1,6; – 3. בֵּין preceduto da altre prep.: אֶל Ez 31,10, cf. אֶל־בֵּינוֹת לְ Ez 10,2; בְּ Is 44,4, עַל Ez 19,11 in mezzo a; מִן Gn 49,10 di tra.

בִּינָה : cs. בִּינַת, sf. בִּינָתִי/נָתְךָ, בִּינַתְכֶם, plur. בִּינוֹת: – 1. *intelligenza* Prv 2,3, עַם־בִּינוֹת popolo intelligente Is 27,11; – 2. capacità di capire Is 33,19.

* **בֵּ(י)צָה** : plur. בֵּיצִים, cs. בֵּיצֵי, sf. בֵּיצֶיהָ, בֵּיצֵיהֶם: *uovo* Dt 22,6.

בִּיר : Ger 6,7 Q (= בְּאֵר); K בּוֹר.

בִּירָה : plur. בִּירָנִיּוֹת: – 1. *cittadella* Ne 2,8; – 2. ~ tempio 1Cr 29,1.

בִּירָנִיּוֹת : ➛ בִּירָה.

I **בַּיִת** : cs. בֵּית, sf. בֵּיתִי, בֵּיתָם, plur. בָּתִּים (pronunciare bāttîm), cs. בָּתֵּי, sf. בָּתֶּיךָ, בָּתֵּינוּ, בָּתֵּימוֹ, בָּתֵּיכֶם; loc. בַּיְתָה, בֵּיתָה, cs. בֵּיתָה Gn 28,2: **I.** -1. *casa*, casa privata 1Re 2,36; – 2. בֵּית הַמֶּלֶךְ casa del re = palazzo 1Re 9,1; בֵּית הַנָּשִׁים casa delle donne = harem Est 2,3; אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת maggiordomo Gn 44,1; – 3. tempio: בֵּית הָאֱלֹהִים Gdc 18,31, הַבַּיִת Ag 1,8; בָּתֵּי הַבָּמוֹת santuari situati sugli/presso gli "alti luoghi" 1Re 13,32; – 4. tela di ragno Gb 8,14; – 5. בַּיִת = interno: בַּיְתָה verso l'interno 2Sam 5,9, מִבַּיִת all'interno Gn 6,14; – 6. בַּיִת contenitore: per acqua 1Re 18,32, בֵּ׳ נֶפֶשׁ scatola per profumo Is 3,20; **II.** – 1. *famiglia* Gn 7,1; – 2. *clan*: בֵּ׳ שָׁאוּל 2Sam 3,1, בֵּית אָב, plur. בֵּית אָבוֹת casa paterna = famiglia; – 3. *dinastia* 1Re 2,24; – 4. gruppo, razza: בֵּית מְרִי genia di ribelli Ez 2,5s; **III.** בַּיִת nei n. l. (➛ comm., dizionari geografici e storici): – 1. בֵּית אָוֶן; – 2. בֵּית(־)אֵל; – 3. בֵּית הָאֵצֶל; – 4. בֵּית אַרְבֵאל; – 5. בֵּית אַשְׁבֵּעַ; – 6. בֵּית בַּעַל מְעוֹן; – 7. בֵּית בִּרְאִי; – 8. בֵּית בָּרָה; – 9. בֵּית גָּדֵר; – 10. בֵּית הַגִּלְגָּל; – 11. בֵּית גָּמוּל; – 12. בֵּית הַגָּן; – 13. בֵּית דִּבְלָתַיִם; – 14. בֵּית דָּגוֹן; – 15. בֵּית הָרָם; – 16. בֵּית הָרָן; – 17. בֵּית חָגְלָה; – 18. בֵּית חָנָן; – 19. בֵּית(־)ח(וֹ)ר(וֹ)ן; – 20. בֵּית יוֹאָב; – 21. בֵּית הַיְשִׁימ(וֹ)ת; – 22. בֵּית כָּר; – 23. בֵּית הַכֶּרֶם; – 24. בֵּית לְבָאוֹת; – 25. בֵּית לֶחֶם; – 26. בֵּית לְעַפְרָה; – 27. בֵּית מִלּוֹא; – 28. בֵּית מְעוֹן; – 29. בֵּית מַעֲכָה; – 30. בֵּית הַמֶּרְחָק; – 31. בֵּית הַמַּרְכָּבוֹת; – 32. בֵּית נִמְרָה; – 33. בֵּית עֵדֶן; – 34. בֵּית עַזְמָוֶת; – 35. בֵּית הָעֵמֶק; – 36. בֵּית עֲנוֹת; – 37 בֵּית עֲנָת; – 38. בֵּית הָרֹעִים; – 39. בֵּית הָעֲרָבָה; – 40. בֵּית פֶּלֶט; – 41. בֵּית פְּעוֹר; – 42. בֵּית פַּצֵּץ; – 43. בֵּית צוּר; – 44. בֵּית רְחוֹב; – 45. בֵּית הָרָם; – 46. בֵּית רְכָב; – 47. בֵּית רָפָא; – 48. בֵּית שְׁאָן (> בֵּית שָׁן); – 49. בֵּית הַשִּׁטָּה; – 50. בֵּית שֶׁמֶשׁ; – 51. בֵּית תּוֹגַרְמָה; – 52. בֵּית תַּפּוּחַ. †

II * **בַּיִת** : cs. בֵּית: *tra* Ez 41,9.

בִּיתָן : cs. בִּיתַן: *padiglione* Est 1,5; 7,7s. †

בָּכָא : plur. בְּכָאִים *bagolaro* (albero) 2Sam 5,23s, עֵמֶק הַבָּכָא Sal 84,7; 1Cr 14,14s. †

בכה : **qal**: pf. בָּכָה, בָּכְתָה, בָּכִיתִי, בָּכוּ, בְּכִיתֶם; impf. וַיֵּבְךְּ, תִּבְכֶּה, תִּבְכִּי, אֶבְכֶּה, יִבְכּוּ, יִבְכָּיוּן, תִּבְכֶּינָה; imp. בְּכוּ, בְּכֶינָה; inf. ass. בָּכֹה e בָּכוֹ, cs. לִבְכּוֹת, sf. לְבִכֹּתָהּ; pt. בֹּ(וֹ)כֶה, f. בּוֹכִיָּה, plur. בֹּ(וֹ)כִים: *piangere*: ass. Gn 42,24, c. acc.: בִּ׳ בְּכִי Gdc 21,2, c. בְּ: בִּ׳ בִּבְכִי Is 16,9, c. עַל riguardo a Gdc 11,37, מִפְּנֵי a causa di Ger 13,17; piangere qlc. o riguardo a qlc.: c. acc. Gn 23,2, c. לְ Ger 22,10;

pi: pt. f. מְבַכָּה, plur. מְבַכּוֹת: *piangere* qlc.: c. acc. Ez 8,14, c. עַל Ger 31,15. †

בֶּכֶה : *pianto* Esd 10,1. †

בְּכוֹר : ➛ בְּכֹר.

בִּכּוּרָה, בִּכֻּרָה : *fico primaticcio* Os 9,10; Mic 7,1. †

בִּכּוּרִים : cs. בִּכּוּרֵי: *primizie* (del suolo, di frutti di alberi) Ne 10,36, מִנְחַת בִּ׳ offerta di primizie Lv 2,14.

בְּכוֹרַת : n. pr. m.

בָּכוּת : *pianto* Gn 35,8. †

בְּכִי : בֶּכִי, sf. בִּכְיִי: – 1. *pianto* Gn 45,2, בָּכָה בְּכִי Gdc 21,2; – 2. metaf. sorgente Gb 28,11.

בֹּכִים : n. l.

***בָּכִיר** : f. בְּכִירָה: *primogenita* 1Sam 14,49.

***בְּכִית** : sf. בְּכִיתוֹ: *pianto* Gn 50,4. †

בכר : **pi**: impf. יְבַכֵּר; inf. בַּכֵּר: – 1. portare (un nuovo raccolto di) frutti Ez 47,12; – 2. trattare come primogenito Dt 21,16. †

pu: impf. יְבֻכַּר; c. ליהוה (dovere) *essere trattato come primogenito* Lv 27,26. †

hif: pt. f. מַבְכִּירָה *primipara, d. al primo parto* Ger 4,31. †

***בֵּכֶר** : plur. cs. בִּכְרֵי: *giovane cammello* Is 60,6. †

בֶּכֶר : n. pr. m.

בְּכֹר, בְּכוֹר : sf. בְּכֹ(ו)רִי, בְּכֹרְךָ/רֶךָ, plur. cs. בְּכוֹרֵי, sf. בְּכוֹרֵיהֶם, plur. f. בְּכֹר(ו)ת: *primogenito*: – 1. di esseri umani Es 11,5; – 2. di animali Dt 15,19; – 3. metaf.: di יהוה Es 4,22, della morte Gb 18,13.

בְּכֹרָה : sf. בְּכֹרָתִי: *diritto di primogenitura* Gn 25,31, מִשְׁפַּט הַבְּ׳ ~ prerogative del diritto di primogenitura Dt 21,17.

בִּכְרָה : *giovane cammella* Ger 2,23. †

בֹּכְרוּ : tradiz. n. pr. m.

בַּכְרִי : gntl. di בֶּכֶר.

בִּכְרִי : n. pr. m.

I **בַּל** : *non* (+ vb. al pf. o impf. o iussivo) Is 14,21; negazione che ne prosegue un'altra Sal 32,9; אַף בַּל (3x) “appena” Is 40,24; בַּל in proposizione nominale Prv 23,7.

? II **בַּל** : Prv 19,23 (= I ?) ➛ HAL.

בֵּל : n. d.

בַּלְאֲדָן : n. pr. m.

בֵּלְאשַׁצַּר : ➛ בֵּלְשַׁאצַּר.

בלג : **hif**: impf. אַבְלִיגָה; pt. מַבְלִיג: – 1. ? far brillare (lampo) Am 5,9; – 2. esprimere gioia Gb 9,27.

בִּלְגָּה : n. pr. m.

בִּלְגַּי : n. pr. m.

בִּלְדַּד : n. pr. m.

בלה : **qal**: pf. בָּלוּ, בָּלְתָה; impf. יִבְלֶה, יִבְלוּ; inf. sf. בְּלֹתִי: *essere consumato*: vestiti Gs 9,13, d. Gn 18,12, cielo Is 50,9;

pi: pf. בִּלָּה; impf. יְבַלּוּ; inf. בַּלּוֹת, sf. בַּלֹּתוֹ: – 1. *far sparire* Lam 3,4; – 2. *usare, servirsi di* Is 65,22.

* בָּלֶה : f. בָּלָה, m. plur. בָּלִים, f. בָּלוֹת: *consunto* Gs 9,4s. †

בָּלָה : n. l.

בלה : **pi**: pt. plur. מְבַלֲהִים (Q מְבַהֲלִים): *spaventare*, c. לְ + inf. Esd 4,4. †

בַּלָּהָה : plur. בַּלָּהוֹת, cs. בַּלְהוֹת: *spavento* Ez 26,21.

I בִּלְהָה : n. pr. f.

II בִּלְהָה : n. l.

בִּלְהָן : n. pr. m.

* בְּלוֹא : → *בְּלוֹי.

* בְּלוֹי : plur. cs. בְּלוֹיֵ Ger 38,11 e בְּלוֹאֵי 38,12: *stracci*. †

בֵּלְטְשַׁאצַּר e ־שַׁצַּר e בֵּלְטְאשַׁצַּר : n. pr. m.

בְּלִי : – 1. sost.: *distruzione*: שַׁחַת בְּלִי fossa della distruzione Is 38,17; – 2. avv. di negazione: *senza*: impiegato con vb. (raramente), agg. o pt., soprattutto con sost.: בְּלִי פֶשַׁע senza peccato Gb 33,9; impiegato anche nello stesso senso con prep.: עַל־בְּלִי, לִבְלִי, מִבְּלִי, בִּבְלִי.

בְּלִיל : *foraggio* Gb 6,5; 24,6; Is 30,24. †

בְּלִימָה : variante di בְּלִי־מָה Gb 26,7, → בְּלִי. †

בְּלִיַּעַל, בְּלִיָּעַל : *senza valore*: אִישׁ/אַנְשֵׁי ב׳ 1Sam 25,25, בֶּן/בְּנֵי ב׳ buono a nulla Dt 13,14, נַחֲלֵי ב׳ torrenti della distruzione (= di Belial, cioè dell'inferno) 2Sam 22,5.

בלל : **qal**: pf. בָּלַל, בַּלֹּתִי; impf. וַיָּבֶל, נָבְלָה; pt. pass. בָּלוּל, f. בְּלוּלָה, plur. בְּלוּלֹת: – 1. *mescolare* סֹלֶת בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן farina impastata con olio Es 29,40; – 2. *mescolare*, confondere: שָׂפָה la lingua Gn 11,7.9;

hitpo: impf. יִתְבּוֹלָל: *essere mescolato* Os 7,8. †

בלם : **qal**: inf. בְּלוֹם: *frenare* Sal 32,9. †

בלס : **qal**: pt. בּוֹלֵס: בּוֹלֵס שִׁקְמִים incisore di frutti di sicomoro Am 7,14. †

I בלע : **qal**: pf. בָּלַע, בָּלְעָה, sf. בְּלָעַנִי K, בְּלָעָנוּ Q Ger 51,34; impf. יִבְלַע/לָע, וַיִּ/תִּבְלַע, וַתִּבְלָעֵן/נָה, sf. יִבְלָעֵהוּ, תִּבְלָעֵמוֹ, תִּבְלָעֵם, יִבְלָעֶנָּה, תִּבְלָעֵנִי; inf. לִבְלֹעַ, sf. בִּלְעִי: *inghiottire, ingoiare* Gio 2,1;

nif: pf. נִבְלַע: *essere inghiottito* Os 8,8. †

pi: pf. בִּלַּע/לֵּעַ, בִּלֵּעוּ, בִּלְּעָנוּ, sf. בִּלַּעֲנוּהוּ; impf. יְ/תְּבַלַּע, אֲבַלַּע, sf. יְבַלְּעֵם, יְ/תְּבַלְּעֶנּוּ; inf. ass. בַּלַּע, cs. בַּלַּע, sf. בַּלְּעוֹ; pt. sf. מְבַלְּעָיִךְ: *inghiottire, distruggere* Is 49,19.

II בלע : **pi**: impf. יְבַלַּע: *spargere* (al. ingoiare) Prv 19,28. †

pu: impf. יְבֻלַּע/לָּע: *informare* 2Sam 17,16; Gb 37,20. †

III בלע : **nif**: pf. נִבְלְעוּ: *essere confuso* Is 28,7. †

pi: pf. בִּלֵּעוּ; impf. אֲבַלֵּעַ: *confondere* Is 19,3;

pu: pt. plur. מְבֻלָּעִים: *essere confuso* Is 9,15. †

hitp: impf. תִּתְבַּלָּע: *essere confuso* Sal 107,27. †

I * בֶּלַע : sf. בִּלְעוֹ: quello che si sta inghiottendo, boccone Ger 51,44. †

II * בֶּלַע : בֶּלַע: *discordia*: דִּבְרֵי־בֶ׳ parole che provocano sconcerto Sal 52,6. †

III בֶּלַע : n. pr. m.

IV בֶּלַע : n. l.

בַּלְעֲדֵי, בִּלְעֲדֵי : sf. בִּלְעָדַי/דֵי, בִּלְעָדֶיךָ: prep. neg.: *senza, salvo, eccetto*: בּ׳ אֶחֱזֶה quel che non ho visto Gb 34,32; בִּלְעָדֶיךָ senza di te = senza il tuo permesso Gn 41,44; מִבַּלְעֲדֵי יהוה c. vb. senza l'ordine del Sgr. 2Re 18,25.

בַּלְעִי : gntl. di III בֶּלַע.

I בִּלְעָם : n. pr. m. Balaam.

II בִּלְעָם : n. l.

בלק : **qal**: pt. sf. בּוֹלְקָהּ: *devastare* Is 24,1. †

pu: pt. f. מְבֻלָּקָה: *essere devastato o devastazione* Na 2,11. †

בָּלָק : n. pr. m.

בֵּלְשַׁאצַּר : n. pr. m., cf. בֵּלְטְשַׁאצַּר.

בִּלְשָׁן : n. pr. m.

בִּלְתִּי : sf. בִּלְתְּךָ, בִּלְתִּי: – 1. *assenza di, nulla*: בּ׳ שָׁמַיִם scomparsa del cielo Gb 14,12, בּ׳ סָרָה senza fine Is 14,6; – 2. *tranne, eccetto*: בִּלְתִּי eccetto me Os 13,4 בּ׳ אִם tranne se Am 3,3s; – 3. לְבִלְתִּי affinché non, di modo che… non, c. inf. Gn 4,15, c. pf. Ger 23,14, c. impf. Es 20,20; – 4. עַד־בִּלְתִּי c. inf. finché… non Dt 3,3; – 5. מִבִּלְתִּי c. inf. (מִן causale) poiché… non Nm 14,16.

בָּמָה : loc. הַבָּמָתָה; plur. בָּמוֹת, cs. בָּמוֹתֵי, בָּמֳתֵי (= bŏmŏtê), sf. בָּמוֹתַי, בָּמ(וֹ)תָיו, בָּמוֹתֵימוֹ: – 1. *altezza, elevazione* (in senso spaziale): c. אֶרֶץ Am 4,13, c. עָב Is 14,14; – 2. tradiz. altura (come luogo di culto) Lv 26,30 etc.

בִּמְהָל : n. pr. m.

בְּמוֹ : prep. = בְּ: Is 25,10.

בָּמוֹת : n. l.; cf. בָּמָה.

I בֵּן : cs. בֶּן(־), בֵּן (Gn 49,22) e בֶּן־ (Dt 25,2), בְּנִי (Gn 49,11), בְּנוֹ (Nm 23,18); sf. בְּנִי, בִּנְךָ, בִּנֵךְ, בְּנוֹ, plur. בָּנִים, cs. בְּנֵי, sf. בָּנַי, בָּנֵיכִי (K), בָּנַיִךְ (Q), בְּנֵיהֶם: – 1. *figlio*: Gn 4,25, בֶּן־אִמּוֹ lett. figlio di sua madre (= figlio uterino ≠ fratellastro Gn 49,8), בְּנוֹ הַגָּדוֹל il suo figlio maggiore Gn 27,1, בְּנֵי בָנִים nipoti Es 34,7, בְּנֵי רִבֵּעִים discendenti della 4a generazione 2Re 10,30; בֵּן figlio = figlio adotttivo 2Sam 7,14; – 2. *giovane*: giovani Prv 7,7; giovani animali: בְּנֵי־צֹאן Sal 114,4, בְּנֵי בָקָר 1Sam 14,32, בְּנֵי־יוֹנָה Lv 5,7; – 3. בֵּן membro di una comunità: בְּנֵי יְהוּדָה i Giudaiti Gl 4,6, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל gli Israeliti Es 1,1, בְּנֵי־עַמּוֹן gli Ammoniti Gn 19,38, בְּנֵי הַנְּבִיאִים i membri di un gruppo di profeti "professionisti" 1Re 20,35 (cf. comm.); – 4. בֵּן = un *tipo*, una *categoria* di individui: בֶּן־אָדָם Ez 2,1, etc., בְּנֵי־אָדָם ~ voi della razza umana Sal 90,3, בֶּן־חֲכָמִים un saggio Is 19,11, בְּנֵי הָאֱלֹהִים figli di dio = uno che appartiene al "genere" degli esseri divini, spesso concepiti come "angeli" Gb 2,1; Gn 6,2; – 5. בֶּן־מָוֶת lett.: figlio di (della) morte = che merita la morte 1Sam 20,31, בְּנֵי עַוְלָה figli del crimine = criminali 2Sam 3,34; – 6. בֵּן indica un rapporto tra oggetti: בֶּן־קֶשֶׁת figlio dell'arco = freccia Gb 41,20, בֶּן־שָׁמֶן figlio dell'olio ~ fertile Is 5,1; – 7. בֵּן in espressioni indicanti l'età di qlc.: בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה (Noè) aveva 600 anni Gn 7,6, בִּן־לַיְלָה figlio di una notte = nato in una notte e apparso per vivere una notte Gio 4,10.

II בֵּן : n. pr. m.

בֶּן־אוֹנִי : n. pr. m.

בֶּן־הֲדַד : n. pr. m.

בֶּן־זוֹחֵת : n. pr. m.

בֶּן־חוּר : n. pr. m.

בֶּן־חַיִל : n. pr. m.

בֶּן־חָנָן : n. pr. m.

בנה : **qal**: pf. בָּנָה, בָּנְתָה, בָּנִ(י)תָ(ה), בָּנִיתִי, בָּנוּ, בְּנִיתֶם, בָּנִינוּ, sf. בְּנִיתִיהָ; impf. יִבְנֶה, וַיִּבֶן, יִבֶן, תִּבְנִי, אֶבְנֶה, יִבְנוּ, sf. יִבְנֵהוּ/נֶנּוּ, יִבְנֵם, אֶבְנֶנָּה/נֵךְ; imp. בְּנוּ; inf. בָּנוֹ, cs. בְּנ(וֹ)ת, sf. בְּנוֹתֵךְ; pt. בּ(וֹ)נֶה, cs. בֹּנֵה, plur. בּ(וֹ)נִים, pass. בָּנוּי, f. בְּנוּיָה: – 1. *costruire*: una casa Gn 33,17, una città 4,17; – 2. *ricostruire, restaurare*: una città Gs 19,50; – 3. בנה c. acc. dell'oggetto (צֵלָע) + לְ per indicare lo scopo (לְאִשָּׁה) Gn 2,22; – 4. metaf.: "costruire" una famiglia Dt 25,9, una dinastia (casa) 2Sam 7,27, un popolo Ger 31,4;

nif: pf. נִבְנָה, נִבְנְתָה, נִבְנֵית, נִבְנוּ; impf. יִ/אִבָּנֶה, תִּבָּנֶינָה; inf. הִבָּנוֹת, sf. הִבָּנוֹתוֹ; pt. נִבְנֶה: – 1. essere costruito: una città Nm 13,22, il Tempio Ag 1,2; – 2. essere ricostruito Ne 7,1; 3. metaf.: un popolo Ger 12,16, חֶסֶד Sal 89,3, una d. Gn 16,2.

בִּנּוּי : n. pr. m.

? בִּנָּי : n. pr. m. (txt!).

בָּנִי : n. pr. m.

בֻּנִּי : n. pr. m.

בְּנֵי־בְרַק : n. l.

בְּנֵי יַעֲקָן : n. l.

בִּנְיָה : *edificio* Ez 41,13. †

בְּנָיָה : n. pr. m.

בְּנָיָהוּ : n. pr. m.

בֵּנַיִם : "*campione*" 1Sam 17,4.23. †

בִּנְיָמִין : n. pr. m. *Beniamino*

בֶּן־יְמִינִי : gntl. di בִּנְיָמִין.

[בָּנִימִן : 1Cr 9,4: K בִּנְיָמִן, leggere Q בְּנֵי מִן]

בִּנְיָן : *edificio* Ez 40,5.

בְּנִינוּ : n. pr. m. (txt. inc.).

בִּנְעָא : n. pr. m.

בְּסוֹדְיָה : n. pr. m.

בֵּסַי, בֵּסָי : n. pr. m.

בסס : → בוס.

בֹּסֶר : frutto non ancora maturo Ez 18,2.

בעבע : → אֲבַעְבֻּעוֹת.

I בַּעַד : cs. בְּעַד, sf. בַּעֲדִי/דוֹ, בַּעֲדֵנִי (Sal 139,11), בַּעַדְכֶם, בַּעֲדֵ(י)נוּ: Inizialmente sost., il termine ha assunto valore di prep. indicante una separazione, indi un intervallo (che può essere protettivo) – cf. מָגֵן בַּעֲדִי uno scudo per me Sal 3,4 – da cui il frequente senso derivato *in favore di*: pregare in favore di Gn 20,7, fare un sacrificio per Ez 45,22, cf. בְּעַד הָאָרֶץ a difesa del paese Ez 22,30. Altri significati: *dietro* Gio 2,7, *attraverso* Gs 2,15. per l'espressione עוֹר בְּעַד־עוֹר Gb 2,4 → comm.

?II * בַּעַד : cs. בְּעַד: *salario* Prv 6,26; ➛ I בַּעַד. †

I בעה : **qal**: impf. תִּבְעָיוּן; imp. בְּעָיוּ: *domandare* Is 21,12. †

nif: pf. נִבְעוּ: *essere perquisito* Abd 6; ➛ III בעה. †

II בעה : **qal**: impf. תִּבְעֶה: *far bollire* Is 64,1. †

nif: pt. נִבְעֶה: *gonfiarsi* (tratto di muro) Is 30,13. †

III בעה (cf. HAL) : **nif**: נִבְעוּ *essere brucato* Abd 6; ➛ I בעה. †

בְּעוֹר : n. pr. m.

* בְּעוּת : *terrore* Sal 88,17; Gb 6,4. †

I בֹּעַז : n. pr. m.: *Booz.*

II בֹּעַז : nome della colonna posta sulla sinistra davanti al tempio di Salomone, 1Re 7,21; 2Cr 3,17. †

בעט : **qal**: impf. תִּבְעֲטוּ, וַיִּבְעַט: *dare un calcio*: ass. Dt 32,15, c. בְּ a 1Sam 2,29. †

בְּעִי : Gb 30,24: senso inc. ➛ comm. †

[בַּעְיָם : Is 11,15: ➛ עְיָם. †]

* בְּעִיר : coll. sf. בְּעִירֹה, בְּעִירְכֶם, בְּעִירָם: *bestiame* Es 22,4, > bestie da soma Gn 45,17.

I בעל : **qal**: pf. בָּעַל, בָּעֲלָה, בְּעָלוּ, sf. בְּעָלָהּ, בְּעָלְתָּהּ, בְּעָלוּנוּ; impf. יִבְעַל, sf. יִבְעָלוּךְ; pt. sf. בֹּעֲלַיִךְ, pass. f. בְּעוּלָה, cs. בְּעֻלַת: – 1. *dominare*: c. acc. Is 26,13, c. לְ 1Cr 4,22 (al. sposarsi); – 2. *sposare* Dt 21,13; בְּעוּלָה sposata Is 54,1;

nif: impf. תִּבָּעֵל: *sposarsi* (parlando di una d.) Is 62,4; Prv 30,23. †

? II בעל : **qal**: pt. plur. sf. בֹּעֲלַיִךְ: *fare* Is 54,5. †

I בַּעַל : בָּעַל, cs. בַּעַל, *-בְּעַל e *-בַּעַל, sf. בַּעְלִי, plur. בְּעָלִים, cs. בַּעֲלֵי, sf. בְּעָלָיו, בַּעֲלֵיהֶן: **I.** *padrone, signore*: – 1. possessore di un oggetto: בַּיִת Es 22,7, שׁוֹר 21,28; – 2. *marito* : בַּ׳ אִשָּׁה Es 21,3; – 3. signore in una città = cittadino בַּעֲלֵי שְׁכֶם Gdc 9,2; – 4. signore, dominatore: בַּעֲלֵי גוֹיִם Is 16,8; – 5. בַּ׳ בְרִית contraenti di un'alleanza Gn 14,13; – 6. בַּ׳ allo stato costrutto indica, col suo genitivo, una "qualità": בַּ׳ נֶפֶשׁ ingordo Prv 23,2, בַּ׳ כָּנָף alato Prv 1,17, בַּ׳ חֵמָה collerico Na 1,2, בַּ׳ חִצִּים arciere Gn 49,23, בַּ׳ הַלָּשׁוֹן incantatore (di serpenti) Qo 10,11; **II.** הַבַּעַל il padrone = il dio-padrone *Baal* (salvo 1 volta בַּעַל = יהוה Os 2,18 ➛ comm.): – 1. utilizzato quasi sempre con art.: הַבַּעַל, בֵּית הַבַּ׳ 1Re 16,32; Gdc 2,13; al plurale הַבְּעָלִים Gdc 2,11; – 2. בַּעַל st. cs. determinato da un n. l. o un sost.: בַּ׳ פְּעוֹר Nm 25,3, בַּ׳ בְּרִית Gdc 9,4, בַּ׳ זְבוּב 2Re 1,2; ➛ anche i n. l. nº III; – 3. cf. בָּמוֹת בַּעַל Nm 22,41 n. l. oppure "alture di Baal"; **III.** n. l.: – 1. בָּעַל; – 2. בַּעַל־גָּד; – 3. בַּ׳ הָמוֹן; – 4. בַּ׳ חָצוֹר; – 5. בַּ׳ חֶרְמוֹן; – 6. בַּעֲלֵי יְהוּדָה; – 7. בַּ׳ מְעוֹן; – 8. בַּ׳ פְּעוֹר; – 9. בַּ׳ פְּרָצִים; – 10. בַּ׳ צְפֹן; – 11. בַּ׳ שָׁלִשָׁה; – 12. בַּ׳ תָּמָר.

II בַּעַל : n. pr. m.

I בַּעֲלָה : f. di I בַּעַל: cs. בַּעֲלַת: – 1. *padrona*: בַּעֲלַת הַבַּיִת la padrona della casa 1Re 17,17; – 2. בַּ׳ indica una relazione col proprio genitivo (cf. I בַּעַל nº 6): בַּעֲלַת אוֹב negromante 1Sam 28,7, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים strega Na 3,4.

II **בַּעֲלָה** : in qualche n. l. il termine בַּ׳ = "Signora", titolo o nome di una divinità.

בְּעָלוֹת : n. l.

בַּעַל חָנָן : n. pr. m.

בְּעֶלְיָדָע : n. pr. m.

בְּעַלְיָה : n. pr. m.

בַּעֲלִיס : n. pr. m.

בַּעֲלַת : n. l.

בַּעֲלָת : n. l.

בַּעֲלַת בְּאֵר : n. l.

בְּעֹן : n. l.

בַּעֲנָא : n. pr. m.

I **בער** : **qal**: pf. בָּעֲרָה, בָּעֲרוּ; impf. יִבְעַר/עָר, וַיִּ/תִּבְעַר; pt. בֹּעֵר, f. בֹּעֵרָה e בֹּעֲרָה e בֹּעֶרֶת, plur. בֹּעֲרוֹת: – 1. intrans. *bruciare, ardere*: fuoco Ger 20,9, braci 2Sam 22,9, cespuglio Es 3,2, forno Os 7,4; c. בָּאֵשׁ Dt 4,11; – 2. trans. *bruciare, consumare*: bosco Sal 83,15; – 3. c. בְּ Nm 11,1.3; Is 42,25; – 4. metaf.: la collera (אַף, נִשְׁמַת י׳, חֵמָה) Ger 44,6, il giorno Ml 3,19;

pi: pf. בִּעֵר, בִּעַרְתֶּם, בִּעֲרוּ, sf. בִּעַרְתִּיהָ; impf. יְבַעֲרוּ; inf. בָּעֵר e בַּעֵר, sf. לְבַעֲרָם; pt. plur. מְבַעֲרִים: *accendere*: fuoco Es 35,3, lampada 2Cr 4,20, legna Lv 6,5; Is 44,15;

pu: pt. f. מְבֹעֶרֶת: *essere acceso* Ger 36,22. †

hif: pf. הִבְעַרְתִּי; impf. תַּבְעִיר, יַבְעֶר־, וַיַּבְעֵר/עֶר־; pt. מַבְעִ(י)ר: – 1. *incendiare, bruciare*: campi, messi Es 22,5; Gdc 15,5b, carri Na 2,14, בָּנָיו 2Cr 28,3 (txt. inc.); – 2. c. אֵשׁ + בְּ: *accendere*: torce Gdc 15,5a.

II **בער** : **pi**: pf. בִּעֵר, בִּעַרְתָּ; impf. יְבַעֵר, נְבַעֲרָה; inf. בָּעֵר: – 1. *togliere, spazzar via*: immondizie // una dinastia 1Re 14,10bαβ; 2Re 23,24, רָע Dt 13,6; – 2. *brucare, devastare* Es 22,4aβ; Is 5,5 (הָיָה לְבָעֵר);

hif: impf. יַבְעֶר־ *far pascolare* Es 22,4aα.

III **בער** : **qal**: impf. יִבְעֲרוּ; pt. plur. בֹּעֲרִים: *essere stupido, inebetito* Ger 10,8;

nif: pf. נִבְעַר, נִבְעֲרוּ; pt. f. נִבְעָרָה: *essere stupido, inebetito*: uomini Ger 10,14, עֵצָה Is 19,11.

בַּ֫עַר : sost. *inebetito* (cf. כְּסִיל) Sal 49,11, אִישׁ־בַּ׳ Sal 92,7.

בַּעֲרָא : n. pr. f.

בְּעֵרָה : *incendio* Es 22,5. †

בַּעֲשֵׂיָה : n. pr. m.

בַּעְשָׁא : n. pr. m.

בְּעֶשְׁתְּרָה : n. l.

בעת : **nif**: pf. נִבְעַת, נִבְעַתִּי: *essere terrorizzato* Dn 8,17;

pi: pf. sf. בִּעֲתַתְהוּ, בִּעֲתַתְנִי, בִּעֲתַתּוּ; impf. תְּבַעֵת, sf. יְבַעֲתֻהוּ, תְּבַעֲתֻנִי; pt. sf. מְבַעִתֶּךָ: – 1. *sorprendere* Sal 18,5; – 2. *atterrire* 1Sam 16,14s; Gb 7,14.

בְּעָתָה : *terrore* Ger 8,15; 14,19. †

בֹּץ : *melma* Ger 38,22. †

בִּצָּה : *palude* Ez 47,11.

בָּצוּר : f. בְּצוּרָה, plur. בְּצֻר(ו)ת: – 1. *inaccessibile* (città, mura) Nm 13,28; – 2. metaf. *cose inaccessibili* Ger 33,3.

בֵּצַי : n. pr. m.

I בָּצִיר : cs. בְּצִיר, sf. בְּצִירֵךְ: *vendemmia* Is 24,13.

II בָּצִיר : *inaccessibile* > impenetrabile (foresta) Zc 11,2 Q. †

* בָּצָל : plur. בְּצָלִים: *cipolla* Nm 11,5. †

בְּצַלְאֵל : n. pr. m.

בַּצְלוּת : n. pr. m.

בצע : **qal**: impf. יִבְצַע, יִבְצָעוּ; inf. בְּצֹעַ, sf. בִּצְעֵךְ; pt. בּ(ו)צֵעַ: *tagliare* (l'ordito di una tessitura) > : – 1. (metaf.) *troncare* (la vita) בָּא... אַמַּת בִּצְעֵךְ lett. è giunta la misura del tuo troncare = è giunta la tua fine Ger 51,13; – 2. ass. *interrompere* Gl 2,8; – 3. *lucrare* (in modo disonesto) Ab 2,9;

pi: pf. בִּצַּע; impf. יְבַצַּע, תְּבַצְּעִי, וַתְּבַצְּעֶנָּה, sf. יְבַצְּעֵנִי: *tagliare* (l'ordito di una tessitura) > troncare la vita Is 38,12; – 2. *compiere* (un lavoro) Is 10,12; – 3. *lucrare* (in modo disonesto), danneggiare Ez 22,12.

בֶּצַע : בֶּצַע, sf. בִּצְעֵךְ, בִּצְעָם: – 1. taglio Ger 51,13 – 2. *profitto* (acquisito con la violenza o la disonestà): בֶּ׳ כֶּסֶף Gdc 5,19; Is 33,15.

בצק : **qal**: pf. בָּצֵקָה, בָּצֵקוּ: *gonfiare* (piede) Dt 8,4; Ne 9,21. †

בָּצֵק : sf. בְּצֵקוֹ: *pasta* Es 12,34.39.

בָּצְקַת : n. l.

I בצר : **qal**: impf. תִּבְצֹר, יִבְצְרוּ; pt. בּוֹצֵר, plur. בֹּצְרִים: *vendemmiare* Gdc 9,27, בּוֹצֵר vendemmiatore Ger 6,9.

II בצר : **qal**: impf. יִבְצֹר: *ridurre,* Sal 76,13. †

III בצר : **nif**: impf. יִבָּצֵר: *essere impossibile, inaccessibile* Gn 11,6; Gb 42,2. †

pi: impf. תְּבַצֵּר; inf. בַּצֵּר: *essere inaccessibile* Is 22,10; Ger 51,53. †

I* בֶּצֶר : בֶּצֶר, plur. sf. בְּצָרֶיךָ: *pepita* Gb 22,24s. †

II בֶּצֶר : n. pr. m.

III בֶּצֶר : n. l.

בְּצַר : Gb 36,19 (forma sconosciuta, ➛ comm.)

בָּצְרָה : n. l.

בַּצָּרָה : plur. בַּצָּרוֹת: sing. *mancanza* (di pioggia ?) Sal 9,10; 10,1 (al. leggere צָרָה difficoltà); plur. Ger 14,1 *mancanza* (di pioggia), *siccità* (➛ בַּצֹּרֶת). †

בִּצָּרוֹן : Zc 9,12 (forma ignota, ➛ comm.): *fortezza.* †

בַּצֹּרֶת : plur. בַּצָּרוֹת Ger 14,1 (➛ בַּצָּרָה): *mancanza* (di pioggia), *siccità* Ger 17,8. †

בַּקְבּוּק : n. pr. m.

בַּקְבֻּק : *piccola brocca* 1Re 14,3; Ger 19,1.10. †

בַּקְבֻּקְיָה : n. pr. m.

בַּקְבַּקַּר : n. pr. m.

בֻּקִּי : n. pr. m.

בֻּקִּיָּהוּ : n. pr. m.

* בָּקִיעַ : plur. בְּקִיעִים, cs. בְּקִיעֵי: *fessura, breccia* Is 22,9; Am 6,11. †

בקע : **qal**: pf. בָּקַע, בָּקְעָה, בָּקַעְתָּ; impf. וַיִּבְקַע, וַיִּבְקְעוּ, sf. וַיִּבְקָעוּהָ; imp. sf. בִּקְעֵהוּ; inf. sf. בִּקְעָם; pt. בֹּ(וֹ)קֵעַ: – 1. *fendere*: c. acc.: roccia Is 48,21, mare Es 14,16; c. בְּ (בָּאָרֶץ) = arare Sal 141,7; ass. far schiudere (uova) Is 34,15; – 2. *forzare l'entrata* (di un paese, di una città, di un accampamento): c. acc. 2Cr 21,17; 32,1, c. בְּ 2Sam 23,16;

nif: pf. נִבְקַע, נִבְקְעוּ, נִבְקָעוּ; impf. יִ/תִּבָּקַע, יִבָּקַע, וַיִּבָּקְעוּ; inf. cs. הִבָּקַע: – 1. *fendersi*: terra Nm 16,31; – 2. *scoppiare*: otri Gb 32,19, > sgorgare (sorgente) Gn 7,11; – 3. ~ essere ridotto in pezzi 2Cr 25,12;

pi: pf. בִּקַּע, בִּקְּעוּ, בִּקַּעְתִּי; impf. (וַ)יְבַקַּע, תְּבַקַּע, תְּבַקֵּעַ, וַיְבַקְּעוּ, וַתְּבַקַּעְנָה, sf. תְּבַקְּעֵם: – 1. *fendere*: c. acc. Ab 3,9; – 2. *far scoppiare*: vento Ez 13,13; *far schiudere*: uova Is 59,5; – 3. *scavare* (una galleria di miniera) Gb 28,10;

pu: impf. יְבֻקָּעוּ; pt. f. מְבֻקַּעַת; m. plur. מְבֻקָּעִים: *essere sventrati*: otri Gs 9,4, donne incinte Os 14,1, mura di una città Ez 26,10. †

hif: impf. sf. נַבְקִיעֶנָּה; inf. cs. הַבְקִיעַ: *forzare l'entrata*: di un paese Is 7,6; c. אֶל *aprire un varco* 2Re 3,26. †

hof: pf. הָבְקְעָה: *essere espugnata, subire l'apertura di una breccia*: città Ger 39,2. †

hitp: pf. הִתְבַּקָּעוּ; impf. יִתְבַּקָּעוּ: – 1. *essere sventrati*: otri Gs 9,13; – 2. *squarciarsi*: valle Mic 1,4. †

בֶּקַע : *mezzo siclo* Gn 24,22; Es 38,26. †

בִּקְעָה : cs. בִּקְעַת, plur. בְּקָעוֹת: **I.** *valle*, talvolta molto larga > *pianura* Gn 11,2; **II.** בּ׳ in nomi geografici: – 1. בִּקְעַת אָוֶן; – 2. בּ׳ אוֹנוֹ; – 3. בּ׳ יְרֵחוֹ; – 4. בּ׳ הַלְּבָנוֹן; – 5. בּ׳ מְגִדּוֹ(ן); – 6. בּ׳ מִצְפֶּה.

I בקק : **qal**: pf. וּבַקּוֹתִי, sf. בְּקָקוּם; pt. בּוֹקֵק, plur. בֹּקְקִים: *devastare* Is 24,1;

nif: pf. נָבֹקָּה (!); impf. תִּבּוֹק; inf. הִבּוֹק: – 1. *essere devastato* (paese) Is 24,3; – 2. *essere conturbato* (spirito) Is 19,3. †

po: impf. יְבֹקְקוּ : devastare Ger 51,2. †

II בקק : **qal**: pt. בּוֹקֵק: *essere prospero* Os 10,1. †

בקר : **pi**: pf. sf. וּבִקַּרְתִּים; impf. יְבַקֵּר; inf. cs. בַּקֵּר: – 1. *osservare* Sal 27,4, > *prendersi, avere cura di* (+ acc.) Ez 34,11s; – 2. ass. *riflettere* Prv 20,25; – 3. c. לְ *esaminare* Lv 13,36, c. בֵּין...לְ 27,33.

בָּקָר : cs. בְּקַר, sf. בְּקָרוֹ, plur. sf. בְּקָרֵינוּ: *bovide*: – 1. m. *bue* Am 6,12, toro Sal 66,15; f. *mucca* Gn 33,13; – 2. toro di bronzo 1Re 7,25.

I בֹּקֶר : ? offerta (sacrificale) Sal 5,4b, ➛ HAL.

II בֹּקֶר : plur. בְּקָרִים: – 1. *mattino*: a) in opposizione alla notte בַּבּ׳ Gn 24,54, בֹּקֶר avv. al mattino Es 16,7; b) dalla mattina: מֵאָז הַבֹּקֶר Rt 2,7, בַּבֹּקֶר Qo 10,16; c) ogni mattino בַּבּ׳ בַּבּ׳ Es 16,21, לַבּ׳ לַבּ׳ 1Cr 9,27, לַבְּקָרִים Sal 73,14; d) לִפְנוֹת בּ׳ sul

far del mattino Es 14,27; – 2. *domani, l'indomani*: בֹּקֶר Nm 16,5, עַד־בֹּ׳ Es 12,10.

*בַּקָּרָה : cs. בַּקָּרַת: *cura* Ez 34,12. †

בִּקֹּרֶת : *indennizzo*, (obbligo di) risarcimento Lv 19,20. †

בקשׁ : **pi**: pf. בִּקֵּשׁ, בִּקֶּשׁ־, בִּקְשָׁה, בִּקַּשְׁתִּי, בִּקְשׁוּ, sf. בִּקְשָׁהוּ, בִּקַּשְׁתִּיהוּ/תִּיו, בִּקַּשְׁתֶּם; impf. תְּבַקֵּשׁ, יְבַקֵּשׁ/קֶשׁ־, תְּבַקְשִׁי, תְּבַקְשׁוּ/קֵשׁוּן, וַיְ/וִיבַקְשׁוּ, יְבַקְשׁוּ/קֵשׁוּ, אֲבַקְשָׁה, אֲבַקֵּשׁ, sf. וַיְבַקְשֵׁהוּ, וַיְבַקְשֵׁהוּ; imp. בַּקֵּשׁ, בַּקְשׁוּ (בַּקְּשׁוּ Ger 5,1), sf. בַּקְשׁוּנִי; inf. cs. בַּקֵּשׁ, sf. בַּקְשׁוֹ, בַּקֶּשְׁךָ, בַּקְשֵׁנִי; pt. מְבַקֵּשׁ/קֶשׁ־, plur. מְבַקְשִׁים, sf. מְבַקְשֶׁיךָ: *cercare* > *chiedere, provare a*: – 1. ass. Qo 3,6; – 2. c. acc. una cosa Am 8,12, una persona Gn 37,16; c. acc. + לְ pers. 1Re 1,2; – 3. c. לְ + sost. Gb 10,6; c. לְ + inf. Gn 43,30; – 4. c. עַל Est 7,7; – 5. c. אֲשֶׁר Dn 1,8; – 6. ogg. פְּנֵי (il volto di Dio/יהוה) Os 5,15, (il volto di un sovrano) 1Re 10,24; – 7. בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ attentare alla vita di qlc. 1Re 19,10.14; בִּ׳ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים Dn 9,3: tradiz. inc. cercare (Dio) con la preghiera e le suppliche (al.: cercare la preghiera e le suppliche);

pu: impf. יְבֻקַּשׁ, תְּבֻקְשִׁי: *essere cercato* Ez 26,21.

בַּקָּשָׁה : sf. בַּקָּשָׁתֵךְ/תוֹ: *richiesta* Est 5,3.6-8.

I בַּר : sf. בְּרִי: *figlio* Prv 31,2; Sal 2,12 txt. inc. ➛ comm. †

II בַּר : בַּר, f. בָּרָה, plur. cs. בָּרֵי: – 1. *puro* Sal 24,4; – 2. ? vuoto Prv 14,4 (? III בַּר ➛ comm.).

III בַּר : בָּר: *grano* Ger 23,28.

IV * בַּר : *terreno disabitato* Gb 39,4. †

[* בר : לְבָרָם ➛ I ברר inf. sf.]

I ברא : **qal**: pf. בָּרָא, בָּרָאתִי, sf. בְּרָאָהּ, בְּרָאָנוּ/אָם; impf. יִבְרָא; imp. בְּרָא; inf. בְּרֹא; pt. בּ(ו)רֵא, sf. בֹּרַאֲךָ: *creare* (usato esclusivamente per Dio): l'essere umano Gn 1,27, il vento Am 4,13, la disgrazia Is 45,7, Israele 43,15, Gerusalemme 65,18, la rifioritura del paese 41,20;

nif: pf. נִבְרָאת, נִבְרְאוּ/רָאוּ; impf. יִבָּרֵאוּן; inf. sf. הִבָּרְאָם, הִבָּרְאֲךָ/רְאָךְ; pt. נִבְרָא: *essere creato*: cielo e terra Gn 2,4, gli Ammoniti Ez 21,35, meraviglie Es 34,10, il popolo Sal 102,19.

II ברא : **hif**: inf. sf. הַבְרִיאֲכֶם: *ingrassarsi* 1Sam 2,29. †

III ברא : **pi**: pf. בֵּרֵאתָ, sf. בֵּרֵאתוֹ: *dissodare* Gs 17,15.18.

IV ברא : 2Sam 12,17 ➛ I ברה.

בְּרֹאדַךְ : 2Re 20,12 ➛ מְרֹדַךְ.

בִּרְאִי : ➛ בֵּית בִּרְאִי.

בְּרָאיָה : n. pr. m.

* בַּרְבֻּר : 1Re 5,3: uccello sconosciuto, probabilmente da cortile. †

ברד : **qal**: pf. בָּרַד: *grandinare* Is 32,19. †

בָּרָד : *grandine* Es 9,18, אַבְנֵי הַבָּ׳ chicchi di grandine Gs 10,11.

בָּרֹד : plur. בְּרֻדִּים/דּוֹת: *chiazzati* (animali) Zc 6,3.6.

I בֶּרֶד : בֶּרֶד: n. l.

II בֶּרֶד : n. pr. m.

I ברה : **qal**: pf. בָּרָא (א!); impf. אֶבְרֶה: *mangiare* (? sott. un cibo rifocillante) 2Sam 12,17; 13,6.10. †

pi: inf. לְבָרוֹת: tradiz. *mangiare* Lam 4,10. †

hif: impf. sf. תַּבְרֵנִי; inf. cs. הַבְרוֹת: *dare da mangiare* 2Sam 3,35; 13,5. †

II ברה : **qal**: imp. בְּרוּ (? txt): ~ *incaricare* qlc. 1Sam 17,8. †

בָּרוּךְ : n. pr. m.

בָּרוּר : f. בְּרוּרָה: – 1. *puro*: labbra Sof 3,9, parola Gb 33,3; – 2. ➛ ברר (pt. pass.)

בְּרוֹשׁ : plur. בְּרוֹשִׁים, sf. בְּרֹשָׁיו: *cipresso*: – 1. la pianta Sal 104,17; – 2. il legno 1Re 5,22; – 3. metaf. (asta di) lancia Na 2,4.

* בְּרוֹת : plur. בְּרוֹתִים: *cipresso* Ct 1,17. †

* בָּרוּת : *cibo* (rifocillante) Sal 69,22. †

בֵּרוֹתָה : n. l.

בִּרְזָוִת : n. l. > n. pr. m. (Q בִּרְזָיִת, K inc.).

בַּרְזֶל : *ferro*: – 1. אַבְנֵי בּ׳ = minerale di ferro Dt 8,9; – 2. per la lista degli oggetti di ferro menzionati nell'AT ➛ HAL p. 149a; – 3. metaf. אֶרֶץ בּ׳ = terra resa dura dalla siccità Dt 28,23; שָׁמַיִם כַּבּ׳ = cielo che non lascia passare la pioggia Lv 26,19; גִּיד בּ׳ tendini di ferro Is 48,4.

בַּרְזִלַּי : n. pr. m.

I ברח : **qal**: pf. בָּרַח, בָּרְחוּ/בָּרֶחוּ; impf. יִבְרַח/רָח, יִבְרְחוּ, נִבְרָחָה; imp. בְּרַח, בִּרְחוּ; inf. ass. בָּרוֹחַ, cs. בְּרֹחַ, sf. בָּרְחִי; pt. בֹּרֵחַ, f. בֹּרַחַת: *fuggire, scappare*: – 1. ass. Gn 31,20ss; – 2. in direzione di: c. acc. תַּרְשִׁישָׁה Gio 1,3; c. אֶל Gn 27,43, c. לְ Ne 13,10, c. אַחֲרֵי 1Sam 22,20; – 3. provenendo da: c. מִן 1Sam 20,1, c. מֵאֵת 1Re 11,23, c. מִפְּנֵי Gn 16,8, c. מִלִּפְנֵי Gio 1,10, c. מֵעַל 2Sam 19,10; – 4. metaf.: fuggire, sogg. i giorni Gb 9,25; – 5. ~ scorrere, attraversare Es 36,33;

hif: pf. הִבְרִיחוּ; impf. sf. יַבְרִיחֶנּוּ, וָאַבְרִיחֵהוּ; pt. מַבְרִחַ: – 1. *mettere in fuga* Gb 41,20; – 2. *espellere* Ne 13,28 (c. מֵעַל); – 3. ~ scorrere, attraversare Es 26,28.

II ברח : **hif**: impf. יַבְרִיחַ: *ferire* Prv 19,26 (al. = I ברח hif. 2). †

III ברח : **hif**: impf. וַיַּבְרִיחוּ: *sbarrare* (la strada) 1Cr 12,16 (al. = I ברח hif. 2). †

בָּרִחַ : plur. בָּרִיחִים: *fuggente* (drago) Is 27,1; *fuggiasco* Is 43,14; Gb 26,13. †

בַּרְחֻמִי : gntl. 2Sam 23,31, leggere בַּחֲרֻמִי.

בֵּרִי : n. pr. m.

בְּרִי : Gb 37,11 ➛ רִי.

בָּרִיא : plur. בְּרִיאִים, cs. בְּרִיאֵי, f. בְּרִיאָה, בְּרִיָּה (Ez 34,20), plur. בְּרִיא(ו)ת: *grasso, grosso*: mucche Gn 41,4, spighe 41,5, u. Gdc 3,17, cibo Ab 1,16, בְּרִיאֵי בָּשָׂר Dn 1,15.

בְּרִיאָה : *creazione*: בָּרָא בְרִיאָה = fare qlcs. di straordinario Nm 16,30. †

בִּרְיָה : cibo (rifocillante) 2Sam 13,5.7.10. †

בְּרִיחַ : n. pr. m.

בְּרִיחַ : plur. בְּרִיחִ(י)ם, cs. בְּרִיחֵי, sf. בְּרִיחָיו (leggere Q Es 35,11; 39,33): – 1. *spranga*: a) di porta

Dt 3,5, cf. בְּ׳ דַּמֶּשֶׂק Am 1,5; b) delle regioni cosmiche: del mare Gb 38,10, del mondo sotterraneo Gio 2,7; – 2. ~ *traverse* che tengono insieme le pareti della Dimora Es 26,26-29.

בְּרִיעָה : n. pr. m.

בֵּרִים : 2Sam 20,14: non spiegato.

בְּרִיעִי : gntl. di בְּרִיעָה.

בְּרִית : sf. בְּרִיתִי, בְּרִיתְךָ/תֵךְ, בְּרִיתוֹ, בְּרִיתְכֶם : *alleanza* (➛ teol. bibl.): – 1. conclusa da uomini: a) כָּרַת בְּ׳ *concludere un'alleanza*: ass. Os 10,4, c. אֶת־ Ger 34,8, c. עִם Gn 26,28, c. לְ in favore di 1Re 20,34, c. עַל contro Sal 83,6; cf. בְּרִית בֵּין... וּבֵין 1Re 15,19; b) בוא בַּבְּרִית impegnarsi a (lett. entrare nell'alleanza) Ger 34,10; c) עבר בִּבְ׳ passare (= entrare) nell'alleanza Dt 29,11; d) הִגְבִּיר בְּ׳ לְ Dn 9,27: senso inc. ➛ comm.; e) זכר בְּ׳ c. ricordarsi dell'alleanza Am 1,9, c. פרר hif. rompere l'alleanza 1Re 15,19; f) בַּעֲלֵי בְ׳ alleati Gn 14,13; – 2. alleanza conclusa da Dio/יהוה: cf. בְּרִיתִי/תוֹ mia/sua alleanza Es 2,24; Lv 26,42; a) c. כרת: Es 34,27 (+ אֵת), Dt 4,23 (+ עִם); c. היה Gn 9,13 (+ בֵּין... וּבֵין); c. קום hif. Gn 6,18 (+ אֵת), Ez 16,60 (+ לְ); c. נתן Gn 17,2; c. שׁבע nif. Dt 4,31; c. צוה pi. Dt 4,13; c. שׂים 2Sam 23,5; בוא בִּבְרִית Ez 16,8; b) בְּרִית עוֹלָם Gn 9,16, בְּ׳ שָׁלוֹם Nm 25,12, בְּ׳ מֶלַח alleanza consacrata col sale Nm 18,19, בְּ׳ חֲדָשָׁה Ger 31,31; c) מַלְאַךְ הַבְּרִית Ml 3,1; – 3. הֵפֵר בְּ׳ rompere l'alleanza 1Re 15,19, חִלֵּל בְּ׳ profanare l'alleanza Ml 2,10, שָׁכַח בְּ׳ dimenticare l'alleanza Dt 4,23, עָבַר בְּ׳ trasgredire l'alleanza Dt 17,2.

בֹּרִית : ~ *soda, sapone* Ger 2,22; Ml 3,2. †

I **ברך** : **qal**: impf. נִבְרְכָה, וַיִּבְרַךְ: *inginocchiarsi* Sal 95,6; 2Cr 6,13. †

hif: impf. וַיַּבְרֵךְ: *far inginocchiare* (cammelli) Gn 24,11. †

II **ברך** : **qal**: esclusivamente pt. pass.: בָּרוּךְ, cs. בְּרוּךְ, f. בְּרוּכָה, plur. m. בְּרוּכִים, cs. בְּרוּכֵי: *rivestire di forza salutare, benedire*: – 1. ass. בָּרוּךְ Dt 33,20 sia benedetto! יְהִי בְ׳ Rt 2,19; – 2. senso dichiarativo: בָּרוּךְ יהוה Gn 24,31, בָּרוּךְ לַיהוה Gdc 17,2;

nif: pf. נִבְרְכוּ: *essere benedetto* Gn 12,3 (c. בְּ); cf. hitp.;

pi: pf. בֵּרַךְ, בֵּרֵךְ, בֵּרֵךְ, וּבֵרַכְתִּי, בֵּרְכוּ, sf. בֵּרְכוֹ, בֵּרַכְתִּיךָ, בֵּרְכוּנִי; impf. וַאֲבָרֵךְ, וַיְבָרֶךְ, יְבָרֵךְ, יְבָרְכוּ, תְּבָרֵךְ, וִיבָרֵךְ, sf. יְבָרֶכְךָ, אֲבָרְכֵהוּ, אֲבָרֶכְךָ/רְכֵךְ, אֲבָרְכֵם, תְּבָרְכֶנּוּ, יְבָרְכוּכָה, imp. בָּרְכִי, בָּרְכוּ, sf. בָּרְכֵנִי; inf. בָּרֵךְ, cs. בָּרֵךְ, sf. בָּרְכוֹ; pt. plur. sf. מְבָרְכֶיךָ: *benedire* = accordare, augurare a qlc. (qlcs.) la potenza necessaria alla realizzazione di un compito particolare e in una situazione particolare: – 1. Dio benedice: a) esseri umani: la prima coppia come procreatrice e dominatrice Gn 1,28, popoli Is 19,25, un individuo Sal 5,13; b) oggetti: un campo Gn 27,27, cf. Dt 7,13, il cibo Es 23,25; c) un'azione Dt 28,12; – 2. gli uomini benedicono: a) uomini: Mosè il popolo Es 39,43, Salomone il popolo 1Re 8,14, Giacobbe il faraone Gn 47,7; b) Dio: Gn 24,48; 1Cr 29,20; Sal 34,2, il suo nome Sal 96,2; c) oggetti: un sacrificio 1Sam 9,13; – 3. le creature benedicono: Dio Sal 103,22;

pu: impf. יְ/תְּבֹרַךְ; pt. מְבֹרָךְ, f. מְבֹרֶכֶת, plur. sf. מְבֹרָכָיו: *essere benedetto*: – 1. esseri umani

Nm 22,6; Gdc 5,24 (c. מִן comparativo); – 2. paese Dt 33,13; – 3. il nome di Dio Gb 1,21;

hitp: pf. הִתְבָּרֵךְ, הִתְבָּרְכוּ; impf. יִתְבָּרֵךְ; pt. מִתְבָּרֵךְ: – 1. *ritenersi benedetto* Dt 29,18 (c. בְּ a causa di); Gn 22,18; – 2. *benedirsi* vicendevolmente Is 65,16.

בֶּ֫רֶךְ : f.: du. בִּרְכַּיִם, cs. בִּרְכֵּי, sf. בִּרְכַּי, בִּרְכָּיו/כָו, בִּרְכֵיהֶם, בִּרְכֶּיהָ: *ginocchio*: מַיִם בִּרְכָּיִם acqua il cui livello arriva fino alle ginocchia Ez 47,4; בֶּרֶךְ c. כָּרַע Is 45,23, c. עַל Gdc 7,5; ברך עַל בִּ׳ inginocchiarsi 2Cr 6,13; בִּרְכַּיִם כֹּשְׁלוֹת ginocchia vacillanti Is 35,3.

בַּרַכְאֵל : n. pr. m.

I בְּרָכָה : *benedizione*: – 1. il fatto di benedire qlc. Es 32,29; – 2. causa di benedizione Gn 12,2; – 3. dono Gs 15,19; – 4. lode Ne 9,5; – 5. עשׂה בְרָכָה אִתִּי lett. fare benedizione con me = entrare in una relazione in cui vi benedirò 2Re 18,31.

II בְּרָכָה : n. pr. m.

בְּרֵכָה : cs. בְּרֵכַת, plur. בְּרֵכוֹת: *bacino, serbatoio* 2Re 20,20.

בֶּרֶכְיָה : n. pr. m.

בֶּרֶכְיָ֫הוּ : n. pr. m.

בְּרֹמִים : גִּנְזֵי בְּ׳ *tessuto bicolore* Ez 27,24. †

בַּרְנֵעַ : n. l.

בֶּרַע : n. pr. m.

בְּרִעָה : n. pr. m.

ברק : **qal**: imp. בְּרוֹק: *lanciare fulmini*: c. בָּרָק Sal 144,6. †

I בָּרָק : cs. בְּרַק, plur. בְּרָקִים, sf. בְּרָקָיו: *fulmine* Sal 77,19; metaf. בְּרַק חַרְבִּי la mia spada folgorante Dt 32,41.

II בָּרָק : n. pr. m.

בְּרַק : n. pr. m. e n. tr.

בַּרְקוֹס : n. pr. m.

* בַּרְקָן : plur. בַּרְקֳנִים: tradiz. *cardi* Gdc 8,7.16. †

בָּרֶ֫קֶת : nome di pietra preziosa, tradiz. topazio (al. berillo) Es 28,17; 39,10. †

בָּרְקַת : var. di ➛ בָּרֶקֶת Ez 28,13. †

I ברר : **qal**: pf. בָּרוֹתִי; inf. sf. לְבָרָם (!); pt. pass. plur. בְּרוּרִים, f. plur. בְּרֻרוֹת: senso inc.: – 1. *portar via* Ez 20,38; – 2. *scegliere* 1Cr 7,40; – 3. ? mettere alla prova Qo 3,18; ➛ בָּרוּר;

nif: imp. הִבָּרוּ; pt. נָבָר: *essere puro* Is 52,11; 2Sam 22,27 // Sal 18,27. †

pi: inf. בָּרֵר: *purificare* Dn 11,35. †

hif: inf. cs. הָבַר: *purificare* Ger 4,11. †

hitp: impf. יִתְבָּרְרוּ, תִּתְבָּרָר: *essere purificato* Dn 12,10; 2Sam 22,27 // Sal 18,27. †

II ברר : **qal**: pt. pass. בָּרוּר: *appuntire* (freccia) Is 49,2. †

hif: imp. הָבֵרוּ: *appuntire* (freccia) Ger 51,11. †

בִּרְשַׁע : n. pr. m.

בֵּרֹתִי : gntl. ➛ בְּאֵרֹתִי.

בֵּרֹתַי : n. l.

בְּשׂוֹר : n. fiu.

בְּשֹׂרָה : ➛ בְּשֹׂרָה.

בֹּשֶׂם e var. בֶּשֶׂם e בָּשָׂם : plur. בְּשָׂמִים, sf. בְּשָׂמַי, בְּשָׂמָיו: – 1. *balsamina*: הָרֵי בְשָׂמִים monti (coperti) di balsamina Ct 8,14; – 2. *balsamo> profumo* (tradiz. aromi) 1Re 10,2; – 3. *buon odore*: קְנֵה־בֹשֶׂם canna aromatica Es 30,23.

בָּשְׂמַת : n. pr. f.

בשׂר : **pi**: pf. בִּשַּׂר, בִּשַּׂרְתִּי; impf. אֲבַשְּׂרָה, תְּבַשְּׂרוּ, יְבַשְּׂרוּ; imp. בַּשְּׂרוּ; inf. בַּשֵּׂר; pt. מְבַשֵּׂר; f. מְבַשֶּׂרֶת, plur. מְבַשְּׂרוֹת: *annunciare una notizia* 2Sam 1,20, טוֹב בִּ׳ annunciare una buona notizia 1Re 1,42; מְבַשְּׂרוֹת i messaggeri Sal 68,12;

hitp: impf. יִתְבַּשֵּׂר: *apprendere una notizia* 2Sam 18,31. †

בָּשָׂר : cs. בְּשַׂר, sf. בְּשָׂרִי, בְּשַׂרְכֶם, plur. בְּשָׂרִים: – 1. בָּשָׂר in rapporto al *corpo* umano: 2Re 9,36, cadavere Gn 40,19, שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ consanguineità Lv 18,6, pelle Sal 102,6, pene Ez 23,20; – 2. בָּשָׂר indica la *persona* nella sua globalità: בָּ׳ // נֶפֶשׁ Sal 63,2, כָּל־בָּ׳ ogni u., tutti Gn 6,12; – 3. *corpo* di un animale Gn 41,2, בְּ׳ מִזְבַּח carne per il sacrificio Lv 7,20; – 4. בָּ׳ segno di fragilità Gn 6,3; Is 31,3.

בְּשׂ(וֹ)רָה : – 1. *notizia, annuncio* 2Re 7,9; – 2. *compenso* dato per aver portato una notizia 2Sam 4,10.

בְּשַׁגַּם : ➛ גַּם.

בשׁל : **qal**: pf. בָּשֵׁל, בָּשְׁלוּ: – 1. *maturare* (messe) Gl 4,13; – 2. *bollire* (intr.) Ez 24,5. †

pi: pf. בִּשַּׁלְתָּ, בִּשְּׁלוּ, sf. בִּשְּׁלָם, impf. יְבַשְּׁלוּ, תְּבַשֵּׁל, וַנְּבַשֵּׁל; imp. בַּשְּׁלוּ/שַּׁלוּ; inf. בַּשֵּׁל; pt. plur. מְבַשְּׁלִים: – 1. (trans.) *bollire, cuocere* 1Sam 2,13; – 2. *arrostire* 2Sam 13,8;

pu: pf. בֻּשָּׁלָה; impf. יְבֻשַּׁל; pt. מְבֻשָּׁל: *bollire, cuocere* Lv 6,21;

hif: pf. הִבְשִׁילוּ: *portare a maturazione* Gn 40,10. †

בָּשֵׁל : f. בְּשֵׁלָה: *bollito, cotto* Es 12,9; Nm 6,19. †

בִּשְׁלָם : Esd 4,7: txt. inc., tradiz. n. pr. m. (➛ comm.)

בָּשָׁן : n. terr.

בָּשָׁן : serpente Dt 33,22; Sal 68,23 (➛ HAL)

בָּשְׁנָה : *vergogna* Os 10,6. †

בשׁס : בּוֹשַׁסְכֶם Am 5,11: testo e senso inc. ➛ comm.: ? **po**: inf. cs. sf.: riscuotere una tassa, al. calpestare. †

בֹּשֶׁת : sf. בָּשְׁתִּי, בָּשְׁתְּכֶם: – 1. (sentimento di) *vergogna*: בֹּ׳ פָּנִים volto vergognoso Ger 7,19, לָבַשׁ בֹּ׳ essere coperto di vergogna Sal 35,26; – 2. בֹּשֶׁת ha spesso sostituito il termine בַּעַל in n. pr.: אִישׁ בֹּשֶׁת 2Sam 2,8 = אֶשְׁבַּעַל 1Cr 8,33.

I בַּת : cs. בַּת, sf. בִּתִּי/בִּתּוֹ, בִּתְּכֶם, plur. בָּנוֹת, cs. בְּנוֹת, sf. בְּנֹ(וֹ)תַי, בְּנֹ(וֹ)תָיו, בְּנֹ(וֹ)תֵיכֶם: *figlia*: – 1. בַּת nelle relazioni famigliari: בָּנִים וּבָנוֹת Gn 5,4, בַּת אִמִּי sorella (uterina, figlia della stessa madre) Gn 20,12, בַּת אָבִי Gn 20,12 = בַּת־אֵשֶׁת אָבִיךָ Lv 18,11

sorellastra; בַּת־בִּתְּךָ ...בַּת־בִּנְךָ nipote Lv 18,10; בַּת דּוֹדוֹ cugina Est 2,7; בָּנוֹת nuore Gdc 12,9; (cf. בְּנוֹת אַחֶיךָ Gdc 14,3 = figlie del tuo parentado, del tuo clan); – 2. בַּת designa una abitante di una città o di un paese: בְּנוֹת צִיּוֹן Is 3,16, בְּנוֹת מוֹאָב Nm 25,1; – 3. בַּת = personificazione di una città o di un paese: בַּת צִיּוֹן Is 1,8, בַּת עַמִּי Ger 4,11, בַּת מִצְרַיִם Ger 46,24; – 4. בַּת indica un rapporto di subordinazione tra una città e i villaggi circostanti שֹׁמְרוֹן וּבְנוֹתֶיהָ Ez 16,46; – 5. בַּת indica una qualità o un rapporto: בְּנוֹת הַשִּׁיר melodie Qo 12,4, בַּת־בְּלִיָּעַל d. da nulla 1Sam 1,16, בַּת־עַיִן pupilla Lam 2,18; – 6. בַּת in espressioni indicanti l'età di una d. o di una pecora (o capra) בַּת־תִּשְׁעִים שָׁנָה Gn 17,17.

II **בַּת** : plur. בַּתִּים: *bat* (misura per liquidi: 40–45 l) 1Re 7,26.

cong. III * **בַּת** : plur. בַּתִּים (per בָּתִּים): vestiti (per la dea Asera) 2Re 23,7. †

בָּתָה : Is 5,6: senso inc.: ? luogo deserto,? macchia.

* **בַּתָּה** : plur. בַּתּוֹת: *discese scoscese* Is 7,19. †

I **בְּתוּאֵל** : n. pr. m.

II **בְּתוּאֵל** : n. l.

בְּתוּל : n. l.

בְּתוּלָה : cs. בְּתוּלַת, plur. בְּתוּל(וֹ)ת e בְּתֻל(וֹ)ת, sf. בְּתוּלֹתָיו: *ragazza, vergine*: – 1. in senso proprio נַעֲרָה בְתוּלָה una ragazza vergine 1Re 1,2; – 2. בְּ׳ come personificazione di una città o di un paese: בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל la vergine Israele Ger 18,13.

בְּתוּלִים : cs. בְּתוּלֵי, sf. בְּתוּלֶיהָ: – 1. stato di *verginità* Lv 21,13; – 2. segno, prova di verginità Dt 22,14s.

בִּתְיָה : n. pr. f.

בָּתִּים : → בַּיִת, e cong. III *בַּת.

בתק : **pi**: pf. sf. בִּתְּקוּךְ *lacerare* Ez 16,40. †

בתר : **qal**: pf. בָּתַר: *troncare* Gn 15,10. †

pi: impf. וַיְבַתֵּר: *troncare* Gn 15,10. †

I **בֶּתֶר** : *pezzo* Gn 15,10; Ger 34,18s. †

II * **בֶּתֶר** : בָּתֶר: n. l.

בִּתְרוֹן : senso inc.: – 1. n. l.; oppure? – 2. mattina, o burrone (cf. HAL) 2Sam 2,29. †

בַּת־שֶׁבַע : n. pr. f. *Betsabea*.

בַּת־שׁוּעַ : n. pr. f.

ג

גֵּא : *orgoglioso* Is 16,6. †

גאה : **qal**: pf. גָּאָה, גָּאוּ; impf. יִגְאֶה; inf. ass. גָּאֹה: *crescere, alzar*(*si*): piante Gb 8,11, acque Ez 47,5, Dio Es 15,1.21. †

גֵּאָה : *orgoglio* Prv 8,13. †

גֵּאֶה : plur. גֵּאִים: *orgoglioso* Sal 94,2.

גְּאוּאֵל : n. pr. m.

גַּאֲוָה : cs. גַּאֲוַת, sf. גַּאֲוָתִי: – 1. *sollevamento*: del mare Sal 46,4; – 2. *grandezza*: d'Israele Dt 33,29, di Dio Dt 33,26; – 3. *orgoglio* Sal 10,2.

גְּאוּלָּה : Rt 4,7 ➛ גְּאֻלָּה.

* גְּאוּלִים : sf. גְּאוּלַי: azione di riscatto (o di rappresaglia): שְׁנַת גְּאוּלַי l'anno in cui effettuerò il riscatto (o: compirò rappresaglie) Is 63,4. †

גָּאוֹן : cs. גְּאוֹן, sf. גְּאוֹנְךָ/נֵךְ, גְּאוֹנוֹ: – 1. *altezza*: delle onde Gb 38,11, alta vegetazione Ger 12,5; – 2. metaf.: a) grandezza, maestà Is 24,14; b) orgoglio Is 13,11.

גֵּאוּת : – 1. *il salire*: fumo Is 9,17, mare Sal 89,10; – 2. metaf.: a) *magnificenza* (di Dio) Is 26,10; b) *orgoglio* Sal 17,10.

* גַּאֲיוֹן : plur. גַּאֲיוֹנִים K: *orgoglioso* Sal 123,4. †

גֵּאָי(וֹ)ת : ➛ גַּיְא.

I גאל : **qal**: pf. גָּאַל, גָּאַלְתָּ, sf. גְּאָלוֹ, גְּאַלְתִּיךָ; impf. יִגְאַל/אָל; sf. יִגְאָלֵהוּ, יִגְאָלֵנוּ; imp. גְּאַל/גְּאָל, sf. גְּאָלָהּ; inf. ass. גָּאוֹל, cs. לִגְאוֹל, sf. לְגָאֳלֵךְ; pt. גֹּ(וֹ)אֵל, sf. גֹּאֲלוֹ, גֹּאֲלֵךְ, pass. plur. גְּאוּלִים (cf. sost. *גְּאוּלִים): (termine giuridico) prendere a carico, tradiz. *riscattare* (~ mantenere qlc., qlcs. nel quadro famigliare o tribale): – 1. sul piano umano: a) riscattare una casa o un terreno Lv 27,13.15; un parente divenuto schiavo Lv 25,48; una vedova senza figli Rt 4,4; b) riscattare > vendicare un omicidio Nm 35,19; – 2. in senso teologico: Dio riscatta: individui (dalla morte) Os 13,14, il popolo (dalla schiavitù o dall'oppressione) Is 51,10; Ger 31,11, cf. גְּאוּלֵי יהוה Is 62,12; – 3. *rivendicare* (come proprio) Gb 3,5;

nif: pf. נִגְאַל; impf. יִגָּאֵל(וּ): – 1. *essere riscattato* (campo) Lv 25,30; – 2. *riscattarsi* (se stesso: schiavo) Lv 25,49; – 3. essere riscattato (da יהוה: Gerusalemme) Is 52,3.

II גאל : **nif**: pf. נִגְאֲלָה, נְגֹאֲלוּ (Is 59,3; Lam 4,14) forma combinata del nif. נִגְאֲלוּ e del pu. גֹּאֲלוּ: *essere impuro* Sof 3,1. †

pi: pf. sf. גֵּאַלְנוּךָ: *rendere impuro* Ml 1,7. †

pu: impf. וַיְגֹאֲלוּ; pt. מְגֹאָל: *essere* (ritualmente) *impuro* Ml 1,7;

hif: pf. אֶגְאָלְתִּי Is 63,3 forma aram.: א iniziale anziché ה (oppure leggere pi. pf. גֵּאַלְתִּי o impf. אֶגְאָל): *sporcare*. †

hitp: impf. יִתְגָּאַל/אָל: *rendersi* (ritualmente) *impuro* Dn 1,8a.b. †

* **גֹּאַל** : plur. cs. גָּאֳלֵי: *impurità* Ne 13,29. †

גְּאֻלָּה : גְּאוּלָּה Rt 4,7: cs. גְּאֻלַּת, sf. גְּאֻלָּתִי/תֶךָ: – 1. *riscatto* Lv 25,26; – 2. *diritto* (e obbligo) *di riscatto* Lv 25,29; – 3. cf. אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ lett. quelli che hanno diritto (= dovere) di riscattarti = quelli del tuo clan Ez 11,15.

I **גַּב** : גַּב Ez 16,24, גָּב, sf. גַּבִּי, plur. cs. גַּבֵּי e גַּבֹּ(וֹ)ת, sf. גַּבֵּיהֶם e גַּבֹּתָם: *elevazione, curvatura* > : – 1. *dorso* Ez 10,12; dorso (di uno scudo) Gb 15,26; – 2. גַּבֹּת עֵינָיִם arcata sopraccigliare Lv 14,9; – 3. ~ cerchio (di ruota) 1Re 7,33; – 4. Ez 16,24.31.39 senso inc. ~ pedana.

II * **גַּב** : plur. cs. גַּבֵּי, sf. גַּבֵּיכֶם: *risposta* Gb 13,12. †

I * **גֵּב** : plur. גֵּבִים: *fossa d'acqua* 2Re 3,16; Ger 14,3. †

II * **גֵּב** : plur. גֵּבִים: senso inc. ? soffitto a cassettoni 1Re 6,9. †

III **גֵּב** : ➛ *גֵּבָה.

גֶּבֶא : – 1. *pozza* Is 30,14; – 2. *salina* Ez 47,11. †

* **גֵּבָה** : plur. גֵּבִים: *sciame* (di cavallette) Is 33,4. †

גבה : **qal**: pf. גָּבַהּ, גָּבְהָא Ez 31,5, גָּבַהְתָּ, גָּבְהוּ; impf. יִגְבַּהּ, תִּגְבַּהּ, תִּגְבְּהֶ(י)נָה Ez 16,50; inf. cs. גְּבֹהַּ, גָּבְהָה Sof 3,11: – 1. *essere alto*: albero Ez 19,11, u. 1Sam 10,23; – 2. metaf.: a) *essere altezzoso, orgoglioso* Is 3,16, c. לֵב sogg. Ez 28,2; b) *essere grande, esaltato* Is 5,16; c) *crescere* (sogg. לֵב) 2Cr 17,6;

hif: pf. הִגְבַּהְתִּי; impf. יַגְבִּיהַּ, יַגְבִּיהוּ, sf. וַיַּגְבִּיהֶהָ; inf. הַגְבִּהַּ; pt. מַגְבִּיהַּ, sf. מַגְבִּיהִי: – 1. *far crescere* (alberi) Ez 17,24, tirar su (muro) 2Cr 33,14, c. עוּף volare alto Gb 5,7; – 2. inf. הַגְבֵּהַּ = avv. in alto Is 7,11.

* **גְּבַהּ** : sempre allo stato cs. גְּבַהּ (➛ גָּבֹהַּ): *alto*: גְּ׳ קוֹמָה elevato (albero) Ez 31,3; *orgoglioso*: c. לֵב Prv 16,5, עֵינַיִם Sal 101,5, רוּחַ Qo 7,8. †

גָּבֹהַּ : cs. גְּבֹהַּ (2× גְּבַהּ ➛ גָּבֵהַּ), plur. גְּבֹהִים; f. גְּבֹהָה, plur. גְּבֹה(וֹ)ת: *grande, alto*: u. 1Sam 9,2, monte Is 30,25, torre Is 2,15; – 2. גְּבֹהָה גְבֹהָה = orgogliosamente 1Sam 2,3; גְּבֹהִים gli orgogliosi Is 5,15.

גֹּבַהּ : sf. גָּבְהוֹ, גָּבְהָם, plur. cs. גָּבְהֵי: – 1. *altezza, grandezza*: di un u. 1Sam 17,4, di un albero Am 2,9, del cielo Gb 22,12; – 2. c. אַף Sal 10,4, c. לֵב 2Cr 32,26, c. רוּחַ Prv 16,18: *orgoglio*.

גַּבְהוּת : *orgoglio* Is 2,11.17. †

גְּבוֹל : Gs 15,47 leggere Q גְּדוֹל.

גְּבוּל, גְּבֻל : sf. גְּבוּלִי, plur. sf. גְּבוּלֶיךָ: – 1. *territorio*: di un popolo: dei Cananei Gn 10,19, d'Israele 2Re 14,25, di una tribù Gs 13,30; di una città (Asdod) 1Sam 5,6; del Tempio Ez 43,12; dell'oscurità Gb 38,20; – 2. *confine* Nm 21,13; Is 19,19; – 3. *limite* Sal 104,9; – 4. termine architettonico: ? spazio, bordo, cornicione Ez 40,12; 43,13.

* **גְּבוּלָה**, *גְּבֻלָה : sf. גְּבֻלָתוֹ, plur. גְּבוּלֹ(וֹ)ת, sf. גְּבוּלֹ(וֹ)תֶיהָ: – 1. *territorio*: dei popoli Dt 32,8, di una tribù Gs 18,20, di una città Nm 32,33; – 2. *confine*:

dei popoli Is 10,13; – 3. *limite*: della terra Sal 74,17, margine (di un campo) Is 28,25.

גִּבּוֹר, גִּבֹּר : sf. גִּבּוֹרָם, plur. גִּבּוֹרִים, cs. גִּבּוֹרֵי, sf. גִּבּוֹרֶיךָ, גִּבּוֹרֵיהֶם: – 1. sost. *u. forte, valoroso*: גִּבּוֹר חַיִל valoroso guerriero Gdc 6,12; – 2. agg. *forte, valoroso*: מֶלֶךְ גִּ׳ Dn 11,3; אֵל גִּ׳ Is 10,21.

גְּבוּרָה : cs. גְּבוּרַת, sf. גְּבוּ/גְּבֻרָתִי, plur. גְּבוּ/גְּבֻר(וֹ)ת, sf. גְּבוּרֹתֶיךָ: – 1. *forza, potenza*: Qo 9,16; Sal 147,10 (forza del cavallo); – 2. *coraggio, forza*: Is 28,6; – 3. plur. גְּבוּרוֹת: *prodezze, grandi azioni* (di Dio) Sal 20,7.

גִּבֵּחַ : agg.: che ha la fronte calva Lv 13,41. †

גַּבַּחַת : – 1. fronte *calva* Lv 13,42s; – 2. stoffa "calva" cioè lisa (sul diritto e sul rovescio) Lv 13,55. †

גֹּבַי : גֹּבָי: (sciame di) *cavallette* Am 7,1; Na 3,17. †

גַּבַּי : גַּבַּי סַלָּי (txt. inc.) tradiz. n. pr. m. Ne 11,8. †

גֵּבִים : n. l.

גְּבִינָה : *formaggio* Gb 10,10. †

גָּבִיעַ : – 1. *coppa* (per bere) Gn 44,2, calice (del candelabro) Es 25,31.

גְּבִיר : *signore, padrone* Gn 27,29.37. †

גְּבִירָה : cs. גְּבֶרֶת, sf. גְּבִרְתִּי/תָּהּ: – 1. *padrona* Gn 16,4; – 2. ~ "Signora", titolo onorifico: a) della regina-madre 1Re 15,13; b) della moglie del faraone 1Re 11,19.

גָּבִישׁ : *cristallo* Gb 28,18. †

גבל : **qal**: pf. גָּבְלוּ; impf. יִגְבֹּל, תִּגְבָּל־: – 1. *segnare il confine* (di un territorio, c. acc.) Gs 18,20, *fissare un confine* (c. acc.) Dt 19,14; – 2. *essere limitrofo* (ad un territorio, c. בְּ) Zc 9,2. †

hif: pf. וְהִגְבַּלְתָּ; imp. הַגְבֵּל: *fissare un limite* Es 19,12.23. †

גְּבַל : n. l. *Biblo.*

גְּבָל : n. reg.

גִּבְלִי : gntl. di גְּבַל.

גַּבְלֻת : ? saldatura, ? intreccio Es 28,22; 39,15. †

גִּבֵּן : *gobbo* Lv 21,20. †

* **גַּבְנֹן** : plur. גַּבְנֻנִּים: *gobba*: הַר גַּבְנֻנִּים lett. monte a gobbe Sal 68,16, הָרִים גַּ׳ (גַּ׳ = apposizione) v. 17. †

גֶּבַע : n. l.

גִּבְעָא : n. pr. m. e n. l.

I **גִּבְעָה** : cs. גִּבְעַת, sf. גִּבְעָתָהּ, plur. גְּבָעוֹת, cs. גִּבְעֹ(וֹ)ת, sf. גִּבְעוֹתֶיךָ: *collina* (spesso // הַר) 2Sam 2,25; רֹאשׁ הַגִּ׳ cima della collina Es 17,9; collina = luogo di culto idolatrico 1Re 14,23; גִּבְעָה è spesso diventato nome proprio di luogo (cf. II).

II **גִּבְעָה** : n. l.: loc. גִּבְעָתָה, talvolta הַגִּבְעָה (➛ I גִּבְעָה).

גִּבְעֹל : lett. cupola > fiore appena dischiuso Es 9,31. †

גִּבְעֹ(וֹ)ן : n. l. *Gabaon.*

גִּבְעֹ(וֹ)נִי : gntl. di גִּבְעֹן.

גִּבְעַת : Gs 18,28: ➛ II גִּבְעָה.

גִּבְעָתִי : gntl. di II גִּבְעָה.

גבר : **qal**: pf. גָּבַר, גָּבְרוּ/בֵרוּ; impf. יִגְבַּר, יִגְבְּרוּ: *essere forte, potente*: – 1. ass. Es 17,11 (nemici), Gn 7,18 (acque del diluvio); – 2. c. prep.: c. בְּ tra 1Cr 5,2, c. מִן più di 2Sam 1,23, c. עַל Sal 103,11;

pi: pf. גִּבַּרְתִּי, sf. גִּבַּרְתִּים; impf. יְגַבֵּר: *rendere* (più) *forte*: Zc 10,6.12; Qo 10,10. †

hif: pf. הִגְבִּיר; impf. נַגְבִּיר: *essere forte* Sal 12,5; c. בְּרִית Dn 9,27 ➛ HAL;

hitp: impf. יִתְגַּבָּר(וּ): *mostrarsi forte*: – 1. ass. Gb 36,9; – 2. c. prep.: c. אֶל Gb 15,25, c. עַל Is 42,13.

I **גֶּבֶר** : גָּבֶר, cs. גְּבַר, plur. גְּבָרִים: *u.* ("vir"), *u. forte* (:: alla d. e al bambino): Es 12,37; guerriero Gdc 5,30; maschio Gb 3,3; ognuno Gl 2,8; colui (che) Sal 34,9.

II **גֶּבֶר** : n. pr. m.

גִּבָּר : n. l.

גִּבֹּר : ➛ גִּבּוֹר.

גַּבְרִיאֵל : n. pr. m. *Gabriele*.

גְּבֶרֶת : ➛ גְּבִירָה.

גִּבְּתוֹן : n. l.

גָּג : – 1. *tetto* (tetto piano delle case in Palestina): di una casa Dt 22,8, del Tempio Ez 40,13; פִּנַּת־גָּג angolo sotto (?) un tetto Prv 21,9; – 2. parte superiore dell'altare dei profumi Es 30,3.

I **גַּד** : *coriandolo* Es 16,31; Nm 11,7. †

II **גַּד** : גָּד: – 1. *fortuna* Gn 30,11; – 2. n. d. *Gad*; – 3. n. l.

גָּד : – 1. n. pr. m.; – 2. n. tr.

גִּדְגָּד : n. l. in חֹר הַגִּ׳.

גֻּדְגֹּדָה : n. l.

I **גדד** : **hitpo**: impf. יִתְגֹּדָד, יִתְגֹּדְדִי/דֵדִי, תִּתְגֹּדְדוּ, וַיִּתְגֹּדְדוּ, יִתְגֹּדָדוּ, תִּתְגֹּדָדוּ; pt. plur. מִתְגֹּדְדִים: *farsi dei tagli* (rituali) 1Re 18,28.

II **גדד** : **qal**: impf. יָגוֹדּוּ: *assembrarsi* (contro עַל) Sal 94,21;

hitpo: impf. יִתְגּוֹדָדוּ (txt.! ➛ comm.): c. acc. בֵּית־ radunarsi Ger 5,7. †

גַּדָּה : n. l. in חֲצַר גַּ׳.

I **גְּדוּד** : plur. sf. גְּדוּדֶיהָ: – 1. *fossato* (al. mura) 2Sam 22,30; Sal 18,30; – 2. *solco* Sal 65,11. †

II **גְּדוּד** : plur. גְּדוּדִים, cs. גְּדוּדֵי, sf. גְּדוּדָיו: – 1. *banda*: di briganti 1Sam 30,8; – 2. *corpo d'armata* 2Re 6,23; – 3. *raid, razzia* 2Sam 3,22.

* **גְּדוּדָה** : plur. גְּדֻדֹת: *taglio* (rituale) Ger 48,37. †

גָּדוֹל, גָּדֹל : cs. גְּד(וֹ)ל e גְּדָל־, sf. גְּדוֹלָם, plur. גְּד(וֹ)לִים, cs. גְּדֹלֵי, sf. גְּדֹלָיו, f. גְּד(וֹ)לָה, plur. גְּד(וֹ)ל(וֹ)ת: *grande*: – 1. in generale: u. Gs 14,15, albero 2Sam 18,9, città Gn 10,12, grido Gs 6,5, peccato Ez 9,9; – 2. *grande, importante*: il nome 2Sam 7,9, una d. 2Re 4,8, una questione Es 18,22, הַגְּדֹלִים i notabili Ger 5,5; – 3. *grande = numeroso*: nazione Gn 12,2, esercito Ez 17,17; – 4. *grande = figlio maggiore* Gn 27,1; – 5. *grande* (riferito a Dio): lui stesso Es 18,11, il suo nome Gs 7,9, la sua חֶסֶד 1Re 3,6, le sue opere Dt 11,7; – 6. cs. גְּדוֹל: גְּדוֹל כְּנָפַיִם dalle grandi ali Ez 17,3, גְּ׳ חֶסֶד ~ di grande fedeltà Sal 145,8; – 7. גָּדוֹל sost.:

גְּדוּלוֹת cose grandi: opere di Dio Dt 10,21, ~ parole arroganti Sal 12,4.

גְּדוּלָּה (4x) ; גְּדוּלָה (2x); גְּדֻלָּה: cs. גְּדֻלַּת, sf. גְּדוּלָּתוֹ, גְּדֻלָּתוֹ, plur. גְּדֻלּוֹת, sf. גְּדוּלֹּתֶיךָ (K גְּדֻלּוֹתֶיךָ, Q sg. גְּדוּלָּתְךָ) Sal 145,6: *grandezza*: di un re Est 1,4, di Dio 1Cr 29,11, dell'opera di Dio 2Sam 7,21.

* גִּדּוּף : plur. גִּדּוּפִים, cs. גִּדּוּפֵי: *sarcasmo* Is 43,28; Sof 2,8. †

* גִּדּוּפָה : plur. sf. גִּדֻּפֹתָם: *sarcasmo* Is 51,7. †

גְּדוֹר : n. pr. m.

*גְּדוֹת : Is 8,7 ➛ *גִּדְיָה.

גְּדִי : plur. גְּדָיִים, cs. גְּדָיֵי: *capretto* (talvolta agnello) Gn 27,9.

גָּדִי : – 1. gntl. di גָּד; – 2. n. pr. m.

גַּדִּי : n. pr. m.

גַּדִּיאֵל : n. pr. m.

* גִּדְיָה : plur. sf. גְּדוֹתָיו Is 8,7, גִּדְיֹתָיו K 1Cr 12,16: *rive* (di un fiume).

*גְּדִיָּה : *capretta* Ct 1,8. †

I גָּדִישׁ : *bica*, mucchio di covoni Es 22,5; Gdc 15,5; Gb 5,26. †

II גָּדִישׁ : *tumulo* Gb 21,32. †

גדל : **qal**; pf. גָּדַל, גָּדַלְתָּ, גָּדְלוּ; impf. יִגְדַּל/דָּל, יִגְדְּלוּ/דָּלוּ; inf. גְּדוֹל: – 1. *crescere* (in senso proprio): bambino Gn 21,8; – 2. *diventare importante* Gn 26,13; – 3. *essere grande* 2Sam 7,22; Sal 40,17; – 4. *essere prezioso* 1Sam 26,24;

pi: pf. גִּדֵּל e גִּדַּל, גִּדְּלָה, גִּדַּלְתִּי, sf. גִּדְּלוֹ, גִּדְּלוּהוּ; impf. יְגַדֵּל, אֲגַדְּלָה, יְגַדְּלוּ, sf. תְּגַדְּלֶנּוּ, וַיְגַדְּלֵהוּ; imp. גַּדֵּל, גַּדְּלוּ; inf. גַּדֵּל, sf. גַּדֶּלְךָ, גַּדְּלָם; pt. plur. מְגַדְּלִים: – 1. *allevare* (figli) Is 1,2; – 2. *far crescere*: piante Is 44,14; – 3. *lasciar crescere*: capelli Nm 6,5; – 4. *magnificare*: nome Gn 12,2, trono 1Re 1,47, Dio Sal 34,4;

pu: pt. plur. מְגֻדָּלִים *essere* (ben) *coltivato* (piante) Sal 144,12. †

hif: pf. הִגְדִּ(י)ל, הִגְדַּלְתָּ, הִגְדִּילוּ; impf. יַ/תַּגְדִּ(י)ל, וַתַּגְדֵּל, וַיַּגְדִּ(י)לוּ; inf. לְהַגְדִּיל; pt. מַגְדִּל, plur. מַגְדִּילִים: – 1. *ingrandire, ingrossare, aumentare*: mucchio di legna Ez 24,9, sapienza Qo 1,16, חֶסֶד Gn 19,19; – 2. c. לַעֲשׂוֹת: fare cose grandi Gl 2,21, ass. c. עַל Sal 35,26; – 3. *diventar grande* (ass.) Dn 8,4.8;

hitp: pf. הִתְגַּדִּלְתִּי; impf. יִתְגַּדֵּל/דָּל: *manifestare la propria grandezza* Ez 38,23, c. עַל Is 10,15; Dn 11,36.

גָּדֵל : plur. cs. גִּדְלֵי: *grande*; הלך הָלוֹךְ וְגָדֵל diventare grande Gn 26,13; גִּדְלֵי בָשָׂר lett. grandi di carne cioè provvisti di un grande membro Ez 16,26.

גֹּדֶל : sf. גָּדְלוֹ, גָּדְלוֹ/לְךָ: – 1. *grandezza* (di un albero) Ez 31,7, (di Dio) Dt 3,24; – 2. *orgoglio* Is 9,8.

גִּדֵּל : n. pr. m.

* גְּדִל : plur. גְּדִלִים: specie di decorazioni appese a un vestito Dt 22,12, alle colonne del Tempio 1Re 7,17. †

גְּדֻלָּה : ➛ גְּדוּלָּה.

גְּדַלְיָה : n. pr. m.

גְּדַלְיָהוּ : n. pr. m.

גִּדַּלְתִּי : tradiz. n. pr. m. 1Cr 25,4.29 ➛ comm. †

גדע : **qal**: pf. גָּדַע, גָּדַעְתִּי; impf. וָאֶגְדַּע; pt. pass. plur. גְּדוּעִים: *abbattere*: albero Is 10,33, corno Lam 2,3; *troncare*: braccio 1Sam 2,31;

nif: pf. נִגְדַּע e נִגְדַּע, נִגְדְּעָה, נִגְדַּעְתָּ, נִגְדְּעוּ: *essere abbattuto*: corno Ger 48,25; metaf.: stella Is 14,12.

pi: pf. גִּדַּע, גִּדֵּעַ; impf. וַיְגַדַּע, אֲגַדֵּעַ, תְּגַדֵּעוּן: – 1. *abbattere*: corno Sal 75,11, idoli Dt 12,3; – 2. *spezzare* chiavistelli Is 45,2;

pu: pf. גֻּדָּעוּ: *essere abbattuti*: alberi Is 9,9. †

גִּדְעוֹן : n. pr. m. *Gedeone*.

גִּדְעֹם : n. l.

גִּדְעֹנִי : n. pr. m., gntl.

גדף : **pi**: pf. גִּדַּפְתָּ, גִּדְּפוּ; pt. מְגַדֵּף: – 1. *bestemmiare* Nm 15,30; – 2. *insultare* (oppure = 1) Sal 44,17.

גדר : **qal**: pf. גָּדַר, גָּדַרְתִּי, גָּדְרוּ; pt. גֹּדֵר, plur. גֹּדְרִים: *ammucchiare pietre*: גֹּדֵר muratore 2Re 12,13; גָּ׳ c. גָּדֵר Ez 13,5, c. פֶּרֶץ turare (una falla in un muro) Am 9,11; sbarrare (una strada) Os 2,8; Gb 19,8; ~ murare Lam 3,7 (c. בְּעַד).

גֶּדֶר : n. l.

גָּדֵר : *muro* (a secco): muro di vigna Is 5,5 o mura di una città Mic 7,11; c. בָּנָה Mic 7,11, c. גָּדַר Ez 13,5, c. פרץ pi. Is 5,5.

גְּדֹר, גְּדוֹר : n. l.

I * **גְּדֵרָה** : cs. ➛ גֶּדֶרֶת, plur. גְּדֵר(ו)ת, cs. גִּדְר(ו)ת, sf. גְּדֵרֹתָיו: – 1. *muretto* fungente da recinto per il bestiame: גִּדְרֹת צֹאן Sof 2,6; – 2. *mura* (di una città) Sal 89,41.

II **גְּדֵרָה** : n. l.

גְּדֵרוֹת : n. l.

גְּדֵרִי : gntl. di גֶּדֶר o di בֵּית גָּדֵר.

גֶּדֶרֶת : ➛ I גְּדֵרָה: *muro*: הַגּ׳ הֲגִינָה ? muro di protezione Ez 42,12. †

גְּדֵרָתִי : gntl. di II גְּדֵרָה.

גְּדֵרֹתַיִם : n. l.

גהה : **qal**: impf. יִגְהֶה: *guarire* Os 5,13. †

גֵּהָה : *guarigione* Prv 17,22. †

גהר : **qal**: impf. וַיִּגְהַר *abbassarsi*, stendersi 1Re 18,42; 2Re 4,34s. †

גַּו sf. גַּוֶּךָ, גַּוֶּךָ: *schiena*, nella locuzione הִשְׁלִיךְ אַחֲרֵי גַוּוֹ "gettare dietro la schiena" = respingere, non tener conto di 1Re 14,9. ➛ I *גֵּו.

I * **גֵּו** : cs. גֵּו, sf. גֵּוִי, גֵּוְךָ, גֵּוֶךָ: *schiena* Is 50,6. ➛ גַּו.

II **גֵּו** : *consorzio* (umano) Gb 30,5. †

I **גּוֹב** : n. l.

II **גּוֹב** : Na 3,17: dittografia, leggere כְּגֹבַי.

גּוֹג : n. pr. m. *Gog*.

גוד : **qal**: impf. יָגֻד, sf. 1a pers. plur. יְגוּדֶנּוּ: *assalire* Gn 49,19; Ab 3,16. †

I **גֵּוָה** : *orgoglio* Ger 13,17; Gb 33,17 (➛ גֵּאָה, גֵּאוּת, גַּאֲוָה). †

II **גֵּוָה** : Gb 20,25, leggere מְגֵּוּהוּ, ➛ I *גֵּו.

גוז : **qal**: pf. גָּז; impf. וַיָּגָז: *passare* Sal 90,10; Nm 11,31 ➛ HAL e comm.: ? leggere hif.

גּוֹזָל : plur. sf. גּוֹזָלָיו: *giovane uccello*: giovane aquila Dt 32,11; tradiz. tortora Gn 15,9. †

גּוֹזָן : n. reg.

גוח : ➛ גיח.

גּוֹי : sf. גּוֹיִי, גּוֹיֶךָ, גּוֹיְךָ, plur. גּוֹיִם, גֹּיִם K, cs. גּוֹיֵי, גּוֹיֵ, sf. גּוֹיַיִךְ Q, גּוֹיֵהֶם: *nazione, popolo*: – 1. גּוֹיִם = *i popoli*, compreso Israele 1Sam 8,5; Is 14,12; – 2. i discendenti di Abramo e d'Israele: גּוֹי גָּדוֹל Gn 12,2, גּוֹי קָדוֹשׁ Es 19,6, גּוֹי אֶחָד Ez 37,22, גּוֹיֶךָ (= popolo di יהוה) Sal 106,5; – 3. i "*pagani*": Nm 14,15, Es 9,24 (Egitto), Is 14,32 (Filistea), גּוֹיֵ־הָאָרֶץ Esd 6,21; אֱלֹהֵי הַגּ׳ Dt 29,17; – 3. metaf. גּוֹי = cavallette Gl 1,6.

גְּוִיָּה : cs. גְּוִיַּת, sf. גְּוִיָּתוֹ/תָם, plur. גְּוִיּ(וֹ)ת, sf. גְּוִיֹּתֵיהֶם, גְּוִיֹּתֵיהֶנָה: *corpo*: – 1. di un essere animato Dn 10,6; – 2. *cadavere* Gdc 14,8; – 3. corpo = persona intera Ne 9,37.

גּוֹיִם : n. pop.

גּוֹלָה, גֹּלָה : – 1. coll. *gli esiliati, i deportati* Ger 28,6; קְהַל הַגּ׳ l'assemblea dei deporatati Esd 10,8; – 2. *l'esilio, la deportazione*: הָלַךְ בַּגּ׳ andare in esilio Ger 48,11, כְּלֵי ג׳ bagaglio del deportato Ez 12,3, שְׁבִי הַגּ׳ i prigionieri della deportazione Esd 2,1.

גּוֹלָן : n. reg.

גּוּמָּץ : *fossa* Qo 10,8. †

גּוּנִי : n. pr. m. e gntl.

גוע : **qal**: pf. גָּוַע, גָּוְעוּ, גָּוַעְנוּ; impf. אֶגְוַע, יִגְוַע/וָע, יִגְוְעוּ/וָעוּ, יִגְוָעוּן; inf. בִּגְוַע, לִגְוֹעַ; pt. גֹּוֵעַ: *spirare* Gn 25,8 (u.), Gn 7,21 (כָּל־בָּשָׂר).

גוף : **hif**: impf. יָגִיפוּ: *chiudere* (una porta) Ne 7,3. †

* **גּוּפָה** : cs. גּוּפַת, plur. גּוּפֹת: *cadavere* 1Cr 10,12. †

I **גור** : **qal**: pf. גָּר (גֶּר־ Gn 35,27), גַּרְתָּה, גַּרְתִּי, גָּרוּ: impf. יָגוּר, וַיָּ/תָּגָר, תָּגוּרִי, אָגוּרָה, יָגוּרוּ, sf. יְגֻרְךָ; imp. גּוּר, גּוּרִי; inf. cs. לָגוּר: pt. גָּר, plur. גָּרִים, cs. גָּרֵי, f. cs. גָּרַת: *risiedere, abitare* in un paese come straniero o immigrato, cioè con uno statuto inferiore a quello degli autoctoni: Abramo in Egitto Gn 12,10, Israele in Egitto Is 52,4, un Efraimita presso i Beniaminiti Gdc 19,16, una Sunamita in Filistea 2Re 8,1, un Giudaita in Moab Rt 1,1, il fedele sul monte di יהוה Sal 15,1, ecc.; il lupo accanto all'agnello Is 11,6;

hitpo: impf. יִתְגּוֹרָרוּ; pt. מִתְגּוֹרֵר: *abitare* con lo statuto di immigrato 1Re 17,20.

II **גור** : **qal**: impf. יָגוּר; inf. ass. גּוֹר; pt. גָּר: *attaccare*: ass. Is 54,15a, c. אֵת 54,15b, c. עַל Sal 59,4.

III **גור** : **qal**: impf. יָגוּרוּ, וַיָּגָר, אָגוּר, תָּגוּר; imp. גּוּרוּ: *aver paura di, temere*: c. acc. Dt 32,27, c. מִן Dt 18,22, c. מִפְּנֵי 1Sam 18,15; c. לְ per qlc. Os 10,5.

* **גּוּר** : plur. cs. גּוּרֵי, sf. גּוּרֹתָיו: *leoncello* Ger 51,38; Na 2,13. †

I **גּוֹר** : plur. sf. גּוּרֶיהָ, גּוּרֵיהֶן: *giovane animale*: cucciolo di leone Dt 33,22, cucciolo di sciacallo Lam 4,3.

II גּוּר : n. l.

גּוּר־בַּעַל : n. l.

גּוֹרָל : cs. גּ(וֹ)רַל, sf. גּוֹרָלָם, plur. גּ(וֹ)רָלוֹת: – 1. *sorte* gettata in vista di una spartizione, dell'attribuzione di un privilegio o di una funzione, di un obbligo cultuale, ecc.(cf. HAL): c. I ידד tirare Gl 4,3, ירה tirare Gs 18,6, שׁלך hif. Gs 18,8, c. יצא לְ 1Cr 24,7, נפל לְ 1Cr 26,14; c. נתן Gs 21,8; – 2. *ciò che è ottenuto tramite la sorte*: גֹּרַל נַחֲלָתֵנוּ Nm 36,3, גְּבוּל גּוֹרָלָם Gs 18,11, עָרֵי גּוֹרָלָם Gs 21,20; – 3. sorte > *retribuzione* divina Dn 12,13.

גּוּשׁ Q, גִּישׁ K : *crosta*: גּ׳ עָפָר crosta terrosa Gb 7,5. †

גֵּז : plur. cs. גִּזֵּי: – 1. *tosatura* (delle pecore) Dt 18,4; – 2. *campo falciato* Sal 72,6; – 3. *fienagione* Am 7,1.

גִּזְבָּר : *tesoriere* Esd 1,8. †

גזה : **qal**: pt. sf. גּוֹזִי: *tagliare* (sott. il cordone ombelicale) Sal 71,6. †

גִּזָּה : cs. גִּזַּת: *lana tosata* Gdc 6,37-40. †

גִּזֹנִי : gntl. di *גִּיזֹה o di *גִּיזוֹן.

גזז : **qal**: impf. תָּגֹז, וַיָּגָז; imp. גֹּזִּי, גָּזִּי; inf. לָגֹז e לִגְזֹז; pt. גֹּזֵז, plur. גֹּזְזִים, cs. גֹּזֲזֵי, sf. גֹּזְזֶיָ: *tosare*: pecora Gn 31,19, capelli Ger 7,29;

nif: pf. נָגֹזּוּ: *essere tagliato* Na 1,12. †

גָּזֵז : n. pr. m.

גָּזִית : *taglio*: אַבְנֵי גָ׳ pietre di taglio 1Re 5,31; per estensione גָּזִית = pietre di taglio 1Re 6,36.

גזל : **qal**: pf. גָּזַל/זָל, גָּזַלְתִּי, גָּזְלוּ/זָלוּ; impf. יִגְזֹל, תִּגְזָל־, יִגְזְלוּ; inf. לִגְזֹל; pt. גּוֹזֵל, sf. גֹּזְלוֹ, plur. cs. גֹּזְלֵי, pass. גָּזוּל: *prendere con la violenza*: predare (bestiame) Gb 24,2, strappare (pelle) Mic 3,2, rapire (donne) Gdc 21,23; impadronirsi di (case) Gb 20,19;

nif: pf. נִגְזְלָה: *essere tolto* (sonno) Prv 4,16. †

גֵּזֶל : *saccheggio*: גֵּ׳ מִשְׁפָּט violazione del diritto Qo 5,7.

גָּזֵל : *rapina* Lv 5,21; Is 61,8.

גְּזֵלָה : cs. גְּזֵלַת: *cosa rubata* Lv 5,23; גָּזַל גְּ׳ commettere una rapina Ez 18,7.

גָּזָם : tradiz. *cavalletta* (coll.) Am 4,9.

גַּזָּם : n. pr. m.

גֶּזַע : *ceppo* Gb 14,8; Is 40,24, metaf. Is 11,1. †

I גזר : **qal**: pf. גָּזַר; impf. תִּגְזַר; imp. גִּזְרוּ, גְּזֹרוּ; pt. גֹּזֵר: – 1. *tagliare*: bambino 1Re 3,25s, alberi 2Re 6,4; גֹּ׳ לִגְזָרִים Sal 136,13; – 2. > metaf.: tranciare = *prendere una decisione* Gb 22,28;

nif: pf. נִגְזַר, נִגְזַרְתִּי, נִגְזָרוּ: – 1. *essere reciso* (da), *eliminato* (da) + מִן Is 53,8; – 2. metaf. *essere deciso* Est 2,1.

II גזר : **qal**: impf. וַיִּגְזֹר: *divorare* Is 9,19. †

I * גֶּזֶר : plur. גְּזָרִים: *pezzi* Gn 15,17; Sal 136,13. †

II גֶּזֶר : n. l.

* גָּזֵר : f. גְּזֵרָה: *tagliato* (privato d'acqua): אֶרֶץ גְּזֵרָה paese arido (= privato d'acqua; al. luogo appartato) Lv 16,22. †

גִּזְרָה : – 1. *luogo separato* > cortile Ez 41,12-15; – 2. ? forma, ? figura Lam 4,7 (➛ comm.)

גִּזְרִי : gntl. di II גֶּזֶר.

גחה : **qal**: pt. sf. גֹּחִי *trarre* Sal 22,10. †

גָּחוֹן : sf. גְּחֹנְךָ: *ventre* Gn 3,14; Lv 11,42. †

גִּחוֹן : ➛ גִּיחוֹן.

גֵּחֲזִי : ➛ גֵּיחֲזִי.

* גַּחַל o * גֶּחָל : plur. גֶּחָלִים, cs. גַּחֲלֵי, sf. גֶּחָלָיו: *carboni ardenti* (di legno), *braci*: – 1. Ez 24,11, גַּחֲלֵי אֵשׁ Lv 16,12; – 2. metaf. Prv 25,22.

גַּחֶלֶת : sf. גַּחַלְתִּי: *carboni ardenti* (di legno), *braci*: – 1. Is 47,14; – 2. metaf. 2Sam 14,7. †

גַּחַם : n. pr. m.

גַּחַר : גֹּחַר: n. pr. m.

גַּיְא, גַּי, גֵּי : cs. גֵּיא, גֵּי, plur. גֵּאָי(וֹ)ת, גֵּאָיוֹת Q, גֵּיאוֹת K 2Re 2,16, sf. גֵּיאוֹתֶיךָ: *valle, burrone* Gs 8,11; 2Re 2,16. Il termine compare in vari n. l.

גִּיד : plur. גִּ(י)דִים, cs. גִּידֵי: *tendine, nervo* Is 48,4; Gb 10,11.

גיח, גוח : **qal**: impf. יָגִיחַ; imp. גֹּחִי; inf. sf. גִּיחוֹ: – 1. *sgorgare* (mare) Gb 38,8; – 2. *urlare* Mic 4,10.

hif: impf. וַתָּגַח; pt. מֵגִיחַ: – 1. *far sgorgare* (un fiume) Ez 32,2; – 2. metaf. *sbucare* (esercito) Gdc 20,33. †

גִּיחַ : n. l.

גִּ(י)חוֹן : – 1. n. fiu. Gn 2,13; – 2. n. l.

גֵּ(י)חֲזִי : n. pr. m.

גיל : **qal**: pf. גַּלְתִּי; impf. יָגִיל/תָּגִיל, יָגֵל, יָגִיל: Q יָגֶל, K יָגִיל Sal 21,2, וַיָּגֶל, אָגִילָה, יָגִילוּ, יְגִילוּן, תָּגֵלְנָה, נָגִילָה; imp. גִּילִי; inf. גִּיל Q, גּוֹל K Prv 23,24: *esultare, rallegrarsi*: – 1. ass. Sal 14,7; – 2. c. בְּ Is 9,2, c. עַל Sof 3,17.

I גִּיל : sf. גִּילְכֶם: *età* Dn 1,10. †

II גִּיל : *gioia, allegrezza* Sal 45,16.

גִּילָה : *gioia, allegrezza* Is 65,18.

גִּ(י)לֹנִי : gntl. di *גִּלֹה.

גִּינַת : n. pr. m.

גִּיר : ➛ גֵּר.

* גִּיר : ➛ גֵּר.

גִּישׁ, גּוּשׁ : n. l.

גֵּישָׁן : n. pr. m.

I גַּל : גֶּל, plur. גַּלִּים: *mucchio* (sott. di pietre “rotolate”): – 1. ass. sg. Gn 31,51 (mucchio fungente da segnale di confine); ass. plur. Ger 9,10 (גּ׳ = rovine); – 2. גַּל־ אֲבָנִים Gs 7,26 (גּ׳ = tumulo).

II * גַּל : plur. גַּלִּים, cs. גַּלֵּי־, sf. גַּלֵּי, גַּלָּיו, גַּלֵּיהֶם: *onde*: – 1. גַּלֵּי הַיָּם Is 48,18; – 2. metaf.: a) castigo Sal 42,8; b) esercito Ez 26,3; – 3. *sorgente* Ct 4,12 (txt.! cf. comm.).

* גֵּל : sf. גֶּלְלוֹ, plur. cs. גֶּלְלֵי: *escrementi* Ez 4,12.15; Gb 20,7. †

* גֹּל : sf. גֻּלָּהּ Zc 4,2 ➛ גֻּלָּה.

* גַּלָּב : plur. גַּלָּבִים: *barbiere*: תַּעַר הַגּ׳ (lett. coltello da barbiere) rasoio Ez 5,1. †

גִּלְבֹּעַ : n. reg.

I **גַּלְגַּל** : plur. sf. גַּלְגַּלָּיו: – 1. *ruota* Is 5,28; – 2. Ez 10,2.6.13 ? ruota ➛ comm.; – 3. ? rullo (al di sopra di un pozzo) Qo 12,6.

II **גַּלְגַּל** : varietà di cardo (Gundelia Tournefortii) Sal 83,14; Is 17,13 ➛ TOB. †

I * **גִּלְגָּל** : cs. גִּלְגַּל: *ruota* Is 28,28. †

II **גִּלְגָּל** : nome di luogo (luoghi ?).

גֻּלְגֹּלֶת : sf. גֻּלְגְּלֹתָם, גֻּלְגָּלְתּוֹ: *cranio*: Gdc 9,53; (lett. secondo i loro cranii) individualmente Nm 1,2.

* **גֶּלֶד** : sf. גִּלְדִּי: *pelle* Gb 16,15. †

גלה : **qal**: pf. גָּלָה, גָּלְתָה, גָּלִיתָ(ה), גָּלוּ; impf. יִגְלֶה, (וַ)יִּגֶל, אֶגְלֶה; imp. גְּלֵה; inf. ass. גָּלֹה, cs. גְּלוֹת; pt. גֹּ(וֹ)לֶה, f. גֹּלָה, plur. m. גֹּלִים, pass. גָּלוּי, cs. גְּלוּי: – 1. *scoprire* (ciò che è coperto, tappato): orecchio 1Sam 9,15, occhio Nm 24,4; – 2. *rivelare*: un segreto Am 3,7; – 3. *andarsene*: gloria 1Sam 4,21; – 4. *andare in esilio* 2Re 17,23, גֹּלֶה deportato Am 6,7;

nif: pf. נִגְלָה, נִגְלְתָה, נִגְלֵיתִי, נִגְלוּ; impf. יִ/תִּגָּלֶה, תִּגָּל, יִגָּלוּ; imp. הִגָּלוּ; inf. ass. נִגְלֹה, cs. הִגָּלוֹת e נִגְלוֹת; pt. f. plur. נִגְלוֹת: – 1. *essere mostrato*: nudità Es 20,26, fondamenta Ez 13,14, gloria Is 40,5; – 2. *mostrarsi* 2Sam 6,20; – 3. *essere conosciuto, rivelato*: parola 1Sam 3,7, notizia Is 23,1; – 4. *rivelarsi*: Dio Is 22,14; – 5. *essere portato via* Is 38,12;

pi: pf. גִּלָּה, גִּלְּתָה, גִּלִּית, גִּלֵּיתִי e גִּלִּיתִי, גִּלּוּ; impf. יְגַלֶּה, תְּגַלֶּה (➛ le gramm.), וַיְגַל, תְּגַל, תְּגַלֶּ, תְּגַלִּי; imp. גַּל, גַּלִּי; inf. cs. גַּלּוֹת; pt. מְגַלֶּה: – 1. *mostrare, scoprire*: peccato Gb 20,27, vergogna Os 2,12, segreto Prv 11,13, giustizia Sal 98,2; – 2. גִּ׳ + עֶרְוָה avere un rapporto sessuale Lv 18,6-19; – 3. svelare > *aprire* (gli occhi) Nm 22,31;

pu: pf. גֻּלְּתָה; pt. f. מְגֻלָּה: – 1. *essere svelato*: rimprovero Prv 27,5; – 2. *essere portato via* Na 2,8 (testo ?);

hif: הִגְלָה e הֶגְלָה, הִגְלִיתָ, הִגְלֵיתִי, הִגְלוּ, הִגְלִיתֶם, sf. הֶגְלָם/הֶ׳; impf. וַיֶּגֶל, sf. וַיַּגְלֶהָ, וַיַּגְלוּם; inf. cs. הַגְלוֹת, sf. הַגְלוֹתִי, בַּגְלוֹתוֹ (= בְּהַגְ׳): *deportare* in esilio 2Re 15,29;

hof: pf. הָגְלָה, הָגְלַת, הָגְלוּ; pt. plur. מָגְלִים: *essere deportato* in esilio Ger 40,1;

hitp: impf. וַיִּתְגַּל; inf. cs. הִתְגַּלּוֹת: – 1. *denudarsi* Gn 9,21; -2. metaf. *mostrarsi* Prv 18,2 (לֵב).

גִּלֹה : n. l.

גֻּלָּה : cs. גֻּלַּת, plur. גֻּלֹּ(וֹ)ת: – 1. *vasca, stagno* > n. l. Gdc 1,15; – 2. *coppa* (di lampada ad olio) Zc 4,3; – 3. elementi decorativi in cima alle colonne del tempio di Salomone 1Re 7,41s.

גִּלֻּלִים, גִּלּוּלִים : cs. גִּלּוּלֵי, sf. גִּלּוּלַיִךְ, גִּלּוּלָיו, גִּלּוּלֶיהָ, גִּלּוּלֵיכֶם: *idoli* Ez 20,7.

* **גְּלוֹם** : plur. cs. גְּלוֹמֵי: *mantello* Ez 27,24. †

גֹּלָן : Gs 20,8; 21,27: ➛ גּוֹלָן. †

גָּלוּת : cs. גָּלוּת, גָּלֻת, sf. גָּלוּתִי, גָּלוּתֵנוּ: – 1. *deportazione* 2Re 25,27; – 2. coll. *i deportati* Is 20,4.

גלח : **pi**: pf. גִּלַּח, גִּלְּחָה, sf. גִּלְּחוֹ; impf. יְגַלַּח, יְגַלֵּחַ, יְגַלְּחוּ, sf. יְגַלְּחֵם, יְגַלְּחֻנוּ; inf. sf. גַּלְּחוֹ: – 1. *radere, tagliare* (capelli, peli) Lv 14,9; – 2. ass. *radersi* Gn 41,14;

pu: pf. גֻּלַּח, גֻּלַּחְתִּי; pt. m. plur. cs. מְגֻלְּחֵי: *avere i capelli* (la barba) *tagliati* Gdc 16,17.22; Ger 41,5. †

hitp: pf. הִתְגַּלָּח; inf. sf. הִתְגַּלְּחוֹ: *radersi* Lv 13,33, c. acc. Nm 6,19. †

גִּלָּיוֹן : plur. גִּלְיֹנִים: – 1. tradiz. *specchio* Is 3,23; – 2. *cilindro-sigillo* (al. papiro) Is 8,1 (cf. HAL). †

I * גָּלִיל : plur. גְּלִילִים: – 1. tradiz. *anello* Ct 5,14; – 2. *girevole* (agg.: battente di una porta) 1Re 6,34; – 3. ? anello Est 1,6. †

II גָּלִיל : cs. גְּלִיל, loc. הַגָּלִילָה: n. terr. *Galilea*: אֶרֶץ הַגָּ׳ 1Re 9,11.

גְּלִילָה : plur. גְּלִילוֹת: *distretto* Gs 13,2.

גְּלִילוֹת : n. l.

גַּלִּים : n. l.

גָּלְיָת : n. pr. m. *Golia*.

גלל : **qal**: pf. גַּלּוֹתִי, גָּלֲלוּ; impf. וַיָּגֶל; imp. גֹּ(וֹ)ל, גַּל, גֹּלּוּ; pt. גֹּלֵל: – 1. *rotolare* (pietre) Gs 10,18 (c. מֵעַל); – 2. *volgersi* (verso) Sal 22,9 (c. אֶל); – 3. metaf. rotolare = *togliere* (c. מֵעַל) Gs 5,9;

nif: pf. נָגֹלּוּ; impf. יִגַּל: – 1. *arrotolarsi, rotolarsi* (libro) Is 34,4; – 2. svolgersi = *colare* (acqua) Am 5,24. †

poal: pt. f. מְגוֹלָלָה: *essere rotolato* Is 9,4. †

[**hif**: impf. וַיָּגֶל Gn 29,10 ➛ qal. †]

hitpo: inf. הִתְגּוֹלֵל; pt. מִתְגּוֹלֵל: – 1. *rotolarsi* 2Sam 20,12; – 2. *precipitarsi* (su) Gn 43,18. †

pilp: pf. sf. גִּלְגַּלְתִּיךָ: *far rotolare, precipitare* (qlc.) c. מִן: Ger 51,25. †

hitpalp: pf. הִתְגַּלְגָּלוּ *rotolarsi* Gb 30,14. †

I גָּלָל : plur. גְּלָלִים: *letame, spazzatura* 1Re 14,10; Sof 1,17. †

II * גָּלָל : termine impiegato esclusivamente come prep. e con בְּ: cs. בִּגְלַל, sf. בִּגְלָלֵךְ/לֵךְ, בִּגְלַלְכֶם: *a causa di* (in senso positivo e negativo) Gn 12,13; Dt 1,37.

III גָּלָל : n. pr. m.

גֶּלְלוֹ : Gb 20,7 ➛ גֵּל.

גֶּלְלֵי : Ez 4,12.15 ➛ גֵּל.

גִּלֲלַי : n. pr. m.

גלם : **qal**: impf. יִגְלֹם *avvolgere* 2Re 2,8. †

* גֹּלֶם : sf. גָּלְמִי: senso inc., tradiz. embrione informe Sal 139,16. †

גַּלְמוּד : f. גַּלְמוּדָה: *sterile*: – 1. (d.) Is 49,21; – 2. metaf.: (notte) Gb 3,7.

גלע : **hitp**: pf. הִתְגַּלַּע; impf. יִתְגַּלָּע: *scoppiare*: litigio Prv 17,14, stupido 20,3.

גִּלְעָד : n. terr. *Galaad*.

גִּלְעָד : n. pr. m.

גִּלְעָדִי : gntl. di גִּלְעָד.

גלשׁ : **qal**: pf. גָּלְשׁוּ: *saltare* (al. scendere) c. מִן Ct 4,1; 6,5. †

גֹּלֶת : ➛ גֻּלָּה.

גַּם : il senso generale del termine è *anche*, ma molto spesso גַּם introduce una connotazione enfatica: גַּם אֲנִי anch'io (so) Qo 8,12, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים prenderà persino (del frutto) dell'albero della vita Gn 3,22, גַּם עֵינָיו eppure i suoi occhi Qo 4,8; גַּם sottolinea una situazione: גַּם רָעֵב "eccolo che ha fame!" Is 44,12; גַּם con negazione: גַּם לֹא יָכְלוּ anche se non hanno potuto farmi nulla Sal 129,2, לֹא/אֵין גַּם אֶחָד non un solo Sal 14,3 cf. 2Sam 17,12, גַּם... אֵין né... né Qo 4,8; all'inizio di una frase si ha spesso וְגַם Gn 6,4; גַּם... גַּם e... e (tanto noi quanto...) Gn 44,16; גַּם כִּי... Qo 4,14, גַּם כִּי anche se Os 8,10, גַּם אִם Qo 8,17; בְּשַׁגַּם tradiz. = בְּ + שֶׁ + גם poiché del resto (➛ HAL).

גמא : **pi**: impf. יְגַמֶּא: *inghiottire*: metaf. יְגַמֶּא־אֶרֶץ Gb 39,24;

hif: imp. sf. הַגְמִיאִינִי: *fare* (lasciare) *inghiottire* Gn 24,17. †

גֹּמֶא: *papiro* (pianta): Gb 8,11; כְּלֵי־ג׳ imbarcazione di papiro Is 18,2.

גֹּמֶד: unità di lunghezza (sconosciuta) Gdc 3,16. †

גַּמָּדִים : n. pop.

גָּמוּל : n. pr. m.

גְּמוּל : sf. גְּמֻלְךָ/לוֹ; plur. sf. גְּמוּלָיו; – 1. *attività* Is 3,11 (c. יָדָיו); > – 2. *retribuzione* Prv 12,14; – 3. *beneficio* Sal 103,2.

גְּמוּלָה : plur. גְּמֻלוֹת, גְּמוּלוֹת: – 1. *azione* Is 59,18; > – 2. *retribuzione* 2Sam 19,37; Ger 51,56. †

גִּמְזוֹ : n. l.

גמל : **qal**: pf. גָּמַל, גָּמַלְתָּ, גָּמָלוּ, sf. גְּמָלַתְהוּ/לָתוּ, גְּמָלוּךְ; impf. יִגְמֹל, sf. תִּגְמְלֵנִי; imp. גְּמֹל; inf. sf. גָּמְלֵךְ/לָהּ; pt. גֹּמֵל, pass. גָּמֻל, גָּמוּל: – 1. *fare* (qlcs. a qlc.): c. 1 acc. גֹּ׳ נַפְשׁוֹ farsi del bene, c. 2 acc. Prv 31,12; c. לְ Sal 13,6, c. עַל Sal 142,8; – 2. ~ *condurre a termine, compiere*: mettere al mondo un bambino Os 1,8, svezzare 1Sam 1,23s, allevare 1Re 11,20; – 3. *far maturare* (mandorle) Nm 17,23; – 4. ass. *maturare* Is 18,5;

nif: impf. יִגָּמֵל/מָל; inf. הִגָּמֵל: *essere svezzato* Gn 21,8.

גָּמָל : plur. גְּמַלִּים, cs. גְּמַלֵּי, sf. גְּמַלָּיו, גְּמַלֵּיהֶם: *cammello* Gn 12,16.

גְּמַלִּי : n. pr. m.

גַּמְלִיאֵל : n. pr. m.

גמר : **qal**: pf. גָּמַר; impf. יִגְמֹר, יִגְמָר־; pt. גֹּמֵר: – 1. *cessare, sparire* Sal 77,9; – 2. ~ *compiere, completare*: c. עַל Sal 57,3, c. בַּעַד Sal 138,8.

I **גֹּמֶר**: n. pop.

II **גֹּמֶר**: n. pr. f.

גְּמַרְיָה : n. pr. m.

גְּמַרְיָהוּ : n. pr. m.

גַּן: c. art. הַגָּן, sf. גַּנִּי, גַּנּוֹ, plur. גַּנִּים: *giardino*; גַּן־הַיָּרָק orto Dt 11,10, גַּן רָוֶה giardino ben annaffiato/irrigato Is 58,11; גַּן (הָ)אֱלֹהִים giardino di Dio (cioè ? giardino "meraviglioso") Ez 28,13; 31,8s, גַּן־עֵדֶן > גַּן בְּעֵדֶן Gn 2,8.15.

גנב : **qal**: pf. גָּנַב, גָּנָבוּ, גָּנַבְתִּי, sf. גְּנָבַתּוּ, גְּנַבְתֶּם, גְּנָבוּךְ; impf. (וַ)יִּגְנֹ(וֹ)ב, (וַ)תִּגְנֹב, יִגְנְבוּ, תִּגְנֹבוּ; inf. גָּנֹב; pt. גֹּנֵב, pass. גָּנוּב,

plur. גְּנוּבִים, f. cs. גְּנֻבְתִי: – 1. *rubare*: (c. acc.) un oggetto Gn 31,19; – 2. *rapire* (c. acc.) una persona Es 21,16; 2Re 11,2, ass. Es 20,15; – 3. metaf. *portar via* (sogg. il vento) Gb 21,18; גָּ׳ לֵב ingannare Gn 31,20, ass. 31,27;

nif: impf. יִגָּנֵב: *essere rubato* (sogg. l'oggetto rubato) Es 22,11. †

pi: impf. וַיְגַנֵּב; pt. plur. cs. מְגַנְּבֵי: *rubare* (metaf.): לֵב 2Sam 15,6, דָּבָר Ger 23,30. †

pu: pf. גֻּנַּבְתִּי, גֻּנַּב; impf. יְגֻנַּב; inf. גֻּנֹּב: – 1. *essere rubato* (oggetto) Es 22,6; – 2. *essere rapito* (persona) Gn 40,15; – 3. *venire come un ladro* (furtivamente) Gb 4,12. †

hitp: impf. וַיִּתְגַּנֵּב: *introdursi come un ladro* (furtivamente) 2Sam 19,4. †

גַּנָּב : plur. גַּנָּבִים: – 1. *ladro* Es 22,1; – 2. *ladro* > *schiavista* Dt 24,7.

גְּנֵבָה : *cosa rubata* Es 22,2s. †

גְּנֻבַת : n. pr. m.

גַּנָּה : cs. גַּנַּת, sf. גַּנָּתוֹ, plur. גַּנּ(וֹ)ת, sf. גַּנּוֹתֵיכֶם: *giardino* Am 4,9.

I * **גֶּנֶז** : plur. cs. גִּנְזֵי: *tesoro* (reale) Est 3,9; 4,7. †

II * **גֶּנֶז** : plur. גְּנָזִים senso inc. ? cassa, ? coperta, tappeto Ez 27,24. †

* **גַּנְזַךְ** : plur. sf. גַּנְזַכָּיו: *magazzini* (reali) 1Cr 28,11. †

גנן : **qal**: pf. גַּנּוֹתִי; impf. יָגֵן; inf. גָּנוֹן: *proteggere*: – 1. ass. Is 31,5, c. עַל 2Re 20,6, c. אֶל 2Re 19,34, c. בְּעַד Zc 12,8.

גִּנְּתוֹי : Ne 12,4, ➛ גִּנְּתוֹן.

גִּנְּתוֹן : n. pr. m.

געה : **qal**: impf. יִגְעֶה; inf. גָּעוֹ: *muggire* 1Sam 6,12; Gb 6,5. †

* **גֹּעָה** o * **גֹּעַת** : loc. גֹּעָתָה: n. l.

געל : **qal**: pf. גָּעֲלָה, גָּעֲלוּ, sf. גְּעָלְתִּים; impf. תִּגְעַל; pt. f. גֹּעֶלֶת: *detestare*: c. acc. Ez 16,45, c. בְּ Ger 14,19;

nif: pf. נִגְעַל: *essere sporcato* 2Sam 1,21. †

hif: impf. יַגְעִל: ~*fallire, errare* Gb 21,10. †

* **גֹּעַל** : cs. גֹּעַל: *disgusto* Ez 16,5. †

גַּעַל : n. pr. m.

גער : **qal**: pf. גָּעַרְתָּ, גָּעַר; impf. יִגְעַר, תִּגְעֲרוּ; imp. גְּעַר; inf. cs. גְּעָר־; pt. גּ(וֹ)עֵר: – 1. *rimproverare*, c. acc. un figlio Gn 37,10; – 2. *minacciare, reprimere*, c. בְּ il mare Sal 106,9, le nazioni Is 17,13, c. acc. le nazioni Sal 9,6.

גְּעָרָה : cs. גַּעֲרַת, sf. גַּעֲרָתְךָ: *rimprovero*: ad un u. Prv 17,10, alle potenze ostili Sal 104,7.

געש : **qal**: impf. וַתִּגְעַשׁ: *tremare* Sal 18,8. †

pu: impf. יְגֹעֲשׁוּ: *tremare* Gb 34,20. †

hitp: impf. וַיִּתְגָּעַשׁ, (וַ)יִּתְגָּעֲשׁוּ: *scuotersi, agitarsi* Sal 18,8 (terra), Ger 5,22 (mare);

hitpo: pf. הִתְגֹּעֲשׁוּ; impf. יִתְגֹּעֲשׁוּ: *vacillare* Ger 25,16, *ribollire* (acque) Ger 46,8. †

* **גַּעַשׁ** : גָּעַשׁ: n. terr.

גַּעְתָּם : n. pr. m.

I * **גַּף** : plur. cs. גַּפֵּי: עַל־גַּפֵּי ~ *in alto* Prv 9,3. †

II * **גַּף** : sf. גַּפּוֹ: *corpo, se stesso*: בְּגַפּוֹ egli solo Es 21,3s. †

גֶּפֶן : גֶּפֶן, sf. גַּפְנִי/נוֹ, plur. גְּפָנִים: *vigna* Gn 40,9, גֶּ׳ הַיַּיִן Nm 6,4, גֶּ׳ שָׂדֶה vigna selvatica 2Re 4,39, אֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּ׳ grappoli della vigna Ct 7,9.

גֹּפֶר : עֲצֵי־גֹפֶר legno di gofer (ign.) Gn 6,14. †

גָּפְרִית : *zolfo* Gn 19,24; נַחַל גָּ׳ Is 30,33.

גֵּר : sf. גֵּרוֹ, plur. גֵּרִים, גֵּירִים: *esule, straniero*, cioè persona o gruppo di persone senza statuto giuridico in seno ad una società in cui varie circostanze l'hanno costretta/o a vivere (cf. HAL): Abramo Gn 23,4, Israele Dt 23,8. Sullo statuto del גֵּר in Israele, cf. Es 20,10; Lv 19,33; Dt 1,16; 16,11, ecc. (➛ le opere di teol. bibl.).

גִּר : *calce*: אַבְנֵי־גִר Is 27,9. †

גֵּרָא : n. pr. m.

גָּרָב : ? scabbia Lv 21,20; 22,22; Dt 28,27. †

גָּרֵב : -1. n. pr. m.; – 2. n. l.

* **גַּרְגַּר** : plur. גַּרְגְּרִים: bacca > *oliva* Is 17,6. †

* **גַּרְגְּרוֹת** : sf. גַּרְגְּרֹ(וֹ)תֶ(י)ךָ: *collo* Prv 1,9.

גִּרְגָּשִׁי : gntl. > n. pop.

גרד : **hitp**: inf. הִתְגָּרֵד: *grattarsi* Gb 2,8. †

גרה : **pi**: impf. יְגָרֶה: *provocare* (una lite) c. מָדוֹן Prv 15,18;

hitp: pf. הִתְגָּרִית; impf. יִתְגָּרֶה, תִּתְגָּר, תִּתְגָּרוּ; imp. הִתְגָּר: *entrare in azione*: – 1. ass. Dn 11,10; – 2. c. בְּ contro qlc. Dt 2,9 (+ acc. מִלְחָמָה), בְּרָעָה impelagarsi in una calamità 2Re 14,10.

I **גֵּרָה** : ciò che è brucato/mangiato Dt 14,8: c. גרר Lv 11,7 o עלה hif. Lv 11,3: *ruminare*.

II **גֵּרָה** : la più piccola unità di moneta: 1/20 di siclo Es 30,13.

גָּרוֹן : sf. גְּרוֹנִי, גְּרֹ(וֹ)נָם; – 1. *collo* Ez 16,11; – 2. *gola* (attraverso cui si parla) Is 58,1.

גֵּרוּת : *locanda, caravanserraglio* Ger 41,17. †

גרז : **nif**: pf. נִגְרַזְתִּי: *essere escluso* da (c. מִן) Sal 31,23. †

גִּרְזִי : gntl.

גְּרִזִּים : n. mont. *Garizim*: הַר גְּ׳ Dt 11,29.

גַּרְזֶן : *scure* Dt 20,19; *piccone* 1Re 6,7.

גֹּרָל : ➛ גּוֹרָל.

גְּרָל־ : Prv 19,19: txt. ? leggere גְּדָל־.

גרם : **qal**: pf. גָּרְמוּ: tradiz. rodere (< גֶּרֶם osso) Sof 3,3. †

pi: impf. יְגָרֵם: *rodere* Nm 24,8. †

גֶּרֶם : plur. sf. גְּרָמָיו: *osso* (coll.) Gb 40,18; חֲמֹר גֶּ׳ asino ossuto (= forte ?) Gn 49,14; גֶּ׳ הַמַּעֲלוֹת 2Re 9,13 senso inc. ➛ comm.

גַּרְמִי : gntl. di גֶּרֶם.

גֹּרֶן : loc. גֹּרְנָה, sf. גָּרְנִי, plur. גֳּרָנוֹת, cs. גָּרְנוֹת: *aia* (su cui si battono i cereali) Mic 4,12, (su cui ventilare) Rt 3,2; > spianata 1Re 22,10.

גרס : **qal**: pf. גָּרְסָה: consumarsi, al. tremare (soggetto נַפְשִׁי) Sal 119,20. †

hif: impf. וַיַּגְרֵס: *far frantumare* Lam 3,16. †

I **גרע** : **qal**: impf. יִגְרַע/רָע, תִּגְרַע, (וְ)אֶגְרַע, תִּגְרְעוּ; inf. לִגְרֹעַ; pt. pass. f. גְּרוּעָה, גְּרֻעָה: – 1. *ridurre, togliere*: c. acc. (cibo) Es 21,10, c. מִן Dt 13,1; > – 2. *tagliare*: ass. Ez 5,11, c. acc. (barba) Ger 48,37;

nif: pf. נִגְרַע, נִגְרְעָה; impf. יִגָּרַע/רֵעַ, נִגָּרַע; pt. נִגְרָע: – 1. *essere ridotto* Es 5,11; – 2. *essere detratto* Nm 36,3s, messo in disparte 9,7.

II **גרע** : **pi**: impf. יְגָרַע: ? attirare, ~ ? evaporare Gb 36,27. †

גרף : **qal**: pf. sf. גְּרָפָם: *travolgere* (sogg. נַחַל) Gdc 5,21. †

גרר : **qal**: impf. I (➛ HAL) sf. יְגֹרֵהוּ, יְגֹרֵם: *portar via* Ab 1,15; Prv 21,7; impf. II יִגָּר: c. ➛ גֵּרָה *ruminare* Lv 11,7. †

poal: pt. plur. f. מְגֹרָרוֹת: *segare*, c. בַּמְּגֵרָה segati con la sega 1Re 7,9. †

גָּרָר : n. l.

* **גֶּרֶשׂ** : sf. גִּרְשָׂהּ: (tritello di) *avena* Lv 2,14.16. †

I **גרשׁ** : **qal**: pt. גֹּרֵשׁ, pass. f. גְּרוּשָׁה: *cacciare*: popolo Es 34,11, moglie (= ripudiare) Nm 30,10;

nif: pf. נִגְרַשְׁתִּי: *essere cacciato* Gio 2,5;

pi: pf. גֵּרְשָׁה, גֵּרַשְׁתָּ, sf. גֵּרַשְׁתָּמוֹ, גֵּרַשְׁתִּיהוּ/תִּיו, גֵּרְשׁוּנִי; impf. יְגָרֵשׁ, וַיְגָרֶשׁ, אֲגָרֵשׁ, תְּגָרְשׁוּן, sf. וַיְגָרְשֵׁהוּ, יְגָרְשׁוּהָ, וַתְּגָרְשׁוּנִי, אֲגָרְשֶׁנּוּ; imp. גָּרֵשׁ; inf. ass. גָּרֵשׁ, cs. לְגָרֵשׁ, sf. לְגָרְשֵׁנוּ: *cacciare, respingere*: c. acc. Es 2,17, c. acc. + מִן 1Re 2,27, c. מֵאֵת Es 10,11, c. מִלְּפְנֵי Es 23,28, c. מֵעַל Gn 4,14, c. מִפְּנֵי Gdc 6,9;

pu: pf. גֹּרְשׁוּ; impf. יְגֹרְשׁוּ: *essere cacciato* Es 12,39.

II **גרשׁ** : **qal**: impf. וַיִּגְרְשׁוּ: *rimestare, agitare* (al. respingere) Is 57,20b. †

nif: pf. נִגְרָשׁ (o pt. ?), נִגְרְשָׁה: *agitarsi* (al. gonfiarsi) Is 57,20a; Am 8,8. †

גֶּרֶשׁ : ~ *prodotto* Dt 33,14. †

* **גְּרֻשָׁה** : plur. sf. גְּרֻשֹׁתֵיכֶם: *estorsioni, espropriazioni* Ez 45,9. †

גֵּרְשׁוֹן : n. pr. m.

גֵּרְשֻׁנִּי : gntl. di גֵּרְשׁוֹן.

גְּשׁוּר : n. terr. e n. pop.

גְּשׁוּרִי : gntl. di גְּשׁוּר.

גשׁם : cong. **pu**: pf. גֻּשְּׁמָה (pro גֻּשְׁמָה ➛ גֹּשֶׁם) *essere annaffiato dalla pioggia* Ez 22,24. †

hif: pt. plur. מַגְשִׁמִים: *far piovere* Ger 14,22. †

I **גֶּשֶׁם** : גָּשֶׁם, plur. גְּשָׁמִים, cs. גִּשְׁמֵי, sf. גִּשְׁמֵיכֶם/הֶם: *pioggia* Gn 7,12; מְטַר־גֶּשֶׁם violento acquazzone Zc 10,1, גֶּ׳ שׁוֹטֵף pioggia torrenziale Ez 13,11 גֶּ׳ נְדָבוֹת: pioggia abbondante (= benefica) Sal 68,10, הָעֵת גְּשָׁמִים la stagione delle piogge Esd 10,13.

II **גֶּשֶׁם** : n. pr. m.

* **גֹּשֶׁם** : sf. גֻּשְׁמָהּ: *pioggia* (ma ➛ גשׁם cong. pu.) Ez 22,24. †

גַּשְׁמוּ : n. pr. m.

גֹּשֶׁן : n. l. e n. reg.

גִּשְׁפָּא : n. pr. m.

גשׁשׁ : **pi**: impf. נְגַשְׁשָׁה, נְגַשְׁשָׁה: *brancolare* (ciechi) Is 59,10. †

I גַּת : plur. גִּתּוֹת: *torchio* Gdc 6,11, דרךְ (בְּ)גַּת pigiare nel torchio Is 63,2.

II גַּת : n. l.

גַּת־הַחֵפֶר : n. l.

גַּת־רִמּוֹן : n. l.

גִּתִּי : gntl. di II גַּת.

* **גִּתַּיִם** : גִּתָּיִם, loc. גִּתָּיְמָה: n. l.

גִּתִּית : ➛ HAL e comm.: termine musicologico, senso inc. Sal 8,1; 81,1; 84,1. †

גֶּ֫תֶר : n. pop.

ד

דאב : **qal**: pf. דָּאֲבָה; inf. דַּאֲבָה: *deperire* Ger 31,12. 25; Sal 88,10. †

דְּאָבָה : ~ *spavento* Gb 41,14. †

* **דְּאָבוֹן** : cs. דַּאֲבוֹן *deperimento* Dt 28,65. †

דאג : **qal**: pf. דָּאַג, דָּאַגְתְּ; impf. יִדְאַג, אֶדְאַג; pt. דֹּאֵג, plur. דֹּאֲגִים: – 1. *essere preoccupato*: ass. Ger 17,8, c. לְ essere preoccupato per qlcs. 1Sam 9,5, c. מִן a causa di Ger 42,16; – 2. *temere*: c. acc. Is 57,11.

דָּאג : *pesce* Ne 13,16 (➛ דָּג). †

דֹּאֵג : דּוֹאֵג (דֹּויֵג): n. pr. m.

דְּאָגָה : *ansietà* Ez 12,18s, c. מִן Gs 22,24.

דאה : **qal**: impf. יִדְאֶה, וַיֵּדֶא: *planare*: avvoltoio Ger 49,22, Dio Sal 18,11.

דָּאָה : *nibbio* Lv 11,14; Dt 14,13 (MSS). †

דֹּאר : n. l.

דֹּב e **דּוֹב** : plur. דֻּבִּים: *orso/a* 1 S 17,34; Am 5,19; דֹּב שַׁכּוּל orsa privata dei suoi piccoli 2Sam 17,8.

* **דֹּבֶא** : sf. דָּבְאֶךָ: senso inc. tradiz. forza Dt 33,25. †

דבב : **qal**: pt. דּוֹבֵב: senso inc. tradiz. colare, scivolare Ct 7,10. †

דִּבָּה : cs. דִּבַּת, sf. דִּבָּתְךָ, דִּבָּתָם: *pettegolezzo, maldicenza* Gn 37,2; Sal 31,14.

I **דְּבוֹרָה** : plur. דְּבוֹרִים *ape* Dt 1,44.

II **דְּבוֹרָה** : n. pr. f.

דִּבְיוֹנִים : 2Re 6,25 Q, חֲרֵי יוֹנִים K *sterco di colombi*. †

I **דְּבִיר** : *camera sacra* (del Tempio) 1Re 6,5.

II **דְּבִיר** : n. pr. m.

III **דְּבִיר** : n. l.

דְּבֵלָה : cs. דְּבֶלֶת, plur. דְּבֵלִים: *dolce (di fichi)* 1Sam 25,18.

דִּבְלַיִם : n. pr. m. (ma ➛ HAL)

דִּבְלָתָה : Ez 6,14; txt. inc. ? n. l. al locativo.

דִּבְלָתַיִם : n. l.

דבק : **qal**: pf. דָּבַק, דָּבֵק, דָּבְקָה/בֵקָה, דָּבַקְתִּי, דָּבְקוּ/בֵקוּ; impf. יִדְבַּק, תִּדְבַּק, תִּדְבָּקוּן, יִדְבְּקוּ; inf. לְדָבְקָה: *attaccarsi a, aderire a* (materialmente o affettivamente: si dice di cose e persone): ass. Gb 41,15; c. acc. Gn 19,19; c. אַחֲרֵי Ger 42,16; c. אֶל Ger 13,11; c. בְּ Gn 2,24; c. עִם Rt 2,8;

pu: impf. יְדֻבָּקוּ: *aderire*: ass. Gb 38,38; c. בְּ Gb 41,9. †

hif: pf. הִדְבַּקְתִּי, sf. הִדְבִּיקָתְהוּ, הִדְבַּקְתִּהוּ; impf. יַדְבֵּק, אַדְבִּיק, וַיַּדְבִּיקוּ, וַיַּדְבְּקוּ(!): – 1. *far aderire a, legare, incollare* (si dice di cose o di persone): c. אֶל Ger 13,11; c. בְּ Ez 29,4; – 2. *inseguire* (c. אַחֲרֵי) 1Sam 14,22; – 3. *raggiungere* (c. acc.) Gn 31,23;

hof: pt. מֻדְבָּק: *essere attaccato a* (c. acc.) Sal 22,16. †

דָּבֵק : f. דְּבֵקָה, plur. m. דְּבֵקִים: *attaccato a, incollato a* (si dice di cose o di persone): ass. Prv 18,24; c. בְּ Dt 4,4; c. לְ 2Cr 3,12. †

דֶּבֶק : plur. דְּבָקִים: – 1. *saldatura* Is 41,7; – 2. elemento di una corazza 1Re 22,34/2Cr 18,33 (➝ comm.). †

I **דבר** (➝ HAL) : **pi**: impf. וַיְדַבְּרוּ, וַתְּדַבֵּר; inf. sf. דַּבְּרוֹ: – 1. *voltarsi*: ass. Ct 5,6, c. בְּ Gb 19,18; – 2. *sradicare, estirpare* 2Cr 22,10;

hif: impf. (וַ)יַּדְבֵּר: *sottomettere* (c. תַּחַת) Sal 18,48; 47,4. †

II **דבר** : **qal**: inf. sf. דָּבְרֶךָ; pt. דֹּבֵר, plur. דֹּבְרִים, cs. דֹּבְרֵי, f. plur. ד(ו)בר(ו)ת, pass. דָּבֻר: *parlare, dire*: ass. Nm 32,27; c. acc.: אֱמֶת Sal 15,2, שֶׁקֶר Ger 40,16; c. prep.: אֶל Gn 16,13, בְּ Zc 1,9, עִם Sal 28,3, עַל (riguardo a) Sal 31,19; c. בְּאָזְנֵי Dt 5,1;

nif: pf. נִדְבְּרוּ, נִדְבָּרוּ, נִדְבַּרְנוּ; pt. plur. נִדְבָּרִים: *intrattenersi, conversare*: ass. Ml 3,16; c. prep. (riguardo a): בְּ Ez 33,30, עַל Ml 3,13;

pi: pf. דִּבֵּר, דִּבֶּר, דִּבַּרְתִּי, דִּבְּרוּ/בֶּרוּ, דִּבַּרְנוּ, sf. דִּבְּרוֹ; impf. (וַ)יְדַבֵּר, אֲ/תְּדַבֶּר־, אֲדַבְּרָה/בֵּרָה, יְדַבְּרוּ/בֵּרוּ, תְּדַבֵּרְנָה, תְּדַבְּרוּן/בֵּרוּן, sf. וַיְדַבְּרֵם; imp. דַּבֵּר, דַּבֶּר, דַּבְּרִי/בֵּרִי; inf. cs. e ass. דַּבֵּר/בֵּר־, sf. דַּבְּרוֹ, דַּבֶּרְךָ; pt. מְדַבֵּר, f. מְדַבֶּרֶת; plur. מְדַבְּרוֹת: *parlare, dire*: – 1. ass. Is 1,2; Ez 5,13; ד׳ spesso seguito da לֵאמֹר Is 16,14; – 2. ד׳ + acc.: *dire* qlcs.: שֶׁקֶר Is 59,3, דָּבָר Dt 18,20; – 3. *parlare con/a* qlc.: c. אֵת (con) Gn 17,3, c. עִם 1Sam 9,25, c. אֶל Gn 8,15, c. בְּ Nm 12,2, c. לְ 1Re 2,19, c. עַל Ger 6,10; c. acc. דַּבְּרוֹ Gn 37,4; – 4. *parlare a proposito di* qlc.: c. בְּ 1Sam 19,3.4, c. עַל Gn 18,19; – 5. *parlare contro* qlc.: c. בְּ Nm 12,8, c. עַל Os 7,13; – 6. ד׳ + inf.: לַעֲשׂוֹת dire di fare Es 32,14; – 7. ד׳ (+ לֵב) = lett.: dire al cuore = dirsi = pensare: אֶל לֵב Gn 24,45, בְּלֵב Qo 2,15, עִם לֵב Qo 1,16, עַל לֵב 1Sam 1,13; – 8. var.: ד׳ עַל־לֵב: lett. parlare al cuore (di qlc.) = cercare di convincerlo Gn 50,21; Os 2,16; ד׳ בְּאָזְנֵי parlare alle orecchie = "a" Gs 20,4; בְּנַפְשׁוֹ al prezzo della propria vita 1Re 2,23; בְּשֵׁם in nome di Es 5,23;

pu: impf. יְדֻבַּר; pt. מְדֻבָּר: – 1. *essere raccontato* Sal 87,3; – 2. ~ essere qlc. di cui si parla Ct 8,8. †

hitp: pt. מִדַּבֵּר (< mitdabbēr): c. אֶל: *rivolgersi a, parlare a* Nm 7,89; 2Sam 14,13; Ez 2,2; 43,6. †

III **דבר** : **pi**: impf. יְדַבֵּר: *avere una discendenza* (➝ HAL) Prv 21,28. †

דָּבָר : cs. דְּבַר, sf. דְּבָרוֹ, plur. דְּבָרִים, cs. דִּבְרֵי, sf. דִּבְרֵיהֶם, דְּבָרַי/רֶי: – 1. *parola* (➝ opere di teol. bibl.). Il senso del termine deve spesso essere reso in italiano a partire dal suo contesto: discorso 2Sam 3,17, ordine 1Cr 21,4, notizia Es 33,4, relazione Gn 37,14, consiglio Nm 31,16, promessa Nm 30,3, lode 2Cr 29,30,

detto Prv 1,6, comandamenti Es 20,1, parola di Dio/יהוה Gdc 3,20; Ez 1,3; – 2. *affare*: לְכָל־דְ׳ per qualunque questione 2Cr 23,19, הַדָּבָר הַזֶּה (non parlarmi più di) questo affare Dt 3,26, דְּבַר אוּרִיָּה 1Re 15,5, בַּעַל דְּבָרִים chi ha una questione (giudiziaria) Es 24,14; דְ׳ = “atti” 1Re 14,19; = “caso” Dt 19,4, = avvenimento Gn 15,1; – 3. *cosa*: עָשָׂה דְ׳ Am 3,7, לֹא...דְ׳ nulla Es 9,4, כָּל־דְ׳ qualsiasi cosa Lv 5,2; – 4. *modo* (di agire) Est 1,13, כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה in questo modo errato Dt 13,12; – 5. *causa*, ragione: זֶה הַדָּבָר ecco la ragione... Gs 5,4; בַּדָּבָר אֲשֶׁר poiché Es 18,11, עַל־דִּבְרֵיכֶם a causa vostra Dt 4,21.

I דֶּבֶר : דְּבַר: *peste* Es 5,3 (uomini), Es 9,3 (animali).

? II דֶּבֶר (? = I) : *spina* Os 13,14; Sal 91,3.6. †

* דֹּבֶר : sf. הַדָּבְרוֹ (Mic 2,12 testo ?), דָּבְרָם: *pascolo* Is 5,17; Mic 2,12. †

דְּבִר : n. l.

דִּבֵּר : *parola* Ger 5,13; 9,7. †

* דִּבְרָה o *דָּבְרָה : cs. דִּבְרַת e דִּבְרָתִי, sf. דִּבְרָתִי: – 1. *affare* Gb 5,8; – 2. *modo* Sal 110,4; – 3. *causa*: עַל־דִּבְרַת Qo 3,18, עַל־דִּבְרַת שֶׁלֹּא affinché non Qo 7,14.

דֹּבְרוֹת : *zattere* 1Re 5,23. †

דִּבְרִי : n. pr. m.

דָּבְרַת : n. l.

* דַּבֶּרֶת : plur. sf. דַּבְּרֹתֶיךָ: senso inc., tradiz. parola Dt 33,3. †

דְּבַשׁ : דְּבָשׁ, sf. דִּבְשִׁי: *miele*: Prv 16,24; אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ paese ove scorrono latte e miele Es 3,8.

I דַּבֶּשֶׁת : *gobba* (di cammello) Is 30,6. †

II דַּבֶּשֶׁת : דַּבָּשֶׁת: n. l.

דָּג : plur. דָּגִים, cs. דְּגֵי: *pesce*; sing. Gio 2,1, plur. Gn 9,2, coll. Ne 13,16; צִלְצַל דָּגִים fiocina Gb 40,31.

דגה : **qal**: impf. יִדְגּוּ: *moltiplicarsi* Gn 48,16. †

דָּגָה : cs. דְּגַת, sf. דְּגָתָם: *pesce*: sing. Gio 2,2, coll. Gn 1,26.

דָּגוֹן : n. d. *Dagon* Gdc 16,23.

I דגל : **qal**: pt. pass. דָּגוּל: guardare > *ragguardevole* Ct 5,10. †

nif: pt. plur. f. נִדְגָּלוֹת: senso inc. ? ragguardevoli Ct 6,4.10 (➛ II דגל e comm.). †

II דגל : **qal**: impf. נִדְגֹּל: senso e testo inc.: alzare lo stendardo Sal 20,6. †

nif: pt. plur. f. נִדְגָּלוֹת: senso inc. ? dotate di stendardi Ct 6,4.10 (➛ I דגל e comm.).

דֶּגֶל : sf. דִּגְלוֹ, plur. sf. דִּגְלֵיהֶם: – 1. *insegna*, “bandiera” Nm 2,2; > – 2. ciò che sta sotto una “bandiera” particolare: *distacccamento* (di una tribù) Nm 2,3; – 3. ? insegna Ct 2,4 (➛ comm.).

דָּגָן : cs. דְּגַן, sf. דְּגָנִי, דְּגָנְךָ, דְּגָנָם: *grano* (cereale) Nm 18,27; הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר Os 2,10.

דגר : **qal**: pf. דָּגַר, דָּגְרָה: *covare* Is 34,15; Ger 17,11. †

* **דַּד** : du. cs. דַּדֵּי, sf. דַּדַּיִךְ, דַּדֶּיהָ: *seni* Ez 23,3; Prv 5,19.

דדה : **hitp**: impf. אֶדַּדֶּה (< ʾetda-), sf. אֶדַּדֵּם: *camminare* Is 38,15; Sal 42,5 ➛ comm. †

* **דֹּדָה** : sf. דֹּדָתְךָ, דֹּדָתוֹ: – 1. *zia* (sorella del padre) Es 6,20; – 2. *moglie dello zio* Lv 18,14; 20,20. †

דֹּדָוָהוּ : n. pr. m.

* **דֹּדַי** : n. pr. m. 2Sam 23,9 K.

דְּדָן : n. tr., n. pop.

דְּדָנִים : n. pop.

דהם : **nif**: pt. נִדְהָם: *essere turbato* Ger 14,9. †

דהר : **qal**: pt. דֹּהֵר: *procedere al galoppo* Na 3,2. †

* **דַּהֲרָה** : plur. דַּהֲרוֹת: *galoppo* Gdc 5,22. †

דּוֹאֵג : n. pr. m.

דוב : **hif**: pt. f. plur. מְדִיבֹת; ? inf. *לְהָדִיב (per לַאֲדִיב) 1Sam 2,33 ➛ אדב: ~ *consumare, logorare* (c. נֶפֶשׁ) Lv 26,16; 1Sam 2,33. †

* **דַּוָּג** : plur. דַּוָּגִים: *pescatore* Ger 16,16 K (Q דַּיָּגִים), Ez 47,10. †

דּוּגָה : *pesca* Am 4,2. †

דּוֹד, דֹּד : sf. דּ(וֹ)דִי, דֹּדְךָ, דּ(וֹ)דוֹ, plur. דּ(וֹ)דִים, sf. דֹּדַיִךְ, דֹּדֵיהֶן: – 1. *beneamato, diletto* Is 5,1; Ct 1,13; > – 2. דּ(וֹ)דִים *amore* Ez 16,8; – 3. *zio* (fratello del padre) Lv 10,4; בֶּן־דֹּד cugino Lv 25,49, בַּת־דּד(וֹ) cugina Est 2,7.

דּוּד : plur. דּוּדִים e דְּוָדִים, cs. דּוּדָאֵי (➛ דּוּדָאִים!): – 1. *pentola* 1Sam 2,14; – 2. *canestro* Ger 24,2.

דָּוִד, דָּוִיד : n. pr. m. *Davide*.

דּוּדָאִים : cs. דּוּדָאֵי (➛ דּוּד): *mandragore* (afrodisiaco ➛ דּוֹדִים): Gn 30,14-16; Ct 7,14. †

* **דּוֹדָה** : ➛ דֹּדָה.

דֹּדוֹ, דּוֹדוֹ : n. pr. m.

דּוֹדַי, דֹּדַי K : n. pr. m.

דוה : **qal**: inf. sf. דְּוֹתָהּ *avere le regole* (mestruazioni) Lv 12,2. †

דָּוֶה : f. דָּוָה: – 1. *malato* Lam 1,13; – 2. *che ha le regole* Lv 15,33.

דוח : **hif**: pf. sf. הֱדִיחָנִי; impf. יָדִיחַ, יְדִיחוּ: *lavare* Is 4,4.

* **דְּוַי** : דְּוָי, plur. cs. דְּוֵי: *malattia* Sal 41,4; Gb 6,7 text. inc. ➛ comm. †

דַּוָּי : *malato, fiacco* Ger 8,18.

דָּוִיד : ➛ דָּוִד.

דוך : **qal**: pf. דָּכוּ: *triturare* Nm 11,8. †

דּוּכִיפַת : ? upupa Lv 11,19; Dt 14,18. †

I **דּוּמָה** : *silenzio* Sal 94,17; 115,17. †

II **דּוּמָה** : n. l.

III **דּוּמָה** : n. terr. e n. pop.

דּוּמִיָּה : – 1. *silenzio* Sal 39,3; – 2. *riposo* Sal 62,2.

דּוּמָם : avv.: *in silenzio* Is 47,5; Lam 3,26; אֶבֶן ד׳ ~ pietra silenziosa Ab 2,19. †

דּוּמֶּשֶׂק : n. l.

? דון : **qal**: impf. יָדוֹן Gn 6,3: insp. ? dirigere, ? restare ➛ comm. †

דִּין : inc.: Gb 19,29 שַׁדּוּן Q: ? leggere K שֶׁדִּין = ? c'è un giudizio ➛ comm. e שֶׁ a). †

דּוֹנַג : דּוֹנַג: *cera* Mic 1,4.

דוץ : **qal**: pf. תָּדוּץ: *saltare* Gb 41,14. †

דוק : **qal**: impf. sf. יְדֻקֶּנּוּ: *tritare* Is 28,28, ➛ דקק.†

I דור : **qal**: imp. o inf. ass. irregolare דּוּר (pro דּוֹר): *ammucchiare* (formando un cerchio) Ez 24,5. †

II דור : **qal**: inf. cs. דּוּר: *abitare* Sal 84,11. †

דּוּר : – 1. *cerchio* Is 29,3 (txt.!); – 2. *palla, boccia* Is 22,18. †

I דּוֹר : *dimora* Is 38,12. †

II דּוֹר : sf. דּוֹרִי, plur. דּוֹרִים e דּ(וֹ)ר(וֹ)ת, sf. דֹּרֹתָיו, דֹּרֹתָם: *generazione*: בַּדּוֹר הַזֶּה Gn 7,1, אַרְבָּעָה דֹּרוֹת Gb 42,16; לְדֹר דֹּר d'età in età Es 3,15, מִדֹּר דֹּר Es 17,16, עַד־דֹּר וָדֹר Sal 100,5, בְּכָל־דֹּר וָדֹר per tutte le età Sal 45,18; בְּדוֹר דּוֹרִים per sempre Sal 102,25; לְדֹרֹת עוֹלָם per sempre Gn 9,12.

דוש e דיש : **qal**: pf. וְדַשְׁתִּי; impf. תָּדוּשׁ, sf. יְדוּשֵׁנוּ, תְּדוּשֶׁהָ; imp. דּוֹשִׁי (!); inf. ass. אָדוֹשׁ (√ אדש ?!); inf. cs. דּוּשׁ, דִּשׁ, sf. דִּישׁוֹ; pt. דָּשׁ, f. דָּשָׁה: *schiacciare, distruggere*: (ogg. le nazioni) Ab 3,12;

nif: pf. נָדוֹשׁ; inf. הִדּוּשׁ (leggere הִדּוֹשׁ): *essere schiacciato* Is 25,10. †

hof: impf. יוּדַשׁ: *essere battuto* (cereali) Is 28,27. †

דחה : **qal**: pf. דָּחָה, sf. דְּחִיתַנִי; inf. ass. דָּחֹה, cs. דְּחוֹת; pt. דּוֹחֶה, pass. f. דְּחוּיָה: *spingere* (c. acc.) Sal 118,13;

nif: impf. יִדָּחֶה: *essere spinto, rovesciato* Prv 14,32. †

pu: pf. דֹּחוּ: *essere spinto, rovesciato* Sal 36,13. †

דחח : **nif**: impf. יִדַּח, יִדַּחוּ: – 1. *essere spinto, rovesciato* Ger 23,12; – 2. *essere respinto* 2Sam 14,14, ➛ נדח. †

דְּחִי : דְּחִי: *passo falso, caduta* Sal 56,14; 116,8. †

דֹּחַן : *miglio* Ez 4,9. †

דחף : **qal**: pt. pass. plur. דְּחוּפִים: spingere> *accelerare* (messaggeri) Est 3,15; 8,14. †

nif: pf. נִדְחַף: *affrettarsi, sbrigarsi* Est 6,12; 2Cr 26,20. †

דחק : **qal**: impf. יִדְחָקוּן; pt. plur. sf. דֹּחֲקֵיהֶם: – 1. *opprimere* Gdc 2,18; > – 2. *urtare, spingere* Gl 2,8. †

* דַּי : דַּי, cs. דֵּי, sf. דֶּיְךָ, דַּיָּם: ciò che basta: – 1. דַּיָּם ciò che basta loro Es 36,7; עַד־בְּלִי־דָי lett. fino a non poterne più Ml 3,10; לְמַדַּי (דַּי + מַה + לְ) in quantità sufficiente 2Cr 30,3; – 2. דֵּי è spesso combinato con le prep. בְּ, כְּ, מִן: בְּדֵי quanto basta Na 2,13; כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ secondo la sua colpa Dt 25,2; מִדֵּי עָבְרוֹ ogni volta che passava 2Re 4,8; מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה ogni anno 1Sam 7,16.

דִּיבֹן, דִּיבוֹן : n. l.

דיג : **qal**: pf. sf. וְדִיגוּם: *pescare* Ger 16,16. †

* דַּיָּג : plur. דַּיָּגִים, דַּוָּגִים Ger 16,16 K: *pescatore* Is 19,8. †

דַּיָּה : plur. דַּיּוֹת: uccello rapace non determinato Dt 14,13; Is 34,15. †

דְּיוֹ : *inchiostro* Ger 36,18. †

דִּי זָהָב : n. l.

דִּימוֹן : n. l.

דִּימוֹנָה : n. l.

דין : **qal**: pf. דָּן, דָּנוּ, sf. דָּנַנִּי; impf. יָדִין, sf. תְּדִינֵנִי; imp. דִּין, דִּינוּ; inf. דִּין; pt. דָּן: *giudicare*: – 1. *esercitare un giudizio* (= punire): c. acc. אֶת־הַגּוֹי Gn 15,14, c. בְּ: בַּגּוֹיִם Sal 110,6; – 2. *esercitare un giudizio* (= rendere giustizia a): c. acc. עַמּוֹ Dt 32,36; – 3. *giudicare una causa* דִּין יָתוֹם דִּין Ger 5,28, eseguire una sentenza: מִשְׁפָּט Ger 21,12; – 4. *fare un processo* Qo 6,10;

nif: pt. נָדוֹן: *litigare, discutere* 2Sam 19,10. †

דִּין : sf. דִּינִי, דִּינֵךְ: – 1. *caso, causa* Sal 9,5; – 2. *giudizio* Is 10,2; – 3. *giudizio* (= condanna) Gb 36,17; – 4. *processo* Prv 22,10; – 5. *diritto, giurisdizione* Est 1,13.

דַּיָּן : cs. דַּיַּן: *giudice* 1Sam 24,16; Sal 68,6. †

דִּינָה : n. pr. f.

דִּיפַת : n. pop.

דָּיֵק : *sterri* 2Re 25,1.

דיש : → דוש.

דַּיִשׁ : *battitura, trebbiatura* Lv 26,5. †

I **דִּישׁוֹן** : senso inc. ? antilope Dt 14,5. †

II **דִּישׁ(וֹ)ן** e **דִּשׁ(וֹ)ן** : n. pr. m.

דִּישָׁן : n. pr. m.

דַּךְ : דָּךְ : *oppresso* Sal 9,10.

דכא : **nif**: pt. plur. נִדְכָּאִים: *opprimere* Is 57,15. †

pi: pf. דִּכָּא, דִּכְּאתָ; impf. וַיְדַכֵּא, תְּדַכֵּא, יְ/תְּדַכְּאוּ, sf. וַיְדַכְּאֵנִי, תְּדַכְּאוּנַנִי, יְדַכְּאוּם; inf. cs. דַּכֵּא, sf. דַּכְּאוֹ: *schiacciare* Gb 4,19, metaf. Sal 72,4;

pu: pf. דֻּכְּאוּ; impf. יְדֻכָּא; pt. מְדֻכָּא, plur. מְדֻכָּאִים: *essere schiacciato* Is 53,5;

hitp: impf. יִדַּכָּאוּ (< yitdak-): *essere schiacciato* Gb 5,4; 34,25. †

I **דַּכָּא** : plur. cs. דַּכְּאֵי: (ciò) *che è schiacciato* Is 57,15; Sal 34,19 (c. רוּחַ); ? = polvere Sal 90,3. †

II **דַּכָּא** : *schiacciamento* Dt 23,2. †

דכה : **qal**: impf. יִדְכֶּה Q (K ודכה): *schiacciarsi* Sal 10,10 (→ comm.). †

nif: pf. נִדְכֵּיתִי; pt. נִדְכֶּה: *essere schiacciato* Sal 38,9; 51,19. †

pi: pf. דִּכִּיתָ, sf. דִּכִּיתָנוּ: *schiacciare* Sal 44,20; 51,10. †

* **דֳּכִי** : sf. דָּכְיָם: *schiacciamento* > *il frangersi* (delle onde) Sal 93,3. †

I * **דַּל** ou * **דָּל** : דַּל, cs. דַּל: porta: c. שְׂפָתַיִם = bocca Sal 141,3. †

II **דַּל** : plur. דַּלִּים, f. plur. דַּלּוֹת: – 1. socialmente *senza importanza, debole* Es 23,3; 2Sam 3,1; – 2. *magro* (mucche) Gn 41,19; – 3. ~ *depresso, abbattuto* 2Sam 13,4.

דלג : **qal**: pt. דּוֹלֵג: *saltare* (sopra) c. עַל Sof 1,9. †

pi: impf. יְדַלֵּג, אֲדַלֶּג־; pt. מְדַלֵּג: *saltare* (sopra): c. acc. 2Sam 22,30/Sal 18,30, c. עַל Ct 2,8. †

I **דלה** : **qal**: pf. דָּלָה; impf. וַתִּדְלֶנָה, sf. יִדְלֶנָּה; inf. דְּלֹה: *attingere*: ass. Es 2,16.19, metaf. (עֵצָה consiglio) Prv 20,5. †

pi: pf. sf.: דִּלִּיתָנִי: (attingere >) *salvare* Sal 30,2. †

II **דלה** : **qal**: pf. דַּלְיוּ (forma composita di דלל e דלה ➤ gramm. e comm.): *penzolare* (gambe inerti) Prv 26,7. †

I **דַּלָּה** : cs. דַּלַּת: fili che pendono = *ordito* (di una tessitura) Is 38,12; metaf. *capelli* Ct 7,6. †

II * **דַּלָּה** cs. דַּלַּת, plur. דַּלּוֹת: la parte povera della popolazione: דַּלַּת הָאָרֶץ 2Re 25,12, דַּלּוֹת הָאָרֶץ Ger 52,16.

דלח : **qal**: impf. תִּדְלַח, sf. תִּדְלָחֵם: *intorbidare* (l'acqua) Ez 32,2.13. †

דְּלִי : del. sf. דָּלְיָו: *secchio* (per attingere) Nm 24,7; Is 40,15. †

דְּלָיָה : n. pr. m.

דְּלָיָהוּ : n. pr. m.

דְּלִילָה : n. pr. f.

* **דָּלִית** : plur. sf. דָּלִיּוֹתָיו: ciò che pende (in un albero) > rami, fronde Ger 11,16. †

I **דלל** : **qal**: pf. דַּלּוֹנוּ, דַּלְלוּ, דַּלּוֹתִי, דַּלּוֹתִי; impf. יִדַּל: *essere debole, essere ridotto* Gdc 6,6, corso d'acqua Is 19,6.

II **דלל** : **qal**: pf. דַּלּוּ: *essere sospeso* Gb 28,4. †

דִּלְעָן : n. l.

I **דלף** : **qal**: pf. דָּלְפָה; impf. יִדְלֹף: – 1. *avere delle infiltrazioni* (tetto) Qo 10,18; – 2. *piangere* (עַיִן) Gb 16,20; (נֶפֶשׁ) Sal 119,28, ➤ II דלף e HAL.

II **דלף** : **qal**: pf. דָּלְפָה: senso inc. essere insonne, essere abbattuto, tremare: Sal 119,28, ➤ I דלף e HAL. †

דֶּלֶף : *infiltrazione d'acqua* Prv 19,13; 27,15. †

דַּלְפוֹן : n. pr. m.

דלק : **qal**: pf. דָּלַקְתָּ, דָּלְקוּ, sf. דְּלָקֻנוּ; impf. יִדְלַק; inf. דְּלֹק; pt. plur. דֹּלְקִים: – 1. *bruciare* (metaf.): ass. Prv 26,23, c. acc. Sal 10,2, c. אַחֲרֵי Gn 31,36, c. בְּ Abd 18; > – 2. *inseguire* furiosamente 1Sam 17,53;

hif: impf. sf. יַדְלִיקֵם; imp. הַדְלֵק: *accendere* Ez 24,10, > *infiammare* (sogg. vino) Is 5,11. †

דַּלֶּקֶת : *infiammazione* Dt 28,22. †

דֶּלֶת : דָּלֶת, sf. דַּלְתּוֹ, du. דַּלְתַּיִם (!), דְּלָתַיִם, cs. דַּלְתֵי, sf. דַּלְתֹתַי, דְּלָתֶיהָ, דְּלָתַי, plur. דְּלָתוֹת, cs. דַּלְתוֹת, sf. דַּלְתוֹתֵיהֶם, דַּלְת(ו)תָיו: *porta, battente di una porta*: – 1. di edificio, di casa Gn 19,9, del santuario di יהוה 1Sam 3,15, del tempio salomonico 1Re 6,34, di una camera Gdc 3,23; – 2. di una città Dt 3,5; – 3. metaf.: coperchio 2Re 12,10, colonna (di un manoscritto) Ger 36,23, mascelle (del coccodrillo) Gb 41,6, labbra (?) Qo 12,4, “porte” del cielo Sal 78,23.

דָּם : cs. דַּם, sf. דָּמִי, דִּמְכֶם, דָּמָם, plur. דָּמִים, cs. דְּמֵי, sf. דָּמֶיהָ, דְּמֵיהֶם: *sangue*: – 1. in senso proprio:

sangue delle mestruazioni di una d. Lv 15,19, sangue che sgorga al momento del parto Ez 16,22, sangue di un ferito 2Sam 20,12; – 2. דָּם, דָּמִים = *morte violenta, delitto*: אִישׁ דָּמִים criminale 2Sam 16,7, עִיר דָּמִים città sanguinaria Na 3,1, גֹּאֵל הַדָּם vendicatore del sangue Nm 35,19, דָּם נָקִי sangue innocente Dt 21,8, דְּמֵי־מִלְחָמָה 1Re 2,5, אָרַב לְדָם ~ tendere un'imboscata Prv 1,11; – 3. sangue > crimine (anche non di sangue) Lv 20,9; – 4. metaf. דַּם עֲנָבִים Gn 49,11.

I **דמה** : **qal**: pf. דָּמָה, דָּמְתָה, דָּמִיתָ, ? דָּמִיתִי (➛ III cf. HAL), דָּמוּ; impf. יִדְמֶה, נִדְמֶה; imp. דְּמֵה; pt. דֹּמֶה: *assomigliare* (a), *essere simile* (a): ass. Is 46,5; c. אֶל Ez 31,2, c. לְ Ct 2,9;

nif: (cf. III e HAL): pf. נִדְמֵיתָ: Ez 32,2. †

pi: pf. דִּמָּה, דִּמִּיתָ, דִּמִּינוּ, sf. דִּמִּיתִיךְ; impf. יְדַמֶּה, תְּדַמּוּ, אֲדַמֶּה; sf. תְּדַמְּיוּנִי: – 1. *paragonare* (qlcs. a): c. acc. e לְ Ct 1,9, c. acc. e אֶל Is 40,18; – 2. *pensare*: ass. Is 10,7, c. acc. pensare a qlcs. (חֶסֶד) Sal 48,10, c. inf. (pensare che) Sal 50,21, c. inf. e לְ (לַעֲשׂוֹת pensare di fare) Est 4,13;

hitp: impf. אֶדַּמֶּה (< ʾetdammeh): *farsi uguali* (a): c. לְ Is 14,14. †

II **דמה** (➛ HAL) : **qal**: impf. תִּדְמֶה, תִּדְמֶינָה: *placarsi* Ger 14,17; Sal 62,2;

nif: pf. נִדְמָה, נִדְמְתָה, נִדְמֵיתִי/תָה, נִדְמוּ; inf. נִדְמֹה; pt. נִדְמֶה: – 1. *tacere* Sal 49,13.21; – 2. *essere costretto a tacere* Ger 47,5; ? Is 6,5 (➛ III nif).

III **דמה** : **qal**: pf. דָּמִיתִי: *essere distrutto* Os 4,5;

nif: pf. נִדְמָה, נִדְמְתָה, נִדְמֵיתָ(ה), נִדְמֵיתִי, נִדְמוּ; inf. נִדְמֹה: *essere distrutto* Ger 47,5; Os 10,7, ? Is 6,5 (➛ II nif).

דֻּמָה : Ez 27,32, txt. inc. ? fortezza ➛ comm. †

דְּמוּת : sf. דְּמוּתוֹ, דְּמוּתֵנוּ: – 1. *somiglianza* Gn 1,26; Ez 1,16; – 2. cosa simile > simulacro Is 40,18, *immagine* Ez 23,15; – 3. ~ *progetto* 2Re 16,10.

דְּמִי : Is 38,10 senso inc. metà, ➛ comm.

דֳּמִי : *riposo* Is 62,6.7; Sal 83,2. †

דֻּמִיָּה : ➛ דּוּמִיָּה.

* **דִּמְיוֹן** ou * **דִּמָּיוֹן** : sf. דִּמְיֹנוֹ: *somiglianza* Sal 17,12. †

דַּמִּים : c. אֶפֶס: n. l.

I **דמם** : **qal**: pf. דָּמּוּ; impf. יִדֹּם, וַיִּדֹּם/אֶדֹּם, תִּדֹּמִּי, יִדְּמוּ, נִדְּמָה; imp. דֹּ(וֹ)ם, דֹּמּוּ: – 1. *essere silenzioso* Ez 24,17; – 2. *essere immobile* Gs 10,12.13; > – 3. essere stupefatto Es 15,16;

po: pf. דּוֹמַמְתִּי: *calmare* Sal 131,2. †

II **דמם** : **qal**: pf. דַּמּוּ; impf. יִדְּמוּ; imp. דֹּם, דֹּמּוּ: ? = I דמם qal; al. urlare (HAL) Sal 31,18.

III **דמם** : ? = I דמם: **qal**: impf. נִדְּמָה (? = I דמה qal, al. perire) Ger 8,14; 48,2. †

nif: pf. נָדַמּוּ; impf. יִדַּמּוּ, יִדְּמוּ: perire o essere ridotto al silenzio 1Sam 2,9; Ger 49,26;

hif: pf. sf. הֲדִמָּנוּ: ridurre al silenzio o far perire Ger 8,14. †

דְּמָמָה : *fruscio* 1Re 19,12; Sal 107,29; Gb 4,16. †

דֹּמֶן : *letame* 2Re 9,37.

דִּמְנָה : n. l.

דמע : **qal**: impf. תִּדְמַע; inf. דָּמֹעַ: *piangere* Ger 13,17 †

דֶּמַע : sf. דִּמְעֲךָ: *ciò che cola* Es 22,28. †

דִּמְעָה : cs. דִּמְעַת, sf. דִּמְעָתִי, דִּמְעָתֵךְ, plur. דְּמָעוֹת: coll. *lacrime* 2Re 20,5; Lam 1,2.

דַּמֶּשֶׂק : n. l. *Damasco.*

דְּמֶשֶׁק : Am 3,12 senso inc. ➛ comm. †

דָּן : n. pr. m.; n. pop.; n. tr. *Dan.*

דָּנִאֵל : ➛ דָּנִיֵּאל.

דַּנָּה : n. l.

דִּנְהָבָה : n. l.

דָּנִי : gntl. di דָּן: *Daniti*; שֵׁבֶט הַדָּנִי Gdc 18,1.

דָּנִיֵּאל : n. pr. m. *Daniele.*

* דֵּעַ : sf. דֵּעִי, plur. דֵּעִים: *sapere, scienza* Gb 36,3, תְּמִים דֵּעִים ~ onniscienza Gb 37,16.

דעה : ➛ HAL (al. ➛ ידע): **qal**: impf. יֵדְעוּן, נֵדְעָה; imp. דְּעֶה(!): *cercare, ricercare* Os 6,3; Prv 10,32; 24,14; 29,7. †

דֵּעָה : plur. דֵּעוֹת; *conoscenza, sapere* Sal 73,11; דֵּעָה אֶת־י״ la conoscenza di י״ Is 11,9; תְּמִים דֵּעוֹת ~ onniscienza Gb 36,4.

דְּעוּאֵל : n. pr. m.

דעך : **qal**: pf. דָּעֲכוּ; impf. יִדְעַךְ/עָךְ: *spegnersi* Prv 13,9;

nif: pf. נִדְעֲכוּ: *spegnersi* Gb 6,17. †

pu: pf. דֹּעֲכוּ: *spegnersi* Sal 118,12. †

I דַּעַת : דַּעַת, sf. דַּעְתִּי, דַּעְתְּכֶם, דַּעְתָּם: *conoscenza, sapere*: – 1. = intelligenza Is 44,19; Prv 13,16; – 2. ~ saggezza Prv 21,11; – 3. esperienza Gb 13,2; – 4. conoscenza morale Ml 2,7; – 5 ~ la Sapienza Qo 1,16; – 6. abilità tecnica 1Re 7,14; – 7. conoscenza che si ha di Dio Os 4,1; – 8. conoscenza che Dio possiede Sal 139,6; – 9. ~ intenzione Dt 19,4; – 10. conoscenza mal usata (dai maghi) Is 47,10, דַּ׳ רוּחַ Gb 15,2.

II * דַּעַת : דַּעַת ➛ HAL: *rivendicazione* (del povero) Prv 29,7; al. intelligenza, comprensione. †

III דַּעַת : sf. דַּעְתּוֹ: *sudore* Is 53,11 (➛ HAL; al. conoscenza ➛ I דַּעַת). †

* דָּפִי : דָּפִי: *macchia, colpa* Sal 50,20. †

דפק : **qal**: pf. sf. דְּפָקוּם: pt. דּוֹפֵק: – 1. *condurre* (una mandria) *troppo rapidamente* Gn 33,13; – 2. ass. *picchiare* (alla porta) Ct 5,2. †

hitp: pt. plur. מִתְדַּפְּקִים: c. עַל־הַדֶּלֶת: sia: picchiare violentemente (a una porta), sia: urtarsi (davanti alla porta) Gdc 19,22. †

דָּפְקָה : n. l.

דַּק : דַּק, f. דַּקָּה, plur. דַּקּ(וֹ)ת: – 1. *esile, magro* (mucche) Gn 41,3; – 2. *fine, leggero* (polvere) Is 29,5; – 3. scarso, rado Gn 41,6s. 23s; Lv 13,30.

דֹּק : qlcs. di sottile > ? velo (= cielo) Is 40,22. †

דִּקְלָה : n. pr. m.

דקק : **qal**: pf. דַּק, דָּק; impf. תָּדֹק, sf. יְדֻקֶּנּוּ: – 1. ass. *essere frantumato* (in polvere) Es 32,20; – 2. *frantumare, macinare* (grano) Is 28,28;

hif: pf. הֵדַק, הֵדַקּוֹת; impf. וַיָּדֶק, sf. אֲדִקֵּם; inf. ass. הָדֵק, cs. לְהָדֵק (!): *frantumare, polverizzare* (il palo sacro) 2Re 23,6, (metaf. i popoli) 2Sam 22,43;

hof: impf. יוּדַק: *essere tritato* Is 28,28. †

דקר : **qal**: pf. דָּקָרוּ, sf. דְּקָרֻהוּ, דְּקָרֻנִי; impf. יִדְקֹר, sf. יִדְקְרֵהוּ; imp. sf. דָּקְרֵנִי: *trafiggere* Gdc 9,54;

nif: impf. יִדָּקֵר: *essere trafitto* Is 13,15. †

pu: pt. plur. מְדֻקָּרִים: *essere trafitto* Ger 37,10; 51,4; Lam 4,9. †

דֶּקֶר : n. pr. m.

דַּר : senso inc., tradiz. madreperla Est 1,6. †

דֹּר : ➛ דּוֹר, דֹּאר.

דֵּרָאוֹן : cs. דִּרְאוֹן: *orrore* Is 66,24; Dn 12,2. †

דָּרְבָן (dŏrḇān): plur. דָּרְבֹנוֹת: *pungolo* 1Sam 13,21; Qo 12,11. †

דַּרְדַּע : n. pr. m.

דַּרְדַּר : *cardo* Gn 3,18; Os 10,8. †

דָּרוֹם : – 1. *sud*: שַׁעַר הַדָּ׳ Ez 40,28; > – 2. *vento del sud* Gb 37,17.

I דְּרוֹר : tipo d'uccello, tradiz. rondine Sal 84,4; Prv 26,2. †

II דְּרוֹר : מָר־דְּ׳ senso inc.: mirra fluida o granelli di mirra Es 30,23. †

III דְּרוֹר : *affrancamento* (degli schiavi) Ger 34,8, *liberazione* (di prigionieri) Is 61,1.

דָּרְיָוֶשׁ : n. pr. m. *Dario*.

דרך : **qal**: pf. דָּרַךְ, דָּרְכָה, דָּרַכְתָּ/תִּי, דָּרְכוּ; impf. יִ/תִּדְרֹךְ, תִּדְרְכִי, יִדְרְכוּן, sf. אֶדְרְכֵם; pt. דֹּ(ו)רֵךְ, plur. דֹּרְכִים, cs. דֹּרְכֵי, pass. f. דְּרוּכָה, plur. דְּרֻכוֹת; – 1. ass. *comminare, venire avanti* Gdc 5,21; – 2. *camminare su, calpestare*: a) c. acc. (אֹרַח) Gb 22,15, b) c. בְּ (מָקוֹם) Gs 1,3, c. עַל (בָּמֳתֵי אָרֶץ) Am 4,13; – 3. *pestare* (nel pigiatoio): ass. Ger 48,33; c. acc. (יַיִן) Is 16,10, זַיִת Mic 6,15; > lett. calpestare il pigiatoio, c. acc. (גַּת) Ne 13,15; – 4. *tendere* (un arco) Sal 7,13, דֹּרְכֵי קֶשֶׁת arcieri Ger 50,14; > דָּ׳ חֵץ Sal 64,4;

hif: pf. הִדְרִיךְ, sf. הִדְרִיכָה, הִדְרַכְתִּיךָ, הִדְרִיכוּהוּ, הִדְרִיכֻהוּ; impf. יַדְרֵךְ, וַיַּדְרְכוּ, sf. יַדְרִיכֵנִי/כֶם; imp. sf. הַדְרִיכֵנִי; pt. sf מַדְרִיכְךָ: – 1. *far camminare* Sal 107,7; – 2. *calpestare*: nemico Gdc 20,43, (sott.) fiume Is 11,15; – 3. metaf. *tendere* la lingua come un arco Ger 9,2 (cf. qal 4).

דֶּרֶךְ : דֶּרֶךְ, sf. דַּרְכּוֹ/כָּה, דַּרְכֵּךְ, דַּרְכְּךָ, du. דְּרָכַיִם(!), plur. דְּרָכִים, cs. דַּרְכֵי, sf. דְּרָכַי, דְּרָכֶיךָ/כַיִךְ, דְּרָכָיו, דַּרְכֵיכֶם/הֶם: – 1. *via, strada, tragitto*: Nm 22,22, דֶּ׳ הַמִּדְבָּר Es 13,18, רַב מִמְּךָ הַדֶּ׳ il cammino è troppo lungo per te 1Re 19,7, אֵם־הַדֶּ׳ lett. madre del cammino = bivio Ez 21,26, דֶּ׳ עוֹלָם Sal 139,24; – 2. *modo, abitudine, uso*: בְּדֶרֶךְ יָרָבְעָם al modo di Geroboamo 1Re 16,19; דֶּרֶךְ נָשִׁים ~ ciò che è abituale per le donne Gn 31,35; דֶּרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ la via di tutti 1Re 2,2, cf. Gn 19,31; דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר... נָחָשׁ... אֳנִיָּה... גֶּבֶר ~ il modo (= il mistero) Prv 30,19; – 3. *comportamento* (buono

o cattivo): ד׳ c. הִשְׁחִית (corrotto) Gn 6,12, c. שָׁמַר 1Re 8,25, c. קָשָׁה Gdc 2,19, c. רָשָׁע Ez 3,18, c. רָע Prv 2,12; לָתֵת דַּרְכּוֹ בְּרֹאשׁוֹ lett. per mettere il suo comportamento sul suo capo = per trattarlo secondo il suo comportamento 1Re 8,32; – 4. *vita, impresa* Gs 1,8; Gb 8,19; – 5. דֶּרֶךְ può indicare un orientamento: ד׳ צָפוֹנָה verso nord Ez 8,5, ד׳ הַיָּם lett. verso il mare = verso ovest Ez 41,12; – 6. דֶּרֶךְ usato in riferimento a Dio: ד׳ יהוה la via di י׳ =il comportamento richiesto da י׳ Gn 18,19; בַּקֹּדֶשׁ דַּרְכֶּךָ il tuo cammino (azione) è santità Sal 77,14; ד׳: כָּל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט = modo di agire, provvidenza Dt 32,4; – 7. ? = *potenza* (➛ HAL) Os 10,13.

דַּרְכְּמ(וֹ)נִים : dracme Esd 2,69; Ne 7,69,71 † (➛ HAL).

דַּרְמֶשֶׂק : דַּרְמֶשֶׂק: n. l. *Damasco*.

דַּרְדַּע : n. pr. m.

דַּרְקוֹן : n. pr. m.

דרשׁ : **qal**: pf. דָּרַשׁ, דָּרַשְׁתִּי, דָּרְשׁוּ, sf. דְּרָשֻׁהוּ, דְּרָשְׁנֻהוּ; impf. יִדְרֹשׁ, אֶדְרְשָׁה, יִדְרְשׁוּ, יִדְרְשׁוּן, נִדְרוֹשׁ, נִדְרְשָׁה, sf. יִדְרְשׁוּהוּ, יִדְרְשֻׁנִי, תִּדְרְשֶׁנּוּ; imp. דְּרָשׁ־, דִּרְשׁוּ, sf. דִּרְשׁוּנִי; inf. ass. דָּרֹשׁ, cs. דְּרֹ(וֹ)שׁ, לִדְרָשׁ־; pt. דֹּ(וֹ)רֵשׁ, plur. cs. דֹּרְשֵׁי, sf. דֹּרְשָׁיו, pass. f. דְּרוּשָׁה, m. plur. דְּרוּשִׁים: – 1. *cercare, ricercare*: c. acc.: qlc.: Dio Sal 78,34 ecc., cf. c. לְ 1Cr 22,19; bue o pecora Dt 22,2, שָׁלוֹם Dt 23,7, טוֹב Am 5,14, דְּבַר י׳ 1Re 22,5, רָעָה Prv 11,27; – 2. *cercare > interrogare, consultare*: יהוה Gn 25,22, un profeta 1Re 22,8, אוֹב (sott.) 1Cr 10,13; – 3. *informarsi*: ass. Gdc 6,29, c. לְ (riguardo a) 2Sam 11,3; – 4. *preoccuparsi di*: Sion Ger 30,17, נַפְשִׁי Sal 142,5; – 5. cercare qlc. (per punirlo) Dt 18,19; – 6. *rivendicare*: ד׳ דָּם/נֶפֶשׁ מִיַּד Gn 9,5;

nif: pf. נִדְרַשׁ, נִדְרַשְׁתִּי, נִדְרָשׁוּ; impf. אִדָּרֵשׁ; inf. הִאָדְרֹשׁ (pro הִהָדְרֹשׁ): – 1. *essere cercato* 1Cr 26,31; – 2. *essere reclamato* (sangue) Gn 42,22; – 3. *lasciarsi consultare* (Dio) Ez 14,3.

דשׁא : **qal**: pf. דָּשְׁאוּ: *rinverdire* (pascoli) Gl 2,22. †

hif: iuss. תַּדְשֵׁא: *far crescere* Gn 1,11. †

דֶּשֶׁא : *verdura, vegetazione* Gn 1,11; נְאוֹת ד׳ pascoli verdeggianti Sal 23,2.

דשׁן : **qal**: pf. דָּשֵׁן: *ingrassarsi* Dt 31,20. †

pi: pf. דִּשַּׁנְתָּ, דִּשְּׁנוּ; impf. יְדַשְּׁנֶה, תְּדַשֶּׁן־ Sal 20,4 (➛ gramm.); inf. sf. לְדַשְּׁנוֹ: – 1. *ingrassare* > tradiz. ungere con olio Sal 23,5; – 2. ד׳ עוֹלָה considerare un olocausto grasso, cioè accettabile Sal 20,4; – 3. *togliere il grasso* (le ceneri grasse dall'altare) Nm 4,13;

pu: impf. יְדֻשָּׁן: lett. essere ingrassato = *essere sazio* Prv 11,25;

hotpaʿal: pf. הֻדַּשְּׁנָה (< *hutdašnā): *grondare grasso* Is 34,6. †

דֶּשֶׁן : דֶּשֶׁן, sf. דִּשְׁנִי: – 1. *grasso, sostanza grassa*: = olio d'oliva Gdc 9,9, = cibi nutrienti Is 55,2; Sal 36,9; – 2. *ceneri grasse* Lv 1,16; 1Re 13,3.

דָּשֵׁן : plur. דְּשֵׁנִים: *grasso* Sal 22,30 (testo! ➛ comm.); > *nutriente* Is 30,23; ~ vigoroso Sal 92,15. †

דָּת : sf. דָּתוֹ, plur. cs. דָּתֵי, sf. דָּתֵיהֶם: – 1. *ordinanza* Est 1,8; 9,13, דָּת הַנָּשִׁים ordinanza riguardante le donne Est 2,12; – 2. *legge* (degli Ebrei) Est 3,8; אֵשְׁדָּת־ Dt 33,2 ➛ אֵשְׁדָּת.

דָּתָן : n. pr. m.

דֹּתָן e *דֹּתַיִן : n. l.; loc. דֹּתַיְנָה.

ה

הַ (normalmente seguito da un dageš forte), הָ, הֶ : – 1. art. determinativo: *il, lo, la, i, gli, le*: הַמֶּלֶךְ. Per la vocalizzazione di ה davanti a ר, א e le altre gutturali ➛ gramm.. – 2. art. dimostrativo: הַפַּעַם questa volta Gn 2,23. Per l'uso e il senso dell'art. ➛ gramm., specialmente Joüon § 137s e HAL.

הֲ, הַ, הֶ : particella interrogativa; si pone davanti alla prima parola della frase interrogativa. Per maggiori dettagli sulla vocalizzazione di questa ה e sul suo uso ➛ gramm. e HAL.

הֵא : inter.: *ebbene!* Gn 47,23; Ez 16,43. †

הֶאָח : inter.: ah! ah! Grido di soddisfazione Is 44,16, > di trionfo Sal 35,21.

הַב e הָבָה : imp. del vb. aram. יהב; f. הָבִי, plur. הָבוּ: – 1. *dai!* (c. acc.) Gn 29,21, הָבָה־לִי dammi Gn 30,1; ass. הַב הַב Prv 30,15, riflessivo הָבוּ לָכֶם 2Sam 16,20; – 2. *collocare* (qlc.) 2Sam 11,15; – 3. inter.: ~ andiamo! Gn 11,3s.

* הַבְהַב : Os 8,13, plur. sf. הַבְהָבַי: testo e senso inc. ➛ comm.

הֵבוּ : Os 4,18: testo e senso inc. ➛ comm.

הבל : **qal**: impf. יֶ/תֶּהְבָּלוּ: – 1. *diventare, essere* (o fare) un הֶבֶל cioè *un nulla* 2Re 17,15; Ger 2,5, c. acc. Gb 27,12; – 2. *affannarsi* (TOB) in, c. בְּ Sal 62,11. †

hif: pt. plur. מַהְבִּלִים: c. acc. *rendere vano* Ger 23,16. †

I הֶבֶל : הֶבֶל, cs. הֲבֵל, sf. הֶבְלִי/לוֹ, plur. הֲבָלִים, cs. הַבְלֵי, sf. הַבְלֵיהֶם: – 1. *soffio* Is 57,13; – 2. metaf.: *ciò che non è niente, senza consistenza*: לְתֹהוּ וְהֶבֶל per niente e invano Is 49,4; הֲבֵל הֲבָלִים "vanità delle vanità" Qo 1,2; הָבַל הֶבֶל non fare (non essere) che un nulla Gb 27,12; – 3. niente = *gli idoli* Ger 14,22.

II הֶבֶל : n. pr. m. *Abele*.

הָבְנִים : legno d'*ebano* Ez 27,15 Q. †

הבר : **qal**: pt. plur. cs. הֹבְרֵי: הֹבְרֵי שָׁמַיִם = *astrologi* Is 47,13 Q (➛ HAL). †

הֵגֶא, הֵגַא : n. pr. m.

I הגה : **qal**: pf. הָגִיתָ/תִי; impf. יֶ/תֶּהְגֶּה, יֶ/תֶּהְגּוּ, נֶהְגֶּה; inf. הָגֹה,? inf. pass. הֹגוֹ Is 59,13: – 1. emettere un suono inarticolato: tubare (colomba) Is 38,14, ruggire (leone) Is 31,4, gemere (uomini) Is 16,7, mormorare, meditare Sal 2,1; – 2. parlare (a mezza voce) Sal 35,28; Gb 27,4;

hif: pt. plur.: מַהְגִּים *mormorare* Is 8,19.

II הגה : **qal**: pf. הָגָה; inf. הָגוֹ: – 1. *togliere* Is 27,8; Prv 25,5; – 2. *separare* (le scorie dall'argento) Prv 25,4.

הֶגֶה : *rumore inarticolato*: sospiro Sal 90,9; Ez 2,10, tuono Gb 37,2. †

הָגוּת : *pensiero, riflessione* Sal 49,4. †

הַגַּי : n. pr. m.

* הָגִיג : cs. הֲגִיג: *parola inarticolata* Sal 5,2; 39,4. †

הִגָּיוֹן : cs. הֶגְיוֹן, sf. הֶגְיוֹנָם: – 1. *parola, mormorio* Sal 19,15; Lam 3,62; – 2. *sonorità* Sal 92,4; – 3. termine musicale oscuro Sal 9,17 (➛ comm.). †

הָגָר : n. pr. f. *Agar.*

הַגְרִי : gntl. di הָגָר: – 1. n. pr. m.; – 2. n. tr.

הֵד : tradiz. grido di gioia Ez 7,7, ma ➛ HAL. †

הֲדַד : n. d. > n. pr. m. *Hadad.*

הֲדַדְעֶזֶר : n. pr. m.

הֲדַד־רִמּוֹן : n. d. > n. l.

הדה : **qal**: pf. הָדָה: *stendere* (la mano) Is 11,8. †

הֹדּוּ : n. terr. *India.*

הֲדוּרִים : ? terreno montuoso Is 45,2. †

I הֲדוֹרָם : n. pop.

II הֲדֹרָם : n. pr. m.

הִדַּי : n. pr. m.

הֹדַיְוָהוּ : ➛ הוֹדַוְיָהוּ : n. pr. m.

הדך : **qal**: imp. הֲדֹךְ: *schiacciare* Gb 40,12. †

הֲדֹם : sempre cs. c. רַגְלַיִם: *sgabello, predella* Is 66,1; Sal 110,1.

הֲדַס : הֲדַס, plur. הֲדַסִּים: *mirto* Is 55,13.

הֲדַסָּה : n. pr. f.

הדף : **qal**: pf. sf. הֲדָפוֹ, הֲדַפְתִּיךָ; impf. יֶהְדֹּף, תֶּהְדְּפוּ, sf. יֶהְדָּפֶנּוּ(!), יֶהְדְּפֵם, יֶהְדְּפֵהוּ; inf. cs. הֲדֹף, sf. הָדְפָהּ: – 1. *colpire* Nm 35,20; – 2. *spingere, scacciare* 2Re 4,27, c. מִן Dt 6,19.

הדר : **qal**: pf. הָדַרְתָּ; impf. תֶּהְדַּר; pt. pass. הָדוּר (plur. ➛ הֲדוּרִים); – 1. *onorare* Lv 19,32; > *favorire* Lv 19,15; – 2. Is 63,1, senso inc. distinto, ornato, "tutto impettito" (TOB);

nif: pf. נֶהְדָּרוּ: *essere onorato* Lam 5,12. †

hitp: impf. תִּתְהַדַּר ricercare gli onori > vantarsi Prv 25,6. †

הֲדַר : n. pr. m.

הָדָר : cs. הֲדַר e הֶדֶר: – 1. *splendore, bellezza*: del re Sal 21,6, dell'essere umano Sal 8,6, di Tiro Ez 27,10, del Carmelo Is 35,2, di Dio Sal 96,6.

* הֲדָרָה : cs. הַדְרַת: – 1. *onore* Prv 14,28; – 2. *ornamento*: הַדְרַת קֹדֶשׁ Sal 96,9.

הֲדַרְעֶזֶר : n. pr. m.

הָהּ : grido di dolore: *ah!* Ez 30,2. †

הוֹ : הוֹ־הוֹ: grido di lutto: *ahimè!* Am 5,16. †

הוּא m., הִיא f. : הוּא è spesso vocalizzato הִוא nel Pentateuco; plur. m. הֵם, הֵמָּה, f. *הֵן, הֵנָּה: – 1. pron. personale: *egli/lui, ella*; – 2. pron. dimostrativo: הַהוּא, הַהִיא *questo, questa*: בַּיּוֹם הַהוּא Ez 24,26; – 3. colui che הוּא הַסֹּבֵב Gn 2,11, כָּל־רֶמֶשׂ אֲשֶׁר הוּא חַי tutto ciò che striscia (e) che è vivente Gn 9,3; – 4. in frase interrogativa:

מִי הוּא Gb 4,7; – 5. הוּא enfatico י׳ הוּא הָאֱלֹהִים 1Re 18,39; אֲנִי הוּא Is 52,6; כִּי־יוֹצֵר הַכֹּל הוּא Ger 10,16; – 6. הוּא anteposto (enfasi) וְהוּא יִשְׁפֹּט Sal 9,9; – 7. הוּא riprende un sogg. citato in precedenza: וַיְהִי הוּא מְסַפֵּר ed egli (Gicezi) raccontava... 2Re 8,5.

הֱוֵא : ➛ imp. qal di I הוה.

I הוֹד : sf. הוֹדוֹ (הֹדֹה Ger 22,18): *potenza, maestà, splendore*: di Mosé Nm 27,20, di Salomone 1Cr 29,25, di Israele (come l'ulivo) Os 14,7, di un giovane Prv 5,9, di Dio Sal 104,1 (הוֹד וְהָדָר); Gb 37,22, dell'opera di Dio Sal 111,3, della sua voce (= del tuono) Is 30,30, del Messia Zc 6,13, del nitrito del cavallo Gb 39,20.

II הוֹד : n. pr. m.

הוֹדְוָה : n. pr. m.

הוֹדַוְיָה : n. pr. m.

הוֹדַוְיָהוּ : n. pr. m.

הוֹדִיָּה : n. pr. m.

הוֹדִיָּה : n. pr. m.

I הוה : **qal**: imp. הֱוֵא (= *הֱוֵה): *cadere* (neve) Gb 37,6. †

II הוה : **qal**: impf.: יְהוּא; imp. הֱוֵה, f. הֱוִי; pt. הֹוֶה: – 1. *diventare*: Gn 27,29; Ne 6,6; – 2. Qo 11,3 txt. inc. ➛ comm. (HAL: restare coricato).

I הַוָּה : *desiderio, cupidigia* Mic 7,3; Prv 10,3; 11,6. †

II הַוָּה : sf. הַוָּתִי Gb 6,2Q; 30,13Q, plur. הַוּוֹת e הַוֹּת: – 1. *crimine* (premeditato) Sal 38,13, (commesso) Sal 55,12; – 2. *disgrazia* Sal 57,2; Gb 6,2.

הֹוָה : *disgrazia* Is 47,11; Ez 7,26. †

הוֹהָם : n. pr. m.

הוֹי : interiezione: – 1. grido di maledizione: *guai*! הוֹי גּוֹי חֹטֵא Is 1,4; – 2. grido d'incoraggiamento Zc 2,11; – 3. grido di lutto: *ahimè*! 1Re 13,30.

הוֹלֵלוֹת : *sciocchezza, follia* Qo 2,12.

הוֹלֵלוּת : *sciocchezza, follia* Qo 10,13. †

הוֹלֵם : ➛ הלם qal pt.

הום : **qal**: pf. sf. הֲמָם: gettare nella confusione, seminare il panico Dt 7,23. †

nif: impf. וַתֵּהֹם: *manifestare una grande gioia* 1Sam 4,5; 1Re 1,45; Rt 1,19; ➛ המם nif. †

hif: impf. coort. אָהִימָה Sal 55,3, תְּהִימֶנָה Mic 2,12: testi inc. ➛ comm. †

הוֹמָם : n. pr. m.

הון : **hif**: impf. וַתָּהִינוּ: *considerare facile* Dt 1,41. †

הוֹן : – 1. *ricchezza, beni*: Prv 1,13, הוֹן בֵּיתוֹ Ct 8,7; – 2. basta! Prv 30,15.16.

הוֹשָׁמָע : n. pr. m.

הוֹשֵׁעַ : n. pr. m. *Osea*.

הוֹשַׁעְיָה : n. pr. m.

הות : **pol**: impf. תְּהוֹתְתוּ, (? o ➛ התת), c. עַל *gettarsi* (contro) Sal 62,4. †

הוֹתִיר : n. pr. m.

הזה : **qal**: pt. plur. הֹזִים: *sognare* (al. abbaiare) Is 56,10. †

הִי : inter.: *ahimè!* Ez 2,10. †

הִיא : ➛ הוּא.

הֵידָד : inter.: grido di gioia di quelli che pigiano l'uva: Is 16,9s; Ger 25,30; 48,33; > grido di guerra Ger 51,14. †

הֻיְּדוֹת : *canti di lode* Ne 12,8. †

היה : **qal**: pf. הָיָה, הָיְתָה, הָיָתָה, הָיִיתָ, הָיוּ, הֱיִיתֶם, וִהְיִיתֶם; impf. יִהְיֶה, יְהִי, וִיהִי, (וַ)יֶּהִי, וַיְהִי, תִּ/אֶהְיֶה, תִּהְיוּ(ן), תִּהְיֶינָה, (וַ)נִּהְיֶה, וַנְּהִי; imp. הֱיֵה, הֲיִי, הֱיוּ; inf. ass. הָיוֹ, הָיֹה, cs. הֱיוֹת, לִ/בִּהְיֹת, לִ/בִּהְיוֹת, sf. הֱיוֹתִי; pt. f. הוֹיָה: a proposito di היה, verbo attivo e stativo, ➛ Joüon- Muraoka § 111i; – 1. היה = *essere*: הָיָה הָאִישׁ תָּם quest'u. era integro Gb 1,1; יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר che la luce sia e la luce fu Gn 1,3; וּבָנָיו הָיוּ בַשָּׂדֶה i suoi figli erano in campagna Gn 34,5; – 2. *avvenire, succedere*: וְהָיָה בְּיוֹם צֵאתְךָ avverrà che nel giorno in cui uscirai 1Re 2,37; וַיְהִי־לוֹ כֵּן gli era successo proprio questo 2Re 7,20; – 3. *capitare, succedere*: וַיְהִי כְּבוֹא אַבְרָם מִצְרָיְמָה successe che quando Abramo entrò in Egitto Gn 12,14. In molti casi וַיְהִי in principo di frase è difficile a tradursi. – 4. הָיָה fu > *c'era*: אִישׁ הָיָה c'era un u. Gb 1,1; – 5. היה + prep.: a) c. לְ: essere la proprietà di > *avere* כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה Salomone ha/aveva una vigna Ct 8,11; *diventare* אֵיכָה הָיְתָה לְזוֹנָה come è diventata una prostituta ? Is 1,21; *accadere a* (qlc.): a) c. לְ: וַיְהִי דְבַר... לְ la parola di ... fu rivolta a 1Sam 4,1; b) c. אֶל: וַיְהִי דְּבַר יהוה אֶל la parola del Signore fu rivolta a Ez 3,16 ecc.; c) c. עִם: וַיִּהְיוּ דְבָרָיו עִם si mise d'accordo con 1Re 1,7; – 6. היה + pt. può esprimere un'idea di durata: כִּסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן il trono di Davide resterà saldo 1Re 2,45;

nif: pf. נִהְיָה, נִהְיְתָה, נִהְיָתָה, נִהְיֵיתָה; pt. f. נִהְיָה: – 1. *accadere, arrivare* Ger 5,30; c. מֵאֵת accadere per volontà di 1Re 1,27; – 2. ~ *esistere*: שְׂכַר הָאָדָם לֹא נִהְיָה non c'era salario per gli uomini Zc 8,10; – 3. ~ *non esistere* נִהְיֵיתִי io non esistevo più Dn 8,27.

* **הַיָּה** : ➛ II הַוָּה.

הֵיךְ : *come ?* Dn 10,17; 1Cr 13,12. †

הֵיכָל : cs. הֵיכַל, sf. הֵיכָלְךָ, plur. הֵיכָלוֹת, cs. הֵיכְלֵי, sf. הֵיכְלֵיכֶם: – 1. *palazzo* 1Re 21,1; – 2. *tempio* Ger 50,28; – 3. *la grande sala* del tempio 1Re 6,5; Ez 41,1.

הֵילֵל : ~ *astro brillante* Is 14,12. †

הֵימָם : n. pr. m.

הֵימָן : n. pr. m.

הִין : misura per liquidi: *hin*: acqua Ez 4,11, olio Es 29,40, vino Lv 23,13.

* **הַכָּרָה** : cs. הַכָּרַת: c. פָּנִים espressione del viso; al. parzialità Is 3,9. †

הֲלֹא : ➛ לֹא.

הלא : **nif**: pt. f. נַהֲלָאָה: ciò che è *lontano* Mic 4,7. †

הָלְאָה : avv.: – 1. di luogo: *là*, גֶּשׁ־הָ׳ togliti di là Gn 19,9; מֵהָלְאָה לְדַמָּשֶׂק al di là di Damasco

Am 5,27; *al di là* מִשָּׁם וָהָלְאָה 1Sam 10,3; – 2 di tempo מֵהַיּוֹם הַהוּא וָהָ׳ a partire da questo giorno 1Sam 18,9.

הִלּוּלִים *celebrazione, festa* Lv 19,24; Gdc 9,27. †

הַלָּז : *questo, questa*: הַסֶּלַע הַלָּז questa roccia Gdc 6,20.

הַלָּזֶה: *questo*, f. הַלֵּזוּ *questa*: הָאִישׁ הַלָּזֶה Gn 24,65.

* הָלִיךְ : plur. sf. הֲלִיכַי *passo* Gb 29,6. †

* הֲלִיכָה : sf. הֲלִיכָתָם Q, plur. cs. הֲלִיכ(וֹ)ת, sf. הֲלִיכוֹתֶיךָ: – 1. *cammino, avanzata* Na 2,6; – 2. *corteo* Sal 68,25; – 3. *carovana* Gb 6,19; – 4. הֲ׳ עוֹלָם Ab 3,6 ➛ comm.

הלך : **qal**: pf. הָלַךְ, הָלֶךְ, הָלְכָה, הָלַכְתִּי, הָלְכוּ (הָלְכוּא Gs 10,24), הֲלַכְתֶּם; impf. אֵלֵךְ, אֶהֱלֹךְ, וַיֵּלֶךְ, (וַ)יֵּלֶךְ(־), יֵלֵךְ, תֵּלְכוּ(ן), (וַ)תֵּלַכְנָה, (וַ)יֵּלְכוּ, אֵלְכָה, אֵלֵכָה, נֵלֵךְ, (וַ)נֵּלֶךְ־; imp. לֵךְ, לֶךְ־, לְכָה, לֵךְ, לֵכָה, לְכִי, לֵכִי, לְכוּ, לֵכוּ, לֵכְנָ(ה); inf. ass. הָלֹ(וֹ)ךְ, cs. הֲלֹךְ, הֲלָךְ־, לֶכֶת, לֶכֶת, sf. לֶכְתִּי, לֶכְתְּכֶם; pt. הֹ(וֹ)לֵךְ, plur. הֹ(וֹ)לְכִים, cs. הֹלְכֵי, f. הֹלְכָה, הֹ(וֹ)לֶכֶת, plur. הֹ(וֹ)לְכ(וֹ)ת: **A.** si dice degli uomini e degli esseri divini: – 1. *andare, camminare, avvicinarsi*: Mosè Es 17,5, i “viventi” Ez 1,9, Dio Dt 1,33, l’angelo Es 14,19; – 2. *partire*: 1Sam 14,3; Prv 7,19; – 3. andare = *comportarsi, vivere*: הוֹלֵךְ בַּתֹּם יֵלֶךְ בֶּטַח colui che va (vive) nell'integrità va (vive) in sicurezza Prv 10,9; לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו per andare (vivere) secondo i suoi comandamenti 1Re 8,61; הָלַךְ לִפְנֵי יהוה cf. 1Re 3,6; – 4. *andarsene = morire*: בְּטֶרֶם אֵלֵךְ Sal 39,14; – 5. הלך אַחֲרֵי *seguire*: ogg. יהוה Os 11,10, בְּעָלִים Ger 2,23; **B.** si dice di animali, di cose inanimate o di altri soggetti: – 1. ser-pente Gn 3,14, cavalli Zc 6,7, arca di Noè Gn 7,18, ruote Ez 1,17, fiumi Qo 1,7, vento Qo 1,6, il desiderio (נֶפֶשׁ) Qo 6,9; – 2. תֵּלַכְנָה חָלָב הַגְּבָעוֹת per le colline scorre il latte Gl 4,18; בִּרְכַּיִם תֵּלַכְנָה מַּיִם le ginocchia si sciolgono in acqua Ez 21,12; **C.** sensi e usi particolari di הלך: – 1. specialmente all'inf., può indicare la durata di un'azione: וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וּבָכֹה andava piangendo 2Sam 3,16; הָלוֹךְ וְתָקוֹעַ בַּשּׁוֹפָרוֹת suonavano senza sosta il corno Gs 6,9; – 2. il participio הוֹלֵךְ può indicare una gradazione dell'azione: וַיֵּלֶךְ הֹלֵךְ וְקָרֵב si avvicinava sempre più 1Sam 17,41; הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר il mare diventava sempre più tempestoso Gio 1,11;

nif: pf. נֶהֱלָכְתִּי: (dover) *andarsene* Sal 109,23. †

pi: pf. הִלַּכְתִּי, הִלְּכוּ; impf. (וַ)יְהַלֵּךְ, יְהַלְּכוּ(ן), נְהַלֵּךְ; imp. הַלֵּךְ; pt. מְהַלֵּךְ, plur. מְהַלְּכִים: – 1. *andare, comminare*: וַיְהַלֵּךְ אַט andava a passi lenti 1Re 21,27; עָרוֹם הִלְּכוּ vanno nudi Gb 24,10; soggetti diversi: dei Sal 115,7, animali Lam 5,18, barche Sal 104,26, frecce Ab 3,11; – 2. *andare, comportarsi*: Sal 38,7; Qo 11,9;

hif: pf. הוֹלִיךְ, sf. הוֹלִיכֲךָ, הוֹלִיכוֹ; impf. יוֹלִ(י)ךְ, יֹלֵךְ, וַיֹּ(וֹ)לֶךְ, וַיֹּלַךְ; iuss. יוֹלֵךְ; אוֹלִיךְ, אוֹלִיכָה, וָאוֹלֵךְ, sf. וַיּוֹלִכֵנִי; imp. הוֹלֵךְ, f. הֵילִיכִי, הוֹלִיכוּ; inf. sf. הֹלִיכוֹ; pt. מוֹלִיךְ, f. plur. מוֹלִכוֹת, sf. מוֹלִיכֲךָ/כֵךְ/כָם; – 1. *far andare/camminare* Dt 8,2 (Isr.); > far scorrere Ez 32,14 (ruscelli); – 2. *condurre, guidare* Ger 2,17; – 3. *portare con sé* (qlc.) 2Re 24,15; – 4. *portare via* (qlcs.) Qo 5,14;

hitp: pf. הִתְהַלַּכְתִּי, הִתְהַלֵּךְ/לֶּךְ־; impf. יִתְהַלֵּךְ/לָךְ, הִתְהַלְּכוּ, (וַ)יִּתְהַלְּכוּ, אֶתְהַלְּכָה, יִתְהַלָּכוּ(ן), תִּתְהַלַּכְנָה; imp. הִתְהַלֵּךְ, הִתְהַלְּכוּ; inf. הִתְהַלֵּךְ, sf. הִתְהַלֶּכְךָ; pt. מִתְהַלֵּךְ, plur. מִתְהַלְּכִים, f. מִתְהַלֶּכֶת: – 1. *andare e venire, passeggiare* Gn 3,8; Est 2,11; – 2. *camminare* (~ comportarsi) Sal 26,3; – 3. *andare, camminare* Prv 20,7; – 4. c. prep.: c. אֶת Gn 5,22, c. בְּ Sal 26,3, c. לִפְנֵי 2Re 20,3.

הֵלֶךְ : – 1. *viaggiatore* 2Sam 12,4; – 2. הֵ׳ דְּבַשׁ "colata" di miele 1Sam 14,26. †

I הלל : **hif**: impf. יָהֵל, תָּהֵל, יָהֵלּוּ; inf. sf. הִלּוֹ: – 1. *brillare* Gb 29,3; – 2. *far brillare* Is 13,10.

II הלל : **pi**: pf. הִלֵּלוּ, הִלַּלְנוּ, sf. הִלְלוּךָ, הִלַּלְתִּיךָ; impf. יְהַלֵּל־, יְהַלֵּל, תְּהַלֵּל, אֲהַלְלָה, (וַ)יְהַלְלוּ, sf. יְהַלְלֶךָּ e יְהַלֶּלְךָ, וַיְהַלְלוּהָ, אֲהַלְלֶנּוּ; imp. הַלְלִי, הַלְלוּ, sf. הַלְלוּהוּ; inf. הַלֵּל; pt. plur. מְהַלְלִים: – 1. *celebrare, esaltare*: c. acc.: a) di persone Prv 27,2; b) Dio, cioè יָהּ Sal 102,19; c) דָּבָר Sal 56,5; – 2. c. prep.: לְ: לַיהוה 1Cr 16,4, אֶת (אֶת־שֵׁם) Sal 113,1; – 3. ass. Ger 31,7;

pu: pf. הֻלְּלָה, הוּלָּלוּ; impf. יְהֻלַּל; pt. מְהֻלָּל: *essere esaltato, lodato*: Tiro Ez 26,17, יהוה Sal 48,2;

hitp: impf. יִתְהַלֵּל, יִתְהַלְלוּ, תִּתְהַלֵּלִי, יִתְהַלָּלוּ; imp. הִתְהַלְלוּ; inf. הִתְהַלֵּל; pt. מִתְהַלֵּל, plur. מִתְהַלְלִים: – 1. *vantarsi*: a) ass. 1Re 20,11; b) c. בְּ: vantarsi di qlcs. Ger 9,22, di יהוה Is 45,25, בְּשֵׁם יהוה Sal 105,3; – 2. *essere esaltato, lodato* Prv 31,30.

III הלל (➤ HAL) : **qal**: impf. תָּהֹלּוּ; pt. plur. הוֹלְלִים: essere insensato (al. vantarsi = II הלל qal) Sal 75,5;

poel: impf. יְהוֹלֵל: rendere insensato Is 44,25;

poal: pt. מְהוֹלָל: insensato Qo 2,2. †

hitpo: pf. הִתְהֹלָלוּ; impf. יִתְהֹלָל, יִתְהֹ(וֹ)לְלוּ/לָלוּ; imp. הִתְהֹלְלוּ: – 1. fare il pazzo 1Sam 21,14; – 2. agire da folle Ger 51,7.

הִלֵּל : n. pr. m.

הַלְלוּיָהּ : = imp. qal II הלל + יָהּ: titolo o conclusione di una serie di Salmi (➤ Sal 104, 106).

הלם : **qal**: pf. הָלְמוּ, הָלְמָה, sf. הֲלָמוּנִי; impf. יַהַלְמוּן, sf. יֶהֶלְמֵנִי; pt. הֹולֵם, pass. plur. cs. הֲלוּמֵי: *colpire*: (u.) Sal 141,5, *martellare* Sal 74,6; הֲלוּמֵי יָיִן storditi dal vino Is 28,1.

הֲלֹם : *qui*: מִי־הֱבִיאֲךָ הֲלֹם chi ti ha fatto venire qui? Gdc 18,3; עַד־הֲ׳ fin qui 2Sam 7,18.

הֶלֶם : n. pr. m.

הַלְמוּת : *martello* Gdc 5,26. †

הָם : n. l.

הֵם, הֵמָּה : pron. pers., plur. di הוּא: *essi, questi* (cf. gramm.).

הַמְּדָתָא : n. pr. m.

המה : **qal**: pf. הָמוּ; impf. אֶהֱמָיָה, אֶהֱמֶה, (וַ)תֶּהֱמִי, יֶהֱמֶה, (וַ)יֶּהֱמוּ; inf. cs. הֲמוֹת; pt. הֹמֶה, f. הוֹמָה, הֹ(וֹ)מִיָּה, f. plur. הֹמִיּוֹת, הֹמוֹת: – 1. *mugghiare*: orsi Is 59,11, mare Is 17,12, nazioni Sal 46,7; – 2. emettere un suono particolare: = tubare (colomba) Ez 7,16, gemere Sal 55,18, si dice del flauto Ger 48,36; – 3. *essere turbato, fremere* Ct 5,4.

הָמוֹן : cs. הֲמוֹן, sf. הֲמוֹנוֹ/נָהּ/נָם, הֲמָנְכֶם (! Ez 5,7 ➛ comm.), plur. הֲמוֹנִים, sf. הֲמוֹנֶיהָ: – 1. *brontolio, rumore, tumulto*: di popoli Is 17,12, di acque Ger 10,13, acquazzone 1Re 18,41, d'una città Is 32,14; – 2. *ciò che è causa di tumulto*: הָ׳ = esercito Gdc 4,7, una folla Is 5,13; Sal 42,5; – 3. un *suono* qualunque: הֲ׳ שִׁירַיִךְ Ez 26,13, di un grido קוֹל הֶהָ׳ 1Sam 4,14; – 4. sentimento violento: הֲ׳ מֵעֶיךָ (lett. il tumulto delle tue viscere) Is 63,15; > – 5. *abbondanza, quantità*: nazioni Gn 17,4, donne 2Cr 11,23, bestiame Ger 49,32.

הֲמוֹנָה : n. l.

* **הֶמְיָה** : cs. הֶמְיַת: *suono, sonorità* (di strumenti musicali) Is 14,11. †

הֲמוּלָּה, הֲמֻלָּה : *rumore* Ger 11,6; Ez 1,24. †

I **המם** : **qal**: pf. הָמַם, הַמֹּתִי, sf. הֲמָמָם; impf. וַיָּהָם, וַיָּהֹם Q, sf. וַיְהֻמֵּם K; inf. sf. הֻמָּם: – 1. *mettere in movimento* (ruota) Is 28,28; – 2. *mettere in rotta* Es 14,24; Sal 18,15;

nif: impf. וַתֵּהֹם: *essere scosso* (terra) 1Sam 4,5, *essere eccitato* 1Re 1,45; Rt 1,19 (➛ הום nif.). †

II **המם** : **qal**: pf. sf. הֲמָמַנִי Q, הֲמָמָנוּ K: *succhiare* Ger 51,34. †

הָמָן : n. pr. m.

הֲמָסִים : *ramoscelli* Is 64,1. †

I **הֵן, הֵן־, הֶן־** : – 1. *ecco*: הֵן attira l'attenzione sulla parola o idea che segue: Gn 3,22; – 2. *se* Ger 3,1.

II **הֵן** : sempre con prep.: בְּ, כְּ, לְ, מִן: pron. pers. f. plur.: *esse*: בָּהֵן Ger 4,29.

I **הֵנָּה** : - 1. *qui* (stato in e moto a luogo): בוא הֵ׳ entrare qui 2Sam 5,6; עַד־הֵ׳ fin qui 2Re 8,7; – 2. הֵנָּה ...הֵנָּה qui e là: c. הלך andare qua e là 2Re 4,35; הֵ׳ לְ... הֵ׳ לְ da una parte e dall'altra Dn 12,5; – 3. הֵנָּה temporale: *ora* Gn 44,28.

II **הֵנָּה** : pron. pers. f. plur. (➛ m. הֵם, הֵמָּה): – 1. *esse, queste* Gn 21,29; – 2. הֵנָּה = *questo, quella cosa* 1Re 20,40 (ma cf. I הֵנָּה 2).

הִנֵּה : sf. הִנְנִי, הִנֵּנִי, הִנֶּנִּי, הִנְּךָ, הִנָּךְ, הִנְּכָה, הִנֵּהוּ, הִנּוֹ, הִנְנוּ, הִנֶּנּוּ, הִנֵּנוּ, הִנְּכֶם, הִנָּם: *ecco*: – 1. הִנֵּה הָאִישׁ ecco l'u. 1Sam 9,17; – 2. הִנֵּה sottolinea la parola o l'idea che segue Gn 1,29; – 3. הִ׳ rafforza un'affermazione Sal 121,4; – 4. הִ׳ introduce un'idea nuova Nm 25,6; – 5. הִ׳ introduce le descrizioni di sogni o di visioni Gn 37,7; – 6. spesso הִנֵּה + sogg. + participio indica l'imminenza di una azione: Am 2,13; – 7. הִ׳ = *se* 2Re 7,2.

הֲנָחָה : *esonero* dal pagare l'imposta Est 2,18. †

הֵנַע : n. l.

הֲנָפָה : inf. di forma aramaica di נוף: *scuotere* (tradiz. sost. scuotimento) Is 30,28. †

הַס, הָס : esclamazione: *silenzio!* Am 8,3; > הַסּוּ (➛ gramm.) silenzio! Ne 8,11.

הסה : **hif**: impf. וַיַּהַס: *imporre il silenzio* Nm 13,30. †

הַסּוּרִים : < הָאֲסוּרִים: ➛ אסר qal.

* **הֲפֻגָה** : plur. הֲפֻגוֹת: *cessazione* Lam 3,49. †

הפך : **qal**: pf. הָפַךְ, הָפְכָה, הָפַכְתָּ/תִּי, הָפְכוּ, הֲפַכְתֶּם, sf. הֲפָכָם; impf. (וַ)יַּהֲפֹךְ, וַיַּהֲפָךְ־, אֶהֱפֹּךְ, (וַ)יַּהַפְכוּ, sf. וַיַּהַפְכֵהוּ; imp. הֲפֹךְ; inf. הָפוֹךְ, cs. הֲפֹךְ, sf. הָפְכִּי/כָהּ; pt. הֹפֵךְ, sf. הֹפְכִי, plur. הֹפְכִם, pass. f. הֲפוּכָה: – 1. c. acc. *voltare, rivoltare, mettere sottosopra*: il cuore 1Sam 10,9, le spalle Gs 7,8, la direzione del vento Es 10,19, un piatto 2Re 21,13, Sodoma Gn 19,21, la terra Gb 12,15; – 2. c. 2 acc.: voltare = *cambiare* qlcs. in: una roccia in acqua Sal 114,8; – 3. c. acc. + לְ *cambiare* qlcs. in: benedizione in maledizione Dt 23,6; – 4. c. בְּ Am 4,11; – 5. intrans. *girarsi, voltarsi*: esercito Gdc 20,39; הָפַךְ לָבָן diventare bianco Lv 13,3;

nif: pf. נֶהְפַּךְ, נֶהְפְּכָה, נֶהֶפְכוּ e נֶהֶפְּכוּ; impf. (וַ)יֵּהָפֵךְ, תֵּהָפֵךְ, וַיֵּהָפְכוּ; inf. ass. נַהֲפוֹךְ; pt. נֶהְפָּךְ, f. נֶהְפֶּכֶת: – 1. *girarsi*: cuore (= cambiare idea) Es 14,5, arco (= girare su se stesso) Sal 78,57; נֶהְ׳ לָבָן diventare bianco Lv 13,25; – 2. essere rivoltato = *essere distrutto*: città Gio 3,4; – 3. c. prep.: voltarsi > mutarsi: c. אֶל nei confronti di Es 14,5, c. בְּ contro Gb 19,19, c. לְ cambiarsi in Es 7,15.17, c. עַל verso Is 60,5; – 4. נַהֲפוֹךְ הוּא: ~ cambiamento in questo ~ capiterà al contrario (che) Est 9,1;

hof: pf. הָהְפַּךְ: c. עַל *rivoltarsi* (contro) Gb 30,15. †

hitp: impf. תִּתְהַפֵּךְ; pt. מִתְהַפֵּךְ, f. מִתְהַפֶּכֶת: – 1. *turbinare*: spada Gn 3,24; – 2. *cambiarsi* Gb 38,14.

הֶפֶךְ, הֵפֶךְ : sf. הַפְכְּכֶם: – 1. *contrario* Ez 16,34; – 2. rovesciamento > *perversione* Is 29,16. †

הֲפֵכָה : rovesciamento > *distruzione* Gn 19,29. †

הֲפַכְפַּךְ : c. דֶּרֶךְ: *tortuoso* Prv 21,8. †

הַצָּלָה : *liberazione* Est 4,14. †

הַצְלֶלְפּוֹנִי : n. pr. f.

הֹצֶן : Ez 23,24: parola oscura (➤ comm.). †

הַקּוֹץ : n. pr. m.

הַר : c. art. הָהָר, loc. הָרָה e הָהָרָה, plur. הָרִים, cs. הָרֵי e הַרְרֵי, sf. הַרְרִי e הֲרָרִי, הַרְרָם, plur. sf. הָרַי, הָרֶיךָ, הָרָיו, הֲרָרֶיהָ: – 1. *altura, montagna*: הַר נְבוֹ Dt 34,1, הַר יהוה Sal 24,3; – 2. *montagna* = regione montuosa: הַר־אֶפְרַיִם Gs 17,15; – 3. plur.: a) regione montuosa: הָרֵי אֲרָרָט le montagne dell'Ararat Gn 8,4; b) (indicazione di un clima) זֶרֶם הָרִים pioggia di montagna, cioè come se ne trova in una regione montuosa Gb 24,8; – 4. *montagne* (in senso cosmico) מוֹסְדֵי הָרִים Dt 32,22; – 5. *montagne* personificate: Is 55,12; Mic 6,1.

הֹר : n. l.

הָרָא : n. reg.

הַרְאֵל : lett. “montagna di Dio” = la sommità dell'altare Ez 43,15. †

* **הַרְבָּה** : cs. הַרְבַּת Q 2Sam 14,11 ➤ I רבה hif. †

הַרְבֵּה : inf. hif. di I רבה usato come sost. o avv.: *molto*: הַ׳ נָפַל molto cadde = molti caddero 2Sam 1,4; הַרְבֵּה מְאֹד *moltissimo* Gn 15,1; הַרְבֵּה מִן molto più di Gio 4,11.

הרג : **qal**: pf. הָרַג, הָרַג, הָרַגְתָּ/תִּי, הָרְגוּ/רָגוּ, הֲרַגְתֶּם, sf. הֲרָגוּנִי/גָנִי, הֲרַגְתִּיךָ/תִּים, הֲרַגְתַּנִי, הֲרָגְתָהוּ, הֲרָגוּ, הֲרָגְנִי, הֲרַגְנֻהוּ; impf. יַהֲרֹג/רָג־, (וָ)אֶהֱרֹג, אַהַרְגָה, יַהַרְגוּ, וַיַּהַרְגוּ, יַהַרְגֻן, וַתַּהַרְגוּ, sf. יַהַרְגֵנִי, יַהַרְגֵהוּ, תַּהַרְגֵנוּ, תַּהַרְגֵם, אֶהֶרְגֵהוּ,

יַהַרְגֻנִי, יַהַרְגוּם; imp. הֲרֹג, הִרְגוּ, הָרְגוּ, sf. הָרְגֵנִי; inf. הָרֹ(ו)ג, cs. הֲרֹ(ו)ג, sf. הָרְגוֹ, לְהָרְגֵנִי/נוּ, לְהָרְגְךָ, לַהֲרָגְךָ; pt. הֹ(ו)רֵג, plur. הֹרְגִים, sf. הֹרְגֶךָ, pass. הֲרוּגִים, הֲרֻגִים, cs. הֲרֻגֵי, sf. הֲרוּגֶיהָ, הֲרוּגָיו: *uccidere*: – 1. diversi soggetti: u. Es 2,15, Dio Am 2,3, leone 2Re 17,25, grandine Sal 78,47; metaf.: la gelosia Gb 5,2, la disobbedienza Prv 1,32; – 2. diversi oggetti: u. 2Sam 10,18, animale Lv 20,16, il Drago Is 27,1;

nif: impf. יֵהָרֵג, תֵּהָרַגְנָה; inf. בֵּהָרֵג (< *בְּהֵהָרֵג): *essere ucciso* Ez 26,6.15; Lam 2,20. †

pu: pf. הֹרַג: *essere ucciso* Is 27,7; Sal 44,23. **qal** passivo. †

הֶ֫רֶג : *uccisione, massacro* Is 27,7.

הֲרֵגָה : – 1. *uccisione, massacro* Ger 12,3; – 2. *macellazione* (di bestiame) Zc 11,4.7.

הרה : **qal**: pf. הָרְתָה, הָרִית, הָרִיתִי/נוּ; impf. וַתַּהַר, תַּהֲרוּ, וַתַּהֲרֶיןָ; inf. הָרֹה, הָרוֹ; pt. f. sf. הוֹרָתִי, הוֹרָתָם: *concepire*: וַתַּהַר וַתֵּלֶד Gn 4,1; c. לְ Gn 38,18, c. מִן Gn 19,36;

pu: pf. הֹרָה: *essere concepito* Gb 3,3. **qal** passivo. †

* **הָרֶה** : f. הָרָה, cs. הָרַת, plur. cs. הָרוֹת, sf. הָרוֹתֵיהֶם: *(essere) incinta*: Is 7,14; c. לְ (לְאִישׁ) per indicare colui che è responsabile della gravidanza Gn 38,25; c. לְ per indicare le circostanze = la causa di essa: לִזְנוּנִים per via della prostituzione Gn 38,24.

הָרוּם : n. pr. m.

* **הֵרוֹן** : sf. הֵרֹנֵךְ: *gravidanza* Gn 3,16. †

הֲרוֹרִי : gntl. ➛ comm.

הֵרָיוֹן : *concepimento, gravidanza* Os 9,11; Rt 4,13. †

* **הֲרִיסָה** : plur. sf. הֲרִיסֹתָיו: *distruzione, rovina* Am 9,11. †

* **הֲרִיסוּת** : plur. sf. הֲרִסֻתֵךְ Q: *distruzione, rovina* Is 49,19. †

הָרִ(י)פוֹת leggere חֲרִיפוֹת 2Sam 17,19; Prv 27,22. †

הָרָם : nel n. l. בֵּית הָרָם.

הֹרָם : n. pr. m.

* **הַרְמוֹן** : loc. הַהַרְמוֹנָה: senso inc. ? n. l. Am 4,3 ➛ HAL e comm.

הָרָן : n. pr. m.

הרס : **qal**: pf. הָרַס, הָרַסְתָּ/תִּי, הָרָסוּ; impf. יַהֲרוֹס, תֶּהֶרְסֵנּוּ, יֶהֶרְסֵנָּה, יֶהֶרְסֶךָ, sf. יַהֲרֹסוּ, יֶהֶרְסוּ, אֶהֱרֹ(ו)ס, יֶהֶרְסֵם; imp. הֲרֹס־, sf. הָרְסֵהּ; inf. cs. לַהֲרֹ(ו)ס; pt. הֹרֵס, pass. הָרוּס: – 1. *demolire, distruggere*: città Is 14,17, altare 1Re 18,30, popolazione Ger 24,6; – 2. *spezzare*: i denti Sal 58,7; – 3. metaf.: ~ *esonerare*: un ministro Is 22,19; – 4. ~ *precipitarsi* Es 19,21;

nif: pf. נֶהֱרְסָה, נֶהֶרְסוּ; impf. יֵהָרֵס, יֵהָרֵסוּן; pt. plur. f. נֶהֱרָסוֹת: *essere demolito, ridotto in rovina* Ez 36,35s;

pi: impf. sf. תְּהָרְסֵם; inf. ass.(!) הָרֵס; pt. plur. sf. מְהָרְסַיִךְ: *demolire, distruggere* Es 23,24; Is 49,17. †

הֶ֫רֶס : n. l.

הֲרָרִי : gntl. di *הָרָר.

הָשֵׁם : n. pr. m.

הַשְׁמָעוּת : inf. causativo aram. di שׁמע: *far sentire* Ez 24,26. †

הָשֲׁפּוֹת : Ne 3,13 ➛ HAL: probabilmente errore del copista ➛ comm.

הִתּוּךְ : *fusione* (del metallo) Ez 22,22. †

הִתְחַבְּרוּת : *accordo, alleanza* Dn 11,23. †

הִתְיַחֵשׂ : *lista genealogica* 1Cr 4,33.

הֲתָךְ : n. pr. m.

התל : **pi**: impf. וַיְהַתֵּל: c. בְּ *burlarsi* (di) 2Re 18,27. †

הֲתֻלִים : *burla* Gb 17,2. †

התת : **po**: impf. תְּהוֹתְתוּ (? o ➛ הות): ~ *accusare, attaccare* Sal 62,4. †

ו

ו : pronunciare *waw* oppure *vav*.

וּ, וָ, וְ : per la vocalizzazione, ➛ gramm., per tutti gli usi ➛ HAL.

וַ, וְ introduce il perfetto e l'imperfetto "consecutivi": ➛ gramm.

ו : congiunzione: – 1. *e*: unisce due parole o due proposizioni; ו ...ו ...ו nelle enumerazioni Gn 7,21; – 2. ו = semplice separazione di proposizioni (inutile tradurlo poiché equivale al nostro punto, alla virgola o punto e virgola). – 3. *ma* Gn 2,17; וּבַיּוֹם הַזֶּה ma oggi 1Re 2,26; – 4. *affinché*: וְיַעַבְדֻנִי affinché mi servano Es 9,1; – 5. nelle proposizioni ipotetiche: אִם... וְ se... allora Gn 18,26; – 6. nelle proposizioni causali: יַעַן... וְ perché, poiché 1Sam 15,23; – 7. nelle proposizioni temporali: בְּ... וְ, כִּי... וְ quando... allora.

וְדָן : tradiz. n. l. ➛ comm.

וָהֵב : n. l.

* וָו : plur. וָוִים, cs. וָוֵי, sf. וָוֵיהֶם: *uncino* Es 26,32.

וָזָר : senso inc.: ? colpevole, ? disonesto Prv 21,8. †

וַיְזָתָא : n. pr. m.

וָלָד : *bambino* Gn 11,30 (= יֶלֶד). †

וַנְיָה : n. pr. m.

וָפְסִי : n. pr. m.

וַשְׁנִי : n. pr. m. (txt. inc.).

וַשְׁתִּי : n. pr. f.

ז

I זְאֵב : plur. זְאֵבִים, cs. זְאֵבֵי: *lupo* Ez 22,27, metaf. Sof 3,3.

II זְאֵב : n. pr. m.

זֹאת : f. di ➛ זֶה: *questa, quella* 2Sam 13,17; זֹאת può anche equivalere a: *ciò*, così, בְּזֹאת in questo modo 1Sam 11,2, בְּכָל־זֹאת in tutto ciò, in queste circostanze Gb 1,22, עַל־זֹאת a causa di ciò Mic 1,8, כָּזֹאת allo stesso modo 1Re 7,37, מַה־זֹּאת cos'è questo? Es 14,5.

זבד : **qal**: pf. sf. זְבָדַנִי: c. 2 acc. *fare dono* di qlcs. a qlc. Gn 30,20. †

זֶבֶד : *dono* Gn 30,20. †

זָבָד : n. pr. m.

זַבְדִּי : n. pr. m.

זַבְדִּיאֵל : n. pr. m.

זְבַדְיָה : n. pr. m.

זְבַדְיָהוּ : n. pr. m.

זְבוּב : coll. *mosche* Is 7,18; Qo 10,1; בַּעַל־זְבוּב: n. d. 2Re 1,2-16 (➛ comm.). †

זָבוּד : n. pr. m.

זְבוּדָה : n. pr. f.

זְבוּל : ➛ I זְבֻל.

זְבוּלוּן : n. pr. m. e n. tr.

זְבוּלֹנִי : gntl. di זְבוּלוּן.

זבח : **qal**: pf. זָבַח, זָבַחְתָּ, זְבַחְתֶּם, זָבַחְנוּ; impf. וַיִּזְבַּח, אֶזְבַּח, אֶזְבְּחָה, תִּזְבְּחוּ, נִזְבְּחָה, sf. תִּזְבָּחֶנּוּ, וַתִּזְבָּחִים; imp. זְבַח, זִבְחוּ; inf. cs. זְבֹחַ, לִזְבֹּחַ, sf. זָבְחוֹ; pt. זֹ(ו)בֵחַ, plur. זֹבְחִים: *uccidere* (per un sacrificio), *sacrificare, offrire in sacrificio*: – 1. ass. 1Sam 1,3; – 2. c. acc. (l'oggetto del sacrificio): animali 1Re 1,9, esseri umani: bambini Ez 16,20, sacerdoti 1Re 13,2; – 3. c. acc. (il tipo di sacrificio): זֶבַח Gn 31,54, פֶּסַח Dt 16,2, שְׁלָמִים Dt 27,7, עֹלוֹת Es 20,24; metaf. תּוֹדָה Sal 50,14; – 4. c. לְ (per indicare a chi viene offerto il sacrificio): לַיהוה Es 3,18, ai Baal 2Cr 34,4;

pi: pf. זִבַּח, זִבְּחוּ, זִבֵּחוּ; impf. יְזַבֵּחַ, יְזַבֵּחוּ; inf. cs. לְזַבֵּחַ; pt. מְזַבֵּחַ, plur. מְזַבְּחִים, f. מְזַבְּחוֹת: *offrire un sacrificio*: – 1. ass. 1Re 3,3; – 2. c. acc. (l'oggetto del sacrificio): animali 1Re 8,5, bambini Sal 106,38; – 3. c. acc. (il tipo di sacrificio) זִבְחֵי שְׁלָמִים 2Cr 30,22; – 4. c. לְ (per indicare a chi viene offerto il sacrificio): ai Baal Os 11,2.

I זֶבַח : זָבַח, sf. זִבְחוֹ, זִבְחֲכֶם, plur. זְבָחִים, cs. זִבְחֵי, sf. זִבְחֵיהֶם, זִבְחֵימוֹ, זִבְחוֹתָם (txt. inc.): *sacrificio* (accompagnato da un pasto): זֶ׳ (לֵ)אֱלֹהִים Nm 25,2; Sal 51,19, זֶ׳ (לַ)יהוה Is 34,6; Sof 1,8.

II זֶבַח : n. pr. m.

זַבַּי : n. pr. m.

זְבִידָה : n. pr. f.

זְבִינָא : n. pr. m.

זבל : **qal**: impf. sf. יִזְבְּלֵנִי: *stimare, onorare* Gn 30,20. †

I זְבֻל : n. pr. m.

II זְבֻל : *residenza* (imponente, principesca) 1Re 8,13; Ab 3,11.

זְבֻלוּן : n. pr. m. e n. tr.

זָג : parte di un acino d'uva: ? i semi o la buccia Nm 6,4. †

זֵד : plur. זֵדִים: *orgoglioso, insolente* Is 13,11; Sal 19,14.

זָדוֹן : cs. זְדוֹן, sf. זְדֹנְךָ: *orgoglio, insolenza* Dt 17,12.

זֶה : f. זֹאת, plur. אֵלֶּה: – 1. pron. dimostrativo: *questo, quello*: 1Sam 10,27, זֶה ...זֶה questo... quello Sal 75,8, הַיּוֹם הַזֶּה questo giorno Gn 7,13; – 2. particella enclitica che rafforza una interrogazione: אֵי זֶה *dove?* Gb 28,20, מִי זֶה *chi*? Sal 24,8, מַה־זֹּאת *che cosa?* Gn 3,13, לָמָּה זֶּה perché? Es 5,22.

זֹה : *questa* Qo 2,2; *questa cosa* 2Re 6,19.

זָהָב : sf. זְהָבִי/בוֹ, זְהָבְךָ, זְהָבָם: *oro* Es 25,11, ז' וָכֶסֶף Es 25,3, כְּלֵי ז' utensili d'oro Es 3,22.

זהם : **pi**: pf. (3a pers. f. sg.) sf. זִהֲמַתּוּ: c. acc. *rendere disgustoso* a qlc. qlcs. Gb 33,20. †

* זַהַם : זָהָם: n. pr. m.

I זהר : **hif**: impf. יַזְהִרוּ: *brillare* Dn 12,3. †

II זהר : **nif**: pf. נִזְהָר; imp. הִזָּהֵר; inf. cs. הִזָּהֵר; pt. נִזְהָר: – 1. *essere avvertito* Ez 33,6; – 2. *farsi avvertire* Ez 3,21;

hif: pf. הִזְהִיר, הִזְהַרְתָּ(ה), הִזְהַרְתֶּם, sf. הִזְהִירָה, הִזְהַרְתּוֹ; inf. cs. הַזְהִיר: *avvertire* Es 18,20; c. מִן: a) per dire da dove proviene l'avvertimento: מִמֶּנִּי Ez 3,17; b) per precisare contro che cosa è dato l'avvertimento: מִדַּרְכּוֹ Ez 3,18.

זֹהַר : *luminosità* Ez 8,2; Dn 12,3. †

זִו : nome di mese: *Ziv* 1Re 6,1.37. †

זוֹ : (➛ זה, זאת): *questa, questa cosa* Os 7,16; Sal 132,12. †

זוּ : – 1. pron. dimostrativo: *questo* Ab 1,11; – 2. pron. relativo: *che* Sal 31,5.

זוב : **qal**: impf. יָזוּב, יָזֻבוּ, וַיָּזוּבוּ; pt. זָב, f. זָבָה, cs. זָבַת: – 1. *colare, fluire*: a) acqua Is 48,21; b) ? le vittime della fame Lam 4,9 (➛ comm.); – 2. *scorrere*: אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ paese in cui scorre latte e miele Es 3,8 ecc.; – 3. *avere una emissione* (sessuale): a) d. (mestruazione): תִּהְיֶה זָבָה Lv 15,19; b) u.: זָב מִבְּשָׂרוֹ Lv 15,2; c) in senso generale 2Sam 3,29.

זוֹב, זֹב : *flusso* (sempre di natura sessuale): della d. Lv 15,19, dell'u. Lv 15,2.

זוּזִים : n. pop.

זוח : **nif**: impf. יִזַּח: *spostarsi, separarsi* Es 28,28; 39,21. †

זוֹחֵת : n. pr. m.

* **זָוִית** : plur. זָוִיּ(וֹ)ת: *elementi d'angolo*: dell'altare Zc 9,15, di un palazzo (? cariatidi) Sal 144,12. †

זול : **qal**: pt. plur. זָלִים: senso inc.: spandere o pesare (alla bilancia) Is 46,6. †

* **זוּלָה** : cs. זוּלַת e זוּלָתִי, sf. זוּלָתִי, זוּלָתְךָ, זוּלָתָהּ: – 1. prep. *salvo, eccetto* 2Sam 7,22; ? – 2. cg. *salvo* (che), c. אֶת־ Gs 11,13.

זון : **hif**: pt. מֵזִין: nutrirsi Prv 17,4, ma txt. inc., ? leggere מַאֲזִין "ascolta" (➛ comm.);

hof: pt. plur. מוּזָנִים: essere nutrito Ger 5,8 K, leggere c. BHS מְיֻזָּנִים ➛ יזן. †

זוֹנָה : ➛ זָנָה.

זוע : **qal**: pf. o pt. זָע; impf. יָזֻעוּ: *tremare* Qo 12,3, c. מִן Est 5,9. †

pilp: pt. plur. sf. מְזַעְזְעֶיךָ *far tremare* Ab 2,7. †

זַעֲוָה, זְוָעָה : (in realtà K זְוָעָה e Q זַעֲוָה): – 1. *tremore* Is 28,19; – 2. occasione di tremare, oggetto di terrore Ger 15,4.

I **זור** : **qal**: impf. וַיָּזַר, sf. תְּזוּרֶהָ; pt. זוֹרֶה (forma mista di זֹרֶה e del pass. זוּרָה): – 1. *serrare, stringere* Gdc 6,38; Is 59,5; – 2. *schiacciare* Gb 39,15. †

II **זור** : **qal**: pf. זָרוּ; pt. > sost. ➛ זָר: *deviare*: c. מִן Sal 78,30; Gb 19,13. †

nif: pf. נָזֹרוּ: *allontanarsi*: c. מֵעַל Ez 14,5, c. אָחוֹר Is 1,4. †

hof: pt. מוּזָר: *essere considerato come uno straniero* Sal 69,9. †

III **זור** : pf. זָרָה: *essere fetido* (alito) Gb 19,17. †

זָזָא : n. pr. m.

זחח : ➛ זוח.

I **זחל** : **qal**: pt. plur. cs. זֹחֲלֵי: *strisciare* Dt 32,24; Mic 7,17. †

II **זחל** : **qal**: pf. זָחַלְתִּי: *aver paura* Gb 32,6. †

זֹחֶלֶת : n. l.

זיד : **qal**: pf. זָדוּ, זָדָה: c. אֶל o עַל *essere furioso* (contro qlc.) Es 18,11; Ger 50,29. †

hif: pf. הֵזִידוּ; impf. יָזִ(י)ד, וַיָּזֶד, יְזִידוּן, וַתָּזִדוּ: – 1. *far bollire* Gn 25,29; – 2. c. עַל *essere furioso* (contro qlc.) Es 21,14; – 3. c. vb. *avere l'orgoglio di* Dt 18,20; ass. Ne 9,29.

* **זֵידוֹן** : plur. זֵידוֹנִים: ribollente, ? furioso (acque) Sal 124,5. †

I **זִיז** : coll. senso inc.: fauna, insetti Sal 50,11; 80,14. †

II **זִיז** : *mammella* Is 66,11. †

זִיזָא : n. pr. m.

זִיזָה : n. pr. m.

זִינָא : n. pr. m.

זִיעַ : n. pr. m.

I **זִיף** : n. l.

II **זִיף** : n. pr. m.

זִיפָה : n. pr. m.

* **זִיפִי** : gntl. di I זִיף.

זִיקוֹת *frecce incendiarie* (al. tizzoni) Is 50,11a.b. †

זַיִת : plur. זֵיתִים: – 1. *ulivo* Os 14,7, coll. Es 23,11; – 2. *oliva* Mic 6,15, שֶׁמֶן ז׳ Es 27,20; c. vb. דָּרַךְ torchiare le olive Mic 6,15.

זֵיתָן : n. pr. m.

זַךְ : זָךְ, f. זַכָּה: *chiaro, puro*: olio Es 27,20, u. Gb 8,6, condotta Prv 16,2, dottrina Gb 11,4.

זכה : **qal**: impf. אֶזְכֶּה/יִ: *essere puro, irreprensible* Gb 15,14;

pi: pf. זִכִּיתִי; impf. יְזַכֶּה: *rendere, mantenere puro*: cuore Sal 73,13; Prv 20,9, condotta Sal 119,9;

hitp: imp. הִזַּכּוּ: *purificarsi* Is 1,16. †

זְכוֹכִית : gioiello di *vetro* Gb 28,17. †

* **זָכוּר** : sf. זְכוּרְךָ, זְכוּרָהּ: coll. l'insieme degli uomini (cioè dei maschi) di una popolazione Es 23,17.

זָכוּר : agg.: *che si ricorda* Sal 103,14. †

זַכּוּר : n. pr. m.

זַכַּי ,זַכִּי : n. pr. m.

זכך : **qal**: pf. זַכּוּ: *essere puro* Gb 15,15; 25,5; Lam 4,7; †

hif: pf. הֲזִכּוֹתִי: *purificare* Gb 9,30. †

זכר : **qal**: pf. זָכַרְתָּ, זָכַרְתְּ e זָכַרְתִּי Ez 16,22 K, sf. זְכַרְתֶּם, זְכַרְתִּיךְ; impf. יִזְכֹּר, יִזְכָּר־, תִּזְכְּרִי, אֶזְכֹּר, sf. וַיִּזְכְּרֶהָ, אֶזְכָּרֵךְ, אֶזְכְּרֵכִי, אֶזְכְּרֶנּוּ, יִזְכְּרוּנִי; imp. זְכֹ(וֹ)ר, זְכָר־, זָכְרָה, זִכְרוּ, זָכְרוּ, sf. זָכְרֵנִי; inf. ass. זָכוֹר, cs. לִ/כִּזְכֹּר, sf. בְּזָכְרֵנִי; pt. plur. cs. זֹכְרֵי, pass. זָכוּר: – 1. *ricordarsi di*: a) ass. Sal 22,28; b) c. acc. ricordarsi di qlc. o di qlcs. Gn 8,1; Nm 11,5; c) c. בְּ Ger 3,16, c. לְ Es 32,13, c. כִּי Gdc 9,2; ? – 2. *menzionare* Ger 23,36;

nif: pf. נִזְכַּרְתֶּם; impf. יִ/תִזָּכֵר, תִּזָּכְרִי, יִזָּכְרוּ, תִּזָּכַרְנָה/ן; inf. sf. הִזָּכֶרְכֶם; pt. plur. נִזְכָּרִים: – 1. *essere rievocato, menzionato* Os 2,19, c. לְ Ez 33,13; – 2. *essere ricordato a*, c. לִפְנֵי Nm 10,9;

hif: pf. הִזְכִּיר, sf. הִזְכַּרְתַּנִי; impf. יַזְכִּיר, אַ/נַזְכִּיר/רָה, יַ/תַּזְכִּירוּ; imp. הַזְכִּירוּ, sf. הַזְכִּירֵנִי; inf. cs. הַזְכִּיר, sf. הַזְכִּירוֹ, הַזְכַּרְכֶם; pt. מַזְכִּיר, plur. מַזְכִּירִים, f. sg. מַזְכֶּרֶת: – 1. c. acc. *richiamare il ricordo* (di qlcs.) (עָוֹן) Gn 41,9, di qlc. (יהוה) Is 62,6; ? – 2. fare in modo che qlc. si ricordi: יהוה Is 62,6 (➛ 1); – 3. *celebrare* Is 63,7 (חֶסֶד), Sal 45,18 (שֵׁם); ass. 1Cr 16,4; – 4. *fare un memoriale* (d'incenso לְבֹנָה) Is 66,3.

זָכָר : plur. זְכָרִים: *maschio*: – 1. u. Gdc 21,12; – 2. animale maschio Es 12,5.

זֵכֶר : sf. זִכְרְךָ, זִכְרוֹ/רָם: – 1. *memoria, ricordo*: di un popolo Es 17,14, di un giorno Est 9,28; – 2. *menzione, invocazione* Es 3,15.

* **זֶכֶר** : זָכֶר: n. pr. m.

זִכָּר(וֹ)ן : cs. זִכְרוֹן, sf. זִכְרוֹנֵךְ, plur. זִכְרֹנוֹת, sf. זִכְרֹנֵיכֶם: – 1. *ricordo* Qo 1,11 (c. לְ ricordo di qlc.); – 2. *memoriale*: Gs 4,7 (le pietre); Es 17,14 (ciò che è scritto); - 3. *avvenimenti notevoli* Est 6,1; parole che meritano di essere ricordate = massime Gb 13,12; - 4. ~ segnale: מִנְחַת־ז׳ "offerta-segno" Nm 5,15.18; – 5. ? simbolo fallico (< ? זָכָר Ez 16,17) Is 57,8.

זָכָר : n. pr. m.

זַכְּרָן : n. pr. m.

זַכְרִיָּה : n. pr. m.

זֻלּוּ : senso e txt. inc.: ? vizio Sal 12,9. †

זַלְזַל : plur. זַלְזַלִּים: tralci (di vigna) Is 18,5. †

זלל : **qal**: pt. זוֹלֵל, f. זוֹלֵלָה, m. plur. זוֹלְלִים, cs. זוֹלְלֵי: – 1. ~ *comportarsi male* Dt 21,20; c. בָּשָׂר ingozzarsi di carne Prv 23,20, יֹצִיא זוֹלֵל (hif.) dire cose senza valore Ger 15,19; – 2. ~ essere disprezzato (? spregevole) Lam 1,11;

hif: pf. sf. הִזִּילוּהָ: *disprezzare* Lam 1,8. †

[זלל : **nif**: pf. נָזֹלּוּ > נָזֹלוּ (nŏzlū Gdc 5,5 txt!): – 1. *essere scosso* Is 63,19; 64,2; – 2. *sprofondarsi* Gdc 5,5. †

זַלְעָפָה *collera, violenza* Sal 119,53; plur. זַלְעָפוֹת רוּחַ vento violento Sal 11,6, זַלְעֲפוֹת רָעָב violenza della fame Lam 5,10. †

זִלְפָּה : n. pr. f.

זֻלֻּת : → זוּלַת.

זִמָּה : cs. זִמַּת, sf. זִמָּתֵךְ, זִמָּתְכֶנָה, plur. זִמּוֹת, sf. זִמֹּתַי: – 1. *intenzione, disegno*: a) Gb 17,11; b) in senso negativo: זִמַּת אִוֶּלֶת Prv 24,9; > – 2. *azione scandalosa, condotta cattiva*: דַּרְכֵּךְ ז׳ Ez 16,27; = impudicizia עָשָׂה ז׳ Ez 22,9; = crimine Gdc 20,6.

I זִמָּה : n. pr. m.

זְמ(וֹ)רָה : cs. זְמֹרַת, plur. sf. זְמֹרֵיהֶם: *tralcio* (di vigna) Nm 13,23, metaf. זְמֹרַת זָר Is 17,10 (cf. comm.); Ez 8,17 (cf. comm.).

זַמְזֻמִּים : n. pop.

I זָמִיר : cs. זְמִיר, plur. זְמִירוֹת: *canto*: di trionfo Is 25,5, di lode Sal 95,2.

II זָמִיר : Ct 2,12: sia "canto", sia "potatura" (della vigna). †

זְמִירָה : n. pr. m.

זמם : **qal**: pf. זָמַם/זָמֵם, זָמְמָה, זַמּוֹתָ, זַמֹּתִי e זַמֹּתִי e זָמַמְתִּי, זָמְמוּ; impf. יָזֹמּוּ; pt. זֹמֵם: -1. *riflettere* Prv 30,32; – 2. *avere intenzione, meditare*: ass. Ger 4,28, c. acc. Sal 37,12; – 3. *avere intenzione di*: c. לְ + inf. Zc 8,14 (in senso negativo), Zc 8,15 (in senso positivo).

זמן : **pu**: pt. plur. מְזֻמָּנִים, f. plur. מְזֻמָּנוֹת: *fissare* (tempi) Esd 10,14; Ne 10,35; 13,31. †

זְמָן : sf. זְמַנָּם, pl sf. זְמַנֵּיהֶם: *tempo* (fissato), *momento*: Qo 3,1.

I זמר : **pi**: impf. אֲזַמֵּר, אֲזַמְּרָה/מֵּרָה, יְזַמְּרוּ, נְזַמְּרָה, sf. אֲזַמֶּרְךָּ, אֲזַמְּרֶךָּ; imp. זַמְּרוּ/מֵּרוּ; inf. זַמֵּר, זַמְּרָה: – 1. c. acc. *cantare* (con accompagnamento musicale, fare musica): a) = *celebrare* (il nome di יהוה) Sal 7,18; b) *cantare* (un canto) Sal 47,8; – 2. c. לְ cantare in onore di, per יהוה Sal 9,12; – 3. c. בְּ *suonare* (uno strumento): בְּכִנּוֹר Sal 71,22.

II זמר : **qal**: impf. תִּזְמֹר: *potare* (la vigna) Lv 25,3s. †

nif: impf. יִזָּמֵר: *essere potata* (la vigna) Is 5,6. †

* זֶמֶר : specie di gazzella o di capride Dt 14,5. †

I זִמְרָה : cs. זִמְרַת: – 1. *suono, sonorità*: della voce Is 51,3, di uno strumento musicale Am 5,23.

II זִמְרָה : cs. זִמְרַת, cg. sf. זִמְרָתִי (Es 15,2; Is 12,2; Sal 118,14): *forza*: זִמְרָתִי יָהּ Es 15,2 (oppure = I זִמְרָה: il sogg. del mio canto); זִמְרַת הָאָרֶץ lett. forza del paese, cioè i prodotti migliori della regione Gn 43,11. †

I זִמְרִי : n. pr. m.

II זִמְרִי : n. pop.

זִמְרָן : n. pop.

זִמְרָת : ➛ II זִמְרָה.

זַן : plur. זַנִים: *sorta, specie* 2Cr 16,14; מִזַּן אֶל־זַן: lett. da una specie all'altra = ? ogni sorta di cose Sal 144,13. †

זנב : **pi**: pf. זִנַּבְתֶּם; impf. וַיְזַנֵּב: lett. tagliare la coda (זָנָב) > tagliare la parte posteriore (retroguardia di un esercito) Dt 25,18; Gs 10,19. †

זָנָב : sf. זְנָבוֹ, plur. זְנָבוֹת, cs. זַנְבוֹת: – 1. *coda* (di un animale) Gdc 15,4; – 2. metaf.: a) quelli che vengono dopo, alla fine Dt 28,13; Is 9,14; b) זַנְבוֹת הָאוּדִים estremità di un tizzone Is 7,4.

I זנה : **qal**: pf. זָנָה, זָנְתָה ecc.; impf. (וַ)תִּזְנֶה, וַתִּזֶן, וַתִּזְנִי, (וַ)יִּזְנוּ, (וַ)תִּזְנֶינָה, sf. וַתִּזְנִים; inf. זָנֹה, cs. זְנ(וֹ)ת, sf. זְנוּתֵךְ; pt. זוֹנ(וֹ)ה, זוֹנָה, plur. זוֹנִים, f. זוֹנוֹת: – 1. *prostituirsi*: a) ass. Os 2,7; b) c. acc. prostituirsi a, con Ger 3,1; c) c. prep.: prostituirsi a, con: c. אַחֲרֵי Es 34,15, c. אֶל Ez 16,26, c. אֵת Is 23,17, c. בְּ Ez 16,17; – 2. metaf. prostituirsi = essere infedele a Dio: a) זוֹנֶה יִשְׂרָאֵל Os 4,15, הָאָרֶץ Lv 19,29, לֵב e עַיִן Ez 6,9; b) c. מֵאַחֲרֵי Os 1,2, c. מֵעַל Os 9,1, c. מִתַּחַת Os 4,12;

pu: pf. זוּנָּה: וְאַחֲרַיִךְ לֹא זוּנָּה non era prostituzione l'andare da te Ez 16,34. †

hif: pf. הִזְנִיתָה, הִזְנוּ; impf. וַיֶּזֶן, וַתַּזְנֶה; inf. ass. הַזְנֵה, cs. הַזְנוֹת, sf. הַזְנוֹתָהּ: – 1. *costringere qlc. a prostituirsi* Lv 19,29; – 2. metaf. *spingere alla prostituzione* 2Cr 21,11; – 3. *prostituirsi* Os 4,10.

? II זנה : **qal**: impf. וַתִּזְנֶה (c. עַל) provare ripulsa (per qlc.) Gdc 19,2. †

זֹנָה, זוֹנָה : plur. זֹ(וֹ)נוֹת: *prostituta* (sessualmente) Gn 34,31, (metaf.) Is 1,21; אִשָּׁה ז׳ Gs 2,1, נָשִׁים זֹנוֹת: 2Re 3,16.

I זָנוֹחַ : n. l.

II זָנוֹחַ : n. pr. m.

זְנוּנִים : cs. זְנוּנֵי, sf. זְנוּנַיִךְ/נֶיהָ: *prostituzione*: Gn 38,24; אֵשֶׁת ז׳ Os 1,2, רוּחַ ז׳ Os 4,12.

זְנוּת : sf. זְנוּתֵךְ/תָהּ, plur. זְנוּתֵיכֶם: *prostituzione* Ger 3,2.

I זנח : **hif**: pf. sf. וְהֶאֶזְנִיחוּ (➛ gramm., ? leggere וְהִזְנִיחוּ): *essere fetido* (acqua) Is 19,6. †

II זנח : **qal**: pf. זָנַח, זָנַחְתָּ, sf. זְנַחְתָּנִי/נוּ; impf. יִזְנַח: *rigettare, respingere*: – 1. c. acc. Sal 44,10, c. מִן Lam 3,17; – 2. ass. Sal 44,24; – 3. ? respingere > essere repellente Os 8,5;

hif: pf. הִזְנִיחַ, sf. הִזְנִיחָם; impf. sf. יַזְנִיחֲךָ: – 1. *respingere* 1Cr 28,9, c. מִכַּהֵן 2Cr 11,14; – 2. = lasciare da parte, ? profanare 2Cr 29,19.

זנק : **pi**: impf. יְזַנֵּק *balzare* Dt 33,22. †

* זֵעָה : cs. זֵעַת *sudore* Gn 3,19. †

זַעֲוָה : (➛ זְוָעָה): *tremore*, occasione di tremore, oggetto di terrore Dt 28,25, c. נתן Ez 23,46.

זַעֲוָן : n. pr. m.

זעזע : → זוע.

זְעֵיר : *un poco* Is 28,10.13; temp. Gb 36,2. †

זעך : **nif**: pf. נִזְעָכוּ: *spegnersi* Gb 17,1. †

זעם : **qal**: pf. זָעַם, זְעַמְתָּה; impf. אֶזְעֹם, sf. יִזְעָמוּהוּ; imp. זֹעֲמָה (!); pt. זֹעֵם, pass. cs. זְעוּם, f. זְעוּמָה: *maledire*: ass. Nm 23,8; c. acc. Nm 23,7; – 2. *essere in collera*: אֵל זֹעֵם Sal 7,12; c. עַל Dn 11,30;

nif: pt. plur. נִזְעָמִים: *andare in collera* Prv 25,23. †

זַעַם : *collera*: di Dio Is 10,25, כְּלֵי ז׳ Is 13,5; Ger 50,25; dell'u. Ger 15,17.

I **זעף** : **qal**: impf. יִזְעַף; inf. sf. זַעְפּוֹ (→ sost. זַעַף): *essere in collera* (contro): ass. Gio 1,15, c. עַל Prv 19,3, c. עִם 2Cr 26,19.

II **זעף** : **qal**: pt. plur. זֹעֲפִים: c. פָּנִים: avere una faccia triste Gn 40,6; Dn 1,10. †

זַעַף : (? sf. זַעְפּוֹ, → זעף inf.): *collera*: dell'u. 2Cr 16,10, di יהוה Mic 7,9.

זָעֵף : *irritato* 1Re 20,43; 21,4. †

זעק : **qal**: pf. זָעֲקָה, זָעַקְתִּי, זָעֲקוּ, זְעַקְתֶּם; impf. וַיִּזְעַק, יִזְעָק, sf. וַיִּזְעָקוּךָ; imp. זְעַק, זַעֲקִי/קוּ, זְעָקוּ; inf. cs. זְעֹק, sf. זַעֲקֵךְ, זַעֲקֵךְ: *gridare*: – 1. *gridare di paura, di tristezza* ecc.: a) ass. Est 4,1; b) a proposito di: c. לְ Is 15,5, c. עַל Ger 30,15; – 2. *gridare, chiamare* (qlc.) *in aiuto*: a) c. acc. Gdc 12,2; b) c. prep.: c. אֶל Ger 11,11, c. לְ Os 8,2; – 3. *gridare contro* qlc. (c. עַל) Gb 31,38; – 4. *lanciare un grido di guerra* 1Re 22,32;

nif: pf. נִזְעַקְתָּ, נִזְעֲקוּ; impf. וַיִּזָּעֵק, וַיִּזָּעֲקוּ: – 1. *essere convocato, essere mobilitato* Gs 8,16; – 2. *radunarsi* 1Sam 14,20;

hif: impf. וַיַּזְעֵק, יַזְעִיקוּ; imp. הַזְעֵק־; inf. cs. הַזְעִיק: – 1. *chiamare* Zc 6,8; – 2. *convocare, mobilitare* Gdc 4,10.13; – 3. *proclamare* Gio 3,7; – 4. *gridare* di dolore, di paura Gb 35,9.

זְעָקָה : cs. זַעֲקַת, sf. זַעֲקָתִי, זַעֲקָתָם: – 1. *grido*, lamento Is 15,5; Est 4,1; – 2. *grido* (di angoscia) Prv 21,13; – 3. *grido* (di protesta contro) Gn 18,20.

* **זִפְרוֹן** : loc. זִפְרֹנָה: n. l.

זֶפֶת : *pece* Es 2,3; Is 34,9. †

I * **זֵק** : plur. זִקִּים: *legami* Na 3,10.

II * **זֵק** : plur. זִקִּים *frecce incendiarie* Prv 26,18.†

זקן : **qal**: pf. זָקֵן e זָקַן, זָקְנָה, זָקַנְתִּי, זָקַנְתָּ(ה); impf. וַיִּזְקַן: *essere, diventare vecchio* Gn 27,2; c. מִן essere troppo vecchio per Rt 1,12;

hif: impf. יַזְקִין: *invecchiare* Gb 14,8; Prv 22,6. †

זָקָן : cs. זְקַן, sf. זְקָנְךָ, זְקָנוֹ, זְקַנְכֶם: – 1. *barba* 2Sam 10,5; – 2. *mento* Lv 13,29; > – 3. mascella (inferiore) 1Sam 17,35 (al. peli).

זָקֵן : cs. זְקַן, plur. זְקֵנִים, f. זְקֵנוֹת, cs. זִקְנֵי, sf. זְקֵנֶיךָ/נָיו, זִקְנֵיכֶם: – 1. *vecchio*: זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת Zc 8,4; נָבִיא ז׳ 1Re 13,11; – 2. הַזְּקֵנִים gli anziani (cioè i notabili): זִקְנֵי הָעָם Es 19,7, שׁוֹפֵט וְנָבִיא וְקֹסֵם וְזָקֵן... Is 3,2.

זֹקֶן : la (tarda) *età, la vecchiaia* Gn 48,10. †

זִקְנָה : cs. זִקְנַת, sf. זִקְנָתוֹ: *vecchiaia* 1Re 11,4.

זְקֻנִים : *vecchiaia* Gn 21,2.7.

זקף : **qal**: pt. זֹ(ו)קֵף: metaf. *raddrizzare* Sal 145,14; 146,8. †

זקק : **qal**: impf. יָזֹקּוּ: *raffinare* (oro) Gb 28,1; filtrare (pioggia) Gb 36,27 (txt. inc.). †

pi: pf. זִקַּק: *raffinare* (oro) Ml 3,3. †

pu: pt. מְזֻקָּק, plur. מְזֻקָּקִים: *essere raffinato* (oro) 1Cr 28,18, essere sedimentato (vino) Is 25,6.

זָר : plur. זָרִים, sf. זָרַיִךְ, f. זָרָה, plur. זָרוֹת: *straniero, altro, da fuori*: – 1. dal punto di vista etnico Dt 25,5; – 2. dal punto di vista politico = nemico Is 1,7; – 3. = da fuori: acqua Ger 18,14, d. dell'altro (o prostituta) Prv 2,16; illegittimo (bambino) Os 5,7; – 4. dal punto di vista cultuale: estraneo al sacerdozio legittimo = laico Lv 22,10; profano (fuoco) Lv 10,1; – 5. inatteso, strano Prv 23,33.

* זֵר : sf. זֵרוֹ: *modanatura, orlatura* (sopra gli oggetti del culto) Es 25,11.24.

זָרָא : *nausea, disgusto* Nm 11,20. †

זרב : **pu**: impf. יְזֹרְבוּ: *inaridire* Gb 6,17. †

זְרֻבָּבֶל : n. pr. m.

* זֶרֶד : n. fiu.

I זרה : **qal**: impf. וַיִּזֶר, תִּזְרֶה, sf. אֶ/תִּזְרֵם; imp. זְרֵה; inf. cs. זְרוֹת; pt. זֹרֶה: – 1. *disperdere* Es 32,20; > – 2. *seminare* Is 30,22; – 3. *ventilare* Rt 3,2;

nif: impf. וַיִּזָּרוּ; inf. sf. הִזָּרוֹתֵיכֶם: *essere disperso* Ez 6,8; 36,19. †

pi: pf. זֵרִיתִי, זֵרוּ, sf. זֵרָם, זֵרִיתָנוּ, זֵר(י)תִים, זֵרוּהָ; impf. אֱזָרֶה, יְזָרוּ; inf. זָרוֹת, sf. זָרוֹתָם; pt. מְזָרֶה (? plur. מְזָרִים ➛ HAL מזורים), cs. מְזָרֵה: – 1. *disperdere*: ossa Ez 6,5, popolo 1Re 14,15; ? – 2. ventilare Prv 20,8;

pu: impf. יְזֹרֶה; pt. f. מְזֹרָה: – 1. *essere disperso* Gb 18,15; – 2. *stendere* (rete) Prv 1,17. †

II זרה : **pi**: pf. זֵרִיתָ: *misurare* Sal 139,3. †

זְרֹעַ, זְרוֹעַ : cs. זְרֹ(ו)עַ; sf. זְרֹ(ו)עִי, זְרֹ(ו)עֲךָ, plur. זְרֹעִים e זְרֹ(ו)עֹ(ו)ת, cs. זְרֹעֵי, sf. זְרֹעַי, זְרֹ(ו)עֹתַי, זְרוֹעֹתֵיכֶם: *braccio*: – 1. di u. Gdc 15,14; – 2. di Dio ז׳ נְטוּיָה braccio steso Dt 4,34; ז׳ עֻזֶּךָ il tuo braccio potente Sal 89,11, ז׳ קָדְשׁוֹ il suo braccio santo Sal 98,1; – 3. metaf. *forza* Sal 10,15, forza militare Ez 30,22; > – 4. *spalla* בֵּין זְרֹעָיו tra le spalle 2Re 9,24; spalla (di un animale sacrificato) Nm 6,19.

זֵרוּעַ : plur. sf. זֵרוּעֶיהָ: *seme* Lv 11,37; Is 61,11. †

זַרְזִיף : ? umidificazione (txt. inc. leggere vb. ?, ➛ * זרף e comm.) Sal 72,6. †

* זַרְזִיר : animale indeterminato, ➛ comm. Prv 30,31. †

זרח : **qal**: pf. זָרַח, זָרְחָה; impf. יִ/תִּזְרַח; inf. cs. זְרֹחַ; pt. זֹרֵחַ: – 1. *sorgere* (astro) Gn 32,32; metaf. (יהוה) Dt 33,2; – 2. *apparire* (lebbra) 2Cr 26,19.

I * זֶרַח : sf. זַרְחֵךְ: *il sorgere* (di un astro, > di Gerusalemme) Is 60,3. †

II זֶרַח : n. pr. m.

זַרְחִי : gntl. di II זֶרַח.

זְרַחְיָה : n. pr. m.

I זרם : **qal**: pf. sf. זְרַמְתָּם: ~*far cessare* Sal 90,5. †

II זרם : **po**: pf. זֹרְמוּ: *rovesciare, vuotarsi di* (c. acc.) Sal 77,18. †

זֶ֫רֶם : *violenta pioggia di temporale* Is 4,6.

* זִרְמָה : cs. זִרְמַת: *membro m.* Ez 23,20. †

זרע : **qal**: pf. זָרַע, זָרַעְתִּי, זָרְעוּ, זְרַעְתֶּם, sf. זְרַעְתִּיהָ; impf. יִ/תִּזְרַע/רָע, אֶזְרְעָה, יִ/תִּזְרְעוּ/רָעוּ, sf. יִזְרָעֶהָ, תִּזְרָעֶנּוּ, אֶזְרָעֵם; imp. זְרַע, זִרְעוּ; inf. זְרֹעַ; pt. זוֹ(ו)רֵעַ, plur. זֹרְעִים, pass. זָרֻעַ, f. זְרוּעָה: – 1. *seminare* (ass.) Gn 26,12; – 2. *seminare* (c. acc.): ז׳ אֶת־זַרְעֲךָ Dt 11,10; – 3. *inseminare* (c. acc.): אַרְצֶךָ Es 23,10; – 4. c. 2 acc. וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח egli vi (la città) sparse il sale Gdc 9,45; – 5. *produrre seme* (pianta) Gn 1,29;

nif: pf. נִזְרְעָה, נִזְרַעְתֶּם; impf. יִזָּרַע, יִזָּרֵעַ, תִּזָּרַע: – 1. *essere seminato* (זֶרַע) Lv 11,37; – 2. *essere seminato* (אֶרֶץ) Dt 29,22; – 3. metaf. (d.) Nm 5,28;

pu o **qal** passivo: pf. זֹרָעוּ: metaf.: *essere seminato* Is 40,24. †

hif: impf. תַּזְרִיעַ; pt. מַזְרִיעַ: – 1. *portare seme* Gn 1,11s; – 2. metaf. ~ far emettere il seme > essere fecondo Lv 12,2. †

זֶ֫רַע : זֶרַע, cs. זֶרַע e זְרַע, sf. זַרְעִי/עֲךָ, plur. sf. זַרְעֵיכֶם: *seme, grano*: – 1. prodotto da una pianta Gn 1,11; – 2. seme (che viene seminato): זֶרַע לַזֹּרֵעַ seme per il seminatore Is 55,10; Gn 47,23; שְׂדֵה ז׳ campo da seminare Ez 17,5; זֶרַע = semina Gn 8,22; מְטַר ז׳ la pioggia per il seme Is 30,23; – 3. seme, grano (che si raccoglie): תְּבוּאַת זַרְעֶךָ il prodotto della tua mietitura Dt 14,22; Ag 2,19; – 4. metaf.: *sperma* שִׁכְבַת ז׳ Lv 15,16; – 5. *discendenza, posterità*: a) in senso largo (discendenza della d.) Gn 3,15, ז׳ אָדָם וְז׳ בְּהֵמָה Ger 31,27, רָאָה ז׳ Is 53,10; b) in senso più specifico: famiglia: ז׳ בֵּית יַעֲקֹב Ez 20,5, dinastia 1Re 11,14, gruppo etnico (עַם) Est 10,3.

זֵרוֹעִים : *legumi* Dn 1,12 (? leggere זֵרְעֹנִים ➛ HAL). †

זֵרְעֹנִים : *legumi* Dn 1,16. †

? * זרף : Sal 72,6 per זַרְזִיף cong. pilp. pf. זִרְזְפוּ *innaffiare abbondantemente*. †

I זרק : **qal**: pf. זָרַק, זָרַקְתָּ/תִּי, זָרְקוּ, sf. זְרָקוֹ; impf. יִ/תִּזְרֹק, וַיִּזְרְקוּ, sf. וַיִּזְרְקֵהוּ; imp. זְרֹק; inf. cs. זְרֹק; pt. זֹרֵק; plur. זֹרְקִים: – 1. *disperdere, spargere*: cenere Gb 2,12, braci Ez 10,2; – 2. *aspergere*: con sangue Es 24,6 (c. עַל), con acqua Ez 36,25;

pu: pf. זֹרַק: *essere asperso* Nm 19,13.20. †

II זרק : **qal**: pf. זָרְקָה: *intrufolarsi* Os 7,9 (➛ HAL). †

I זרר : **qal**: pf. זֹרוּ: *essere stretto* (ferita) Is 1,6. †

II זרר : **po**: impf. וַיְזוֹרֵר *starnutire* 2Re 4,35. †

זֶ֫רֶשׁ : n. pr. f.

זֶ֫רֶת : *spanna* (spazio tra le estremità del pollice e del mignolo della mano distesa) Es 28,16.

זַתּוּא : n. pr. m.

זֵתָם : n. pr. m.

זֵתָר ; n. pr. m.

ח

* חֹב : sf. חֻבִּי: piega della tunica (a forma di tasca sul petto) Gb 31,33. †

חבא (➛ חבה) : **nif**: pf. נֶחְבָּאוּ, נֶחְבְּאוּ, נַחְבֵּאתָ, נֶחְבָּא; impf. וַיֵּחָבְאוּ, אֵ/תֵּחָבֵא; inf. הֵחָבֵא/ה; pt. נֶחְבָּא, plur. נֶחְבְּאִים: – 1. *nascondersi* Gn 3,10; c. בְּ Am 9,3, c. אֶל 1Sam 10,22; – 2. *essere al riparo* Gb 5,21;

pu: pf. חֻבְּאוּ: *dover nascondersi* Gb 24,4. †

hif: pf. 3a pers. f. הֶחְבִּיאָה e הֶחְבְּאַתָה, sf. הֶחְבִּיאָנִי; impf. וָאַחְבִּא, וַתַּחְבִּא, sf. וַיַּחְבִּיאֵם: *nascondere*: c. acc. 1Re 18,13;

hof: pf. הָחְבָּאוּ: essere nascosto > essere imprigionato Is 42,22. †

hitp: pf. הִתְחַבְּאוּ; impf. יִתְחַבֵּא, יִתְחַבְּאוּ/בָּאוּ; pt. מִתְחַבֵּא, plur. מִתְחַבְּאִים: – 1. *nascondersi* Gn 3,8; – 2. *restare nascosto* 2Re 11,3; – 3. metaf. nascondersi = ? trasformarsi (l'acqua in ghiaccio) Gb 38,30 (➛ comm.).

חבב : **qal**: pt. חֹבֵב: *amare* Dt 33,3. †

חֹבָב : n. pr. m.

חבה : **qal**: imp. חֲבִי: *nascondersi* Is 26,20;

nif: (➛ חבא) pf. נֶחְבָּה, נַחְבֵּתֶם; inf. הֵחָבֵה/א: *nascondersi* Gs 2,16.

חֻבָּה : n. pr. m.

חָבוֹר : n. fiu.

חַבּוּרָה e * חַבֻּרָה : sf. חַבֻּרָתִי, חַבֻּרָתוֹ, plur. חַבֻּרוֹת, sf. חַבּוּרֹתָי: *ferita, livido* Gn 4,23.

חבט : **qal**: impf. יַחְבֹּט; pt. חֹבֵט: *battere*: (= *bacchiare*) le olive Dt 24,20, il grano Rt 2,17, metaf. i popoli Is 27,12;

nif: impf. יֵחָבֶט: *essere battuto*: il comino Is 28,27. †

חֲבַיָּה : n. pr. m.

* חֶבְיוֹן o * חֶבְיוֹן : cs. חֶבְיוֹן: *ciò che nasconde*, dissimula Ab 3,4. †

I חבל : **qal**: pf. חָבַל; impf. יַ/תַּחְבֹּל e תַּחְבֹּל, יַחְבְּלוּ, יַחְבֹּלוּ; imp. sf. חַבְלֵהוּ; inf. ass. חָבֹל, cs. חֲבֹל; pt. חֹבֵל, plur. חֹבְלִים, pass. חֲבֻלִים: – 1. *prendere in pegno* (un oggetto) Es 22,25; – 2. *costringere qlc. a dare un pegno* Gb 22,6;

nif: impf. יֵחָבֶל: *essere costretto a dare un pegno* Prv 13,13 (oppure II חבל).†

II חבל : **qal**: pf. חָבַלְנוּ; impf. אֶחְבֹּל: *agire male*: ass. Gb 34,31, c. לְ contro qlc. Ne 1,7. †

nif: impf. יֵחָבֶל: c. לוֹ farsi del male (a se stesso) Prv 13,13 (oppure I חבל). †

pi: pf. חִבֵּל; impf. תְּחַבֵּל; inf. לְחַבֵּל; pt. plur. מְחַבְּלִים: *rovinare*: un paese Is 13,5, i poveri Is 32,7;

pu: pf. חֻבַּל, חֻבְּלָה: *essere distrutto, infranto*: spirito Gb 17,1, giogo Is 10,27 (txt.!).

III חבל : **pi**: pf. חִבְּלָה, sf. חִבְּלַתְךָ; impf. יְחַבֶּל־: *concepire* Sal 7,15; Ct 8,5. †

I חֶבֶל : *gruppo* (di profeti) 1Sam 10,5.10.

II חֶבֶל : sf. חַבְלוֹ, plur. חֲבָלִים, cs. חֶבְלֵי e חַבְלֵי, sf. חֲבָלָיו: – 1. *corda* Is 33,20, *cordone* Est 1,6, *cordicella* Zc 2,5, *laccio* Sal 119,61; – 2. *parte di territorio misurato con una cordicella* Gs 19,9; *regione* Dt 3,4.

III חֶבֶל : plur. חֲבָלִים: *distruzione* Mic 2,10; Gb 21,17. †

חֵבֶל : plur. חֲבָלִים, cs. חֶבְלֵי, sf. חֲבָלֶיהָ: – 1. *sofferenza* (di una partoriente) Is 13,8; – 2. *feto* Gb 39,3.

חֲבֹל : *pegno* Ez 18,12.16; 33,15. †

חִבֵּל : בְּרֹאשׁ חִבֵּל: senso inc.: la base (?! la cima) dell'albero di una nave Prv 23,34. †

חֹבֵל : plur. cs. חֹבְלֵי, sf. חֹבְלַיִךְ: *marinaio* Ez 27,8. 27-29; רַב הַחֹבֵל capitano Gio 1,6. †

* חֲבֹלָה : sf. חֲבֹלָתוֹ: *pegno* Ez 18,7. †

חֹבְלִים : *accordo, intesa* Zc 11,7.14. †

חֲבַצֶּלֶת : חֲבַצֶּלֶת: *asfodelo* Is 35,1; Ct 2,1. †

חֲבַצִּנְיָה : n. pr. m.

חבק : **qal**: inf. חֲבוֹק; pt. חֹבֵק, f. חֹבֶקֶת: – 1. *abbracciare* 2Re 4,16; Qo 3,5; – 2. incrociare (le mani) Qo 4,5. †

pi: pf. חִבְּקוּ; impf. יְחַבֶּק־, וַיְחַבֶּק, sf. תְּחַבְּקֵנִי, תְּחַבְּקֶנָּה; inf. חַבֵּק: *abbracciare* Ct 2,6, metaf. (la sapienza) Prv 4,8.

חִבֻּק : cs. (יָדַיִם) חִבֻּק l'incrociare le mani Prv 6,10; 24,33. †

חֲבַקּוּק : n. pr. m. *Abacuc*.

I חבר : **hif**: impf. אַחְבִּירָה: *elaborare* (di parole) Gb 16,4. †

II חבר : **qal**: pf. חָבְרוּ; impf. sf. יְחָבְרְךָ; pt. ח(ו)בֵר, f. plur. ח(ו)בְר(ו)ת, pass. cs. חֲבוּר: – 1. *essere legati*: persone Gn 14,3, essere legati, attaccati (di cose), c. אֶל Es 28,7; – 2. *compiere pratiche magiche* Sal 58,6;

pi: pf. חִבֵּר, חִבַּרְתָּ; impf. וַיְחַבֵּר, sf. וַיְחַבְּרֵהוּ; inf. חַבֵּר: – 1. *associarsi* (qlc.), c. acc. e עִם 2Cr 20,36; – 2. *riunire, fissare insieme* (c. acc.) Es 26,6;

pu: pf. חֻבַּר, חֻבְּרָה; impf. יְחֻבַּר: *essere riuniti, fissati insieme* Es 28,7; Sal 122,3. †

hitp: pf. אֶתְחַבַּר (א!); impf. יִתְחַבְּרוּ; inf. (di tipo aram.) הִתְחַבְּרוּת, sf. הִתְחַבֶּרְךָ: -1. *associarsi* : ass. Dn 11,6, c. אֶל Dn 11,23, c. עִם 2Cr 20,35.37. †

I חֶבֶר : – 1. *comunità* (di sacerdoti) Os 6,9, (di abitazione) Prv 21,9; – 2. *magia* Dt 18,11.

II חֶבֶר : n. pr. m.

חָבֵר : sf. חֲבֵרוֹ, plur. חֲבֵרִים, cs. חַבְרֵי, sf. חֲבֵרָיו: – 1. *compagno* Is 1,23, c. לְ Prv 28,24; > – 2. adepto Is 44,11.

* חַבָּר : plur. חַבָּרִים: *collega* Gb 40,30. †

* חֲבַרְבֻּרוֹת : sf. חֲבַרְבֻּרֹתָיו: *macchia* (del pelame) Ger 13,23. †

חֶבְרָה : *compagnia* Gb 34,8. †

I חֶבְרוֹן : loc. חֶבְר(וֹ)נָה: n. l. *Ebron*.

II חֶבְרוֹן : n. pr. m.

חֶבְר(וֹ)נִי : gntl. di II חֶבְרוֹן.

חֶבְרִי : gntl. di II חֶבֶר.

* חֲבֶ֫רֶת: sf. חֲבֶרְתְּךָ: *compagna* Ml 2,14. †

חבשׁ : **qal**: pf. חָבַשְׁתָּ, חֲבַשְׁתֶּם; impf. יַחֲבֹ(ו)שׁ, וַיַּחֲבָשׁ־, יֶחְבָּשׁ, אֶחֱבֹשׁ, coort. אֶחְבְּשָׁה, וַיַּחְבְּשׁוּ, וַיַּחֲבְשׁוּ, sf. וָאֶחְבְּשֵׁךְ; imp. חֲבֹ(ו)שׁ, חִבְשׁוּ; inf. sf. חָבְשָׁהּ; pt. חֹבֵשׁ, pass. חָבוּשׁ, plur. חֲבֻשִׁים (חֲבוּשִׁים): – 1. *fissare* o *avvolgere* (un capricapo) Ez 24,17; > – 2. *sellare* (una cavalcatura) 1Re 2,40; – 3. *fasciare* (una piaga) Os 6,1, ass. Gb 5,18; – 4. c. פָּנִים *imbavagliare* Gb 40,13; – 5. ? ~ regnare Gb 34,17;

pi: pf. חִבֵּשׁ; pt. מְחַבֵּשׁ: – 1. *fasciare* (una piaga) Sal 147,3; – 2. c. מִן ? inaridire, fermare (di sorgente) Gb 28,11. †

pu: pf. חֻבָּשָׁה, חֻבָּשׁוּ: essere fasciato (piaga) Is 1,6; Ez 30,21. †

חֲבִתִּים : *focacce* 1Cr 9,31. †

חָג e חַג : c. art. הֶחָג, sf. חַגִּי, plur. חַגִּים: – 1. *festa* (in generale) Os 2,13; > – 2. *pellegrinaggio* 1Re 12,32, חַג־יהוה Es 10,9.

חָגָּא : occasione (di subire un disonore, al. di essere terrorizzato) Is 19,17. †

I חָגָב : – 1. specie di *cavalletta* Lv 11,22; – 2. Qo 12,5 senso inc. ➛ comm.

II חָגָב : n. pr. m.

חֲגָבָה : n. pr. m.

חגג : **qal**: pf. חַגֹּתֶם; impf. תָּחֹג, יָח(וֹ)גּוּ, sf. תְּחָגֻּהוּ; imp. חָגִּי; inf. cs. חֹג; pt. חוֹגֵג, plur. חֹגְגִים: – 1. *celebrare una festa, fare un pellegrinaggio*: ass. Sal 42,5, c. acc. יוֹם Es 12,14, c. בְּ in occasione di 1Sam 30,16, c. לְ in onore di Es 5,1; – 2. danzare come a una festa > vacillare Sal 107,27.

* חָ֫גוּ o חֲגָוֶה : plur. cs. חַגְוֵי: חַגְוֵי הַסֶּלַע cavo di una roccia Ger 49,16.

* חֲגוֹר o חָגוֹר : sf. חֲגֹרוֹ: *cintura* 1Sam 18,4.

* חָגוֹר : plur. cs. חֲגוֹרֵי: c. אֵזוֹר cinto (di una cintura) Ez 23,15. †

חֲג(וֹ)רָה : sf. חֲגֹרָתוֹ, plur. חֲגֹרֹת: *cintura* Is 3,24, > *perizoma* Gn 3,7.

חַגִּי : n. pr. m.

חַגַּי : n. pr. m. *Aggeo*.

חַגִּיָּה : n. pr. m.

חַגִּית : n. pr. f.

חָגְלָה : n. pr. f.; בֵּית(־)חָ׳ n. l.

חגר : **qal**: pf. חָגְרָה, חָגַרְתָּ, חָגְרוּ; impf. (וַ)יַּחְגֹּר, תַּחְגֹּרְנָה, sf. יַחְגְּרֶ֫הָ; imp. חֲגוֹר, חֲגֹ֫ורָה, חִגְרִי, חֲגֹרְנָה; inf. cs. חֲגֹר; pt. חֹגֵר, pass. חָגוּר, plur. חֲגוּרִים e חֲגֻרִים, f. cs. חֲגֻרַת־: – 1. *cingersi*: di una cintura 2Re 3,21, di sacco Ez 7,18, di una spada Sal 45,4, metaf. di gioia Sal 65,13; – 2. *cingere* (qlc.) 1Re 20,11; – 3. c. 2 acc. *cingere* qlc. di qlcs. Es 29,9; – 4. *cingere* (i propri reni) Es 12,11.

I * חַד : f. חַדָּה: *tagliente* Ez 5,1.

II חַד : (parola aramaica): חַד אֶת־אַחַד l'uno con l'altro Ez 33,30. †

חדד : **qal**: pf. חַדּוּ: *essere veloce* Ab 1,8. †

hof: pf. הוּחַדָּה: *essere affilato* Ez 21,14-16. †

חֲדַד : n. pr. m.

I חדה : **qal**: impf. (וַ)יִּחַדְּ (➛ gramm.) *rallegrarsi* Es 18,9; Gb 3,6 ➛ HAL. †

pi: impf. sf. תְּחַדֵּהוּ: *rendere gioioso Sal* 21,7. †

cong. II חדה : ➛ HAL: **qal**: impf. יַחַד Sal 33,15; 49,11; יֵחַד Gb 34,29: vedere;

? **nif**: impf. תֵּחַד: apparire Gn 49,6 (tradiz. יחד).

* חַדּוּד : plur. cs. חַדּוּדֵי: qlcs. di affilato: חַדּוּדֵי חָרֶשׂ: cocci affilati Gb 41,22. †

חֶדְוָה : cs. חֶדְוַת: *gioia* Ne 8,10; 1Cr 16,27. †

חָדִיד : n. l.

I חדל : **qal**: pf. חָדַל, חָדַלְתָּ, con interrogazione הֶחֳדַלְתִּי, חָדֵלּוּ, חָדְלוּ; impf. יֶחְדַּל/דָּל, וַיֶּחְדְּלוּ, יֶחְדָּלוּן; imp. חֲדַל/דָל, חִדְלוּ, חֲדָלוּ; inf. cs. חֲדֹל: *smettere*: – 1. ass. (tuono) Es 9,29; c. inf. Is 1,16; c. לְ + inf.: c. בנה (costruire) Gn 11,8; c. מִן + inf.: c. בנה 1Re 15,21; – 2. *disinterressarsi di*, c. מִן 1Sam 9,5; – 3. *non fare* qlcs. Am 7,5; – 4. *rinunciare a* Gdc 9,9.

? II חדל : cf. HAL (al. = I חדל): **qal**: pf. חָדֵלּוּ; impf. יֶחְדָּל; imp. חֲדַל, חֲדָל: – 1. *essere grasso* 1Sam 2,5 (? Gb 14,6); – 2. *riuscire* Prv 19,27; 23,4. †

חָדֵל : cs. חֲדַל: – 1. che non fa qlcs., che non si occupa di qlcs. Ez 3,27; – 2. di cui non si occupa: חֲדַל אִישִׁים Is 53,3; > insignificante Sal 39,5. †

* חֶדֶל : חָדֶל: tradiz. cessazione = mondo dei morti Is 38,11; ➛ comm. e HAL. †

חַדְלָי : n. pr. m.

חֵדֶק : *spine* Mic 7,4; Prv 15,19. †

חִדֶּקֶל : n. fl. *il Tigri*.

חֶדֶר : חָדֶר, loc. חֶ/חֲדְרָה, cs. חֲדַר, sf. חֶדְרוֹ, plur. חֲדָרִים, cs. חַדְרֵי, sf. חֲדָרֶיךָ: camera Gn 43,30, חֲ׳ מִשְׁכָּב camera da letto 2Sam 4,7; metaf. ח׳־מָוֶת Prv 7,27 (= soggiorno dei morti), חַדְרֵי־בָטֶן Prv 18,8, חַדְרֵי תֵמָן lett. le camere del sud Gb 9,9 ➛ comm.

חַדְרָךְ : n. terr.

חדשׁ : **pi**: pf. חִדְּשׁוּ; impf. וַיְחַדֵּשׁ, נְחַדֵּשׁ; imp. חַדֵּשׁ; inf. cs. חַדֵּשׁ: – 1. *rinnovare*: la sovranità 1Sam 11,14, רוּחַ Sal 51,12; > – 2. riparare Is 61,4;

hitp: impf. תִּתְחַדֵּשׁ: *rinnovarsi* Sal 103,5. †

חָדָשׁ : plur. חֲדָשִׁים, f. חֲדָשָׁה, חֲדָשׁוֹת: *nuovo*: alleanza Ger 31,31, רוּחַ Ez 11,19, cielo e terra Is 65,17, שִׁיר Sal 33,3.

I חֹדֶשׁ : sf. חָדְשׁוֹ, plur. חֳדָשִׁים, cs. חָדְשֵׁי, sf. חָדְשֵׁיכֶם: – 1. *luna nuova* 1Sam 20,24, יוֹם הַח׳ Ez 46,1; > – 2. *mese* בַּח׳ הַשֵּׁנִי il secondo mese Gn 7,11, ח׳ יָמִים un mese intero Gn 29,14, ח׳ זו il mese di Ziv 1Re 6,1, מִסְפַּר חֳדָשָׁיו il numero dei suoi mesi Gb 14,5; – 3. *periodo di calore* (di animali) Ger 2,24.

II חֹדֶשׁ : n. pr. f.

חֲדָשָׁה : n. l.

חָדְשִׁי : n. l.

חֲדַתָּה : + חָצוֹר: n. l.

חוב : **pi**: pf. חִיַּבְתֶּם: c. acc. + לְ *rendere qlc. colpevole* di fronte Dn 1,10. †

חוֹב : *debito* Ez 18,7. †

חוֹבָה : n. l.

חוג : **qal**: pf. חָג: *descrivere un cerchio* Gb 26,10. †

חוּג : חוּג הָאָרֶץ il disco della terra Is 40,22; חוּג שָׁמַיִם sia la cupola celeste che l'orizzonte Gb 22,14; חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם l'orizzonte Prv 8,27. †

חוד : **qal**: pf. חַדְתָּה; impf. אָחוּדָה; imp. חוּד, חוּדָה: c. חִידָה: – 1. *proporre un indovinello* Gdc 14,12.13; Ez 17,2; – 2. *dare la soluzione di un indovinello* Gdc 14,16. †

I חוה : **pi**: impf. יְחַוֶּה, sf. אֲחַוְּךָ/וֵךְ; inf. cs. חַוֹּת: – 1. c. acc. pers. *informare* qlc. Gb 15,17; – 2. c. acc. cosa *insegnare* qlcs. Sal 19,3; – 3. c. acc. pers. e cosa insegnare qlcs. a qlc. Gb 32,6.

II חוה : secondo l'ugaritico: šafel + t riflessivo = hištafel (➛ gramm. trad.➛ שׁחה hitpalel): pf. הִשְׁתַּחֲוָה, הִשְׁתַּחֲוִיתָ/וִיתִי, הִשְׁתַּחֲווּ; impf. sg. (וַ)יִּשְׁתַּחֲוֶה, וַיִּשְׁתַּחוּ/תַּחוּ, plur. וַיִּשְׁתַּחֲווּ, יִשְׁתַּחֲוֻן (= חוּ <חֲווּ-), וְהִשְׁתַּחֲוִין;imp. הִשְׁתַּחֲוִי/וּ; inf. הִשְׁתַּחֲוֹת, sf. הִשְׁתַּחֲוָיָתִי; pt. מִשְׁתַּחֲוֶה, plur. מִשְׁתַּחֲוִים, sf. מִשְׁתַּחֲוִיתֶם(!): *prostrarsi*: ass. Gb 1,20, c. אַרְצָה Gn 18,2, c. לְאַפָּיו Nm 22,31, c. אַרְצָה עַל/לְאַפָּיו la faccia a terra Gn 48,12; 2Sam 14,33; prostrarsi davanti: c. לְ Sal 99,5, c. לִפְנֵי Gn 23,12, c. עַל Lv 26,1; in direzione di: c. אֶל Sal 5,8;138,2.

I * חַוָּה : plur. חַוֹּת, sf. חַוֹּתֵיהֶם: *accampamento* Nm 32,41a; > חַוֹּת יָאִיר n. l.

II חַוָּה : n. pr. f. *Eva*.

חוֹזָי : tradiz. n. pr. m. ➛ HAL.

I חוֹחַ : plur. חוֹחִים: – 1. specie di *spine* Ct 2,2; > – 2. amo, arpione: per pescare il pesce, Gb 40,26, per i prigionieri 2Cr 33,11.

II * חוֹחַ : (➛ HAL, al. = I): plur. חֲוָחִים e חֹחִים: buca, fessura di una roccia 1Sam 13,6; 2Cr 33,11. †

חוּט : *filo* Gdc 16,12.

חִוִּי : n. pop.

חֲוִילָה : n. reg.

חול (➛ חיל) : (➛ HAL): **qal**: pf. חָלוּ, חָלָה; impf. יָחוּל, אָחוּלָה; inf. חוּל: – 1. *girare, volteggiare* (nella danza) Gdc 21,21; – 2. *voltarsi* (c. בְּ contro) Os 11,6, (c. עַל contro) 2Sam 3,29.

pol: pt. f. plur. מְחֹלְלוֹת Gdc 21,23, *כִּמְחֹלְלִים > כְּחֹלְלִים Sal 87,7 (txt.! ➛ comm.): *volteggiare* (nella danza). †

hitpol: pt. מִתְחוֹלֵל: *turbinare* (tempesta) Ger 23,19. †

חוּל : n. pr. m.

I חוֹל: *sabbia* Gn 22,17.

II חוֹל o חוּל : *fenice* Gb 29,18. †

חוּם : nome di un colore indeterminato Gn 30,32. 33.35.40. †

חוֹמָה e חֹמָה : cs. חוֹמַת, plur. ח(וֹ)מ(וֹ)ת, du. ח(וֹ)מֹתַיִם, sf. חוֹמֹתַי: – 1. *muro, mura*: di una città Gs 6,5,

חֹמֹתַיִם doppie mura 2Re 25,4, muro del tempio Ez 40,5; – 2. metaf.: le acque del mare dei Giunchi Es 14,22, Davide e il suo drappello 1Sam 25,16, una d. Ct 8,10.

חוס : **qal**: pf. חָסָה, חַסְתָּ; impf. יָחוֹס, יָחֹס, וַתָּחָס, אָחוּס; imp. חוּסָה: *avere pietà*: ass. Ez 24,14, c. עַל Gio 4,11; spesso il sogg. del verbo è עַיִן Ez 7,4.

חוֹף : *riva, spiaggia*: ח׳ הַיָּם Dt 1,7; ח׳ אֳנִיֹּת riva in cui si trovano imbarcazioni (➛ comm.) Gn 49,13.

חוּפָם : n. pr. m.

חוּפָמִי : gntl. di. חוּפָם.

חוּץ : loc. חוּצָה, חֻצָה, plur. חוּצוֹת, חֻצוֹת, sf. חוּצֹתָיו, חוּצוֹתֵינוּ: – 1. *l'esterno* di una tenda, di una casa, di un accampamento, di una località, ecc.: בַּחוּץ fuori Dt 24,11, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה fuori del campo Es 29,14, חוּצָה לָעִיר fuori della città 2Cr 33,15, מִבַּיִת וּמִחוּץ all'interno e all'esterno Gn 6,14; הַחוּצָה fuori (della famiglia) Dt 25,5; פְּנֵי חוּצוֹת la superficie dei campi Gb 5,10; – 2. *strada*: חוּץ הָאֹפִים la strada dei fornai Ger 37,21; c. רֹאשׁ: *piazza, incrocio* (di una città) Na 3,10; – 3. חוּץ מִמֶּנִּי lett. fuori di me = ? senza che io lo sappia, ? senza che io lo voglia (➛ comm.) Qo 2,25.

* **חוּק** : sf. חוּקוֹ Prv 8,27.29 (➛ חקק).

* **חוֹק** : ➛ חֹק.

* **חוּקֹק** : loc. חוּקֹקָה: n. l.

I **חור** : **qal**: impf. יֶחֱוָרוּ: *impallidire* Is 29,22. †

II **חור** : **qal**: pf. (per חָרוּ!) חָוְרוּ: *essere poco numeroso* Is 24,6 (➛ חרה, חרר). †

I **חוּר** : stoffa bianca (? lino) Est 1,6; 8,15.

II **חוּר** : n. pr. m.

חוֹרֵב : ➛ חֹרֵב.

חוֹרִי : ➛ חֹרִי.

חוּרָי : Is 19,9: leggere vb. I חור ➛ comm. e BHS.

חוּרַי : n. pr. m.

חוּרִי : n. pr. m.

חוּרָם : n. pr. m.

חַוְרָן : n. terr. *Hauran*.

חוֹרֹנַיִם, חֹרֹ(ו)נַיִם : n. l.

I **חושׁ** : **qal**: pf. חָשׁ, חַשְׁתִּי; imp. חוּשָׁה: *sbrigarsi* 1Sam 20,38; c. לְ + inf. sbrigarsi a (fare qlcs.) Sal 22,20; c. לְ pers. affrettarsi (a intervenire) in favore di qlc. Sal 141,1; c. בְּ Gb 20,2 ➛ HAL e comm.;

hif: pf. הֵחִישׁוּ; impf. יָ/אָחִישָׁה, וַתָּחַשׁ, sf. אֲחִישֶׁנָּה: – 1. *fare presto*: ass. Gdc 20,37, c. acc. Is 5,19; – 2. (? ➛ II חוּשׁ) ~ fuggire Is 28,16.

II **חוּשׁ** : **qal**: impf. יָחוּשׁ; inf. sf. חוּשִׁי: *preoccupparsi di* Gb 20,2; Sal 71,12 Q; Qo 2,25. †

חוּשָׁה : n. pr. m.

חוּשַׁי : n. pr. m.

חוּשִׁים : n. pr. f.

חוּשָׁם : n. pr. m.

I חוֹתָם, חֹתָם : sf. חוֹתָמְךָ, חוֹתָמוֹ: *sigillo* 1Re 21,8.

II חוֹתָם : n. pr. m.

חֲזָאֵל : n. pr. m.

חזה : **qal**: pf. חָזָה, חָזִיתָ, חָזוּ, sf. חֲזִיתִיךָ; impf. יֶחֱזֶה, תַּחַז, וְאֶחֱזֶה, אֶחַז, יֶחֱזוּ, יֶחֱזָיוּן, תֶּחֱזֶינָה; imp. חֲזֵה, חֲזוּ; inf. cs. חֲזוֹת; pt. חֹזֶה: *vedere*: – 1. sogg. u. Is 1,1, sogg. Dio Sal 11,4, sogg. l'occhio Is 33,17; – 2. חזה e le sue costruzioni: a) ass. Gb 27,12; b) c. acc. Is 1,1; c) c. prep. (raro): c. בְּ scrutare Is 47,13, saziarsi della vista di Mic 4,11.

חָזֶה : cs. חֲזֵה: petto (di una animale sacrificato) Es 29,26.

I חֹזֶה : cs. ח(ו)זֵה, plur. חֹזִים: *veggente* Is 30,10; 2Cr 19,2, חֹזֵה הַמֶּלֶךְ 1Cr 25,5.

II חֹזֶה : Is 28,15: ? patto (➤ HAL).

חֲזָהאֵל : n. pr. m.

חֲזוֹ : n. pr. m.

חָזוֹן : cs. חֲזוֹן: *visione* Dn 8,2; in senso ampio: *rivelazione, profezia* Is 1,1.

חָזוּת : – 1. *visione* Is 21,2; – 2. ~ (corno) *ragguardevole* Dn 8,5; – 3. *patto* Is 28,18.

חֲזוֹת : *visione* 2Cr 9,29 Q. †

חֲזִיאֵל : n. pr. m.

חֲזָיָה : n. pr. m.

חֶזְיוֹן : n. pr. m.

I חִזָּיוֹן : cs. חֶזְיוֹן, sf. חֶזְיֹנוֹ, plur. חֶזְיֹנוֹת: *visione* Gl 3,1.

II חִזָּיוֹן : גֵּיא ח׳: n. reg.

* חֲזִיז : cs. חֲזִיז, plur. חֲזִיזִים: temporale (al. nuvole) Zc 10,1; חֲזִיז קֹלוֹת Gb 28,26.

חֲזִיר : *maiale* Lv 11,7 (al. cinghiale!).

חֵזִיר : n. pr. m.

חזק : **qal**: pf. חָזַק, חֲזַקְתֶּם, sf. חֲזָקוֹ; impf. (וַ)יֶּחֱזַק, יֶחֱזְקוּ, יֶחֱזָקוּ; imp. חֲזַק, חִזְקוּ; inf. cs. לְחָזְקָה: – 1. *essere forte, potente*: persona Gs 1,6 (~ essere coraggioso), popolo Dt 11,8, carestia 2Re 25,3, combattimento 2Re 3,26, mano di Dio Ez 3,14; – 2. הֹלֵךְ וְחָזֵק diventare sempre più forte 2Sam 3,1; – 3. c. prep.: c. אֶל 2Sam 24,4 ~ imporsi a, c. בְּ attenersi (fermamente) a 2Cr 31,4, c. לְ + inf. perseverare Gs 23,6, c. מִן essere più forte di, dominare 1Sam 17,50, c. עַל avere la meglio su 2Cr 8,3; – 4. sogg. לֵב indurirsi, ostinarsi, rifiutare di comprendere, di ammettere Es 7,13;

pi: pf. חִזַּק, חִזַּקְתִּי, חִזְּקוּ, sf. חִזַּקְתַּנִי; impf. וַיְחַזֵּק, sf. יְחַזְּקֵנִי, יְחַזְּקוּם, אֲחַזְּקֵנוּ; imp. חַזֵּק, חַזְּקִי/חַזְּקִי; inf. cs. חַזֵּק; pt. מְחַזֵּק, plur. מְחַזְּקִים: – 1. c. acc. *fortificare, rafforzare*: qlc. Dt 1,38, le mani Gdc 9,24, il tempio (= riparare) 2Re 12,6, il regno 2Cr 11,17; – 2. c. acc. לֵב: *indurire* Es 4,21; – 3. *aiutare* 2Cr 29,34;

hif: pf. הֶחֱזִיק, הֶחֱזַקְתִּי e וְהַחֲזַקְתִּי, sf. הֶחֱזַקְתִּיךָ, הֶחֱזִיקַתְנוּ; impf. יַחֲזִיק, יַחֲזֶק/זֶק, וַיַּחֲזֵק, יַחֲזִ(י)קוּ; imp. הַחֲזֵק, הַחֲזִיקִי; inf. cs. הַחֲזִיק, sf. הַחֲזִיקִי; pt. מַחֲזִיק, sf. מַחֲזִקָה, f. מַחֲזֶקֶת: – 1. ass.: a) *essere, mostrarsi forte* Dn 11,7; b) contenere 2Cr 4,5; – 2. c. acc.: *fortificare*: regno 2Re 15,19, mano Ez 16,49; – 3. *afferrare*,

prendere: c. בְּ: qlcs. 1Re 2,28, la mano di qlc. Is 42,6, qlc. Dt 22,25; – 4. *attaccarsi, afferrarsi* (a): c. בְּ a divinità 1Re 9,9, c. לְ Gb 27,6, c. עַל ~ aiutare Ne 10,30;

hitp: pf. הִתְחַזֵּק, הִתְחַזַּקְתִּי; impf. (וַ)יִּתְחַזֵּק, נִתְחַזֵּק/זְּקָה; imp. הִתְחַזֵּק; inf. cs. הִתְחַזֵּק; pt. מִתְחַזֵּק, plur. מִתְחַזְּקִים: – 1. *mostrarsi forte, essere forte* 1Re 20,22, c. בְּ 2Sam 3,6, c. בְּעַד 2Sam 10,12, c. לִפְנֵי 2Cr 13,7, c. עַל e עִם Dn 10,21; – 2. *fare uno sforzo* Gn 48,2.

חָזָק : *forte, duro*: roccia Ez 3,9, mano di Dio Es 32,11, u. Am 2,14, לֵב Ez 2,4, battaglia 1Sam 14,52, malattia (= grave) 1Re 17,17.

חָזֵק : *potente* Es 19,19; 2Sam 3,1. †

* חֵזֶק : sf. חִזְקִי: *forza* Sal 18,2. †

חֹזֶק : *forza* Ag 2,22, בְּחֹזֶק יָד Es 13,3.

* חֶזְקָה : sf. חֶזְקָתוֹ: *forza, potenza* 2Cr 26,16.

חָזְקָה : *forza* Gio 3,8.

חִזְקִי : n. pr. m.

חִזְקִיָּה : n. pr. m.

חִזְקִיָּהוּ : n. pr. m.

חָח : *anello* (gioiello) Es 35,22, (passato attraverso il naso di un prigioniero) 2Re 19, 28.

חטא : **qal**: pf. חָטָא, 3a f. חָטְאָה e חָטָאת, חָטָאתָ, חָטְאוּ; impf. יֶחֱטָא, תֶּחֶטְאוּ/תֶּחֱטָאוּ; inf. cs. חֲטֹ(ו)א e חֲטוֹ, sf. חֲטֹאתוֹ; pt. חֹ(ו)טֵא e חֹטֶ(ו)א, plur. חֹטְאִים, f. חֹטֵאת: – 1. mancare (il bersaglio) Prv 8,36; Is 65,20; – 2. *peccare*: ass. Es 9,27; – 3. *peccare* (contro qlc., qlcs.): c. acc. Prv 20,2, c. בְּ 1Sam 19,4, c. לְ (uomini) Gn 43,9, (יהוה) Dt 1,41, c. מִן Lv 4,2, c. עַל Nm 6,11; – 4. חָטָא חֲטָאָה/חַטָּאת/חֵטְא commettere un peccato Es 32,30;

pi: pf. חִטֵּא, חִטֵּאת, חִטְּאוּ, sf. חִטְּאוֹ; impf. יְחַטֵּא, וַיְחַטְּאוּ, sf. אֲחַטֶּנָּה, תְּחַטְּאֵנִי, וַיְחַטְּאֵהוּ; inf. חַטֵּא; pt. מְחַטֵּא: – 1. ~ *compensare* Gn 31,39; – 2. *purificare* (dal peccato) Sal 51,9; – 3. *presentare un sacrificio* (per il peccato) Lv 6,19;

hif: pf. הֶחֱטִי(א), הֶחֱטִיאוּ, sf. הֶחֱטִיאָם; impf. יַחֲטִא, יַחֲטִיאוּ, וַתַּחֲטִא, תַּחֲטִיא; inf. הַחֲטִי(א); pt. plur. cs. מַחֲטִיאֵי: – 1. *mancare* (un bersaglio) Gdc 20,16; – 2. *spingere* (qlc.) *a peccare* 1Re 14,16; – 3. *dichiarare colpevole* Is 29,21;

hitp: impf. יִתְחַטָּא, יִתְחַטְּאוּ/תִּתְחַטְּאוּ/טָּאוּ: – 1. *purificarsi* Nm 8,21; – 2. ritirarsi Gb 41,17 (➤ comm.).

חֵטְא : sf. חֶטְאוֹ, plur. חֲטָאִים, cs. חַטָּאֵי, sf. חֲטָאַי, חֲטָאָיו (Q), חֲטָאֵיכֶם: – 1. *peccato* Is 1,18; Sal 103,10; – 2. *conseguenze del peccato* Nm 9,13, נָשָׂא חֵ׳ Lv 20,20.

* חַטָּא : f. חַטָּאָה, plur. חַטָּאִים, cs. חַטָּאֵי, sf. חַטָּאֶיהָ: – 1. agg. *peccatore* (מַמְלָכָה) Am 9,8; – 2. sost. *peccatore* Am 9,10.

חֶטְאָה : *colpa, peccato* Nm 15,28. †

חֲטָאָה : – 1. *peccato* Es 32,30; – 2. *sacrificio per il peccato Sal* 40,7.

חַטָּאָה : *peccato* Es 34,7; Is 5,18. †

חַטָּאת, חַטָּאת, חַטַּאת, חַטָּת : cs. חַטַּאת, plur. חַטָּאוֹת, cs. חַטֹּאת e חַטֹּאות, sf. חַטָּאתוֹ, חַטֹּאתְכֶם, plur. sf. חַטֹּאתָם, חַטֹּא(ו)תֵיכֶם: – 1. *peccato* Sal 25,7;

– 2. *sacrificio, compenso per il peccato*: פַּר ח׳ Es 29,36, דַּם הַח׳ Lv 4,25, כֶּסֶף ח׳ 2Re 12,17.

חטב : **qal**: impf. יַחְטְבוּ; inf. לַחְטֹב; pt. חֹטֵב: c. עֵצִים *abbattere* (alberi) Gs 9,21;

pu: pt. f. plur. מְחֻטָּבוֹת: *essere tagliato, scolpito* Sal 144,12. †

חֲטֻבוֹת : *stoffe variopinte* Prv 7,16. †

חִטָּה : plur. חִטִּים (e חִטִּין): *grano*: קְצִיר הַחִטִּים mietitura del grano Rt 2,23, סֹלֶת ח׳ farina di grano Es 29,2.

חַטּוּשׁ : n. pr. m.

חֲטִיטָא : n. pr. m.

חַטִּיל : n. pr. m.

חֲטִיפָא : n. pr. m.

חטם : **qal**: impf. אֶחֱטָם־: c. לְ (in favore di): ~ trattenersi, contenersi Is 48,9. †

חטף : **qal**: pf. חֲטַפְתֶּם; impf. יַחְטֹף; inf. לַחְטֹף: *rapire* (una d.) Gdc 21,21, (qlc. per farne uno schiavo) Sal 10,9. †

חֹטֶר : *ramo, germoglio* Is 11,1; Prv 14,3. †

חַטָּת : ➝ חַטָּאת. †

I **חַי** : sost. ➝ HAL; – 1. sg. cs. חֵי e חַי, con valore di accusativo esclamativo: a) חֵי: חֵי נַפְשְׁךָ "per la vita della tua persona" = per la tua vita 1Sam 1,26, חֵי פַרְעֹה per la vita del faraone Gn 42,15; b) חַי: חַי יהוה per la vita di יהוה Gdc 8,19; – 2. plur. חַיִּים, cs. חַיֵּי, sf. חַיַּי/חַיֵּי, חַיֶּיךָ, חַיָּ(י)ו, חַיֵּיכֶם: *vita*: עֵץ הַחַיִּים Gn 2,9, דֶּרֶךְ הַח׳ Ger 21,8, כָּל־יְמֵי חַיָּיו Ger 52,33.

II **חַי** : agg. ➝ HAL: חַי, cs. חֵי, plur. חַיִּים, f. חַיָּה, plur. חַיּוֹת: *vivente*: הַחַיִּים i viventi Nm 17,13, coll. כָּל־חָי Gn 3,20, אֶרֶץ חַיִּים Ez 26,20, מַיִם חַיִּים Gn 26,19, אֱלֹהִים חַיִּים Dt 5,23(26), אֱלֹהִים חַי 2Re 19,4, חַי אָנִי Ez 5,11.

III * **חַי** : sf. חַיַּי: *clan, parentela* 1Sam 18,18. †

חִיאֵל : n. pr. m.

חִידָה : sf. חִידָתִי, plur. חִידֹ(ו)ת, sf. חִידֹתָם: – 1. *enigma, indovinello* 1Re 10,1; פָּתַח ח׳ risolvere un enigma Sal 49,5; – 2. *scaltrezza* Dn 8,23.

חיה : **qal**: pf. חָיָה, חָיְתָה (וְחָיָה), חָיִיתָ e חָיְתָה, חָיוּ, וִחְיִיתֶם; impf. יִחְיֶה, יְחִי, יֶחִי, וַיְחִי, יְחִי, וַיֶּחִי, (וְ)יֶחִי, תִּחְיֶה, תְּחִי־, אֶחְיֶה, תִּחְיוּ(ן), תִּחְיֶינָה; imp. חֲיֵה, וֶחְיֵה, חֲיִי, וִחְיוּ; inf. ass. חָיֹה e חָיוֹ, cs. לִחְיוֹת, sf. חֲיוֹתָם; – 1. *vivere* Gn 5,3; – 2. *restare in vita* 2Re 1,2; – 3. *rivivere, riprendere vita* Ez 37,5; – 4. חיה c. prep.: בְּ Ez 20,13, עַל Dt 8,3;

pi: pf. חִיָּה, חִיּוּ, חִיִּיתֶם, sf. חִיִּתַנִי, חִיִּיתַנִי; impf. יְחַיֶּה, יְחַיּוּ, תְּחַיּוּן, תְּחַיֶּין, sf. וַיְחַיֵּהוּ, וַיְחַיֶּהָ, יְחַיֵּנוּ, תְּחַיֵּנִי; imp. sf. חַיֵּנִי, חַיֵּיהוּ; inf. cs. חַיּוֹת, sf. חַיֹּתוֹ; pt. מְחַיֶּה: – 1. *far vivere* Gb 33,4; – 2. *far rivivere, rendere la vita* (a) Sal 119,25; – 3. *lasciare vivere, lasciare in vita* Es 1,17;

hif: pf. הֶחֱיָה, הֶחֱיִיתִי, הַחֲיִתֶם, sf. הֶחֱיִתָנִי; imp. הַחֲיוּ, sf. הַחֲיֵינִי; inf. ass. הַחֲיֵה, cs. הַחֲיֹ(ו)ת, sf. הַחֲיֹתוֹ: – 1. *far vivere* 2Re 5,7; – 2. *far rivivere, rendere (la) vita* Is 57,15; – 3. *lasciare in vita* Gs 2,13.

* **חָיֶה** : plur. f. חָיוֹת: *pieno di vitalità* Es 1,19. †

I **חַיָּה** : cs. חַיַּת e חַיְתוֹ, plur. חַיּוֹת, sf. חַיָּתוֹ: *essere vivente, animale* (spesso. coll.): animali domestici Nm 35,3, חַיַּת הַשָּׂדֶה animali selvatici Gn 2,19, חַיָּה רָעָה bestia feroce Gn 37,20.

II חַיָּה (f. di II חַי, ➛ HAL) : – 1. *vita* Sal 78,50; – 2. *vitalità*, *energia* Is 57,10; – 3. *voracità* Gb 38,39.

III * חַיָּה : cs. חַיַּת, sf. חַיָּתְךָ: – 1. *luogo in cui vivere* Sal 68,11; – 2. *esercito armato* 2Sam 23,11.13. †

חַיּוּת : אַלְמְנוּת חַיּוּת: lett. "vedovanza di una condizione di vita" cioè vedova di un vivente (al. vedove per il resto della loro vita) 2Sam 20,3. †

I חיל, חול : **qal**: 3a pers. f. חָלָה, חַלְתִּי, חָלוּ, חַלְנוּ; impf. יָחִיל, תָּחִיל, וַתָּחֶל, תָּחוּל, וַתָּחֹל, תְּחִילֶין, אָחוּלָה K (Q אוֹחִילָה) Ger 4,19, יָחִילוּ, יְחִילוּן, תָּחִילוּ; imp. חוּלִי, חִילוּ; inf. חוּל; pt. f. חוֹלָה(!): – 1. *roteare* (la spada) Os 11,6; – 2. *danzare* Gdc 21,21; – 3. *torcersi* (di dolore): u. Ger 4,19, d. nel parto Is 26,17;

polel: impf. יְ/תְּחוֹלֵל, sf. תְּחוֹלֶלְכֶם; inf. חֹלֵל; pt. מְחֹלֵל, plur. f. מְחֹלְלוֹת, sf. מְחֹלֶלְךָ: – 1. *danzare* Gdc 21,23; – 2. *partorire* (sott. nel dolore) Is 51,2; metaf. (vento) Prv 25,23 ➛ comm.;

polal: pf. חוֹלַלְתָּ/תִּי: – 1. *essere partorito* Gb 15,7; – 2. *tremare* Gb 26,5;

hif: impf. יָחִיל: *far tremare* Sal 29,8. †

hof: impf. יוּחַל: *essere partorito* (sott. nel dolore) Is 66,8. †

hitpo: pt. מִתְחוֹלֵל: – 1. *turbinare* Ger 23,19; – 2. *torcersi* (dal dolore) Gb 15,20; ? – 3. imp. הִתְחוֹלֵל Sal 37,7, c. לְ: porre la propria speranza (in qlc.), cf. יחל;

hitpalp: impf. וַתִּתְחַלְחַל: *trovarsi in uno stato di terrore* (o di *tremore*) Est 4,4. †

II חיל : **qal** (o hif.): impf. יָחִיל: *essere solido, durevole* Sal 10,5; Gb 20,21. †

חַיִל : חָיִל, cs. חֵיל, sf. חֵילִי/לוֹ, plur. חֲיָלִים, sf. חֵילֵיהֶם: – 1. *forza, vigore* Prv 31,3; – 2. *capacità, valore* אֵשֶׁת חַיִל Prv 31,10; – 3. *gesta* Sal 60,14; – 4. *ricchezza* Is 8,4; – 5. forza armata > *esercito* 1Re 15,20.

חֵיל, חֵל : cs. חֵל, sf. חֵילֵךְ: *antemurale, bastione* 2Sam 20,15.

חִיל : *dolore* (del parto) Ger 6,24.

חִילָה : *dolore* Gb 6,10. †

חֵילָה : Sal 48,14: leggere חֵילָהּ, ➛ חֵיל.

חִילֵז : n. l.

חֵילֵךְ : n. terr. o n. pop. *Cilicia*.

חֵילָם : loc. חֵלָאמָה: n. l.

חִילֵן : n. l.

חִין : Gb 41,4: txt. inc. ➛ comm. (? = חֵן).

חַיִץ : *parete, muro* Ez 13,10. †

חִיצוֹן : f. חִיצ(וֹ)נָה: *esteriore*: corte Ez 10,5; בַּ/לַחִיצוֹן all'esterno Ez 41,17; 1Re 6,29.

חֵיק, חֵק : sf. חֵיקִי, חֵיקְךָ, חֵיקֶךָ: seno, grembo – 1. parte anteriore del corpo (di un u. o di una d.) contro la quale si pone (stringe) una persona amata: una d. בְּחֵיקֶךָ nelle tue braccia Gn 16,5, dei bambini: אֶל־חֵיק אִמּוֹתָם sul grembo della loro madre Lam 2,12; – 2. piega della veste che fa da tasca all'altezza del petto Es 4,6; > – 3. interno (di una cosa) 1Re 22,35, canale (attorno all'altare) Ez 43,13.

חִירָה : n. pr. m.

חִירוֹם e חִירָם : n. pr. m.

חִירֹת : פִּי הַחִירֹת: n. l.

חִישׁ : *rapidamente* Sal 90,10. †

חֵךְ : sf. חִכִּי, חִכְּךָ, חִכֵּךְ: *palato*, organo del gusto Ct 2,3, della parola Prv 5,3.

חכה : **qal**: pt. plur. cs. חוֹכֵי: c. לְ *attendere*, *sperare* (in qlc.) Is 30,18. †

pi: pf. חִכָּה, חִכְּתָה, חִכִּיתִי; impf. יְ/תְּחַכֶּה; imp. חַכֵּה־, חַכּוּ־; inf. cs. חַכֵּי (per חַכֵּה); pt. מְחַכֶּה, cs. מְחַכֵּה־, plur. מְחַכִּים: – 1. c. לְ *attendere* = sperare (in qlc.) Is 8,17; > – 2. *spiare* Os 6,9; – 3. c. לְ + inf. *attendere* (di fare qlcs.) Is 30,18a; – 4. ass. *attendere* 2Re 9,3.

חַכָּה : *amo* Is 19,8.

חֲכִילָה : n. l.

חֲכַלְיָה : n. pr. m.

* חַכְלִיל : cs. (con י) חַכְלִילִי si dice degli occhi del bevitore: lucidi o torbidi Gn 49,12 (al. ➛ HAL). †

חַכְלִלוּת : lucidità o torbidezza Prv 23,29. †

חכם : **qal**: pf. חָכַם, חָכְמָה, חָכַמְתָּ; impf. יֶחְכַּם/כָּם, אֶחְכָּמָה, יֶחְכָּמוּ; imp. חֲכַם/כָם, חֲכָמוּ: – 1. *essere o diventare saggio* Prv 6,6; – 2. c. acc. mostrarsi saggio in qlcs.: שֶׁחָכַמְתִּי Qo 2,19;

pi: impf. יְחַכֵּם, sf. יְחַכְּמֵנוּ, תְּחַכְּמֵנִי: *rendere saggio* Sal 105,22;

pu: pt. מְחֻכָּם, plur. מְחֻכָּמִים: lett. che è stato reso saggio > *saggio* Sal 58,6; Prv 30,24. †

hif: pt. f. cs. מַחְכִּימַת: *rendere saggio* Sal 19,8. †

hitp: impf. תִּתְחַכַּם, נִתְחַכְּמָה: agire con saggezza Es 1,10; Qo 7,16. †

חָכָם : cs. חֲכַם, plur. חֲכָמִים, cs. חַכְמֵי; f. חֲכָמָה, cs. חַכְמַת־, plur. חֲכָמוֹת, cs. חַכְמוֹת: – 1. *abile* (tecnicamente), esperto Es 28,3; – 2. *saggio* (u. di buon senso) Prv 16,14; – 3. *saggio* (sapiente) Gn 41,8; – 4. *saggio* (in senso morale e religioso) Prv 14,16, חֲכַם לֵבָב (Dio) Gb 9,4.

חָכְמָה : cs. חָכְמַת, sf. חָכְמָתִי, plur. חָכְמוֹת: – 1. *abilità* (tecnica) 1Re 7,14, accortezza, abilità, esperienza Gb 12,12; – 2. *sapienza* (capacità di governare) 1Re 5,9; – 3. *sapienza* (in senso morale) Prv 9,10; – 4. sapienza (personificata) Prv 8,12; – 5. sapienza (di Dio) Gb 12,13; – 6. plur. sapienza Prv 1,20.

חַכְמוֹנִי : n. pr. m.

חֹל : *profano* Ez 22,26.

חֵל : ➛ חֵיל.

חלא : **qal**: impf. וַיֶּחֱלֶא (txt. inc.) *essere malato* 2Cr 16,12. †

hif: pf. הֶחֱלִי (txt. inc. ➛ חלה e HAL): *far ammalare* Is 53,10. †

I * חֶלְאָה : sf. חֶלְאָתָהּ e (txt. ?) חֶלְאָתָה: *ruggine* Ez 24,6.11s. †

II חֶלְאָה : n. pr. f.

חֲלָאִים : ➛ I חֳלִי.

חֶלְאמָה : loc., ➛ חֵילָם.

חָלָב : cs. חֲלֵב, sf. חֲלָבִי, חֲלָבֵךְ: *latte*: חֲלֵב עִזִּים latte di capra Prv 27,27, אֶרֶץ זָבַת חָלָב paese in cui scorre latte Es 3,8.

I **חֵלֶב** : sf. חֶלְבּוֹ, חֶלְבָּמוֹ, חֶלְבְּהֶן, plur. חֲלָבִים, cs. חֶלְבֵי: – 1. *grasso*: (u.) Gdc 3,22, (animale) Gn 4,4; – 2. ~ cibo grasso (gustoso) Sal 63,6; – 3. i migliori prodotti (di una regione) חֵלֶב הָאָרֶץ Gn 45,18; – 4. grasso, come segno di insensibilità Sal 17,10.

II **חֵלֶב** : n. pr. m.

חֶלְבּוֹן : n. terr.

חֶלְבְּנָה : *galbano* (profumo) Es 30,34. †

חֶלֶד : חֶלֶד, sf. חֶלְדִּי: – 1. *durata* (della vita) Sal 89,48; – 2. *vita, esistenza* Sal 17,14; Gb 11,17.

חֵלֶד : n. pr. m.

חֹלֶד : *talpa* Lv 11,29. †

חֻלְדָּה : n. pr. f.

חֶלְדַּי : n. pr. m.

חלה : **qal**: pf. חָלָה, חָלִית, חָלִיתִי, חָלוּ; impf. וַיָּחַל, וַיֶּחֱל; inf. sf. חֲלֹתוֹ; pt. ח(ו)לֶה, f. חוֹלָה, cs. חוֹלַת: – 1. *essere debole* Gdc 16,7; – 2. *essere malato* 1Re 14,1; – 3. *essere debole* (difettoso: animale) Ml 1,8;

nif: pf. נֶחֱלוּ, נֶחֱלֵיתִי; pt. f. נַחֲלָה, plur. נַחְלוֹת: – 1. *essere esausto, preoccuparsi* (di) Ger 12,13, c. עַל Am 6,6; – 2. *essere malato* Dn 8,27; – 3. pt. (male, malattia) grave Ger 10,19;

pi: pf. חִלָּה, חִלִּיתִי; impf. וַיְחַל, יְחַלּוּ; imp. חַל־, חַלּוּ־; inf. cs. חַלּוֹת: c. פָּנִים: – 1. *placare, calmare* (re) Sal 45,13, (Dio) 1Re 13,6: – 2. *far ammalare* (una regione) Dt 29,21;

pu: pf. חֻלֵּיתָ: *essere reso debole* Is 14,10. †

hif: pf. הֶחֱלִי Is 53,10 (➛ HAL e חלא hif.), הֶחֱלֵיתִי Mic 6,13 (➛ comm.), הֶחֱלוּ Os 7,5; pt. מַחֲלָה Prv 13,12: *far ammalare*. †

hof: pf. הָחֳלֵיתִי: *essere ferito* 1Re 22,34; 2Cr 18,33; 35,23. †

hitp: impf. וַיִּתְחָל; imp. הִתְחָל; inf. cs. הִתְחַלּוֹת: – 1. *ammalarsi* 2Sam 13,2; – 2. fingersi malato 2Sam 13,5s. †

חַלָּה : cs. חַלַּת, plur. חַלּ(ו)ת: *pane* (a forma di corona; al. focaccia): – 1. come nutrimento profano 2Sam 6,19; – 2. come offerta Es 29,23.

חֲלוֹם : sf. חֲלֹמוֹ, plur. חֲלֹמוֹת: *sogno* 1Re 3,5, חלם חֲלוֹם fare un sogno Gn 37,5.

חַלּוֹן : sf. חַלּוֹנָו (Ez 40,22), plur. חַלּוֹנִים e חַלּ(ו)נוֹת, cs. חַלּוֹנֵי, sf. חַלּוֹנֶיךָ, חַלּוֹנֵינוּ: *apertura* 2Re 9,30.

חֹלוֹן : n. l.

חֲלוּשָׁה : *disfatta* Es 32,18. †

חֲלַח : n. reg.

חַלְחוּל : n. l.

חַלְחָלָה : *brivido* Ez 30,4.

חלט : **qal**: impf. וַיַּחְלְטוּ: 1Re 20,33: txt. e senso inc., ➛ comm.; ? ~ interpretare come un segno favorevole. †

חֳלִי : חֳלִי, sf. חָלְיוֹ, plur. חֳלָיִ(י)ם, sf. חֳלָיֵנוּ: *malattia, sofferenza* Dt 7,15, חֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא malattia incurabile 2Cr 21,18.

I **חֲלִי** : ➛ חֲלָאִים (? plur.): ornamento (? collana) Prv 25,12; Ct 7,2. †

II **חֲלִי** : n. l.

חֶלְיָה : *ornamento* Os 2,15. †

I **חָלִיל** : *flauto* 1Sam 10,5.

II ***חָלִיל** : חָלִ(י)לָה: cosa profana > cosa da scartare: – 1. ass. 1Sam 20,2; – 2. c. prep.: c. לְ: חָלִילָה לִּי lungi da me 1Sam 2,30; חָ׳ לְּךָ Gn 18,25; c. לְ + inf. Gs 22,29; c. לִי + מִן + inf. 1Sam 26,11.

חֲלִיפָה : sf. חֲלִיפָתִי, plur. חֲלִ(י)פוֹת: *mutamento*: dell'abito Gn 45,22, a turno 1Re 5,28, di atteggiamento (o di situazione) Sal 55,20.

* **חֲלִיצָה** : sf. חֲלִצָתוֹ, plur. sf. חֲלִיצוֹתָם: *spoglie* (prese a un nemico) Gdc 14,19; 2Sam 2,21. †

חֵלְכָה : חֵלְכָה, plur. חֵלְכָּאִים K = ? חֵל כָּאִים Q (txt.! ➛ comm.): *infelice* Sal 10,8.10.14. †

I **חלל** : **nif**: pf. נִחַל, נִחַלְתְּ, נִחֲלוּ; impf. יֵחַל, תֵּחַל, וָאֵחַל; inf. הֵחֵל, sf. לְהֵחַלּוֹ: – 1. *essere profanato*: il santuario Ez 7,24, il nome di Dio Ez 20,9; – 2. *profanarsi* Lv 21,9;

pi: pf. חִלֵּל, חִלַּלְתָּ, חִלְּלוּ e חִלֵּלוּ, sf. חִלְּלוֹ, חִלְּלוּהָ; impf. יְחַלֵּל, יְחַלְּלוּ, sf. יְחַלְּלֶנּוּ, וַתְּחַלְלֶהָ, וַתְּחַלֵּלְנָה, יְחַלְּלֻהוּ; inf. חַלֵּל, sf. חַלְּלוֹ; pt. מְחַלֵּל, plur. מְחַלְּלִים, sf. מְחַלְלֶיהָ; f. sg. מְחַלֶּלֶת: – 1. *profanare*: il sabato Es 31,14, il nome di Dio Lv 18,21, la terra Ger 16,18; – 2. utilizzare (qlcs.), usu fruire (di qlcs. che è sconsacrato): vigna Dt 20,6;

pu: pt. מְחֻלָּל: *profanato* Ez 36,23. †

hif: pf. הֵחֵל, הֵחֵלּוּ, הַחִלּוֹתָ/תִי; impf. יַחֵל e יָחֵל, וַיָּחֶל, וַיָּחֵלּוּ, וַתְּחִלֶּינָה; imp. הָחֵל; inf. ass. e cs. הָחֵל, sf. הַחִלָּם; pt. מֵחֵל: – 1. lasciar profanare Ez 39,7; – 2. *iniziare*: a) ass. Nm 17,11; b) c לְ + inf. Gio 3,4; c) c. prep.: cominciare da: c. בְּ Gn 44,12, c. מִן Ez 9,6; – 3. c. דָּבָר violare la parola data Nm 30,3;

hof: pf. הוּחַל: *essere iniziato* Gn 4,26. †

II **חלל** : **qal**: pf. חָלַל, חַלּוֹתִי (al. inf. cs. sf.): *trafiggere* Sal 77,11; 109,22; (nei due casi txt. inc. ➛ comm.). †

pi: pt. plur. sf. מְחַלְלֶיךָ: *trafiggere* Ez 28,9. †

pu: pt. plur. cs. מְחֻלְּלֵי: *essere trafitto* Ez 32,26. †

polel: pf. חֹלֲלָה; pt. מְחוֹלֵל, f. מְחוֹלֶלֶת: *trafiggere* Is 51,9; Gb 26,13; Prv 26,10. †

polal: pt. מְחֹלָל: *essere trafitto* Is 53,5. †

III **חלל** : **pi**: pt. plur. מְחַלְּלִים: *suonare il flauto* 1Re 1,40. †

חָלָל : cs. חֲלַל, plur. חֲלָלִים, cs. חַלְלֵי, sf. חֲלָלֶיךָ, f. חֲלָלָה: – 1. *trafitto* > *ucciso*: חַלְלֵי חֶרֶב Ez 32,20; – 2. (d.) deflorata (al. disonorata, cf. I חלל) Lv 21,7.14.

I **חלם** : **qal**: impf. יַחְלְמוּ: *fortificarsi* (animali) Gb 39,4. †

hif: impf. sf. תַּחֲלִימֵנִי: *fortificare* Is 38,16. †

II **חלם** : **qal**: pf. חָלַם, חָלַמְתִּי; impf. יַחֲלֹם, וַיַּחֲלְמוּ, וַנַּחַלְמָה, יַחֲלֹמוּן; pt. ח(וֹ)לֵם, plur. חֹלְמִים: *sognare*: re Gn 41,1, profeti Dt 13,2.

hif: pt. plur. מַחְלְמִים: *sognare* Ger 29,8. †

חֵלֶם : n. pr. m.

חַלָּמוּת : nome di pianta: *malva* Gb 6,6. †

חַלָּמִישׁ : pietra dura: selce o granito Is 50,7.

חֵלֹן : n. pr. m.

I. חלף : **qal**: pf. חָלַף, חָלַפְתָּ; impf. יַחֲלֹפוּ, sf. תַּחְלְפֵהוּ; inf. חֲלוֹף: *passare, andarsene:* erba Sal 90,5, vento Ab 1,11; c. מִן 1Sam 10,3;

pi: impf. וַיְחַלֵּף: *cambiare* (vestiti) Gn 41,14; 2Sam 12,20. †

hif: pf. הֶחֱלִף; impf. יַחֲלִיף, וְתַחֲלֵף, יַחֲלִיפוּ, sf. יַחֲלִיפֶנּוּ, תַּחֲלִיפֵם; imp. הַחֲלִיפוּ: – 1. *cambiare* (vestiti) Gn 35,2; – 2. *sostituire* Is 9,9; – 3. *rinnovarsi, riprendere forza* Gb 29,20.

II חלף : **qal**: pf. חָלְפָה: impf. sf. תַּחְלְפֵהוּ: *trapassare* Gdc 5,26; Gb 20,24. †

I חֵלֶף : n. l.

II חֵלֶף : sost. preso in senso avverbiale: cambiamento > *in cambio di, al posto di* Nm 18,21.31. †

חלץ (cf. HAL) : **qal**: pf. חָלַץ, חָלְצָה; impf. תַּחֲלֹץ; pt. pass. חָלוּץ, cs. חֲלוּץ, plur. חֲלוּצִים, cs. חֲלוּצֵי: – 1. *togliere* (sandalo) Dt 25,9; – 2. *denudare* (שַׁד seno) > dare da succhiare Lam 4,3; – 3. חָלוּץ: *pronto al combattimento*: חֲלוּצֵי (הַ)צָּבָא Nm 31,5;

nif: impf. נֵחָלֵץ, יֵחָלֵצוּן, יֵחָלְצוּ; imp. הֵחָלְצוּ; pt. נֶחֱלָץ; – 1. *essere liberato, salvato* Sal 60,7; – 2. *equipaggiarsi* (per la battaglia) Nm 32,17;

pi: pf. חִלַּצְתָּ, חִלְּצוּ; impf. יְחַלֵּץ, וָאֲחַלְּצָה, sf. יְחַלְּצֵנִי, אֲחַלֶּצְךָ e אֲחַלֶּצְךָ; imp. חַלְּצָה, sf. חַלְּצֵנִי; inf. חַלֵּץ (al. pf.): – 1. *spogliare* (? ➛ comm.) Sal 7,5; – 2. *strappare* Lv 14,40.43; – 3. strappare > *liberare, salvare* Sal 18,20;

hif: impf. יַחֲלִיץ: ? equipaggiare > fortificare (➛ comm.) Is 58,11. †

חֶלֶץ : n. pr. m.

חֲלָצַיִם (du.) : sf. חֲלָצֶיךָ/צָיו: tradiz. i reni: – 1. *le anche* חֲגוֹרָה עַל חֲלָצָיִם un perizoma intorno alle anche Is 32,11; – 2. ח׳ sede della virilità Gn 35,11.

I חלק : **qal**: pf. חָלַק, חָלְקוּ: *essere sdrucciolevole* > essere ingannatore: cuore Os 10,2, bocca Sal 55,22;

hif: pf. הֶחֱלִיק, הֶחֱלִיקָה; impf. יַחֲלִיקוּן; pt. מַחֲלִיק: – 1. *levigare* (del metallo) Is 41,7; – 2. metaf.: c. לָשׁוֹן levigare la lingua = adulare, ingannare Sal 5,10; c. בְּעֵין Sal 36,3, c. אֲמָרִים Prv 2,16.

II חלק : **qal**: pf. חָלַק, חָלְקוּ; impf. יַחֲלֹק, וַיַּחְלְקוּ, יַחֲלֹקוּ, תַּחְלְקוּ, sf. וַיַּחְלְקוּם, וַתַּחְלְקֵם, וַיֶּחָלְקֵם 1Cr 23,6; 24,3 ➛ comm.; imp. חִלְקוּ; inf. cs. חֲלֹק; pt. חוֹלֵק: – 1. ass. *fare una spartizione* Ne 13,13; – 2. *spartire, spartirsi* (qlcs.), c. acc. la regione Gs 14,5; – 3. *dare in sorte* Gb 39,17; – 4. *spartire* 2Cr 23,18;

nif: impf. יֵחָלֵק, יֵחָלֵק: – 1. *essere diviso*: regione Nm 26,53; – 2. *essere spartito, dividersi*: popolo 1Re 16,21;

pi: pf. חִלֵּק, חִלְּקָם, sf. חִלְּקָתָה (3a f. sg.), חִלַּקְתָּם; impf. יְ/תְּחַלֵּק, וַיְחַלֶּק־, אֲחַלְּקָה, sf. אֲחַלְּקֵם; imp. חַלֵּק;

inf. חַלֵּק, sf. חַלְּקָם; – 1. *spartire*: cibo 2Sam 6,19, territorio Gs 13,7; spartirsi qlcs., c. לָהֶם + acc. 1Re 18,6; – 2. *dare in sorte* Gb 21,17; – 3. = *disperdere* Lam 4,16 (➛ III חלק);

pu: pf. חֻלַּק; impf. תְּחֻלָּק: *essere diviso in parti*: אֲדָמָה Am 7,17;

hif: inf. לַחֲלִק (< *לְהַחֲלִק): *partecipare a una spartizione* Ger 37,12. †

hitp: pf. הִתְחַלְּקוּ: *spartirsi* (la regione) Gs 18,5. †

III חלק : **pi**: pf. sf. חִלְּקָם: *distruggere* Lam 4,16 (➛ II חלק). †

חָלָק : plur. חֲלָקוֹת e חֲלַקּוֹת: **A**. sost.: – 1. *luogo sdrucciolevole* Sal 73,18; – 2. falsità, *lusinga* Dn 11,32; **B**. agg.: – 1. *liscio* (= glabro) אִישׁ חָלָק Gn 27,11; – 2. liscio > *adulatore Prv* 5,3.

I חֵלֶק : da חָלָק scivoloso > חֵלֶק שְׂפָתַיִם labbra adulatrici Prv 7,21. †

II חֵלֶק : sf. חֶלְקִי, חֶלְקְךָ, plur. חֲלָקִים, sf. חֶלְקֵיהֶם: – 1. *parte*: di bottino Gn 14,24, di cibo Lv 6,10, di territorio Gs 19,9, (senza specificazione) 1Re 12,16; – 2. metaf.: punizione Is 17,14, destino Gb 31,2, stile di vita Sal 50,18.

III חֵלֶק : n. pr. m.

* חַלָּק : plur. cs. חַלֻּקֵי: *liscio* > חַלֻּקֵי אֲבָנִים pietre lisce 1Sam 17,40.

I * חֶלְקָה : cs. חֶלְקַת: – 1. *parte liscia* (del collo) Gn 27,16; – 2. metaf.: *adulazione* Prv 6,24. †

II חֶלְקָה cs. חֶלְקַת, sf. חֶלְקָתִי, חֶלְקָתָם: *appezzamento di terreno* (in genere coltivato): חֶלְקַת הַשָּׂדֶה Gn 33,19.

* חֲלֻקָּה : cs. חֲלֻקַּת: *divisione* (delle tribù) 2Cr 35,5.

חלקות : ➛ חָלָק.

חֶלְקִי : gntl. di III חֵלֶק.

חֶלְקַי : n. pr. m.

חִלְקִיָּה : n. pr. m.

חִלְקִיָּהוּ : n. pr. m.

חֲלַקְלַקּוֹת : – 1. *luoghi sdrucciolevoli* Ger 23,12; Sal 35,6; – 2. *manovre fraudolente* Dn 11,21. 34. †

חֶלְקַת : n. l.

I חלשׁ : **qal**: impf. יֶחֱלַשׁ: *essere senza forza, scomparire* Gb 14,10. †

II חלשׁ : (al. una sola √ חלשׁ, cf. HAL): **qal**: impf. יַחֲלֹשׁ; pt. חוֹלֵשׁ: vincere (? far sparire): c. acc. Es 17,13, c. עַל Is 14,12 (txt.!). †

חַלָּשׁ : *debole* Gl 4,10. †

I * חָם : sf. חָמִיךְ: *suocero* Gn 38,13.

II חָם : plur. חַמִּים: *caldo*: pane Gs 9,12, abiti Gb 37,17. †

III חָם : n. pr. m.

חֹם : *calore*: חֹם הַיּוֹם Gn 18,1.

חֵמָא : Dn 11,44, ➛ חֵמָה.

חֶמְאָה : ? crema, ? burro: דְּבַשׁ וְחֶמְאָה 2Sam 17,29.

חמד : **qal**: חָמַד, חֲמַדְתֶּם; impf. יַחְמֹד, sf. וָאֶחְמְדֵם, וְנֶחְמְדֵהוּ; pt. pass. sf. חֲמוּדוֹ, plur. sf. חֲמוּדֵיהֶם:

– 1. *desiderare* (in senso negativo), *avere delle mire su* Es 20,17; – 2. *desiderare* (in senso positivo) Sal 68,17; -3. pt. pass.: cosa desiderata > *tesoro*: Gb 20,20;

nif: pt. נֶחְמָד, plur. נֶחֱמָדִים: *desiderabile* Gn 2,9;

pi: pf. חִמַּדְתִּי: *desiderare* (con passione) Ct 2,3. †

חֶמֶד : *fascino, bellezza* Ez 23,6, כַּרְמֵי־ח׳ Am 5,11.

חֶמְדָּה : cs. חֶמְדַּת, sf. חֶמְדָּתֵךְ/תִי: *cosa desiderabile*: אֶרֶץ ח׳ Ger 3,19; > prezioso: כָּל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל tutta la ricchezza di Israele 1Sam 9,20.

חֲמוּד(וֹ)ת, חֲמֻד(וֹ)ת : – 1. *cose preziose* Esd 8,27; – 2. *cose amate*: אִישׁ־ח׳ u. delle predilezioni Dn 10,19.

חֶמְדָּן : n. pr. m.

חֵמָה : cs. חֲמַת, sf. חֲמָתִי, חֲמָתְךָ, plur. חֵמ(וֹ)ת: – 1. *calore* Os 7,5; – 2. *bruciore* > veleno Dt 32,24; – 3. *bruciore* > dolore (ferita) Gb 6,4; – 4. metaf. *collera*: a) nell'u. 2Re 5,12, חֲמַת רוּחִי Ez 3,14; b) collera di Dio 2Re 22,13, בַּעַל ח׳ lett. esperto in collera Na 1,2.

חַמָּה: – 1. *calore* (del sole) Sal 19,7; > – 2. il sole Gb 30,28.

חֲמוּאֵל : n. pr. m.

חֲמוּד(וֹ)ת : ➛ חֲמֻד(וֹ)ת.

חֲמוּטַל : n. pr. f.

חָמוּל : n. pr. m.

חַמּוֹן : n. l.

* **חָמוּץ** : cs. חֲמוּץ: חֲמוּץ בְּגָדִים che ha abiti rossi Is 63,1. †

* **חַמּוּק** : la *curva* Ct 7,2. †

I **חֲמ(וֹ)ר** : plur. חֲמ(וֹ)רִים: *asino*: come cavalcatura Gs 15,18, come bestia da soma Gn 42,26.

II **חֲמוֹר** : du. חֲמֹרָתַיִם: *mucchio, massa*: 1Sam 16,20 (al. = I חֲמוֹר); Gdc 15,16. †

III **חֲמוֹר** : n. pr. m.

* **חָמוֹת** : sf. חֲמוֹתָהּ: *suocera* Rt 1,14.

חֹמֶט : specie di rettile: ? lucertola della sabbia, ? camaleonte Lv 11,30. †

חֻמְטָה : n. l.

חֲמִיטַל : n. pr. f.

חָמִיץ : tradiz. foraggio salato Is 30,24. †

חֲמִישִׁי, חֲמִשִּׁי : f. חֲמ(י)שִׁית, sf. חֲמ(י)שִׁ(י)תוֹ: *quinto*: פַּעַם חֲמִשִׁית la quinta volta Ne 6,5.

חמל : **qal**: pf. חָמַל, חָמַלְתָּ, חֲמַלְתֶּם; impf. (וַ)יַּחְמ(וֹ)ל, וַתַּחְמֹל, אֶחְמ(וֹ)ל, תַּחְמְלוּ/יַ־תַחְמְלוּ; inf. חֶמְלָה, ➛ anche חֶמְלָה: – 1. *aver pietà*: ass. Is 30,14; c. עַל/אֶל Es 2,6; – 2. *risparmiare, economizzare*: frecce Ger 50,14.

* **חֶמְלָה** : ➛ חמל inf. cs. חֶמְלַת, sf. חֶמְלָתוֹ: *pietà, compassione* Gn 19,16; Is 63,9. †

חֻמְלָה : < חמל inf.: *pietà* Ez 16,5. †

חמם : **qal**: pf. חַם, חַמּוֹתִי; impf. יֵחַם, וַיָּחָם, יָחֹם, תֵּחַם, וַיֶּחֱמוּ, וַיֵּחַמְנָה e יֵחָמוּ (? < יחם); inf. חֹם, sf. חֻמּוֹ, לְחָמָם: – 1. *essere, diventare caldo*: לֵב Dt 19,6, שֶׁמֶשׁ Es 16,21; יִחַם לוֹ egli aveva caldo 1Re 1,1; – 2. metaf. *eccitarsi* Ger 51,39;

nif: pt. plur. נֵחָמִים: metaf. *scaldarsi* Is 57,5. †

pi: impf. תְּחַמֵּם: *far scaldare* Gb 39,14. †

hitp: impf. יִתְחַמָּם *riscaldarsi* Gb 31,20. †

* חַמָּן : plur. חַמָּנִים, sf. חַמָּנֵיכֶם: HAL altare dei profumi, al. colonne solari sacre Is 17,8.

I חמס : **qal**: pf. חָמְסוּ; impf. (וַ)יַּחְמֹס, תַּחְמְסוּ; pt. חֹמֵס: – 1. *opprimere* Ger 22,3; – 2. *violare*: la legge Ez 22,26; – 3. respingere (la vigna respinge i suoi frutti) Gb 15,33;

nif: pf. נֶחְמְסוּ: *subire la violenza* Ger 13,22. †

II חמס : **qal**: impf. תַּחְמֹסוּ: pensare Gb 21,27. †

חָמָס : cs. חֲמַס, sf. חֲמָסִי, plur. חֲמָסִים: – 1. *violenza* Am 3,10; Sal 18,49; – 2. *torto* (commesso o subìto) Gn 16,5.

I חמץ : **qal**: pf. חָמֵץ; impf. יֶחְמָץ; inf. sf. חֻמְצָתוֹ: *fermentare, lievitare* (pasta) Es 12,34.39; Os 7,4.†

hif: pt. f. מַחְמֶצֶת: *lasciar lievitare* (pasta) Es 12,19s. †

hitp: impf. יִתְחַמֵּץ: essere fermentato > metaf. *essere inacidito* Sal 73,21. †

II חמץ : **qal**: pt. חוֹמֵץ: *essere violento* Sal 71,4. †

חָמֵץ : *pane lievitato* (fermentato) Es 12,15.

חֹמֶץ : specie di bevanda fermentata Rt 2,14.

חמק : **qal**: pf. חָמַק: *voltarsi* Ct 5,6. †

hitp: impf. תִּתְחַמָּקִין: andare qua e là, esitare Ger 31,22. †

I חמר : **qal**: pf. חָמַר; impf. יֶחְמְרוּ: *spumeggiare*: vino Sal 75,9.

poalal: pf. חֳמַרְמָרוּ, חֳמַרְמְרוּ: *essere in stato di fermentazione* (viscere) Lam 1,20; 2,11. †

II חמר : **poalal**: pf. חֳמַרְמְרָה (חֳמַרְמְרָה K, חֳמַרְמְרוּ Q): *bruciare*: פָּנִים Gb 16,16; מֵעִים Lam 1,20; 2,11 (➛ I חמר poalal e HAL II e III חמר). †

III חמר : **qal**: impf. sf. וַתַּחְמְרָה: *spalmare* (di bitume) Es 2,3. †

חֶמֶר : חֲמַר: *vino* Dt 32,14; Is 27,2 (txt. inc. ➛ comm.). †

I חֹמֶר: *ebollizione* Ab 3,15. †

II חֹמֶר : – 1. *creta, argilla*: per la ceramica Ger 18,4, per fabbricare mattoni Es 1,14; – 2. = *malta* Gn 11,3; – 3. = *fango* Is 10,6.

III חֹמֶר : plur. חֳמָרִ(י)ם: – 1. misura di capacità: *comer* (394 litri = 10 אֵיפָה = 10 בַּת); זֶרַע ח׳ Is 5,10; – 2. *mucchio* Es 8,10.

חֵמָר : *bitume* Gn 11,3.

חַמְרָן : n. pr. m.

חמשׁ : **qal**: pt. pass. plur. חֲמֻשִׁים lett. divisi in gruppi di 50 > ~ in ordine di battaglia Es 13,18;

pi: pf. חִמֵּשׁ prelevare il quinto Gn 41,34.

חָמֵשׁ : cs. חֲמֵשׁ, f. חֲמִשָּׁה, חֲמֵשֶׁת, plur. חֲמִשִּׁים, sf. חֲמִשָּׁיו/שֶׁיךָ: *cinque*: חָמֵשׁ אַמּוֹת Es 27,1, ma חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים Gs 10,16; חֲ׳ מֵאוֹת cinquecento; plur. cinquanta: שַׂר־חֲמִשִּׁים 2Re 1,9.

I חֹמֶשׁ : *il quinto* Gn 47,26 (txt. inc.).

II חֹמֶשׁ : *ventre* 2Sam 2,23.

חֲמִשִּׁי(ת) : ➛ חֲמִישִׁי.

חֵמֶת : cs. חֵמַת: *otre* (per l'acqua) Gn 21,14s.19. †

חֲמָת : n. l. *Camat.*

I **חַמַּת** : n. l.

II **חַמַּת** : n. pr. m.

חֲמָתִי : gntl. di חֲמָת.

חֵן : sf. חִנּוֹ: – 1. *benevolenza, favore, grazia* (concessa) Gn 6,8; – 2. *grazia* (che uno ispira) = fascino: אֵשֶׁת חֵן d. graziosa Prv 11,16.

חֵנָדָד : n. pr. m.

I **חנה** : **qal**: pf. חָנָה, חָנִיתִי, חָנוּ; impf. וַיִּחַן, תַּחֲנֶה, וַיַּחֲנוּ(ן); imp. חֲנֵה, חֲנוּ; inf. cs. חֲנ(וֹ)ת, sf. חֲנֹתֵנוּ; pt. חֹנֶה, sf. חֹנֵךְ, f. חֹנָה, plur. חֹנִים: – 1. *accamparsi* > *insediarsi*: Isacco Gn 26,17, Israele Es 13,20, esercito 2Re 25,1, Dio Is 29,3, cavallette Na 3,17; – 2. *fare campagna* (militare) 1Re 16,15; קִרְיַת חָנָה דָוִד la città contro la quale Davide pose il suo campo Is 29,1; – 3. *declinare* (giorno) Gdc 19,9.

II **חנה** : **pi**: inf. חַנּוֹת: fare grazia Sal 77,10 (→ חנן). †

חַנָּה : n. pr. f. *Anna.*

I **חֲנוֹךְ**, חֲנֹךְ : n. pr. m. *Enoch.*

II **חֲנוֹךְ** : n. l.

חָנוּן : n. pr. m.

חַנּוּן : *benevolo*: חַנּוּן וְרַחוּם *benevolo e misericordioso* Sal 111,4.

* **חָנוּת** : plur. חֲנֻיוֹת: *volta* Ger 37,16. †

I **חנט** : **qal**: pf. חָנְטָה: portare a maturazione > colorare Ct 2,13. †

II **חנט** : **qal**: impf. וַיַּחַנְטוּ; inf. לַחֲנֹט: *imbalsamare* (un morto) Gn 50,26.

חֲנֻטִים : *imbalsamazione* Gn 50,3. †

חַנִּיאֵל : n. pr. m.

חֲנֻיוֹת : → *חָנוּת.

* **חָנִיךְ** : plur. sf. חֲנִיכָיו: ? seguace, ? vassallo Gn 14,14. †

חֲנִינָה : *mansuetudine* Ger 16,13.

חֲנִית : sf. חֲנִיתוֹ, plur. sf. חֲנִית(וֹ)תֵיהֶם: arma formata da una punta fissata sopra un'asta: – 1. giavellotto 1Sam 18,11; – 2. arma per combattimento ravvicinato, picca 2Sam 23,18.

חנך : **qal**: pf. sf. חֲנָכוֹ; impf. וַיַּחְנְכוּ; imp. חֲנֹךְ: – 1. *inaugurare* (una casa) Dt 20,5; > fare la dedicazione (del tempio) 1Re 8,63; – 2. *educare* Prv 22,6.

חֲנֻכָּה : cs. חֲנֻכַּת: *dedicazione*: di un altare Nm 7,10, delle fortificazioni Ne 12,27.

חֲנֹכִי : gntl. di I חֲנוֹךְ.

חִנָּם : – 1. *gratuitamente, per niente* Gb 1,9; – 2. *per niente, inutilmente* Ml 1,10; – 3. *senza ragione* 1Re 2,31.

חֲנַמְאֵל : n. pr. m.

חֲנָמַל : *inondazione* Sal 78,47. †

I **חנן** : **qal**: pf. חָנַן, חַנֹּתִי, sf. חֲנָּנִי; impf. וַיָּחָן, יָחֹן, יְחֻנֵּן, יָחֹן, אָחֹן, sf. יְחָנְךָ (!), וִיחֻנֶּךָּ, יְחָנֵּנוּ, יְחָנֵּנוּ, תְּחָנֵּם; imp. sf.

חָנֵּנִי/נוּ, חָנֵּנִי, חֲנוּנוּ; inf. חָנוֹן, cs. חֲנוֹת (➤ II חנה), sf. חֲנַנְכֶם, חֶנְּנָה; pt. ח(וֹ)נֵן: *testimoniare benevolenza, fare grazia*: – 1. ass. Sal 77,10; c. acc. Am 5,15, חָנֵּנִי Sal 4,2; c. לְ Sal 109,12; – 2. c. 2 acc. *fare dono* di qlcs. a qlc. Gn 33,5.

nif: pf. נֵחַנְתְּ Ger 22,23: ➤ HAL e comm.: ➤ אנח. †

pi: impf. יְחַנֵּן: *rendere amabile* Prv 26,25. †

po: impf. sf. יְחֹנֵנוּ; pt. מְחוֹנֵן: *avere pietà di*: c. acc. Sal 102,15; Prv 14,21. †

hof: impf. יֻחַן: *trovare grazia* Is 26,10; c. בְּעֵינֵי Prv 21,10. †

hitp: pf. הִתְחַנַּנְתָּה; impf. אֶתְחַנָּן, וַתִּתְחַנֶּן־, וַיִּתְחַנֵּן; inf. לְהִתְחַנֵּן־, sf. הִתְחַנְנוֹ: *domandare grazia*: c. אֶל 1Re 8,33, c. לְ Gb 19,16, c. לִפְנֵי 1Re 8,59.

II חנן : **qal**: pf. חַנֹּתִי: *puzzare* Gb 19,17. †

חָנָן : n. pr. m.

חֲנַנְאֵל : n. l.

חֲנָנִי : n. pr. m.

חֲנַנְיָה : n. pr. m.

חֲנַנְיָהוּ : n. pr. m.

חָנֵס : n. l.

חנף : **qal**: pf. חָנְפָה, חָנֵפוּ; impf. תֶּחֱנַף/נָף; inf. חָנוֹף: – 1. *essere profanato*: regione Sal 106,38; – 2. *essere empio* Ger 23,11;

hif: impf. יַחֲנִיף, תַּחֲנִיפוּ: – 1. *profanare*: regione Nm 35,33; Ger 3,2; – 2. (➤ HAL) ? far apostatare Dn 11,32.

חָנֵף : plur. חֲנֵפִים, cs. חַנְפֵי־: *empio* Is 9,16, חַנְפֵי־לֵב Gb 36,13.

חֹנֶף : *empietà, sacrilegio* Is 32,6. †

חֲנֻפָּה : *atto empio, sacrilegio* Ger 23,15. †

חנק : **nif**: impf. וַיֵּחָנַק: *strangolarsi, impiccarsi* 2Sam 17,23. †

pi: pt. מְחַנֵּק: *strangolare* Na 2,13. †

חַנָּתֹן : n. l.

I חסד : **pi**: impf. sf. יְחַסֶּדְךָ: *rimproverare, biasimare* Prv 25,10. †

II חסד : **hitp**: impf. תִּתְחַסָּד: *mostrarsi fedele, mostrare bontà per* 2Sam 22,26 = Sal 18,26. †

I חֶסֶד : *disonore* Lv 20,17; Prv 14,34. †

II חֶסֶד : sf. חַסְדְּךָ, plur. חֲסָדִים, cs. חַסְדֵי, sf. חֲסָדָיו, חֲסָדָו: חֶסֶד nelle lingue indoeuropee non esiste un vocabolo di identico significato. L'idea centrale è quella di *bontà (fedele), affetto*: – 1. di Dio Gn 19,19; Mic 7,18; Sal 136,1; – 2. dell'essere umano verso un altro 2Sam 9,3; Rt 1,8; עָשָׂה חֶ׳ mostrare il proprio affetto a (עִם) 2Sam 2,5s; – 3. solidità, consistenza Is 40,6; – 4. plur. *atti di benevolenza*: Gn 32,11; 2Cr 32,32.

III חֶסֶד : n. pr. m.

חֲסַדְיָה : n. pr. m.

חסה : **qal**: pf. חָסָה, חָסִיתִי, חָסוּ e חָסָיוּ; impf. יֶחֱסֶה, יֶחֱסָיוּן, יֶחֱסוּ; imp. חֲסוּ; inf. cs. חֲסוֹת; pt. ח(וֹ)סֶה, plur. ח(וֹ)סִים, cs. ח(וֹ)סֵי: *cercare rifugio*: c. בְּ Gdc 9,15; Sal 5,12, come var. c. אֶל Sal 143,9.

I **חֹסָה** : n. pr. m.

II **חֹסָה** : n. l.

חָסוּת : *rifugio* Is 30,3. †

חָסִיד : sf. חֲסִידְךָ; plur. חֲסִידִים, sf. חֲסִידָיו, חֲסִידָו: *un fedele* 1Sam 2,9; Sal 16,10.

חֲסִידָה : tradiz. *cicogna* Ger 8,7.

חָסִיל : specie di *cavalletta* 1Re 8,37.

חֲסִין : (trad.) forte Sal 89,9 (txt. inc. ➛ comm.).

חסל : **hif**: impf. sf. יַחְסְלֶנּוּ: *divorare* (cavallette) Dt 28,38. †

חסם : **qal**: impf. תַחְסֹם; pt. f. חֹסֶמֶת: – 1. *mettere la museruola* Dt 25,4; – 2. *chiudere, sbarrare*: il cammino Ez 39,11. †

חסן : **nif**: impf. יֵחָסֵן: *immagazzinare* Is 23,18. †

חֹסֶן : *tesoro, ricchezze* Ger 20,5.

חָסֹן : *forte* Is 1,31; Am 2,9. †

חספס **pualal**: pt. מְחֻסְפָּס: *scricchiolare* Es 16,14. †

חסר : **qal**: pf. חָסֵר, חָסַרְתָּ, חָסֵרוּ; impf. יֶ/תֶּחְסַר, (וַ)יַּחְסְרוּ, יַחְסְרוּן; inf. ass. חָסוֹר; pt. ➛ חָסֵר: – 1. *mancare* (di): ass. Sal 23,1, c. acc. Ger 44,18; – 2. *mancare* (sogg.: la cosa): לֶחֶם Is 51,14; – 3. *diminuire*: מַיִם Gn 8,3;

pi: impf. sf. וַתְּחַסְּרֵהוּ; pt. מְחַסֵּר: *lasciare che* qlc. *manchi* di qlcs. Sal 8,6; Qo 4,8. †

hif: pf. הֶחְסִיר; impf. יַחְסִיר: – 1. ass. *mancare di* Es 16,18; – 2. *far mancare a* qlc. qlcs. Is 32,6. †

חָסֵר : cs. חֲסַר: *mancante* di: חֲסַר־לֵב che manca di riflessione Prv 9,4.

חֶסֶר : *mancanza* Gb 30,3; Prv 28,22. †

חֹסֶר : *mancanza* Dt 28,48.57; Am 4,6. †

חַסְרָה : n. pr. m.

חֶסְרוֹן : ciò che manca Qo 1,15. †

חַף : *puro* Gb 33,9. †

חפא : **pi**: impf. וַיְחַפְּאוּ: calunniare, agire male 2Re 17,9. †

חפה : **qal**: pf. חָפוּ; pt. pass. חָפוּי, cs. חֲפוּי: *velare, dissimulare* il viso 2Sam 15,30;

nif: ? pf. (➛ HAL e comm.) נֶחְפָּה: c. בְּ *essere coperto di* Sal 68,14. †

pi: pf. חִפָּה; impf. וַיְחַף, sf. וַיְחַפֵּהוּ: c. 2 acc. *ricoprire* 2Cr 3,5.7.9.

I **חֻפָּה** : – 1. *baldacchino* Is 4,5; – 2. *camera nuziale* Gl 2,16; Sal 19,6. †

II **חֻפָּה** : n. pr. m.

חפז : **qal**: impf. יַחְפְּזוּן, תֵּחָפְזוּ; inf. cs. sf. חָפְזִי/זָם: *fuggire in fretta* Dt 20,3; 2Sam 4,4;

nif: pf. נֶחְפְּזוּ; impf. יֵחָפֵזוּן; inf. sf. הֵחָפְזָם; pt. נֶחְפָּז: *affrettarsi* (a fuggire) 2Re 7,15 K.

חִפָּזוֹן : בְּחִפָּזוֹן *in fretta* Is 52,12.

חֻפִּים : n. pr. m.

* **חֹפֶן** : du. חָפְנַיִם, cs. חָפְנֵי, sf. חָפְנָיו, חָפְנֵיכֶם: spazio cavo formato dalle due mani Es 9,8.

חָפְנִי : n. pr. m.

חפף : **qal**: pt. חֹפֵף: c. עַל *proteggere* qlc. Dt 33,12. †

I **חפץ** : **qal**: pf. חָפֵץ, חָפֵצָה, חָפַצְתִּי; impf. יַחְפֹּץ, יֶחְפָּץ, יַחְפְּצוּ־, יֶחְפָּצוּ, יֶחְפָּצוּן; inf. חָפֹץ; pt. חָפֵץ: *avere piacere, volere*: – 1. c. בְּ (ogg. una d.) Dt 21,14; ass. Ct 2,7; – 3. c. לְ + inf. חָ׳ לַעֲשׂוֹת 1Re 9,1.

II **חפץ** : **qal**: impf. יַחְפֹּץ: ? irrigidire (al. lasciar pendere) Gb 40,17. †

חָפֵץ : plur. חֲפֵצִים, cs. חֲפֵצֵי, f. חֲפֵצָה: *che prova piacere a, desideroso di*: ass. 1Re 21,6, c. acc. Ml 3,1, c. inf. Gdc 13,23.

חֵ֫פֶץ : – 1. *desiderio*: כָּל־חֵפֶץ 1Re 5,24; – 2. *oggetto del desiderio* אֶרֶץ חֵ׳ Ml 3,12; – 3. *affare* Qo 5,7.

חֶפְצִי־בָהּ : n. pr. f.

I **חפר** : **qal**: pf. חָפַר, חָפַרְתָּ(ה), חָפְרוּ, sf. חֲפָרוּהָ; impf. וַיַּחְפֹּר, sf. וַיַּחְפְּרֵהוּ; inf. cs. לַחְפֹּר; pt. חֹפֵר: – 1. *scavare*: un pozzo, una cisterna Gn 26,18; – 2. *esplorare* Gs 2,2s; – 3. *cercare* Gb 3,21.

II **חפר** : **qal**: pf. חָפְרָה, חָפֵרָה, חָפְרוּ; impf. יַחְפְּרוּ, (וְ)יֶחְפָּרוּ, תַּחְפְּרוּ: *avere vergogna* Sal 35,4;

hif: pf. הֶחְפִּיר; impf. יַחְפִּיר, תַּחְפִּ֫ירִי; pt. מַחְפִּיר: *sentirsi vergognoso* Is 33,9; – 2. *provocare vergogna* Prv 19,26.

I **חֵ֫פֶר** : n. pr. m.

II **חֵ֫פֶר** : n. l.

חֶפְרִי : gntl. di I חֵפֶר.

חֲפָרַיִם : n. l.

חָפְרַע : n. pr. m.

* **חֲפַרְפָּרָה** : ➛ HAL; txt.! leggere לַחֲפַרְפָּרוֹת "ai pipistrelli" Is 2,20. †

חפש : **qal**: impf. יַחְפְּשׂוּ, נַחְפְּשָׂה, sf. תַּחְפְּשֶׂנָּה; pt. חֹפֵשׂ: – 1. *ricercare, esplorare* Lam 3,40; – 2. ? falsificare Sal 64,7 ➛ comm;

nif: נֶחְפְּשׂוּ: *essere perquisito* Abd 6. †

pi: pf. חִפַּשְׂתִּי, חִפְּשׂוּ; impf. יְחַפֵּשׂ: *perquisire*: una casa 1Re 20,6;

pu: impf. יְחֻפַּשׂ, pt. מְחֻפָּשׂ: *nascondersi* Sal 64,7; Prv 28,12. †

hitp: impf. יִתְחַפֵּשׂ; imp. הִתְחַפֵּשׂ; inf. הִתְחַפֵּשׂ: *travestirsi* 1Sam 28,8; rendersi irriconoscibile 1Re 20,38.

חֵ֫פֶשׂ : ? frode Sal 64,7. †

חפשׁ : **pu**: pf. חֻפָּשָׁה: *essere liberato* Lv 19,20. †

חֹ֫פֶשׁ : *tessuto* (per selle) Ez 27,20. †

חֻפְשָׁה : *liberazione* Lv 19,20. †

חָפְשׁוּת : ➛ Q חָפְשִׁית.

חָפְשִׁי : plur. חָפְשִׁים: – 1. *libero* Dt 15,12; > – 2. *esente* (da certi obblighi) 1Sam 17,25.

חָפְשִׁית : senso inc.: בֵּית חָפְשִׁית ?? casa isolata 2Re 15,5; 2Cr 26,21 Q. †

חֵץ : sf. חִצִּי, plur. חִצִּים, cs. חִצֵּי, sf. חִצֶּיךָ (e חֲצָצֶיךָ ➛ חָצָץ), חִצָּיו: – 1. *freccia* 1Sam 20,20; – 2. metaf. Dt 32,23; Ab 3,11.

I חצב : **qal**: pf. חָצַב, חָצַבְתִּי; impf. וַיַּחְצֹב; inf. cs. לַחְצֹ(וֹ)ב; pt. חֹצֵב, plur. חֹצְבִים, pass. plur. חֲצוּבִים: – 1. *scavare* (nella roccia): tomba Is 22,16, cisterna Ger 2,13; – 2. *tagliare* la pietra 2Cr 2,1; – 3. *colpire violentemente* Os 6,5;

nif: impf. יֵחָצְבוּן: *essere scolpito* (nella pietra) Gb 19,24. †

pu: pf. חֻצַּבְתֶּם: *essere tagliato* (estratto dalla pietra) Is 51,1. †

hif: pt. f. מַחְצֶבֶת: *colpire violentemente* Is 51,9. †

II חצב : **qal**: pt. חֹצֵב *attizzare* (HAL, al. = I חצב) Sal 29,7. †

חֹצֵב : → I חצב pt.: *cavapietre, scalpellino* 1Re 5,29.

חצה : **qal**: pf. חָצָה, חָצִיתָ, חָצוּ; impf. יֶחֱצֶה, וַיִּחַץ, יֶחֱצוּ(ן), sf. יֶחֱצוּהוּ, וַיֶּחֱצֵם: – 1. *dividere*: ass. Nm 31,42, c. acc. Gn 32,8, c. 2 acc. Gdc 7,16, c. acc. + לְ Gdc 9,43, c. acc. + עַל Gn 33,1, c. acc. + בֵּין Nm 31,27; – 2. c. עַד dividere qlc. fino > raggiungere, salire (acqua) fino (al collo) Is 30,28;

nif: impf. יֵחָצוּ, תֵּחָץ: *essere diviso* Ez 37,22.

I חָצוֹר : n. l. *Azor*.

II חָצוֹר → HAL: "Ger 49,33 = מַמְלְכוֹת חָ׳ 49,28 e יֹשְׁבֵי חָ׳ 49,30... gli Arabi sedentari", al. = I חָצוֹר. †

חֲצ(וֹ)ת : *mezzo*: חֲ׳ הַלַּיְלָה metà della notte Es 11,4; Sal 119,62; Gb 34,20. †

חֲצוֹת : → חוּץ.

חֲצִי : חֲצִי, sf. חֶצְיוֹ, חֶצְיֵנוּ: *metà*: חֲ׳ הַהִין Nm 15,9, חֲ׳ יָמָיו Ger 17,11.

I חֵ֫צִי : *freccia* 1Sam 20,36.

II חֵ֫צִי : → חֲצִי.

I חָצִיר : cs. חֲצִיר: *erba* Is 40,6.

II חָצִיר : *porro* Nm 11,5. †

III חָצִיר : *canna* Is 35,7; 44,4; Gb 8,12. †

חֹ֫צֶן : sf. חָצְנִי, חֻצְנוֹ: piega del vestito all'altezza della cintura Sal 129,7.

חצץ : **qal**: pt. חֹצֵץ: ? marciare in ordine Prv 30,27. †

pi: pt. plur. מְחַצְצִים: fare la divisione (la distribuzione) dell'acqua Gdc 5,11. †

pu: pf. חֻצָּצוּ: *essere troncato* Gb 21,21. †

חָצָץ : *ghiaia* Prv 20,17; Lam 3,16; plur. sf. חֲצָצֶיךָ (→ חֵץ): ghiaia = chicchi di grandine o frecce Sal 77,18. †

חַצְצ(וֹ)ן־תָּמָר : n. l.

חצצר : pt. plur. מחצצרים; si può leggere un pi. מְחַצְצְרִים > Q מַחְצְרִים, o un hif. מַחְצְצְרִים > מַחְצְרִים: *suonare* (la tromba) 1Cr 15,24.

חֲצֹצְרָה : plur. חֲצֹ(וֹ)צְר(וֹ)ת: *tromba*: תקע (בַּ)חֲ׳ suonare la tromba Nm 10,8, חֲצֹצְרוֹת הַתְּרוּעָה le trombe che danno il segnale del clamore (di guerra) Nm 31,6.

I חָצֵר : loc. חָצֵרָה, cs. חֲצַר, sf. חֲצֵרוֹ, plur. a) חֲצֵרִים, cs. חַצְרֵי, sf. חֲצֵרֶיךָ; b) חֲצֵרוֹת, cs. חַצְרוֹת, sf. חַצְרֹתָיו: – 1. *accampamento* > *villaggio* Gn 25,16; – 2. *cortile*: di una casa privata Es 8,9, del palazzo reale 1Re 7,8, del tempio 1Re 8,64, della

prigione Ger 32,2; חֲ׳ בֵּית הַנָּשִׁים Est 2,11, חַצְרוֹת יהוה Sal 84,3, חַצְרוֹת קָדְשִׁי Is 62,9.

II **חָצֵר** : cs. חֲצַר־: nei n. l. חֲ׳ סוּסָה, חֲ׳ גַּדָּה, חֲצַר־אַדָּר, חֲ׳ שׁוּעָל, חֲ׳ עֵינוֹן.

חָצֹר : n. l. *Azor*.

חֶצְרוֹ : n. pr. m.

I **חֶצְר(וֹ)ן** : n. pr. m.

II **חֶצְרוֹן** : n. l.

חֶצְרוֹנִי : gntl. di I חֶצְרוֹן.

חֲצֵר(וֹ)ת : n. l.

חֶצְרַי : n. pr. m.

חֲצַרְמָוֶת : n. pr. m. > n. terr. *Hadramaut*.

חֵק : → חֵיק.

חֹק : cs. חָק־, sf. חֻקִּי, חֻקּוֹ, ma חָקְךָ, חָקְכֶם; plur. חֻקִּים, cs. חֻקֵּי e חוּקֵי e חֻקְקֵי־, sf. חֻקָּיו: – 1. *regola, legge, prescrizione*: חֹק בְּיִשְׂרָאֵל Gdc 11,39; la Pasqua Es 12,24; חֹק וּמִשְׁפָּט legge e costume Es 15,25; comandamenti (di Dio) Dt 8,11; – 2. *cosa dovuta, canone*: offerta Lv 6,15, mattoni Es 5,14; – 3. *limite* (temp.) Gb 14,13, (spaziale) Ger 5,22.

חקה : **pu**: pt. מְחֻקֶּה: *essere inciso, scolpito* 1Re 6,35; Ez 8,10; 23,14. †

hitp: impf. תִּתְחַקֶּה: *segni* (le orme dei miei piedi) Gb 13,27. †

חֻקָּה : cs. חֻקַּת, plur. חֻקּ(וֹ)ת, sf. חֻקֹּ(וֹ)תַי: – 1. *regola, legge, prescrizione*: חֻקַּת עוֹלָם Es 12,14, חֻקַּת מִשְׁפָּט Nm 27,11, חֻקּוֹת הַחַיִּים leggi che fanno vivere Ez 33,15; – 2. *canone* Lv 7,36; – 3. *date fisse* Ger 5,24.

חֲקוּפָא : n. pr. m.

חקק : **qal**: pf. וְחַקּוֹתָ, sf. חַקֹּתִיךָ; imp. sf. חֻקָּהּ; inf. sf. חֻקּוֹ e חוּקוֹ; pt. sf. חֹקְקִי, plur. חֹקְקִים, cs. חוֹקְקֵי, pass. plur. חֲקֻקִים: – 1. *scavare*: una tomba Is 22,16; – 2. *incidere, scolpire* Is 30,8; – 3. *fissare, decidere* Is 10,1;

pu: pt. מְחֻקָּק: essere deciso (ciò che è deciso = i decreti) Prv 31,5. †

po: impf. יְחוֹקְקוּ; pt. מְחֹקֵק, sf. מְחֹקְקִי, מְחֹקְקֵנוּ, plur. מְחֹקְקִים: – 1. *decretare* Prv 8,15; – 2. decretare: pt. = *comandante*, capo Gdc 5,14; > – 3. *bastone del comando* Nm 21,18;

hof: impf. יֻחָקוּ (< yuḥḥāqū per yūḥaqqū): *essere inciso* Gb 19,23. †

חִקְקֵי : → חֹק.

חקר : **qal**: pf. וְחָקַרְתָּ, sf. חֲקָרוּ/רָהּ, חֲקַרְנוּהָ; impf. יַחְקֹר, יַחְקָר־, נַחְקְרָה, sf. יַחְקְרֵנוּ, אֶחְקְרֵהוּ; imp. חִקְרוּ, sf. חָקְרֵנִי; inf. cs. חֲק(וֹ)ר, לַחְקֹר, sf. חָקְרָהּ; pt. חֹקֵר: – 1. ass. *informarsi* Dt 13,15; – 2. c. acc. *informarsi di/su*: דָּבָר (qlcs.) Prv 25,2, עִיר 2Sam 10,3; – 3. *assaggiare*: vino Prv 23,30;

nif: pf. נֶחְקַר; impf. יֵחָקֵר, יֵחָקְרוּ: *essere esplorato* Ger 31,37; il nif. è usato di solito in senso negativo 1Re 7,47;

pi: pf. חִקֵּר: provare (? riflettere su) Qo 12,9. †

חֵקֶר : plur. cs. חִקְרֵי: *ricerca*: oggetto della ricerca חֵ׳ אֱלוֹהַּ Gb 11,7; sogg. della ricerca Gdc 5,16; אֵין חֵ׳ ~ insondabile Is 40,28.

I * חֹר : plur. חֹ(ו)רִים, cs. חֹרֵי, sf. חֹרֶיהָ: *nobili, notabili* Ger 39,6.

II חֹר : plur. חֹרִים, cs. חֹרֵי, sf. חֹרָיו, חֹרֵיהֶן: – 1. *buco* 2Re 12,10; – 2. *caverna* 1Sam 14,11; tana Na 2,13; > – 3. *orbita, cavità* (oculare) Zc 14,12.

חֻר : plur. חוּרִים: *buco, caverna* Is 11,8; 42,22. †

חֹר הַגִּדְגָּד : n. l.

* חֲרָאִים : ➛ HAL. sotto le forme חֹרָאֵיהֶם Is 36,12 e חֹרֵיהֶם 2Re 18,27 si nasconde il Qeré צֹאָתָם: i loro escrementi. Le stesse lettere חר׳ si trovano in 2Re 6,25 in חֲרִייוֹנִים letto come חֲרֵי יוֹנִים e compreso tradiz. come "sterco di piccioni"; ma questo significato è incerto, altri vi vedono il nome di una pianta.

I חרב : **qal**: pf. חָרְבוּ; impf. יֶחֱרַב/רָב, תֶּחֱרַבְנָה; imp. חָרְבוּ, חָרְבִי: – 1. *essere prosciugato*: terra Gn 8,13, acqua Sal 106,9; > essere ridotto a un deserto = in rovina: regione Is 34,10, città Ger 26,9;

nif: pt. f. נֶחֱרֶבֶת, plur. נֶחֱרָבוֹת: *essere in rovina* Ez 26,19; 30,7. †

pu: pf. חֹרָבוּ: *essere secco*: corde d'arco Gdc 16,7s. †

hif: pf. הֶחֱרִיב, הֶחֱרַבְתִּי, וְהַחֲרַבְתִּי; impf. אַחֲרִיב; pt. מַחֲרִיב, plur. sf. מַחֲרִיבַיִךְ: – 1. *disseccare*: montagne Is 42,15, mare Na 1,4; > – 2. *desertificare* = *devastare*: nazione e regione 2Re 19,17, città Ez 19,7;

hof: pf. הָחֳרָבָה; inf. הָחֳרֵב (2Re 3,23 txt. inc.); pt. f. plur. מָחֳרָבוֹת: essere devastato, in rovina 2Re 3,23; Ez 29,12.

II חרב : **qal**: imp. חֲרֹב, חִרְבוּ: *abbattere* Ger 50,21.27. †

nif: pf. נֶחֶרְבוּ: *combattersi* 2Re 3,23. †

חָרֵב : f. חֲרֵבָה, plur. הֶחֳרֵבוֹת: – 1. *secco* Lv 7,10; – 2. *deserto, in rovina* Ger 33,10.

חֶרֶב : sf. חַרְבִּי, חַרְבְּכֶם, חַרְבָּם, plur. חֲרָבוֹת, cs. חַרְבוֹת, sf. חַרְבוֹתָיו: – 1. *coltello* (di selce) Gs 5,2; – 2. *scalpello* (per pietra) Es 20,25; – 3. *pugnale, coltellaccio* Gdc 3,21; – 4. *spada* Gn 48,22.

חֹרֶב : – 1. *siccità* Is 25,5; – 2. *calore* Gn 31,40; – 3. *rovina, devastazione* Is 61,4.

חֹרֵב, חוֹרֵב : loc. חֹרֵבָה: n. mont. *Oreb*.

חָרְבָּה : plur. חֳרָבוֹת, cs. חָרְבוֹת, sf. חָרְבֹ(ו)תֶיהָ: *rovine* Is 49,19; Ez 13,4.

חָרָבָה : *terra, terreno secco* Gs 3,17.

* חֲרָבוֹן: plur. cs. חַרְבֹנֵי: *calore* Sal 32,4. †

חַרְבוֹנָה, חַרְבוֹנָא : n. pr. m.

חרג : **qal**: impf. יַחְרְגוּ: *tremare* (di paura) Sal 18,46 (al. uscire). †

חַרְגֹּל : specie di *cavalletta* Lv 11,22. †

חרד : **qal**: pf. חָרַד, חָרַדְתְּ, חָרְדוּ; impf. יֶחֱרַד, יֶחֶרְדוּ, יֶחֱרָדוּ e יֶחֶרְדוּ; imp. חִרְדוּ: – 1. *tremare* Is 32,11; – 2. c. אֶל *preoccuparsi di* 2Re 4,13;

hif: pf. הֶחֱרִיד, וְהַחֲרַדְתִּי; inf. cs. הַחֲרִיד; pt. מַחֲרִיד: *spaventare* Gdc 8,12, וְאֵין מַחֲרִיד nessuno che spaventi Ger 30,10.

חָרֵד : plur. חֲרֵדִים: *spaventato, impaurito* Gdc 7,3; spaventato per qlcs. (c. עַל) 1Sam 4,13; a causa di (c. בְּ) Esd 9,4, (c. אֶל) Is 66,5, (c. עַל) Is 66,2.

חֲרֹד : nel n. l. עֵין חֲרֹד.

I חֲרָדָה : cs. חֶרְדַּת, plur. חֲרָדוֹת: – 1. *paura, tremore* 1Sam 14,15; – 2. *preoccupazione, cura* (per qlc.: אֶל) 2Re 4,13.

II חֲרָדָה : n. l.

חֲרֹדִי : gntl. di חֲרֹד.

I חרה : **qal**: pf. חָרָה; impf. יֶחֱרֶה, וַיִּחַר; inf. חָרֹה, cs. חֲרוֹת: essere caldo > *essere in collera, essere adirato*: יִחַר אַפְּךָ Gn 44,18; חָרָה לוֹ Gn 4,5; essere adirato contro: c. בְּ Gn 30,2, c. אֶל Nm 24,10, c. עַל Zc 10,3;

nif: pf. נִחֲרוּ; pt. plur. נֶחֱרִים *essere adirato* contro, c. בְּ Is 41,11;

hif: pf. הֶחֱרָה; impf. וַיִּחַר: incendiare (ogg. אַפּוֹ) > *essere in collera* (c. עַל contro) Gb 19,11; Ne 3,20 txt. inc. †

hitp: impf. תִּתְחַר: *andare in collera* (contro: בְּ) Sal 37,1.7s; Prv 24,19. †

tif'al ➛ gramm.: impf. תְּתַחֲרֶה; pt. מְתַחֲרֶה ~ entrare in competizione Ger 12,5; 22,15. †

II חרה : **qal**: pf. חָרוּ: *essere, diventare poco numeroso* Is 24,6 (➛ חור, I חרר). †

חַרְהֲיָה : n. pr. m.

חֲרוּזִים : *collane* Ct 1,10. †

חָרוּל : plur. חֲרֻלִּים: ~ *rovi* Sof 2,9; Gb 30,7; Prv 24,31. †

חֲרוּמַף : n. pr. m.

חָרוֹן : cs. חֲרוֹן, sf. חֲרוֹנִי, plur. sf. חֲרוֹנֶיךָ: calore > *collera* (si dice solo a proposito di Dio): חֲרוֹן אַף־יהוה Ger 4,8, חֲרוֹן אַפִּי Os 11,9.

חֹרֹן, ח(ו)ר(ו)ן : n. l.

חֹרֹנַיִם : n. l.

חֲרוּפִי : gntl. di *חָרוּף / *חָרִיף.

I חָרוּץ : *oro* Prv 3,14.

II חָרוּץ : *fossato* (di una città) Dn 9,25. †

III חָרוּץ : f. plur. חֲרֻצוֹת: *slitta per trebbiare* (il grano) Is 28,27; 41,15 (txt.!).

IV חָרוּץ : ? mutilazione Lv 22,22. †

V חָרוּץ : *decisione* Gl 4,14. †

VI חָרוּץ : plur. חָרוּצִים e חָרֻצִים: *zelante, attivo* Prv 10,4.

VII חָרוּץ : n. pr. m.

חַרְחוּר : n. pr. m.

חַרְחֲיָה : n. pr. m.

חַרְחַס : n. pr. m.

חַרְחֻר : *febbre* Dt 28,22. †

חֶרֶט : *scalpello* Es 32,4; Is 8,1. †

חַרְטֹם : plur. חַרְטֻמִּים, cs. חַרְטֻמֵּי: *maghi* Dn 1,20.

* חֳרִי : calore > (c. אַף) *collera* Es 11,8.

I חֹרִי : ~ dolce Gn 40,16. †

II חֹרִי : n. pr. m.

III חֹרִי : plur. חֹרִים: n. pop. *Hurriti.*

* חָרִיט, חָרִט : plur. חֲרִ(י)טִים: *sacco* (bisaccia) 2Re 5,23; Is 3,22. †

חֲרִייוֹנִים : ➛ *חֲרָאִים.

חָרִיף : n. pr. m.

* חֲרִ(י)פוֹת : cong. per הֲרִיפוֹת: *granelli* di sabbia 2Sam 17,19; Prv 27,22. †

חֲרִיפִי : K חֲרִיפִי, Q חֲרוּפִי: gntl. di *חָרִיף / *חָרוּף.

I חָרִיץ : plur. cs. חֲרִצֵי: *pezzo, fetta* 1Sam 17,18. †

II * חָרִיץ : plur. cs. חֲרִ(י)צֵי: *piccone* (di ferro) 2Sam 12,31; 1Cr 20,3. †

חָרִישׁ : sf. חֲרִישׁוֹ: *aratura* Gn 45,6.

* חֲרִישִׁי : f. חֲרִישִׁית: senso ign., ➛ HAL e comm. Gio 4,8. †

חרך : **qal**: impf. יַחֲרֹךְ: senso inc., tradiz. arrostire o impaurire Prv 12,27. †

* חָרָךְ : plur. חֲרַכִּים: finestra con inferriata, grata Ct 2,9. †

I חרם : **hif**: pf. הֶחֱרִ(י)ם, הֶחֱרַמְתִּי, וְהַחֲרַמְתָּה, הֶחֱרִימוּ, sf. הֶחֱרִימָם, הַחֲרַמְתִּים; impf. יַ/תַּחֲרִ(י)ם, וַיַּחֲרֵם, תַּחֲרִימוּ, sf. וַיַּחֲרִימָהּ, תַּחֲרִימֵם; imp. הַחֲרֵם, הַחֲרִימוּ, sf. הַחֲרִימוּהָ; inf. ass. הַחֲרֵם, cs. הַחֲרִים, sf. הַחֲרִימָם: – 1. *votare all'interdetto* (all'anatema, ➛ teol. bibl.), > allo sterminio Dt 2,34; 1Re 9,21; – 2. c. לַיהוה: *votare a* יהוה Lv 27,28;

hof: impf. יָחֳרָם: *essere votato all'interdetto* Es 22,19.

II חרם : **qal**: pt. pass. חָרֻם: *che ha una mutilazione al viso* Lv 21,18. †

hif: pf. הֶחֱרִים: *fendere*: il mare Is 11,15. †

I חֵרֶם : sf. חֶרְמוֹ: – 1. *interdetto, anatema* (➛ teol. bibl.): אִישׁ חֶרְמִי l'u. che avevo votato all'interdetto 1Re 20,42; – 2. parte (del bottino) consacrato a Dio Lv 27,28, ai sacerdoti Nm 18,14.

II חֵרֶם : sf. חֶרְמוֹ, plur. חֲרָמִים: *rete* (da pesca) Ez 47,10.

חָרִם ; n. pr. m.

חָרְמָה : n. l.

חֶרְמוֹן : n. mont. *Ermon*.

חֶרְמֵשׁ : *falce* Dt 16,9; 23,26. †

I חָרָן : n. l.

II חָרָן : n. pr. m.

חֹרֹנִי : gntl. di בֵּית־חֹרוֹן o di חֹרֹנַיִם.

חֹרֹנַיִם, חוֹרוֹנַיִם : n. l.

חַרְנֶפֶר : n. pr. m.

I * חֶרֶס : חָרֶס: ? prurito Dt 28,27.

II חֶרֶס : *sole* Gb 9,7. †

III * חֶרֶס : הֶחָרֶס: n. l.

חַרְסוּת : K חרסות, Q הַחַרְסִית (שַׁעַר): (porta) ? dei cocci Ger 19,2. †

I חרף : **qal**: impf. תֶּחֱרָף: *svernare* Is 18,6. †

II חרף : **qal**: impf. יֶחֱרַף; pt. sf. חֹרְפִי, plur. sf. חוֹרְפֶיךָ: *disprezzare*: חוֹרְפֶיךָ: coloro che ti disprezzano (non "coloro che tu disprezzi") Sal 69,10;

pi: pf. חֵרֵף, חֵרַפְתָּ, חֵרְפוּ, sf. חֵרְפוּנִי; impf. וַיְחָרֵף, יְחָרֵף, sf. יְחָרְפוּנִי, יְחָרְפֻנִי; inf. cs. חָרֵף, sf. חָרְפָם; pt. מְחָרֵף: – 1. *sfidare* Gdc 8,15; חֵ׳ נַפְשׁוֹ לָמוּת lett. ~ sfidare se stesso a morte = rischiare la propria vita con disprezzo della morte Gdc 5,18; – 2. *insultare* Sal 42,11.

III חרף : (➛ HAL): **pi**: pf. חֵרֵף: ingannare (al. = II חרף) Sal 57,4. †

IV חרף : **nif**: pt. f. נֶחֱרֶפֶת: c. לְ *fidanzata* con, *riservata* a Lv 19,20. †

חָרֵף : n. pr. m.

חֹרֶף : sf. חָרְפִּי: – 1. autunno > metaf. età matura, vecchiaia al. (HAL) primavera > giovinezza: Gb 29,4; – 2. *inverno* Zc 14,8.

חֶרְפָּה : cs. חֶרְפַּת, sf. חֶרְפָּתוֹ, חֶרְפָּתָם, plur. חֲרָפוֹת, cs. חֶרְפּוֹת: – 1. *insulto* Dn 11,18; – 2. *vergogna* Is 30,5; – 3. *oggetto di vergogna*: הָיָה חֶ׳ לְ Sal 79,4.

I חרץ : **qal**: pf. חָרַץ, חָרָצְתָּ; impf. יֶחֱרַץ־; pt. חָרוּץ, plur. חֲרוּצִים: – 1. c. לָשׁוֹן לְ lett. affilare (la lingua contro) = ? brontolare (contro) Es 11,7; Gs 10,21; 2. *decidere, fissare* Is 10,22;

nif: pt. f. נֶחֱרָצָה e נֶחֱרֶצֶת: *essere fissato, deciso* Dn 9,27.

II חרץ : **qal**: impf. תֶּחֱרָץ: *fare attenzione* 2Sam 5,24. †

* חַרְצֹב : plur. חַרְצֻבּוֹת: – 1. *legame* Is 58,6; – 2. *angoscia, dolore* Sal 73,4. †

* חַרְצָן : plur. חַרְצַנִּים: *uve* (ancora acerbe) Nm 6,4. †

חרק : **qal**: pf. חָרַק; impf. יַחֲרֹק; inf. חָרֹק; pt. חֹרֵק: (fare) *digrignare* (c. acc. i denti) Sal 35,16, digrignare (c. בְּ con i denti) Gb 16,9.

I חרר : **qal**: pf. 3a pers. f. חָרָה, חָרוּ: *ardere* (senza fiamma) Is 24,6; Gb 30,30; – 2. *essere incandescente* Ez 24,11 (➛ חור, II חרה). †

nif: pf. נִחַר, נָחַר, נִחָרוּ; impf. וַיֵּחַר, יֵחָרוּ: *essere consumato, bruciato* Ez 15,4;

pilp: inf. חַרְחַר־: *attizzare* Prv 26,21. †

II חרר : **nif**: pf. נִחַר: *essere rauco* (HAL; al. = I חרר) Sal 69,4. †

חֲרֵרִים : *campo di lava, di pietre* Ger 17,6. †

חֶרֶשׂ : plur. cs. חַרְשֵׂי, sf. חֲרָשֶׂיהָ: – 1. *argilla, terra da vasaio*; כְּלִי חֶ׳ > recipiente, vaso di terra (cotta) Lv 6,21; – 2. coccio Is 30,14.

I חרשׁ : **qal**: pf. חָרַשְׁתֶּם, חָרְשׁוּ; impf. יַחֲר(וֹ)שׁ; inf. cs. חֲרֹשׁ; pt. חֹ(וֹ)רֵשׁ, plur. חֹרְשִׁים, cs. חֹרְשֵׁי, f. plur. חֹרְשׁוֹת, pass. f. חֲרוּשָׁה: – 1. *arare* Is 28,24; – 2. metaf. *incidere* Ger 17,1; – 3. pt. lavoratore, fabbro Gn 4,22; 1Re 7,14; – 4. metaf. *preparare, tramare* (il male) Prv 6,18;

nif: impf. תֵּחָרֵשׁ: *essere arato* Ger 26,18; Mic 3,12. †

hif: pt. מַחֲרִישׁ: c. עַל preparare (il male) contro 1Sam 23,9. †

II חרשׁ : **qal**: impf. תֶּחֱרַשׁ, יֶ/תֶּחֱרַשׁ, תֶּחֱרַשְׁנָה: *essere sordo* (= *sordo-muto*) Sal 35,22, c. מִן riguardo a Sal 28,1;

hif: pf. הֶחֱרִ(י)שׁ, הֶחֱרַשְׁתִּי; impf. יַ/תַּחֲרִישׁ, תַּחֲרֵשׁ, תַּחֲרִ(י)שׁוּן; imp. הַחֲרֵשׁ, הַחֲרִישִׁי/שׁוּ; inf. ass. הַחֲרֵשׁ; pt. מַחֲרִישׁ, plur. מַחֲרִישִׁים: – 1. *star zitto, immobile*, c. מִן 1Sam 7,8; – 2. *essere silenzioso, tacere* Gb 6,24; – 3. *ridurre al silenzio* Gb 11,3;

hitp: impf. וַיִּתְחָרְשׁוּ: *mantenersi tranquillo* Gdc 16,2. †

I * חֶ֫רֶשׁ : plur. חֲרָשִׁים *magia* Is 3,3. †

II חֶ֫רֶשׁ : *segreto* (acc. con valore avverbiale = segretamente) Gs 2,1. †

III חֶ֫רֶשׁ : n. pr. m.

חֹ֫רֶשׁ : plur. חֳרָשִׁים: *foresta* Ez 31,3.

חָרָשׁ : cs. חָרַשׁ, plur. חָרָשִׁים e חֲרָשִׁים, cs. חָרָשֵׁי: *artigiano, operaio* (del legno, pietra o metallo) Is 40,19.

חֵרֵשׁ : plur. חֵרְשִׁים: *sordo* Lv 19,14.

חַרְשָׁא : n. pr. m.

חֹרְשָׁה : n. l.

I חֲרֹ֫שֶׁת : *lavoro* (su pietra o legno) Es 31,5; 35,33. †

II חֲרֹ֫שֶׁת : nel n. l. חֲרֹשֶׁת הַגּוֹיִם.

חרת : **qal**: pt. pass. חָרוּת: *incidere* Es 32,16. †

* חֶ֫רֶת : חֶרֶת: n. reg.

חֲשֻׂפָא, חֲשׂוּפָא : n. pr. m.

חֲשׂוּפַי : Is 20,4 = חֲשׂוּפֵי, ➛ I חשׂף:

חשׂך : **qal**: pf. חָשַׂךְ, חָשַׂכְתָּ, חָשְׂכוּ; impf. יַחְשֹׂךְ, תַּחְשׂ(וֹ)ךְ, תַּחְשְׂכִי, אֶחֱשָׂךְ־; imp. חֲשֹׂךְ; pt. ח(וֹ)שֵׂךְ: – 1. *trattenere*: c. acc. 2Sam 18,16, c. acc. + מִן + inf. Gn 20,6; – 2. *rifiutare*: c. acc. + מִן Gn 39,9; – 3. *preservare*: c. מִן Sal 78,50; ? – 4. trattenersi Ez 30,18 (txt. inc.);

nif: impf. יֵחָשֵׂךְ: – 1. *essere trattenuto, impedito* Gb 16,6; – 2. *essere preservato, risparmiato* Gb 21,30. †

I חשׂף : **qal**: pf. חָשַׂף, חָשַׂפְתִּי, sf. חֲשָׂפָהּ; imp. חֶשְׂפִּי־; inf. לַחְשֹׂף; pt. pass. f. חֲשׂוּפָה, cs. m. plur. חֲשׂוּפֵי: – 1. *scorticare* Gl 1,7; – 2. *denudare* Is 47,2; – 3. *attingere* (acqua raschiando la superficie) Is 30,14. †

II חשׂף : **qal**: impf. וַיֶּחֱשֹׂף: tradiz. = I חשׂף 2: denudare Sal 29,9 (HAL leggere pi. וַיְחַשֵּׂף: far partorire prematuramente). †

* חָשִׂף : plur. cs. חֲשִׂפֵי: senso inc., tradiz. piccolo gruppo (al. HAL capretto prematuro) 1Re 20,27. †

חשׁב : **qal**: pf. חָשַׁב, חָשַׁבְתָּ(ה), חָשָׁבוּ, sf. חֲשַׁבְנֻהוּ; impf. יַחְשֹׁב e יַחֲשֹׁב־ יַחְשָׁב־ o יַחֲשְׁבוּן, נַחְשְׁבָה, sf. יַחְשְׁבֵנִי, תַּחְשְׁבֵנִי, וַיַּחְשְׁבֶהָ; inf. לַחְשֹׁב; pt. ח(וֹ)שֵׁב, plur. חֹשְׁבִים, cs. חֹשְׁבֵי: – 1. *valutare, ritenere* Gb 13,24; – 2. *imputare, conteggiare* (un peccato) Sal 32,2; – 3. *inventare* Am 6,5; – 4. *avere l'intenzione di* Ger 18,8;

nif: pf. נֶחְשַׁב, נֶחְשַׁבְתִּי; impf. יֵחָשֵׁב; pt. נֶחְשָׁב: – 1. *essere imputato, messo nel conto di* Lv 7,18; – 2. *passare per* Is 5,28; – 3. *essere stimato, considerato* (come) Gs 13,3;

pi: pf. חִשַּׁב, חִשְּׁבָה; impf. יְחַשֵּׁב, וַאֲחַשְּׁבָה, תְּחַשְּׁבוּן, sf. וּתְחַשְּׁבֵהוּ; pt. מְחַשֵּׁב: – 1. *riflettere, pensare* Sal 77,6, metaf. Gio 1,4; – 2. *calcolare, contare* Lv 25,27; – 3. *trovare, tramare* (il male) Os 7,15;

hitp: impf. יִתְחַשָּׁב: c. בְּ *annoverarsi* (nel numero di) Nm 23,9. †

חֵשֶׁב : *legame, cintura* Es 28,8.

חֹשֵׁב : – 1. *tagliatore* Es 38,23; – 2. ~ progettista > tecnico 2Cr 26,15.

חַשְׁבַּדָּנָה : n. pr. m.

חֲשֻׁבָה : n. pr. m.

I חֶשְׁבּוֹן : ? riflessione, ? risultato Qo 7,25.

II חֶשְׁבּוֹן : n. l.

* חִשָּׁבוֹן plur. ass. חִשְּׁבֹנוֹת: *invenzione* 2Cr 26,15. †

חֲשַׁבְיָה : n. pr. m.

חֲשַׁבְיָהוּ : n. pr. m.

חֲשַׁבְנָה : n. pr. m.

חֲשַׁבְנְיָה : n. pr. m.

חשה : **qal**: impf. יֶחֱשׁוּ, תֶּ/אֶחֱשֶׁה; inf. cs. לַחֲשׁוֹת: *tacere* Sal 107,29;

hif: pf. הֶחֱשֵׁיתִי; imp. הַחֲשׁוּ; pt. מַחְשֶׁה, plur. מַחְשִׁים: – 1. *far tacere* Ne 8,11; – 2. *tacere* 2Re 2,3; – 3. *essere inattivo*, c. מִן + inf. 1Re 22,3.

חַשּׁוּב : n. pr. m.

* חָשׁוּק : plur. sf. חֲשֻׁקֵיהֶם, חֲשׁוּקֵיהֶם: ? attacco, fissaggio Es 27,10.

חֲשֵׁיכָה : ➛ חֲשֵׁכָה.

חֻשִׁ(י)ם : n. pr. m.

חשך : **qal**: pf. חָשַׁךְ, חָשְׁכָה; impf. (וַ)תֶּחְשַׁךְ, יֶחְשְׁכוּ, תֶּחְשַׁכְנָה: *essere scuro, oscurarsi*: שֶׁמֶשׁ Is 13,10, אֶרֶץ Es 10,15, עַיִן Lam 5,17;

hif: pf. הֶחְשִׁיךְ, וְהַחֲשַׁכְתִּי; impf. (וַ)יַּחְשִׁ(י)ךְ; pt. מַחְשִׁיךְ: – 1. *oscurare* ass. Ger 13,16, c. acc. Am 5,8, metaf. Gb 38,2; – 2. *essere oscuro* Sal 139,12.

חֹשֶׁךְ : sf. חָשְׁכִּי: *oscurità* Gn 1,2; יוֹם ח׳ Gl 2,2, דַּרְכֵי ח׳ Prv 2,13, אֶרֶץ־ח׳ Gb 10,21.

* חָשֹׁךְ : plur. חֲשֻׁכִּים: di persone oscure = senza importanza Prv 22,29. †

חֲשֵׁכָה : cs. חֶשְׁכַת־, plur. חֲשֵׁכִים: *oscurità* Gn 15,12, metaf. Is 8,22.

חשל : **nif**: pt. plur. נֶחֱשָׁלִים: *la retroguardia* Dt 25,18. †

חֻשָׁם : n. pr. m.

חֻשָׁם : n. pr. m.

חֻשִׁם : n. pr. m.

חֶשְׁמוֹן : n. l.

חַשְׁמַל : senso inc., tradiz. *scintilla* (➛ HAL) Ez 1,4.27. †

חַשְׁמַלָה : tradiz. *scintilla* Ez 8,2. †

חַשְׁמֹנָה : n. l.

* חַשְׁמַן : plur. חַשְׁמַנִּים: ? stoffe (di qualità), ➛ comm. Sal 68,32. †

חֹשֶׁן : tradiz. *pettorale* (dell'abito del sommo sacerdote) Es 25,7.

חשק : **qal**: pf. חָשַׁק, חָשְׁקָה, חָשַׁקְתָּ: – 1. *amare, essere innamorato* (di): c. בְּ: una d. Gn 34,8, Dio Sal 91,14; – 2. desiderare: c. לְ + inf. 1Re 9,19;

pi: pf. חִשֵּׁק: ? fare fissaggi Es 38,28. †

pu: pt. plur. מְחֻשָּׁקִים: ? essere fissato Es 27,17; 38,17. †

חֵשֶׁק : sf. חִשְׁקִי: *voglia* 1Re 9,1.

* חִשֻּׁק : plur. sf. חִשֻּׁקֵיהֶם: *raggio* (della ruota del carro) 1Re 7,33. †

* חִשֻּׁר : plur. sf. חִשֻּׁרֵיהֶם: *mozzo* (di una ruota) 1Re 7,33. †

* חַשְׁרָה : cs. חַשְׁרַת senso inc. ? filtro 2Sam 22,12. †

חֲשַׁשׁ : *erba secca* Is 5,24; 33,11. †

חֻשָׁתִי : gntl. di חוּשָׁה.

I * חַת : חַת, sf. חִתְּכֶם: *paura* Gn 9,2, לִבְלִי־חָת per non aver paura Gb 41,25. †

II * חַת : plur. חַתִּים: – 1. *spezzato* 1Sam 2,4; > – 2. *terrorizzato* Ger 46,5. †

חֵת : n. pr. m. e n. pop. ➛ חִתִּי.

חתה : **qal**: impf. יַחְתֶּה, sf. יַחְתְּךָ; inf. לַחְתּוֹת; pt. חֹתֶה: *prendere* Prv 6,27.

* חִתָּה : cs. חִתַּת: *terrore* Gn 35,5. †

חִתּוּל : *benda* Ez 30,21. †

* חַתְחַת : plur. חַתְחַתִּים: *terrore* Qo 12,5. †

חִתִּי : plur. חִתִּים, f. חִתִּית, plur. חִתִּיֹּת: n. pop. *Ittiti*.

חִתִּית : sf. חִתִּיתוֹ, חִתִּיתָם: *terrore*: ass. Ez 32,23, c. gen. (il terrore che essi incutevano) Ez 32,27, נָתַן ח׳ Ez 26,17.

חתך : **nif**: pf. נֶחְתַּךְ: *essere fissato, stabilito* Dn 9,24. †

חתל : **pu**: pf. חֻתָּלְתְּ: *essere fasciato* Ez 16,4. †

hof: inf. ass. הָחְתֵּל: *essere fasciato* Ez 16,4. †

* חֲתֻלָּה : sf. חֲתֻלָּתוֹ: *fasce* del neonato Gb 38,9. †

חֶתְלֹן : n. l.

חתם : **qal**: impf. יַחְתֹּ(וֹ)ם; imp. חֲתֹ(וֹ)ם, חִתְמוּ; inf. ass. חָתוֹם, cs. לַחְתֹּם; pt. חוֹתֵם, pass. חָתוּם: *sigillare*: una lettera 1Re 21,8, un editto Est 8,8; metaf.: fonte Ct 4,12;

nif: pt. נֶחְתָּם: *essere sigillato* Est 3,12. †

pi: pf. חִתְּמוּ: metaf. *sigillare* > *chiudere*: casa Gb 24,16. †

hif: pf. הֶחְתִּים: *ostruire* Lv 15,3. †

חֹתָם : n. pr. m.

חֹתֶמֶת : *sigillo* Gn 38,25. †

חתן : **qal**: pt. ➛ חֹתֵן, חֹתֶנֶת.

hitp: pf. הִתְחַתַּנְתֶּם; impf. תִּתְחַתֵּן, וַיִּתְחַתֵּן; imp. הִתְחַתֵּן; inf. הִתְחַתֵּן: – 1. *diventare il genero di*: c. אֶת־ 1Re 3,1, c. בְּ 1Sam 18,21; – 2. *fare alleanza mediante matrimoni*: c. בְּ Dt 7,3, c. לְ 2Cr 18,1.

חֹתֵן : *suocero* Es 3,1.

חָתָן : cs. חֲתַן, sf. חֲתָנוֹ, plur. sf. חֲתָנָיו: – 1. *genero* Gdc 15,6; – 2. *sposo* Ger 7,34; – 3. *parente acquisito* 2Re 8,27.

* חֲתֻנָּה : sf. חֲתֻנָּתוֹ: *matrimonio* Ct 3,11. †

* חֹתֶנֶת : sf. חֹתַנְתּוֹ: *suocera* Dt 27,23. †

חתף : **qal**: impf. יַחְתֹּף: ass. *strappare, togliere* Gb 9,12. †

חֶתֶף : *predone* Prv 23,28. †

חתר : **qal**: pf. חָתַר, חָתַרְתִּי; impf. וָאֶחְתֹּר, (וַ)יַּחְתְּרוּ; imp. חֲתָר־: – 1. *forare*: c. בְּ Ez 8,8; – 2. ~ *aprirsi un cammino*: c. לְ + inf. Gio 1,13.

חתת : **qal**: pf. חַת, חַתָּה, חַתּוּ, וְחַתּוּ; imp. חֹתּוּ: *essere spezzato, terrorizzato* Is 8,9;

nif: pf. נִחַת; impf. יֵחַת, יֵחָת, אֵחַתָּה, יֵחַתּוּ, וַיֵּחַתּוּ: – 1. *essere spezzato* Is 7,8; – 2. *essere spaventato* Ger 1,17;

pi: pf. חִתְּתָה, sf. חִתַּתַּנִי: *atterrire* Gb 7,14; Ger 51,56 txt. inc. ➛ comm.;

hif: pf. הֵחִתֹּתָ, וְהַחְתַּתִּי; impf. sf. יְחִתֵּנִי, אֲחִתְּךָ, יְחִיתַן Ab 2,17 txt. inc. ➛ comm.: – 1. *spezzare* Is 9,3; – 2. *atterrire* Gb 31,34.

I **חֲתַת** : *terrore* Gb 6,21. †

II **חֲתַת** : n. pr. m.

ט

טאטא : **pilp**: pf. sf. טֵאטֵאתִיהָ: *spazzare* Is 14,23. †

טָבְאַל : n. pr. m. ➛ טָבְאֵל.

טָבְאֵל : n. pr. m.

טבב : **qal**: inf. cs. (מִ)טּוֹב: *parlare* Sal 39,3; al.: sost. ➛ טוֹב. †

טְבוּלִים : *turbante* Ez 23,15. †

טַבּוּר : *ombelico* Gdc 9,37 (n. l.); Ez 38,12. †

טבח : **qal**: pf. טָבְחָה, טָבַחְתָּ, sf. טְבָחוֹ; imp. טְבֹחַ; inf. cs. לִטְבוֹחַ; pt. pass. טָבוּחַ: *abbattere*: animali Gn 43,16, persone Sal 37,14.

I **טֶבַח** : *macellazione* Is 53,7, > *massacro* Ez 21,15.

II **טֶבַח** : n. pr. m.

טַבָּח : plur. טַבָּחִים: - 1. macellaio > *cuoco* 1Sam 9,23; – 2. in Egitto: ufficio di macellaio: שַׂר־טַבָּחִים capo dispensiere Gn 37,36; – 3. in Babilonia: guardia: רַב־טַבָּחִים capo delle guardie 2Re 25,8.

* **טַבָּחָה** : plur. טַבָּחוֹת: *cuoca* 1Sam 8,13. †

טִבְחָה : sf. טִבְחָתִי: – 1. *carne* 1Sam 25,11; – 2. *macellazione* (di animali) Ger 12,3; Sal 44,23. †

טִבְחַת : n. l.

טבל : **qal**: pf. טָבַל, טָבַלְתְּ, טְבַלְתֶּם; impf. וַיִּטְבֹּל, וַיִּטְבְּלוּ, sf. תִּטְבְּלֵנִי: – 1. *bagnarsi, immergersi*, c. בְּ (in) 2Re 5,14; – 2. c. acc. *bagnare, immergere* (qlcs. in: בְּ): nel sangue Gn 37,31, nell'acqua Nm 19,18; c. מִן Lv 4,17;

nif: pf. נִטְבְּלוּ: *essere immerso* Gs 3,15. †

טְבַלְיָהוּ : n. pr. m.

טבע : **qal**: pf. טָבַעְתִּי, טָבְעוּ; impf. וַיִּ/תִּטְבַּע, אֶטְבָּעָה: *sprofondare*, c. בְּ Ger 38,6; Sal 69,3;

pu: pf. טֻבְּעוּ: *essere sprofondato* Es 15,4. †

hof: pf. הָטְבָּעוּ, הָטְבְּעוּ: *sprofondare* Ger 38,22.

טַבָּעוֹת : n. pr. m.

טַבַּעַת : sf. טַבַּעְתּוֹ, plur. טַבָּע(וֹ)ת, sf. טַבְּעֹתָ(י)ו, טַבְּעֹתֵיהֶם: – 1. *sigillo* (anello) Est 3,10; – 2. *anello* (gioiello) Es 35,22; – 3. *anello* (per fissare) Es 25,12.

טַבְרִמּוֹן : n. pr. m.

טֵבֵת : nome del mese decimo: dic./genn. Est 2,16. †

טַבָּת : n. l.

טָהוֹר : cs. טְהוֹר, טְהָר־, f. טְהוֹרָה, plur. טְה(וֹ)רִים, f. טְהֹרוֹת: – 1. *puro* (ritualmente): persona Lv 7,19, offerta Ml 1,11, acqua Ez 36,25; > – 2. puro =

guarito Lv 13,13; – 3. *puro* (oro) Es 25,11; – 4. *puro* (moralmente) Prv 30,12.

טהר : **qal**: pf. טָהֵר, טָהֲרָה, טָהַרְתִּי; impf. יִטְהַר, תִּטְהֲרִי; imp. טְהָר: – 1. *essere* (ritualmente) *puro*: persone Lv 15,13, oggetti Lv 11,32; > – 2. *essere puro* = *guarito* 2Re 5,10; – 3. *essere* (moralmente) *puro*: c. מִן (da) Ez 24,13 (cf. 1); Ger 13,27;

pi: pf. טִהַר, טִהַרְנוּ, sf. טִהֲרוֹ, טִהַרְתִּיךְ; impf. וַיְטַהֵר, אֲטַהֵר, sf. וְתִטַהֲרֵם; imp. sf. טַהֲרֵנִי; inf. טַהֵר, sf. טַהֲרִי; pt. מְטַהֵר: – 1. *purificare*: c. acc. altare Lv 16,19, casa Lv 14,48, peccatore Sal 51,4; – 2. ass. *fare la cerimonia di purificazione* Lv 14,11; – 3. *dichiarare puro* Lv 13,6;

hitp: pf. הִטַּהֲרוּ, הִטֶּהָרוּ, הִטַּהַרְנוּ; impf. וַיִּטַּהֲרוּ; imp. הִטַּהָרוּ; pt. מִטַּהֵר, plur. מִטַּהֲרִים: *purificarsi* Lv 14,4; Is 66,17.

טֹהַר : – 1. *purificazione* Lv 12,4.6; – 2. *purezza* (del cielo) Es 24,10.

* טְהָר : sf. טְהָרוֹ: tradiz. splendore! txt. inc. ➛ comm. Sal 89,45. †

טָהֳרָה : cs. טָהֳרַת, sf. טָהֳרָתוֹ: – 1. *dichiarazione di purità* Lv 13,7; – 2. *purificazione* 1Cr 23,28; – 3. *purità* 2Cr 30,19.

טוב : **qal**: pf. טוֹב (= spesso agg. ➛ טוֹב), טֹ(ו)בוּ; impf. יִיטַב; inf. טוֹב e טוּב: – 1. *essere piacevole, gradito, piacere*: (sogg. carezze) Ct 4,10, c. בְּעֵינֵי 2Sam 3,19; – 2. *essere allegro*: לֵב Est 1,10; – 3. *essere bene* Sal 119,71;

hif: (➛ יטב hif): pf. הֵטִיבֹ(ו)תָ: *agire bene* 1Re 8,18; 2Re 10,30.

I טוֹב : sf. טוּבָם, plur. טֹ(ו)בִים; f. טֹ(ו)בָה, cs. טֹבַת, plur. טֹ(ו)בֹ(ו)ת: *buono* e tutti i sinonimi del termine: buono (da mangiare) Gdc 9,11; buono = che profuma (olio) 2Re 20,13; buono = bello Gn 6,2; buono = che fa piacere 1Sam 29,6; buono = piacevole (da sentire) 1Sam 2,24; buono = utile (consiglio) 2Sam 17,7; buono = benevolo Sal 73,1; buono (moralmente) דֶּרֶךְ לֹא טוֹב Is 65,2; רַע אוֹ טוֹב Gn 24,50; buono = che corrisponde al suo obiettivo Gn 1,4.

II טוֹב : n. terr.

טוּב : sf. טוּבִי/בוֹ, plur. טוּבִים: – 1. *cose buone* (per vivere) Dt 6,11; 2Re 8,9; – 2. *bontà* (di Dio) Sal 25,7; – 3. *felicità* Dt 28,47; – 4. *bellezza* Os 10,11.

טוֹבָה : cs. טוֹבַת, sf. טוֹבָתִי; plur. טֹ(ו)בוֹת; sf. טוֹבֹתָיו: – 1. *felicità* Gb 9,25 (c. רָאָה); – 2. *cose buone* (coll.) 1Sam 25,30 (c. דִּבֶּר); – 3. *il bene* (che viene fatto) Es 18,9 (c. עָשָׂה).

טוֹבִיָּה : n. pr. m. *Tobia*.

טוֹבִיָּהוּ : n. pr. m. *Tobia*.

טוה : **qal**: pf. טָווּ: *filare* (di filo) Es 35,25s.

טוח : **qal**: pf. טָח, טָחוּ, טַחְתֶּם; inf. טוּחַ; pt. plur. טָחִים, cs. טָחֵי: c. 2 acc. *intonacare* (qlcs. con) Ez 13,10, c. לְ + acc. Ez 22,28;

nif: inf. cs. הִטֹּ(ו)חַ: *essere intonacato* Lv 14,43.48. †

טוֹטָפוֹת, טֹטָפוֹת : *filatteri* Es 13,16; Dt 6,8; 11,18. †

טול : **hif**: pf. הֵטִיל, הֵטַלְתִּי; impf. וַיָּטֶל, וַיָּטִילוּ, sf. וַיְטִילֵהוּ, אֲטִילְךָ; imp. sf. הֲטִילֻנִי: *gettare*: lancia 1Sam 18,11, u. Gio 1,12, vento Gio 1,4;

hof: pf. הוּטַלוּ; impf. יוּ/יֻטַל: – 1. *essere gettato*: oggetto Prv 16,33, u. Sal 37,24; > – 2. *essere gettato a terra* Gb 41,1;

pilp: pt. sf. מְטַלְטֶלְךָ: *gettare violentemente* Is 22,17. †

טוּר : plur. טוּרִים, טֻרִים, cs. טוּרֵי: *fila*: di travi e di pietre 1Re 6,36, di colonne 1Re 7,2.

טוּשׂ : **qal**: impf. יָטוּשׂ: c. עַל *piombare sopra* (un rapace sopra la preda) Gb 9,26. †

טחה : **pilp**: pt. plur. cs. מְטַחֲוֵי: ~ *gettare*, c. קֶשֶׁת = un tiro d'arco Gn 21,16. †

טְחוֹן : *macina* (a mano); ➛ comm. Lam 5,13. †

טֻחוֹת : – 1. *nascosto, oscuro* Sal 51,8, ➛ comm.; – 2. tradiz. ibis Gb 38,36, ➛ HAL. †

טחח : **qal**: pf. טַח: (sogg. gli occhi) essere accecato (da pregiudizi), avere (gli occhi) incollati (c. מִן per non) Is 44,18. †

טחן : **qal**: pf. טָחֲנוּ; impf. וַיִּטְחַן, תִּטְחַן; imp. טַחֲנִי; inf. ass. טָחוֹן; pt. טוֹחֵן, f. plur. טֹחֲנוֹת, ➛ *טֹחֲנָה: – 1. *macinare* Gb 31,10; – 2. *frantumare* Es 32,20; – 3. metaf. Is 3,15.

טַחֲנָה : *macina* Qo 12,4. †

* **טֹחֲנָה** : ➛ טחן: lett. mugnaia > *molare* Qo 12,3. †

טְחֹרִים : cs. טְחֹרֵי, sf. טְחֹרֵיהֶם: *emorroidi* 1Sam 6,11.

טִיחַ : *intonaco* Ez 13,12. †

טִיט : – 1. *fango*: טִיט־חוּצוֹת 2Sam 22,43; – 2. *vaso* Is 57,20; – 3. *argilla* Na 3,14.

* **טִירָה** : cs. טִירַת, sf. טִירָתָם, plur. טִירוֹת, sf. טִירֹתָם: *muro di pietre*: attorno a un accampamento > ? campo fortificato Nm 31,10, muro attorno al tempio Ez 25,4.

טַל : sf. טַלְּךָ, טַלָּם: *rugiada*: טַל שָׁמַיִם Gn 27,28, שִׁכְבַת הַטַּל strato di rugiada Es 16,13.

טלא : **qal**: pt. pass. טָלוּא, plur. טְלֻאִים, f. טְלֻאוֹת: *striato*: animali Gn 30,32, alture Ez 16,16;

pu: pt. f. plur. מְטֻלָּאוֹת: *rattoppata* Gs 9,5. †

טְלָאִים : n. l.

טָלֶה : cs. טְלֵה, plur. טְלָאִים: *agnello* Is 40,11; 65,25, טְלֵה חָלָב agnello da latte 1Sam 7,9. †

טַלְטֵלָה : txt. inc., ➛ comm.: atto del gettare violentemente lontano Is 22,17. †

טלל : **pi**: impf. sf. וִיטַלְלֶנּוּ: *far mettere un tetto* Ne 3,15. †

I **טֶלֶם** : n. l.

II **טֶלֶם** : n. pr. m.

טַלְמוֹן : n. pr. m.

טמא : **qal**: pf. טָמֵא, טָמְאָה, טָמֵאת, טָמְאוּ; impf. יִ/תִּטְמָא, יִטְמְאוּ; inf. טָמְאָה: *essere* (ritualmente) *impuro*: per contatto Nm 6,12; per motivo "cultuale" Lv 19,31; per motivo sessuale (u.) Lv 15,4, (d.) 15,19;

nif: pf. נִטְמָא, נִטְמְאָה/מָאָה, נִטְמֵאת, נִטְמֵ(א)תֶם; pt. plur. נִטְמְאִים: *rendersi impuro*: per contatto Lv 11,43; per idolatria Ez 20,30; per adulterio Nm 5,13;

pi: pf. טִמֵּא, טִמֵּאת, טִמֵּאתֶם, sf. טִמְּאוּ; impf. יְ/תְּטַמֵּא, יְטַמְּאוּ, sf. וַיְטַמְּאֵהוּ, יְטַמְּאֻנּוּ; imp. טַמְּאוּ; inf. ass.

e cs. טַמֵּא, sf. טִמְּאוֹ, טַמַּאֲכֶם: – 1. *rendere ritualmente impuro*: c. acc. נֶפֶשׁ (se stesso) Lv 11,44, (altare) 2Re 23,16; – 2. *dichiarare impuro* Lv 13,3; – 3. *rendere sessualmente impuro* Ez 18,6; – 4. *contaminare* il nome יהוה Ez 43,7;

pu: pt. f. מְטֻמָּאָה: *rendersi impuro* Ez 4,14. †

hitp: impf. יִטַּמָּא, יִטַּמְּאוּ, יִטַּמָּאוּ: *rendersi impuro* (con): c. בְּ Ez 14,11, c. לְ Lv 11,24;

hotp: pf. הֻטַּמָּאָה: *essere reso impuro* Dt 24,4. †

טָמֵא : agg.: plur. טְמֵאִים, f. טְמֵאָה, cs. טְמֵאַת: *impuro* (ritualmente): persone (per lutto) Nm 5,2, (sessualmente) Lv 11,4; offerte Ag 2,14, regione Am 7,17, animali Lv 5,2.

טֻמְאָה : cs. טֻמְאַת, sf. טֻמְאָתוֹ, plur. cs. טֻמְאֹת: *impurità, stato di impurità* Nm 19,13, רוּחַ הַטֻּ' Zc 13,2.

* טמה : **nif**: pf. נִטְמִינוּ; etim. e senso inc., ➛ comm.; lett. essere stupido Gb 18,3.

טמן : **qal**: pf. טָמַן, טָמַנְתִּי, טָמְנוּ, sf. טְמַנְתָּם; impf. וַיִּטְמֹן, sf. וַיִּטְמְנֵהוּ, וַתִּטְמְנֵם; imp. sf. טָמְנֵהוּ; inf. cs. טְמוֹן, sf. טָמְנוֹ; pt. pass. טָמוּן, plur. טְמֻנִים, f. טְמוּנָה: – 1. *nascondere*: spie Gs 7,21, rete Sal 9,16; – 2. metaf. הַטָּמוּן = il luogo nascosto = שְׁאוֹל Gb 40,13;

nif: imp. הִטָּמֵן: *nascondersi* Is 2,10. †

hif: impf. וַיַּטְמִנוּ: *nascondere, dissimulare* 2Re 7,8. †

טֶנֶא : sf. טַנְאֲךָ *cesta* Dt 26,2.4.

טנף : **pi**: impf. sf. אֲטַנְּפֵם: *sporcare* Ct 5,3. †

טעה : **hif**: pf. הִטְעוּ: *traviare, sviare* Ez 13,10. †

טעם : **qal**: pf. טָעַם, טָעֲמָה, טָעַמְתִּי; impf. יִטְעַם, יִטְעֲמוּ; imp. טַעֲמוּ; inf. ass. טָעֹם: – 1. *gustare* (mangiare): pane 1Sam 14,24; – 2. *gustare* (apprezzare il sapore) Gb 12,11; – 3. metaf. = sperimentare Sal 34,9.

טַעַם : טַעַם, sf. טַעְמֵךְ: – 1. *gusto* Es 16,31; – 2. *buon senso, intelligenza* 1Sam 25,33, שַׁנָּה טַ' lett. cambiare la propria intelligenza > simulare la pazzia 1Sam 21,14; – 3. *decreto, ordine* Gio 3,7.

I טען: **pu**: pt. plur. cs. מְטֹעֲנֵי: *essere trafitto* Is 14,19. †

II טען : **qal**: imp. טַעֲנוּ: *caricare* (una bestia da soma) Gn 45,17. †

I טַף : טַף, sf. טַפֵּנוּ, טַפְּכֶם: coll.: quelli che, nella società, sono più fragili: tradiz. *bambini* (insieme alle donne e ai vecchi) Ez 9,6.

? II טַף : ➛ HAL: gocce Gn 47,12; tradiz. = I.

I טפח : **pi**: pf. טִפְּחָה: *stendere, dispiegare* (il cielo) Is 48,13. †

II טפח : **pi**: pf. טִפַּחְתִּי: ➛ HAL: *partorire bambini sani* Lam 2,22. †

טֶפַח : *palmo* (larghezza di una mano), ca. 7,5 cm 1Re 7,26; 2Cr 4,5. †

טֹפַח : = טֶפַח *palmo* Es 25,25.

I * טְפָחָה : plur. טְפָחוֹת: *palmo* Sal 39,6. †

II * טְפָחָה : plur. טְפָחוֹת: senso inc., ? cornicione 1Re 7,9. †

טִפֻּחִים : ➛ HAL: buona salute Lam 2,20. †

טפל : **qal**: pf. טָפְלוּ; impf. וַיִּטְפֹּל; pt. plur. cs. טֹפְלֵי: *spalmare, imbrattare* Sal 119,69; Gb 13,4; 14,17. †

טִפְסָר : plur. sf. טַפְסְרַיִךְ: *funzionario* Ger 51,27; Na 3,17. †

טפף : **qal**: inf. ass. טָפוֹף: *trotterellare* Is 3,16. †

טפשׁ : **qal**: pf. טָפַשׁ: *ingozzarsi, ingrassarsi* Sal 119,70. †

טָפַת : n. pr. f.

טרד : **qal**: pt. טֹ(ו)רֵד: *sgocciolare, grondare* Prv 19,13; 27,15. †

טְרוֹם : *prima che* Rt 3,14 (K). †

טרח : **hif**: impf. יַטְרִיחַ *caricare* (di) c. בְּ Gb 37,11. †

טֹרַח : sf. טָרְחֲכֶם: – 1. *peso* Is 1,14; > – 2. *rimproveri* Dt 1,12. †

* **טָרִי** : f. טְרִיָּה: *fresco*: ossa Gdc 15,15, ferita Is 1,6. †

טֶרֶם : – 1. *non ancora*: (ass.) Gn 2,5; c. vb. (pf., impf.) Es 12,34; – 2. c. prep.: בְּטֶרֶם c. sost. *prima* Is 17,14, c. vb. (pf., impf., inf.) *prima che, prima di* Gn 27,4; מִטֶּרֶם c. inf. *prima che* Ag 2,15.

טרף : **qal**: pf. טָרַף, טָרָף; impf. יִטְרֹף, יִטְרָף; inf. ass. טָרֹף, cs. לִטְרֹף, טְרָף־; pt. טֹרֵף, plur. cs. טֹרְפֵי: *dilaniare* (una preda), *fare a pezzi* (sogg. leone) Sal 7,3, (sogg. collera di Dio) Gb 16,9;

nif: impf. יִטָּרֵף: *essere dilaniato, sbranato* Es 22,12; Ger 5,6. †

pu: pf. טֹרַף, טֹרָף: *essere dilaniato, fatto a pezzi* Gn 37,33; 44,28. †

hif: imp. sf. הַטְרִיפֵנִי, + acc. לֶחֶם: lett. fammi dilaniare il mio pane = fammi mangiare il (al. gioire del) mio pane Prv 30,8. †

טֶרֶף : טָרֶף, sf. טַרְפֵּךְ/פּוֹ: – 1. *preda* Am 3,4; > – 2. *nutrimento* Ml 3,10.

טָרָף : *fresco* Gn 8,11; Ez 17,9. †

טְרֵפָה : *bestia sbranata* Ez 4,14.

י

יאב : **qal**: pf. יָאַבְתִּי: c. לְ: *essere avido* (di) Sal 119,131.†

יֹאָב : → יוֹאָב

יאה : **qal**: pf. יָאֲתָה, c. לְ: *essere conveniente* (a) Ger 10,7. †

יְאוֹר : → יְאֹר.

יַאֲזַנְיָה : n. pr. m.

יַאֲזַנְיָהוּ : n. pr. m.

יָאִיר : n. pr. m.

I יאל : **nif**: pf. נוֹאַלְנוּ, נֹאֲלוּ, נוֹאֲלוּ: *agire stoltamente* Nm 12,11.

II יאל : **hif**: pf. הוֹאִיל, הוֹאַלְתָּ, הוֹאַלְנוּ; impf. יֹאֶל, וַיּ(וֹ)אֶל; imp. הוֹאֶל, הוֹאֶל־נָא, הוֹאִילוּ: - 1. *cominciare* (a) Dt 1,5; – 2. *degnare, accettare* (di) Es 2,21; – 3. *decidere* (di) Gs 7,7; – 4. *persistere* (a) Os 5,11.

יְאֹר, יְאוֹר : loc. יְאֹרָה, sf. יְאֹרִי (txt. inc.), plur. יְאֹרִים, cs. יְאֹרֵי, sf. יְאֹרָיו, יְאֹרֵיהֶם: – 1. *Nilo* Es 1,22, יְאֹר מִצְרַיִם Am 8,8; plur. i *canali*, i *bracci* (del Nilo) 2Re 19,24; – 2. *fiume* (= Tigri) Dn 12,5; – 3. canale > *galleria di miniera* Gb 28,10.

יָאִרִי : gntl. di יָאִיר.

יאשׁ : **nif**: pf. נוֹאָשׁ; pt. נוֹאָשׁ: – 1. *rinunciare* 1Sam 27,1; – 2. *disperare* Gb 6,26; – 3. esclamazione: “disperazione!” Ger 18,12;

pi: inf. יַאֵשׁ: far disperare, c. acc. לֵב Qo 2,20. †

יֹאשׁ : n. pr. m.

יֹאשִׁיָּה : n. pr. m.

יֹאשִׁיָּהוּ : n. pr. m. *Giosia*.

יְאָתָה : → יאה.

יְאָתוֹן : → אֵיתוֹן.

יְאָתְרַי : n. pr. m.

יבב : **pi**: impf. וַתְּיַבֵּב: *lamentarsi* Gdc 5,28. †

יְבוּל : sf. יְבוּלָהּ, יְבֻלָהּ: *frutto, prodotto*: della terra Gdc 6,4; metaf.: בֵּיתוֹ Gb 20,28.

יְבוּס : n. l.

יְבוּסִי, יְבֻסִי : gntl. di יְבוּס.

יִבְחָר : n. pr. m.

יָבִין : n. pr. m.

יָבֵישׁ : n. l. → III יָבֵשׁ.

יבל : **hif**: impf. יוֹ(וּ)בִלוּ(ן), sf. יוֹבִלֵנִי, אוֹבִילֵם, יֹבִלוּהָ: *recare, portare con sè*: doni Is 23,7, *condurre*: popolo Ger 31,9;

hof: impf. יוּבַל, יוּבָל, אוּבַל, יוּבְלוּ, תּוּבַלְנָה (txt.!): *essere portato, condotto*: dono Is 18,7, bottino Os 10,6, sacrificio Is 53,7, sposa Sal 45,15, defunto Gb 21,32.

I * יָבָל : plur. cs. יִבְלֵי: *corso* (d'acqua): יִבְלֵי מָיִם Is 30,25; 44,4. †

II יָבָל : n. pr. m.

יִבְלְעָם : n. l.

יַבֶּלֶת : *ulcera* (al. verruca) Lv 22,22. †

יבם : **pi**: pf. sf. יִבְּמָהּ; imp. יַבֵּם; inf. sf. יַבְּמִי: *adempiere gli obblighi di cognato* (nei confronti della vedova del fratello) Gn 38,8; Dt 25,5.7. †

יָבָם : ~ *cognato* (cioè colui che prende a carico la vedova del fratello) Dt 25,5.7. †

* יְבָמָה, *יְבֶמֶת : sf. יְבִמְתּוֹ, יְבִמְתֵּךְ: ~ *cognata* (cioè moglie del fratello Dt 25,7.9; o moglie del cognato Rt 1,15. †

יַבְנְאֵל : n. l.

יַבְנֶה : n. l.

יִבְנְיָה : n. pr. m.

יְבֻסִי : gntl. di יְבוּס.

יַבֹּק : n. fiu. *Iabbok*.

יְבֶרֶכְיָהוּ : n. pr. m.

יִבְשָׂם : n. pr. m.

יבשׁ : **qal**: pf. יָבֵשׁ, יָבְשָׁה, יָבֵשׁוּ; impf. יִיבַשׁ, יִיבָשׁ, יִבַשׁ, וַתִּיבַשׁ; inf. ass. יָבוֹשׁ, cs. יְבֹשֶׁת, c. prep. בִּיבֹשׁ: – 1. *inaridirsi*: radice, acqua Os 9,16; – 2. *prosciugarsi*: terra Gn 8,14; – 3. *seccarsi*: piante Gl 1,12, pascoli Ger 23,10, pane Gs 9,5; – 4. metaf.: mano 1Re 13,4;

pi: impf. תְּיַבֵּשׁ, תְּיַבֶּשׁ־, sf. וַיַּבְּשֵׁהוּ (< *וַיְיַבְּשֵׁהוּ): – 1. *prosciugare*, c. acc.: il mare Na 1,4; – 2. *seccare*: piante Gb 15,30; Prv 17,22. †

hif: pf. הֹ(וֹ)בִ(י)שׁ, הוֹבִישָׁה, הוֹבַשְׁתִּי; impf. אוֹבִישׁ: – 1. *prosciugare, far seccare*, c. acc.: acqua Gs 2,10, piante Ez 17,24; – 2. ass. *seccare* Gl 1,10.12.

I יָבֵשׁ : agg.: f. יְבֵשָׁה, plur. יְבֵשִׁים/שׁוֹת: *secco*: uva Nm 6,3, נֶפֶשׁ Nm 11,6.

II יָבֵשׁ : n. pr. m.

III יָבֵשׁ : n. l.

יַבָּשָׁה : *terreno arido* Gn 1,9, metaf. Is 44,3.

יַבֶּשֶׁת : *terra arida* Es 4,9; Sal 95,5. †

יִגְאָל : n. pr. m.

יגב : **qal**: pt. plur. יֹגְבִים: ~ *agricoltore* 2Re 25,12.

* יָגֵב : plur. יְגֵבִים: *campo* Ger 39,10. †

יָגְבְּהָה : n. l.

יִגְדַּלְיָהוּ : n. pr. m.

I יגה : **nif**: pt. plur. cs. נוּגֵי, plur. f. נוּגוֹת: *essere afflitto* Lam 1,4;

pi: impf. וַיַּגֶּה (< *וַיְיַגֶּה): *affliggere* Lam 3,33. †

hif: pf. הוֹגָה, sf. הוֹגָהּ; impf. תּוֹגְיוּן; pt. plur. sf. מוֹגַיִךְ: *affliggere* Is 51,23.

II יגה : **hif**: pf. הֹגָה: *scartare, mettere da parte* 2Sam 20,13. †

יָגוֹן : sf. יְגוֹנָם: *afflizione, tormento* Is 51,11.

יָגוּר : n. l.

יָגוֹר : c. מִפְּנֵי *tormentato, impaurito* Ger 22,25; 39,17. †

* **יָגִיעַ** : plur. cs. יְגִיעֵי *spossato* Gb 3,17. †

* **יְגִיעַ** : sf. יְגִיעֲךָ, יְגִיעֶךָ, יְגִיעוֹ, וִיגִיעֲכֶם, plur. sf. יְגִיעֵי: – 1. *pena, lavoro faticoso* Is 55,2; > – 2. *guadagno, profitto* Os 12,9, יְגִיעַ כַּפַּיִם Ag 1,11.

* **יְגִיעָה** : cs. יְגִעַת: *fatica, pena* Qo 12,12. †

יָגְלִי : n. pr. m.

יגע : **qal**: pf. יָגְעָה, יָגַעְתָּ, יָגַעְתְּ, יָגָעְנוּ; impf. יִיגַע, תִּיגַע, יִ(י)גְעוּ: – 1. *essere stanco*: ass. Is 40,28, c. בְּ Is 57,10; – 2. *stancarsi*: ass. Is 49,4, c. inf. Prv 23,4, c. acc. Is 47,15, c. בְּ Gs 24,13;

pi: impf. תְּיַגַּע: – 1. *stancare* Qo 10,15; – 2. c. acc. *imporre una fatica a* (qlc.) Gs 7,3;

hif: pf. הוֹגַעְתֶּם, הוֹגַעְנוּ, sf. הוֹגַעְתַּנִי, הוֹגַעְתִּיךָ: *stancare* (qlc.) Is 43,23s; Ml 2,17. †

יְגָע : *guadagno, profitto* Gb 20,18. †

יָגֵעַ : *stanco* Dt 25,18; 2Sam 17,2; > ~ logoro: דָּבָר Qo 1,8. †

יגר : **qal**: pf. יָגֹרְתָּ/תִּי: c. acc. *aver paura* (di) Gb 3,25, c. מִפְּנֵי Dt 9,19.

יְגַר : parola aramaica: *mucchio*: lett. mucchio della testimonianza Gn 31,47 ➛ aram.). †

יָד : cs. יַד, sf. יָדִי, יָדְךָ, יָדֵךְ, יָדָם, יֶדְכֶם, יְדֵהֶם, du. יָדַיִם, cs. יְדֵי (c. prep. בִּידֵי, מִידֵי), sf. יָדָיו, יָדֵיהוּ, יְדֵ(י)כֶם; plur. יָד(וֹ)ת, cs. יְדוֹת, sf. יְדֹתֶיהָ, יְדֹתָיו: ➛ per uno studio dettagliato i grandi dizionari. – 1. *mano*: dell'u. Gn 3,22, יַד־שְׂמֹאולָם... יַד־יְמִינָם la loro mano sinistra... destra Gdc 7,20; di Dio Is 49,22; – 2. *zampa*: di cane Sal 22,21; – 3. יָד = vari oggetti: a) monumento 1Sam 15,12; b) assi (di ruote) 1Re 7,32; c) tenoni, incastri (della tenda del deserto) Es 26,17; d) bracciolo (del trono) 1Re 10,19; – 4. *pene* Is 57,8; – 5. *sezione* (militare) 2Re 11,7; – 6. indica un *lato*, una *direzione*: אֶל־יָדִי al mio fianco 2Sam 14,30, lato, *riva* (dello Iabbok) Dt 2,37; אֶרֶץ רַחֲבַת־יָדַיִם regione aperta da due lati Gn 34,21, מִיַּד כִּתִּים (che viene) dalla parte dei Kittim Nm 24,24; – 7. יָד ~ potenza, forza: נָתַן בְּיַד rimettere in potere di Gs 6,2, יָדַיִם לָנוּס... la forza di fuggire Gs 8,20, בְּיָד con potenza Is 28,2, יַד־שְׁאוֹל la potenza di שׁ' Sal 89,49, תַּחַת יַד־ sotto l'autorità di Is 3,6, עַל יְדֵי דָוִיד secondo l'autorità (l'ordine) di Davide 2Cr 23,18; – 8. יָד = ricchezza, mezzi: כְּיַד הַמֶּלֶךְ secondo i mezzi del re 1Re 10,13, מִנְחָה מַתַּת יָדוֹ un'offerta secondo i propri mezzi Ez 46,5; – 9. דִּבֶּר... בְּיַד־מֹשֶׁה aveva parlato per mezzo di Mosè Es 9,35; יָד לְפֶה la mano sulla bocca = silenzio! Prv 30,32, cf. שִׂים יָד עַל־פֶּה tacere Gb 21,5.

יִדְאֲלָה : n. l.

יִדְבָּשׁ : n. pr. m.

ידד: **qal**: pf. יַדּוּ: *tirare a sorte* Gl 4,3; Abd 11; Na 3,10. †

יְדִדוּת : (oggetto dell') *amore* Ger 12,7. †

I **ידה** : **qal**: imp. יְדוּ: *tirare* (frecce) Ger 50,14. †

pi: impf. וַיַּדּוּ (< *וַיְיַדּוּ); inf. cs. יַדּוֹת: – 1. *lanciare*: pietre, c. בְּ (contro) Lam 3,53; – 2. tradiz. *abbattere* Zc 2,4. †

II **ידה** : **hif**: pf. הוֹדוּ, הוֹדִינוּ; impf. יְהוֹדֶה e יוֹדֶה־, יוֹדוּ, sf. יוֹדְךָ, יוֹדֶךָּ, אוֹ/תוֹדֶךָּ, אוֹדֶנּוּ, אֲהוֹדֶנּוּ, יְהוֹדוּךָ; imp. הוֹדוּ; inf. cs. ה(וֹ)ד(וֹ)ת; pt. מוֹדֶה, plur. מוֹדִים: *lodare, celebrare*: ass. 2Cr 31,2; c. acc.: Giuda Gn 49,8, יהוה Sal 7,18, שֵׁם יהוה Is 25,1; c. לְ: יהוה Sal 106,1, לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ Sal 106,47;

hitp: pf. הִתְוַדָּה, הִתְוַדּוּ; impf. וָאֶתְוַדֶּה, וַיִּתְוַדּוּ; inf. sf. הִתְוַדֹּתוֹ Q; pt. מִתְוַדֶּה, plur. מִתְוַדִּים: – 1. *fare confessione* (sott. dei peccati): ass. Esd 10,1; – 2. *confessare*: c. acc.: un errore Lv 16,21; – 3. *lodare* (= hif.) c. לְ 2Cr 30,22.

יִדּוֹ : n. pr. m.

יָדוֹן : n. pr. m.

יַדּוּעַ : n. pr. m.

יְדוּתוּן, יְדֻתוּן : n. pr. m.

יַדַּי : n. pr. m.

יָדִיד : cs. יְדִיד, sf. יְדִידוֹ, plur. sf. יְדִידֶיךָ, f. plur. יְדִידוֹת: *prediletto, amico* Is 5,1; Dt 33,12.

יְדִידָה : n. pr. f.

יְדִידְיָהּ : n. pr. m.

יְדִידֹת : *amore*: שִׁיר יְ׳ Sal 45,1. †

יְדָיָה : n. pr. m.

יְדִיעֲאֵל : n. pr. m.

יְדִיתוּן : = יְדוּתוּן n. pr. m.

יִדְלָף : n. pr. m.

ידע : **qal**: pf. יָדַע, יָדַעַתְּ, יָדַעְתָּ(ה), יָדַעְתִּי, יָדְעוּ, יְדַעוּן(!), יְדַעְתֶּם, sf. יְדָעוֹ e יְדָעָנוּ, יְדַעְתִּיךָ, יְדַעְתִּיו/תִּים, יְדַעְתִּין (= *תִּיהֶן-); impf. (וַ)יֵּדַע, יֵדָע, תֵּדְעִי, תֵּדַעְנָה, אֵדְעָה, sf. תֵּדָעוּהָ, אֵדָעֲךָ, יֵדָעֵם, יֵדָעֻנוּ; imp. דַּע, דָּע, דְּעָה, דְּעִי, דְּעוּ, sf. דְּעֵהוּ; inf. ass. יָד(וֹ)עַ, cs. דַּעַת, דֵּעָה; sf. דַּעְתּוֹ; pt. י(וֹ)דֵעַ, f. יֹדַעַת, plur. י(וֹ)דְעִים, cs. י(וֹ)דְעֵי, pass. יְדוּעַ, plur. יְדֻעִים: il verbo, spesso tradotto con *conoscere*, assume vari sensi derivati o figurati di cui solo alcuni possono essere qui riportati: – 1. *rendersi conto* di (ass.) Lv 5,3; – 2. *notare, fare attenzione a* Rt 3,4; – 3. *fare l'esperienza di* Is 47,8; – 4. *occuparsi di* Gn 39,6; – 5. *comprendere* Is 6,9; – 6. *constatare* 1Re 20,7; – 7. *conoscere*: ass. Is 1,3; c. acc. qlc. Gn 29,5, sessualmente 1Re 1,4; c. בְּ: בְּשֵׁם Es 33,12; – 8. *riconoscere* (che): c. כִּי Es 6,7; – 9. *essere sapiente* Qo 9,11; – 10. *sapere* (qlcs.), essere specializzato (in qlcs.): lamento Am 5,16, navigazione (הַיָּם) 1Re 9,27, c. inf. saper suonare 1Sam 16,18;

nif: pf. נוֹדַע, נוֹדְעָה, נוֹדַעְתִּי, נוֹדָעוּ; impf. (וַ)יִּוָּדַע, תִּוָּדְעִי, וְאִוָּדַע; inf. sf. הִוָּדְעִי; pt. נוֹדָע: – 1. *farsi (ri)conoscere*: c. אֵת Is 66,14, c. לְ Rt 3,3; – 2. *essere svelato* Sal 77,20; – 3. *farsi notare* 2Sam 17,19; Is 61,9;

[**pi**: pf. sf. יִדַּעְתָּה: Q יִדַּעְתָּ הַשַּׁחַר: *istruire* Gb 38,12. †]

pu: pt. מְיֻדַּע K Rt 2,1, sf. מְיֻדָּעַי, מְיֻדָּעָיו, f. מְיֻדַּעַת K Is 12,5: *essere conosciuto*: מְיֻדָּעָיו i suoi familiari 2Re 10,11; – 2. *essere proclamato* Is 12,5;

? **po**: pf. יוֹדַעְתִּי (txt. inc.): indicare (al. dare un appuntamento) 1Sam 21,3. †

hif: pf. הוֹדִיעַ, הוֹדַעְתָּ, sf. הוֹדִיעַנִי, הוֹדַעְתָּהּ, הוֹדַעְתִּיךָ; impf. יוֹדִיעַ, וַיֹּדַע, אוֹדִיעַ, נוֹדִיעָה, sf. יוֹדִיעֵנוּ, תּוֹדִיעֵנִי, אוֹדִיעֲךָ, יוֹדִעֵם; imp. הוֹדַע, הוֹדִיעוּ, sf. הוֹדִיעֵנִי; inf. הוֹדִיעַ, sf. הוֹדִיעֵנִי; pt. sf. מוֹדִיעֲךָ, plur. מוֹדִיעִים: – 1. *far sapere* Nm 16,5; – 2. *far conoscere* (~ proclamare) qlcs.: c. acc.: la salvezza Sal 98,2; – 3. *insegnare*: c. acc. a qlc. Gb 38,3, qlcs. Gb 32,7; insegnare qlcs. a qlc. c. acc. + לְ Es 18,20, c. acc. + אֶל Is 38,19, c. 2 acc. Es 33,13; insegnare a qlc. a fare qlcs. ידע + לְ + inf. Sal 90,12; – 4. ידע c. בֵּין insegnare la differenza tra Ez 22,26;

[**hof**: ? pf. הוֹדַע (per הוּ׳); pt. f. מוּדַעַת: essere annunciato Q Is 12,5; ? Lv 4,23.28. †]

hitp: impf. אֶתְוַדַּע; inf. הִתְוַדַּע: farsi conoscere: c. אֶל Gn 45,1; Nm 12,6. †

יָדָע : n. pr. m.

יְדַעְיָה : n. pr. m.

יִדְּעֹנִי : plur. יִדְּעֹנִים: – 1. *negromanzia, negromanti* 1Sam 28,3; – 2. *spirito* Lv 20,27.

יְדֻתוּן : n. pr. m.

יָהּ e יָה : *Yah*: variante e forma abbreviata di יהוה, Es 15,2; Is 12,2 cf. la formula הַלְלוּ־יָהּ Sal 104,35; componente di numerosi n. pr., per es. מַלְכִּיָּה.

יהב : ➛ aram. e הַב.

* יְהָב : sf. יְהָבְךָ: *peso* Sal 55,23. †

יהד : **hitp**: pt. plur. מִתְיַהֲדִים: dichiararsi giudeo, o passare al giudaismo (➛ comm.) Est 8,17. †

* יְהֻד : n. l.

יָהְדַי : n. pr. m.

יֵהוּא : n. pr. m. *Ieu*.

יְהוּא : Qo 11,3 ➛ II הוה.

יְהוֹאָחָז : n. pr. m. *Ioacaz*.

יְהוֹאָשׁ : n. pr. m. *Ioas*.

יְהוּד : n. l.

יְהוּדָה : n. terr., n. pr. m. *Giuda*.

I יְהוּדִי : f. יְהוּדִית e יְהוּדִיָּה: gntl. di יְהוּדָה: – 1. *Giudeo* Ger 43,9; – 2. *giudaico* Est 3,4.

II יְהוּדִי : n. pr. m.

יְהוּדִית : n. pr. f. *Giuditta*; ➛ anche I יְהוּדִי.

יהוה : יְהוָֹה, Q Adonai; יֱהוִֹה, יְהוִה Q Elohim. Vedere le opere di teol. bibl. e HAL. La traduzione “Signore” vuole rendere la parola אֲדֹנָי; quella di “l’Eterno” è un tentativo di rendere una etimologia basata sul vb. היה “essere”, ma in una prospettiva non ebraica.

יְהוֹזָבָד : n. pr. m.

יְהוֹחָנָן : n. pr. m. > *Giovanni*.

יְהוֹיָדָע : n. pr. m.

יְהוֹיָכִין, יְהוֹיָכִן : n. pr. m.

יְהוֹיָקִים : n. pr. m.

יְהוֹיָרִיב : n. pr. m.

יְהוּכַל : n. pr. m.

יְהוֹנָדָב : n. pr. m.

יְהוֹנָתָן : n. pr. m. *Gionata.*

יְהוֹסֵף : n. pr. m. (< יוֹסֵף).

יְהוֹעַדָּה : n. pr. m.

יְהוֹעַדָּן : n. pr. f.

יְהוֹצָדָק : n. pr. m.

יְהוֹרָם : n. pr. m. *Ioram.*

יְהוֹשֶׁבַע : n. pr. f.

יְהוֹשַׁבְעַת : → יְהוֹשֶׁבַע.

יְהוֹשׁוּעַ : n. pr. m. *Giosuè.*

I יְהוֹשָׁפָט : n. pr. m. *Giosafat.*

II יְהוֹשָׁפָט : n. reg.: עֵמֶק יְ׳.

יָהִיר : *orgoglioso* Ab 2,5; Prv 21,24. †

יַהֵל : → אהל.

יְהַלֶּלְאֵל : n. pr. m.

יַהֲלֹם, יַהֲלֹם : nome di una pietra preziosa non identificata; tradiz. diaspro Es 28,18.

יַהַץ : n. l. loc. יַהְצָה, יָהְצָה.

יוֹאָב, יֹאָב : n. pr. m. *Ioab.*

יוֹאָח : n. pr. m.

יוֹאָחָז : n. pr. m.

יוֹאֵל : n. pr. m. *Gioele.*

יוֹאָשׁ, יֹאָשׁ : n. pr. m. *Ioas.*

יוֹב : n. pr. m.

I יוֹבָב : n. pop.

II יוֹבָב : n. pr. m.

יוֹבֵל, יֹבֵל : plur. יוֹבְלִים: – 1. *montone* Gs 6,5; – 2. שְׁנַת הַיּ׳ anno del *giubileo* Lv 25,13.

I יוּבַל : *canale* Ger 17,8. †

II יוּבָל : n. pr. m.

יוֹזָבָד : n. pr. m.

יוֹחָא, יֹחָא : n. pr. m.

יוֹחָנָן : n. pr. m. > *Giovanni.*

יוּטָּה : n. l.

יוֹיָדָע : n. pr. m.

יוֹיָכִין : n. pr. m.

יוֹיָקִים : n. pr. m.

יוֹיָרִיב : n. pr. m.

יוֹכֶבֶד : n. pr. f.

יוּכַל : n. pr. m.

I יוֹם : sf. יוֹמְךָ, du. יוֹמַיִם/מַיִם, plur. יָמִים, cs. יְמֵי (cf. וִימֵי, בִּימֵי), sf. יָמָיו, יְמֵיכֶם; altri plur. יָמִין Dn 12,13, plur. cs. יְמוֹת: – 1. *giorno*: in opposizione alla notte Gn 1,5; – 2. *giorno, giornata* Es 20,9; – 3. giorno = *epoca*: יוֹם צָרָה 2Re 19,3; – 4. giorno = *giorno di festa* יוֹם כִּפֻּרִים Lv 23,28; – 5. giorno = giorno in cui è accaduto un avvenimento: יוֹם יִזְרְעֶאל Os 2,2; – 6. יוֹם יהוה giorno di יהוה, → teol. bibl.; – 7. הַיּוֹם *oggi*, כְּהַיּוֹם adesso 1Sam 9,13; – 8. plur. יָמִים: a) (sette) giorni Gn 8,10; b) alcuni giorni, un certo tempo 1Re 17,15; מִיָּמִים Gdc 11,4; c) יָמִים = durata della vita: יְמֵי שָׁנָיו Qo 6,3,

מִיָּמֶיךָ da quando tu sei in vita Gb 38,12; ~ epoca בַּיָּמִים הָהֵם Gn 6,4; e) יָמִים = un anno: עֲשֶׂרֶת כֶּסֶף לַיָּמִים dieci pezzi d'argento all'anno Gdc 17,10.

? II **יוֹם** : ➛ HAL, al. = I יוֹם: – 1 *vento, tempesta* Ct 2,17; 4,6; – 2. *soffio* Gb 30,25. †

יוֹמָם : avv. di *giorno* Ez 12,3.

יָוָן : plur. יְוָנִים: – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop. (Greci).

יָוֵן : cs. יְוֵן: *il fango* Sal 40,3; 69,3. †

יוֹנָדָב : n. pr. m.

I **יוֹנָה** : cs. יוֹנַת, sf. יוֹנָתִי, plur. יוֹנִים, cs. יוֹנֵי: *colomba* Gn 8,8.

II **יוֹנָה** : n. pr. m. *Giona.*

III **יוֹנָה** : חֶרֶב הַיּוֹ׳ ➛ ינה.

* **יְוָנִי** : gntl. di יָוָן; plur. יְוָנִים.

יוֹנֵק : plur. יוֹנְקִים, cs. יוֹנְקֵי: – 1. *lattante, bambino* Sal 8,3; – 2. metaf. *ramoscello* Is 53,2.

יוֹנֶקֶת : sf. יוֹנַקְתּוֹ, plur. sf. יֹ(ו)נְקוֹתֶיהָ: *ramoscello* Ez 17,22.

יוֹנָתָן : n. pr. m. *Gionatan.*

יוֹסֵף : n. pr. m., > n. trib. > nome del regno di Israele: *Giuseppe.*

יוֹסִפְיָה : n. pr. m.

יוֹעֵאלָה : n. pr. m.

יוֹעֵד : n. pr. m.

יוֹעֶזֶר : n. pr. m.

יוֹעֵץ, יֹעֵץ : pt. di ➛ יעץ: sf. יוֹעֲצֵךְ, plur. יֹ(ו)עֲצִים, cs. יֹעֲצֵי: *consigliere* Gb 3,14, פֶּלֶא יוֹעֵץ consigliere in cose meravigliose o consigliere meraviglioso Is 9,5.

* **יוֹעֶצֶת** : sf. יוֹעַצְתּוֹ: *consigliera* 2Cr 22,3.

יוֹעָשׁ : n. pr. m.

יוֹצֵאת : senso inc., ➛ comm., HAL: aborto, al. uscita Sal 144,14. †

יוֹצָדָק : n. pr. m.

יוֹצֵר, יֹצֵר (➛ יצר qal pt.) : plur. יוֹצְרִים, cs. יֹצְרֵי־: – 1. *vasaio* Ger 18,4, נֵבֶל יוֹצְרִים = brocca di terra cotta Is 30,14; > – 2. *fonditore* Zc 11,13.

יוֹקִים : n. pr. m.

יוֹרֶא : *dissetato* Prv 11,25. †

I **יוֹרֶה** : pt. qal di I ירה, plur. יֹ(ו)רִים: *tiratore* (arciere), 1Cr 10,3b; 2Cr 35,23. †

II **יוֹרֶה** : *prime piogge* Dt 11,14.

יוֹרָה : n. pr. m.

יוֹרַי : n. pr. m.

יוֹרָם : n. pr. m. *Ioram.*

יוּשַׁב חֶסֶד : n. pr. m.

יוֹשִׁבְיָה : n. pr. m.

יוֹשָׁה : n. pr. m.

יוֹשַׁוְיָה : n. pr. m.

יוֹשָׁפָט : n. pr. m.

יוֹתָם : n. pr. m. *Iotam.*

יוֹתֵר, יֹתֵר : – 1. *resto* 1Sam 15,15; – 2. *vantaggio, superiorità* Qo 6,8, c. מִן vantaggio su Est 6,6; – 3. avv. *a dismisura, troppo* Qo 7,16.

יְזוּאֵל : 1Cr 12,3 K: n. pr. m.

יְזִיאֵל : 1Cr 12,3 Q: n. pr. m.

יִזִּיָּה : n. pr. m.

יָזִיז : n. pr. m.

יִזְלִיאָה : n. pr. m.

יזן : **pu**: pt. plur. מְיֻזָּנִים Q o **hof**. pt. plur. מוּזָנִים K: *essere in calore* (di animali) Ger 5,8. †

יַזַנְיָה(וּ) : n. pr. m.

* **יֶזַע** : יֶזַע: *sudore* Ez 44,18. †

יִזְרָח : txt. inc. ➛ comm.; ? n. pr. m.

יִזְרַחְיָה : n. pr. m.

I **יִזְרְעֶאל** : n. pr. m.

II **יִזְרְעֶאל** : n. l. *Izreel.*

יִזְרְעֵאלִי : f. יִזְרְעֵ(א)לִית: gntl. di יִזְרְעֶאל.

יְחֻבָּה : txt. inc. ➛ comm., ? n. pr. m. (➛ חֻבָּה).

יחד : **qal**: impf. תֵּחַד: *essere riunito* (a), *riunirsi*: c. בְּ Gn 49,6, c. אֵת Is 14,20. †

pi: imp. יַחֵד: *raccogliere, concentrare* Sal 86,11. †

יַ֫חַד : – 1. *unità* 1Cr 12,18; – 2. *insieme* 1Sam 11,11; Sal 49,3; – 3. = *nello stesso tempo* Is 42,14.

יַחְדָּו, יַחְדָּיו : – 1. *insieme* Es 19,8; Am 1,15; > tanto l'uno quanto l'altro Dt 15,22; – 2. in un sol colpo > immediatamente Sal 4,9.

יַחְדּוֹ : n. pr. m.

יַחְדִּיאֵל : n. pr. m.

יֶחְדְּיָ֫הוּ : n. pr. m.

יְחוּאֵל : n. pr. m. ➛ יְחִיאֵל.

יַחֲזִיאֵל : n. pr. m.

יַחְזְיָה : n. pr. m.

יְחֶזְקֵאל : n. pr. m. *Ezechiele.*

יְחִזְקִיָּה : n. pr. m. *Ezechia.*

יְחִזְקִיָּ֫הוּ : n. pr. m. *Ezechia.*

יַחְזֵרָה : n. pr. m.

יְחִיאֵל : n. pr. m.

יְחִיאֵלִי : gntl. di יְחִיאֵל.

יָחִיד : plur. יְחִידִים, f. יְחִידָה, sf. יְחִידָתִי: – 1. *unico* Gn 22,2; – 2. *solitario, isolato* Sal 68,7; – 3. metaf. יְחִידָתִי ~ la mia vita Sal 22,21.

יְחִיָּה : n. pr. m.

יָחִיל : senso inc., טוֹב וְיָחִיל וְדוּמָם tradiz. è bene attendere in silenzio Lam 3,26. †

יחל : ➛ HAL: **nif**: pf. o inf. נוֹחֲלָה; impf. וַיִּיָּחֶל K: *attendere* Gn 8,12; Ez 19,5. †

pi: pf. יִחַלְתִּי, יִחֲלוּ e יִחֵלוּ, יִחַלְנוּ, sf. יִחַלְתָּנִי; impf. יְיַחֵל, וַיְּיַחֵל (cf. anche חלל), אֲיַחֵלָה, יְיַחֵלוּ, יְיַחֵלוּן; imp. יַחֵל; pt. מְיַחֵל, plur. מְיַחֲלִים: *attendere*: ass. Sal 71,14, c. אֶל Is 51,5, c. לְ Gb 29,21, c. לְ + inf. Ez 13,6;

hif: pf. הוֹחַלְתִּי; impf. אוֹחִיל/לָה, תּוֹחֵל; imp. הוֹחִילִי: *attendere*: ass. 1Sam 10,8, c. לְ Sal 38,16.

יַחְלְאֵל : n. pr. m.

יַחְלְאֵלִי : gntl. di יַחְלְאֵל.

יחם : **qal**: impf. וַיֵּחַמְנָה, וַיֶּחֱמוּ(!): *essere in calore* (di animali) Gn 30,38s. †

pi: pf. sf. יֶחֱמַתְנִי; inf. יַחֵם, sf. 3a pers. f. לְיַחֲמֵנָּה: – 1. *essere in calore* Gn 30,41a, > concepire Sal 51,7; – 2. *far entrare in calore* Gn 30,41b.

יַחְמוּר : *capriolo* Dt 14,5; 1Re 5,3. †

יַחְמַי : n. pr. m.

יָחֵף : a piedi nudi 2Sam 15,30.

יַחְצְאֵל : n. pr. m.

יַחְצְאֵלִי : gntl. di יַחְצְאֵל.

יַחֲצִיאֵל, יַחְצִיאֵל : n. pr. m.

יחר : 2Sam 20,5, ➛ אחר hif.

יחש : **hitp**: pf. הִתְיַחְשׂוּ; inf. cs. הִתְיַחֵשׂ, sf. הִתְיַחְשָׂם; pt. plur. מִתְיַחְשִׂים: *essere registrato* (in una lista genealogica) Esd 8,3; l'inf. viene usato come sostantivo *lista genealogica* 1Cr 4,33.

יַחַשׂ : סֵפֶר הַיַּ׳ *registro genealogico* Ne 7,5. †

יַחַת : n. pr. m.

יֵחַת : ➛ חתת nif., o נחת qal.

יטב : **qal**: impf. יִ(י)טַב, תִּיטַב, תִּיטְבִי (per תִּי׳): – 1. *essere buono, bene*: c. בְּעֵינֵי = piacere Est 2,4, c. לְ Dt 4,40, c. לִפְנֵי = piacere Ne 2,5, c. מִן = essere migliore di Na 3,8 (o hif.); – 2. יטב c. sogg. לֵב: *essere gioioso* Gdc 18,20;

hif : pf. הֵיטִ(י)ב, הֵיטַבְתָּ, הֵיטַבְתִּי (forma mista טוב/יטב), הֵיטִיבוּ, הֵטַבְנוּ, sf. הֵיטִבֵךְ; impf. יֵיטִ(י)ב, יֵיטֶב, וַיֵּיטֶב, תֵּיטִבִי, אֵיטִיב/בָה; imp. הֵיטִיבִי, הֵיטִיבָה; inf. ass. הֵיטֵ(י)ב, cs. הֵ(י)טִיב, sf. הֵיטִיבִי; pt. מֵ(י)טִ(י)ב, plur. מֵיטִיבִים, cs. מֵיטִ(י)בֵי: - 1. *fare* (qlcs.) *bene* (= comportarsi bene): ass. Gn 4,7, c. acc. דֶּרֶךְ Ger 7,3, c. מַעֲלָל Ger 35,15; - 2. *fare del bene* (a qlc.), *essere benevolo* (verso qlc.): c. acc. Dt 28,63, c. לְ Sal 51,20, c. עִם Gn 32,10; - 3. *fare* (qlcs.) *bene*: c. פָּנִים = rendere il viso gioioso Prv 15,13, c. לִרְאוֹת vedere bene Ger 1,12, c. כָּל־אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ Dt 5,28; – 4. inf. הֵיטֵב = avv. *bene*: fai bene ad irritarti? Gio 4,4.

יָטְבָה : n. l.

יָטְבָתָה : n. l.

יֻטָּה : n. l.

יְטוּר : n. pr. m. e n. pop.

יַיִן : יַיִן, cs. יֵין e יֵין, sf. יֵינִי, יֵינֵךְ: *vino*: לֶחֶם וָיָיִן Gn 14,18, נֵבֶל יַיִן 1Sam 1,24, מִשְׁתֵּה הַיַּיִן festa in cui si beve vino Est 5,6.

יִיסַךְ : ➛ סוך.

יַךְ : ➛ נכה hif.

יְכָוְנְיָה : Q יְכָנְיָה: n. pr. m. = ➛ יְהוֹיָכִין.

יכח : **nif**: impf. נִוָּכְחָה; pt. נוֹכָח, f. נֹכַחַת: - 1. *discutere*: ass. Is 1,18, c. עִם Gb 23,7; - 2. essere considerato (dichiarato) senza rimprovero Gn 20,16. †

hif: pf. הוֹכִ(י)חַ, הוֹכַחְתָּ, sf. הוֹכַחְתִּיו; impf. יוֹכִחַ, וַיּוֹכַח, אוֹכִחַ, יוֹכִיחוּ, sf. יוֹכִיחֵנִי, יוֹכִחֵךְ, יוֹכִחֶנּוּ, אוֹכִחֲךָ/חֶךָ, תּוֹכִחֶךָ; imp. הוֹכַח; inf. ass. הוֹכֵחַ, cs. הוֹכִיחַ e הוֹכַח; pt. מוֹכִיחַ, plur. מוֹכִיחִים: – 1. *giudicare, decidere*

Is 11,3, > destinare qlc. a, c. acc. + לְ Gn 24,14; – 2. *citare in giudizio* Os 4,4; – 3. *riprendere* (qlc.), *fare rimproveri* (a qlc.), c. acc. Gb 13,10; – 4. *punire*: ass. Sal 94,10, c. acc. Sal 38,2; – 5. pt. מוֹכִיחַ = *giudice* Am 5,10;

hof: pf. הוּכַח: *essere avvertito* Gb 33,19.

hitp: impf. יִתְוַכָּח: *entrare in lite* (con), c. עִם Mic 6,2. †

יְכִילְיָה : leggere יְכָלְיָה: n. pr. f.

יָכִין : n. pr. m.

יָכִינִי : gntl. di יָכִין.

יכל : **qal**: pf. יָכֹ(וֹ)ל, יָכֹלְתִּי, יָכֹלְתָּ, וְיָכָלְתָּ, יָכְלוּ, יָכֹלוּ, sf. יְכָלְתִּיו; impf. יוּכַל, וַיֻּכַל, אוּכַל, יוּכְלוּ e יֻכְלוּ, יוּכְלוּן, נוּכְלָה, נוּכַל; inf. ass. יָכ(וֹ)ל, cs. יְכֹלֶת: – 1. *essere capace di, potere*: a) ass. Gn 29,8; b) c. acc. לֹא אוּכַל אָוֶן non posso (sott. sopportare) il peccato Is 1,13; c) c. לְ + pron. לֹא אוּכַל לָהּ non posso (raggiungerla) Sal 139,6; d) c. מִן Gb 31,23; e) c. inf. Es 2,3, c. לְ + inf. Gn 13,16; f) preceduto da inf. Gb 4,2; g) c. vb. finito אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי come posso vedere? Est 8,6; – 2. *prevalere su, vincere*: ass. Os 12,5, c. לְ prevalere su Gn 32,26.

יְכָלְיָהוּ : n. pr. f.

יְכָנְיָה(וּ) : n. pr. m. → יְהוֹיָכִין.

ילד : **qal**: pf. יָלַד, יָלְדָה, יָלַדְתִּי, יָלְדוּ, sf. יְלִדְתִּךְ, יְלִדְתִּנִי (2a pers. f. sg.), יְלִדְתִּיךָ (1a pers.); impf. יֵ/תֵּלֵד, יֵלֵד, וַתֵּלֶד, יֵלְדוּ, וַיֵּלְדוּ, תֵּלַדְנָה/ן; inf. ass. יָלוֹד, cs. לֶדֶת, c. prep. לָלֶדֶת e לָלַת (< lāladt) e לְלֶדָה, sf. לִדְתִּי, לִדְתֵּנָה; pt. יֹ(וֹ)לֵד, f. יֹלֶדֶת e יוֹלֵדָה, plur. יוֹלְדוֹת, sf. יוֹלַדְתֵּךְ, יוֹלַדְתְּכֶם, pass. יָלוּד, cs. יְלוּד, plur. הַיְּלוּדִים: – 1. generare (uomini e animali): ass. 1Re 3,18, c. acc. Gn 4,1; יְלוּד אִשָּׁה nato dalla d. Gb 25,4; – 2. metaf.: con diversi soggetti: un u. (Mosè) Nm 11,12, una città (Gerusalemme) Is 51,18, i malvagi Gb 15,35, Dio Sal 2,7; – 3. metaf. *deporre* uova Ger 17,11;

nif: pf. נוֹלַד, נוּלְּדוּ (forma mista nif./pu., leggere נוֹלְדוּ); impf. יִוָּלֵד, וַיִּוָּלֵד, יִוָּלְדוּ; inf. הִוָּלֵד, sf. הִוָּלְדוֹ/דָהּ; pt. נוֹלָד, נוֹלַד־, plur. נוֹלָדִים: *essere generato, nato* (uomini e animali) 2Sam 5,13; Os 2,5;

pi: inf. sf. יַלֶּדְכֶן; pt. f. מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת: – 1. c. acc. *aiutare* (una d.) *a partorire, partorire* (qlc.) Es 1,16; – 2. pt. f. = *levatrice* Gn 35,17;

pu: יוּלַּד, יֻלַּד, יֻלְּדָה, יֻלַּדְתִּי, יֻלְּדוּ; pt. יוּלָּד (per מְיֻלָּד): – 1. *essere generato* Gn 50,23; – 2. metaf. sogg. le montagne Sal 90,2;

hif: pf. הֹ(וֹ)לִ(י)ד, הוֹלַדְתָּ, הוֹלִ(י)דוּ, sf. הוֹלִידָהּ; impf. יוֹלִיד, וַיּוֹלֶד, תּוֹלִיד, אוֹלִיד; imp. הוֹלִידוּ; inf. ass. הוֹלֵיד, sf. הוֹלִידוֹ; pt. מוֹלִיד, plur. מוֹלִדִים: – 1. *generare*: ass. (sogg. Dio) Is 66,9, c. acc. (sogg. un padre) Gn 5,3ss, c. מִן אִשָּׁה 1Cr 8,9; – 2. metaf. *generare*: c. acc.: la rugiada Gb 38,28, il male Is 59,4;

hof: inf. הֻלֶּדֶת e הוּלֶּדֶת: *essere generato* Gn 40,20; Ez 16,4s. †

hitp: impf. וַיִּתְיַלְדוּ: farsi iscrivere in una lista genealogica, al.: dimostrare la propria ascendenza Nm 1,18. †

יֶלֶד : plur. יְלָדִים, cs. יַלְדֵי, sf. יַלְדֵיהֶם: – 1. *fanciullo* (= bimbo), spesso *ragazzo* Es 2,3; – 2. *fanciullo* = ragazzino 1Sam 1,2; – 3. *ragazzo* = giovanetto

Dn 1,4; – 4. *piccolo* (di un animale): del corvo Gb 38,41.

יַלְדָּה : plur. יְלָדוֹת: – 1. *fanciulla* Zc 8,5; – 2. *ragazza* Gn 34,4; Gl 4,3. †

יַלְדוּת : sf. יַלְדֻתְךָ/יַלְדוּתֶךָ: – 1. *giovinezza* Qo 11,9s; – 2. Sal 110,3 txt. inc. tradiz. giovinezza, ➛ comm. †

ילה : **qal**: impf. וַתֵּלַהּ (➛ anche להה): *preoccuparsi* Gn 47,13. †

יִלּוֹד : plur. יִלּ(וֹ)דִים: *nato, che è nato*: c. לְ a (qlc.) 2Sam 12,14.

יָלוֹן : n. pr. m.

* **יָלִיד** : cs. יְלִיד, plur. cs. יְלִידֵי: – 1. *figlio* > *discendente* Nm 13,22; – 2. יְלִיד בַּיִת *schiavo nato in casa del padrone* Gn 14,14.

ילל : **hif**: pf. הֵילִיל; impf. יְיֵלִיל, אֵילִיל, אֲיֵלִילָה, תְּהֵילִילוּ, יְ/תְּיֵלִּילוּ; imp. הֵילֵל, הֵילִ(י)לִי/לוּ: *urlare, gridare* Ger 25,34, c. מִן in occasione di Is 65,14, c. לְ a causa di qlc. Is 16,7, c. עַל a causa di qlc. Ger 51,8.

יְלֵל : *urlo* Dt 32,10. †

יְלָלָה : cs. יִלְלַת, sf. יִלְלָתָהּ: *urlo* Sof 1,10.

יָלַע : Prv 20,25, ➛ I לעע.

יַלֶּפֶת : *dermatosi* Lv 21,20; 22,22. †

יֶלֶק : specie di *cavalletta* (? locusta) Gl 1,4.

יַלְקוּט : *bisaccia* 1Sam 17,40. †

I **יָם** : cs. יָם (in יָם הַמֶּלַח) e יַם (in יַם־סוּף), loc. יָמָּה, sf. יַמָּהּ, plur. יַמִּים: – 1. *mare*: הַיָּם הַגָּדוֹל = il Mediterraneo Gs 1,4, יָם־כִּנֶּרֶת lago di Genesaret (= mare di Tiberiade) Nm 34,11, יָם הַמֶּלַח = mar Morto Gn 14,3; –2. יָם = un grande *fiume*: Eufrate Ger 51,36; – 3. *oceano cosmico* Am 9,3; – 4. il "mare di bronzo" del tempio di Salomone 1Re 7,24;– 5. ? n. d. Sal 74,13; Gb 7,12; 26,12.

יָמָּה : loc. di יָם: *ad ovest* Gn 13,14.

יְמוּאֵל : n. pr. m.

יְמוֹנִי : ➛ יְמָנִי.

יְמִימָה : n. pr. f.

I **יָמִין** : cs. יְמִין (c. prep. מִימִין, בִּימִין), sf. יְמִינִי/נוֹ: – 1. *la destra*: לִימִינוֹ alla sua destra 1Re 2,19; > – 2. *la mano destra* Gdc 5,26; – 3. avv. *a destra*: סוּר יָמִין deviare a destra Dt 2,27; – 4. *il sud, meridionale*: צָפוֹן וְיָמִין il nord e il sud Sal 89,13, אֶל־הַיּ׳ Ez 1,10, עַל־הַיּ׳ 2Sam 2,19; c. מִן a destra: מִימִינֶךָ Ez 16,46, מִימִין לְ a destra di 2Re 23,13.

II **יָמִין** : n. pr. m.

יָמִינִי : gntl. di II יָמִין.

יְמָנִי : Q יְמָנִי, K יְמִינִי: *destra* (:: sinistra) Ez 4,6; 2Cr 3,17. †

יְמִינִי : gntl. di בִּנְיָמִין.

יִמְלָה, יִמְלָא : n. pr. m.

יַמְלֵךְ : n. pr. m.

יֵמִם : senso inc., tradiz. sorgenti calde o n. l. Gn 36,24. †

ימן : **hif**: impf. אֵימִנָה, תְּאֵמִנוּ; imp. הֵימִינִי; inf. הֵימִין; pt. plur. מַיְמִינִים: – 1. *andare a destra* Is 30,21; – 2. *usare la mano destra* 1Cr 12,2.

יִמְנָה : n. pr. m.

יְמָנִי : avv. – 1. *a destra*; – 2. *a sud*.

יִמְנָע : n. pr. m.

ימר : **hif**: pf. הֵימִיר: *scambiare* Ger 2,11;

hitp: impf. תִּתְיַמָּרוּ Is 61,6: txt. inc. ➛ HAL: ? vb. אמר: cambiare o mangiare.

יִמְרָה : n. pr. m.

? ימשׁ : **hif**: impf. sf. הֵימִשֵׁנִי K: txt. inc. (< ? משׁשׁ o ימשׁ: leggere Q הֲמִשֵּׁנִי), tradiz. tastare Gdc 16,26. †

ינה : **qal**: pt. plur. יוֹנִים, f. sg. יוֹנָה: *opprimere* Ger 46,16;

hif: pf. הוֹנָה, הוֹנוּ; impf. יוֹנֶה, תּ(וֹ)נוּ, sf. תּוֹנֻנוּ; inf. sf. הוֹנֹתָם; pt. sf. מוֹנַיִךְ: *opprimere, maltrattare* Ez 18,7.

יָנוֹחַ : n. l.

יָנוּם : n. l.

יָנִי : ➛ נוא hif.

* יְנִיקָה : plur. sf. יְנִיקוֹתָיו: *ramoscello* Ez 17,4. †

ינק : **qal**: pf. יָנַקְתְּ, יְנַקְתֶּם; impf. יִינָק, תִּינָקִי, יִינָקוּ, תִּינְקוּ; pt. יוֹנֵק, plur. יוֹנְקִים, cs. יוֹנְקֵי: – 1. *succhiare* Is 60,16; – 2. metaf. attirare Dt 33,19; – 3. metaf. pt. יוֹנֵק giovane germoglio Is 53,2;

hif: pf. הֵינִיקָה, הֵנִיקוּ; impf. תֵּינִק, וַתֵּנֶק, sf. וַיֵּנִקֵהוּ, וַתְּנִיקֵהוּ (➛ נוק); imp. sf. הֵינִיקִהוּ; inf. לְהֵינִיק; pt. f. ➛ מֵינֶקֶת: – 1. *allattare* 1Re 3,21; – 2. *dare da inghiottire* Dt 32,13.

יַנְשׁוּף e יַנְשׁוֹף : *ibis* Lv 11,17.

I יסד : **qal**: pf. יָסַד, יָסַדְתָּ, sf. יְסָדָהּ, יְסַדְתּוֹ, יְסַדְתִּיךָ; inf. לִיסוֹד, לְיַסּוֹד e לִיסּוֹד: forme miste qal. e pi.; sf. יָסְדִי; pt. יֹסֵד: – 1. *fondare*: il tempio Esd 3,12, una città Is 54,11, la terra Is 48,13; – 2. fare un mucchio 2Cr 31,7; – 3. *fissare* Sal 104,8;

nif: impf. תִּוָּסֵד; inf. sf. הִוָּסְדָהּ: *essere fondato* Es 9,18; Is 44,28;

pi: pf. יִסַּד, יִסְּדוּ; impf. sf יְיַסְּדֶנָּה; inf. לְיַסֵּד: – 1. *fondare*: città Gs 6,26; – 2. *assegnare* 1Cr 9,22;

pu: pf. יֻסַּד; pt. מְיֻסָּד, plur. מְיֻסָּדִים, f. cs. מְיֻסְּדוֹת: – 1. *essere fondato* 1Re 6,37; – 2. pt. K *מְיֻסָּדוֹת base, fondamento Ez 41,8;

hof: inf. הוּסַד; pt. מוּסָד: – 1. *essere fondato* Is 28,16; Esd 3,11; – 2. ? essere determinato, fissato 2Cr 3,3. †

II יסד : **nif**: pf. נוֹסְדוּ; inf. sf. הִוָּסְדָם: *cospirare* Sal 2,2; 31,14. †

יְסֻד : Esd 7,9: txt.! ➛ HAL e comm.

יְסֹד : ➛ יסד qal.

יְסוֹד : sf. יְסוֹדוֹ/דָם, plur. sf. יְסֹדֶיהָ, יְס(וֹ)ד(וֹ)תֶיהָ: – 1. *fondamenta*: di un muro Ez 13,14; – 2. *base, zoccolo*: dell'altare Es 29,12; – 3. metaf. יְסוֹד עוֹלָם Prv 10,25.

* יְסוּדָה : sf. יְסוּדָתוֹ: *fondazione* Sal 87,1. †

יִסּוֹר : ~ censore Gb 40,2. †

יְסוּרַי : Ger 17,13: txt. inc. ➛ comm.

יִסְכָּה : n. pr. f.

יִסְמַכְיָהוּ : n. pr. m.

יסף : **qal**: pf. יָסַף, יָסַפְתָּ, יָסְפוּ; imp. סְפוּ (al. ➛ ספה); inf. cs. סְפוֹת (al. ➛ ספה); pt. יוֹסֵף, plur. יֹסְפִים: – 1. *aggiungere*: ass. Dt 5,22, c. acc. Is 29,19, c. acc. + עַל Lv 26,21; – 2. יסף + inf. (con o senza לְ) può essere usato come una specie di verbo ausiliare: *continuare* (a) Dt 5,25; – 3. con negazione (e talvolta con עוֹד) יסף significa *smettere di* o *non fare più*… 2Sam 2,28;

nif: pf. נוֹסַף, נוֹסְפָה; pt. נוֹסָף, plur. נוֹסָפוֹת: – 1. *essere aggiunto*, c. עַל Nm 36,3; – 2. *unirsi*, c. עַל Es 1,10;

hif: pf. הֹסִיף, הוֹסַפְתָּ; impf. יֹ(וֹ)סִ(י)ף, יוֹסֵף, וַיֹּ(וֹ)סֶף, תֹּ(וֹ)סִ(י)ף, וַתֹּוסֶף, תּוֹסֵף, תּוֹסַף, תּוֹסְףְ, אֹסְפָה, יֹ(וֹ)סִ(י)פוּ(ן), תֹּאסִיפוּן; inf. cs. הֹ(וֹ)סִיף; pt. plur. מוֹסִפִים: – 1. *aggiungere*: c. acc. Is 1,5, c. acc. + אֶל 1Re 10,7, c. acc. + לְ Sal 120,3, c. עַל Sal 61,7, c. acc. + עִם Prv 10,22; – 2. *continuare* (a) ➛ qal. nº 2: c. inf. Am 7,8, c. inf. + לְ Gn 4,2, c. impf. Prv 23,35; יסף hif. con negazione (➛ qal. nº 3) Os 1,6; – 3. notare la formula כֹּה יַעֲשֶׂה יהוה וְכֹה יוֹסִיף che יהוה faccia questo e anche quello, cioè che יהוה infligga il peggiore dei castighi 1Re 2,23.

I **יסר** : **qal**: impf. sf. יִסְּרֵנִי, אֶסֳּרֵם; pt. יֹסֵר: *ammonire* (al. punire) Is 8,11;

nif: impf. יִוָּסֵר, תִּוָּסְרוּ; imp. הִוָּסְרִי/רוּ: *accettare la lezione* Sal 2,10;

pi: pf. יִסַּר, יִסַּרְתָּ, יִסְּרוּ, sf. יִסְּרַנִי, יִסְּרוֹ, יִסַּרְתּוּ, יִסְּרוּנִי; impf. יְיַסֵּר, אֲיַסֵּר, sf. תְּיַסְּרֵנִי, תְּיַסְּרֶנּוּ; imp. יַסֵּר, sf. יַסְּרֵנִי; inf. ass. יַסֹּר, cs. לְיַסְּרָה, sf. יַסֶּרְךָ; pt. sf. מְיַסֶּרְךָ: – 1. *correggere, punire* 1Re 12,11; – 2. *insegnare, educare* Dt 8,5;

hif: impf. sf. אַיְסִרֵם (txt. inc.) *punire* Os 7,12. †

nitpa: pf. נִוַּסְּרוּ (< *נִתְוַסְּרוּ) *essere avvertito* Ez 23,48. †

II **יסר** : ➛ HAL: **pi**: pf. יִסַּרְתִּ/תִּי: *fortificare* Os 7,15, ? Gb 4,3. †

יִסֹּר : *comandante* (al. *istruttore*, ➛ comm.) 1Cr 15,22. †

* **יָע** : plur. יָעִים, cs. יְעֵי: *pala* Es 27,3.

I **יַעְבֵּץ** : n. l.

II **יַעְבֵּץ** : n. pr. m.

יעד : **qal**: pf. sf. יְעָדָהּ, יְעָדוֹ; impf. sf. יִיעָדֶנָּה: – 1. *fissare* (tempo) 2Sam 20,5, c.acc. pers. (sott. un incontro a qlc.) Ger 47,7; – 2. *attribuire*: c. acc. + לְ Es 21,8. †

nif: pf. נֹ(וֹ)עַדְתִּי, נוֹעֲדוּ, נוֹעָדוּ; impf. אִוָּעֵד, וַיִּוָּעֲדוּ, נִוָּעֵד, נִוָּעֲדָה; pt. plur. נֹ(וֹ)עָדִים: – 1. *convenire, accordarsi* (per): ass. Am 3,3, c. לְ + inf. Gb 2,11; – 2. *radunarsi* 1Re 8,5; – 3. *far lega*, c. עַל Nm 14,35; – 4. *farsi incontrare* (Dio), c. לְ Es 25,22;

hif: impf. sf. יוֹעִידֵנִי e יְעִדֵנִי: *citare* (in giudizio) Ger 49,19 // 50,44; Gb 9,19. †

hof: pt. plur. מוּעָדִים, f. מֻעָדוֹת: – 1. *essere radunato* Ger 24,1; – 2. ? ricevere un ordine, essere richiesto Ez 21,21 (txt.!). †

יֶעְדִּי : Q יֶעְדּוֹ, K יֶעְדִּי: n. pr. m.

יעה : **qal**: pf. יָעָה *spazzare* Is 28,17. †

יְעוּאֵל : n. pr. m.

יְעוּץ : n. pr. m.

יָעוּר : n. pr. m.

יְעוֹרִים : ➝ I יַעַר.

יְעוּשׁ : n. pr. m.

יעז : **nif**: pt. נוֹעָז: *insolente* Is 33,19. †

יַעֲזִיאֵל : n. pr. m.

יַעֲזִיָּהוּ : n. pr. m.

יַעְזֵר, יַעְזֵיר : n. l.

* **יעט** : יְעָטָנִי Is 61,10, ➝ עטה.

יְעִיאֵל : n. pr. m.

יָעִיר : n. pr. m.

יְעִישׁ : n. pr. m.

יַעְכָּן : n. pr. m.

יעל : **hif**: pf. הוֹעִיל; impf. יוֹעִיל, אוֹעִיל, יוֹעִ(י)לוּ, נוֹעִיל, sf. יוֹעִילוּךְ; inf. ass. הוֹעֵיל, cs. הוֹעִיל; pt. מוֹעִיל: *essere utile, servire* (a qlcs.): parole Gb 15,3, idoli Ger 2,8.

I * יָעֵל : plur. יְעֵלִים, cs. יַעֲלֵי: *stambecco* Sal 104,18; Gb 39,1; in n. reg. 1Sam 24,3. †

II יָעֵל : n. pr. f.

יַעֲלָא : Ne 7,58 ➝ יַעְלָה.

* יַעֲלָה : cs. יַעֲלַת: *gazzella* Prv 5,19. †

יַעְלָה o יַעְלָא : n. pr. m.

יַעְלָם : n. pr. m.

יַעַן : – 1. prep.: *a causa di* Ez 5,9, c. inf. cs. 1Re 21,20; – 2. cg. *perché*: c. pf. 1Sam 15,23; יַעַן אֲשֶׁר Dt 1,36, c. inf. Ez 36,3; יַעַן כִּי 1Re 13,21.

* יָעֵן : plur. יְעֵנִים: *struzzo* Lam 4,3 ➝ comm. e HAL.

יַעֲנָה : *struzzo* Is 13,21.

יַעְנַי : n. pr. m.

יעף : **qal**: pf. יָעֵפוּ; impf. יִיעַף, וַיִּיעָף, יִעֲפוּ, יִעָפוּ: *essere stanco, stancarsi*: uomini Is 40,30, Dio Is 40,28;

hof: pt. מֻעָף: *essere stanco* Dn 9,21 (ma ➝ comm.). †

יָעֵף : plur. יְעֵפִים : *stanco* Gdc 8,15.

* יְעָף : *volo* (tradiz. fatica; ➝ HAL e comm.) Dn 9,21. †

יעץ : **qal**: יָעַץ/יָעַץ/עָץ, יָעֲצוּ, sf. יְעָצַנִי, יְעָצֵהוּ; impf. אִיעֲצָה, sf. אִיעָצְךָ; pt. יוֹ(ו)עֵץ, plur. יוֹ(ו)עֲצִים, cs. יֹעֲצֵי, sf. יוֹעֲצֶךָ, יֹעֲצַיִךְ, f. sf. יוֹעַצְתּוֹ, pass. f. יְעוּצָה: – 1. *consigliare, dare un consiglio*: ass. 2Sam 17,15b, c. acc. 2Sam 17,15a; יָעַץ עֵצָה 1Re 1,12; – 2. pt. יוֹעֵץ, funzione di *consigliere* Esd 7,28; – 3. *decidere*: ass. Is 14,26, c. acc. Is 32,8, c. acc. + אֶל Ger 49,20, c. acc. + לְ Ab 2,10, c. acc. + עַל Is 7,5;

nif: pf. נוֹעַץ, נוֹעֲצוּ; impf. וַיִּוָּעַץ, (וַ)יִּוָּעֲצוּ, נִוָּעֲצָה; pt. plur. נוֹעָצִים: *accordarsi, deliberare*: c. יַחְדָו Is 45,21, c. עִם 1Cr 13,1; – 2. *domandare consiglio* 1Re 12,6a; – 3. *consigliare* 1Re 12,6b; – 4. *farsi consigliare* Prv 13,10; – 5. *decidere* (di): c. inf. 2Cr 30,2;

hitp: impf. יִתְיָעֲצוּ: *accordarsi*: c. עַל Sal 83,4. †

יַעֲקֹב, יַעֲקוֹב : n. pr. m. *Giacobbe*.

יַעֲקֹבָה : n. pr. m.

יַעֲקָן : n. pr. m.

I יַעַר : sf. יַעְרוֹ e יַעֲרוֹ, loc. הַיַּעְרָה, plur. יְעָרִים (יְעוֹרִים): *selva, bosco, foresta*: – 1. foresta di alto fusto 2Re 19,23; – 2. luogo da dissodare Gs 17,15; – 3. covo di bestie feroci 2Re 2,24; – 4. foresta artificiale (un parco) Qo 2,6.

II יַעַר : *favo* (di miele) 1Sam 14,26, metaf. Ct 5,1. †

I * יַעֲרָה : *favo* (di miele) 1Sam 14,27. †

II * יַעֲרָה : plur. יְעָרוֹת Sal 29,9 (➛ HAL e comm.). †

יַעְרָה : n. pr. m.

יַעֲרֵי : 2Sam 21,19: ? n. pr. m., ? n. l. (➛ HAL e comm.).

יַעֲרֶשְׁיָה : n. pr. m.

יַעֲשָׂו : Q יַעֲשָׂי, K יַעֲשׂוּ: n. pr. m.

יַעֲשִׂיאֵל : n. pr. m.

יפא : ➛ יפה.

יִפְדְיָה : n. pr. m.

יפה : **qal**: pf. יָפִית, (יָפְיָפִיתָ Sal 45,3, ➛ comm.), יָפוּ; impf. וַתִּיפִי, וַיִּיף: *essere bello* Ct 7,2;

pi: impf. sf. יְיַפֵּהוּ: *abbellire* Ger 10,4. †

hitp: impf. תִּתְיַפִּי: *farsi bello* Ger 4,30. †

יָפֶה : agg., cs. יְפֵה, f. יָפָה, cs. יְפַת, plur. יָפוֹת, cs. יְפ(וֹ)ת: *bello*: d. 1Re 1,3; יְפֵה־תֹאַר Gn 39,6 / יְפַת־תֹּאַר Gn 29,17 bello / bella da vedere.

יְפֵה־פִיָּה : leggere יְפֵיפִיָּה *bellissima* Ger 46,20. †

יָפוֹ, יָפוֹא : n. l. *Giaffa*.

יפח : **hitp**: impf. תִּתְיַפֵּחַ: *spasimare* Ger 4,31. †

* יָפֵחַ : cs. וִיפֵחַ: *testimone* Sal 27,12.

* יְפִי : cs. יְפִי, cs. יֳפִי, sf. יָפְיֵךְ, יָפְיוֹ: *bellezza*: di una d. Ez 16,14, della sapienza Ez 28,7.

I יָפִיעַ : n. l.

II יָפִיעַ : n. pr. m.

יַפְלֵט : n. pr. m.

יַפְלֵטִי : gntl. di יַפְלֵט.

יְפֻנֶּה : n. pr. m.

יפע : **hif**: pf. הוֹפִיעַ, הוֹפַעְתָּ; impf. (וַ)תּוֹפַע; imp. הוֹפִיעַ, הוֹפִיעָה: – 1. *far brillare* Gb 37,15; – 2. *brillare* Dt 33,2.

* יִפְעָה : sf. יִפְעָתֶךָ: *splendore* Ez 28,7.17. †

יֶפֶת : n. pr. m. *Iafet*.

I יִפְתָּח : n. l.

II יִפְתָּח : n. pr. m. *Iefte*.

יִפְתַּח־אֵל : n. l.

יצא : **qal**: pf. יָצָא, יָצְאָה, יָצָאָה, יָצָאתָ, יָצָאת, יָצָאתִי, יָצְאוּ, יְצָאתֶם, sf. יְצָאַנִי; impf. (וַ)יֵּצֵא, יֵצְאוּ, יֵצֵאוּ, (וַ)תֵּצֶאנָ(ה); imp. צֵא, צְאָה, צְאוּ, צֶאוּ, צֶאֶינָה; inf. ass. יָצ(וֹ)א, cs. צֵאת, sf. צֵאתִי, צֵאתְךָ; pt. יֹ(וֹ)צֵא, plur. יֹ(וֹ)צְאִים, f. יֹצְאָ, יֹ(וֹ)צֵאת, יוֹצֵת: – 1. *uscire*: da una casa 2Sam 11,8, da una regione Es 12,41, da una famiglia Is 48,1, dal fuoco Ez 1,13, dalla sventura Ger 11,11; – 2. *uscire* = nascere 2Re 19,31; – 3. *uscire* = sorgere (sole) Gdc 5,31, sgorgare (fiume) Gn 2,10; – 4. uscire = *mettersi in movimento* Gn 41,45; Zc 6,1; – 5. יצא con diversi soggetti: לֵב Gn 42,28, נֶפֶשׁ Ct

5,6, רוּחַ Sal 146,4; – 6. צֵאת וָבֹא lett. uscire ed entrare (termine militare) = *governare* 1Re 3,7;

hif: pf. הוֹצִיא, הוֹצֵאתָ, הוֹצֵאת, sf. הוֹצִיאַנִי, הוֹצ(י)אֲךָ, הוֹצֵאתִיךָ; impf. (וָ)אוֹצ(י)א, אוֹצִיאָה, וַיּוֹצֵא/צֵא, יוֹ(וֹ)צ(י)א, sf. יוֹצִיאֵנִי, וַיּוֹצִאֲךָ/אָהּ, וַיּ(וֹ)צ(י)אֵהוּ, יוֹצִיאוּם; imp. הוֹצֵא, הוֹצִיא, הוֹצִיאָה, הוֹצִיאִי, sf. הוֹצִיאֵם, הוֹצִיאֵהוּ; inf. cs. הוֹצִיא, sf. הוֹצ(י)אִי, לְהוֹצִיאֵהוּ; pt. מוֹצִיא, מוֹצֵא, sf. מוֹצִיאִי, מוֹצִיאֲךָ: – 1. *far uscire*: da una casa Gs 6,22, da una regione Es 18,1, di prigione Gn 40,14, dalla sciagura Sal 25,17; – 2. *esportare*: cavalli 1Re 10,29; – 3. *far uscire* = pagare (tributo) 2Re 12,12; = far apparire (astro) Is 40,26; – 4. *far uscire* = far scaturire: acqua Nm 20,8, fuoco Ez 28,18, parole Gb 8,10, רוּחַ Prv 29,11; – 5. הוֹצִיא וְהֵבִיא (termine militare) = dirigere le operazioni (militari) 1Cr 11,2;

hof: pf. הוּצָאָה; pt. m. plur. מוּצָאִים, f. sg. מוּצֵאת, plur. מוּצָאוֹת: – 1. *essere condotto* (fuori da un luogo): donne Ger 38,22; – 2. ~ scorrere: acqua Ez 47,8 (txt. inc.).

יצב : **hitp**: pf. הִתְיַצְּבוּ; impf. יִתְיַצֵּב/צָב/צָּב, וַתִּתְיַצֵּב, (וְ)יִתְיַצְּבוּ, אֶתְיַצְּבָה, וַתֵּתַצַּב; imp. הִתְיַצֵּב, הִתְיַצְּבוּ; inf. cs. הִתְיַצֵּב: – 1. *collocarsi, presentarsi*: ass. 1Sam 17,16, c. לִפְנֵי Es 8,16; – 2. *tenere, resistere*: c. לִפְנֵי Dt 9,2; – 3. *prendere posizione* (in favore di qlc.): c. לְ Sal 94,16, c. עַל 2Cr 11,13.

יצג : **hif**: pf. sf. הִצִּיגַנִי, הִצַּגְתִּיו/תִּיהָ; impf. וַיַּצֵּג, תַּצִּיג, אַצִּיגָה־, sf. וַיַּצִּגֵם; imp. הַצִּיגוּ; inf. cs. הַצֵּג; pt. מַצִּיג: *porre, mettere*: c. acc. + לְבַד (da parte) Gdc 7,5, c. acc. + בְּ 2Sam 6,17;

hof: impf. יֻצָּג: *essere lasciato sul posto* Es 10,24. †

I **יִצְהָר** *olio* (d'oliva): nell'espressione יִצְהָר דָּגָן תִּירוֹשׁ Os 2,10.

II **יִצְהָר** : n. pr. m.

יִצְהָרִי : gntl. di II יִצְהָר.

I * **יָצוּעַ** : ~ *letto, giaciglio* Sal 132,3.

II **יָצוּעַ** K: ➛ יָצִיעַ Q.

יִצְחָק : n. pr. m. *Isacco.*

יִצְחַר : n. pr. m.

* **יָצִיא** : plur. cs. מִיצִיאֵי: מִיצִיאֵי מֵעָיו tra quelli che sono usciti dalle sue viscere = alcuni dei suoi figli 2Cr 32,21. †

* **יָצִיעַ** Q : termine architettonico, senso ign. 1Re 6,5s.10. †

יצע : **hif**: impf. יַצִּיעַ, אַצִּיעָה: *coricarsi* Is 58,5; Sal 139,8. †

hof: impf. יֻצַּע *servire da letto* Is 14,11; Est 4,3. †

יצק : **qal**: pf. יָצַק, יָצַקְתָּ/תְּ, sf. יְצָקָם; impf. (וַ)יִּצֹק, וַיִּצֶק, אֶצָּק־, וַיִּצְקוּ; imp. יְצֹק e צַק; inf. צֶקֶת: pt. pass. יָצוּק, plur. יְצוּקִים, f. יְצֻקוֹת: – 1. *versare*: acqua 1Re 18,34, olio Lv 2,1; – 2. *fondere* (del metallo) 1Re 7,24; – 3. *servire* (del cibo) 2Sam 13,9; – 4. *colare* 1Re 22,35;

hif: impf. וַיַּצִּקוּ, sf. וַיַּצִּקֵם; pt. מוֹצֶקֶת Q: *versare* 2Re 4,5;

hof: pf. הוּצַק; impf. יוּצַק; pt. מוּצָק/מֻ: – 1. *essere versato*: olio Lv 21,10; – 2. *versarsi*: fiume Gb 22,16; – 3. *essere fuso*: metallo 1Re 7,16.

*יְצֻקָה : sf. בְּיְצֻקָתוֹ: *colata* (di metallo) 1Re 7,24. †

יצר : **qal**: pf. יָצַר, יָצַר, יָצַרְתָּ, sf. יְצַרְתָּם, יְצָרָהּ; impf. וַיִּצֶר e וַיִּיצֶר, sf. יִצְּרֵהוּ, אֶצּוֹרְךָ; pt. יוֹ(ו)צֵר, plur. יוֹצְרִים, cs. יֹצְרֵי־, sf. יֹצֶרְךָ, יֹצְרֵנוּ: *formare, sagomare, modellare*: diversi oggetti: u. Gn 2,7, אֵל Is 44,10, montagne Am 4,13, רוּחַ Zc 12,1, popolo Is 44,2, רָעָה Ger 18,11;

nif: pf. נוֹצַר; *essere formato* Is 43,10. †

pu: pf. יֻצָּרוּ: *essere formato* Sal 139,16. †

hof: impf. יוּצַר: *essere formato* Is 54,17; Sal 139,16 (→ pu.). †

I **יֵצֶר** : – 1. *immagine* (modellata) Is 29,16; – 2. *forma di pensiero > intenzione*, c. מַחֲשָׁבָה Gn 6,5.

II **יֵצֶר** ; n. pr. m.

יְצֻרִים : senso inc. ? membra Gb 17,7. †

יצת : **qal**: impf. תִּצַּתְנָה, יִצַּתוּ, וַתִּצַּת: – 1. c. בְּ *appiccare il fuoco a* Is 9,17; – 2. c. בָּאֵשׁ *bruciare, ardere* Is 33,12;

nif: pf. נִצְּתוּ, נִצְּתָה: *essere bruciato, incendiato* Ne 1,3; – 2. *infiammarsi*: collera di יהוה 2Re 22,13;

hif: pf. הִצַּתִּי, הִצִּית/תוּ; impf. וַיַּצֶּת־, וַיַּצִּיתוּ; imp. sf. הַצִּיתוּהָ Q; pt. מַצִּית: – 1. *accendere*: c. acc. אֵשׁ + עַל Ger 11,16; – 2. *bruciare*: c. בְּ Ger 17,27, c. בָּאֵשׁ 2Sam 14,30.

יֶקֶב : sf. יְקָבֶךָ, plur. יְקָבִים, cs. יִקְבֵי, sf. יְקָבֶיךָ: – 1. *tino* (per vino) Gl 2,24; – 2. *torchio* (per vino) Is 16,10.

* **יְקַבְצְאֵל** : n. pr. m.

יקד : **qal**: impf. יֵקַד, וַתִּיקַד; pt. f. יֹקֶדֶת: *bruciare* Is 10,16;

hof: impf. תּוּקַד: *essere acceso* Ger 15,14.

יְקֹד : *incendio* Is 10,16. †

יָקְדְעָם : n. l.

יָקֶה : n. pr. m.

* **יְקָהָה**, o *יִקְּהָה : cs. יִקְּהַת e יְקָהַת: *obbedienza* Gn 49,10; Prv 30,17 (txt. inc.). †

יָקוּד : *focolare* Is 30,14. †

יָקוּט : Gb 8,14 txt. e senso inc. → HAL e comm.

יְקוּם : ~ tutto ciò che vi è (di vivente) Gn 7,4.23; Dt 11,6. †

יָקוּשׁ e **יָקוֹשׁ** : plur. יְקוּשִׁים: *uccellatore* Prv 6,5.

יְקוּתִיאֵל : n. pr. m.

יָקְטָן : n. pop.

יָקִים : n. pr. m.

יַקִּיר : *caro, prezioso* Ger 31,20. †

יְקַמְיָה : n. pr. m.

יְקַמְעָם : n. pr. m.

יָקְמְעָם, יָקְמָעָם : n. l.

יָקְנְעָם, יָקְנֳעָם : n. l.

יקע : **qal**: impf. תֵּקַע, וַתֵּקַע: – 1. *slogarsi*: anca Gn 32,26; – 2. metaf. *staccarsi da* = prendere in avversione, c. מִן Ger 6,8;

hif: pf. sf. הוֹקַעֲנוּם; impf. sf. וַיֹּקִיעֻם; imp. הוֹקַע: senso inc., riguarda l'"esposizione" di un cadavere di un colpevole di reato grave: ? squartare, impalare 2Sam 21,6.9. †

hof: pt. plur. מוּקָעִים: (➛ qal) ? essere squartato, impalato 2Sam 21,13. †

יִקְפָּאוֹן : Zc 14,6 leggere וְקִפָּאוֹן. †

יקץ : **qal**: impf. וַיִּ(י)קַץ, וַיִּיקַץ, וָאִיקָץ, יִקְצוּ: *svegliarsi* Gn 28,16.

יקר : **qal**: pf. יָקְרָה, יָקַרְתְּ; impf. יֵקַר e יֵיקַר, וַיֵּיקַר, תִּיקַר: – 1. *essere pesante* (= essere prezioso, difficile) Sal 139,17; – 2. *essere prezioso* Sal 49,9; > – 3. essere celebre 1Sam 18,30;

hif: impf. אוֹקִיר; imp. הֹקַר: *rendere raro/i*: uomini Is 13,12; c. acc. רֶגֶל andare raramente Prv 25,17.

יָקָר : plur. יְקָרִים, f. יְקָרָה, cs. יִקְרַת, plur. יְקָר(וֹ)ת: *prezioso, di valore*: אֶבֶן יְקָרָה 1Cr 20,2, נֶפֶשׁ Prv 6,26, פִּנָּה Is 28,16.

יְקָר : cs. יְקַר, sf. יְקָרוֹ/רָהּ: *valore*: כָּל־יְקָרָהּ tutto ciò che essa ha di prezioso Ger 20,5.

יקשׁ : **qal**: pf. יָקֹשְׁתִּי, יָקְשׁוּ; pt. plur. יוֹקְשִׁים: *tendere un laccio per uccelli* Ger 50,24; Sal 141,9; יוֹקְשִׁים uccellatori Sal 124,7. †

nif: pf. נוֹקַשְׁתָּ, נוֹקְשׁוּ; impf. תִּוָּקֵשׁ: *essere preso al laccio* Dt 7,25;

pu: pt. plur. יוּקָשִׁים (senza מְ! ➛ gramm.) *essere preso al laccio* Qo 9,12. †

יָקְשָׁן : n. pr. m.

יָקְתְאֵל : n. l.

ירא : **qal**: pf. יָרֵא, יָרְאָה, יָרֵאתָ, יָרְאוּ, יְרֵאתֶם, sf. יְרֵאוּהוּ, יְרֵאוּךָ; impf. יִ(י)רָא(וּ), וַיִּרָא, תִּירְאִי, וָאִירָה, יִירְאוּ e יִרְאוּ, יִ(י)רָאוּךָ, אִירָאֶנּוּ, וַיִּירָאֻנִי, יִרָאֲךָ, sf. וַתִּירֶאןָ, יִרְאוּן, יִרְאוּ; imp. יְרָא, יְראוּ; inf. cs. יְרֹא, לֵרֹא, לְיִרְאָה, sf. יִרְאָתוֹ, יִרְאָתָם; pt. ➛ יָרֵא: – 1. *temere, avere paura*: a) ass. Gn 3,10; אַל־תִּירָא Gn 15,1; b) c. acc. 1Re 1,51; c) c. בְּ Ger 51,46, c. מִן Dt 1,29, c. מִפְּנֵי Gs 11,6, c. מִן + inf. Es 3,6, c. לְ + inf. Gn 19,30, c. פֶּן + impf. Gn 32,12; – 2. *temere, rispettare, onorare*: Dio Es 14,31, c. מִלְּפְנֵי Qo 3,14; genitori Lv 19,3, re 1Re 3,28 (oppure 1), santuario Lv 19,30;

nif: impf. תִּוָּרֵא; pt. נוֹרָא, f. נוֹרָאָה, plur. נ(וֹ)רָא(וֹ)ת, sf. נוֹרְאוֹתֶיךָ: – 1. *essere terrificante*: deserto Dt 1,19, popolo Is 18,2; – 2. *essere temuto, temibile, onorato*: Dio Sal 76,13, il nome di Dio Ml 1,14, il giorno di יהוה Gl 2,11; – 3. נוֹרָאוֹת *cose terrificanti* Is 64,2;

pi: pf. sf. יֵרְאֻנִי; inf. sf. יָרְאֵנִי, יָרְאָם; pt. plur. מְיָרְאִים: *spaventare, far paura* 2Sam 14,15.

יָרֵא : cs. יְרֵא, plur. יְרֵאִים, cs. יִרְאֵי, sf. יְרֵאָיו, f. cs. יִרְאַת: *che ha paura* (lett. che teme), *che ha rispetto* (per): – 1. ass. Gdc 7,3; – 2. c. acc. u. Gn 22,12, יהוה: riconoscere l'autorità di יהוה 2Re 4,1; – 3. cs. Gb 1,1; – 4. c. מִן Ger 42,11; – 5. c. לְ + inf. Gdc 7,10.

יִרְאָה : cs. יִרְאַת, sf. יִרְאָתִי/תוֹ: *paura, timore, rispetto*: – 1. יִרְאַת יהוה la paura o il rispetto che יהוה ispira Is 11,2; – 2. יִרְאָתְךָ la paura che tu provi Gb 4,6; – 3. oggetto di paura Ez 1,18 (➛ comm.)

יִרְאוֹן : n. l.

יִרְאִיָּיה : n. pr. m.

יָרֵב : מֶלֶךְ יָ׳ Gran Re Os 5,13; 10,6. †

יְרֻבַּעַל : n. pr. m.

יָרָבְעָם : (pronunciare yārŏbʿām): n. pr. m. *Geroboamo*.

יְרֻבֶּשֶׁת : n. pr. m.

ירד : **qal**: pf. יָרַד, יָרְדָה; impf. יֵרֵד, וַיֵּרֶד, וַיֵּרַד, (וַ)תֵּרֶד, תֵּרֵד, וָאֵרֵד, אֵרְדָה־, יֵרְדוּ, תֵּרַדְנָה, נֵרֵד, נֵרְדָה; imp. רֵד, רְדָה, רֵדָה, רְדִי, רְדוּ; inf. ass. יָרֹד, cs. רֶדֶת, sf. רִדְתִּי, יָרְדִי Q; pt. יֹ(ו)רֵד, plur. יֹ(ו)רְדִים, cs. יֹ(ו)רְדֵי, f. יֹרְדָה, יֹרֶדֶת, plur. יֹ(ו)רְד(וֹ)ת: *discendere*: si dice di persone Es 19,14, di Dio, Es 34,5, di cose Is 55,10;

hif: pf. הוֹר(י)ד, הוֹרַדְתָּ, sf. הוֹרִדֻהוּ; impf. תּוֹרֵד, וַיּוֹרֶד, אוֹרִיד, sf. יוֹרִדֵנִי, וַיֹּרִדֵם, וַיֹּרִידוּם; imp. הוֹרֵד, הוֹרִידִי/דוּ, sf. הוֹרִדֵהוּ, הוֹרִידֻמוֹ; inf. cs. לְהוֹרִיד, sf. הוֹרִדִי; pt. מ(וֹ)רִיד: – 1. *far discendere*: uomini Gs 2,15; – 2. = *far cadere* Sal 56,8;

hof: pf. הוּרַד; impf. תּוּרַד: *essere condotto* (giù) Gn 39,1.

יֶרֶד : n. pr. m.

יַרְדֵּן : n. fiu. *Giordano*.

I ירה : **qal**: pf. יָרָה, יָרִיתִי; impf. sf. וַנִּירָם; imp. יְרֵה; inf. ass. יָרֹה, cs. ת(וֹ)לִירֹ, לִירוֹא (→ gramm.); pt. יֹרֶה, plur. יֹ(ו)רִים: – 1. *lanciare, tirare, gettare*: pietre o frecce: ass. Sal 11,2, c. acc. 1Sam 20,36, c. בְּ 2Cr 26,15; – 2. *tirare a sorte* Gs 18,6; – 3. *gettare, porre* (un fondamento) Gb 38,6; – 4. gettare > *ammucchiare*: pietre Gn 31,51;

nif: impf. יִיָּרֶה essere trafitto da frecce o giavellotti Es 19,13. †

hif: pf. sf. הֹרָנִי; impf. יוֹרֶה, וַיּוֹר, אוֹרֶה, יֹרוּ, וַיֹּראוּ, sf. יֹרֵהוּ, וַיֹּרֵם; pt. מוֹרֶה, plur. מוֹרִים, מוֹרְאִים: – 1. *gettare*: uomini Gb 30,19; – 2. *lanciare, tirare, gettare* (frecce): ass. 2Re 13,17, c. acc. 1Sam 20,20; – 3. pt. מוֹרֶה tiratore 2Sam 11,24, מ׳ בַּקֶּשֶׁת = arciere 1Sam 31,3.

II ירה : **hif**: impf. יוֹרֶה: – 1. *intridere* Os 6,3; – 2. metaf. far colare: la giustizia Os 10,12. †

hof: impf. יוֹרֶא: *essere dissetato* Prv 11,25.

III ירה : **hif**: pf. הוֹרֵיתִי, sf. הוֹרָהוּ, ה(וֹ)רֵ(י)תִיךָ, הוֹרֵתָנִי; impf. יוֹרֶה, יוֹרוּ, sf. וַיֹּרֵנִי, יוֹרֶנּוּ, תּוֹרְךָ, תֹּרֶךָ, אוֹרְךָ; imp. sf. ה(וֹ)רֵנִי, הוֹרוּנִי; inf. cs. הוֹרֹת; pt. מוֹרֶה, sf. מוֹרַיִךְ, מוֹרָי: – 1. *insegnare, educare* Prv 4,4; – 2. *dare direttive* (rituali) Lv 14,57; יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל insegnare la distinzione tra sacro e profano Ez 44,23; – 3. *insegnare*: c. acc. (a qlc.) Is 28,26, c. 2 acc. (insegnare qlcs. a qlc.) Dt 17,10, c. בְּ Sal 25,12, c. מִן Is 2,3.

ירה : **qal**: impf. תִּרְהוּ: *essere paralizzato dalla paura* Is 44,8. †

יְרוּאֵל : n. pr. m.; מִדְבַּר יְ׳ n. l.

יָרוֹחַ : n. pr. m.

יָרוּם : parola incerta, forse un impf. qal. di רום; *esaltato* Is 52,13; Sal 18,47; 61,3; ? 27,6; Dn 11,12. †

יָרוֹק : ciò che è verde Gb 39,8. †

יְרוּשָׁא : n. pr. f.

יְרוּשָׁלַםִ : יְרוּשָׁלַיִם : n. l. *Gerusalemme*.

I יֶרַח : plur. יְרָחִים, cs. יַרְחֵי־: *mese* Es 2,2.

II יֶ֫רַח : n. pr. m.

יָרֵחַ : sf. וִירֵחֲךָ: *luna* Sal 121,6.

יְרִיחוֹ, יְרֵחוֹ : n. l. *Gerico.*

יְרֹחָם : n. pr. m.

יְרַחְמְאֵל : n. pr. m.

יְרַחְמְאֵלִי : gntl. di יְרַחְמְאֵל.

יַרְחָע : n. pr. m.

ירט : **qal**: pf. יָרַט; impf. sf. יִרְטֵנִי: – 1. *precipitare*: c. עַל־יְדֵי ~ gettare in potere di Gb 16,11; – 2. Nm 22,32 txt. inc. ? andare di fretta (essere frettoloso). †

יְרִיאֵל : n. pr. m.

I * יָרִיב : sf. יְרִיבֵךְ, plur. sf. יְרִיבַי/בָי: *accusatore* (in un processo) Is 49,25; Ger 18,19; Sal 35,1. †

II יָרִיב : n. pr. m.

יְרִיבַי : n. pr. m.

יְרִיָּה : n. pr. m.

יְרִיָּה(וּ) : n. pr. m.

יְרִיחֹה : n. l. *Gerico.*

יְרֵמוֹת, יְרִימוֹת : n. pr. m.

יְרִיעָה : plur. יְרִיע(וֹ)ת, sf. יְרִיע(וֹ)תָי: – 1. *telo* (striscia di tessuto di peli di capra di cui sono fatte le tende) Es 26,1; > – 2. *tenda* Ger 4,20.

יְרִיעוֹת : n. pr. f.

יָרֵךְ : cs. יֶרֶךְ, sf. יְרֵכִי, du. יְרֵכַיִם, sf. יְרֵיכַיִךְ: – 1. *coscia*: dell'u. Es 28,42, dell'animale Ez 24,4; – 2. metaf. *genitali* Gn 46,26; Es 1,5; – 3. metaf.: a) *lato*: dell'altare Lv 1,11; b) *fusto*: del candeliere Es 25,31.

* יְרֵכָה : sf. יַרְכָתוֹ, du. יַרְכָתַיִם, cs. יַרְכְּתֵי: – 1. *fondo*: di una nave Ez 46,19; – 2. *luogo remoto, inaccessibile*: di una montagna Is 37,24, della terra Ger 6,22, del nord Sal 48,3, di una nave Gio 1,5, della dimora dei morti Is 14,15.

יַרְמוּת : n. l.

יְרֵמוֹת : n. pr. m.

יְרֵמַי : n. pr. m.

יִרְמְיָה : n. pr. m. *Geremia.*

יִרְמְיָ֫הוּ : n. pr. m. *Geremia.*

ירע : **qal**: pf. יָֽרְעָה: ~ *venir meno* Is 15,4. †

יִרְפְּאֵל : n. l.

ירק : **qal**: pf. יָרַק, יָֽרְקָה; inf. ass. יָרֹק: *sputare* Nm 12,14; Dt 25,9. †

יָרָק : *verdura > legumi*: גַּן־יָרָק orto 1Re 21,2.

יֶ֫רֶק : *verdura* (= piante, erba) Nm 22,4.

יַרְקוֹן : n. fiu.

יֵרָקוֹן : – 1. nome di una malattia dei cereali Ag 2,17; – 2. *pallore* (del viso) Ger 30,6.

יָרְקְעָם : n. l.

יְרַקְרַק : – 1. *verdastro* (al. giallastro) Lv 13,49; 14,37; – 2. *giallo pallido* Sal 68,14. †

I ירשׁ : **qal**: pf. יָרַשׁ, יָרַשְׁנוּ, וִירִשְׁתֶּם, sf. וִירִשְׁתָּהּ, וִירֵשׁוּךָ, וִירֵשׁוּהָ; impf. יִ(י)רַשׁ, יִירָשׁ, יִ֫(י)רְשׁוּ, תִּירְשׁוּ, תִּירָשׁוּן, נִירְשָׁה־,

sf. יִירָשְׁךָ, יִירָשֶׁךָּ, יִירָשֵׁם, אִירָשֶׁנָּה, יִירָשׁוּם, וַיִּירָשֶׁם; imp. רֵשׁ, רָשׁ, רְשָׁה, רְשׁוּ; inf. cs. רֶשֶׁת, sf. רִשְׁתּוֹ, יָרְשֵׁנוּ (leggere yor– Gdc 14,15); pt. יוֹ(ו)רֵשׁ, f. יֹרֶשֶׁת; – 1. *prendere possesso* di: città Gdc 3,13, regione Gn 15,8; – 2. *spossessare* (qlc.), c. acc. Dt 2,12; > – 3. *ereditare* (da qlc. c. acc.) Gn 15,3;

nif: impf. יִ/תִּוָּרֵשׁ: *impoverirsi* Prv 23,21;

pi: impf. יְיָרֵשׁ: c. acc. *prendere possesso* di Dt 28,42. †

hif: pf. הֹ(ו)רִישׁ, הוֹרַשְׁתָּ, הוֹרִישׁוּ, sf. הוֹרַשְׁתִּים, הוֹרַשְׁתָּנוּ; impf. יוֹרִישׁ, וַיֹּ(ו)רֶשׁ, תּוֹרִישׁוּ, sf. יוֹרִשֶׁנּוּ, יוֹרִישְׁךָ, וַיֹּרִשֵׁם, תּוֹרִישֵׁמוֹ; inf. ass. הוֹרֵ(י)שׁ, sf. לְהוֹרִישָׁם; pt. מוֹרִישׁ, sf. מוֹרִישָׁם: – 1. *far ereditare a qlc., mettere qlc. in possesso*: c. acc. pers. Gb 13,26, c. לְ Esd 9,12; – 2. c. acc. *prendere possesso* (di qlcs.) Nm 33,53; – 3. *impoverire, spossessare* 1Sam 2,7.

II ירשׁ : **qal**: impf. תִּירוֹשׁ: *pigiare*: l'uva Mic 6,15. †

יְרֵשָׁה : *possesso* Nm 24,18. †

יְרֻשָּׁה : cs. יְרֻשַּׁת, sf. יְרֻשָּׁתוֹ, יְרֻשַּׁתְכֶם: *possesso* Dt 2,5; Gs 12,6.

יִשְׂחָק : n. pr. m.

יִשְׁמָעֵאל : n. pr. m.

יִשְׂרָאֵל : n. pr. m., n. pop., n. terr. *Israele*.

יְשַׂרְאֵלָה : n. pr. m.

יִשְׂרְאֵלִי : f. יִשְׂרְאֵלִית: gntl. di יִשְׂרָאֵל.

יִשָּׂשכָר : n. pr. m., n. tr. *Issacar*.

יֵשׁ : יֶשׁ־, sf. יֶשְׁךָ, יֶשְׁנוֹ: – 1. ciò che uno possiede Prv 8,21; – 2. יֵשׁ = *c'è*: יֵשׁ דָּבָר c'è qlcs. Qo 1,10, אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה c'è qlc. che faccia? Ger 5,1; – 3. יֵשׁ = egli è: יֵשׁ עִם egli è con Gdc 6,13, הֲיֵשׁ בָּזֶה è qui? 1Sam 9,11; – 4. יֵשׁ c. לְ: יֶשׁ־לִי ho = possiedo Gdc 19,19; – 5. יֵשׁ c. inf.: הֲיֵשׁ לְדַבֵּר lett. c'è da parlare = bisogna parlare? 2Re 4,13.

ישׁב : **qal**: pf. יָשַׁב, יָשַׁבְתָּ, יָשְׁבוּ; impf. יֵשֵׁב, יֵשֶׁב־, וַיֵּשֶׁב, תֵּישַׁבְנָה, יֵשְׁבוּ, (וָ)אֵשְׁבָה K Ez 35,9, וַנֵּשֶׁב; imp. שֵׁב, שֶׁב־, שְׁבָה, שְׁבִי, שְׁבוּ; inf. ass. יָשֹׁב־, cs. שֶׁבֶת, שָׁבֶת, sf. שִׁבְתִּי; pt. יֹ(ו)שֵׁב, f. יֹשְׁבָה, יֹ(ו)שֶׁבֶת, cs. יֹשַׁבְתִּי K Ger 10,17, plur. יֹ(ו)שְׁבִים, cs. יֹ(ו)שְׁבֵי, f. יֹשְׁבֹ(ו)ת: – 1. *sedersi* 1Re 2,19; – 2. *essere seduto* Es 18,14; – 3. *abitare* Ger 35,7, הַיֹּשְׁבִים gli abitanti 1Cr 9,2; – 4. *essere abitato*: città Is 13,20; – 5. *sedersi* > aspettare Es 24,14; – 6. *posarsi*: uccelli Ct 5,12, *appostarsi*: leone Sal 17,12;

nif: pf. נוֹשָׁבָה, נֹשְׁבוּ, נוֹשְׁבָה K = נוֹשָׁבוּ Q; pt. f. נוֹשֶׁבֶת, plur. נוֹשָׁבוֹת: *essere abitato*: città Ez 12,20;

pi: pf. יִשְּׁבוּ: *fissare*: un accampamento Ez 25,4. †

hif: pf. הֹשִׁיב, הוֹשַׁבְתִּי, הֹשִׁיבוּ, sf. הוֹשִׁיבַנִי, הוֹשַׁבְתִּיךָ; impf. וַיּוֹשֶׁב, וַיֹּ(ו)שֶׁב, sf. (י!)וַיּוֹשִׁיבֵנִי, וַיֹּשִׁיבֵם, אוֹשִׁיבְךָ, וַיֹּשִׁיבוּם; imp. הוֹשֵׁב; inf. cs. הֹ(ו)שִׁיב, sf. הוֹשִׁיבִי; pt. מוֹשִׁיב, cs. מוֹשִׁיבִי: – 1. *far sedere* 1Re 2,24; – 2. *far abitare* Sal 107,36; – 3. *abitare, rendere abitabile*: una città Is 54,3; – 4. *sposare* Esd 10,2;

hof: pf. הוּשַׁבְתֶּם; impf. תּוּשַׁב: – 1. *essere abitata*: Gerusalemme Is 44,26, cg. תּוּשַׁבְנָה Ez 35,9 – 2. essere (costretto) ad abitare (HAL essere proprietario del territorio) Is 5,8. †

יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת : n. pr. m.

יֶשֶׁבְאָב : n. pr. m.

יִשְׁבָּח : n. pr. m.

יָשֻׁבִי לֶחֶם : txt. inc. ➝ comm.

יָשָׁבְעָם (pronunciare yāšŏbʿām) : n. pr. m.

יִשְׁבָּק : n. pr. m.

יָשְׁבְּקָשָׁה : n. pr. m.

יָשׁוּב : n. pr. m.

יָשׁוּבִי : gntl. di יָשׁוּב.

יִשְׁוָה : n. pr. m.

יְשׁוֹחָיָה : n. pr. m.

יִשְׁוִי : n. pr. m. o gntl. di יִשְׁוָה.

I יֵשׁוּעַ : n. pr. m.

II יֵשׁוּעַ : n. l.

יְשׁוּעָה : forme poetiche יְשֻׁעָתָה e יְשׁוּעָתָה, cs. יְשׁוּעַת, sf. יְשׁוּעָתִי, יְשֻׁעָתִי, plur. יְשׁוּע(וֹ)ת, יְשֻׁעוֹת: cf. HAL: *aiuto, salvezza*: **I.** sg. – 1. a) aiuto divino: יְשׁוּעַת יהוה Es 14,13; b) salvezza divina Is 49,6; – 2. aiuto umano 1Sam 14,45; – 3. aiuto (che proviene dalle mura di una città) Is 26,1; **II.** plur.: – 1. *aiuto* Is 26,18; – 2. a) *vittoria* Sal 74,12; b) *salvezza* 2Sam 22,51.

* יֶשַׁח : sf. יֶשְׁחֲךָ; senso inc. ? sporcizia, ? carestia Mic 6,14. †

יָשַׁט : **hif**: impf. וַיּוֹשֶׁט, יוֹשִׁיט: c. לְ *tendere* (a, verso) Est 5,2.

יִשַׁי : n. pr. m. *Iesse.*

יָשִׁיב : n. pr. m.

יִשִּׁיָּה : n. pr. m.

יִשִּׁיָּהוּ : n. pr. m.

יְשִׁי(י)מ(וֹ)ן : *deserto* Is 43,19; – 2. n. l. o n. reg.

יְשִׁימָוֶת Q (יְשִׁמֹּת K Nm 33,49) : *distruzione, rovina* Sal 55,16. †

יָשִׁישׁ : plur. יְשִׁישִׁים: ~ *vecchio* Gb 15,10.

יְשִׁישַׁי : n. pr. m.

יִשְׁמָא : n. pr. m.

יִשְׁמָעֵאל : n. pr. m. *Ismaele.*

יִשְׁמְעֵאלִי : gntl. di יִשְׁמָעֵאל.

יִשְׁמַעְיָה : n. pr. m.

יִשְׁמַעְיָהוּ : n. pr. m.

יִשְׁמְעֵלִי : gntl. di. יִשְׁמָעֵאל.

יִשְׁמְרַי : n. pr. m.

יְשִׁמֹּת K (יְשִׁימָוֶת Q Sal 55,16): *distruzione, rovina* Nm 33,49. †

I יָשֵׁן : **qal**: pf. יָשַׁנְתִּי, יָשֵׁנוּ; impf. אִישָׁן, וַיִּישַׁן/יָשָׁן, יִשָׁנוּ, וְאִישָׁנָה; inf. cs. לִישׁוֹן: – 1. *dormire* Sal 121,4; – 2. *addormentarsi* Gn 2,21;

pi: impf. sf. וַתְּיַשְּׁנֵהוּ: *addormentare* Gdc 16,19.

II יָשֵׁן : **nif**: pf. נוֹשַׁנְתֶּם; pt. נוֹשָׁן, f. נוֹשֶׁנֶת: – 1. *invecchiare* Dt 4,25; – 2. pt. *vecchio* (= dell'anno precedente) Lv 26,10; – 3. pt. *cronico*: lebbra Lv 13,11. †

יָשָׁן : plur. יְשָׁנִים, f. יְשָׁנָה: – 1. *vecchio* : serbatoio Is 22,11; – 2. ~ dell'*anno precedente*: raccolto Lv 25,22.

I **יָשֵׁן** : f. יְשֵׁ(י)נָה, plur. יְשֵׁנִים, cs. יְשֵׁנֵי: – 1. *addormentato*: d. Ct 5,2; – 2. metaf. *morto* Dn 12,2.

II **יָשֵׁן** : n. pr. m.

יְשָׁנָה : n. l.

ישׁע : **nif**: pf. נוֹשַׁע, נוֹשַׁעְתֶּם, נוֹשָׁעְנוּ; impf. יִוָּשֵׁעַ, תִּוָּשַׁע, תִּוָּשְׁעִי, אִוָּשֵׁעָה, תִּוָּשֵׁעוּן; imp. הִוָּשְׁעוּ; pt. נוֹשָׁע: -1. *essere soccorso, salvato*: c. מִן (da) Sal 18,4, c. בְּ (per mezzo) Dt 33,29; – 2. *essere vittorioso* Zc 9,9;

hif: pf. הוֹשַׁ(י)עַ, הוֹשִׁיעָה, הוֹשַׁעְתִּי, sf. הוֹשִׁיעוֹ, הוֹשַׁעְתָּנוּ; impf. יְהוֹשִׁיעַ e יוֹשִׁ(י)עַ, יֹשַׁע (iuss.), וַיּ(וֹ)שַׁע, וְאוֹשִׁיעָה, תּוֹשִׁיעוּן, sf. וַיּוֹשִׁיעֵךְ, יוֹשִׁ(י)עֵם/עָן, יוֹשִׁיעֵנוּ, יוֹשִׁעֵךְ, יוֹשִׁעֵנוּ; imp. הוֹשַׁע, הוֹשִׁ(י)עָה, sf. הוֹשִׁיעֵנִי; inf. ass. הוֹשֵׁעַ, cs. הוֹשִׁיעַ, sf. הוֹשִׁעָה; pt. מוֹשִׁיעַ, plur. מוֹשִׁיעִים, sf. מוֹשִׁ(י)עִי/עוֹ: – 1. *aiutare, salvare*: sogg. il re 2Re 6,26, sogg. יהוה 2Re 6,27, sogg. i “Giudici” Gdc 2,16; – 2. *rendere vittorioso* Sal 44,4; – 3. pt. מוֹשִׁיעַ: *salvatore* ➛ מוֹשִׁיעַ.

יֵשַׁע : יֶשַׁע, cs. יֵשַׁע, sf. יִשְׁעִי, יֶשְׁעֲךָ: – 1. *aiuto, salvezza* Sal 69,14; c. acc. Ab 3,13 (? txt.); – 2. *vittoria* 2Sam 23,5.

* **יֹשַׁע** : sf. יָשַׁעֲכֶם: *salvezza* Is 35,4. †

יְשַׁעְיָה : n. pr. m.

יְשַׁעְיָהוּ : n. pr. m. *Isaia*.

יְשֻׁעָתָה : Sal 80,3 ➛ יְשׁוּעָה.

יִשְׁפָּה : n. pr. m.

יָשְׁפֵה : *diaspro* Es 28,20; 39,13; Ez 28,13. †

יִשְׁפָּן : n. pr. m.

ישׁר : **qal**: pf. יָשַׁר, יָשְׁרָה; impf. יִישַׁר(ו), וַיִּשַׁר, וַיִּשַּׁרְנָה: – 1. *camminare diritto davanti a sé*: בַּדֶּרֶךְ 1Sam 6,12; – 2. *essere retto moralmente* Ab 2,4 (➛ comm.); – 3. c. בְּעֵינֵי *piacere*: una d. Gdc 14,3, un parere 2Sam 17,4;

pi: pf. יִשַּׁרְתִּי; impf. יְיַשֵּׁר, יְיַשֶּׁר־, אֲיַשֵּׁר, sf. וַיְיַשְּׁרֵם (< *וַיְיַשְּׁרֵם); imp. יַשְּׁרוּ; pt. plur. מְיַשְּׁרִים: – 1. *spianare*: strada Is 40,3; – 2. *fare andare direttamente*: acque 2Cr 32,30; – 3. *considerare diritto* (giusto) Sal 119,128; – 4. metaf. *andare diritto* Prv 9,15;

pu: pt. מְיֻשָּׁר: *laminato*: oro 1Re 6,35. †

hif: impf. אוֹשֵׁר K Is 45,2, יַיְשִׁרוּ; imp. הוֹשַׁר K Sal 5,9; – 1. *guardare diritto davanti* Prv 4,25; – 2. *appianare* Is 45,2; Sal 5,9. †

יָשָׁר : cs. יְשַׁר־, plur. יְשָׁרִים, cs. יִשְׁרֵי, f. יְשָׁרָה, plur. יְשָׁרוֹת: – 1. *diritto*: gamba Ez 1,7, strada Sal 107,7; – 2. *diritto, giusto, onesto*: c. בְּעֵינֵי Es 15,26; condotta: יָשָׁר דַּרְכּוֹ Prv 29,27, parole Prv 16,13, Dio Dt 32,4, u. Mic 7,2; – 3. *il diritto, ciò che è bene* Gb 33,27; 2Cr 31,20.

יֵשֶׁר : n. pr. m.

יֹשֶׁר : sf. יָשְׁרוֹ (יִשְׁרֵהוּ Gb 37,3 ➛ HAL), plur. יְשָׁרִים: – 1. *dirittura, onestà*: יֹשֶׁר־לִבִּי Gb 33,3, הָלַךְ בְּיֹשֶׁר 1Re 9,4, אָרְחוֹת יֹשֶׁר Prv 2,13; – 2. avv.: *con esattezza* Qo 12,10; – 3. plur. *aggiustamenti, accordi* Dn 11,17.

* **יִשְׁרָה** : cs. יִשְׁרַת: *dirittura* 1Re 3,6. †

יְשֻׁרוּן : n. pr. m.

יָשֵׁשׁ : *anziano* 2Cr 36,17. †

יָתֵד : cs. יְתַד, plur. יְתֵדֹת, cs. יִתְדֹת, sf. יְתֵדֹתָיו: – 1. *picchetto* (di tenda); – 2. *cavicchio* (gancio) Ez 15,3; – 3. metaf. "che sostiene" (senso 1 o 2) Zc 10,4.

יָתוֹם : plur. יְתֹ(וֹ)מִים, sf. יְתֹמֶיךָ, יְתֹמָיו: *orfano* Lam 5,3.

יְתוּר : Gb 39,8: leggere יָתוּר dal vb. תור.

יַתִּיר : n. l.

יִתְלָה : n. l.

יִתְמָה : n. pr. m.

יַתְנִיאֵל : n. pr. m.

יִתְנָן : n. l.

יתר : **nif**: pf. נוֹתַר, נוֹתְרָה, נוֹתַרְתִּי; impf. (וַ)יִּוָּתֵר, יִוָּתֵר, וָאִוָּתֵר; pt. נוֹתָר, f. נוֹתֶרֶת, plur. נוֹתָרִים/ר(וֹ)ת: *essere rimasto, sopravvivere* Nm 26,65;

hif: pf. הוֹתִיר, הוֹתִרָה, הוֹתַרְתִּי, sf. הוֹתִ(י)רְךָ; impf. יוֹתִיר, (וַ)יּוֹתֵר, (וַ)תּ(וֹ)תֵר, וַיּוֹתִרוּ; imp. הוֹתֵר; inf. ass. הוֹתֵר, cs. הוֹתִיר: – 1. *lasciare*: c. acc. Es 10,15, c. inf. Ez 6,8; – 2. *avanzare* Rt 2,14 (al. avere troppo 2Re 4,43); – 3. *avere la preminenza* Gn 49,4 (➛ comm.).

I **יֶתֶר** : sf. יִתְרוֹ, יִתְרָם: – 1. *resto* (ciò che sopravvive) Mic 5,2; – 2. *resto* (~ gli altri) 2Sam 10,10; – 3. ciò che si ha in più Gb 22,20; – 4. avv.: *in eccesso*: עַל־יֶתֶר Sal 31,24.

II **יֶתֶר** : sf. יִתְרָם, plur. יְתָרִים: *corda*: di tenda Gb 4,21, di arco Sal 11,2.

III **יֶתֶר** : n. pr. m.

יֹתֵר : n. pr. m.

יַתִּר, יַתִּיר : n. l.

יִתְרָא : n. pr. m.

יִתְרָה e **יִתְרַת** (al. cs.) : *ricchezze* Is 15,7; Ger 48,36. †

יִתְרוֹ : n. pr. m. *Ietro*.

יִתְרוֹן : *risultato, lucro* Qo 1,3.

יִתְרִי : gntl. di II יֶתֶר.

יִתְרָן : n. pr. m.

יִתְרְעָם : n. pr. m.

יִתְרַת : ➛ יִתְרָה.

יֹתֶרֶת : *lobo del fegato* Lv 3,4.

יְתֵת : n. pr. m.

כ

כְּ : sf. cf. gramm.: כָּמ(וֹ)נִי, כָּמוֹךָ e כָּמֹכָה, כָּמוֹהוּ, כָּכֶם e כְּמוֹכֶם, כָּהֶם e כָּהֵמָּה e כְּמוֹהֶם, כָּהֵן; cf. HAL per ulteriori dettagli: – 1. כְּ *come*: וְהָיָה כְּעֵץ שָׁתוּל... come un albero piantato Sal 1,3, כְּבָרִאשֹׁנָה come la prima volta Gdc 20,32, וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ saranno come se non fossero mai stati Abd 16; – 2. *circa* Rt 1,4; – 3. *in conformità a* Gn 4,17; – 4. כְּ ...כְּ: וְהָיָה כָעָם כַּכֹּהֵן e avverrà al popolo come ai sacerdoti (coll.) Is 24,2; – 5. כְּ temp.: a) c. inf.: *come, nel momento in cui, quando*: כִּרְאוֹתוֹ quando vedrà Gn 44,31; b) כֵּן ...כְּ: כְּבֹאֲכֶם... כֵּן quando entrerete, allora... 1Sam 9,13.

כאב : **qal**: impf. יִכְאָב/אָב; pt. כֹּאֵב, plur. כֹּאֲבִים: *soffrire, essere sofferente*: ass. Gn 34,25, c. עַל Gb 14,22;

hif: pf. הִכְאַבְתֶּן, sf. הִכְאַבְתִּיו; impf. יַכְאִיב, תַּכְאִיבוּ; pt. מַכְאִב: – 1. *far soffrire*: ass. Gb 5,18, c. acc. Ez 13,22; – 2. metaf. *rovinare* 2Re 3,19.

כְּאֵב : sf. כְּאֵבִי: *sofferenza* Gb 2,13, כְּאֵב־לֵב Is 65,14.

כאה : **nif**: pf. נִכְאָה; pt. cs. נִכְאֵה: *essere spaventato, scoraggiato*: נִכְאֵה לֵבָב Sal 109,16;

hif: inf. cs. הַכְאוֹת: *affliggere, scoraggiare* Ez 13,22.

כָּאֲרִי : Sal 22,17 tradiz. come il leone, ma ➛ comm.

כַּאֲשֶׁר : – 1. *come, secondo*: כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יהוה Dt 1,21; – 2. *siccome, perché* 2Re 17,26; – 3. *come se* Zc 10,6; – 4. כַּאֲ׳ temp.: ~ quando: c. pf. Gn 32,3, c. impf. Qo 4,17.

כבד : **qal**: pf. כָּבֵד, כָּבְדָה, כָּבֵדָה, כָּבְדוּ; impf. יִכְבַּד, וַתִּכְבְּדִי, נִכְבַּד: – 1. *essere pesante, pesare*: ass. יַד הָאֱלֹהִים 1Sam 5,11; c. עַל (sogg. la servitù) Es 5,9; – 2. *essere onorato* Gb 14,21; – 3. *essere duro*: battaglia Gdc 20,34; – 4. *essere insensibile*: cuore Es 9,7;

nif: pf. נִכְבַּד, נִכְבַּדְתָּ; impf. אֶכָּבֵד, אִכָּבְדָה, אִכָּבֵדָה; imp. הִכָּבֵד; inf. sf. הִכָּבְדִי; pt. נִכְבָּד, plur. נִכְבָּדִים, cs. נִכְבְּדֵי, sf. נִכְבַּדֶּיהָ (!ד), נִכְבַּדֵּיהֶם, f. plur. נִכְבָּדוֹת: – 1. avere peso > *essere onorato*: c. בְּעֵינֵי Is 49,5; – 2. *manifestare la propria gloria* Ag 1,8; – 3. נִכְבָּדוֹת *cose* (azioni) *gloriose* Sal 87,3; – 4. *abbondante* (al. profondo) Prv 8,24;

pi: pf. כִּבְּדוּ, sf. כִּבַּדְתּוֹ, כִּבַּדְתָּנִי, כִּבְּדֻנוּךְ; impf. יְכַבֵּד, תְּכַבֵּדְךָ, אֲכַבֶּדְךָ, אֲכַבְּדֵהוּ, תְּכַבְּדֵנִי, יְכַבְּדָנְנִי, sf. אֲכַבְּדָה; imp. כַּבֵּד, sf. כַּבְּדוּהוּ; inf. ass. כַּבֵּד, sf. כַּבֶּדְךָ; pt. מְכַבֵּד, plur. sf. מְכַבְּדַי: – 1. *onorare*: genitori Es 20,12, Dio Is 24,15; – 2. *rendere insensibile*: cuore 1Sam 6,6;

pu: impf. יְכֻבָּד; pt. מְכֻבָּד: *essere onorato* Prv 13,18;

hif: pf. הִכְבִּיד, הִכְבַּדְתִּי, sf. הִכְבַּדְתִּים; impf. וַיַּכְבֵּד; imp. הַכְבֵּד; inf. ass. הַכְבֵּד, cs. הַכְבִּיד; pt. מַכְבִּיד: – 1. *appesantire* 1Re 12,10; – 2. *rendere onorato* Is 8,23; –3. *rendere importante* (al. moltiplicare) Ger 30,19; – 4. *rendere insensible*: cuore Es 8,11;

hitp: imp. הִתְכַּבֵּד, הִתְכַּבְּדִי; pt. מִתְכַּבֵּד: – 1. *darsi importanza* Prv 12,9; –2. *moltiplicarsi* Na 3,15. †

I כָּבֵד : cs. כְּבַד e כְּבֶד, plur. כְּבֵדִים, cs. כִּבְדֵי: – 1. *pesante* Is 32,2; – 2. metaf. *faticoso*: giogo 1Re 12,4, carestia Gn 12,10, mani Es 17,12; – 3. *importante* (= numeroso) Nm 11,14; – 4. *insensibile*: cuore Es 7,14; – 5. *impacciato*: lingua Es 4,10; – 6. *ricco* Gn 13,2.

II כָּבֵד : sf. כְּבֵדִי/דוֹ: – 1. *fegato* Es 29,13; > – 2. metaf. *forza* Lam 2,11.

כָּבֹד : → כָּבוֹד.

כֹּבֶד : – 1. *peso*: di una pietra Prv 27,3, di un combatttimento Is 21,15; – 2. *moltitudine* Na 3,3. †

כְּבֵדֻת : peso: בִּכְבֵדֻת difficile, difficilmente Es 14,25. †

כבה : **qal**: pf. כָּבוּ; impf. יִ/תִּכְבֶּה: – 1. *spegnersi*: אֵשׁ Lv 6,5; – 2. metaf. spegnersi, *placarsi*: collera 2Re 22,17, *morire* Is 43,17;

pi: pf. כִּבּוּ; impf. תְּכַבֶּה, וַיְכַבּוּ, sf. יְכַבֶּנָּה; inf. cs. כַּבּוֹת, sf. כַּבּוֹתְךָ; pt. מְכַבֶּה: *spegnere*: brace 2Sam 14,7, וְאֵין־מְכַבֶּה senza che vi sia alcuno per spegnere Am 5,6.

כָּבוֹד, כָּבֹד : cs. כְּבוֹד, sf. כְּבֹ(ו)דִי: – 1. *peso, massa* Na 2,10; – 2. *onore*, c. נתן Prv 26,8; *rispetto* Ml 1,6; – 4. *gloria*: a) ass. Sal 29,9; b) כְּ׳ יהוה 1Re 8,11; Is 6,3, כְּ׳ אֵל Sal 19,2; – 5. *splendore*: del Libano Is 35,2; – 6. *ricchezza* Gn 31,1.

כְּבוּדָּה : – 1. ciò che è pesante da trasportare > ~ *bagagli* Gdc 18,21; – 2. *maestà* Sal 45,14 (txt. cf. comm.); מִטָּה כְבוּדָּה ? letto magnifico Ez 23,41 (txt. inc.). †

כָּבוּל : n. l.

כַּבּוֹן : n. l.

כַּבִּיר : plur. כַּבִּירִים: *forte, potente*: uomini Gb 34,24, Dio Gb 34,17, acqua Is 17,12.

* כָּבִיר : cs. כְּבִיר: *tessuto*: כְּ׳ הָעִזִּים tessuto di peli di capra 1Sam 19,13.16. †

כֶּבֶל : plur. cs. כַּבְלֵי: *legame* Sal 105,18; 149,8. †

כבס : **qal**: pt. כּוֹבֵס: pestare, pt. *follatore*: שְׂדֵה כוֹבֵס: n. l. 2Re 18,17; Is 7,3; 36,2. †

pi: pf. כִּבֵּס e כִּבֶּס, כִּבְּסוּ, כִּבַּסְתֶּם; impf. יְכַבֵּס, תְּכַבְּסִי, sf. תְּכַבְּסֵנִי; imp. כַּבְּסִי, sf. כַּבְּסֵנִי; pt. plur. מְכַבְּסִים: pestare = *lavare*: un vestito Gn 49,11; metaf.: לֵב Ger 4,14;

pu: pf. כֻּבַּס: essere pestato = *essere lavato* Lv 13,58; 15,17. †

hotp: pf. (al. inf.) הֻכַּבֵּס (< hutkabbēs): c. acc. essere lavato: macchia Lv 13,55s. †

כבר : **hif**: impf. יַכְבִּיר; pt. מַכְבִּיר: *moltiplicare* Gb 35,16; לְמַכְבִּיר in abbondanza Gb 36,31. †

I כְּבָר : *già*: כְּ׳ הָיָה ciò esisteva già Qo 1,10.

II כְּבָר : n. fiu.

I כְּבָרָה : *setaccio* Am 9,9. †

II * כִּבְרָה o * כְּבָרָה : כִּבְרַת אֶרֶץ una certa distanza 2Re 5,19.

כֶּבֶשׂ : plur. כְּבָשִׂים, sf. כְּבָשַׂי *agnello* Es 12,5.

כִּבְשָׂה e כַּבְשָׂה : cs. כִּבְשַׂת, plur. כְּבָשׂת e כִּבְשׂת: *agnella* Gn 21,28.

כבשׁ : **qal**: pf. כָּבְשׁוּ; impf. יִכְבּ(וֹ)שׁ, תִּכְבְּשׁוּ, sf. וַיִּכְבְּשׁוּם; imp. sf. כִּבְשֻׁהָ; inf. cs. כְּבֹ(וֹ)שׁ; pt. plur. כֹּבְשִׁים: – 1. *calpestare* > *schiacciare* Zc 9,15; – 2. *asservire* Ger 34,16; – 3. *violentare*: una d. Est 7,8;

nif: pf. נִכְבְּשָׁה; pt. plur. נִכְבָּשׁוֹת: – 1. *essere sottomesso*: una regione Nm 32,22; – 2. *essere ridotto in servitù* Ne 5,5;

pi: pf. כִּבֵּשׁ: *assoggettare* 2Sam 8,11. †

hif: impf. וַיַּכְבִּישׁוּ K: *ridurre in servitù* Ger 34,11. †

כֶּבֶשׁ : senso inc. ? sgabello 2Cr 9,18.

כִּבְשָׁן : *fornace* Es 9,8.

כַּד : *brocca*: per acqua Gn 24,14, per farina 1Re 17,12.

כַּדּוּר : *palla* Is 22,18; Is 29,3 ➛ דּוּר.

כַּדְכֹּד : specie di pietra preziosa Is 54,12; Ez 27,16. †

כְּדֻמָּה : Ez 27,32 txt. e senso inc. ➛ comm.

כְּדָרְלָעֹמֶר : n. pr. m.

כֹּה : – 1. *così*: כֹּה אָמַר יהוה così parla (o ha parlato) יהוה Es 4,22, כֹּה תֹאמַר Es 3,14, כֹּה עָשׂוּ Gs 6,14; – 2. *qui* : loc. עַד־כֹּה Gn 22,5, temp. Es 7,16; – 3. עַד־כֹּה וְעַד־כֹּה ? sempre più (i traduttori e i dizionari divergono considerevolmente!) 1Re 18,45.

I כהה : **qal**: pf. כָּהֲתָה; impf. יִ/תִּכְהֶה, sf. וַתִּכְהֶיןָ, וַתֵּכַהּ; inf. ass. כָּהֹה: – 1. *indebolire*: u. Is 42,4; – 2. ~ *spegnersi*: occhio Gn 27,1;

pi: pf. כֵּהָה, כִּהֲתָה; inf. cs. כֵּהוֹת: – 1. *indebolire* Ez 21,12; – 2. *impallidire* Lv 13,6.56. †

II כהה : **pi**: pf. כִּהָה: c. בְּ *fare un rimprovero* (a) 1Sam 3,13. †

כֵּהֶה : f. כֵּהָה, plur. כֵּהוֹת: – 1. *debole* (moralmente) Is 61,3; – 2. *pallido* Lv 13,21; – 3. *in via di spegnersi*: stoppino di lampada Is 42,3, occhio 1Sam 3,2.

כֵּהָה : ? cessazione, diminuzione (al. guarigione) Na 3,19. †

כהן : **pi**: pf. כִּהֵן, כִּהֲנוּ; impf. (וַ)יְכַהֵן, וַיְכַהֲנוּ; inf. cs. כַּהֵן, sf. כַּהֲנוֹ: – 1. *agire, fungere da sacerdote*: ass. Es 31,10, c. לְ Es 28,1; – 2. metaf. Is 61,10.

כֹּהֵן : plur. כֹּהֲנִים, cs. כֹּהֲנֵי, sf. כֹּהֲנַי: *sacerdote* Gn 41,45, כֹּ׳ לְאֵל עֶלְיוֹן Gn 14,18, כֹּהֲנִים לַיהוה 1Sam 1,3, הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם Dt 17,9, מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים Es 19,6, כֹּהֵן הָרֹאשׁ 2Re 25,18, כֹּ׳ הַגָּדוֹל 2Re 12,11, רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים Ne 12,7, שָׂרֵי הַכֹּ׳ 2Cr 36,14, כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה (? leggere sing.) sacerdote/i di seconda categoria 2Re 23,4, כֹּ׳ הַבַּעַל 2Re 11,18, כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת 1Re 12,32; עָשָׂה כֹּ׳ 1Re 12,31, מָשַׁח לְכֹ׳ 1Cr 29,22.

כְּהֻנָּה : *sacerdozio, ufficio sacerdotale* Es 29,9; 1Sam 2,36.

כּוּב : n. pop.

כּוֹבַע : ➛ (קוֹבַע) cs. כּוֹבַע, plur. כּוֹבָעִים *elmo* 1Sam 17,5.

כוה : **nif**: impf. תִּכָּוֶה, תִּכָּוֶינָה *essere bruciato* Is 43,2; Prv 6,28. †

כּוֹחַ : ➛ כֹּחַ.

כְּוִיָּה : *bruciatura* Es 21,25. †

כּוֹכָב : cs. כּוֹכַב, plur. כּוֹכָבִים, cs. כּוֹכְבֵי, sf. כֹּכְבֵיהֶם: *stella* Gn 22,17; כּוֹכְבֵי בֹקֶר Gb 38,7.

כול : **qal**: pf. כָּל: afferrare > *misurare* Is 40,12. †

hif: impf. יָכִיל, יָכִילוּ, sf. יְכִילֻנָּה; inf. cs. הָכִיל: – 1. *contenere, trattenere*: acqua Ger 2,13; – 2. metaf. *trattenere*: collera Ger 6,11; – 3. *sopportare* Am 7,10;

pilp: pf. כִּלְכֵּל, כִּלְכַּלְתִּי, כִּלְכְּלוּ, sf. כִּלְכְּלָם, כִּלְכַּלְתָּם; impf. יְכַלְכֵּל, sf. יְכַלְכְּלֶהוּ, יְכַלְכֶּלְךָ; inf. (לְ)כַלְכֵּל, sf. לְכַלְכֶּלְךָ, לְכַלְכְּלֶךָ; pt. מְכַלְכֵּל: – 1. *contenere*: liquido 1Re 8,27; metaf.: *reprimere*, sopportare Ger 20,9; – 3. *sostenere* Sal 55,23, > provvedere al sostentamento Gn 45,11;

polpal: pf. כָּלְכְּלוּ: *essere approvvigionato* 1Re 20,27. †

כּוּמָז : specie di gioiello femminile (portato al collo o sul petto) Es 35,22; Nm 31,50.

כון : **qal**: (➛ HAL): impf. sf. וַיְכֻנֶנּוּ (? leggere polel וַיְכוֹנְנֵנוּ): *collocare* Gb 31,15. †

nif: pf. נָכוֹנָה, נָכֹ(ו)נוּ; impf. יִכּוֹן, (וַ)תִּכֹּ(ו)ן, יִכֹּנוּ; imp. הִכֹּ(ו)ן, הִכּוֹנוּ; pt. נָכוֹן, cs. נְכוֹן, plur. נְכוֹנִים, f. נְכוֹנָה: – 1. *essere posto* (sopra) Gdc 16,26; – 2. *essere fisso, solido, fermo*: terra Sal 93,1, trono reale 1Re 2,45, רוּחַ Sal 51,12, לֵב (c. עִם) Sal 78,37, discendenza Gb 21,8; – 2. *tenersi pronto* Es 19,11; Am 4,12; – 4. *essere sicuro, degno di fiducia*: parola Sal 5,10;

hif: הֵכִין, הֵכִינוֹתִי, הֵכִינוּ, הֲכִינֹנוּ e הֵכַנּוּ, sf. הֱכִינוֹ, הֱכִינָנִי; impf. יָכִין, תָּכִין, וַיָּכֶן, אָכִינָה, sf. תְּכִינֶהָ; imp. הָכֵן, הָכִינוּ; inf. ass. הָכִין e הָכֵן, cs. הָכִין, sf. הֲכִינוֹ/נָהּ; pt. מֵכִין: – 1. *fissare, fondare*: montagne Sal 65,7; – 2. *erigere*: altare Esd 3,3, idolo Is 40,20; – 3. *stabilire*: re 1Re 2,24; – 4. *preparare*: nutrimento Es 16,5, armi 2Cr 26,14, poggiare Sal 147,8; – 5. *aggiustare*: utensili 2Cr 29,19; – 6. *dirigere*: il viso Ez 4,3, cuore Sal 78,8;

hof: pf. הוּכַן, הֻכַן; pt. מוּכָן, plur. מוּכָנִים: – 1. *essere fissato* Zc 5,11; – 2. *essere consolidato* Is 16,5; – 3. *essere preparato* Prv 21,31;

polel: pf. כּוֹנֵן, כּוֹנַנְתָּ, כּוֹנְנוּ, sf. כֹּנְנָהּ, כּוֹנְנֶתָּה; impf. יְכוֹנֵן, sf. וַיְכוֹנְנֵנוּ, וַיְכֹנְנֶךָ, וַיְכֻנֶנּוּ, וַיְכוֹנְנוּנִי, וִיכוֹנְנֶהָ; imp. כּוֹנֵן, כּוֹנְנָה, sf. כּוֹנְנֵהוּ: – 1. *erigere*: trono Sal 9,8; – 2. *fondare*: città Ab 2,12, terra Is 45,18; –3. *stabilire*: popolo Dt 32,6; – 4. *fortificare*: u. Sal 119,73; – 5. *preparare*: arco Sal 7,13;

polal: pf. כּוֹנָנוּ: – 1. *essere preparato* Ez 28,13; – 2. *essere fermo* Sal 37,23. †

hitpo: impf. יִתְכּוֹנָן, תִּכּוֹנֵן (< titkōnēn), sf. תִּכּוֹנְנִי (< titkō–), יִכּוֹנָנוּ (< yitkō–): – 1. *essere solido*: casa Prv 24,3; – 2. *collocarsi* Sal 59,5.

כּוּן : n. l.

* כַּוָּן : plur. כַּוָּנִים: *focaccia, dolce* Ger 7,18; 44,19. †

כָּונַנְיָהוּ : n. pr. m.

I כּוֹס : *coppa*: di vino Gn 40,11, כּוֹס יְשׁוּעוֹת Sal 116,13, כּוֹס חֲמָה Is 51,17.

II כּוֹס : specie di uccello (impuro) abitante le rovine Sal 102,7.

כּוּר : *forno, fornace* (per minerale) Dt 4,20; metaf. כּ׳ עֹנִי Is 48,10.

כּוֹר עָשָׁן : n. l.

כּוֹרֶשׁ : n. pr. m. *Ciro.*

I כּוּשׁ : n. terr. *Kush.*

II כּוּשׁ : n. pr. m.

I כּוּשִׁי : gntl. di I כּוּשׁ.

II כּוּשִׁי : n. pr. m.

כּוּשָׁן : n. pop.

כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם : n. pr. m.

* כּוֹשָׁרָה : plur. כּוֹשָׁרוֹת: ~ avvenimento lieto Sal 68,7 ➛ comm. †

כּוּתָה, כּוּת : n. l.

כּוֹתֶרֶת : ➛ כֹּתֶרֶת.

כזב : **qal**: pt. כֹּזֵב: *mentire > mentitore* Sal 116,11. †

nif: נִכְזָבְתָּ, נִכְזָבָה: *apparire come menzognero, bugiardo* Gb 41,1; Prv 30,6. †

pi: pf. כִּזֵּב; impf. יְכַזֵּב, תְּכַזְּבִי, אֲכַזֵּב; inf. sf. כַּזֶּבְכֶם: – 1. *mentire* Nm 23,19; –2. *deludere, ingannare*: fonte Is 58,11;

hif: impf. sf. יַכְזִיבֵנִי: *convincere del falso* Gb 24,25. †

כָּזָב : plur. כְּזָבִים, sf. כִּזְבֵיהֶם: *menzogna* Os 12,2, אִישׁ כָּזָב Prv 19,22, עֵד־כְּזָבִים Prv 21,28.

כֹּזֵבָא : n. l.

כָּזְבִּי : n. pr. f.

כְּזִיב : n. l.

I כֹּחַ, כּוֹחַ : sf. כֹּחִי, כֹּחֲךָ, כֹּחֵךְ, כֹּחֲכָה, כֹּחוֹ: – 1. *forza*: dell'u. Gdc 16,5, di un popolo Gs 17,17, di Dio Sal 65,7; – 2. *ricchezza*: dell'u. Prv 5,10, della terra Gn 4,12; – 2. *capacità* Dn 1,4.

II כֹּחַ : specie di rettile Lv 11,30. †

כחד : **nif**: pf. נִכְחַד; impf. יִכָּחֵד; pt. f. נִכְחֶדֶת, plur. נִכְחָדוֹת: – 1. *essere nascosto* Sal 69,6; – 2. *sparire* Zc 11,9;

pi: pf. כִּחֵד, כִּחַדְתִּי, כִּחֲדוּ e כִּחֲדוּ; impf. תְּכַחֵד, תְּכַחֲדִי, נְכַחֵד: – 1. *nascondere*: c. acc. + מִן 2Sam 14,18, c. acc. + לְ Sal 40,11;

hif: pf. sf. הִכְחַדְתִּיו; impf. וַיַּכְחֵד, וְאַכְחִד, sf. יַכְחִידֶנָּה, נַכְחִידֵם; inf. cs. הַכְחִיד: – 1. *nascondere* Gb 20,12; – 2. *far scomparire* 1Re 13,34.

כחל : **qal**: pf. כָּחַלְתְּ: *truccarsi* Ez 23,40. †

כחשׁ : **qal**: pf. כָּחַשׁ: *dimagrire* Sal 109,24. †

nif: impf. וַיִּכָּחֲשׁוּ: ~ *adulare* Dt 33,29. †

pi: pf. כִּחֵשׁ e כִּחֶשׁ, כִּחַשְׁתִּי, כִּחֲשׁוּ; impf. יְכַחֵשׁ e יְכַחֶשׁ, תְּכַחֲשׁוּן; inf. ass. e cs. כַּחֵשׁ: – 1. *ingannare, mentire*: ass. Zc 13,4, c. בְּ Lv 5,21, c. לְ 1Re 13,18; – 2. *ingannare, deludere* Os 9,2; – 3. *rinnegare* Ger 5,12; – 4. ~ adulare Sal 66,3;

hitp: impf. יִתְכַּחֲשׁוּ: ~ adulare 2Sam 22,45. †

כַּחַשׁ : sf. כַּחֲשִׁי, plur. sf. כַּחֲשֵׁיהֶם: – 1. *magrezza* Gb 16,8; – 2. *inganno* Os 12,1.

* **כֶּחָשׁ** : plur. כֶּחָשִׁים: *ingannevole* Is 30,9. †

I **כִּי** : *marchio col ferro rovente* Is 3,24. †

II **כִּי** : cf. HAL e gramm.: – 1. כִּי "enfatico" = *sì, certo* Gn 18,20; – 2. *se no, senz'altro* Gn 42,16; – 3. *ma* Gn 3,5, ma no Rt 1,10, לֹא כִּי 1Re 3,22; – 4. *eccetto* 1Sam 18,25; – 5. *perché* Gn 3,14; – 6. *perché* (esplicativo) Is 5,7; – 7. אִם...כִּי: *se... allora* Gb 8,6; – 8. *quando* Gb 37,4, וַיְהִי כִּי־ Gn 6,1; – 9. *se* Prv 4,8; – 10. *se* (in frase interrogativa) 1Sam 24,20; – 11. *anche se* (כִּי concessivo) Is 54,10; – 12. כִּי introduce il discorso diretto: Gn 29,33; – 13. כִּי in varie espressioni: אֶפֶס כִּי, עַל־כִּי, עַד־כִּי, יַעַן כִּי ecc.; ➛ כִּי אִם.

כִּי אִם : – 1. *se dunque* Gs 23,12; – 2. ~ *se veramente* 1Sam 25,34; – 3. *ma se* Lam 3,32; – 4. *solamente se* Gn 32,27; – 5. *salvo* Is 42,19; – 6. *ma molto più* Ger 16,15; – 7. *tuttavia, eppure* Nm 24,22.

* **כִּיד** : sf. כִּידוֹ: senso inc. ? rovina, distruzione Gb 21,20. †

* **כִּידוֹד** : plur. cs. כִּידוֹדֵי: כִּ׳ אֵשׁ tradiz. scintille Gb 41,11. †

כִּידוֹן : *sciabola* ("harpê", arma a lama curva) Gs 8,18.

כִּידוֹר : senso inc.: attacco, battaglia Gb 15,24. †

כִּידֹן : n. pr. m.

כִּיּוּן : n. d. ? Saturno.

כִּיּוֹר, כִּיֹּר: – 1. *bacinella* (per abluzioni) Es 30,18; – 2. *pentola* 1Sam 2,14; – 3. *podio* 2Cr 6,13.

כִּילַי : senso inc.: ? impostore Is 32,5.7. †

* **כֵּילָף** : plur. כֵּילַפּוֹת: *mazza* al. scure (arnese) Sal 74,6. †

כִּימָה : *le Pleiadi* Am 5,8; Gb 9,9; 38,31. †

כִּיס : *sacchetto* (per contenere i pesi da bilancia) Dt 25,13.

* **כִּיר** : du. כִּירַיִם: *focolare* (per due pentole) Lv 11,35. †

כִּיֹּר : ➛ כִּיּוֹר.

כִּישׁוֹר : parte del *fuso* Prv 31,19. †

כָּכָה : *così, in tal modo*: – 1. si riferisce a ciò che è avvenuto 1Re 1,6; – 2. si riferisce a ciò che avverrà Es 12,11; – 3. כָּכָה...כָּכָה in un modo... nell'altro 2Cr 18,19; עַל־כָּכָה è per questo Est 9,26.

כִּכָּר : cs. כִּכַּר, plur. כִּכָּרִים e כִּכְּרוֹת, cs. כִּכְּרֵי, du. כִּכָּרַיִם: – 1. *disco* di metallo: piombo Zc 5,7, argento o oro (come valore fisso), tradiz. talento: כִּכַּר־כֶּסֶף 1Re 20,39, כִּ׳ זָהָב Es 25,39, כֶּסֶף כִּכָּרִים, 1Cr 29,7; – 2. pane (in forma di disco): כִּכְּרוֹת לֶחֶם Gdc 8,5; – 3. regione circostante,

i dintorni, il "circondario" Ne 12,28; כִּ׳ הַיַּרְדֵּן Gn 13,10 > הַכִּ׳ Gn 13,12.

*כֵּל : ➛ כְּלִי.

כֹּל : cs. כֹּל (כּוֹל), כָּל־ (כָּל), sf. 2a m. כֻּלְּךָ, 2a f. כֻּלֵּךְ e כֻּלָּךְ, 3a m. כֻּלּוֹ e כֻּלֹּה, 3a f. כֻּלָּהּ e כֻּלָּא, 1a plur. כֻּלָּנוּ, 2a m. plur. כֻּלְּכֶם, 3a m. plur. כֻּלָּם e כּוּלָּם e כֻּלְּהֶם, 3a f. plur. כֻּלָּנָה e כֻּלְּהֶנָּה: – 1. *la totalità, tutto*: עֹשֶׂה כֹּל Is 44,24, כָּל־הָאָרֶץ Gn 9,19, כֹּל הָאָדָם Nm 12,3, כֻּלּוֹ la sua totalità (tutto il Sinai) Es 19,18, כָּל־הַיּוֹם "per tutto il giorno" Gn 6,5; Is 51,13, אֵין כֹּל "niente di tutto" = niente Nm 11,6, חָזוּת הַכֹּל la visione di tutto Is 29,11; – 2. tutti כָּל־הַגּוֹיִם Is 2,2, כָּל־הַיָּמִים Gn 43,9; – 3. ogni: כָּל־הַמָּקוֹם Es 20,24, כָּל־הָאִישׁ 2Sam 15,2, כָּל־עֵץ Gn 2,9 (? = nº 1, cf. nº 5); – 4. כֹּל posposto ha spesso valore enfatico: בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלֹּה Ez 11,15; – 5. כֹּל + negazione = *nessuno*: לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ Gn 3,1; – 6. כֹּל = *chiunque, qualsiasi cosa* Gdc 13,4, כָּל־מֹצְאִי chiunque mi incontrerà Gn 4,14.

I כלא : **qal**: pf. כָּלָאתִי ,כָּלְאָה e כָּלוּ ,כָּלְאוּ, sf. כְּלָאוֹ, כְּלָתְנִי; impf. אֶכְלָא ,תִּכְלָא ,תִּכְלְאִי ,יִכְלֶה; imp. sf. כְּלָאֵם; inf. cs. לִכְלוֹא; pt. pass. כָּלוּא e כָּלֻא: – 1. *trattenere, impedire*: ass. Is 43,6, c. acc. 1Sam 6,10, c. acc. + מִן Gn 23,6, c. acc. + מִן + inf. 1Sam 25,33; – 2. *cingere* Sal 88,9;

nif: impf. וַיִּכָּלֵא ,וַיִּכָּלְאוּ: *essere trattenuto* Gn 8,2; Es 36,6; Ez 31,15. †

II כלא : **pi**: inf. cs. לְכַלֵּא Dn 9,24 ➛ I כלה.

כֶּלֶא plur. כְּלָאִים, sf. כִּלְאוֹ: detenzione, בֵּית (הַ)כֶּ׳ *prigione* 1Re 22,27.

כְּלָא : ➛ כֹּל.

כִּלְאָב : n. pr. m.

כִּלְאַיִם : *due cose/specie differenti* Lv 19,19; Dt 22,9. †.

כֶּלֶב : כָּלֶב, plur. כְּלָבִים, cs. כַּלְבֵי, sf. כַּלְבֶּיךָ: – 1. *cane* 1Re 21,23; – 2. metaf. omosessuale o prostituto sacro Dt 23,19.

כָּלֵב : n. pr. m. e n. tr. *Caleb*.

כלבו K, Q כָּלִבִּי : gntl. di כָּלֵב.

I כלה : **qal**: pf. כָּלָה ,כָּלְתָה ,כָּלִיתִי ,כָּלוּ ,כְּלִיתֶם ,כָּלִינוּ; impf. יִכְלֶה ,יִכֶל ,וַתֵּכֶל ,תִּכְלֶה ,(!) יִכְלוּ ,יִכְלָיוּן ,וַתִּכְלֶ(י)נָה; inf. cs. כְּלוֹת, sf. כְּלוֹתָם ,כַּלֹּתוֹ; pt. ➛ *כָּלֶה: – 1. *essere terminato, essere alla fine*: tempo Gn 41,53, acque Gn 21,15, costruzione del tempio 1Re 6,38; – 2. *cessare*: collera Is 10,25; – 3. *sparire* Ez 5,12; Sal 71,13; – 4. *essere esausto*: occhi Lam 2,11, נֶפֶשׁ Sal 84,3, רוּחַ Sal 143,7;

pi: pf. כִּלָּה (כִּלָּא), כִּלְּתָה, כִּלִּיתִי, וְכִלֵּיתִי, כִּלּוּ, כִּלִּיתֶם, sf. כִּלָּם ,כִּלַּתּוּ ,כִּלִּיתָם ,כִּלִּיתִים ,כִּלּוּנִי ,כִּלּוּם; impf. יְכַלֶּה, וַיְכַל ,וָאֲכַל ,וַיְכַלּוּ, sf. יְכַלֵּהוּ ,יְכַלֶּנָּה ,תְּכַלֵּם ,אֲכַלֶּךָ ,אֲכַלֵּם ,יְכַלֵּהוּ; imp. כַּלֵּה ,כַּלּוּ; inf. כַּלֵּה, cs. כַּלּוֹת, sf. כַּלּוֹתִי; pt. מְכַלֶּה, f. plur. מְכַלּוֹת: – 1. *terminare*: ass. Ne 3,34; c. acc.: un'opera Gn 2,2, un affare Rt 3,18; c. לְ + inf. Am 7,2, c. בְּ finirla con 2Cr 20,23; – 2. *far cessare*: il peccato Dn 9,24; – 3. *sterminare, distruggere* Gn 41,30; עַד־כַּלֵּה fino allo sterminio 2Re 13,17 (o forse "totalmente"); – 4. usare fino alla fine Dt 32,23;

pu: pf. כֻּלּוּ (pronunciare kŏllû); impf. וַיְכֻלּוּ: *essere terminato* Gn 2,1; Sal 72,20. †

II כלה : ➝ I כלא.

* כָּלֶה : ➝ pt. I כלה: f. plur. כָּלוֹת: *esausti*: occhi Dt 28,32. †

כָּלָה : *distruzione, annientamento* Na 1,9, עָשָׂה כ׳ Ger 4,27.

כַּלָּה : sf. כַּלָּתוֹ ,כַּלָּתֵךְ, plur. sf. כַּלֹּתֶיהָ: – 1. *d. sposata* Ger 2,32; – 2. *nuora* Rt 1,6.

כְּלֻהַי : Q כְּלוּהוּ: n. pr. m.

כְּלוּא : ➝ כֶּלֶא e comm. Ger 37,4; 52,31 Q.

I כְּלוּב : – 1. *paniere* Am 8,1s; > – 2. *gabbia* (per uccelli) Ger 5,27. †

II כְּלוּב : n. pr. m.

כְּלוּבָי : n. pr. m.

* כְּלוּלֹת : sf. כְּלוּלֹתָיִךְ condizione di giovane sposa Ger 2,2. †

I כֶּלַח : כֶּלַח: *vigore* Gb 5,26; 30,2. †

II * כֶּלַח : כֶּלַח: n. l.

כָּל־חֹזֶה : n. pr. m.

כְּלִי : sf. כֶּלְיְךָ ,כֶּלִי, plur. כֵּלִים, cs. כְּלֵי, sf. כֵּלֶיךָ ,כֵּלַי, כְּלֵיהֶם: qualunque utensile di qualsiasi materia: recipiente (orcio) 1Re 17,10, (pentola) Lv 6,21, > barca Is 18,2; gioielli Es 3,22, mobile Lv 15,4, bagagli 1Sam 17,22, strumento musicale Am 6,5, arma Gdc 18,11, arnese 1Re 6,7.

כֵּלַי : ➝ כִּילַי.

כְּלִיא : Ger 37,4; 52,31: K כְּלִיא, Q כְּלוּא, ➝ כֶּלֶא.

* כִּלְיָה : plur. כְּלָי(וֹ)ת, cs. כִּלְיוֹת, sf. כִּלְיוֹתַי: – 1. *reni* Lv 3,4; > – 2. metaf. il centro della persona umana (pensiero, volontà, sentimenti) Ger 17,10; Sal 73,21; – 3. metaf. il centro del chicco di frumento = il fior di frumento Dt 32,14.

כִּלָּיוֹן : cs. כִּלְיוֹן: – 1. *distruzione* Is 10,22; – 2. ~ indebolimento > accecamento Dt 28,65. †

כִּלְיוֹן : n. pr. m.

כָּלִיל : cs. כְּלִיל, f. cs. כְּלִילַת: – 1. *totalità*: כְּלִיל־הָעִיר Gdc 20,40; כְּלִילַת יֹפִי di perfetta bellezza Ez 27,3; – 2. (avv.) *interamente* Is 2,18; – 3. un tipo di sacrificio (= olocausto) Sal 51,21.

כַּלְכֹּל : n. pr. m.

כלל : **qal**: pf. כָּלְלוּ: *rendere perfetto* Ez 27,4.11. †

כְּלָל : n. pr. m.

כלם : **nif**: pf. נִכְלַמְתִּי ,נִכְלְמוּ; impf. תִּכָּלְמִי ,תִּכָּלֵם; imp. הִכָּלְמוּ; inf. cs. הִכָּלֵם; pt. נִכְלָם, plur. נִכְלָמִים, f. plur. נִכְלָמוֹת: *essere pieno di vergogna, confuso* Ger 3,3; Sal 40,15, c. מִן a causa di Nm 12,14;

hif: pf. sf. הִכְלַמְנוּם ,הִכְלִימוּ; impf. יַכְלִים, sf. וַתַּכְלִימֵנוּ, תַּכְלִימוּהָ; inf. cs. הַכְלִים; pt. מַכְלִ(י)ם: – 1. *malmenare* 1Sam 25,7; Sal 44,10; – 2. *insultare* 1Sam 20,34; – 3. *avere vergogna* Ger 6,15 (txt. inc.);

hof: pf. הָכְלַמְנוּ: – 1. *essere sfortunato* 1Sam 25,15; – 2. *essere pieno di vergogna* Ger 14,3. †

כִּלְמַד : n. l. o n. reg.

כְּלִמָּה : cs. כְּלִמַּת, sf. כְּלִמָּתִי, plur. כְּלִמּוֹת: *vergogna* Ger 3,25, נָשָׂא כ׳ portare il proprio disonore Ez 16,52.

כְּלִמּוּת : *vergogna* Ger 23,40. †

כַּלְנֵה : n. l.

כמה : **qal**: pf. כָּמַהּ: c. לְ *languire* Sal 63,2. †

כִּמְהָם : n. pr. m.

כְּמוֹ sf. כָּמֹהָ, כָּמֹהוּ, כָּמֹכָה, כָּמוֹךָ, כָּמֹ(ו)נִי, כְּמוֹכֶם/הֶם, כָּמֹנוּ: – 1. *come* (= ➛ כְּ): כְּמוֹ־אָבֶן Es 15,5, כְּמוֹ נָחַל Gb 6,15; – 2. *quando* (temp.): כְּמוֹ הַשַּׁחַר עָלָה allo spuntar dell'aurora Gn 19,15.

כִּמְוֹהָם : n. pr. m.

כְּמוֹשׁ : n. d.

כְּמִישׁ : Ger 48,7, leggere Q ➛ כְּמוֹשׁ.

כַּמֹּן : *cumino* Is 28,25.27. †

כמס : **qal**: pt. pass. כָּמֻס: *custodire, conservare* Dt 32,34. †

כמר: **nif**: pf. נִכְמְרוּ: – 1. *essere caldo* Lam 5,10; > – 2. *essere commosso*: c. אֶל Gn 43,30, c. עַל 1Re 3,26.

כֹּמֶר : plur. כְּמָרִים, sf. כְּמָרָיו: *sacerdote* (di divinità straniere) 2Re 23,5; Os 10,5; Sof 1,4. †

cg. * כַּמְרִיר : plur. cs. כַּמְרִירֵי יוֹם :כַּמְרִירֵי *oscurità* Gb 3,5 (➛ comm.). †

I כֵּן : cf. HAL: plur. כֵּנִים: – 1. *giusto, esatto, giustamente, bene*: דִּבֶּר כֵּן pronunciare correttamente Gdc 12,6; avere ragione Es 10,29; גְּבוּרָתָם לֹא־כֵן il loro coraggio non vale niente Ger 23,10; עָשָׂה כֵּן agire bene 2Re 7,9; – 2. sì, certamente Gs 2,4.

II כֵּן : cf. HAL: כֵּן־: – 1. *così*: כֵּן יֹאבְדוּ *così* periscano...! Gdc 5,31, כֵּן מִשְׁפָּטֶךָ tale sarà la tua condanna 1Re 20,40, וַיְהִי־כֵן avvenne così Gn 1,7, כֶּן־הִיא è così Gb 5,27; – 2. כֵּן ...כְּ come... così Dt 8,20, כֵּן ...כְּכֹל 2Sam 7,17, כֵּן ...כַּאֲשֶׁר Es 7,10; – 3. כֵּן temp.: כֵּן ...כְּבֹאֲכֶם quando entrerete,... allora 1Sam 9,13, וּבְכֵן אָבוֹא e allora andrò... Est 4,16, עַד־כֵּן fino ad allora Ne 2,16.

III כֵּן : cf. HAL: כֵּן־: – 1. *fissaggio* di un albero di nave Is 33,23; – 2. *supporto, "base"* Es 30,18.

IV כֵּן : cf. HAL: sf. כַּנּוֹ: – 1. posto: acc. avverbiale = al suo posto Dn 11,7, c. עַל 11,20; – 2. funzione Gn 40,13.

V כֵּן : cf. HAL; ➛ כִּנָּם: plur. כִּנִּים specie di insetto che punge Es 8,12; Is 51,6.

כנה : **pi**: impf. אֲכַנֶּה, יְכַנֶּה, sf. אֲכַנְּךָ: – 1. *conferire un titolo* (onorifico) Is 45,4; Is 44,5 (txt.! ➛ comm.); – 2. *adulare* Gb 32,21s. †

כַּנֵּה : n. l.

כַּנָּה : Sal 80,16: senso ign. ➛ comm.

כִּנּוֹר : sf. כִּנֹּרִי, plur. sf. כִּנּוֹרֶיךָ, f. plur. כִּנֹּרוֹת, sf. כִּנֹּרוֹתֵינוּ: *cetra* Gn 4,21; 1Sam 16,16.

כָּנְיָהוּ : n. pr. m.

כְּנַלֹּתְךָ : Is 33,1: txt. inc. ➛ comm.

כִּנָּם : ? = V כֵּן: *zanzara* Es 8,13s. †

כְּנָנִי : n. pr. m.

כְּנַנְיָה : n. pr. m.

כְּנַנְיָהוּ : n. pr. m.

כנס : **qal**: pf. כָּנַסְתִּי; imp. כְּנוֹס; inf. cs. כְּנוֹס; pt. כֹּנֵס: *raccogliere, radunare*: acqua Sal 33,7, pietre Qo 3,5, gente Est 4,16;

pi: pf. כִּנַּסְתִּי, sf. כִּנַּסְתִּים; impf. יְכַנֵּס: *radunare* Ez 22,21; 39,28; Sal 147,2. †

hitp: inf. הִתְכַּנֵּס: *avvolgersi* Is 28,20. †

כנע : **nif**: pf. נִכְנַע, נִכְנְעוּ; impf. יִכָּנַע, יִכָּנְעוּ; inf. sf. הִכָּנְעוֹ: – 1. *essere abbassato* 1Sam 7,13; – 2. *umiliarsi* 2Cr 7,14;

hif: pf. הִכְנִיעַ, הִכְנַעְתִּי; impf. תַּכְנִיעַ, וַתַּכְנַע, sf. יַכְנִיעֵם; imp. sf. הַכְנִיעֵהוּ: *abbassare, umiliare*: un popolo 2Sam 8,1, cuore Sal 107,12.

* **כִּנְעָה** : sf. כִּנְעָתֵךְ: *carico, bagagli* Ger 10,17. †

כְּנַעַן : → HAL: – 1. n. pr. m.; – 2. n. terr. *Canaan*: אֶרֶץ כְּ׳ Gn 11,31.

* **כִּנְעָן**, o כְּנַעַן o *כְּנַעֲנִי (cf. HAL): plur. sf. כִּנְעָנֶיהָ *mercante* Is 23,8. †

כְּנַעֲנִי : f. כְּנַעֲנִית, plur. כְּנַעֲנִים: – 1. n. pop. *Cananeo*; – 2. *mercante* Zc 14,21.

כנף : **nif**: impf. יִכָּנֵף: *nascondersi* Is 30,20. †

כָּנָף : cs. כְּנַף, sf. כְּנָפִי/פוֹ, plur. cs. כַּנְפוֹת, du. כְּנָפַיִם, cs. כַּנְפֵי, sf. כַּנְפֵיהֶן, כַּנְפֵיהֶם, כְּנָפָיו, כְּנָפֶיךָ: – 1. *ala*: Lv 1,17, עוֹף כָּנָף essere alato Gn 1,21; כַּנְפֵי־רוּחַ Sal 18,11, כַּ׳־שָׁחַר Sal 139,9, כְּ׳ יהוה Sal 17,8; "ali" = ? raggi (del sole) Ml 3,20; – 2. *bordo, lembo, angolo*: di un vestito 1Sam 15,27; – 3. *estremità*: della terra Gb 37,3; – 4. i punti cardinali Ez 7,2.

כִּנֶּרֶת : כִּנְּרֶת: – 1. n. l.; – 2. יָם־כִּנֶּרֶת *lago di Genesaret* o mare di Kinnereth Gs 13,27.

כִּנְּרוֹת, כִּנְרוֹת : = → כִּנֶּרֶת.

* **כְּנָת** : sf. כְּנָוֹתָו, K כְּנָוֹתוֹ: *collega* Esd 4,7.

כֵּס : Es 17,16, → כִּסֵּא e comm.

כֶּסֶה, כֶּסֶא : *luna piena* Sal 81,4; Prv 7,20. †

כִּסֵּא, כִּסֵּה : sf. כִּסְאִי, כִּסְאֲךָ, כִּסְאֶךָ, plur. כִּסְאוֹת, sf. כִּסְאוֹתָם: – 1. *seggio* Prv 9,14; – 2. *trono*: regale 1Re 1,13, di יהוה Is 6,1, di un sacerdote 1Sam 1,9, di un governatore Ne 3,7.

כסה : **qal**: pt. כֹּסֶה, pass. cs. כְּסוּי: *coprire, nascondere* Prv 12,16.23, כְּסוּי חֲטָאָה di cui il peccato è nascosto (= cancellato) Sal 32,1. †

nif: pf. נִכְסָתָה; inf. cs. הִכָּסוֹת: *essere coperto, nascosto* Ger 51,42; Ez 24,8. †

pi: pf. כִּסָּה, כִּסְּתָה, כִּסִּיתָ, כִּסּ(י)תִי, כִּסּוּ, כִּסִּינוּ, sf. כִּסָּהוּ, כִּסָּמוֹ, כִּסַּתְנִי, כִּסִּיתִיךְ, כִּסּוּךְ; impf. יְכַסֶּה, תְּכַסִּי, וַיְכַס, וַיְכַסּוּ, sf. וַיְכַסֵּהוּ, יְכַסֵּנוּ, יְכַסֶּנָּה, יְכַסֵּמוֹ, יְכַסֶּךָּ, תְּכַסְּךָ/סֶּךָ, וַתְּכַסִּים, וַיְכַסֵּהוּ, יְכַסְיֻמוּ; imp. sf. כַּסּוּנוּ; inf. cs. כַּסּ(וֹ)ת, sf. כַּסֹּתוֹ; pt. מְכַסֶּה, plur. מְכַסִּים, plur. f. מְכַסּוֹת: – 1. *coprire* (i soggetti e gli oggetti possono essere i più svariati): a) c. acc. la nube, la montagna Es 24,15; b) c. 2 acc. coprire qlc. di qlcs. Ez 16,10; c) c. acc. + בְּ coprire qlc. con qlcs. Gdc 4,18; d) c. עַל Nm 16,33; e) c. עַל + בְּ Sal 44,20; – 2. coprire = *dissimulare*: a) c. acc.: sangue Gn 37,26, violenza Prv 10,6; c. acc. + מִן nascondere qlcs. a qlc. Gn 18,17; – 3. *coprire*: il peccato (sogg. Dio) Sal 85,3; – 4. *coprirsi* (di), c. acc. Gio 3,6;

pu: pf. כֻּסּוּ; impf. יְכֻסֶּה; pt. plur. מְכֻסִּים, f. plur. מְכֻסּוֹת: *essere coperto* (di): c. acc. Sal 80,11; c. בְּ Qo 6,4;

hitp: impf. וַיִּתְכַּס, תִּתְכַּסֶּה (< titkasseh), יִתְכַּסּוּ; pt. מִתְכַּסָּה, plur. מִתְכַּסִּים: *coprirsi* : ass. Gn 24,65, c. acc. Gio 3,8, c. בְּ 1Re 11,29.

כֶּסֶה : Sal 81,4, ➛ כֶּסֶא.

כִּסֵּה : 1Re 10,19, ➛ כִּסֵּא.

* כָּסוּי : cs. כְּסוּי *coperta* Nm 4,6.14. †

כְּסוּלּוֹת : n. l.

כְּסוּת : sf. כְּסוּתְךָ/תוֹ: oggetto che copre, *copertura* Gb 24,7, metaf. Gn 20,16.

כסח : **qal**: pt. pass. f. כְּסוּחָה, m. plur. כְּסוּחִים: *tagliare*: vegetazione Is 33,12; Sal 80,17. †

כֵּסְיָהּ : Es 17,16, txt. inc. tradiz. = כִּסֵּא יָהּ(וה) trono di יהוה. †

I כְּסִיל : plur. כְּסִילִים: *pazzo, stupido, stolto* Prv 1,22.

II כְּסִיל : *Orione* Gb 9,9.

III כְּסִיל : n. l.

כְּסִילוּת : *follia, stoltezza*: אֵשֶׁת כְּ׳ Prv 9,13. †

כסל : **qal**: impf. יִכְסָלוּ: *diventare pazzo, stupido* Ger 10,8. †

I כֶּסֶל : plur. כְּסָלִים, sf. כְּסָלַי: *reni* di un animale sacrificato Lv 3,4, dell'u. Sal 38,8.

II כֶּסֶל : – 1. *follia* Qo 7,25; – 2. *sicurezza, fiducia* Sal 78,7.

כִּסְלָה : sf. כִּסְלָתֵךְ: *sicurezza, fiducia* (al. follia) Sal 85,9 (txt.!); Gb 4,6. †

כִּסְלֵו : nome di mese (novembre-dicembre) Zc 7,1; Ne 1,1. †

כְּסָלוֹן : n. l.

כִּסְלוֹן : n. pr. m.

כַּסְלֻחִים : n. pop.

כִּסְלֹת תָּבוֹר : n. l.

כסם : **qal**: impf. יִכְסְמוּ; inf. ass. כָּסוֹם: *tagliare*: i capelli Ez 44,20. †

כֻּסְּמִים : ➛ כֻּסֶּמֶת.

כֻּסֶּמֶת : plur. כֻּסְּמִים: specie di cereale: *farro* Es 9,32; Is 28,25; Ez 4,9. †

כסס : **qal**: impf. תָּכֹסּוּ: c. עַל *calcolare* Es 12,4. †

כסף : **qal**: impf. יִכְסוֹף, תִּכְסֹף: *desiderare ardentemente*: c. לְ Sal 17,12; Gb 14,15. †

nif: pf. נִכְסַפְתָּה, נִכְסְפָה; inf. נִכְסוֹף: – 1. *desiderare ardentemente*, "languire" Gn 31,30; Sal 84,3; – 2. גּוֹי לֹא נִכְסָף Sof 2,1: interpretazione inc. ? "nazione senza vergogna", ➛ comm.

כֶּסֶף : sf. כַּסְפִּי, כַּסְפָּם, plur. sf. כַּסְפֵּיהֶם (פ con dageš): – 1. *argento* (come metallo) Ez 27,12; – 2. *argento* (come denaro) Is 55,1; אֶלֶף כֶּסֶף Gn 20,16; – 3. Os 9,6 ➛ comm.

כָּסִפְיָא : n. l.

* כֶּסֶת : plur. כְּסָתוֹת, sf. כִּסְּתוֹתֵיכֶנָה: *legame* (per pratiche magiche) Ez 13,18.20. †

כעס : **qal**: pf. כָּעַס; impf. אֶכְעַס, וַיִּכְעַס; inf. לִכְעוֹס: *essere adirato* Ne 3,33, c. אֶל 2Cr 16,10;

pi: pf. sf. כִּעֲסַתָּה (3a f. + sf. 3a f.), כִּעֲסוּנִי: *irritare, offendere*: c. acc. Dt 32,21, c. acc. + כַּעַס 1Sam 1,6. †

hif: pf. הִכְעִיס, הִכְעַסְתָּ, הִכְעִיסוּ, sf. הִכְעִיסוֹ, הִכְעִיסוּנִי; impf. וַיַּכְעֵס, וַיַּכְעִ(י)סוּ, sf. תַּכְעִסֶנָּה, יַכְעִיסֻהוּ; inf. cs. הַכְעִיס, sf. הַכְעִ(י)סֵנִי; pt. plur. מַכְעִ(י)סִים: *irritare, offendere*: ass. Sal 106,29, c. acc.: qlc. 1Sam 1,7, Dio Ger 7,18, c. acc. + כַּעַס 1Re 15,30.

כַּעַס : sf. כַּעְסוֹ e כַּעֲסוֹ, plur. כְּעָסִים: – 1. *collera, malumore* Prv 12,16; – 2. *offesa* a Dio 1Re 15,30; – 3. *affanno, afflizione* Qo 1,18.

כַּעַשׂ : sf. כַּעְשִׂי, כַּעַשְׂךָ: *collera* Gb 5,2; 6,2; 10,17; 17,7. †

כַּף : כָּף, sf. כַּפִּי, כַּפֶּךָ, כַּפֵּךְ, du. כַּפַּיִם, cs. כַּפֵּי, sf. כַּפַּי, כַּפָּיו, כַּפֵּיהֶם, כַּפֵּימוֹ, plur. כַּפּוֹת, sf. כַּפֹּתָיו: – 1. *mano* Lv 14,15, פָּרַשׂ כַּפַּיִם stendere le mani = pregare Es 9,29; – 2. *cavo della mano*: מְלֹא כַף 1Re 17,12; – 3. *pugno* 1Re 18,44; – 4. metaf. כַּף רֶגֶל *pianta del piede* Is 1,6; כַּף־יָרֵךְ ~ articolazione dell'anca Gn 32,26; – 5. metaf.: a) כַּף potere: di Dio Gb 13,21, degli uomini Gdc 8,6; b) manciata Ct 5,5; c) scodella Es 25,29; d) palma (ramo di palma) Lv 23,40.

* **כֵּף** : plur. כֵּפִים: *roccia* Ger 4,29; Gb 30,6. †

כפה **qal**: impf. יִכְפֶּה: *calmare*: collera Prv 21,14. †

כִּפָּה : plur. כִּפּוֹת *rami, palme* Lv 23,40.

I **כְּפוֹר** : *coppa* Esd 1,10.

II **כְּפוֹר** : *brina* Es 16,14; Sal 147,16; Gb 38,29. †

כָּפִיס : *trave, traversa* Ab 2,11. †

כְּפִיר : plur. כְּפִירִים, sf. כְּפִירַיִךְ: tradiz. *leoncello* Am 3,4; Sal 17,12.

כְּפִירָה : n. l.

כְּפִירִים : n. l.

כפל: **qal**: pf. כָּפַלְתָּ; pt. pass. כָּפוּל: *raddoppiare* Es 26,9; 28,16; 39,9. †

nif: impf. תִּכָּפֵל: *essere raddoppiato* (~ colpire due volte, ➛ comm.) Ez 21,19. †

כֶּפֶל : du. כִּפְלַיִם: *doppio* Is 40,2; Gb 11,6; 41,5. †

כפן : **qal**: pf. כָּפְנָה: c. acc. + עַל *dirigere* (verso) Ez 17,7. †

כָּפָן : *fame* Gb 5,22; 30,3. †

כפף : **qal**: pf. כָּפַף; inf. כֹּף; pt. pass. plur. כְּפוּפִים: *inclinare, piegare*: canna Is 58,5; metaf. כְּפוּפִים = gli umiliati Sal 145,14;

nif: impf. אִכַּף: *inchinarsi* Mic 6,6. †

כפר : **qal**: pf. כָּפַרְתָּ: *spalmare* Gn 6,14. †

pi: pf. כִּפֶּר, כִּפַּרְתֶּם, sf. כִּפַּרְתָּהוּ; impf. יְכַפֵּר, יְכַפֶּר־, אֲכַפְּרָה, sf. תְּכַפְּרֵם, יְכַפְּרֶנָּה; imp. כַּפֵּר; inf. cs. כַּפֵּר, sf. כַּפְּרִי, כַּפֶּרְךָ, כַּפָּרָה: – 1. *coprire*: il viso di qlc. (affinché non veda (più) la colpa) Gn 32,21; > – 2. espiare ➛ teol. bibl Lv 17,11; – 3. *purificare, fare il rito di assoluzione*: ass.: per il popolo Ez 45,15; c. acc.: purificare l'altare Ez 43,20, c. עַל: purificare la casa Lv 14,53, c. עַל + מִן: וְכִפֶּר עָלָיו... מֵחַטָּאתוֹ egli (il sacerdote) ha fatto sopra di lui (il principe) il rito di

assoluzione per il suo peccato Lv 4,26; c. עַל + עַל Lv 4,35, c. בְּעַד (in favore di) Lv 9,7; – 4. *assolvere* (sogg. Dio), oggetto: persone: c. לְ Dt 21,8, oggetto: il peccato: c. acc. Dn 9,24, c. עַל Ger 18,23;

pu: pf. כֻּפַּר; impf. יְכֻפַּר, תְּכֻפַּר: – 1. *essere assolto*: peccato Is 6,7; – 2. *essere soppresso*: alleanza Is 28,18;

hitp: impf. יִתְכַּפֵּר: *essere assolto*: colpa 1Sam 3,14. †

nitp: pf. נִכַּפֵּר (< nitkappēr): *essere assolto* Dt 21,8. †

* כָּפָר : cs. כְּפַר, plur. כְּפָרִים: *villaggio* Ct 7,12; 1Cr 27,25. †

כְּפַר הָעַמֹּנִי : n. l.

I כֹּפֶר : *villaggio* 1Sam 6,18. †

II כֹּפֶר : *bitume* Gn 6,14. †

III כֹּפֶר : plur. כְּפָרִים: *cipresso* Ct 1,14; 4,13; 7,12. †

IV כֹּפֶר : – 1. *mancia, tangente* Am 5,12; – 2. *riscatto* Es 21,30.

כִּפֻּרִים : – 1. *espiazione* Es 29,36; – 2. יוֹם הַכִּפֻּרִים: giorno dell'espiazione Lv 23,27.

כַּפֹּרֶת : *"propiziatorio"* (➛ teol. bibl.) Es 25,17.

כפשׁ : **hif**: pf. sf. הִכְפִּישַׁנִי: ~ *calpestare* (qlc.) Lam 3,16. †

I כַּפְתּוֹר : n. terr.

II כַּפְתֹּור : – 1. *capitello* (di colonna) Am 9,1; – 2. nome di una decorazione del candelabro a sette braccia Es 25,31.

* כַּפְתֹּרִי : plur. כַּפְתֹּרִים: gntl. I כַּפְתּוֹר.

I כַּר : plur. כָּרִים: – 1. *montone* 2Re 3,4; – 2. metaf. *ariete* (arma d'assedio) Ez 4,2.

II כַּר : plur. כָּרִים: *pascolo* Sal 65,14.

III כַּר : *basto* (di cammello) Gn 31,34. †

כֹּר : plur. כֹּרִים: misura di capacità di circa 450 litri: per cereali 1Re 5,2, per olio 1Re 5,25.

כרבל : **pu**: pt. מְכֻרְבָּל: c. בְּ *essere rivestito* (di) 1Cr 15,27. †

I כרה : **qal**: pf. כָּרָה, כָּרִיתָ/תִי, כָּרוּ, sf. כָּרוּהָ; impf. יִכְרֶה, וַיִּכְרוּ; pt. כֹּרֶה: *scavare, perforare*: pozzi Nm 21,18, tomba Gn 50,5;

nif: impf. יִכָּרֶה: *essere scavato* Sal 94,13. †

II כרה : **qal**: impf. תִּכְרוּ, sf. וָאֶכְּרֶהָ (dageš! ➛ gramm.): – 1. *comprare* Dt 2,6; – 2. *negoziare*: c. עַל Gb 6,27.

III כרה : **qal**: impf. וַיִּכְרֶה: *offrire un banchetto*: c. כֵּרָה 2Re 6,23. †

כֵּרָה : *festino* 2Re 6,23. †

I כְּרוּב : plur. כְּרוּבִים, כְּרֻ׳: – 1. *cherubino* (➛ teol. bibl.) 2Sam 22,11; – 2. rappresentazione plastica di cherubini Es 25,18.

II כְּרוּב : n. l.

כָּרִי : n. pop.

כְּרִית : n. fiu.

כְּרִיתוּת, כְּרִתֻת: plur. sf. כְּרִיתֻתֶיהָ: *ripudio*: סֵפֶר כְּ׳ atto di ripudio Dt 24,1.

כַּרְכֹּב : sf. כַּרְכֻּבּוֹ: senso inc.: ? orlo, gradino (dell'altare) Es 27,5; 38,4. †

כַּרְכֹּם : *zafferano* Ct 4,14. †

כַּרְכְּמִישׁ : n. l. *Carchemis.*

כַּרְכַּס : n. pr. m.

* **כִּרְכָּרָה** o *כִּרְכֶּרֶת: plur. כִּרְכָּרוֹת: *carro* Is 66,20. †

I **כֶּרֶם** : sf. כַּרְמוֹ, plur. כְּרָמִים, cs. כַּרְמֵי, sf. כְּרָמֵינוּ, כַּרְמֵיכֶם: – 1. *vigna, vigneto* 1Re 21,1, c. אָכַל Gs 24,13, c. נָטַע Gn 9,20; – 2. metaf. Ct 1,6.

II **כֶּרֶם** : n. l.

כֹּרֵם : plur. כֹּרְמִים, sf. כֹּרְמֵיכֶם: *vignaiolo* Is 61,5.

כַּרְמִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di II כֶּרֶם.

כַּרְמִיל : *carminio* 2Cr 2,6.13; 3,14. †

I **כַּרְמֶל** : – 1. *frutteto* Is 10,18; – 2. *regione boscosa* 2Re 19,23.

II **כַּרְמֶל** : n. l.

III **כַּרְמֶל** : n. mont. *Carmelo.*

IV **כַּרְמֶל** : *grano nuovo* Lv 2,14; 23,14; 2Re 4,42. †

כַּרְמְלִי : gntl. di II כַּרְמֶל.

כְּרָן : n. pr. m.

כרסם : **pi**: impf. sf. יְכַרְסְמֶנָּה: *divorare* Sal 80,14. †

כרע : **qal**: pf. כָּרַע, כָּרְעוּ; impf. יִכְרַע, וָאֶכְרְעָה, יִכְרְעוּן, תִּכְרַעְנָה, נִכְרְעָה; inf. cs. כְּרֹעַ; pt. כֹּרֵעַ, plur. כֹּרְעִים, f. plur. כֹּרְעוֹת: – 1. *inginocchiarsi* Gdc 7,5; Sal 72,9, בִּרְכַּיִם כֹּרְעוֹת ginocchia che si piegano Gb 4,4; – 2. *accasciarsi* 2Re 9,24; – 3. *coricarsi*: u. Gb 31,10, animale Gn 49,9;

hif: pf. הִכְרִיעַ, sf. הִכְרַעְתַּנִי (2a pers. f.); impf. תַּכְרִיעַ; imp. sf. הַכְרִיעֵהוּ; inf. הַכְרֵעַ: – 1. *costringere ad inginocchiarsi* Sal 18,40; – 2. metaf. ~ gettarsi a terra Gdc 11,35.

* **כֶּרַע** : plur. כְּרָעַיִם, sf. כְּרָעָיו: *zampa* di un animale (parte al di sotto del ginocchio) Es 12,9.

כַּרְפַּס : *lino* Est 1,6. †

כרר : **pilp**: pt. מְכַרְכֵּר: *volteggiare* (danza) 2Sam 6,14.16. †

* **כָּרֵשׂ** : sf. כְּרֵשׂוֹ: *ventre* Ger 51,34. †

כַּרְשְׁנָא : n. pr. m.

כרת : **qal**: pf. כָּרַת, כָּרַתִּי, כָּרְתוּ, sf. כְּרָתוֹ; impf. (וַ)יִּכְרֹת, וַיִּכְרָת־, אֶכְרְתָה, (וַ)יִּכְרְתוּ, יִכְרֹתוּ, תִּכְרֹתוּן; imp. כְּרָת־, כָּרְתָה, כִּרְתוּ; inf. ass. כָּר(וֹ)ת, cs. כְּר(וֹ)ת, כְּרָת־, sf. כָּרְתִי; pt. כֹּרֵת, plur. כֹּרְתִים, cs. כֹּרְתֵי, pass. כָּרוּת, plur. f. כְּרֻתוֹת: – 1. *tagliare, troncare*: rami Gdc 9,48, testa 1Sam 17,51; – 2. *tagliare, abbattere*: alberi Dt 19,5; – 3. *togliere, sopprimere*: qlc. Ger 11,19; – 4. כָּרַת בְּרִית (➛ teol. bibl.) *far alleanza*: ass. Gn 21,27, c. אֶת Dt 5,3, c. עִם Es 24,8, c. לְ Es 23,32, c. בֵּין...וּבֵין 2Re 11,17, c. עַל Sal 83,6. talvolta la parola בְּרִית è omessa 1Re 8,9;

nif: pf. נִכְרַת, נִכְרְתָה, נִכְרַתָּ, נִכְרְתוּ; impf. יִכָּרֵת, יִכָּרֶת־, יִכָּרֵתוּ(ן); inf. הִכָּרֵת: – 1. *essere tagliato, abbattuto*: albero Gb 14,7, lingua Prv 10,31, della carne mediante i denti Nm 11,33; – 2. *essere tolto,*

soppresso: ogni essere vivente Gn 9,11, i malvagi Is 29,20, c. מִן Es 12,15; – 3. *essere fermato, cessare*: acqua Gs 3,16, speranza Prv 23,18;

pu: pf. כָּרַת (pronunciare kŏrrat), כֹּרָתָה: *essere tagliato*: cordone ombelicale Ez 16,4; – 2. *essere abbattuto* Gdc 6,28. †

hif: pf. הִכְרִית, הִכְרִיתָה, הִכְרַתִּי, sf. הִכְרַתִּיו; impf. יַכְרִית, (וַ)יַּכְרֵת, אַכְרִית, וָאַכְרִיתָה, sf. תַּכְרִיתֵךְ, נַכְרִיתֶנָּה; inf. cs. הַכְרִית, sf. הַכְרִיתֵךְ: – 1. *tagliare*: lingua Sal 12,4; – 2. *togliere, sopprimere*: ass. (sogg. di persone) Sal 109;13; c. acc.: superstiti Abd 14, città Mic 5,10, c. acc. + מִן Gs 11,21, c. acc. + לְ Is 14,22, c. מֵעַל 1Re 9,7, c. מִפְּנֵי Dt 12,29;

hof: pf. הָכְרַת: *essere soppresso* Gl 1,9. †

כָּרֹת : Sof 2,6: txt. inc., ➛ comm.

כְּרֻת(וֹ)ת : *tavole* (assi squadrate) 1Re 6,36; 7,2.12. †

כְּרֵתִי : plur. כְּרֵתִים: gntl. *Cretei* (? = Cretesi).

כֶּשֶׂב : ➛ כֶּבֶשׂ, plur. כְּשָׂבִים: *agnello* (maschio) Lv 3,7.

כִּשְׂבָּה : *agnella* Lv 5,6. †

כֶּשֶׂד : n. pr. m.

כַּשְׂדִּים : – 1. n. pop. *Caldei*; – 2. n. terr. אֶרֶץ כַּ׳ *Caldea*; – 3. הַכַּשְׂדִּים i Caldei = i "saggi" Dn 2,2.4 (➛ aram.).

כשׂה : **qal**: pf. כָּשִׂיתָ: senso inc. ingrassare, al. essere pazzo Dt 32,15. †

* כֻּשִׁי : כֻּשִׁית, כֻּשִׁים, ➛ כּוּשִׁי.

כַּשִּׁיל : *ascia* Sal 74,6. †

כשׁל : **qal**: pf. כָּשַׁל, כָּשְׁלָה, כָּשַׁלְתָּ, כָּשְׁלוּ; impf. יִכְשׁוֹלוּ (K Prv 4,16); inf. ass. כָּשׁוֹל; pt. כֹּ(וֹ)שֵׁל, f. plur. כֹּשְׁלוֹת: – 1. *inciampare, incespicare* Is 5,27, c. בְּ Ger 6,21; – 2. ~ *indebolirsi* Sal 109,24;

nif: pf. נִכְשַׁל, נִכְשְׁלוּ; impf. יִכָּשֵׁל, יִכָּשֶׁל־, יִכָּשְׁלוּ; inf. sf. בִּכָּשְׁלוֹ, בְּהִכָּשְׁלָם; pt. נִכְשָׁל: – 1. *inciampare* Na 2,6; – 2. *essere debole* Is 40,30;

[**pi**: impf. תְּכַשְּׁלִי: txt. corr. leggere תְּשַׁכְּלִי Ez 36,14. †]

hif: pf. הִכְשִׁיל, הִכְשַׁלְתֶּם; impf. תַּכְשִׁלִי, יַכְשִׁילוּ, sf. וַיַּכְשִׁילוּם, יַכְשִׁילוּהוּ; inf. cs. הַכְשִׁיל, sf. הַכְשִׁילוֹ: – 1. *far inciampare*: ass. Prv 4,16, c. acc. Sal 64,9; – 2. *fiaccare* Lam 1,14;

hof: pt. plur. מֻכְשָׁלִים: ~ essere gettato a terra Ger 18,23. †

כִּשָּׁלוֹן : *caduta* Prv 16,18. †

כשׁף : **pi**: pf. כִּשֵּׁף; pt. מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים, f. sing. מְכַשֵּׁפָה: *praticare la magia* 2Cr 33,6; מְכַשְּׁפִים *maghi* Es 7,11.

* כֶּשֶׁף : plur. כְּשָׁפִים, sf. כְּשָׁפֶיהָ: *magia* 2Re 9,22.

* כַּשָּׁף : sf. כַּשָּׁפֵיכֶם: *mago* Ger 27,9. †

כשׁר : **qal**: pf. כָּשֵׁר; impf. יִכְשַׁר: – 1. c. לִפְנֵי *convenire* (a) Est 8,5; – 2. *riuscire* Qo 11,6. †

hif: inf. הַכְשֵׁיר: ~ *essere vantaggioso* Qo 10,10. †

כִּשְׁרוֹן : – 1. *successo* Qo 2,21; 4,4; – 2. *guadagno* Qo 5,10. †

כתב : **qal**: pf. כָּתַב, כָּתַבְתָּ, sf. כְּתַבְתָּם; impf. יִכְתֹּב, יִכְתָּב־, אֶכְתּוֹב־, sf. יִכְתְּבֵם, וַיִּכְתְּבוּהָ; imp. כְּתֹב, כְּתָב־,

sf. כְּתָבָהּ; inf. ass. כָּתוֹב, cs. כְּת(וֹ)ב, לִכְתֹּב, sf. כָּתְבוֹ; pt. כֹּתֵב, plur. כֹּתְבִים, pass. כָּתוּב, plur. כְּתוּבִים, f. כְּתוּבָה, plur. כְּתוּבוֹת: – 1. *scrivere*: c. acc. דְּבָרִים Es 24,4, סֵפֶר Es 32,32, מְגִלָּה Ger 36,6, אִגֶּרֶת 2Cr 30,1; עַל־סֵפֶר 1Re 11,41, בַּסֵּפֶר Es 17,14, עַל־לוּחַ Prv 3,3; c. אֶל scrivere a 2Sam 11,14; > – 2. *incidere* Es 39,30; – 3. *iscrivere* (in un elenco) Ne 12,22; – 4. *descrivere* Gs 18,4; – 5. *firmare*: un contratto Ger 32,12;

nif: pf. נִכְתַּב; impf. יִכָּתֵב, תִּכָּתֵב, יִכָּתְבוּן; pt. נִכְתָּב: – 1. *essere scritto* Ml 3,16; – 2. *essere prescritto* (= essere ordinato) Est 3,12; – 3. *essere iscritto* (in un elenco) Sal 69,29;

pi: pf. כִּתְּבוּ; pt. plur. מְכַתְּבִים: ~ ostinarsi a scrivere Is 10,1. †

כְּתָב : – 1. *scritto* (sost.) Est 3,14; – 2. *elenco* Ez 13,9.

כְּתֹבֶת : iscrizione > *tatuaggio* Lv 19,28. †

כִּתִּיִּים, כִּתִּים : – 1. n. pop.; – 2. אִיֵּי כ׳: isole di Kittim = la regione mediterranea Ger 2,10.

כָּתִית : si dice dell'olio: *puro* Es 27,20.

* **כֹּתֶל** : sf. כָּתְלֵנוּ: *parete, muro* Ct 2,9. †

כִּתְלִישׁ : n. l.

כתם : **nif**: pt. נִכְתָּם *essere sporco* Ger 2,22. †

כֶּתֶם : *oro* Gb 28,19.

כְּתֹנֶת, כֻּתֹּנֶת : cs. כְּתֹנֶת, sf. כֻּתָּנְתּוֹ, plur. כֻּתֳּנוֹת e כָּתְנֹת, cs. כָּתְנוֹת, sf. כָּתְנֹתָם: *tunica* (per u. e d.) Gn 37,3.

כָּתֵף : cs. כֶּתֶף, sf. כְּתֵפִי, du. sf. כְּתֵפָיו, כְּתֵפֶיהָ, plur. כְּתֵפ(וֹ)ת, cs. כִּתְפֹת: – 1. *spalla*: di un u. Ez 29,18, di animale Ez 24,4; (בֵּין) כְּתֵפָיו (sul) dorso 1Sam 17,6; נָתַן כָּתֵף סֹרֶרֶת = essere caparbio Zc 7,11; – 2. "bretella" dell'efod Es 28,12; – 3. muri di sostegno (rinforzi) ai piedi delle "basi" nel tempio 1Re 7,30; – 4. *rialzo* montagnoso Nm 34,11.

כְּתֹף : Gb 21,12: txt. inc. ➤ HAL e comm.

I **כתר** : **pi**: imp. כַּתַּר: c. לְ *pazientare* nei confronti di Gb 36,2. †

II **כתר** : **pi**: pf. כִּתְּרוּ, sf. כִּתְּרוּנִי: *accerchiare, circondare* Sal 22,13; Gdc 20,43 txt. inc.;

hif: impf. יַכְתִּרוּ; pt. מַכְתִּיר: *accerchiare, circondare* Ab 1,4; Sal 142,8. †

III **כתר** : **hif**: impf. יַכְתִּרוּ: c. acc. *coprirsi* di Prv 14,18. †

כֶּתֶר : *diadema*: della regina Est 1,11; 2,17, del cavallo reale 6,8. †

כֹּתֶרֶת : *capitello*: di colonna 1Re 7,16, descrive la forma delle "basi" 1Re 7,31.

כתשׁ : **qal**: impf. תִּכְתּוֹשׁ: *frantumare, polverizzare* Prv 27,22. †

כתת : **qal**: pf. כַּתּוֹתִי; impf. וָאֶכֹּת; imp. כֹּתּוּ; pt. pass. כָּתוּת: *schiacciare, frantumare* Dt 9,21;

pi: pf. כִּתַּת, כִּתְּתוּ: *schiacciare, fare a pezzi* 2Re 18,4;

pu: pf. כֻּתְּתוּ: c. בְּ *cozzare* (contro) 2Cr 15,6. †

hif: impf. וַיַּכְּתוּ, sf. וַיַּכְּתוּם: *schiacciare, sconfiggere*: il nemico Nm 14,45; Dt 1,44. †

hof: impf. יֻכַּת, יֻכַּתּוּ: *essere fatto a pezzi*: porte Is 24,12, Egiziani Ger 46,5.

ל

I לְ : cf. HAL e gramm. לְ; sf. לִי, לְךָ, לָךְ, לְכָה, לָךְ e לוֹ, לָהּ, לָנוּ, לָכֶם, לָכֵנָה, לָהֶם, לָהֵמָּה e ➛ לָמוֹ, לָהֶן e לָהֵנָּה: – 1. *verso, a*: עֲלִי לְבֵיתֵךְ 1Sam 25,35, מָצְאָה יָדִי לְ la mia mano ha raggiunto... Is 10,10; – 2. temp.: a) *fino a*: לַבֹּקֶר fino al mattino Dt 16,4; b) לְיוֹם פְּקֻדָּה il giorno del castigo Is 10,3; – 3. לְ indica lo *scopo* o il *risultato* di una azione: וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל Gn 12,2, שִׂים לְ Is 5,20, כָּתַת לְ Gl 4,10, הָיָה לְ Gn 2,7; – 4. לְ indica un *dativo* o un'*appartenenza*: נָתַן לְ Prv 3,34, אֵין לָהּ Gn 11,30, כֹּהֵן לְאֵל Gn 14,18; לְ indica anche il "dativus ethicus": לֶךְ־לְךָ Gn 12,1, דַּע־לָךְ Gb 5,27; – 5. davanti a un inf. לְ indica lo scopo dell'azione: לֵאמֹר Es 6,10, לַעֲשׂוֹת Is 5,4; – 6. in una costruzione passiva, לְ indica l'agente dell'azione בָּרוּךְ לְ Gn 14,19 (ma ➛ nº 10!); – 7. לְ è spesso legato ad alcune preposizioni: תַּחַת לְ Ct 2,6, סָבִיב לְ Es 16,13; – 8. לְ = "per quel che riguarda" Gn 3,22; 19,21; Es 27,19 (all'inizio della proposizione); – 9. לְ distributivo: אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט un u. per tribù Dt 1,23; – 10. לְ = מִן lontano da, fuori da, ecc.: c. עצר 2Re 4,24, c. מנע Sal 84,12.

II לְ : cf. HAL: לְ enfatico o voc.: לְהוֹשִׁיעֵנִי salvami! Is 38,20; לְכֶלֶב חַי sì un cane vivo... Qo 9,4.

לֹא (talvolta, erroneamente לוֹ) : avv. di negazione: – 1. *non* Gn 19,2; – 2. negazione di una proposizione: *non...*: לֹא יִשְׁבֹּתוּ non cesseranno Gn 8,22; – 3. negazione di una parola della frase: לֹא אִישׁ דְּבָרִים אָנֹכִי Es 4,10; לֹא עֵת non è il momento di Gn 29,7; בְּתֹהוּ לֹא־דָרֶךְ Sal 107,40; לֹא־אֵל non-dio = idolo Dt 32,21; – 4. לֹא in una proposizione finale וְלֹא נָמוּת affinchè non moriamo Gn 42,2; – 5. לֹא davanti a una proibizione לֹא תִּגְנֹב Es 20,15 (l'ebraico non conosce l'imperativo negativo, ➛ אַל: אַל תִּירָא); – 6. לֹא enfatico: לֹא לְמַעַנְכֶם non è a causa vostra Ez 36,32; – 7. הֲלֹא forse non Sal 94,9.

לֹא דְבָר : ➛ לוֹ דְבָר.

לאה : **qal**: impf. וַיִּלְאוּ, וַתֵּלֶא, תִּלְאֶה: – 1. *essere stanco* Gb 4,2.5; > – 2. c. לְ + inf. *rinunciare a* Gn 19,11. †

nif: pf. נִלְאָה, נִלְאֵית, נִלְאֵיתִי, נִלְאוּ: – 1. c. inf. *essere stanco* di Is 1,14; > – 2. *non potere* c. inf. Es 7,18; – 3. c. בְּ essere stanco di (+ sost.) Is 47,13; – 4. ass. essere stanco Sal 68,10;

hif: pf. הֶלְאָת, sf. הֶלְאַנִי, הֶלְאֵתִיךָ; impf. תַּלְאוּ, sf. וַיַּלְאוּךָ, inf. cs. הַלְאוֹת: *rendere stanco* Mic 6,3.

לֵאָה: n. pr. f. *Lia*.

לְאוֹם : ➛ לְאֹם.

לאט : **qal**: pf.: – 1. לָאַט *nascondere* 2Sam 19,5 (al. leggono la radice לוט, ➛ HAL); – 2. בַּלָּאט furtivamente Gdc 4,21 (➛ לַט). †

לְאַט : con HAL ➛ I אַט.

לְאִיתִיאֵל : ➛ אִיתִיאֵל.

לְאֵל : n. pr. m.

לְאֹם, לְאוֹם : plur. לְאֻמִּים, לְאוּמִּים: sf. לְאוּמִּי: *popolo, nazione* Gn 25,23.

לְאֻמִּים : n. pop.

לֹא עַמִּי : n. pr. m. simbolico Os 1,9, ➛ comm. †

לֹא רֻחָמָה : n. pr. f. simbolico Os 1,6.8; 2,25, ➛ comm. †

לֵב : cs. לֵב, לֶב־, לֶב־, plur. לִבּוֹת, sf. לִבִּי, לִבְּהֶם, לִבּ(וֹ)תָם: *cuore* (➛ teol. bibl.): – 1. organo fisico 2Re 9,24, > petto Es 28,29; – 2. *centro*: בְּלֶב־יָם Es 15,8; – 3. *cuore*, sede del pensiero, della riflessione: אָמַר בְּלִבּוֹ lett. disse nel suo cuore = disse, pensò Gn 27,41; שָׁת לִבּוֹ mettere il proprio cuore = fare attenzione 1Sam 4,20; לֵב sede dell'intelligenza Prv 16,23, יוֹנָה אֵין לֵב lett. colomba senza cuore = senza cervello Os 7,11; לֵב sede della volontà: מִלִּבִּי con la mia volontà Nm 16,28; – 4. *cuore*, sede di sentimenti diversi: dell'amore Gdc 16,15, del dolore 1Sam 1,8, del coraggio Sal 40,13, della gioia Is 24,7; – 5. *cuore*, sede della vita Sal 104,15, della persona Dt 10,16; Ez 36,26.

* לָבִא, *לְבוֹא : cs. לְבוֹא: tradiz. "ingresso": – 1. לְבוֹא חֲמָת: n. l.; – 2. לְבוֹא מִדְבָּרָה 1Cr 5,9; – 3. לְבוֹא מִצְרַיִם 2Cr 26,8.

* לָבִיא : plur. לְבָאִים : *leone* Sal 57,5.

* לְבִאָה : plur. sf. לְבִאֹתָיו: *leonessa* Na 2,13. †

לְבָאוֹת : n. l.

I לבב : **nif**: impf. יִלָּבֵב: *essere intelligente* Gb 11,12. †

pi: pf. 2a f. sing. sf. לִבַּבְתִּנִי: lett. rapire il cuore, la volontà > *sedurre* (al. incoraggiare) Ct 4,9. †

II לבב : **pi**: impf. וַתְּלַבֵּב (ogg. לְבִבוֹת) fare delle focacce 2Sam 13,6.8. †

לֵבָב : cs. לְבַב, sf. לְבָבְךָ, לְבָבוֹ, לְבַבְכֶם, plur. לְבָבוֹת, sf. לְבַבְהֶן: *cuore*, ➛ לֵב: – 1. *petto* Na 2,8; – 2. *ambiente* לְבַב יַמִּים Gio 2,4; – 3. *cuore*, sede del pensiero Dt 4,39, dell'intelligenza: גַּם לִי לֵבָב Gb 12,3; – 4. *cuore*, sede di sentimenti diversi: coraggio לְבַב אֱנוֹשׁ Is 13,7, volontà 1Sam 7,3; – 5. *cuore*, sede della persona stessa: בְּכָל־לֵבָב וּבְכָל־נֶפֶשׁ Dt 4,29; – 6. לֵבָב = *coscienza* Gb 27,6.

* לְבִבָה : plur. לְבִבוֹת: *focaccia, dolce* 2Sam 13,6.8.10. †

לְבַד : ➛ I בַּד.

* לַבָּה : cs. לַבַּת: *fiamma* Es 3,2. †

* לִבָּה : sf. לִבָּתֵךְ: senso inc.: cuore (al. collera) Ez 16,30. †

I לְבוֹנָה : ➛ לְבֹנָה.

II לְבוֹנָה : n. l.

לָבוּשׁ : pt. pass. di לבשׁ: cs. לְבוּשׁ, לְבֻשׁ, plur. cs. לְבֻשֵׁי: – 1. c. acc. *rivestito* (di) 1Sam 17,5; > – 2. *coperto* Is 14,19.

לְבוּשׁ, לְבֻשׁ : sf. לְבוּשׁוֹ, plur. sf. לְבֻשֵׁיהֶם: – 1. *vestito* (di u. e di d.) Sal 22,19; – 2. metaf.: nubi Gb 38,9.

לבט : **nif**: impf. יִלָּבֵט: *andare a precipizio* Os 4,14; Prv 10,8.10. †

לָבִיא : *leonessa* Gn 49,9.

לְבִיָּא : *leonessa* Ez 19,2. †

לְבִים : → לוּב.

I **לבן** : cg. **pi**: inf. cs. per לַלְבֵּן (da לְהַלְבֵּן) prop. לְלַבֵּן: *rendere candido* Dn 11,35. †

hif: pf. sf. הִלְבִּינוּ; impf. אַלְבִּין, sf. יַלְבִּינוּ: *diventare bianco* Is 1,18; Gl 1,7; Sal 51,9. †

hitp: impf. יִתְלַבְּנוּ: *essere reso candido* Dn 12,10. †

II **לבן** : **qal**: impf. נִלְבְּנָה; inf. לִלְבֹּן *fare mattoni* Gn 11,3; Es 5,7.14. †

I **לָבָן** : cs. לְבֶן־, plur. לְבָנִים, f. לְבָנָה, plur. לְבָנ(וֹ)ת: *bianco*: montoni Gn 30,35, pelle Lv 13,3; כֵּהָה לְבָן bianco pallido Lv 13,39.

II **לָבָן** : n. pr. m. *Labano*.

III **לָבָן** : n. l.

לִבְנֶה : pioppo Gn 30,37; Os 4,13. †

לִבְנָה : n. l.

I **לְבָנָה** : n. dea "La Bianca" = la Luna Is 24,23.

II **לְבָנָה** : n. pr. m.

לְבֵנָה : cs. לִבְנַת, plur. לְבֵנִים, sf. לִבְנֵיכֶם: – 1. *mattone* (crudo) Gn 11,3; – 2. pavimento לִבְנַת הַסַּפִּיר pavimento in lastre di zaffiro Es 24,10; – 3. Is 65,3 senso inc. ? mattoni, ? piastre, cf. comm.

לְבֹנָה e **לְבוֹנָה** : *incenso* Lv 2,1, עֲצֵי לְ׳ Ct 4,14, גִּבְעַת הַלְ׳ Ct 4,6 cf. comm. †

לְבָנוֹן : loc. לְבָנוֹנָה: n. mont. *Libano*; הַר הַלְ׳ Gdc 3,3, בֵּית יַעַר הַלְ׳ nome di una delle costruzioni di Salomone 1Re 7,2.

לִבְנִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di לִבְנִי.

לִבְנָת : → שִׁיחוֹר לִבְנָת: n. l.

לֵב קָמָי : lett. cuore dei miei avversari, Ger 51,1, → comm. †

לבשׁ: **qal**: pf. לָבֵשׁ e לָבַשׁ, לָבַשְׁתִּי, לָבְשׁוּ, sf. לְבֵשָׁם; impf. (וַ)יִּלְבַּשׁ, תִּלְבְּשִׁי, תִּלְבָּשִׁי, תִּלְבָּשׁוּ, תִּלְבַּשְׁןָ, sf. וַיִּלְבָּשֵׁנִי, יִלְבָּשָׁם, אֶלְבָּשֶׁנָּה; imp. לְבַשׁ, לִבְשִׁי; inf. ass. לָבוֹשׁ, cs. לִלְבֹּשׁ; pt. plur. לֹבְשִׁים, pass. → לָבוּשׁ: – 1. ass. *vestirsi* Ag 1,6; – 2. c. acc. *rivestirsi* , *vestirsi di*: abito Gn 38,19, corazza Ger 46,4; c. בְּ Est 6,8; – 3. metaf. c. acc. צְדָקָה Is 59,17, שְׁמָמָה Ez 7,27, צֹאן Sal 65,14;

pu: pt. plur. מְלֻבָּשִׁים: – 1. ass. *essere rivestito* Esd 3,10; – 2. c. acc. *essere rivestito di* 1Re 22,10;

hif: pf. הִלְבִּשָׁה, הִלְבַּשְׁתָּ, sf. הִלְבִּשַׁנִי, הִלְבַּשְׁתִּיו; impf. וַיַּלְבֵּשׁ, תַּלְבִּישׁ, sf. תַּלְבִּשֵׁנִי, וְאַלְבִּישֵׁךְ, וַיַּלְבִּשֵׁהוּ, וַיַּלְבִּשׁוּם; inf. ass. הַלְבֵּשׁ, cs. הַלְבִּישׁ; pt. sf. מַלְבִּשְׁכֶם: – 1. c. acc.: *coprire, vestire*: qlc. Gn 3,21; c. acc.: *rivestire*: qlcs. Prv 23,21; – 3. c. 2 acc.: *far indossare, rivestire*: qlc. di qlcs. 2Sam 1,24; – 4. c. עַל + acc. *far indossare, rivestire*: qlc. di qlcs. Gn 27,16.

לְבֻשׁ e **לְבֻשׁ** : → לְבוּשׁ e לָבוּשׁ.

לֹג : misura di capacità per liquidi: 6 dl: *log* Lv 14,10.

לֹד : n. l.

לְדְבִר : n. l.

לֵדָה : *parto* 2Re 19,3, אֵשֶׁת לֵדָה partoriente Ger 13,21.

לֹה : הַלֹּה: ➛ לֹא nº 7.

לַהַב : plur. לְהָבִים, cs. לַהֲבֵי: *fiamma* Gdc 13,20, לַהַב אֵשׁ Is 29,6; metaf. לַהַב חֶרֶב Na 3,3.

לֶהָבָה : cs. לַהֶבֶת, plur. לֶהָבוֹת, cs. לַהֲבוֹת: *fiamma*: לְ׳ אֵשׁ Sal 29,7, אֵשׁ לְ׳ Lam 2,3, לְ׳ שַׁלְ׳ Ez 21,3; metaf.: sete Gl 1,19, disgrazia Is 43,2, punta della lancia 1Sam 17,7.

לְהָבִים : n. pop.

לַהַג : *studio* Qo 12,12. †

לַהַד: n. pr. m.

להה: **hitpalp**: pt. מִתְלַהְלֵהַּ: *comportarsi da pazzo* Prv 26,18. †

להה : **qal**: impf. וַתֵּלַהּ: *languire*: paese Gn 47,13. †

I **להט** : **qal**: pt. לֹהֵט: c. acc. אֵשׁ *bruciare* Sal 104,4 (txt. inc.). †

pi: pf. לִהֵט, לִהֲטָה; impf. (וַ)תְּלַהֵט, sf. וַתְּלַהֲטֵהוּ: *bruciare , consumare*: ass. Gl 2,3, c. acc.: le fondazioni Dt 32,22, gli empi Sal 106,18.

II **להט** : **qal**: pt. plur. לֹהֲטִים: *divorare* (al. bruciare) Sal 57,5. †

לַהַט : *fiamma* Gn 3,24. †

* **לְהָטִים** : sf. לַהֲטֵיהֶם: *magia* Es 7,11. †

להם : **hitp**: pt. מִתְלַהֲמִים: *ghiottonerie* Prv 18,8; 26,22. †

לָהֵן : *per questo* Rt 1,13. †

לָהֶן : Gb 30,24 txt. inc. ➛ comm. e HAL.

* **לַהֲקָה** : cs. לַהֲקַת: tradiz. comunità 1Sam 19,20. †

לֹו : in alcuni casi ➛ לֹא.

לוּ, לֻא : *se* : – 1. in un voto: לוּ יִחְיֶה se almeno potesse vivere = possa vivere Gn 17,18, לוּ־מַתְנוּ se fossimo morti Nm 14,2; – 2. *se*, in una proposizione condizionale irreale: c. pf. לוּ חָכְמוּ se fossero saggi... Dt 32,29; c. pt. לֻא... שֹׁקֵל se pesassi 2Sam 18,12, c. יֵשׁ: לוּ יֵשׁ נַפְשְׁכֶם se foste... Gb 16,4.

לוּא: ➛ לֹא e לוּ.

* **לוּב** ; plur. לוּבִים e לֻבִים: n. pop.

לוּד : plur. לוּדִים: n. pop. *i Lidii*: – 1. in Africa Gn 10,13; – 2. in Asia Minore Gn 10,22.

לוֹ דְבָר, לֹא דְבָר : n. l.

I **לוה** : **qal**: impf. sf. יִלְוֶנּוּ: *accompagnare* Qo 8,15;

nif: pf. נִלְוָה, נִלְווּ; impf. יִלָּוֶה, יִלָּווּ; pt. plur. נִלְוִים: *unirsi, allearsi*: c. אֶל: un u. a una d. Gn 29,34, c. עַל: gli stranieri a Israele Is 14,1, c. עִם: i nemici a Israele Sal 83,9.

II **לוה** : **qal**: pf. לָוִינוּ; impf. תִּלְוֶה; pt. לֹוֶה: *prendere in prestito* Dt 28,12;

hif: pf. הִלְוִיתָ; impf. תַּלְוֶה, sf. יַלְוְךָ; pt. מַלְוֶה, cs. מַלְוֵה: *prestare* Es 22,24.

לוז : **qal**: impf. יָלֻזוּ: *allontanarsi* Prv 3,21.†

nif: pt. נָלוֹז, cs. נְלוֹז, plur. נְלוֹזִים: *corrotto* Is 30,12, > נְלוֹז דְּרָכָיו *deviato* Prv 14,2;

hif: impf. יַלִּיזוּ: c. מִן *deviare da* Prv 4,21. †

I לוּז : *mandorlo* Gn 30,37. †

II לוּז : n. l.

לוּחַ : – 1. *tavola, tavoletta* (su cui si scrive) Es 24,12; – 2. tavola (per l'offerta) 1Re 7,36; – 3. asse Es 27,8; > – 4. *fiancata* (di una nave) Ez 27,5.

לוּחִית, לֻחִית: n. reg.

לוֹחֵשׁ : n. pr. m.

לוט : **qal**: pf. לָאט; pt. pass. f. לוּטָה: *nascondere, coprire* 1Sam 21,10; 2Sam 19,5;

hif: impf. וַיָּלֶט: *velare* 1Re 19,13. †

I לוֹט : velo Is 25,7. †

II לוֹט : n. pr. m.

לוֹטָן : n. pr. m.

לֵוִי : – 1. n. pr. m. e n. tr.; – 2. plur. הַלְוִיִּם: *Leviti* Ger 33,21.

* לִוְיָה : cs. לִוְיַת *corona* Prv 1,9; 4,9. †

לִוְיָתָן : mostro marino, *Leviatan* Is 27,1.

* לוּל : plur. לוּלִים: *bòtola* 1Re 6,8. †

לוּלֵא, לוּלֵי: *se... non...*: senza vb. Sal 119,92, c. pf. Gdc 14,18, c. impf. Dt 32,27, c. pt. 2Re 3,14.

I לון : **nif**: impf. וַיִּלֹּנוּ, תִּלּוֹנוּ K Es 16,7; Nm 16,11: c. עַל: *mormorare* (contro qlc.) Es 16,7;

hif: pf. הֲלִינֹתֶם; impf. וַיַּלֶן, תַּלִּינוּ Q Es 16,7; pt. plur. מַלִּינִם (לִ!): c. עַל *mormorare* (contro qlc.); – 2. c. acc. + עַל *far mormorare* (contro qlc.) Nm 14,36 (Q).

II לון : → לין.

לוע: → לעע.

לוץ : → ליץ.

לוש : **qal**: impf. וַתָּלָשׁ e וַתָּלוּשׁ; imp. לוּשִׁי; inf. cs. לוּשׁ; pt. f. plur. לָשׁוֹת: *impastare* Gn 18,6.

לוּשׁ : n. pr. m.

* לָז, לָזֶה, לֵזוּ : → הַלָּז, הַלָּזֶה, הַלֵּזוּ.

* לָזוּת : cs. לְזוּת: *perversione* Prv 4,24. †

לַח : לַחָה, plur. לַחִים *fresco* > verde (bosco) Gn 30,37; > non fresca né secca (uva) Nm 6,3.

* לֵחַ : sf. לֵחֹה: freschezza ~ vigore Dt 34,7. †

* לְחוּם : sf. לְחוּמוֹ, לְחֻמָם: senso poco preciso: ? carne, cadaveri, viscere Sof 1,17; Gb 20,23. †

I לְחִי : לֶחִי, sf. לֶחֱיוֹ, du. לְחָיַיִם, cs. לְחָיֵי, sf. לְחָיַי, לְחָיָו(י)ו, לְחֵיהֶם: – 1. *mascella* Gdc 15,15; – 2. *guancia* Ct 1,10.

II * לְחִי : לֶחִי: n. l.

לַחַי רֹאִי : Gn 16,14; 25,11: → רֳאִי.

לְחִית : → לוּחִית.

לחך : **qal**: inf. cs. לְחֹךְ: *brucare* Nm 22,4. †

pi: pf. לִחֲכָה; impf. יְלַחֲכוּ, יְלַחֵכוּ: – 1. *leccare* > *divorare*: la polvere Is 49,23, acqua 1Re 18,38, la regione Nm 22,4.

I לחם : **qal**: imp. לְחַם; pt. לֹחֵם, plur. לֹחֲמִים, sf. לֹחֲמָי: *calpestare*: c. acc. Sal 35,1; 56,2, c. לְ 56,3; †

nif: pf. נִלְחַם, נִלְחַמְתִּי, נִלְחֲמוּ, נִלְחַמְנוּ; impf. יִלָּחֵם, וַיִּלָּחֶם, וַיִּלָּחֲמוּ, תִּלָּחֲמוּן, נִלָּחֲמָה, sf. וַיִּלָּחֲמוּנִי; imp. הִלָּחֵם, הִלָּחֲמוּ; inf. ass. נִלְחֹם, cs. הִלָּחֵם, sf. הִלָּחֲמוֹ; pt. נִלְחָם, plur. נִלְחָמִים: *battersi, combattere*: – 1. ass. Dt 1,41; contro: c. אֶל Ger 1,19, c. אֵת Gs 24,8, c. עַל Is 7,1, c. עִם Gs 10,29; – 3. in favore di: c. לְ Es 14,14, c. עַל Ne 4,8.

II לחם : **qal**: pf. לָחֲמוּ; impf. אֶלְחַם, תִּלְחַם; imp. לַחֲמוּ; inf. cs. לְחוּם; pt. pass. cs. לְחֻמֵי: – 1. *mangiare* Prv 4,17, c. בְּ *gustare* Sal 141,4; – 2. לְחֻמֵי רֶשֶׁף Dt 32,24 (➛ HAL), senso inc. I o II לחם: divorati da o combattuti da Rešef.

לֶחֶם : sf. לַחְמִי, לַחְמָם: – 1. *pane* Is 44,15, עָשָׂה לֶ׳ Gn 27,17; pane di frumento Is 28,28, d'orzo Gdc 7,13, pani dell'offerta Es 25,30; – 2. *nutrimento* (capretto) Gdc 13,16; – 3. *cibo* Gn 31,54.

לַחְמִי : n. pr. m.

לַחְמָס : n. l.

לחץ : **qal**: pf. לָחַץ; impf. יִלְחָצוּ, וַתִּלְחַץ, sf. יִלְחָצֵנִי, וַיִּלְחָצוּם, תִּלְחָצֵנוּ; pt. plur. לֹחֲצִים, sf. לֹחֲצֵיהֶם: – 1. *stringere, premere*: c. אֵת Gdc 1,34; – 2. *opprimere*: ass. Is 19,20, c. acc. Es 22,20;

nif: impf. וַתִּלָּחֵץ: c. אֶל *serrarsi* Nm 22,25. †

לַחַץ : *oppressione* Sal 42,10; מַיִם לַ׳ = razione ridotta d'acqua (in caso d'assedio) 1Re 22,27.

לחשׁ : **pi**: pt. plur. מְלַחֲשִׁים: *esercitare la magia* Sal 58,6. †

hitp: impf. יִתְלַחֲשׁוּ; pt. plur. מִתְלַחֲשִׁים: *bisbigliare* 2Sam 12,19; Sal 41,8. †

לַחַשׁ : plur. לְחָשִׁים: – 1. *magia* Is 3,3; – 2. *incantesimo* (contro i serpenti) Ger 8,17; Qo 10,11; – 3. *amuleto* Is 3,20.

לָט, לָאט : plur. sf. לָטֵיהֶם: – 1. *segreto*: בַּלָּט in segreto Rt 3,7; > – 2. *magie* Es 7,22.

לֹט : *laudano* (resina aromatica) Gn 37,25; 43,11. †

לְטָאָה: *geco* Lv 11,30. †

לְטוּשִׁים : n. pop.

לטשׁ : **qal**: impf. יִלְטוֹשׁ; inf. cs. לְטוֹשׁ; pt. לֹטֵשׁ: – 1. pt. *fabbro* Gn 4,22; – 2. *affilare*: spada Sal 7,13, metaf. occhi Gb 16,9;

pu: pt. מְלֻטָּשׁ: *essere affilato* Sal 52,4. †

* לָיָה : plur. לֹיוֹת: termine di architettura, ? fregio 1Re 7,29s.36. †

לַיִל, לֵיל : cs. לֵיל: *notte* Is 15,1.

לַיְלָה, לֵיל, לֵילוֹת : *notte* Gn 8,22, יוֹמָם וָלַיְלָה di giorno e di notte Lv 8,35, הַלַּיְלָה questa notte = la notte prossima Gn 30,15, = la notte scorsa Zc 1,8. †

לִילִית: dèmone f. Is 34,14. †

לין : **qal**: pf. לָן, 3a pers. f. לָנָה (➛ gramm.), לַנּוּ (➛ gramm.); impf. יָלִין, וַיָּלֶן, תָּלִין, תָּלֶן, תָּלַן, תָּלִינִי, אָלִין, נָלִין, וַיָּלִ(י)נוּ, coort. נָלִינָה; imp. לִין, לִינִי, לִינוּ; inf. cs.

לָלוּן e לָלִין; pt. לָן, plur. לָנִים; – 1. *passare la notte* Gn 28,11; metaf. (sogg. occhi) Gb 17,2; > – 2. attendere la durata di una notte: carne Es 23,18;

hif: impf. יָלִין, תָּלִין (➛ qal): *fare attendere la durata di una notte* Lv 19,13; 2Sam 17,8 (al. qal);

hitpol: impf. יִתְל(וֹ)נָן: *passare la notte* Sal 91,1; Gb 39,28. †

ליץ (➛ HAL) : **qal**: pf. לַצְתָּ: *schernire* Prv 9,12. †

hif: pf. sf. הֱלִיצֻנִי; impf. יָלִיץ; ? pt. ➛ מֵלִיץ: *schernire*: c. acc. Sal 119,51, c. לְ Prv 3,34;

pol: pt. plur. לֹצְצִים: *schernitori* Os 7,5. †

hitpol: impf. תִּתְלוֹצָצוּ: *fare lo schernitore* Is 28,22. †

I לַיִשׁ : *leone* Is 30,6; Gb 4,11; Prv 30,30. †

II לַיִשׁ : n. pr. m.

III לַיִשׁ : n. l.

לַיְשָׁה : n. l.

לכד : **qal**: pf. לָכַד, לָכַדְתִּי, sf. לְכָדָהּ, לְכָדָהּ; impf. יִלְכּוֹד, וַיִּלְכֹּד/כָּד־, יִלְכְּדוּ, יִלְכֹּדוּ, sf. יִלְכְּדָהּ, יִלְכְּדֵנוּ, יִלְכְּדֻנוּ; imp. לִכְדוּ, sf. לְכָדָהּ; inf. ass. לָכוֹד, cs. sf. לְכָדְנִי, לְכָדָהּ; pt. לֹכֵד: – 1. *afferrare, prendere*: un leone, una preda Am 3,4, prigionieri Gdc 7,25; – 2. *prendere, impadronirsi di*: città Nm 21,32, regno 1Sam 14,47;

nif: pf. נִלְכַּד, נִלְכְּדוּ; impf. יִלָּכֵד(וְ), יִלָּכֵד, יִלָּכְדוּ(ן), יִלָּכֵדוּ; pt. נִלְכָּד: – 1. *essere preso, afferrato*: nel tranello Ger 48,44, come prigioniero Ger 6,11; – 2. *essere preso*: città 1Re 16,18; – 3. *essere designato* (= afferrato) dalla sorte Gs 7,18;

hitp: impf. יִתְלַכְּדוּ, יִתְלַכָּדוּ: – 1. *indurirsi* (= raggelarsi): acqua Gb 38,30; – 2. *aderire* gli uni agli altri Gb 41,9. †

לֶכֶד : *laccio* Prv 3,26. †

לְכָה : ➛ 1) הלך qal imp., 2) לְ + sf. > לְךָ.

לֵכָה : – 1. n. l.; – 2. ➛ הלך qal imp. 2a pers.

לָכִישׁ : n. l. *Lachis*.

לָכֵן (➛ HAL): – 1. *per questo* Es 6,6; 2Re 19,32; – 2. *bene!* Gn 30,15; 1Sam 28,2.

לֻלָאוֹת : cs. לֻלְאֹת: *legacci, cordoni* Es 26,4.

* לָם : Is 9,6: txt. ? ➛ comm. e HAL.

למד : **qal**: pf. לָמַד, לָמַדְתִּי, לָמְדוּ; impf. יִלְמַד(וְ), coort. אֶלְמְדָה, יִלְמְדוּ(ן); imp. לִמְדוּ; inf. ass. לָמֹד, cs. sf. לָמְדִי; pt. pass. plur. cs. לִמּוּדֵי: *imparare* c. acc. la giustizia Is 26,9; la guerra Is 2,4, לְמוּדֵי מִלְחָמָה, esperti della guerra 1Cr 5,18; c. לְ + inf. Dt 4,10;

pi: pf. לִמַּד, sf. לִמַּדְתַּנִי, לִמְּדוּם; impf. יְלַמֵּד/מֶד־, יְלַמְּדוּן, sf. וַיְלַמְּדֵהוּ, תְּלַמְּדֵנוּ, אֲלַמֶּדְכֶם; imp. לַמְּדָה, sf. לַמְּדֵנִי; inf. לַמֵּד, sf. לַמְּדָם; pt. מְלַמֵּד, sf. מְלַמֶּדְךָ: *insegnare*: ass. 2Cr 17,7; c. acc. pers. insegnare a qlc. Sal 25,5; c. acc. cosa insegnare qlcs. Esd 7,10; c. 2 acc. insegnare qlcs. a qlc. Gdc 3,2; c. acc. cosa + לְ pers. insegnare qlcs. a qlc. Gb 21,22; c. acc. cosa + לְ cosa addestrare qlcs. (mani) in vista di qlcs. Sal 18,35; c. acc. pers. + לְ + inf. insegnare a qlc. a fare qlcs. Dt 6,1;

pu: pf. לֻמַּד; pt. מְלֻמָּד, plur. cs. מְלֻמְּדֵי, f. sing. מְלֻמָּדָה; – 1. *avere appreso* Ct 3,8; – 2. *essere stato domato* Ger 31,18.

* לִמֻּד : plur. לִמּוּדִים, cs. לִמּוּדֵי e לִמֻּדֵי, sf. לִמֻּדָי: – 1. *abituato a*: לִמֻּד מִדְבָּר Ger 2,24; – 2. לִמֻּדִים *allievi*, discepoli Is 8,16.

לָמֶה, לָמָה, לָמָּה : ➛ מָה.

לָמוֹ : = לָהֶם e לוֹ, ➛ לְ.

לְמוֹ : = לְ: לְמוֹ־חָרֶב per la spada Gb 27,14.

לְמוּאֵל: n. pr. m.

לְמוֹאל : Ne 12,38 txt. inc. ➛ לִשְׂמֹאל

לִמּוּד: ➛ לִמֻּד.

לַמְחוֹת: Prv 31,3 txt. inc. ➛ comm.

לֶמֶךְ : לָמֶךְ: n. pr. m.

* לֵן: plur. לֵנִים: ➛ לין pt.

* לֹעַ : sf. לֹעֶךָ: ? gola Prv 23,2. †

לעב : **hif**: pt. plur. מַלְעִבִים: c. בְּ *beffarsi di* 2 Ch 36,16.

לעג : **qal**: pf. לָעֲגָה; impf. יִלְעֲגוּ, תִּלְעַג/יִ; pt. לֹעֵג: *beffarsi*: ass. Prv 1,26, c. לְ Sal 2,4;

nif: pt. cs. נִלְעַג : נִלְעַג לָשׁוֹן linguaggio ridicolo (= lingua straniera) Is 33,19. †

hif: impf. וַיַּלְעֵג, תַּלְעִיג, (וְ)יַלְעִגוּ: *beffarsi*: ass. Gb 21,3, c. בְּ 2Cr 30,10, c. לְ Sal 22,8, c. עַל Ne 3,33.

לַעַג : sf. לַעְגָם, plur. cs. לַעֲגֵי: – 1. *scherno, derisione* Sal 44,14; – 2. ~ balbettio: לַעֲגֵי שָׂפָה = lingua straniera Is 28,11.

לַעְדָּה : n. pr. m.

לַעְדָּן: n. pr. m.

לעז : **qal**: pt. לֹעֵז: *parlare una lingua incomprensibile*: עַם לֹעֵז Sal 114,1. †

לעט : **hif**: imp. sf. הַלְעִיטֵנִי: *lasciar mangiare* Gn 25,30. †

לַעִיר : 2Re 19,13 || Is 37,13: ? n. l., ➛ comm. e HAL.

לַעֲנָה : assenzio, nel senso metaf. di *amarezza* Dt 29,17.

I לעע : **qal**: pf. לָעוּ; impf. יָלַע: parlare in modo sconnesso Gb 6,3, in modo sconsiderato Prv 20,25. †

II לעע : **qal**: pf. וְלָעוּ: tracannare Abd 16. †

לַפִּיד : plur. לַפִּ(י)דִים, cs. לַפִּידֵי, plur. f. לַפִּדֹת: – 1. *fiaccola* Gdc 7,16, לַפִּיד אֵשׁ Gn 15,17; > – 2. *lampo* Es 20,18.

לַפִּידוֹת : n. pr. m.

לפת : **qal**: impf. יִלְפֹּת: *palpare*, al. abbracciare Gdc 16,29. †

nif: impf. וַיִּלָּפֵת, יִלָּפְתוּ: brancolare Rt 3,8; Gb 6,18 ➛ comm. †

לֵץ : plur. לֵצִים: *beffardo* Is 29,20; Prv 3,34.

לָצוֹן : *beffa* Prv 1,22; אַנְשֵׁי לָ׳ beffardi Is 28,14; Prv 29,8. †

לצץ : **qal**: pt. plur. לֹצְצִים: *schernire* Os 7,5. †

לַקּוּם : n. l.

לקח : **qal**: pf. לָקַח, לָקַחְתָּ, לָקְחוּ, sf. לְקָחַנִי, לְקָחָם; impf. (וַ)יִּקַּח, וַיִּקְחוּ, יִקָּחוּ, sf. יִקָּחֵנִי, יִקָּחֶנָּה, אֶקָּחֵהוּ, יִקָּחוּם; imp. קַח e קְחָה e לְקַח, קְחִי, sf. קָחֶנָּה, קָחֶם־נָא, קָחֵהוּ; inf. ass. לָקֹ(וֹ)חַ, cs. קַחַת (לָקַחַת), sf. קַחְתִּי, קַחְתֵּךְ; pt. לֹקֵחַ, plur. לֹקְחִים, pass. plur. לְקֻחִים: – 1. *prendere, afferrare*: c. acc.: vendetta Is 47,3; c. בְּ strumentale, c. בְּיָד 2Re 4,29; – 2. *togliere*: vita 1Re 19,10, Spirito Sal 51,13; – 3. *procurarsi* Es 5,11; – 4. *prendere*: una d. (in matrimonio) Gn 4,19; – 5. *accettare*: un regalo 1Sam 8,3; – 6. *intendere* Ger 9,19; – 7. *impadronirsi di*: paese Dt 3,14; – 8. *fare prigioniero* Gn 14,12;

nif: pf. נִלְקַח, נִלְקְחָה; impf. וַתִּלָּקַח, אֶלָּקַח; inf. cs. הִלָּקַח, sf. הִלָּקְחוֹ: – 1. *essere preso* 1Sam 4,11; – 2. *essere condotto* Est 2,8;

pu: לֻקַּח, לֻקְּחָה, לֻקָּחְתְּ; impf. (al. hof) יֻקַּח, וַתֻּקַּח; pt. לֻקָּח (= *מְלֻקָּח): – 1. *essere preso, rubato*: danaro Gdc 17,2, d. Gn 12,15; – 2. *essere estratto*, c. מִן Jb28,2;

hitp: pt. f. מִתְלַקַּחַת: ? prendere fuoco Es 9,24; Ez 1,4. †

לֶקַח : sf. לִקְחִי, לִקְחָהּ: *insegnamento* Is 29,24; Prv 4,2.

לִקְחִי : n. pr. m.

לקט : **qal**: pf. לָקְטוּ; impf. (וַ)יִּלְקְטוּ, יִלְקָטוּן, sf. יִלְקְטֵהוּ; imp. לִקְטוּ; inf. cs. לִלְקֹט: – 1. *raccogliere*: manna Es 16,4; – 2. *raccogliere*: fiori Ct 6,2; – 3. *spigolare* Rt 2,8;

pi: pf. לִקְּטָה, לִקַּטְתְּ; impf. וַיְלַקֵּט, אֲלַקֳּטָה; inf. cs. לְלַקֵּט; pt. מְלַקֵּט: – 1. *raccogliere*: legna Ger 7,18, danaro Gn 47,14; – 2. *spigolare* Rt 2,3;

pu: impf. תְּלֻקְּטוּ: *essere raccolto* Is 27,12. †

hitp: impf. וַיִּתְלַקְּטוּ: c. אֶל *unirsi* (a) Gdc 11,3. †

* לֶקֶט : *spigolatura* Lv 19,9; 23,22. †

לקק : **qal**: pf. לָקְקוּ; impf. יָלֹק, (וַ)יָּלֹקּוּ: *lambire* 1Re 21,19;

pi: pt. plur. מְלַקְקִים: *lambire* Gdc 7,6s. †

לקשׁ : **pi**: impf. יְלַקֵּשׁוּ: ~ *racimolare* Gb 24,6. †

לֶקֶשׁ : לֶקֶשׁ: *seconda erba* Am 7,1. †

* לָשָׁד : cs. לְשַׁד, sf. לְשַׁדִּי: *focaccia* Nm 11,8; Sal 32,4 txt.! ➛ comm.

לָשׁוֹן : cs. לְשׁוֹן, sf. לְשׁוֹנִי, לְשׁוֹנְכֶם, לְשֹׁנָם: – 1. *lingua*: per parlare Es 4,10, per ingoiare Lam 4,4; – 2. *linguaggio* Dn 1,4; – 3. metaf. *golfo* Gs 15,5.

לִשְׁכָּה : cs. לִשְׁכַּת, loc. לִשְׁכָּתָה, plur. לְשָׁכוֹת, cs. לִשְׁכוֹת: – 1. *sala* 1Sam 9,22; – 2. *camera* (personale) Esd 10,6.

I לֶשֶׁם : specie di pietra preziosa, ? cornalina Es 28,19; 39,12. †

II לֶשֶׁם : n. l.

לשׁן : **hif**: impf. תַּלְשֵׁן: c. אֶל *calunniare* Prv 30,10. †

po: pt. sf. מְלָושְׁנִי : *calunniare* Sal 101,5. †

* לֶשַׁע : לֶשַׁע: n. l.

לַשָּׁרוֹן : n. l.

לֵת : 1Sam 4,19, ➛ ילד qal inf.

לֶתֶךְ : misura di capacità, ca. 225 l., Os 3,2. †

מ

* מַאֲבוּס : plur. sf. מַאֲבֻסֶיהָ: *granaio* Ger 50,26. †

מְאֹד : sf. מְאֹדוֹ, מְאֹדֶךָ: – 1. sost. *forza*, בְּכָל־מְאֹדֶךָ con tutta la tua forza Dt 6,5; 2Re 23,25; – 2. avv. *molto* Gn 1,31; עַד־מְאֹד completamente 1Sam 25,36, מְאֹד מְאֹד estremamente Nm 14,7.

I מֵאָה : cs. מְאַת, du. מָאתַיִם, plur. מֵאוֹת, מֵאִיוֹת: *cento* Gn 17,17, מְאַת שָׁנָה Gn 5,3.

II מֵאָה : n. l.

* מַאֲוַיִּים : cs. מַאֲוַיֵּי: *desideri* Sal 140,9. †

מְאוּם : ➛ מוּם.

מְאוּמָה, מוּמָה : *qualcosa*. 2Sam 13,2, אֵין לָהֶם מְ׳ non avevano proprio nulla Ger 39,10.

מָאוֹס : *immondizia* Lam 3,45. †

מָאוֹר, מָאֹר : cs. מְאוֹר, plur. מְאוֹרִים e מְאֹ(ו)רֹ(ו)ת, cs. מְאוֹרֵי: – 1. *luminare*: astri Gn 1,14, lampada Es 25,6; – 2. *luce*: del volto di Dio Sal 90,8.

* מְאוּרָה : cs. מְאוּרַת: tradiz. *covo, antro*, מְאוּרַת צִפְעוֹנִי covo di serpenti velenosi Is 11,8. †

מֹאזְנַיִם : cs. מֹאזְנֵי: *bilancia* Is 40,12.

* מְאָיוֹת (K) : 2Re 11,4.15 ➛ מֵאָה.

מֵאַיִן : ➛ אַיִן.

מַאֲכָל : cs. מַאֲכַל, sf. מַאֲכָלוֹ: *nutrimento* Gn 6,21, עֵץ מַ׳ albero fruttifero Ez 47,12.

מַאֲכֶלֶת : plur. מַאֲכָלוֹת: *coltello* Gn 22,6.10; Gdc 19,29; Prv 30,14. †

מַאֲכֹלֶת, מַכֹּלֶת : *nutrimento* 1Re 5,25, metaf. מַ׳ אֵשׁ Is 9,4.

* מַאֲמָץ : plur. cs. מַאֲמַצֵּי: *energia* Gb 36,19. †

* מַאֲמָר : cs. מַאֲמַר: *ordine* Est 1,15.

מאן : **pi**: pf. מֵאֵן, מֵאֲנָה, מֵאַנְתָּ; impf. (וַ)יְמָאֵן, (וַ)יְמָאֲנוּ; inf. ass. מָאֵן; pt. מָאֵן (< *מְמָאֵן): *rifiutare*: ass. 2Re 5,16, c. inf. Ger 9,5, c. לְ + inf. Ger 31,15, c. vb. fin. וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר Gn 39,8.

I מאס : **qal**: pf. מָאַס, מָאַסְתָּ(ה), מָאֲסוּ, sf. מְאָסָם; impf. יִמְאַס, יִמְאָסוּ, יִמְאָסוּן, וַיִּמְאָסֵם, sf. וַיִּמְאָסְךָ; inf. ass. מָאוֹס e מָאֹס, cs. sf. מָאָסְכֶם, מָאֳסָם; pt. מֹ(ו)אֵס, f. sg. מֹאֶסֶת: *rigettare, disprezzare*: ass. Sal 89,39, c. acc.: Dio Nm 11,20, insegnamento Os 4,6, vita Gb 9,21, Gerusalemme 2Re 23,27, c. בְּ: legge Lv 26,15, Israele 2Re 17,20;

nif: impf. תִּמָּאֵס; pt. נִמְאָס: *essere rigettato, rifiutato* Is 54,6; Ger 6,30; Sal 15,4. †

II מאס : **qal**: pf מָאַסְתִּי: dissolversi (al. = I מאס) Gb 7,16;

nif: impf. יִמָּאֲסוּ, וַיִּמָּאֵס: – 1. *dissolversi* Sal 58,8; – 2. ? suppurare Gb 7,5 (➛ comm.). †

מְאַסֵּף : *retroguardia* Gs 6,9.13. †

* מַאֲפֶה : cs. מַאֲפֵה: מ׳ תַּנּוּר cibo cotto nel forno Lv 2,4. †

מַאֲפֵל : *oscurità* Gs 24,7. †

מַאְפֵּלְיָה : *oscurità* Ger 2,31. †

מאר : **hif**: pt. מַמְאִיר, f. מַמְאֶרֶת: – 1. (è detto della lebbra) maligna Lv 13,51; – 2. *che fa male* Ez 28,24.

מַאֲרָב : – 1. *imboscata* Gdc 9,35; – 2. *soldati posti in agguato* 2Cr 13,13.

מְאֵרָה : cs. מְאֵרַת, plur. מְאֵרוֹת: *maledizione* Ml 2,2.

מֵאֵת : → מִן + II אֵת.

מִבְדָּלוֹת : (città) *riservate* Gs 16,9. †

* מבוא, 2Sam 3,25 : → מוֹבָא.

מָבוֹא : cs. מְבוֹא, plur. מְבֹ(ו)אוֹת, cs. מְבוֹאֵי, sf. מְבוֹאֶךָ: – 1. *entrata, accesso* (a un luogo) Gdc 1,24; – 2. *entrata* (azione di entrare) Ez 33,31; – 3. *coricarsi* (di un astro) Sal 104,19; > – 4. *occidente = ovest* Sal 50,1.

מְבוּכָה : *confusione* Is 22,5; Mic7,4. †

מַבּוּל : – 1. *oceano celeste* Sal 29,10; Gn 7,10 (o nº 2); > – 2. *diluvio* Gn 6,17.

מְבוֹנִים : 2Cr 35,3; Q מְבִינִים, K מְבוֹנִים, → בין.

מְבוּסָה : *schiacciamento* Is 18,2.7; 22,5. †

מַבּוּעַ : plur. cs. מַבּוּעֵי: *sorgente* Is 35,7; 49,10; Qo 12,6. †

מְבוּקָה : *devastazione* Na 2,11. †

* מְבוּשִׁים : sf. מְבֻשָׁיו: lett. parti "vergognose" Dt 25,11. †

מִבְחוֹר : *il migliore, l'"élite"* 2Re 3,19; 19,23. †

I * מִבְחָר : cs. מִבְחַר, plur. sf. מִבְחָרָיו: *il migliore, l'"élite"* Es 15,4; Dn 11,15.

II מִבְחָר : n. pr. m.

* מַבָּט : sf. מֶבָּטָהּ, מַבָּטָם: *appoggio* Is 20,5s; Zc 9,5. †

מִבְטָא : *chiacchiera* Nm 30,7.9. †

מִבְטָח : cs. מִבְטַח, sf. מִבְטַחִי/חוֹ, מִבְטֶחָם, plur. מִבְטַחִים: – 1. *confidenza* Prv 22,19; – 2. *oggetto di confidenza* Sal 65,6.

מַבְלִיגִית : Ger 8,18, → comm.

מְבֻלָּקָה : → בלק pt. pu. f. sostantivato: *devastazione* Na 2,11. †

* מִבְנֶה : cs. מִבְנֵה: *edificio* Ez 40,2. †

מְבֻנַּי : n. pr. m.

I מִבְצָר : cs. מִבְצַר, plur. מִבְצָרִים, מִבְצָרוֹת, cs. מִבְצְרֵי, sf. מִבְצָרֶיךָ/רָיו, מִבְצְרֵיהֶם: *fortezza* Ab 1,10, עִיר מִבְצָר città fortificata 1Sam 6,18, עָרֵי מִבְצָר Gs 19,35, עִיר מִבְצָרוֹת Dn 11,15.

II מִבְצָר : n. pr. m.

* מִבְרָח : sf. מִבְרָחָו (txt. inc. → comm.) *la parte scelta* Ez 17,21. †

מִבְשָׂם : n. pr. m.

מְבַשְּׁלוֹת : ~ *fornelli* Ez 46,23. †

מָג : רַב־מָג: titolo militare babilonese ? generale (al. grande mago!) Ger 39,3.13. †

מַגְבִּישׁ : n. pr. m.

מִגְבָּלֹת : ? catene Es 28,14. †

* מִגְבָּעָה : plur. מִגְבָּעוֹת: *turbante, tiara* Es 28,40.

* מֶגֶד : plur. מְגָדִים, sf. מְגָדָיו: *il migliore* Dt 33,13s, פְּרִי מְגָדִים i frutti più squisiti Ct 4,13.

מְגִדּוֹ : n. l. *Megiddo*.

מְגִדּוֹן : ➛ מְגִדּוֹ.

מַגְדִּיאֵל : n. pr. m.

מִגְדִּיל : 2Sam 22,51, ➛ HAL: Q מִגְדּוֹל, leggere K e Sal 18,51 מַגְדִּיל ➛ גדל hif.

I מִגְדָּל : cs. מִגְדַּל, plur. מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת, cs. מִגְדְּלוֹת: – 1. *torre*: di Babele Gn 11,4, = fortificazione Gdc 9,51; Ct 5,13 ➛ comm.; – 2. *tribuna* Ne 8,4.

II מִגְדָּל : cs. מִגְדַּל: = I è usato in qualche n. l.: – 1. מ׳־אֵל; – 2. מ׳־גָּד; – 3. מ׳־עֵדֶר; – 4. מ׳־שְׁכֶם.

מִגְדֹּל, מִגְדּוֹל : n. l.

מִגְדָּנ(וֹ)ת : *dono prezioso* 2Cr 21,3.

מָגוֹג : ➛ HAL: – 1. n. terr.; – 2. n. pr. m.

I מָגוֹר : – 1. *terrore* Ger 6,25; – 2. מָגוֹר מִסָּבִיב n. pr. m. Ger 20,3, cf. 6,25 ➛ comm.; ? – 3. oggetto di terrore (? = nº 1) Ger 20,4.

II * מָגוֹר : plur. cs. מְגוּרֵי, sf. מְגוּרָיו: – 1. *dimora* Gb 18,19; – 2. *il paese dove si emigra* Gn 17,8; Ez 20,38.

III * מָגוֹר : sf. מְגוּרָם: ~ granaio (HAL = cuore; al. casa = II 1) Sal 55,16. †

* מְגוֹרָה : cs. מְגוֹרַת, plur. sf. מְגוּרֹתַי/תָם: *terrore* Is 66,4; Sal 34,5; Prv 10,24. †

מְגוּרָה : *granaio* Ag 2,19. †

* מַגְזֵרָה : plur. cs. מַגְזְרוֹת: *scure* 2Sam 12,31. †

מַגָּל : *falce* Ger 50,16; Gl 4,13. †

מְגִלָּה : *rotolo* (manoscritto) Ez 2,9.

* מְגַמָּה : cs. מְגַמַּת: *totalità, insieme* Ab 1,9. †

מגן : **pi**: pf. מִגֵּן; impf. sf. אֲמַגֶּנְךָ, תְּמַגְּנֶךָּ: – 1. c. acc. *consegnare* Gn 14,20; Os 11,8; – 2. c. 2 acc. *dare* qlcs. a qlc. Prv 4,9. †

מָגֵן : cs. מָגֵן, sf. מָגִנִּי, plur. מָגִנִּים e מָגִנּוֹת, cs. מָגִנֵּי, sf. מָגִנָּיו: – 1. *scudo* 2Sam 1,21, scudi sontuosi 1Re 10,17, אִישׁ מָ׳ u. armato Prv 6,11; – 2. metaf.: Dio = scudo 2Sam 22,3, re Sal 84,10, capi Sal 47,10; – 3. *scaglie* (di coccodrillo) Gb 41,7.

* מֶגֶן o * מָגָן : cf. HAL: plur. sf. מָגִנֶּיהָ: *dono* (al. leggere מָגֵן scudo) Os 4,18. †

* מְגִנָּה : cs. מְגִנַּת: *insolenza* (al. ebetismo) Lam 3,65. †

מִגְעֶרֶת : *minaccia* Dt 28,20. †

מַגֵּפָה : cs. מַגֵּפַת, plur. sf. מַגֵּפֹתַי: *flagello* Es 9,14, = peste 1Sam 6,4, = morte brutale 1Sam 4,17.

מַגְפִּיעָשׁ : n. pr. m.

מגר : **qal**: pt. pass. plur. cs. מְגוּרֵי: *cadere* Ez 21,17;

pi: pf. מִגַּרְתָּה: *rovesciare a terra, buttar giù* Sal 89,45. †

מְגֵרָה : *sega* 2Sam 12,31; 1Re 7,9; 1Cr 20,3. †

מִגְרוֹן : n. l.

* מִגְרָע : plur. מִגְרָעוֹת: *risega* 1Re 6,6. †

* מַגְרֵף : plur. sf. מֶגְרְפֹתֵיהֶם: ~ *zappa* Gl 1,17. †

מִגְרָשׁ : cs. מִגְרַשׁ, sf. מִגְרָשֶׁהָ, plur. sf. מִגְרְשֵׁיהֶם: *beni comunali* (territorio situato attorno a una città e proprietà comune usata spesso come pascolo) Lv 25,34; Ez 45,2.

* מַד : sf. מִדּוֹ, מַדּוֹ, plur. מַדִּין, sf. מַדָּיו e מִדּוֹתָיו: *veste* Gdc 3,16.

I מִדְבָּר : loc. מִדְבָּרָה e מִדְבָּרָה, sf. מִדְבָּרָהּ: – 1. tradiz. *deserto*, luogo arido dove un gregge di piccoli animali può pascolare, steppa: Dt 29,4, ma cf. Dt 1,19; – 2. deserti con nomi precisi: מִדְבַּר סִינַי Es 19,1, מ׳ יְהוּדָה Gdc 1,16, ecc.

II * מִדְבָּר : sf. מִדְבָּרֵיךְ: Q מִדְבָּרֵךְ, K מִדְבָּרַיִךְ: organo con cui si parla (דבר) = *bocca* Ct 4,3. †

מדד : **qal**: pf. מָדַד, מַדֹּתִי, מָדְדוּ, מַדֹּתֶם, sf. מְדָדוֹ; impf. וַיָּמָד, תָּמוֹד, וַיָּמֹדּוּ; inf. לָמֹד: *misurare*: una distanza, Nm 35,5, una massa Rt 3,15;

nif: impf. יִמַּד, יִמַּדּוּ: *essere misurato* Ger 31,37;

pi: pf. וּמִדַּד־; impf. יְמַדֵּד, sf. וַיְמַדְּדֵם: – 1. *misurare* Sal 60,8; – 2. *allungarsi* Gb 7,4;

po: impf. וַיְמֹדֶד: *misurare* Ab 3,6 (➛ anche מוד). †

hitpo: impf. וַיִּתְמֹדֵד: *allungarsi* 1Re 17,21. †

I מִדָּה : cs. מִדַּת, plur. מִדּוֹת: *misura, dimensione* Es 26,2, קְנֵה הַמִּדָּה canna per misurare Ez 40,3, חֶבֶל מ׳ corda per misurare Zc 2,5; אִישׁ מִדָּה u. di alta statura 1Cr 11,23, מִדַּת יָמַי Sal 39,5.

II * מִדָּה : cs. מִדַּת: *tributo*, tassa Ne 5,4. †

מַדְהֵבָה : Is 14,4 ➛ HAL e comm.: leggere מַרְהֵבָה.

I מַדְוֶה : sf. מַדְוֵיהֶם: *veste* 2Sam 10,4; 1Cr 19,4. †

II * מַדְוֶה : cs. מַדְוֵה, plur. cs. מַדְוֵי: *malattia* Dt 7,15; 28,60. †

מַדּוּחִים : *espulsione* (al. seduzione) Lam 2,14. †

I מָדוֹן : *contesa, litigio* Prv 15,18; אִישׁ מָדוֹן Ger 15,10: u. a proposito del quale si contende, piuttosto che "colui che contende", ➛ comm.

II מָדוֹן : n. l.

מַדּוּעַ : *perché ?* Gn 40,7.

מְדוּרָה : sf. מְדֻרָתָהּ: *mucchio* (di legna) = rogo Is 30,33; Ez 24,9. †

מִדְחֶה : *rovina* Prv 26,28. †

* מַדְחֵפָה : plur. מַדְחֵפֹת: senso inc. senza tregua, a colpi ripetuti Sal 140,12. †

מָדַי : מָדָי: – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop. *i Medi*.

מָדִי : gntl. di מָדַי.

מִדֵּי e מַדַּי : ➛ דַּי.

מִדִּין : n. l.

I * מִדְיָן : plur. מִדְיָנִים, > מְדָנִים, cs. מִדְיְנֵי: *litigio*, אֵשֶׁת מִדְיָנִים moglie litigiosa Prv 21,9.

II מִדְיָן : *Madian*: – 1. n. pr. m.; – 2. n. pop.; – 3. n. terr.

מְדִינָה : – 1. *distretto* 1Re 20,14; – 2. *provincia*: babilonese Ez 19,8, persiana Ne 1,3.

מִדְיָנִי : gntl. di II מִדְיָן: plur. מִדְיָנִים, f. sg. מִדְיָנִית.

מְדֹכָה : *mortaio* Nm 11,8. †

מַדְמֵן : n. l.

I **מַדְמֵנָה** : *concimaia* Is 25,10. †

II **מַדְמֵנָה** : n. l.

מַדְמַנָּה : – 1. n. l.; – 2. n. pr. m.

I **מְדָן** : – 1. n. pr. m.; > – 2. n. pop.

II * **מְדָן** : plur. מְדָנִים: *lite* Prv 6,14 K; 6,19; Gn 37,36 leggere II מְדָן. †

מַדָּע : sf. מַדָּעֲךָ: – 1. *conoscenza* Dn 1,4; 2Cr 1,10-12; – 2. *pensiero* Qo 10,20.

מְדָע, מוֹדַע (Rt 2,1 Q) : *parente* (qlc. imparentato) Prv 7,4; Rt 2,1. †

* **מֹדַעַת** : sf. מֹדַעְתָּנוּ: *parente* (qlc. imparentato) Rt 3,2. †

* **מַדְקֵרָה** o מַדְקָרָה : plur. cs. מַדְקְרוֹת: *colpo* (di spada) Prv 12,18. †

מַדְרֵגָה : plur. מַדְרֵגוֹת: *parete di roccia* Ez 38,20; Ct 2,14. †

* **מִדְרָךְ** : cs. מִדְרַךְ: ~ misura di un piede Dt 2,5. †

* **מִדְרָשׁ** : cs. מִדְרַשׁ: "commentario", scritto 2Cr 13,22; 24,27. †

* **מְדֻשָׁה** : sf. מְדֻשָׁתִי: ciò che è trebbiato sull'aia (cioè Israele calpestato, ➛ comm.) Is 21,10. †

מָה (cf. HAL), ־מַה, מֶה, מַה־, ־מָה, מֶה־ : – 1. pronome: *che cosa?*: si usa nelle interrogative dirette e indirette: a) dirette מֶה עָשִׂיתָ che hai fatto? Gn 4,10; מָה אֵלֶּה che significano queste cose? Zc 1,9; מַה־לָּנוּ חֵלֶק che parte abbiamo? 1Re 12,16; מַזֶּה בְיָדֶךָ che hai in mano? Es 4,2; b) indirette: לְדֵעָה מַה־יֵּעָשֶׂה לוֹ per sapere che cosa gli sarebbe accaduto Es 2,4; שְׁאַל מָה אֶתֶּן־לָךְ chiedi ciò che devo concederti 1Re 3,5; – 2. avverbio: *come, quanto*: a) domanda diretta: מַה־נִּצְטַדָּק come potremo giustificarci? Gn 44,16; וְאָדָם מַה־יָּבִין דַּרְכּוֹ come può comprendere l'u. la sua via? Prv 20,24; b) domanda indiretta: אֵדְעָה מֶה־חָדֵל אָנִי che io sappia quanto sono effimero Sal 39,5; c) esclamazione מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ quanto amo la tua legge! Sal 119,97; – 3. מָה c. כִּי = *che genere di? di quale grandezza?* מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ chi è l'u. perché ti ricordi di lui? Sal 8,5; ...נַחְנוּ מָה כִּי chi siamo noi..., di che genere siamo, perchè... Es 16,7; – 4. ~ *perché?* : מַה־תִּצְעַק אֵלָי perché gridi verso di me? (o che hai da gridare?) Es 14,15; מָה אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים פֹּה perché restiamo qui? 2Re 7,3; – 5. ~ *qualunque cosa*: וִיהִי מָה qualunque cosa avvenga 2Sam 18,22; דְּבַר מַה־יַּרְאֵנִי qualunque parola mi "rivelerà" Nm 23,3; – 6. לָמָה, לָמָּה, לָמֶה, לָמָּה: *perché*?: לָמָּה חָרָה לָךְ perché sei irritato? Gn 4,6; לָמָה עֲזַבְתָּנִי perché mi hai abbandonato? Sal 22,2; לָמָּה־לִּי רֹב־זִבְחֵיכֶם perchè moltiplicare i vostri sacrifici verso di me? (a che mi serve la moltitudine...) Is 1,11; – 7. מָה + altre prep.: בַּמֶּה בָזִינוּ אֶת־שְׁמֶךָ in che cosa abbiamo disprezzato il tuo nome? Ml 1,6; עַד־כַּמֶּה פְעָמִים quante volte? 1Re 22,16; עַד־מָה fino a quando? Sal 79,5; עַל־מָה per quale ragione? Nm 22,32.

מהה : **hitpalp**: pf. הִתְמַהְמָהְתִּי, הִתְמַהְמְהוּ, הִתְמַהְמָהְנוּ; impf. (וַ)יִּתְמַהְמָהּ; imp. הִתְמַהְמְהוּ; inf. cs. לְהִתְמַהְמֵהַּ; pt. מִתְמַהְמֵהַּ: *attardarsi* Gn 19,16; Ab 2,3.

מְהוּמָה : cs. מְהוּמַת, plur. מְהוּמֹת: *panico* Ez 7,7; Am 3,9.

מְהוּמָן : n. pr. m.

מְהֵיטַבְאֵל : – 1. n. pr. f.; – 2. n. pr. m.

מָהִיר : cs. מְהִר: *esperto, capace* (di): Prv 22,29, מְהִר צֶדֶק capace di (al. pronto a) fare giustizia Is 16,5.

מהל : **qal**: pt. pass. מָהוּל: (vino) *diluito* (con acqua) Is 1,22. †

מַהֲלָךְ : sf. מַהֲלָכֶךָ, plur. מַהְלְכִים: – 1. *corridoio* Ez 42,4; – 2. *tragitto, viaggio* Ne 2,6.

* מַהֲלָל : sf. מַהֲלָלוֹ: *reputazione* Prv 27,21. †

מַהֲלַלְאֵל : n. pr. m.

מַהֲלֻמּוֹת : *colpo* Prv 18,6; 19,29. †

[מָהֵם, Ez 8,6 : Q מָה הֵמָּה].

* מַהֲמֹר : plur. מַהֲמֹרוֹת: senso inc., tradiz. *baratro* Sal 140,11. †

מַהְפֵּכָה : cs. מַהְפֵּכַת: *catastrofe, sconvolgimento* Ger 50,40.

מַהְפֶּכֶת : una specie di berlina/gogna Ger 20,2s; 29,26, בֵּית הַמּ׳ 2Cr 16,10. †

מְהַקְצְעוֹת : txt. inc. (➛ comm.) ? angolo Ez 46,22.

I מהר : **nif**: pf. נִמְהָרָה; pt. נִמְהָר, plur. נִמְהָרִים, cs. נִמְהֲרֵי le traduzioni correnti variano molto!: – 1. *essere svelto, pressato*: popolo, cuore Is 32,4; 35,4; – 2. ? essere superato in velocità (= essere sorpassato) Gb 5,13;

pi: pf. מִהַר, מִהַרְתָּ; impf. (וַ)יְמַהֵר, וַתְּמַהֵרְנָה; imp. מַהֵר, מַהֲרָה, מַהֲרוּ; inf. cs. מַהֵר; pt. מְמַהֵר, > מַהֵר, plur. f. מְמַהֲרוֹת: – 1. *affrettarsi, sbrigarsi*: ass. Gn 43,30, c. inf. Es 2,18, c. לְ + inf. Is 59,7; – 2. c. acc. ~ cercare subito 1Re 22,9; – 3. מהר ha spesso il ruolo di ausiliare: c. vb. fin.: הָאִישׁ מִהַר וַיָּבֹא l'u. si affrettò a venire 1Sam 4,14, c. imp. מַהֲרוּ עֲשׂוּ כָמוֹנִי fate presto come me Gdc 9,48; – 4. מַהֵר inf. ha spesso senso avverbiale: תֹּאבֵדוּן מַהֵר scomparirete rapida-mente Dt 4,26.

II מהר : **qal**: pf. מָהֲרוּ; impf. sf. יִמְהָרֶנָּה; inf. ass. מָהֹר: acquistare una d. (pagando un prezzo) Es 22,15; Sal 16,4 ➛ comm. †

מֹהַר : prezzo pagato per acquistare una d. Gn 34,12; Es 22,16; 1Sam 18,25. †

מְהֵרָה : *fretta*: – 1. בִּמְהֵרָה Qo 4,12; – 2. avv. presto, rapidamente: עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה vieni presto da noi Gs 10,6.

מַהְרַי : n. pr. m.

* מַהֲתַלָּה : plur. מַהֲתַלּוֹת: ? illusioni, o cose sulle quali ci si può ingannare Is 30,10. †

מוֹאָב : *Moab*: – 1. n. pr. m.; – 2. n. terr.; – 3. n. pop.

מוֹאָבִי : gntl. di מוֹאָב: f. מוֹאָבִיָּה e מוֹאָבִית, plur. מֹאֲבִיּוֹת, m. plur. מ(וֹ)אָבִים: *Moabita* e agg. *moabita*.

מואל : לְמוֹאל: leggere לְשְׂמֹאל Ne 12,38. †

* **מוֹבָא** : sf. מוֹבָאָיו, מְבוֹאֶךָ: – 1. *ingresso* (luogo da dove si entra) Ez 43,11; – 2. *entrata* (il fatto di entrare): אֶת־מוֹצָאֲךָ וְאֶת־מְבוֹאֶךָ il tuo andare e venire 2Sam 3,25. †

מוג : **qal**: impf. תָּמוּג, וַתָּמוֹג, sf. וַתְּמוּגֵנוּ; inf. לָמוּג: *tremare* (al. fondere): terra Am 9,5, cuore Ez 21,20;

nif: pf. נָמֹגוּ, נָמוֹג; pt. plur. נְמֹגִים: *tremare* Es 15,15; Ger 49,23;

pol: impf. sf. תְּמֹגְגֵנִי/גֶנָּה: *far sciogliere* Sal 65,11; Gb 30,22. †

hitpol: pf. הִתְמֹגָגוּ; impf. תִּתְמוֹגָג, תִּתְמוֹגַגְנָה: – 1. *scorrere, colare* Am 9,13; – 2. tremare (o fondere?!) Sal 107,26; Na 1,5: nº 1 o 2. †

מוד : **pol**: impf. וַיְמֹדֶד: ? *essere scosso* Ab 3,6 (txt. inc.). †

מוֹדָע : ➛ מֹדָע.

מוט : **qal**: pf. מָטָה, מָטוּ; impf. תָּמוּט, תְּמוּטֶנָה; inf. ass. e cs. מוֹט; pt. מָט, plur. מָטִים: *tremare, vacillare*: piede Dt 32,35, montagna Sal 46,3;

nif: pf. נָמֹטוּ; impf. יִמּוֹט: *tremare, barcollare*: u. Sal 15,5, idolo Is 40,20;

hif: impf. יָמִיטוּ: ? far cadere Sal 55,4; 140,11 K ➛ comm. txt. inc.;

hitpol: pf. הִתְמוֹטְטָה: *tremare* Is 24,19. †

מוֹט : sf. מֹטֵהוּ, plur. מוֹטוֹת: – 1. ~ *portantina* Nm 4.10.12; – 2. *stanga* (di facchino) Nm 13,23; Na 1,13. †

מוֹטָה : plur. מֹטוֹת: *stanga* (di facchino) Ger 27,2, per portare l'arca 1Cr 15,15.

מוך : **qal**: pf. מָךְ cadere in povertà Lv 25,25.

מוֹכִיחַ : ➛ יכח hif. pt.

I **מול** : **qal**: pf. מָל, מַלְתָּה, מָלוּ; impf. וַיָּמָל; imp. מֹל; pt. pass. מוּל, plur. מֻלִים: *circoncidere*: ass. Gs 5,4, c. acc. pers. Gs 5,3, c. acc. cosa Dt 10,16;

nif: pf. נִמּוֹל, נִמֹּלוּ, נְמַלְתֶּם; impf. יִמּוֹל, וַיִּמֹּלוּ; imp. הִמֹּלוּ; inf. הִמּ(וֹ)ל, sf. הִמֹּלוֹ; pt. plur. נִמֹּלִים: *essere circonciso* Gn 17,10, c. אֵת 17,14.

II **מול** : **hif**: impf. sf. אֲמִילַם: ~ *attaccare, sconfiggere* Sal 118,10-12. †

מוּל, מוֹל : sf. מֻלִי: sost. che ha in genere valore di prep., cf. HAL: *davanti, di fronte a* Dt 1,1; אֶל־מוּל פְּנֵי sul davanti di Es 26,9, אֶל־מוּל אַחֵר in direzione di un altro 1Sam 17,30, מִמֻּלִי di fronte a me Nm 22,5.

מוֹלָדָה : n. l.

מוֹלֶדֶת : sf. מוֹלַדְתִּי/תוֹ, plur. מוֹלְדוֹת, sf. מ(וֹ)לְד(וֹ)תַיִךְ: – 1. *ascendenza* Est 2,10; – 2. *discendenza* Gn 48,6; – 3. *parentela* Gn 12,1; אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ ~ il suo paese d'origine, la sua patria Ger 22,10. †

* **מוּלָה** : plur. מוּלֹת: *circoncisione* Es 4,26. †

מוֹלִיד : n. pr. m.

מוּם : sf. מוּמָם, מוּמוֹ: *difetto, infermità* Lv 21,17, metaf. Gb 11,15.

מוּמָה : ➛ מְאוּמָה.

מוּמְכָן : n. pr. m. ➛ מְמוּכָן.

מוּסַב־ : Ez 41,7, txt. inc. ➛ comm.

מוּסָד : cs. מוּסַד: *fondazione* Is 28,16; 2Cr 8,16. †

* מוֹסָד : plur. cs. מוֹסְדֵי: *fondazione, fondamento*: Is 58,12, della terra Ger 31,37, delle montagne Sal 18,8.

* מוּסָדָה : plur. cs. מוּסְדוֹת: ~ *basamento, fondamento* Ez 41,8; Is 30,32 ➛ comm. †

* מוֹסָדָה : plur. מוֹסָדוֹת, cs. מוֹסְדוֹת: *fondazione* Ger 51,26, della terra 2Sam 22,16.

* מוּסָךְ : cs. Q מוּסַךְ, K ? מֵיסַךְ: מ׳ הַשַּׁבָּת ? portico del sabato 2Re 16,18. †

* מוֹסֵר : plur. cs. מוֹסְרֵי, sf. מוֹסְרַי, מוֹסְרֵיכֶם: *legame* Is 28,22; 52,2; Sal 116,16. †

מוּסָר : cs. מוּסַר, sf. מוּסָרְךָ: – 1. *disciplina, educazione* Dt 11,2; מוּסַר חָכְמָה Prv15,33, אֵין מוּסָר mancanza di disciplina Prv 5,23; – 2. *punizione*: שֵׁבֶט מ׳ Prv 22,15; – 3. *ammonimento* Gb 20,3. I tre sensi si confondono spesso e sono intercambiabili.

I * מוֹסֵרָה : plur. מוֹסֵרוֹת, cs. מוֹסְרוֹת, sf. מוֹסְרוֹתֵימוֹ: *legame* Ger 2,20.

II מוֹסֵרָה : n. l.

מוֹעֵד : sf. מוֹעֲדוֹ, מוֹעֲדֶךָ, plur. מוֹעֲדִים, cs. מֹ(וֹ)עֲדֵי, sf. מוֹעֲדֵיכֶם, מוֹעֲדַי: – 1. *incontro*: יוֹם מוֹעֵד Os 9,5, אֹהֶל מ׳ tenda dell'incontro Es 27,21; – 2. *luogo di incontro*: il tempio Sal 74,4; – 3. *momento, tempo di incontro*: וַיָּשֶׂם מ׳ Es 9,5, לְמוֹעֵד קֵץ Dn 8,19; > – 4. *festa*: יוֹם מ׳ Lam 2,7, מוֹעֲדֵי יהוה Lv 23,2.

* מוֹעָד : plur. sf. מוֹעָדָיו: senso inc. ? raduno Is 14,31. †

מוּעָדָה : ~ designazione: עָרֵי הַמּ׳ le città designate Gs 20,9. †

מוֹעַדְיָה : n. pr. m.

מוּעָף : senso inc., tradiz. oscurità (al. bagliore) Is 8,23. †

* מֹ(וֹ)עֵצָה : plur. מֹעֵצוֹת, sf. מֹ(וֹ)עֲצ(וֹ)תָם/תֵיהֶם: – 1. *consiglio* Prv 22,20; – 2. *progetto, disegno* Sal 5,11.

מוּעָקָה : senso inc. ? peso, carico Sal 66,11. †

מוּפָז : 1Re 10,18, ➛ פזז hof.

מוֹפַעַת K, מֵיפַעַת : n. l.

מוֹפֵת : sf. מֹ(וֹ)פְתְכֶם, plur. מוֹפְתִים, sf. מוֹפְתָיו: *segno, prodigio* Es 4,21, דִּבֶּר מ׳ dare un segno 1Re 13,3.

I מוֹצָא : sf. מֹ(וֹ)צָאוֹ, plur. cs. מוֹצָאֵי, sf. מוֹצָאֵיהֶם/הֶן: – 1. *luogo di uscita*: a) di una sorgente Is 41,18; b) ~ provenienza 1Re 10,28; c) = porta (del tempio) Ez 42,11; – 2. *azione di uscire* 2Sam 3,25; – 3. *quel che esce* (dalla bocca = parole) Dt 8,3.

II מוֹצָא : n. pr. m.

* מוֹצָאָה : plur. מוֹצָאוֹת Q , sf. מוֹצָאֹתָיו: – 1. *origine* Mic 5,1; – 2. *cloaca, latrine* 2Re 10,27 Q.

I מוּצָק : cs. מוּצָק, מֻצָק: *colata* (in metallurgia) 1Re 7,16.37; Gb 38,38. †

II מוּצָק : ~ *angoscia* Is 8,23; Gb 37,10. †

* מוּצָקָה : sf. מֻצַקְתּוֹ, plur. מוּצָקוֹת: – 1. *colata* (in metallurgia) 2Cr 4,3; – 2. *beccuccio* (di lucerna, al. tubo) Zc 4,2. †

מוק : **hif**: impf. יָמִיקוּ: *schernire* Sal 73,8. †

מוֹקֵד : sf. מוֹקְדָה (txt.! leggere מוֹקְדָהּ), plur. cs. מוֹקְדֵי: *focolare, braciere* Lv 6,2; metaf. Is 33,14; Sal 102,4. †

מוֹקֵשׁ : plur. מֹ(וֹ)קְשִׁים e מֹקְשׁוֹת, cs. מֹ(וֹ)קְשֵׁי: – 1. *trappola* (per uccelli) Am 3,5; metaf. Gdc 2,3, מוֹקְשֵׁי מָוֶת Sal 18,6; – 2. ~ pastoia (nel naso dell'ippopotamo) Gb 40,24.

I **מור** : **nif**: pf. נָמַר: *cambiare, alterarsi* Ger 48,11. †

hif: pf. הֵ(י)מִיר; impf. יָמ(י)ר, יָמֵר, אָמִיר, וַיָּמִירוּ, sf. יְמִירֶנּוּ; inf. ass. הָמֵר: – 1. *cambiare, modificare* Sal 15,4; – 2. *scambiare*: offerta Lv 27,10, dèi Ger 2,11.

II **מור** : **nif**: inf. הִמּוֹר: *vacillare, tremare* Sal 46,3. †

מוֹר : *mirra* ➛ מֹר.

מוֹרָא : plur. מוֹרָאִים, sf. מוֹרָאוֹ, מוֹרַאֲכֶם: – 1. *timore*: che si comunica Gn 9,2; Is 8,12, che si prova Is 8,13; – 2. *timore, rispetto* Ml 2,5.

מוֹרַג : plur. מוֹרִגִּים: *trebbia* (slitta per trebbiare il grano) Is 41,15; 2Sam 24,22; 1Cr 21,23. †

מוֹרָד : cs. מוֹרַד: *pendio* (della montagna) Gs 7,5; מַעֲשֵׂה מוֹרָד 1Re 7,29 ign.

I * **מוֹרֶה** : plur. מוֹרִים: *arciere* 2Sam 11,24, c. בַּקֶּשֶׁת 1Sam 31,3; 1Cr 10,3. †

II **מוֹרֶה** : prime piogge Gl 2,23 (txt. inc.), Sal 84,7 (txt. inc.). †

III **מוֹרֶה** : plur. sf. מוֹרֶיךָ (sg. o plur.!), מוֹרָי: *maestro* (insegnante) Gb 36,22, c. acc. cosa מוֹרֶה שָּׁקֶר (= pt. hif.) maestro di menzogna Ab 2,18.

IV **מוֹרֶה** : in n. l.: אֵלוֹן/אֵלוֹנֵי מ׳ e גִּבְעַת הַמ׳.

I **מוֹרָה** : *rasoio* Gdc 13,5; 16,17; 1Sam 1,11. †

II **מוֹרָה** : Sal 9,21, ➛ מוֹרָא.

I **מוֹרָשׁ** : cs. מוֹרַשׁ: *possesso* Is 14,23; Abd 17. †

II * **מוֹרָשׁ** : plur. cs. מוֹרָשֵׁי: desiderio Gb 17,11. †

מוֹרָשָׁה : *possesso* Ez 11,15.

מוֹרֶשֶׁת גַּת : n. l.

מוֹרַשְׁתִּי : gntl. di מוֹרֶשֶׁת.

I **מושׁ** : **qal**: impf. sf. אֲמֻשְּׁךָ: *tastare, toccare* Gn 27,21. †

hif: impf. יְמִישׁוּן; imp. sf. הֲמִישֵׁנִי Q: *palpare* Es 10,21; Gdc 16,26; Sal 115,7. †

II **מושׁ** (cf. HAL) : **qal**: pf. מָשׁ, מַשְׁתִּי, מָשׁוּ; impf. יָמוּשׁ e יָמִישׁ, מִישׁ/תָּמוּשׁ, תָּמֻשׁ, יָמוּשׁוּ, יָמֻשׁוּ: – 1. *andarsene, spostarsi*: montagna Is 54,10; ma in generale il vb. è utilizzato in senso negativo sia per le persone che per le cose: Es 33,11; Gs 1,8; – 2. *rimuovere* Zc 3,9;

hif: impf. יָמִישׁ (o qal?): *rimuovere* Mic 2,3; Na 3,1 ➛ qal.

מוֹשָׁב : cs. מוֹשַׁב, sf. מוֹשָׁבִי, plur. cs. מוֹשְׁבֵי, sf. מוֹשְׁבֹתָם, מוֹשְׁבֹ(וֹ)תֵיכֶם: – 1. *habitat, residenza* Gn 10,30; Nm 15,2; – 2. *ubicazione* 2Re 2,19; – 3. *posto* (in un'assemblea) 1Sam 20,18;

– 4. (durata di un) *soggiorno* Es 12,40; – 5. מוֹשַׁב בַּיִת l'intera famiglia 2Sam 9,12.

מוּשִׁי, מֻשִׁי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl. di nº 1.

מוֹשִׁיעַ : (➛ ישׁע pt. hif.): sf. מֹ(וֹ)שִׁ(י)עֲךָ/עוֹ, plur. מֹ(וֹ)שִׁ(י)עִים: *salvatore, liberatore*: uomini Abd 21, i "Giudici" Gdc 12,3, יהוה Is 45,15; אֵין מ׳ Dt 22,27, cf. Is 45,21.

* **מוֹשָׁעָה** : plur. מוֹשָׁעוֹת: *vittoria, atto di salvezza* Sal 68,21. †

מות : **qal**: pf. מֵת, מֵתָה, מַתָּה, מַתִּי, מֵתוּ; impf. יָמוּת, יָמֻת, תְּמוּתֶנָה, תְּמֻ(וּ)תוּן, יָמֻ(וּ)תוּ, אָמוּתָה, וַתָּמָת/מֹת, וַיָּמָת, יָמֹת; imp. מֻת; inf. ass. מוֹת, cs. מוּת, sf. מוּתִי, מֻתָן; pt. m. מֵת, sf. מֵתִי, plur. מֵתִים, cs. מֵתֵי, sf. מֵתֶיךָ, f. מֵתָה: *morire*: מֵתֵי מִלְחָמָה morti in guerra Is 22,2, מֵתֵי עוֹלָם i morti da gran tempo o i morti per sempre Sal 143,3, מוֹת תָּמוּת dovrai morire Gn 2,17 (➛ comm.);

polel: pf. מֹתַתִּי, sf. מוֹתְתָנִי; impf. תְּמוֹתֵת, sf. אֲמֹתְתֵהוּ, יְמֹתְתֵהוּ; imp. sf. מֹ(וֹ)תְתֵנִי; inf. לְמוֹתֵת; pt. מְמוֹתֵת: – 1. *far morire* Ger 20,17; – 2. far morire = *finire* 1Sam 14,13;

polal: pt. plur. מְמוֹתָתִים (K), מוּמָתִים (Q): *essere ucciso* 2Re 11,2. †

hif: pf. הֵמִית, וְהֵמַתָּה, וְהֵמַתִּי, הֵמִיתוּ, הֲמִתֶּם/תֶּן, sf. הֱמִיתָנִי, הֱמִיתָתְהוּ, הֱמִיתִיו, הֲמִתִּיהָ, הֱמִיתֻהוּ; impf. יָמִית, וַיָּמֶת, sf. וַיְמִיתֵהוּ, תְּמִיתֵנִי, נְמִיתֵם; imp. הָמִיתוּ, sf. הֲמִיתֵנִי; inf. ass. הָמֵת, cs. הָמִית, sf. הֲמִיתוֹ; pt. מֵמִית, plur. מְמִ(י)תִים: *uccidere, far morire*: (sogg. umano) Gn 37,18, > giustiziare 2Re 14,6, (sogg. divino) Gn 18,25;

hof: pf. הוּמַת, הֻמְתוּ; impf. יוּמַת, וַתּוּמַת, יוּמְתוּ; pt. מוּמָת, plur. מֻ/מוּמָתִים Q: *essere ucciso, essere messo a morte* 1Sam 11,13; מוֹת יוּמָת sia messo a morte (come punizione) Gn 26,11; Lv 20,2.

מָוֶת : cs. מוֹת (cf. inf. ass. qal di מות), הַמָּוְתָה, plur. cs. מֹ(וֹ)תֵי, sf. מֹ(וֹ)תוֹ, מֹ(וֹ)תָם, מֹתָיו: – 1. *morte*: יוֹם מוֹתִי Gn 27,2; – 2. *causa di morte* Es 10,17; – 3. מָוֶת = שְׁאוֹל dimora dei morti Sal 6,6; – 4. il dio Mot = la morte personificata Sal 49,15.

מוֹתָר : cs. מוֹתַר: – 1. *profitto* Prv 14,23; 21,5; – 2. *vantaggio* Qo 3,19. †

מִזְבֵּחַ : הַמִּזְבֵּחָה, cs. מִזְבַּח, sf. מִזְבְּחִי, plur. מִזְבְּח(וֹ)ת, sf. מִזְבְּח(וֹ)תֶיהֶם: *altare* Es 20,25, מ׳ לַיהוה Gn 8,20, מ׳ יהוה Lv 17,6.

* **מֶזֶג** : מָזֶג: vino aromatizzato Ct 7,3. †

* **מָזֶה** : plur. cs. מְזֵי: *estenuato*: מְזֵי רָעָב Dt 32,24. †

מַזֶּה : ➛ מַה־זֶּה.

מִזֶּה : = מִן־זֶה.

מִזָּה : n. pr. m.

* **מָזוּ** : plur. sf. מְזָוֵינוּ: *granaio* Sal 144,13. †

מְזוּזָה : cs. מְזוּזַת, plur. מְזוּז(וֹ)ת, מְזֻזוֹת: *stipite* Es 12,7.

מָזוֹן : *nutrimento* Gn 45,23; 2Cr 11,23. †

I **מָזוֹר** : sf. מְזֹרוֹ: *ulcera* Ger 30,13; Os 5,13. †

II **מָזוֹר** : ~ *tranello* Abd 7. †

I **מֵזַח** : ➛ HAL; ? cantiere, porto Is 23,10. †

II **מֵזַח** : *cintura* Sal 109,19. †

* מָזִיחַ : cs. מְזִיחַ: *cintura* Gb 12,21. †

מֵזִין : Prv 17,4 (< מֵאֲזִין < מַאֲזִין) ➛ I אזן hif. pt.

מַזְכִּיר : banditore, araldo (al. segretario) 2Sam 8,16.

* מַזָּל : plur. מַזָּלוֹת: *costellazione* 2Re 23,5. †

מַזְלֵג : plur. מִזְלָג(וֹ)ת, sf. מִזְלְגֹתָיו: *forchetta a tre denti* Es 27,3.

מְזִמָּה : הַמְזִמָּתָה Ger 11,15 (➛ comm.), sf. מְזִמָּתוֹ, plur. מְזִמּוֹת, sf. מְזִמּוֹתָיו: – 1. *piano*: di Dio Ger 23,20; – 2. *intrigo, insidia* Sal 10,2, אִישׁ מְ׳ Prv 12,2; – 3. *prudenza* Prv 3,21.

מִזְמוֹר : *salmo* Sal 3,1 ecc.

* מַזְמֵרָה : plur. מַזְמֵרוֹת, sf. מַזְמְרֹתֵיכֶם *falce* Is 2,4.

* מְזַמֶּרֶת : plur. מְזַמְּרוֹת: *smoccolatoio* (coltello per gli stoppini delle lampade) 1Re 7,50.

מִזְעָר : *poco*: אֱנוֹשׁ מִ׳ pochi uomini Is 24,6, מְעַט מִ׳ pochissimo: tempo Is 10,25; 29,17.

מְזָרֶה : Prv 1,17: forma e senso inc., ➛ comm. †

מִזְרֶה : *vaglio* Is 30,24; Ger 15,7. †

מַזָּרוֹת : le costellazioni dello zodiaco Gb 38,32. †

מִזְרָח : loc. מִזְרָחָה, cs. מִזְרַח e מִזְרְחָה: *sorgere* (del sole) > *est*: מִזְרַח־שֶׁמֶשׁ Is 41,25; מִ׳ לְ a oriente di 1Cr 5,10, לַמִּזְרָח a oriente Ne 3,26.

מְזָרִים : *il vento del nord*, il freddo Gb 37,9. †

* מִזְרָע : cs. מִזְרַע: *campo* seminato o da seminare Is 19,7. †

מִזְרָק : plur. מִזְרָקִים, cs. מִזְרְקֵי e מִזְרְקוֹת, sf. מִזְרְקֹתָיו: vaso per l'aspersione Es 27,3.

* מֵחַ : plur. מֵחִים: *animale grasso* Is 5,17; Sal 66,15. †

מֹחַ : *midollo* Gb 21,24. †

מחא : **qal**: impf. יִמְחֲאוּ; inf. sf. מַחְאֲךָ: c. כַּף *battere* (le mani) Is 55,12.

* מַחֲבֵא : cs. id.: *riparo* (contro il vento) Is 32,2. †

* מַחֲבֹא : plur. מַחֲבֹאִים: *nascondiglio* 1Sam 23,23. †

מְחַבְּרוֹת : *armatura* (metallica) 1Cr 22,3; 2Cr 34,11. †

מַחְבֶּרֶת : מַחְבָּרֶת, sf. מַחְבַּרְתּוֹ: – 1. ~ *bretelle* (per l'efod) Es 28,27; – 2. *cordoni, legacci* Es 26,4.

מַחֲבַת : – 1. *piastra* (di ferro) Ez 4,3 (? = nº 2); – 2. *teglia* (per la focaccia) Lv 2,5; > – 3. *focaccia* cotta sulla piastra 1Cr 23,29.

מַחֲגֹרֶת : *cintura* Is 3,24. †

I מחה : **qal**: pf. מָחָה, מָחִיתָ, מָחִיתָ; impf. יִמְחֶה, וַיִּמַח, אֶמְחֶה, sf. אֶמְחֶנּוּ; imp. מְחֵה, sf. מְחֵנִי; inf. ass. מָחֹה, cs. לִמְחוֹת; pt. מֹחֶה: – 1. *asciugare*: bocca Prv 30,20, lacrime Is 25,8; – 2. *cancellare* > sopprimere, distruggere: nome Dt 9,14, ricordo Es 17,14, peccato Sal 51,3;

nif: pf. נִמְחוּ; impf. יִמָּחֶה, (וַ)יִּמַּח, תִּמָּח: *essere cancellato*, soppresso, distrutto: nome Dt 25,6, tribù Gdc 21,17, peccato Ne 3,37;

hif: impf. תֶּמַח, תֶּמְחִי; inf. לִמְחוֹת (< *לְהַמְ׳): *cancellare*; חֶסֶד Ne 13,14, peccato Ger 18,23.

II מחה : **qal**: pf. מָחָה: *raggiungere, toccare* Nm 34,11. †

III מחה : **pu**: pt. plur. מְמֻחָיִם: che ha del midollo Is 25,6. †

מְחוּגָה : *compasso* Is 44,13. †

* מָחוֹז : cs. מְחוֹז: senso inc. porto (di mare) Sal 107,30. †

מְחוּיָאֵל : n. pr. m.

מַחֲוִים : gntl.

I מָחוֹל : cs. מְחוֹל: *danza* (circolare) Sal 30,12.

II מָחוֹל : n. pr. m.

מַחֲזֶה : cs. מַחֲזֵה: *visione* Gn 15,1.

מֶחֱזָה : ~ finestra 1Re 7,4s. †

מַחֲזִיאוֹת : n. pr. m.

מְחִי : *colpo* Ez 26,9. †

מְחִידָא : n. pr. m.

מִחְיָה : cs. מִחְיַת, sf. מִחְיָתֶךָ: – 1. ~ *vita, stato di vita* Gn 45,5; Esd 9,8; > – 2. vitto Gdc 17,10; – 3. ? carne viva Lv 13,10.24.

מְחִיָּיאֵל : n. pr. m.

I מְחִיר : sf. מְחִירָהּ, מְחִירֵיהֶם: – 1. *prezzo* 2Sam 24,24; – 2. *salario, ricompensa* Dn 11,39.

II מְחִיר : n. pr. m.

cong. * מְחַלֵּב per מֵחֶלֶב : n. l. Gs 19,29: txt.! ➛ HAL.

* מַחֲלֶה : cs. מַחֲלֵה, sf. מַחֲלֵהוּ: *malattia* Prv 18,14; 2Cr 21,15. †

מַחֲלָה : *malattia* Es 15,26.

מַחְלָה : n. pr. m. e f.

* מְחֹלָה : cs. מְחֹלַת, plur. מְחֹל(וֹ)ת: *danza* (circolare) Es 15,20.

* מְחִלָּה : plur. מְחִלּוֹת: *buca, caverna* Is 2,19. †

מַחְלוֹן : n. pr. m.

מַחְלִי : – 1. n. pr. m.; – 2. gntl.

מַחֲלֻיִים : *malattia* 2Cr 24,25. †

* מַחֲלָף : plur. מַחֲלָפִים: utensile imprecisato, ➛ HAL e comm. Esd 1,9. †

* מַחְלָפָה : plur. cs. מַחְלְפוֹת: *treccia* (di capelli) Gdc 16,13.19. †

מַחֲלָצוֹת : *abiti da festa* Is 3,22; Zc 3,4. †

I מַחֲלֹקֶת : sf. מַחֲלֻקְתּוֹ, plur. ass. e cs. מַחְלְקוֹת, sf. מַחְלְק(וֹ)תָם(!) e מַחְלְקוֹתֵיהֶם: – 1. *parte* (di territorio) Ez 48,29; – 2. *divisione* (in gruppi): del popolo Gs 11,23, dei leviti 1Cr 23,6.

II * מַחֲלֹקֶת : סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת: n. l.

I מָחֲלַת : indicazione liturgica, ➛ comm. Sal 53,1; 88,1. †

II מַחֲלַת, מָחֲלַת : n. pr. f.

מְחֹלָתִי : gntl. di אָבֵל מְחוֹלָה.

מַחְמָאֹת : txt. inc. ➛ comm.; tradiz. la parola indica un cibo fatto con il latte Sal 55,22. †

* מַחְמָד : cs. מַחְמַד, plur. מַחֲמַדִּים, cs. מַחֲמַדֵּי, sf. מַחֲמַדֵּי/דֵּינוּ: *cosa desiderabile*, > *preziosa* Is 64,10; 2Cr 36,19, מַחְמַד עֵינַיִם Ez 24,16.

* מַחְמֹד : plur.. sf. מַחֲמַדֶּיהָ *cosa desiderabile, > preziosa* Lam 1,7.11 K. †

* מַחְמָל : cs. מַחְמַל: *cosa amata* Ez 24,21. †

מַחְמֶצֶת : *cibo lievitato* Es 12,19s. †

מַחֲנֶה : cs. מַחֲנֵה, sf. מַחֲנֵהוּ, du. מַחֲנָיִם, plur. מַחֲנִים e מַחֲנוֹת: – 1. *luogo di un accampamento, accampamento* Lv 4,12; – 2. *coloro che sono nell'accampamento* Gn 32,8; Nm 10,5; – 3. *esercito* (in azione di guerra) Gdc 4,15; מַ׳ אֱלֹהִים Gn 32,3.

מַחֲנֵה־דָן : n. l.

מַחֲנַיִם : loc. מַחֲנַיְמָה: n. l.

מַחֲנָק : *strangolamento, impiccagione* Gb 7,15. †

מַחְסֶה : cs. מַחְסֵה, sf. מַחְסִי e מַחֲסִי, מַחְסֵהוּ: *rifugio, riparo* Is 4,6, metaf. יהוה Sal 14,6.

מַחְסוֹם : *bavaglio* Sal 39,2. †

מַחְסוֹר : sf. מַחְסֹרוֹ, מַחְסוֹרְךָ, plur. sf. מַחְסֹרֶיךָ: *mancanza, privazione* Gdc 18,10.

מַחְסֵיָה : n. pr. m.

מחץ : **qal**: pf. מָחַץ, מָחֲצָה; impf. יִמְחַץ, sf. אֶמְחָצֵם; imp. מְחַץ: *fracassare, distruggere*: testa Gdc 5,26, nemici Sal 110,5.

* מַחַץ : cs. מַחַץ: *colpo* Is 30,26. †

מַחְצֵב : estrazione: אַבְנֵי מַ׳ *pietre da taglio* 2Re 12,13; 22,6; 2Cr 34,11. †

מֶחֱצָה : cs. מֶחֱצַת: *metà* Nm 31,36.43. †

* מַחֲצִית : cs. מַחֲצ(י)ת, sf. מַחֲצִיתוֹ/תָם: *mezzo*: siclo Es 30,13, tribù Gs 21,25, giorno (= mezzogiorno) Ne 8,3.

מחק : **qal**: pf. מָחֲקָה *fracassare* Gdc 5,26. †

* מֶחְקָר : plur. cs. מֶחְקְרֵי: *ricerca*: מֶחְקְרֵי־אָרֶץ = i luoghi introvabili della terra = le sue profondità Sal 95,4. †

מָחָר : *domani, l'indomani* Es 8,6; יוֹם מָ׳ Is 56,12, כָּעֵת מָ׳ domani alla stessa ora 1Re 19,2.

* מַחֲרָאָה : (TM מַחֲרָאוֹת = Q מוֹצָאוֹת), plur. מַחֲרָאוֹת: *cloaca, latrine* 2Re 10,27. †

* מַחֲרֶשֶׁת, מַחֲרֵשָׁה : sf. מַחֲרַשְׁתּוֹ e מַחֲרֶשָׁתוֹ, plur. מַחֲרֵשֹׁת: *vomere* (dell'aratro) 1Sam 13,20s. †

מָחֳרָת : cs. מָחֳרַת, sf. מָחֳרָתָם: *l'indomani*; יוֹם הַמָּ׳ Nm 11,32, מִמָּחֳרָת Gn 19,34, מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת Lv 23,11, לְמָחֳרַת הַיּוֹם 1Cr 29,21.

מַחְשׂף : azione di mettere a nudo, di raschiare alla superficie Gn 30,37. †

מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת : sf. מַחֲשַׁבְתּוֹ, plur. מַחֲשָׁב(וֹ)ת, cs. מַחְשְׁב(וֹ)ת, sf. מַחְשְׁבֹתָם: – 1. *pensiero, disegno, intenzione* Sal 94,11, מַחְשְׁבֹת לֵב Gn 6,5, מַ׳ אָוֶן Is 59,7, מַ׳ יהוה Mic4,12; – 2. *idea, invenzione*: Es 31,4; 2Cr 26,15.

מַחְשָׁךְ : plur. מַחֲשַׁכִּים, cs. מַחֲשַׁכֵּי: *luogo oscuro*; nel paese = nascondiglio Sal 74,20, = שְׁאוֹל Sal 88,19.

מַחַת : n. pr. m.

מְחִתָּה : cs. מְחִתַּת: – 1. *terrore* Is 54,14; – 2. *oggetto, occasione di terrore* Ger 48,39; – 3. *distruzione* Prv 10,14.

מַחְתָּה : – 1. *recipiente* (per le ceneri) Es 27,3; – 2. *incensiere* Nm 16,6; – 3. *piattello* (per il lampadario) Es 25,38.

מַחְתֶּרֶת : *breccia, scasso* Es 22,1; Ger 2,34. †

מַטְאֲטֵא : *scopa* Is 14,23. †

מַטְבֵּחַ : *macello* (sia come luogo, sia come azione) Is 14,21. †

מַטֶּה : cs. מַטֵּה, sf. מַטְּךָ, plur. מַטּ(וֹ)ת, sf. מַטֹּתָם, מַטָּיו (txt.! ➛ comm.): – 1. *bastone*: di viaggiatore Gn 38,18, di pastore Es 4,2, per battere i cereali Is 28,27; מַטֵּה־לֶחֶם Lv 26,26; – 2. *tralcio* (di vigna) Ez 19,14; – 3. *asta* di lancia Ab 3,9; – 4. *tribù* 1Re 8,1.

מַטָּה : *in basso*: מַטָּה מָּטָּה sempre più in basso Dt 28,43; לְמַטָּה verso il basso Ez 1,27, מִלְמַטָּה in basso Es 26,24.

מִטָּה : cs. מִטַּת, sf. מִטָּתִי, plur. מִטּוֹת: *letto* 1Re 17,19; – 2. *lettiga* Ct 3,7.

מֹטָה : ➛ מוֹטָה.

מֻטֶּה : *perversione* Ez 9,9. †

* **מֻטָּה** : plur. מֻטּוֹת: *estensione* Is 8,8. †

מַטְוֶה : *filato, filo* Es 35,25. †

* **מָטִיל** : cs. מְטִיל: מְטִיל בַּרְזֶל ferro battuto Gb 40,18. †

מַטְמוֹן : plur. מַטְמֹ(וֹ)נִים, cs. מַטְמֹנֵי: *cosa nascosta*: = provvista Ger 41,8, = tesoro Prv 2,4.

מַטָּע : cs. מַטַּע, sf. מַטָּעָהּ, plur. cs. מַטָּעֵי: *piantagione* Ez 17,7; metaf. מַטַּע יהוה Is 61,3.

* **מַטְעָם** : plur. מַטְעַמִּים e מַטְעַמּוֹת cosa buona da mangiare, piatto gustoso Gn 27,4.

מִטְפַּחַת : plur. מִטְפָּחוֹת: *velo, scialle* (per la testa) Is 3,22; Rt 3,15. †

מטר : **nif**: impf. תִּמָּטֵר: *essere bagnato di pioggia* Am 4,7. †

hif: pf. הִמְטַרְתִּי, הִמְטִיר; impf. (וַ)יַּמְטֵר, אַמְטִיר; inf. cs. הַמְטִיר; pt. מַמְטִיר: *far piovere*: ass. Gn 2,5, c. acc. pioggia Is 5,6, grandine Es 9,18, metaf. pane Es 16,4.

מָטָר : cs. מְטַר, plur. מְטָרוֹת: pioggia: מְ׳־אַרְצְכֶם la pioggia di cui la vostra terra ha bisogno Dt 11,14; Is 5,6.

מַטָּרָא : ➛ מַטָּרָה.

מַטְרֵד : n. pr. f. o n. l.

מַטָּרָה : – 1. *bersaglio* 1Sam 20,20; – 2. *prigione*: חֲצַר הַמַּ׳ atrio della prigione Ger 32,2.

מַטְרִי : n. pr. m.

I **מַי** : Is 52,5: Q מַה־לִּי, K מִי־לִי.

II * **מֵי, מַי** : ➛ מַיִם.

מִי (cf. HAL) : – 1. pron. interrogativo: *chi?* מִי אַתֶּם chi siete? 2Re 10,13, מִי אִתִּי 2Re 9,32, בַּת־מִי אַתְּ di chi sei figlia? Gn 24,23, מִי־אֵל... אֲשֶׁר qual'è il dio che... Dt 3,24, מִי אָנֹכִי כִּי chi sono io per...? Es 3,11; – 2. מִי interiezione ~ *come?* מִי יָקוּם יַעֲקֹב come potrà resistere Giaccobe? Am 7,2; – 3. מִי = colui che, se qlc.: מִי־יָרֵא se qlc. ha paura... Gdc 7,3.

מֵידְבָא : n. l.

מֵידָד : n. pr. m.

מֹידַע : Rt 2,1: Q מוֹדַע, K מְיֻדָּע.

מֵי זָהָב : n. pr. m. o n. l.

מֵי הַיַּרְקוֹן : n. fiu. o n. l.

* מֵיטָב : cs. מֵיטַב: *il migliore, la parte migliore*: del paese Gn 47,6, del bestiame 1Sam 15,9.15.

מִיכָא : n. pr. m. *Michea*.

מִיכָאֵל : – 1. n. pr. m. *Michael* > *Michele*; – 2. nome di un angelo.

מִיכָה : n. pr. m. *Michea*.

מִיכָהוּ : n. pr. m.

מִיכָיָה : n. pr. m.

מִיכָ֫יָהוּ : n. pr. m. e f.

מִכָיְהוּ : n. pr. m.

* מִיכָל : cs. מִיכַל: 2Sam 17,20: txt. inc. e senso inc. ➛ comm.

מִיכַל : n. pr. f.

מַ֫יִם : מָ֫יִם, loc. מָ֫יְמָה o הַמַּ֫יְמָה, cs. מֵי e מֵימֵי, sf. מֵימַי, מֵימֶ֫יךָ, מֵימֵיהֶם: – 1. *acqua*: acqua primordiale Gn 1,2, מַיִם רַבִּים Ger 51,55, acqua di fiume Gs 3,8, di pioggia Gdc 5,4, di sorgente Gn 16,7; – 2. מַיִם usato metaf.: urina: מֵימֵי רַגְלַיִם Is 36,12 Q, sperma Is 48,1, lacrime Ger 9,17, grazia della sposa Prv 5,15; – 3. מַיִם > מֵי: si trova in una serie di n. l.

מִיָּמִין : n. pr. m.

* מִין : sf. מִינוֹ e מִינֵהוּ, plur. sf. מִינֵהֶם: *specie, sorta* Gn 1,11; Lv 11,14.

מֵינֶ֫קֶת, מֵנֶ֫קֶת : *nutrice* Es 2,7.

מֵיסַךְ : 2Re 16,18 ➛ *מוּסָךְ.

מֵיפַ֫עַת, מֵפָ֫עַת : n. l.

מִיץ : il fatto di premere, di chiudere (il naso) Prv 30,33. †

מִישׁ : ➛ II מוּשׁ.

מֵישָׁא : n. pr. m.

מִישָׁאֵל : n. pr. m.

מִישֹׁר, מִישׁוֹר : – 1. *pianura* 1Re 20,23; – 2. n. reg.; – 3. metaf. *rettitudine* Ml 2,6.

מֵישַׁךְ : n. pr. m.

מֵישַׁע : n. pr. m.

מֵישָׁע : n. pr. m.

מֵישָׁרִים : – 1. *diritto, piano*: cammino Is 26,7; – 2. *il diritto, l'ordine* Sal 99,4; – 3. *rettitudine, dirittura* Prv 1,3; – 4. *accordi* (politici) Dn 11,6.

* מֵיתָר : plur. sf. מֵיתָרַי, מֵיתְרֵיהֶם: *corda*: d'arco Sal 21,13, di tenda Nm 3,26.

מַכְאוֹב : sf. מַכְאֹ(וֹ)בִי, plur. מַכְאֹ(וֹ)בִים e מַכְאֹבוֹת, sf. מַכְאֹבֵינוּ: *sofferenza, pena* Ger 30,15; Qo 1,18.

מַכְבֵּנָה : n. pr. m.

מַכְבַּנַּי : n. pr. m.

מַכְבֵּר : *coperta, tessuto* 2Re 8,15. †

מִכְבָּר : *graticola* Es 27,4.

מַכָּה : cs. מַכַּת, sf. מַכָּתוֹ, plur. מַכִּים e מַכּוֹת, sf. מַכֹּ(וֹ)תֶיהָ e מַכֹּתָהּ: – 1. *colpo* Is 14,6; – 2. *ferita* 1Re 22,35; *strage* 1Sam 4,10; – 4. *percossa, colpo* (di Dio) Is 27,7.

מִכְוָה : cs. מִכְוַת: *scottatura* Lv 13,24s.28. †

מָכוֹן : cs. מְכוֹן, sf. מְכוֹנוֹ, plur. sf. מְכוֹנֶיהָ: – 1. *luogo, dimora* 1Re 8,13; – 2. *base* Sal 89,15.

מְכ(וֹ)נָה : sf. מְכֻנָתָהּ, plur. מְכֹנוֹת, sf. מְכוֹנֹתָיו: – 1. *luogo* o *fondamento*: dell'altare Zc 5,11; – 2. tradiz. *"basi"* (carri per trasportare le vasche del tempio) 1Re 7,27.

* מְכוּרָה, *מְכֹרָה : sf. מְכוּרֹתָם, plur. sf. מְכֹרֹתַיִךְ e מְכֻרוֹתַיִךְ: *origine* Ez 16,3; 21,35; 29,14. †

מָכִי : n. pr. m.

מָכִיר : n. pr. m. e n. tr.

מָכִירִי : gntl. di מָכִיר.

מכך : **qal**: impf. וַיָּמֹכּוּ: *sprofondare* Sal 106,43. †

nif: impf. יִמַּךְ: *crollare* Qo 10,18. †

hof: pf. הֻמְּכוּ: *essere abbassato* Gb 24,24. †

* מִכְלָה, מִכְלָא : plur. cs. מִכְלְאֹת, sf. מִכְלְאֹתֶיךָ: *recinto* (per le bestie) Ab 3,17; Sal 50,9; 78,70. †

מִכְלוֹל : *perfezione* Ez 23,12; 38,4. †

* מַכְלוּל : plur. מַכְלֻלִים: *vesti di lusso* Ez 27,24. †

מִכְלוֹת (cf. HAL) : perfezione, > מִ׳ זָהָב oro di perfetta qualità 2Cr 4,21. †

* מִכְלָל : cs. מִכְלַל: *perfezione* > מִ׳ יֹפִי bellezza perfetta Sal 50,2. †

מַכֹּלֶת : 1Re 5,25 < ➛ מַאֲכֹלֶת. †

* מִכְמָן : plur. מִכְמַנֵּי: *tesoro* Dn 11,43. †

מִכְמָס : n. l.

מִכְמָר, * מַכְמֹר : plur. sf. מַכְמֹרָיו: *rete* (per la caccia) Is 51,20; Sal 141,10. †

מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת : sf. מִכְמַרְתּוֹ: *rete* (per la pesca) Is 19,8; Ab 1,15. †

מִכְמָשׂ : n. l.

מִכְמְתָת : n. l.

מַכְנַדְבַי : n. pr. m. e n. tr.

מְכֹנָה : n. l.

* מִכְנָסַיִם : cs. מִכְנְסֵי: ~ *calzoni* Es 28,42.

מֶכֶס : *tassa* (cultuale) Nm 31,28.37-41. †

* מִכְסָה : cs. מִכְסַת: ~ *proporzione, numero* Es 12,4; Lv 27,23. †

מִכְסֶה : cs. מִכְסֵה, sf. מִכְסֵהוּ: *ciò che ricopre*: = tetto (dell'arca di Noè) Gn 8,13; tradiz. "copertura" (della tenda dell'incontro) Es 26,14.

מְכַסֶּה : sf. sg.! מְכַסֵּךְ, מְכַסֶּיךָ: – 1. *copertura* Is 14,11; – 2. *rivestimento di grasso* (degli intestini) Lv 9,19; – 3. *tenda* Ez 27,7 (➛ comm.). †

מַכְפֵּלָה : n. l.

מכר : **qal**: pf. מָכַר, מָכַרְתִּי, sf. מְכָרוֹ, מְכָרְנוּ; impf. יִמְכֹּר, יִמְכָּר־, תִּמְכְּרוּ, sf. יִמְכְּרֵם, נִמְכְּרֶנּוּ, תִּמְכְּרֶנָּה; imp.

מְכְרָה, מִכְרִי; inf. ass. מָכֹר, cs. לִמְכּוֹר, sf מָכְרָהּ, מָכְרָם; pt. מֹ(ו)כֵר, f. מֹכֶרֶת: – 1. *vendere*: casa Lv 25,29, nutrimento Ne 10,32, verità Prv 23,23; pt. *mercante* Ez 7,12; > – 2. metaf. Dio "vende" il suo popolo Gdc 2,14; Is 50,1;

nif: pf. נִמְכַּר, נִמְכַּרְנוּ; impf. יִמָּכֵר, יִמָּכְרוּ; inf. sf. הִמָּכְרוֹ; pt. plur. נִמְכָּרִים: *essere venduto*: paese Lv 25,23, schiavi Es 22,2; metaf. (Israele venduto da Dio) Is 52,3;

hitp: pf. הִתְמַכֵּר; impf. וַיִּתְמַכְּרוּ; inf. sf. הִתְמַכֶּרְךָ: – 1. *mettersi in vendita* Dt 28,68; > – 2. הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע lett. vendersi per ciò che è male = lasciarsi andare… 1Re 21,20.

מֶכֶר : – 1. *prezzo di vendita* Nm 20,19; Prv 31,10; – 2. *merce* Ne 13,16. †

* מַכָּר : sf. מַכָּרוֹ, plur. sf. מַכָּרֵיכֶם: una categoria di impiegati del tempio, "mercanti" 2Re 12,6.8, ➛ comm.

מְכֹרָה : ➛ מְכוּרָה.

* מִכְרֶה : cs. מִכְרֵה: ~ *miniera* (di sale) Sof 2,9. †

* מְכֵרָה : plur. sf. מְכֵרֹתֵיהֶם: senso inc.: ? progetto, spada Gn 49,5. †

מִכְרִי : n. pr. m.

מְכֵרָתִי : gntl. di una parola sconosciuta *מְכֵרָה.

מִכְשׁ(ו)ֹל : plur. מִכְשֹׁלִים: lett. ciò che fa inciampare, > – 1. *ostacolo* Is 57,14; – 2. *incitazione, occasione* (al/di peccato): מ׳ עָוֹן Ez 7,19, צוּר מ׳ "pietra d'inciampo" Is 8,14.

מַכְשֵׁלָה : plur. מַכְשֵׁלוֹת: – 1. ~ *macerie*; – 2. *ciò che fa inciampare* Sof 1,3. (txt.!).

מִכְתָּב : cs. מִכְתַּב: *scritto*: del re Esd 1,1, di Dio Es 32,16; Is 38,9 ➛ comm.

* מְכִתָּה : sf. מְכִתָּתוֹ: *frantumazione* > ~ coccio Is 30,14. †

מִכְתָּם : senso ign.: termine tecnico come titolo dei Sal 16; 56-60.

מַכְתֵּשׁ : – 1. *cavo* (in una roccia) Gdc 15,19; – 2. *mortaio* Prv 27,22; – 3. n. reg.

מלא : **qal**: pf. מָלֵא, מָלְאָה, מָלֵ(א)תִי, מָלְאוּ e מָלוּ e מָלֵאוּ, sf. מְלָאוֹ; impf. (וַ)יִּמְלְאוּ, sf. תִּמְלָאֵמוֹ; imp. מִלְאוּ; inf. cs. מְלֹאת, מְלֹאוֹת; pt. מָלֵא, plur. מְלֵאִים: – 1. *essere pieno*: ass. 2Re 4,6, c. acc. essere pieno di: violenza Gn 6,13, fedeltà Sal 33,5, c. inf. Qo 8,11; – 2. *riempire*: c. acc. la terra (con l'acqua del mare) Gn 1,22, c. 2 acc.: una brocca d'acqua 1Re 18,34; > – 3. *essere compiuto* Is 40,2; – 4. מ׳ c. acc. יָד ~ ricevere l'investitura (sacerdotale) Es 32,29 (➛ comm. e piel);

nif: impf. (וַ)יִּמָּלֵא, תִּמָּלְאִי, יִמָּלְאוּ(ן); pt. נִמְלָא: *essere pieno*: ass. Ez 27,25, c. acc. (pieno di) Gn 6,11, c. מִן Qo 1,8;

pi: pf. מִלֵּא e מִלָּא, מִלֵּאתָ, מִלְאוּ (senza dageš!), מִלֵּאתֶם; impf. יְמַלֵּא, יְמַלְאוּ, וַיְמַלְאוּ, sf. יְמַלְאוּם (senza dageš!), תְּמַלֶּאנָה, וַאֲמַלְאֵהוּ (senza dageš!); imp. מַלֵּא, מַלְאוּ (senza dageš!); inf. cs. מַלֵּא e מַלֹּאות, מַלֹּאת, sf. מַלְאָם; pt. מְמַלֵּא, plur. מְמַלְאִים (senza dageš!): – 1. *riempire*: c. acc. Is 65,11, c. 2 acc. Es 28,3, c. acc. + בְּ 2Re 9,24, c. acc. + מִן Lv 9,17, c. עַל = essere in piena 1Cr 12,16; – 2. *compiere*: un tempo Gn 29,27; – 3. מִלֵּא יָד lett. riempire la mano = dare l'investitura (sacerdotale) Es 28,41

(➛ HAL); – 4. *adempiere*: parola Ger 44,25; – 5. מִ׳ אַחֲרֵי tenere a, essere fedele a Nm 14,24;

pu: pt. plur. מְמֻלָּאִים: c. בְּ *pieno* di Ct 5,14. †

hitp: impf. יִתְמַלָּאוּן: c. עַל *accumularsi, unirsi* Gb 16,10. †

מָלֵא : cs. מְלֵא, plur. מְלֵאִים, f. sg. מְלֵאָה, cs. מְלֵאַתִי, plur. מְלֵא(וֹ)ת: *pieno*: – 1. ass. הַמְּלֵאָה = lett. la piena = la d. incinta Qo 11,5; – 2. agg.: recipiente 2Re 4,4, carro Am 2,13; – 3. c. acc. pieno di: casa Dt 6,11, campo 2Sam 23,11, città Ez 36,38; – 4. cs. מְלֵא: מְ׳ יָמִים Ger 6,11.

מְלֹא, מְלוֹא : sf. מְלֹאוֹ, מְלֹאָהּ: *ciò che riempie*: אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ Dt 33,16, מְ׳ כַף un pugno (pieno) 1Re 17,12; > מְ׳ הַקָּנֶה (la lunghezza di) una canna intera Ez 41,8.

מִלֹּא : n. l.

מְלֵאָה : sf. מְלֵאָתְךָ: *ciò che riempie* (il torchio) Nm 18,27.

* **מִלֻּאָה** : cs. מִלֻּאַת, plur. sf. מִלּוּאֹתָם e מִלֻּאֹתָם: ~ guarnizione (di pietre preziose) Es 28,17.20; 39,13. †

מִלֻּאִים : - 1. *investitura* (sacerdotale) Es 29,22; – 2. ~ guarnizione (di pietre preziose) Es 25,7.

מַלְאָךְ : cs. מַלְאַךְ, sf. מַלְאָכוֹ, plur. מַלְאָכִים, cs. מַלְאֲכֵי, sf. מַלְאָכָיו: – 1. *messaggero*: di Mosè Nm 20,14, di un re 1Re 20,2; – 2. messaggero di Dio = *angelo* 1Re 19,5; Sal 91,11; – 3. מַ׳ שָׁלוֹם Is 33,7, מַ׳ מָוֶת Prv 16,14, מַ׳ הַמַּשְׁחִית 2Sam 24,16, הַמַּ׳ הַדֹּבֵר בִּי Zc 1,9.

מְלָאכָה : cs. מְלֶאכֶת e מְלֶאכֶת, sf. מְלַאכְתּוֹ, plur. cs. מַלְאֲכוֹת, sf. מַלְאֲכוֹתֶיךָ: – 1. *lavoro* Es 20,10; Prv 18,9; coll. *lavori* 1Re 7,40, עֹשֵׂי הַמְּ׳ Esd 3,9, מְ׳ בֵּית־הָאֱלֹהִים Ne 11,22; – 2. *risultato del lavoro* (= oggetti) 1Sam 15,9, מְ׳ עוֹר lavoro di/su cuoio Lv 13,48, מְ׳ מַחֲשָׁבֶת lavoro artistico Es 35,33.

* **מַלְאָכוּת** : cs. מַלְאֲכוּת: *messaggero* Ag 1,13. †

מַלְאָכִי : n. pr. m. *Malachia.*

מְלֶאכֶת : ➛ מְלָאכָה.

מִלֵּאת : senso inc., tradiz. colombe Ct 5,12. †

מִלְּבַד : 1Re 12,33: K מִלְּבַד (➛ I בַּד), Q מִלִּבּוֹ (➛ לֵב).

מַלְבּוּשׁ : sf. מַלְבּוּשְׁךָ, plur. sf. מַלְבּוּשַׁי, מַלְבּוּשֵׁיהֶם e מַלְבֻּשֵׁיהֶם: *abito* Gb 27,16.

מַלְבֵּן : - 1. *stampo per mattoni* Na 3,14; - 2. Ger 43,9: senso inc. ? mattonificio, ? pavimento di mattoni.

מלה : ➛ מלא.

מִלָּה : sf. מִלָּתִי, plur. מִלִּים e מִלִּין, sf. מִלַּי, מִלֵּיהֶם: *parola*:Gb 19,2, הֵשִׁיב מִלִּין c. acc. rispondere a Gb 35,4.

מִלֹּו : Ez 41,8 ➛ מְלֹא.

מִלּוֹא : n. l.

מִלּוּאִים, מִלּוּאָה : ➛ מִלֻּאָה, מִלֻּאִים.

מַלּוּחַ : *erba salsa* (pianta) Gb 30,4. †

מַלּוּךְ : n. pr. m.

מְלוּכָה : *potere regale, regalità*: 1Sam 10,16, עָשָׂה מְ׳ עַל esercitare la regalità su 1Re 21,7, זֶרַע הַמְּ׳ Ger 41,1.

מְלוּכִי : Q מְלִיכוּ: n. pr. m.

מָלוֹן : *bivacco, sosta* Gn 42,27.

מְלוּנָה : *capanna, riparo* Is 1,8; 24,20. †

מַלּוֹתִי : n. pr. m.

I **מלח** : **nif**: pf. נִמְלָחוּ: *dissolversi* Is 51,6. †

II **מלח** : **qal**: impf. תִּמְלָח: *salare* Lv 2,13. †

pu: pt. מְמֻלָּח: *essere salato* Es 30,35. †

hof: pf. הָמְלַחַתְּ; inf. הָמְלֵחַ: *essere frizionato con sale* Ez 16,4. †

I * **מֶלַח** : plur. מְלָחִים: *cencio* Ger 38,11s. †

II **מֶלַח** : *sale*: alimento Gb 6,6, su una offerta Lv 2,13, sparso su una città distrutta Gdc 9,45.

* **מַלָּח** : plur. מַלָּחִים, sf. מַלָּחַיִךְ: *marinaio* Ez 27,9; Gio 1,5.

מְלֵחָה : regione incolta perché salata Sal 107,34; Gb 39,6, אֶרֶץ מְ׳ Ger 17,6. †

מִלְחָמָה, מִלְחֶמֶת : sf. מִלְחַמְתִּי, plur. מִלְחָמוֹת, cs. מִלְחֲמוֹת, sf. מִלְחֲמֹתָיו: – 1. *guerra* Es 1,10; 1Re 14,30; Sal 120,7; קִדֵּשׁ מִ׳ Mic 3,5; – 2. *battaglia, combattimento* (i n° 1 e 2 possono spesso sovrapporsi): 2Sam 11,15, קֶשֶׁת מִ׳ arco di combattimento (di guerra) Zc 9,10, הַמִּ׳ כָּבְדָה il combattimento fu aspro Gdc 20,34, מִ׳ c. חָזַק 2Re 3,26; – 3. מִלְחֲמֹת יהוה Nm 21,14; Es 17,16; – 4. מִ׳ = ? un'arma particolare? Sal 76,4.

I **מלט** : **nif**: pf. נִמְלַט, נִמְלַטְתִּי, נִמְלְטוּ; impf. (וַ)יִּמָּלֵט, יִמָּלְטוּ, יִמָּלֵטוּ; imp. הִמָּלֵט; inf. cs. הִמָּלֵט; pt. נִמְלָט, f. נִמְלָטָה: – 1. *scampare, salvarsi, essere salvato* 1Sam 19,10, c. מִן Sal 124,7, c. אֶל 1Sam 22,1, c. acc. loc. 2Re 19,37;

pi: pf. מִלֵּט e מִלַּט, sf. מִלְּטָנוּ; impf. יְמַלֵּט, אֲמַלֵּט; imp. מַלְּטָה; inf. ass. מַלֵּט; pt. מְמַלֵּט, plur. מְמַלְּטִים: *salvare*: ass. Is 46,4, c. acc. Sal 41,2, מִלֵּט נַפְשׁוֹ salvare la propria vita, salvarsi Am 2,14; – 2. *deporre*: uova Is 34,15;

hif: pf. הִמְלִיט, הִמְלִיטָה: – 1. *salvare* Is 31,5; – 2. *partorire* Is 66,7. †

hitp: impf. יִתְמַלְּטוּ: *sprizzare* Gb 41,11.

II **מלט** : **hitp**: impf. וְאֶתְמַלְּטָה: HAL: essere calvo, al. = I מלט scampare Gb 19,20. †

מֶלֶט : senso inc. ? suolo argilloso Ger 43,9. †

מְלַטְיָה : n. pr. m.

מְלִיכִי : (Q ־כוּ, K ־כִי) n. pr. m.

* **מְלִילָה** : plur. מְלִילֹת: *spiga* (fresca) Dt 23,26. †

מֵלִיץ : – 1. *interprete* Gn 42,23; > – 2. *intermediario* (fra Dio e gli uomini) Gb 33,23; – 3. *ambasciatore* 2Cr 32,31.

מְלִיצָה : ? parola ironica Ab 2,6; Prv 1,6. †

I **מלך** : **qal**: pf. מָלַךְ, מָלַכְתָּ, מָלְכוּ; impf. (וַ)יִּמְלֹ(וֹ)ךְ, תִּמְלֹךְ; imp. מְלָךְ־, מָלְכָה (pronunciare mol^{e}kâ), מָלְכִי; inf. ass. מָלֹךְ, cs. מְלֹךְ, sf. מָלְכוֹ; pt. מֹלֵךְ, f. מֹלֶכֶת: – 1. *regnare* 1Re 22,40, c. בְּ e לְ Gn 36,31, c. עַל Gdc 9,8; c. יהוה come sogg. 1Sam 8,7;

Sal 47,9 (o nº 2) ➛ teol. bibl.; – 2. *diventare re* 1Re 15,1; Sal 47,9 (o nº 1) ➛ teol. bibl.;

hif: pf. הִמְלִיךְ, הִמְלַכְתָּ, sf. הִמְלַכְתִּיךָ, הִמְלַכְתַּנִי; impf. וַיַּמְלֵךְ, וָאַמְלִיךְ, נַמְלִ(י)ךְ, sf. וַיַּמְלִ(י)כֻהוּ; inf. cs. הַמְלִיךְ, sf. הַמְלִיכוֹ; pt. מַמְלִיךְ: *fare re, nominare re* 1Re 1,43, fare regina Est 2,17;

hof: pf. הָמְלַךְ: *essere fatto re* Dn 9,1. †

II מלך : **nif**: impf. וַיִּמָּלֵךְ: ~ prendere una decisione Ne 5,7. †

I מֶלֶךְ : sf. מַלְכִּי, plur. מְלָכִים, מְלָכִין, cs. מַלְכֵי, sf. מַלְכֵיכֶם, מְלָכֵינוּ: *re* Gdc 9,6, מ׳ יְהוּדָה 1Re 14,29, מ׳ יִשְׂרָאֵל Is 44,6, מֶ׳־בָּבֶל 2Re 25,1, מֶלֶךְ = יהוה Is 6,5.

II מֶלֶךְ : n. pr. m.

מֹלֶךְ : cf. HAL; sia n. d., sia un tipo di sacrificio; n. d. Lv 20,2-5, ? 2Re 23,10.

* מַלְכֹּדֶת : sf. מַלְכֻּדְתּוֹ: *fune, trappola* (per la caccia) Gb 18,10.

מַלְכָּה : cs. מַלְכַּת, plur. מְלָכוֹת: *regina*: מַלְכַּת שְׁבָא 1Re 10,1; Est 2,22; Ct 6,8.

מִלְכָּה : n. pr. f.

מְלֻכָה : ➛ מְלוּכָה.

מַלְכוּת : sf. מַלְכוּתוֹ, plur. מַלְכֻיּוֹת: – 1. *regalità*: di Saul 1Sam 20,31, di יהוה Sal 145,11; – 2. *regno* 2Cr 11,17; – 3. *regno* (nella durata) 1Cr 26,31, di יהוה Sal 145,13; – 4. מ׳ al genitivo = "reale": כִּסֵּא מ׳ trono reale Est 1,2.

מַלְכִּיאֵל : n. pr. m.

מַלְכִּיאֵלִי : gntl. di מַלְכִּיאֵל.

מַלְכִּיָּה : n. pr. m.

מַלְכִּיָּהוּ : n. pr. m.

מַלְכִּי־צֶדֶק : n. pr. m.

מַלְכִּירָם : n. pr. m.

מַלְכִּי־שׁוּעַ : n. pr. m.

מַלְכָּם : n. pr. m.

מִלְכֹּם : n. d.

מַלְכֵּן : 2Sam 12,31 K, leggere Q מַלְבֵּן.

* מְלֶכֶת : cs. מְלֶכֶת: מְ׳ הַשָּׁמַיִם la regina del cielo = Ishtar Ger 7,18.

מֹלֶכֶת : n. pr. f.

I מלל (cf. HAL) : **qal** (o **nif.**): impf. יִמַּל, יִמָּלוּ: *avvizzire* Gb 14,2;

po: impf. יְמוֹלֵל: *disseccare* Sal 90,6. †

hitpo: impf. יִתְמֹלָלוּ: *essere disseccato* Sal 58,8. †

II מלל : **qal**: imp. מֹל: *circoncidere* Gs 5,2. †

nif: pf. נְמַלְתֶּם: c. אֵת (cf. I אֵת nº 2 o 3): *essere circonciso* o *farsi circoncidere* Gn 17,11. †

III מלל : **qal**: pt. מֹלֵל: *parlare* (al. IV מלל) Prv 6,13. †

pi: pf. מִלֵּל, מִלְּלוּ; impf. יְמַלֵּל, תְּמַלֶּל־: *dire, parlare* Gn 21,7.

IV מלל : **qal**: pt. מֹלֵל: c. בְּרַגְלָיו stropicciare i piedi = fare cenni coi piedi (al. III מלל qal) Prv 6,13. †

מִלֲלַי : n. pr. m.

* מַלְמָד : cs. מַלְמַד: מַ׳ הַבָּקָר *pungolo* da buoi Gdc 3,31. †

מלץ : **nif**: pf. נִמְלְצוּ: essere liscio> essere piacevole Sal 119,103. †

מֶלְצַר, מֶלְצַר: *guardiano, sorvegliante* Dn 1,11.16. †

מלק : **qal**: pf. מָלַק: *staccare, strappare* (la testa di un uccello sacrificato) Lv 1,15; 5,8. †

מַלְקוֹחַ : *bottino* Nm 31,11.

* מַלְקוֹחַיִם : sf. מַלְקוֹחָי *palato* (della bocca) Sal 22,16. †

מַלְקוֹשׁ : *pioggia tardiva* (di primavera) Dt 11,14.

מֶלְקָחַיִם : sf. מֶלְקָחֶיהָ: *molle* Is 6,6.

מֶלְתָּחָה : *vesti* (del tempio di Baal) 2Re 10,22. †

* מַלְתָּעוֹת : cs. מַלְתְּעוֹת: *mascella, fauci* Sal 58,7 (➛ מְתַלְּעוֹת). †

* מַמְגּוּרָה : plur. מַמְּגֻרוֹת: *silo* (per il grano) Gl 1,17. †

* מֵמַד : plur. sf. מְמַדֶּיהָ: *misura* Gb 38,5. †

מְמוּכָן : n. pr. m.

* מָמוֹת : plur. cs. מְמוֹתֵי: modo di morire ~ *morte* Ger 16,4; Ez 28,8. †

מַמְזֵר : bambino nato da unione illegale ~ *meticcio, bastardo* Dt 23,3; Zc 9,6. †

מִמְכָּר : cs. מִמְכַּר, sf. מִמְכָּרוֹ, plur. sf. מִמְכָּרָיו: – 1. *vendita* Lv 25,27; – 2. *oggetto venduto* o *da vendere*: מָכַר מִ׳ Lv 25,14.

מִמְכֶּרֶת : *vendita*: di schiavi Lv 25,42. †

מַמְלָכָה : cs. מַמְלֶכֶת, sf. מַמְלַכְתּוֹ, plur. מַמְלָכוֹת, cs. מַמְלְכוֹת: – 1. *regno*: מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ 2Re 19,15; – 2 *regalità* 1Re 11,11; – 3. *regno, governo* Ger 27,1.

* מַמְלָכוּת : cs. מַמְלְכוּת: – 1. *regno, regalità* Os 1,4; – 2. *regno* Gs 13,12.

מִמְסָךְ : *bevanda mescolata* Is 65,11; Prv 23,30. †

מֶמֶר : *amarezza* Prv 17,25. †

I מַמְרֵא : n. l.

II מַמְרֵא : n. pr. m.

מַמְּרֹרִים : *amarezza* Gb 9,18. †

מִמְשַׁח : senso inc.: כְּרוּב מִ׳ cherubino con le ali spiegate o risplendente ➛ comm. Ez 28,14. †

מִמְשָׁל : plur. מִמְשָׁלִים: – 1. *dominio* Dn 11,3.5; – 2. *capo* 1Cr 26,6. †

מֶמְשָׁלָה : cs. מֶמְשֶׁלֶת, sf. מֶמְשַׁלְתְּךָ, plur. cs. מֶמְשְׁלוֹת, sf. מֶמְשְׁלוֹתָיו: – 1. *dominio, potere* Is 22,21; su: c. בְּ Sal 136,8, c. gen. Gn 1,16; – 2. ciò su cui si esercita il potere 2Re 20,13, cf. אֶרֶץ מֶמְשַׁלְתּוֹ 1Re 9,19.

* מִמְשָׁק : cs. מִמְשַׁק: secondo il contesto: ~ terreno, regione Sof 2,9. †

מַמְתַּקִּים : – 1. *dolcezza* Ct 5,16; > – 2. bevanda dolce Ne 8,10. †

I מָן : sf. מַנְךָ: *manna* Es 16,15.

II מָן : Es 16,15 = מָה: che cosa? †

* מַן o * מֵן : Sal 68,24: sf. מִנֵּהוּ; ➛ HAL e comm. HAL: מַן = chi?, al. מֵן = parte, porzione.

* מֵן : plur. מִנִּים e מִנִּי: strumento (musicale) a corde Sal 45,9; 150,4. †

מִן : (cf. HAL): ➛ gramm. per le flessioni; forme particolari di מִן: מִנִּי, מִנֵּי־; davanti a gutturali e ר in generale מֵ; davanti all'art. מִן o מֵ; מֵיהוה; davanti a יְ: מִיהוּדָה; מִמֶּנִּי (מֶנִּי, מִנִּי), מִמְּךָ (מִמֶּךָּ), מִמֶּנּוּ (מֶנְהוּ, מִנֵּהוּ, מִן־הוּא), מֵהֶם (מֵהֵמָּה, מִנְהֶם): – 1. *fuori di, lontano da, discendente da*: מִן־הָהָר Es 19,14; – 2. *in direzione di* מִשְּׂמֹאל dal lato settentrionale Gs 19,27, מִבַּיִת all'interno Lv 14,41; – 3. (temp.) *da*: מִנְּעֻרַי dalla mia giovinezza 1Sam 12,2; – 4. *dopo* (temp.): מִיָּמִים Gdc 11,4; – 5. מִן indica la materia di cui un oggetto è fatto Es 39,1; – 6. מִן indica una origine, una discendenza familiare o etnica Gdc 5,14; – 7. מִן indica una causa: מִיַּיִן a causa del vino Gn 49,12, מִפְּשָׁעֵנוּ a causa dei nostri errori Is 53,5; – 8. מִן in un paragone: צַדִּיק אַתָּה מִמֶּנִּי sei più giusto di me 1Sam 24,18, עָרוּם מִכֹּל più scaltro di tutti... Gn 3,1; – 9. מִן = *troppo per* טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע occhi troppo puri per vedere il male Ab 1,13; – 10. talvolta מִן indica l'agente del passivo: לֹא־יִכָּרֵת מִמֵּי הַמַּבּוּל non sarà annientato dalle acque del diluvio Gn 9,11; – 11. מִן composto con altre preposizioni: מֵאַחַר, מֵאֵת, מֵעִם, מֵעַל, ecc.

מְנָאוֹת : ➛ מְנָת.

* מַנְגִּינָה : sf. מַנְגִּינָתָם: *satira, canzone beffarda* Lam 3,63. †

מנה : **qal**: pf. מָנָה, מָנִיתִי; impf. תִּמְנֶה, וַיִּמְנוּ; imp. מְנֵה; inf. cs. מְנוֹת; pt. מוֹנֶה: – 1. *contare*: giorni Sal 90,12; > – 2. *attribuire a* Is 65,12;

nif: pf. נִמְנָה; impf. יִמָּנֶה, יִמָּנוּ; inf. cs. הִמָּנוֹת: *essere contato* 1Re 3,8;

pi: pf. מִנָּה, מִנּוּ; impf. וַיְמַן: – 1. *comandare, dare ordini* Gio 2,1; – 2. *fissare, determinare* Dn 1,5;

pu: pt. plur. מְמֻנִּים: *essere incaricato* (di): c. עַל 1Cr 9,29. †

מָנֶה : *mina* (misura di peso) 1Re 10,17.

מָנָה : *parte, porzione* 1Sam 1,4.

* מֹנֶה : plur. מֹנִים: *volta*: עֲשֶׂרֶת מֹ׳ Gn 31,7.41. †

מִנְהָג : cs. מִנְהַג: modo di guidare: un carro 2Re 9,20. †

* מִנְהָרָה : plur. מִנְהָרוֹת: *antro* (di roccia) Gdc 6,2. †

* מָנוֹד : cs. מְנוֹד: *scotimento del capo* Sal 44,15. †

I מָנוֹחַ : cs. מְנוֹחַ, sf. מְנוּחָיְכִי: – 1. *luogo di riposo* Sal 116,7; – 2. *residenza* Is 34,14.

II מָנוֹחַ : n. pr. m.

מְנוּחָה : – 1. *luogo di riposo, residenza*: di Dio Is 66,1, d'Israele Dt 12,9; – 2. *riposo, sollievo* Ger 45,3.

מָנוֹן : senso inc. insolente ?, pigro ? Prv 29,21. †

מָנוֹס : sf. מְנוּסִי: – 1. *rifugio* Ger 16,19; – 2. *fuga* Ger 46,5.

מְנוּסָה : cs. מְנֻסַת: *fuga* Lv 26,36; Is 52,12. †

מָנוֹר : cs. מְנוֹר: *subbio* (di tessitore)1Sam 17,7; 2Sam 21,19; 1Cr 11,23; 20,5. †

מְנוֹרָה : cs. מְנ(ו)רַת, plur. מְנ(ו)רוֹת: *lampada* 2Re 4,10, > tradiz. *candeliere* Es 25,31.

* **מִנְזָר** : plur. sf. מִנְּזָרַיִךְ: ? funzionario Na 3,17. †

מֻנָּח : ~ spazio libero Ez 41,9.11. †

מִנְחָה : cs. מִנְחַת, sf. מִנְחָתִי, plur. sf. מִנְחֹתֶיךָ, מִנְחֹתֵיכֶם: – 1. *dono, regalo* Gn 32,14; 2Re 20,12; – 2. *tributo* Gdc 3,15; – 3. *offerta* (in generale: animale e vegetale) Gn 4,3 e 4; – 4. *offerta vegetale* Lv 2,1.

מְנַחֵם : n. pr. m. *Menahem.*

I **מָנַחַת** : n. pr. m.

II **מָנַחַת** : מָנָחַת: n. l.

מָנַחְתִּי : gntl. di II מָנַחַת.

מְנִי : n. d.

I **מִנִּי** : n. terr.

II **מִנִּי** : ➛ מִן o מֶן.

מְנָיוֹת : ➛ מְנָת.

מִנִּים : ➛ מֵן.

מִנְיָמִין : n. pr. m.

I **מִנִּית** : n. l.

II **מִנִּית** : ? nome di cereale Ez 27,17. †

מִנְלָם : Gb 15,29, ➛ comm. (txt.!). †

מנע : **qal**: pf. מָנַע, מָנַעְתָּ, מָנְעוּ, sf. מְנָעַנִי, מְנָעֵךְ; impf. יִמְנַע, אֶמְנַע, sf. יִמְנָעֵנִי, יִמְנָעֶנָּה; imp. מְנַע, מִנְעִי; pt. מֹנֵעַ: – 1. *impedire, trattenere*: l'acqua Ez 31,15, la pioggia Am 4,7, la spada Ger 48,10; > – 2. *rifiutare* 1Re 20,7;

nif: pf. נִמְנַע; impf. יִמָּנַע: *essere rifiutato, trattenuto* Nm 22,16.

מַנְעוּל : *catenaccio* Ne 3,3.

* **מִנְעָל** : plur. sf. מִנְעָלֶיךָ: *catenaccio* Dt 33,25. †

* **מַנְעַמִּים** : cose buone da mangiare Sal 141,4. †

מְנַעַנְעִים : strumento musicale, *sistro* 2Sam 6,5. †

* **מְנַקִּית** : plur. מְנַקִּיּוֹת, sf. מְנַקִּיֹּתָיו: *coppa* Es 25,29.

מֵנֶקֶת : ➛ מֵינֶקֶת.

מְנַשֶּׁה : n. pr. m. e n. tr. *Manasse.*

* **מְנָת** : plur. מְנָאוֹת e מְנָיוֹת: *parte, porzione* Ne 12,44.

מָס : Gb 6,14: senso inc. tradiz. sfinito, ➛ comm.

מַס : plur. מִסִּים: *lavoro, pesante, “corvée”* 1Re 5,28; מַס־עֹבֵד lavoro servile 1Re 9,21, הָיָה לָמַס essere costretto al lavoro pesante Gdc 1,30.

מֵסַב : sf. מְסִבּוֹ, plur. cs. מְסִבֵּי, sf. מְסִבַּי: – 1. *i dintorni* 2Re 23,5; – 2. avv. *tutto attorno* 1Re 6,29; – Sal 140,10 ➛ comm.

* **מְסִבָּה** : plur. מְסִבּוֹת: ? circoli Gb 37,12.

I **מַסְגֵּר** : *prigione* Is 24,22; 42,7; Sal 142,8.

II מַסְגֵּר : *artigiano del metallo* 2Re 24,14.

מִסְגֶּרֶת : sf. מִסְגַּרְתּוֹ, plur. ass. מִסְגְּרוֹת, sf. מִסְגְּרֹתֵיהֶם: – 1. *prigione* Sal 18,46; – 2. *bordo, cornice* Es 25,25.

מַסָּד : *fondamenta* 1Re 7,9. †

* מִסְדְּרוֹן : loc. מִסְדְּרוֹנָה: senso inc. ? camera alta, ? cesso Gdc 3,23. †

I מסה : **hif**: pf. sf. הִמְסִיו; impf. אַמְסֶה, וַיַּמֵּס, sf. יַמְסֵם: – 1. *far sciogliere*: coraggio Gs 14,8; – 2. *inondare* Sal 6,7.

I * מַסָּה : ~ prova Dt 4,34; 7,19; 29,2. †

II * מַסָּה : cs. מַסַּת: *disperazione, sgomento* Gb 9,23. †

III מַסָּה : n. l.

* מִסָּה : *misura* Dt 16,10. †

מַסְוֶה : *velo* Es 34,33-35. †

מְסוּכָה : *siepe di spine* Mic7,4. †

מַסָּח : 2Re 11,6, txt. e senso inc. ? alternativamente, al. protezione, custodia. †

מִסְחָר : 1Re 10,15, txt. inc. ➛ comm. †

מסך : **qal**: pf. מָסַךְ, מָסְכָה; inf. cs. מְסֹךְ: *mescolare*: una bevanda Is 5,22.

מֶסֶךְ : mistura, o spezie (che si mescolano al vino) Sal 75,9. †

מָסָךְ : – 1. *coperta* 2Sam 17,19; > – 2. *cortina* (nella tenda) Es 35,15; metaf. = nubi Sal 105,39.

* מְסֻכָּה : sf. מְסֻכָתֶךָ: ciò che protegge: ? vestito, ? muri (del giardino) Ez 28,13. †

I מַסֵּכָה : cs. מַסֵּכַת, plur. מַסֵּכוֹת, sf. מַסֵּכֹתָם: – 1. *immagine, idolo* (di metallo fuso): Es 32,4, אֱלֹהֵי מ׳ Es 34,17, מַסֵּכַת זְהָב Is 30,22; – 2. *libagione*: nell'espressione נָסַךְ מ׳ fare scorrere una libagione = concludere un'alleanza Is 30,1.

II מַסֵּכָה : *coperta* Is 25,7; 28,20. †

מִסְכֵּן : *povero* Qo 4,13; 9,15s. †

מְסֻכָּן : Is 40,20: txt. e senso inc. ➛ comm. †

מִסְכְּנוֹת : *magazzini* 2Cr 32,28.

מִסְכֵּנֻת : *povertà* Dt 8,9. †

* מַסֶּכֶת : מַסֶּכֶת: *ordito* (di una tessitura) Gdc 16,13s. †

מְסִלָּה : cs. מְסִלַּת, sf. מְסִלָּתוֹ, plur. מְסִלּוֹת, sf. מְסִלּוֹתַי: – 1. *via* Is 40,3, metaf. (corso degli astri) Gdc 5,20; – 2. 2Cr 9,11: txt. e senso inc. ? ringhiera, ➛ comm.

מַסְלוּל : *via* Is 35,8. †

* מַסְמֵר : plur. מַסְמְרִים/מִ׳ e מַסְמְרוֹת: *chiodi* Is 41,7.

מסס : **qal**: inf. cs. מְסֹס: *deperire* Is 10,18. †

nif: pf. נָמֵס, נָמַס, נָמַסּוּ; impf. יִמַּס, יִמַּסּוּ; inf. ass. e cs. הִמֵּס; pt. נָמֵס: *fondere*: montagne Is 34,3, funi Gdc 15,14, cuore, coraggio Gs 2,11;

hif: pf. הֵמַסּוּ: far fondere: לֵב Dt 1,28.

מַסָּע : plur. cs. מַסְעֵי, sf. מַסָּעָיו, מַסְעֵיהֶם: – 1. il *togliere* (un accampamento) = la *partenza*: c.

־אֵת Nm 10,2; – 2. *disposizione, ordine* Nm 10,28; – 3. *tappa* Es 17,1.

I מַסָּע : *pietra lavorata* 1Re 6,7. †

II מַסָּע : una specie di arma da getto Gb 41,18. †

מִסְעָד : senso inc.? balaustrata 1Re 10,12.

מִסְפֵּד : cs. מִסְפַּד, sf. מִסְפְּדִי: *lamentazione, lutto* Zc 12,10, סָפַד מ׳ celebrare il lutto Gn 50,10.

מִסְפּוֹא : *foraggio* Gn 24,25.

* מִסְפָּחָה : plur. מִסְפָּחוֹת, sf. מִסְפְּחֹתֵיכֶם: senso inc., ~ velo Ez 13,18.21. †

מִסְפַּחַת : malattia della pelle: *eruzione cutanea* Lv 13,6-8. †

I מִסְפָּר : cs. מִסְפַּר, sf. מִסְפַּרְכֶם, plur. cs. מִסְפְּרֵי: – 1. *numero*: מִסְפַּר הַיָּמִים 2Sam 2,11;Ez 4,4, אֵין מ׳ innumerevoli Sal 104,25; – 2. c. prep. בְּמ׳ secondo il numero Nm 14,34, כְּמ׳ idem 1Re 18,31, לְמ׳ idem Gdc 21,23; – 3. מ׳ all'accusativo può anche indicare "secondo il numero" Gb 1,5; – 4. מ׳ ~ *poco*: אַנְשֵׁי מ׳ pochi uomini Ez 12,16, שְׁנוֹת מ׳ pochi anni Gb 16,22; מ׳ come apposizione: יָמִים מ׳ pochi giorni Nm 9,20; – 5. מ׳ = *conto* (somma) Esd 1,9; – 6. *racconto* Gdc 7,15.

II מִסְפָּר : n. pr. m.

מִסְפֶּרֶת : n. pr. m.

מסר : **qal**: inf. cs. לִמְסָר־: txt. e senso inc., ? incitare Nm 31,16. †

nif: impf. וַיִּמָּסְרוּ *reclutare* Nm 31,5. †

מֹסֵרוֹת : n. l.

מֹסָרָם, Gb 33,16 : txt. inc. ➛ comm.

מָסֹרֶת : מָ׳ הַבְּרִית: senso inc. tradiz. il legame dell'alleanza Ez 20,37, ➛ comm. †

מִסְתּוֹר : *riparo* Is 4,6. †

מַסְתֵּר : Is 53,3: senso inc.: כְּמַ׳ פָּנִים מִמֶּנּוּ lett. ~ come il luogo dove si nasconde il viso lontano da lui = come uno che vi fa voltare la faccia. †

מִסְתָּר : plur. מִסְתָּרִים, sf. מִסְתָּרָיו: *nascondiglio* Sal 10,8.

* מַעְבָד : plur. sf. מַעְבָדֵיהֶם: *azione* Gb 34,25. †

* מַעֲבֶה : cs. מַעֲבֵה: senso inc.: בְּמַ׳ הָאֲדָמָה ~ nello spessore (nello strato) argilloso 1Re 7,46. †

* מַעֲבָר : cs. מַעֲבַר: – 1. *passaggio* 1Sam 13,23; > – 2. *guado* Gn 32,23; – 3. passaggio > colpo (di bastone) Is 30,32. †

מַעְבָּרָה : plur. ass. מַעְבָּרוֹת e מַעְבְּרוֹת, cs. מַעְבְּרוֹת: – 1. *passaggio* 1Sam 14,4; > – 2. *guado* Gdc 3,28.

I מַעְגָּל : loc. הַמַּעְגָּלָה: *accampamento* 1Sam 17,20; 26,5.7. †

II מַעְגָּל : cs. מַעְגַּל, plur. cs. מַעְגְּלֵי, sf. מַעְגָּלֶיךָ e מַעְגְּלֹתֶיךָ: *solco, traccia* Sal 17,5; Prv 2,15.

מעד : **qal**: pf. מָעֲדוּ; impf. תִּמְעַד, אֶמְעָד: *vacillare* Sal 18,37;

pu: pt. f. מוּעֶדֶת: *vacillante* (ma txt. inc., ? leggere מוֹעֶדֶת) Prv 25,19. †

hif: imp. הַמְעַד: *far vacillare* Sal 69,24.

מַעֲדַי : n. pr. m.

מַעַדְיָה : n. pr. m.

מַעֲדַנּוֹת : – 1. *legame* (che unisce la costellazione delle pleiadi) Gb 38,31; – 2. 1Sam 15,32: senso inc. ? incatenato, ? contento, ? tremante. †

מַעֲדַנִּים : cs. מַעֲדַנֵּי: *cibi deliziosi* Gn 49,20; Lam 4,5, metaf. Prv 29,17. †

מַעְדֵּר : *zappa* Is 7,25. †

* מָעָה : plur. sf. מְעֹתָיו: *granello* (di sabbia) Is 48,19. †

* מֵעֶה : plur. cs. מְעֵי, sf. מֵעַי, מֵעֶיךָ: – 1. *viscere* 2Sam 20,10; – 2. interno della persona come sede dei sentimenti Ger 31,20; – 3. sede della generazione: nell'u. Is 48,19, nella d. Rt 1,11; – 4. *ventre* Ct 5,14.

מָעוֹג : – 1. ? circolo Sal 35,16; > – 2. ? focaccia 1Re 17,12. †

מָעוֹז : sf. מָעֻזִּי, מָעוּזִּי, מָעֻזּוֹ/זּה, מָעֻזְּכֶם, plur. מָעֻזִּים, cs. מָעוּזֵּי: *luogo fortificato, fortezza* Dn 11,7, > *rifugio* Sal 27,1; מָעוֹז הַיָּם = porto Is 23,4.

? * מָעוֹזֶן : plur. sf. מָעֻזְנֶיהָ: *fortezza* Is 23,11. †

מָעוֹךְ : n. pr. m.

I מָעוֹן : *fortezza, rifugio* Sal 90,1. †

II מָעוֹן : cs. מְעוֹן, sf. מְעוֹנוֹ: *dimora*: degli sciacalli = riparo Ger 9,10; di Dio 2Cr 36,15, מְעוֹן בֵּיתֶךָ Sal 26,8.

III מָעוֹן : n. pr. m.

IV מָעוֹן : n. l.

מְעוּנִים : n. tr.

מְעוֹנֹתַי : n. pr. m.

מְעוּף : forma e senso inc., tradiz. oscurità Is 8,22, ➛ comm. †

* מָעוֹר : plur. sf. מְעוֹרֵיהֶם: organi genitali = vergogna Ab 2,15. †

מַעַזְיָה : n. pr. m.

מַעַזְיָהוּ : n. pr. m.

מעט : **qal**: impf. יִמְעַט, יִמְעֲטוּ; inf. cs. מְעֹט: – 1. *essere poco numeroso* Lv 25,16, c. מִן + inf. essere troppo poco numeroso per… Es 12,4; – 2. *diminuire* Prv 13,11.

pi: pf. מִעֲטוּ: *diminuire* (in numero) Qo 12,3. †

hif: pf. הִמְעִיטָה, sf. הִמְעַטְתִּים; impf. יַמְעִיט, תַּמְעִיטִי, sf. תַּמְעִיטֵנִי; pt. מַמְעִיט: – 1. c. acc. *diminuire*: נַחֲלָה Nm 26,54, בְּהֶמְה Sal 107,38; – 2. ass. agire in piccola misura, secondo il contesto > raccogliere poco (di manna) Es 16,17, chiedere in prestito (vasi) in piccola quantità 2Re 4,3.

מְעַט : מְעָט, plur. מְעַטִּים: – 1. *piccolo numero, poco*: ass. Gn 30,30; מְתֵי מְעָט poca gente Dt 26,5; c. gen. מְעַט־מַיִם Gn 18,4; – 2. *poco* (piccola cosa): c. inf. (= troppo poco) Is 7,13, c. acc. (= troppo poco) Gs 22,17; – 3. *poco* (spaziale) 2Sam 16,1; – 4. *poco* (temporale) Os 1,4; – 5. כִּמְעַט ~ per poco Gn 26,10; Sal 73,2.

מַעֲטָה : senso inc. tradiz. affilata (spada) Ez 21,20. †

* מַעֲטֶה : una specie di ampio vestito Is 61,3. †

* מַעֲטֶפֶת : plur. מַעֲטָפוֹת: ~ mantello Is 3,22. †

מְעִי : Is 17,1: txt. inc., tradiz. cumulo, ➛ comm.

מָעַי : n. pr. m.

מְעִיל : sf. מְעִ(י)לוֹ, plur. מְעִילִים: *veste* (esterna), ~ mantello Is 59,17; Gb 1,20.

* מֵעִים : ➛ *מֵעֶה.

מַעְיָן : cs. מַעְיַן e מַעְיְנוֹ, sf. מַעְיָנוֹ, plur. מַעְיָנִים e מַעְיָנוֹת, cs. מַעְיְנֵי e מַעְיְנוֹת, sf. מַעְיְנֹתֶיךָ: *luogo dove sorge l'acqua*: מַעְיְנֵי הַמַּיִם 1Re 18,5, > *fonte* Gs 15,9; מַעְיְנֹת תְּהוֹם Gn 7,11; metaf. Prv 5,16.

מעך : **qal**: pt. pass. מָעוּךְ, f. מְעוּכָה: *premere, palpare*: seni Ez 23,21; – 2. *schiacciare*: i testicoli Lv 22,24; – 3. *conficcare* (a terra), *piantare*: lancia 1Sam 26,7. †

pu: pf. מֹעֲכוּ: *essere premuti, palpati*: seni Ez 23,3. †

I מַעֲכָה : n. l.

II מַעֲכָה : n. pr. m. e f.

מַעֲכַת : n. pr. m. (= I מַעֲכָה).

מַעֲכָתִי : gntl. di I מַעֲכָה.

מעל : **qal**: pf. מָעַל, מָעַלְתָּ; impf. יִמְעַל, תִּמְעֹל(!), יִמְעֲלוּ; inf. ass. מָעוֹל, cs. מְעָ(וֹ)ל, לִמְעָל־, sf. מַעֲלָם(!): *essere infedele, agire in modo sleale*: – 1. ass. 2Cr 26,18, c. בְּ 1Cr 5,25; – 2. מָעַל מַעַל: stesso senso: c. בְּ: verso il marito Nm 5,12, verso Dio 1Cr 10,13.

I מַעַל : sf. מַעֲלָם: – 1. ➛ מעל nº 2; – 2. *infedeltà, falsità* Gb 21,34; Esd 9,2.

II מַעַל : loc. מַ/מָעְלָה: spazialmente *al di sopra, in alto*: Gdc 1,36; temp.: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה venti anni e oltre Es 30,14; לְמַעְלָה Is 7,11; – 2. מִמַּעַל: in alto Es 20,4, מִמַּעַל לְ al di sopra di Gn 22,9; temp.: מֵהַיּוֹם הַהוּא וָמָעְלָה a partire da questo giorno e in seguito 1Sam 16,13; – 3. מִלְמַעְלָה: a) in alto Ger 31,37; b) (che viene) dall'alto Gs 3,13.

מֵעַל : מִן + עַל.

מֹעַל : *sollevamento*: delle mani Ne 8,6. †

* מַעֲלֶה : cs. מַעֲלֵה, sf. מַעֲלוֹ K, מַעֲלָו Q: – 1. *salita ascensione*: מַעֲלֵה הָעִיר salita dalla/alla città 1Sam 9,11; – 2. מ׳ nei n. l.: מַעֲלֵה אֲדֻמִּים; – 3. *tribuna* Ne 9,4.

מַעֲלָה : plur. מַעֲלוֹת, sf. מַעֲלֹתָיו, מַעֲל(וֹ)תָו: – 1. *salita* (ritorno) Esd 7,9; – 2. מַעֲלוֹת gradini per accedere a una porta Ez 40,6, per accedere al trono reale 1Re 10,19; 2Re 9,13 ➛ comm.; – 3. metaf. ciò che sale (per la mente) Ez 11,5; – 4. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת titolo dei Sal. 120. 122-134, שִׁיר לַמַּ׳ Sal 121 ➛ comm.

מַעְלָה : ➛ II מַעַל.

* מַעֲלִיל : Zc 1,4, ➛ מַעֲלָל.

* מַעֲלָל : מַעֲלִיל Zc 1,4 K; sempre al plur.: מַעֲלָלִים, cs. מַעַלְלֵי, sf. מַעֲלָלָיו, מַעַלְלֵיכֶם: *atti, azioni*: degli uomini, buone o cattive Prv 20,11, רֹעַ מַ׳ 1Sam 25,3; azioni di Dio Sal 78,7.

* מַעֲמָד : cs. מַעֲמַד, sf. מַעֲמָדְךָ/דָם: – 1. *posto, situazione* Is 22,19; – 2. servizio, ordinamento 1Re 10,5.

מָעֳמָד : *terreno stabile* Sal 69,3. †

מַעֲמָסָה : c. אֶבֶן pietra da sollevare o da spostare Zc 12,3. †

* מַעֲמַקִּים : cs. מַעֲמַקֵּי: profondità Sal 130,1, מַ׳ יָם Is 51,10.

מַעַן : sempre c. לְ: לְמַעַן, sf. לְמַעֲנִי, לְמַעַנְכֶם: – 1. prep. *a causa di*: לְמַעַן שְׁמֶךָ per amore del tuo nome 1Re 8,41, לְ׳ דָּוִד 1Re 11,12; – 2. לְמַעַן + inf.: *per*: לְמַ׳ סַפֵּר שְׁמִי per manifestare il mio nome Es 9,16; – 3. cg. c. אֲשֶׁר + inf.: *perché*: לְ׳ תֵּדְעוּ perché sappiate Gs 3,4.

I מַעֲנֶה : cs. מַעֲנֵה: *risposta* Gb 32,3.

II * מַעֲנֶה : c. לְ e sf. לַמַּעֲנֵהוּ (txt. inc.) secondo la sua intezione Prv 16,4. †

מַעֲנָה : *solco* 1Sam 14,14; Sal 129,3 K. †

מְעֹנָה : sf. מְעֹ(ו)נָתוֹ, plur. מְעֹ(ו)נוֹת, sf. מְעֹ(ו)נֹתָיו, מְעוֹנֹתֵינוּ: *tana, dimora*: del leone Am 3,4, di Dio Sal 76,3, dell'u. Ger 21,13.

מַעַץ : n. pr. m.

מַעֲצֵבָה : *torture* Is 50,11. †

מַעֲצָד : strumento di ferro (indeterminato: ? bulino, scalpello, scure) Is 44,12; Ger 10,3. †

מַעְצוֹר, מַעְצָר *impedimento* 1Sam 14,6, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַ׳ לְרוּחוֹ ~ u. che non ha il controllo delle sue passioni Prv 25,28. †

מַעֲקֶה : *barriera* Dt 22,8. †

מַעֲקַשִּׁים : *luoghi aspri* Is 42,16. †

מַ֫עַר : sf. מַעֲרֵךְ: – 1. *nudità* Na 3,5; – 1Re 7,36 senso ign. ➛ comm.

I * מַעֲרָב : sf. מַעֲרָבֵךְ, plur. sf. מַעֲרָבַיִךְ: senso inc., secondo il contesto merci Ez 27,9.

II מַעֲרָב : loc. מַעֲרָבָה: *occidente, ovest* Is 43,5, לְמַ׳ ad ovest 1Cr 7,28, מַעְרָבָה לְ ad ovest di 2Cr 32,30.

[מַעֲרָבָה : Is 45,6: txt.! leggere מַעֲרָבָהּ (➛ BHS).]

* מַעֲרֶה : cs. מַעֲרֵה: Gdc 20,33, txt. inc. ➛ comm. †

I מְעָרָה : cs. מְעָרַת, plur. מְעָרוֹת: *caverna* Gn 19,30.

II * מְעָרָה : plur. מְעָרוֹת: *terreno brullo* Is 32,14. †

* מַעֲרִיץ (HAL מַעֲרָץ) : sf. מַעֲרִצְכֶם (? leggere מַעֲרָצְכֶם): *terrore*, ➛ comm. Is 8,13. †

* מַעֲרָךְ : plur. cs. מַעַרְכֵי: *sistemazione* > מַ׳ לֵב riflessioni Prv 16,1. †

מַעֲרָכָה : plur. cs. מַעַרְכֹ(ו)ת: – 1. *fila, ordine*: di lampade Es 39,37; – 2. *ordine di battaglia, il fronte* 1Sam 4,2; – 3. Gdc 6,26 ➛ comm.

מַעֲ֫רֶכֶת : מַעֲרֶכֶת, plur. מַעֲרָכוֹת: (con o senza la parola לֶחֶם) *pani della proposizione*: 1Cr 9,32, שֻׁלְחַן הַמַּ׳ 2Cr 29,18.

* מַעֲרֹם : plur. sf. מַעֲרֻמֵּיהֶם: *nudità*, > quelli che sono nudi 2Cr 28,15. †

מַעֲרָצָה : *violenza terrificante* Is 10,33. †

מַעֲרָת : n. l.

מַעֲשֶׂה : cs. מַעֲשֵׂה, sf. מַעֲשֶׂךָ, plur. מַעֲשִׂים, cs. מַעֲשֵׂי, sf. מַעֲשָׂיו, מַעֲשֵׂיכֶם: – 1. *azione, attività* Qo 9,10; cattive azioni Mic 6,16; – 2. *opera, progetto* Is 29,15; opera artistica Es 26,1; – 3. *lavoro*: dei campi Es 23,12; מ׳ c. יָד Is 2,8; – 4. *lavoro, opera* di Dio: la creazione Sal 103,22, Israele Is 60,21.

מַעְשַׂי : n. pr. m.

מַעֲשֵׂיָה : n. pr. m.

מַעֲשֵׂיָהוּ : n. pr. m.

מַעֲשֵׂר : cs. מַעֲשַׂר e מַעְשַׂר, sf. מַעְשְׂרוֹ, plur. מַעַשְׂרוֹת, sf. מַעְשְׂרֹתֵיכֶם: – 1. *decimo* Ez 45,11; – 2. *decima* Gn 14,20.

מַעֲשַׁקּוֹת : *estorsione* Is 33,15; Prv 28,16. †

מֹף : n. l. *Menfi.*

מִפְגָּע : *bersaglio* Gb 7,20. †

* מַפָּח : cs. מַפַּח: *esalazione*, c. נֶפֶשׁ Gb 11,20. †

מַפֻּחַ : *soffietto* (della fucina) Ger 6,29. †

מְפִ(י)בֹשֶׁת : n. pr. m.

מֻפִּים : n. pr. m.

מֵפִיץ : Prv 25,18: txt. inc.: leggere ➛ מַפֵּץ. †

* מַפָּל : cs. מַפַּל, plur. cs. מַפְּלֵי: ciò che cade > – 1. *scarto*: del grano Am 8,6; – 2. *giogaia*: della carne di לִוְיָתָן Gb 41,15. †

* מִפְלָאוֹת : cs. מִפְלְאוֹת: *meraviglie* Gb 37,16. †

* מִפְלַגָּה : plur. מִפְלַגּוֹת: *suddivisione*: all'interno di un clan 2Cr 35,12. †

מַפֵּלָה, מַפָּלָה : *rovine, macerie* Is 17,1; 23,13; 25,2. †

מִפְלָט : *rifugio* Sal 55,9. †

מִפְלֶצֶת : senso inc., ~ immagine scandalosa 1Re 15,13; 2Cr 15,16. †

* מִפְלָשׂ : plur. cs. מִפְלְשֵׂי: c. עָב il volo, l'equilibrio delle nubi Gb 37,16. †

מַפֶּלֶת : sf. מַפַּלְתֵּךְ, מַפַּלְתּוֹ: – 1. *cadavere* Gdc 14,8; – 2. *albero abbattuto* Ez 31,13; – 3. *caduta, crollo* Ez 26,15.

* מִפְעָל : plur. cs. מִפְעֲלוֹת, sf. מִפְעָלָיו: *atti*: di Dio Sal 46,9; 66,5; Prv 8,22. †

מֵיפַעַת : n. l.

* מַפָּץ : sf. מַפָּצוֹ: *sterminio* Ez 9,2. †

מַפֵּץ : arma da guerra: martello o mazza Ger 51,20. †

מִפְקָד : cs. מִפְקַד: – 1. *censimento* 2Sam 24,9; 1Cr 21,5; – 2. *ordine, designazione* 2Cr 31,13; – 3. luogo indeterminato nel tempio: שַׁעַר הַמִּ׳ Ne 3,31, מִ׳ הַבַּיִת Ez 43,21. †

* מִפְרָץ : plur. sf. מִפְרָצָיו: *porto* Gdc 5,17. †

* מַפְרֶקֶת : sf. מַפְרַקְתּוֹ: *nuca* 1Sam 4,18. †

מִפְרָשׂ : sf. מִפְרָשֵׂךְ, plur. cs. מִפְרְשֵׂי: – 1. *distesa*: delle nubi Gb 36,29; – 2. cosa spiegata > *vela* Ez 27,7.

מִפְשָׂעָה : *cosce* o *natiche* 1Cr 19,4. †

* מִפְתָּח : cs. מִפְתַּח: *apertura*: delle labbra Prv 8,6. †

מַפְתֵּחַ : *chiave* Gdc 3,25; Is 22,22; 1Cr 9,27. †

מִפְתָּן : cs. מִפְתַּן: *soglia* (al. podio) Ez 9,3; Sof 1,9.

מֵץ : Is 16,4, txt. inc. ➛ HAL, tradiz. oppressore. †

מֹץ : *pula* Is 17,13.

מצא : **qal**: pf. מָצָא, מָצְאָה, מָצָאתָ, מָצָאת, מָצָאתִי e מָצָתִי, מְצָאתֶם, sf. מְצָאוֹ, מְצָאָהוּ, מְצָאתִיו/תִיהוּ, מְצָאתָנוּ, מְצָאנֻהוּ; impf. תִּמְצָא/יִ', תִּמְצְאִי, יִמְצָאוּ, תִּמְצֶאןָ, sf. יִמְצָאֻהוּ, יִמְצָאֻנְנִי, יִמְצָאוּנְהָ; imp. מְצָא, מִצְאוּ, מְצֶאןָ; inf. cs. (לִ)מְצֹ(וֹ)א, sf. מֹצַאֲכֶם; pt. מוֹצֵא/צֵא, sf. מֹצְאִי, plur. מֹצְאִים, f. מוֹצֵאת (BHS), plur. מֹצְאוֹת: – 1. *raggiungere*: un luogo Gn 8,9 (cf. nº 3), c. עַד Gb 11,7, c. לְ Is 10,10, una persona Dt 19,5; – 2. *incontrare*: (sogg. Dio) Os 9,10, (sogg. leone) 1Re 13,24; – 3. *trovare*: libro 2Re 22,8, grazia Gn 6,8, conoscenza Prv 2,5, parola Am 8,12; – 4. *raccogliere* Gn 26,12;

nif: pf. נִמְצָא, נִמְצֵאת, נִמְצֵאתִי, נִמְצְאוּ; impf. (וַ)יִּמָּצֵא, תִּמָּצְאִי, יִמָּצְאוּ(ן), תִּמָּצֶאינָה; inf. cs. הִמָּצֵא, sf. הִמָּצְאוֹ; pt. נִמְצָא, plur. נִמְצְ/צָאִים, sf. נִמְצָאֶיךָ, f. נִמְצָאָה, plur. נִמְצָאוֹת: – 1. *essere ritrovato*: asina 1Sam 9,20, libro 2Re 22,13, fatto Dt 22,20; – 2. *lasciarsi trovare*: parola Ger 15,16, Dio Is 65,1; – 3. *bastare* Gs 17,16;

hif: pf. הִמְצִיאוּ, sf. הִמְצִיתִךָ; impf. וַיַּמְצִאוּ, sf. יַמְצִאֻהוּ e יַמְצִאֻנּוּ; pt. מַמְצִיא: – 1. c. בְּיַד far cadere qlc. nelle mani di 2Sam 3,8; – 2. c. acc. far trovare a qlc. (sott. la sua ricompensa o la sua punizione) Gb 34,11; – 3. far trovare = porgere Lv 9,12; – 4. Gb 37,13, ➛ comm.

מֹצָא : ➛ מוֹצָא.

מַצָּב : cs. מַצַּב, sf. מַצָּבֶךָ: – 1. *luogo* Gs 4,3; – 2. *postazione* (militare) 1Sam 13,23; – 3. *posto, carica* Is 22,19.

מֻצָּב : *postazione* (militare) Is 29,3. †

מַצָּבָה : n. unit. *postazione* (militare, il f. indica che si tratta di una postazione determinata) 1Sam 14,12. †

מַצֵּבָה ➛ מַצֶּבֶת : cs. מַצְּבַת, sf. מַצַּבְתָּהּ, plur. מַצֵּבוֹת, cs. מַצְּבוֹת, sf. מַצֵּבֹתָם/תֵיהֶם, מַצֵּבוֹתֶיךָ: ➛ teol. bibl.: – 1. *pietra innalzata, stele* Gn 28,18, su una tomba Gn 35,20; – 2. *obelisco* Is 19,19.

מְצֹבָיָה : gntl. di צוֹבָה (HAL).

מַצֶּבֶת ➛ מַצֵּבָה : sf. מַצַּבְתָּהּ: – 1. *stele* 2Sam 18,18; – 2. Is 6,13: tradiz. ceppo (di un albero abbattuto) ma ➛ HAL e comm. †

מְצָד : plur. מְצָדוֹת: ~ *cima scoscesa* Gdc 6,2, > *cima fortificata* Is 33,16.

מְצֻדָה, מְצָדָה : ➛ מְצוּדָה, מְצוֹדָה.

מצה : **qal**: pf. מָצִית; impf. וַיִּמֶץ, יִמְצוּ: – 1. *spremere, strizzare* Gdc 6,38; – 2. *bere, vuotare*: un calice Sal 75,9;

nif: pf. נִמְצָה; impf. יִמָּצֵה (ֵ !): *essere spruzzato*: sangue Lv 1,15; 5,9; – 2. Sal 73,10, txt. inc., ➛ comm. †

מֹצָה : n. l.

I **מַצָּה** : plur. מַצּ(וֹ)ת: *pane non lievitato* Gdc 6,19; nella tradizione israelita Es 12,39; חַג הַמַּצּוֹת Es 23,15.

II מַצָּה : *litigio* Is 58,4; Prv 13,10; 17,19. †

מֻצְהָב : ➛ צהב.

* מִצְהָלוֹת : cs. מִצְהֲלוֹת, sf. מִצְהֲלוֹתַיִךְ: *nitriti* Ger 8,16; 13,27. †

I * מָצוֹד : *rete* Gb 19,6; Qo 7,26. †

II * מָצוֹד : cs. מְצוֹד, plur. מְצוֹדִים: – 1. Prv 12,12 txt. e senso inc. ? fortezza, al. preda (< צוד), ➛ comm.; – 2. Qo 9,14 txt. inc. ➛ comm.

I מְצוֹדָה : *rete* Ez 12,13; 17,20; – 2. *preda, selvaggina* Ez 13,21. †

II מְצוּדָה, מְצֻדָה : cs. מְצֻדַת, sf. מְצוּ/צֻדָתִי, plur. מְצוּדוֹת: *monte fortificato* 1Sam 22,4, מְצֻדַת צִיּוֹן 2Sam 5,7.

מְצוֹדָה : *rete* Qo 9,12; Is 29,7 ➛ comm.; Ez 19,9 (מְצוֹדוֹת) ➛ comm.

מִצְוָה : cs. מִצְוַת, plur. מִצְווֹת e מִצְוֹת: *ordine, comando*: del padre Prv 6,20, del re 1Re 2,43, di Mosè Gs 22,5, del Sgr. Dt 4,2.

מְצוֹלָה, מְצוּלָה, מְצֻלָה : plur. מְצוֹ(ו)לֹ(וֹ)ת, מְצוּ/צֻלֹ(וֹ)ת: *profondità*: del mare Sal 88,7, del Nilo Zc 10,11.

מָצוֹק : *tormento, afflizione* Dt 28,53, אִישׁ מָ׳ u. in difficoltà (materiale) 1Sam 22,2.

* מָצוּק : plur. cs. מְצֻקֵי: *colonne*, pilastri: della terra 1Sam 2,8, > *picco* (montagnoso) 1Sam 14,5. †

מְצוּקָה : plur. sf. מְצוּקוֹתַי, מְצוּ/צֻקוֹתֵיהֶם: *tormento, afflizione* Sal 107,6.

I מָצוֹר : cs. מְצוֹר, מְצוֹרֵךְ: – 1. *tormento, afflizione* Dt 28,53; – 2. *assedio*: di una città Ez 4,7; בּוֹא בַמָּ׳ essere assediato 2Re 24,10, שִׂים מָ׳ עַל mettere l'assedio contro Mic 4,14, = נָתַן מָ׳ עַל Ez 4,2.

II מָצוֹר : *fortezza* 2Cr 11,5; Ab 2,1.

III מָצוֹר : n. terr. = *Egitto*.

מְצֻרָה, מְצוּרָה : plur. מְצוּרוֹת, מְצֻרֹת: *fortificazione*: עָרֵי מְצוּרָה città fortificate 2Cr 14,5; Is 29,3 ➛ comm.

* מַצּוּת : sf. מַצֻּתֶךָ: *lotta*, אַנְשֵׁי מַ׳ coloro che litigano con te Is 41,12. †

מֵצַח : sf. מִצְחֲךָ e מִצְחֵךְ, plur. cs. מִצְחוֹת: *fronte* 1Sam 17,49.

* מִצְחָה : cs. מִצְחַת: *schiniere* 1Sam 17,6. †

* מְצִלָּה : plur. cs. מְצִלּוֹת: *sonaglio* Zc 14,20. †

מְצִלְתַּיִם : *cembali* 1Cr 13,8.

מִצְנֶפֶת : *turbante* Es 28,4.

מַצָּע : *letto* Is 28,20. †

* מִצְעָד : plur. cs. מִצְעֲדֵי, sf. מִצְעָדָיו: *passo* Sal 37,23; Prv 20,24; Dn 11,43. †

מִצְעָר : cs. מִצְעַר: – 1. *poco* (di numero) 2Cr 24,24, piccola cosa Gn 19,20, (nel tempo) Is 63,18; – 2. in un n. reg. הַר מִ׳.

I מִצְפֶּה : *posto di osservazione* Is 21,8; 2Cr 20,24. †

II מִצְפֶּה : cs. מִצְפֵּה: nome di diversi luoghi.

מִצְפָּה : nome di diversi luoghi.

* מַצְפּוּן : plur. sf. מַצְפֻּנָיו: tesori nascosti, o nascondiglio Abd 6. †

מצץ : **qal**: impf. תָּמֹצּוּ: senso inc. ~ *succhiare* Is 66,11. †

מֻצָק : ➛ יצק e מוּצָק.

מֵצַר : plur. מְצָרִים: *angoscia* Sal 118,5; Lam 1,3.

מִצְרִי : gntl. di מִצְרַיִם: plur. מִצְרִים, f. מִצְרִית, plur. מִצְרִיֹּת: *Egiziano*.

מִצְרַיִם : – 1. n. terr.: *Egitto*; – 2. n. pop. *gli Egiziani* Es 1,13.

מַצְרֵף : *crogiuolo* Prv 17,3; 27,21. †

מַק, מָק : *marciume* Is 3,24; 5,24. †

מַקֶּבֶת : – 1. *estrazione* Is 51,1; – 2. *martello* 1Re 6,7.

מַקֵּדָה : n. l.

מִקְדָּשׁ : cs. מִקְדַּשׁ, sf. מִקְדָּשׁוֹ e מִקְדָּשׁוֹ, plur. מִקְדָּשִׁים, cs. מִקְדְּשֵׁי, sf. מִקְדָּשַׁי, מִקְדְּשֵׁיכֶם: – 1. *luogo santo > santuario*: in Moab Is 16,12, a Betel Am 7,13, del Signore Nm 19,20; – 2. *offerta santa* Nm 18,29.

* **מַקְהֵל** : plur. מַקְהֵלִים e מַקְהֵלוֹת: *assemblea* Sal 26,12; 68,27. †

מַקְהֵלֹת : n. l.

מִקְוֵא : 2Cr 1,16: ➛ II מִקְוֶה.

I **מִקְוֶה** : *speranza, aspettativa* Ger 14,8; 17,13; 1Cr 29,15.

II **מִקְוֶה** : cs. מִקְוֵה: ~ *raccolta, massa*: d'acqua Gn 1,10.

מִקְוֵה : 1Re 10,28: מִן + ➛ קְוֵה.

מִקְוָה : *serbatoio* Is 22,11. †

מָקוֹם : cs. מְקוֹם, sf. מְקֹ(וֹ)מוֹ, plur. מְקֹ(וֹ)מֹ(וֹ)ת, sf. מְקוֹמֹתֵיכֶם: – 1. *luogo* nel quale si sosta Es 3,5; – 2. *luogo, posto* (in generale) Gn 28,16; luogo in cui si abita Gb 7,10; parte del corpo 2Re 5,11; בְּכָל־מָ׳ in qualunque luogo Nm 18,31; – 3. *posto, sede*: per l'arca Sal 132,5, per il sacrificio Lv 4,24; הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יהוה Dt 12,5; – 4. ~ *regione* Ez 34,12; – 5. *posto, spazio* Is 5,8; – 6. *posizione* (militare) Gs 8,19; – 7. בִּמְקוֹם אֲשֶׁר + vb. = al posto di + vb. Os 2,1.

מָקוֹר : cs. מְקֹ(וֹ)ר, sf. מְקוֹרוֹ, מְקֹרָהּ: *sorgente* Os 13,15; metaf.: יהוה: מְ׳ חַיִּים Sal 36,10, מְ׳ מַיִם חַיִּים Ger 2,13, d. Prv 5,18; del sangue delle mestruazioni מְ׳ דָּמֶיהָ Lv 20,18.

* **מִקָּח** : cs. מִקַּח: occasione per prendere qlcs. (regalia, tangente) 2Cr 19,7. †

מַקָּחוֹת : *merci* Ne 10,32. †

* **מִקְטָר** : cs. מִקְטַר: *altare* per l'incenso Es 30,1. †

מֻקְטָר : *offerta di incenso* Ml 1,11. †

* **מְקַטֶּרֶת** : plur. ass. מְקַטְּרוֹת: *altare dei profumi* 2Cr 30,14. †

מִקְטֶרֶת : sf. מִקְטַרְתּוֹ: *braciere per l'incenso* Ez 8,11; 2Cr 26,19. †

מַקֵּל : cs. מַקֵּל e מַקַּל, sf. מַקְלוֹ, מַקֶּלְכֶם, plur. מַקְלוֹת: – 1. *ramo, verga* Gn 30,37; Ger 1,11; – 2. *bastone* Es 12,11.

מִקְלוֹת : n. pr. m.

מִקְלָט : cs. מִקְלַט, sf. מִקְלָטוֹ: *rifugio, asilo* Gs 20,3, עָרֵי (הַ)מִּ׳ Nm 35,6.

* מִקְלַ֫עַת : plur. מִקְלָעוֹת, cs. מִקְלְעוֹת: *scultura* 1Re 6,18.

מִקְנֶה : cs. מִקְנֵה, sf. מִקְנֵהוּ, plur. cs. מִקְנֵי, sf. מִקְנֶיךָ, מִקְנֵיהֶם: – 1. *possesso, ricchezza* Ez 38,12; – 2. possesso di bestiame: מ׳ צֹאן וּמ׳ בָקָר Gn 26,14; > – 3. *bestiame, greggi* Es 12,38; אַנְשֵׁי מ׳ allevatori Gn 46,32, מְקוֹם מ׳ luogo di allevamento Nm 32,1.

מִקְנָה : cs. מִקְנַת, sf. מִקְנָתוֹ: *acquisto*: שְׂדֵה מ׳ pezzo di terra comprato (non ereditato) Lv 27,22, כֶּסֶף מ׳ prezzo d'acquisto Lv 25,51.

מִקְנֵיָהוּ : n. pr. m.

* מִקְסָם : cs. מִקְסַם: *oracolo* Ez 12,24; 13,7. †

מָקַץ : n. l.

מִקְצֹ(וֹ)עַ : plur. מִקְצֹעֹ(וֹ)ת, cs. מִקְצוֹעֵי, sf. מִקְצֹעוֹתָיו: – 1. *contrafforte* (al. angolo) Es 26,24; – 2. n. l. (a Gerusalemme) Ne 3,19.

מְקֻצְעֹת : ➛ קצע pu.

* מַקְצֻעָה : plur. מַקְצֻעוֹת: *scalpello* Is 44,13. †

מִקְצָת : ➛ קְצָת.

מקק : **nif**: pf. נָמַקּוּ, נְמַקֹּתֶם; impf. תִּמַּק, יִמַּקּוּ e יִמָּקּוּ; pt. plur. נְמַקִּים: – 1. scorrere > *imputridire* Sal 38,6; – 2. *marcire* Zc 14,12; metaf. gente Ez 4,17, astri Is 34,4;

hif: inf. הָמֵק: *far marcire* Zc 14,12. †

מִקְרָא : plur. cs. מִקְרָאֵי, sf. מִקְרָאֶיהָ: – 1. *comunità* Nm 10,2; – 2. *assemblea* (convocata) Lv 23,2; – 3. *lettura* Ne 8,8.

מִקְרֶה : cs. מִקְרֵה, sf. מִקְרֶהָ: – 1. *circostanza, coincidenza, caso* Rt 2,3; – 2. *sorte* Qo 2,14.

מְקָרֶה : *soffitto* Qo 10,18. †

מְקֵרָה : *frescura*: עֲלִיַּת הַמּ׳ camera fresca Gdc 3,20, חֲדַר הַמּ׳ idem Gdc 3,24. †

מֹקֵשׁ : ➛ מוֹקֵשׁ.

מִקְשֶׁה : *arricciatura* (dei capelli) Is 3,24. †

I מִקְשָׁה : indica un tipo di metallurgia: metallo forgiato ? lavorato ? massiccio ? Es 25,18.

II מִקְשָׁה : *campo di cocomeri* Is 1,8. †

III מִקְשָׁה : Ger 10,5: tradiz. = II מִקְשָׁה. in realtà, senso inc. ➛ HAL II תֹּמֶר.

I מַר : plur. מָרִים, cs. מָרֵי, f. מָרָה e מָרָא, cs. מָרַת: – 1. *amaro*, in senso proprio e figurato: מַיִם Es 15,23, דָּבָר Sal 64,4, מָרֵי נֶפֶשׁ uomini irritati Gdc 18,25, נֶפֶשׁ מָרָה anima amara (inacidita) Gb 21,25; – 2. sost. *amarezza*: מַר־נֶפֶשׁ Ez 27,31; = sofferenza Is 38,17.

II מַר : *goccia*: d'acqua Is 40,15. †

מֹר : cs. מָר־: *mirra* Ct 4,14.

I מרא : **qal**: pt. f. מֹרְאָה: senso inc. tradiz. essere ribelle (al. essere macchiato) Sof 3,1. †

II מרא : **hif**: impf. תַּמְרִיא: senso inc. ? slanciarsi, ➛ comm. Gb 39,18. †

מָרָא : n. pr. f.

מַרְאֶה : cs. מַרְאֵה, sf. מַרְאֵהוּ, מַרְאֶהָ, plur. cs. מַרְאֵי, sf. מַרְאֵיהֶן, מַרְאַיִךְ: – 1. *spettacolo, visione*

Es 3,3; – 2. *aspetto*: יְפַת מ׳ avvenente di aspetto Gn 29,17, מַרְאֵה־אֵשׁ Nm 9,15; – 3. visione = ➛ Qo 6,9; – 4. *visione* = apparizione: מַרְאֵה כְּבוֹד יהוה Es 24,17; Ez 11,24.

מַרְאָה : plur. מַרְא(וֹ)ת: – 1. *visione* (divina) Ez 1,1; – 2. *specchio* Es 38,8. †

* מֻרְאָה : sf. מֻרְאָתוֹ: *gozzo* (di un uccello) Lv 1,16. †

מָרֹאוֹן : n. l.

I מָרֵאשָׁה : n. l.

II מָרֵאשָׁה : n. pr. m.

* מְרַאֲשׁוֹת : sf. מַרְאֲשֹׁתָיו, מְרַאֲשֹׁתֵיכֶם: lett. luogo vicino alla testa = *capezzale* Gn 28,11; 1Re 19,6; Ger 13,18 txt.! ➛ BHS.

מֵרַב : n. pr. f.

* מַרְבַד : plur. מַרְבַדִּים: *coperta* Prv 7,16; 31,22. †

מִרְבָּה : Ez 23,32, txt. e senso inc. tradiz. grandezza, ➛ comm. †

מַרְבֶּה : Is 9,6 e 33,23, txt. e senso inc., tradiz. aumento, ➛ comm. e HAL.

מַרְבִּית : sf. מַרְבִּיתָם: – 1. *massa, quantità* 2Cr 9,6; > la maggior parte 1Cr 12,30; – 2. aumento (del numero dei membri di una famiglia) 1Sam 2,33; > – 3. *interesse* Lv 25,37.

מַרְבֵּץ, * מִרְבָּץ > cs. מִרְבַּץ: *luogo di riposo*: per il bestiame Ez 25,5, per le bestie selvatiche Sof 2,15. †

מַרְבֵּק : *ingrasso*: עֶגֶל מ׳ vitelli all'ingrasso Ml 3,20.

מַרְגּוֹעַ : *riposo, sollievo* Ger 6,16. †

* מַרְגְּלֹת : sf. מַרְגְּלֹתָיו: luogo vicino ai piedi Rt 3,4, = gambe Dn 10,6. †

מַרְגֵּמָה : senso inc. ➛ HAL, tradiz. fionda Prv 26,8. †

מַרְגֵּעָה : *riposo, sollievo* Is 28,12. †

מרד : **qal**: pf. מָרַד, מָרְדוּ; impf. וַיִּמְרֹד, וַיִּמְרָד־, יִ/תִּמְרְדוּ/רֹדוּ; inf. מְרֹ(וֹ)ד, sf. מָרְדְּכֶם; pt. plur. מֹ(וֹ)רְדִים, cs. מֹרְדֵי: *ribellarsi*: ass. Gn 14,4; contro: c. אֵת Gs 22,19, c. בְּ Nm 14,9, c. עַל Ne 2,19.

I מֶרֶד : *ribellione* Gs 22,22. †

II מֶרֶד : מָרֶד: n. pr. m.

מַרְדוּת : *ribellione* 1Sam 20,30. †

מְרֹדָךְ, מְרֹדַךְ, בְּ/מְרֹ(א)דַךְ : n. d. *Marduk* > n. pr. m. אֱוִיל מְרֹדַךְ e מְרֹדַךְ בַּלְאֲדָן.

מָרְדֳּכַי : n. pr. m. *Mardocheo*.

מֻרְדָּף : *persecuzione* Is 14,6. †

מרה : **qal**: pf. מָרָה, מָרְתָה, מָרִיתִי, מָרוּ, מָרִינוּ; inf. ass. מָרוֹ; pt. מֹ(וֹ)רֶה, plur. מֹרִים: *essere ribelle, essere ostinato*: ass. Is 1,20, cf. pt. Nm 20,10; c. בְּ (contro) Os 14,1, c. אֶת־פִּי יהוה 1Re 13,26, סוֹרֵר וּמוֹרֶה Dt 21,18;

hif: pf. הִמְרוּ; impf. יַמְרֶה, וַתֶּמֶר, וַיַּמְרוּ, sf. יַמְרוּהוּ; inf. cs. לַמְרוֹת (< *לְהַמְרוֹת), sf. הַמְּרוֹתָם (מ c. dageš dirimens); pt. plur. מַמְרִים: *essere ribelle, ribellarsi*: ass. Sal 106,7, c. acc. (contro) Sal 78,17, c. בְּ (contro) Ez 20,8, c. עִם (contro) Dt 9,7.

I מָרָה : ➛ I מַר.

II מָרָה : n. l. *Mara*.

* מֹרָה : cs. מֹרַת e מָרַּת: metaf. *amarezza* Gn 26,35; Prv 14,10. †

מֹרֶה : ➛ מוֹרֶה.

* מַרְהֵבָה : Is 14,4, ➛ HAL e comm. ? assalto.

* מָרוּד o מָרוֹד : sf. מְרוּדִי, plur. מְרוּדִים, sf. מְרוּדֶיהָ: – 1. ~ *il vagare* Lam 1,7; 3,19; – 2. ~ apolide Is 58,7. †

מֵרוֹז : n. l.

* מָרוֹחַ : cs. מְרוֹחַ: *schiacciato* Lv 21,20. †

מָרוֹם : cs. מְרוֹם, plur. מְרֹ(וֹ)מִים, cs. מְרֹ(וֹ)מֵי, sf. מְרוֹמָיו: – 1. *altezza, rilievo* (topografico): מְ׳ גִּבְעָה Ger 49,16; – 2. *in alto* 2Re 19,22; – 3. *altezza* = il cielo Mic 6,6; – 4. coll. *i grandi* (i nobili) Is 24,4.

מֵרוֹם : n. l.

מֵרוֹץ : *corsa* Qo 9,11. †

I * מְרוּצָה : cs. מְרוּ/רֻצַת, sf. מְרוּצָתָם: – 1. *corsa* Ger 8,6; 23,10; – 2. *modo di correre* 2Sam 18,27. †

II מְרוּצָה : *ferocia* Ger 22,17. †

* מְרוּקִים : plur. sf. מְרוּקֵיהֶן: *cosmetici* (al. massaggi) Est 2,12. †

מָרוֹת : n. l.

* מַרְזֵחַ : cs. מַרְזַח: *celebrazione comunitaria* Am 6,7; Ger 16,5. †

מרח : **qal**: impf. יִמְרְחוּ: *stendere, spalmare* Is 38,21. †

מֶרְחָב : plur. cs. מֶרְחֲבֵי: lett. ampiezza: > – 1. *estensione*: della terra Ab 1,6; – 2. metaf.: spazio = libertà Sal 18,20.

מֶרְחָק : plur. מֶרְחַקִּים, cs. מֶרְחַקֵּי: *lontananza, distanza*: אֶרֶץ מֶ׳ paese lontano Is 13,5, מִמֶּ׳ da lontano Ger 5,15, lontano Is 17,13.

מַרְחֶשֶׁת : *padella* Lv 2,7; 7,9. †

מרט : **qal**: impf. וָאֶמְרְטָה, sf. וָאֶמְרְטֵם; inf. cs. מָרְטָה; pt. pl מֹרְטִים, pass. f. מְרוּטָה: – 1. *strappare*: la barba o i capelli Esd 9,3; – 2. *scorticare* Ez 29,18; – 3. sfregare > *affilare* Ez 21,14;

nif: impf. יִמָּרֵט: *essere calvo* Lv 13,40s. †

pu: pf. מֹרָטָה; pt. מְמֹרָט > מוֹרָט: – 1. *essere glabro* Is 18,2; – 2. essere sfregato > *essere levigato* 1Re 7,45.

מְרִי : מֶרִי, sf. מֶרְיְךָ, מִרְיָם: *ribellione* Dt 31,27, בֵּית מְ׳ Ez 2,5; > agg. *ribelle* o acc. *essere in stato di ribellione* Ez 2,8.

מְרִיא : *animale grasso* 1Re 1,9.

* מָרִיב (cf. HAL) : plur. cs. מְרִיבֵי: *disputa, litigio* Os 4,4, ma txt. corr. ➛ BHS e comm. †

מְרִיב־בַּעַל : n. pr. m.

I מְרִיבָה : cs. מְרִיבַת: *disputa, litigio* Gn 13,8; Nm 27,14. †

II מְרִיבָה : n. l. *Meriba*.

מְרִי־בַעַל : n. pr. m.

מְרָיָה : n. pr. m.

מֹרִיָּה : n. reg.

מְרָיוֹת : n. pr. m.

מִרְיָם : n. pr. f. *Miriam.*

מְרִירוּת : metaf. *amarezza* Ez 21,11. †

מְרִירִי : *amaro* Dt 32,24. †

מֹרֶךְ : *scoraggiamento* Lv 26,36. †

מֶרְכָּב : – 1. coll. *carri* 1Re 5,6; – 2. *seggio* Ct 3,10; *sella* Lv 15,9. †

מֶרְכָּבָה : cs. מִרְכֶּבֶת, sf. מֶרְכַּבְתּוֹ, plur. מַרְכָּבוֹת, cs. מַרְכְּבֹ(וֹ)ת, sf. מַרְכְּבֹתֶיךָ: *carro*: da guerra Es 14,25, di יהוה Is 66,15, del sole 2Re 23,11.

* מַרְכֹּלֶת : sf. מַרְכֻלְתֵּךְ: tradiz. mercato, ma txt. inc. ➛ comm. Ez 27,24. †

I מִרְמָה : plur. מִרְמוֹת: – 1. *inganno* Gn 27,35, לְשׁוֹן מ׳ Sal 52,6, דִּבְרֵי מ׳ Sal 35,20; – 2. *tradimento* 2Re 9,23; – 3. ? disinganno Prv 14,8.25.

II מִרְמָה : n. pr. m.

מְרֵמוֹת : n. pr. m.

מִרְמָס : cs. מִרְמַס: *luogo battuto,* מ׳ שֶׂה Is 7,25.

מֵרֹנֹתִי : gntl. di *מֵרֹנֹת.

מֶרֶס : n. pr. m.

מַרְסְנָא : n. pr. m.

I * מֵרַע : מֵרַע: *malizia, male* Dn 11,27. †

II מֵרַע : pt. hif. di I רעע.

מֵרֵעַ : sf. מֵרֵעֲךָ, מֵרֵעֵהוּ e מֵרֵעֵהוּ, plur. מֵרֵעִים: *amico* Prv 19,4, > *amico di nozze* Gdc 14,20.

מִרְעֶה : cs. מִרְעֵה, sf. מִרְעֵהוּ, plur. מִרְעֵיכֶם: *pascolo* Ez 34,14.

מַרְעִית : sf. מַרְעִיתוֹ: *pascolo* Sal 74,1.

מַרְעֲלָה : n. l.

I מַרְפֵּא, מַרְפֵּה : – 1. *guarigione* Ger 33,6; – 2. *rimedio* Prv 12,18.

II מַרְפֵּא (cf. HAL) : *calma, serenità* Prv 14,30; 15,4; Qo 10,4. †

מַרְפֵּה : *guarigione* Ger 8,15, ➛ I מַרְפֵּא. †

* מִרְפָּשׂ : cs. מִרְפַּשׂ: *acqua intorbidita* Ez 34,19. †

מרץ : **nif**: pf. נִמְרְצוּ; pt. נִמְרָץ, נִמְרֶצֶת: senso inc. ~ penoso, doloroso 1Re 2,8; Mic 2,10; Gb 6,25. †

hif: impf. sf. יַמְרִיצְךָ: *tormentare* Gb 16,3. †

מְרָצוֹתָם : ➛ I מְרוּצָה.

מַרְצֵעַ : *punteruolo* Es 21,6; Dt 15,17. †

מַרְצֶפֶת : *pavimento* 2Re 16,17. †

מרק : **qal**: imp. מִרְקוּ; pt. pass. מָרוּק: *lucidare* Ger 46,4; 2Cr 4,16. †

pu: pf. מֹרַק: *essere strofinato, essere ripulito* Lv 6,21. †

hif: impf. תַּמְרִיק K: *pulire* Prv 20,30. †

מָרָק : *brodo* Gdc 6,19s; Is 65,4 Q. †

* מֶרְקָח : plur. מֶרְקָחִים: erbe aromatiche > *profumi* Ct 5,13. †

מֶרְקָחָה : – 1. *spezie* Ez 24,10; – 2. ? bruciaprofumi Gb 41,23. †

מִרְקַחַת : prodotto di profumeria Es 30,25; 1Cr 9,10; 2Cr 16,14. †

מרר : **qal**: pf. מַר, מָרָה; impf. יֵמַר: *essere amaro* Is 24,9, metaf. Rt 1,13;

pi: impf. אֲמָרֵר, וַיְמָרְרוּ, sf. וַיְמָרְרֻהוּ: – 1. *rendere amaro*: la vita Es 1,14; c. בַּבֶּכִי piangere amaramente Is 22,4; – 2. *esasperare* : qlc. Gn 49,23. †

hif: pf. הֵמַר; impf. תַּמֵּר; inf. הָמֵר: – 1. *rendere amaro*: c. acc. Gb 27,2, c. בְּ Es 23,21, c. לְ Rt 1,20; – 2. *mostrare amarezza*: c. עַל Zc 12,10. †

hitpalp: impf. יִתְמַרְמַר: *inasprirsi*: ass. Dn 11,11, c. אֶל (c.) Dn 8,7. †

מָרוֹר, מְרֹר : plur. מְרֹ(וֹ)רִים, מְרֹ(וֹ)רֹ(וֹ)ת: – 1. *amaro* Dt 32,32; – 2. *erbe amare* Es 12,8; Nm 9,11; – 3. *bevanda amara* Lam 3,15. †

* מְרֵרָה : sf. מְרֵרָתִי: *fiele* Gb 16,13. †

* מְרֹרָה : cs. מְרוֹרַת, sf. מְרֹרָתוֹ: – 1. *cistifellea*: (d'u.) Gb 20,25. – 2. *veleno* (di serpente) Gb 20,14. †

מְרָרִי : n. pr. m.

I מָרֵשָׁה : n. l.

II מָרֵשָׁה : n. pr. m.

מִרְשַׁעַת : *empietà* 2Cr 24,7.

מֹרַשְׁתִּי : ➛ מוֹרַשְׁתִּי.

מְרָתַיִם : "Doppia Ostinazione", soprannome di Babele Ger 50,21. †

I מַשָּׂא : sf. מַשַּׂאֲכֶם, מַשָּׂאוֹ: – 1. nome verbale da *portare*: לְאֵין מַ׳ più di quanto ne potessero portare 2Cr 20,25; – 2. *peso* Ger 17,21, carico di una bestia da soma Es 23,5; – 3. *tributo* 2Cr 17,11; – 4. metaf. *peso, carico* Nm 11,11; – 5. Ger 23,33 gioco di parole tra I e II מַשָּׂא.

II מַשָּׂא : plur. cs. מַשְּׂאוֹת: *oracolo* Ml 1,1; Is 15,1; c. עַל (su) 2Re 9,25.

III מַשָּׂא : n. pr. m. e n. pop.

מַשֹּׂא : *parzialità* 2Cr 19,7. †

מַשָּׂאָה : *peso, oppressione* (al. elevazione) Is 30,27. †

מַשְׂאוֹת (cf. HAL) : – 1. Ez 17,9 *estrazione* (secondo il ctxt. ➛ comm.); – 2. Lam 2,14 *oracolo* (= ➛ II מַשָּׂא); – 3. מַ׳ Gn 43,34 *parte, porzione*; – 4. Ez 20,40 plur. sf. מַשְׂאוֹתֵיכֶם *prelievo* (= ➛ מַשְׂאֵת nº 2). †

מַשְׂאֵת : ? cs. מַשְׂאַת; plur. מַשְׂאוֹת, sf. מַשְׂאוֹתֵיכֶם: – 1. *salita, elevazione*: delle mani per la preghiera Sal 141,2, del fumo Gdc 20,38; – 2. *prelievo, tributo* 2Cr 24,6.

מִשְׂגָּב : cs. מִשְׂגַּב, sf. מִשְׂגַּבּוֹ: *altezza* > *rifugio* Is 33,16, metaf. (Dio) Sal 9,10.

מַשֶּׂגֶת : – 1. attacco > ~ *disfatta* 1Cr 21,12, ➛ comm.; – 2. מַשֶּׂגֶת Lv 14,21 ➛ נשׂג hif. pt.

* מְשׂוּכָה : sf. מְשׂוּכָתוֹ: *siepe di spine* Is 5,5. †

מַשּׂוֹר : *sega* Is 10,15. †

מְשׂוּרָה : misura (per liquidi) Lv 19,35.

I מָשׂוֹשׂ : cs. מְשׂוֹשׂ, sf. מְשׂוֹשִׂי: – 1. *gioia* Is 24,8; – 2. oggetto o causa di gioia Sal 48,3.

II * מָשׂוֹשׂ : cs. מְשׂוֹשׂ: *marcio* Gb 8,19; Is 8,6 ➛ comm. †

מִשְׂחָק : *ridere* (sost.) Ab 1,10. †

מַשְׂטֵמָה : *ostilità* Os 9,7s. †

* מְשֻׂכָה : *siepe di spine* Prv 15,19. †

מַשְׂכִּיל : – 1. termine tecnico di musica, insp. Sal 32,1 ecc. ➛ comm.; – 2. ➛ שׂכל hif. pt.

מַשְׂכִּית : sf. מַשְׂכִּ(י)תוֹ, plur. מַשְׂכִּיּוֹת, sf. מַשְׂכִּיֹּתָם: – 1. *idolo* Nm 33,52; – 2. *raffigurazione* (intellettuale), *immaginazione* Sal 73,7.

* מַשְׂכֹּרֶת : sf. מַשְׂכֻּרְתֵּךְ/תֶּ֫ךָ: *salario* Gn 29,15.

* מַשְׂמֵרָה : plur. מַשְׂמְרוֹת: *pungolo* (per il bue) Qo 12,11. †

מִשְׂפָּח : *ingiustizia* Is 5,7. †

מִשְׂרָה : *sovranità* Is 9,5s. †

* מִשְׂרָפוֹת : cs. מִשְׂרְפוֹת: – 1. *bruciatura*: di calce Is 33,12; – 2. מִ׳ אֲבוֹתֶיךָ bruciatura (sott. di aromi) per i padri Ger 34,5. †

מִשְׂרְפוֹת מַיִם : n. l.

מַשְׂרֵקָה : n. l.

מַשְׂרֵת : *padella* 2Sam 13,9. †

משׂשׂ : Is 8,6; Gb 8,19 ➛ מסס.

מַשׁ : n. reg. o n. mont.

מַשָּׁא : *debito* Ne 5,10; 10,32; נֹשָׁא מַ׳ Ne 5,7: txt. (➛ BHS) e senso inc. ? prestare, mediante riconoscimento di debito (➛ HAL e comm). †

מֵשָׁא : n. terr.

* מַשְׁאָב : plur. מַשְׁאַבִּים: *abbeveratoio* Gdc 5,11. †

* מַשָּׁאָה o *מַשָּׁאת: cs. מַשַּׁאת, plur. מַשָּׁאוֹת: *debito* Dt 24,10; Prv 22,26. †

מְשֹׁאָה : ➛ מְשׁוֹאָה.

מַשָּׁאוֹן : *modo di ingannare* (~ ipocrisia, scaltrezza) Prv 26,26. †

מַשֻּׁאוֹת : *macerie, rovine* Sal 74,3 (:: *מַשּׁוּאָה). †

מִשְׁאָל : n. l.

* מִשְׁאָלָה : plur. cs. מִשְׁאֲלֹת, sf. מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: *domanda* Sal 20,6; 37,4. †

* מִשְׁאֶרֶת : sf. מִשְׁאַרְתֶּךָ, plur. sf. מִשְׁאֲרוֹתֶיךָ, מִשְׁאֲרֹתָם: *madia* Es 7,28.

מִשְׁבְּצוֹת: – 1. broccato Sal 45,14; – 2. ~ incastonatura Es 28,11.

מְשֻׁבָה : ➛ מְשׁוּבָה.

מַשְׁבֵּר : cs. מִשְׁבַּר: *collo dell'utero* 2Re 19,3; Is 37,3; Os 13,13. †

* מִשְׁבָּר : plur. cs. מִשְׁבְּרֵי, sf. מִשְׁבָּרֶיךָ: *il frangersi* (dell'onda), *risacca* Gio 2,4.

* מִשְׁבָּת : plur. sf. מִשְׁבַּתֶּהָ: *cessazione* > *annientamento* Lam 1,7. †

מִשְׁגֶּה : *errore* (involontario) Gn 43,12. †

משׁה : **qal**: pf. sf. מְשִׁיתִהוּ: *trarre* Es 2,10. †

hif: impf. sf. יַמְשֵׁנִי: *trarre* 2Sam 22,17; Sal 18,17. †

מֹשֶׁה : n. pr. m. *Mosè*.

* מַשֶּׁה : cs. מַשֵּׁה: *credito, prestito* Dt 15,2, ➛ HAL. †

מְשׁ(וֹ)אָה : – 1. *sterminio* Sof 1,15; – 2. *regione devastata* Gb 30,3; 38,27. †

* מַשּׁוּאָה : plur. מַשּׁוּאוֹת: inganno > luogo scivoloso Sal 73,18 (:: מַשֻּׁאוֹת). †

מְשׁוֹבָב : n. pr. m.

מְשֻׁבָה, מְשׁוּבָה : cs. מְשׁוּבַת, sf. מְשׁוּבָתִי, plur. sf. מְשׁוּבֹתֵינוּ, מְשֻׁבוֹתַיִךְ: *apostasia, infedeltà* Os 11,7, מְשֻׁבָה יִשְׂרָאֵל Ger 3,6.

* מְשׁוּגָה : sf. מְשׁוּגָתִי: *errore* Gb 19,4. †

מָשׁוֹט : plur. sf. מְשׁוֹטַיִךְ: *remo* Ez 27,6.29. †

מְשׁוֹסָה : Is 42,24, ➛ Q מְשִׁסָּה.

מָשַׁח : **qal**: pf. מָשַׁח, מָשַׁחְתָּ, sf. מְשָׁחוֹ; impf. (וַ)יִּמְשַׁח, sf. וַיִּמְשָׁחֵהוּ; imp. מִשְׁחוּ, sf. מָשְׁחֵהוּ; inf. ass. מָשׁוֹחַ, cs. מְשֹׁחַ e לְמָשְׁחָה, sf. מָשְׁחֲךָ, מָשְׁחוֹ; pt. plur. מֹשְׁחִים, pass. מָשׁוּחַ (➛ מָשִׁיחַ), plur. מְשֻׁחִים: *aspergere*: – 1. di colore Ger 22,14; – 2. di olio, = *ungere*: a) oggetti profani: focaccia Lv 2,4, scudo Is 21,5; b) oggetti di culto: stele Gn 31,13, la tenda del convegno e il suo contenuto Es 30,26; c) esseri umani: לְמֶלֶךְ 1Sam 15,1, לְנָגִיד 1Sam 9,16, לְנָבִיא 1Re 19,16, כֹּהֲנִים Nm 3,3;

nif: pf. נִמְשַׁח; inf. הִמָּשַׁח; *essere unto*: altare Nm 7,10, re 1Cr 14,8, sacerdoti Lv 6,13.

I מִשְׁחָה : cs. מִשְׁחַת: *unzione*: שֶׁמֶן הַמִּ׳ Es 25,6.

II * מִשְׁחָה : cs. מִשְׁחַת: *parte* Lv 7,35. †

I מָשְׁחָה : sf. מָשְׁחָתָם: *unzione* Es 29,29; 40,15. †

II מָשְׁחָה : *parte* Nm 18,8. †

I מַשְׁחִית : plur. מַשְׁח(ִי)תִים: – 1. *distruttore* Es 12,23; – 2. *distruzione, sterminio* Ez 5,16, חָרָשֵׁי מַ׳ artefici di distruzione Ez 21,36; – 3. *trappola* Ger 5,26.

II מַשְׁחִית : in n. l. הַר הַמַּ׳.

מִשְׁחָר : *aurora* Sal 110,3. †

* מַשְׁחֵת : sf. מַשְׁחֵתוֹ: *sterminio* Ez 9,1. †

מִשְׁחַת : Is 52,14, senso inc. ➛ HAL e comm. †

* מָשְׁחָת : sf. מָשְׁחָתָם: *danno, difetto* Lv 22,25. †

מִשְׁטוֹחַ : cs. מִשְׁטַח: *stenditoio* (=essiccatoio) per le reti da pesca Ez 26,5.14; 47,10. †

* מִשְׁטָר : sf. מִשְׁטָרוֹ: ~ *legge, norma* Gb 38,33. †

מֶשִׁי : *stoffa preziosa* Ez 16,10.13. †

מֻשִׁי : ➛ מוּשִׁי.

מְשֵׁיזַבְאֵל : n. pr. m.

מָשִׁיחַ : cs. מְשִׁיחַ, sf. מְשִׁיחִי, מְשִׁיחֶךָ, plur. sf. מְשִׁיחָי: *unto, "messia"*: – 1. scudo 2Sam 1,21 (➛ comm.); – 2. esseri umani: מֶלֶךְ 1Sam 2,35, נָגִיד Dn 9,25, כֹּהֵן Lv 4,3, patriarchi Sal 105,15, il "messia" Sal 2,2.

מָשַׁךְ : **qal**: pf. מָשַׁךְ, מָשְׁכָה, sf. מְשַׁכְתִּיךְ; impf. (וַ)יִּמְשֹׁ(וֹ)ךְ, תִּמְשֹׁךְ, sf. אֶמְשְׁכֵם, תִּמְשְׁכֵנִי; imp. מְשֹׁךְ, מִשְׁכוּ e מָשְׁכוּ, sf.

מְשָׁכֵנִי; inf. cs. בְּ/לִמְשֹׁ(וֹ)ךְ, sf. מָשְׁכוֹ; pt. מֹשֵׁךְ, plur. מֹשְׁכִים, cs. מֹשְׁכֵי: – 1. *tirare, trainare* Gb 40,25, tirare su da un pozzo Gn 37,28, tirare sott. la corda = tendere l'arco 1Re 22,34; – 2. metaf. Sal 28,3, c. acc. בְּשָׂר Qo 2,3; tirare = attirare Gdc 4,7; Os 11,4; = andare, marciare Gdc 4,6; ~ far durare Sal 36,11; – 3. משך denominativo di I מֶשֶׁךְ: seminare Am 9,13;

nif: impf. יִמָּשֵׁכוּ, תִּמָּשֵׁךְ: temp. *trascinare, prolungare* Is 13,22; Ez 12,25.28. †

pu: pt. מְמֻשָּׁךְ, f. מְמֻשָּׁכָה: – 1. essere allungato = *essere alto* Is 18,2.7; – 2. temp. essere prolungato: speranza Prv 13,12. †

I מֶשֶׁךְ : *sacco* (per la semente) Sal 126,6; Gb 28,18. †

II מֶשֶׁךְ : n. pop.

מִשְׁכָּב : cs. מִשְׁכַּב, sf. מִשְׁכָּבִי, plur. cs. מִשְׁכְּבֵי, sf. מִשְׁכְּבוֹתָם: – 1. *l'ora in cui si è coricati* מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם siesta, "pisolino" 2Sam 4,5; – 2. il fatto di essere coricato: מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, lett. dormire con una d. Lv 18,22; – 3. luogo dove ci si corica > *letto* Sal 4,5; 1Re 1,47.

מֹשְׁכוֹת : *vincolo*: מ׳ כְּסִיל i vincoli di Orione, ➛ comm. Gb 38,31. †

מִשְׁכָּן : cs. מִשְׁכַּן, sf. מִשְׁכָּנִי, plur. מִשְׁכָּנוֹת, cs. מִשְׁכְּנֵי e מִשְׁכְּנוֹת, sf. מִשְׁכְּנֹ(וֹ)תָיו, מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: *dimora*: di esseri umani Ct 1,8, dei morti Is 22,16, di יהוה Lv 15,31, del suo nome Sal 74,7, di animali Gb 39,6; al plurale (poetico): d'Israele Ger 30,18; Gb 18,21.

I משׁל : **qal**: impf. יִמְשֹׁלוּ, יִמְשֹׁל; imp. מְשֹׁל; inf. cs. מְשֹׁל, מְשָׁל־; pt. מֹשֵׁל, plur. מֹשְׁלִים: – 1. מָשַׁל מָשָׁל *parlare in parabole, in proverbi*: c. אֶל (su) Ez 17,2, c. בְּ Ez 12,23; – 2. *parlare satiricamente, burlarsi* (di): c. עַל Ez 16,44;

nif: pf. נִמְשַׁלְתִּי, נִמְשַׁל: *essere uguale* (a): c. אֶל Is 14,10, c. כְּ Sal 49,13, c. עִם Sal 28,1;

pi: pt. מְמַשֵּׁל: *parlare per enigmi* Ez 21,5. †

hif: impf. sf. תַּמְשִׁלוּנִי: *paragonare* (a): c. לְ Is 46,5. †

hitp: impf. אֶתְמַשֵּׁל: *essere simile* (a): c. כְּ Gb 30,19. †

II משׁל : **qal**: pf. מָשְׁלוּ, מָשְׁלָה, מָשַׁל, מָשָׁל; impf. יִמְשֹׁ(וֹ)ל, יִמְשָׁל־; imp. מְשָׁל־; inf. ass. מָשׁוֹל, cs. מְשֹׁל, לִמְשֹׁל־; pt. מֹשֵׁל: *dominare, dirigere*: c. acc. מֹשֵׁל עַמִּים Sal 105,20, c. אֶל Ger 33,26, c. בְּ Gn 3,16, c. עַל Prv 28,15, c. לְ + inf.: לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ non avrà il potere (= il diritto) di venderla Es 21,8;

hif: pf. sf. הִמְשִׁילָם; impf. sf. תַּמְשִׁילֵהוּ; inf. ass הַמְשֵׁל: – 1. c. acc. + בְּ: *dare potere* (a qlc.) *su* (qlcs.) Sal 8,7; Dn 11,39; – 2. inf. הַמְשֵׁל = sost. *dominio* Gb 25,2. †

I מָשָׁל : cs. מְשַׁל, sf. מְשָׁלוֹ, plur. מְשָׁלִים, cs. מִשְׁלֵי: – 1. *sentenza, proverbio* 1Sam 24,14; – 2. *parabola* Ez 17,2; – 3. tradiz. *proverbio*: מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה Prv 10,1; – 4. *satira* Mic2,4.

II מָשָׁל : n. l.

I מֹשֶׁל : sf. מָשְׁלוֹ: *simile* Gb 41,25 (al. II מֹשֶׁל). †

II מֹשֶׁל : sf. מָשְׁלוֹ: *dominio* Zc 9,10; Dn 11,4; ? Gb 41,25, ➛ I מֹשֶׁל.

מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלֹחַ : – 1. *invio*: di cibo Est 9,19.22; – 2. מִ׳ יָד occasione per stendere le mani > *potere* Is 11,14. †

* מִשְׁלָח : cs. מִשְׁלַח: – 1. מִ׳ יָד occasione per mettere la mano > *impresa* Dt 15,10; – 2. מִ׳ שׁוֹר luogo dove si invia (i buoi) > *pascolo* Is 7,25. †

מִשְׁלַחַת : – 1. *invio, spedizione*: di angeli Sal 78,49; – 2. *tregua* ? smobilitazione Qo 8,8. †

מְשֻׁלָּם : n. pr. m.

מְשִׁלֵּמוֹת : n. pr. m.

מְשֶׁלֶמְיָה : n. pr. m.

מְשֶׁלֶמְיָהוּ : n. pr. m.

מְשִׁלֵּמִית : n. pr. m.

מְשֻׁלֶּמֶת : n. pr. f.

מִשְׁלֹשׁ : periodo di tre mesi Gn 38,24. †

מְשַׁמָּה : plur. מְשַׁמּוֹת: – 1. *deserto* Is 15,6; – 2. *stupore* Ez 5,15.

* מִשְׁמָן : cs. מִשְׁמַן, plur. cs. מִשְׁמַנֵּי, sf. מִשְׁמַנָּיו: – 1. *floridezza* Is 17,4; – 2. plur. (~ i vigorosi) > *i forti* Sal 78,31; – 3. plur. *luoghi fertili* Dn 11,24.

מִשְׁמַנָּה : n. pr. m.

מַשְׁמַנִּים : *piatti nutrienti* (cioè grassi) Ne 8,10. †

I * מִשְׁמָע : cs. מִשְׁמַע: c. אָזְנַיִם = ciò che si sente, *diceria* Is 11,3. †

II מִשְׁמָע : n. pr. m.

* מִשְׁמַעַת : sf. מִשְׁמַעְתְּךָ/תּוֹ: – 1. quelli che ascoltano > *i sudditi* Is 11,14; – 2. *guardia* (personale) 1Sam 22,14.

מִשְׁמָר : cs. מִשְׁמַר, sf. מִשְׁמָרוֹ, מִשְׁמַרְכֶם, plur. sf. מִשְׁמָרָיו: – 1. *guardia* (posto di guardia) Ne 4,16; – 2. luogo di guardia = *prigione* Gn 40,3; – 3. turno di servizio Ne 12,24.

מִשְׁמֶרֶת : sf. מִשְׁמַרְתּוֹ, plur. מִשְׁמָרוֹת, cs. מִשְׁמְרוֹת, sf. מִשְׁמְרֹתָם e מִשְׁמְרוֹתֵיהֶם: – 1. *posto di guardia* Is 21,8, *guardia* 2Re 11,5; – 2. *riserva, dispensa* Es 16,32; – 3. quello che bisogna osservare > *osservanza* Dt 11,1; – 4. *servizio, ufficio* Lv 8,35; Ne 13,30.

מִשְׁנֶה : cs. מִשְׁנֵה, sf. מִשְׁנֵהוּ, plur. מִשְׁנִים: – 1. *doppio*: כֶּסֶף מִ׳ Gn 43,12, מִ׳ עֲוֹנָם Ger 16,18; – 2. *secondo*: di titolo כֹּהֵן מִ׳ 2Re 25,18, di età 1Sam 8,2, in numerazione 1Cr 5,12; – 3. *copia*: מִ׳ הַתּוֹרָה Dt 17,18.

מְשִׁסָּה : plur. מְשִׁסּוֹת: *saccheggio* Sof 1,13.

מִשְׁעוֹל : *sentiero infossato* Nm 22,24. †

מִשְׁעִי : Ez 16,4 לְמִ׳: ~ *purificazione*. †

מִשְׁעָם : n. pr. m.

מִשְׁעָן : cs. מִשְׁעַן (➛ מַשְׁעֵן): – 1. *sostegno* Sal 18,19; 2Sam 22,19; > – 2. מִ׳ לֶחֶם e מִ׳ מַיִם ~ riserva di pane e di acqua Is 3,1. †

מַשְׁעֵן e מַשְׁעֵנָה : (➛ מִשְׁעָן) *sostegno* > *sicurezza* Is 3,1. †

מִשְׁעֶנֶת : sf. מִשְׁעַנְתִּי, plur. sf. מִשְׁעֲנֹתָם: appoggio > *bastone*: per un vecchio Zc 8,4, in generale 2Re 4,29.

מִשְׁפָּחָה : cs. מִשְׁפַּחַת, sf. מִשְׁפַּחְתִּי, plur. מִשְׁפָּחוֹת, cs. מִשְׁפְּח(וֹ)ת: – 1. *famiglia* Es 12,21; *clan* ~ *tribù*

Gdc 13,2; = *nazione* Am 3,2; – 2. famiglia > *confraternita* 1Cr 2,55; – 3. *specie, razza*: animali Gn 8,19.

מִשְׁפָּט : cs. מִשְׁפַּט, sf. מִשְׁפָּטִי, מִשְׁפָּטָן, plur. מִשְׁפָּטִים, cs. מִשְׁפְּטֵי, sf. מִשְׁפָּטַי, מִשְׁפָּטֶיךָ, מִשְׁפְּטֵיהֶם: – 1. *giudizio* Dt 1,17, אֻלָם הַמִּ׳ sala del giudizio 1Re 7,7; – 2. *verdetto* Es 21,31; 1Re 20,40, עָשָׂה מִ׳ eseguire una sentenza Sal 119,84; – 3. *diritto, giustizia*: עָשָׂה מִ׳ praticare la giustizia Ger 22,3.15; שָׁמַע מִ׳ ~ il discernimento nel giudicare 1Re 3,11, שָׁפַט מִ׳ rendere giustizia 1Re 3,28; – 4. *causa* (giuridica) Is 50,8; – 5. *prescrizione* Lv 18,5, חֹק וּמִ׳ ~ legge (scritta) e costume (diritto consuetudinario) Es 15,25; – 6. *costume, abitudine* Gdc 18,7; – 7. *rito* 1Re 18,28; – 8. *statuto, diritto*: dei sacerdoti Dt 18,3, di un funzionario Gn 40,13; – 9. *mansione* 1Re 5,8.

מִשְׁפְּתַיִם : senso inc., tradiz. recinto, al. (HAL) i cesti (che sono ai due lati del basto): Gn 49,14; Gdc 5,16. †

מֶשֶׁק : Gn 15,2, insp. †

* מַשָּׁק : cs. מַשַּׁק: *assalto* Is 33,4. †

* מְשֻׁקָּד : plur. מְשֻׁקָּדִים: *in forma di mandorlo* Es 25,33s; 37,19s. †

מַשְׁקֶה : cs. מַשְׁקֵה, sf. מַשְׁקֵהוּ, plur. מַשְׁקִים, sf. מַשְׁקָיו: – 1. *coppiere* Gn 40,1; – 2. *ufficio di coppiere* Gn 40,21; – 3. *bevanda* 1Re 10,21; – 4. *luogo irrigato da ogni parte* Gn 13,10.

מִשְׁקוֹל : *peso*: בְּמִשְׁקוֹל pesato (sott. esattamente) Ez 4,10. †

מַשְׁקוֹף : *architrave* Es 12,7.

מִשְׁקָל : cs. מִשְׁקַל, sf. מִשְׁקָלוֹ: *peso* Gn 24,22, בְּמִשְׁקָל pesato (sott. esattamente) Lv 26,26, אֵין מִ׳ quantità incalcolabile 1Cr 22,3.

* מִשְׁקֹלֶת e * מִשְׁקֶלֶת : *bilancia* (al. livella) Is 28,17; 2Re 21,13. †

* מִשְׁקָע : cs. מִשְׁקַע: decantazione, c. מַיִם *acqua chiara* Ez 34,18. †

* מִשְׁרָה : cs. מִשְׁרַת: liquido, c. עֲנָבִים: *mosto* Nm 6,3. †

מֵשָׁרִים : ➝ מֵישָׁרִים.

מִשְׁרָעִי : gntl. di *מִשְׁרָע.

משׁשׁ : **qal**: impf. sf. יְמֻשֵּׁנִי, יְמֻשֵּׁהוּ: *palpare* Gn 27,12. 22. †

pi: pf. מִשַּׁשְׁתָּ; impf. יְמַשְׁשׁוּ, יְמַשֵּׁשׁ; pt. מְמַשֵּׁשׁ: – 1. *brancolare* Gb 5,14; – 2. *frugare* Gn 31,34;

hif: impf. יָמֵשׁ, c. חֹשֶׁךְ: tenebre tali che si possono palpare, o tenebre in cui si cammina a tastoni Es 10,21. †

מִשְׁתֶּה : cs. מִשְׁתֵּה, sg.(!) sf. מִשְׁתֵּיהֶם, מִשְׁתָּיו: – 1. occasione per bere > *banchetto, festa* Gb 1,5, עָשָׂה מִ׳ Est 1,3; – 2. *bevanda* Esd 3,7.

מַשְׁתִּין : ➝ שׁין hif.

מֵת : morto ➝ מות.

* מַת : plur. מְתִ(י)ם, cs. מְתֵי, sf. מְתָיו, מְתֶיךָ: – 1. *u.* Dt 2,34; – 2. *gente*: מְתֵי מִסְפָּר pochi uomini Gn 34,30, מְתֵי שָׁוְא Gb 11,11.

מַתְבֵּן : *mucchio di paglia* Is 25,10. †

מֶתֶג : – 1. *briglia* Prv 26,3; – 2. *morso* 2Re 19,28; Sal 32,9.

מָתוֹק : f. מְתוּקָה, plur. מְתוּקִים: *dolce* Gdc 14,14; Ct 2,3.

מְתוּשָׁאֵל : n. pr. m.

מְתוּשֶׁלַח : n. pr. m.

מתח : **qal**: impf. sf. וַיִּמְתָּחֵם: *stendere* Is 40,22. †

מָתַי : *quando?* Sal 41,6, לְמָתַי quando? Es 8,5, עַד־מָתַי fino a quando? Ger 4,14.

מַתְכֹּנֶת : sf. מַתְכֻּנְתּוֹ/תָּהּ: – 1. *misura, conto* Es 5,8; – 2. *ricetta* Es 30,32.37; – 3. *proporzione* Ez 45,11; – 4. ~ conformità 2Cr 24,13. †

מַתְּלָאָה : Ml 1,13 < מַה־תְּלָאָה che noia! †

מְתַלְּעוֹת (➛ *מַלְתָּעוֹת) : sf. מְתַלְּעֹתָיו: *mascella* Gl 1,6; Gb 29,17; Prv 30,14. †

מְתֹם : *luogo intatto* Is 1,6.

I מַתָּן : *dono* Gn 34,12, אִישׁ מַ׳ chi fa doni Prv 19,6.

II מַתָּן : n. pr. m.

I מַתָּנָה : cs. מַתְּנַת, plur. מַתָּנוֹת, cs. מַתְּנ(ו)ת, sf. מַתְּנוֹתֵיכֶם, מַתְּנוֹתָם: *dono, offerta* Nm 18,6; Ez 20,26.

II מַתָּנָה : ? n. l. ➛ HAL.

מִתְנִי : gntl. di *מֶתֶן o *מַתָּן o *מִתְנֶה.

מַתְּנַי : n. pr. m.

מַתַּנְיָה : n. pr. m.

מַתַּנְיָהוּ : n. pr. m.

מָתְנַיִם : cs. מָתְנֵי, sf. מָתְנָיו: *fianchi, reni* Es 12,11; מֵי מָתְ׳ acqua che giunge ai fianchi Ez 47,4.

מתק : **qal**: pf. מָֽתְקוּ; impf. יִמְתְּקוּ: *essere dolce* Es 15,25;

hif: impf. נַ/תַּמְתִּיק: – 1. *essere dolce* Gb 20,12; – 2. *rendere dolce* (acc. סוֹד) Sal 55,15. †

* מָתֵק : cs. מְֽתֶק: *dolcezza* Prv 16,21; 27,9. †

* מֹתֶק : cs. מָתְקִי: dolcezza Gdc 9,11.

מִתְקָה : n. l.

מִתְרְדָת : n. pr. m. *Mitridate*.

* מַתַּת : מַתֶּת, cs. מַתַּת, *dono* 1Re 13,7.

מַתַּתָּה : n. pr. m.

מַתִּתְיָה : n. pr. m.

מַתִּתְיָהוּ : n. pr. m.

נ

I נָא : particella d'insistenza (deprecativa): – 1. dopo un imperativo: שָׂא נָא alza dunque Gn 13,14; – 2. dopo un coortativo: אֵלְכָה נָּא Es 4,18; – 3. dopo un iussivo: יָבוֹא נָא Ger 17,15; – 4. c. אַל: אַל־נָא תַעֲבֹר Gn 18,3; – 5. c. אִם: אִם־נָא מָצָאתִי חֵן Gn 18,3; – 6. אוֹי־נָא Ger 4,31; – 7. אַיֵּה־נָא dov'è dunque? Sal 115,2; – 8. הִנֵּה־נָא Gn 12,11; – 9. נֶגְדָה־נָּא לְ Sal 116,14.

II נָא : *cruda*: carne Es 12,9. †

נֹא : n. l. *Tebe*.

נֹאד, נאוד : sf. נֹאדְךָ, plur. נֹאדוֹת: *otre*: per il vino Gs 9,4, per il latte Gdc 4,19.

נאה : **qal**: pf. נָאווּ, נָאֲוָה: ? essere bello Is 52,7; Ct 1,10; Sal 93,5 e 141,5 ➛ comm.

נָאוֶה : f. נָאוָה – 1. *bello, grazioso* Ct 1,5; – 2. *adatto, conveniente* Sal 33,1.

נִאוּפִים : sf. נִאֻפַיִךְ: *adulterio* (sost.) Ger 13,27; Ez 23,43. †

נְאוֹת : ➛ *נָוֶה.

נְאֻם : cs. di *נָאוּם: ~ *oracolo, parola*: נְאֻם יהוה all'inizio o alla fine di un discorso profetico Am 6,8.

נאף : **qal**: impf. יִנְאָף, וַיִּנְאֲפוּ; inf. ass. נָאֹ(וֹ)ף; pt. נֹאֵף, f. נֹאֶפֶת, plur. נֹאֲפוֹת: – 1. *commettere un adulterio*: ass. Ez 16,38, c. II אֵת Prv 6,32; metaf. Ger 3,9;

pi: pf. נִאֲפוּ, נִאֵפָה; impf. יְנָאֲפוּ, תְּנָאַפְנָה; pt. מְנָאֵף, plur. מְנָאֲפִים, f. מְנָאֶפֶת: *commettere un adulterio*: ass. Ger 3,8, c. II אֵת Ger 29,23.

נִאֻפִים : sf. נִאֻפַיִךְ: *adulterio* Ger 13,27; Ez 23,43. †

* נַאֲפוּפִים : sf. נַאֲפוּפֶיהָ: *adulterio* Os 2,4. †

נאץ : **qal**: pf. נָאַץ, נָאֲצוּ; impf. יִנְאַץ, יִנְאָצוּן: *disprezzare*: sogg. Dio Dt 32,19, sogg. u. Prv 1,30;

pi: pf. נִאֵץ, נִאַצְתָּ, נִאֲצוּ, sf. נִאֲצוּנִי; impf. יְנָאֵץ, sf. יְנַאֲצֻנִי; inf. ass. נָאֵץ; pt. sf. מְנַאֲצַי, מְנַאֲצֶיךָ: *disprezzare* Nm 14,11; Sal 74,10;

hitpo: pt. מִנֹּאָץ (< *מִתְנֹאָץ): *essere disprezzato* Is 52,5. †

נְאָצָה : *vergogna* 2Re 19,3; Is 37,3. †

* נֶאָצָה : plur. נֶאָצוֹת, sf. נֶאָצוֹתֶיךָ: insulto, *offesa* Ez 35,12; Ne 9,18.26. †

נאק : **qal**: pf. נָאַק; impf. יִנְאֲקוּ: *gridare* Ez 30,24; Gb 24,12. †

* נְאָקָה : cs. נַאֲקַת, sf. נַאֲקָתָם: *grido* Es 2,24.

נאר : **pi**: pf. נֵאֵר, נֵאַרְתָּה: *maledire* Sal 89,40; Lam 2,7. †

נֹב : נֹבֶה n. l.

נבא : **nif**: pf. נִבָּא, נִבֵּאתָ, נִבֵּיתָ e נִבְּאוּ, נִבְּאוּ; impf. יִנָּבֵא, וַיִּנָּבְאוּ; imp. הִנָּבֵא; inf. cs. הִנָּבֵא, sf. הִנָּבְאוֹ e הִנָּבְאֹתוֹ; pt.

נִבָּא, plur. נִבְּאִים e נִבָּאִים, cs. נִבְּאֵי: – 1. *comportarsi da profeta, profetizzare* 1Sam 10,11; Am 3,8; – 2. *parlare da profeta, profetizzare*: c. לְ contro Ez 34,2, c. עַל/אֶל Ger 25,13;

hitp: pf. הִתְנַבֵּיתָ, הִנַּבֵּאתִי, הִנַּבְּאוּ; impf. יִתְנַבֵּא, יִתְנַבְּאוּ; inf. cs. הִתְנַבּוֹת; pt. מִתְנַבֵּא, f. plur. מִתְנַבְּאוֹת: – 1. *fare il profeta, essere in trance* 1Sam 10,5; – 2. *parlare da profeta* 1Re 22,8.

I נְבוֹ : – 1. n. mont. *Nebo*; – 2. n. l.

II נְבוֹ : n. d.

נְבוֹ : n. d. che entra nella composizione di diversi n. pr. m.

נְבוּאָה : cs. נְבוּאַת: *profezia* Ne 6,12; 2Cr 9,29; 15,8. †

נָבוּב : cs. נְבוּב: *vuoto*: oggetti Es 27,8; metaf.: u. Gb 11,12, ➛ comm.

נְבוּזַרְאֲדָן : n. pr. m.

נְבוּכַדְרֶאצַּר, נְבוּכַדְנֶאצַּר : n. pr. m. *Nebucad-netsar* = Nabucodonosor.

נְבוּשַׁזְבָּן : n. pr. m.

נָבוֹת : n. pr. m.

נבח : **qal**: inf. cs. לִנְבֹּחַ: *abbaiare* Is 56,10. †

I נֹבַח : n. pr. m.

II נֹבַח : n. l.

נִבְחַז : n. d.

נבט : **pi**: pf. נִבַּט: c. לְ *guardare* Is 5,30. †

hif: pf. הִבִּיט, וְהִבַּטְתָּ, הִבִּיטוּ; impf. אַבִּיט, וַיַּבֵּט, יַבִּיט, אַבִּיטָה; imp. הַבֵּט, הַבִּיטָה, הַבֶּט־ e הַבֵּיט; inf. cs. הַבִּיט; pt. מַבִּיט: *guardare, osservare*: – 1. ass. Sal 80,15, c. רָאָה 1Sam 17,42, c. loc. Gn 15,5; – 2. c. acc. Nm 23,21; – 3. c. prep.: c. אַחֲרֵי Es 33,8, c. אֶל Is 8,22, c. לְ Sal 74,20, c. עַל Ab 2,15.

נְבָט : n. pr. m.

נָבִיא : sf. נְבִיאֶךָ, plur. נְבִ(י)אִים, cs. נְבִיאֵי, sf. נְבִיאָיו, נְבִיאֵיכֶם: *profeta* 1Sam 9,9; Os 6,5; Am 2,11.

נְבִיאָה : *profetessa* Es 15,20; Gdc 4,4.

נְבָיֹת, נְבָיוֹת : n. pr. m. e n. pop.

* נֵבֶךְ : plur. cs. נִבְכֵי *sorgente*: נִבְכֵי־יָם Gb 38,16. †

I נבל : **qal**: pf. נָבֵל, נָבְלָה; impf. יִבּוֹל, תִּבֹּל, יִבְּלוּ, יִבּוֹלוּן; inf. ass. נָבֹל, cs. נְבֹל; pt. נֹבֵל, f. נֹבֶלֶת: – 1. *avvizzire* כְּאֵלָה נֹבֶלֶת עָלֶהָ lett. come una quercia dalle foglie avvizzite Is 1,30; 40,7; – 2. metaf. *soccombere, esaurirsi*: Mosè Es 18,18, terra Is 24,4.

II נבל : **qal**: pf. נָבַלְתָּ: *agire in modo stolto* Prv 30,32. †

pi: pf. sf. נִבַּלְתִּיךְ; impf. תְּנַבֵּל, וַיְנַבֵּל; pt. מְנַבֵּל: – 1. *disprezzare* Dt 32,15; – 2. *trattare da stolto* Mic 7,6.

I נָבָל : plur. נְבָלִים, f. נְבָלוֹת: – 1. *matto, insensato* Is 32,5; – 2. *u. da nulla* 2Sam 3,33.

II נָבָל : n. pr. m.

I נֵבֶל, נֶבֶל : נָבֶל, plur. נְבָלִים, cs. נִבְלֵי, sf. נִבְלֵיהֶם: *brocca* (? otre): di vino 1Sam 1,24, di creta Lam 4,2; metaf. Gb 38,37.

II נֵבֶל, נֶבֶל : plur. נְבָלִים, sf. נְבָלֶיךָ: strumento a corde (non molto chiaro), tradiz. arpa 1Re 10,12, נֵ׳ עָשׂוֹר arpa a dieci corde Sal 33,2.

נְבָלָה : – 1. *stoltezza, stupidità* 1Sam 25,25; – 2. *infamia* Gdc 19,23.

נְבֵלָה : *cadavere* Lv 5,2; 1Re 13,22.

* נַבְלוּת : sf. נַבְלֻתָהּ: *vergogna* Os 2,12. †

נְבַלָּט : n. l.

נֹבֶלֶת : senso inc. *fico* mezzo maturo, o verde Is 34,4. †

נבע : **qal**: pt. נֹבֵעַ: *scaturire*: נַחַל Prv 18,4. †

hif: impf. תַּבַּעְנָה, יַבִּיעוּן, יַבִּיעוּ, אַבִּיעָה, יַבִּיעַ: *far scaturire* (sorgente): – 1. metaf. רוּחַ Prv 1,23; Sal 119,171; – 2. fermentare Qo 10,1.

נִבְשָׁן : n. l.

נֶגֶב : loc. נֶגְבָּה: – 1. n. reg. *Negev*; > – 2. *sud* Ez 46,9; – 3. il paese del sud = l'Egitto Dn 11,15.

נגד : **hif**: pf. הִגִּיד, הִגִּידָה, הִגַּדְתָּ/תָּה; impf. יַגִּד, יַגֵּד, וַיַּגֵּד, יַגֶּד־, אַגִּידָה, sf. יַגִּדְךָ, יַגִּידֶהָ e יַגִּדֶהָ; imp. הַגֵּד, הַגֶּד־, הַגִּידָה, הַגִּידוּ; inf. ass. הַגֵּ(י)ד, cs. הַגִּיד, לַגִּיד K (< *לְהַגִּיד); pt. מַגִּיד, f. מַגֶּדֶת: – 1. *dichiarare, comunicare, far sapere*: ass. Lv 5,1, c. acc. cosa Gn 45,13, c. acc. pers. = far sapere (qlcs.) a qlc. 2Re 7,9, c. 2 acc. = far sapere qlcs. a qlc. Ez 43,10; c. לְ Gn 3,11, c. עַל (a proposito di) 1Sam 27,11; > – 2. *rivelare* Is 44,7; – 3. *confessare* Sal 38,19; – 4. *interpretare, spiegare*: sogno Gn 41,24;

hof : pf. הֻגַּד; impf. וַיֻּגַּד; inf. ass. הֻגֵּד: *essere riferito, comunicato, raccontato*: 1Re 10,7, c. acc. Gn 27,42; c. כִּי 1Sam 23,7, c. לֵאמֹר Gn 22,20.

נֶגֶד : avv. e prep.: loc. נֶגְדָּה־., sf. נֶגְדִּי, נֶגְדְּךָ: – 1. *di fronte a, davanti a*: casa Ne 3,23, città Gs 3,16, montagna Es 19,2; diritto davanti Gs 6,5; – 2. c. prep.: כְּנֶגֶד ~ corrispondente a Gn 2,18, לְנֶגֶד davanti 2Sam 22,25, מִנֶּגֶד davanti, di fronte 2Re 2,7, da Ct 6,5, עַד־נֶגֶד fin davanti Ne 3,16.

נגה : **qal**: pf. נָגַהּ; impf. יִגַּהּ: *brillare* Gb 18,5, c. עַל Is 9,1; Gb 22,28. †

hif: impf. יַגִּיהַּ: – 1. *dare, diffondere la luce* Is 13,10; – 2. *illuminare* 2Sam 22,29; Sal 18,29. †

I נֹגַהּ : sf. נָגְהָם: *chiarore, luce, splendore* Am 5,20, della luna Is 60,19.

II נֹגַהּ : n. pr. f.

נְגֹהוֹת : *chiarore, splendore* Is 59,9. †

נגח : **qal**: impf. יִגַּח, יִגָּח: c. acc. *battere, urtare* (sogg. il bue) Es 21,28.31s. †

pi: impf. יְנַגַּח/תְּנַגַּח, תְּנַגְּחוּ, נְנַגֵּחַ; pt. מְנַגֵּחַ: *urtare* Ez 34,21; 1Re 22,11;

hitp: impf. יִתְנַגַּח: = far guerra Dn 11,40. †

נַגָּח : *abituato ad urtare* (sogg. il bue) Es 21,29.36. †

נָגִיד : cs. נְגִ(י)ד, plur. נְגִידִים, cs נְגִידֵי: – 1. *capo, comandante*: = re 2Re 20,5, = capo messianico Is 55,4; su una tribù 1Cr 27,16, nel tempio Ger 20,1; – 2. נְגִידִים: *cosa importante* Prv 8,6.

* **נְגִינָה** : cs. נְגִינַת, sf. נְגִינָתִי, plur. נְגִינוֹת, sf. נְגִינוֹתַי: – 1. *strumento a corde* Sal 4,1; – 2. *canto* Lam 5,14.

נגן : **qal**: pt. plur. נֹגְנִים: *suonatori* (di cetra) Sal 68,26. †

pi: pf. נִגֵּן; impf. יְנַגֵּן; inf. cs. נַגֵּן; pt. מְנַגֵּן: *suonare* (uno strumento a corde): c. acc. Is 38,20, c. בְּ 1Sam 16,16.

נגע : **qal**: pf. נָגַע, נָגְעָה, נָגְעוּ, sf. נְגָעֲנוּךָ; impf. (וַ)יִּגַּע, יִגְּעוּ; imp. גַּע; inf. cs. נְגֹעַ, לִנְגֹּ(וֹ)עַ e לָגַעַת, sf. נָגְעוֹ; pt. נֹ(וֹ)גֵעַ, f. נֹגַעַת, plur. נֹגְעֹת, pass. נָגוּעַ: – 1. *toccare*: ass. Lam 4,15, c. acc. Is 52,11, c. אֶל Ag 2,12, c. בְּ Gn 3,3, c. עַל Is 6,7; – 2. *toccare*: una d. Gn 20,6; – 3. toccare > *colpire*: c. acc. Rt 2,9, c. בְּ Gn 32,26, c. עַל Gdc 20,34; – 4. *raggiungere*: c. עַד Mic 1,9, c. אֶל Ger 51,9;

nif: impf. וַיִּנָּגְעוּ: *venir sconfitto* Gs 8,15. †

pi: pf. sf. נִגְּעוֹ; impf. וַיְנַגַּע: *colpire* Gn 12,17; 2Re 15,5; 2Cr 26,20. †

pu: impf. יְנֻגָּעוּ: *essere colpito* Sal 73,5. †

hif: pf. הִגִּיעַ, הִגַּעַתְ, הִגִּיעוּ, הִגַּעְתֶּם, sf. הִגַּעְתִּיהוּ; impf. יַגִּיעַ, וַיַּגַּע, יַגִּיעוּ, sf. יַגִּיעֶנָּה; inf. cs. הַגִּיעַ, sf. הַגִּיעֵנוּ; pt. מַגִּיעַ, plur. cs. מַגִּיעֵי, f. מַגַּעַת; questo verbo è spesso seguito dalle preposizioni אֶל, בְּ, לְ, עַד, עַל; – 1. *far toccare*: c. acc. Is 5,8; – 2. *raggiungere*: c. acc. loc. Gn 28,12; – 3. raggiungere (sott. il livello del prezzo) = *avere i mezzi* Lv 5,7; – 4. *arrivare*: ass. Est 6,14.

נֶגַע : sf. נִגְעוֹ, plur. נְגָעִים, cs. נִגְעֵי: – 1. *colpo, percossa* Dt 17,8; – 2. colpo > *epidemia, flagello* 1Re 8,37, נֶ׳ צָרַעַת Lv 13,2.

נגף : **qal**: pf. נָגַף, sf. נְגָפוֹ, נְגָפָנוּ; impf. (וַ)יִּגֹּף, sf. וַיִּגְּפֵהוּ, יִגָּפֶנּוּ; inf. ass. נָגֹף, cs. לִנְגֹּף, sf. בְּנָגְפּוֹ: – 1. *colpire* Es 21,35; – 2. *sconfiggere* Gdc 20,35; – 3. urtare Es 21,22;

nif: pf. נִגַּף, נִגְּפוּ; impf. יִנָּגֵף, וַיִּנָּגֵף; inf. ass. נִגּוֹף, cs. הִנָּגֵף; pt. נִגָּף: *essere sconfitto* 1Sam 4,2; נָתַן... נִגָּף fare (di qlc.) un vinto Dt 28,7;

hitp: impf. יִתְנַגְּפוּ: ~ *ferirsi* (urtando contro un ostacolo) Ger 13,16. †

נֶגֶף : – 1. אֶבֶן נֶ׳ pietra d'inciampo Is 8,14; – 2. *flagello* Es 12,13.

נגר : **nif**: pf. נִגְּרָה; pt. plur. נִגָּרִים, f. plur. נִגָּרוֹת: – 1. *versare, versarsi* 2Sam 14,14; – 2. essere teso: mano Sal 77,3;

hif: pf. הִגַּרְתִּי; impf. וַיַּגֵּר, sf. יַגִּירֵהוּ; imp. sf. הַגִּרֵם: – 1. far scorrere > *versare* Sal 75,9; – 2. *fare rotolare*: pietre Mic 1,6; – 3. con sott. il sangue: *far scorrere* (il sangue) di qlc. o tradiz. consegnare (alla spada) Ger 18,21; Ez 35,5; Sal 63,11;

hof: pt. plur. מֻגָּרִים: *scorrere* Mic 1,4. †

* **נִגֶּרֶת** : plur. נִגְּרוֹת: *cateratta* (alluvione) Gb 20,28 (➛ נגר nif.). †

נגשׂ : **qal**: pf. נָגַשׂ; impf. יִ/תִּגֹּשׂ, תִּנְגְּשׂוּ; pt. נֹ(וֹ)גֵשׂ, plur. נֹגְשִׂים, sf. נֹגְשָׂיו: – 1. *imporre* un lavoro > pt. sostantivato: ~ sorvegliante Es 3,7; – 2. *imporre*: una tassa 2Re 23,35; > mettere un debitore sotto pressione Dt 15,2; – 4. pt.: *oppressore* Is 3,12.

נגשׁ : **qal**: impf. (וַ)יִּגַּשׁ, יִגְּשׁוּ, pausa יִגָּשׁוּ e וַתִּגַּשְׁןָ; imp. גַּשׁ, o גֶּשׁ־ o גְּשָׁה־, גְּשִׁי, גְּשׁוּ e גֹּשׁוּ; inf. גֶּשֶׁת, sf. גִּשְׁתּוֹ, גִּשְׁתְּכֶם: *accostarsi, avvicinarsi*: ass. Lv 21,21, c.

אֶל Gn 27,22, אֶל־אִשָּׁה Es 19,15, c. אֵת Nm 4,19, c. בְּ Is 65,5, c. לְ (לַמִּלְחָמָה) Gdc 20,23, c. עַד Gdc 9,52, c. עַל Ez 9,6;

nif: pf. נִגַּשׁ, נִגְּשׁוּ; pt. plur. נִגָּשִׁים: *farsi avanti, avvicinarsi*: ass. Gn 33,7, c. אֶל Es 20,21, c. בְּ Am 9,13;

hif: pf. הִגִּישׁוּ, sf. הִגִּישֻׁהוּ; impf. יַגֵּשׁ, וַיַּגֵּשׁ e וַיַּגֶּשׁ־ e וַיַּגִּשׁ, יַגִּישׁוּ, תַּגִּ(י)שׁוּ(ן); imp. הַגִּישָׁה, הַגִּ(י)שׁוּ; pt. מַגִּישׁ, plur. מַגִּ(י)שִׁים: – 1. *condurre, portare*: buoi, c. אֶל 1Sam 14,34; doni, c. אֵת 1Re 5,1; selvaggina c. לְ Gn 27,25; offerte Ml 1,7; – 2. *addurre*: prove Is 41,21;

hof: pf. הֻגְּשׁוּ; pt. מֻגָּשׁ: – 1. *essere offerto*: oblazione Ml 1,11; – 2. essere avvicinato > ctxt. essere messo (in catene) 2Sam 3,34. †

hitp: imp. הִתְנַגְּשׁוּ: *accostarsi, avvicinarsi* Is 45,20. †

* **נֹד** : sf. נֹדִי: *vagabondaggio* (al. miseria) Sal 56,9. †

נֵד : *argine* Es 15,8.

נדא : 2Re 17,21 וַיַּדַּא: leggere sia qal וַיִּדַּא sia hif. וַיַּדַּא: *allontanare*. †

נדב : **qal**: pf. נָדַב, נְדָבָה; impf. sf. יִדְּבֶנּוּ: *muovere, spingere* Es 25,2; 35,21.29. †

hitp: pf. הִתְנַדַּבְתִּי; impf. וַיִּתְנַדְּבוּ; inf. הִתְנַדֵּב, הִתְנַדֶּב־; pt. מִתְנַדֵּב: – 1. *offrirsi spontaneamente* Ne 11,2; – 2. *fare offerte volontarie* Esd 1,6.

נָדָב : n. pr. m.

נְדָבָה : cs. נִדְבַת, plur. נְדָבֹ(ו)ת, cs. נִדְבוֹת, sf. נִדְבֹתֶיךָ, נִדְבוֹתָם: – 1. *spontaneità*: בִּנְדָבָה spontaneamente Nm 15,3; – 2. *offerta volontaria* Es 35,29; – 3. גֶּשֶׁם נְדָבוֹת ~ pioggia abbondante Sal 68,10.

נְדַבְיָה : n. pr. m.

נִדְגָּלוֹת : ➛ I e II דגל, nif: pt.; senso inc. ➛ comm. Ct 6,4.10. †

נדד : **qal**: pf. נָדַד, נָדְדוּ; impf. יִדּוֹד, וַתִּדַּד, יִדֹּדוּן; inf. cs. נְדֹד; pt. נ(ו)דֵד, plur. נוֹדְדִים, f. נוֹדֶדֶת: – 1. *fuggire, essere in fuga* Is 10,31, c. מִן Na 3,7; – 2. *andare ramingo* Os 9,17; – 3. *muovere le ali, battere*, c. acc. Is 10,14;

po: pf. נוֹדַד: *dileguarsi* Na 3,17. †

hif: impf. sf. יְנִדֻּהוּ: *far fuggire* Gb 18,18. †

hof: impf. יֻדַּד; pt. מֻנָד: – 1. *essere messo in fuga* Gb 20,8; – 2. ? essere rigettato 2Sam 23,6. †

נְדֻדִים : ? agitazione, ? pensieri agitati Gb 7,4. †

נדה : **pi**: pt. plur. מְנַדִּים, sf. מְנַדֵּיכֶם: *escludere*: sott. dal suo pensiero Am 6,3, dal culto Is 66,5. †

נֵדֶה : *dono* Ez 16,33. †

נִדָּה : cs. נִדַּת, sf. נִדָּתָהּ: – 1. *regole, mestruazione* (considerata come impurità rituale) Lv 12,2; מֵי נִדָּה acqua della purificazione Nm 19,9; > – 2. *impurità* Lv 20,21.

I **נדח** : **nif**: pf. נִדַּחְתָּ, נִדְּחָה; impf. (attenzione, ➛ impf. nif. di דחה e di דחח); pt. נִדָּח, sf. נִדַּחֲךָ, plur. נִדָּחִים, cs. נִדְּחֵי, f. sg. נִדָּחָה e נִדַּחַת: – 1. *essere esiliato, cacciato* Dt 30,4; – 2. *disperdersi, smarrirsi*: bestia Ez 34,4, metaf.: esseri umani (al. essere respinto, cacciato) Dt 4,19;

pu: pt. מְנֻדָּח: *essere respinto, cacciato* Is 8,22. †

hif: pf. הִדִּיחַ, הִדַּחְתִּי, sf. הִדִּיחֲךָ, הִדַּחְתִּיו, הִדַּחְתִּים; impf. וַיַּדַּח, וַיַּדִּיחוּ, sf. אַדִּיחֵם, תַּדִּיחֵנוּ, תַּדִּיחוּם; imp. sf. הַדִּיחֵמוֹ; inf. cs. הַדִּיחַ, sf. הַדִּיחִי: – 1. *cacciar via, disperdere* Ger 8,3; > scacciare, disperdere: bestiame Ger 23,2; – 2. *distogliere*: c. acc. + מִן Dt 13,6, c. acc. + מֵעַל Dt 13,11, c. acc. + מֵאַחֲרֵי 2Re 17,21 Q; – 3. *sedurre* Prv 7,21;

hof: pt. מֻדָּח: *essere scacciato* (o impaurito) Is 13,14. †

II נדח : (➛ HAL) **qal**: inf. לִנְדֹּחַ: *brandire*: una scure Dt 20,19. †

nif: pf. נִדְּחָה: essere posta (la mano) sulla scure (al. essere trascinato, cf. I נדח) Dt 19,5. †

hif: pf. הִדִּיחַ: *far cadere*: la sventura (su) c. עַל (al. I נדח) 2Sam 15,14. †

נָדִיב : cs. נְדִיב, plur. נְדִיבִים, cs. נְדִיבֵי, sf. נְדִיבֵמוֹ, f. sg. נְדִיבָה: – 1. *che vuole bene, generoso* : לֵב Es 35,5; – 2. *nobile* Gb 12,21, nobile: di carattere Is 32,5.

נְדִיבָה : sf. נְדִבָתִי, plur. נְדִיבוֹת: *nobiltà* Is 32,8, ? dignità Gb 30,15. †

I * נָדָן : sf. נְדָנָהּ: *fodero* 1Cr 21,27.

II * נָדָן : sf. נְדָנַיִךְ: *dono* Ez 16,33.

נדף : **qal**: impf. תִּנְדֹּף, sf. יִ/תִּדְּפֶנּוּ: *disperdere, scacciare* Sal 1,4; 68,3; Gb 32,13. †

nif: pf. נִדָּף; inf. הִנְדֹּף (Sal 68,3 ➛ comm.): *essere scacciato* Lv 26,36; Gb 13,25.

נדר : **qal**: pf. נָדַר, נָדָרָה, נָדַרְתָּ; impf. יִדֹּר, וַיִּדַּר; imp. נִדְרוּ; inf. לִנְדֹּר; pt. נֹדֵר: *fare un voto* Nm 6,21, נָדַר נֶדֶר Gn 28,20.

נֶדֶר, נֵדֶר : sf. נִדְרִי, plur. נְדָרִים, sf. נְדָרַי, נִדְרֵיכֶם: *voto* Nm 30,3; שִׁלֵּם נ׳ adempiere un voto 2Sam 15,7, קָם נ׳ il voto è valido Nm 30,5, הֵפֵר נ׳ (< פרר) annullare un voto Nm 30,9.

נֹהַּ : Ez 7,11: insp. ➛ comm.

I נהג : **qal**: pf. נָהַג, נָהֲגוּ; impf. (וַ)יִּנְהַג, יִנְהֲגוּ, sf. אֶנְהָגְךָ; imp. נְהַג; pt. נֹהֵג, pass. plur. נְהוּגִים: – 1. *condurre, guidare*: le bestie Es 3,1, prigionieri Lam 3,2, l'esercito 1Cr 20,1; – 2. *guidare*: un carro 2Sam 6,3;

pi: pf. נִהַג, נִהַגְתָּ; impf. יְנַהֵג, sf. יְנַהֶגְךָ, וַיְנַהֲגֵהוּ, יְנַהֲגֵנוּ: – 1. *condurre, guidare*: bestiame Is 49,10; *portare* Es 10,13, *condurre via* Gn 31,26.

II נהג : **pi**: pt. f. plur. מְנַהֲגוֹת: *lamentarsi* Na 2,8. †

I נהה : **qal**: pf. נָהָה; imp. נְהֵה: *lamentarsi*: ass. Ez 32,18, c. נְהִי Mic 2,4. †

II נהה (➛ HAL) : **nif**: impf. וַיִּנָּהוּ, c. אַחֲרֵי *attenersi a, stare dalla parte di* (al. sospirare ➛ I נהה) 1Sam 7,2. †

נְהִי : *lamento* Ger 9,9.

נהל : **pi**: pf. נֵהַלְתָּ; impf. יְנַהֵל, sf. יְנַהֲלֵנִי, יְנַהֲלֵם, יְנַהֲלוּם; pt. מְנַהֵל: – 1. *condurre, guidare*: gregge Is 40,11; – 2. *procurare*: c. בַּלֶּחֶם Gn 47,17;

hitp: impf. אֶתְנַהֲלָה ~ *avanzare, spostarsi* Gn 33,14. †

נַהֲלָל : n. l.

I * נַהֲלֹל : plur. נַהֲלֹלִים: *abbeveratoio* Is 7,19. †

II נַהֲלָל : n. l.

נהם : **qal**: pf. נָהַמְתְּ, נְהַמְתֶּם; impf. יִנְהֹם; pt. נֹהֵם: – 1. *ruggire*: leone Is 5,29, mare Is 5,30; – 2. *gemere* (? urlare) Ez 24,23.

נַהַם : *ruggito* Prv 19,12; 20,2. †

* נְהָמָה : cs. נַהֲמַת: *ruggito, fremito* Sal 38,9; Is 5,30. †

נהק : **qal**: impf. יִנְהַק, יִנְהָקוּ: *ragliare* Gb 6,5; 30,7. †

I נהר : **qal**: pf. נָהֲרוּ; impf. יִנְהֲרוּ: metaf. *affluire* Is 2,2; Mic 4,1; Ger 51,44. †

II נהר : **qal**: pf. נָהַרְתְּ, נָהֲרוּ: *essere raggiante* (di gioia) Is 60,5; Ger 31,12; Sal 34,6. †

נָהָר : cs. נְהַר, du. נַהֲרַיִם, plur. נְהָרִים e נְהָרוֹת, cs. נַהֲרֵי e נַהֲרוֹת, sf. נַהֲרֹתָם: – 1. *fiume, corso d'acqua* (permanente, cioè che non inaridisce d'estate) Gn 2,10; in cosmologia Sal 24,2; Gb 28,11; – 2. sono chiamati נָהָר per es. il Nilo Is 19,5, l'Eufrate Dt 1,7, il Tigri Dn 10,4.

נְהָרָה : *luce, chiarezza* Gb 3,4. †

נַהֲרַיִם : sempre אֲרַם נ׳: n. reg.

נוא : **qal**: impf. תְּנוּאוּן K ma leggere Q תְּנִיאוּן (hif.) Nm 32,7. †

hif: pf. הֵנִיא; impf. יָנִיא e יָנִי, וַיָּנִיאוּ, תְּנִיאוּן Q (➛ qal): *infirmare, invalidare*: un voto Nm 30,6, un disegno Sal 33,10; יָנִי Sal 141,5 ➛ comm.

נוב : **qal**: impf. יָנוּב, יְנוּבוּן: *prosperare* Sal 62,11; 92,15; c. acc. che esprime un risultato: ~ effondersi (in sapienza) Prv 10,31. †

pol: impf. יְנוֹבֵב: *far prosperare* Zc 9,17. †

נוֹב : Is 57,19, leggere נִיב Q.

נֵובָי, Ne 10,20 : n. pr. m., Q ➛ נֵיבָי, K נוֹבָי.

* נוּג : plur. נוּגוֹת, cs. נוּגֵי: txt. inc. ➛ I יגה e comm. Lam 1,4; Sof 3,18. †

נוד : **qal**: pf. נָדוּ; impf. יָנוּד, וַיָּנֻדוּ, תָּנֻדוּ; imp. נוּדוּ (Q נוּדִי, K נוּדוּ), נֻדוּ; inf. לָנוּד; pt. נָד: *muoversi, agitarsi*: – 1. *agitarsi*: canna 1Re 14,15; – 2. *andare ramingo* Gn 4,12 > svanire Is 17,11; – 3. scuotere: il capo > *compiangere*: qlc. Gb 2,11, *lamentarsi* Ger 22,10; – 4. *svolazzare* Prv 26,2;

hif: impf. יָנִיד, sf. תְּנִידֵנִי; inf. cs. הָנִיד: c. בְּ *scuotere*: il capo Ger 18,16; – 2. *rendere vagabondo* 2Re 21,8; Sal 36,12. †

hitpol: pf. הִתְנוֹדְדָה; impf. תִּתְנוֹדֵד, יִתְנֹדָדוּ; pt. מִתְנוֹדֵד: – 1. *vacillare* Is 24,20; – 2. *scuotere*: il capo Sal 64,9; – 3. *lamentarsi* Ger 31,18.

נוֹד : n. reg.

נוֹדָב : n. pr. m. e n. tr.

I נוה : **qal**: impf. יִנְוֶה: senso inc. ? riuscire, ? arrivare allo scopo, ? risiedere, Ab 2,5. †

II נוה : **hif**: impf. sf. אַנְוֵהוּ: *lodare* Es 15,2. †

נָוֶה : cs. נְוֵה, sf. נָוְךָ, נָוֵהוּ, נְוֵהֶם, נְוֵהֶן: – 1. *pascolo* Ger 33,12; – 2. *dimora* Is 34,13; Gb 18,15.

* נָוָה : cs. נְוַת, plur. cs. נְאוֹת > נְוֹת: – 1. plur. *pascoli* Am 1,2; – 2. sg. *dimora* Gb 8,6; – 3. נְוַת בַּיִת senso inc. ➛ HAL e comm. Sal 68,13.

נָוֹת : n. l.

I **נוח** : **qal**: pf. נָחָה, נָחְתִּי, נָחוּ, נַחְנוּ; impf. יָנוּחַ, וַיָּנַח (= hif.); inf. ass. נוֹחַ, cs. כְּנוֹחַ, לָנוּחַ, sf. נֻחֹה, נוּחֶךָ: – 1. *posarsi*: arca Gn 8,4, רוּחַ 2Re 2,15; – 2. *riposarsi* Es 20,11, i morti Dn 12,13; יָנוּחַ לִי io mi riposo Gb 3,13; – 3. *aspettare* Ab 3,16;

hif I: pf. הֵנִיחַ, הֲנִ(י)חֹ(וֹ)תִי, הֵנִיחוּ; impf. יָנִיחַ, וַיָּנַח (= qal), sf. וַיְנִיחֶךָ, תְּנִיחֶנּוּ; imp. הָנִיחוּ; inf. cs. הָנִיחַ, sf. הֲנִיחִי; pt. מֵנִיחַ: – 1. *porre, deporre* Ez 37,1; – 2. *dare riposo* Dt 3,20, *lasciare tranquillo* Prv 29,17;

II: pf. הִנִּיחַ, הִנַּחַ, הִנַּחְתָּ, הִנִּיחוּ, sf. הִנִּיחוֹ, הִנַּחְתּוֹ (hinnaḥtahû > –naḥtaw > –naḥtô), הִנַּחְתִּיו, הִנִּיחוּךָ; impf. יַנִּיחַ, וַיַּנַּח, (וְ)תַנַּח, sf. וַיַּנִּיחֵהוּ, וַיַּנִּ(י)חוּם, אַנִּיחֶנּוּ; imp. הַנַּח־, הַנִּיחָה, הַנִּ(י)חוּ; inf. sf. הַנִּיחוֹ; pt. מַנִּיחַ: – 1. *mettere, porre*: u. Gn 2,15, pietre Gs 4,3, cadavere 1Re 13,30; – 2. *lasciare*, c. acc. 1Re 19,3; – 3. *lasciare* (nello stato in cui è l'oggetto): popolo Nm 32,15;

hof I: pf. הוּנַח: c. לְ *essere lasciato* (a qlc.) Lam 5,5;

II: pf. הֻנִּיחָה Zc 5,11 (➛ comm.), ? leggere הִנִּיחָה, ➛ hif. II nº 1: porre; pt. ➛ מֻנָּח.

II **נוח** (➛ HAL) : **qal**: impf. אָנוּחַ: sospirare Ab 3,16 (al. I נוח). †

נוֹחַ : sf. נוּחֶךָ: – 1. *riposo* Est 9,16-18 (per il v. 16 ➛ comm. e HAL); – 2. *luogo di riposo* 2Cr 6,41. †

נוֹחָה : n. pr. m.

נוט : **qal**: impf. תָּנוּט: *tremare* Sal 99,1. †

נָוִית : ➛ נָוֹת.

נָוִית : 1Sam 19,18s.22: Q נָיוֹת, K נָוִית: n. l.

נום : **qal**: pf. נָמוּ; impf. יָנוּם; inf. נוּם: *assopirsi, sonnecchiare* Sal 121,3.

נוּמָה : *sonnolenza* Prv 23,21. †

נוּן, נוֹן : n. pr. m.

נוס : **qal**: pf. נָס, נַסְתָּה, נָסוּ, נַסְנוּ; impf. יָנוּס, וַיָּנָס e וַיָּנֹס, יְנוּסוּן, נָנוּס; imp. נֻסוּ; inf. ass. נוֹס, cs. לָנוּס e לָנֻס, sf. נוּסָם; pt. נָס (Q Ger 48,44, K הֵנִיס), plur. נָסִים: *fuggire* 1Sam 19,10; Sal 114,3;

pol: pf. נֹסְסָה: c. בְּ ogg.: sospingere, *forzare* Is 59,19. †

hif: pf. הֵנִיס; impf. יָנִיסוּ; inf. cs. לְהָנִיס: – 1. *mettere in fuga* Dt 32,30; – 2. ~ *far ricoverare* Es 9,20; – 3. *fuggire* Gdc 7,21 K;

hitpol: inf. הִתְנוֹסֵס: *mettersi al sicuro* Sal 60,6. †

נוע : **qal**: pf. נָעוּ; impf. וַיָּנַע, תָּנוּעַ, יָנֹועוּ, יְנוּעוּן, sf. אֲנוּעֶךָ (K, Q = hif. אֲנִיעֲךָ); inf. ass. נוֹעַ, cs. נוּעַ e נוֹעַ: – 1. *tremare*: alberi Is 7,2, labbra 1Sam 1,13; – 2. *andare ramingo* Gn 4,12;

nif: impf. יִנּוֹעַ, יִנּוֹעוּ: *essere scosso* Am 9,9; Na 3,12. †

hif: pf. הֲנִעוֹתִי, הֵנִיעָה; impf. יָנִיעַ, יָנַע, יְנִיעוּ, יְנִיעוּן, sf. אֲנִיעֲךָ (Q 2Sam 15,20); imp. sf. הֲנִיעֵמוֹ: – 1. *scuotere* (il capo, in segno di disprezzo) 2Re 19,21; – 2. *far muovere* = *rimuovere* 2Re 23,18; – 3. *far errare* Nm 32,13.

נוֹעַדְיָה : n. pr. m. e f.

I נוף : **hif**: הֵנִיף, הֲנַפְתָּ, הֲנִיפֹתִי; impf. תָּנִיף, וַיָּנֶף, sf. וַיְנִיפֵהוּ, יְנִיפֶנּוּ; imp. הָנִיפוּ; inf. cs. הָנִיף, לַהֲנָפָה, sf. הֲנִיפְכֶם; pt. מֵנִיף, sf. מְנִיפוֹ: – 1. *fare un movimento con, sollevare*: uno strumento Dt 27,5, una falce Dt 23,26, un bastone Is 10,15, la mano (per un segnale) Is 13,2, la mano (come minaccia) Is 11,15; – 2. presentare un'offerta con un gesto rituale oscillatorio davanti al Signore Es 29,24;

hof: pf. הוּנַף: essere presentata (offerta) con un gesto rituale oscillatorio Es 29,27;

pol: impf. יְנֹפֵף: c. יָד *alzare* la mano (in gesto di minaccia) Is 10,32. †

II נוף : **qal**: pf. נַפְתִּי: *aspergere* Prv 7,17 (ma forse II נוף deve essere compreso nello stesso senso di I נוף, fare un movimento oscillatorio). †

hif: impf. תָּנִיף: *riversare*: la pioggia Sal 68,10 (cf. I נוף). †

נוֹף : ~ *altura* Sal 48,3. †

נוץ : **qal**: pf. נָצוּ: *andarsene* (al. fuggire) Lam 4,15. †

נוֹצָה : *piumaggio* Ez 17,3.7; Gb 39,13. †

נוק : **hif**: impf. sf. וַתְּנִיקֵהוּ (oppure forma anomala di ➛ ינק hif.): *allattare* Es 2,9. †

נוש : **qal**: impf. וָאָנוּשָׁה: senso inc. ? tremare, ? essere malato (➛ אנש) Sal 69,21, ➛ comm. †

נזה : **qal**: impf. יִזֶּה, וַיִּז, וַיֵּז(!): *schizzare*: sangue Lv 6,20; 2Re 9,33; Is 63,3. †

hif: pf. הִזָּה, הִזֵּיתָ; impf. יַזֶּה, וַיַּז; imp. הַזֵּה; pt. cs. מַזֵּה: *aspergere, far schizzare*: acqua Nm 8,7, sangue Lv 4,6, olio Lv 14,16.

נָזִיד : cs. נְזִיד: *cibo, portata* Gn 25,29; 2Re 4,38.

נָזִיר : cs. נְזִיר, sf. נְזִירֶךָ, plur. נְזִרִים, sf. נְזִ(י)רֶיהָ: – 1. *consacrato*: individuo ("nazireo") Nm 6,2; Gdc 13,5, tribù Dt 33,16; – 2. (vigna) non potata (come la capigliatura dei "consacrati") Lv 25,5.

נזל : **qal**: pf. נָזְלוּ, נָזֹלּוּ; impf. יִזַּל, יִזְּלוּ; pt. plur. נֹ(וֹ)זְלִים: *fluire*: acqua Nm 24,7, montagne Gdc 5,5; metaf. Dt 32,2; – 2. נֹזְלִים ➛ *נֹזֵל;

hif: pf. הִזִּיל: far scaturire Is 48,21. †

* נֹזֵל, נוֹזֵל: plur. נֹ(וֹ)זְלִים, sf. נֹזְלֵיהֶם: corso d'acqua Sal 78,16, in senso mitologico Es 15,8.

נֶזֶם : sf. נִזְמָהּ, plur. נְזָמִים, cs. נִזְמֵי: *anello, orecchino* Es 32,2.

נֵזֶק : *danno* Est 7,4. †

נזר : **nif**: impf. יִנָּזֵר, וַיִּנָּזְרוּ; inf. ass. הִנָּזֵר: – 1. *consacrarsi* (a un dio) Os 9,10; – 2. c. מִן *tenersi lontano da* Lv 22,2, c. מֵאַחֲרַי Ez 14,7; – 3. הִנָּזֵר inf. = avv. ~ privandosi Zc 7,3. †

hif: pf. הִזִּיר, הִזַּרְתֶּם; impf. יַזִּיר; inf. cs. הַזִּיר, sf. הַזִּירוֹ: – 1. *consacrarsi a*: c. לַיהוה Nm 6,2; – 2. *allontanarsi*, c. מִן: dall'impurità Lv 15,31, > astenersi: da bevanda alcolica Nm 6,3.

נֵזֶר : sf. נִזְרוֹ, נִזְרֶךָ: – 1. *consacrazione*: שֶׁמֶן נ׳ Lv 21,12; רֹאשׁ נִזְרוֹ lett. capo della sua consacrazione cioè la sua capigliatura consacrata Nm 6,9; נִזְרוֹ solo: con lo stesso senso Nm 6,19; Ger 7,29; – 2. segno di consacrazione: per il sommo sacerdote Es 29,6, per il re 2Sam 1,10; – 3. אַבְנֵי־נ׳ pietre preziose (di un diadema) Zc 9,16.

נֹחַ : n. pr. m. *Noè*.

נַחְבִּי : n. pr. m.

I **נחה** : **qal**: pf. נָחִיתָ, sf. נָחַנִי, נָחֲךָ; imp. נְחֵה, sf. נְחֵנִי: *condurre, guidare*: (u.) Es 32,34, (sogg. Dio) Is 58,11;

hif: pf. sf. הִנְחַנִי, הִנְחִתָם; impf. תַּנְחֶה, sf. יַ/תַּנְחֵם, אַנְחֶנָּה; inf. sf. לְהַנְחֹתָם e לַנְחֹתָם: – 1. *condurre, guidare*: soggetti diversi: Davide Sal 78,72, Dio Dt 32,12, comandamento (מִצְוָה) Prv 6,22; – 2. *condurre* > *portare con sé* Gb 12,23.

II **נחה** : **qal**: pf. נָחָה: c. עַל *appoggiarsi* Is 7,2. †

נַחוּם : n. pr. m. *Naum*.

נְחוּם : n. pr. m.

* **נִחוּמִים**: Os 11,8 ➛ נִחֻמִים.

נָחוֹר : n. pr. m.

נָחוּשׁ : *di bronzo* Gb 6,12. †

נְחוּשָׁה : *bronzo* Lv 26,19, דַּלְתוֹת נְ׳ porte di bronzo Is 45,2.

נְחִילוֹת : Sal 5,1: termine insp., tradiz. flauti ➛ HAL E comm.

* **נָחִיר** : du. *נְחִירַיִם, sf. נְחִירָיו: *narici* Gb 41,12.

נחל : **qal**: pf. נָחַל, נָחַלְתָּ, נָחֲלוּ; impf. יִנְחַל, יִנְחֲלוּ, sf. יִנְחָלוּם; inf. cs. נְחֹל: – 1. *ricevere in possesso, in eredità*: ass. Gdc 11,2, c. acc. נַחֲלָה Gs 17,6, רוּחַ Prv 11,29; – 2. *prendere in possesso* c. acc. אֶרֶץ Es 23,30, il popolo Es 34,9; – 3. *dare in possesso* Gs 19,49;

pi: pf. נִחַל, נִחֲלוּ; inf. נַחֵל: *dare in possesso, spartire un possesso*: c. בְּ (qlc.) Nm 34,29, c. acc. נַחֲלֹת Gs 19,51;

hif: pf. הִנְחַלְתִּי; impf. יַנְחִ(י)ל, sf. תַּנְחִילֶנָּה; inf. cs. הַנְחִיל e הַנְחֵל, sf. הַנְחִילוֹ; pt. מַנְחִיל: *dare in possesso, mettere (qlc.) in possesso*: c. acc. pers. Prv 13,22, c. 2 acc.: mettere qlc. in possesso di qlcs. Dt 1,38, c. acc. + מִן Ez 46,18, c. לְ 1Cr 28,8;

hof: pf. הָנְחַלְתִּי: c. acc. *diventare possessore* di Gb 7,3. †

hitp: pf. הִתְנַחַלְתֶּם, sf. הִתְנַחֲלוּם; impf. תִּתְנַחֲלוּ, תִּתְנֶחָלוּ; inf. הִתְנַחֵל: *spartirsi un possesso*: ass. Nm 33,54b, c. acc. אֶרֶץ Nm 33,54a; Lv 25,46.

I **נַחַל** : loc. נַחְלָה e נַחֲלָה, plur. נְחָלִים, cs. נַחֲלֵי, sf. נְחָלֶיהָ, du. נַחֲלַיִם: *torrente, uadi* (spesso arido d'estate): – 1. lo stesso corso d'acqua Gn 32,24, נַחַל אֵיתָן torrente perenne Dt 21,4, נ׳ שׁוֹטֵף torrente che straripa, torrente violento Is 30,28; metaf. נ׳ שֶׁמֶן Mic 6,7; – 2. il *burrone*, la *valle* del torrente 1Re 17,3; – 3. *galleria di una miniera* Gb 28,4, > ? tomba Gb 21,33 ➛ comm.

II **נַחַל** (➛ HAL) : plur. נְחָלִים: *palma da datteri* (al. I נַחַל) Nm 24,6; Ct 6,11. †

I **נַחֲלָה** : cs. נַחֲלַת, sf. נַחֲלָתוֹ, נַחֲלָתָן, נַחֲלַתְכֶם: *possesso* (normalmente inalienabile), *patrimonio*: d'Israele Nm 34,2, di una tribù Gs 17,4, di un individuo 1Re 21,3, di יהוה Dt 9,29; > – 2. *possesso* (in generale) Prv 20,21; – 3. יהוה è la נ׳ dei Leviti Nm 18,20.

II **נַחֲלָה** : *malattia, deperimento* Is 17,11. †

III נַחֲלָה : n. l.

נַחֲלִיאֵל : n. l.

נֶחֱלָמִי : gntl. di *נֶחֱלָם.

נחם : **nif**: pf. נִחַם, נִחַמְתִּי, נִחַמְתֶּם; impf. יִנָּחֵם, וַיִּנָּחֶם, יִנָּחֲמוּ; inf. הִנָּחֵם; pt. נִחָם: – 1. *rinunciare*: sogg. Dio Ger 4,28, Israele Es 13,17, c. עַל Gio 3,10; – 2. *pentirsi* Ger 26,13; – 3. *essere consolato* Gn 24,67, c. עַל Ez 14,22; c. מִן consolarsi = *vendicarsi* di Is 1,24;

pi: pf. נִחַם, נִחֲמוּ, sf. נִחַמְתָּנִי, נִחַמְתִּים; impf. (וַ)יְנַחֵם, יְנַחֵמוּ, יְנַחֲמוּן, sf. יְנַחֲמֵנוּ, אֲנַחֶמְךָ, אֲנַחֶמְכֶם, יְנַחֲמֻנִי; imp. נַחֲמוּ; inf. נַחֵם, sf. נַחֲמוֹ, נַחֶמְךָ; pt. מְנַחֵם, plur. מְנַחֲמִים, sf. מְנַחֶמְכֶם: *consolare, confortare* Gn 50,21; Is 40,1;

pu: pf. נֻחָמָה; impf. תְּנֻחָמוּ: *essere consolato, confortato* Is 54,11; 66,13. †

hitp: pf. הִנֶּחָמְתִּי (< הִתְנַחֹ'), impf. יִתְנֶחָם; inf. הִתְנַחֵם; pt. מִתְנַחֵם: – 1. *smentire, cambiare parere* Nm 23,19; – 2. *trovare la propria consolazione, il proprio conforto* Sal 119,52; – 3. *vendicarsi*: ass. Ez 5,13, c. לְ pers. Gn 27,42.

נַ֫חַם : n. pr. m.

נֹ֫חַם : *consolazione, conforto* Os 13,14. †

* נֶחָמָה : sf. נֶחָמָתִי: *consolazione, conforto* Sal 119,50; Gb 6,10. †

נְחֶמְיָה : n. pr. m. *Neemia.*

נִחֻמִים : sf. נִחוּמַי: *consolazione, conforto* Is 57,18; Os 11,8; Zc 1,13. †

נַחֲמָנִי : n. pr. m.

נַ֫חְנוּ : in pausa נָחְנוּ: *noi* Gn 42,11; Lam 3,42.

נֶחָנְתְּ : Ger 22,23, cf. HAL e comm. *gemere*. †

נחץ : **qal**: pt. pass. נָחוּץ: *urgente* 1Sam 21,9. †

נחר : **qal**: pf. נָחַר: *soffiare* (violentemente) Ger 6,29. †

pi: pf. נִחֲרוּ (➛ HAL e comm.): *soffiare* (violentemente) Ct 1,6. †

* נַ֫חַר : sf. נַחְרוֹ: *nitrito* Gb 39,20. †

* נַחֲרָה : cs. נַחֲרַת: *nitrito* Ger 8,16. †

נַחְרַי : n. pr. m.

נחשׁ : **pi**: pf. נִחֵשׁ; impf. יְנַחֵשׁ; inf. נַחֵשׁ; pt. מְנַחֵשׁ: *praticare la divinazione* 2Re 17,17.

נַ֫חַשׁ : plur. נְחָשִׁים: – 1. *divinazione* Nm 23,23; – 2. *presagio* Nm 24,1. †

I נָחָשׁ : cs. נְחַשׁ, plur. נְחָשִׁים: *serpente* Gn 3,1; נָ׳ שָׂרָף Dt 8,15, נָ׳ בָּרִחַ Is 27,1, נְ׳ נְחֹשֶׁת Nm 21,9.

II נָחָשׁ : nei n. l. עִיר נָ׳.

III נָחָשׁ : n. pr. m.

נַחְשׁוֹן : n. pr. m.

I נְחֹ֫שֶׁת : sf. נְחָשְׁתִּי, נְחֻשְׁתָּהּ, du. נְחֻשְׁתַּ֫יִם: *bronzo, oggetto di bronzo* Es 27,2, מֻצַק נְ׳ fusione del bronzo = bronzo fuso 1Re 7,16.

II * נְחֹ֫שֶׁת : sf. נְחֻשְׁתֵּךְ: senso inc. ➛ HAL: mestruazione (al. vulva, al. dissolutezza) Ez 16,36. †

נְחֻשְׁתָּא : n. pr. f.

נְחֻשְׁתָּן : nome di un serpente di bronzo 2Re 18,4. †

נחת : **qal**: impf. יֵחַת, תֵּחַת, יֵחֲתוּ (possibile confusione con חתת), וַתִּנְחַת: – 1. *scendere* Gb 17,16; 21,13; > – 2. *scendere*: c. עַל Ger 21,13; Sal 38,3b; – 3. attaccare > ~ *penetrare*, c. בְּ Prv 17,10. †

nif: pf. נִחֲתוּ: c. בְּ *penetrare* (in) Sal 38,3a. †

pi: pf. נִחַת, נִחֲתָה; inf. o imp. נַחֵת: – 1. *tendere*: un arco 2Sam 22,35; Sal 18,35; – 2. *spianare, pigiare*: zolle Sal 65,11. †

hif: imp. הַנְחַת: *far discendere* Gl 4,11 (➛ comm.). †

I **נַחַת** : *abbassamento* del braccio per colpire) Is 30,30. †

II **נַחַת** : *riposo* Qo 4,6.

III **נַחַת** : n. pr. m.

נְחִתִּים : txt. (➛ BHS) e senso inc. ? discesa 2Re 6,9. †

נטה : **qal**: pf. נָטָה, נָטְתָה, נָטִ(י)תִי, נָטוּ e נָטָיו (Q); impf. יִטֶּה, יֵט, וַיֵּט e וַיֶּט־, תִּטֶּה, וַתֵּט, אֵט (= hif.), וַיִּטּוּ, נִטֶּה; imp. נְטֵה; inf. cs. נְט(וֹ)ת, sf. נְט(וֹ)תִי; pt. נ(וֹ)טֶה, plur. sf. נוֹטֵיהֶם, pass. נָטוּי, f. נְטוּיָה, plur. נְטִיּוֹת (Q): – 1. *estendere, tendere* (si costruisce con diverse prep.); עוֹד יָדוֹ נְטוּיָה Is 5,25; c. acc. Es 15,12; c. acc. + עַל tendere qlcs. in direzione di Es 9,22; c. בְּ cosa + אֶל tendere qlcs. in direzione di Gs 8,18; *tendere*: la mano Is 5,25, collo Is 3,16, spada Ez 30,25, cordicella e piombino 2Re 21,13, tenda Gn 12,8; – 2. *inclinare, piegare*: il dorso Gn 49,15, cielo Sal 18,10; – 3. *estendersi*: ombra 2Re 20,10, torrente Nm 21,15; – 4. *deviare* Nm 20,17, c. מִן Gb 31,7;

nif: pf. נִטָּיוּ; impf. יִנָּטֶה, יִנָּטוּ: – 1. *essere teso*: corda Zc 1,16; – 2. *estendersi*: ombra Ger 6,4, palme Nm 24,6 (ma ➛ HAL). †

hif: pf. הִטָּה, הִטִּיתִי, הִטּוּ, הִטִּיתֶם, sf. הִטָּהוּ, הִטַּתּוּ (3a f.); impf. יַטֶּה, וַיַּט, תַּטֶּה, תַּט, אַט (= qal), וָאַט, יַטּוּ, sf. וַיַּטֵּהוּ, יַטֶּנּוּ, יַטֶּךָּ; imp. הַטֵּה e הַט, הַטִּי; inf. cs. הַטּ(וֹ)ת, sf. הַטֹּתָהּ; pt. מַטֶּה, plur. מַטִּים, cs. מַטֵּי: – 1. *tendere, estendere*: la mano Is 31,3, la tenda 2Sam 16,22; – 2. *inclinare, abbassare*: anfora Gn 24,14, cuore Gs 24,23, orecchio Sal 78,1; – 3. *estendersi* Am 2,8; – 4. *scostarsi* (intrans.) Is 30,11; – 5. *far deviare*: asino Nm 22,23, u. Is 44,20; > – 6. *deviare, falsare, storcere*: cammino Prv 17,23, il diritto Dt 16,19; – 7. *scartare, mettere da parte* Sal 27,9;

hof: pt. מֻטֶּה, plur. f. מֻטּוֹת: – 1. *essere disteso, spiegato* Is 8,8; – 2. *essere pervertito* Ez 9,9. †

נְטוֹפָתִי, נְטֹפָתִי : gntl. di נְטֹפָה.

* **נָטִיל** : plur. cs. נְטִילֵי: c. כֶּסֶף carico (d'argento) o pesatore (d'argento) Sof 1,11. †

* **נָטִיעַ** : plur. נְטִעִים: *pianta* Sal 144,12. †

נְטִיפָה : ➛ נְטִפָה.

* **נְטִישָׁה** : plur. נְטִישׁוֹת, sf. נְטִישׁוֹתֶיהָ: *tralcio* Is 18,5; Ger 5,10; 48,32. †

נטל : **qal**: pf. נָטַל; impf. יִטּוֹל; pt. נוֹטֵל: – 1. *imporre* Lam 3,28; – 2. *pesare* (al. sollevare) Is 40,15;

pi: impf. sf. וַיְנַטְּלֵם: *sollevare* Is 63,9. †

נֵ֫טֶל : *peso* Prv 27,3. †

נטע : **qal**: pf. נָטַע, (ה)נָֽטְעָ, נָטַעְתָּ/תִּי, נְטַעְתֶּם, sf. נְטַעְתָּם, נְטַעְתִּיהוּ e נְטַעְתִּיו; impf. (וַ)יִּטַּע, תִּטַּע, יִטְּעוּ, sf. וַיִּטָּעֵהוּ, וְתִטָּעֵמוֹ, וַתִּטָּעֶהָ; imp. נִטְעוּ; inf. לִנְט(וֹ)עַ e לָטַ֫עַת; pt. נוֹטֵעַ, נֹטַע (cs.?), plur. נֹטְעִים, pass. נָטוּעַ, plur. נְטוּעִים: *piantare*: ass. Is 65,22, c. acc.: vigna Dt 6,11, albero Nm 24,6, giardino Gn 2,8; Am 5,11, c. 2 acc. Is 5,2; metaf.: chiodo Qo 12,11, tenda Dn 11,45, popolo Ger 18,9, orecchio Sal 94,9;

nif: pf. נִטָּעוּ: *essere piantato* Is 40,24. †

נֶ֫טַע : נֶטַע, cs. נְטַע, sf. נִטְעֵךְ, plur. cs. נִטְעֵי: – 1. *piantagione* Is 5,7; – 2. *azione di piantare* Is 17,11; – 3. *pianta* Gb 14,9.

נְטָעִים : n. l.

נטף : **qal**: pf. נָֽטְפוּ; impf. תִּטֹּף, יִטְּפוּ, תִּטֹּפְנָה; pt. f. plur. נֹטְפוֹת: – 1. *stillare*: ass. Sal 68,9, c. acc.: sciogliersi in acqua Gdc 5,4; – 2. *gocciolare* (= scendere goccia a goccia): ass. Gb 29,22, c. acc.: mirra Ct 5,5;

hif: pf. הִטִּיפוּ; impf. תַּטִּיף, אַטִּף, יַטִּ(י)פוּ(ן), תַּטִּ(י)פוּ; imp. הַטֵּף; pt. מַטִּיף: – 1. *far colare* Am 9,13; – 2. metaf.: *parlare* (profeticamente) Mic 2,6.

נָטָף : *storace* (una specie di balsamo resinoso) Es 30,34. †

* **נֶ֫טֶף** : (al. *נָטָף): plur. cs. ־נִטְפֵי: *goccia* Gb 36,27. †

* **נְטִפָה** : plur. נְטִ(י)פוֹת: *pendaglio*, orecchino Gdc 8,26; Is 3,19. †

נְטֹפָה : n. l.

נטר : **qal**: pf. נָטָ֫רְתִּי; impf. יִטּוֹר e יִנְטוֹר, תִּטֹּר, אֶטּוֹר; pt. נוֹטֵר, plur. נֹטְרִים, f. נֹטֵרָה: – 1. *serbare, conservare*: rancore Ger 3,5, c. לְ Na 1,2, c. ־אֶת Lv 19,18; – 2. *essere a guardia, custodire*: vigna Ct 1,6.

נטשׁ : **qal**: pf. נָטַשׁ, נָטַשְׁתָּ e נָטַשְׁתָּה, sf. נְטָשָׁ֫נוּ, נְטַשְׁתַּ֫נִי; impf. יִטּ(וֹ)שׁ, נִטֹּשׁ, sf. יִטְּשֵׁנוּ, יִטְּשֵׁהוּ; imp. נְטוֹשׁ; pt. pass. plur. נְטֻשִׁים, f. נְטוּשָׁה: – 1. *lasciare, troncare*: una lite Prv 17,14, una faccenda (דָּבָר) 1Sam 10,2, Dio Dt 32,15; – 2. lasciar fare > *permettere* Gn 31,28; – 3. *lasciare incolto*: אֶרֶץ Es 23,11; – 4. *lasciare andare* = scatenarsi: spada Is 21,15; – 5. *lasciar cadere* (su): דָּמִים Os 12,15;

nif: pf. נִטְּשָׁה; impf. וַיִּנָּטְשׁוּ: – 1. *fare una scorreria*: esercito Gdc 15,9; – 2. *essere allentate*: corde Is 33,23; – 3. *giacere* Am 5,2;

pu: pf. נֻטָּשׁ: *essere abbandonato* Es 32,14. †

* **נִי** : Ez 27,32: txt. inc. ➛ comm.

נִיב : sf. נִיבוֹ: senso inc. ? frutto, prodotto: נִיב שְׂפָתָ֫יִם Is 57,19; Ml 1,12 ➛ comm. †

נֵיבָי : n. pr. m.

נִיד : נִיד שְׂפָתַי tremito delle mie labbra Gb 16,5. †

נִידָה : *scuotimento* (della testa, disprezzo) Lam 1,8. †

נָיוֹת : ➛ נָוֹת.

נִיחֹחַ, נִיחוֹחַ : sf. נִיחֹחִי, נִיחֹחֲכֶם, plur. sf. נִיחוֹחֵיהֶם: sempre nell'espressione רֵיחַ (הַ)נִּ׳ *soave fragranza* Gn 8,21; Lv 1,9.

נין : Sal 72,17 יְנִין: Q יִנּוֹן (= nif.) *propagarsi*, K יָנִין (hif.): *crescere*. †

נִין : sf. נִינִי: *posterità* Gn 21,23.

נִינְוֵה : n. l. *Ninive*.

נָיס : Q נָס: *fuggiasco, fuga* Ger 48,44. †

נִיסָן : nome di mese: *Nisan* Est 3,7; Ne 2,1. †

נִיצוֹץ : *scintilla* Is 1,31. †

ניר : **qal**: imp. נִירוּ: *dissodare* Ger 4,3; Os 10,12. †

I **נִיר** : *lampada* 1Re 11,36; Prv 21,4 נֵר, ➛ anche נֵר.

II **נִיר** : *campo dissodato* Ger 4,3; Os 10,12; Prv 13,23.

* **נֵירִי** : 2Sam 22,29 ➛ I נֵר.

נִירָם : Nm 21,30 ➛ HAL: ירם o רמה o ירה.

נכא : **nif**: pf. נִכְּאוּ: *essere colpito*, c. מִן essere cacciato da (ricevendo dei colpi) Gb 30,8. †

* **נָכָא** : plur. נְכָאִים: *costernato* Is 16,7. †

* **נָכֵא** : f. נְכֵאָה: *abbattuto*: רוּחַ Prv 15,13; 17,22; 18,14. †

נְכֹאת : *laudano* (resina proveniente dal cisto) Gn 37,25; 43,11. †

נֶכֶד : sf. נֶכְדִּי: *discendenza* Gn 21,23; Is 14,22; Gb 18,19. †

נכה : **nif**: pf. נִכָּה: *essere colpito* 2Sam 11,15. †

pu: נֻכָּה, נֻכּוּ: *essere colpito* Es 9,31s. †

hif: pf. הִכָּה, הִכִּיתָ(ה), הִכֵּיתִי, הִכּוּ, הִכִּיתֶם, sf. הִכָּנִי, הִכָּם, הִכִּיתוֹ, הִכִּתִיךָ, הִכּוּנִי, הִכּוּם; impf. (וַ)יַּכֶּה, (וַ)יַּךְ, וַתַּךְ, תַּכֶּה, (וָ)אַכֶּה, וָאַךְ, (וַ)יַּכּוּ, נַכֶּה, sf. יַכֵּהוּ, וַיַּכּוֹ, יַכְכָה, יַכֶּכָּה, תַּכֶּנּוּ, אַכֶּנּוּ; imp. הַכֵּה, הַךְ, הַכּוּ, sf. הַכֵּינִי, הַכֻּהוּ; inf. ass. הַכֵּה e הַכּוֹת, cs. הַכּוֹת, sf. הַכּוֹתִי, הַכּוֹתָם; pt. מַכֶּה, cs. מַכֵּה־, plur. מַכִּים, sf. מַכֵּהוּ: – 1. *battere, colpire* (> secondo il ctxt. *ferire, uccidere*): un'asina Nm 22,23, leone (= uccidere) 1Sam 17,35, roccia Es 17,6, u. (con un colpo di fionda) 1Sam 17,49, רֵעַ Dt 27,24, u. Ne 13,25, וַיַּךְ מַכָּה Nm 11,33, וַיַּכּוּ כַף battere le mani = applaudire 2Re 11,12; – 2. *battere*: militarmente Gdc 1,8; 2Re 8,28; – 3. *abbattere* = demolire Zc 9,4; – 4. metaf. *colpire*: sogg. il sole Sal 121,6; battere con la lingua = calunniare Ger 18,18; – 5. mettere: radici Os 14,6;

hof: pf. הֻכָּה e הוּכָּה, הֻכְּתָה, הֻכֵּיתִי; impf. וַיֻּכּוּ, תֻּכּוּ; pt. מֻכֶּה, cs. מֻכֵּה, plur. מֻכִּים, cs. מֻכֵּי, f. מֻכָּה: *essere colpito, battuto > ucciso* Es 5,14, מֻכֵּה חֶרֶב Ger 18,21, מֻכֵּה אֱלֹהִים Is 53,4; città Ez 33,21, erba Sal 102,5.

* **נָכֶה** : cs. נְכֵה־, plur. נֵכִים: – 1. *storpio* 2Sam 4,4; – 2. *abbattuto*: רוּחַ Is 66,2.

נְכֹה, נְכוֹ : n. pr. m. *Necao*.

I **נָכוֹן** : *colpo*: ? del piede Gb 12,5. †

II **נָכוֹן** : n. pr. m.

נֹכַח : sf. נִכְחוֹ: *davanti, di fronte a*: – 1. Es 14,2; Gdc 18,6; נִכְחוֹ יֵצְאוּ usciranno dal (portico) opposto Ez 46,9; – 2. con prep.: אֶל־נֹכַח ~ in direzione di Nm 19,4, לְנֹכַח in vista di Gn 30,38, עַד־נֹכַח fino di fronte a Gdc 20,43.

* נָכֹחַ : sf. נְכֹחוֹ, plur. נְכֹחִים, f. נְכֹחָה, plur. נְכֹחוֹת: agg. *diritto,* sost. *rettitudine*: via Is 57,2, parole Prv 8,9, causa 2Sam 15,3.

נכל : **qal**: pt. נוֹכֵל: *truffare* Ml 1,14. †

pi: pf. נִכְּלוּ: c. לְ *ingannare, sedurre* Nm 25,18. †

hitp: impf. וַיִּתְנַכְּלוּ; inf. הִתְנַכֵּל: *complottare*: c. acc. Gn 37,18, c. בְּ Sal 105,25. †

נֵכֶל : *astuzia* Nm 25,18. †

נְכָסִים : *mezzi, risorse* Qo 5,18.

I נכר : [**qal**: impf. sf וָאֶכְּרֶהָ, ➛ II כרה];

nif: pf. נִכְּרוּ; impf. יִנָּכֵר: – 1. *identificare* Lam 4,8; – 2. *rendersi irriconoscibile* > *mascherarsi* Prv 26,24. †

pi: pf. נִכַּר; impf. יְנַכְּרוּ, תְּנַכְּרוּ: senso generale ~ *considerare, trattare come straniero* > *fare una distinzione*: – 1. "alienare" Ger 19,4; – 2. abbandonare 1Sam 23,7; – 3. interpretare Gb 21,29; – 4. distinguere (tra) Gb 34,19; – 5. ingannarsi Dt 32,27;

hif: pf. הִכִּיר, הִכִּירוּ, sf. הִכִּירוֹ, הִכִּ(י)רֻהוּ; impf. יַכִּיר, וַיַּכֵּר, sf. וַיַּכִּירָהּ, וַיַּכִּירֵהוּ; imp. הַכֶּר־; inf. ass. הַכֵּר־, sf. הַכִּירֵנִי; pt. מַכִּיר, plur. מַכִּירִים, sf. מַכִּירֵךְ: – 1. *riconoscere* 1Re 18,7; Gb 7,10; – 2. *distinguere* Gn 31,32; – 3. c. לְ + inf. *sapere* Ne 13,24;

hitp: impf. יִתְנַכֵּר, וַיִּתְנַכֵּר־; pt. f. מִתְנַכֵּרָה: – 1. *fare l'estraneo* Gn 42,7; – 2. *non farsi riconoscere* 1Re 14,5s; – 3. *farsi (ri)conoscere* Prv 20,11. †

? II נכר : ➛ HAL: variante di II כרה: **qal**: impf. sf. וָאֶכְּרֶהָ: *acquistare* Os 3,2. †

נֵכֶר : *disgrazia* Gb 31,3. †

* נֹכֶר : sf. נָכְרוֹ: *sventura* Abd 12. †

נֵכָר : cs. נֵכַר־: *straniero*: בֶּן־נֵכָר Gn 17,12, אֵל נ׳ Dt 32,12, אַדְמַת נ׳ Sal 137,4.

נָכְרִי : plur. נָכְרִים, f. נָכְרִיָּה, plur. נָכְרִיּוֹת: straniero: אִישׁ נ׳ Dt 17,15, אֶרֶץ נָכְרִיָּה Es 2,22; sost. נָכְרִים Lam 5,2, נָכְרִיָּה Prv 2,16.

* נְכֹת : sf. נְכֹתֹה: *tesoro*: בֵּית נְכֹתֹה ~ deposito, ? arsenale 2Re 20,13; Is 39,2. †

נלה : Is 33,1 כְּנַלֹּתְךָ: txt. inc. ➛ comm. e BHS. †

נְמִבְזָה : 1Sam 15,9: txt. inc. ➛ HAL e BHS.

נְמוּאֵל : n. pr. m.

נְמוּאֵלִי : gntl. di נְמוּאֵל.

נְמָלָה : *formica* Prv 6,6; 30,25. †

נָמֵס : 1Sam 15,9: txt. inc. ➛ HAL e BHS.

נָמֵר : plur. נְמֵרִים pantera o leopardo Is 11,6.

נִמְר(וֹ)ד : n. pr. m.

נִמְרָה : n. l.

נִמְרִים : n. reg.

נִמְשִׁי : n. pr. m.

נֵס : sf. נִסִּי: – 1. *segnale* (fisso), pertica (drizzata) Is 30,17; – 2. *segno* (militare), "stendardo" Is 31,9; – 3. יהוה נִסִּי Es 17,15.

נִסְבָּה : Ez 41,7, ➛ comm.

נְסִבָּה : ~ mezzo indiretto, ripiego 2Cr 10,15. †

* נסג : per le forme apparenti di נסג ➛ סוג.

נסה : **nif**: pf. נִסָּה, נִסְּתָה, נִסֵּיתִי: c. inf. *rischiare di, provare a* Dt 28,56.

pi: pf. נִסָּה, נִסְּתָה, נִסִּיתִי, sf. נִסָּהוּ, נִסִּיתוֹ, נִסּוּנִי; impf. אֲנַסֶּה, יְנַסּוּ, תְּנַסּוּ(ן), sf. יְנַסֵּם, אֲנַסְּכָה; imp. נַס, sf. נַסֵּנִי; inf. cs. נַסּוֹת, sf. נַסֹּ(ו)תוֹ; pt. מְנַסֶּה: – 1. *fare una prova*: c. בְּ Gdc 6,39; – 2. *mettere alla prova*: c. acc. (sogg. Dio) Es 20,20, (sogg. u.) Es 17,2.

נָסָה : Sal 4,7, ? leggere נשׂא, ➛ comm.

נסח : **qal**: impf. יִסַּח, יִסְחוּ, sf. יִסָּחֲךָ: – 1. *strappare* Sal 52,7; Prv 2,22; > – 2. abbattere: casa = abbattere una tenda Prv 15,25. †

nif: pf. נִסַּחְתֶּם: *essere strappato* Dt 28,63.

I * נָסִיךְ : sf. נְסִיכָם, plur. sf. נְסִיכֵיהֶם: – 1. *libagione* Dt 32,38; – 2. *immagine di metallo fuso* Dn 11,8. †

II * נָסִיךְ : plur. cs. נְסִיכֵי, sf. נְסִיכֵימוֹ, נְסִיכֵיהֶם: *capo* Sal 83,12.

I נסך : **qal**: pf. נָסַךְ, נָסַכְתִּי; impf. יִסְּכוּ; inf. cs. נְסֹךְ: – 1.*versare*: vino Os 9,4, רוּחַ Is 29,10; – 2. *fondere*: una statua Is 40,19; – 3. *consacrare*: un re Sal 2,6;

pi: impf. וַיְנַסֵּךְ: c. acc. *fare una libagione* di 1Cr 11,18. †

hif: pf. הִסִּיכוּ; impf. וַיַּסֵּךְ, אַסִּיךְ, וַיַּסִּיכוּ; imp. הַסֵּךְ; inf. ass. הַסֵּ(י)ךְ, cs. לְהַסֵּךְ: *fare una libagione*: נֶסֶךְ Gn 35,14, נְסָכִים Ger 7,18, מַיִם 2Sam 23,16;

hof: impf. יֻסַּךְ: *essere versato in libagione* Is 25,29; 37,16. †

II נסך : **qal**: pt. pass. f. נְסוּכָה: *tessere* Is 25,7. †

nif: נִסַּכְתִּי: *essere intessuto* Prv 8,23. †

נֵסֶךְ, נֶסֶךְ : sf. נִסְכּוֹ e נִסְכָּה, plur. נְסָכִים, sf. נְסָכֶיהָ, נִסְכֵּ(י)הֶם: – 1. *libagione* Nm 15,5, הִסִּיךְ נ׳ Gn 35,14; – 2. *immagine di metallo* fuso Is 41,29.

I נסס : **qal**: pt. נֹסֵס: senso inc., ? scoraggiarsi ➛ comm.

II נסס: **hitpo**: inf. הִתְנוֹסֵס; pt. f. plur. מִתְנוֹסְסוֹת: senso inc.: – 1. radunarsi attorno allo stendardo (al. ~ fuggire ➛ נוס) Sal 60,6; – 2. Zc 9,16, senso inc.: essere visibile come un segnale, al. ➛ נצץ scintillare. †

נסע : **qal**: pf. נָסַע, נָסְעוּ; impf. (וַ)יִּסַּע, יִסְעוּ, יִסָּעוּ, נִסַּע, (וְ)נִסְעָה, sf. יִסָּעֵם; imp. סְעוּ; inf. ass. נָסוֹעַ, cs. נְסֹעַ, sf. נָסְעָם; pt. נֹסֵעַ, plur. נֹסְעִים: – 1. *strappare*: il piuolo di una tenda Is 33,20; > – 2. *mettersi in cammino, levare l'accampamento*: nomadi Gn 33,12, esercito 2Re 3,27; – 3. metaf. alzarsi: vento Nm 11,31;

nif: pf. נִסַּע: *essere divelto* Is 38,12; Gb 4,21. †

hif: impf. (וַ)יַּסַּע, תַּסִּיעַ, תַּסִּיעִי, וַיַּסִּעוּ; pt. מַסִּיעַ: *spostare*: – 1. *strappare*: albero Gb 19,10; – 2. *estrarre* : pietra 1Re 5,31; – 3. *mettere da parte*: vaso 2Re 4,4; – 4. *far partire*: popolo Sal 78,52, vento Sal 78,26.

נִסְרֹךְ : n. pr. m.

נֵעָה : n. l.

נֹעָה : n. pr. f.

נָעֲוַת : 1Sam 20,30: ➛ עוה nif.

נְעוּרִים : sf. נְעוּרַי e נְעֻרַי, נְעֻרָיו, נְעוּרַיִכִי, נְעוּרֵיהֶם: – 1. (tempo della) *giovinezza* 1Sam 12,2, אֵשֶׁת נְעוּרִים Is 54,6; – 2. giovinezza = tempo in cui una d. non è ancora sposata Ger 2,2, בַּעַל נ׳ il marito di una d. non ancora sposata, fino a quel momento Gl 1,8.

נְעִיאֵל : n. l.

נָעִים : cs. נְעִים, plur. נְעִ(י)מִ(י)ם, f. נְעִמוֹת: – 1. *gentile, soave* Prv 23,8; Sal 133,1; – 2. *bello, grazioso* Ct 1,16; – 3. sost. *delizia* Gb 36,11.

נעל : **qal**: pf. נָעַל; impf. sf. וָאֶנְעֲלֵךְ; imp. נְעֹל; pt. pass. נָעוּל, f. plur. נְעֻלוֹת: – 1. c. 2 acc. *mettere i sandali* a qlc. Ez 16,10; – 2. *chiudere*: porta Gdc 3,23;

hif: impf. sf. וַיַּנְעִלוּם: c. acc. *mettere i sandali* a qlc. 2Cr 28,15. †

נַעַל : sf. נַעַלְךָ, נַעֲלוֹ, du. נַעֲלַיִם, plur. נְעָלוֹת e נְעָלִים, sf. נַעֲלֵיכֶם, נְעָלָיו: *sandalo* Is 5,27; Am 2,6.

נעם : **qal**: pf. נָעֵמָה, נָעַמְתְּ, נָעַמְתָּ, נָעֵמוּ; impf. יִנְעָם: – 1. *essere dolce, delizioso* Prv 2,10; – 2. andare bene Prv 24,25; – 3. *affascinante, piacevole* Ct 7,7.

* **נַעַם** : נָעַם : n. pr. m.

נֹעַם : *gentilezza, amabilità*: אִמְרֵי נ׳ Prv 15,26, > bellezza Sal 27,4.

I **נַעֲמָה** : n. pr. f.

II **נַעֲמָה** : n. l.

נָעֳמִי : (si può pronunciare sia na'omi sia no'omi) n. pr. f. *Noemi, Naomi*.

נַעֲמִי : gntl. di נַעֲמָן.

נַעֲמָן : n. pr. m.: *Naaman*.

נַעֲמָנִים : piante/giardini deliziosi Is 17,10, ➛ comm.

נַעֲמָתִי : gntl. di II נַעֲמָה.

נַעֲצוּץ : plur. נַעֲצוּצִים: varietà di pianta spinosa Is 7,19; 55,13. †

I **נער** : **qal**: pf. נָעֲרוּ *ruggire* Ger 51,38.

II **נער** : **qal**: pf. נָעַרְתִּי; pt. נֹעֵר, pass. נָעוּר: *scuotere*: le mani in segno di rifiuto Is 33,15, vestito Ne 5,13, foglie Is 33,9. †

nif: pf. נִנְעַרְתִּי; impf. אִנָּעֵר, יִנָּעֲרוּ: – 1. *essere scosso* (= rigettato) Sal 109,23; Gb 38,13; – 2. *svincolarsi* (scuotendosi) Gdc 16,20. †

pi: pf. נִעֵר; impf. יְנַעֵר: scuotere (per sbarazzarsi di qlcs. o di qlc.) Es 14,27; Sal 136,15; Ne 5,13. †

hitp: imp. הִתְנַעֲרִי: *liberarsi* (scuotendosi) Is 52,2. †

נַעַר : sf. נַעֲרוֹ, plur. נְעָרִים, cs. נַעֲרֵי, sf. נַעֲרֵיהֶם: – 1. *ragazzo, giovane*: bambino Es 2,6, di 17 anni Gn 37,2, capace di combattere 2Sam 18,5; – 2. *servo* 2Sam 13,17; Ne 4,16; – 3. הַנְּעָרִים i giovani e le giovani Gb 1,19; – 4. Zc 11,16: txt.! ➛ HAL e comm.

נַעֲרָ : Q נַעֲרָה: *ragazza* Gn 24,14; Dt 22,15.

נֹעַר : *gioventù* Gb 33,25.

I נַעֲרָה : plur. נְעָרוֹת, cs. נַעֲרוֹת, sf. נַעֲרוֹתֶיךָ: – 1. *ragazza* 1Re 1,2; Am 2,7 ➛ comm.; – 2. *giovane d.* (da poco sposata) Gdc 19,3, giovane vedova Rt 2,6; – 3. *serva* Prv 9,3.

II נַעֲרָה : n. pr. f.

III * נַעֲרָה : loc. נַעֲרָתָה: n. l.

* נְעֻרוֹת : sf. נְעֻרֹתֵיהֶם: *gioventù* Ger 32,30. †

נַעֲרַי : n. pr. m.

נְעַרְיָה : n. pr. m.

נַעֲרָן : n. l.

נְעֹרֶת: *stoppa* Gdc 16,9; Is 1,31. †

נַעֲרָתָה : ➛ III *נַעֲרָה.

נֹף : n. l. *Menfi.*

נֶפֶג : n. pr. m.

I * נָפָה : cs. נָפַת(!): *vaglio* Is 30,28. †

II * נָפָה : cs. נָפַת(!), plur. cs. נָפוֹת: terreno elevato, ~ *cresta* Gs 11,2; 12,23; 1Re 4,11. †

נְפוּסִים Q, K נְפִיסִים : gntl. di נָפִישׁ.

נְפוּשְׁסִים : Ne 7,52 ➛ נְפוּסִים.

נפח : **qal**: pf. נָפַחְתִּי, נָפְחָה; impf. וַיִּפַּח; imp. פְּחִי; inf. cs. (לְ)פַחַת; pt. נֹפֵחַ, pass. נָפוּחַ: – 1. *soffiare*: c. acc. Gn 2,7, c. בְּ (su) Ez 37,9, (contro) Ag 1,9, c. עַל (contro) Ez 22,20; – 2. סִיר נָפוּחַ lett. caldaia soffiata = su cui si è soffiato, cioè ~ *caldaia ribollente* perché si è soffiato sul fuoco su cui si trova Ger 1,13, cf. Gb 41,12; – 3. *ansimare* Ger 15,9;

pu: pf. נֻפַּח: *essere attizzato* Gb 20,26. †

hif: pf. הִפַּחְתֶּם, הִפָּחְתִּי: c. נֶפֶשׁ ~ far rendere l'anima Gb 31,39; *soffiare* (in segno di disprezzo) Ml 1,13. †

נֹפַח : ? n. l. ➛ HAL.

נְפִ(י)לִים : *giganti* Gn 6,4. †

נְפִיסִים : K Esd 2,50 ➛ נְפוּסִים. †

נָפִישׁ : n. pr. m.

נֹפֶךְ : varietà di pietra fine, tradiz. malachite Es 28,18.

נפל : **qal**: pf. נָפַל, נָפְלָה, נָפַלְתָּ; impf. (וַ)יִּפֹּל, אֶפֹּל, יִפְּלוּ, יִפֹּלוּ, תִּפֹּלְנָה, נִפְּלָה; imp. נִפְלוּ; inf. ass. נָפוֹל, cs. נְפֹל > לִנְפֹּל, sf. נָפְלוֹ e נִפְלוֹ; pt. נֹפֵל, f. נֹפֶלֶת: – 1. *cadere*: mura Gs 6,5, re 2Re 1,2, animale Dt 22,4, albero Qo 11,3, sorte Gdc 18,1, fuoco 1Re 18,38; – 2. cadere = *morire* Gdc 5,27, c. בְּיַד per mano di 2Sam 21,22; – 3. נָ׳ = prostrarsi Gb 1,20, נָ׳ אַרְצָה Gdc 13,20, נָ׳ עַל פָּנָיו 2Sam 9,6, נָ׳ עַל רַגְלָיו ai piedi di 1Sam 25,24; – 4. נָ׳ = cadere su = *attaccare*: ass. o c. אֶל o בְּ, c. עַל Ger 48,32; – 5. נָ׳ בְּיַד cadere in potere di Lam 1,7;

pilp: pf. נִפְלַל Ez 28,23, txt.! leggere נָפַל;

hif: pf. הִפִּיל, הִפִּילוּ, הִפַּלְנוּ, sf. הִפִּילוֹ, הִפַּלְתָּם; impf. יַפִּיל, וַיַּפֵּל, יַפִּילוּ(ן), נַפִּילָה, sf. יַפִּלֵם; imp. הַפִּילוּ; inf. לְהַפִּיל e לַנְפִּל; pt. מַפִּיל, plur. מַפִּילִים: – 1. *far cadere*: albero 2Re 3,19, spada Ez 30,22; – 2. far cadere = *far morire*: בַּחֶרֶב 2Re 19,7; – 3. far cadere = *abbattere*: qlcs. Sal 37,14; – 4. c. תְּחִנָּה לִפְנֵי presentare una supplica Ger 38,26; – 5. lasciar cadere = *trascurare*: parola

1Sam 3,19, ordine Est 6,10; – 6. c. גּוֹרָל gettare la sorte Is 34,17; – 7. dare alla luce, generare Is 26,19;

hitp: pf. הִתְנַפַּלְתִּי; impf. וָאֶתְנַפַּל; inf. cs. לְהִתְנַפֵּל; pt. מִתְנַפֵּל: – 1. *essere prostrato* Esd 10,1; – 2. *piombare addosso* (a), *attaccare*: c. עַל Gn 43,18.

נֵפֶל : *aborto* Sal 58,9; Gb 3,16; Qo 6,3. †

I **נפץ** : **qal**: inf. ass. נָפוֹץ; pt. pass. נָפוּץ: *spezzare, rompere* Gdc 7,19; Ger 22,28. †

pi: pf. נִפֵּץ, נִפַּצְתִּי, sf. נִפַּצְתִּים; impf. יְנַפְּצוּ, sf. תְּנַפְּצֵם; inf. נַפֵּץ: – 1. *sfracellare*: ogg. Babilonia Ger 51,20, bambini Sal 137,9; – 2. *sfasciare*: zattere 1Re 5,23 (o II נפץ);

pu: pt. plur. f. מְנֻפָּצוֹת: *essere polverizzate*: pietre Is 27,9. †

II **נפץ** : **qal**: pf. נָפַץ, נָפְצָה, נָפְצוּ: *disperdersi* 1Sam 13,11; Is 33,3; ~ "sciamare" Gn 9,19. †

נֶפֶץ : *picchiettio*: della pioggia Is 30,30. †

נפשׁ : **nif**: impf. יִנָּפֵשׁ, וַיִּנָּפַשׁ: *riprendere fiato* Es 23,12; 31,17; 2Sam 16,14. †

נֶפֶשׁ : נֶפֶשׁ, sf. נַפְשִׁי, נַפְשֵׁנוּ, plur. נְפָשִׁים e נְפָשׁ(וֹ)ת, cs. נַפְשׁ(וֹ)ת, sf. נַפְשֹׁתֵיכֶם: ➛ HAL e teol. bibl.: – 1. *gola* Qo 6,7; – 2. *collo*: עַד־נֶ' Gio 2,6; – 3. *soffio* 1Re 17,21s (o "vita" ➛ nº 6), Gb 41,13; – 4. *la persona, gli uomini, qualcuno*: נֶ' חַיָּה Gn 1,20, נְפָשׁוֹת Lv 27,2, כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתוֹ Gn 36,6; קָנָה נֶ' acquistare qlc. (= uno schiavo) Lv 22,11; כָּל־נֶ' comprare tutti Gn 46,15; – 5. *persona, personalità, l'io*: נַפְשִׁי = io stesso Gdc 5,21, שְׁמֹר נַפְשְׁךָ veglia su di te Dt 4,9; נֶ': בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יהוה = la mia persona Sal 103,1; רָדַף אוֹיֵב נַפְשִׁי un nemico mi perseguita (o perseguita la mia vita, ➛ nº 6) Sal 143,3; אִם יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם se è secondo il vostro desiderio Gn 23,8; – 6. *vita* Gb 2,6; מַלְּטִי אֶת־נַפְשֵׁךְ salva la tua vita 1Re 1,12; – 7. *anima*: in quasi tutti i casi si può sostituire la parola "anima" con "vita" o con un'espressione personale, ➛ nº 5; צָמְאָה נַפְשִׁי tradiz. la mia anima ha sete = ho sete Sal 42,3; וְהִיא מָרַת נֶ' essa, con l'anima amara = essa, piena di amarezza 1Sam 1,10; – 8. *un morto, un defunto*: נֶפֶשׁ מֵת Lv 21,11; טְמֵא־נֶ' impuro per il contatto con un cadavere Lv 22,4.

* **נֶפֶת** : נֶפֶת: senso inc., ? regione collinosa Gs 17,11. †

נֹפֶת : *miele* Prv 5,3.

נֶפְתּוֹחַ : n. l.

נַפְתֻּחִי : gntl. di נֶפְתּוֹחַ.

* **נַפְתּוּלִים** : cs. נַפְתּוּלֵי: *legami, intrecci* Gn 30,8. †

נַפְתָּלִי: n. pr. m. e n. tr.

I **נֵץ** : sf. נִצָּה, plur. נִצָּנִים: *fiore* Gn 40,10; Ct 2,12.

II **נֵץ** : *falco* Lv 11,16; Dt 14,15; Gb 39,26. †

נצא : **qal**: inf. ass. נָצֹא Ger 48,9: txt.: ➛ BHS, HAL e comm. †

I **נצב** : **nif**: pf. נִצַּב, נִצַּבְתָּ, נִצְּבוּ, נִצְּבָה; pt. נִצָּב, plur. נִצָּבִים, f. נִצֶּבֶת, plur. נִצָּבוֹת: – 1. c. עַל *stare, mettersi davanti* Es 7,15; Am 9,1, c. לִפְנֵי Dt 29,9, c. עִם 1Sam 1,26; – 2. *essere messo*: c. עַל su, al di

sopra: 1Sam 22,9; pt. ~ *prefetto* 1Re 4,5; – 3. *starsene*: Sal 39,6;

hif: pf. הִצִּיב, הִצַּבְתָּ, הִצִּיבוּ; impf. יַצִּב, יַצֵּב, וַיַּצֶּב־, sf. וַיַּצִּיבֵנִי; imp. הַצִּיבִי; inf. cs. הַצִּיב; pt. מַצִּיב: – 1. *porre, mettere* un altare Gn 33,20, un mucchio di pietre 2Sam 18,17, dominio 1Cr 18,3, porte Gs 6,26; – 2. *stabilire*: un confine Dt 32,8;

hof: pf. הֻצַּב; pt. מֻצָּב: *essere posto* Gn 28,12; Na 2,8 ➛ comm.

II נצב (cf. HAL) : **nif**: pf. f. נִצָּבָה: *essere sfinito* Zc 11,16. †

I נְצָב : ➛ I נצב nif. nº 2, pt.

II נִצָּב : *elsa* (di una spada) Gdc 3,22. †

נְצִבֵי : 1Sam 10,5, ➛ I נְצִיב.

נצג : **hif**: pf. sf. הִצִּיגָנוּ: K הִצִּיגֻנוּ, Q הִצִּגְנִי, ➛ יצג e gramm.

I נצה : **nif**: impf. יִנָּצוּ; pt. plur. נִצִּים: *rissare* Es 2,13;

hif: pf. הִצּוּ; inf. sf. הַצֹּתָם, הַצּוֹתוֹ: *combattere*: c. אֵת Sal 60,2, c. עַל Nm 26,9. †

II נצה : **qal**: impf. תִּצֶּינָה: *essere distrutto* Ger 4,7 (al. Lam 4,15 נָצוּ ➛ נוץ).†

nif: pf. cong. נִצְּתָה per נִצְּתוּ; pt. plur. נִצִּים: *essere ridotto in un cumulo di rovine*: città 2Re 19,25; – 2. *essere devastato*: la terra Ger 2,15.

נִצָּה : sf. נִצָּתוֹ: *fioritura* Is 18,5; Gb 15,33. †

I * נֹצָה : Lv 1,16 ➛ *נוֹצָה.

II נֹצָה : *falco* Gb 39,13. †

נְצֻרָה : txt. e senso inc., ? posto di guardia: c. עִיר Is 1,8, ➛ comm. †

נְצוּרִים : Is 65,4, tradiz. luoghi nascosti, ➛ comm. †

נצח : **nif**: pt. f. נִצַּחַת: ~ *continuare, prolungare* Ger 8,5. †

pi: inf. לְנַצֵּחַ; pt. מְנַצֵּחַ, plur. מְנַצְּחִים: – 1. *sorvegliare, ispezionare* Esd 3,8; – 2. לַמְנַצֵּחַ: termine tecnico nel titolo dei salmi; senso inc. (➛ comm.), tradiz. *maestro* (del coro) Sal 4,1 ecc.

I נֵצַח, נֶצַח : sf. נִצְחִי, plur. נְצָחִים: – 1. *durata* > *per sempre*: נֶצַח Am 1,11, עַד־נֶצַח Sal 49,20, לָנֶצַח Sal 9,7, לְנֵצַח נְצָחִים Is 34,10, הָיָה נֶ׳ Ger 15,18; – 2. *gloria*: נֵ׳ יִשְׂרָאֵל 1Sam 15,29.

II * נֵצַח : sf. נִצְחָם: *succo, umore* Is 63,3.6. †

I נְצִיב : – 1. *prefetto*, o (HAL) *posto di guardia* 1Sam 13,3; – 2. *colonna* (di sale) Gn 19,26.

II נְצִיב : n. l.

נְצִיחַ : n. pr. m.

* נָצִיר : Q נְצוּרֵי Is 49,6, ➛ נצר.

נצל : **nif**: pf. נִצַּלְנוּ; impf. יִנָּצֵל, אִנָּצְלָה, יִנָּצְלוּ; imp. הִנָּצֵל; inf. הִנָּצֵל: – 1. *essere salvo, scampare* 2Re 19,11; Am 3,12; – 2. *salvarsi, sottrarsi* Dt 23,16;

pi: pf. נִצַּלְתֶּם; impf. יְנַצְּלוּ: – 1. *salvare* Ez 14,14; – 2. c. acc. *spogliare* Es 3,22;

hif: pf. הִצִּיל, הִצַּלְתִּי, הִצִּילוּ, sf. הִצִּ(י)לַנִי, הִצִּילָם; impf. יַצִּיל, (וַ)יַּצֵּל, sf. יַצִּילְךָ, וַיַּצִּ(י)לֵהוּ; imp. הַצֵּל,

הַצִּילָה, sf. הַצִּילֵנִי; inf. ass. הַצֵּל, cs. הַצִּיל, sf. הַצִּילוֹ; pt. מַצִּיל: – 1. *strappare* 1Sam 17,35, > rubare Gn 31,9; – 2. *salvare, liberare*: ass. Is 50,2, וְאֵין מַצִּיל senza che alcuno lo salvi Sal 7,3; c. acc. נַפְשׁוֹ salvare la vita, salvarsi; c. acc. + מִיַּד־מִן Gn 32,12; c. לְ (= acc.) Gio 4,6;

hof: pt. מֻצָּל: *strappato via* Am 4,11; Zc 3,2. †

hitp: impf. וַיִּתְנַצְּלוּ: c. acc. *sbarazzarsi* Es 33,6. †

נִצָּנִים : Ct 2,12, ➛ I נֵץ.

נצע : hif. e hof. ➛ יצע.

נצץ : **qal**: pt. plur. נֹצְצִים: *splendere* Ez 1,7. †

hif: pf. הֵנֵצוּ *fiorire* Ct 6,11 (? Qo 12,5; impf. יָנֵאץ = יָנֵץ, ➛ comm.). †

נצר : **qal**: pf. נָצְרוּ, נָצַרְתִּי, sf. נְצָרָתַם; impf. יִצֹּר, אֶצֹּר e יִצְּרוּ e יִנְצְרוּ, תִּצֹּרְנָה, sf. יִצְּרֶנְהוּ, אֶצְּרֶנָּה, אֶצְּרָה e אֶצְרָה, תִּנְצְרֵנִי, יִנְצְרֵנִי, יִצְּרוּנִי, תִּצְּרֶךָּ, תִּצְּרֵהוּ, תִּנְצְרֶכָּה, אֶצָּרְךָ; imp. נְצֹר, נִצְּרָה (c. dageš dirimens), sf. נִצְּרֶהָ (idem); inf. ass. נָצוֹר, cs. נְצֹר; pt. נֹ(וֹ)צֵר, plur. נֹ(וֹ)צְרִים, sf. נֹצְרָהּ, pass. נָצוּר, plur. נְצוּרִים, cs. נְצוּרֵי, f. נְצוּרָה, cs. נְצֻרַת, plur. נְצֻרוֹת: – 1. *fare, montare la guardia* Na 2,2; – 2. *custodire, proteggere* Sal 25,21, c. מִן Sal 12,8; – 3. *conservare* (osservare): חֶסֶד Es 34,7, מִצְוֹת Sal 119,115; – 4. *assediare* Ger 4,16; – 5. נָצוּר = custodito Ez 6,12; נְצוּרָה Is 1,8 ➛ comm.

נֵצֶר : – 1. *germoglio* Is 11,1; Dn 11,7; – 2. Is 14,19, txt. e senso inc. ➛ HAL e comm.

נִצְּרָה : ➛ נצר qal imp.

נקב : **qal**: pf. נָקַבְתָּ, sf. נְקָבָהּ; impf. וַיִּקֹּב, יִקָּב־, sf. יִקְּבֵהוּ, יִקְּבֻנוּ; imp. נָקְבָה; pt. נֹקֵב, pass. נָקוּב, plur. cs. נְקֻבֵי: – 1. *fare un buco, trafiggere* 1Re 12,10; – 2. *fissare*: un nome Is 62,2, > essere notabile Am 6,1; fissare un salario Gn 30,28; – 3. *maledire* Gb 3,8, c. שֵׁם־י׳ Lv 24,16;

nif: נִקְּבוּ: *essere designato* Nm 1,17.

I **נֶקֶב** : senso inc., indica un lavoro di oreficeria Ez 28,13. †

II **נֶקֶב** : n. l.

נְקֵבָה : *femmina*: essere umano Gn 1,27, animale Gn 6,19.

נָקֹד : plur. נְקֻדִּים, f. plur. נְקֻדּוֹת *chiazzato* Gn 30,32.

נֹקֵד : plur. נֹקְדִים: pastore, allevatore 2Re 3,4; Am 1,1. †

* **נְקֻדָּה** : plur. נְקֻדּוֹת: pendaglio, orecchino in forma di perla (d'argento) Ct 1,11. †

נִקֻּדִים: – 1. *briciole*: di pane Gs 9,5.12; – 2. un tipo di *pane piccolo* 1Re 14,3. †

נקה : **qal**: inf. ass. נָקֹה: *essere innocente* Ger 49,12. †

nif: pf. נִקָּה, נִקְּתָה, נִקֵּיתִי; impf. יִנָּקֶה, תִּנָּקוּ; imp. הִנָּקִי; inf.ass. הִנָּקֵה: – 1. *essere innocente* Sal 19,14; – 2. *essere libero, esente*: da una punizione Ger 25,29; Prv 6,29; – 3. *essere libero, esente*: da un giuramento Gn 24,8; – 4. ~ essere vuoto Is 3,26;

pi: pf. נִקֵּיתִי; impf. יְנַקֶּה, sf. תְּנַקֵּנִי/קֵּהוּ, אֲנַקֶּךָּ; imp. sf. נַקֵּנִי; inf. ass. נַקֵּה: *lasciare impunito* Es 20,7; Gb 9,28.

נְקוֹדָא : n. pr. m.

נָקֻטָה : Gb 10,1, ➛ קוט nif.

נָקִי, נָקִיא : cs. נְקִי, plur. נְקִיִּ(י)ם: – 1. *innocente, esente* Gn 24,41; Es 21,28; Gb 4,7; – 2. דָּם נָ׳ Dt 19,10, דַּם נְקִיִּם Ger 19,4; – 3. *dispensato* Dt 24,5; אֵין נָ׳ senza eccezione 1Re 15,22.

נִקָּיוֹן, נִקָּיֹן : cs. נִקְיוֹן e נִקְיֹן: – 1. *innocenza*: נִ׳ כַּפַּי Gn 20,5; > – 2. purità Os 8,5; – 3. *pulizia*: dei denti (=penuria) Am 4,6.

* **נָקִיק** : cs. נְקִיק, plur. cs. נְקִיקֵי: *fessura*: della roccia Is 7,19; Ger 13,4; 16,16. †

נקם : **qal**: pf. sf. נְקָמַנִי; impf. יִקֹּ(ו)ם, תִּקֹּם; imp. נְקֹם; inf. ass. נָקֹם, cs. נְקֹם; pt. נֹקֵם, pf. נֹקֶמֶת: – 1. *vendicarsi* ass. Na 1,2a, נָ׳ נָקָם Ez 24,8; c. acc. pers. Dt 32,43, c. לְ Na 1,2b, c. עַל Sal 99,8; – 2. *vendicare*: c. acc. + מִן: vendicare qlc. di 1Sam 24,13;

nif: pf. נִקַּמְתִּי, נִקְמוּ; impf. יִנָּקֵם, אִנָּקְמָה, יִנָּקְמוּ; imp. הִנָּקֵם, הִנָּקְמוּ; inf. cs. לְהִנָּקֵם: – 1. *essere vendicato* Es 21,20; – 2. *vendicarsi*: c. בְּ Ez 25,12, c. מִן Gdc 16,28, c. לְ + מִן Ger 15,15;

pi: pf. נִקַּמְתִּי: ogg. דָּם vendicare 2Re 9,7, ogg. נְקָמָה esercitare la vendetta Ger 51,36. †

hof: יֻקַּם: *essere vendicato* Gn 4,15.24; Es 21,21. †

hitp: impf. תִּתְנַקֵּם; pt. מִתְנַקֵּם: – 1. *vendicarsi* Ger 5,9; – 2. pt.: chi cerca di vendicarsi, "revanscista" Sal 8,3.

נָקָם : cs. נְקַם־: *vendetta* Ez 25,12, יוֹם נָ׳ Is 34,8, עָשָׂה נָ׳ + אֶת Mic 5,14.

נְקָמָה : cs. נִקְמַת, sf. נִקְמָתְךָ, plur. נְקָמ(וֹ)ת: *vendetta* Ger 20,12, נָקַם אֶת־נְ׳ Ger 51,36, אֵל־נְקָמוֹת Sal 94,1, עֵת נְ׳ Ger 51,6, נִקְמָתְךָ מֵהֶם Ger 11,20.

נקע : **qal**: pf. נָקְעָה: c. מִן *allontanarsi da, tagliare con* Ez 23,18.22.28. †

I **נקף** : **pi** o **nif**: pf. נִקַּף, נִקְּפוּ: – 1. *recidere o essere reciso* Is 10,34; – 2. Gb 19,26 txt. e senso inc. ? scorticare, ➛ HAL e comm. †

II **נקף** : **qal**: impf. יִנְקֹפוּ: *celebrare un ciclo*: festivo Is 29,1;

hif: pf. הִקִּיף, הִקִּיפָה, הִקִּיפוּ, הִקַּפְתֶּם, sf. הִקִּיפוּנִי; impf. וַיַּקֵּף, (וּ)יַּקִּיפוּ, תַּקִּפוּ; imp. sf. הַקִּיפוּהָ; inf. ass. הַקֵּ(י)ף; pt. plur. מַקִּ(י)פִים: *compiere il giro di, circondare*: ass. (dei giorni) Gb 1,5, c. acc. città Gs 6,3, il bacino 1Re 7,24, c. עַל Sal 17,9.

נֹקֶף : *bacchiatura*: delle olive Is 17,6; 24,13. †

נִקְפָּה : *pezzo di corda* Is 3,24. †

נקר : **qal**: impf. sf. יִקְּרוּהָ; inf. cs. נְקוֹר: *cavare*: un occhio 1Sam 11,2; Prv 30,17. †

pi: pf. נִקֵּר; impf. תְּנַקֵּר, וַיְנַקְּרוּ: – 1. *cavare*: un occhio Nm 16,14; Gdc 16,21; – 2. *trafiggere*: le ossa Gb 30,17;

pu: pf. נֻקַּרְתֶּם: *essere estratto* Is 51,1. †

* **נְקָרָה** : cs. נִקְרַת, plur. cs. נִקְרוֹת: *cavità*: della rupe Es 33,22; Is 2,21. †

נקשׁ : **qal**: pt. נוֹקֵשׁ: *prendere nella rete* Sal 9,17. †

nif: impf. תִּנָּקֵשׁ: *cadere nella rete* Dt 12,30. †

pi: impf. וַיְנַקְשׁוּ, יְנַקֵּשׁ: – 1. *tendere un tranello* Sal 38,13; – 2. Sal 109,11 txt. inc. ➛ comm.;

hitp: pf. מִתְנַקֵּשׁ: *tendere un tranello* 1Sam 28,9. †

I נֵר : sf. נֵרִי e נֵירִי, plur. נֵר(וֹ)ת, sf. נֵרֹתֶיהָ, נֵרֹתֵיהֶם: *lampada*: del tempio Es 25,37, della casa Prv 31,18, = Dio 2Sam 22,29.

II נֵר : n. pr. m.

נֵר : Prv 21,4: senso inc.: ? = I o II נִיר lucerna o campo dissodato.

נֵרְגַל : n. d. *Nergal*.

נֵרְגַל שַׂר־אֶצֶר : n. pr. m.

נֵרְדְּ : sf. נִרְדִּי, plur. נְרָדִים: *nardo* Ct 1,12; 4,13.14. †

נֵרִיָּה : n. pr. m.

נֵרִיָּהוּ : n. pr. m.

נשׂא : **qal**: pf. נָשְׂאוּ, נָשָׂאתָ(ה), נָשְׂאָה, נָשָׂה e נָשׂוּא e נָשׂוּ, sf. נְשָׂאוּם, נְשָׂאַתְנִי, נְשָׂאתַנִי, נְשָׂאֲךָ; impf. (וַ)יִּשָּׂא, יִ/תִּשְׂאוּ, יִשָּׂאוּ, תִּשֶּׂאינָה e תִּשֶּׂ(א)נָה, תִּשָּׂאוּן, sf. יִשָּׂאֵהוּ, יִשָּׂאֶהָ e יִשָּׂאֶנָּה, יִשָּׂאוּנְךָ; imp. שָׂא e נְשָׂה, שְׂאִי, שְׂאוּ, sf. שָׂאֵהוּ, שָׂאוּנִי; inf. ass. נָשׂ(וֹ)א, cs. שְׂאֵת e נְשׂוֹא, לָשֵׂאת, לְמַשְׂאוֹת Ez 17,9, sf. שְׂאֵתִי e נָשְׂאִי; pt. נֹשֵׂא, f. נֹשֵׂאת e נֹשְׂאֵת, pass. cs. נְשׂוּא e נְשֻׂא e נְשׂוּי. Per dettagli sulle forme di נשׂא ➛ HAL o altri grandi dizionari. – 1. *sollevare, portare*: l'arca Gn 7,17, armi 1Sam 14,1, bastone Is 10,26, ali Ez 10,16, frutti (= produrre) Ag 2,19; – 2. *alzare*: voce Is 52,8, נֶפֶשׁ (= desiderare) Dt 24,15, occhi (= adorare) Sal 123,1; – 3. *alzare*: a) *la mano*: contro: c. בְּ 2Sam 18,28, c. לְ Sal 106,26; in un giuramento Ez 20,5 ecc.; per la preghiera Lam 2,19, per benedire Lv 9,22; b) *la testa*: per restituire a qlc. la sua carica Gn 40,13; in segno di benevolenza Nm 6,26; in segno d'indipendenza Zc 2,4; c) *il viso* di qlc.: per far grazia Ml 1,8, per esprimere una preferenza Dt 10,17; – 4. *prendere, portare via*: pietre 1Re 15,22, testa (= decapitare) Gn 40,19, peccato (= perdonare) Es 28,38, cf. נְשֻׂא עָוֺן assolto dalla colpa Is 33,24; – 5. *sopportare*: un insulto Ger 15,15, עָוֺן Lv 5,1, חֵטְא Is 53,12; – 6. נָ׳ אָלָה imporre un giuramento 1Re 8,31 (al. ➛ נשׁא qal);

nif: נִשָּׂא; impf. יִנָּשֵׂא, יִנָּשְׂאוּ e יִנָּשׂוּא, תִּנָּשֶׂאנָה; imp. הִנָּשֵׂא, הִנָּשְׂאוּ; inf. cs. הִנָּשֵׂא, sf. הִנָּשְׂאָם; pt. נִשָּׂא, f. נִשֵּׂאת e נִשָּׂאָה: – 1. *essere alto, elevato* Is 6,1; 30,25; – 2. *alzarsi*: מֵעַל הָאָרֶץ Ez 1,19; – 3. *essere portato via* 2Re 20,17; – 4. *alzarsi* Sal 94,2;

pi: pf. נִשָּׂה e נִשֵּׂא, נִשְּׂאוּ; impf. sf. וַיְנַשְּׂאֵם, וַיְנַשְּׂאֵהוּ, יְנַשְּׂאוּהוּ; imp. sf. נַשְּׂאֵם; pt. plur. מְנַשְּׂאִים: – 1. *esaltare* 2Sam 5,12; – 2. *recare* Esd 1,4; – 3. *portare* Sal 28,9; – 4. *arrecare* 2Sam 19,43; – 5. c. נֶפֶשׁ *bramare* Ger 22,27;

hif: pf. הִשִּׂיאוּ, sf. הִשִּׂיאוּ: – 1. c. 2 acc. *far portare* qlcs. a qlc. Lv 22,16; – 2. 2Sam 17,13 txt. inc. ➛ comm. †

hitp: impf. יִ/תִּתְנַשֵּׂא, > יִ/תִּנַּשֵּׂא, יִנַּשְּׂאוּ; inf. הִתְנַשֵּׂא; pt. מִתְנַשֵּׂא: – 1. *levarsi, ergersi* Nm 23,24; – 2. ~ *insuperbirsi*, essere esaltato 1Re 1,5; Ez 29,15; 2Cr 32,23.

נשׂג : **hif**: pf. הִשִּׂיג, הִשִּׂיגָה, sf. הִשִּׂיגָנוּ, הִשַּׂגְתָּם, הִשִּׂיגֶךָ, הִשִּׂיגוּהָ; impf. יַשִּׂיג, (וַ)יַּשֵּׂג, sf. תַּשִּׂיגֵהוּ, אַשִּׂגֶנּוּ; inf. ass. הַשֵּׂג; pt. מַשִּׂיג, f. מַשֶּׂגֶת, sf. מַשִּׂיגֵהוּ: – 1. *inseguire* Gn 31,25; 2Re 25,5; – 2. *raggiungere*: sogg. la

ira Sal 69,25, sogg. la benedizione Dt 28,2; – 3. *far raggiungere, far toccare* 1Sam 14,26; – 4. possedere: sogg. יָד Lv 5,11; procurarsi Lv 14,22.

* **נְשׂוּאָה** : plur. sf. נְשֻׂאֹתֵיכֶם: *fardello, peso* Is 46,1. †

I **נָשִׂיא** : cs. נְשִׂיא, plur. נְשִׂ(י)אִ(י)ם, cs. נְשִׂיאֵי(➛ HAL e teol. bibl.): *capo*: delle tribù di Israele Nm 7,84, di altre nazioni Gn 17,20; Ez 26,16; capo = Abramo Gn 23,6, = Salomone 1Re 11,34.

II * **נָשִׂיא** : plur. נְשִׂאִים: *nubi* (cumulo) Ger 10,13.

נשׂק : **nif**: pf. נִשְּׂקָה: *divampare*: fuoco Sal 78,21; †

hif: pf. הִשִּׂיקוּ; impf. יַשִּׂיק: *accendere* Is 44,15; Ez 39,9. †

I **נשׁא** : **qal**: pf. נָשִׁיתִי, נָשׁוּ (➛ נשׁה); inf. ass. נָשֹׁא; pt. נֹשֶׁא e נֹשֶׁה, cs. נֹשֵׁא, plur. נֹשְׁאִים: – 1. *fare un prestito*: c. בְּ Dt 24,11; – 2. pt. creditore 2Re 4,1, usuraio Es 22,24; – 3. נָשָׁא אָלָה imporre un giuramento 1Re 8,31 (al. ➛ נשׂא qal);

hif: impf. תַּשֶּׁה, יַשֶּׁה; pt. ? cs. מַשֵּׁה (➛ נשׁה): *prendere un prestito* Dt 15,2; 24,10. †

II **נשׁא** : **nif**: pf. נִשְּׁאוּ: *farsi delle illusioni* Is 19,13. †

hif: pf. הִשִּׁיא, הִשֵּׁאתָ; impf. יַשִּׁ(י)א, יַשִּׁיאוּ, תַּשִּׁאוּ, sf. יַשִּׁאֲךָ; inf. ass. הַשֵּׁא: *ingannare* (qlc.): c. acc. 2Re 19,10, c. לְ 2Re 18,29; > *sedurre* Gn 3,13; הִשׁ׳ נַפְשׁוֹ illudersi Ger 37,9.

נשׁב : **qal**: pf. נָשְׁבָה: *soffiare* Is 40,7. †

hif: impf. יַשֵּׁב: – 1. *far soffiare* Sal 147,18; – 2. ~ scacciare, (far fuggire) Gn 15,11. †

נשׁה : **qal**: pf. נָשִׁיתִי: *dimenticare* Lam 3,17. †

nif: impf. sf. תִּנָּשֵׁנִי: *essere dimenticato* (nel ctxt. tu non sarai dimenticato da me) Is 44,21. †

pi: pf. sf. נַשַּׁנִי: *far dimenticare* Gn 41,51;

hif: pf. sf. הִשָּׁה; impf. יַשֶּׁה: c. 2 acc. *far dimenticare* qlcs. a qlc. Gb 39,17; c. מִן + לְ dimenticare qlcs. a vantaggio di qlc. Gb 11,6. †

נָשֶׁה : ~ *nervo sciatico* ➛ comm. Gn 32,33. †

* **נְשִׁי** : sf. נִשְׁיֵכִי (K נִשְׁיֵכִי, Q נִשְׁיֵךְ): *debito* 2Re 4,7. †

נְשִׁיָּה : *oblio*, אֶרֶץ נְ׳ = il mondo dei morti Sal 88,13. †

נָשִׁים : *donne*, come plur. di ➛ אִשָּׁה.

* **נְשִׁיקָה** : plur. נְשִׁיקוֹת: *bacio* Prv 27,6; Ct 1,2. †

I **נשׁך**, cf. HAL : **qal**: pf. נָשַׁךְ, sf. נְשָׁכוֹ; impf. יִשֹּׁךְ e יִשַּׁךְ, sf. יִשְּׁכֵנוּ; pt. נֹשֵׁךְ, plur. sf. נֹשְׁכֶיךָ, pass. נָשׁוּךְ: *pungere*: serpente Prv 23,32; *mordere* Mic 3,5.

II **נשׁך** : **qal**: pf. יַשֵּׁךְ; pt. sf. נֹשְׁכֶיךָ: *prestare ad interesse* Dt 23,20b; Ab 2,7. †

hif: impf. תַּשִּׁיךְ: c. נֶשֶׁךְ + לְ: *imporre un interesse* a qlc. Dt 23,20a.21. †

נֶשֶׁךְ : *interesse, usura*: per un prestito di denaro Es 22,24, per un prestito di viveri Dt 23,20; נָתַן בְּנֶ׳ Lv 25,37.

נִשְׁכָּה : sf. נִשְׁכָּתוֹ: *stanza* Ne 3,30; 12,44; 13,7. †

נשׁל : **qal**: pf. נָשַׁל; impf. יִשַּׁל; imp. שַׁל: – 1. *togliere*: sandalo Es 3,5; > – 2. *scacciare* Dt 7,1; – 3. *staccarsi*: un ferro dal manico Dt 19,5, le olive dall'albero Dt 28,40. †

pi: impf. יְנַשֵּׁל: *scacciare* 2Re 16,6.

נשׁם : **qal**: impf. אֶשֹּׁם: *ansimare* Is 42,14. †

נְשָׁמָה : cs. נִשְׁמַת, sf. נִשְׁמָתִי/תוֹ, plur. נְשָׁמוֹת: *soffio*: del vento 2Sam 22,16, dell'u. Gb 27,3, che viene da Dio Gb 32,8; נִשְׁמַת חַיִּים Gn 2,7; נְשָׁמוֹת = gli esseri viventi Is 57,16.

נשׁף : **qal**: pf. נָשַׁף, נָשַׁפְתָּ: *soffiare* Es 15,10; Is 40,24. †

נֶשֶׁף : sf. נִשְׁפּוֹ: *crepuscolo* 2Re 7,5; Ger 13,16.

I **נשׁק** : **qal**: pf. נָשַׁק, נָשְׁקָה, נָשְׁקוּ; impf. יִשַּׁק, אֶשְּׁקָה־, יִשָּׁקוּן, יִשְּׁקוּ, sf. יִשָּׁקֵנִי; imp. וּשְׁקָה־; inf. נְשָׁק־: – 1. *dare un bacio*: c. acc. 1Sam 20,41, c. לְ Gn 27,26, c. עַל־פִּי Gn 41,40 (➛ comm.); al padre e alla madre 1Re 19,20, a una d. Ct 1,2, agli idoli 1Re 19,18; – 2. *darsi* (reciprocamente) *un bacio* Sal 85,11 (➛ HAL e comm.);

pi: impf. וַיְנַשֵּׁק e וַיְנַשֶּׁק־; imp. נַשְּׁקוּ־; inf. cs. נַשֵּׁק: *baciare*: c. לְ Gn 29,13; נַשְּׁקוּ־בַר Sal 2,12 ➛ comm.

II **נשׁק** : **qal**: pt. plur. cs. נֹשְׁקֵי: *armarsi*: נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת 1Cr 12,2; 2Cr 17,17; Sal 78,9 (txt.?). †

hif: pt. plur נַשִּׁיקוֹת toccarsi l'una con l'altra (ali) Ez 3,13. †

I **נֶשֶׁק, נֵשֶׁק** : – 1. *equipaggiamento, armi* 1Re 10,25 (HAL II נֵשֶׁק); 2Re 10,2; – 2. *lotta* Sal 140,8.

II **נֵשֶׁק** (➛ HAL) : *profumo* 1Re 10,25; 2Cr 9,24 (al. I נֵשֶׁק). †

נֶשֶׁר : plur. נְשָׁרִים, cs. נִשְׁרֵי: tradiz. *aquila*, spesso *avvoltoio* Es 19,4; Ger 4,13.

נשׁת : **qal**: pf. נָשָׁתָּה: *essere arido, riarso*: lingua Is 41,17; metaf.: forza Ger 51,30. †

nif: pf. נִשְּׁתוּ: *essere inaridito*: acqua Is 19,5. †

נִשְׁתְּוָן : *lettera* Esd 4,7; 7,11. †

נְתִנִים, נְתוּנִים : K Esd 8,17, Q נְתִינִים: lett. dati, titolo di una categoria di ministri del tempio Nm 3,9; 8,16; Esd 8,17. †

נתח : **pi**: pf. נִתַּח; impf. יְנַתֵּחַ, וַיְנַתַּח, תְּנַתֵּחַ, sf. וַיְנַתְּחֶהָ, וַיְנַתְּחֵהוּ: *scorticare*: un animale offerto in sacrificio Lv 1,6.

נֵתַח : plur. נְתָחִים, sf. נְתָחָיו: *pezzo*: di un animale scorticato Lv 1,6.

נָתִיב : cs. נְתִיב: *sentiero* Gb 18,10.

נְתִיבָה : sf. נְתִיבָתִי, plur. נְתִיבוֹת, sf. נְתִיבֹתָיו, נְתִיבוֹתֵיהֶם: – 1. *strada* Gdc 5,6; – 2. metaf. il sentiero della vita Gb 19,8; condotta Prv 7,25.

* **נָתִין** : plur. נְתִינִים: titolo di una categoria di ministri del tempio Esd 2,43, ➛ נְתוּנִים.

נתך : **qal**: impf. תִּתַּךְ(וַ), וַיִּתְּכוּ: *riversarsi*: metaf. ira Ger 42,18;

nif: pf. נִתַּךְ, נִתְּכָה, נִתַּכְתֶּם; pt. f. נִתֶּכֶת: – 1. *rovesciarsi, riversarsi*: pioggia Es 9,33; – 2. *far fondere* Ez 24,11;

hif. : pf. הִתִּיכוּ, הִתַּכְתִּי; impf. וַיַּתִּיכוּ, sf. תַּתִּיכֵנִי; inf. cs. לְהַנְתִּיךְ: – 1. *versare*: latte Gb 10,10, una somma di denaro 2Re 22,9; – 2. *fondere*: metallo Ez 22,20;

hof: impf. תֻּתְּכוּ: *essere fuso*: metallo Ez 22,22. †

נתן : **qal**: pf. נָתַן, נָתְנָה, נָתַתָּ e נָתַתְּ, נָתַתִּי, נָתַתִּי, נָתְנוּ, נְתַתֶּם, sf. נְתָנוֹ, נְתָנַנִי, נְתַתִּיהוּ e נְתַתִּיו; impf. (וַ)יִּתֵּן, יִתֵּן, וָאֶתְּנָה, יִתֵּן, sf. יִתְּנֵנוּ, יִתֶּנְךָ; imp. תֵּן, תֶּן־, תְּנִי, תְּנִי, תְּנוּ, sf. תְּנֵהוּ, תְּנָה, תְּנֵם; inf. ass. נָת(ו)ֹן, cs. תֵּת (לָתֵת) e נְתֹן e נְתָן־, sf. תִּתּוֹ, תִּתִּי; pt. נ(וֹ)תֵן, sf. נֹתֶנְךָ, pass. נָתוּן, plur. נְתוּ/נִ(י)ם, f. plur. נְתֻנוֹת: *dare* (in quasi tutte le accezioni dell'italiano): – 1. c. acc. Sal 61,6, c. acc. + לְ 1Sam 10,4, c. acc. + אֶל Gn 21,14, c. acc. + עַל Mic 3,5, c. acc. + לְ + inf. Gn 28,20; – 2. נָתַן קוֹל Ger 4,16; Am 1,2; יָד = stendere la mano Gn 38,28; יָד sottomettersi 2Cr 30,8; כָּתֵף סֹרֶרֶת presentare una spalla caparbia Zc 7,11; עֹרֶף voltare le spalle 2Cr 29,6; – 3. נָתַן = *porre, mettere*: l'arca su un carro 1Sam 6,8, acqua in un recipiente Nm 19,17, lo spirito su qlc. Is 42,1, qlcs. in bocca Mic 3,5, dare una schiava in braccio al padrone Gn 16,5; – 4. mettere ~ *istituire*: un re 1Sam 12,13, luce delle nazioni Is 49,6, un profeta Ger 1,5; – 5. *fare* di qlc. qlcs.: Abramo padre delle nazioni Gn 17,5; oggetto di compassione 1Re 8,50; l'occasione di una maledizione (נ׳ לְאָלָה) Ger 29,18; fare di qlcs. qlcs.: di Gerusalemme un mucchio di rovine Ger 9,10; – 6. *accordare*: quel che è richiesto (שְׁאֵלָה) 1Sam 1,17; – 7. מִי יִתֵּן = *chi darà* (che), *chi permetterà* (che): c. acc. Dt 28,67, c. 2 acc. Nm 11,29, c. pf. Dt 5,29 (26), c. impf. Gb 6,8, c. inf. Gb 11,5;

nif: pf. נִתַּן, נִתְּנָה, נִתַּן, נִתְּנוּ, נִתַּתֶּם, נִתַּנּוּ; impf. יִנָּתֵן/תֶן, (וַ)יִּנָּתְנוּ; inf. ass. הִנָּתֹן, cs. לְהִנָּתֵן; pt. נִתָּן: – 1. *essere dato*: parte di sacrificio Lv 10,14, un libro Is 29,12, la libertà (a una schiava) Lv 19,20; > – 2. *essere accordato*: un favore Est 2,13; > – 3. *essere consegnato*: gregge Ger 13,20; – 4. *essere messo* (c. בְּיַד) sott. nelle mani 2Re 18,30, (c. לַמָּוֶת) Ez 31,14; – 5. *essere pubblicato*: decreto Est 3,15; – 6. *essere posto* Est 6,8; – 7. ~ *essere considerato come* Is 51,12;

hof (= qal pass.) : impf. (וְ)יֻתַּן: – 1. *essere concesso, dato*: paese Nm 32,5, d. 1Re 2,21; > – 2. essere consegnato 2Sam 21,6; – 3. *essere posto* 2Sam 18,9.

נָתָן : n. pr. m. *Natan.*

נְתַנְאֵל : n. pr. m. *Natanaele.*

נְתַנְיָה : n. pr. m.

נְתַנְיָהוּ : n. pr. m.

נְתַן־מֶלֶךְ : n. pr. m.

נתס : **qal**: pf. נָתְסוּ: *demolire, disfare* Gb 30,13. †

נתע : **nif**: pf. נִתָּעוּ: *essere frantumato* Gb 4,10. †

נתץ : **qal**: pf. נָתַץ, נָתְצוּ; impf. (וַ)יִּתֹּץ, אֶתֹּץ, וַיִּתְּצוּ, תִּתֹּצוּ(ן), sf. יִתְּצֵהוּ, יִתָּצְךָ, יִתְּצֵנִי; imp. נְתֹץ; inf. cs. לִנְת(וֹ)ץ; pt. pass. plur. נְתֻצִים: – 1. *demolire, abbattere*: altare Gdc 2,2, casa Is 22,10; – 2. metaf.: nazione Ger 1,10, individuo Gb 19,10;

nif: pf. נִתְּצוּ: *crollare* Ger 4,26; Na 1,6. †

pi: pf. נִתַּץ, נִתְּצוּ, נִתַּצְתֶּם; impf. וַיְנַתֵּץ, וַיְנַתְּצוּ: *demolire*: altura Ez 16,39, altare Dt 12,3;

pu: pf. נֻתַּץ: *essere demolito* Gdc 6,28. †

hof (= **qal** pass.) impf. יֻתָּץ: *essere demolito* Lv 11,35. †

נתק : **qal**: pf. sf. נְתַקְנֻהוּ; impf. sf. אֶתְּקֶנְךָּ(!); pt. pass. נָתוּק: – 1. *attirare* Gdc 20,32; – 2. *strappare* Lv 22,24; Ger 22,24. †

nif: pf. נִתַּק, נִתְּקוּ; impf. יִנָּתֵק, וַיִּנָּתְקוּ: – 1. *essere attirato* Gs 8,16; – 2. *essere strappato*: cordicella Is 33,20; – 3. *separarsi* Ger 6,29;

pi: pf. נִתַּקְתִּי, נִתְּקוּ; impf. (וַ)יְנַתֵּק, תְּנַתֵּקִי, תְּנַתֵּקוּ, נְנַתְּקָה, sf. וַיְנַתְּקֵם: – 1. *lacerare*: seni Ez 23,34; > – 2. *rompere*: corda Gdc 16,9;

hif: imp. sf. הַתִּקֵם; inf. sf. הַתִּיקֵנוּ: – 1. *attirare* Gs 8,6; – 2. *separare, riservare* Ger 12,3. †

hof: pf. הָנְתְּקוּ: *essere attirato* Gdc 20,31. †

נֶ֫תֶק : nome di una malattia della pelle, tradiz. tigna Lv 13,30.

I **נתר** (➛ HAL) : ? **hif**: impf. יַתֵּר: *disimpegnare, ritirare*: la mano Gb 6,9. †

II **נתר** : **qal**: impf. יִתַּר: *balzare*: cuore Gb 37,1. †

pi: inf. cs. לְנַתֵּר: *saltare* Lv 11,21. †

hif: impf. וַיַּתֵּר: *far sobbalzare* Ab 3,6; וַיַּתֵּר 2Sam 22,33 ➛ BHS e comm. †

III **נתר** : **hif**: impf. (וַ)יַּתֵּר, sf. וַיַּתִּירֵהוּ; imp. הַתֵּר; pt. מַתִּיר: *togliere, sciogliere* Is 58,6; Sal 105,20; 146,7. †

נֶ֫תֶר : *natron* o *potassa* Ger 2,22; Prv 25,20. †

נתשׁ : **qal**: pf. נָתַשׁ, נָתַשְׁתָּ, sf. נְתַשְׁתִּים; impf. אֶתּוֹשׁ, sf. וַיִּתְּשֵׁם; inf. ass. נָתוֹשׁ, cs. לִנְתּ(וֹ)שׁ, sf. נָתְשִׁי; pt. נֹתֵשׁ, sf. נֹתְשָׁם: *sradicare* Ger 1,10, נָ׳ אֶת־יִשְׂרָאֵל sradicare Israele (dal suo paese) 1Re 14,15, falsi dèi Mic 5,13;

nif: impf. יִנָּתֵשׁ, יִנָּתְשׁוּ; *essere divelto* Am 9,15;

hof: impf. וַתֻּתַּשׁ: *essere sradicato* Ez 19,12. †

ס

סְאָה : plur. סְאִים, du. סָאתַיִם (< *סְאָתַיִם): misura di capacità, *sea* (~ 12 litri) 1Re 18,32.

סְאוֹן : st. ass. o forse cs.: calzatura militare ~ stivale Is 9,4. †

סאן : **qal**: pt. סֹאֵן: sia calzare stivali, sia calpestare Is 9,4, ➛ comm. †

סַאסְּאָה : forma grammaticale strana, ➛ comm. ? nome d'azione: cacciar via Is 27,8. †

סבא : **qal**: impf. coort. נִסְבְּאָה; inf. cs. sf. סָבְאָם (➛ סֹבֶא); pt. סֹבֵא, plur. סוֹבְאִים, cs. סֹבְאֵי, pass. plur. סְבוּאִים: *bere* (sott. una bevanda alcolica): סֹבְאֵי־יָיִן Prv 23,20; סְבוּאִים ubriachi Na 1,10 (txt. inc.).

* **סֹבֶא** : sf. סָבְאָם, סָבְאֵךְ: *vino* Is 1,22; Os 4,18 ➛ סבא qal inf.: le loro bevute. †

* **סָבָא** : plur. סָבָאִים (Q): *bevitori* Ez 23,42 (➛ comm.). †

סְבָא : n. terr., n. pop., n. pr. m. *Saba*.

* **סְבָאִי** : gntl. di סְבָא: plur. סְבָאִים Is 45,14. †

סבב : **qal**: pf. סָבַב, סָבְבָה, סַבּוֹתִי, סָבְבוּ, סַבּוֹתֶם; sf. סְבָבוּם, סְבָבֻהוּ, סַבֻּנִי e סַבּוּנִי e סְבָבוּנִי; impf.: A. יָסֹב, וַיָּסָב, יָסֹבּוּ, תְּסֻבֶּינָה, נָסֹב, וְנָסַב; B. (וַ)יִּסֹּ(וֹ)ב, תִּסֹּב, sf. יְסֻבֵּנִי, יְסֻבֶּנּוּ, יְסֻבּוּהוּ; imp. סֹב, סֹבִּי; inf. cs. סֹב, לִסְבֹב Nm 21,4; pt. סֹ(וֹ)בֵב, סֹבֵיב(!), plur. סֹ(וֹ)בְבִים: – 1. *girare* (intrans.): porta Prv 26,14; – 2. *aggirare*: c. acc. Gn 2,11, > accerchiare 2Re 8,21; – 3. *fare il giro* (di): c. אֵת Gs 6,3, c. בְּ (= percorrere) Ct 3,3; – 4. *allontarsi, distogliersi* 1Re 2,15;

nif: pf. נָסַב, נָסֵבָּה, נָסַבּוּ; impf. יִסַּבּוּ: – 1. *girare*: il confine Gs 15,3; avanzare di traverso Ez 1,9; – 2. girare > *passare* (ad altre mani): possessi Ger 6,12; – 3. *circondare, accerchiare*: c. אֵת Gdc 19,22, c. עַל Gn 19,4;

pi: inf. סַבֵּב: *rivoltare*: una situazione 2Sam 14,20. †

po: impf. תְּסוֹבֵב, אֲסוֹבְבָה, sf. יְסֹבְבֵנִי, יְסֹבְבֶנְהוּ, תְּסֹבְבֶךָּ: – 1. *circondare*: c. acc. Gio 2,4, c. 2 acc. circondare qlc. di qlcs. Sal 32,10; – 2. *girare attorno* Sal 26,6; – 3. girare in tondo = vagare Sal 59,7;

hif: pf. הֵסֵב, הֲסִבֹּתָ, הֵסַבּוּ; impf. (וַ)יַּסֵּב, וַיַּסֵּבּוּ e יָסֵבּוּ, נָסֵב, נָסֵבָּה, sf. וַיְסִבֵּנִי; imp. הָסֵב, הָסֵבִּי; inf. cs. הָסֵב; pt. מֵסֵב: far voltare > *voltare*: c. acc.: faccia 2Re 20,2; > *mutare*: cuore 1Re 18,37; – 2. *far rotolare* 2Sam 20,12; – 3. *far rientrare*: le armi Ger 21,4;

hof: (= **qal** pass.) impf. יוּסַב; pt. f. plur. מוּ/מְסַבּוֹת: – 1. *girare*: > girevoli, rotanti: porte Ez 41,24; – 2. *essere cambiato*: nome Nm 32,38; – 3. *essere inserito* Es 28,11.

סָבָּה : ~ maniera indiretta 1Re 12,15. †

סָבִיב : cs. סְבִיב, plur. cs. סְבִיבֵי, sf. סְבִיבָיו, סְבִיבֶיךָ, plur. f. סְבִיבוֹ(ו)ת, sf. סְבִיבוֹתָיו: – 1. sost. *ciò che sta attorno, dintorni*: סְבִיבֵי יְרוּשָׁלַםִ Ger 32,44; סְבִיבָיו quanti lo circondano (Dio) Sal 76,12; – 2. avv. גְּבֻל ס׳ il confine all'intorno Gn 23,17; סָבִיב סָבִיב tutto intorno Ez 8,10; – 3. prep. *intorno* (a): Sal 50,3, ס׳ אֶת־ 1Re 6,5, ס׳ לְ Gdc 7,21; – 4. מִסָּבִיב intorno, da tutte le parti Gs 21,42.

סבך : **qal**: pt. pass. plur. סְבֻכִים: *intrecciare* Na 1,10. †

pu: impf. יְסֻבָּכוּ: *essere intrecciato* Gb 8,17. †

סְבָךְ : plur. cs. סִבְכֵי: *folto, boscaglia* Gn 22,13, della foresta Is 9,17; 10,34. †

* **סְבֹךְ** : cs. סֲבָךְ־, sf. סֻבְּכוֹ (dageš dirimens): *folto, boscaglia* Ger 4,7; Sal 74,5. †

סִבְּכַי : n. pr. m.

סבל : **qal**: pf. סָבָלְנוּ, sf. סְבָלָם; impf. יִסְבֹּל, sf. יִסְבְּלֵהוּ; inf. לִסְבֹּל: *portare* Gn 49,15, metaf. Is 53,4;

pu: pt. plur. מְסֻבָּלִים: *essere carico* Sal 144,14. †

hitp: impf. וְיִסְתַּבֵּל: senso inc. ? caricarsi Qo 12,5, ➛ comm. †

סֵבֶל : – 1. *peso, fardello* Sal 81,7; Ne 4,11; – 2. *lavoro pesante* 1Re 11,28. †

* **סֹבֶל** : sf. סֻבֳּלוֹ: *peso, fardello* Is 9,3; 10,27; 14,25. †

סַבָּל : plur. סַבָּלִים: *portatore* 2Cr 2,1, נֹשֵׂא ס׳ facchino e portatore 1Re 5,29.

* **סִבְלוֹת** : plur. cs. סִבְלֹ(ו)ת, sf. סִבְלֹתָם, סִבְלֹתֵיהֶם: *peso > lavoro pesante* Es 6,6.

סִבֹּלֶת : pronuncia efraimita ➛ שִׁבֹּלֶת Gdc 12,6. †

סִבְרַיִם : n. l.

סַבְתָּה, סַבְתָּא : n. pr. m. e n. pop.

סַבְתְּכָא : n. pr. m. e n. pop.

סגד: **qal**: impf. יִסְגּוֹד K, יִסְגָּד־ Q Is 44,17, אֶסְגּוֹד, יִסְגְּדוּ: *prostrarsi*, c. לְ Is 44,15.

I **סְגוֹר** : *involucro*: ס׳ לִבָּם Os 13,8.

II **סְגוֹר** : Gb 28,15: ➛ סָגוּר.

סָגוּר: זָהָב ס׳: *oro fino* 1Re 6,20.

סִגִים : ➛ סִיג.

סְגֻלָּה : cs. סְגֻלַּת, sf. סְגֻלָּתוֹ: *proprietà personale*: di Davide 1Cr 29,3, di יהוה Es 19,5; Dt 7,6.

* **סֶגֶן**, * **סָגָן** : plur. סְגָנִים, sf. סְגָנֶיהָ: *prefetto* Ez 23,6.

סגר : **qal**: pf. סָגַר, סָגְרוּ; impf. (וַ)יִּסְגֹּר, נִסְגְּרָה; imp. סְגֹר, סִגְרוּ; inf. cs. לִסְגּוֹר; pt. סֹגֵר, f. סֹגֶרֶת, pass. סָגוּר: *chiudere, richiudere*: porta Gn 19,10, breccia 1Re 11,27, רֶחֶם: utero (= rendere sterile) 1Sam 1,5; c. בְּעַד Gn 7,16, c. עַל Es 14,3;

nif: pf. נִסְגַּר; impf. יִסָּגֵר, יִסָּגְרוּ; imp. הִסָּגֵר: – 1. *essere chiuso*: porta Is 60,11; – 2. *rinchiudersi* Ez 3,24; – 3. c. מִן *essere escluso* Nm 12,14;

pi: pf. סִגַּר, sf. סִגְּרַנִי; impf. sf. יְסַגֶּרְךָ: c. acc. + בְּיַד consegnare nelle mani di 1Sam 17,46;

pu: pf. סֻגַּר, סֻגְּרוּ; pt. f. מְסֻגֶּרֶת: essere chiuso, chiudersi Is 24,10;

hif: pf. הִסְגִּיר, הִסְגַּרְתִּי, sf. הִסְגִּירוֹ, הִסְגַּרְתַּנִי; impf. יַסְגִּיר, וַיַּסְגֵּר, תַּסְגֵּר, sf. יַסְגִּירֵנִי, יַסְגִּירֵנוּ, יַסְגִּרֵנִי; inf. cs. הַסְגִּיר, sf. הַסְגִּירוֹ/רָם: – 1. *far chiudere*: casa Lv 14,38; – 2. ~ isolare Lv 13,11; – 3. *imprigionare* Gb 11,10; – 4. *consegnare* Dt 32,30, c. אֶל Gb 16,11, c. לְ Am 1,6, c. בְּיַד consegnare nelle mani di 1Sam 23,11.

סְגֹר : senso inc. (→ HAL e comm.): ? nome di un tipo di arma Sal 35,3. †

סַגְרִיר : *pioggia torrenziale* Prv 27,15. †

סַד : ceppo di legno, o di ferro (per bloccare i piedi dei prigionieri) Gb 13,27; 33,11. †

סָדִין : plur. סְדִינִים: veste di tela fine Is 3,23.

סְדֹם : n. l. *Sodoma*.

* סֵדֶר : plur. סְדָרִים: *ordine* (disposizione) Gb 10,22. †

סַהַר : *coppa rotonda* Ct 7,3. †

סֹהַר : בֵּית הַסֹּ׳: *prigione* Gn 39,20.

סוֹא : → HAL: senso inc., titolo di un alto funzionario egiziano o n. l. 2Re 17,4. †

I סוּג : **qal**: pf. סָג; impf. נָסוֹג; pt. (o agg. verbale) סוּג: ~ *allontanarsi, abbandonare*: ass. Sal 53,4, c. מִן Sal 80,19; סוּג לֵב instabile Prv 14,14. †

nif: pf. נָסוֹג (> נָשׂוֹג 2Sam 1,22), נְסֹגוּ, נְסוּגֹתִי; impf. יִסַּג, (וְ)יִסֹּגוּ; inf. ass. נָסוֹג; pt. plur. נְסוֹגִים: – 1. *sviare, disertare*: ass. Sal 78,57, c. מֵאַחֲרֵי Sof 1,6; – 2. *tornare indietro*: arco 2Sam 1,22;

hif: impf. יַסִּיג, תַּסֵּג, תַּסִּיג, יַשִּׂיגוּ(!) Gb 24,2; pt. מַסִּיג, plur. cs. מַסִּיגֵי: – 1. *spostare*: un confine Dt 19,14; – 2. *mettere da parte* (risparmiare) Mic 6,14;

hof: pf. הֻסַּג: *essere respinto*: giustizia Is 59,14. †

II סוּג : (→ HAL): **qal**: pt. pass. f. סוּגָה c. בְּ *circondato, recintato da* Ct 7,3. †

סוּג : Ez 22,18, → סִיג.

סוּגַר : pezzo di legno o gancio di ferro (per il collo dei prigionieri) Ez 19,9. †

סוֹד : sf. סוֹדִי, סוֹדוֹ, סוֹדָם → HAL: – 1. *gruppo, circolo (di amici)*: tra uomini Gb 19,19, con Dio Gb 15,8, di angeli Sal 89,8; – 2. *discussione, consiglio* Ger 23,18; – 3. *disegno, segreto* (come risultato di un consiglio) Am 3,7.

סוֹדִי : n. pr. m.

סוּחַ : n. pr. m.

סוּחָה : *letamaio, spazzatura* Is 5,25; Sal 80,17, → HAL e comm. †

סוֹטַי, סֹטַי : n. pr. m.

I סוּךְ : (→ HAL): **pilp**: pf. סִכְסַכְתִּי; impf. יְסַכְסֵךְ: *suscitare*: c. בְּ Is 9,10; 19,2. †

II סוּךְ : **qal**: pf. סָכְתִּי, סַכְתְּ; impf. תָּסוּךְ, תְּסוּכִי, sf. וַיְסֻכוּם, וָאֲסֻכֵךְ; inf. ass. סוֹךְ: – 1. intrans. *massaggiarsi*: il corpo con l'olio, *ungersi* Dt 28,40; – 2. trans. massaggiare qlc. con l'olio, *ungere* Ez 16,9;

hif: impf. וַיָּסֶךְ (intrans.!) *massaggiarsi* il corpo con l'olio, *ungersi* 2Sam 12,20. †

hof (= **qal** passivo?): impf. יִיסָךְ (sic, → HAL): *essere versato* (olio) Es 30,32 (יֻסַּךְ Es 37,16 → נסך). †

סְוֵנֵה : n. l. *Assuan.*

I סוּס : plur. סוּסִים e סֻסִים, cs. סוּסֵי, sf. סוּסִי, סוּסֶיךָ, סוּסָיו, סוּסֵיכֶם/הֶם: *cavallo*: סוּסֵי אֵשׁ 2Re 2,11, סוּס הוֹדוֹ cavallo da parata Zc 10,3.

II סוּס : Is 38,14; Ger 8,7 ➛ סִיס .

* סוּסָה : sf. סוּסָתִי: *giumenta, cavalla* Ct 1,9. †

סוּסִי : n. pr. m.

סוּף : **qal**: pf. סָפוּ; impf. יָסוּף, יָסֻפוּ: *cessare, finire* Sal 73,19, c. מִן Est 9,28;

hif: impf. sf. אֲסִיפֵם: far cessare Ger 8,13 (ma txt. inc., ➛ comm. e HAL). †

šaf: impf. יְשַׁסֵּף: senso inc.: ? far cessare > eseguire 1Sam 15,33. †

סוֹף : sf. סוֹפוֹ: – 1. *fine* Qo 3,11; – 2. *retroguardia* Gl 2,20.

I סוּף : – 1. coll. *canne* Es 2,3; – 2. ? alghe Gio 2,6; – 3. יַם־סוּף: n. l. *mare delle Canne.*

II סוּף : n. l.

I סוּפָה : loc. סוּפָתָה, sf. סוּפָתְךָ, plur. סוּפוֹת: *tempesta* Is 66,15; Gb 21,18.

II סוּפָה : n. reg.

סוֹפֵר : ➛ סֹפֵר.

סוֹפֶרֶת : ➛ סֹפֶרֶת.

סוּר : **qal**: pf. סָר, סָרָה, סַרְתִּי, סָרוּ; impf. יָסוּר e יָסַר, וַיָּסַר, אָסֻרָה, יָסֻרוּ, תָּסֻרוּ e תָּסוּרוּ, נָסוּר; imp. סוּר, סוּרָה, סוּרוּ e סֻרוּ; inf. ass. סוֹר, cs. סוּר, sf. שׂוּרִי(!); pt. סָר, plur. cs. סָרֵי, f. סָרָה, cs. סָרַת, pass. סוּרָה: – 1. *scostarsi, allontanarsi*: da una via Es 32,8; 1Sam 6,12; – 2. *ribellarsi* 2Re 18,6; – 3. *ritirarsi*: rane Es 8,7, mano di Dio 1Sam 6,3, giogo Is 14,25; – 4. *cessare* Is 11,13;

hif: pf. הֵסִיר, הֵסִירָה, הֲסִ(י)רֹ(וֹ)תִי, הֵסִירוּ, sf. הֱסִירָהּ; impf. יָסִיר, יָסֵר, וַיָּסַר, יָסִירוּ, sf. יְסִירֵהוּ, יְסִירֶהָ, יְסִירֶנָּה; imp. הָסֵר, הָסִירִי, הָסִירוּ; inf. ass. הָסֵר, cs. הָסִיר, sf. הֲסִירְכֶם, הֲסִירְךָ; pt. מֵסִיר: *togliere*: armatura 1Sam 17,39, הס׳ רֹאשׁ decapitare 1Sam 17,46; הס׳ פָּנִים distogliere lo sguardo 2Cr 30,9; togliere = scartare: Giuda 2Re 24,3;

hof: pf. הוּסַר; impf. יוּסַר; pt. מוּסָר: – 1. *essere prelevato* Lv 4,31; – 2. *essere eliminato* Is 17,1; Dn 12,11. †

pol: (cf. HAL): pf. סוֹרֵר: senso inc., tradiz. far deviare: le vie Lam 3,11. †

I * סוּר : f. סוּרָה, m. plur. cs. סוּרֵי: *messo da parte* Is 49,21; Ger 2,21; 17,13 Q txt. inc. ➛ comm., BHS. †

II סוּר : שַׁעַר ס׳: n. l.

סות : **hif**: pf. הֵסַתָּה, sf. הֱסִיתְךָ/הֵ, הִסִּיתוּךָ; impf. יָסִית, וַיָּסֶת, sf. יְסִיתְךָ, יְסִיתֵהוּ; pt. מַסִּית: – 1. c. acc. pers. *istigare, spingere* qlc. (sott. a fare il male) Dt 13,7, 1Re 21,25; c. בְּ (contro) 1Sam 26,19, c. לְ + inf. Gdc 1,14; – 2. c. מִן *allontanare* 2Cr 18,31.

* סוּת : sf. סוּתֹה: *manto* Gn 49,11. †

סחב : **qal**: pf. סְחָבְנוּ; impf. sf. יִסְחָבוּם; inf. ass. סָחוֹב, cs. לִסְחֹב: *tirare, trascinare* 2Sam 17,13; Ger 15,3.

סְחָבוֹת : *cenci, stracci* Ger 38,11s. †

סחה : **pi**: pf. סִחֵיתִי: *spazzare via* Ez 26,4. †

סְחִי : *spazzatura* Lam 3,45. †

סָחִישׁ : ciò che nasce spontaneamente in un campo abbandonato 2Re 19,29. †

סחף : **qal**: pt. סֹחֵף: *erodere* (sogg. la pioggia, ogg. sott. i campi) Prv 28,3. †

nif: pf. נִסְחַף: *essere portato via* (violentemente) Ger 46,15 (➛ comm.). †

סחר : **qal**: pf. סָחֲרוּ; impf. יִסְחֲרוּ, תִּסְחֲרוּ; imp. sf. סְחָרוּהָ; pt. סֹ(וֹ)חֵר, plur. סֹחֲרִים, cs. סֹחֲרֵי, sf. סֹחֲרַיִךְ, f. sing. sf. סֹחַרְתֵּךְ, plur. sf. סֹחֲרֹתַיִךְ: – 1. *percorrere*: un paese Gn 34,10; – 2. pt. sostantivato: *mercante, commerciante* Is 23,2;

peʿalʿal: pf. סְחַרְחַר: *muoversi, battere violentemente*: cuore Sal 38,11. †

* **סַחַר** : cs. סְחַר, sf. סַחְרָהּ: *rendita, beneficio* Is 23,3.18.

* **סְחֹרָה** : cs. סְחֹרַת: סְחֹרַת יָדֵךְ "traffico della tua mano", senso oscuro Ez 27,15 ➛ comm. †

סֹחֵרָה : senso inc. ~ protezione (al. muro) Sal 91,4. †

* **סֹחֶרֶת** : סֹחָרֶת: un tipo di pietra usata per un pavimento, indeterminata, Est 1,6. †

* **סֵט** : plur. סֵטִים: senso inc., ? trasgressione Sal 101,3; Os 5,2 ➛ comm. †

סִיג : plur. סִ(י)גִים, sf. סִיגַיִךְ: *scoria* Is 1,22; Ez 22,18.

סִיוָן : nome di mese: maggio - giugno Est 8,9. †

סִיח(וֹ)ן : n. pr. m.

I **סִין** : n. l. *Sin*.

II **סִין** : n. l.

סִינִי : n. pop.

סִינַי : n. mont. *Sinai*.

סִינִים : n. reg.

סִיס : Q Ger 8,7 (K סוּס ➛ Is 38,14): *rondine*. †

סִיסְרָא : n. pr. m.

סִיעָא : n. pr. m.

סִיעֲהָא : n. pr. m.

סִיר : plur. סִירֹ(וֹ)ת, sf. סִירֹתָיו, סִירֹתֵיכֶם: – 1. *pentola* Ez 11,3; – 2. *bacino*: per le abluzioni Sal 60,10, per la cenere Es 27,3.

* **סִירָה** : plur. סִירִים e סִירוֹת: -1. tradiz. *spine* Os 2,8; – 2. *arpione* Am 4,2.

* **סָךְ** : בַּסָּךְ insp. Sal 42,5, ➛ comm. †

* **סֹךְ** : Lam 2,6 שֹׂךְ: sf. סֻכּוֹ, סֻכֹּה, סֻכּוֹ: – 1. *rifugio* Sal 76,3; – 2. *folto, boscaglia* Ger 25,38.

סֻכָּה : cs. סֻכַּת, sf. סֻכָּתוֹ, plur. סֻכּוֹת: – 1. *rifugio, capanna*, ? tenda: per l'esercito 2Sam 11,11, nelle vigne Is 1,8; – 2. חַג הַסֻּכּוֹת "festa delle capanne" Dt 16,13; – 3. *folto, boscaglia* Gb 38,40.

סֻכּוֹת : n. l.

סֻכּוֹת בְּנוֹת : n. l.

סְכוּת : n. d.

סֻכִּיִּים : n. pop.

I **סכך** : (cf. HAL): **qal**: pf. סַכֹּ(וֹ)תָ(ה); impf. וַיָּסֹכּוּ, sf. יְסֻכֵּהוּ; pt. סֹ(וֹ)כֵךְ, plur. סֹכְכִים: – 1. *proteggere*: ass. Ez 28,14, c. עַל (sopra) Es 25,20, c. לְ Sal 140,8, c. בְּעַד (שַׂכְתָּ) Gb 1,10;

hif: impf. (וַ)יָּסֶךְ, תָּסֶךְ; inf. הָסֵךְ; pt. מֵסִיךְ: – 1. *chiudere*: c. בְּ: una porta Gb 38,8; – 2. *proteggere*: c. בְּעַד Gb 3,23, c. לְ Sal 91,4, c. עַל Sal 5,12.

II **סכך** : (cf. HAL): **qal**: impf. sf. תְּסֻכֵּנִי: *tessere* Sal 139,13. †

nif: pf. נִסַּכְתִּי: *essere tessuto, formato* (al. vb. נסך) Prv 8,23. †

po: impf. sf. תְּסֹכְכֵנִי: *intessere* Gb 10,11.

III **סכך** : (cf. HAL): **qal**: pf. סַכֹּתָה *nascondersi* Lam 3,43s. †

hif: inf. הָסֵךְ; pt. מֵסִיךְ : *nascondere, coprire*: ogg. i piedi (eufemismo per dire "soddisfare un bisogno naturale") Gdc 3,24; 1Sam 24,4. †

סֹכֵךְ : macchina da guerra: *parapetto, scudo di protezione* Na 2,6. †

סְכָכָה : n. l.

סכל: **nif**: pf. נִסְכַּלְתָּ/תִּי: *agire da stolto, da insensato* 1Sam 13,13;

pi: impf. יְסַכֵּל; imp. סַכֶּל־: *rendere inutile, vano* 2Sam 15,31; Is 44,25. †

hif: pf. הִסְכַּלְתָּ/תִּי: *agire da stolto, da insensato* Gn 31,28; 1Sam 26,21. †

סָכָל : *stolto, insipiente* Ger 4,22; Qo 2,19.

סֶכֶל : *stoltezza, insipienza* Qo 10,6. †

סִכְלוּת : *stoltezza* Qo 2,13, ➛ anche 1,17.

סכן : **qal**: impf. יִסְכֹּ(וֹ)ן, יִסְכָּן־; pt. ➛ סֹכֵן: *essere utile, servire a*: ass. Gb 15,3, c. לְ e עַל Gb 22,2, c. בְּ + inf. Gb 34,9;

nif: impf. יִסָּכֶן: *essere in pericolo* Qo 10,9. †

pu: pt. ➛ מְסֻכָּן;

hif: pf. הִסְכַּנְתָּה/תִּי; imp. הַסְכֶּן־; inf. ass. הַסְכֵּן: – 1. c. inf. *avere l'abitudine di* Nm 22,30; – 2. c. acc. *avere familiarità con* (qlcs.) Sal 139,3; – 3. c. עִם *essere d'accordo* (c.) Gb 22,21.

סֹכֵן : – 1. *governatore* Is 22,15; – 2. f. סֹכֶנֶת: tradiz. colei che si prende cura :: che ha autorità (di moglie) 1Re 1,2.4. †

I **סכר** : **nif**: impf. וַיִּסָּכְרוּ, יִסָּכֵר: *essere chiuso, essere ostruito* Gn 8,2; Sal 63,12. †

II **סכר** : **pi**: pf. סִכַּרְתִּי: *consegnare* Is 19,4. †

III **סכר** : **qal**: pt. plur. סֹכְרִים: *comperare, corrompere* Esd 4,5. †

סכת : **hif**: imp. הַסְכֵּת: *fare silenzio* Dt 27,9. †

סַל : plur. סַלִּים, cs. סַלֵּי: canestro Gn 40,16; Es 29,3.

סלא : **pu**: pt. plur. מְסֻלָּאִים: *essere pagato*, c. בְּ con Lam 4,2. †

סָלוּא, סַלּוּא, סַלּוּ, סַלָּא : n. pr. m. e f.

סִלָּא : n. l.

סלד : **pi**: coort. אֲסַלְּדָה: *saltare* (di gioia) Gb 6,10. †

סֶלֶד : n. pr. m.

I סלה : **qal**: סָלִיתָ: *disprezzare* Sal 119,118. †

pi: pf. סִלָּה: *respingere* Lam 1,15. †

II סלה : **pu**: impf. תְּסֻלֶּה: *essere pagato* Gb 28,16.19. †

סֶלָה :termine oscuro di arte musicale, ➛ comm. Ab 3,3; Sal 3,3; ecc.

סַלּוֹן, סִלּוֹן : plur. סַלּוֹנִים: *spina* Ez 2,6; 28,24. †

סלח : **qal**: pf. סָלַחְתָּ; impf. יִ/אֶסְלַח; imp. סְלַח, סְלָחָה; inf. סְלֹ(ו)חַ; pt. סֹלֵחַ: *perdonare*: ass. Nm 14,20, c. לְ: peccatore Dt 29,19, c. לְ: peccato Ger 31,34, c. לְ peccatore e בְּ peccato 2Re 5,18;

nif: pf. נִסְלַח: c. לְ *essere perdonato* (a qlc.) Lv 4,20.

סַלָּח : *pronto a perdonare* Sal 86,5. †

סַלַּי : n. pr. m.

סְלִיחָה : plur. סְלִיח(ו)ת: *perdono* Sal 130,4; plur. Dn 9,9; Ne 9,17. †

סַלְכָה : n. l. o n. terr.

סלל : **qal**: impf. וַיָּסֹלּוּ; imp. סֹלּוּ, sf. סָלּוּהָ; pt. pass. f. סְלוּלָה, סְלֻלָה: – 1. *ammassare* (pietrisco per fare una strada) > *preparare, costruire*: una strada: ass. Ger 18,15, מְסִלָּה Is 62,10; Gb 30,12; – 2. *ammucchiare*: covoni Ger 50,26; – 3. Sal 68,5: esaltare (sott. Dio) o meglio spianare una strada (cf. nº 1);

pilp: imp. sf. סַלְסְלֶהָ: esaltare (al. abbracciare, stringere) Prv 4,8. †

hitpo: pt. מִסְתּוֹלֵל: ~ essere arrogante, c. בְּ nei confronti Es 9,17. †

סֹלְלָה, סֹלֲלָה : plur. סֹלְלוֹת: *terrapieno* (= rampa) Ez 4,2.

סֻלָּם : *scala* Gn 28,12. †

סַלְסִלָּה ; plur. סַלְסִלּוֹת: *tralcio* Ger 6,9. †

I סֶלַע : sf. סַלְעִי, plur. סְלָעִים: *roccia* Nm 20,8, metaf. (= יהוה) Sal 31,4.

II סֶלַע : n. l. (? Petra); סֶלַע è una componente di alcuni n. l.

סָלְעָם : specie di cavallette Lv 11,22. †

סלף : **pi**: impf. (וַ)יְסַלֵּף, תְּסַלֵּף; pt. מְסַלֵּף: – 1. *distorcere* > *pervertire*: una causa Dt 16,19, condotta Prv 19,3; > – 2. *rovesciare*: qlc. Gb 12,19.

סֶלֶף : *perversità* Prv 11,3; 15,4. †

סלק : **qal**: impf. אֶסַּק (< *אֶסְלַק): *salire* Sal 139,8. †

סֹלֶת : sf. סָלְתָּהּ: *farina* Lv 2,1; 2Re 7,1.

* סַם : plur. סַמִּים: *erba profumata* Es 30,34, קְטֹרֶת סַמִּים *incenso aromatico* Es 25,6.

סַמְגַּר־נְבוֹ : ~ generalissimo (tradiz. n. pr. m.) Ger 39,3. †

סְמָדַר : *fiore che sboccia* Ct 2,13.15; 7,13. †

סמך : **qal**: pf. סָמַךְ, סָמְכָה, sf. סְמָכָתְהוּ, סְמָכָתְנִי, סְמַכְתִּיו; impf. (וַ)יִּסְמֹךְ, sf. יִסְמְכֵנִי; imp. sf. סְמָכוּנִי; pt. סוֹמֵךְ,

plur. cs. סֹמְכֵי, pass. סָמוּךְ, plur. סְמוּכִים: – 1. *appoggiare*: la mano (su un muro) Am 5,19; – 2. *posare, imporre*: la mano: a) su una bestia immolata Es 29,10, b) su qlc. per consacrarlo Nm 8,10; 27,18, c) sulla testa di un bestemmiatore Lv 24,14; – 3. *pesare* (intrans.) Sal 88,8; – 4. *sostenere = aiutare* Is 59,16; Sal 3,6;

nif: pf. נִסְמְכוּ, נִסְמַכְתִּי; impf. יִסָּמֵךְ: c. עַל *appoggiarsi su* 2Re 18,21;

pi: imp. sf. סַמְּכוּנִי: *sostenere* Ct 2,5. †

סְמַכְיָהוּ : n. pr. m.

סֶמֶל, סֵמֶל : *idolo* Dt 4,16.

סמם : (cf. HAL) = שׂמם: **hif** impf. תָּשֶׂם, וַתָּשֶׂם: *truccarsi* 2Re 9,30. †

סמן : **nif**: pt. נִסְמָן: insp. Is 28,25. †

סמר : **qal**: pf. סָמַר: avere la pelle d'oca, *rabbrividire* Sal 119,120. †

pi: impf. תְּסַמֵּר: avere la pelle d'oca, *rabbrividire* Gb 4,15. †

סָמָר : *ispido* Ger 51,27. †

סְנָאָה : n. tr. o n. l.: בְּנֵי (הַ)סְּנָ׳ ➛ comm.

סַנְבַלַּט : n. pr. m. *Sanballat.*

סַנָּה : n. l.

סְנֶה : *cespuglio* Es 3,2-4; שֹׁכְנִי ס׳, ➛ HAL e comm. Dt 33,16. †

סֶנֶּה : n. l.

סְנוּאָה : בֶּן־(הַ)סְ׳ : סְנָאָה ➛, סְנָאָה.

סַנְוֵרִים : *accecamento* Gn 19,11; 2Re 6,18. †

סַנְחֵרִיב : n. pr. m. *Sennacherib.*

סַנְסַנָּה : n. l.

* סַנְסִנָּה : plur. sf. סַנְסִנָּיו: *grappolo di datteri* Ct 7,9. †

סְנַפִּיר : *pinna* Lv 11,9.

סָס : *tarma* Is 51,8. †

סִסְמָי : n. pr. m.

סעד : **qal**: pf. סָעַד; impf. יִסְעָד, sf. יִסְעָדֶךָ, יִסְעָדֵנוּ; imp. סְעָד־, סְעָדָה, סַעֲדוּ, sf. סְעָדֵנִי/דָהּ; inf. sf. סַעֲדָהּ: *sostenere* Sal 18,36, con cibo Gn 18,5.

סעה : **qal**: pt. f. סֹעָה: c. רוּחַ infuriare della tempesta Sal 55,9. †

I * סָעִיף : cs. סְעִיף, plur. cs. סְעִיפֵי: *fessura, caverna* (della rupe) Gdc 15,8.

II * סָעִיף : plur. sf. סְעִפֶּיהָ: *ramo* Is 17,6 (➛ BHS); 27,10. †

סעף : **pi**: pt. מְסָעֵף: *abbattere*: rami Is 10,33. †

* סֵעֵף : plur. סֵעֲפִים: *doppio, incostante* Sal 119,113. †

* סְעַפָּה : plur. sf. סְעַפֹּתָיו: *ramo* Ez 31,6.8. †

סְעִפִּים : senso inc. ? stampelle (HAL, al. garretti) 1Re 18,21. †

סער : **qal**: impf. יִסְעֲרוּ; pt. סֹעֵר: *essere in tempesta*: mare Gio 1,11.13; metaf. Ab 3,14. †

nif: impf. יִסָּעֵר: ~ battere violentemente: cuore 2Re 6,11. †

pi: impf. sf. וָאֲסָעֲרֵם: *disperdere, cacciare* Zc 7,14. †

po: impf. יְסֹעֵר: *fuggire* (nel vento) Os 13,3. †

pu: pf. סֹעֲרָה: *essere disperso* (dal turbine) Is 54,11. †

סַעַר : sf. סַעַרְךָ: *vento violento* Gio 1,4.

סְעָרָה : (➛ שְׂעָרָה) cs. סַעֲרַת, plur. סְעָרוֹת, cs. סַעֲרוֹת: *tempesta* Sal 107,29, רוּחַ ס׳ Ez 1,4.

I **סַף** : plur. סִפִּים e סִפּוֹת: recipiente per uso cultuale, ~ *bacinella* 1Re 7,50.

II **סַף** : sf. סִפָּם, plur. סִפִּים: – 1. grossa pietra incavata in cui ruota il cardine di una porta Is 6,4; > – 2. *soglia* Gdc 19,27; – 3. שֹׁמֵר הַסַּף titolo e funzione: custode della soglia 2Re 12,10; Est 2,21.

III **סַף** : n. pr. m.

ספד : **qal**: pf. סָפְדוּ, סָפְדָה; impf. (וַ)תִּסְפֹּד, אֶסְפְּדָה, יִסְפְּדוּ; imp. סִפְדוּ, סְפֹדְנָה; inf. ass. סָפוֹד, cs. לִסְפֹּ(וֹ)ד; pt. plur. סֹפְדִים: *praticare i riti di lutto* (piangere, lamentarsi, battersi il petto): ass. 2 Sam 1,12, c. לְ 1Re 13,29, c. עַל Zc 12,10; > lamentarsi Ger 4,8;

nif: impf. יִסָּפְדוּ: ~ essere sepolti Ger 16,4; 25,33. †

ספה : **qal**: pf. סָפְתָה; impf. תִּסְפֶּה; inf. cs. סְפוֹת, sf. לִסְפּוֹתָהּ: – 1. trans. *sopprimere* Gn 18,23; – 2. intrans. *sparire* Ger 12,4;

nif: pf. נִסְפָּה; impf. תִּסָּפוּ, תִּ/אֶסָּפֶה; pt. נִסְפֶּה: *sparire* 1Sam 12,25;

hif: impf. אַסְפֶּה: Dt 32,23 txt. e senso inc. ➛ BHS.

ספח : **qal**: imp. sf. סְפָחֵנִי: c. acc. + אֶל *associare, ammettere a* 1Sam 2,36. †

nif: pf. נִסְפְּחוּ: c. עַל *unirsi a* Is 14,1. †

pi: pt. מְסַפֵּחַ: *mescolare* Ab 2,15 (con txt. inc.). †

pu: impf. יְסֻפָּחוּ: *adunarsi* Gb 30,7. †

hitp: inf. הִסְתַּפֵּחַ: c. בְּ *partecipare a* 1Sam 26,19. †

סַפַּחַת : malattia della pelle: *eruzione cutanea* Lv 13,2; 14,56. †

סִפַּי : n. pr. m.

I **סָפִיחַ** : cs. סְפִיחַ, plur. sf. סְפִיחֶיהָ: quel che nasce spontaneamente in un campo abbandonato Lv 25,5.

II * **סָפִיחַ** : pl sf. סְפִיחֶיהָ: Gb 14,19, txt. inc. ➛ comm. †

סְפִינָה : *nave* Gio 1,5. †

סַפִּיר : plur. סַפִּירִים: *lapislazzuli* Es 24,10.

סֵפֶל : recipiente metallico: *coppa* Gdc 5,25; 6,38. †

ספן : **qal**: impf. וַיִּסְפֹּן; pt. pass. סָפֻן, סָפוּן, plur. סְפוּנִים: *coprire* 1Re 6,9; Dt 33,21, senso inc. ➛ comm. e HAL.

סִפֻּן : *soffitto* 1Re 6,15. †

ספף : **hitpo**: inf. הִסְתּוֹפֵף: *stare sulla soglia* Sal 84,11. †

I ספק : **qal**: pf. סָפַק, סָפַקְתִּי, סָפְקוּ, sf. סְפָקָם; impf. (וַ)יִּסְפֹּ(וֹ)ק, יִשְׂפֹּק (שׂ!); imp. סְפֹק: *battere* (le mani): – 1. per esprimere sentimenti diversi, c. כַּפַּיִם Nm 24,10; Lam 2,15; senza כַּפַּיִם Gb 34,37 (➛ comm.); c. עַל־יָרֵךְ (sull'anca) Ger 31,19; – 2. per punire qlc. Gb 34,26.

II ספק : **qal**: pf. סָפַק: *vomitare* Ger 48,26. †

* סֶפֶק : (cf. HAL): סֶפֶק; cf. שֶׂפֶק: *sovrabbondanza* Gb 36,18. †

ספר : **qal**: pf. סָפַר, סָפַרְתָּ(ה), sf. סְפָרָם; impf. י/תִּסְפּ(וֹ)ר, תִּסְפָּר־, sf. אֶסְפְּרֵם; imp. סְפֹר, סִפְרוּ; inf. cs. לִסְפֹּר; pt. ➛ סֹפֵר: – 1. *contare*: ass. Gn 41,49, c. acc.: stelle Gn 15,5, popolo 2Sam 24,10, giorni Lv 15,13; > – 2. *scrivere* > ➛ סֹפֵר *scriba* Ger 8,8;

nif: impf. יִסָּפֵר, יִסָּפְרוּ: *essere contato*: sempre in forma negativa: לֹא יִסָּ׳ מֵרֹב non (lo) si può contare per la sua moltitudine 1Re 3,8;

pi: pf. סִפְּרוּ, סִפַּרְתִּי; impf. (וַ)יְסַפֵּר, וַיְסַפֶּר־, אֲסַפְּרָה, יְסַפְּרוּ, sf. וַיְסַפְּרוּם, אֲסַפְּרֶנָּה, יְסַפְּרֶהָ; imp. סַפֵּר, סַפְּרָה; inf. cs. (לְ)סַפֵּר; pt. מְסַפֵּר, plur. מְסַפְּרִים: – 1. *contare* Sal 22,18; – 2. *raccontare* Es 10,2; – 3. *manifestare*: il nome di Dio Es 9,16;

pu: pf. סֻפַּר; impf. יְסֻפַּר: c. לְ essere raccontato (a qlc.) Gb 37,20.

סֵפֶר : סִפְרִי, סִפְרְךָ, plur. סְפָרִים; – 1. *lettera* (personale) 1Re 21,8; – 2. *documento*: סֵ׳ כְּרִיתֻת libello di ripudio Dt 24,1; – 3. *libro* (rotolo): memoriale Es 17,14, alleanza Es 24,7, legge Gs 24,26; סֵ׳ מַלְכֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל 2Cr 25,26; – 4. סְפָרִים = *le Scritture* (libri che hanno autorità) Dn 9,2; – 5. *scrittura* (grafia): לַמֵּד סֵפֶר... כַּשְׂדִּים insegnare la scrittura... dei Caldei Dn 1,4.

סֹפֵר, סוֹפֵר : plur. סֹ(וֹ)פְרִים, cs. סֹפְרֵי: – 1. *segretario*: סֹ׳ מָהִיר Sal 45,2, סֹ׳ הַמֶּלֶךְ 2Re 12,11; – 2. "scriba": סֹ׳ בְּתוֹרַת מֹשֶׁה Esd 7,6.

I סְפָר : *censimento* 2Cr 2,16. †

II סְפָר : n. reg. o n. l.

סְפָרַד : n l. *Sardi*.

* סִפְרָה : sf. סִפְרָתֶךָ: *libro* Sal 56,9. †

סְפַרְוַיִם : n. l.

* סְפַרְוִי : plur. סְפַרְוִים: gntl. di סְפַרְוַיִם.

סְפֹרוֹת : Sal 71,15, senso inc.: HAL arte di scrivere, al. numero. †

סֹפְרִים : 1Cr 2,55 n. l.

סֹפֶרֶת : tradiz. n. pr. m. (HAL funzione di segretario) Esd 2,55; Ne 7,57. †

סקל : **qal**: pf. סְקַלְתֶּם, sf. סְקָלֻנִי, סְקָלֻהוּ; impf. (וַ)יִּסְקְלוּ, sf. יִסְקְלֻהוּ; imp. sf. סְקָלֻהוּ; inf. ass. סָקוֹל, sf. סָקְלוֹ: *lapidare*: c. acc. pers. Es 8,22, c. בָּאֲבָנִים Dt 13,11;

nif: impf. יִסָּקֵל: *essere lapidato* Es 19,13;

pi: impf. וַיְסַקֵּל, sf. וַיְסַקְּלֵהוּ; imp. סַקְּלוּ: – 1. *gettare pietre*: ass. 2Sam 16,13, c. acc. pers. 2Sam 16,6; – 2. *sgombrare dai sassi*: una vigna Is 5,2, una via (מֵאֶבֶן) Is 62,10. †

pu: pf. סֻקַּל: *essere lapidato* 1Re 21,14s. †

סַר : f. סָרָה: *contrariato, di cattivo umore* 1Re 21,5.

* **סָרָב** : plur. סָרָבִים: *ostinato, ribelle* Ez 2,6. †

סַרְגוֹן : n. pr. m. *Sargon.*

סֶרֶד : n. pr. m.

I **סָרָה** : *fine, cessazione* Is 14,6. †

II **סָרָה** : *rivolta* Dt 13,6; Is 1,5.

סִרָה : ➛ סִירָה.

סָרוּחַ : plur. סְרוּחִים, סְרֻחִים, cs. סְרוּחֵי; – 1. ~ che pende dall'alto: telo Es 26,13; סְרוּחֵי טְבוּלִים che porta ampi turbanti Ez 23,15; – 2. lasciarsi andare, sdraiarsi Am 6,4.7. †

I **סרח** : **qal**: impf. תִּסְרַח; pt. f. סֹרַחַת: ~ pendere dall'alto: telo Es 26,12; vigna: ~ espandersi Ez 17,6. †

II **סרח** : **nif**: pf. נִסְרְחָה: *puzzare, corrompersi* Ger 49,7. †

סֶרַח : ciò che pende dall'alto Es 26,12. †

* **סִרְיוֹן** : sf. סִרְינוֹ, plur. סִרְינוֹת: *corazza* (di scaglie di metallo) Ger 46,4; 51,3. †

סָרִיס : cs. סְרִיס, plur. סָרִיסִים, cs. סְרִיסֵי, sf. סָרִיסָיו: – 1. *eunuco* Is 56,3; Est 1,10; – 2. *alto funzionario*: assiro 2Re 18,17, babilonese Dn 1,3.

I * **סֶרֶן** : plur. cs. סַרְנֵי: *asse* (di ruota) 1Re 7,30. †

II * **סֶרֶן** : plur. סְרָנִים, cs. סַרְנֵי, sf. סַרְנֵיכֶם: *capo, principe* (nelle cinque città filistee) Gdc 3,3.

* **סַרְעַפָּה** : plur. sf. סַרְעַפֹּתָיו: *ramo* Ez 31,5. †

סרף : **pi**: pt. sf. מְסָרְפוֹ: Am 6,10, txt. e senso inc. ➛ HAL e comm., tradiz. bruciare. †

סִרְפָּד : *ortica* Is 55,13. †

I **סרר** : **qal**: pf. סָרַר; pt. סוֹרֵר, plur. סוֹרְרִים, f. סֹרֵרָה e סֹ(ו)רֶרֶת: *essere ribelle*: u. Dt 21,18; Sal 66,7, spalla Zc 7,11, cuore Ger 5,23.

II **סרר** : ➛ HAL > ➛ יָסֹר *istruttore* 1Cr 15,22, ➛ comm.

סְתָו : *stagione delle piogge, inverno* Ct 2,11. †

סְתוּר : n. pr. m.

סתם : **qal**: pf. סָתַם; impf. תִּסְתְּמוּ, וַיִּסְתְּמוּ; imp. סְתֹם; inf. cs. לִסְתּוֹם; pt. pass. סָתוּם, סָתֻם, plur. סְתֻמִים: – 1. *ostruire, riempire*: sorgente 2Re 3,19; > – 2. *chiudere, mantenere segreto*: visione Dn 8,26;

nif: inf. cs. הִסָּתֵם: *essere chiuso*: breccia Ne 4,1. †

pi: pf. sf. סִתְּמוּם; impf. sf. וַיְסַתְּמוּם: *ostruire, riempire*: cisterna Gn 26,15.18. †

סתר : **nif**: pf. נִסְתַּר, נִסְתָּרָה, נִסְתַּרְתָּ; impf. יִ/אֶסָּתֵר, יִסָּתְרוּ; imp. הִסָּתֵר; inf. cs. לְהִסָּתֵר; pt. נִסְתָּר, plur. נִסְתָּרִים, f. plur. נִסְתָּר(ו)ת: – 1. *nascondersi*: ass. Prv 22,3, c. מִן Sal 55,13, c. מִפְּנֵי Dt 7,20; – 2. *essere nascosto*: ass. Nm 5,13, c. מִן Sal 19,7, c. מִפְּנֵי Gn 4,14, c. מִנֶּגֶד Am 9,3;

pi: imp. סַתְּרִי: *nascondere, proteggere* Is 16,3;

pu: pt. f. מְסֻתֶּרֶת: *essere celato* Prv 27,5. †

hif: pf. הִסְתִּיר, הִסְתַּרְתָּ, הִסְתִּירוּ, sf. הִסְתִּירָנִי; impf. יַסְתִּיר, וַיַּסְתֵּר, אַסְתִּירָה, sf. יַסְתִּירֵנִי, וַתַּסְתִּירֵהוּ; imp. הַסְתֵּר; inf. הַסְתֵּר, cs. לַסְתִּר; pt. מַסְתִּיר: – 1. *nascondere, proteggere*: ass. Ger 36,26, c. מִן Sal 64,3; – 2. הִסְתִּיר, c. פָּנִים: ass. Sal 10,11; c. מִן = non

vedere: il peccato Sal 51,11; c. מִן = non voler vedere Mic 3,4;

hitp: impf. תִּסְתַּתָּר; pt. מִסְתַּתֵּר: *nascondersi, tenersi nascosto* Is 45,15.

סֵתֶר : sf. סִתְרִי, plur. סְתָרִים: – 1. *nascondiglio* בְּסֵתֶר הָהָר 1Sam 25,20; – 2. *segreto*, > *segretamente*: בַּסֵּתֶר Dt 13,7, לֶחֶם סְתָרִים pane preso di nascosto Prv 9,17; – 3. *rifugio, riparo* Sal 27,5.

סִתְרָה : *nascondiglio* Dt 32,38. †

סִתְרִי : n. pr. m.

ע

I **עָב** : cs. עָב, plur. עָבִים: termine sconosciuto di architettura: ? tettoia 1Re 7,6; Ez 41,25s. †

II **עָב** : cs. עָב e עַב, plur. עָבִים e עָבוֹת, cs. עָבֵי, sf. עָבָיו: – 1. *nube* 1Re 18,44, עָבֵי שְׁחָקִים ~ nube densa 2Sam 22,12, עַב הֶעָנָן ~ densità della nube Es 19,9; – 2. *boscaglia* (folta) Ger 4,29.

עבד : **qal**: pf. עָבַד, עָבַדְתָּ, sf. עֲבָדוֹ, עֲבָדוּם; impf. יַעֲבֹד, אֶעֱבֹד, יַעַבְדוּ, תַּעַבְדוּן, נַעַבְדָה, sf. יַעַבְדֵנוּ, אֶעֱבָדְךָ, יַעַבְדֻנִי, נַעַבְדֶךָּ; imp. עֲבֹד, עִבְדוּ, עֲבֹדוּ, sf. עָבְדֻהוּ; inf. cs. לַעֲבֹ(וֹ)ד, עֲבָד־, sf. עָבְדוֹ, עָבְדָם, עָבְדֵנוּ; pt. עֹבֵד, plur. עֹבְדִים, cs. עֹבְדֵי, sf. עֹבְדָיו: – 1. *lavorare*: ass. Es 20,9; c. acc.: il suolo Gn 2,5, il lino Is 19,9, c. עֲבֹדָה Is 28,21; – 2. *servire* (qlc.): ass. Es 21,2, c. acc. pers. 2Re 18,7, c. acc. pers. e acc. cosa Gn 30,26b, c. acc. pers. + בְּ cosa Gn 30,26a, c. עִם Lv 25,40; – 3. עבד c. בְּ lett. lavorare per il tramite di qlc. = far lavorare qlc. Ger 22,13; – 4. servire ~ adorare una divinità: c. acc. יהוה Gs 24,21, בְּעָלִים Gdc 2,11, c. לְ Ger 44,3; – 5. *svolgere il servizio* (cultuale) Nm 4,23;

nif: pf. נֶעֱבַד, נֶעֱבַדְתֶּם; impf. יֵ/תֵּעָבֵד: *essere lavorato, essere coltivato*: אֶרֶץ Ez 36,34; – 2. מֶלֶךְ לְשָׂדֶה נֶעֱבָד senso inc. ? un re si dedica ai lavori dei campi Qo 5,8, ➛ comm.;

pu: pf. עֻבַּד: – 1. *essere messo al lavoro* Dt 21,3; עֲבֹדָה... אֲשֶׁר עֻבַּד־בָּךְ il lavoro al quale tu sei stato sottoposto Is 14,3; †

hif: pf. הֶעֱבִיד, sf. הֶעֱבַדְתַּ֫נִי, הֶעֱבַדְתִּיךָ, וְהַעֲבַדְתִּיךָ; impf. וַיַּעֲבֵד, יַעֲבִדוּ; inf. cs. הַעֲבִיד; pt. plur. מַעֲבִדִים: – 1. *asservire*: c. acc. Es 1,13; Ger 17,4; – 2. *stancare*: c. acc. Is 43,24;

hof: impf. sf. תָּעָבְדֵם, נָעָבְדֵם: *lasciarsi indurre a servire* Es 20,5.

I **עֶבֶד** : sf. עַבְדְּךָ, עַבְדּוֹ, plur. עֲבָדִים, cs. עַבְדֵי, sf. עֲבָדַי, עַבְדֵיכֶם: *servo* (persona che, a qualsiasi livello ciò avvenga, è sotto l'autorità di un altro): – 1. *schiavo*: מִקְנַת כֶּסֶף Es 12,44, יְלִיד בַּיִת Ger 2,14; – 2. *ministro* o funzionario 2Re 5,6; 22,9; – 3. *ufficiale* 2Re 25,8; – 4. nazioni 2Sam 8,2; – 5. il profeta al suo servo 2Re 5,25; – 6. "servo" in una formula di cortesia 2Re 8,13; – 7. servi di יהוה: Mosé Es 14,31, Davide 2Sam 3,18, i profeti Ger 7,25, Israele Is 41,8; – 8. ➛ anche con comm. Is 42,1; 52,13.

II **עֶבֶד** : n. pr. m.

* **עֲבָד** : plur. sf. עֲבָדֵיהֶם: *azione, attività* Qo 9,1. †

עֹבֵד אֱדֹם : n. pr. m.

עֶבֶד־מֶלֶךְ : n. pr. m.

עֲבֵד נְגוֹ : n. pr. m.

עַבְדָּא : n. pr. m.

עַבְדְּאֵל : n. pr. m.

עֲבֹדָה, עֲבוֹדָה : cs. עֲבֹ(וֹ)דַת, sf. עֲבוֹדָתִי/תָם, עֲבֹדַתְכֶם: – 1. *lavoro*: dei campi Sal 104,23; – 2. *servizio* 1Re 12,4; Ez 29,18; – 3. nell'ambito religioso: *servizio*: עֲבֹדַת יהוה Gs 22,27; Nm 4,24, עֲ׳ הַקֹּדֶשׁ Nm 7,9.

עֲבֻדָּה : *servitù* Gn 26,14: Gb 1,3. †

I עַבְדּוֹן : n. pr .m.

II עַבְדּוֹן : n. l.

* עַבְדוּת : sf. עַבְדֻתֵנוּ, עַבְדֻתָם: *schiavitù* Esd 9,8s; Ne 9,17. †

עַבְדִּי : n. pr. m.

עַבְדִּיאֵל : n. pr. m.

עֹבַדְיָה : n. pr. m. *Abdia*.

עֹבַדְיָהוּ : n. pr. m.

עבה : **qal**: pf. עָבָה, עָבִיתָ: – 1. *essere grosso*, 1Re 12,10; 2Cr 10,10; – 2. *ingrassarsi* Dt 32,15. †

עֲבוֹט : *pegno* Dt 24,10-13. †

I * עֲבוּר : cs. עֲבוּר: עֲ׳ הָאָרֶץ prodotto del paese Gs 5,11s. †

II * עֲבוּר, * עֲבֻר : c. בְּ: בַּעֲבוּר: sf. בַּעֲבוּרִי/רֶךָ: – 1. prep. *a causa di*: בַּ׳ הָאָדָם Gn 8,21, בַּ׳ יִשְׂרָאֵל 2Sam 5,12; – 2. cg. *affinché*: c. impf. בַּ׳ תְּבָרֶכְךָ Gn 27,4, c. inf. בַּ׳ הַרְאֹתְךָ Es 9,16, צִוָּה... לְבַעֲבוּר הָבִיא egli aveva deciso... perché portasse 2Sam 17,14.

I * עָבוֹת : plur. עֲבֹ(וֹ)תִים: *ramo* Sal 118,27; Ez 19,11. †

II עָבֹת, עָבוֹת : f. עֲבֻתָּה: che ha molti rami > *frondoso*: עֵץ עָ׳ Lv 23,40.

I עבט : **qal**: impf. תַּעֲבֹט; inf. לַעֲבֹט: – 1. dare un pegno = *prendere in prestito* Dt 15,6; – 2. *prendere in pegno* Dt 24,10;

hif: pf. הַעֲבַטְתָּ; impf. sf. תַּעֲבִיטֶנּוּ; inf. ass. הַעֲבֵט: obbligare a dare un pegno = *prestare* Dt 15,6.8. †

II עבט : **pi**: impf. יְעַבְּטוּן: *abbandonare*: la propria direzione Gl 2,7. †

עַבְטִיט : *pegno* (= debito) Ab 2,6. †

* עֳבִי, עֲבִי : sf. עָבְיוֹ: *spessore* 1Re 7,26.

I עבר : **qal**: pf. עָבַר, עָבַרְתִּי, עֲבַרְתֶּם, sf. עֲבָרוֹ; impf. יַעֲבֹר, יַעֲבָר־, תַּעֲבוּרִי (cf. gramm.), אֶעֱבֹר, אֶעְבְּרָה, יַעַבְרוּ, נַעְבְּרָה e נַעַבְרָה, sf. יַעַבְרֶנְהוּ/רֶנּוּ, יַעַבְרֶנְהוּ; imp. עֲבֹר, עִבְרוּ, עֲבָרִי; inf. ass. עָבוֹר, cs. עֲבֹר, עֲבָר־, sf. עָבְרְךָ, עָבְרוֹ; pt. עֹבֵר, plur. עֹבְרִים: – 1. *attraversare, passare*: fiume Gs 3,14, porta Mic 2,13, via Sal 8,9, frontiera Nm 20,17; – 2. *passare, andarsene*: giorno Gn 50,4, nube Gb 30,15; – 3. *passare al di sopra, oltrepassare*: acqua Is 8,8, onde Sal 42,8, peccato Sal 38,5; – 4. *trasgredire*: alleanza Gs 7,11; – 5. *aver corso*: denaro Gn 23,16;

nif: impf. יֵעָבֵר: *essere guadato*: fiume Ez 47,5. †

pi: pf. עִבַּר; impf. וַיְעַבֵּר: – 1. *far passare* 1Re 6,21; – 2. *fecondare* Gb 21,10. †

hif: pf. הֶעֱבִיר, הֶעֱבַרְתָּ, וְהַעֲבַרְתָּ, הֶעֱבַרְתִּי, הֶעֱבִירוּ, sf. הֶעֱבִרַנִי; impf. יַעֲבִיר, וַיַּעֲבֵר/בֶר־, sf. וַיַּעֲבִרֵהוּ, וַיַּעֲבִירֵהוּ,

וַיַּעֲבִרוּם; imp. הַעֲבֵר/בֶר־, sf. הַעֲבִירֵנִי; inf. cs. הַעֲבִיר, לַעֲבִיר, sf. הַעֲבִירוֹ; pt. מַעֲבִיר; pt. plur. מַעֲבִרִים: – 1. *far passare, far attraversare*: fiume Gn 32,24 in mezzo al mare Sal 136,14; – 2. *sacrificare*: Es 13,12; Ez 20,26; בָּאֵשׁ (facendo passare attraverso il fuoco) 2 Re 23,10; – 3. *far passare, far andare*: רוּחַ Gn 8,1, rasoio Nm 8,7; – 4. *far passare, far sparire*: peccato 2Sam 12,13; – 5. *portare via* 2Cr 35,23.

II עבר : **hitp**: pf. הִתְעַבָּר, הִתְעַבַּרְתָּ; impf. וַיִּתְעַבֵּר; pt. מִתְעַבֵּר, sf. מִתְעַבְּרוֹ: – 1. *andare in collera* Sal 78,21; – 2. מִתְעַבְּרוֹ Prv 20,2 ➛ HAL e comm.

I עֵבֶר : sf. עֶבְרוֹ, plur. cs. עֶבְרֵי, sf. עֲבָרָיו, עֶבְרֵיהֶם: *parte (opposta)*: עֵ׳ הַיָּם l'altra parte del mare Ger 25,22; c. יַרְדֵּן: מֵעֵבֶר הַ/לְ/לַ׳: dall'altra parte del Giordano (all'est o all'ovest, secondo il punto di vista di chi parla) Nm 32,19; ma עֵבֶר הַיַּ׳ = la regione attigua al Giordano Is 8,23; אִישׁ לְעֶבְרוֹ ognuno dalla sua parte Is 47,15; מִכָּל־עֲבָרָיו da tutte le parti 1Re 5,4.

II עֵבֶר : n. pr. m. e n. pop.

עֶבְרָה : cs. עֶבְרַת, sf. עֶבְרָתוֹ, plur. עֲבָרוֹת, cs. עַבְרוֹת: – 1. *eccesso*: עֶבְרַת אַפְּךָ eccesso della tua collera Gb 40,11; – 2. *collera*: dell'u. Am 1,11, di יהוה Os 5,10, אֵשׁ עֶבְרָתִי Ez 21,36, יוֹם עֶ׳ “dies irae” Sof 1,15.

* עֲבָרָה : plur. cs. עַבְרוֹת: – 1. *passaggio* (al. guado) 2Sam 15,28; – 2. 2Sam 19,19: senso inc., ? zattera.

עִבְרִי : gntl. di II עֵבֶר: plur. עִבְרִים e עִבְרִיִּים, f. עִבְרִיָּה, עִבְרִית, plur. עִבְרִיּ(ו)ת: *Ebreo* (➛ HAL).

עֲבָרִים : n. reg. e n. l.

עַבְרֹנָה : n. l.

עבשׁ : **qal**: pf. עָבְשׁוּ: *seccarsi* Gl 1,17. †

עבת : **pi**: impf. sf. וַיְעַבְּתוּהָ: ? contorcere, senso inc. txt. corr. ➛ comm. Mic 7,3. †

עֲבֹת, עֲבוֹת : sf. עֲבֹתוֹ, plur. עֲבֹתִים e עֲבֹ(ו)תֹ(ו)ת, sf. עֲבֹתֵימוֹ: *corda, legame* Gdc 15,13; Os 11,4.

עֹג : ➛ עוֹג.

עגב : **qal**: pf. עָגְבָה; impf. וַתַּעְגַּב (K); pt. plur. עֹגְבִים: ~ lasciarsi andare alla propria sensualità Ez 23,5.

* עֲגָבָה : sf. עַגְבָתָהּ, plur. עֲגָבִים: *sensualità* Ez 23,11; שִׁיר עֲגָבִים canto d'amore Ez 33,32.

עֲגָבִים : ➛ עֲגָבָה.

עֻגָה : *focaccia* 1Re 17,13.

עָגוֹל : ➛ עָגֹל.

עָגוּר : nome di un uccello (indeterminato) Is 38,14; Ger 8,7. †

עָגִיל : plur. עֲגִילִים: gioiello (rotondo, ? anello) per gli orecchi Nm 31,50; Ez 16,12. †

עָגֹל : *rotondo* 1Re 7,23.

עֵגֶל : sf. עֶגְלְךָ, plur. עֲגָלִים, cs. עֶגְלֵי: *giovane toro, vitello*: per il sacrificio Lv 9,2, come idolo Es 32,4; 1Re 12,28 (➛ HAL).

I עֶגְלָה : cs. עֶגְלַת, sf. עֶגְלָתִי: *giovenca* Dt 21,3; metaf. Gdc 14,18.

II עֶגְלָה : n. pr. f.

עֲגָלָה : sf. עֶגְלָתוֹ, plur. עֲגָלוֹת, cs. עֶגְלֹת: *carro*: per il trasporto Gn 45,19, utilizzato per la battitura Is 28,27.

I עֶגְלוֹן : n. pr. m.

II עֶגְלוֹן : n. l.

עֶגְלַיִם : n. l.

עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה : n. l.

עגם : **qal**: pf. עָגְמָה: *essere triste* Gb 30,25. †

עגן : **nif**: impf. תֵּעָגֵנָה (2a f. plur.): *essere impedita di rimaritarsi* Rt 1,13. †

I עַד, > וָעֶד (עוֹלָם) : sost. il "sempre": – 1. nel futuro: לָעַד per sempre Sal 21,7, עֲדֵי־עַד per sempre Sal 83,18, אֲבִי־עַד Is 9,5 (➛ HAL e comm.); – 2. nel passato: מִנִּי־עַד da sempre Gb 20,4.

II עַד, cf. HAL : sost. bottino Gn 49,27. †

III עַד, cf. HAL : עֲדֵי, sf. עָדַי, עָדֶיךָ, עָדָיו, עָדֵיכֶם: *fino a*: – 1. prep.: a) in senso locale: עַד־יַם־סוּף Gdc 11,16, עַד־נָפֶשׁ Sal 69,2, עַד־לְמֵרָחוֹק da lontano Esd 3,13; b) in senso temp.: עַד־כֹּה Gs 17,14, עַד־מָתַי Es 10,3, עַד־אָנָה Sal 13,2; עַד ~ finché 2Re 9,22; c) עַד indica una dimensione, un numero, una quantità: עַד־מְאֹד "oltre misura" 1Re 1,4, עַד־חֲצִי Est 5,6, מִנַּעַר... וְעַד־זָקֵן Gn 19,4; – 2. cg.: a) c. vb. finito: pf. עַד־שָׁבוּ Gs 2,22; impf. עַד־אָשִׁית Sal 110,1; עַד = mentre: עַד דִּבֵּר 1Sam 14,19; b) c. pt. עַד זֶה מְדַבֵּר Gb 1,18; c) espressioni formate con עַד: עַד אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ Dt 2,14, עַד אֲשֶׁר אִם Is 6,11, עַד אֲשֶׁר לֹא Qo 12,1, עַד כִּי Gn 26,13, עַד־בִּלְתִּי Gb 14,12; עַד c. לְ + inf. 1Re 18,29.

* עָד : plur. sf. עָדַי: *contratto, impegno* > ~ ciò che mi sono impegnato (a dire) Nm 23,18. †

עֵד : sf. עֵדִי, plur. עֵדִים, cs. עֵדֵי, sf. עֵדַי: *testimone*: – 1. persone: Dio Gb 16,19, u. Ger 32,10, עֵד שֶׁקֶר Es 20,16, עֵד שָׁוְא Dt 5,20, עֵד־כְּזָבִים Prv 21,28, עֵד־חִנָּם Prv 24,28; – 2. cose: בְּרִית Gn 31,44, altare Gs 22,27, mucchio di pietre Gn 31,48.

עֹד : ➛ עוֹד.

עִדּא : n. pr. m.

עֹדֵד : n. pr. m.

I עדה : **qal**: pf. עָדָה: c. עַל *passare* sopra Gb 28,8. †

hif: pt. מַעֲדֶה: *togliere*: vestito Prv 25,20. †

II עדה : **qal**: pf. עָדִית: impf. תַּעְדֶּה, וַתַּעַד, (וַ)תַּעְדִּי, sf. אֶעְדֵּךְ; imp. עֲדֵה: – 1. c. acc. *ornarsi*: di un gioiello Ger 4,30; – 2. c. 2 acc. *ornare* qlc. di qlcs. Ez 16,11.

עָדָה : n. pr. f.

I עֵדָה : cs. עֲדַת, sf. עֲדָתִי, עֲדָתְךָ: – 1. *assemblea*: di Israele (in senso liturgico o giuridico): עֲדַת יִשְׂרָאֵל Es 12,3, קְהַל עֲדַת־יִשׂ׳ Es 12,6, עֲדַת יהוה Nm 27,17; – 2. *assemblea* > *truppa, banda*: מְרֵעִים Sal 22,17, popoli Sal 7,8; – 3. עֲדַת־אֵל Sal 82,1; – 4. *sciame* Gdc 14,8.

II עֵדָה : *testimone* Gn 21,30; 31,52; Gs 24,27. †

* עִדָּה : plur. עִדִּים: *mestruazione* Is 64,5. †

עִדּוֹ : n. pr. m.

עִדּוֹא : n. pr. m.

עֵדוּת, עֵדֻת : ➛ teol. bibl., HAL: plur. sf. עֵדוֹתֶיךָ, עֵדוֹתָיו, עֵדֹתַי(!) (= עֵדוּתִי o עֵדֹתַי Sal 132,12): – 1. tradiz. testimonianza: *carta*: a) come "testo" Es 25,16; 31,18; b) nel suo contenuto (cf. nº 2) Sal 19,8; – 2. *editti*: הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים Dt 4,45; Sal 119,2; – 3. nel titolo di qualche Sal, senso inc. Sal 60,1; 80,1, ➛ comm.

עֲדִי : עֶדִי, sf. עֶדְיֵךְ, עֶדְיוֹ, plur. עֲדָיִים: *ornamento, gioiello* Es 33,4; Ez 16,7.

עֲדָיָא : n. pr. m.

עֲדִיאֵל : n. pr. m.

עֲדָיָה : n. pr. m.

עֲדָיָהוּ : n. pr. m.

עִדִּים : ➛ עִדָּה.

I * **עָדִין** : sf. עֲדִינוֹ 2Sam 23,8 ➛ comm.; f. עֲדִינָה: *voluttuoso* Is 47,8. †

II **עָדִין** : n. pr. m.

עֲדִינָא : n. pr. m.

עֲדִיתַיִם : n. l.

* **עַדְלַי** : עַדְלַי: n. pr m.

עֲדֻלָּם : n. l.

עֲדֻלָּמִי : gntl. di עֲדֻלָּם.

עדן : **hitp**: impf. וַיִּתְעַדְּנוּ: *vivere piacevolmente* Ne 9,25. †

I * **עֵדֶן**, o *עֶדֶן : plur. עֲדָנִים, sf. עֲדָנֶיךָ: – 1. *delizia* Sal 36,9; Ger 51,34 (txt.!); – 2. *ornamento* 2Sam 1,24. †

II **עֵדֶן** : n. reg. *Eden.*

III **עֵדֶן** : n. pr. m.

עֶדֶן : n. terr.

עֲדֶן : עֲדֶנָה (= *עַד־הֵן, *עַד־הֵנָּה): *ancora* Qo 4,2: אֲשֶׁר־עֲדֶן לֹא הָיָה colui che non esiste ancora Qo 4,3.

עַדְנָא : n. pr. m.

עַדְנָה : n. pr. m.

עֶדְנָה : *piacere* (amoroso) Gn 18,12. †

עַדְנַח : n. pr. m.

עַדְעָדָה : n. l.

עדף : **qal**: pt. עֹדֵף, plur. עֹדְפִים, f. עֹדֶפֶת: *essere di troppo* Es 16,23;

hif: pf. הֶעְדִּיף: *avere di troppo* Es 16,18.

I **עדר** : **nif**: impf. יֵעָדֵר, יֵעָדְרוּן: *sarchiare*: vigna Is 5,6; 7,25. †

II **עדר** : **nif**: pf. נֶעְדָּרָה, נֶעְדַּר; pt. נֶעְדָּר (o pf.), f. נֶעְדֶּרֶת: *mancare* (essere assente) 2Sam 17,22.

pi: impf. יְעַדְּרוּ: *lasciar mancare* 1R 5,7. †

III **עדר** : **qal**: inf. cs. לַעֲדֹר; pt. plur. cs. עֹדְרֵי (txt. inc.): *aiutare* 1Cr 12,34.39. †

I **עֵדֶר** : sf. עֶדְרוֹ, plur. עֲדָרִים, cs. עֶדְרֵי: – 1. *armento*: ע׳ צֹאן Gn 29,2, ע׳ הָעִזִּים Ct 4,1, עֶדְרֵי בָקָר Gl 1,18; metaf. Is 40,11; – 2. מִגְדַּל־ע׳ n. l.

II **עֵדֶר** : n. pr. m.

III **עֵדֶר** : n. l.

* עֶ֫דֶר : עֵדֶר: n. pr. m.

עַדְרִיאֵל : n. pr. m.

* עֲדָשָׁה : plur. עֲדָשִׁים: *lenticchie* Gn 25,34.

עַוָּא : n. l.

עוּב, עִיב : **hif**: impf. יָעִיב (oppure qal di עיב): *oscurare, coprire di nubi* Lam 2,1. †

עוֹבֵד, עֹבֵד : n. pr. m.

עוֹבָל, עֵיבָל (1Cr 1,22): n. pop.

עוּג : **qal**: impf. תְּעֻגֶנָה: *cuocere* Ez 4,12. †

עוֹג : n. pr. m.

עוּגָב : sf. עֻגָבִי: *flauto* Sal 150,4.

I עוד, cf. HAL : **pi**: pf. sf. עִוְּדֻנִי: *stringere, legare saldamente* Sal 119,61. †

po: impf. יְעוֹדֵד; pt. מְעוֹדֵד: *sostenere, aiutare* Sal 146,9; 147,6. †

hitpo: impf. וַנִּתְעוֹדָד: *aiutarsi* (al. raddrizzarsi) Sal 20,9. †

II עוד : **hif**: pf. הֵעִ(י)ד, הַעִידֹתָ(ה), הַעִ(י)דֹתִי, הֵעִידוּ; impf. יָעִיד, תָּעִיד, וַיָּעַד, וָאָעִידָ(ה) e וָאָעֵד, sf. אֲעִידֵךְ, וַיְעִ(י)דֻהוּ; imp. הָעֵד, הָעִידוּ; inf. ass. הָעֵד; pt. מֵעִיד: – 1. *prendere qlc. a testimone* contro: c. acc. + בְּ Dt 4,26; – 2. *testimoniare*: contro: c. acc. 1Re 21,10; in favore di, c. acc. Gb 29,11; – 3. *avvertire*: c. בְּ 1Re 2,42; – 4. esortare: ass. Ger 6,10, c. בְּ Ne 9,26;

hof: pf. הוּעַד: *essere avvertito* Es 21,29. †

עוֹד, עֹד : sf. עוֹדִי, עוֹדְךָ, עוֹדָם; e עֹדֶנִּי, עוֹדֶנָּה, עוֹדֶנּוּ: – 1. *ancora*: a) וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה la sua mano è ancora tesa Is 5,25; וְאַבְרָהָם עוֹדֶנּוּ עֹמֵד mentre Abramo stava ancora... Gn 18,22; וְהוּא עֹדֶנּוּ בְמִצְרַיִם mentre era ancora in Egitto 1Re 12,2; b) לֹא עוֹד non più Gn 17,5; Es 2,3; הַאֵין עוֹד... non c'è più ...? 1Re 22,7; c) עוֹד מְעַט ancora un po' e... Es 17,4; – 2. = *di nuovo* Gn 4,25; 18,29; – 3. עוֹד + prep.: בְּעוֹד הַיֶּלֶד חַי finché il bambino era in vita 2Sam 12,22; אֲזַמְּרָה... בְּעוֹדִי canterò finché esisterò Sal 104,33; עַד־הַיּוֹם מֵעוֹדְךָ Nm 22,30.

עֹדֵד, עוֹדֵד : n. pr. m.

עוה : **qal**: pf. עָוִינוּ, עָוְתָה: *peccare* Dn 9,5;

nif: pf. נַעֲוֵיתִי; pt. cs. נַעֲוֵה, f. cs. נַעֲוַת: *essere piegato, essere distorto*: נַעֲוֵה לֵב che ha lo spirito distorto, vizioso Prv 12,8;

pi: pf. עִוָּה: – 1. *storcere > far deviare*: cammino Lam 3,9; – 2. *deformare*: פָּנִים Is 24,1. †

hif: pf. הֶעֱוָה, הֶעֱוֵיתִי, הֶעֱוִינוּ: – 1. ass. *peccare, comportarsi male* 2Sam 7,14; – 2. c. acc. *far deviare*: cammino Ger 3,21; – 3. c. acc. *distorcere, falsare*: il diritto Gb 33,27.

I עַוָּה : *rovina* Ez 21,32. †

II עַוָּה : n. l.

עוז, cf. HAL : **qal**: impf. יָעֹז(!); inf. cs. לָעוֹז: *cercare rifugio* Is 30,2; Sal 52,9 (al. vb. עזז);

hif: pf. הֵעִיזוּ; imp. הָעֵז, הָעִ(י)זוּ: – 1. *mettere al sicuro* Es 9,19; – 2. *mettersi al sicuro* Ger 4,6.

עוז : → II עֹז.

עֲוִיל : plur. עֲוִילִים, sf. עֲוִילֵיהֶם: *bambino* Gb 16,11; 19,18; 21,11. †

עַוִּים : n. pop.; ? n. l.

עֲוִית : n. l.

I **עול** : **pi**: impf. יְעַוֵּל; pt. מְעַוֵּל: *essere cattivo* Is 26,10; Sal 71,4. †

II **עול** : **qal**: pt. f. plur. עָלוֹת: *allattare*: animali Gn 33,13.

עוֹל, עֻל : sf. עוּלָהּ: *nutrimento* Is 49,15; 65,20. †

עָוֶל : cs. עֲוֶל, sf. עַוְלוֹ *perversione, ingiustiza* Ez 18,8, עָשָׂה עָ׳ Ez 3,20, אִישׁ עָ׳ Prv 29,27.

עַוָּל : *malfattore, criminale* Gb 18,21.

עַוְלָה : loc. עַוְלָתָה, plur. עוֹלֹת: *malvagità, crimine, ingiustizia* Sal 58,3, בֶּן־עַ׳ malvagio Sal 89,23, דִּבֶּר עַ׳ Gb 13,7, עָשָׂה עַ׳ Sof 3,5.

I **עוֹלָה** : Is 61,8, ➛ עַוְלָה.

II **עוֹלָה** : ➛ עֹלָה.

עוֹלֵל : plur. ע(וֹ)לְלִים, cs. עֹלְלֵי, sf. עֹלְלֵיהֶם: *bambino, lattante* Sal 8,3; Gb 3,16.

עוֹלָל : plur. עוֹלָלִים, sf. עוֹלָלֶיהָ *bambino* Lam 1,5.

עוֹלֵלוֹת : ➛ עֹלֵלוֹת.

עוֹלָם, עֹלָם: sf. עֹלָמוֹ, plur. ע(וֹ)לָמִים, cs. עוֹלְמֵי: non tradurre con "eternità"; si tratta di un *tempo molto lungo > sempre* (nel passato e nell'avvenire): – 1. nel passato: יְמֵי ע׳ i giorni di un tempo Mic 5,1, עַם־ע׳ antico popolo Is 44,7, מֵעוֹלָם *anticamente, una volta* Gs 24,2; – 2. nel futuro: עֶבֶד ע׳ schiavo per sempre Dt 15,17, הָאָרֶץ לְע׳ עֹמֶדֶת Qo 1,4, שָׁלוֹם עַד־ע׳ 1Re 2,33, זֶה־שְּׁמִי לְע׳ Es 3,15, בְּרִית ע׳ Gn 9,16; – 3. מֵעוֹ׳ וְעַד־עוֹ׳ Sal 103,17, לְמִן־עוֹ׳ וְעַד־עוֹ׳ Ger 7,7.

ען : **qal**: pf. 3a f. sg. עָנָה: *abitare* Is 13,22. †

עָוֹן, עָוֹן : cs. עֲוֹן e עֲווֹן, sf. עֲוֹנִי, עֲוֹנְךָ, עֲוֹנֵכִי (2a f.), plur. עֲוֹנ(וֹ)ת, sf. עֲוֹנֹתָיו, עֲוֹנֵ(י)נוּ e עֲוֹנֹתֵינוּ: ➛ teol. bibl.: *peccato, colpevolezza, torto, punizione* (i quattro significati sono difficili da distinguere) Gn 4,13; Nm 14,19, עָ׳ יִשְׂרָאֵל Ger 50,20, שׁוּב מֵעָ׳ Dn 9,13, פֹּקֵד עָ׳ עַל Es 20,5, נָשָׂא אֶת־עָ׳ Ez 4,4.

עִוְעִים : *vertigine* Is 19,14. †

I **עוף** : **qal**: pf. עָפוּ; impf. יָעוּף, וַיָּעַף, וַיָּעֹף, תָּעוּף, יָעֻפוּ, תְּעוּפֶינָה; inf. cs. עוּף; pt. f. עָפָה, plur. עָפוֹת: *volare*: uccelli Dt 4,17, cavallette Na 3,16, freccia Sal 91,5, scintilla Gb 5,7;

hif: impf. תָּעִיף (Q): "far volare": occhio = strizzare Prv 23,5. †

hof: (➛ HAL): ? pt. מֻעָף Dn 9,21 (al. vb. יעף). †

po: impf. יְעוֹפֵף; pt. מְעוֹפֵף: – 1. *volare* Is 6,2; – 2. *far volare* Ez 32,10;

hitpo: impf. יִתְעוֹפֵף: *volare via* Os 9,11.

II **עוף** : **qal**: impf. 3a f. תָּעֻפָה: *essere oscuro* Gb 11,17 (ma txt. inc., ➛ comm.).

עוֹף : *volatili*: עוֹף כָּנָף Gn 1,21, שֶׁרֶץ הָעוֹף = insetti Lv 11,20, עוֹף הַשָּׁמַיִם Os 2,20.

עֵופַי : (Q), עוֹפַי (K) n. pr. m.

עוֹפֶרֶת : → עֹפֶרֶת.

עוץ : **qal**: imp. עֻצוּ: c. acc. עֵצָה: – 1. ~ riflettere Gdc 19,30; – 2. far un progetto Is 8,10. †

I עוּץ : n. pr. m.

II עוּץ : n. reg.

עוק : cf. HAL: **qal**: impf. תָּעִיק (al. hif.): senso inc. → comm. Am 2,13b. †

hif: pt. מֵעִיק: senso inc. → comm. Am 2,13a. †

I עור : **pi**: pf. עִוֵּר; impf. יְעַוֵּר: *accecare* 2Re 25,7; metaf. Es 23,8.

II עור : **qal**: impf. sf. יְעוּרֶנּוּ; imp. עוּרָה, עוּרִי: – 1. *svegliarsi*; יהוה Sal 44,24; > – 2. *mettersi in movimento, muoversi* Gdc 5,12; Is 51,9;

nif: pf. נֵעוֹר; impf. יֵעוֹר, יֵעֹ(וֹ)רוּ: *svegliarsi* Ger 6,22; Zc 4,1;

po: pf. עוֹרֵר, עוֹרַרְתִּי, sf. עוֹרַרְתִּיךָ; impf. תְּעֹרֵר, תְּעֹ(וֹ)רְרוּ; imp. עוֹרְרָה; inf. עֹרֵר: *svegliare, mettere in movimento* Is 14,9; Sal 80,3; Ct 2,7;

pilp: impf. יְעֹעֵרוּ Is 15,5, leggere יְעַרְעֵרוּ; = **po**;

hif: pf. הֵעִיר, הַעִירוֹתִי, sf. הַעִירֹתִיהוּ; impf. יָעִיר, יָעֵר, וַיָּעַר, אָעִירָה, sf. יְעִירֵנִי; imp. הָעִירָה, הָעִירוּ; inf. בָּעִיר (< *בְּהָעִיר); pt. מֵעִיר, plur. מְעִירִים: – 1. *svegliare, mettere in movimento*: chi dorme Zc 4,1, collera Sal 78,38, giustiziere Is 41,2, לִוְיָתָן Gb 41,2; – 2. *svegliarsi, mettersi in movimento* Sal 35,23;

hitpo: pf. הִתְעֹרַרְתִּי; impf. יִתְעֹרָר; imp. הִתְעוֹרְרִי; pt. מִתְעוֹרֵר: – 1. *muoversi, mettersi in movimento* Is 51,17; 64,6; – 2. *eccitarsi* Gb 17,8. †

עוֹר : sf. עֹ(וֹ)רוֹ, עֹרָהּ, plur. עֹ(וֹ)רֹת, sf. עֹרֹתָם: – 1. *pelle*: umana Ger 13,23, ע׳ פָּנָיו Es 34,29; animale Gn 3,21, > *cuoio* Lv 13,48.

עִוֵּר : plur. עִוְרִים, f. עִוְרוֹת: sost. e agg. *cieco* Es 4,11, 2 Sam 5,6.8, עֵינַיִם עִוְרוֹת Is 42,7.

עוֹרֵב : → I עֹרֵב.

עִוָּרוֹן : *cecità* Dt 28,28; Zc 12,4. †

עַוֶּרֶת : *cecità* Lv 22,22. †

עוש : Gl 4,11: senso inc. → HAL: ? venire in aiuto, ? affrettarsi.

עות : **qal**: inf. cs. לָעוּת: txt. e senso inc. → comm. Is 50,4. †

pi: pf. sf. עִוְּתוֹ, עִוְּתָנִי, עִוְּתוּנִי; impf. יְעַוֵּת, יְעַוֶּת־; inf. עַוֵּת: – 1. *distorcere, falsare*: מִשְׁפָּט Gb 8,3, bilancia Am 8,5; – 2. *maltrattare* Sal 119,78; Lam 3,36;

pu: pt. מְעֻוָּת: *essere storto* Qo 1,15. †

hitp: pf. הִתְעַוְּתוּ: *contorcersi* Qo 12,3. †

* עַוָּתָה : sf. עַוָּתָתִי: *torto* Lam 3,59. †

עוּתַי : n. pr. m.

I עַז : agg. עָז, plur. עַזִּים, cs. עַזֵּי, f. עַזָּה, plur. עַזּוֹת: *forte, potente*: רוּחַ Es 14,21, מַיִם Is 43,16, leone Gdc 14,14; עַז פָּנִים volto duro Dt 28,50, עַז־נֶפֶשׁ avido Is 56,11.

II * עַז : עָז: sost. *forza, potenza* Gn 49,3. †

עֵז : plur. עִזִּים, sf. עִזֶּיךָ: – 1. *capra* Lv 17,3, גְּדִי־עִזִּים capretto Gn 38,17, שְׂעִיר עִזִּים capro Gn 37,31; – 2. *pelo di capra* Es 25,4.

I **עֹז**, עוֹז : cs. עֹז e עָז־, sf. עָזִּי e עֻזִּי, עֻזּוֹ e עֻזּהּ, עוּזֵּנוּ, עֻזָּמוֹ: – 1. *forza, potenza*: forza fisica 2Sam 6,14, politica e militare Ez 30,6 di יהוה Mic 5,3, del re Sal 99,4, della pioggia Gb 37,6; – 2. *fortificazione* Ger 51,53.

II **עֹז**, ➛ HAL : sf. עֻזִּי, עֻזְּךָ, עוּזֵּנוּ: *rifugio, protezione* Sal 59,18.

עֻזָּא : n. pr. m.

עֲזָאזֵל : nome di un demone Lv 16,8.10.26. †

I **עזב** : **qal**: pf. עָזַב, עָזְבָה, עָזְבוּ, עֲזַבְתֶּן, sf. עֲזָבוֹ, עֲזַבְתִּיךָ, עֲזָבוּנִי; impf. יַעֲז(ו)ב, יַעֲזָב־, אֶעֱזֹב, אֶעֶזְבָה, תַּעַזְבוּ, sf. יַעַזְבֶנָּה, תַּעַזְבֶהָ, אֶעֱזָבְךָ; imp. עֲזֹב, עָזְבָה, עִזְבוּ; inf. ass. עָז(ו)ב, cs. עֲזֹב, sf. עָזְבֵךְ, עֲזָבְכֶם; pt. עֹזֵב, sf. עָזְבִי(!), f. עֹזֶבֶת, pass. עָזוּב, f. עֲזוּבָה, cs. עֲזוּבַת, plur. עֲזֻבוֹת: – 1. *lasciare, abbandonare*: moglie (עֲזוּבָה) Is 54,6, c. acc.: padre, madre Gn 2,24, qlc. Rt 2,16, città 1Sam 31,7, gemito Gb 9,27, נֶפֶשׁ Sal 16,10, יהוה Is 1,4, u. (sogg. יהוה) Sal 9,11; – 2. *lasciare*: qlc./qlcs. là dove è: gregge Es 9,21, nazione Gdc 2,21; – 3. *smettere* (di): c. לְ + inf. Os 4,10;

nif: pf. נֶעֶזְבָה, נֶעֱזַב; impf. תֵּעָזֵב, תֵּעָזֵב, יֵעָזְבוּ; pt. נֶעֱזָב, plur. f. נֶעֱזָבוֹת: *essere abbandonato* Is 7,16, città Ez 36,4;

pu: pf. עֻזָּב, עֻזָּבָה: *essere abbandonato, essere deserto* Is 32,14; Ger 49,25. †

II **עזב** : **qal**: impf. תַּעֲזֹב, אֶעֶזְבָה, (וַ)יַּעַזְבוּ; inf. ass. עָזֹב; ➛ HAL: tranne Ne 3,8 (וַיַּעַזְבוּ) *restaurare, ricostruire*, al. leggono I עזב.

* **עִזָּבוֹן** : sf. עִזְבוֹנָיִךְ: *carico, mercanzia* Ez 27,12.

עַזְבּוּק : n. pr. m.

עַזְגָּד : n. pr. m.

עַזָּה : loc. עַזָּתָה: n. l. *Gaza*.

עֻזָּה : n. pr. m.

עֲזוּבָה : n. pr. f.

* **עֱזוּז** : sf. עֱזוּזוֹ: *forza, potenza* Sal 78,4.

עִזּוּז : *potente* Is 43,17; Sal 24,8.

עַזּוּר : n. pr. m.

עזז : **qal**: impf. יָע(ו)ז, וַתָּעָז; imp. עוּזָּה; inf. cs. עֲזוֹז: – 1. c. עַל *essere forte, potente* contro Gdc 3,10, c. לְ in favore di Qo 7,19; ? – 2. *sfidare* Sal 52,9 (al. = nº 1);

nif: pt: נוֹעָז Is 33,19 inc. *ostinato;*

hif: pf. הֵעֵז, הֵעֵזָה: c. פָּנִים *essere sfrontato* Prv 7,13; 21,29. †

עָזָז : n. pr. m.

עֲזַזְיָהוּ : n. pr. m.

עֻזִּי : n. pr. m.

עֻזִּיָּא : n. pr. m.

עֲזִיאֵל : n. pr. m.

עֻזִּיאֵל : n. pr. m.

עֻזִּיָּה : n. pr. m.

עֻזִּיָּהוּ : n. pr. m.

עֲזִיזָא : n. pr. m.

I עַזְמָ֫וֶת : n. pr. m.

II עַזְמָ֫וֶת : n. l.

עַזָּן : n. pr. m.

עָזְנִיָּה : nome d'uccello (indeterminato) Lv 11,13; Dt 14,12. †

עזק : **pi**: impf. sf. וַיְעַזְּקֵהוּ: senso inc. ~ scavare > ? zappare Is 5,2. †

עֲזֵקָה : n. l.

I עזר : **qal**: pf. עָזַרְתָּ, עָזְרוּ, sf. עֲזָרֻנִי, עֲזָרוֹ, עֲזָרָם; impf. יַעֲזָר־, וַיַּעְזְרוּ, יַעְזֹרוּ, sf. יַעְזְרֵהוּ, יַעְזְרֵנִי; imp. sf. עָזְרֵנִי, עִזְרֵנִי; inf. cs. לַעֲזוֹר, לַעְזֹר, בְּעְזֹר, sf. לְעָזְרֵנִי; pt. עֹ(ו)זֵר, sf. עָזְרֵךְ, pass. עָזֻר: *venire in aiuto, soccorrere*: ass. Is 63,5; c. acc.: città Gs 10,33, pers. Is 41,10; c. prep.: c. אַחֲרֵי 1Re 1,7, c. לְ 2Sam 21,17, c. עִם 1Cr 12,22, c. בְּ (contro) 2Cr 20,23, c. מִן Esd 8,22, c. עַל 2Cr 26,13, c. בֵּין... לְ 2Cr 14,10;

nif: pf. נֶעֱזַרְתִּי; impf. (וַ)יֵּעָזְרוּ; inf. cs. הֵעָזֵר: *essere aiutato, essere soccorso* Dn 11,34;

hif: inf. cs. לַעְזִיר (K, < *לְהַעֲזִיר, Q לַעְזוֹר) 2Sam 18,3; pt. plur. מַעְזְרִים: *aiutare, soccorrere* 2Cr 28,23. †

II עזר, ➛ HAL : **qal**: pt. עֹזֵר: guerriero 1Cr 12,1.

I עֵ֫זֶר : sf. עֶזְרִי, עֶזְרְךָ, עֶזְרוֹ/רֹה: *aiuto, soccorso* Sal 121,2.

II עֵ֫זֶר, עֶזֶר, עָזֶר : n. pr. m.; c אֶבֶן n. l.

III * עֵ֫זֶר, ➛ HAL : sf. עֶזְרְךָ, עֶזְרֵנוּ, עֶזְרָם: *forza, potenza* Dt 33,26; Sal 115,9.

עַזֻּר : n. pr. m.

עֶזְרָא : n. pr. m. *Esdra*.

עֲזַרְאֵל : n. pr. m.

I עֶזְרָה, עֶזְרָת : cs. עֶזְרַת, sf. עֶזְרָתִי, loc. עֶזְרָ֫תָה: *aiuto, soccorso* Lam 4,17, לְעֶזְרָה per trovare aiuto Is 10,3.

II עֶזְרָה : n. pr. m.

עֲזָרָה : – 1. ? zoccolo: dell'altare Ez 43,14; – 2. *cortile, spianata* 2Cr 4,9.

עֶזְרִי : n. pr. m.

עַזְרִיאֵל : n. pr. m.

עֲזַרְיָה : n. pr. m.

עֲזַרְיָ֫הוּ : n. pr. m. *Azaria*.

עַזְרִיקָם : n. pr. m.

עֶזְרָת : ➛ I עֶזְרָה.

עֶזְרָ֫תָה : ➛ I עֶזְרָה.

עַזָּתִי : gntl. di עַזָּה.

עֵט : *stilo* Sal 45,2.

I עטה : **qal**: pf. עָטוּ; impf. יַ/תַּעְטֶה, וַיַּ֫עַט, יַעֲטוּ, תַּעְטוּ; pt. עֹטֶה, f. עֹטְיָה: – 1. c. acc. *avvolgersi in*: mantello 1Sam 28,14, metaf. Is 59,17; – 2. ע׳ עַל־שָׂפָם lett. nascondere "sul loro labbro" = nascondersi i baffi (in segno di confusione) Ez 24,17;

hif: pf. הֶעֱטִיתָ; impf. יַעְטֶה (= qal): c. 2 acc. *avvolgere* qlc. di qlcs. Sal 84,7, c. acc. + עַל Sal 89,46.

II עָטָה : **qal**: pf. עָטָה; impf. יַעְטֶה; inf. עָטֹה; pt. sf. עֹטְךָ: senso inc. ➛ comm. Is 22,17; Ger 43,12. †

* עָטוּף : plur. עֲטוּפִים, עֲטֻפִים: *debole, indebolito* Gn 30,42; Lam 2,19. †

* עֲטִין : plur. sf. עֲטִינָיו: senso inc. tradiz. fianchi, ➛ comm. Gb 21,24.

* עֲטִישָׁה : plur. sf. עֲטִישֹׁתָיו: *starnuto* Gb 41,10. †

עֲטַלֵּף : plur. עֲטַלֵּפִים: *pipistrello* Lv 11,19; Dt 14,18; Is 2,20. †

I עטף : **qal**: impf. יַעְטֹף, יַעֲטָף־, יַעַטְפוּ: – 1. *avvolgersi* (in qlcs.): c. acc. Sal 65,14, c. לְ + acc. Sal 73,6; > – 2. *volgersi* Gb 23,9. †

II עטף : **qal**: impf. יַעֲט(וֹ)ף; inf. cs. עֲטֹף; pt. ➛ *עָטוּף: *essere, diventare debole, venir meno* Is 57,16; Sal 61,3; 102,1. †

nif: inf. cs. בֵּעָטֵף (< *בְּהֵעָטֵף): *essere debole, venir meno* Lam 2,11. †

hif: inf. cs. הַעֲטִיף: *essere debole, gracile* Gn 30,42. †

hitp: impf. תִּתְעַטֵּף; inf. cs. הִתְעַטֵּף, sf. הִתְעַטְּפָם: *essere debole, venir meno* Sal 77,4.

עטר : **qal**: impf. sf. תַּעְטְרֶנּוּ; pt. plur. עֹטְרִים: – 1. c. 2 acc. *circondare* qlc. di qlcs. Sal 5,13; > – 2. c. אֶל *accerchiare* 1Sam 23,26. †

pi: pf. עִטְּרָה, עִטַּרְתָּ; impf. sf. תְּעַטְּרֵהוּ; pt. sf. מְעַטְּרֵכִי: c. 2 acc. *coronare* qlc. di qlcs. Sal 103,4, c. acc. עֲטָרָה + לְ Ct 3,11;

hif: pt. f. מַעֲטִירָה: senso inc.: portare una corona o dare delle corone Is 23,8.

I עֲטָרָה : cs. עֲטֶרֶת, plur. עֲטָר(וֹ)ת *corona, diadema*: del re 2Sam 12,30, della sposa Ct 3,11; simbolicamente Prv 12,4.

II עֲטָרָה : n. pr. f.

עֲטָרוֹת : n. l.

* עַי : n. l., sempre עַי o הָעַי.

עִי : plur. עִיִּים e עִיִּין: *rovine, ruderi* Mic 3,12.

I עֵיבָל : n. l.

II עֵיבָל : n. pr. m.

עַיָּה : n. l.

עִיּוֹן : n. l.

עיט : **qal**: impf. וַתַּעַט, וַיַּעַט (? = וְתָעַט): *gettarsi* (su): c. בְּ 1Sam 25,14, c. אֶל 1Sam 15,19. †

עַיִט : cs. עֵיט: varietà di uccello da preda Gn 15,11, metaf. Ger 12,9.

עֵיטָם : n. l.

עִיִּים : cs. עִיֵּי: n. l.

עֵילוֹם : 2Cr 33,7 leggere עוֹלָם.

עִילַי : n. pr. m.

עֵילָם : n. terr. *Elam*.

עָיֵם : > בַּעְיָם: senso inc. ➛ HAL, Is 11,5. †

עין : **qal**: pt. עוֹיֵן Q, עָוֹן K: *guardare di traverso* 1Sam 18,9. †

עַיִן : loc. עַיְנָה, cs. עֵין, sf. עֵינִי, עֵינְכֶם, עֵינֵמוֹ, du. עֵינַיִם, cs. עֵינֵי, sf. עֵינַי, עֵינֶיךָ, עֵינָיו e עֵינֵיהוּ, עֵינֵיהֶם: – 1.

occhio: a) fisico: dell'u. Es 21,26, עַיִן תַּחַת עַיִן Es 21,24, בֵּין עֵינַיִם = in mezzo alla fronte Es 13,9; dell'animale Gb 28,7; di Dio Ez 5,11; Sal 11,4; b) occhio = attività intellettuale, designa un'attitudine morale: intendimento Gn 3,6, occhio = sede della cupidigia Gb 31,1, c. שׁאל (curiosità o desiderio) Qo 2,10, c. רום ~ orgoglio Prv 21,4, שִׁית עַ׳ avere un'intenzione Sal 17,11, הַיָּשָׁר בְּ Dt 12,8; c) occhio ~ apparenza Lv 13,55; d) עַ׳ = luminosità (del vino) Gn 49,12, bagliore Ez 1,4, ? faccetta (di una pietra preziosa) Zc 3,9; > – 2. *sorgente* (d'acqua): a) Gn 24,16, עִינוֹת תְּהוֹם Prv 8,28, metaf. עֵין יַעֲקֹב Dt 33,28; b) in alcuni n. l.: עֵ׳ חֲרֹד, עֵ׳ חָצוֹר, עֵ׳ חַדָּה, עֵ׳ דּוֹר, עֵ׳ גַּנִּים, עֵ׳ גֶּדִי, עֵין אָדָם, עֵ׳ שֶׁמֶשׁ, עֵ׳ רִמּוֹן, עֵ׳ רֹגֵל, עֵ׳ הַקּוֹרֵא, עֵ׳ עֶגְלַיִם, עֵ׳ מִשְׁפָּט, עֵ׳ תַּפּוּחַ, עֵ׳ הַתַּנִּין.

עֵינוֹן : in חֲצַר עֵ׳, n. l.

עֵינַיִם : ➛ n. l.

עֵינָם : n. l.

עֵינָן : n. pr. m.

עיף : **qal**: pf. עָיְפָה; impf. וַיָּעַף: *essere stanco, venir meno* 1Sam 14,31, c. לְ (venir meno) per il fatto di Ger 4,31.

עָיֵף : f. עֲיֵפָה, plur. עֲיֵפִים: *stanco, sfinito*: guerriero Is 5,27, אֶרֶץ Is 32,2.

I עֵיפָה : loc. עֵיפָתָה: *oscurità* Am 4,13; Gb 10,22. †

II עֵיפָה : n. pr. m. e f.

עֵיפַי : Ger 40,8 Q, K עוֹפַי, n. pr. m.

עֵיפָתָה : ➛ I עֵיפָה.

עִיק : ➛ עוק.

עִיר : ➛ HAL : **qal**: impf. יָעִיר: *proteggere, vegliare* (su) c. acc. Dt 32,11, c. עַל Gb 8,6. †

I עִיר : loc. הָעִירָה, sf. עִירִי, עִירָם, plur. עָרִים e עֲיָרִים, cs. עָרֵי, sf. עָרָיו, עָרֵיכֶם: – 1. *città*: Gn 4,17, קְטַנָּה Qo 9,14, עָרִים בְּצֻרוֹת città fortificate Dt 3,5, עָרֵי מִסְכְּנוֹת città deposito 1Re 9,19, עִיר־אֱלֹהִים Sal 46,5; – 2. עִיר = gli abitanti (della città) 1Sam 4,13; – 3. עִיר come n. l.: עִ׳ הַהֶרֶס, הָעִ׳ אֲשֶׁר בַּנַּחַל, עִ׳ הַתְּמָרִים, עִ׳ שֶׁמֶשׁ, עִ׳ נָחָשׁ, עִ׳ הַמֶּלֶךְ, עִ׳ מוֹאָב.

II עִיר : *movimento*: di terrore Ger 15,8, di collera Os 11,9; Sal 73,20 ➛ comm. †

III * עִיר : sf. עִירֹה : *asinello* Gn 49,11. †

IV עִיר : n. pr. m.

עַיִר : plur. עֲיָרִ(י)ם: *asino* (maschio), *asinello* Gn 32,16.

עִירָא : n. pr. m.

עִירָד : n. pr. m.

עִירוּ : n. pr. m.

עִירִי : n. pr. m.

עִירָם : n. l.

עֵירֹם, עֵרֹם (cf. עָרוֹם): plur. עֵירֻמִּים: sost. *nudità* Ez 16,7, agg. *nudo* Gn 3,7.

עַיִשׁ : costellazione dell'*Orsa* Gb 38,32. †

עַיָּת : n. l.

עַכְבּוֹר : n. pr. m.

עַכָּבִישׁ : *ragno*, בֵּית עַ׳ tela di ragno Gb 8,14, קוּרֵי עַ׳ idem Is 59,5.

עַכְבָּר : *topo* Lv 11,29.

עַכּוֹ : n. l.

עָכוֹר : עֵמֶק עָ׳: n. reg.

עָכָן : n. pr. m. *Acan.*

עכס : **pi**: impf. תְּעַכַּסְנָה: *far tintinnare* Is 3,16. †

עֶכֶס : plur. עֲכָסִים: tradiz. catenella, oggetto che tintinna Is 3,18; Prv 7,22 ➛ comm. †

עַכְסָה : n. pr. f.

עכר : **qal**: pf. עָכַר, עֲכַרְתִּי, sf. עֲכַרְתָּנוּ; impf. sf. יַעְכָּרְךָ; pt. עֹ(וֹ)כֵר, plur. sf. עֹכְרֵי: *provocare lo scompiglio, il disordine* 1Re 18,17;

nif: pf. נֶעְכַּר; pt. f. נֶעְכֶּרֶת: – 1. *essere inquieto* Prv 15,6; – 2. *esasperarsi*: dolore Sal 39,3. †

עָכָר : n. pr. m.

עָכְרָן : n. pr. m.

עַכְשׁוּב : *aspide* Sal 140,4. †

I **עַל** : עָל; *altezza, l'alto*: אֶל־עַל in alto Os 11,7, מֵעָל dall'alto Gn 27,39.

II **עַל** : prep. e cg.: sf. עָלַי, עָלֶיךָ, עָלֵינוּ, עֲלֵיכֶם, עָלֵימוֹ: – 1. *sopra*: עַל הָאֲדָמָה Es 20,12, עַל־כַּף Gn 40,11, sopra, con un'idea di autorità 2Re 25,22; – 2. *al di sopra di*: עַל־הַמָּיִם Sal 29,3; – 3. עַל = אֶל (frequente): *verso, a* 2Cr 15,4, דִּבֵּר עַל־לֵב Is 40,2; – 4. *contro*: עָלָה עַל 1Re 20,22; Gb 16,9, עַל פָּנָי Es 20,3 ➛ comm.; – 5. *in favore di*: עָשָׂה חֶסֶד עַל 1Sam 20,8; – 6. *di fianco a, presso*: עֲלֵי־מָיִם Nm 24,6, עַל־שַׁעֲרֵי Prv 14,19; – 7. *riguardo a*: בָּכָה עַל Lam 1,16; – 8. *a causa di*: עַל־נַפְשֶׁךָ Gn 19,17, עַל־זֶה Lam 5,17, עַל־מָה perché ? Nm 22,32; – 9. *sebbene* Is 53,9; – 10. *secondo*: עַל־שְׁמֹת Es 28,21, עַל־דִּבְרָתִי Sal 110,4; – 11. *a proposito di* Rt 4,7; – 12. חָיָה עַל vivere di Dt 8,3; – 13. מִן ~ מֵעַל 1Sam 13,8; Ez 1,19; – 14. עַל כִּי *perché* Dt 31,17; Sal 139,14 עַל אֲשֶׁר perché Es 32,35; Gs 17,14.

עֹל, עוֹל : sf. עֻלּוֹ, עֻלְּכֶם, עֻלָּם: *giogo* 1Sam 6,7; metaf. 1Re 12,4.

עֻלָּא : n. pr. m.

עַלְבוֹן : n. pr. m.; ➛ anche אֲבִי עַלְבוֹן.

* **עִלֵּג** : plur. עִלְּגִים: *balbuziente* Is 32,4. †

עלה : **qal**: pf. עָלָה, עָלְתָה, עָלִיתִי, עָלוּ, עֲלִיתֶם; impf. יַעֲלֶה, יַעַל, (וַ)יַּעַל, וַתַּעַל, וָאַעַל, אֶעֱלֶה, תַּעֲלוּ/יַ; imp. עֲלֵה, עֲלִי; inf. ass. עָלֹה, cs. עֲלוֹ(ו)ת, sf. עֲלֹתִי/תָהּ; pt. עֹ(וֹ)לֶה, f. עֹ(וֹ)לָה, plur. עֹ(וֹ)לִים, f. עֹלוֹ(ו)ת: – 1. *salire*: Israele מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם Es 13,18, fumo Gn 19,28, Nilo Ger 46,7, pensiero 2Re 12,5; – 2. salire = *attaccare* Gdc 1,1; – 3. *alzarsi*: aquila Is 40,31; – 4. *crescere*: pianta Is 53,2; – 5. *mettersi in cammino* 2Sam 23,9;

nif: pf. נַעֲלָה, נַעֲלֵיתָ; impf. יֵעָלֶה, וַיֵּעָלוּ; imp. הֵעָלוּ; inf. cs. הֵעָלוֹת, sf. הֵעָלֹתוֹ: – 1. *essere innalzato* Sal 47,10; – 2. *sollevarsi* Nm 9,17; – 3. *allontanarsi* Ger 37,5;

hif: pf. הֶעֱלָה e הֶעֱלָה, הֶעֱלִיתִי/לִיתִי, וְהַעֲלְתָה, וְהַעֲלִיתָ, הֶעֱלִית, הֶעֱלִי/לִיתִי, הֶעֱלוּ, וְהַעֲלִ(י)תֶם, sf. הֶעֶלְךָ, הֶעֱלָתַם,

הֶעֱלִיתָנוּ, וְהַעֲלִיתִיהוּ, הֶעֱלוּךְ, הֶעֱלִיתָנוּ; impf. יַעֲלֶה, (וַ)יַּעַל, אַעַלְךָ, וַיַּעֲלֵם, תַּעֲלֶנָּה, וַיַּעֲלֵנִי/לֵהוּ, sf. תַּעֲלוּ, וָאַעַל, (וָ)אַעֲלֶה, וַיַּעֲלֻלוּהוּ; imp. הַעַל, הַעֲלִי, sf. הַעֲלֵהוּ; inf. ass. הַעֲלֵה, cs. הַעֲלֹ(וֹ)ת, sf. הַעֲלֹתִי/תוֹ, הַעֲלוֹתָם; pt. מַעֲלֶה, cs. מַעֲלֵה, sf. מַעַלְךָ, plur. מַעֲלִים, cs. מַעֲלֵי, f. מַעֲלָה, cs. מַעֲלַת: – 1. *far salire*: Israele fuori dall'Egitto Dt 20,1, qlc. dalla fossa Gio 2,7, su un carro 1Re 20,33, un'offerta 2Re 17,4, עֹלוֹת Es 40,29; – 2. *rapire* 2Re 2,1; – 3. *sollevare*: onde Ez 26,3; – 4. *far crescere*: carne Ez 37,6; – 5. *eccitare*: collera Prv 15,1; – 6. ~ *pensare*: c. אֶל/עַל לֵב Ez 14,3.7;

hof: pf. הֹעֲלָה, הֹעֲלְתָה: – 1. *essere presentato*: offerta Gdc 6,28; – 2. *essere riportato*: in un libro 2Cr 20,34; – 3. *essere portato via* Na 2,8 ➛ comm. †

hitp: impf. יִתְעַל lett. caricarsi > *pavoneggiarsi* Ger 51,3. †

עָלֶה : cs. עֲלֵה e עֲלֵי, sf. עָלֵהוּ, עָלֶהָ: *fogliame* Sal 1,3.

עֹלָה, עוֹלָה : cs. עֹ(וֹ)לַת, sf. עֹלָתוֹ, plur. עֹ(וֹ)ל(וֹ)ת, sf. עֹלֹתֵיכֶם: *olocausto* (= sacrificio consumato totalmente): עֹלַת הַבֹּקֶר Nm 28,23, עֹלַת חֹדֶשׁ Nm 28,14, c. עָשָׂה Ez 46,13.

I עַלְוָה : Os 10,9, ? leggere עַוְלָה, ➛ comm. †

II עַלְוָה : n. l.

* עֲלוּמִים : sf. עֲלוּמָיו, עֲלוּמֶיךָ: *giovinezza* Sal 89,46.

עַלְוָן : n. pr. m.

עֲלוּקָה : *sanguisuga* Prv 30,15. †

עלז : **qal**: impf. (וַ)יַּעֲלֹז, תַּעֲלְזִי, אֶעֱלְזָה e אֶעֱלוֹזָה, יַעַלְזוּ, יַעֲלֹזוּ, תַּעֲלֹזְנָה; imp. עִלְזִי, עִלְזוּ; inf. לַעֲ/עֲלוֹז: *rallegrarsi*: ass. 2Sam 1,20, c. בְּ a causa di Ab 3,18, c. בְּ: בְּכָל־לֵב Sof 3,14.

עָלֵז : *gioioso* Is 5,14. †

עֲלָטָה : *oscurità* Gn 15,17.

עֵלִי : n. pr. m. *Eli*.

עֱלִי : *pestello* (del mortaio) Prv 27,22. †

* עִלִּי : f. עִלִּית, plur. עִלִּיּוֹת: *dall'alto, superiore* Gs 15,19; Gdc 1,15. †

עַלְיָה : n. l.

עֲלִיָּה : cs. עֲלִיַּת, sf. עֲלִיָּתוֹ, plur. עֲלִיּוֹת, sf. עֲלִיּ(וֹ)תָיו: "*stanza alta*": nella casa di un privato 1Re 17,19, nel tempio 1Cr 28,11; metaf. Sal 104,3.

עֶלְיוֹן : f. עֶלְיוֹנָה, plur. עֶלְיוֹנוֹת: – 1. *elevato, superiore*: stanza Ez 41,7, quartiere di una città Gs 16,5, re Sal 89,28; – 2. uno dei nomi di Dio, l'*Altissimo* (➛ teol. bibl.) Dt 26,19; Sal 47,3.

* עַלִּיז : f. עַלִּיזָה, m. plur. עַלִּיזִים, cs. עַלִּיזֵי: *gioioso, festante* Is 22,2.

עֲלִיל : *crogiolo* Sal 12,7. †

עֲלִילָה : plur. עֲלִ(י)ל(וֹ)ת, sf. עֲלִילוֹתֶיךָ: *azione*: buona Ez 14,22, cattiva Ez 20,43, di Dio Sal 9,12.

עֲלִילִיָּה : *azione*: di Dio Ger 32,19. †

עַלְיָן : n. pr. m.

* עֲלִיצוּת : sf. עֲלִיצֻתָם: senso inc., orgoglio o gioia Ab 3,14. †

עַל־כֵּן : *perciò* Gn 2,24.

I **עלל** : **poel**: pf. עוֹלְלָה, עוֹלַלְתָּ; impf. תְּעוֹלֵל, sf. וַיְעֹלְלֻהוּ; imp. עוֹלֵל; inf. עוֹלֵל; pt. מְעוֹלֵל: ➛ HAL: – 1. c. לְ (mal-)trattare (qlc.) Lam 1,22; – 2. *spigolare* Lv 19,10, metaf. Gdc 20,45;

poal: pf. עוֹלַל: c. לְ *far male* a qlc. Lam 1,12;

hitp: pf. הִתְעַלֵּל, הִתְעַלַּלְתִּי, הִתְעַלְּלוּ; impf. וַיִּתְעַלְּלוּ: c. בְּ burlarsi di Es 10,2;

hitpo: inf. cs. הִתְעוֹלֵל: c. acc. עֲלִילוֹת *agire male* Sal 141,4. †

II **עלל** : **po**: pf. עֹלַלְתִּי: *conficcare* Gb 16,15. †

עוֹלֵל(וֹ)ת, עֹלֵל(וֹ)ת : – 1. *racimolatura* Mic 7,1; – 2. *spigolatura*: delle olive Is 17,6; 24,13.

I **עלם** : **qal**: pt. pass. sf. עֲלֻמֵנוּ: *nascondere* Sal 90,8;

nif: pf. נֶעֱלָמָה, נֶעְלַם; pt. נֶעְלָם, plur. נַעֲלָמִים, f. נַעֲלָמָה: – 1. *essere nascosto* 1Re 10,3; – 2. *nascondersi* Sal 26,4;

hif: pf. הֶעְלִים, הֶעְלִימוּ; impf. תַּעְלִם, תַּעְלִים, יַעְלִימוּ; inf.ass. הַעְלֵם; pt. מַעְלִים: – 1. *nascondere*: qlcs. a qlc., (c. מִן) 2Re 4,27; – 2. c. עַיִן: nascondere = *otturarsi*: gli occhi Lv 20,4, ass. Sal 10,1, le orecchie Lam 3,56;

hitp: pf. הִתְעַלַּמְתָּ; impf. תִּתְעַלֵּם, יִתְעַלֵּם־; inf. הִתְעַלֵּם: *nascondersi*, c. מִן Dt 22,1.

? II **עלם**, cf. HAL : **hif**: pt. מַעְלִים *oscurare* (al. nascondere) Gb 42,3. †

עֶלֶם : *giovane* 1Sam 17,56; 20,22. †

עַלְמָה: – 1. *giovane* Is 7,14; – 2. עַל־עֲלָמוֹת indicazione musicale di senso inc. Sal 46,1; 1Cr 15,20.

עַלְמוֹן : n. l.

עֲלָמוֹת : ➛ עַלְמָה.

עַל־מוּת : indicazione musicale di senso inc. Sal 9,1; 48,15, ➛ comm. †

I **עָלֶמֶת** : n. pr. m.

II **עָלֶמֶת** : n. l.

I **עלס** : **qal**: impf. יַעֲלֹס: c. בְּ *godere di* qlcs. Gb 20,18. †

hitp: coort. נִתְעַלְּסָה: *godere l'uno dell'altro* Prv 7,18. †

II **עלס**, cf. HAL : **nif**: pt. f. נֶעֱלָסָה: *battere*: delle ali Gb 39,13. †

עלע : **pi**: impf. יְעַלְעוּ: *bere* Gb 39,30; txt. inc. ➛ comm. †

עלף : **pu**: pf. עֻלְּפוּ; pt. f. מְעֻלֶּפֶת: – 1. *essere coperto* Ct 5,14; – 2. *essere senza forza* Is 51,20. †

hitp: impf. תִּתְעַלַּפְנָה, וַיִּתְעַלָּף: – 1. *rendersi irriconoscibile* Gn 38,14; – 2. *venir meno* Am 8,13; Gio 4,8. †

עֻלְפֶּה : Ez 31,15, txt.! ➛ comm.

עלץ : **qal**: pf. עָלַץ; impf. תַּעֲלֹץ/יַ, אֶעֶלְצָה, יַעֲלֹצוּ e יַעְלְצוּ; inf. cs. עֲלֹץ *rallegrarsi*: c. בְּ Sal 5,12, c. לְ Sal 25,2.

עַם : c. art. הָעָם, sf. עַמְּךָ, עַמִּי, plur. I עַמִּים, cs. עַמֵּי, sf. עַמֶּיךָ; plur. II עֲמָמִים, cs. עַמְמֵי, sf. עֲמָמֶיךָ: – 1. *parenti, parentela* Gn 19, 38; 25,8; Ger 37,12 – 2. *popolo, nazione* Gn 27,29; עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Es

1,9, עַם יהוה 1Sam 2,24; עַם = gli esseri umani Is 42,5; = gli abitanti: עַם יְרוּשָׁלַ͏ִם 2Cr 32,18; = i pagani עַמֵּי הָאָרֶץ Esd 10,2; delle persone, la folla Nm 11,33; Dt 18,3; esercito Gs 8,3; בְּנֵי־עַ׳ concittadini Lv 19,18; metaf. popolo = gli animali Prv 30,25; עַם הָאָרֶץ notabili Gn 23,7. 12.13 il popolo comune Ger 34,19; Ag 2,4 ➛ comm.

עִם : sf. עִמִּי e עִמָּדִי (➛ *עִמָּד), עִמְּךָ, עִמּוֹ, עִמָּנוּ, עִמָּכֶם: – 1. *con*: in compagna di Gn 13,1; con, insieme a Gn 18,23; Gdc 16,3; con = in favore di: עִמָּנוּ אֵל Is 8,10; verso Gn 24,12; con, che implica un certo faccia a faccia: כָּרַת בְּרִית עִם Gn 26,28, נִלְחַם עִם Dt 20,4, דָּבָר עִם Gdc 18,7; עִם = tanto a lungo quanto Sal 72,5; presso Gs 7,2; עִם ~ nel pensiero di 1Sam 2,26; 1Re 11,11; – 2. מֵעִם: lontano da: qlc. 1Sam 10,2, qlcs. Es 21,14; שָׁאַל מֵעִם Is 7,11; ~ da parte di, dal fatto di (qlc.) Gn 41,32.

עמד : **qal**: pf. עָמַד, עָמַדְתָּ, עֲמַדְתֶּם; impf. (וַ)יַּעֲמֹד, יַעֲמָד־, עֲמָד־נָא, וָאֶעֱמֹד, אֶעֱמֹדָה, (וַ)יַּעַמְדוּ(ן), וַתַּעֲמֹדְנָה; imp. עֲמֹד, עֲמָד־נָא, עִמְדוּ e עֲמֹדוּ: inf. ass. עָמֹד, cs. עֲמֹ(וֹ)ד, sf. עָמְדִי, עָמְדְךָ, עָמְדוֹ; pt. עֹ(וֹ)מֵד, plur. עֹמְדִים, f. עֹמֶדֶת, plur. עֹמְדוֹת: –1. *mettersi* Nm 17,13; – 2. *stare* (in qualche parte) Es 3,5; – 3. *presentarsi* (davanti a) Es 9,10; – 4. *stare* (al servizio di) c. לִפְנֵי 1Re 17,1; – 5. *prendere posizione*: esercito 2Re 3,21; – 6. *essere verticale* Es 26,15; – 7. *immobilizzarsi*: mare Gio 1,5; – 8. *persistere* Qo 8,3;

hif: pf. הֶעֱמִיד, הֶעֱמַדְתָּ(ה), וְהַעֲמַדְתָּ, הֶעֱמַדְתִּי, sf. הֶעֱמִידוֹ, וְהַעֲמַדְתִּיהוּ; impf. יַעֲמִיד, וַיַּעֲמֵד/מֶד־, וַיַּעֲמִ(י)דוּ, sf. יַעֲמִ(י)דֵנִי, יַעֲמִ(י)דֵהוּ; imp. הַעֲמֵד, sf. הַעֲמִידֶהָ; inf. ass. הַעֲמֵד, cs. הַעֲמִיד, sf. הַעֲמִידוֹ; pt. מַעֲמִיד: – 1. *porre:* astri Sal 148,6, qlc. (c. לִפְנֵי) Lv 14,11; – 2. *stabilire, istituire* 1Re 12,32; – 3. ~ *rendere saldo* Sal 18,34; – 4. *ristabilire* = ricostruire Esd 9,9;

hof: impf. יָעֳמַד; pt. מָעֳמָד: *essere posto*: c. לִפְנֵי Lv 16,10, הָיָה מָעֳמָד 1Re 22,35. †

* **עֹמֶד** : sf. עָמְדִי, עָמְדָם: *posto* (dove uno sta) Ne 8,7.

* **עִמָּד** : ➛ עִם: solo sotto la forma עִמָּדִי: *con* 1Sam 22,23, *accanto a* Gn 3,12, *verso* Gn 19,19.

* **עֶמְדָּה** : sf. עֶמְדָּתוֹ: posizione (dove stare), al. aiuto, sostegno Mic 1,11. †

* **עֻמָּה** : sempre allo stato cs. e c. לְ: לְעֻמַּת, sf. לְעֻמָּתוֹ, לְעֻמָּתָם, plur. cs. לְעֻמּוֹת: – 1. *presso, lungo* Ez 48,13; – 2. *corrispondente, come* Ez 10,19.

עַמּוּד, עַמֻּד : sf. עַמּוּדוֹ, plur. עַמּוּדִים, cs. עַמּוּדֵי, sf. עַמּוּדֵיהֶם, עַמּוּדָיו: – 1. *colonna*: in una casa 1Re 7,6, davanti al tempio 1Re 7,15, della terra Sal 75,4, di fumo Es 13,21. – 2. *palo* (della tenda) Es 26,32. 37.

עַמּוֹן : n. pop. *Ammon*.

עַמּוֹנִי : plur. עַמּוֹנִים, f. עַמּוֹנִית, plur. K עַמּוֹנִיּוֹת: gntl. di עַמּוֹן: *Ammonita*.

עָמוֹס : n. pr. m. *Amos*.

עָמוֹק : n. pr. m.

עַמִּיאֵל : n. pr. m.

עַמִּיהוּד : n. pr. m.

עַמִּיזָבָד : n. pr. m.

עַמִּיחוּר : n. pr. m.

עַמִּינָדָב : n. pr. m.

עַמִּי־נָדִיב : n. pr. m.

עָמִיר : *spighe* (senza i loro gambi di paglia) Am 2,13.

עַמִּישַׁדָּי : n. pr. m.

* עָמִית : sf. עֲמִיתִי, עֲמִיתְךָ: *parente, parentela* > ~ compatriota Lv 5,21.

עמל : **qal**: pf. עָמַל, עָמְלָה, עָמַלְתִּי, עָמְלוֹ; impf. יַעֲמֹל: *lavorare, faticare*: c. בְּ Sal 127,1, c. לְ Qo 5,15, c. לְ + inf. Qo 8,17.

I עָמָל : cs. עֲמַל, sf. עֲמָלִי, עֲמָלֵנוּ: – 1. *fatica, sforzo* Sal 25,18; Qo 1,3; – 2. *angustia, oppressione* Gdc 10,16, Ab 1,3.

II עָמָל : n. pr. m.

עָמֵל : plur. עֲמֵלִים: – 1. uno che si affatica; c. בְּ Qo 3,9, c. לְ Qo 4,8; > – 2. *lavoratore* Prv 16,26.

עֲמָלֵק : n. pr. m. e n. pop. *Amalek*.

עֲמָלֵקִי : gntl. di עֲמָלֵק.

עמם : **qal**: pf. sf. עֲמָמוּךָ, עֲמָמֻהוּ: senso inc. ➛ HAL: – 1. Ez 28,3 ? sconcertare, al. prendersi la briga; – 2. Ez 31,8 ? uguagliare, al. coprire. †

hof: impf. יוּעַם: *essere oscurato* Lam 4,1. †

עֲמָמִים : ➛ עַם.

עִמָּנוּ אֵל : n. pr. m.

עמס : **qal**: impf. יַעֲמֹס, יַעֲמָס־; pt. plur. עֹמְסִים (עֹמְשִׂים Ne 4,11), sf. עֹמְסֶיהָ, pass. plur. עֲמֻסִים, f. plur. עֲמוּסוֹת: – 1. *caricare*; c. acc. + עַל Gn 44,13; – 2. *portare*: un carico Sal 68,20;

hif: pf. הֶעְמִיס: *caricare* 1Re 12,11; 2Cr 10,11. †

עֲמַסְיָה : n. pr. m.

עַמְעָד : n. l.

עמק : **qal**: pf. עָמְקוּ: *essere profondo* Sal 92,6. †

hif: pf. הֶעְמִיק, הֶעְמִיקוּ; inf. ass. הַעְמֵק; pt. plur. מַעֲמִיקִים: lett. *rendere profondo*; in ctxt., il vb. esprime un'intensità, un aggravamento dell'azione: שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ סָרָה ritornate a colui al quale ci si è gravemente ribellati Is 31,6; הֶעְמִיקוּ שִׁחֵתוּ sono andati al fondo della corruzione Os 9,9.

I עֵמֶק : sf. עִמְקְךָ, plur. עֲמָקִים, sf. עֲמָקֶיךָ: – 1. *pianura* Gdc 1,19; – 2. *valle* Ger 31,40; – 3. in alcuni n. l.: עֵמֶק אַיָּלוֹן, עֵ׳ הַבָּכָא, עֵ׳ בְּגִבְעוֹן, עֵ׳ בְּרָכָה, עֵ׳ הָאֵלָה, עֵ׳ הֶחָרוּץ, עֵ׳ הַמֶּלֶךְ, עֵ׳ חֶבְרוֹן, עֵ׳ יְהוֹשָׁפָט, עֵ׳ יִזְרְעֶאל, עֵ׳ סֻכּוֹת, עֵ׳ עָכוֹר, עֵ׳ קְצִיץ, עֵ׳ רְפָאִים, עֵ׳ הַשִּׁדִּים.

? II עֵמֶק, ➛ HAL : *forza*: שְׁאֵרִית עִמְקָם il resto della loro forza Ger 47,5, ➛ comm.; הָעֲמָקִים gli uomini forti 1Cr 12,16.

עָמֹק : plur. עֲמֻקִּים, f. עֲמֻקָּה, plur. עֲמֻקּוֹת: – 1. *profondo*: מַיִם Prv 18,4; parte malata Lv 13,3; > – 2. *insondabile* Sal 64,7.

עֹמֶק : *profondità* Prv 9,18; 25,3. †

* עָמֹק : plur. cs. עִמְקֵי: *profondo*: עִמְקֵי שָׂפָה lett. profondi di linguaggio = che parlano una lingua incomprensibile Ez 3,5s. †

עמר : **pi**: pt. מְעַמֵּר: ammucchiare delle spighe (➛ עָמִיר) Sal 129,7. †

hitp: pf. הִתְעַמֵּר־; impf. תִּתְעַמֵּר: c. בְּ far un affare (commerciale) Dt 21,14; 24,7. †

I עֹמֶר : plur. עֳמָרִים: tradiz. covone (al. mucchio di spighe tagliate, ➛ עָמִיר) Rt 2,15.

II עֹמֶר : misura di capacità per il grano, *omer* (450 litri) Es 16,16.

עֲמֹרָה : n. l. *Gomorra.*

עָמְרִי : n. pr. m. *Omri.*

עַמְרָם : n. pr. m.

עַמְרָמִי : gntl. di עַמְרָם.

עמשׁ : ➛ עמס.

עֲמָשָׂא : n. pr. m.

עֲמָשַׂי : n. pr. m.

עֲמַשְׁסַי : n. pr. m.

עֲנָב : n. l.

עֵנָב : plur. עֲנָבִים, cs. עִנְּבֵי, sf. עֲנָבֵמוֹ: *uva, acino di uva* Gn 40,10, דַּם־עֵנָב Dt 32,14.

ענג : **pu**: pt. f. מְעֻנָּגָה: *raffinata, delicata* Ger 6,2. †

hitp: pf. הִתְעַנַּגְתֶּם, הִתְעַנְּגוּ; impf. תִּתְעַנַּג, תִּתְעַנְּגוּ; imp. הִתְעַנַּג; inf. הִתְעַנֵּג: – 1. *diventare delicato* Dt 28,56; – 2. *avere piacere in* (in senso buono o cattivo): c. עַל Sal 37,4; Is 57,4; – 3. *riconfortarsi* Is 66,11.

עֹנֶג : *piacere* Is 13,22; 58,13. †

עָנֹג : f. עֲנֻגָּה: *raffinato, delicato* Dt 28,54.56; Is 47,1. †

ענד : **qal**: impf. sf. אֶעֶנְדֶנּוּ; imp. sf. עָנְדֵם: *attaccare* Gb 31,36; Prv 6,21. †

I ענה : **qal**: pf. עָנָה, עָנְתָה, עָנִיתָ, עָנוּ, עֲנִיתֶם, sf. עָנָנִי, עָנָךְ, עָנָהוּ, עָנָם, עֲנִיתָנִי, עֲנִיתָם, עֲנִיתִיךָ; impf. (וַ)יַּעֲנֶה, וַיַּ/תַּעַן, אֶעֱנֶה e אַעֲנֶה (= hif.), וָאַעַן, וַיַּעֲנוּ, (וַ)תַּעֲנֶינָה, sf. יַעֲנֵנִי, אֶעֱנֵהוּ/נּוּ, אֶעֱנֶךָּ e אֶעֶנְךָ, תַּעֲנֵנִי, יַעֲנֵם, יַעֲנֶנּוּ e יַעֲנֵהוּ, יַעַנְךָ, תַּעֲנֵהוּ, יַעֲנוּכָה; imp. עֲנֵה, עֲנוּ e עֱנוּ, sf. עֲנֵנִי (Q); inf. cs. עֲנוֹת; pt. עֹ(וֹ)נֶה, plur. עֹנִים, sf. עֹנֵהוּ, עוֹנֶךָ: – 1. *rispondere* Gb 9,3, replicare Gb 9,32; – 2. *esaudire* Sal 22,22; – 3. ~ *essere d'accordo* Os 2,17;

nif: pf. נַעֲנֵיתִי; impf. יֵעָנֶה; pt. נַעֲנֶה: – 1. *essere portato a rispondere* Ez 14,7; – 2. *ricevere una risposta* Gb 19,7;

hif: impf. sf. יַעֲנֵנִי (= qal); pt. מַעֲנֶה: – 1. *indurre a rispondere* Gb 20,3; – 2. ? rispondere Prv 29,19 (➛ I מַעֲנֶה).

II ענה : **qal**: pf. עָנִיתִי; impf. (= hif.) אֶעֱנֶה, יַעֲנֶה, יַעֲנוּ; pt. עֹנֶה: – 1. *essere smarrito, essere turbato* Zc 10,2; Sal 116,10; – 2. עֵר וְעֹנֶה Ml 2,12, senso inc. ➛ HAL e comm.;

nif: pf. נַעֲנֵיתִי; inf. לֵעָנֹת (< לְהֵעָנֹת*); pt. נַעֲנֶה, f. נַעֲנָה:umiliarsi, essere umiliato Es 10,3; Is 53,7;

• **pi**: pf. עִנָּה, עִנֵּיתִי, עִנּוּ, sf. עִנָּהּ, עִנִּיתָהּ, עִנִּיתִךָ; impf. תְּעַנֶּה, יְעַנּוּ, תְּעַנּוּ(ן), sf. יְעַנֵּנִי, יְעַנֶּנּוּ, יְ/תְעַנֶּהָ, וַיְעַנֵּם, תְּעַנֵּנִי/נוּ, אֲעַנֵּךְ, יְעַנּוּהוּ; imp. עַנּוּ; inf. cs. עַנּ(וֹ)ת, sf. עַנֹּ(וֹ)תְךָ, עַנֹּ(וֹ)תוֹ; pt. plur. sf. מְעַנַּיִךְ: – 1. *opprimere* Nm 24,24; – 2. *maltrattare* Gn 16,6; – 3.

abbattere Gdc 16,5; Sal 102,24; – 4. *violare*: una d. 2Sam 13,12; – 5. עִנָּה נֶפֶשׁ *umiliarsi* > al. digiunare Lv 16,29;

hif: *umiliare* 1Re 8,35; Is 25,5.

pu: pf. עֻנֵּיתִי; impf. תְּעֻנֶּה; inf. sf. עֻנּוֹתוֹ; pt. מְעֻנֶּה: – 1. *essere umiliato* Sal 119,71; – 2. *essere maltrattato* Is 53,4; – 3. sogg. נֶפֶשׁ *umiliarsi*, > al. digiunare Lv 23,29;

hitp: pf. הִתְעַנָּה, הִתְעַנִּיתָ; impf. יִתְעַנּוּ; imp. הִתְעַנִּי; inf. cs. הִתְעַנּוֹת: – 1. *sottomettersi* Gn 16,9; – 2. *essere afflitto* Sal 107,17; – 3. c. בְּ *sopportare* 1Re 2,26; – 4. umiliarsi Dn 10,12.

III ענה : **qal**: inf. cs. עֲנוֹת: c. בְּ *occuparsi* di Qo 1,13; 3,10. †

hif: pt. מַעֲנֶה: c. acc. + בְּ *occupare* qlc. con qlcs. Qo 5,19. †

IV ענה : **qal**: pf. עָנוּ; impf. יַעֲנֶה, (וַ)תַּעַן, וַתַּעֲנֶינָה; imp. עֱנוּ; inf. cs. עֲנוֹת: – 1. *cantare* 1Sam 18,7; – 2. *cantare* c. acc. = *lodare* Sal 119,172; – 3. *intonare* Es 15,21;

pi: imp. עַנּוּ; inf. cs. עַנּוֹת: – 1. c. לְ *cantare* = *lodare* Is 27,2; – 2. Sal 88,1 senso inc., ➛ HAL e comm.; – 3. Es 32,18 ➛ HAL e comm.

עֲנָה : n. pr. m.

* עֹנָה, עֹנָה : sf. עֹנָתָהּ: tradiz. relazione sessuale Es 21,10 (ma cf. HAL).

עָנָו : plur. עֲנָוִים, cs. עַנְוֵי, spesso combinato con עָנִי in K e Q (עֲנִיִּים, עַנְוֵי): (➛ HAL) – 1. *oppresso, maltrattato* Am 2,7; > – 2. *umile, povero* Is 11,4; Sal 22,27.

עֻנִּי : Ne 12,9: K עֲנוֹ, Q עֻנִּי, n. pr. m.

עָנוּב : n. pr. m.

עֲנָוָה : *umiltà* Prv 22,4.

עַנְוָה : txt. e senso inc. ? occupazione, cura Sal 45,5. †

עֲנוֹק : n. pr. m.

עֲנוּשִׁים : senso inc., tradiz. ? confisca, ? ammenda, ➛ HAL e comm., Am 2,8. †

עֲנוֹת : ➛ בֵּית־עֲ׳: n. l.; ➛ I e III ענה qal inf.

* עֱנוּת : cs. עֱנוּת: senso inc. ? sofferenza, ? canto Sal 22,25. †

עָנִי : f. עֲנִיָּה, sf. עֲנִיֶּךָ, plur. עֲנִיִּים, cs. עֲנִיֵּי, sf. עֲנִיֶּיךָ, עֲנִיָּו: – 1. *povero* Lv 19,10; – 2. *oppresso* Gb 36,6; – 3. עַם עָנִי 2Sam 22,28, עָנִי וְאֶבְיוֹן Sal 37,14.

עֳנִי, עָ(וֹ)נִי : sf. עָנְיִי, עָנְיֵךְ/יָהּ: *miseria, afflizione* Gn 16,11; Sal 25,18; Gb 10,15, אֶרֶץ עָנְיִי Gn 41,52, יְמֵי־עֹנִי Gb 30,16.

עֻנִּי Q (K עֲנוֹ) : n. pr. m.

עֲנָיָה : n. pr. m.

עָנִים : n. l.

עֵנִים : Lam 4,3, ➛ *יָעֵן.

עִנְיָן : cs. עִנְיַן, sf. עִנְיָנוֹ: *occupazione* Qo 2,23.

עָנֵם : n. l.

עֲנָמִים : n. pop.

עֲנַמֶּלֶךְ : n. d.

עָנַן : **pi**: inf. sf. עַנְנִי: *far apparire* Gn 9,14. †

po: pf. עוֹנֵן; impf. תְּעוֹנֵנוּ; pt. מְעוֹנֵן, plur. מְעֹ(וֹ)נְנִים e > עֹנְנִים, sf. עֹנְנֵיכֶם, f. עֹנְנָה: *praticare la magia* Dt 18,10; 2Re 21,6.

I עָנָן : cs. עֲנַן, sf. עֲנָנְךָ/נוֹ, plur. עֲנָנִים: *nube, nembo* Os 6,4, אוֹר עֲנָנוֹ = lampo Gb 37,15, יוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל Ez 34,12.

II עָנָן : n. pr. m.

עֲנָנָה : n. unit. *una nube, un nembo* Gb 3,5. †

עֲנָנִי : n. pr. m.

I עֲנָנְיָה : n. pr. m.

II עֲנָנְיָה : n. l.

עָנָף : cs. עֲנַף, sf. עַנְפְּכֶם, plur. sf. עֲנָפֶיהָ: *ramo(i), ramatura, ramoscelli* Ez 17,8; Ml 3,19.

* עָנֵף : f. עֲנֵפָה: *che ha molti rami* Ez 19,10. †

ענק : **qal**: pf. sf. עֲנָקַתְמוֹ: ~ essere attorno al collo, servire da collana Sal 73,6. †

hif: impf. תַּעֲנִיק; inf. ass. הַעֲנֵק: c. acc. + לְ far di qlcs. una collana per qlc. Dt 15,14.

I עֲנָק : plur. עֲנָקִים e עֲנָקוֹת: *collana* Gdc 8,26; Ct 4,9, metaf. Prv 1,9. †

II עֲנָק : plur. עֲנָקִים: n. pr. m. e n. pop.

I עָנֵר : n. pr. m.

II עָנֵר : n. l.

ענשׁ : **qal**: pf. עָנְשׁוּ; inf. ass. עָנוֹשׁ, cs. עֲנֹשׁ־; pt. pass. plur. עֲנוּשִׁים: – 1. *punire*: c. acc. Prv 21,11; – 2. c. 2 acc. *infliggere un'ammenda* a qlc. Dt 22,19;

nif: pf. נֶעֶנְשׁוּ; impf. יֵעָנֵשׁ: – 1. *subire una punizione* Prv 22,3; 27,12; – 2. *ricevere un'ammenda* Es 21,22. †

עֹנֶשׁ : *ammenda* 2Re 23,33; Prv 19,19. †

עֲנָת : n. di dea, > בֵּית־עֲ׳: n. l.

I עֲנָת(וֹ)ת : n. l.

II עֲנָתוֹת : n. pr. m. e n. tr.

עַנְּתֹתִי : gntl. di I עֲנָתוֹת.

עַנְתֹתִיָּה : n. pr. m.

עָסִיס : cs. עֲסִיס: *succo* (di frutto): mosto Is 49,26, עֲסִיס רִמֹּנִי Ct 8,2.

עסס : **qal**: pf. עַסּוֹתֶם: *calpestare* Ml 3,21. †

? עער : **po**: impf. יְעֹעֵרוּ: Is 15,5, txt. inc. ➛ HAL e comm. †

* עֳפִי : plur. עֳפָאִים: Q עֳפָיִם, K עֳפָאִים: *fogliame* Sal 104,12. †

עפל : **pu**: pf. עֻפְּלָה: txt. e senso inc. ? gonfiarsi, al. essere debole Ab 2,4. †

hif: impf. וַיַּעְפִּלוּ: senso inc. ? essere presuntuoso, ? ingannarsi Nm 14,44. †

I * עֹפֶל : plur. עֳפָלִים, cs. עָפְלֵי, sf. עָפְלֵיכֶם: tradiz. emorroidi (➛ comm.) 1Sam 5,6.

II עֹפֶל ➛ HAL : – 1. quartiere di Gerusalemme Is 32,14; – 2. cittadella 2Re 5,24.

עָפְנִי : n. l.

עַפְעַפַּיִם : cs. עַפְעַפֵּי, sf. עַפְעַפַּי, עַפְעַפֵּינוּ: – 1. *palpebre* Sal 132,4; > – 2. *occhi* Prv 4,25; – 3. metaf. *pupille* Gb 3,9.

עפף : ➛ עוף po.

עפר : **pi**: pf. עִפַּר: c. בֶּעָפָר: gettare della polvere 2Sam 16,13. †

עָפָר : cs. עֲפַר, sf. עֲפָרְךָ/רוֹ, עֲפָרָם, plur. cs. עַפְרוֹ(ו)ת: *polvere, terra*: materia del suolo Is 40,12, materia dell'u. Gn 2,7, superficie del suolo Gb 41,25, ruderi 1Re 20,10, ? minerale Gb 28,2; metaf. tomba Sal 22,16; Gb 7,21.

עֵפֶר : n. pr. m.

עֹפֶר : plur. עֳפָרִים: *cerbiatto* Ct 2,9.

עַפְרָה : n. l.

I **עָפְרָה** : n. pr. m.

II **עָפְרָה** : n. l.

I **עֶפְרוֹ(ו)ן** : n. pr. m.

II **עֶפְרוֹן** : n. l.

עֹפֶרֶת : *piombo* Ez 22,18, אֶבֶן הָעֹ׳ massa di piombo Zc 5,8.

עֵץ : sf. עֵצוֹ, plur. עֵצִים, cs. עֲצֵי, sf. עֵצֶיךָ, עֵצֵינוּ: – 1. *albero*: singolo Is 44,23, coll. Es 9,25; – 2. sorta d'alberi: פְּרִי הָעֵץ Es 10,15, עֵץ שֶׁמֶן Ne 8,15, עֵץ־הַגֶּפֶן Ez 15,2, עֵץ הַחַיִּים Gn 2,9; – 3. *legno* (materia): a) oggetti: כְּלִי־עֵץ Lv 11,32; b) legno da costruzione Lv 14,45; c) idoli di legno עֵץ פִּסְלָם Is 45,20; – 4. *pezzo di legno* Ez 37,16, (legno da fuoco) 1Re 17,12; – 4. *stelo*: di lino Gs 2,6.

I **עצב** : **pi**: pf. sf. עִצְּבוּנִי: *formare* Gb 10,8. †

hif: inf. sf. לְהַעֲצִבָהּ: *formare, dare una forma* Ger 44,19. †

II **עצב** : **qal**: pf. sf. עֲצָבוֹ; inf. sf. עָצְבִּי; pt. pass. f. cs. עֲצוּבַת: dare un dispiacere ? rimproverare 1Re 1,6; *essere afflitto*, triste Is 54,6; 1Cr 4,10. †

nif: pf. נֶעֱצַב e נֶעְצַב; impf. יֵעָצֵב, תֵּעָצְבוּ: – 1. *essere afflitto, triste* Gn 45,5; 1Sam 20,3; – 2. *farsi male* Qo 10,9;

pi: pf. עִצְּבוּ; impf. יְעַצֵּבוּ: *affliggere* Is 63,10; Sal 56,6. †

hif: impf. sf. יַעֲצִיבוּהוּ: *affliggere* Sal 78,40. †

hitp: impf. וַיִּתְעַצֵּב, וַיִּתְעַצְּבוּ: – 1. *affliggersi* Gn 6,6; – 2. *essere oltraggiato* Gn 34,7. †

* **עָצָב** : plur. עֲצַבִּים, cs. עֲצַבֵּי, sf. עֲצַבֵּיהֶם: *idolo*: presso i Filistei 1Sam 31,9, a Gerusalemme Is 10,11.

* **עָצֵב**, * **עַצָּב** : plur. sf. עַצְּבֵיכֶם: *u. di fatica* Is 58,3. †

I **עֶצֶב**: *recipiente* (di terra) Ger 22,28. †

II **עֶצֶב** : plur. עֲצָבִים, sf. עֲצָבֶיךָ: *dolore, fatica*: del lavoro Prv 14,23, del parto Gn 3,16, דְּבַר־עֶ׳ Prv 15,1.

I **עֹצֶב** : sf. עָצְבִּי: *idolo* Is 48,5. †

II **עֹצֶב** : *pena, afflizione* Is 14,3, דֶּרֶךְ־עֹ׳ cammino che porta a… Sal 139,24.

עִצָּבוֹן : sf. עִצְּבוֹנֵךְ: *dolore* Gn 3,16s; 5,29. †

עַצֶּבֶת : עַצֶּבֶת, cs. עַצְּבַת, plur. sf. עַצְּבֹתָי, עַצְּבוֹתָם: *dolore, afflizione* Gb 9,28; Prv 10,10.

עצה : **qal**: pt. עֹצֶה: *socchiudere*: gli occhi Prv 16,30. †

עָצֶה : *(osso) sacro* Lv 3,9. †

I **עֵצָה** : cs. עֲצַת, sf. עֲצָתְךָ, עֲצָתִי/תוֹ (Is 47,13 txt. inc.); plur. עֵצוֹת: – 1. *consiglio, parere* 1Re 12,8; – 2 *consiglio = disegno*: di Dio Ger 49,20; Sal 107,11; Gb 38,2; – 3. *intenzione* (politica) Is 19,3; – 4. *intenzione, progetto* 2Sam 15,31; Esd 4,5.

? II * **עֵצָה** : ➛ HAL: sf. עֲצָתָם, plur. עֵצוֹת: *rivolta, disobbedienza* Sal 13,3; 106,43.

III **עֵצָה** : ➛ HAL: – 1. coll. *alberi* Ger 6,6; ? – 2. cuore o legno di un idolo privo della placcatura d'oro Os 10,6. †

עָצוּם : plur. עֲצוּמִים e עֲצֻ׳, sf. עֲצוּמָיו: *forte, potente* = numeroso: popolo Es 1,9; Nm 14,12, peccati Am 5,12, esercito Dn 11,25.

עֶצְיוֹן־גֶּבֶר (עֶצְיֹן) : n. l.

עצל : **nif**: impf. תֵּעָצְלוּ: *esitare, attardarsi* Gdc 18,9. †

עָצֵל : *pigro* Prv 6,9.

עַצְלָה : *pigrizia* Prv 19,15. †

עַצְלוּת : *pigrizia* Prv 31,27. †

עֲצַלְתַּיִם : ? doppia (= grossa) pigrizia, o le due (sott. mani) pigre Qo 10,18. †

I **עצם** : **qal**: pf. עָצַם, עָצְמוּ; impf. וַיַּעַצְמוּ; inf. sf. עָצְמוֹ: – 1. *essere forte, essere potente* Dn 8,8; – 2. *essere numeroso* Es 1,7; – 3. *essere immenso* Sal 139,17;

hif: impf. sf. וַיַּעֲצִמֵהוּ: *rendere potente* o *numeroso* Sal 105,24. †

II **עצם** : **pi**: pf. sf. עִצְּמוֹ: rodere: delle ossa, al. disossare Ger 50,17. †

III **עצם** : **qal**: pt. עֹצֵם: *chiudere*: gli occhi Is 33,15. †

pi: impf. וַיְעַצֵּם: *chiudere*: gli occhi Is 29,10. †

I **עֶצֶם** : sf. עַצְמִי, עַצְמוֹ, עַצְמְכֶם, plur. עֲצָמִים e עֲצָמוֹת, cs. עַצְמוֹת, sf. עֲצָמַי, עֲצָמֵינוּ, עַצְמ(וֹ)תַי, עַצְמוֹתֵינוּ, עַצְמוֹתֵיכֶם: – 1. *ossatura*: u. Qo 11,5; Gb 4,14, animale Gb 40,18; – 2. *ossa*: di defunti Nm 19,16; – 3. ע׳, sede dei sentimenti Sal 32,3; – 4. ע׳ = la persona tutta intera, la persona stessa Sal 35,10; la cosa stessa: ע׳ הַיּוֹם questo stesso giorno, questo giorno preciso Ez 24,2, ע׳ הַשָּׁמַיִם il fondo del cielo Es 24,10.

II **עֶצֶם** : n. l.

I **עֹצֶם** : *forza, potenza* Dt 8,17.

II **עֹצֶם** : sf. עָצְמִי: *ossa* Sal 139,15.

* **עַצְמָה** ➛ HAL: plur. cs. עַצְמוֹת, sf. עַצְמוֹתַי: – 1. *misfatto* Sal 53,6; – 2. *dolore* Gb 7,15.

עָצְמָה : cs. עָצְמַת: *forza, potenza* Is 40,29; Na 3,9.

עַצְמוֹן : n. l.

* **עֲצֻמוֹת** : sf. עֲצֻמוֹתֵיכֶם: *prove* Is 41,21. †

עֶצְנִיו : 2Sam 23,8, insp. ➛ comm.

עצר : **qal**: pf. עָצַר, עָצַרְתִּי, sf. עֲצָרַנִי; impf. יַעְצֹר, יַעֲצָר־, אֶעְצֹר, sf. וַיַּעַצְרֵהוּ, יַעֲצָרְכָה; inf. ass. עָצֹר, cs (לַ)עְצֹר; pt. pass. עָצוּר, f. עֲצֻרָה: – 1. c. acc.

trattenere: qlc. Gdc 13,15; > – 2. *imprigionare* 2Re 17,4; – 3. *impedire*: ass. Is 66,9; > – 4. *chiudere*: cielo Dt 11,17, seno materno Gn 20,18; – 5. עָצַר כֹּחַ lett. avere forza > *essere in grado* di 1Cr 29,14; – 6. עָצוּר וְעָזוּב: ➛ HAL, senso inc., lett. schiavo e libero 1Re 14,10;

nif: pf. נֶעֶצְרָה; impf. (וַ)תֵּעָצַר; inf. הֵעָצֵר; pt. נֶעְצָר: – 1. *essere trattenuto = essere fermato* Nm 17,15; – 2. *essere chiuso*: cielo 1Re 8,35; – 3. נֶעְצָר לִפְנֵי יהוה senso insp. ➛ comm. 1Sam 21,8.

עֶצֶר : Gdc 18,7 tradiz. "potere" txt. e senso inc. (? oppressione), ➛ HAL e comm. †

עֹצֶר : c. רֶחֶם: – 1. *chiusura*: del seno materno Prv 30,16; – 2. עֹ׳ רָעָה ? gli ostacoli che provocano la sventura = la sventura Sal 107,39; – 3. עֹצֶר Is 53,8 tradiz. oppressione, ➛ HAL e comm. †

עֲצָרָה, עֲצֶרֶת : cs. עֲצֶרֶת, plur. sf. עַצְּרֹתֵיכֶם: *assemblea* Ger 9,1, (per una festa) Gl 1,14.

עֲצֶרֶת : ➛ עֲצָרָה.

עקב : **qal**: pf. עָקַב; impf. יַעְקֹב, sf. וַיַּעְקְבֵנִי; inf. ass. עָקוֹב: *ingannare* Gn 27,36;

pi: impf. sf. יְעַקְּבֵם: *trattenere* Gb 37,4.

עָקֵב : cs. עֲקֵב, sf. עֲקֵבוֹ, plur. cs. עִקְּבֵי e עִקְבֵי e עִקְּבוֹת, sf. עֲקֵבַי, עִקְּבוֹתֶיךָ: – 1. *tallone* Gn 3,15; – 2. *sesso* Ger 13,22; – 3. *traccia, impronta* Sal 77,20; – 4. *retroguardia* Gs 8,13.

עֵקֶב : conseguenza: > – 1. *ricompensa* Sal 119,112; – 2. עֵקֶב cg. *poiché, per il fatto che* Nm 14,24; עַל עֵ׳ Sal 40,16, עֵ׳ אֲשֶׁר Gn 22,18, עֵ׳ כִּי 2Sam 12,10.

עָקֹב : ? f. עֲקֻבָּה: – 1. *terreno accidentato* Is 40,4; – 2. *falso, fallace*: לֵב Ger 17,9; – 3. עֲקֻבָּה Os 6,8 ➛ comm.

עָקְבָה : *astuzia* 2Re 10,19. †

עקד : **qal**: impf. וַיַּעֲקֹד: *legare* Gn 22,9. †

עָקֹד : plur. עֲקֻדִּים: *striato* Gn 30,35.

עֵקֶד : n. l.

* עָקָה : cs. עָקַת: senso inc. grida o oppressione Sal 55,4. †

עַקּוּב : n. pr. m.

עקל : **pu**: pt. מְעֻקָּל: *perverso, distorto* Ab 1,4. †

* עֲקַלְקַל : plur. עֲקַלְקַלּוֹת, sf. עֲקַלְקַלּוֹתָם: *tortuoso* Gdc 5,6; Sal 125,5.

עֲקַלָּתוֹן : *tortuoso* Is 27,1. †

עֲקָן : n. pr. m.

עקר : **qal**: inf. cs. לַעֲקוֹר: *estirpare, sradicare* Qo 3,2. †

nif: impf. תֵּעָקֵר: *essere sradicato* Sof 2,4;

pi: pf. עִקֵּר, עִקְּרוּ; impf. יְעַקֵּר, תְּעַקֵּר: *tagliare i garretti* Gs 11,6.

עָקָר : f. עֲקָרָה, cs. עֲקֶרֶת: *sterile*: u. Dt 7,14, d. Gn 11,30.

I עֵקֶר : *discendente* Lv 25,47. †

II עֵקֶר : n. pr .m.

עַקְרָב : plur. עַקְרַבִּים: – 1. *scorpione* Dt 8,15; – 2. metaf. specie di *frusta* 1Re 12,11.

עֶקְרוֹן : n. l.

עֶקְרוֹנִי : gntl. di עֶקְרוֹן.

עקשׁ : **nif**: pt. cs. נֶעְקַשׁ: *essere tortuoso* Prv 28,18. †

pi: pf. עִקְּשׁוּ; impf. יְעַקֵּשׁוּ; pt. מְעַקֵּשׁ: *deviare, storcere* Mic 3,9;

hif: impf.sf. וַיַּעְקְשֵׁנִי: *dichiarare* (qlc.) *perverso* Gb 9,20. †

I עִקֵּשׁ : plur. cs. עִקְּשֵׁי: *perverso, falso*: cammino Prv 8,8, cuore Sal 101,4.

II עִקֵּשׁ : n. pr .m.

* עִקְּשׁוּת : *perversione, falsità* Prv 4,24; 6,12. †

I עָר : n. l.

II * עָר : sf. עָרֶךָ: *nemico* 1Sam 28,16; Sal 139,20 ➛ comm. †

I עֵר : ? difensore Ml 2,12. †

II עֵר : n. pr. m.

I ערב : **qal**: pf. עָרַב, עָרַבְתָּ; impf. sf. אֶעֶרְבֶנּוּ; imp. עֲרֹב, sf. עָרְבֵנִי; inf. cs. עֲרֹב; pt. עֹרֵב, plur. עֹרְבִים, cs. עֹרְבֵי: – 1. *farsi garante*: di qlc. Gn 43,9; – 2. *garantire* qlc. Prv 20,16; – 3. *dare in pegno* Ne 5,3; – 4. *commerciare* Ez 27,9;

hitp: imp. הִתְעָרֶב נָא: fare una scommessa (c. אֵת con qlc.) 2Re 18,23; Is 36,8. †

II ערב : **hitp**: pf. הִתְעָרְבוּ; impf. יִתְעָרַב, יִתְעָרְבוּ: *mischiarsi a, avere contatto con*: c. בְּ Esd 9,2, c. לְ Prv 20,19, c. עִם Prv 24,21.

III ערב : **qal**: pf. עָרְבָה, עָרַבְתְּ, עָרְבוּ; impf. יֶ/תֶּעֱרַב: *essere piacevole, piacere*: ass.: sonno Prv 3,24, c. לְ: sacrificio Ger 6,20, c. עַל pers. Ez 16,37.

IV ערב : ➛ HAL: **qal**: impf. יֶעֶרְבוּ: *offrire*, Os 9,4 al. ➛ III ערב.

V ערב : **qal**: pf. עָרְבָה; inf. cs. לַעֲרֹב: – 1. ~ la sera si avvicina Gdc 19,9; – 2. metaf. sparire Is 24,11. †

hif: inf. ass. הַעֲרֵב: senso avverbiale *la sera* 1Sam 17,16. †

I עֶרֶב : du. עַרְבַּיִם: *sera, tramonto del sole* Gn 1,5, בָּעֶ׳ Es 12,18, לָעֶ׳ Sal 59,7, לְעֵת עֶ׳ Gn 8,11; בֵּין הָעַרְבַּיִם Es 12,6, lett. tra le due sere cioé tra il tramonto del sole e l'oscurità.

II עֶרֶב : Ger 25,24 e 1Re 10,15, ➛ HAL e comm.

I עֵרֶב : senso inc. pezzo di stoffa o di cuoio Lv 13,48.

II עֵרֶב : non israelita, di razza e di nazionalità indeterminate o miste Ger 25,20; Ne 13,3.

עֲרַב : nomadi del deserto siro-arabo, ? Arabi Ger 25,24; Ez 27,21; 2Cr 9,14. †

* עֲרָב : ➛ HAL: בַּעְרַב/רָב: *deserto* Is 21,13a.b. †

עָרֵב : *piacevole* Prv 20,17; Ct 2,14. †

I עֹרֵב : plur. עֹרְבִים, cs. עֹרְבֵי: *corvo* Ct 5,11.

II עֹרֵב : n. pr. m.

עָרֹב : varietà di insetto (indeterminata) Es 8,17.

I **עֲרָבָה** : plur. עֲרָבִים, cs. עַרְבֵי: *salice* Sal 137,2; – 2. > נַחַל הָעֲרָבִים n. fiu.

II * **עֲרָבָה** : ➛ HAL: plur. עֲרָבוֹת: *nube* Sal 68,5 (al. III עֲרָבָה). †

III **עֲרָבָה** loc. עֲרָבָתָה, sf. עַרְבָתָהּ, plur. עֲרָבוֹת: *steppa, deserto* 2Sam 2,29; Is 40,3, אֶרֶץ עֲ׳ Ger 2,6.

עֲרֻבָּה : – 1. *garanzia* Prv 17,18; – 2. *pegno, ricevuta* 1Sam 17,18. †

עֵרָבוֹן : *pegno* Gn 38,17s.20. †

עַרְבִי : plur. עַרְבִים, עַרְבִיִּים, עַרְבִיאִים: n. pop. *Arabi*.

עֲרָבִי : gntl. di עֲרָב.

עַרְבָתִי : gntl. di בֵּית הָעֲרָבָה.

ערג : **qal**: impf. תַּעֲר(וֹ)ג: c. אֶל o עַל: ~ *desiderare, ricercare* Gl 1,20; Sal 42,2a.b. †

I **עֲרָד** : n. pr. m.

II **עֲרָד** : n. l.

ערה : **nif**: impf. יֵעָרֶה: *essere riversato*: רוּחַ Is 32,15. †

pi: pf. עֵרָה; impf. יְעָרֶה, (וַ)תְּעַר, וַיְעָרוּ; imp. עָרוּ; inf. cs. עָרוֹת: – 1. *mettere a nudo* Is 3,17; – 2. *vuotare* Gn 24,20;

hif: pf. הֶעֱרָה: – 1. *mettere a nudo* Lv 20,18s; – 2. metaf. *vuotare* Is 53,12. †

hitp: impf. תִּתְעָרִי; pt. מִתְעָרֶה: *mettersi a nudo* Lam 4,21; Sal 37,35 ➛ comm. †

* **עָרָה** : plur. עָרוֹת: ~ *vegetazione* Is 19,7. †

* **עֲרוּגָה** : cs. עֲרוּגַת, plur. עֲרוּג(וֹ)ת e עֲרֻג(וֹ)ת: *terrazza* (per la coltura) Ez 17,7; Ct 6,2.

עָרוֹד : *asino selvatico* Gb 39,5. †

עֶרְוָה : cs. עֶרְוַת, sf. עֶרְוָתֵךְ/תוֹ, עֶרְוָתָן: – 1. *nudità* > sesso Lv 18,6; > – 2. cosa sconveniente Dt 23,15; – 3. metaf. עֶ׳ הָאָרֶץ luogo nudo = senza fortificazione Gn 42,9.

עָרֹם, עָרוֹם : f. עֲרֻמָּה, m. plur. עֲרֻמִּים: – 1. *nudo* Gn 2,25; – 2. "in abbigliamento succinto" (cioè non del tutto nudo) Am 2,16.

עָרוּם : nello stesso tempo *scaltro e avveduto* Gn 3,1; Prv 12,16.

I **עֲרוֹעֵר** : ? ginepro Ger 48,6, ➛ II. †

II **עֲרוֹעֵר** : n. l.

* **עָרוּץ** : cs. עֲרוּץ: *pendio* Gb 30,6. †

עָרוֹת : Is 19,7 ➛ עָרָה.

עֵרִי : n. pr. m.

עֶרְיָה : *nudità* Ez 16,7.

* **עֲרִיסָה** : plur. sf. עֲרִיסֹתֵינוּ, עֲרִס(וֹ)תֵ(י)כֶם: senso inc. ? pasta, ? infornata Nm 15,20.

* **עֲרִיפִים** : sf. עֲרִיפֶיהָ: senso inc. ? il grondare, ? nube Is 5,30. †

עָרִיץ : plur. עָרִיצִים, cs. עָרִיצֵי: – 1. agg. *terribile, temibile*: עָרִיצֵי גוֹיִם Ez 28,7; – 2. sost. *tiranno* Is 29,20.

עֲרִירִי : plur. עֲרִירִים: *senza figli* Gn 15,2.

עָרַךְ : **qal**: pf. עָרַךְ, עָרַכְתִּי, עָרְכוּ; impf. יַעֲרֹךְ(וּ), אֶעֱרָךְ־, וַיַּעַרְכוּ, אֶעֱרְכָה, sf. יַעַרְכֻנוּ, יַעַרְכֶהָ, יַעַרְכוּנִי; imp. עֶרְכָה, עִרְכוּ; inf. ass. עָרֹךְ, cs. עֲרֹךְ; pt. plur. עֹרְכִים, cs. עֹרְכֵי, pass. עָרוּךְ, cs. עֲרוּךְ, f. עֲרוּכָה, עֲרֻכוֹת: – 1. *preparare, allineare*: altari Nm 23,4; – 2. *sistemare, disporre*: pezzi di carne Lv 1,8; – 3. *mettere in ordine* (di battaglia): ע׳ מִלְחָמָה Gdc 20,22; – 4. *ordinare*: un discorso Gb 32,14; – 5. allineare > *paragonare* Is 40,18;

hif: pf. הֶעֱרִיךְ, sf. הֶעֱרִיכוֹ; impf. יַעֲרִיךְ, sf. יַעֲרִיכֶנּוּ: *valutare* Lv 27,8.

עֵרֶךְ : sf. עֶרְכִּי, עֶרְכּוֹ, עֶרְכּוֹ: – 1. *fila* Es 40,23; – 2. *grado* 2Re 23,35; – 3. *stima, valore* Lv 5,15.

ערל : **qal**: pf. עֲרַלְתֶּם: = non raccogliere, ➛ comm. Lv 19,23. †

nif: imp. הֵעָרֵל: mostrarsi incirconciso Ab 2,16. †

עָרֵל : cs. עֲרַל e עֲרֵל, f. עֲרֵלָה, plur. עֲרֵלִים, cs. עַרְלֵי: – 1. *incirconciso* Gdc 14,3; – 2. metaf. עַ־לֵב Ger 9,25, עֲ׳ שְׂפָתַיִם Es 6,12.

עָרְלָה : cs. עָרְלַת, sf. עָרְלָתוֹ, עָרְלַתְכֶם, plur. עֲרָלוֹת, cs. עָרְלוֹת, sf. עָרְלֹתֵיהֶם: – 1. *prepuzio* Es 4,25; – 2. *fallo* 1Sam 18,25; – 3. metaf. עָרְלַת לֵבָב Dt 10,16.

I **ערם** : **nif**: pf. נֶעֶרְמוּ: *accumularsi* Es 15,8. †

II **ערם** : **qal**: impf. יַעְרִם; inf. ass. עָרוֹם, cs. sf. עָרְמָם: *essere prudente, astuto* 1Sam 23,22; Prv 15,5;

hif: impf. יַעֲרִימוּ: *congiurare* Sal 83,4. †

עָרֹם : ➛ עָרוֹם.

עֵרֹם : ➛ עֵירֹם.

עָרְמָה : – 1. *prudenza* Prv 1,4; – 2. *scaltrezza* Es 21,14.

עֲרֵמָה : cs. עֲרֵמַת, plur. עֲרֵמוֹת, עֲרֵמִים: *mucchio*: di rovine Ger 50,26, di grano Rt 3,7.

עֶרְמוֹן : plur. עַרְמֹנִים: *platano* Gn 30,37; Ez 31,8. †

עֵרָן : n. pr. m.

עַרְעוֹר : n. l.

I **עַרְעָר** : coll. coloro che sono *nudi, spogliati* Sal 102,18. †

II **עַרְעָר** : ? ginepro o tamarisco Ger 17,6. †

עֲרֹעֵרִי : gntl. di II עֲרוֹעֵר.

I **ערף** : **qal**: impf. יַעֲרֹף: *stillare, scorrere* Dt 32,2; 33,28. †

II **ערף** : **qal**: pf. עָרְפוּ, sf. עֲרַפְתּוֹ; impf. יַעֲרֹף; pt. עֹרֵף, pass. f. עֲרוּפָה: *spaccare la nuca*: di un animale Es 13,13; – 2. metaf. spaccare: un altare Os 10,2.

עֹרֶף : sf. עָרְפִּי, עָרְפָּם: *nuca* Gb 16,12; פָּנָה ע׳ = voltare il dorso Ger 2,27, הִקְשָׁה ע׳ indurire la nuca Dt 10,16.

עָרְפָּה : n. pr. f.

עֲרָפֶל : *tenebre dense* Es 20,21; Sal 97,2.

ערץ : **qal**: impf. תַּעֲרֹ(וֹ)ץ, תַּעֲרוֹצִי, אֶעֱרוֹץ, תַּעַרְצוּ; inf. cs. עֲרֹץ: – 1. *spaventare* Is 2,19; – 2. *avere paura* Dt 1,29, c. מִפְּנֵי Dt 7,21, c. acc. (a causa di) Gb 31,34;

nif: pt. נַעֲרָץ: *temuto, temibile* Sal 89,8. †

hif: impf. יַ/תַּעֲרִיצוּ; pt. sf. מַעֲרִצְכֶם: – 1. *spaventare* Is 8,13; – 2. ass. *avere paura* Is 29,23, c. acc. (a causa di) Is 8,12.

ערק : **qal**: pt. plur. עֹרְקִים, sf. עֹרְקַי: *rodere* Gb 30,3.17 ➛ comm.

עַרְקִי : n. pop.

ערר : **qal**: imp. עֹרָה: *spogliarsi* Is 32,11. †

po: pf. o imp. עֹרְרוּ: *smantellare* Is 23,13. †

pilp: inf. ass. עַרְעֵר: *smantellare* Ger 51,58. †

hitpalpel: impf. תִּתְעַרְעָר: *essere smantellato* Ger 51,58. †

עֶרֶשׂ : עֶרֶשׂ, sf. עַרְשִׂי/שׂוֹ, plur. sf. עַרְשׂוֹתָם: *letto, divano* Am 3,12; Sal 41,4.

עֵשֶׂב : sf. עֶשְׂבָּם, plur. cs. עִשְּׂבוֹת: *erba* Gn 1,12; Dt 11,15.

I **עשׂה** : **qal**: pf. עָשָׂה, עָשְׂתָה, עָשִׂיתָ, עָשִׂית, עֲשִׂיתֶם, sf. עָשָׂנִי, עָשְׂךָ, עָשָׂהוּ, עֲשִׂיתַנִי, עָשׂוּהוּ, עָשׂוּנִי; impf. יַעֲשֶׂה, (וַ)יַּעַשׂ, תַּעֲשִׂי, תַּעֲשִׂין, אֶעֱשֶׂה, וָאַעַשׂ, יַעֲשׂוּ, תַּעֲשֶׂינָה, sf. יַעֲשֵׂהוּ, יַעֲשֶׂנָּה, יַעֲשֵׂם, אֶעֱשֶׂנָּה, יַעֲשׂוּנִי; imp. עֲשֵׂה, עֲשִׂי, עֲשׂוּ; inf. ass. עָשֹׂה e (!) עָשׂוֹ, cs. עֲשׂוֹת, sf. עֲשׂתוֹ, עֲשׂהוּ(!); pt. ע(וֹ)שֶׂה, cs. עֹשֵׂה, plur. עֹשִׂים, cs. עֹשֵׂי, sf עֹשֵׂנִי, עֹשֵׂךְ, עֹשֶׂיהָ, עֹשַׂי, pass. עָשׂוּי e עָשׂוּ, plur. עֲשׂוּיִם, f. עֹשָׂה, pass. עֲשׂוּיָה, plur. עֲשׂוּת: *fare* (con più o meno tutti i sensi dell'italiano): lavoro Es 36,8, pasto Gn 18,7, offerta Gdc 13,16, pace Is 27,5, miracoli Sal 40,6, cielo e terra Sal 121,2, farsi la barba 2Sam 19,25; מַה־תַּעֲשֶׂה che fai? Gb 9,12; עָ' צְדָקָה Gn 18,19; עָ' חֶסֶד, c. עִם (verso) *agire* 1Sam 15,6; *produrre*: uva Is 5,2;

nif: pf. נַעֲשָׂה, נֶעֶשְׂתָה, נַעֲשׂוּ; impf. יֵעָשֶׂה, תֵּעָשׂ, יֵעָשׂוּ, תֵּעָשֶׂינָה; inf. cs. הֵעָשׂוֹת, sf. הֵעָשׂוֹתוֹ; pt. נַעֲשֶׂה, plur. נַעֲשִׂים, f. נַעֲשָׂה, plur. נַעֲשׂוֹת: – 1. *essere fatto* (passivo del qal): lavoro Gdc 16,11, colpa Dt 13,15, pasto Es 12,16, ~ vino Nm 6,4; – 2. *essere eseguito, realizzato* Ez 12,25, decreto Est 9,1;

pu: pf. עֻשֵּׂיתִי: *essere fatto* Sal 139,15. †

II **עשׂה** : **qal**: inf. cs. בַּעְשׂוֹת (txt.!): accarezzare, *palpare* Ez 23,21. †

pi: pf. עִשּׂוּ: *palpare* Ez 23,3.8. †

III **עשׂה** : **qal**: impf. יַעֲשֶׂה: *proteggere, coprire* Ez 17,17; Prv 13,16. †

IV **עשׂה** : **qal**: pf. עָשִׂית; impf. וַיַּעַשׂ; inf. sf. עֲשֹׂתוֹ; pt. עֹשֶׂה(!): *volgersi* 1Sam 14,32; 1Re 20,40; Gb 23,9. †

עֲשָׂהאֵל : n. pr .m.

עֵשָׂו : n. pr. m. *Esaù*.

עָשׂ(וֹ)ר : – 1. *decina*: giorni Gn 24,55; נֵבֶל עָ' arpa a dieci (sott. corde) Sal 92,4; – 2. *decimo*: בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ il decimo (giorno) del mese Ez 20,1.

עֲשִׂיאֵל : n. pr. m.

עֲשָׂיָה : n. pr. m.

עֲשִׂירִי, עֲשִׂרִי : f. עֲשִׂ(י)רִ(י)ת e עֲשִׂירִיָּה: – 1. *decimo* (ordinale): דּוֹר עֲ' la decima generazione; – 2. decima (frazione): עֲשִׂירִית הָאֵיפָה 1/10 di un efa Nm 28,5.

עשׂק : **hitp**: pf. הִתְעַשְּׂקוּ: c. עִם *litigare* (con) Gn 26,20. †

עֵשֶׂק : n. l.

עשׂר : **qal**: impf. יַעְשֹׂר: *prelevare la decima* 1Sam 8,15. 17. †

pi: impf. תְּעַשֵּׂר, sf. אֲעַשְּׂרֶנּוּ; inf. עַשֵּׂר, בְּעַשֵּׂר (o hif. ? = *בְּהַעְשֵׂר); pt. plur. מְעַשְּׂרִים: *prelevare la decima* Gn 28,22; Ne 10,38.

עֶשֶׂר : (cf. anche עֶשְׂרִים) *dieci*: עָרִים עֶ' dieci città Gs 15,57, עֶ' בָּאַמָּה dieci cubiti 1Re 6,3.

עָשָׂר : *dieci*, utilizzato per i numeri 11-19: אַחַד עָ' e עַשְׁתֵּי עָ' undici o undicesimo; idem per i numeri seguenti: senso cardinale e ordinale.

עֶשְׂרֵה : *dieci*: אַחַת עֶ' e עַשְׁתֵּי עֶ': undici o undicesimo; idem per i numeri seguenti: senso cardinale e ordinale.

עֲשָׂרָה : cs. עֲשֶׂרֶת, plur. עֲשָׂר(וֹ)ת: – 1. *decina*: שָׂרֵי עֲשָׂרוֹת capi di decine Es 18,21; – 2. *dieci*: עֲשָׂרָה בָּנִים 1Sam 1,8, עֲשָׂרָה לֶחֶם 1Sam 17,17, עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים Es 34,28.

עִשָּׂרוֹן, עִשָּׂרֹן : plur. עֶשְׂרֹנִים: *decimo* Es 29,40.

עֶשְׂרִים: (cf. עֶשֶׂר) : – 1. *venti*: עֶ' שָׁנָה Gn 31,38, אַמּוֹת עֶ' 2Cr 3,3; – 2. *ventesimo* 1Re 15,9.

עֲשֶׂרֶת : ➛ עֲשָׂרָה.

I **עָשׁ** : *tignola* Is 50,9.

II **עָשׁ** : *pus* (al. I עָשׁ) Os 5,12. †

III **עָשׁ** : ➛ HAL: costellazione del Leone Gb 9,9. †

עָשׁוֹק : *oppressore* Ger 22,3. †

עֲשׁוּקִים, עֲשֻׁקִים : *oppressione* Am 3,9; Gb 35,9; Qo 4,1. †

עָשׁוֹת : ~ lavorato: בַּרְזֶל עָ' ? ferro forgiato Ez 27,19. †

עַשְׁוָת : n. pr. m.

עָשִׁיר : plur. עֲשִׁירִים, cs. עֲשִׁירֵי, sf. עֲשִׁרֶיהָ: *ricco*: – 1. agg. Rt 3,10; – 2. sost. Prv 10,15.

עשׁן : **qal**: pf. עָשַׁן, עָשַׁנְתָּ; impf. יֶעְשַׁן, יֶעְשְׁנוּ: *fumare*: sogg. il monte Es 19,18; metaf. אַף־יהוה Dt 29,19.

I **עָשָׁן** : cs. עֲשַׁן e עֶשֶׁן, sf. עֲשָׁנוֹ: *fumo* Gdc 20,38, metaf. Gb 41,12; nei racconti di teofania Is 6,4.

II **עָשָׁן** : n. l.

עָשֵׁן : plur. עֲשֵׁנִים: *fumante* Es 20,18; Is 7,4. †

I **עשׁק** : **qal**: pf. עָשַׁק, עָשַׁקְתִּי, עָשְׁקוּ, sf. עֲשָׁקוֹ, עֲשַׁקְתָּנוּ; impf. תַּעֲשֹׁק, תַּעַשְׁקוּ, sf. יַעַשְׁקֻנִי; inf. cs. עֲשֹׁק, sf. עָשְׁקָם; pt. עֹ(וֹ)שֵׁק, plur. cs. עֹשְׁקֵי, sf. עֹשְׁקַי, f. plur. עֹשְׁקוֹת, pass. עָשׁוּק e עָשֻׁק, plur. עֲשֻׁ/שׁוּקִים: *opprimere, sfruttare*: ass. Os 12,8, c. acc.: un individuo Lv 5,21, una nazione Is 52,4;

pu: pt. f. מְעֻשָּׁקָה: *essere violata* Is 23,12. †

II **עשׁק**: ➛ HAL: **qal**: impf. יַעֲשֹׁק: *essere forte, violento*: fiume Gb 40,23. †

עֵשֶׁק : n. pr. m.

עֹשֶׁק : *oppressione, estorsione* Sal 62,11, עָשַׁק עֹ' fare un'estorsione Lv 5,23. †

עָשְׁקָה : *oppressione, annientamento* Is 38,14. †

I **עשׁר** : **qal**: pf. עָשַׁרְתִּי; impf. יַעְשֹׁר: *arricchirsi* Os 12,9; Gb 15,29. †

hif: pf. הֶעֱשַׁרְתָּ; impf. יַעֲשִׁ(י)ר, תַּעֲשִׁיר, וָאַעְשִׁר (= וָאַעְ' o וָאַעְ'), וַיַּעֲשִׁירוּ, sf. יַעְשְׁרֶנּוּ, תַּעְשְׁרֶנָּה; inf. cs. לְהַעֲשִׁיר; pt. מַעֲשִׁיר: – 1. intrans. *arricchirsi* Sal 49,17; – 2. trans. *arricchire* Gn 14,23;

hitp: pt. מִתְעַשֵּׁר: ~ fare il ricco Prv 13,7. †

? II עשׁר: ➛ HAL: **hif**: impf. sf. תַּעְשְׁרֶנָּה: *abbeverare*: il paese, al. = I עשׁר: Sal 65,10. †

עֹשֶׁר : sf. עָשְׁרוֹ, עָשְׁרָם: *ricchezza* 1Re 3,11; רֹב עֹ' Prv 22,1, עֹ' גָּדוֹל 1Sam 17,25, עָשָׂה עֹ' fare fortuna Ger 17,11.

עשׁשׁ : **qal**: pf. עָשְׁשָׁה, עָשְׁשׁוּ: senso inc. essere oscurato, o turbato, o indebolito Sal 6,8; 31,11.

I עשׁת : **hitp**: impf. יִתְעַשֵּׁת: c. לְ *pensare* a Gio 1,6. †

II עשׁת : **qal**: pf. עָשְׁתוּ: senso inc. essere grasso Ger 5,28. †

* עֶשֶׁת : (שֵׁן), cs. עֶשֶׁת *lamina* (d'avorio) Ct 5,14. †

* עֶשְׁתּוֹן : plur. sf. עֶשְׁתֹּנֹתָיו: *piano, pensiero* Sal 146,4. †

עַשְׁתּוּת : *pensiero, idea* Gb 12,5. †

עַשְׁתֵּי : *uno*, sempre nelle forme עַשְׁתֵּי עָשָׂר *undici* Nm 7,72 e עַ' עֶשְׂרֵה Ger 1,3.

עַשְׁתֹּרֶת : ➛ HAL: n. di divinità, *Astarte*.

* עַשְׁתֹּרֶת : plur. cs. עַשְׁתְּרֹ(ו)ת: עַשְׁתְּרוֹת צֹאן: crescita del bestiame (al. pecore madri) Dt 7,13.

עַשְׁתָּרֹ(ו)ת : n. l.

עַשְׁתְּרָתִי : gntl. di עַשְׁתָּרוֹת.

עֵת : cs. עֵת־, עֶת־, sf. עִתּוֹ, עִתְּךָ, plur. עִתִּים e עִתּ(וֹ)ת, sf. עִתֹּתַי, עִתֶּיךָ: – 1. *tempo, epoca*: בָּעֵת הַהִיא Gs 5,2, כָּעֵת הָרִאשׁוֹן Is 8,23, עֵת רָעָה Am 5,13; – 2. *stagione*: עֵת קָצִיר Ger 50,16, עֵת + inf. cs. il tempo di (fare qlcs.) 2Sam 11,1; – 3 *momento* (istantaneo) Gb 39,18; – 4. *occasione* Ne 9,28, con idea di ripetizione > di durata בְּכָל־עֵת Es 18,22; – 5. *momento* (finale, momento del giudizio) Dn 8,17; – 6. *il tempo opportuno*: בְּעִתּוֹ Dt 11,14, עֵת... לְהִבָּנוֹת Ag 1,2; – 7. ~ *a quest'ora*: מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת Gs 11,6.

עתד : **pi**: imp. sf. עַתְּדָהּ: *curare* Prv 24,27. †

hitp: pf. הִתְעַתְּדוּ: c. לְ ~ *essere destinato a* Gb 15,28. †

עַתָּה : עַתָּה: – 1. *ora, adesso* 1Re 19,4; Is 33,10; – 2. *allora, una volta* Os 2,9; – 3. עַ' apre un discorso diretto: וְעַתָּה = ecco... 2Re 10,2; ebbene! Is 43,1, גַּם־עַ' Gn 44,10; – 4. עַד־עַ' fino ad ora Gn 32,5; מֵעַ' da ora Ger 3,4; לֹא־עַ' non più Is 29,22.

עִתָּה קָצִין : n. l.

* עָתוּד : ➛ HAL: plur. עֲתוּדִים K (Q עֲתִיד־) Est 8,13, sf. עֲתוּדֹתֵיהֶם Q (K עֲתִיד־) Is 10,13: – 1. *pronto, preparato* Est 8,13; – 2. (preparato >) *provviste* Is 10,13. †

* עַתּוּד : plur. עַתֻּדִים, עַתּוּדִים, cs. עַתּוּדֵי: *ariete* e *capro* Gn 31,10; metaf. *capi* Is 14,9.

עִתִּי : *pronto* Lv 16,21. †

עַתַּי : עַתַּי: n. pr. m.

עָתִיד : (➛ עָתוּד): plur. עֲתִידִים, f. עֲתִדֹת, sf. עֲתִידֹתֵיהֶם: *essere pronto*: – 1. c. inf. Gb 3,8, c. לְ + sost.

Gb 15,24; – 2. *preparato* Dt 32,35; > – 3. *provviste* Is 10,13. †

עֲתָיָה : n. pr. m.

עָתִיק : *sontuoso* Is 23,18. †

* עַתִּיק : plur. עַתִּיקִים, cs. עַתִּיקֵי: – 1. *antico* 1Cr 4,22; – 2. *divezzato* Is 28,9. †

עֲתָךְ : n. l.

עַתְלָי : n. pr. m.

עֲתַלְיָה : n. pr. m. e f.

עֲתַלְיָהוּ : n. pr. f. *Atalia*.

עתם : **nif**: pf. נֶעְתַּם Is 9,18: txt. e senso inc. ➛ comm. e HAL.

עָתְנִי : n. pr. m.

עָתְנִיאֵל : n. pr. m.

עתק : **qal**: pf. עָתְקָה, עָתְקוּ; impf. יֶעְתַּק: – 1. *spostarsi* Gb 14,18; – 2. *invecchiare* Sal 6,8;

hif: pf. הֶעְתִּיקוּ; impf. וַיַּעְתֵּק; pt. מַעְתִּיק: – 1. *spostare* Gn 12,8; Gb 9,5; – 2. c. מִן *mancare a*: sogg. parole Gb 32,15; – 3. *raccogliere* Prv 25,1.

עָתָק : *insolente* Sal 31,19.

עָתֵק : *onorevole, rispettabile*, al. anziano Prv 8,18. †

עתר : **qal**: impf. יֶעְתַּר: *pregare*: c. אֶל Es 8,26, c. לְ Gn 25,21;

nif: pf. נֶעְתַּר; impf. וַיֵּעָתֶר, וַיֵּעָתֵר; inf. ass. נַעְתּוֹר, cs. הֵעָתֶר־; pt. f. plur. נַעְתָּרוֹת: Dio sempre sogg.: lasciarsi pregare = *esaudire, essere propizio*, + לְ del beneficiario: לָאָרֶץ 2Sam 21,14, לָנוּ Esd 8,23; נַעְתָּרוֹת Prv 27,6 ➛ HAL e comm.;

hif: pf. הַעְתַּרְתִּי; impf. תַּעְתִּיר; imp. הַעְתִּירוּ: *pregare*: c. אֶל Es 8,4, c. לְ Es 10,17, c. בְּעַד Es 8,24.

I * עָתָר : plur. sf. עֲתָרַי: *adoratore* Sof 3,10. †

II * עָתָר : cs. עֲתַר: *profumo* Ez 8,11. †

עֶתֶר : n. l.

עֲתֶרֶת : Ger 33,6 txt. inc., tradiz. ricchezza. †

פ

פא : ➛ פה.

פאה : **hif**: impf. sf. אַפְאֵיהֶם: txt. e senso inc., fare a pezzi, estirpare Dt 32,26. †

I פֵּאָה : cs. פְּאַת, plur. פֵּאוֹת, du. cs. פַּאֲתֵי: – 1. *lato, bordo*: di un campo Lv 19,9, delle tempie Ger 9,25; – 2. *lato, direzione*: פְּאַת נֶגֶב (sud) Ez 47,19 = פְּאַת תֵּימָנָה Es 26,18, פְּ׳ יָם (ovest) Es 27,12, פְּ׳ צָפוֹן (nord) Es 26,20, פְּ׳ קֵדְמָה (est) Es 27,13 = פְּ׳ קָדִים Ez 48,1.

? II פֵּאָה : cs. פְּאַת: פְּאַת מִטָּה ? letto sontuoso Am 3,12 ➛ comm. †

I פאר : **pi**: impf. תְּפָאֵר: *racimolare*: olive Dt 24,20. †

II פאר : **pi**: pf. sf. פֵּאֲרָךְ; impf. אֲ/יְפָאֵר; inf. cs. פָּאֵר: dare splendore: al tempio Is 60,7.13.

hitp: impf. יִתְפָּאֵר; imp. e inf. הִתְפָּאֵר: – 1. *manifestare il proprio splendore*: c. בְּ per mezzo di Is 44,23; – 2. *vantarsi*, c. עַל a spese di Gdc 7,2; – 3. formula di cortesia: הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי = fammi l'onore (di decidere) quando… Es 8,5.

פְּאֵר : sf. פְּאֵרְךָ, plur. פְּאֵרִים, cs. פַּאֲרֵי, sf. פַּאֲרֵיכֶם: *turbante, cappello* Es 39,28; Is 3,20.

* פֹּארָה : plur. sf. פֹּארֹתָיו: *rami*: tralci Ez 17,6, fronde Ez 31,5.

פֻּארָה : coll. *fronde* Is 10,33. †

פָּארוּר : *rossore* (➛ HAL): קִבְּצוּ פָארוּר [פָּנִים]: senso inc., lett. raccoglie il rossore: sia rende rosso sia rende pallido (toglie il rossore) Gl 2,6; Na 2,11. †

פָּארָן : n. reg., אֵיל פָּ׳, הַר פָּ׳, מִדְבַּר פָּ׳.

* פַּג : plur. sf. פַּגֶּיהָ: fico non ancora maturo Ct 2,13. †

פִּגּוּל : plur. פִּגֻּלִים: (cibo ritualmente) *impuro* Lv 7,18; Ez 4,14.

פגע : **qal**: pf. פָּגַע, וּפָגַעְתָּ, sf. פְּגָעוֹ; impf. וַיִּפְגַּע, יִ/תִּפְגְּעוּ(ן), sf. יִפְגָּעֵנוּ; imp. פְּגַע, פִּגְעוּ; inf. לִפְגֹּעַ, sf. פִּגְעוֹ: – 1. *incontrare, imbattersi in* (qlc.): c. acc. 1Sam 10,5, c. בְּ Nm 35,19; – 2. *incontrare, gettarsi su* (qlc.): c. acc. Es 5,3, c. בְּ 1Re 2,25; – 3. *maltrattare* Rt 2,22; – 4. *intercedere* Ger 7,16; – 5. *toccare*: frontiera Gs 16,7;

hif: pf. הִפְגִּיעַ, הִפְגַּעְתִּי, הִפְגִּעוּ; impf. יַפְגִּיעַ; pt. מַפְגִּיעַ: – 1. c. acc. + בְּ fare che qlcs. raggiunga qlc. Is 53,6; – 2. *attaccare, colpire* Gb 36,32; – 3. *intercedere*: ass. Is 59,16; c. בְּ e אֶל/עַל intercedere presso qlc. in favore di Ger 15,11, c. לְ Is 53,12; – 4. *intervenire*: c. בְּ Ger 36,25.

פֶּגַע : *caso, sorte* 1Re 5,18; Qo 9,11. †

פַּגְעִיאֵל : n. pr. m.

פגר : **pi**: pf. פִּגְּרוּ: c. מִן + inf. essere troppo stanco per… 1Sam 30,10.21. †

פֶּגֶר : פֶּגֶר, plur. פְּגָרִים, cs. פִּגְרֵי, sf. פִּגְרֵיכֶם: *cadavere* (d'u. o di animale) Nm 14,29; ➛ HAL: Lv 26,30: stele; Ez 43,7.9 ? offerta funebre.

פגשׁ : **qal**: pf. פָּגַשְׁתִּי; impf. וַתִּפְגֹּשׁ, sf. יִפְגָּשְׁךָ, אֶפְגְּשֵׁם, וַיִּפְגְּשׁוּם; inf. ass. פָּגוֹשׁ, cs. כִּפְגֹשׁ: – 1. *incontrare*: c. acc. 1Sam 25,20, c. בְּ Prv 17,12; – 2. *assalire* Os 13,8;

nif: pf. נִפְגָּשׁוּ: *incontrarsi* Prv 22,2;

pi: impf. יְפַגְּשׁוּ: c. acc. *inciampare* contro Gb 5,14. †

פדה : **qal**: pf. פָּדָה, פָּדִיתָ(ה), sf. פְּדָךָ, פְּדִ(י)תִיךָ, פְּדִיתִים; impf. תִּפְדֶּה, וַיִּפְדּוּ, sf. וַיִּפְדְּךָ, אֶפְדֵּם, תִּפְדֵּנִי; imp. פְּדֵה, sf. פְּדֵנִי; inf. ass. פָּדֹה, cs. פְּדוֹת; pt. פּוֹדֶה, sf. פֹּדְךָ, pass. plur. cs. פְּדוּיֵי, sf. פְּדוּיָו: – 1. *riscattare*: da una maledizione 1Sam 14,45, c. בְּ (al prezzo di) Es 13,13b, dall'oppressore Gb 6,23; – 2. sogg. Dio: *riscattare, liberare*: un individuo 1Re 1,29, il popolo: dalla schiavitù Dt 7,8, dall'esilio Ger 31,11, dal peccato Sal 130,8;

nif: pf. נִפְדָּתָה; impf. יִ/תִּפָּדֶה: *essere riscattato, essere liberato*: servo Lv 19,20, Sion Is 1,27; Lv 27,29. †

hif: pf. sf. וְהֶפְדָּהּ: *far riscattare*: dalla schiavitù Es 21,8. †

hof: inf. הָפְדֵּה: *essere riscattato* Lv 19,20. †

פְּדַהְאֵל : n. pr. m.

פְּדָה(־)צוּר : n. pr. m.

*** פְּדֻיִם, פְּדוּיִם** : cs. פְּדוּיֵי, sf. פְּדוּיָו: *riscatto* Nm 3,46.48.51.

פָּדוֹן : n. pr. m.

פְּדוּת, פְּדֻת : *liberazione, riscatto* Sal 111,9; 130,7; Es 8,19 txt. inc. ? gesto liberatore.

פְּדָיָה : n. pr. m.

פְּדָיָהוּ : n. pr. m.

פִּדְיוֹם : *riscatto* Nm 3,49. †

*** פִּדְי(וֹ)ן** o *** פִּדְי(וֹ)ן** : cs. פִּדְי(וֹ)ן: *riscatto* Es 21,30; Sal 49,9. †

פַּדָּן : cs. פַּדַּן: n. l., spesso פַּדַּן אֲרָם.

פדע : **qal**: imp. sf. פְּדָעֵהוּ: Gb 33,24, txt. inc., cong. פְּרָעֵהוּ o פְּדֵהוּ. †

פֶּדֶר : *grasso* (di un animale sacrificato) Lv 1.8.12; 8,20. †

פֶּה : cs. פִּי, sf. פִּי (< פִּיי), פִּיךָ, פִּיהוּ > פִּיו, פִּינוּ, פִּיהֶם, פִּימוֹ, plur. פִּיּוֹת, פֵּיוֹת (Gdc 3,16): – 1. *bocca*: a) dell'u. Es 4,16, di Dio Is 1,20; b) פֶּה־אֶחָד unanimemente 1Re 22,13; פֶּה אֶל־פֶּה Nm 12,8 o פִּיו עִם־פִּיו Ger 32,4 o פֶּה לָפֶה = faccia a 2Re 10,21; > – 2. *ordine, comandamento*: עַל־פִּי יהוה Es 17,1, עַל־פִּי מֹשֶׁה Es 38,21, מִפִּי יִרְמְיָה Esd 1,1; – 3. *gola*: coccodrillo Gb 41,11; – 4. *becco*: colomba Gn 8,11; – 5. metaf.: *bocca, apertura* (terra, pozzo, sacco, ecc.): Gn 4,11; 29,8; 42,27; Gs 10,18; Sal 141,7; – 6. לְפִי־חֶרֶב tradiz. "a fil di spada" Nm 21,24; – 7. פִּי־שְׁנַיִם doppia porzione (= 2/3) 2Re 2,9; Zc 13,8; – 8. פֶּה c. prep.: a) כְּפִי secondo Es 16,21, כְּפִי־אִישׁ al punto che

nessuno Zc 2,4, כְּפִי אֲשֶׁר nella misura in cui Ml 2,9; b) לְפִי: לְפִי אָכְלוֹ secondo quello che egli può mangiare Es 12,4, לְפִי־שִׂכְלוֹ per la sua perspicacia Prv 12,8, לְפִי רֹב הַשָּׁנִים quanti più anni ci saranno Lv 25,16; c) עַל־פִּי: עַל־פִּי הַדְּבָרִים riguardo a queste cose Gn 43,7, עַל־פִּי דַרְכּוֹ secondo quello che deve essere la sua condotta (al. all'inizio della sua carriera) Prv 22,6.

פֹּה, פֹּא (Gb 38,11), פוֹ (Ez 40,10-26) : – 1. *qui*: stato in luogo Gn 19,12, moto a luogo: עַד־פֹּא Gb 38,11; – 2. מִפֹּה/פוֹ ...מִפֹּה/פוֹ da un lato... dall'altro, da una parte e dall'altra Ez 40,10-49.

פּוּאָה : n. pr. m.

פוג : **qal**: impf. וַיָּפָג, תָּפוּג: *restare freddo, insensibile* Gn 45,26; Ab 1,4; Sal 77,3. †

nif: pf. נְפוּגֹתִי: *essere intorpidito* Sal 38,9. †

* **פּוּגָה** : cs. פּוּגַת: *tregua* Lam 2,18. †

פֻּוָּה, **פֻּוָּה** : n. pr. m.

I **פוח** : **qal**: impf. יָפוּחַ: sogg. הַיּוֹם *soffiare* Ct 2,17; 4,6. †

hif: impf. אָפִיחַ; imp.: c. acc. (גַּן) הָפִיחִי *soffiare* (su) Ct 4,16, c. עַל + בְּ strumentale: soffiare, esalare: il fuoco Ez 21,36. †

II **פוח** : ➛ HAL: ? = I פוח: **qal**: impf. אָפִיחַ, יָפִיחַ, יָפִיחוּ: – 1. *soffiare* > *dire* Prv 6,19; 14,5; – 2. c. בְּ soffiare (contro) Sal 10,5; – 3. ? sospirare, sperare Sal 12,6, c. לְ Ab 2,3.

פּוּט : n. terr. *Libia*.

פּוּטִיאֵל : n. pr. m.

פּוֹטִיפַר : n. pr. m.

פּוֹטִי פֶרַע : n. pr. m.

פּוּךְ : – 1. *trucco*: per gli occhi 2Re 9,30; Ger 4,30; – 2. ? malta Is 54,11; 1Cr 29,2. †

פּוֹל : coll. *fave* 2Sam 17,28; Ez 4,9. †

? I **פּוּל** : n. pop. Is 66,19, leggere פּוּט.

II **פּוּל** : n. pr. m.

פון : Sal 88,16: **qal**: impf. אָפוּנָה, cg. אָפוּגָה, ➛ פוג e comm. †

[**פּוּנָה** : הַפּוֹנֶה 2Cr 25,23, leggere secondo 2Re 14,13 הַפִּנָּה ➛ פִּנָּה nº 1. †]

פּוּנִי : gntl. di פֻּוָּה/פֻּוָּה.

פּוּנֹן : n. l.

פּוּעָה : n. pr. f.

פוץ : **qal**: impf. יָפוּצוּ, יָפֻצוּ, (וַ)תְּפוּצֶינָה, תְּפוּצֶין, נָפוּץ: – 1. *estendersi, disperdersi*: uomini Gn 11,4, gregge Ez 34,5; – 2. *straripare* Prv 5,16;

nif: pf. נָפֹצוּ, נְפוֹצָה, נְפֹ(וֹ)צֹתֶם; pt. f. sg. נָפֹצֶת, plur. m. נְפֹ(וֹ)צִים, f. נְפֻצוֹת K: *essere disperso*: gregge Ger 10,21, Israele Ez 11,17, popoli Gn 10,18;

hif: הֵפִיץ, הֲפִ(י)צ(וֹ)תִי, הֲפִ(י)צֹתֶם, sf. הֱפִיצְךָ, הֲפִצוֹתִיךָ, הֱפִיצָם, הֱפִיצָהוּ; impf. יָפִיץ, יָפֵץ, וַיָּפֶץ, sf. וַיְפִיצֵם, תְּפִיצֵם, וַאֲפִיצֵם; imp. הָפֵץ; inf. cs. הָפִיץ, sf. הֲפִיצִי; pt. מֵפִיץ, plur. מְפִצִים: – 1. intrans. *disperdersi*: venti Gb 38,24; – 2. trans. *disperdere*: seme Is 28,25, Israele Dt 4,27, gregge Ger 23,1.2; Ez 34,21

saette Sal 18,15; > – 3. *riversare*: collera Gb 40,11.

פּוּצַי : Sof 3,10 txt. e senso inc. ➛ HAL e comm. †

I **פּוּק** : **qal**: pf. פָּקוּ: *vacillare* Is 28,7. †

hif: impf. יָפִיק: *vacillare* Ger 10,4. †

II **פּוּק** : **hif**: impf. יָפִיק, וַיָּפֶק, תָּפֵק; pt. plur. מְפִיקִים: – 1. *ottenere* Prv 3,13; – 2. *far ottenere* Is 58,10, > ~ favorire Sal 140,9, dispensare Sal 144,13.

פּוּקָה : scandalo, al. scrupolo 1Sam 25,31.

פּוּר : **hif**: pf. הֵפִיר: – 1. *rompere*: בְּרִית Ez 17,19; Sal 89,34; – 2. *annientare*: עֵצָה Sal 33,10. †

פּוּר : plur. פּוּרִים, פֻּרִים: *sorte*. הִפִּיל פּוּר tirare a sorte Est 3,7, > יְמֵי הַפּ׳ Est 9,31.

פּוּרָה : *tino, torchio* Is 63,3; Ag 2,16. †

פּוֹרָתָא : n. pr. m.

פּוּשׁ : **qal**: pf. וּפָשׁוּ, פִּשְׁתֶּם; impf. תְּפוּשׁוּ Q, תָּפוּשִׁי K Ger 50,11: *saltare*: cavalli Ab 1,8, vitelli Ger 50,11; Ml 3,20. †

nif: pf. נָפֹשׁוּ Na 3,18, txt. inc. ➛ comm. †

פּוּתִי : gntl. di *פּוּת.

פַּז : פָּז: *oro puro* Prv 8,19.

I **פזז** : **hof**: pt. מוּפָז, c. זָהָב *ricoperto d'oro puro* 1Re 10,18. †

II **פזז** : **qal**: impf. וַיָּפֹזּוּ: *essere agile* Gn 49,24. †

pi: pt. מְפַזֵּז: *danzare* 2Sam 6,16. †

פזר : **qal**: pt. pass. f. פְּזוּרָה: *essere disperso* Ger 50,17. †

nif: pf. נִפְזְרוּ: *essere disperso* Sal 141,7. †

pi: pf. פִּזֵּר, פִּזַּרְתְּ, פִּזְּרוּ; impf. יְפַזֵּר, וַתְּפַזְּרִי; pt. מְפַזֵּר: – 1. ass. dare largamente Sal 112,9; – 2. *disperdere*: c. acc. nemici Sal 89,11, ossa Sal 53,6; – 3. c. דְּרָכִים correre in ogni senso Ger 3,13;

pu: pt. מְפֻזָּר: *disperso* Est 3,8. †

I **פַּח** : פַּח, plur. פַּחִים: *laccio* per uccello Sal 91,3.

II **פַּח** : plur. פַּחִים, cs. פַּחֵי: sottile *lamina* di metallo Es 39,3; Nm 17,3. †

פחד : **qal**: pf. פָּחַד, פָּחַדְתָּ, פָּחֲדוּ; impf. אֶפְחָד, יִ/תִּפְחַד, יִפְחֲ/חָדוּ: *tremare*: di gioia Is 60,5, di paura Dt 28,66; Is 12,2; c. מִן Sal 27,1, c. מִפְּנֵי Is 19,16; מִפַּחַד פָּחַד Dt 28,67; פָּחַד אֶל andare verso qlc. tremando Os 3,5;

pi: impf. וַתְּפַחֵד; pt. מְפַחֵד: – 1. *tremare*: c. מִפְּנֵי Is 51,13; – 2. *tremare* (nel senso di un atteggiamento religioso positivo) Prv 28,14. †

hif: pf. הִפְחִיד: *far tremare* Gb 4,14. †

I **פַּחַד** : sf. פַּחְדְּךָ, פַּחְדְּכֶם, plur. פְּחָדִים: – 1. *tremore, terrore*. Il genitivo che segue פַּחַד indica il motivo del terrore: פַּ׳ אוֹיֵב Sal 64,2 = la paura che il nemico ispira (e non quella che egli prova), פַּ׳ יהוה 1Sam 11,7, פַּחְדּוֹ Gb 13,11; פַּחַד c. לְ: causa di paura per (qlc.) Sal 31,12; – 2. פַּ׳ יִצְחָק senso inc., ➛ HAL e comm. Gn 31,42.53.

II * **פַּחַד** : plur. o du. sf. פַּחֲדָו: *coscia* Gb 40,17. †

* **פַּחְדָּה** : sf. פַּחְדָּתִי: *terrore* Ger 2,19. †

פֶּחָה : Ne 5,14 e פֶּחָה 12,26: cs. פַּחַת 2Re 18,24 e פַּחַת Ag 2,21, sf. פֶּחָתְךָ, plur. פַּחוֹת, cs. פַּחֲוֹת, sf. פַּחוֹתֶיךָ: *governatore* (in senso largo): di Salomone 1Re 10,15, in Aram 1Re 20,24, degli Assiri 2Re 18,24, dei Babilonesi Ger 51,23, dei Persiani Esd 8,36.

פחז : **qal**: pt. plur. פֹּחֲזִים: *essere sfrontato, indisciplinato* Gdc 9,4; Sof 3,4. †

פַּחַז : Gn 49,4, txt. inc., ? schiuma (כַּמַּיִם). †

* פַּחֲזוּת : *fanfaronate, vanterie* Ger 23,32. †

פחח : **hif**: inf. ass. הָפֵחַ: *cingere, ingabbiare* Is 42,22. †

פֶּחָם : *braci* Is 44,12.

פַּחַת : פַּחַת, plur. פְּחָתִים: – 1. *fossa* 2Sam 18,17; – 2. *caverna* Ger 48,28.

פַּחַת מוֹאָב : n. tr. Esd 2,6.

פְּחֶתֶת : ~ corrosione, morso Lv 13,55. †

פִּטְדָה : *topazio* Es 28,17.

* פָּטִיר : פְּטִירִים 1Cr 9,33: K פְּטִירִים ➛ פטר qal nº 1 (Q פְּטוּרִים).

פַּטִּישׁ : *martello* Is 41,7; Ger 23,29; 50,23. †

פטר : **qal**: pf. פָּטַר; impf. וַיִּפְטַר; pt. פּוֹטֵר, pass. plur. cs. פְּטֻרֵי, פְּטוּרֵי: – 1. *lasciar andare, licenziare* 2Cr 23,8, ➛ *פָּטִיר 1Cr 9,33; – 2. dar libero corso: all'acqua Prv 17,14; – 3. c. מִפְּנֵי *scansare* 1Sam 19,10; – 4. פְּטוּרֵי צִצִּים ~ fiori semiaperti 1Re 6,18.29.32.35. †

hif: impf. יַפְטִירוּ: c. בְּשָׂפָה avere un ghigno (sott. beffardo) Sal 22,8.

פֶּטֶר : prima nascita > primogenito: פֶּטֶר־רֶחֶם colui che apre il ventre materno Es 13,12.

* פִּטְרָה : cs. פִּטְרַת: *prima nascita* Nm 8,16. †

פִּי : ➛ פֶּה.

פִּי־בֶסֶת : n. l.

פִּיד : sf. פִּידוֹ: *sventura* Prv 24,22.

פִּי הַחִירֹת : n. l.

פֵּיוֹת : Gdc 3,16 ➛ פִּיפִיּוֹת.

פִּיחַ : *fuliggine* Es 9,8.10. †

פִּיכֹל : n. pr. m.

פִּילֶגֶשׁ : ➛ פִּלֶגֶשׁ.

פִּים : misura di peso = 2/3 di siclo 1Sam 13,21. †

פִּימָה : *grasso* Gb 15,27. †

פִּינְחָס : n. pr. m.

פִּינֹן : n. pr. m.

פִּיפִיּוֹת : *a doppio taglio* Is 41,15; Sal 149,6, > שְׁנֵי פֵיוֹת Gdc 3,16. †

פִּישׁוֹן : n. fiu.

פִּיתוֹן : n. pr. m.

פַּךְ : piccolo orcio 1Sam 10,1; 2Re 9,1.3. †

פכה : **pi**: pt. plur. מְפַכִּים: *gorgogliare* Ez 47,2. †

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים : n. pr. m.

פלא : **nif**: pf. 3a pers. f. נִפְלְאַת Sal 118,23, נִפְלְאַתָה 2Sam 1,26, 1a pers. sg. נִפְלֵיתִי(!)

Sal 139,14, נִפְלָאוּ; impf. יִפָּלֵא; pt. m. plur. נִפְלָאִים, f. sing. נִפְלֵאת, plur. נִפְלָאוֹת, cs. נִפְלְאוֹת, sf. נִפְלְאֹתֶיךָ: – 1. *essere fuori dal comune* Zc 8,6; – 2. *essere straordinario, meraviglioso* Sal 118,23; – 3. c. מִן *essere troppo difficile* per Dt 30,11; – 4. pt. נִפְלָאוֹת: *miracoli, meraviglie* Es 34,10;

pi: inf. פַּלֵּא: c. נֶדֶר compiere un voto speciale Lv 22,21; Nm 15,3.8. †

hif: pf. הִפְלִ(י)א, הִפְלָא Dt 28,59; impf. יַפְלִא; imp. הַפְלֵה e הַפְלֵא; inf. ass. הַפְלֵא, cs. הַפְלִיא; pt. מַפְלִא: *fare qlcs. di straordinario* o *di meraviglioso*: c. acc. חֶסֶד + לְ é stato meravigliosamente buono verso... Sal 31,22; c. עֵצָה ha un disegno meraviglioso Is 28,29; c. לְ + inf. הִפְלִיא לְהֵעָזֵר è stato meravigliosamente aiutato 2Cr 26,15; עָשָׂה לְהַפְלִיא עִם agire meravigliosamente verso Gl 2,26; l'inf. הַפְלֵא può avere valore d'agg.: *meraviglioso* in 2Cr 2,8;

hitp: impf. תִּתְפַּלָּא: c. בְּ *mostrarsi straordinario* verso Gb 10,16. †

פֶּלֶא : sf. פִּלְאֲךָ, פִּלְאֶךָ, plur. פְּלָאִים e פְּלָאוֹת: *meraviglia, miracolo*: – 1. עֹשֵׂה פֶלֶא Es 15,11; Sal 77,12; פֶּלֶא יוֹעֵץ titolo messianico Is 9,5 ➛ comm.; – 2. plur. *avvenimenti straordinari* Dn 12,6; פְּלָאִים può avere un valore avverbiale "in modo prodigioso" Lam 1,9.

פִּלְאִי : פלאי K (agg. m.) Gdc 13,18, פִּלְאִיָה Sal 139,6: K פִּלְאִיָּה (agg. f.), Q פְּלִיאָה: *meraviglioso*. †

פַּלֻּאִי : gntl. di פַּלּוּא.

פְּלָאיָה : n. pr. m.

פלג : **nif**: pf. נִפְלְגָה: *dividersi* Gn 10,25; 1Cr 1,19. †

pi: pf. פִּלַּג; ? imp. פַּלַּג Sal 55,10: scavare: un canale Gb 38,25; spezzare: la lingua Sal 55,10. †

I **פֶּלֶג** : plur. פְּלָגִים, cs. פַּלְגֵי, sf. פְּלָגָיו: *corso d'acqua, canale artificiale* Sal 46,5; Prv 21,1.

II **פֶּלֶג** : n. pr. m.

* **פְּלַגָּה** : plur. פְּלַגּוֹת: – 1. suddivisione di una tribù > *clan* Gdc 5,15s; – 2. *ruscello* Gb 20,17. †

* **פְּלֻגָּה** : suddivisione di una famiglia > *clan* 2Cr 35,5. †

פִּילֶגֶשׁ, פִּלֶגֶשׁ : sf. פִּילַגְשׁוֹ/שֵׁהוּ, פִּילַגְשִׁי, plur. פִּילַגְשִׁים, cs. פִּלַגְשֵׁי, sf. פִּילַגְשָׁיו, פִּילַגְשֵׁיהֶם: *concubina* Gn 22,24.

* **פְּלָדָה** : plur. פְּלָדוֹת: senso inc. ? metallo, ? tappeto Na 2,4. †

פִּלְדָּשׁ : n. pr. m.

פלה : **nif**: pf: נִפְלֵינוּ: c. מִן *essere a parte, essere distinto* Es 33,16; נִפְלֵיתִי, Sal 139,14 ➛ פלא. †

hif: pf. הִפְלָה, הִפְלֵיתִי; impf. יַפְלֶה; (imp. הַפְלֵה: ➛ פלא hif): *distinguere* Es 8,18, c. בֵּין ... וּבֵין distinguere tra Es 9,4; 11,7. †

פַּלּוּא : n. pr. m.

פלח : **qal**: pt. פֹּלֵחַ: arare, ma txt. inc. Sal 141,7. †

pi: impf. יְפַלַּח, תְּפַלַּחְנָה: – 1. *trafiggere* Gb 16,13; – 2. *tagliare a pezzi* 2Re 4,39; – 3. *partorire* Gb 39,3. †

פֶּלַח : – 1. *macina*: פֶּ׳ רֶכֶב pietra superiore del mulino domestico Gdc 9,53, פֶּ׳ תַּחְתִּית pietra inferiore Gb 41,16; – 2. *focaccia* 1Sam 30,12.

פִּלְחָא : n. pr. m.

פלט : **qal**: pf. פָּלְטוּ: *fuggire* Ez 7,16. †

pi: impf. תְּפַלֵּט, אֲפַלְּטָה, sf. יְפַלְּטֵהוּ, יְפַלְּטֵנִי, תְּפַלְּטֵנִי, וַתְּפַלְּטֵמוֹ; imp. פַּלְּטָה, פַּלְּטוּ, sf. פַּלְּטֵנִי; inf. פַּלֵּט, פַּלֶּט־; pt. sf. מְפַלְּטִי: – 1. *mettere al sicuro* Mic 6,14; – 2. c. מִן *salvare, liberare* 2Sam 22,44, מְפַלְּטִי mio liberatore Sal 18,3; Sal 56,8 e Gb 23,7 txt. inc. ➛ comm.; – 3. *partorire* Gb 21,10.

hif: *porre al sicuro* Is 5,29; Mi 6,14. †

פֶּלֶט : n. pr. m.

I **פַּלְטִי** : n. pr. m.

II **פַּלְטִי** : gntl. di I o di בֵּית פֶּלֶט.

פִּלְטָי : n. pr. m.

פַּלְטִיאֵל : n. pr. m.

פְּלַטְיָה : n. pr. m.

פְּלַטְיָהוּ : n. pr. m.

פֶּלִי ,פְּלִיא : ➛ פִּלְאִי.

פְּלָיָה : n. pr. m.

פָּלִיט : agg. plur. cs. פְּלִיטֵי, sf. פְּלִיטָיו, פְּלִיטֵיכֶם: *superstite* Gn 14,13, c. שָׂרִיד Ger 44,14; פְּלִיטֵי חֶרֶב Ger 44,28.

* **פָּלֵ(י)ט** : agg. plur. פְּלֵ(י)טִים: *superstiti* Ger 50,28.

פְּלֵ(י)טָה : cs. פְּלֵיטַת: – 1. *salvezza, fuga* Gn 45,7; Ger 25,35, הָיָה לִפְ׳ scampare Gn 32,9; – 2. coll. *scampati, resto* : persone 2Re 19,30s, cose Es 10,5.

* **פָּלִיל** : plur. פְּלִילִים: tradiz. *giudici* Es 21,22; Dt 32,31; Gb 31,11. †

פְּלִילָה : *decisione* Is 16,3. †

פְּלִילִי : agg.: di competenza del giudice, *passibile di giudizio* Gb 31,28. †

פְּלִילִיָּה : *sentenza, decisione* Is 28,7. †

I **פֶּלֶךְ** : *fuso* 2Sam 3,29; Prv 31,19. †

II **פֶּלֶךְ** : *distretto* Ne 3,9.

פלל : ➛ HAL: una sola radice per il pi. e l'hitp..

pi: pf. פִּלַּלְתִּי, פִּלַּלְתְּ, sf. פִּלְלוֹ; impf. וַיְפַלֵּל: – 1. *giudicare* Sal 106,30; – 2. *fare da arbitro* 1Sam 2,25; – 3. c. לְ *intervenire* in favore di Ez 16,52; – 4. *ritenere, pensare*, c. inf. Gn 48,11. †

hitp: pf. הִתְפַּלֵּל, הִתְפַּלַּלְתָּ, הִתְפַּלָּלְתִּי, הִתְפַּלְלוּ; impf. (וַ)יִּתְפַּלֵּל, אֶתְפַּלָּל, וָאֶתְפַּלְלָה, יִתְפַּלְלוּ, יִתְפַּלָּלוּ; imp. הִתְפַּלֵּל, הִתְפַּלֶּל־; inf. הִתְפַּלֵּל, sf. הִתְפַּלְלוֹ; pt. מִתְפַּלֵּל, plur. מִתְפַּלְלִים: – 1. cf. HAL: c. לְ *intervenire come arbitro* 1Sam 2,25; – 2. *intercedere*: a) c. אֶל presso Nm 11,2; b) c. בְּעַד in favore di Gn 20,7; – 3. *pregare*: a) ass. Dn 9,20; b) pregare qlc.: c. אֶל 1Sam 1,27, הִתְפַּ׳ תְּפִלָּה אֶל 2Sam 7,27, c. לְ Dn 9,4, c. עַל 1Sam 1,10; c) c. לִפְנֵי davanti a qlc. 1Re 8,28; d) c. אֶל riguardo a (al. contro) 2Re 19,20; e) c. דֶּרֶךְ in direzione di 1Re 8,44.

פָּלָל : n. pr. m.

פְּלַלְיָה : n. pr. m.

פַּלְמֹנִי : *un tale, qlc.* Dn 8,13. †

פְּלֹנִי, פְּלוֹנִי : *un tale, un certo* 1Cr 11,36; פְּ׳ אַלְמ(ו)נִי un tale, un certo 1Sam 21,3.

I **פלס** : **pi**: impf. יְפַלֵּס, תְּפַלֵּסוּן; imp. פַּלֵּס; pt. מְפַלֵּס: *spianare*: un cammino Is 26,7, ass. Sal 58,3, txt. inc.

II **פלס** : **pi**: impf. תְּפַלֵּס; pt. מְפַלֵּס: *osservare* Prv 5,21.

פֶּלֶס : *bilancia* Is 40,12.

פלץ : **hitp**: impf. יִתְפַּלָּצוּן: *tremare* Gb 9,6. †

פַּלָּצוּת : *tremore* Is 21,4.

פלשׁ : **hitp**: pf. הִתְפַּלָּשְׁתִּי K Mic 1,10; impf. יִתְפַּלָּשׁוּ; imp. הִתְפַּלְּשִׁי: *rotolarsi*: בָּאֵפֶר Ger 6,26.

פְּלֶשֶׁת : פְּלֶשֶׁת: n. terr. *Filistea*.

פְּלִשְׁתִּי : gntl., n. pop. plur.: פְּלִשְׁתִּים, plur. Gn 10,14, sg. 1Sam 17,8: *Filisteo*.

פֶּלֶת : n. pr. m.

פְּלֵתִי : etim. e senso sconosciuti, sempre nella formula הַכְּרֵתִי וְהַפְּ׳ 2Sam 8,18.

פֶּן : cg. finale negativa: – 1. c. impf. *affinché non* Gn 3,3, con la sfumatura "per paura che" Gn 31,31; – 2. c. iuss.: פֶּן־יִשְׁלַח che egli non stenda (la mano) Gn 3,22; – 3. c. pf. ~ nel caso in cui 2Re 2,16; – 4. פֶּן־יֵשׁ che non vi sia Dt 29,17; – 5. פֶּן מַה־ ~ nel caso contrario, altrimenti Prv 25,8. †

פַּנַּג : ign.: un prodotto agricolo Ez 27,17. †

פנה : **qal**: pf. פָּנָה, פָּנִיתָ, פָּנוּ; impf. יִפְנֶה, וַיִּפֶן, וַיִּפְנוּ, וְנֵפֶן; imp. פְּנֵה, פְּנוּ; inf. ass. פָּנֹה, cs. לִפְנוֹת, sf. פְּנוֹתָם; pt. פּוֹנֶה, plur. פֹּנִים, f. plur. פֹּנוֹת: – 1. *voltarsi* (in direzione determinata): c. acc. Ez 10,11, cf. c. דֶּרֶךְ 1Sam 13,18, c. loc. וּפָנִיתָ לְּךָ קֵדְמָה 1Re 17,3, c. אֶל Gdc 6,14, c. עַל Gn 24,49; – 2. *voltarsi* verso (per adorare): יהוה Is 45,22, idoli Os 3,1, (per ascoltare) Gb 6,28; – 3. *voltarsi* = seguire una potenza politica estera Ez 29,16; – 4. dedicarsi a un compito 1Re 2,3; Prv 17,8; – 5. c. מִן *deviare* da Gn 18,22, c. מֵעִם Dt 29,17, cf. פָּנָה עֹרֶף voltare la schiena = fuggire Gs 7,12; – 6. *prestare attenzione* a: a) in senso buono: אֶל תְּפִלָּה 1Re 8,28, אֶל מִנְחָה Nm 16,15; b) in senso cattivo: הָעָם אֶל־קְשִׁי Dt 9,27, = disprezzare Ger 2,27; – 7. *volgere* (in senso temp.): יוֹם Ger 6,4, לִפְנוֹת עֶרֶב al cadere della sera Gn 24,63;

pi: pf. פִּנָּה, פִּנִּיתָ, פִּנּוּ; imp. פַּנּוּ: – 1. *deviare, allontanare* Sof 3,15; – 2. *vuotare*: una casa Lv 14,36; – 3. *sgombrare*: un cammino Is 40,3;

hif: pf. הִפְנָה, הִפְנְתָה, הִפְנוּ; impf. וַיֶּפֶן; inf. sf. הַפְנוֹתוֹ; pt. מַפְנֶה: – 1. c. acc. *voltare*: עֹרֶף la schiena (= fuggire) Ger 48,39; – 2. *voltarsi* (= fuggire) Ger 46,21; – 3. *volgersi indietro* (per combattere) Ger 46,5; – 4. c. אֶל voltarsi verso = *preoccuparsi* di Ger 47,3;

hof: imp. הָפְנוּ; pt. מָפְנֶה: – 1. *voltarsi* (= fuggire) Ger 49,8; – 2. c. loc. *essere voltato* in direzione di Ez 9,2. †

* **פָּנֶה** : sempre plur. פָּנִים, cs. פְּנֵי, sf. פָּנָיו, פְּנֵיכֶם, פָּנֵימוֹ: (per un'analisi molto dettagliata vedi HAL che seguiamo parzialmente, preferendolo ad altri dizionari): *faccia, viso*: **A.** in senso fisico: – 1. di esseri viventi: a) dell'essere umano Gn 43,31;

נָפַל עַל פְּ' cadere sulla faccia, prostrarsi precipitosamente Gn 17,3; b) di un animale 1Cr 12,9; c) di esseri celesti Ez 10,14. **B.** פָּ' come espressione o rappresentazione della *persona* : – 1. פָּ' = se stesso 2Sam 17,11, בֹּשֶׁת פָּ' vergogna che uno prova Sal 44,16; שִׂים פָּ' 2Re 12,18, נָתַן פָּ' 2Cr 20,3: lett. mettere la propria faccia, voltarsi verso = mettersi a fare qlcs., avere intenzione di fare qlcs.; – 2. פָּ' = qlc. diverso da sè: רָאָה פָּ' Gn 43,3; Es 10,28; הִכִּיר פָּ' favorire qlc. Prv 28,21; נָשָׂא פָּ' lett. alzare la faccia di qlc. = fargli un favore Gn 19,21. **C.** פָּ' in senso locale: – 1. *la parte anteriore* di un oggetto: del tempio Ez 41,14, di un turbante Es 28,37; – 2. *la superficie*: del תְּהוֹם Gn 1,2, della terra Gn 2,6. **D.** פָּ' in senso temp.: *prima, una volta* Dt 2,10, מִלְּפָנִים dal principio Is 41,26. **E.** פָּ' = *il volto di Dio* = Dio stesso: – 1. פְּנֵי יהוה come sogg. dell'azione: c. הלך Es 33,14s; – 2. בְּפָנָיו da se stesso, di sua volontà (בְּ strumentale) Dt 4,37; – 3. פָּנִים אֶל־פָּ' faccia a faccia Gn 32,31, = פָּ' בְּפָ' Dt 5,4; – 4. פְּנֵי יהוה/אֱלֹהִים come oggetto dell'azione divina: נָתַן פָּ' בְּ volgersi contro Lv 17,10 = שִׂים פָּ' בְּ Lv 20,5; נָשָׂא פָּ' lett. alzare il proprio volto = essere favorevole Nm 6,26; הֵאִיר פָּ' far brillare, risplendere... Sal 31,17; הִסְתִּיר פָּ' מִן nascondere il proprio volto a (qlc.) Dt 31,17; הֵסֵב פָּ' מִן (vb. סבב) rivolgere la propria faccia da Ez 7,22; – 5. il volto di Dio in relazione con un'attività umana: c. רָאָה Es 23,15, c. בִּקֵּשׁ 2Sam 21,1, c. חִלָּה addolcire, placare Zc 8,21; N.B. l'espressione לֶחֶם (הַ)פָּנִים il pane che è posto alla presenza di Dio Es 25,30; 35,13. **F.** פָּנִים c. prep.: – 1. אֶל Lv 9,5; – 2. אֵת (= davanti) Gn 33,18, מֵאֵת פְּנֵי lontano da Gn 27,30; – 3. בִּפְנֵי davanti a qlc. Gs 10,8; – 4. לִפְנֵי, sf. לְפָנַי, לְפָנָיו, לִפְנֵיכֶם: a) *davanti*: c. נוּס Gs 7,4, c. נָפַל 1Sam 14,13, c. עָמַד 1Re 17,1; b) לִפְנֵי temp.: *prima*: לִפְ' מוֹתִי prima che io (non) muoia Gn 27,7; c) לִפְ' ~ secondo l'opinione di 1Sam 20,1; – 5. a) מִלִּפְנֵי lontano da Lv 22,3; b) מִפְּנֵי davanti Es 14,19, ? per paura di Gn 7,7; Gdc 9,21, a causa di Gn 6,13; c) מִפְּנֵי אֲשֶׁר poiché Es 19,18; – 6. עַל־פְּנֵי sulla superficie Gn 1,29; עַל־פָּנַי Es 20,3 ➛ comm. e HAL.

פִּנָּה : cs. פִּנַּת, sf. פִּנָּתָה e פִּנָּה, plur. פִּנּוֹת, פִּנִּים Zc 14,10, sf. פִּנֹּתָיו: – 1. *canto, angolo*: dell'altare Es 27,2, del tetto Prv 21,9; שַׁעַר הַפִּנָּה porta dell'angolo 2Re 14,13; torre d'angolo Sof 1,16; – 2. metaf. *capi* Gdc 20,2.

I **פְּנוּאֵל** : n. pr. m.

II **פְּנוּאֵל** : n. l.

פִּנְחָס : n. pr. m.

I **פְּנִיאֵל** : n. pr. m.

II **פְּנִיאֵל** : n. l.

פְּנִיִּים : ➛ פְּנִינִים.

פָּנִים : ➛ *פָּנֶה.

פְּנִימָה : *all'interno* Lv 10,18; 1Re 6,18; לִפְנִימָה 2Cr 29,16; מִפְּנִימָה 1Re 6,19.

פְּנִימִי : agg. + ī: f. פְּנִימִית, plur. פְּנִימִים, f. פְּנִימִיּוֹת: *interno* 1Re 6,36.

פְּנִינִים : senso inc.: ? coralli Prv 8,11; Gb 28,18; Lam 4,7.

פִּנִּנָּה : n. pr. f.

פנק : **pi**: pt. מְפַנֵּק: *viziare* (trattare con troppa indulgenza) Prv 29,21. †

* פַּס :plur. פַּסִּים: כְּתֹנֶת (הַ)פַּסִּים, senso inc. ➛ HAL: a) tunica variopinta; o b) lunga tunica (che copre le caviglie e i polsi), o c) tunica dalle strisce larghe a spirale Gn 37,3; 2Sam 13,18.

פסג : **pi**: imp. פַּסְּגוּ: senso inc., tradiz. esaminare, contare Sal 48,14, ➛ HAL e comm. †

פִּסְגָּה : sempre הַפִּסְגָּה: n. mont.

פִּסָּה : cs. פִּסַּת: senso inc., ? abbondanza Sal 72,16, ➛ comm. †

פסח : **qal**: pf. פָּסַח, פָּסַחְתִּי; inf. ass. פָּסֹחַ; pt. plur. פֹּסְחִים: – 1. ? zoppicare, saltellare 1Re 18,21; – 2. c. עַל saltare oltre, passare oltre > risparmiare Es 12,13;

nif: impf. וַיִּפָּסֵחַ *essere storpio* 2Sam 4,4. †

pi: impf. וַיְפַסְּחוּ *danzare* saltellando 1Re 18,26. †

פֶּ֫סַח : פֶּסַח, plur. פְּסָחִים: Pasqua Es 12,11; זֶבַח־פֶּ׳ Es 12,27, עָשָׂה פֶּ׳ Es 12,48.

פָּסֵחַ : n. pr. m.

פִּסֵּחַ : plur. פִּסְחִים: *zoppo*: u. 2Sam 9,13, animale Dt 15,21.

* פָּסִיל : plur. פְּסִ(י)לִים, cs. פְּסִילֵי, sf. פְּסִילֶיךָ, פְּסִילֵיהֶם: *idolo* 2Re 17,41.

פְּסִילִים : הַפְּסִילִים: n. l. Gdc 3,19.26.

פָּסַךְ : n. tr.

פסל : **qal**: pf. sf. פְּסָלוֹ; impf. וַיִּפְסֹל, וַיִּפְסְלוּ; imp. פְּסָל־: – 1. *tagliare*: la pietra 1Re 5,32; Es 34,1; > – 2. *scolpire*: idolo Ab 2,18.

פֶּ֫סֶל : sf. פִּסְלוֹ, plur. ➛ *פָּסִיל: *idolo*: di legno o di pietra Es 20,4, di metallo (c. נסך) Is 40,19.

פסס : **qal**: pf. פַּסּוּ: txt. inc. ➛ comm. Sal 12,2. †

פִּסְפָּה : n. pr. m.

פעה : **qal**: impf. אֶפְעֶה: *gemere* Is 42,14. †

פָּעוּ : n. l.

פְּעוֹר : n. l.: בַּעַל פְּעוֹר n. d. Nm 25,3 > 25,18, adorato sulla montagna רֹאשׁ הַפְּעוֹר 23,28 e a בֵּית פְּעוֹר Dt 3,29 = (n. l.) בַּעַל פְּ׳ Os 9,10.

פָּעִי : n. l.

פעל : **qal**: pf. פָּעַל, פָּעַלְתָּ, פָּעֲלוּ; impf. יִפְעַל, תִּפְעָל־, אֶפְעַל, תִּפְעָלוּן, sf. יִפְעָלֵהוּ; inf. sf. פָּעֳלָם; pt. פֹּעֵל, sf. פֹּעֲלִי, plur. cs. פֹּעֲלֵי: *fare, agire*: ass. Is 43,13; Sal 11,3; c. acc. Dt 32,27, פֹּעֲלִי colui che mi ha fatto Gb 36,3; c. acc. + בְּ fare qlcs. a qlc. Gb 35,6, c. acc. + לְ Is 26,12; פעל + oggetti diversi: אָוֶן (פֹּעֲלֵי אָוֶן) Sal 5,6, שֶׁקֶר Os 7,1, צֶדֶק Sal 15,2.

פֹּעַל : sf. פָּעָלְךָ, פָּעָלֶךָ, פָּעֳלוֹ, פֹּעֲלוֹ, פָּעָלְכֶם; plur. פְּעָלִים, cs. פֹּעֲלֵי, sf. פְּעָלַי: – 1. *azione, opera, lavoro*: degli uomini o di Dio Dt 33,11; Is 5,12; 59,6; Gb 36,9; Sal 104,23; – 2. risultato del lavoro> *salario* Ger 22,13.

פְּעֻלָּה : cs. פְּעֻלַּת, sf. פְּעֻלָּתִי, פְּעֻלַּתְכֶם, plur. פְּעֻל(וֹ)ת: – 1. *azione, lavoro*: degli uomini o di Dio Sal 28,5; – 2. risultato del lavoro: a) *salario* Is 49,4; b) *punizione* Sal 109,20.

פְּעֻלְּתַי : n. pr. m.

פעם : **qal**: o **pi**: inf. sf. פַּעֲמוֹ: *agitare* (sogg. רוּחַ יהוה) Gdc 13,25. †

nif: pf. נִפְעַמְתִּי; impf. וַתִּפָּעֶם: *essere agitato, essere turbato* (sogg. רוּחַ) Gn 41,8;

hitp: impf. וַתִּתְפָּעֶם: *essere agitato, essere turbato* (sogg. רוּחַ) Dn 2,1. †

פַּעַם : du. פַּעֲמַיִם, plur. פְּעָמִים, cs. פַּעֲמֵי, sf. פְּעָמַי, פְּעָמָיו, פַּעֲמֹתָיו: – 1. *piede*: כַּף פְּעָמַי la pianta dei miei piedi 2Re 19,24; > – 2. *passo* Sal 17,5; – 3. *volta:* שָׁלֹשׁ פְּעָמִים tre volte Es 23,17, הַפַּעַם questa volta Gn 2,23, בַּפַּעַם הַזֹּאת questa volta Es 8,28, פַּעַם אַחַת in un sol colpo 1Sam 26,8, פַּעַם... פַּעַם ora... ora Prv 7,12, כְּפַעַם בְּפַעַם come le altre volte Gdc 16,20; – 4. *incudine* Is 41,7.

פַּעֲמֹן : plur. פַּעֲמֹנִים, cs. פַּעֲמֹנֵי: *campanelli* Es 28,33.

פַּעְנֵחַ : → צָפְנַת.

פער : **qal**: pf. פָּעֲרָה, פָּעַרְתִּי, פָּעֲרוּ: *aprire*: la bocca, c. פֶּה o בְּפֶה Sal 119,131.

פַּעֲרַי : n. pr. m.

פצה : **qal**: pf. פָּצְתָה, פָּצִיתִי, פָּצוּ; impf. יִפְצֶה; imp. פְּצֵה, sf. פְּצֵנִי; pt. פּ(וֹ)צֶה: – 1. c. פֶּה *aprire*: la bocca Gn 4,11, il becco Is 10,14; – 2. c. acc. + מִן *liberare* Sal 144,7.10s.

I **פצח** : **qal**: pf. פָּצְחוּ; impf. יִפְצְחוּ; imp. פִּצְחִי, פִּצְחוּ: *essere sereno, essere gioioso* Is 14,7.

II **פצח** : **pi**: pf. פִּצֵּחוּ: *spezzare* Mic 3,3. †

פְּצִירָה : *prezzo imposto* 1Sam 13,21. †

פצל : **pi**: pf. פִּצֵּל; impf. יְפַצֵּל: *scortecciare, pelare* Gn 30,37s. †

פְּצָלוֹת : *punto scortecciato* Gn 30,37. †

פצם : **qal**: pf. sf. פְּצַמְתָּה: *squarciare* Sal 60,4. †

פצע : **qal**: pf. sf. פְּצָעוּנִי; inf. פָּצֹעַ; pt. pass. cs. פְּצוּעַ־: *ferire* 1Re 20,37, *contundere* Ct 5,7, פְּצוּעַ־דַּכָּה ferito da schiacciamento (sott. dei testicoli) Dt 23,2. †

פֶּצַע : sf. פִּצְעִי, plur. פְּצָעִים, cs. פִּצְעֵי, sf. פְּצָעַי: *ferita*, colpo Gn 4,23.

פצץ : **po**: impf. יְפֹצֵץ: *rompere* Ger 23,29. †

hitpo: impf. וַיִּתְפֹּצְצוּ: *rompersi* Ab 3,6. †

pilp: impf. sf. יְפַצְפְּצֵנִי: *rompere* Gb 16,12. †

פִּצֵּץ : n. tr.

פַּצֵּץ : → בֵּית פַּצֵּץ.

פצר : **qal**: impf. וַיִּפְצַר, וַיִּפְצְרוּ: c. בְּ + pers. *fare pressione* su qlc. Gn 19,3;

hif: inf. הַפְצַר: senso inc., tradiz. ribellione 1Sam 15,23. †

פִּק : cs. פִּק: *tremore* Na 2,11. †

פקד : **qal**: pf. פָּקַד, פָּקַדְתָּ, פָּקְדוּ, פְּקַדְתֶּם, sf. פְּקַדְתִּיךָ, פְּקָדוּךָ; impf. יִפְקֹ(וֹ)ד, אֶפְקֹד־, וַיִּפְקְדוּ, יִפְקְדוּ, sf. יִפְקְדֵנִי, תִּפְקְדֶנּוּ; imp. פְּקֹד, פִּקְדוּ, sf. פָּקְדֵנִי; inf. ass. פָּקֹד, cs. פְּקֹד, sf. פָּקְדִי; pt. פּ(וֹ)קֵד, pass. plur. פְּקֻדִים, cs. פְּקוּדֵי, פְּקֻדֵי, sf. פְּקֻדָיו, פְּקֻדֵיכֶם: – 1. *occuparsi di*: c. acc. pers. 2Re 9,34, c. acc. cosa Ez 23,21, di animali

Ger 23,2; – 2. *intervenire* (tradiz. "visitare"): a) ass. Gb 35,15; b) in favore di qlc.: c. אֵת pers. + אֵת cosa Es 3,16; c) intervenire contro: c. acc. Am 3,2, c. בְּ Ger 9,8, c. עַל Ger 5,9; 27,8; – 3. *passare in rassegna*: popolo, esercito Nm 1,44; pt. pass. פְּקֻדִים quelli che sono stati censiti Nm 1,44; – 4. *designare* qlc.: c. acc. Nm 3,10, c. acc. + עַל Ger 15,3, c. acc. + בְּ Dt 20,9; – 5. *informarsi* di 1Sam 17,18; – 6. *porre, deporre* 2Re 5,24;

nif: pf. נִפְקַד, נִפְקַדְתָּ; impf. יִפָּקֵד, יִפָּקֵד, וַיִּפָּקְדוּ, יִפָּקְדוּ; inf. הִפָּקֵד: – 1. *subire* l'intervento: di Dio Is 29,6, della sventura Prv 19,23; – 2. *mancare* 1Re 20,39; – 3. *essere vuoto*: posto 1Sam 20,25; – 4. *essere incaricato* (di una funzione) Ne 7,1; – 5. *essere ritenuto responsabile* Is 24,22.

pi: pt. מְפַקֵּד: *ispezionare* Is 13,4. †

pu: pf. פֻּקַּד, פֻּקַּדְתִּי: – 1. *essere assegnato* Is 38,10; – 2. *essere stabilito, essere fissato* Es 38,21. †

hif: הִפְקִיד, הִפְקַדְתִּי, הִפְקִדוּ, sf. הִפְקַדְתּוֹ, הִפְקַדְתִּיךָ; impf. יַפְקִיד, iuss. יַפְקֵד, וַיַּפְקִדוּ, sf. וַיַּפְקִדֵהוּ; imp. הַפְקֵד, הַפְקִידוּ: – 1. *stabilire* qlc., *affidare una funzione* a lui: c. acc. 2Re 25,23, c. acc. + עַל Gn 39,4, c. acc. + בְּ e עַל Gn 39,5, c. acc. + לְ 1Re 11,28; – 2. *designare*: un luogo a qlc. 1Sam 29,4; – 3. *affidare* qlcs. a qlc. 1Re 14,27; – 4. *porre, depositare* Ger 36,20;

hof: pf. הָפְקַד; pt. plur. מֻפְקָדִים: – 1. *subire* l'intervento (di qlc., qui violento) Ger 6,6; – 2. *essere incaricato di una funzione, essere responsabile*: ass. 2Cr 34,17, c. acc. 2Re 22,9, c. בְּ 2Re 22,5 K, c. עַל 2Cr 34,12; – 3. *essere affidato in deposito* Lv 5,23;

hitp: pf. הִתְפָּקְדוּ: *essere censito* Gdc 20,15;

hotp: pf. הָתְפָּקְדוּ: *essere censito* Nm 1,47.

פְּקֻדָּה : cs. פְּקֻדַּת, sf. פְּקֻדָּתְךָ, פְּקֻדָּתָם, plur. פְּקֻדֹּ(ו)ת: – 1. intervento: a) *benevolenza* Gb 10,12; b)-*castigo* Os 9,7, בֵּית הַפְּקֻדֹּת prigione Ger 52,11; – 2. *arruolamento* 2Cr 26,11; – 3. *ufficio, funzione* Nm 3,36; 1Cr 23,11; – 4. *riserve* Is 15,7.

פִּקָּדוֹן : – 1. *deposito* Lv 5,21.23; – 2. *provviste* Gn 41,36. †

פְּקִדֻת : בַּעַל פְּ׳ guardiano Ger 37,13. †

פְּקוֹד : n. tr.

* **פִּקּוּדִים** : cs. פִּקּוּדֵי, sf. פִּקּוּדֶיךָ, פִּקֻּדֶיךָ, פִּקּוּדָיו, פִּקֻּדָיו: *precetti, ordinamenti* Sal 19,9.

פקח : **qal**: pf. פָּקַח, פָּקַחְתָּ; impf. וַיִּפְקַח, אֶפְקַח; imp. פְּקַח, פְּקָחָה (Dn 9,18 K); inf. ass. פָּקוֹחַ, cs. פְּקֹחַ; pt. פֹּקֵחַ, pass. plur. f. פְּקֻחוֹת: *aprire*: gli occhi Gn 21,19, senza עֵינַיִם Sal 146,8; gli orecchi Is 42,20;

nif: pf. נִפְקְחוּ; impf. תִּפָּקַחְנָה: *essere aperti*: gli occhi Gn 3,5.7; Is 35,5. †

פֶּקַח : n. pr. m.

פִּקֵּחַ : plur. פִּקְחִים: *veggente, chiaroveggente* Es 4,11; 23,8. †

פְּקַחְיָה : n. pr. m.

פְּקַח־קוֹחַ : apertura > ? liberazione Is 61,1. †

פָּקִיד : cs. פְּקִיד, plur. פְּקִ(י)דִים: *sorvegliante, ispettore* (in ambito cultuale, civile e militare) 2Re 25,19; Ger 20,1; Ne 11,9.

פְּקָעִים : decorazione (nella forma di coloquintidi) 1Re 6,18.

פַּקֻּעֹת : *coloquintidi* 2Re 4,39. †

פַּר : plur. פָּרִים, sf. פָּרֶיהָ: *toro* Es 24,5, פַּר בֶּן־בָּקָר Es 29,1.

פרא : **hif**: impf. יַפְרִיא: *fruttificare* Os 13,15. †

פֶּרֶא : plur. פְּרָאִים: *onagro* Is 32,14, פֶּרֶא אָדָם un u. simile a un onagro Gn 16,12.

פִּרְאָם : n. pr. m.

פַּרְבָּר : senso inc., ? = ➛ פַּרְוָרִים, vedi HAL e comm. 1Cr 26,18. †

פרד : **qal**: pt. pass. f. plur. פְּרֻדוֹת (ali) *distese* Ez 1,11. †

nif: pf. נִפְרְדוּ; impf. יִפָּרֵד, וַיִּפָּרְדוּ; imp. הִפָּרֶד; inf. cs. הִפָּרֵד־; pt. נִפְרָד, plur. נִפְרָדִים: – 1. *dividersi*: fiume, c. מִן Gn 2,10; – 2. *separarsi*: uomini: ass. 2Sam 1,23, i popoli all'inizio Gn 10,5; c. מִן Gdc 4,11, c. מֵעִם Gn 13,14, c. מֵעַל Gn 13,9; – 3. *essere separato, essere disperso* Ne 4,13; – 4. *appartarsi* Prv 18,1;

pi: impf. יְפָרֵדוּ (txt. ?) *appartarsi* Os 4,14. †

pu: pt. מְפֹרָד: *essere separato* Est 3,8. †

hif: pf. הִפְרִיד; impf. יַפְרִיד, וַיַּפְרִדוּ; inf. sf. הַפְרִידוֹ; pt. מַפְרִיד: – 1. *separare*: c. acc. Prv 16,28, c. בֵּין 2Re 2,11; – 2. *mettere da parte*: agnelli Gn 30,40; – 3. *troncare* (sott. un litigio), c. בֵּין Prv 18,18;

hitp: pf. הִתְפָּרְדוּ; impf. יִתְפָּרְדוּ: – 1. *separarsi gli uni dagli altri* Sal 22,15; – 2. *disperdersi* Sal 92,10.

פֶּרֶד : sf. פִּרְדּוֹ, plur. פְּרָדִים, sf. פִּרְדֵיהֶם: *mula(o)* 1Re 10,25.

פִּרְדָּה : cs. פִּרְדַּת: *mula* 1Re 1,33.38.44. †

פְּרֻדוֹת : senso inc. Gl 1,17, ➛ comm. †

פַּרְדֵּס : plur. פַּרְדֵּסִים: giardino, parco boscoso Ct 4,13; Qo 2,5; שֹׁמֵר הַפַּרְדֵּס guardiano del parco Ne 2,8. †

פרה : **qal**: pf. פָּרוּ, פְּרִיתֶם, פָּרִינוּ; impf. יִפְרֶה, יִפְרוּ; imp. פְּרֵה, פְּרוּ; pt. פֹּרֶה, f. פֹּרִיָּה, פֹּרָת (Gn 49,22): – 1. *portare frutto*: piante: גֶּפֶן פֹּרִיָּה Is 32,12, פֹּרִיָּה albero da frutto Is 17,6; c. acc. produrre Dt 29,17; – 2. metaf. fruttificare: uomini Gn 1,28, animali Gn 1,22;

hif: pf. וְהִפְרֵ(י)תִי, sf. הִפְרַנִי; impf. וַיֶּפֶר, sf. וְיַפְרְךָ; pt. sf. מַפְרְךָ: *rendere fecondo*: uomini Gn 17,6.

I **פָּרָה** : sf. פָּרָתוֹ, plur. פָּרוֹת: *vacca* Gn 32,16.

II **פָּרָה** : n. l.

פֶּרֶה : Ger 2,24 (? = פֶּרֶא). †

פְּרֵה : n. pr. m.

פְּרוּדָא : n. pr. m.

* **פְּרוֹזִים** : K Est 9,19, Q פְּרָזִים, ➛ פְּרָזִי. †

פָּרוּחַ : n. pr. m.

פְּרָוִים : n. terr.

פָּרוּר : *pentola* Nm 11,8.

פַּרְוָרִים : costruzione annessa al tempio di Salomone 2Re 23,11. †

פֵּרוֹת : Is 2,20 ➛ חֲפַרְפָּרוֹת.

* פָּרָז o * פֶּרֶז : Q plur. sf. פְּרָזָיו, K ? פִּרְזוֹ Ab 3,14, txt. e senso inc. ➛ comm. e HAL. †

פִּרְזוֹן : sf. פִּרְזוֹנוֹ: senso inc. ➛ HAL Gdc 5,7.11. †

פְּרָזוֹת : villaggio non difeso, in opposizione alle città fortificate: אֶרֶץ פְּ׳ Ez 38,11, עָרֵי הַפְּ׳ città aperte Est 9,19; Zc 2,8. †

פְּרָזִי : plur. פְּרָזִים: gli abitanti di un villaggio non difeso Est 9,19; כֹּפֶר/עָרֵי הַפְּ׳ villaggi/città aperte Dt 3,5; 1Sam 6,18. †

פְּרִזִּי : n. pop.

I פרח : **qal**: pf. פָּרַח, פָּרְחָה; impf. יִפְרַח, יִפְרְחוּ, תִּפְרַחְנָה; impf. in i (o hif.) יַפְרִיחַ, יַפְרִיחוּ; inf. ass. פָּר(וֹ)חַ, cs. פְּרֹחַ; pt. פֹּרֵחַ, f. פֹּרַחַת: – 1. *spuntare, germogliare*: piante: גֶּפֶן Gn 40,10; metaf. Is 27,6; Sal 92,13s; – 2. *germinare*: malattia cutanea Lv 13,12, macchia sul muro Lv 14,43;

hif: pf. הִפְרַחְתִּי; impf. (➛ qal impf.): תַּפְרִיחִי, יַפְרִיחוּ, יַפְרִ(י)חַ: – 1. *far spuntare*: זֶרַע Is 17,11, עֵץ Gb 14,9; – 2. *spuntare, crescere* Sal 92,14.

II פרח : **qal**: pt. f. plur. פֹּרְחוֹת: Ez 13,20a.b., txt. e senso inc. ➛ comm.

פֶּרַח : sf. פִּרְחָהּ, plur. sf. פְּרָחֶיהָ: – 1. *bocciolo* (di fiore), *fiore* Nm 17,23, פְּ׳ לְבָנוֹן Na 1,4; – 2. *bocciolo* (di fiore) come elemento decorativo Es 25,31; 1Re 7,49.

פִּרְחַח : senso inc.: ? covata Gb 30,12 ➛ comm. †

פרט : **qal**: pt. plur. פֹּרְטִים: Am 6,5 senso inc. ➛ HAL e comm. †

פֶּרֶט : coll. acini (d'uva) caduti Lv 19,10. †

פְּרִי : פֶּרִי, sf. פִּרְיִי, פִּרְיְךָ, פֶּרְיֵךְ, פִּרְיוֹ, פֶּרְיְכֶם, פִּרְיָמוֹ, פִּרְיָהֶם, פִּרְיָהֶן, פִּרְיָן: – 1. *frutto*: di un albero Lv 26,4, עֵץ פְּ׳ albero da frutto Gn 1,11, פְּ׳ הָאָרֶץ Nm 13,20, פְּ׳ הָאֲדָמָה Gn 4,3, אֶרֶץ פְּ׳ paese fertile Sal 107,34; – 2. *discendenza*: umana o bestiame Dt 28,4; Is 14,29, פְּ׳־בֶטֶן frutto del ventre Is 13,18; – 3. frutto = *prodotto, risultato* (di un'attività o di un comportamento): פְּ׳ כַּפַּיִם Prv 31,16, פְּ׳ צְדָקָה Am 6,12.

פְּרִידָא : n. pr. m.

פָּרִיץ : cs. פְּרִיץ, plur. פָּרִ(י)צִים, cs. פָּרִיצֵי: *brigante, ladro* Ez 7,22, בֶּן־פָּרִיץ Ez 18,10.

פֶּרֶךְ : *violenza, brutalità*: sempre c. בְּ Es 1,13s.

פָּרֹכֶת : *velo* che divide in due parti lo spazio della tenda del convegno Es 26,31, o il tempio 2Cr 3,14.

פרם : **qal**: impf. יִפְרֹם, תִּפְרֹמוּ; pt. pass. plur. פְּרֻמִים: *strappare*: vestiti Lv 10,6.

פַּרְמַשְׁתָּא : n. pr. m.

פַּרְנָךְ : n. pr. m.

פרס : **qal**: impf. יִפְרְסוּ; inf. ass. פָּרֹס: *spezzare*: pane Is 58,7; Ger 16,7. †

hif: pf. הִפְרִיסוּ, הִפְרִיסָה; impf. יַפְרִיס; pt. מַפְרִיס, f. מַפְרֶסֶת, plur. cs. מַפְרִ(י)סֵי: c. פַּרְסָה che ha l'unghia spezzata Lv 11,3.

פֶּ֫רֶס : un uccello impuro: ? (una specie di) avvoltoio Lv 11,13; Dt 14,12. †

פָּרַס : פָּרֶס: n. pop. e n. terr. *Persiano*, *Persia*, מָדַי וּפָרֶס i Medi e i Persiani Dn 5,28.

פַּרְסָה : plur. פְּרָס(וֹ)ת, cs. פַּרְסוֹת, sf. פַּרְסֹתַיִךְ, פַּרְסֵיהֶן: *unghia* (di un animale) Is 5,28, מַפְרִיס/מַפְרֶסֶת פ׳ che ha l'unghia spezzata Lv 11,3; לֹא פַּרְסָה coll. neppure un'unghia = neanche una sola bestia Es 10,26.

פַּרְסִי : gntl. di פָּרַס: *Persiano*.

פרע : **qal**: pf. פָּרַע, sf. פְּרָעָה; impf. אֶפְרַע, יִפְרַע, וַתִּפְרְעוּ, תִּפְרְעוּ; imp. sf. פְּרָעֵהוּ; inf. cs. פְּרֹעַ; pt. פּוֹרֵעַ, pass. פָּרוּעַ, פָּרֻעַ: – 1. c. רֹאשׁ *disfare* i capelli Lv 10,6, c. פְּרָעוֹת quando si scioglie la capigliatura Gdc 5,2 (➛ HAL); > – 2. c. acc. *lasciare senza controllo* Es 32,25, ~ dimenticare Ez 24,14;

nif: impf. יִפָּרַע: *essere corrotto* Prv 29,18. †

hif: pf. הִפְרִיעַ; impf. תַּפְרִיעוּ: – 1. c. acc. pers. e מִן cosa *distogliere* Es 5,4; – 2. ass. *lasciar andare* 2Cr 28,19. †

I פֶּ֫רַע : plur. פְּרָעוֹת, cs. פַּרְעוֹת: – 1. *capigliatura* che cade liberamente Nm 6,5; Dt 32,42; Gdc 5,2; Ez 44,20; – 2. ? capo Dt 32,42; Gdc 5,2 ➛ HAL. †

II פֶּ֫רַע : ➛ פּוֹטִי פֶרַע.

פַּרְעֹה : *Faraone* Gn 41,46.

I פַּרְעשׁ : *pulce* 1Sam 24,15; 26,20. †

II פַּרְעשׁ : n. pr. m.

פִּרְעָתוֹן : n. l.

פִּרְעָתוֹנִי : gntl. di פִּרְעָתוֹן.

פַּרְפַּר : n. fiu.

I פרץ : **qal**: פָּרַצְתָּ, פָּרַץ, sf. פְּרַצְתָּנוּ; impf. יִפְרֹץ/רָץ־, יִפְרְצוּ, תִּפְרֹצִי, sf. יִפְרְצֵנִי; inf. ass. פָּרוֹץ, cs. פְּרֹ(וֹ)ץ; pt. פֹּרֵץ, pass. f. פְּרוּצָה, plur. פְּרוּצִים, פְּרֻצִים: – 1. *fare una breccia*: c. acc. חוֹמָה 2Cr 26,6, c. בְּ + חוֹמָה 2Re 14,13; פָּרַץ פֶּרֶץ c. בְּ 2Sam 6,8, c. עַל Gn 38,29, עִיר פְּרוּצָה città smantellata Prv 25,28; > – 2. passare un limite violentemente: a) verso l'esterno Mic 2,13, b) verso l'interno: casa (al. far deteriorare) 2Cr 24,7; > – 3. *traboccare, spandersi*: vino Prv 3,10, uomini Gn 28,14; – 4. metaf. *fare irruzione* contro qlc., sogg. Dio: c. acc. Sal 60,3, c. בְּ Es 19,22; – 5. פ׳ נַחַל *forare* una galleria (di miniera) Gb 28,4;

nif: ? pf. [o impf. qal] נִפְרָצָה; pt. נִפְרָץ: *essere abbondante* 1Sam 3,1; 1Cr 13,2. †

pu: pt. f. מְפֹרֶצֶת, plur. הַמְפֹּרָצִים K: *avere delle brecce*: mura Ne 1,3; 2,13. †

hitp: pt. plur. הַמִּתְפָּרְצִים: *scappare* (cf. qal nº 2a) 1Sam 25,10. †

II פרץ : **qal**: impf. וַיִּפְרְצוּ, וַיִּפְרָץ־: c. בְּ pers. *insistere* con qlc., *far pressione* su qlc. 1Sam 28,23.

I פֶּ֫רֶץ : plur. פְּרָצִים e פְּרָצוֹת, sf. פִּרְצֵיהֶן: – 1. *breccia*: di un muro Is 58,12, פֶּרֶץ מַיִם breccia aperta

dall'acqua 2Sam 5,20; – 2. *squarcio* Gn 38,29; – 3. metaf. פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל una breccia tra le tribù d'Israele Gdc 21,15.

II פֶּרֶץ : n. pr. m. e n. tr.

פַּרְצִי : gntl. di II פֶּרֶץ.

פְּרָצִים : n. l.

פֶּרֶץ עֻזָּה : n. l.

פרק : **qal**: pf. וּפָרַקְתָּ; impf. sf. וַיִּפְרְקֵנִי; pt. פֹּרֵק: – 1. c. acc. + מֵעַל: *strappare*: giogo Gn 27,40; – 2. c. acc. pers. + מִן *strappare* qlc. a Sal 136,24;

pi: impf. יְפָרֵק; imp. פָּרְקוּ; pt. מְפָרֵק: – 1. *strappare* Es 32,2; – 2. *spaccare*: monti 1Re 19,11;

hitp: pf. הִתְפָּרְקוּ; impf. וַיִּתְפָּרְקוּ; imp. הִתְפָּרְקוּ; – 1. *strapparsi* qlcs. Es 32,3.24; – 2. *essere strappato* Ez 19,12. †

פֶּרֶק : *rapina, prodotto del saccheggio* Na 3,1; – 2. Abd 14, senso ign. ➛ HAL E comm.

* פָּרָק : cs. פְּרַק K: Is 65,4 (carne) fatta a brandelli, leggere Q מְרַק (➛ מָרָק e vedi comm.). †

I פרר : **hif**: pf. הֵפַר, הֵפַר, הֵפִיר (cf. פור), הֲפֵרֹתָה, הֵפֵרוּ, sf. הֲפֵרָם; impf. יָפֵר, וַיָּפֵר, וַיָּפֵרוּ, sf. יְפֵרֶנּוּ; imp. הָפֵר, הָפֵרָה; inf. ass. הָפֵר, cs. הָפֵר, הָפֵיר, sf. הַפְרְכֶם; pt. מֵפֵר: – 1. c. acc. *rompere, distruggere, annullare, rendere vano*: בְּרִית 1Re 15,19; Lv 26,44, עֵצָה 2Sam 15,34, נֵדֶר Nm 30,9; – 2. intrans.: *fallire, arenarsi* Prv 15,22;

hof: impf. תֻּפַר: *essere rotto, essere annientato*: בְּרִית Ger 33,21.

II פרר : **qal**: inf. (ass. ?) פּוֹר (➛ hitpo.) Is 24,19. †

po: pf. פּוֹרַרְתָּ: senso inc. eccitare (HAL), al. dominare, far paura a, dividere Sal 74,13. †

hitpo: pf. הִתְפּוֹרְרָה: c. inf. qal: *vacillare* Is 24,19 †

pilp: impf. sf. וַיְפַרְפְּרֵנִי: *scuotere* Gb 16,12. †

פרשׂ : **qal**: pf. פָּרַשׂ, פָּרְשָׂה, וּפָרַשְׂתָּ, פָּרְשׂוּ; impf. (וַ)יִּפְרֹשׂ, וָאֶפְרְשָׂה, (וַ)יִּפְרְשׂוּ, sf. וַיִּפְרְשֵׂהוּ; pt. פֹּ(וֹ)רֵשׂ, plur. פֹּרְשִׂים, cs. פֹּרְשֵׂי, pass. פָּרֻשׂ, f. פְּרוּשָׂה, plur. פְּרֻשׂוֹת: *stendere*: le ali Es 25,20, una rete Ez 12,13, c. אֶל verso Es 9,29;

nif: impf. יִפָּרֵשׂוּ: *essere disperso* Ez 17,21. †

pi: pf. פֵּרַשׂ, פֵּרְשָׂה, פֵּרַשְׂתִּי; impf. יְפָרֵשׂ; inf. cs. פָּרֵשׂ, sf. פָּרֶשְׂכֶם: – 1. *stendere*: יָדַיִם Is 25,11, כַּפַּיִם Is 1,15; – 2. *disperdere* Sal 68,15, – 3. Zc 2,10, txt. inc. ➛ comm.

פרשׁ : **qal**: inf. cs. פְּרֹשׁ: *dare una direttiva* Lv 24,12. †

nif: pt. plur. f. נִפְרָשׁוֹת Ez 34,12 (leggere נִפְרָשׂוֹת ➛ פרשׂ nif.). †

pu: pf. פֹּרַשׁ; pt. מְפֹרָשׁ: – 1. *ricevere una direttiva* Nm 15,34; – 2. *spiegare, interpretare* Ne 8,8. †

hif: impf. יַפְרִשׁ Prv 23,32 senso inc.: ? pungere (serpente), secernere (veleno).

I פֶּרֶשׁ : sf. פִּרְשָׁם, פִּרְשָׁהּ, פִּרְשׁוֹ: *escrementi* Es 29,14.

II פֶּרֶשׁ : n. pr. m.

פָּרָשׁ : ? cs. פְּרַשׁ Ez 26,10 ➛ HAL, plur. פָּרָשִׁים, sf. פָּרָשָׁיו: – 1. פָּרָשִׁים c. רֶכֶב: *tiri di cavalli, cavallo* da

tiro Es 14,9; – 2. *cavaliere o soldato che combatte sul carro* Ez 23,6.12; – 3. I sensi dei nº 1 e 2 sono ugualmente possibili in Ez 26,7; Os 1,7.

פַּרְשֶׁגֶן : ➛ aram.: *copia* Esd 4,11-23; 5,6; 7,11. †

* **פַּרְשְׁדֹן** : loc. פַּרְשְׁדֹנָה: senso inc. ? buco, gabinetto, escrementi Gdc 3,22. †

* **פָּרָשָׁה** : cs. פָּרָשַׁת: *esattezza* Est 4,7; 10,2. †

פרשז Q : Gb 26,9, forma verbale mista composta da פרשׂ e da פרז, ? leggere פָּרַשׂ. †

פַּרְשַׁנְדָּתָא : n. pr. m.

פְּרָת : loc. פְּרָתָה: n. fl.: – 1. *Eufrate*: הַנָּהָר פְּרָת 1Cr 5,9, נְהַר־פְּרָת Gn 15,18; ? – 2. nome di un torrente a nord di Anatot Ger 13,4-7.

פֹּרָת : Gn 49,22 ➛ פרה qal. †

פַּרְתְּמִים : *i nobili* Est 1,3; 6,9; Dn 1,3. †

פשׂה : **qal**: pf. פָּשָׂה, פָּשְׂתָה; impf. י/תִּפְשֶׂה; inf. ass. פָּשֹׂה: *propagarsi*: macchia sulla pelle o su un oggetto, Lv 13,5.51.

פשׂע : **qal**: coort. אֶפְשְׂעָה: c. בְּ *marciare* contro Is 27,4. †

פֶּשַׂע : lunghezza di un *passo* 1Sam 20,3. †

פשׂק : **qal**: pt. פֹּשֵׂק: c. שְׂפָתָיו *separare* (sott. le labbra) > parlare Prv 13,3. †

pi: impf. וַתְּפַשְּׂקִי: *allargare*: le gambe Ez 16,25. †

פַּשׁ : Gb 35,15, senso inc. ➛ HAL: ? leggere פֶּשַׁע. †

פשׁח : **pi**: impf. sf. וַיְפַשְּׁחֵנִי: senso inc., ? lacerato, ? incolto Lam 3,11, ➛ HAL.

פַּשְׁחוּר : n. pr. m.

פשׁט : **qal**: pf. פָּשַׁט, פָּשַׁטְתְּ, פָּשְׁטוּ, פְּשַׁטְתֶּם; impf. וַיִּפְשֹׁט, (וְ)יִפְשְׁטוּ, יִפְשֹׁטוּ; imp. 2a f. plur. פְּשֹׁטָה; pt. plur. פֹּשְׁטִים: – 1. *svestirsi*: c. בְּגָדִים Ez 26,16; – 2. *cambiar pelle*: insetto Na 3,16; – 3. *fare un attacco, un raid*: ass. Gdc 9,44, c. בְּ 1Cr 14,9, c. אֶל 1Sam 27,8, c. עַל Gdc 9,33;

pi: inf. פַּשֵּׁט: *svestire* > *spogliare, saccheggiare*: i morti 1Sam 31,8;

hif: pf. הִפְשִׁיט, הִפְשִׁיטוּ, sf. הִפְשִׁיטֻךְ; impf. וַיַּפְשֵׁט, תַּפְשִׁיט, תַּפְשִׁטוּן, sf. וַיַּפְשִׁיטֻהוּ, אַפְשִׁיטֶנָּה; imp. הַפְשֵׁט; inf. cs. הַפְשִׁיט; pt. plur. מַפְשִׁיטִים: – 1. c. 2 acc. *togliere* gli abiti a qlc. Gn 37,23, c. acc. *togliere*: degli abiti Gb 22,6 o *spogliare* qlc. Os 2,5; – 2. *scuoiare, scorticare*: una bestia sacrificata: ass. 2Cr 35,11, c. acc. Lv 1,6, c. עֹר מֵעַל Mic 3,3;

hitp: impf. וַיִּתְפַּשֵּׁט: *togliere*: mantello 1Sam 18,4. †

פשׁע : **qal**: pf. פָּשַׁע, פָּשַׁעַתְּ > פָּשַׁעַתְּ, פָּשְׁעוּ, פְּשַׁעְתֶּם, פָּשַׁעְנוּ; impf. (וַ)יִּ/תִּפְשַׁע, וַיִּפְשְׁעוּ; imp. פִּשְׁעוּ; inf. ass. פָּשֹׁעַ, cs. פְּשֹׁעַ; pt. פֹּשֵׁעַ, plur. פּ(וֹ)שְׁעִים: ➛ HAL; – 1. *rompere con*: c. בְּ: uomini 1Re 12,19, Dio Is 1,2, c. עַל: insorgere contro Os 8,1; – 2. c. מִתַּחַת יַד־ *ribellarsi* contro 2Re 8,20; – 3. *peccare* Am 4,4; – 4. pt. פֹּשֵׁעַ: *ribelle, peccatore* Is 46,8;

nif: pt. נִפְשָׁע *essere offeso* Prv 18,19. †

פֶּשַׁע : ➛ teol. bibl.: sf. פִּשְׁעִי, פִּשְׁעֲכֶם, plur. פְּשָׁעִים, cs. פִּשְׁעֵי, sf. פְּשָׁעַי, פִּשְׁעֵיכֶם: – 1. *crimine*: contro le persone Am 1,3 ecc.; contro la proprietà Es 22,8; – 2. *crimine, colpa, ingiustizia*: cf. la serie עָוֹן וָפֶשַׁע (וְחַטָּאָה) Es 34,7; c. ידה hif. Sal 32,5, c. נָשָׂא Gn 50,17; – 3. *colpa rituale* Dn 8,12s.

פֵּשֶׁר : *interpretazione* Qo 8,1. †

* פֵּשֶׁת : sf. פִּשְׁתִּי, plur. פִּשְׁתִּים, cs. פִּשְׁתֵּי (!ת): *lino* Dt 22,11; פִּשְׁתֵּי הָעֵץ steli di lino Gs 2,6, עֹבְדֵי פִשְׁתִּים coloro che coltivano (o lavorano) il lino Is 19,9.

פִּשְׁתָּה : – 1. *lino* (non tagliato) Es 9,31; – 2. *stoppino* (di lino) Is 42,3; 43,17. †

פַּת : f.: cs. פַּת, sf. פִּתִּי, פִּתּוֹ, plur. פִּתִּים: *pezzo*: – 1. פַּת לֶחֶם pezzo di pane, senza לֶחֶם 2Sam 12,3; – 3. *briciole* Lv 2,6; – 3. metaf. *chicchi di grandine* Sal 147,17.

* פֹּת : sf. פָּתְהֵן, plur. פֹּתוֹת: – 1. *fronte* Is 3,17; – 2. הַפֹּתוֹת elemento architettonico indeterminato 1Re 7,50. †

פְּתָאִים : → פֶּתִי.

פִּתְאֹם : *subito, a un tratto* Nm 12,4, פֶּתַע פִּ׳ improvvisamente Nm 6,9, לְפֶתַע פִּ׳ Is 30,13.

פַּת־בַּג : sf. פַּת־בָּגוֹ, פַּתְבָּגָם: *nutrimento* Dn 1,5.

פִּתְגָם : *decreto* Qo 8,11; Est 1,20. †

I פתה : **qal**: impf. יִפְתֶּה, וַיִּפְתְּ; pt. פֹּתֶה, f. פּוֹתָה: *lasciarsi sedurre, essere inesperto* Dt 11,16; pt. ingenuo Gb 5,2;

nif: pf. נִפְתָּה; impf. וָאֶפָּת: *lasciarsi sedurre* Ger 20,7; Gb 31,9. †

pi: pf. פִּתִּיתִי, וְהִפְתִּיתָ (Prv 24,28), sf. פִּתִּיתַנִי; impf. יְ/תְּפַתֶּה, sf. יְפַתּוּךָ, אֲפַתֶּנּוּ, וַיְפַתּוּהוּ; imp. פַּתִּי; inf. sf. פַּתֹּתְךָ; pt. sf. מְפַתֶּיהָ: *convincere* > *sedurre*: d. Es 22,15, qlc. Prv 1,10; sogg. Dio Os 2,16;

pu: impf. יְפֻתֶּה: *lasciarsi convincere , lasciarsi sedurre* Ger 20,10.

II פתה : **qal**: pt. פֹּתֶה: c. שְׂפָתָיו aprire le labbra > parlare troppo, spettegolare Prv 20,19. †

hif: iuss. יַפְתְּ: *dare spazio* (a qlc.) Gn 9,27. †

פְּתוּאֵל : n. pr. m.

פִּתּוּחַ : sf. פִּתֻּחָהּ, plur. פִּתּוּחִים, cs. פִּתּוּחֵי, sf. פִּתּוּחֶיהָ: *incisione, cesellatura*: su pietra Es 28,11, su oro Es 28,36, sulle pareti (di legno) del tempio 1Re 6,29.

פְּתוֹר : loc. פְּתוֹרָה: n. l.

* פְּתוֹת : plur. cs. פְּתוֹתֵי: *pezzo*, c. לֶחֶם Ez 13,19. †

I פתח : **qal**: pf. פָּתַח, פָּתְחָה, פָּתַחְתָּ/תִּי, פָּתְחוּ; impf. יִפְתַּח(וַ), אֶפְתַּח, אֶפְתְּחָה, וַיִּפְתְּחוּ, נִפְתְּחָה(וַ), sf. יִפְתָּחוּם; imp. פְּתַח, פִּתְחִי, פִּתְחוּ; inf. ass. פָּת(ו)ֹחַ, cs. פְּתֹחַ, sf. פִּתְחִי/חוֹ; pt. פֹּ(ו)תֵחַ, pass. f. פְּתוּחָה, plur. פְּתֻחוֹת/פְּתוּחוֹת: – 1. *aprire*: porta Is 26,2, città Gs 8,17, libro (סֵפֶר) Ne 8,5, bocca Is 53,7, sacco per grano Am 8,5; – 2. פָּ׳ חֶרֶב sguainare la spada Ez 21,33, פָּ׳ חִידָה risolvere un enigma Sal 49,5;

nif: pf. נִפְתַּח, נִפְתְּחוּ; impf. יִפָּתַח(וַ), יִפָּתַח, יִפָּתְחוּ, תִּפָּתַחְנָה; inf. cs. הִפָּתֵחַ; pt. נִפְתָּח: – 1. *essere aperto*: porta Ez 44,2, bocca Ez 24,27, finestra (del cielo) Gn 7,11; > – 2. *essere sciolto*: cintura Is 5,27; > – 3. *essere liberato* Is 51,14;

pi: pf. פִּתַּח, פִּתֵּחַ, פִּתְּחָה, פִּתַּחְתָּ, פִּתְּחוּ, sf. פִּתַּחְתִּיךָ; impf. יְפַתַּח(וַ), תְּפַתֵּחַ, sf. וַיְפַתְּחֵהוּ; inf. פַּתֵּחַ; pt. מְפַתֵּחַ: – 1. *sciogliere*: sacco Is 20,2, fianchi Is 45,1, legami Is 58,6, > togliere il basto: cammelli

Gn 24,32; – 2. *liberare*: prigionieri Ger 40,4; – 3. c. אֲדָמָה = arare Is 28,24;

hitp: imp. הִתְפַּתְּחִי Q, K ־תְּחוּ: *liberarsi* Is 52,2. †

II פתח : **pi**: pf. פִּתַּח, פִּתַּחְתָּ; impf. וַיְפַתַּח, תְּפַתַּח; inf. cs. פַּתֵּחַ; pt. מְפַתֵּחַ: *incidere*: c. עַל su: pietra Es 28,9, oro Es 28,36, tavolette 1Re 7,36; c. acc. Es 28,11; פ׳ פִּתֻּחָהּ Zc 3,9;

pu: pt. plur. מְפֻתָּחוֹת: *incise*: pietre Es 39,6. †

פֶּתַח : פָּתַח, loc. הַפֶּתְחָה, sf. פִּתְחוֹ, plur. פְּתָחִים, cs. פִּתְחֵי, sf. פְּתָחַי, פְּתָחֵינוּ, פִּתְחֵיהֶם: *apertura, entrata*: tenda Gn 18,1, porta Gdc 9,35, speranza Os 2,17; לַפֶּתַח alla porta Gn 4,7; יָצָא פֶּ׳ varcare la porta Gb 31,34.

* פֵּתַח : cs. פֵּתַח: Sal 119,130, senso inc. ? porta, ? rivelazione. †

* פִּתָּחוֹן : cs. פִּתְחוֹן: c. פֶּה *apertura* della bocca Ez 16,63; 29,21. †

פְּתַחְיָה : n. pr. m.

I פֶּתִי : plur. פְּתָיִים, פְּתָיִם e פְּתָאִים (!): *giovane, semplice, ingenuo* Prv 1,4; 14,15; 21,11.

II פֶּתִי : *stupidaggine* Prv 1,22. †

פְּתִיגִיל : Is 3,24, senso ign. (tradiz. vestito sontuoso). †

פְּתַיּוּת : *schiocchezza, stupidaggine* Prv 9,13. †

* פְּתִיחָה : plur. פְּתִיחוֹת: *arma sguainata*, pugnale Sal 55,22. †

פָּתִיל : cs. פְּתִיל, sf. פְּתִילֶךָ, plur. פְּתִיל(ִי)ם: – 1. *filo* Es 28,28, *cordone* Gn 38,18; – 2. *cordicella di geometra* Ez 40,3; – 3. agg. = attaccato Nm 19,15.

פתל : **nif**: pf. נִפְתַּלְתִּי; pt. נִפְתָּל, plur. נִפְתָּלִים: essere storto, essere intrecciato; > – 1. *lottare* Gn 30,8; > – 2. *essere falso, essere perverso* Gb 5,13; Prv 8,8. †

hitp: impf. תִּתְפַּתָּל: *essere astuto* Sal 18,27.

פְּתַלְתֹּל : *tortuoso, perverso* Dt 32,5. †

פִּתֹם : n. l.

פֶּתֶן : plur. פְּתָנִים: *vipera cornuta* Dt 32,33.

פֶּתַע : *istante*: בְּפֶתַע per caso Nm 35,22, לְפֶתַע c. פִּתְאֹם subito Is 29,5.

פתר : **qal**: pf. פָּתַר; impf. וַיִּפְתָּר־; inf. cs. לִפְתֹּר; pt. פּ(וֹ)תֵר: *interpretare, spiegare*: ass. Gn 40,16, c. acc.: un sogno Gn 40,8, c. לְ Gn 41,13.

* פִּתָּרוֹן, * פִּתְרוֹן : cs. פִּתְרוֹן, sf. פִּתְרֹנוֹ, plur. פִּתְרֹנִים: *interpretazione, spiegazione* Gn 40,5; 41,11.

פַּתְרוֹס : n. terr. *Alto Egitto*.

* פַּתְרֻסִי : plur. פַּתְרֻסִים: gntl. di פַּתְרוֹס.

פַּתְשֶׁגֶן : *copia* Est 3,14; ➤ aram. פַּרְשֶׁגֶן.

פתת : **qal**: inf. ass. פָּתוֹת: c. acc. e פִּתִּים: *spezzettare* Lv 2,6. †

צ

צֵא : Is 30,22: senso inc. ? immondizia, o imp. qal di יצא: esci. †

* **צֵאָה** : cs. צֵאַת, sf. צֵאָתֶךָ: *escrementi* Dt 23,14; Ez 4,12. †

צֹאָה : cs. צֹאַת, sf. צֹאָתוֹ, צֹ(וֹ)אָתָם: – 1. *escrementi* 2Re 18,27 Q; – 2. *vomito* Is 28,8.

צֹאִי : plur. צֹ(וֹ)אִים: *sporco* Zc 3,3.4. †

צֶאֱלִים : senso inc.?specie di canna, ?giuggiolo, ? loto Gb 40,21s. †

צֹאן : sf. צֹאנִי, צֹאנֵנוּ, צֹאנֵינוּ(!), צֹאנְכֶם, צֹאנָם: coll. – 1. *gregge di piccolo bestiame*: montoni e (o) capre (cf. n. unit. שֶׂה capo di piccolo bestiame) Gn 30,31; gregge di montoni 1Sam 25,2, gregge di capre Ger 50,8; – 2. metaf.: צֹאן = uomini, popolo di Dio Sal 74,1, uomini condotti alla morte Sal 49,15, moltitudine Ez 36,38.

צַאֲנָן : n. l.

צֶאֱצָאִים : cs. צֶאֱצָאֵי, sf. צֶאֱצָאַי, צֶאֱצָאֶיהָ, צֶאֱצָאֵיהֶם: germoglio, discendente > metaf. figli, discendenza Is 22,24; Gb 21,8.

I **צָב** : plur. צַבִּים: *carro* (probabilmente coperto) Nm 7,3; Is 66,20. †

II **צָב** : tipo di *lucertola* Lv 11,29. †

צבא : **qal**: pf. צָבְאוּ; impf. וַיִּצְבְּאוּ; inf. cs. לִצְבֹּא e לִצְבָּא; pt. plur. צֹבְאִים, sf. צֹבֶיהָ (< *צֹבְאֶיהָ) plur. f. צֹבְא(וֹ)ת: – 1. *fare la guerra*: ass. Nm 31,42, c. עַל (contro) Is 29,7; – 2. prestare (un servizio): al santuario: c. acc. צָבָא Es 38,8; Nm 4,23;

hif: pt. מַצְבִּא: *arruolare*: delle truppe 2Re 25,19; Ger 52,25. †

צָבָא : cs. צְבָא, sf. צְבָאִי, צְבָאֲךָ, צְבָאָם, plur. צְבָאוֹת, cs. צִבְאוֹת, sf. צִבְאֹתַי, צִבְאוֹתֵיכֶם, 2x צְבָאָיו leggere צְבָאוֹ: – 1. *esercito, truppe* Gdc 8,6, שָׂרֵי צ׳ 1Re 2,5, מַלְכֵי צ׳ Sal 68,13; – 2. *esercito* (del mondo celeste): צְבָא הַשָּׁמַיִם 1Re 22,19, צְבָא הַמָּרוֹם Is 24,21, צְבָא יהוה Gs 5,14, צְבָא הַשָּׁמַיִם = gli astri Dt 4,19; – 3. a) *servizio* (militare), guerra, c. יָצָא Nm 1,3; metaf. Gb 7,1; b) *servizio, ufficio* (dei Leviti) Nm 4,3; – 4. יהוה צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי צ׳ ׳י per il senso ➛ HAL e teol. bibl.

צְבָא : ➛ צִיבָא.

צְבָאוֹת, צְבָאִים : vedi anche II צְבִי e צְבִיָּה.

צְבֹאִים : n. l.

צֹבֵבָה : n. pr. m. o n. tr.

צבה : **qal**: pf. f. צָבְתָה: *gonfiarsi* Nm 5,27. †

hif: inf. cs. לַצְבּוֹת (< לְהַצְבּוֹת): *far gonfiare* Nm 5,22. †

* **צֹבֶה** : plur. sf. צֹבֶיהָ (< צֹבְאֶיהָ) ➛ צבא qal pt., Is 29,7. †

* צָבֶה : f. צָבָה: *gonfiato* Nm 5,21. †

צְבוֹיִם : ➛ צְבֹאִים.

צָבוּעַ : *iena* Ger 12,9. †

צבט : **qal**: impf. וַיִּצְבָּט־: c. acc. + לְ *porgere* qlcs. a qlc. Rt 2,14. †

I צְבִי : *bellezza, onore* Is 4,2, אֶרֶץ־הַצְּ׳ Dn 11,16.

II צְבִי : plur. צְבָיִם e צְבָאִים: *gazzella* Ct 2,9.

צִבְיָא : n. pr. m.

צִבְיָה : n. pr. f.

צְבִיָּה : plur. צְבָאוֹת *gazzella* femmina.

צְבִיִּים, צְבִיִם : ➛ צְבֹאִים.

* צֶבַע : plur. צְבָעִים: *veste variopinta* Gdc 5,30. †

צִבְעוֹן : n. pr. m.

צְבֹעִים : n. l., גֵּי הַצְּ׳ n. l.

צבר : **qal**: impf. (וַ)יִּצְבֹּר־, וַתִּצְבָּר־, (וַ)יִּצְבְּרוּ: *ammucchiare, accumulare*: terra Ab 1,10, denaro Zc 9,3.

* צִבֻּר : plur. צִבֻּרִים: *mucchio* 2Re 10,8. †

* צֶבֶת : plur. צְבָתִים: *pugno*: di spighe Rt 2,16. †

צַד : cs. צַד, sf. צִדֵּךְ, צִדּוֹ, plur. צִדִּים, cs. צִדֵּי, sf. צָדָיו, צִדֵּיכֶם: *lato*: del corpo Ez 4,4, del santuario Es 26,13; מִצַּד sul fianco di, a fianco di: monte 1Sam 23,26, qlcs. Sal 91,7.

* צָדָד o * צְדָד : loc. צְדָדָה n. l.

I צדה : **qal**: pf. צָדָה, צָדוּ (Lam 4,18, al. √צוד); pt. צֹדֶה: *cacciare, insidiare* Es 21,13; 1Sam 24,12.

II צדה : **nif**: pf. נִצְדּוּ: *essere saccheggiato, essere devastato* Sof 3,6. †

צֵדָה : ➛ צֵידָה.

צָדוֹק, צָדֹק : n. pr. m. *Zadok.*

צְדִיָּה : *insidia* > *malanimo* Nm 35,20.22. †

צִדִּים : n. l.

צַדִּיק : ➛ HAL e teol. bibl.: plur. צַדִּ(י)קִים: – 1. *giusto, equo*: Davide 2Sam 23,3, Dio Ger 12,1, legge Dt 4,8; – 2. *giusto*: a) legalmente e moralmente Ez 18,5; b) giuridicamente = innocente Prv 24,24; – 3. giusto = *pio*, (un/il) fedele Sal 64,11; Gb 12,4; – 4. *legittimo*: צֶמַח צ׳ germoglio legittimo Ger 23,5; – 5. *giusto* = che corrisponde a ciò che si aspetta Is 41,26.

צֵדֹנִית : ➛ צִידֹנִי.

צדק : **qal**: pf. צָדְקָה, צָדַקְתִּי; impf. יִ/תִּצְדַּק, יִצְדְּקוּ, תִּצְדָּקְנָה: – 1. *essere giusto = essere nel proprio diritto*: u. Gb 10,15, Dio Sal 51,6; – 2. *avere ragione* Gb 11,2; – 3. *giustificarsi, essere giustificato* Is 43,26; Sal 143,2; – 4. *essere retto* (moralmente) Gb 15,14;

nif: pf. נִצְדַּק: *essere reintegrato nel proprio diritto* Dn 8,14. †

pi: pf. צִדְּקָה; impf. וַתְּצַדְּקִי; inf. sf. צַדֶּקְךָ, צַדֶּקְתֵּךְ (< inf. di forma f. *צַדֶּקֶת): – 1. *far apparire giusto* Ez 16,51; – 2. *considerare giusto*

Gb 33,32; – 3. *pretendere di essere giusto* Gb 32,2;

hif: pf. הִצְדִּיקוּ, sf. הִצְדַּקְתִּיו; impf. אַצְדִּיק/יַ; imp. הַצְדִּיקוּ; inf. cs. הַצְדִּיק; pt. מַצְדִּיק, sf. מַצְדִּיקִי, plur. cs. מַצְדִּיקֵי: – 1. c. acc. *fare giustizia a* qlc. 2Sam 15,4; > – 2. *dar ragione* Gb 27,5; Is 50,8; – 3. *dichiarare giusto* 1Re 8,32; – 4. *giustificare* Dn 12,3;

hitp: impf. נִצְטַדָּק: *giustificarsi* Gn 44,16. †

צֶדֶק : sf. צִדְקִי, צִדְקְךָ, צִדְקוֹ, צִדְקֵנוּ: (➛ HAL e teol. bibl.) – 1. ciò che è *giusto*: pesi e misure Dt 25,15; – 2. ciò che è *conforme* alle prescrizioni: sacrifici Dt 33,19; – 3. *il diritto, la giustizia* Is 58,2: אֱלֹהֵי צִדְקִי Sal 4,2: Dio che stabilisce (ristabilisce) il mio diritto (cf. anche il nº 4); – 4. *il diritto, la giustizia*: in un processo Is 11,4; Gb 6,29; – 5. *giustizia, rettitudine*: nel comportamento Sal 15,2; Prv 1,3; – 6. *salvezza* Is 41,10.

צְדָקָה : ➛ teol. bibl.: cs. צִדְקַת, sf. צִדְקָתִי, plur. צְדָקוֹת, cs. צִדְק(ו)ת, sf. צִדְקֹתָיו: termine senza equivalente diretto nelle lingue indoeuropee. Idea generale: conformità a *una norma*. Da cui – 1. *lealtà, fedeltà* (di Dio a se stesso, alla sua promessa) Sal 22,32; – 2. *lealtà, fedeltà* (dell'u. nei confronti di Dio) 1Re 3,6; – 3. *ordine* (che deriva dal rispetto del diritto) 1Re 10,9; Is 1,27; – 4. *rettitudine del comportamento* Gn 15,6; Ez 14,14, c. עָשָׂה Sal 106,3; – 5. *giustizia* di una causa Gb 27,6; – 6. ~ legittimità Ger 33,15; – 7. *salvezza* Is 45,8, plur. salvezza, vittorie Ger 51,10.

צִדְקִיָּה : n. pr. m. *Sedecia*.

צִדְקִיָּהוּ : n. pr. m. *Sedecia*.

צהב : **hof**: pt. מֻצְהָב: senso inc.: lucente, o rosso (metallo) Esd 8,27. †

צָהֹב : *rossiccio* Lv 13,30.32.36. †

I **צהל** : **qal**: pf. צָהֲלָה, צָהֲלוּ; impf. תִּצְהֲלוּ; imp. צַהֲלִי, צַהֲלוּ: – 1. *emettere grida* di gioia Is 12,6; di angoscia Is 10,30; – 2. *nitrire* Ger 5,8.

II **צהל** : **hif**: inf. cs. הַצְהִיל: *far brillare* Sal 104,15. †

צהר : **hif**: impf. יַצְהִירוּ: senso inc.: frangere (le olive), al. essere a metà del giorno Gb 24,11. †

צֹהַר : senso inc. tetto (al. finestra) Gn 6,16. †

צָהֳרַיִם : *mezzogiorno* 1Re 18,26; Am 8,9.

צַו, צָו : ➛ HAL e comm.: – 1. Os 5,11: ? = שָׁוְא niente, nulla; – 2. Is 28,10.13 צַו לָצָו... קַו לָקָו senso inc. ➛ HAL e comm. †

צַוָּאר : cs. צַוַּאר, sf. צַוָּארִי/רָם, plur. cs. צַוְּארֵי, sf. צַוְּארֹתֵיכֶם e צַוְּארֵיכֶם, צַוָּארָיו: *collo*: di d. Ct 4,4, עַד־צַ׳ fino al collo Is 8,8, di un cammello Gdc 8,21.

צוֹבָא : n. l. e n. terr.

צוד : **qal**: pf. צָדוּ, sf. צָדוּנִי, צָדוּם; impf. יָצוּד, יְצוּדוּ, sf. תְּצוּדֵנִי, יְצוּדֻנוּ; imp. צוּדָה; inf. ass. צוֹד, cs. צוּד; pt. צָד: – 1. *cacciare* Gn 27,3; – 2. *inseguire* Sal 140,12;

pol: impf. תְּצוֹדֵדְנָה; inf. צוֹדֵד; pt. plur. f. מְצֹדְדוֹת: *catturare* Ez 13,18.20. †

צוה : **pi**: pf. צִוָּה, צִוְּתָה, צִוִּיתִי e צִוֵּיתִי, sf. צִוַּנִי, צִוְּךָ, צִוָּךְ, צִוְּתָה, צִוָּם, צִוָּנוּ, צִוָּהוּ (3a pers. f. + sf. 3a pers. f.),

צִוִּיתַנִי, צִוִּיתִךָ, צִוִּיתִיו, צִוִּית(ִי)ם; impf. תְּצַוֶּה, (וַ)יְצַו, (וַ)יְצַוֶּה, (וָ)אֲצַו, וַיְצַוּוּ, sf. אֲצַוְּךָ, תְּצַוֵּהוּ/וֶּנּוּ, (וַ)יְצַוֵּם, וַיְצַוֵּהוּ, וִיצַוְּךָ, אֲצַוֶּךָּ, תְּצַוֵּם; imp. צַוֵּה e צַו, צַוּוּ; inf. cs. צַוּ(וֹ)ת, sf. צַוֹּתוֹ; pt. מְצַוֶּה, cs. מְצַוֵּה, f. מְצַוָּה, sf. מְצַוְּךָ/וֶּךָ: – 1. *comandare, dare un ordine, ordinare*: ass. Gn 50,16, c. acc. pers. + עַל (riguardo a) Gn 12,20, c. acc. pers. + אֶל/לְ (riguardo a) Gs 22,2; Es 6,13, c. אֶל pers. 2Sam 17,23, c. לְ pers. Es 1,22, c. עַל pers. Gn 2,16, c. 2 acc. pers. e cosa Es 34,11; – 2. *stabilire* qlc., *incaricare* qlc. 2Sam 6,21; Ne 7,2; – 3. *ordinare* di fare qlcs. (cf. HAL): צוה c. pf. consecutivo Lv 13,54, c. iuss. 1Re 5,20, c. impf. consec. 2Sam 4,12, c. imp. Gs 1,9, c. לְ + inf. Gn 50,2, c. לְבִלְתִּי Rt 2,9;

pu: pf. צֻוָּה, צֻוֵּיתָה, צֻוֵּיתִי; impf. יְצֻוֶּה: *ricevere un ordine* Nm 3,16.

צוח : **qal**: impf. יִצְוָחוּ: *gridare* Is 42,11. †

צְוָחָה : cs. צִוְחַת, sf. צִוְחָתֵךְ: *grido* Is 24,11; Ger 14,2; 46,12; Sal 144,14. †

* צול : ➛ צלל.

צוּלָה : *abisso*: del mare Is 44,27. †

צום : **qal**: pf. צַמְתָּ/תִּי, צַמְנוּ, צַמְתֶּם, sf. צַמְתֻּנִי; impf. וַיָּצֻמוּ e וַיָּצוּמוּ, וַנָּצוּמָה, (וַ)יָּצֻמוּ, אָצוּם, וַיָּצָם e וַיָּצוֹם; imp. צוּמוּ; inf. ass. צוֹם; pt. צָם: *digiunare*: per un lutto 1Sam 31,13, per pentimento Gdc 20,26, "per Dio" (c. acc.) Zc 7,5.

צוֹם : sf. צֹמְכֶם, plur. צוֹמוֹת: *digiuno* 2Sam 12,16; קָרָא צוֹם proclamare un digiuno Ger 36,9, קִדֵּשׁ צוֹם compiere i riti prescritti per celebrare un digiuno Gl 1,14.

צוֹעַר : ➛ צֹעַר.

צוּעָר : n. pr. m.

צוף : **qal**: pf. צָפוּ: *sommergere* Lam 3,54. †

hif: pf. הֵצִיף; impf. וַיָּצֶף: – 1. *far scorrere, sommergere* Dt 11,4; – 2. *galleggiare* 2Re 6,6. †

I צוּף : plur. צוּפִים: *favo di miele* Sal 19,11; Prv 16,24. †

II צוּף, (צִיף K) : n. pr. m. e n. tr.

צוֹפַח : n. pr. m.

צוֹפַי : n. pr. m.

צוֹפִים : txt. e senso inc., ? n. l. 1Sam 1,1.

צוֹפַר, צֹפַר : n. pr. m.

I צוץ : **qal**: pf. צָץ *fiorire* Ez 7,10. †

hif: impf. יָצִיץ, וַיָּצֵץ, יָצִיצוּ: – 1. *fiorire* Sal 90,6, metaf. Is 27,6; – 2. *far fiorire* Nm 17,23.

II צוץ : **hif**: pt. מֵצִיץ: *guardare, sbirciare* Ct 2,9. †

I צוק : ? **qal**: pf. צָקוּן (ן paragogico): senso inc. ➛ HAL e comm. Is 26,16. †

hif: pf. הֵצִיקָה, הֲצִיקוֹתִי; sf. הֱצִיקַתְנִי, הֱצִיקַתְהוּ; impf. יָצִיק, יָצִיקוּ; pt. מֵצִיק, plur. מְצִיקִים: – 1. pt. *opprimere, angariare* Is 51,13; – 2. *incalzare, tormentare*: c. acc. Gdc 14,17, c. לְ Gdc 16,16;

hof: pt. מוּצָק (cf. HAL): c. לְ (agente) *essere oppresso* Is 8,23. †

? II צוק : **qal**: impf. יָצוּק *versare* Gb 29,6. †

צוֹק : בְּצוֹק הָעִתִּים nell'angustia dei tempi Dn 9,25. †

צוּקָה : *angustia* Is 8,22; 30,6; Prv 1,27. †

I **צור** : **qal**: pf. צַרְתָּ, צַרְתִּי, sf. צַרְתָּנִי; impf. וַיָּצַר, תָּצוּר, וַיָּצֻרוּ, נָצוּר; imp. צוּרִי; inf. ass. ? צוֹר (Is 8,16, ma ➛ צרר), cs. צוּר; pt. plur. צָרִים: (➛ HAL) – 1. *legare, attaccare* (? in un sacco) ogg. oro e denaro Es 32,4 (o III צור); Dt 14,25, capelli Ez 5,3; – 2. *rinchiudere* > *assediare*: una città: ass. Is 21,2, c. acc. 1Cr 20,1, c. אֶל Dt 20,19, c. עַל 1Re 15,27 ecc.; – 3. a) וְצַרְתִּי Is 29,3, ➛ comm.; b) נָהָר צָר Is 59,19 senso inc. tradiz. fiume stretto, ➛ HAL e comm.

II **צור** : **qal**: pf. צַרְתִּי; impf. תָּצַר; inf. cs. צוּר; pt. plur. צָרִים: ~ *attaccare* Es 23,22; Dt 2,9.19; Est 8,11. †

III **צור** : **qal**: impf. וַיָּצַר, וַיָּצֻרוּ: *formare* 1Re 7,15 (? Es 32,4 e 2Re 12,11, cf. anche I צור nº 1).

צוֹר : n. l. *Tiro* ➛ צֹר.

I **צוּר** : sf. צוּרִי, צוּרֵנוּ, צוּרָם, plur. צֻרִים e צוּרוֹת, cs. צוּרֵי: *rupe, roccia*: – 1. blocco di roccia Gdc 13,19, cf. צוּר מִכְשׁוֹל roccia contro cui si inciampa Is 8,14; – 2. parete di roccia Es 17,6; – 3. metaf.: a) צוּר = Dio come luogo di rifugio Sal 18,3; b) Abramo Is 51,1.

II **צוּר** : plur. צֻרִים: – 1. *ciottoli* Gb 22,24; – 2. *pietra* (come materia) חַרְבוֹת צֻרִים coltelli di pietra Gs 5,2s.

III **צוּר** : n. pr. m.

IV **צוּר** : Sal 49,15 Q, ➛ IV צִיר.

* **צַוָּר** : ➛ צַוָּאר.

* **צוּרָה** : cs. צוּרַת Ez 43,11a: txt. inc. ➛ HAL e comm.: ~ organizzazione, forma. †

* **צַוְּרוֹן** : plur. sf. צַוְּרֹנָיִךְ: *collana* Ct 4,9. †

צוּרִיאֵל : n. pr. m.

צוּרִישַׁדָּי : n. pr. m.

צות : **hif**: impf. sf. אֲצִיתֶנָּה: *accendere, incendiare* Is 27,4. †

צַח : plur. צַחוֹת: *chiaro, sfolgorante*: atmosfera חֹם צַח Is 18,4, vento Ger 4,11, parola Is 32,4, il corpo del diletto Ct 5,10. †

צִחָא : n. pr. m.

* **צִחֶה** : cs. צִחֵה: *arido* Is 5,13. †

צחח : **qal**: pf. צַחוּ: *brillare* Lam 4,7. †

* **צְחִחִי** K : ➛ צְחִיחַ.

* **צְחִיחַ** : cs. צְחִיחַ, plur. צְחִיחִים K: *superficie liscia, chiara* > – 1. סְחִיחַ סֶלַע roccia nuda Ez 24,7; – 2. luogo scoperto Ne 4,7.

צְחִיחָה : luogo liscio (sott. di vegetazione) = *luogo arido* Sal 68,7. †

* **צַחֲנָה** : sf. צַחֲנָתוֹ: *puzza, marciume* Gl 2,20. †

צַחְצָחוֹת : luogo liscio (sott. di vegetazione) > *luogo arido* Is 58,11. †

צחק : **qal**: pf. צָחֲקָה, צָחַקְתִּי; impf. יִצְחַק, יִצְחַק־, וַתִּצְחַק: *ridere* Gn 17,17, c. לְ riguardo a Gn 21,6;

pi: impf. וַיְצַחֵק; inf. cs. לְצַחֵק e לְצַחֶק; pt. מְצַחֵק: – 1. *scherzare* Gn 19,14, ? Gdc 16,25; – 2. *svagarsi, divertirsi* Es 32,6; – 3. c. אֵת ~ vezzeggiare Gn 26,8; – 4. c. בְּ scherzare di > prendere in giro Gn 39,14.

צְחֹק : (sost.) *ridere* Gn 21,6; Ez 23,32. †

צֹחַר : n. l.

* צָחֹר : f. plur. צְחֹרוֹת: colore pallido: ? biancastro, ? grigiastro, ? rossiccio Gdc 5,10. †

צֹחַר : n. pr. m.

I * צִי : plur. צִים e צִיִּים: *nave* Nm 24,24.

II * צִי : plur. צִיִּים: senso inc. esseri non identificati, reali o mitici, del deserto (? demoni, ? nomadi) Is 13,21; Sal 72,9.

צִבָא, צִיבָא : n. pr. m.

ציד : **hitp**: pf. הִצְטַיָּדְנוּ: *fare delle provviste* (di viaggio) Gs 9,12. †

I צַיִד : cs. צֵיד, sf. צֵידִי, צֵידוֹ: – 1. *caccia* Gn 10,9; – 2. *selvaggina* Gn 27,5.

II צַיִד : sf. צֵידוֹ, צֵידָם: – 1. *provviste* Gs 9,5; – 2. *nutrimento* Ne 13,15.

* צַיָּד : plur. צַיָּדִים: *cacciatore* Ger 16,16. †

צֵידָה : *provviste* Gn 42,25.

צִידֹן, צִידוֹן : n. l. *Sidone*.

צִדֹנִי, צִידוֹנִי : gntl. di צִידוֹן: plur. צִ(י)דוֹנִים, f. plur. צִדְנִיֹּת: *abitante di Sidone*.

צִיָּה : – 1. agg.: plur. f. צִיּוֹת: *secco, arido*: אֶרֶץ צִיָּה Ger 2,6; – 2. sost. plur. צִיּוֹת: *terreno, regione secca, arida* Ger 50,12.

צָיוֹן : *regione secca, arida* Is 25,5; 32,2. †

צִיּוֹן : n. l. *Sion*: הַר צִ׳ Is 8,18; צִיּוֹן = Gerusalemme Is 10,24 ecc.

צִיּוּן : plur. צִיֻּנִים: *mucchio di pietre* (cf. lo scozzese "cairn"): pietra che serve come punto di riferimento Ez 39,15, che segna una tomba 2Re 23,17 o una strada (picchetto, cippo) Ger 31,21. †

צִיחָא : n. pr. m.

צִיִּים : plur. di I o II צִי.

צִינֹק : ~ gogna Ger 29,26. †

צִיעֹר : n. l.

צִיף : K → II צוּף.

I צִיץ : plur. צִצִּים: *fiore* Is 40,6; come decorazione del tempio 1Re 6,18, sul diadema del Sommo Sacerdote Es 28,36.

II צִיץ : → HAL; txt.?: *sale* (come segno di maledizione) Ger 48,9; al. tomba.

* צִיצָה : cs. צִיצַת: *fiore* Is 28,4, → comm.

צִיצִת : – 1. צִ׳ רֹאשׁ Ez 8,3 *ciuffo di capelli*; – 2. *frangia, ghianda* Nm 15,38.

צִיקְלַג : n. l.

I צִיר : ~ cardine, di fatto una pietra incavata dove si impernia l'asse di una porta Prv 26,14. †

II צִיר : plur. צִירִים, sf. צִירֶיךָ *messaggero* Is 18,2.

III * צִיר : plur. צִירִים, cs. צִירֵי, sf. צִירֶיהָ, צִירַי: *dolore* Dn 10,16, del parto Is 13,8.

IV צִיר : sf. צִירָם, plur. צִירִים: *immagine* > *idolo* Sal 49,15 K; Is 45,16. †

צֵל : sf. צִלִּי, צִלּוֹ e צִלְלוֹ, צִלָּהּ, plur. צְלָלִים, cs. צִלְלֵי: – 1. *ombra*: di un albero Ez 17,23, di una nube Is 25,5; – 2. metaf.: *protezione*: di Dio Sal 121,5, צֵל כְּנָפֶיךָ Sal 17,8.

צלה : **qal**: impf. יִצְלֶה; inf. cs. צְלוֹת: *arrostire* 1Sam 2,15; Is 44,16.19. †

צִלָּה : n. pr. f.

צְלוֹל : K צְלוֹל, Q צְלִיל: senso inc., tradiz. pane, focaccia Gdc 7,13. †

צלח : **qal**: pf. צָלַח, צָלְחָה, צָלְחוּ; impf. יִ/תִּצְלַח: – 1. c. acc. loc. *precipitarsi* verso 2Sam 19,18; Am 5,6 senso inc. ➛ HAL e comm.; – 2. *penetrare* (o precipitarsi): c. עַל Gdc 14,6, c. אֶל 1Sam 16,13; – 3. *riuscire* (persona) Ger 22,30; – 4. *essere utile, utilizzabile*: un oggetto Is 54,17; Ger 13,7;

hif: pf. הִצְלִיחַ, הִצְלַחְתָּ, sf. הִצְלִיחוֹ; impf. יַצְלִיחַ, וַיַּצְלַח, (וְ)יַצְלִיחוּ; imp. הַצְלַח, הַצְלִיחָה, הַצְלִיחוּ; pt. מַצְלִיחַ: – 1. *riuscire*: ass. 1Re 22,12; 2Cr 13,12; c. acc. loc. (riuscire in qlcs.) Sal 37,7; – 2. *far riuscire*: c. acc. Gn 24,21 (qlcs.), c. לְ Ne 1,11 (qlc.).

צְלֹחִית : *recipiente* 2Re 2,20. †

צַלַּחַת : צַלַּחַת, plur. צְלָחוֹת: *piatto* Prv 19,24.

צָלִי : cs. צְלִי: *arrostito* Es 12,8s; Is 44,16. †

I צלל : **qal**: pf. צָלֲלוּ; impf. תִּצַּלְנָה e תְּצִלֶּינָה: *fischiare, rintronare*: gli orecchi 1Sam 3,11, *balbettare*: le labbra Ab 3,16.

II צלל : **qal**: pf. צָלֲלוּ: *colare* (affondare nell'acqua) Es 15,10. †

III צלל : **qal**: pf. צָלֲלוּ: *essere all'ombra* Ne 13,19. †

hif: pt. מֵצַל: *fare ombra* Ez 31,3. †

צְלָלִים, צִלְלֵי, צִלְלוֹ: ➛ צֵל.

I צֶלֶם : sf. צַלְמוֹ, צַלְמֵנוּ, plur. cs. צַלְמֵי, sf. צְלָמָיו, צַלְמֵיכֶם: *statua, immagine, idolo* Nm 33,52; Ez 16,17; Gn 1,26s, ➛ comm. e teol. bibl.

? II צֶלֶם : sf. צַלְמָם: *ombra* (o immagine ➛ I צֶלֶם) Sal 39,7; 73,20. †

I צַלְמוֹן : n. pr. m.

II צַלְמוֹן : n. mont.

צַלְמָוֶת : *oscurità* profonda (la traduzione tradiz. "ombra della morte" si fonda su una falsa etim.) Gb 3,5.

צַלְמֹנָה : n. l.

צַלְמֻנָּע : n. pr. m.

צלע : **qal**: pt. צֹלֵעַ, f. צֹלֵעָה: *zoppicare*: u. Gn 32,32, animale Sof 3,19.

צֶלַע : sf. צַלְעִי, צַלְעוֹ: *caduta* Sal 35,15.

I צֵלָע : cs. צֶלַע e צְלַע, sf. צַלְעוֹ, plur. צְלָעִים e צְלָעֹ(ו)ת, cs. צַלְעֹ(ו)ת, sf. צַלְעֹתָיו: – 1. *costola* Gn 2,21; – 2. *fianco*: di una montagna 2Sam 16,13, dell'arca Es 25,12; > – 3. senso inc. costruzioni

laterali del tempio (➛ comm. e HAL) 1Re 6,5; Ez 41,5; – 4. *tavole* 1Re 6,15; – 5. *traverse*: sulle colonne del tempio 1Re 7,3.

II צֶלַע : n. l.

צָלָף : n. pr. m.

צְלָפְחָד : n. pr. m.

צֶלְצַח : 1Sam 10,2, senso inc. ? n. l. ➛ HAL.

צְלָצַל : senso inc., ➛ HAL: a) Dt 28,42 grillo o varietà di cavalletta; b) Is 18,1, cs. צִלְצַל: אֶרֶץ צִלְצַל כְּנָפַיִם : paese dei grilli alati o paese del crepitio di ali; al. barca (a due ali = a due vele).

* צִלְצַל : cs. צִלְצַל: tradiz. *fiocina* Gb 40,31. †

צֶלְצְלִים : cs. צִלְצְלֵי: tradiz. *cembali* (? o tamburo, o nacchere) 2Sam 6,5; Sal 150,5. †

צֶלֶק : n. pr. m.

צִלְּתַי, צִלְּתַי : n. pr. m.

צמא : **qal**: pf. צָמֵא, צָמְאָה, צָמֵאתִי, צָמְאוּ; impf. וַיִּצְמָא, (וַ)יִּצְמְאוּ, תִּצְמָאוּ: *avere sete* Gdc 4,19, c. לְ avere sete (d'acqua) Es 17,3, (di Dio) Sal 42,3.

צָמָא : sf. צְמָאִי, צְמָאָם: *sete* Is 5,13, c. לְ: לַמַּיִם sete d'acqua Am 8,11.

צָמֵא : f. צְמֵאָה, plur. m. צְמֵאִים: *assetato*: persone Sal 107,5, sott. suolo Dt 29,18.

צִמְאָה : *sete* Ger 2,25. †

צִמָּאוֹן : *territorio inaridito, senz'acqua* Dt 8,15; Is 35,7; Sal 107,33. †

צמד : **nif**: impf. וַיִּצָּמֶד, וַיִּצָּמְדוּ; pt. plur. נִצְמָדִים: c. לְ *legarsi a, attaccarsi a* Nm 25,3.5; Sal 106,28. †

pu: pt. f. מְצֻמֶּדֶת: *(essere) attaccato* 2Sam 20,8. †

hif: impf. תַּצְמִיד: *attaccare, legare* Sal 50,19. †

צֶמֶד : sf. צִמְדּוֹ, plur. צְמָדִים, cs. צִמְדֵּי (c. dageš!): – 1. gruppo di due animali attaccati insieme: asini Gdc 19,3, buoi Gb 1,3; – 2. superficie che un attacco di due animali può lavorare in una giornata 1Re 19,19.

* צַמָּה : sf. צַמָּתֵךְ: *velo* (per il viso) Is 47,2; Ct 4,1.

צִמֻּקִים, צִמּוּקִים : torte (massa pressata ?) di acini secchi 1Sam 25,18.

צמח : **qal**: pf. צָמַח, צָמְחוּ; impf. (וַ)יִּצְמַח, יִצְמָחוּ, תִּצְמַחְנָה; inf. sf. צְמֹחָה (vedi anche צֶמַח + sf. 3a f.); pt. צֹ(ו)מֵחַ, plur. f. צֹמְחוֹת: *spuntare, crescere*: vegetazione in generale Gn 2,5, alberi Qo 2,6, capelli Lv 13,37; metaf. uomini Is 44,4, fedeltà Sal 85,12;

pi: pf. צִמַּח; impf. יְצַמַּח; inf. צַמֵּחַ: *spuntare, crescere*: peli, capelli Gdc 16,22;

hif: pf. sf. הִצְמִיחָהּ; impf. יַצְמִיחַ, וַיַּצְמַח, אַצְמִיחַ; inf. cs. הַצְמִיחַ; pt. מַצְמִיחַ: – 1. *far spuntare, far crescere*: erba Sal 104,14, alberi Gn 2,9; metaf.: stirpe di Davide Ger 33,15; – 2. fare che (la terra) faccia spuntare Is 55,10.

צֶמַח : sf. צִמְחָהּ: – 1. *vegetazione* Gn 19,25; – 2. *germe, germoglio* Ez 17,9; metaf.: צֶמַח יהוה Is 4,2, צֶמַח צַדִּיק discendente legittimo Ger 23,5.

I צָמִיד : plur. צְמִידִים: *braccialetti* Gn 24,22.

II צָמִיד : senso inc. ➛ HAL ? legame, ? coperchio, Nm 19,15. †

צַמִּים : *laccio* Gb 18,9; 5,5 ➛ צָמֵא. †

צְמִיתֻת, צְמִתֻת : לִצְ׳ ~ definitivamente Lv 25,23.30. †

צמק : **qal**: pt. plur. צֹמְקִים: *essere raggrinzito* (arido) Os 9,14. †

צֶמֶר : sf. צַמְרִי: *lana* Is 51,8; בֶּגֶד צֶ׳ Lv 13,47, אֵילִים צֶ׳ arieti con ancora la loro lana (non tosata) 2Re 3,4.

צְמָרִי : gntl. d'un II *צֶמֶר ign.

צְמָרַיִם : n. mont. e n. l.

צַמֶּרֶת : sf. צַמַּרְתּוֹ/תָם: *cima* di un albero Ez 17,22.

צמת : **qal**: pf. צָמְתוּ: senso inc. far tacere o annientare Lam 3,53. †

nif: pf. נִצְמָתוּ, נִצְמַתִּי: senso inc. sparire, essere ridotto al silenzio Gb 6,17; 23,17. †

pi: pf. sf. צִמְּתוּתֻנִי, צִמְּתַתְנִי (leggere probabilmente צִמְּתוּנִי): senso inc. far tacere o annientare Sal 88,17; 119,139. †

hif: pf. הִצְמַתָּה; impf. אַ/תַּצְמִית, sf. יַצְמִיתֵם; imp. sf. הַצְמִיתֵם, pt. plur. sf. מַצְמִיתַי: *distruggere, annientare* Sal 18,41.

צְמִתֻת : ➛ צְמִיתֻת.

* צֵן : plur. צִנִּים e צִנּוֹת: ➛ HAL: il senso resta incerto per ognuna delle ricorrenze Am 4,2; Gb 5,5; Prv 22,5; Am 4,2 ? gancio, ? corda; Gb 5,5 (txt. inc.); Prv 22,5 ? spine, ? cesti. †

צִן : n. l.

* צֹנֶא : ➛ צֹנֶה.

צֹנֶה : sf. צֹנַאֲכֶם(!): *gregge* Nm 32,24; Sal 8,8. †

I * צִנָּה : cs צִנַּת: *freddo* (sost.) Prv 25,13. †

II צִנָּה : plur. צִנּוֹת: – 1. *grande scudo* (protezione di tutto il corpo) 1Cr 12,9; – 2. opera di assedio: *parafrecce* Ez 26,8.

צִנּוֹת : ➛ *צֵן.

* צָנוּעַ : plur. צְנוּעִים: *modesto* Prv 11,2. †

צָנוֹף : ➛ צָנִיף.

צִנּוֹר : plur. sf. צִנּוֹרֶיךָ: – 1. Sal 42,8 tradiz. flutti, onde; – 2. 2Sam 5,8: senso inc. ➛ HAL; alcuni pensano al canale che porta dalla sorgente di Ghicon a Gerusalemme (?!). †

צנח : **qal**: impf. וַתִּצְנַח: – 1. *scendere*: da una cavalcatura Gs 15,18; Gdc 1,14; – 2. *conficcare o conficcarsi* Gdc 4,21. †

צְנִ(י)נִ(י)ם : *spine* Nm 33,55; Gs 23,13. †

צָנִיף : plur. צְנִיפוֹת: *turbante* Is 3,23; 62,3 Q; Zc 3,5; Gb 29,14. †

* צְנִיפָה : ➛ צָנִיף.

* צָנֻם : plur. f. צְנֻמוֹת: *duro* (spiga) Gn 41,23. †

צְנָן : n. l.

צנע : **hif**: inf. ass. הַצְנֵעַ: senso inc. ➛ HAL; inf. di valore avverbiale: ~ in modo saggio, prudente, riflessivo Mic 6,8. †

I צנף : **qal**: impf. יִצְנֹף, sf. יִצְנָפְךָ; inf. ass. צָנוֹף: – 1. trans. c. 2 acc. *avvolgere* qlc. di qlcs. Is 22,18 (ma cf. II צנף); – 2. intrans. c. בְּ *avvolgersi* di qlcs. Lv 16,4. †

II צנף : ➛ HAL (cf. I צנף): pf. sf. יִצְנָפְךָ; inf. ass. צָנוֹף: lanciare, calciare con violenza Is 22,18. †

צְנֵפָה : Is 22,18: senso inc., sia "*avvolgimento*" ➛ I צנף, sia "*lancio*" (tiro) ➛ II צנף. †

צִנְצֶנֶת : senso inc.: recipiente: ? cesto, ? brocca Es 16,33. †

* צַנְתָּרוֹת : cs. צַנְתְּרוֹת: *condotto* (? tubo) Zc 4,12. †

צעד : **qal**: pf. צָעֲדָה (➛ comm.); impf. יִצְעַד, תִּצְעַד־; inf. sf. צַעְדְּךָ: *marciare, avanzare* Sal 68,8; Prv 7,8; Gn 49,22 c. עֲלֵי al di sopra, ma ➛ comm.;

hif: impf. sf. תַּצְעִידֵהוּ: *far marciare, far avanzare* Gb 18,14. †

צַעַד : sf. צַעֲדִי/דוֹ, plur. צְעָדִים, cs. צַעֲדֵי, sf. צְעָדַי/דָיו: – 1. *passo* 2Sam 6,13; c. ספר contare i suoi passi Gb 14,16, c. יטב hif. avere una bella andatura Prv 30,29; – 2. metaf. *condotta, esistenza* Ger 10,23.

צְעָדָה : plur. צְעָדוֹת: – 1. *passo* 2Sam 5,24; 1Cr 14,15; – 2. catenine (per i piedi), o braccialetti Is 3,20. †

צעה : **qal**: pt. צֹעֶה, f. צֹעָה, plur. צֹעִים: – 1. *piegarsi* Is 51,14; > – 2. *sdraiarsi, stendersi* Ger 2,20; – 3. (trans.) *inclinare, piegare* Ger 48,12;

pi: pf. sf. צִעֲהוּ; *versare*, al. *travasare* Ger 48,12. †

* צָעוֹר K : plur. sf. צְעוֹרֶיהָ, צְעוֹרֵיהֶם: *le persone piccole, i piccoli* Ger 14,3; 48,4, cf. צָעִיר. †

צָעִיף : sf. צְעִיפָהּ: *velo* Gn 24,65; 38,14.19. †

I צָעִיר : f. צְעִ(י)רָה, sf. צְעִירוֹ, plur. צְעִירִים, cs. צְעִירֵי, sf. צְעִירֶיהָ (Q), צְעוֹרֶיהָ (K): – 1. *piccolo, il minore* Gdc 6,15; Sal 119,141; > – 2. *giovane* Gn 19,31; – 3. Sal 68,28, ➛ HAL e comm.

II * צָעִיר : n. l.

צְעִירָה : sf. צְעִירָתוֹ: *giovinezza* Gn 43,33.

צען : **qal**: impf. יִצְעַן: ~ *caricare, imballare*: una tenda su una bestia da soma (dopo averla smontata) Is 33,20. †

צֹעַן : n. l.

צַעֲנַנִּים : n. l.

צַעֲצֻעִים : *metallo fuso* 2Cr 3,10. †

צעק : **qal**: pf. צָעַק, צָעַקְתִּי, צָעֲקוּ; impf. (וַ)יִּצְעַק, וַיִּצְעֲקוּ, אֶצְעָקָה; imp. צְעַק, צַעֲקִי, צְעַקְנָה; inf. ass. צָעֹק, cs. צְעוֹק e צַעֲקָה: – 1. *gridare* Is 42,2; – 2. *gridare* = chiamare in aiuto: ass. Dt 22,24, c. אֶל Es 15,25; Sal 107,6;

nif: impf. וַיִּצָּעֵק, וַיִּצָּעֲקוּ: *essere convocato* Gdc 10,17;

pi: pt. מְצַעֵק: *gridare* (in modo ripetuto) 2Re 2,12. †

hif: imp. וַיַּצְעֵק: *convocare* 1Sam 10,17. †

צְעָקָה : cs. צַעֲקַת, sf. צַעֲקָתוֹ/תָם: *grido*: ? di accusa Gn 18,21, grido di aiuto Es 11,6; קוֹל הַצְּעָקָה: *grido* 1Sam 4,14.

צער : **qal**: impf. יִצְעָרוּ; pt. plur. צֹעֲרִים: *essere piccolo, essere senza importanza* Ger 30,19; Zc 13,7; Gb 14,21. †

צֹעַר, צוֹעַר : n. l.

צפד : **qal**: pf. צָפַד *diventare rugoso*, raggrinzirsi Lam 4,8.

I **צפה** : **qal**: impf. יִצֶף, תִּצְפֶּינָה; pt. צֹ(ו)פֶה, plur. צֹפִים, sf. צֹפַיִךְ, צֹפָיו, f. צוֹפִיָּה, plur. צֹפוֹת: *spiare*: militare 2Re 9,17, profeta Is 52,8, Dio Sal 66,7 (c. בְּ), il malvagio Sal 37,32 (c. לְ);

pi: pf. צִפִּינוּ; impf. אֲצַפֶּה; imp. צַפֵּה, צַפִּי; pt. מְצַפֶּה, plur. sf. מְצַפַּיִךְ: *spiare*: ass. Na 2,2, c. אֶל Lam 4,17, c. בְּ Mic 7,7, c. לְ + inf. Ab 2,1.

II **צפה** : **qal**: inf. ass. צָפֹה: senso inc., ➛ HAL; tradiz. apparecchiare Is 21,5;

pi: pf. צִפָּה, צִפִּיתָ; impf. וַיְצַף, תְּצַפֶּה, sf. וַיְצַפֵּהוּ, וַיְצַפֵּם, תְּצַפֶּנּוּ: – 1. *ricoprire, placcare* d'oro: ass. Es 38,28, c. acc. 1Re 6,22, c. 2 acc. Es 25,11; – 2. Sal 5,4, ➛ comm.;

pu: pt. מְצֻפֶּה, plur. מְצֻפִּים: *essere ricoperto, placcato*: d'oro Es 26,32, d'argento Prv 26,23.

* **צָפָה** : sf. צָפָתֶךָ: *scolo* Ez 32,6. †

צְפוֹ, צְפִי : n. pop. e n. tr.

צִפּוּי : *placcaggio* Es 38,17.

I **צָפוֹן**: cs. צְפוֹן, loc. צָפֹ(ו)נָה: – 1. *Nord*: אֶרֶץ צָפוֹן Ger 3,18; > – 2. *vento del nord* Ct 4,16; – 3. cf. HAL: Zafon, montagna degli dei Sal 48,3.

II **צָפוֹן** : n. l.

צְפוֹן : Nm 26,15 n. pr. m. ➛ צִפְיוֹן.

I **צְפוֹנִי** : gntl. di I צָפוֹן.

II **צְפוֹנִי** : gntl. di צְפוֹן.

צָפוּעַ : K ➛ צָפִיעַ.

I **צִפּוֹר**, **צִפֹּר** : plur. צִפֳּרִים: – 1. *volatile* Gn 7,14; – 2. *uccello* Dt 14,11, קַן־צ׳ Dt 22,6, צ׳ שָׁמַיִם Sal 8,9; צ׳ per un sacrificio Lv 14,4.

II **צִפּוֹר**, **צִפֹּר** : n. pr. m.

צַפַּחַת : *brocca*: d'acqua per i viaggi 1Sam 26,11, d'olio 1Re 17,12.

צְפִי : ➛ צְפוֹ.

* **צְפִיָּה** : sf. צְפִיָּתֵנוּ: (luogo di) *guardia* Lam 4,17. †

צִפְיוֹן : n. pr. m. o n. tr.

צַפִּיחִת : sorta di *focaccia* Es 16,31. †

* **צָפִין** K : ➛ צפן qal pt. pass.

* **צָפִיעַ** : plur. cs. צְפִיעֵי Q, צְפוּעֵי K: *letame, escremento* Ez 4,15. †

צָפִיר : plur. cs. צְפִירֵי: *capro* Dn 8,5.

צְפִירָה, **צְפִרָה** : – 1. Is 28,5 *corona*; – 2. Ez 7,7.10 insp., ➛ comm. †

צָפִית : senso inc., צָפֹה הַצָּפִית ? allineare i tavoli, al. stendere dei cuscini Is 21,5. †

צפן : **qal**: pf. צָפַן, צָפַנְתִּי; impf. יִצְפֹּן, יִצְפְּנוּ, sf. יִצְפְּנֵנִי, תִּצְפְּנֵם, וַתִּצְפְּנֵהוּ e וַתִּצְפְּנוֹ; pt. plur. sf. צֹפְנֶיהָ, pass. צָפוּן, sf. צְפוּנְךָ Q, צְפִינְךָ K, plur. sf. צְפוּנָיו, צְפוּנֶיךָ, f. צְפוּנָה: – 1. *nascondere, dissimulare* Es 2,2;

– 2. *conservare, preservare* Prv 2,1; – 3. *tenere in riserva* Gb 21,19; – 4. intrans. *nascondersi* Prv 1,11;

nif: pf. נִצְפַּן, נִצְפְּנוּ: – 1. *essere nascosto*: c. מִן Gb 24,1, c. מִנֶּגֶד Ger 16,17; – 2. *essere tenuto in riserva, essere riservato* Gb 15,20. †

hif: impf. יַצְפִּינוּ K, sf. תַּצְפִּינֵנִי; inf. sf. הַצְפִּינוֹ: – 1. *tenere nascosto, nascondere* Es 2,3; – 2. *nascondersi* Sal 56,7 (K).

צְפַנְיָה : n. pr. m. *Sofonia*.

צְפַנְיָהוּ : n. pr. m.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ : n. pr. m.

צֶפַע : varietà di *vipera* Is 14,29. †

* צְפִעָה : plur. צְפִעוֹת: senso inc. ? germogli o foglie Is 22,24. †

צִפְעֹנִי : plur. צִפְעֹנִים: varietà di *vipera* Is 11,8.

צפף : **pilp**: impf. אֲ/תְּצַפְצֵף; pt. מְצַפְצֵף, plur. מְצַפְצְפִים: – 1. *pigolare* Is 10,14; – 2. *sussurrare, mormorare* Is 29,4.

צַפְצָפָה : senso inc. ? salice Ez 17,5. †

צפר : **qal**: impf. יִצְפֹּר: senso inc., tradiz. ~ andarsene Gdc 7,3. †

צְפִרָה : ➛ צְפִירָה.

צְפַרְדֵּעַ : plur. צְפַרְדְּעִים: *rana* Es 7,27.

צִפֹּרָה : n. pr. f.

צִפֹּרֶן : plur. sf. צִפָּרְנֶיהָ: – 1. *unghia* Dt 21,12; – 2. *punta*: per incidere o scrivere Ger 17,1. †

צֶפֶת : *capitello* 2Cr 3,15. †

צְפַת : n. l.

צְפָתָה : n. l.

צָקוֹן : ➛ צוק.

צִקְלַג : n. l.

* צִקְלוֹן : sf. צִקְלֹנוֹ: senso inc. ➛ HAL e comm. 2Re 4,42. †

I צַר : – 1. *angusto, piccolo*: luogo 2Re 6,1, forza Prv 24,10; Is 5,30 ➛ comm.; – 2. sost. lett. *angoscia*: luogo, tempo angusto Sal 4,2, לֶחֶם צַר il pane che si mangia nell'angoscia Is 30,20, צַר רוּחַ lett. angoscia dello spirito Gb 7,11.

II צַר : sf. צָרִי, plur. צָרִים, cs. צָרֵי, sf. צָרַי/רָי, צָרֶיךָ, צָרֵימוֹ, צָרֵיהֶם: *avversario, nemico*: personale Gb 6,23, nazionale Dt 33,7, di Dio Is 1,24.

צֵר : Gs 19,35: txt. inc. ? n. l.

צֹר : ➛ I צוּר.

I צֹר : *selce* Es 4,25; Ez 3,9.

II צֹר : n. l. *Tiro*.

צרב : **nif**: pf. נִצְרְבוּ: *essere bruciato* Ez 21,3. †

צָרֶבֶת, צָרֶבֶת : *cicatrice* Lv 13,23.28; Prv 16,27. †

צְרֵדָה : n. l.

I צָרָה : cs. צָרַת, sf. צָרָתִי, צָרָתֵנוּ, צָרַתְכֶם, plur. צָרוֹת, sf. צָרוֹתֵיכֶם, צָרוֹתָיו: *angoscia, sconforto, sventura*

Gn 42,21; Ger 6,24; Sal 22,12; פָּדָה מִכָּל־צ׳ 1Re 1,29, יוֹם צ׳ Prv 24,10.

II **צָרָה** : ➛ HAL; sf. צָרָתָהּ: – 1. *ostilità* > nemico Sal 54,9 (al. ➛ I צָרָה); > – 2. l' "altra d." di un u., cioè la *rivale* 1Sam 1,6.

צְרוּיָה : n. pr. f.

צְרוּעָה : n. pr. f.

I **צְרוֹר** : – 1. *sacco, borsa*: per il denaro Ag 1,6, per la mirra Ct 1,13; – 2. צְרוֹר הַחַיִּים il sacchetto dei vivi ➛ comm. 1Sam 25,29.

II **צְרוֹר** : *sasso, pietra* 2Sam 17,13; Am 9,9. †

III **צְרוֹר** : n. pr. m.

צרח : **qal**: pt. צֹרֵחַ: *gridare*: aiuto Sof 1,14. †

hif: impf. יַצְרִיחַ: *emettere il grido di* guerra Is 42,13. †

צְרִי : n. pr. m.

צֹרִי : gntl. di II צֹר, *abitante di Tiro.*

צְרִי : senso inc. ? resina (odorifera) Gn 37,25.

צְרֵיָה : n. pr. f.

צְרִיחַ : – 1. *grotta* Gdc 9,46.49; – 2. *grotta* (HAL tomba funeraria) 1Sam 13,6. †

* **צֹרֶךְ** : sf. צָרְכֶּךָ: *bisogno* 2Cr 2,15. †

צרע : **qal**: pt. pass. צָרוּעַ: affetto dalla "lebbra" (➛ צָרַעַת) Lv 13,44;

pu: pt. מְצֹ(ו)רָע, f. מְצֹרַעַת: affetto dalla "lebbra" (➛ צָרַעַת) 2Re 5,1.

צִרְעָה : senso inc. calabrone (al. terrore, scoraggiamento) Es 23,28; Dt 7,20; Gs 24,12. †

צָרְעָה : n. l.

צָרְעִי : gntl. di צָרְעָה.

צָרַעַת : sf. צָרַעְתּוֹ: – 1. tradiz. lebbra, di fatto una *malattia della pelle* indeterminata Lv 13,2; – 2. per estensione deterioramento di un muro Lv 14,34, di una stoffa Lv 13,47 o di un pezzo di cuoio Lv 13,49.

צָרְעָתִי : gntl. di צָרְעָה.

צרף : **qal**: pf. צָרַף, sf. צְרַפְתִּיךָ, צְרַפְתַּנִי, צְרָפָתְהוּ, צְרַפְתִּים; impf. אֶצְרֹף, sf. אֶצְרְפֵנּוּ; imp. צְרוֹפָה K, צָרְפָה Q; inf. ass. צָרוֹף, cs. צְרֹ(ו)ף, צְרָף־; pt. צֹ(ו)רֵף, sf. צוֹרְפָם, plur. צֹ(ו)רְפִים, pass. צָרוּף, f. צְרוּפָה: – 1. *fondere*: metallo > pt. fonditore Is 40,19; > – 2. *purificare*: metallo Sal 12,7, metaf. Is 48,10; > – 3. scegliere Gdc 7,4;

nif: impf. יִצָּרְפוּ: essere fuso > *essere purificato* Dn 12,10. †

pi: pt. מְצָרֵף: *fondere* > *purificare* Ml 3,2s. †

צֹרְפִי : gntl. di צֹרֵף: *fonditore* Ne 3,31. †

צָרְפַת : n. l. *Zarepta.*

I **צרר** : **qal I** trans.: pf. צָרַר; ? imp. צוֹר (cf. I צור inf.); inf. cs. צְרוֹר; pt. צֹרֵר, pass. צָרוּר, f. צְרוּרָה, plur. צְרֻרוֹת: – 1. *avvolgere, imballare* > messo da parte Os 13,12, נֶפֶשׁ 1Sam 25,29; – 2. *sequestrare* 2Sam 20,3.

qal II intrans.: pf. צַר, צָרָה: impf. יֵצַר, (וַ)יֵּצֶר, וַתֵּצֶר: *essere stretto, essere piccolo*: spazio Is 49,19,

coperta Is 28,20, passo Gb 18,7; – 2. *essere stretto*: militarmente Gdc 2,15; 1Sam 13,6; – 3. *essere angosciato, essere inquieto, essere afflitto* Gdc 2,15; 2Sam 1,26; Sal 66,14;

pu: pt. plur. מְצֹרָרִים: *essere rappezzato* Gs 9,4. †

hif: pf. הֵצַר, הֲצֵרֹתִי; impf. יָצַר־, וַיָּצַר, וַיָּצֵרוּ; inf. הָצֵר; pt. f. מְצֵרָה: mettere alle strette > – 1. *provocare angoscia* Sof 1,17; > – 2. *assediare* Dt 28,52; 2Cr 28,22; – 3. *essere in travaglio*: partoriente Ger 48,41.

II **צרר** : **qal**: pf. צָרֲרוּ, sf. צְרָרוּנִי; impf. יָצֹר; inf. ass. צָרוֹר, cs. צְרֹר; pt. צֹרֵר, sf. צוֹרְרִי, plur. cs. צֹרְרֵי, sf. צֹ(ו)רְרֶיךָ, צֹ(ו)רְרַי: – 1. *attaccare, essere ostile* Nm 10,9; pt. צֹרֵר = avversario Es 23,22; Sal 7,5; – 2. *opprimere* Am 5,12.

III **צרר** : ➛ HAL; dare lo statuto di seconda sposa (al. rivaleggiare) Lv 18,18. †

צְרֹר : ➛ I צְרוֹר.

צֶרֶת : n. pr. m.

צֶרֶת הַשַּׁחַר : n. l.

צָרְתָן : n. l.

ק

* קֵא : sf. קֵאוֹ: *vomito* Prv 26,11.

קָאָת, קָאַת : cs. קְאַת: ? varietà di gufo Lv 11,18.

קַב : misura di capacità, circa 2 litri 2Re 6,25. †

קבב: **qal**: pf. sf. קַבֹּה, קַבֹּתוֹ; impf. אֶקֹּב, וְאֶקּוֹב, sf. יִקְּבֻהוּ, תִּקֳּבֶנּוּ; imp. קָבָה־, sf. קָבְנוֹ (= *קָבֶנּוּ); inf. קֹב: *maledire, "esecrare"* (in una prospettiva più o meno magica) Nm 22,11; Gb 3,8.

קֵבָה : – 1. *pancia* Dt 18,3; – 2. Nm 25,8aβ sf. קֳבָתָהּ: txt. inc. ? ventre ➛ קֵבָה. †

קֻבָּה : Nm 25,8aα, senso inc. ? tenda ➛ HAL. †

* קִבּוּץ : plur. sf. קִבּוּצַיִךְ: senso inc. ~ accozzaglia di idoli Is 57,13. †

קְבוּרָה : cs. קְבֻרַת, קְבוּרַת, sf. קְבֻרָתוֹ: – 1. *tomba, sepolcro* 2Re 9,28; – 2. *sepoltura*: di un asino Ger 22,19.

קבל : **pi**: pf. קִבֵּל, קִבְּלוּ; impf. וַיְקַבְּלוּ, sf. וַיְקַבְּלֵם; imp. קַבֵּל, קַבֶּל־: – 1. *accettare*: ass. Est 4,4, c. acc. Prv 19,20; – 2. *accogliere*: qlc. 1Cr 12,19;

hif: pt. plur. f. מַקְבִּילֹת: c. אֶל ~ allacciarsi Es 26,5; 36,12. †

* קֹבֶל : sf. קָבְלוֹ: ? ariete (arma d'assedio) Ez 26,9; 2Re 15,10 קָבָל txt. inc. ➛ comm. e HAL.

קבע : **qal**: pf. קָבַע, sf. קְבַעֲנוּךָ; impf. יִקְבַּע; pt. plur. קֹבְעִים, sf. קֹבְעֵיהֶם: senso inc. (cf. HAL): depredare, rapire Prv 22,23; – 2. rapire o frodare Ml 3,8.9. †

* קֻבַּעַת : coppa Is 51,17.22. †

קבץ : **qal**: pf. קָבַץ; impf. וַיִּקְבֹּץ־, יִקְבֹּץ, אֶקְבְּצָה, יִקְבְּצוּ, sf. יִקְבְּצֵנוּ, אֶקְבְּצֵם; imp. קְבֹץ, קִבְצוּ; inf. sf. קָבְצִי; pt. קֹבֵץ, pass. plur. קְבוּצִים: *raccogliere*: un esercito 1Sam 28,1, denaro 2Cr 24,5, male Sal 41,7 (c. לְ), Israele 1Re 18,19 (c. אֶל);

nif: pf. נִקְבְּצוּ; impf. תִּקָּבֵץ, תִּקָּבְצוּ; imp. הִקָּבְצוּ; inf. cs. הִקָּבֵץ; pt. plur. נִקְבָּצִים, sf. נִקְבָּצָיו: – 1. *raccogliersi*: c. אֶל contro Gs 10,6, c. אֶל verso Esd 10,1, c. acc. loc. (= a) Esd 10,7; – 2. *essere raccolto*: c. אֶל Gs 10,6, c. עַל Is 56,8b, c. לְ Is 60,7; נִקְבָּצָיו coloro che sono raccolti presso di lui Is 56,8b;

pi: pf. קִבַּצְתִּי, קִבְּצָה, sf. קִבַּצְךָ, קִבְּצָם; impf. יְקַבֵּץ, אֲקַבְּצָה, sf. אֲקַבֶּצְךָ, יְקַבְּצֵנוּ, יְקַבֶּצְךָ; imp. sf. קַבְּצֵנוּ; inf. ass. e cs. קַבֵּץ, sf. קַבְּצִי; pt. מְקַבֵּץ, sf. מְקַבְּצָיו: *raccogliere*: persone Ez 11,17, popoli Is 66,18, acqua Is 22,9;

pu: pt. f. מְקֻבֶּצֶת: *essere raccolto* Ez 38,8. †

hitp: pf. הִתְקַבְּצוּ; impf. (וַ)יִּתְקַבְּצוּ: *raccogliersi* 1Sam 7,7.

קַבְצְאֵל n. l.

*** קְבֻצָה** : cs. קְבֻצַת: *raccolta* Ez 22,20. †

קִבְצַיִם : n. l.

קבר : **qal**: pf. קָבַר, קָבַרְתִּי, קָבְרוּ, sf. קְבַרְתַּנִי, קְבַרְתּוֹ, קְבָרוּם; impf. וַיִּקְבֹּר, אֶקְבְּרָה, sf. תִּקְבְּרֵנִי, תִּקְבְּרֻנוּ, וַיִּקְבְּרֻהוּ, וָאֶקְבְּרֶהָ; imp. קְבֹר, קִבְרוּ, sf. קִבְרוּהָ; inf. ass. קָבוֹר, cs. קְבֹ(וֹ)ר, sf. קָבְרוֹ; pt. קֹ(וֹ)בֵר, plur. קֹבְרִים, pass. קָבוּר, plur. קְבֻרִים: *seppellire*: – 1. ass. 2Re 9,10, c. acc. pers. Gn 23,4; – 2. con indicazione di luogo: c. acc. loc. בֵּיתוֹ 2Cr 33,20, c. אֶל Gn 23,19, c. אֶל אֲבֹתָיו Gn 49,29, c. עִם אֲבֹ׳ 2Re 12,22, c. בְּ 2Sam 2,32;

nif: impf. (וַ)יִּקָּבֵר, אֶקָּבֵר: *essere sepolto*: c. בְּ Gdc 8,32, c. עִם־אֲבוֹתָיו 1Re 14,31;

pi: impf. sf. תְּקַבְּרֵם; inf. cs. לְקַבֵּר; pt. מְקַבֵּר, plur. מְקַבְּרִים: *seppellire* (in massa, con sfumatura di disprezzo) Ez 39,14;

pu: pf. קֻבַּר: *essere sepolto* Gn 25,10. †

קֶ֫בֶר : sf. קִבְרִי/רוֹ, plur. 1) קְבָרִים, cs. קִבְרֵי, sf. קִבְרֵיהֶם; 2) קְבָרוֹת, cs. קִבְרוֹת, sf. קִבְרוֹתָיו: – 1. *tomba, sepolcro* 1Re 14,13, קֶ׳ בְּנֵי הָעָם tombe (popolari) 2Re 23,6, קֶ׳ אֲבֹתֶיךָ 1Re 13,22, קֶ׳ c. חצב sepolcro scavato nella roccia Is 22,16; – 2. קְבָרוֹת plur. di forma f. = probabilmente tombe individuali Ez 32,22; – 3. metaf. קֶ׳ = la dimora dei morti Sal 88,12.

קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה n. l.

קדד : **qal**: impf. וַיִּקֹּד, וַיִּקְּדוּ: *inchinarsi*: ass. Gn 43,28, c. לְ (לַמֶּלֶךְ) 1Re 1,16, c. אַרְצָה Es 34,8.

קִדָּה : *cassia* (pianta aromatica) Es 30,24; Ez 27,19. †

קְדוּמִים : txt. e senso inc. ➛ HAL; נַחַל קְ׳ tradiz. il torrente antico Gdc 5,21.

קָדֹשׁ, קָדוֹשׁ : cs. קְדֹ(וֹ)שׁ, sf. קְדֹשׁוֹ, קְדוֹשְׁכֶם, plur. קְדֹ(וֹ)שִׁים, sf. קְדֹשָׁיו: *santo*: – 1. Dio: Is 6,3 (trisaghion), קְדֹשִׁי Ab 1,12, קְ׳ יִשְׂרָאֵל Is 1,4, nome di יהוה Is 57,15; – 2. קְדוֹשִׁים *esseri celesti* Zc 14,5; – 3. uomini: Israele = עַם קָ׳ Dt 7,6 cf. Dt 33,3, Aronne Sal 106,16, sacerdoti Lv 21,7; – 4. altri: Gerusalemme Qo 8,10, accampamento di Israele Dt 23,15, luogo Es 29,31, acqua Nm 5,17.

קדח: **qal**: pf. קָדְחָה, קְדַחְתֶּם; inf. cs. קְדֹחַ; pt. plur. cs. קֹדְחֵי: – 1. *accendersi* Dt 32,22; – 2. *accendere* Ger 17,4.

קַדַּחַת : *infiammazione, febbre* Lv 26,16; Dt 28,22. †

קָדִים : acc. loc. קָדִ(י)מָה: l'est: קָדִימָה in direzione dell'est Ez 11,1, = דֶּרֶךְ הַקָּדִים Ez 40,10, = לַקָּדִים Ez 41,14; רוּחַ־קָ׳ Es 10,13, יוֹם קָ׳ giorno del vento dell'est Is 27,8, שַׁעַר הַקָּ׳ Ez 40,44.

קדם : **pi**: pf. קִדַּמְתִּי, קִדְּמוּ, sf. קִדְּמוּנִי; impf. אֲקַדֵּם, יְקַדְּמוּ, נְקַדְּמָה, sf. יְקַדְּמֵנִי, תְּקַדְּמֶנּוּ, יְקַדְּמוּנִי; imp. קַדְּמָה: – 1. incontrare, essere davanti a qlc. (con ostilità): c. acc. 2Sam 22,6, c. 2 acc. 2Re 19,32, cf. קְ׳ פָּנִים affrontare, far fronte (ass.) Sal 17,13; – 2. *essere davanti a* qlc. (con benevolenza) = *accogliere*: c. acc. Gb 3,12, c. acc. pers. + בְּ cosa, accogliere qlc. con Dt 23,5;

hif: pf. sf. הִקְדִּימַנִי; impf. תַּקְדִּים: Gb 41,3 e Am 9,10: nei due casi, senso inc. ➛ HAL e comm.

קֶדֶם : plur. cs. קַדְמֵי: – 1. in senzo spaziale: a) *davanti* Sal 139,5; b) *all'est* (c. הָלַךְ) Gb 23,8; בְּנֵי־ק׳ lett. "i figli dell'oriente", cioè i predatori venuti dall'est Gdc 6,3; הַר הַקּ׳ Gn 10,30, מִקֶּדֶם a est Gn 2,8, מִקֶּדֶם לְ a est di Gn 3,24; – 2. in senso temp.: *un tempo, nei tempi antichi* Sal 74,2; מִימֵי־קֶדֶם dai tempi (giorni) antichi Lam 2,17, כִּימֵי קֶ׳ Is 51,9, אֱלֹהֵי קֶ׳ Dt 33,27, מִקַּדְמֵי־אָרֶץ dall'origine della terra Prv 8,23.

* **קֵדֶם** : acc. loc. קֵדְמָה: *all'est* Nm 2,3; פְּאַת קֵדְמָה lato est Es 27,13.

* **קַדְמָה** : cs. קַדְמַת, sf. קַדְמָתָהּ, קַדְמַתְכֶן, plur. sf. קַדְמוֹתֵיכֶם: – 1. *antichità, origine* Is 23,7; – 2. *stato anteriore* Ez 16,55; – 3. ? prima (che) Sal 129,6.

* **קִדְמָה** : cs. קִדְמַת: *a oriente di,* di fronte a Gn 2,14; 1Sam 13,5.

I **קֵדְמָה** : ➛ *קֵדֶם.

II **קֵדְמָה** : n. pr. m.

* **קַדְמוֹן** : f. קַדְמוֹנָה: *orientale* Ez 47,8. †

קַדְמוֹנִי : ➛ קַדְמֹנִי.

קַדְמִיאֵל: n. pr. m.

I **קַדְמֹנִי** : plur. קַדְמ(וֹ)נִים, f. plur. קַדְמֹנִיּוֹת: – 1. spaziale: *orientale*: הַיָּם הַקּ׳ il mare orientale = il mar Morto Ez 47,18; קַדְמֹנִים gli Orientali Gb 18,20; – 2. temp.: *di un tempo*: יָמִים קַ׳ Ez 38,17, מְשַׁל הַקּ׳ proverbio di un tempo, al. proverbio degli antichi (coll.) 1Sam 24,14.

II **קַדְמֹנִי** : n. pop. (= gli Orientali).

קָדְקֹד : sf. קָדְקֳדוֹ, קָדְקֳדֶךָ *cranio* Gb 2,7.

קדר : **qal**: pf. קָדַר, קָדַרְתִּי, קָדְרוּ; pt. קֹדֵר, plur. קֹדְרִים: – 1. *oscurarsi, offuscarsi*: cielo Ger 4,28, l'acqua del torrente Gb 6,16; – 2. *essere in tenuta di lutto* Sal 35,14; Gb 5,11;

hif: pf. הִקְדַּרְתִּי; impf. וָאַקְדִּיר, sf. אַקְדִּירֵם: – 1. c. acc. *oscurare*: le stelle Ez 32,7s; – 2. metaf. c. acc. *far vestire a lutto* (il Libano) Ez 31,15. †

hitp: pf. הִתְקַדְּרוּ: *oscurarsi, offuscarsi* 1Re 18,45. †

קֵדָר : n. tr. > n. pr. m.

קִדְרוֹן : n. fiu. *Cedron.*

קַדְרוּת : *oscurità* Is 50,3. †

קְדֹרַנִּית : ~ *lutto* Ml 3,14. †

קדשׁ (per le parole della radice קדשׁ vedi le teol. bibl.) : **qal**: pf. קָדַשׁ, קָדֵשׁוּ, sf. קְדַשְׁתִּיךָ; impf. יִקְדַּשׁ, וַיִּקְדְּשׁוּ: *essere santo, essere messo da parte, essere consacrato*: ciò che tocca l'altare Es 29,37, il sacerdote Es 29,21, i guerrieri 1Sam 21,6 (➛ comm.);

nif: pf. נִקְדַּשׁ, נִקְדַּשְׁתִּי; impf. וַיִּקָּדֵשׁ, אֶקָּדֵשׁ; inf. sf. הִקָּדְשִׁי: – 1. *manifestare la propria santità, essere riconosciuto come santo*: Dio Ez 20,41 (cf. TOB Mt 6,9); – 2. *essere consacrato*: un luogo Es 29,43;

pi: pf. קִדַּשׁ, קִדַּשְׁתֶּם, sf. קִדְּשׁוֹ, קִדַּשְׁתּוֹ, קִדְּשׁוּהוּ; impf. וַיְקַדֵּשׁ, אֲקַדֵּשׁ, sf. וַיְקַדְּשֵׁהוּ; imp. קַדֵּשׁ, קַדֶּשׁ־, קַדְּשׁוּ; inf.

cs. קַדֵּשׁ; pt. מְקַדֵּשׁ, sf. מְקַדְּשׁוֹ, מְקַדִּשְׁכֶם, plur. sf. מְקַדְּשֵׁיהֶם: *consacrare, considerare santo, dichiarare santo, mettere da parte*: – 1. u. come sogg.: oggetto a) un luogo: Sinai Es 19,23; b) una cosa: la tenda del convegno Es 40,9, altare Lv 16,19, porta di Gerusalemme Ne 3,1; c) delle persone: sacerdote Lv 21,8, famiglia Gb 1,5, guerrieri Gl 4,9; d) יהוה Dt 32,51, il suo nome Ez 36,23; – 2. Dio come sogg.: oggetto Israele Lv 20,8; – 3. una cosa come sogg.: oggetto: delle persone Ez 44,19;

pu: pt. מְקֻדָּשׁ, plur. מְקֻדָּשִׁים, sf. מְקֻדָּשַׁי: *essere consacrato, essere santo*: sacerdoti 2Cr 26,18, feste Esd 3,5, guerrieri Is 13,3;

hif: pf. הִקְדִּישׁ, הִקְדַּשְׁתִּי, sf. הִקְדַּשְׁתִּיךָ; impf. יַקְדִּ(י)שׁ, (וַ)יַּקְדִּ(י)שׁוּ; imp. sf. הַקְדִּישֵׁם; inf. ass. הַקְדֵּשׁ, cs. הַקְדִּישׁ, sf. הַקְדִּישֵׁנִי; pt. מַקְדִּישׁ, plur. מַקְדִּישִׁים: – 1. u. come sogg.: a) *consacrare, dichiarare santo*: il tempio 1Re 9,3, un luogo Gs 20,7, un accampamento Lv 27,17, del denaro Gdc 17,3; > b) *fare delle offerte* Ne 12,47; c) *mostrare, considerare, trattare come santo*: ogg. Dio Nm 20,12; Is 29,23; – 2. Dio come sogg.: *consacrare*: il tempio 1Re 9,7, i primogeniti Nm 3,13;

hitp: pf. הִתְקַדֵּשׁ־, הִתְקַדִּשְׁתִּי/תֶם; impf. (וַ)יִּתְקַדְּשׁוּ; imp. הִתְקַדְּשׁוּ; inf. cs. הִתְקַדֵּשׁ; pt. sg. f. מִתְקַדֶּשֶׁת, plur. m. מִתְקַדְּשִׁים: – 1. *santificarsi* per compiere i riti di consacrazione Gs 3,5, o per prepararsi a un atto liturgico 1Sam 16,5; – 2. *santificarsi* = mantenersi in stato di santità (rituale) Lv 11,44; – 3. *essere celebrato*: festa Is 30, 29; – 4. *manifestare la propria santità*: Dio Ez 38,23.

I קָדֵשׁ : f. קְדֵשָׁה, plur. m. קְדֵשִׁים, f. קְדֵשׁוֹת : *prostituto(a) sacro(a)* 1Re 15,12; Os 4,14.

II קָדֵשׁ : n. l.

קֶדֶשׁ : n. l.

קֹדֶשׁ, קוֹדֶשׁ : sf. קָדְשִׁי, קָדְשְׁךָ, plur. קֳדָשִׁים e קָדָשִׁים (pronunciare qŏd-), cs. קָדְשֵׁי, sf. קֳדָשַׁי, קָדְשֵׁיכֶם, ➛ teol. bibl.: tradiz. *santità, il sacro*, concetto che si applica a una serie di soggetti: a) luoghi: אַדְמַת קֹדֶשׁ Es 3,5, tempio (בַּיִת) 2Cr 8,11, Gerusalemme Gl 4,17, הַר Is 27,13, cortile dei sacerdoti Ez 42,14; b) oggetti: offerte e sacrifici Lv 21,22, לֶחֶם 1Sam 21,5, bottino Gs 6,19, qualunque cosa: כָּל־קֹ׳ Lv 12,4; c) persone: sacerdoti Nm 6,20, Israele è קֹ׳ לַיהוה Ger 2,3; d) tempi: sabato Es 16,23, il giubileo Lv 25,12; e) Dio (יהוה, אֱלֹהִים) e ciò che gli appartiene: שֵׁם Am 2,7; Sal 33,21, braccio Is 52,10, רוּחַ Sal 51,13, arca 2Cr 35,3, הֵיכָל Mic 1,2, הַר Ez 28,14, יוֹם Is 58,13; f) plur. קֳדָשִׁים: cose sante > *offerte* Lv 21,22; Nm 5,9, קֹ׳ יהוה Lv 5,15; g) קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים, הַקֹּ׳ קֹ׳: *cosa santissima, sacrosanta*: אֹהֶל מוֹעֵד Nm 4,4; = il tempio stesso Dn 9,24, offerte Nm 18,9, altare Es 29, 37.

קהה : **qal**: impf. תִּקְהֶינָה: *essere cariato*: denti Ger 31,29s; Ez 18,2. †

pi: pf. קֵהָה: *essere smussato*: ferro Qo 10,10.

קהל : **nif**: נִקְהֲלוּ; impf. וַיִּקָּהֲלוּ, וַיִּקָּהֵל; inf. cs. הִקָּהֵל; pt. plur. נִקְהָלִים: *radunarsi, riunirsi*: ass. Est 8,11; c. אֶל + pers. Ger 26,9, c. עַל + pers. Ez 38,7, c. בְּ + loc. Ger 26,9, c. לְ + loc. 2Cr 20,26, c. acc. loc. Gs 22,12;

hif: pf. הִקְהִילוּ, הִקְהַלְתָּ; impf. וַיַּקְהִלוּ, יַקְהֵ(י)ל; imp. הַקְהֶל־, הַקְהֵל; inf. cs. הַקְהִיל: *radunare, convocare*: c. acc. כָּל־יִשְׂרָאֵל 1Cr 13,5, כָּל־בֵּית יְהוּדָה 1Re 12,21, הַקָּהָל Nm 10,7.

קָהָל : cs. קְהַל, sf. קְהָלְךָ, קְהַלְכֶם: – 1. *assemblea*: di Israele קְהַל יִשְׂרָ׳ 1Re 8,14, קְהַל עַם הָאֱלֹהִים Gdc 20,2, קְהַל יהוה Nm 16,3; assemblea convocata per cose generiche 1Re 12,3, per la guerra santa Gdc 20,2, per una cerimonia Gl 2,16; קְהַל גּוֹיִם assemblea di nazioni (= delle tribù di Isr.) Gn 35,11; – 2. assemblea: degli esseri celesti Sal 89,6.

קְהִלָּה : cs. קְהִלַּת: *assemblea* Dt 33,4; Ne 5,7. †

קֹהֶלֶת senso e traduzione inc., tradiz. *Ecclesiaste*, ➛ comm. Qo 1,1.

קְהֵלָתָה : n. l.

קְהָת e קֳהָת : n. pr. m.

קְהָתִי e קֳהָתִי : gntl. di קְהָת o קֳהָת.

I קַו, קָו, קְוֵה K : – 1. *corda per misurare* Zc 1,16; – 2. Sal 19,5 קַוָּם: ➛ HAL e comm.

II קַו, קָו : קַו־קָו: onomatopea destinata a imitare il linguaggio incomprensibile di Kush (al. forza) Is 18,2.7. †

III קַו, קָו : Is 28,10.13: senso inc. ➛ comm.

קוֹבַע: (➛ כּוֹבַע) *elmo* 1Sam 17,38; Ez 23,24. †

קוֹדֶשׁ : ➛ קֹדֶשׁ.

I קוה : **qal**: pt. plur. cs. קֹוֵי, sf. קֹוַי, קֹוֶיךָ, קֹוָו (= קֹוָיו): c. acc. sperare in qlc. Is 40,31; Sal 25,3;

pi: pf. קִוְּתָה, קִוִּיתִי e קִוִּתִי, קִוִּיתֶם, sf. קִוִּיתִיךָ, קִוִּינֻהוּ; impf. יְקַוּוּ, אֲקַוֶּה, (וְ)יְקַו, יְקַוֶּה; imp. קַוֵּה; inf. ass. קַוֹּה, cs. קַוֵּה: *attendere*: ass. Sal 130,5, c. acc.: יהוה Sal 130,5, c. אֶל Is 51,5, c. לְ Ger 8,15, c. לְ + inf. Sal 119,95.

II קוה : **nif**: pf. נִקְווּ (Ger 3,17, secondo BHS); impf. יִקָּווּ: *raccogliersi*: c. אֶל Gn 1,9; Ger 3,17. †

* קָוֶה : cs. קְוֵה K (= I קַו) 1Re 7,23; Ger 31,39; Zc 1,16. †

קֹוֶה : n. terr.

קוֹחַ : Is 61,1 ➛ פְּקַח־קוֹחַ.

קוט : **qal**: impf. ? יָקוֹט Gb 8,14, ➛ comm., אָקוּט: c. בְּ *essere disgustato* di Sal 95,10. †

nif: נָקֹטָּה(!), נָקֹטוּ(!), נְקֹטֹּתֶם: *essere disgustato* (di, con diverse prep.) Ez 6,9;

hitpo: impf. אֶתְקוֹטָטָה, וָאֶתְקוֹטָט *essere disgustato* Sal 119,158 (➛ anche comm.).

קוֹל : sf. קוֹלִי, קוֹלְךָ, קוֹלָם, plur. קוֹלוֹת: – 1. *voce*: umana Ct 2,8, di יהוה Es 15,26, del leone Am 3,4; – 2. *rumore*: tuono Es 19,16, pioggia 1Re 18,41, acque Sal 93,4, passo 1Re 14,6; – 3. *suono* (sonorità): tromba 2Sam 6,15; – 4. *proclama* Esd 1,1; – 5. inter. “ascoltate!” Is 40,3.6.

קוֹלָיָה : n. pr. m.

קום : **qal**: pf. קָם, קָאם, קָמָה, קַמְתִּי, קָמוּ, קַמְתֶּם; impf. יָקוּם, יָקֻם, וַיָּקָם, אָקוּמָה, יְקוּמוּן, נָקוּם; imp. קוּם, קֻם, קוּמִי, קוּמָה; inf. ass. קוֹם, cs. קוּם, sf. קוּמִי, קוּמֶךָ, קוּמוֹ, קוּמָהּ; pt. f. קָמָה, m. plur. קָמִים, קוֹמִים, sf. קָמַי, קָמֶיךָ, קָמָיו, קָמֵיהֶם: – 1. lett. *alzarsi*, ma spesso קום

esprime semplicemente l'inizio di un movimento, di un'azione: קוּם לֵךְ lett. alzati, va, = mettiti in cammino Gn 28,2; וַיָּקָם... לֵאמֹר lett. si alzò... per dire = si mise a parlare Gdc 20,8; – 2. *alzarsi*: dopo il sonno 1Sam 3,6, dopo un tempo di immobilità Gn 21,18, dopo un atto di umiliazione Esd 9,5; – 3. *drizzarsi* (contro): c. אֶל Gn 4,8, c. בְּ Gb 16,8, c. עַל Dt 22,26, c. עִם Sal 94,16; – 4. *apparire, essere, diventare*: giudice Gdc 5,7, profeta Dt 13,2, re Es 1,8; – 5. *reggere*, resistere (cf. עמד): popolo Gs 7,12, casa Gb 8,15; – 6. *essere valido, essere valevole*: voto Nm 30,5; – 7. (parlando di יהוה) *alzarsi* ~ intervenire Is 2,19; Sal 3,8;

pi: pf. קִיַּם, קִיְּמוּ; impf. וַאֲקַיֵּמָה; imp. sf. קַיְּמֵנִי; inf. cs. לְקַיֵּם: – 1. *rialzare*: qlc. Sal 119,28; – 2. *confermare*: una parola Ez 13,6; – 3. c. acc. + עַל *istituire* Est 9,31;

hif: pf. הֵקִים, הֲקִי(ו)מֹ(ו)תִי, הֵקִימוּ, הֲקִמֹנוּ, sf. הֲקִמֹתוֹ; impf. יָקִים, יָקֵם, וַיָּקֶם, וַיָּקִימוּ, יְקִימוּן, תָּקִימוּ, תְּקִימֶנָה(!), sf. וַיְקִימֶהָ, יְקִימֶנּוּ, יְקִי(ו)מֵנִי; imp. הָקֵם, הָקִימוּ, sf. הֲקִימֵנִי; inf. ass. הָקֵם, cs. הָקִים, sf. הֲקִימוֹ; pt. מֵקִים, sf. מְקִימִי: – 1. *obbligare qlc. ad alzarsi* Is 14,9; – 2. *innalzare*: stele Gs 4,9, altare 2Sam 24,18; – 3. *rialzare*: rovine Am 9,11, popolo Is 49,6; – 4. *istituire, stabilire*: a) uomini: popolo Dt 29,12, giudice Gdc 2,16, re Ger 30,9, profeta Dt 18,15; b) cose e istituzioni: legge Sal 78,5, alleanza Gn 6,18, trono 2Cr 7,18; – 5. *mettere in esecuzione, eseguire*: decreto 1Sam 3,12, parola Is 44,26; – 6. *far alzare* > far intervenire Am 6,14;

hof: pf. הֻקַם, הוּקַם: – 1. *essere eretto* Es 40,17; – 2. *essere innalzato* (di rango) 2Sam 23,1; – 3. *essere rispettato*: ordine Ger 35,14;

po: impf. יְקוֹמֵם, יְקוֹמֵמוּ: *rialzare*: rovine Is 44,26; 58,12; 61,4, *insorgere* Mic 2,8. †

hitpo: pt. f. מִתְקוֹמָמָה, sf. מִתְקוֹמְמִי, plur. מִתְקוֹמְמִים, sf. מִתְקוֹמְמַי: *insorgere contro qlc.*: c. בְּ Sal 17,7, c. לְ Gb 20,27; מִתְקוֹמְמַי i miei avversari Sal 59,2.

קוֹמָה, קֹמָה : cs. קוֹמַת, sf. קוֹמָתֶךָ, קֹ(ו)מָתוֹ: *altezza, altitudine, statura*: u. 1Sam 16,7, vigna Ez 17,6, muro Ez 40,5.

קוֹמְמִיּוּת : posizione verticale, acc. avverbiale ~ "a testa alta" Lv 26,13. †

קוֹנֵן : → קין.

קוֹעַ : n. tr.

* **קוֹף** : plur. קֹ(ו)פִים: *scimmia* 1Re 10,22; 2Cr 9,21. †

I **קוּץ** : **qal**: pf. קָצָה, קַצְתִּי; impf. וָאָקֻץ, תָּקֹץ, וַיָּקָץ, וַיָּקֻצוּ; pt. קָץ: *avere disgusto* per: c. בְּ qlc. Lv 20,23, qlcs. Nm 21,5; c. מִפְּנֵי Es 1,12;

hif: impf. sf. נְקִיצֶנָּה: *far paura*: a qlc. Is 7,6. †

II **קוּץ** : → HAL; hif. impf. יָקִיצוּ, sf. נְקִיצֶנָּה: – 1. *squarciarsi, aprirsi* Gb 14,12; – 2. ~ demolire (→ I קוּץ) Is 7,6. †

I **קוֹץ** : plur. קֹ(ו)צִים, cs. קֹצֵי: – 1. *cespuglio di spine* Es 22,5; – 2. *spina* Gdc 8,7; – 3. *ramo spinoso* 2Sam 23,6 (→ HAL).

II **קוֹץ** : n. pr. m.

* קְוֻצֹּת : plur. sf. קְוֻצּוֹתַי/תָיו: *ricciolo* (di capelli) Ct 5,2.11. †

קור : **qal**: pf. קַרְתִּי: *forare, scavare* 2Re 19,24; Is 37,25. †

? **hif**: (➛ HAL e II קרר): pf. הֵקֵרָה; inf. הָקִיר: conservare al fresco, al. far scaturire: acqua Ger 6,7. †

* קוּר : plur. cs. קוּרֵי, sf. קוּרֵיהֶם: ~ *tela di ragno* Is 59,5.6. †

קוֹרָה : sf. קֹרָתִי, plur. קֹרוֹת: – 1. *trave, travatura* 2Re 6,5; – 2. metaf. casa Gn 19,8.

קוש : **qal**: impf. יְקֹשׁוּן (forma inc. ➛ יקשׁ): *prendere in trappola* Is 29,21. †

קוּשָׁיָהוּ : n. pr. m.

קַח : senso inc. ? germoglio ➛ comm. e HAL, Ez 17,5. †

קָט : txt. e senso inc.: poco, piccolo Ez 16,47. †

קֶטֶב e * קֹטֶב : pausa קָטֶב, sf. קָטָבְךָ (pronunciare qŏṭŏḇᵉḵa): – 1. ~ *peste* Dt 32,24; – 2. ~ *peste, distruzione* Is 28,2; – 3. ~ *peste,* o tradiz. *pungiglione* Os 13,14.

קְטוֹרָה : *offerta di profumo* Dt 33,10. †

קְטוּרָה : n. pr. f.

קטל : **qal**: impf. יִקְטָל־, תִּקְטֹל, sf. יִקְטְלֵנִי: *uccidere* Sal 139,19; Gb 13,15; 24,14. †

* קֶטֶל : קָטֶל: *assassinio* Abd 9. †

קטן : **qal**: pf. קָטֹנְתִּי; impf. וַתִּקְטַן: *essere piccolo* 2Sam 7,19; 1Cr 17,17, c. מִן essere troppo piccolo per Gn 32,11. †

hif: inf. cs. הַקְטִין: *diminuire* Am 8,5. †

I קָטָן : sf. קְטַנָּם, plur. קְטַנִּים, cs. קְטַנֵּי, f. קְטַנָּה, plur. קְטַנּוֹת: *piccolo, giovane, > senza importanza*: אֶבֶן Dt 25,13, נַעַר 1Re 11,17, שֵׁבֶט 1Sam 9,21; מִגָּדוֹל וְעַד־קָטָן dal più grande al più piccolo Est 1,5.

II קָטָן : n. pr. m.

קָטֹן : cs. קְטֹן plur. e sf. vedi le forme di קָטָן: *piccolo, giovane, > senza importanza*: בַּיִת Am 6,11, נַעַר 1Re 3,7, Edom Ger 49,15, c. בְּעֵינֵי 1Sam 15,17.

* קֹטֶן : sf. קָטָנִּי (pronunciare qŏṭŏnni): piccolo > piccolo dito o fallo 1Re 12,10; 2Cr 10,10.

קטף : **qal**: pf. קָטַף, קָטַפְתָּ; impf. אֶקְטֹף; pt. plur. קֹטְפִים: *cogliere, strappare* Dt 23,26; Ez 17,4; Gb 30,4;

nif: impf. יִקָּטֵף: *essere raccolto* Gb 8,12. †

קטר : **pi**: pf. קִטְּרוּ, קִטַּרְתֶּם; impf. וַיְקַטֵּר, וַיְקַטְּרוּ, יְקַטֵּרוּן; inf. ass. קַטֵּר; pt. plur. מְקַטְּרִים, f. מְקַטְּרוֹת: *far bruciare, far fumare*: un'offerta con dell'incenso: ass. 2Re 17,11, c. acc.: grasso 1Sam 2,16, תּוֹדָה Am 4,5;

pu: pt. f. cs. מְקֻטֶּרֶת: essere bruciato come un profumo > *essere profumato* Ct 3,6. †

hif: pf. הִקְטִיר, הִקְטַרְתָּ, sf. הִקְטִירוֹ; impf. יַקְטִיר, וַיַּקְטֵר, וַיַּקְטִירוּ; imp. הַקְטֵר; inf. ass. הַקְטִיר, cs. הַקְטִיר; pt.

מַקְטִיר, plur. מַקְטִ(י)רִים, f. מַקְטִירוֹת: *bruciare, far bruciare* un'offerta con del profumo: ass. 1Re 12,33, c. acc. grasso Lv 17,6, אִשֶּׁה Es 30,20, עֹלָה 2Re 16,13, מִנְחָה Ger 33,18;

hof: impf. תָּקְטַר; pt. מֻקְטָר: – 1. (si dice di un'offerta מִנְחָה) *essere bruciato* con del profumo Lv 6,15; Ml 1,11 txt. inc. ➛ comm. †

קִטֵּר : senso inc. ➛ HAL: ? incenso, ? offerta Ger 44,21. †

קִטְרוֹן : n. l.

קְטֻרוֹת : senso inc. ? allineate Ez 46,22. †

קְטֹרֶת : sf. קְטָרְתִּי: – 1. *offerta bruciata* Is 1,13; – 2. *profumo bruciato* Es 30,35, מִזְבַּח הַקְ׳ altare dei profumi Es 30,27, עֲנַן הַקְ׳ il fumo dei profumi Lv 16,13.

קַטָּת : n. l.

קיא : **qal**: imp. קִיוּ (➛ HAL); pt. f. קָאָה (? leggere pf. קָאָה): *vomitare* Ger 25,27, metaf. Lv. 18,28. †

hif: pf. sf. הֱקִאתוֹ; impf. וַיָּקֵא, תָּקִיא, וַתָּקִא, sf. וַיְקִיאֵנוּ, תְּקִיאֶנָּה: *vomitare* Prv 23,8, metaf. Lv 18,25.

קִיא : sf. קִיאוֹ: *vomito* Is 19,14; 28,8; Ger 48,26. †

* קִיה : ➛ קיא.

קִיטֹר, קִיטוֹר : senso inc. ? nebbia, al. fumo, Sal 148,8.

* קִים : sf. קִימָנוּ: senso inc.; tradiz. avversari Gb 22,20. †

* קִימָה : sf. קִימָתָם: *posizione verticale* Lam 3,63. †

קין : **po**: pf. קוֹנְנוּ, sf. קוֹנְנוּהָ; impf. תְּקוֹנֵנָּה, וַיְקֹ(וֹ)נֵן; pt. f. plur. מְקוֹנְנוֹת: *intonare un lamento* (קִינָה) su: c. אֶל 2Sam 3,33, c. עַל Ez 27,32; הַמְקוֹנְנוֹת le lamentatrici Ger 9,16.

I * קַיִן : sf. קֵינוֹ: ~ *lancia* 2Sam 21,16. †

II קַיִן : n. pr. m. *Caino*.

III קַיִן : n. tr.

IV קַיִן : n. l.

I קִינָה : plur. קִינִים e קִינוֹת, sf. קִינוֹתֵיהֶם: *lamento, canto di lutto* Ez 19,14; Am 5,1.

II קִינָה : n. l.

קֵינִי : plur. קִינִים n. tr. e n. pop. *Keniti*.

קִינִים : n. tr. ➛ קֵינִי.

קֵינָן : n. pr. m.

I קיץ : **qal**: pf. קַץ: *passare l'estate* Is 18,6. †

II קיץ : **hif**: pf. הֵקִיץ Ez 7,6 ➛ comm., הֲקִיצוֹתָ, הֱקִיצ(וֹ)תִי; impf. יָקִיצוּ, אָקִיץ; imp. הָקִיצוּ, הָקִיצָה; inf. cs. הָקִיץ; pt. מֵקִיץ: *svegliarsi*: u. Sal 3,6, Dio Sal 35,23.

קַיִץ : sf. קֵיצֵךְ: – 1. *estate* Ger 8,20; > – 2. *frutti* (dell'estate) Ger 40,10.

* קִיצוֹן : f. קִיצוֹנָה: *posto alla fine, l'ultimo* Es 26,4.

קִיקָיוֹן : pianta non ben determinata, tradiz. ricino Gio 4,6.10. †

קִיקָלוֹן : *vergogna* Ab 2,16. †

I **קִיר** : plur. קִירֹ(וֹ)ת, sf. קִירוֹתֶיהָ: *muro*: di una casa privata Lv 14,37, del tempio 1Re 6,5; – 2. *muro, muraglia*: di una città Nm 35,4; – 3. *parete*: dell'altare Es 30,3.

II **קִיר** : nei n. l. קִ׳ מוֹאָב, קִ׳ חֲרֶשֶׂת, קִ׳ חֶרֶשׂ.

III **קִיר** : n. reg.

קֵירֹס : n. pr. m.

קִישׁ : n. pr. m.

קִישׁוֹן : n. fiu.

קִישִׁי : n. pr. m.

קַל : pausa: קָל e קָל, f. קַלָּה, plur. קַלִּים: *leggero, rapido*: messaggeri Is 18,2, nubi Is 19,1; קַל בְּרַגְלָיו Am 2,15; הַקַּל Ger 46,6.

I **קֹל** : *leggerezza* (in senso morale) Ger 3,9. †

II **קֹל** : ➛ קוֹל.

[**קלה** : וַיִּקָּלֲהוּ 2Sam 20,14, ➛ קהל nif. †]

I **קלה** : **qal**: pf. sf. קָלָם; pt. pass. קָלוּי: *abbrustolire*: cereali Lv 2,14; Gs 5,11, uomini (come punizione) Ger 29,22;

nif: pt. נִקְלֶה: bruciato > sost. *bruciatura* Sal 38,8. †

II **קלה** : **nif**: pf. נִקְלָה; pt. נִקְלֶה: *essere disprezzato* Prv 12,9;

hif: pt. מַקְלֶה: *disprezzare* Dt 27,16. †

קָלוֹן : cs. קְלוֹן, sf. קְלוֹנֵךְ: *vergogna, disprezzo* Os 4,7; Prv 3,35.

קַלַּחַת : *marmitta* 1Sam 2,14; Mic 3,3. †

קלט : **qal**: pt. pass. קָלוּט: senso inc. (bue o pecora) che ha le membra non ben sviluppate, atrofizzate Lv 22,23. †

קָלִי, קָלִיא : *grano tostato* 1Sam 17,17.

קַלָּי : n. pr. m.

קֵלָיָה : (var. קְלָיָה) n. pr. m.

קְלִיטָא : n. pr. m.

קלל : **qal**: pf. קַלּוֹתָ, קַלּוּ; impf. וַתֵּקַל, יֵקַלּוּ: essere leggero > – 1. *essere piccolo* (disprezzato) 1Sam 2,30, c. בְּעֵינֵי Gn 16,4; – 2. *abbassare*: livello dell'acqua Gn 8,8; – 3. *essere rapido*, c. מִן Ab 1,8;

nif: pf. נָקַל, נְקַלּוֹתִי; impf. יִקַּלּוּ; pt. נָקֵל, f. נְקַלָּה: *essere leggero*: > – 1. עַל־נְקַלָּה "alla leggera" Ger 6,14; – 2. *essere facile* 2Re 3,18; – 3. *essere piccolo, essere di poca importanza*, c. בְּעֵינֵי 1Sam 18,23, c. inf. Is 49,6; – 4. *essere rapido* Is 30,16;

pi: pf. קִלֵּל, sf. קִלְלַנִי; impf. (וַ)יְקַלֵּל, וִיקַלֵּל, תְּקַלֵּל, sf. יְקַלֶּלְךָ, וַיְקַלְלֵם, וַאֲקַלְלֵם; imp. קַלֵּל; inf. cs. קַלֵּל, sf. קַלְלוֹ, קַלֶּלְךָ; pt. מְקַלֵּל, plur. מְקַלְלִים, sf. מְקַלְלוּנִי Ger 15,10 (K מְקַלְלוּנִי, Q מְקַלְלַנִי), מְקַלְלֶךָ e מְקַלֶּלְךָ: considerare leggero > – 1. *maledire*: c. acc. terra Gn 8,21, re 2Sam 16,9, Dio Es 22,27; c. 2 acc.: קִלְלַנִי קְלָלָה lett. egli mi ha maledetto di maledizione 1Re 2,8, c. בְּ Is 8,21; קִ׳ בְּשֵׁם maledire a nome di 2Re 2,24;

pu: impf. תְּקֻלַּל; pt. plur. sf. מְקֻלָּלָיו *essere maledetto* Sal 37,22;

hif: pf. הֵקַל, הֵקַלּוּ, sf. הֲקִלֹּתַנִי; impf. יָקֵל; imp. הָקֵל; inf. cs. הָקֵל: – 1. *alleggerire*: ass. c. מִן 1Re 12,4; – 2. c. acc. *disprezzare* 2Sam 19,44; – 3. c. acc. pers. *provocare il disonore* di qlc. Is 8,23;

pilp: pf. קִלְקַל: muovere rapidamente > – 1. *scuotere*: frecce divinatorie Ez 21,26; – 2. *affilare* Qo 10,10. †

hitpalpel: pf. הִתְקַלְקְלוּ: *scuotersi* Ger 4,24. †

קָלָל : *lucido*: metallo Ez 1,7; Dn 10,6. †

קְלָלָה : cs. קִלְלַת e קְלָלַת, sf. קִלְלָתוֹ, plur. קְלָלוֹת: *maledizione* Dt 11,26, קִלְלַת אֱלֹהִים oggetto della maledizione divina Dt 21,23; הָיָה לִקְ׳ essere oggetto di maledizione Ger 42,18, נָתַן לִקְ׳ fare (di qlc.) un oggetto di maledizione Ger 24,9.

קלס : **pi**: inf. cs. קַלֵּס *disdegnare* Ez 16,31. †

hitp: impf. יִתְקַלָּס, (וַ)יִּתְקַלְּסוּ: c. בְּ *farsi beffe di* 2Re 2,23; Ez 22,5; Ab 1,10. †

קֶלֶס : *scherno* Ger 20,8; Sal 44,14; 79,4. †

קַלָּסָה : *scherno* Ez 22,4. †

I קלע : **qal**: pt. קֹ(וֹ)לֵעַ: – 1. קֹ׳ בָּאֶבֶן אֶל *lanciare con la fionda* una pietra su Gdc 20,16; metaf. (ogg. uomini) Ger 10,18. †

pi: impf. וַיְקַלַּע, sf. יְקַלְּעֶנָּה: – 1. *lanciare con la fionda*: pietra 1Sam 17,49; – 2. metaf. נֶפֶשׁ 1Sam 25,29. †

II קלע : **qal**: pf. קָלַע: *scolpire* 1Re 6,29.32.35. †

I קֶלַע : sf. קַלְעוֹ (!), plur. קְלָעִים: *fionda* 1Sam 17,40; כַּף הַקֶּ׳ il cavo della fionda 1Sam 25,29.

II * קֶלַע : plur. קְלָעִים, cs. קַלְעֵי: *tappezzeria* Es 27,9.

* קַלָּע : plur. קַלָּעִים: *fromboliere* 2Re 3,25. †

קְלֹקֵל : senso inc. ➛ HAL; tradiz. nutrimento povero (al. sorta di cassia) Nm 21,5. †

קִלְּשׁוֹן : parola incerta; שְׁלֹשׁ קִ׳ ? zappa a tre denti, 1Sam 13,21.

קָמָה : cs. קָמַת, plur. cs. קָמוֹת: *grano non tagliato* Dt 23,26.

קְמוּאֵל : n. pr. m.

קָמוֹן : n. l.

קִמּוֹשׁ : plur. קִמְּשֹׁנִים: varietà indeterminata di erba cattiva Is 34,13; Os 9,6; Prv 24,31. †

קֶמַח : *farina* 1Sam 1,24, קֶ׳ שְׂעֹרִים farina d'orzo Nm 5,15.

קמט : **qal**: impf. sf. וַתִּקְמְטֵנִי: tradiz. afferrare, ma ➛ HAL Gb 16,8. †

pu: pf. קֻמְּטוּ: *essere afferrato* Gb 22,16. †

קמל : **qal**: pf. קָמַל, קָמֵלוּ: ~ *appassire* Is 19,6; 33,9. †

קמץ : **qal**: pf. קָמַץ: c. מִן *prendere una manciata di* Lv 2,2; 5,12; Nm 5,26. †

* קֹמֶץ : sf. קֻמְצוֹ, plur. קְמָצִים: *manciata*: di farina Lv 2,2; לִקְמָצִים = in grande quantità Gn 41,47.

קֵן : cs. קַן־, sf. קִנִּי, קִנֶּךָ, plur. קִנִּים: – 1. *nido* Dt 22,6; > – 2. *nidiata* Dt 32,11; – 3. "*nicchia*" Gn 6,14.

קָנָא : **pi**: pf. קִנֵּא, קִנֵּאתִי, sf. קִנְאוּנִי; impf. (וַ)יְקַנֵּא, וַיְקַנְאוּ, sf. וַיְקַנְאֻהוּ; inf. ass. קַנֹּא, sf. קַנְאוֹ e קַנְאתוֹ; pt. מְקַנֵּא: – 1. c. acc. *essere geloso*: nei confronti della propria moglie Nm 5,14; c. בְּ Prv 3,31; – 2. c. לְ *essere appassionato*: per יהוה 1Re 19,10, ➛ comm.; לְשֵׁם קָדְשִׁי Ez 39,25, לִירוּשָׁלַםִ Zc 1,14; – 3. c. acc. *provocare la gelosia* 1Re 14,22;

hif: impf. sf. יַקְנִאֻהוּ e יַקְנִיאוּהוּ, אַקְנִיאֵם; pt. מַקְנֶה: c. acc. pers. + prep. *provocare la gelosia* di qlc. per qlcs. Dt 32,16; סֶמֶל הַקִּנְאָה הַמַּקְנֶה l'idolo della gelosia, che (l'idolo) provoca la gelosia Ez 8,3.

קַנָּא : *geloso*: אֵל קַ׳ Es 20,5 ➛ comm. e teol. bibl.

קִנְאָה : cs. קִנְאַת, sf. קִנְאָתִי, plur. קְנָאֹת: *gelosia* e/o *passione*, ➛ teol. bibl.: – 1. profana Nm 5,14; Gb 5,2; – 2. religiosa: a) dell'u. Sal 69,10; b) di Dio Ez 5,13; Is 9,6.

קָנָה : ➛ HAL; **qal**: pf. קָנָה, קָנְתָ(ה), קָנִיתִי, קָנִינוּ, sf. קָנָנִי, קָנָהוּ; impf. יִקְנֶה, וַיִּקֶן, יִקְנוּ, sf. וַיִּקְנֵהוּ; imp. קְנֵה; inf. ass. קָנֹה e קָנוֹ, cs. קְנֵה־, קְנוֹת, sf. קְנוֹתְךָ; pt. קֹ(ו)נֶה, sf. קֹנֵהוּ, plur. sf. קֹנֵיהֶן: – 1. *comprare*: casa Lv 25,30, campo Ger 32,9; > – 2. *possedere*: קֹנֶה proprietario Is 1,3; – 3. *acquistare* Es 15,16, ? Gn 4,1 (➛ HAL)? Prov 8,22; – 4. *creare* ? Gn 4,1(➛ HAL) Prov 8,22;

nif: pf. נִקְנָה; impf. יִקָּנוּ: *essere comprato* Ger 32,15.43. †

hif: pf. sf. הִקְנַנִי: אָדָם הִ׳ Zc 13,5, txt. inc. ➛ comm., lett. un u. mi ha comprato. †

קָנֶה : cs. קְנֵה, sf. קָנָה e קָנֶה (!), plur. קָנִים, cs. קְנֵי, sf. קְנֹתָם: – 1. *canna* 1Re 14,15; canna (aromatica) Ct 4,14; – 2. *stelo* Gn 41,5; – 3. *canna* (per misurare) Ez 40,3; – 4. *asta* (di balancia) Is 46,6; – 5. *braccio* Gb 31,22; – 6. ~*fusto* (al. condotti) del candelabro Es 25,31.

קָנָה : n. l.

קַנּוֹא : *geloso* ➛ teol. bibl., Gs 24,19; Na 1,2. †

קְנַז : n. pr. m. e n. tr.

קְנִזִּי : gntl. di קְנַז.

קִנְיָן : cs. קִנְיַן, קִנְיָנְךָ/נֶךָ, קִנְיָנָם: *possesso, beni* Gn 31,18, קִנְיַן כֶּסֶף possesso (acquisito) a prezzo di denaro Lv 22,11.

קִנָּמוֹן : cs. קִנְּמָן־: pianta aromatica, *cinnamomo* Es 30,23.

קנן : **pi**: pf. קִנְּנָה, קִנְּנוּ; impf. תְּקַנֵּן, יְקַנֵּנוּ: *nidificare* Ger 48,28;

pu: pt. K מְקֻנַּנְתִּי (< מְקֻנֶּנֶת + yod compaginis): *essere nidificato* Ger 22,23. †

* **קֵנֵץ** : ➛ קֵץ.

קְנָת : n. l.

קסם : **qal**: impf. וַיִּקְסְמוּ, תִּקְסַמְנָה; imp. קָסֳומִי (Q קָסֳמִי, K קְסוֹמִי); inf. cs. קְסֹם, קְסָם־; pt. קֹ(ו)סֵם, plur. קֹ(ו)סְמִים, sf. קֹסְמֵיכֶם: – 1. *fare delle predizioni* Ez 21,34, קְסָם קֶ׳ Ez 21,26, קֶ׳ כָּזָב Ez 13,9; – 2. pt. קוֹסֵם = *indovino* Gs 13,22; – 3. interrogare: un morto, c. בְּ 1Sam 28,8.

קֶסֶם : plur. קְסָמִים: *oracolo* Nm 23,23, קֹסֵם קְסָמִים Dt 18,10.

קסס : **po**: impf. יְקוֹסֵס: senso inc. tradiz. cogliere Ez 17,9. †

קֶ֫סֶת : *borsa da scriba* Ez 9,2s.

קְעִ(י)לָה : n. l.

קַעֲקַע : senso inc. tatuaggio o pittura Lv 19,28. †

קְעָרָה : cs. קַעֲרַת, plur. קְעָרֹת, cs. קַעֲרֹת, sf. קְעָרֹתָיו: *piatto* (utensile) Es 25,29.

קפא : **qal**: pf. קָֽפְאוּ; pt. plur. קֹפְאִים: – 1. *immobilizzarsi*: acqua Es 15,8; restare immobile Sof 1,12; – 2. Zc 14,6 txt. e senso inc. ➛ comm. ? gel. †

hif: impf. sf. תַּקְפִּיאֵנִי: *far cagliare, far indurire* Gb 10,10. †

קפד : **pi**: pf. קִפַּדְתִּי: *arrotolare* un pezzo di stoffa tessuta Is 38,12.

קִפֹּד, קִפּוֹד : cf. HAL: riccio o civetta Is 14,23; 34,11; Sof 2,14. †

קְפָדָה : *angoscia* Ez 7,25. †

קִפּוֹד : ➛ קִפֹּד.

קִפּוֹז : senso inc. ➛ HAL; cf. il termine affine קִפֹּד.

I **קפץ** : **qal**: pf. קָפַץ, קָֽפְצָה; impf. תִּקְפֹּץ, יִקְפְּצוּ: *chiudere*: mano Dt 15,7, bocca Sal 107,42, רַחֲמִים Sal 77,10;

nif: impf. יִקָּפֵצוּן Gb 24,24: txt. inc., *essere strappato* (al. sprofondarsi).

II **קפץ** : **pi**: pt. מְקַפֵּץ: *saltare* Ct 2,8. †

קֵץ : sf. קִצִּי, קִצּוֹ e קִצָּה, קִצֵּינוּ (sg!), plur. cs. קִנְצֵי: *fine*: קֵץ יָמִים Gn 4,3; Dn 12,13, שָׁנִים Dt 15,1, קֵץ לַמּוֹעֵד la fine (che verrà) al tempo fissato Dn 11,27; fine di un individuo Gb 6,11, di un popolo Am 8,2.

קצב : **qal**: impf. וַיִּקְצָב־; pt. plur. pass. f. קְצוּבוֹת: – 1. *tagliare*: עֵץ 2Re 6,6; > – 2. *tosare* Ct 4,2. †

קֶ֫צֶב : plur. cs. קִצְבֵי; – 1. *dimensione* 1Re 6,25; 7,37; – 2. קִצְבֵי הָרִים Gio 2,7 senso inc., estremità delle montagne, basi delle montagne.

קצה : **qal**: inf. cs. קְצוֹת: *provocare la fine* Ab 2,10. †

pi: inf. cs. קַצּוֹת; pt. מְקַצֶּה: *intaccare, tagliare* 2Re 10,32; Prv 26,6. †

hif: pf. הִקְצוּ; inf. cs. הַקְצוֹת, ➛ gramm. e comm., קצה = forse קצע: raschiare, grattare Lv 14,41.43. †

קָצֶה : cs. קְצֵה, sf. קָצֵהוּ, plur. sf. קְצֵיהֶם: *estremità, fine, termine*: di un bastone Gdc 6,21, di un campo Gn 23,9, della terra Is 5,26, del cielo Is 13,5, delle acque Gs 3,8, degli anni 2Re 8,3.

קָצָה : plur. cs. קְצוֹת, sf. קְצוֹתָיו: *estremità, fine, termine*: delle ali 1Re 6,24, della tenda Es 26,4, della terra Is 40,28, del cielo Ger 49,36; מִקְצוֹת הָעָם (persone prese) nella massa (l'insieme) del popolo 1Re 12,31.

קֵ֫צֶה : sempre אֵין קֵ׳ *senza fine* Na 2,10.

* **קָצוּ** : plur. cs. קַצְוֵי: *estremità*: קַצְוֵי־אֶרֶץ Sal 65,6.

* **קָצוּר** : plur. f. קְצֻרוֹת: *rimpicciolito, stretto* Ez 42,5. †

* **קָצוֹת** : ➛ קָצָה.

קֶצַח : *cumino* Is 28,25.27. †

קָצִין : cs. קְצִין, plur. cs. קְצִינֵי, sf. קְצִינַיִךְ: *capo* Is 1,10; Prv 25,15 (qui forse giudice).

I *קְצִיעָה : sorta di *cassia* Sal 45,9. †

II קְצִיעָה : n. pr. f.

קְצִיץ : n. l.

I **קָצִיר** : cs. קְצִיר, sf. קְצִירְךָ, קְצִירְכֶם: *messe, mietitura*: – 1. azione di mietere Gn 8,22; Rt 2,21; – 2. tempo della mietitura Es 34,21, יְמֵי קָ׳ Gdc 15,1; – 3. prodotto della mietitura Ger 5,17.

II **קָצִיר** : sf. קְצִירִי, plur. sf. קְצִירֶיהָ: *ramo, ramoscello* Is 27,11; Gb 14,9.

I **קצע** : **hif**: impf. יַקְצִעַ: *raschiare, grattare* Lv 14,41a (cf. קצה hif.).

II **קצע** : **pu**: pt. f. plur. cs. מְקֻצְעֹת: ~ (fatto) a forma di angolo Es 26,23; 36,28. †

hof: pt. f. plur. מְהֻקְצָעוֹת: txt. e senso inc. ? (fatto) a forma di angolo, ? = angolo Ez 46,22. †

קצף : **qal**: pf. קָצַף, קָצַפְתִּי; impf. (וַ)יִּקְצֹף, וַיִּקְצְפוּ; inf. cs. קְצֹף; pt. קֹצֵף: *andare / essere in collera, arrabbiarsi*: ass. 2Re 5,11; c. prep. contro: c. בְּ Is 57,17 (al. בְּ = a causa di), c. אֶל Gs 22,18, c. עַל Is 47,6; Gn 40,2;

hif: pf. הִקְצַפְתָּ/תֶּם; impf. וַיַּקְצִיפוּ; inf. cs. הַקְצִיף; pt. plur. מַקְצִפִים: *far arrabbiare, irritare* Sal 106,32;

hitp: pf. הִתְקַצַּף: *andare in collera, arrabbiarsi* Is 8,21. †

I **קֶצֶף** : sf. קִצְפִּי, קִצְפְּךָ, קֶצְפֵּךְ, קִצְפּוֹ: *collera* (si dice quasi sempre di יהוה): Ger 50,13, הָיָה קֶ׳ עַל Gs 22,20.

II **קֶצֶף** : senso inc. ? pezzo di legno, ? schiuma Os 10,7. †

קְצָפָה : senso inc., la parola contiene l'idea di rottura, di strappo Gl 1,7. †

קצץ : **qal**: pf. קַצֹּתָה; pt. pass. plur. cs. קְצוּצֵי: – 1. *tagliare, troncare* Dt 25,12; > – 2. קְצוּצֵי פֵאָה lett. tagliati alle tempie= con le tempie rasate Ger 9,25;

pi: pf. קִצֵּץ e קִצֵּץ; impf. וַיְקַצֵּץ, וַיְקַצְּצוּ: – 1. *tagliare, troncare*: corde Sal 129,4, membra 2Sam 4,12; – 2. *spezzare*: utensili 2Re 24,13, lance Sal 46,10;

pu: pt. plur. מְקֻצָּצִים: c. acc. *essere amputato* di: מְלָכִים בְּהֹנוֹת... מְקֻצָּצִים re amputati dei pollici Gdc 1,7. †

I **קצר** : **qal**: pf. קְצַרְתֶּם, קָצָרוּ; impf. יִקְצוֹר־, יִקְצוֹר, יִקְצְרוּ, יִקְצֹרוּן, sf. יִקְצְרֵהוּ; imp. קִצְרוּ; inf. cs. קְצֹר, sf. קְצָרְכֶם, קְצָרֶךָ; pt. קֹצֵר, plur. קֹ(וֹ)צְרִים: *mietere*: – 1. ass. Sal 126,5, c. acc. קָ׳ קָצִיר Lv 23,10; pt. קֹצֵר: *mietitore* Am 9,13; – 2. metaf. Os 10,13;

hif: יַקְצִירוּ (K) *mietere* (? leggere Q יִקְצוֹרוּ) Gb 24,6. †

II **קצר** : **qal**: pf. קָצַר, קָצְרָה; impf. (וַ)תִּקְצַר, תִּקְצַרְנָה; inf. ass. קָצוֹר; (pt. → *קָצוּר): *essere corto*: a) diversi sogg.: mano Nm 11,23, c. מִן essere troppo corto per Is 50,2; b) c. נֶפֶשׁ: impazientirsi

Nm 21,4, ~ non sopportare Gdc 10,16; c) c. רוּחַ: essere impaziente Gb 21,4;

pi: pf. קִצַּר: *abbreviare* Sal 102,24. †

hif: pf. הִקְצַרְתָּ: *abbreviare* Sal 89,46. †

קֹצֶר : *brevità* > קֹצֶר רוּחַ impazienza, al. scoraggiamento Es 6,9. †

* **קָצֵר** : cs. קְצַר, plur. cs. קִצְרֵי: *corto*, > קְצַר אַפַּיִם = impaziente Prv 14,17, קְצַר רוּחַ impaziente Prv 14,29, קִצְרֵי־יָד ~ scoraggiato 2Re 19,26.

* **קָצָה** : cs. קְצָת, sf. קְצָתָם, plur. קְצוֹת, sf. קְצוֹתָו K ; Q קְצוֹתָיו (Es 37,8; 39,4 ➛ קָצָה): – 1. *estremità, fine*: אֶרֶץ Sal 65,9; – 2. מִקְצָת יָמִים alla fine di n giorni Dn 1,15; – 3. מִקְצָת כֵּלִים una parte degli utensili Dn 1,2.

קַר : plur. קָרִים: *freddo*: מַיִם Ger 18,14; Prv 25,25, קַר־רוּחַ calmo (➛ HAL per diverse interpretazioni) Prv 17,27.

קֹר : *il freddo* Gn 8,22. †

I **קרא** : **qal**: pf. קָרָא, קָרְאָה (Gn 29,35) e קָרָאת, קָרָאתָ, קְרָאתֶם, קָרְאוּ, sf. קְרָאַנִי, קְרָאתִיךָ; impf. (וַ)יִּקְרָא, נִקְרָא, תִּקְרֶאןָ e תִּקְרֶאנָה (וַ)יִּקְרְאוּ, וָאֶקְרְאֶה, תִּקְרָאִי, sf. יִקְרָאֻנְנִי, יִקְרָאֵהוּ, וַיִּקְרָאֵם, וַיִּקְרָאֶהָ, יִקְרָאֻנִי; imp. קְרָא, קִרְאוּ, קְרָאֶן, קְרָאןָ, קְרָאוּ, sf. קְרָאֵנִי, קְרָאֶנָּה, קְרָאֻהוּ; inf. cs. קְרֹא, קְרוֹא, קְרֹאות, sf. קָרְאִי, קָרְאֵנוּ; pt. קֹ(וֹ)רֵה, plur. קֹרְאִים (< קֹרְאִים), cs. קֹרְאֵי, sf. קֹרְאֶיךָ, pass. קָרוּא־, plur. קְרוּאִים, cs. קְרִיאֵי (K), קְרוּאֵי (Q), sf. קְרֻאֶיהָ, קְרֻאָיו: – 1. *gridare* Gn 39,14b; Ger 4,5; – 2. *proclamare, annunciare* Is 40,2, oggetto: digiuno 1Re 21,9, liberazione Is 61,1; – 3. *chiamare*: c. acc. Gn 39,14a, c. אֶל Es 3,4, c. לְ Gn 24,57; – 4. *invocare*: ass. Sal 27,7, c. acc. Sal 99,6, c. אֶל Dt 4,7, c. שֵׁם Lam 3,55, c. בְּשֵׁם 1Re 18,24; – 5. *convocare* Gn 12,18; 2Re 8,1; – 6. *invitare* 1Sam 9,13; – 7. *chiamare*: c. לְ Gn 2,19, קָרָא שֵׁם Gn 3,20, קְ׳ בְּשֵׁם Is 40,26, קְ׳ עַל־שֵׁם Dt 3,14; – 8. *leggere* Ger 36,6; Ne 8,3;

nif: pf. נִקְרָא, נִקְרְאָה, נִקְרֵאתִי, נִקְרְאוּ; impf. (וַ)יִּקָּרֵא, (וַ)יִּקָּרְאוּ; pt. נִקְרָא, plur. נִקְרָאִים: – 1. *essere chiamato* Is 31,4; – 2. *essere convocato* Est 2,14; – 3. *essere menzionato* Rt 4,14; – 4. ~ essere pronunciato: cf. la formula נִקְרָא שֵׁם (יהוה) עַל: c. Israele Dt 28,10, il tempio Ger 7,10; – 4. *essere chiamato, prendere nome* Gn 21,12; Is 1,26; – 5. *essere enumerato* 1Cr 23,14; – 6. *essere letto* Est 6,1;

pu: pf. קֹ(וֹ)רָא; pt. sf. מְקֹרָאִי: – 1. *essere chiamato, prendere nome* Is 62,2, קֹרָא לָךְ = ti si chiamerà Is 58,12; מְקֹרָאִי colui che io chiamo Is 48,12.

II **קרא** : **qal**: pf. קָרָאת (3a pers. f.), sf. קְרָאַנִי, קְרָאָהוּ, קְרָאֻנִי; impf. יִקְרָא, (וַ)תִּקְרֶאנָה, sf. יִקְרָאֵהוּ, יִקְרָאֻנוּ, ? inf. לִקְרַאת, sf. לִקְרָאתִי/תוֹ/תְכֶם; pt. plur. f. sf. קֹרְאֹתַיִךְ: *incontrare, sopraggiungere*: – 1. a) ass., sogg. la guerra Es 1,10; b) c. acc. pers. con diversi soggetti: disgrazia Gn 42,4, sventura Dt 31,29, spavento Gb 4,14; c) c. acc. cosa Prv 27,16 (➛ comm.); 2. לִקְרַאת *incontro a, di fronte a*: c. בוא 1Sam 25,34, c. רוץ Gn 18,2, c. שׁלח 2Re 9,17, ecc. (cf. HAL);

nif: pf. נִקְרָא; impf. (וַ)יִּקָּרֵא; inf. נִקְרֹא: – 1. c. עַל: *presentarsi a* Es 5,3; – 2. *trovarsi*: in una situazione particolare, in un luogo 2Sam 1,6; 18,9;

hif: impf. וַתִּקְרֶא: c. 2 acc. *far incontrare qlcs. a qlc.* Ger 32,23. †

I קֹרֵא : tradiz. pernice 1Sam 26,20; Ger 17,11. †

II קֹרֵא : n. pr. m.

קרב : **qal**: pf. קָרַב, קָרְבָה, קְרַבְתָּ; impf. (וַ)יִּקְרַב, (וַ)יִּקְרְבוּ, וַתִּקְרַבְנָה, נִקְרַב, נִקְרְבָה; imp. קְרַב, קָרְבָה (qor^e^bā); inf. cs. קְרֹב, קְרָב־, לְקָרְבָה, sf. קָרְבָתָם, קָרָבְכֶם: *avvicinarsi*: – 1. a) in senso spaziale Es 32,19, al tribunale (לַמִּשְׁפָּט) Is 41,1, per la guerra Es 14,20, b) in senso sessuale Lv 18,6, c) in senso temp. (יוֹם לָמוּת) Gn 47,29, d) in senso cultuale: ass. Gs 7,14, אֶל יהוה Ez 44,15, אֶל מִשְׁכָּן Nm 17,28; – 2. קרב in diverse costruzioni: c. acc. 1Re 20,29, c. אֶל Gs 3,4, c. בְּ Sal 91,10, c. עַל Sal 27,2, c. לִפְנֵי Gs 17,4, c. מוּל Dt 2,19, c. לִקְרַאת 1Sam 17,48, c. לְ + inf. Nm 17,5;

nif: pf. נִקְרַב, נִקְרַבְתֶּם: *avvicinarsi*: ass. Gs 7,14, c. אֶל Es 22,7. †

pi: pf. קֵרַבְתִּי, קֵרְבוּ; impf. תְּקָרֵב, sf. אֲקָרֲבֶנּוּ; imp. קָרֵב, קָרְבוּ; – 1. *far avvicinare* Sal 65,5; > – 2. *portare* Is 41,21; > – 3. *accostare* (l'uno all'altro) Ez 37,17; – 4. c. לְ + inf. *stare per* Ez 36,8;

hif: pf. הִקְרִ(י)ב, הִקְרַבְתָּ, הִקְרִיבוּ, sf. הִקְרַבְתִּיו, הִקְרִיבֶם; impf. יַקְרִ(י)ב, וַיַּקְרֵב, תַּקְרִיבוּ(ן), וַנַּקְרֵב, sf. יַקְרִיבֶנּוּ; imp. הַקְרֵב, sf. הַקְרִיבֵהוּ; inf. ass. הַקְרֵב, cs. הַקְרִ(י)ב, sf. הַקְרִ(י)בָם, הַקְרִיבְכֶם, הַקְרִיבוֹ; pt. מַקְרִיב, plur. מַקְרִיבִים, cs. מַקְרִיבֵי: – 1. *portare, presentare*: offerta Gdc 3,17, tributo Sal 72,10, affare, causa Nm 27,5; – 2. *far avanzare, presentare* c. acc.: qlc. Lv 8,6, giorno (sott. di condanna) Ez 22,4, sangue Lv 1,5, incenso Nm 16,35; – 3. ass. *fare un'offerta* Nm 7,2; – 4. *essere sul punto di* Is 26,17; – 5. הקריב in diverse costruzioni: c. אֶל Nm 16,5, c. לְ Lv 2,11, c. לִפְנֵי Lv 3,1, c. מֵאֵת 2Re 16,14, c. לְ + inf. Gn 12,11.

קָרֵב : plur. קְרֵבִים: *che si avvicina*: ass. Nm 1,51, c. אֶל 1Re 5,7, c. לְ: לַמִּלְחָמָה Dt 20,3; הָלֵךְ וְקָרֵב che si avvicina sempre di più 1Sam 17,41.

קְרָב : cs. קְרַב־, plur. קְרָבוֹת: *combattimento, battaglia* Sal 144,1, יוֹם קְ׳ Zc 14,3.

קֶרֶב : sf. קִרְבּוֹ/קִרְבִּי, קִרְבֵּנוּ, קִרְבְּכֶם: *interno*: – 1. del corpo: umano Ger 23,9, לֵב Sal 36,2, animale Lv 1,9; – 2. di un gruppo sociale: Israele Am 7,8, עַם Es 31,14, אָח Dt 18,2, כְּנַעֲנִי Gdc 1,32; – 3. di un luogo הָאָרֶץ Gn 45,6, strade Is 5,25, tempio Sal 48,10; – 4. di un tempo: שָׁנִים Ab 3,2; – 5. קֶרֶב come centro della vita intellettuale e psichica: כָּל־קְרָבַי Sal 103,1; in questo קֶרֶב dell'u. c'é נֶפֶשׁ 1Re 17,21, לֵב Sal 39,4, רוּחַ Sal 51,12.

קָרֹב : ➛ קָרוֹב.

* קִרְבָה : cs. קִרְבַת: *vicinanza*: קִרְבַת אֱלֹהִים (genitivo oggettivo o soggettivo ➛ comm.) Is 58,2; Sal 73,28. †

קָרְבָּן : cs. קָרְבַּן, sf. קָרְבָּנִי, plur. sf. קָרְבְּנֵיהֶם: *offerta*: animale Lv 1,2, vegetale Lv 2,1, קָרְבַּן יהוה Nm 9,7.

* קֻרְבָּן : (= קָרְבָּן): cs. קֻרְבַּן: *offerta*: di legno Ne 10,35; 13,31. †

* **קַרְדֹּם** : sf. קַרְדֻּמּוֹ, plur. קַרְדֻּמִּים e קַרְדֻּמּוֹת: *scure* 1Sam 13,20.

I **קרה** : **qal**: pf. sf. קָרָהוּ, קָרָךְ; impf. וַיִּקֶר, יִקְרֶה, תִּקְרֶינָה, sf. יִקְרֵנִי, יִקְרְךָ; pt. plur. f. קֹרֹת: *incontrare, sopraggiungere*: ass. Is 41,22; c. acc. pers. Dt 25,18; וְקָרָהוּ אָסוֹן se sopraggiungesse una disgrazia Gn 44,29, יִקְרְךָ דְבָרִי Nm 11,23;

nif: pf. נִקְרָה, נִקְרֵיתִי; impf. וַיִּקָּר, יִקָּרֶה, אִקָּרֶה; inf. ass. נִקְרֹא: – 1. *farsi incontrare* (da) = venire incontro a: c. עַל Es 3,18, c. אֶל Nm 23,4, c. לִקְרָאת Nm 23,3; – 2. *trovarsi per caso*, c. בְּ 2Sam 1,6;

hif: pf. הִקְרָה, הִקְרִיתֶם; imp. הַקְרֵה: – 1. *provocare* (far fare) *un incontro* Gn 24,12; 27,20; – 2. c. לְ ~ scegliersi Nm 35,11. †

II **קרה** : **pi**: pf. sf. קֵרוּהוּ; inf. cs. קָרוֹת; pt. מְקָרֶה: *squadrare* Sal 104,3; 2Cr 34,11.

* **קָרֶה**: cs. קְרֵה: קְרֵה לָיְלָה: *polluzione notturna* Dt 23,11. †

קָרָה : sf. קָרָתוֹ: *freddo, gelo* Gb 24,7.

קֹרָה : → קוֹרָה.

I **קָרוֹב**, קָרֹב : f. קְרֹ(ו)בָה, sf. קְרֹבוֹ, plur. קְרֹ(ו)בִים, f. קְרֹבוֹת, sf. קְרֹ(ו)בַי: – 1. *prossimo, vicino, contiguo*: a) cose: città Gn 19,20, vigna 1Re 21,2; b) pers. Es 12,4 (c. אֶל), sacerdoti Ez 42,13, popolo Sal 148,14; c) Dio Dt 4,7; d) קָרוֹב... רָחוֹק Is 57,19; – 2. in senso temp.: יוֹם יהוה Ez 30,3, עֵת Is 13,22, salvezza Is 56,1, rovina Prv 10,14.

II * **קָרוֹב**, קָרֹב : plur. קְרֹ(ו)בִים: *guerriero, militare* Ez 23,5.12. †

קרח : **qal**: impf. יִקְרְחָה K: *radersi i capelli*: ass. Mic 1,16, c. acc. קָרְחָה Lv 21,5. †

nif: impf. יִקָּרֵחַ: *radersi i capelli*: c. לְ (per un morto) Ger 16,6. †

hif: pf. הִקְרִיחוּ: c. acc. *radersi i capelli* (קָרְחָה), c. אֶל (a causa di) Ez 27,31. †

hof: pt. מֻקְרָח: *avere la testa rasa* Ez 29,18. †

קֶרַח : sf. קַרְחוֹ: – 1. *ghiaccio* Gb 6,16; – 2. *freddo, gelo* Gn 31,40; – 3. *cristallo* Ez 1,22.

קֵרֵחַ : *calvo* Lv 13,40; 2Re 2,23. †

קָרֵחַ : n. pr. m.

קֹרַח : n. pr. m.

קָרְחָה : sf. קָרְחָתֵךְ: *rasatura* Lv 21,5; Am 8,10.

קָרְחִי : plur. קָרְחִים: gntl. di קֹרַח.

קָרַחַת : sf. קָרַחְתּוֹ: – 1. *rasatura* Lv 13,42s; – 2. parte guasta (consumata) di un pezzo di tessuto o di cuoio Lv 13,55. †

* **קְרִי** : קֶרִי: *incontro* (ostile), *opposizione* Lv 26,23.

* **קָרִיא** : plur. cs. קְרִ(י)אֵי: *chiamato, convocato* Nm 1,16 K.

קְרִיאָה : *proclamazione* Gio 3,2. †

קִרְיָה : cs. קִרְיַת, plur. קִרְיוֹת: – 1. *città* 1Re 1,41; Is 1,21; – 2. קִרְיָה > קִרְיַת nei n. l.: ק׳ אַרְבַּע e ק׳ הָאַרְבַּע, ק׳ בַּעַל, ק׳ חֻצוֹת, ק׳ יְעָרִים e ק׳ הַיְּעָרִים, קִרְיַת־סֵפֶר.

קְרִיּוֹת : n. l.

קִרְיָתַיִם : n. l.

קרם : **qal**: pf. קָרַמְתִּי; impf. וַיִּקְרַם: c. עַל + acc. *ricoprire qlc. di qlcs.* Ez 37,6.8. †

קרן : **qal**: pf. קָרַן: tradiz. *essere raggiante* (al. portare corna ➛ HAL) Es 34,29s.35. †

hif: pt. מַקְרִן: *portare corna* Sal 69,32. †

קֶרֶן : sf. קַרְנִי, קַרְנְכֶם, du. קַרְנַיִם e קְרָנַיִם, cs. קַרְנֵי, sf. קַרְנָיו e קְרָנָיו, קַרְנֵינוּ, קַרְנֵיכֶם, plur. קְרָנוֹת, cs. קַרְנ(וֹ)ת, sf. קַרְנֹתָיו: – 1. *corno*: di un animale Dn 8,3; – 2. *corno* utilizzato nei riti: per תְּרוּעָה: קֶרֶן הַיּוֹבֵל Gs 6,5, per l'unzione con olio 1Sam 16,1; – 3. zanna di elefante קַרְנוֹת שֵׁן Ez 27,15; – 4. metaf. *corni dell'altare* Es 29,12; – 5. corno = *collina* Is 5,1; – 6. *raggio*: di luce Ab 3,4; – 7. *corno*, simbolo di forza e di dignità: קֶ׳ יִשְׂרָאֵל Lam 2,3, הֵרִים קֶ׳ lett. alzare il corno cioè essere presuntuoso Sal 75,5.

קֶרֶן הַפּוּךְ : n. pr. f.

קַרְנַיִם : n. l.

קרס : **qal**: pf. קָרְסוּ; pt. קֹרֵס: *incurvarsi* Is 46,1s. †

* קֶרֶס : plur. קְרָסִים, cs. קַרְסֵי, sf. קְרָסָיו: *gancio, uncino* Es 26,6.

קַרְסֹל : du. sf. קַרְסֻלָּי: *caviglie* (articolazioni) 2Sam 22,37; Sal 18,37. †

קרע : **qal**: pf. קָרַע, קָרְעָה, קָרַעְתִּי; impf. וַיִּקְרַע, וַיִּקְרְעוּ, sf. (וַ)יִּקְרָעֶהָ, אֶקְרָעֶנָּה, וַיִּקְרָעֵם; imp. קִרְעוּ; inf. ass. קָרֹעַ, cs. קְרוֹעַ, sf. קָרְעִי; pt. קֹרֵעַ, pass. קָרוּעַ, plur. קְרֻעִים e קְרוּעִים, cs. קְרוּעֵי e קְרֻעֵי: – 1. *strappare*: c. acc. vestito Gn 37,29, סֵפֶר Ger 36,23, preda Os 13,8, cielo Is 63,19, regno (c. מֵעַל) 1Sam 15,28; c. 2 acc. קְרָעִים ...שַׂלְמָה קָ׳ strappare un mantello in pezzi 1Re 11,30; c. acc. + לְ: קָ׳ לִשְׁנַיִם קְרָעִים strappare in due pezzi 2Re 2,12; – 2. *ingrandire*: gli occhi con l'uso del belletto Ger 4,30;

nif: pf. נִקְרַע; impf. יִקָּרַע, יִקָּרֵעַ, וַיִּקָּרַע: – 1. *essere strappato* Es 28,32; 1Sam 15,27; – 2. *spaccarsi, cadere a pezzi* 1Re 13,3.5.

קְרָעִים : – 1. *pezzi*: di stoffa 1Re 11,30; > – 2. *stracci* Prv 23,21.

קרץ : **qal**: impf. יִקְרְצוּ; pt. קֹרֵץ: *serrare*: – 1. (בְּ)עַיִן *strizzare* Sal 35,19; Prv 6,13; 10,10; – 2. ? *serrare*: le labbra Prv 16,30. †

pu: pf. קֹרַצְתִּי: essere preso come un pizzico (di argilla) Gb 33,6. †

קֶרֶץ : lett. morso > insetto la cui puntura è dolorosa, tradiz. tafano Ger 46,20. †

I קַרְקַע : – 1. *suolo, pavimento*: di una casa, del tempio 1Re 6,15; > – 2. *fondo*: del mare Am 9,3.

II קַרְקַע : n. l.

קרקר : Nm 24,17, txt. inc., i comm. e HAL leggono sia קָדְקֹד (cranio) sia קַרְקַר ? abbattere. †

קַרְקֹר : n. l.

I קרר : pilp. pt. מְקַרְקַר: ➛ HAL e comm., senso molto inc. Is 22,5. †

II קרר : **hif**: pf. הֵקֵרָה: tradiz. mantenere fresco, ➛ HAL e comm. Ger 6,7. †

קֶרֶשׁ : sf. קַרְשְׁךָ, plur. קְרָשִׁים, cs. קַרְשֵׁי, sf. קְרָשָׁיו: – 1. *asse* (al. telaio) Es 26,15; – 2. parte di una nave, senso inc. ? ponte, cabina, albero Ez 27,6.

קֶרֶת : *città* Prv 8,3.

קַרְתָּה : n. l.

* קַשְׂוָה : plur. קְשָׂוֹת, cs. קְשׂוֹת, sf. קְשׂוֹתָיו: ~ *bicchiere, ciotola* Es 37,16.

קְשִׂיטָה : pezzo: d'argento Gn 33,19; Gs 24,32; Gb 42,11. †

קַשְׂקֶשֶׂת : plur. קַשְׂקַשִּׂים, sf. (c. forma plur. f.) קַשְׂקְשֹׂתֶיךָ: *squama*: di pesce Lv 11,9, d'armatura: שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים corazza a piastra 1Sam 17,5.

קַשׁ : – 1. *stoppia, paglia* (non tagliata dopo il raccolto delle spighe) Es 5,12; – 2. *paglia* Is 33,11; Gb 13,25.

* קִשֻּׁאָה : plur. קִשֻּׁאִים: *cetriolo* Nm 11,5. †

קשב : **qal**: impf. תִּקְשַׁבְנָה: *essere attento* Is 32,3. †

hif: pf. הִקְשִׁיב, הִקְשַׁבְתִּי, הִקְשִׁיבוּ; impf. יַקְשִׁ(י)ב, וַיַּקְשֵׁב, נַקְשִׁיב, נַקְשִׁיבָה; imp. הַקְשֵׁב; pt. מַקְשִׁיב, plur. מַקְשִׁבִים: *essere attento*: ass. Is 28,23, c. acc. essere attento a Sal 17,1, c. אֶל Zc 1,4, c. לְ Prv 4,20, c. עַל Ger 6,19, c. לְ + inf. Prv 4,1; הִקְשִׁיב קֶשֶׁב fare ben attenzione Is 21,7.

קֶשֶׁב : *attenzione, segno d'attenzione* 1Re 18,29; 2Re 4,31; Is 21,7. †

* קַשָּׁב : f. קַשֶּׁבֶת: *attento* Ne 1,6.11. †

* קַשּׁוּב : plur. f. קַשֻּׁבוֹת: c. לְ: *attento a* Sal 130,2; 2Cr 6,40; 7,15. †

קשה : **qal**: pf. קָשְׁתָה; impf. יִקְשֶׁה, וַיִּקֶשׁ: – 1. *essere duro, pesante*: mano 1Sam 5,7; – 2. *essere difficile* Dt 1,17;

nif: pt. נִקְשֶׁה: *essere oppresso* Is 8,21. †

pi: impf. וַתְּקַשׁ: *essere difficile* Gn 35,16. †

hif: pf. הִקְשָׁה, הִקְשִׁיתָ, הִקְשׁוּ; impf. אַקְשֶׁה, וַיֶּקֶשׁ, וַיַּקְשׁוּ; inf. sf. הַקְשֹׁתָהּ; pt. מַקְשֶׁה: – 1. *render pesante*: giogo 1Re 12,4; – 2. *indurire*: cuore Es 7,3; – 3. *essere difficile*: parto Gn 35,17; – 4. *indurire*: nuca Ger 7,26.

קָשֶׁה : cs. קְשֵׁה, f. קָשָׁה, cs. קְשַׁת: *duro, pesante*: schiavitù 1Re 12,4, uomini 1Sam 25,3; עָנָה קָשָׁה 1Re 12,13; – 2. *difficile* Es 18,26; – 3. *violento*: רוּחַ Is 27,8; – 4. קְשֵׁה־יוֹם ~ che conduce una vita dura Gb 30,25.

קשח : **hif**: pf. הִקְשִׁיחַ; impf. תַּקְשִׁיחַ: – 1. *indurire*: cuore Is 63,17; – 2. c. acc. *essere duro* verso qlc. Gb 39,16. †

קְשֹׁטְ : *verità* Prv 22,21. †

קֹשֶׁט : *tiro con l'arco* Sal 60,6. †

קְשִׁי : *indurimento, irrigidimento* Dt 9,27. †

קִשְׁיוֹן : n. l.

קשר : **qal**: pf. קָשַׁר, קָשַׁרְתִּי, קְשַׁרְתֶּם, sf. קְשַׁרְתָּם; impf. וַיִּקְשֹׁר/שָׁר־, תִּקְשְׁרִי, sf. תִּקְשְׁרֶנּוּ; imp. sf. קָשְׁרֵם; pt. plur. קֹשְׁרִים, pass. f. קְשׁוּרָה, plur. m. קְשֻׁרִים: – 1. trans.: a) *legare, attaccare* Gb 40,29; b) attaccare qlcs. a: c. בְּ Gs 2,18, c. עַל Ger 51,63; c) pt. pass. (lett. ben attaccato insieme >) *robusto* Gn 30,42; d) c. acc. קֶשֶׁר fare una cospirazione (➛ – 2.) 1Re

16,20, c. עַל 2Re 14,19; – 2. intrans.: legarsi > *fare una cospirazione, cospirare* 2Sam 15,31, c. עַל Am 7,10;

nif: pf. נִקְשְׁרָה; impf. וַתִּקָּשֵׁר: – 1. essere legato > ~ essere cementato, *essere costruito* Ne 3,38; – 2. c. נֶפֶשׁ... בְּנֶפֶשׁ essere attaccato, essere legato 1Sam 18,1;

pi: impf. תְּקַשֵּׁר, sf. תְּקַשְּׁרִים: *legare, attaccare* Is 49,18; Gb 38,31. †

pu: pt. f. plur. מְקֻשָּׁרוֹת: metaf. ben attaccato > *robusto* Gn 30,41. †

hitp: pf. הִתְקַשְּׁרוּ; impf. וַיִּתְקַשֵּׁר; pt. plur. מִתְקַשְּׁרִים: *cospirare* (contro): c. אֶל 2Re 9,14, c. עַל 2Cr 24,25s. †

קֶשֶׁר : sf. קִשְׁרוֹ: *cospirazione* 2Sam 15,12, קֶשֶׁר קָשַׁר 1Re 16,20.

קִשֻּׁרִים : sf. קִשֻּׁרֶיהָ: *cintura,* fascia (nel vestiario femminile) Is 3,20; Ger 2,32. †

קשׁשׁ : ➤ HAL; senso inc. **qal**: imp. קוֹשׁוּ: ? raccogliersi Sof 2,1;

po: pf. קֹשְׁשׁוּ; inf. cs. קֹשֵׁשׁ; pt. מְקֹשֵׁשׁ, f. מְקֹשֶׁשֶׁת: raccogliere > *raccattare* Es 5,7; 1Re 17,10;

hitpo: imp. הִתְקוֹשְׁשׁוּ: ? raccogliersi Sof 2,1. †

קֶשֶׁת : sf. קַשְׁתִּי, קַשְׁתָּם, plur. קְשָׁתוֹת, sf. קַשְּׁתוֹתָיו, קַשְּׁתֹתֵיהֶם, קַשְּׁתוֹתָם: *arco* Gn 27,3; Os 1,7, c. דרך tendere (un arco) Zc 9,13, c. משׁך tendere (un arco) 1Re 22,34.

קַשָּׁת : *arciere* Gn 21,20. †

ר

ראה : **qal**: pf. רָאָה, רָאֲתָה, רָאָתָה, רָאִ(י)תָ(ה), רָאִית, רָאִיתִי, רְאִיתֶם, רָאוּ, sf. רָאֲךָ, רָאָהוּ, רָאָהּ, רָאָם, רָאֲתְךָ, רְאִיתַנִי, רְאִיתִיו, רְאוּנִי; pf. pass. רֻאוּ; impf. (וַ)יִּרְאֶה, וַיַּרְא, וַיֵּרָא (cf. hif), יֵרֶא, יֵרָא, תִּרְאֶה, וַתֵּרֶא, (וָ)אֶרְאֶה, (וָ)אֵרֶה, (וַ)יִּרְאוּ, יִרְאוּן, תִּרְאֶינָה, תִּרְאֶינָה, (וַ)נִּרְאֶה, נֵרֶא, sf. יִרְאַנִי, יִרְאֵהוּ, יִרְאֶהָ, יִרְאֶנָּה, יִרְאֵם, תִּרְאֵנִי, תִּרְאֶנּוּ, וָאֶרְאֵךְ, אֶרְאֶךָּ, יִרְאוּנִי, יִרְאֻהוּ, נִרְאֵהוּ; imp. רְאֵה, רְאִי, רְאוּ, רְאֶינָה; inf. ass. רָאֹה, רָאוֹ, רָאוֹת, cs. רְאֹה, רְא(וֹ)ת, רַאֲוָה־, sf. רְא(וֹ)תִי, רְאוֹתְכֶם; pt. רֹ(וֹ)אֶה, f. רֹאָה, cs. רֹאֵה, sf. רֹאִי, רֹאֲנִי, plur. רֹאִים, f. רֹא(וֹ)ת, cs. רֹאֵי, sf. רֹאַי, רֹאֶיךָ, רֹאָיו, רֹאֵיהֶם, pt. pass. f. plur. רְאֻיוֹת: – 1. vedere (con la maggior parte delle sfumature che il verbo può avere in italiano): ass. 1Sam 3,2; sperimentare Qo 1,16, visitare 2Re 8,29, vedere con piacere Abd 12, con disprezzo Ct 1,6, accorgersi Sal 64,6, constatare Sal 9,14; Gb 4,8, avere l'intenzione di Gn 20,10, rivedere (qlc.) 1Sam 15,35, c. בְּ far conoscenza di Gn 34,1, avere delle visioni Am 7,8, fare esperienza di (la morte) Sal 89,49, (la fame) Ger 5,12, ~ incontrare (Dio) Gn 32,31, conoscere Dt 33,9; – 2. *guardare* Gn 9,16; Nm 21,8, guardare, sorvegliare Gn 42,9, esaminare: fede Ez 21,26; far attenzione 2Sam 13,28; – 3. רֹאֵי שֶׁמֶשׁ = i viventi Qo 7,11; ראה c. 2 acc. Gn 7,1; – 4. ראה c. אַחֲרֵי Gn 16,13, ➛ comm.; c. אֶל Is 17,7; c. בְּ 1Sam 6,19; c. לְעֵינַיִם = vedere solo ciò che possono vedere gli occhi 1Sam 16,7; c. רָ׳ צֵל כָּאֲנָשִׁים :כְּ prendere un'ombra per degli uomini Gdc 9,36; c. כִּי Gn 1,4; c. שֶׁ Ct 1,6;

nif: נִרְאָה, נִרְאֲתָה, נִרְאוּ; impf. יֵרָאֶה, (וַ)יֵּרָא, אֵרָאֶה, וָאֵרָא, (וַ)יֵּרָאוּ; inf. הֵרָאֵה, cs. לְהֵרָאֹה(!) e (לְ)הֵרָאוֹת, > לֵרָאוֹת, sf. הֵרָא(וֹ)תוֹ; pt. נִרְאֶה, f. נִרְאָה: *farsi vedere, apparire, mostrarsi, essere visibile, essere visto*: ass. Gn 8,5; c. אֶל Gdc 13,10 (sogg. u.), Es 3,16 (sogg. Dio); לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יהוה = presentarsi Es 34,24;

pu (o qal pass.): pf. רֻאוּ: *essere visibile* Gb 33,21. †

hif: pf. הֶרְאָה, הִרְאִיתָה, הִרְאֵיתִי, sf. הֶרְאֲנִי e הִרְאַנִי, הִרְאִתִ(י)ם, הִרְאִיתַנִי, הֶרְאָם, הֶרְאָנוּ, הֶרְאֲךָ; impf. יַרְאֶה, וַיַּרְא (cf. qal), sf. יַרְאֵנִי, יַרְאֵהוּ, יַרְאֵם, תַּרְאֵנִי, אַרְאֶךָּ, אַרְאֵהוּ, אַרְאֶנּוּ, יַרְאוּם; imp. sf. הַרְאֵנִי/נוּ, הַרְאִינִי; inf. cs. הַרְאוֹת, sf. הַרְאוֹתְכָה e הַרְאֹתְךָ, הַרְאֹתוֹ, לַרְאֹתְכֶם (< לְהַרְ׳); pt. מַרְאֶה: – 1. *mostrare, far vedere*: a) sogg. u.: c. 2 acc. (qlcs. a qlc.) Gdc 1,24, (qlcs. a qlc.) 2Re 11,4; b) sogg. Dio: ass. Ger 24,1, c. 2 acc. Ez 11,25, c. כִּי 2Re 8,10; – 2. far vedere = *far provare*: sofferenza Sal 60,5, salvezza Sal 50,23;

hof: pf. הָרְאָה, הָרְאֵ(י)תָ; pt. מָרְאֶה: – 1. *mostrarsi, farsi vedere* Lv 13,49; – 2. c. acc. *farsi mostrare* qlcs. Es 26,30; – 3. "essere fatto vedere" = ti è stato dato di vedere Dt 4,35;

hitp: impf. נִתְרָאֶה, תִּתְרָאוּ, וַיִּתְרָאוּ; – 1. *guardarsi l'un l'altro* Gn 42,1; > – 2. c. פָּנִים vedersi faccia a faccia = *affrontarsi* 2Re 14,8.

רָאָה : *nibbio rosso* Dt 14,13. †

* **רָאֶה** : cs. רְאֵה Gb 10,15: ➛ comm. (? = רְוֵה ➛ רָוֶה).

I **רֹאֶה** : plur. רֹאִים *veggente* (~ profeta) 1Sam 9,9.

II **רֹאֶה** : *visione* Is 28,7. †

רְאוּבֵן : n. pr. m. e n. tr.

רְאוּבֵנִי : gntl. di רְאוּבֵן.

רַאֲוָה : c. בָךְ ~ il piacere che si ha (nel) vedere (te) Ez 28,17. †

רְאוּמָה : n. pr. f.

רְאוּת : ➛ רְאִית.

רְאִי : *specchio* Gb 37,18. †

רֳאִי : – 1. *apparenza* 1Sam 16,12; – 2. *vista* Gb 33,21; – 3. *cosa da vedere* Na 3,6; – 4. Gn 16,13a.14 senso inc. ➛ HAL; tradiz. "colui che mi vede". †

רְאָיָה : n. pr. m.

רְאֵים : ➛ רְאֵם.

רִאישֹׁן : ➛ רִאשׁוֹן.

רְאִית : K רְאִיַּת, Q רְאוּת: *vista, visione* Qo 5,10. †

ראם : **qal**: pf. רָאֲמָה: *essere elevato, elevarsi* Zc 14,10. †

רְאֵם : plur. רְאֵמִים, רֵמִים: *bufalo* Sal 22,22.

I **רָאמוֹת** : senso inc. ? corallo, conchiglie Ez 27,16; Gb 28,18; Prv 24,7; ➛ רום qal pt. f. plur.

II **רָאמוֹת** : n. l.

ראשׁ : ➛ רוּשׁ qal pt.

רֵאשׁ : ➛ רֵישׁ.

I **רֹאשׁ** : sf. רֹאשִׁי, רֹאשְׁכֶם, רֹאשׁוֹ/שָׁה, plur. רָאשִׁים, cs. רָאשֵׁי, sf. רָאשָׁיו e רָאשָׁיו, רֹאשֶׁיהָ, רָאשֵׁינוּ, רָאשֵׁיהֶם: – 1. *testa*: d'u. Is 1,6, di serpente Gn 3,15; נָשָׂא ר׳ alzare la testa = essere/diventare indipendente; – 2. *capo*: Gdc 10,18, כֹּהֵן הָרֹאשׁ 2Re 25,18, רָאשֵׁי בֵית אֲבֹתָ(ם) capi di famiglie Es 6,14; – 3. cosa più alta o più importante: = cima di una montagna Gn 8,5, del trono 1Re 10,19, città Gs 11,10; – 4. temp. l'*inizio*: רֹאשׁ הַשָּׁנָה Ez 40,1, מֵרֹאשׁ dal principio Is 40,21; – 5. *corpo d'armata* Gdc 7,16; – 6. ~ capitale Lv 5,24; – 7. *totalità, somma* Nm 1,2.

II **רֹאשׁ, רוֹשׁ** (cf. Dt 32,32): – 1. pianta velenosa indeterminata Dt 29,17; Os 10,4; > – 2. *veleno* מֵי רֹאשׁ acqua avvelenata Ger 9,14, *veleno* Gb 20,16.

III **רֹאשׁ** : n. pr. m.

* **רֵאשָׁה** : plur. sf. רֵאשֹׁתֵיכֶם: *inizio* Ez 36,11. †

רֹאשָׁה : vertice, in opposizione a אֶבֶן Zc 4,7. †

רִאשׁ(וֹ)ן : f. רִאשׁ(וֹ)נָה e רִישֹׁנָה, plur. רִאשֹׁ(וֹ)נִים, f. רִאשֹׁנוֹת: – 1. *primo*: u. Gn 25,25, Dio Is 41,4, profeta Zc 1,4, mese/giorno Es 40,2; – 2. *precedente* Nm 21,26; – 3. *di un tempo* (agg.) 2Re 17,34, plur. m.: antenati Lv 26,45, plur. f.: avvenimenti di un tempo Is 41,22; – 4. בָּרִאשֹׁנָה: a) la prima volta Gs 8,5; b) per cominciare, prima

1Re 20,17; c) una volta Is 1,26; – 5. מֵרִאשׁוֹן dal principio Ger 17,12.

רַאֲשׁוֹת : → מְרַאֲשׁוֹת.

רֵאשִׁית, רֵשִׁית : sf. רֵאשִׁיתוֹ, רֵאשִׁיתְךָ: – 1. *principio, inizio*: a) Gb 8,7, רֵ׳ דַּעַת Prv 1,7; b) בְּרֵאשִׁית al principio (ass.) Gn 1,1 (→ comm.), מֵרֵאשִׁית dal principio Is 46,10; – 2. *primizie, il meglio*: a) in senso profano: primizie della forza Ger 49,35, di un popolo Nm 24,20; b) in senso cultuale Es 23,19; Dt 18,4.

I **רַב** : f. רַבָּה, cs. רַבַּת, sf. רַבָּתִי, plur. רַבִּים, f. רַבּוֹת: – 1. *molto, numeroso*: זָהָב רַב 1Re 10,2, עַם־רָב Gn 50,20, מַיִם רַבִּים Nm 20,11, יָמִים רַבִּים Gn 21,34, אֶרֶץ רַבָּה un vasto territorio (al. l'immensità della terra) Sal 110,6; רַב לָכֶם è molto da parte vostra = "basta!" Ez 45,9; – 2. רַב, רַבִּים collettivo: *molto* Sal 3,2, > tutti Dn 12,2; – 3. allo st. cs. = *abbondante di*: רַב בְּרָכוֹת Prv 28,20, רַבַּת בָּנִים 1Sam 2,5; – 4. *grande*: re (= Dio) Sal 48,3.

II **רַב** : titolo di alti funzionari: רַב־שָׁקֵה 2Re 18,17, רַב הַחֹבֵל Gio 1,6, רַבֵּי הַמֶּלֶךְ Ger 41,1, רַב־סָרִיס → סָרִיס.

III * **רַב** → HAL: plur. רַבִּים sf. רַבָּיו: – 1. *tiro*, colpo Gb 16,13; – 2. רַבִּים *tiratori* (d'arco) Ger 50,29; – 3. Prv 26,10 txt. e senso inc. ? tiratore, ? capo, ? molto.

רֹב, רוֹב : cs. רָב־, sf. רֻבֵּו, רֻבְּכֶם (K רֻבּוֹ, Q רֻבֵּי): *massa, moltitudine, abbondanza*: grano Gn 27,28, forza Sal 33,16, saggezza Qo 1,18, bontà Is 63,7, peccato Lam 1,5, idoli Ez 14,4; רֹב הַדֶּרֶךְ lunghezza del cammino Gs 9,13, רֹב יָמִים = longevità Zc 8,4; – 2. רֹב c. prep.: *in massa, in quantità*: a) לָרֹב Gs 11,4, וַיִּזְבַּח צֹאן לָרֹב 1Re 1,19; b) מֵרֹב per la moltitudine: מֵרֹב אָדָם Zc 2,8, לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב Gn 16,10.

I **רבב** : **qal**: pf. רַבָּה, רַבּוּ; inf. cs. רֹב, sf. רֻבְּכֶם, רֻבָּם: – 1. *essere numeroso, moltiplicarsi*: Israele Dt 7,7, peccato Is 59,12, frutti Os 10,1; – 2. *crescere* Gn 18,20;

pu: pt. f. plur. מְרֻבָּבוֹת: moltiplicarsi per dieci migliaia: greggi Sal 144,13. †

II **רבב** : **qal**: pf. רֹבּוּ: txt. e senso inc., tradiz. *tirare* (con l'arco) Gn 49,23. †

רְבָבָה : plur. רְבָבוֹת, רִבְבֹ(ו)ת, sf. רִבְבֹתָיו: quantità, massa > 10 000 (miriade): nemici 1Sam 18,7, אַלְפֵי רְבָבָה migliaia di miriadi Gn 24,60.

רבד : **qal**: pf. רָבַדְתִּי: *preparare* Prv 7,16. †

I **רבה** : **qal**: pf. רָבָה, רָבְתָה, רָבִיתָ, רָבוּ, רְבִיתֶם; impf. יִרְבֶּה, (וַ)יִּרֶב, וַיִּרֶב (2Cr 24,27 leggere K (וְרֹב), וַתֶּרֶב, וַתִּרְבִּי, תִּרְבֶּינָה, יִרְבְּיֻן e יִרְבּוּן; imp. רְבֵה, רְבוּ; inf. cs. רְבוֹת: – 1. *moltiplicarsi*: popolo Es 1,10, figli Gb 27,14, greggi Ger 23,3; – 2. *aumentare*: acqua Gn 7,17; – 3. *essere grande, diventare grande*: figli Ez 16,7, cammino c. מִן = essere troppo lungo Dt 14,24, sapienza 1Re 5,10.

pi: pf. רִבִּיתָ, רִבְּתָה; imp. רַבֶּה(!): – 1. *aumentare*: armata Gdc 9,29, c. בְּ prezzo Sal 44,13 = guadagnare; – 2. *far diventare grande*: progenie Lam 2,22;

hif: pf. הִרְבָּה, הִרְבְּתָה, הִרְבִּיתָ, הִרְבֵּית, הִרְבֵּיתִי, הִרְבּוּ, הִרְבִּינוּ, sf. הִרְבִּתִים, הִרְבִּיתִיךָ, הִרְבֵּךְ/בֵּךְ; impf. יַרְבֶּה,

(וַ)יֶּרֶב, (וַ)תַּרְבֶּה, תֶּרֶב, תַּרְבִּי, וָאֶרֶב, תַּרְבּוּ, sf. יַרְבֶּךָ, תַּרְבֵּנִי, אַרְבֵּהוּ; imp. הַרְבֵּה, הֶרֶב, הַרְבִּי, הַרְבּוּ; inf. הַרְבָּה, הַרְבֵּה, cs. הַרְבּוֹת, הַרְבִּית (K הַרְבִּית, Q הַרְבַּת); pt. מַרְבֶּה, cs. מַרְבֵּה, f. מַרְבָּה, plur. מַרְבִּים; – 1. *moltiplicare*: popolo Lv 26,9, grano Ez 36,29, parole Qo 10,14; – 2. *aumentare*: dolore Gn 3,16; – 3. *ampliare, far diventare grande*: ricchezza Ez 28,5, territorio 1Cr 4,10, re 2Sam 22,36; – 4. inf. ➛ הַרְבֵּה = *molto*.

II רבה : **qal**: pt. רֹבֶה *tirare* (con l'arco), רֹבֶה קַשָּׁת *arciere* Gn 21,20. †

רַבָּה : n. l., cs. רַבַּת, loc. רַבָּתָה.

רִבּוֹא, רִבּוֹ : di רִבֹּתַיִם, plur. רִבֹּאוֹת > רִבֹּאוֹת > רִבּוֹת: *miriadi* Dn 11,12, רִבֹּתַיִם אַלְפֵי־ Sal 68,18.

רְבִיבִים : pioggerella (al. pioggia abbondante) Dt 32,2.

רָבִיד : cs. רְבִד: *collana* Gn 41,42; Ez 16,11. †

רְבִיעִי: f. רְבִ(י)עִ(י)ת, plur. רְבִ(י)עִים: *quarto*: giorno Gn 1,19, figlio 2Sam 3,4, שְׁנַת הָרְבִיעִית il quarto anno Ger 46,2, בְּנֵי רְבִיעִים quarta generazione 2Re 10,30; – 2. *quarto*: רְבִיעִית הַיּוֹם Ne 9,3.

רַבִּית : n. l.

רבך : **hof**: pt. f. מֻרְבֶּכֶת: *essere mischiato* Lv 6,14; 7,12; 1Cr 23,29. †

רִבְלָה : n. l.

רַב מָג : ➛ מָג e II רַב.

רַב־סָרִיס : ➛ סָרִיס e II רַב.

I רבע : **qal**: inf. sf. רִבְעִי, רִבְעָהּ, inf. f. רִבְעָה: ass. *coricarsi* Sal 139,3; c. acc. dormire con > *accoppiarsi*: con una bestia Lv 18,23; 20,16. †

hif: impf. תַּרְבִּיעַ: *mettere insieme, unire* Lv 19,19. †

II רבע : **qal**: pt. pass. רָבוּעַ, f. רְבֻעָה, plur. רְבֻעִים: avere quattro angoli = *quadrato*: altare Es 27,1;

pu: pt. מְרֻבָּע, f. מְרֻבַּעַת, plur. מְרֻבָּעוֹת: *quadrato* 1Re 7,31; Ez 40,47; 45,2. †

I רֶבַע : plur. sf. רְבָעָיו, רִבְעֵיהֶן: – 1. *quarto*: di misura Es 29,40; – 2. *lato* Ez 43,16; – 3. (~ punto cardinale) > direzione Ez 1,8.

II רֶבַע : n. pr. m.

I רֹבַע : *quarto* 2Re 6,25. †

II רֹבַע : senso inc., ➛ HAL; tradiz. *polvere* (di Giacobbe) Nm 23,10. †

* רִבֵּעַ : plur. רִבֵּעִים: *persone della quarta generazione* Es 20,5.

רבץ : **qal**: pf. רָבַץ, רָבְצָה, רָבַצְתְּ, רָבְצוּ; impf. יִרְבַּץ, תִּרְבַּצְנָה, יִרְבְּצוּן, וַתִּרְבַּץ; pt. רֹבֵץ, f. רֹבֶצֶת, plur. רֹבְצִים: – 1. *coricarsi, stendersi*: a) per riposarsi: gregge Gn 29,2, persone Gb 11,19; b) per spiare = *accovacciarsi* Gn 4,7;

hif: impf. תַּרְבִּיץ, יַרְבִּיצוּ, sf. יַרְבִּיצֵנִי; pt. מַרְבִּיץ, plur. מַרְבִּיצִים: – 1. *far coricare*: gregge Sal 23,2; – 2. מַרְבִּיץ אֲבָנִים ~ lastricare Is 54,11.

רֵבֶץ : sf. רִבְצוֹ, רִבְצָהּ, רִבְצָם: *ovile* Ger 50,6, metaf. Prv 24,15.

רִבְקָה : n. pr. f. *Rebecca*.

רַב־שָׁקֵה : ➛ II רַב.

רַבַּת : ➛ I רַב.

רַבָּתִי : ➛ I רַב.

* **רֶגֶב** : plur. רְגָבִים, cs. רִגְבֵי: *zolla* Gb 21,33; 38,38. †

רגז : **qal**: pf. רָגַז, רָגְזָה; impf. (וַ)יִּרְגַּז, וַתִּרְגַּז, (וַ)יִּרְגְּזוּ(ן), תִּרְגַּזְנָה; imp. רִגְזוּ, f. רְגָזָה: – 1. *tremare*: terra Gl 2,10, cielo Dt 2,25, gente Sal 4,5; tremare di paura Es 15,14, c. מִן Mic 7,17; – 2. *tremare*: di collera Is 28,21;

hif: pf. הִרְגִּיז, sf. הִרְגַּזְתַּנִי; impf. אַרְגִּיז; inf. cs. הַרְגִּיז < הַרְגִּיז; pt. מַרְגִּיז, plur. cs. מַרְגִּיזֵי: – 1. *far tremare, scuotere*: c. acc. Is 14,16, c. לְ Ger 50,34; – 2. metaf. scuotere ~ mettere in disordine, provocare (ogg. Dio) Gb 12,6;

hitp: inf. sf. הִתְרַגֶּזְךָ: c. אֶל *tremare di collera* contro 2Re 19,28.

רֹגֶז : sf. רָגְזֶךָ: – 1. *tremore* Gb 37,2; > – 2. *inquietudine* Is 14,3; – 3. *fremito* Gb 39,24.

רַגָּז : *tremore* Dt 28,65. †

רָגְזָה : *tremore* Ez 12,18. †

רגל : **qal**: pf. רָגַל: ~ calunniare Sal 15,3. †

pi: impf. וַיְרַגֵּל, וַיְרַגְּלוּ; imp. רַגְּלוּ; inf. cs. רַגֵּל, sf. רַגְּלָהּ; pt. plur. מְרַגְּלִים: – 1. *spiare*, c. acc. Gs 6,25; pt. *spia*; – 2. c. בְּ + אֶל *calunniare*: qlc. presso qlc. 2Sam 19,28;

tif'el: pf. תִּרְגַּלְתִּי: c. לְ *insegnare a camminare* Os 11,3. †

רֶגֶל : sf. רַגְלִי, plur. רְגָלִים, du. רַגְלַיִם, cs. רַגְלֵי, sf. רַגְלַי, רַגְלֶיךָ, רַגְלֵיכֶם: – 1. *piede* Gn 18,4, אֶצְבְּעוֹת ר׳ dita 2Sam 21,20, כַּף רֶגֶל pianta del piede Dt 2,5; metaf. piedi di tavola Es 25,26; – 2. *gamba*: d'u. 1Sam 17,6; – 3. *zampa*: di colomba Gn 8,9, di vitello Ez 1,7; – 4. *passo, andatura* Gn 33,14, קוֹל ר׳ 2Re 6,32; – 5. *volta*: שָׁלֹשׁ ר׳ Es 23,14; – 6. בְּרַגְלֶיךָ al tuo seguito, לְרַגְלָהּ al suo seguito, בֵּין רַגְלֶיהָ davanti ai suoi piedi; – 7. metaf. רַגְלַיִם = *parti sessuali*: שַׂעַר הָר׳ peli del pube Is 7,20, מֵימֵי ר׳ (Q) urina 2Re 18,27.

רַגְלִי : plur. רַגְלִים: *pedone* Ger 12,5; > *fante* Es 12,37, אִישׁ רַגְלִי fante Gdc 20,2.

רֹגְלִים: n. l.

רגם : **qal**: pf. רָגְמוּ, sf. רְגָמֻהוּ; impf. (וַ)יִּרְגְּמוּ, sf. (וַ)יִּרְגְּמֻהוּ; inf. רָגוֹם, cs. רְגוֹם: *lapidare*: c. acc. pers. Lv 24,23, c. בְּ pers. 1Re 12,18, c. עַל pers. Ez 23,47; c. acc. אֶבֶן 1Re 12,18, c. בָּאֶבֶן Lv 20,2.

רֶגֶם : n. tr.

רִגְמָה : sf. רִגְמָתָם: senso inc., ➛ HAL; ? folla, ? grido, ? comandante Sal 68,28. †

רֶגֶם מֶלֶךְ : senso inc. ? titolo di un alto funzionario, ? n. pr. m., Zc 7,2. †

רגן : **qal**: pt. plur. רֹגְנִים: *criticare, protestare* Is 29,24. †

nif: impf. וַיֵּרָגְנוּ; pt. נִרְגָּן: *criticare, calunniare* Dt 1,27; Prv 16,28.

רגע : etim. inc. e senso talvolta inc.; cf. HAL che non dà che una sola radice:

I רגע : **qal**: pf. רָגַע, pt. רֹגַע: *scuotere, agitare*: il mare Is 51,15; Ger 31,35; Gb 26,12 (al. spaccare). †

hif: impf. אַרְגִּיעָה: tradiz. ~ *strizzare l'occhio* Ger 49,19; 50,44; Prv 12,19. †

II רגע : **nif**: imp. הֵרָגְעִי: *riposarsi* Ger 47,6. †

hif: pf. הִרְגִּיעַ, הִרְגִּיעָה; impf. תַּרְגִּיעַ; inf. הַרְגִּיעַ, sf. הַרְגִּיעוֹ: – 1. intrans. *riposarsi, essere tranquillo* Dt 28,65; Is 34,14; – 2. c. acc. *dare riposo a*: Israele Ger 31,2, אֶרֶץ Ger 50,34. †

III רגע : **qal**: pf. רָגַע: ~ *indurirsi* Gb 7,5. †

* רָגֵעַ : plur. cs. רִגְעֵי: *tranquillo*: רִגְעֵי־אֶרֶץ Sal 35,20. †

רֶגַע : plur. רְגָעִים: *momento, istante*: acc. רֶגַע all'istante Is 47,9, improvvisamente Ger 4,20; רֶגַע... רֶגַע talvolta... talvolta Ger 18,7.9; c. בְּ: בְּרֶגַע in un istante Gb 21,13; עֲדֵי־רָגַע giusto un istante Gb 20,5; לִרְגָעִים in ogni momento = senza interruzione Is 27,3.

רגשׁ : **qal**: pf. רָגְשׁוּ: *agitarsi* Sal 2,1. †

רֶגֶשׁ : senso inc. accordo, intimità (al. agitazione) Sal 55,15. †

* רִגְשָׁה : cs. רִגְשַׁת: senso inc. accordo, intimità (al. agitazione) Sal 64,3. †

רדד : ➛ HAL: **qal**: impf. יָרֹד; inf. רַד־; pt. רוֹדֵד: – 1. *calpestare* Sal 144,2; > – 2. *sottomettere* Is 41,2;

hif: impf. וַיָּרֶד: *applicare*: dell'oro (con martellamento) 1Re 6,32. †

I רדה : **qal**: pf. רְדִיתֶם, רָדוּ; impf. (וַ)יִּרְדּוּ, תִּרְדֶּה, וַיֵּרְדְּ, sf. וַיִּרְדֶּנָּה, יִרְדֵּנוּ; imp. רְדוּ, רְדֵה; inf. cs. רְדוֹת; pt. רֹדֶה, plur. רֹדִים, sf. רֹדֵם: – 1. *calpestare, pigiare* (nel torchio) Gl 4,13; – 2. *dominare*: c. acc. Lv 25,53, c. בְּ Gn 1,26; 1Re 5,4, c. בְּקֶרֶב Sal 110,2;

[**hif**: impf. יַרְדְּ Is 41,2 ➛ רדד qal]

II רדה : **qal**: pf. רָדָה; impf. יִרְדּוּ, sf. וַיִּרְדֵּהוּ: *raccattare, raccogliere* Gdc 14,9; Ger 5,31. †

רַדַּי : n. pr. m.

* רְדִיד, * רָדִיד : sf. רְדִידִי, plur. רְדִידִים: sorta di mantello, scialle Is 3,23; Ct 5,7. †

רדם : **nif**: pf. נִרְדָּם, נִרְדַּמְתִּי; impf. וַיֵּרָדַם; pt. נִרְדָּם; – 1. *dormire* profondamente Gio 1,5; > – 2. cadere in letargo Sal 76,7; Dn 8,18.

* רֹדָן : n. pop.

רדף : **qal**: pf. רְדַפְתֶּם, רָדַף, sf. רְדָפוּם, רְדָפוּנִי; impf. נִרְדְּפָה־, (וַ)יִּרְדְּפוּ, אֶרְדְּפָה, יִרְדָּף־, יִרְדֹּף, sf. יִרְדְּפוֹ, יִרְדָּפְךָ e תִּרְדְּפֵנִי, יִרְדְּפוּם, יִרְדְּפוּנִי, יִרְדְּפֵם, יִרְדְּפֵהוּ; imp. רִדְפוּ, רְדֹף, sf. רָדְפֵהוּ; inf. לִרְדֹּף, c. מִן: מִרְדֹּף, sf. רָדְופִי Sal 38,21: Q רָדְפִי, K רָדְפוֹ, רְדוֹפִי; pt. רֹ(ו)דֵף, plur. רֹדְפִים, cs. רֹדְפֵי, sf. רֹדְפֵיהֶם, רֹדְפָם, רֹדְפֶךָ, רֹדְפַי: – 1. *inseguire, perseguitare*: ass. Lv 26,36, c. acc.: gente Gdc 4,22, uccello 1Sam 26,20, צֶדֶק Dt 16,20; pt. רֹדֵף inseguitore Ger 15,15; c. אַחֲרֵי Gn 31,23, c. לְ Gb 19,28; – 2. *accompagnare*: c. אַחֲרֵי Gdc 3,28; – 3. לְ + inf. sforzarsi di (conoscere) Os 6,3;

nif: pf. נִרְדָּפְנוּ; pt. נִרְדָּף: – 1. *essere inseguito = essere perseguitato* Lam 5,5; – 2. Qo 3,15 senso inc. ? sparire;

pi: pf. רִדְּפָה; impf. יְרַדֶּף־, תְּרַדֵּף; pt. מְרַדֵּף: *inseguire*: qlc. Os 2,9, צְדָקָה Prv 15,9;

pu: pf. רֻדַּף: *essere inseguito, cacciato* Is 17,13. †

hif: pf. sf. הִרְדִּיפֻהוּ: *inseguire* Gdc 20,43. †

רהב : **qal**: impf. יִרְהֲבוּ; imp. רְהַב: *malmenare, importunare*: c. acc. Prv 6,3, c. בְּ Is 3,5;

hif: pf. sf. הִרְהִיבֻנִי; impf. sf. תַּרְהִבֵנִי: – 1. ~ *inquietare, turbare* Ct 6,5; – 2. Sal 138,3 senso inc. ➛ HAL: ? stimolare. †

רַ֫הַב : רַהַב, plur. רְהָבִים: – 1. n. pr. di un mostro mitico *Raab* Is 51,9; Gb 9,13; > – 2. simbolo dell'Egitto Sal 87,4.

* רֹ֫הַב : sf. רָהְבָּם: txt. e senso inc. ? agitazione, ? orgoglio Sal 90,10. †

רָהְגָה Q e רוֹהֲגָה K : n. tr.

I * רַ֫הַט : plur. רְהָטִים: *vasca, abbeveratoio* Gn 30,38.41; Es 2,16. †

II * רַ֫הַט : plur. רְהָטִים: senso inc. ➛ HAL: ? barre, riccioli Ct 7,6. †

רָהִיט Q, K רַחִיט, רָחִיט: ➛ * רָחִיט Ct 1,17. †

רוֹב : ➛ רִב.

רוד : **qal**: pf. רַד, רַדְנוּ: – 1. *vagabondare, passeggiare* Ger 2,31; – 2. *camminare, andare* Os 12,1. †

hif: impf. תָּרִיד, אָרִיד: *liberarsi* Gn 27,40; inc. Sal 55,3. †

רוֹדָנִים : n. pop.

רוה : **qal**: pf. רָוְתָה; impf. יִרְוְיֻן, נִרְוֶה: *abbeverarsi* di: c. acc. Prv 7,18, c. מִן Ger 46,10; Sal 36,9. †

pi: pf. רִוְּתָה, רִוֵּיתִי; impf. sf. יְרַוֶּךָ, אֲרַיָּוֶךְ (< *אֲרַוֶּיךְ) Is 16,9; inf. רַוֵּה: – 1. *dissetare, abbeverare*: c. acc. qlc. Prv 5,19, solchi Sal 65,11; c. 2 acc. Ger 31,14; – 2. inebriarsi Is 34,5. †

hif: pf. הִרְוָה, הִרְוֵיתִי, sf. הִרְוַנִי, הִרְוִיתָנִי; pt. מַרְוֶה: *dissetare*: ass. Prv 11,25; c. acc.: qlc. Ger 31,25, אֶרֶץ Is 55,10; metaf. c. 2 acc. Is 43,24;

hof: impf. יוֹרֶא (!): *essere dissetato* Prv 11,25. †

רָוֶה: cs. רָאֶה (!), f. רָוָה: *irrigato, abbeverato*: גַּן Ger 31,12; Dt 29,18; metaf. Gb 10,15.

רוֹהֲגָה : n. tr.

רוח : **qal**: pf. רָוַח; impf. יִרְוַח: c. לְ ~ *avere tregua* 1Sam 16,23; Gb 32,20. †

pu: pt. plur. מְרֻוָּחִים: *spazioso* Ger 22,14. †

? **hif**: impf. יָרִיחַ, (וַ)יָּרַח, אָרִיחַ, יְרִיחוּן, יְרִחַן; inf. cs. הָרִיחַ, sf. הֲרִיחוֹ: – 1. *sentire*: un odore: ass. Dt 4,28, c. acc. רֵיחַ Gn 27,27, c. בְּ: profumo Es 30,38; metaf. c. acc. מִלְחָמָה Gb 39,25; – 2. tradiz. ispirare, c. acc. + בְּ Is 11,3, ➛ comm.

רֶ֫וַח : – 1. *spazio, distanza* Gn 32,17; – 2. *respiro* Est 4,14. †

רוּחַ : ? loc. רוּחָה, sf. רוּחִי, רוּחֲךָ, רוּחֲכֶם, plur. רוּח(ו)ת, רֻחוֹת. Per il senso e la portata del termine ➛ teol.

bibl., per la molteplicità degli usi ➛ HAL: – 1. *vento* Gn 8,1; Ger 2,24, רוּחַ קָדִים vento dell'est Es 14,21, ר׳ גְּדוֹלָה 1Re 19,11, ר׳ סְעָרָה vento di tempesta Ez 1,4; אַרְבַּע רוּחוֹת = i quattro punti cardinali Dn 8,8; – 2. *soffio, vento* = nulla: רְעוּת ר׳ inseguimento del vento Qo 1,14, דַּעַת ר׳ = conoscenza di nulla Gb 15,2, רוּחַ וָתֹהוּ ~ vento e vanità Is 41,29; – 3. *soffio* (fisiologico) Is 42,5, ר׳ פִּיו Sal 33,6; cf. לֹא הָיָה בָהּ עוֹד רוּחַ rimase senza fiato 1Re 10,5; – 4. *spirito* = potenza e fonte di vita Ez 37,5 (cf. nº 3); נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים Gn 7,22; רוּחַ || נֶפֶשׁ Is 26,9; – 5. *spirito* = disposizione di spirito, modo di essere, pensiero: ר׳ חָכְמָה Dt 34,9; ר׳ חֲדָשָׁה Ez 36,26, cf. ר׳ אַחֶרֶת Nm 14,24; ר׳ נָכוֹן ~ spirito fermo Sal 51,12; רוּחַ = coraggio Gs 2,11, collera Is 30,28; חֲמַת־ר׳ calore di spirito = collera o passione Ez 3,14; אֶרֶךְ־ר׳ lungo di spirito = paziente Qo 7,8, נְכֵה־ר׳ battuto di spirito = abbattuto, scoraggiato Is 66,2; – 6. רוּחַ יהוה Gdc 3,10; Is 11,2; ecc.; talvolta רוּחַ solo Ez 2,2; ר׳ אֱלֹהִים Ez 11,24, ר׳ אֵל Gb 33,4, ר׳ קָדְשׁוֹ Is 63,10, ר׳ חֵן וְתַחֲנוּנִים Zc 12,10; ר׳ רָעָה מֵאֵת יהוה 1Sam 16,14.

רְוָחָה : sf. רַוְחָתִי: *respiro, sollievo* Es 8,11; Lam 3,56. †

רְוָיָה : ~ sovrabbondanza: di liquido (al. ebbrezza) Sal 23,5; 66,12. †

רום : **qal**: pf. רָם, רָמָה e רָאֲמָה, רָמוּ e רָמּוּ e רוֹמּוּ (Gb 24,24); impf. יָרוּם, יָרֻם, יָרֹם, יָרוּם (K יְרוּם, Q וְרָם Dn 11,12), יְרֻמוּן, יְרוּמוּ, תָּרֹם, תָּרוּם, וַיָּרָם; imp. רוּמָה; inf. cs. רוּם, רֻם, sf. רוֹמָם(!); pt. רָם, f. רָמָה, plur. רָמִים, cs. רָמֵי, f. רָמוֹת, רָאמוֹת: – 1. *essere innalzato, essere alto*: roccia Sal 61,3, trono Is 6,1, יהוה Is 57,15; pt. רָמִים gli esseri elevati = gli esseri celesti Gb 21,22; – 2. *innalzarsi*: Dio Sal 57,6, mano di Dio Is 26,11, occhi (in segno di orgoglio) Prv 6,17, cuore Dt 8,14, corno (= forza) 1Sam 2,1; > *sollevarsi*: arca Gn 7,17;

nif: ➛ רמם.

polel: pf. רוֹמַמְתִּי, sf. רֹמַמְתְּהוּ; impf. יְרוֹמֵם, נְרוֹמְמָה, sf. וַיְרֹמְמוּהוּ, אֲרֹמְמֶנְהוּ, אֲרוֹמִמְךָ, תְּרוֹמְמֶךָ, וִירוֹמִמְךָ, יְרוֹמְמֵנִי; imp. רוֹמְמוּ; inf. לְרוֹמֵם; pt. מְרוֹמֵם, f. רוֹמֵמָה, sf. מְרוֹמְמִי: – 1. *porre in alto* Sal 27,5, > innalzare (in rango, in dignità) Sal 37,34, esaltare (oggetto Dio) Is 25,1; – 2. *far crescere*: figli Is 1,2, albero Ez 31,4; – 3. ~ *ricostruire* Esd 9,9;

polal: pf. רוֹמַם; impf. תְּרוֹמַמְנָה; pt. מְרֹמָם: *essere innalzato* Sal 75,11; Ne 9,5; Sal 66,17 txt.!

hif: pf. הֵרִים, הֲרִ(י)מ(וֹ)תָ(ה), הֵרִימוּ, הֲרֵמֹתֶם, sf. הֲרִימֹתִיךָ; impf. יָרִים, יָרֵם, וַיָּרֶם, יָרִימוּ, sf. יְרִימֶהָ; imp. הָרֵם, הָרֶם, הָרִימִי, הָרִימָה; inf. ass. הָרֵם, cs. הָרִים, sf. הֲרִימִי, הֲרִימְכֶם; pt. מֵרִים, plur. cs. מְרִימֵי, sf. מְרִימָיו: – 1. *alzare, sollevare*: testa Sal 110,7, mano Es 17,11, voce Ez 21,27, corno Sal 92,11; metaf. il povero 1Sam 2,8; – 2. *prelevare*: un tributo Nm 15,19.20; – 3. *raccogliere*: mantello 2Re 2,13; – 4. *erigere*: stele Gn 31,45, trono Is 14,13; – 5. togliere: grasso Lv 4,19; – 6. *offrire, presentare* Es 35,24; Lv 2,9.

hof: pf. הוּרַם; impf. יוּרָם: *essere tolto* Es 29,27; Lv 4,10; Dn 8,11 Q. †

hitpolel: impf. יִתְרוֹמֵם, אֲרוֹמָם (< *אֶתְרוֹמָם): *esaltarsi* Is 33,10; Dn 11,36. †

רוּם, רֻם : *altezza* Prv 25,3, c. לֵב ~ orgoglio, c. עֵינַיִם Is 10,12; Prv 21,4.

רוֹם : acc.: verso l'alto Ab 3,10. †

רוּמָה : n. l.

רוֹמָה : loc. verso l'alto Mic 2,3. †

רוֹמָם : (pataḥ): plur. cs. רוֹמְמוֹת: *lode, canto di lode* Sal 66,17; 149,6. †

* **רוֹמֵמֻת** : sf. רוֹמְמֻתֶךָ: il fatto di levarsi (> quando ti levi), al. maestà Is 33,3. †

רון : **hitpolel**: pt. מִתְרוֹנֵן: c. מִיַּיִן: senso inc.: sia abbrutito dal vino, sia ringalluzzito dal vino, sia uscito dall'ubriacatura ! Sal 78,65.

רוע : ? **qal**: Is 8,9: imp. רֹעוּ, ➛ HAL e comm.: emettere il grido di guerra, al. imperversare, o essere spezzato;

hif: pf. הֵרִיעוּ, הֵרֵעוּ, הֲרֵעֹתֶם, הֲרִיעֹתֶם; impf. וַיָּרַע, יָרִיעַ, תָּרִיעִי, נָרִיעַ, נָרִיעָה; imp. הָרִיעִי, הָרִיעוּ; inf. cs. הָרִיעַ; pt. plur. מְרִיעִים: – 1. *emettere il grido di guerra*: ass. Gs 6,10, c. עַל Ger 50,15; c. acc. תְּרוּעָה Gs 6,5; 1Sam 4,5; – 2. questo "grido di guerra" può essere anche a) un grido di gioia o di trionfo Gdc 15,14; Ger 50,15; b) un'acclamazione Zc 9,9; c) un grido di disperazione Mic 4,9; – 3. c. עַל gridare contro Gb 30,5;

polal: impf. יְרֹעָע: ~ *essere gridato* (sott. un grido di gioia) Is 16,10. †

hitpolal: impf. אֶתְרוֹעָע, יִתְרֹעֲעוּ; imp. הִתְרֹעֲעִי: *gridare* Sal 60,10; 65,14; 108,10. †

רוץ : **qal**: pf. רָץ, רַצְתָּה, רַצְתִּי, רָצוּ; impf. יָרוּץ, יָרֻץ, נָרוּצָה, יְרֻצוּן, יְרוּצוּן, אָרוּצָה, אָרֻץ, אָרוּץ, וַיָּרָץ, וַיָּרָץ, sf. אֲרוּצֵם (= אֲרוּצֵם K, אֲרִיצֵם Q, ➛ hif); imp. רוּץ, רֻץ; inf. ass. רָצוֹא Ez 1,4 ➛ comm.), cs. רוּץ; pt. רָץ, plur. רָצִים, רָצִין: *correre*: – 1. uomini Gdc 7,21; pt. רָצִים i corridori: soldati 1Re 14,27, messaggeri Ger 51,31; – 2. a) c. acc. loc. Gs 7,22; b) c. prep.: אֶל Gn 18,7, אַחֲרֵי 1Re 19,20, בְּ Am 6,12, לְ Prv 1,16, מִן 1Sam 4,12; – 3. animali Am 6,12;

pol: impf. יְרוֹצֵצוּ: *precipitarsi* Na 2,5. †

hif: impf. יָרִיץ, וַתָּרֶץ (!), sf. אֲרִיצֵם, אֲרִיצֶנּוּ, וַיְרִיצֻהוּ; imp. הָרֵץ: – 1. c. מִן *far correre da, far sloggiare* Ger 49,19; – 2. *correre* 1Sam 17,17; – 3. Sal 68,32 senso inc. ? accorrere, ? portare correndo, ➛ comm.

רוק : ➛ ריק.

רור : ➛ ריר.

רוש : **qal**: pf. רָשׁוּ; pt. רָשׁ, רָאשׁ, plur. רָשִׁים, רָאשִׁים: *essere povero, essere nel bisogno* Sal 82,3; pt. רָשׁ = sost. un povero Prv 22,7; cf. II ראשׁ;

hitpolel: pt. מִתְרוֹשֵׁשׁ: *fare il povero* Prv 13,7. †

רוּת : n. pr. f. *Rut.*

רזה : **qal**: pf. רָזָה: senso inc., tradiz. far sparire Sof 2,11. †

nif: impf. יֵרָזֶה: *diminuire* Is 17,4. †

* **רָזֶה** : f. רָזָה: *magro*: pecora Ez 34,20, terra Nm 13,20. †

I **רָזוֹן** : *diminuzione* (dell'efa) Mic 6,10; > magrezza Is 10,16, > ? insufficienza (senso inc.) Sal 106,15.

II רָזוֹן : *dignitario, sovrano* Prv 14,28. †

רְזוֹן : n. pr. m.

רָזִי : senso inc.: רָזִי־לִי ? quale prova per me!, ? è il mio segreto!, ? sono stremato! Is 24,16. †

רזם : **qal**: impf. יִרְזְמוּן: c. עֵינַיִם *strizzare* degli occhi Gb 15,12. †

רזן : **qal**: pt. plur. רֹ(וֹ)זְנִים: pt. = sost. *dignitario, sovrano* Gdc 5,3; Prv 8,15.

רחב : **qal**: pf. רָחַב, רָחֲבָה: *aprirsi*: bocca 1Sam 2,1, cuore Is 60,5. †

nif: pt. נִרְחָב: *essere vasto, essere esteso* Is 30,23. †

hif: pf. הִרְחִ(י)ב, הִרְחַבְתָּ, הִרְחִיבוּ; impf. יַרְחִיב, וַיַּרְחִיבוּ; imp. הַרְחֶב־, הַרְחִ(י)בִי; inf. cs. הַרְחִיב; pt. מַרְחִיב: – 1. *estendere, ampliare*: territorio Dt 12,20, tenda Is 54,2, metaf. cuore Sal 119,32; – 2. *allungare*: il passo 2Sam 22,37; – 3. הִרְחִיב, c. לוֹ/לִי dare spazio = mettere a proprio agio Sal 4,2; Prv 18,16.

I רָחָב : cs. רְחַב, f. רְחָבָה, cs. רַחֲבַת, plur. m. cs. רַחֲבֵי: – 1. agg. *vasto, esteso*: אֶרֶץ Es 3,8, הַיָּם Sal 104,25; רְחַב יָדַיִם esteso da ogni parte Gn 34,21; – 2. metaf. רְחַב לֵב ampio di cuore = orgoglioso; – 3. sost. *spazio vasto* Sal 119,45.

II רָחָב : n. pr. f. *Raab*.

רַ֫חַב : plur. cs. רַחֲבֵי: *distesa, spazio vasto* Gb 36,16; 38,18. †

רֹ֫חַב : sf. רָחְבּוֹ, רָחְבָּהּ, רָחְבָּן: *larghezza*: dell'altare Es 27,1, di Gerusalemme Zc 2,6; – 2. *distesa*: acqua Gb 37,10; – 3. metaf. רֹחַב לֵב larghezza di cuore ~ intelligenza 1Re 5,9.

I רְחֹב, רְחוֹב : sf. רְחֹבָהּ, plur. רְחֹ(וֹ)בוֹת, sf. רְחֹבֹתֵינוּ: *spazio* (libero), *posto* (in una città): a Gerusalemme Esd. 10,9, presso una porta Ne 8,16, a Sodoma Gn 19,2.

II רְחֹב : n. l.

III רְחֹ(וֹ)ב : n. pr. m.

רְחֹבוֹת, רְחֹבֹת : n. l.

רְחַבְיָה : n. pr. m.

רְחַבְיָ֫הוּ : n. pr. m.

רְחַבְעָם : n. pr. m. *Roboamo*.

רְחוֹב : → רְחֹב.

רְחוּם : n. pr. m.

רַחוּם : sempre con חַנּוּן: *benevolo* e misericordioso: Dio Sal 111,4, u. Sal 112,4.

רָחוֹק, רָחֹק : plur. רְחֹ(וֹ)קִים, f. רְחֹ(וֹ)קָה, plur. רְחֹ(וֹ)קֹ(וֹ)ת: *lontano, distante*: – 1. spazialmente: a) אֶרֶץ 1Re 8,41, גּוֹי Gl 4,8, בְּדֶרֶךְ ר׳ a una lunga distanza Nm 9,10, בְּרָחוֹק lontano, Sal 10,1; b) c. מִן: ass. lontano Gs 9,22, מֵרָחוֹק: lontano (con spostamento) Is 22,3, da lontano Gb 2,12; עַד־לְמֵרָחוֹק fin lontano Esd 3,13; – 2. temp.: da lungo tempo: מֵרָחוֹק Is 22,11, לְמֵרָחוֹק 2Re 19,25; עִתִּים רְחוֹקוֹת tempi lontani (nel futuro) Ez 12,27; – 3. spiritualmente: רְחוֹקָה מִמֶּנִּי è חָכְמָה lett. troppo lontana per me = troppo difficile per me Qo 7,23; הָרְחוֹקִים מִצְּדָקָה Is 46,12.

* **רָחִיט** : Ct 1,17 K; leggere Q רָהִיט; plur. sf. רַהִיטֵינוּ: *trave* ➛ BHS. †

רֵחַיִם : *mola* (manuale) Nm 11,8.

I **רָחֵל** : plur. רְחֵלִים, sf. רְחֵלֶיךָ: *pecora* Gn 31,38.

II **רָחֵל** : n. pr. f. *Rachele*.

רחם : **qal**: impf. sf. אֶרְחָמְךָ: *amare* Sal 18,2. †

pi: pf. רִחַם, רִחַמְתִּי, sf. רִחַמְךָ, רִחֲמֵךְ, רִחַמְתִּים, רִחֲמוּם; impf. יְרַחֵם, יְרַחֲמוּ, sf. יְרַחֲמֶנּוּ, יְרַחֲמֵנוּ, וִירַחֲמֵהוּ, וִירַחֲמֵם; inf. ass. רַחֵם, sf. רַחֶמְכֶם; pt. מְרַחֵם, sf. מְרַחֲמֵךְ: *amare, avere pietà*: ass. Ger 6,23, c. acc. 1Re 8,50; Dt 13,18; Os 1,6; c. עַל Sal 103,13;

pu: pf. רֻחָמָה; impf. יְרֻחַם: *essere amato, trovare pietà* Os 1,6; 14,4.

רָחָם e רָחָמָה : varietà di *avvoltoio* Lv 11,18; Dt 14,17. †

רַחַם : n. pr. m.

רֶחֶם : pausa רָחֶם e רֶחֶם, sf. רַחְמָהּ (רַחְמָה Ger 20,17): *utero, seno materno*: Os 9,14, מֵרֶחֶם Sal 22,11; עֹצֶר רָחַם lett. chiusura del seno = seno sterile Prv 30,16.

רָחָמָה : ➛ רָחָם.

* **רַחְמָה** : di רַחֲמָתַיִם: רַחַם רַחֲמָתַיִם lett. un ventre, due ventri, cioè una schiava, due schiave Gdc 5,30. †

רַחֲמִים : cs. רַחֲמֵי, sf. רַחֲמֶיךָ, רַחֲמָיו: – 1. *seno materno* considerato come la sede dell'amore materno 1Re 3,26; – 2. *misericordia, tenerezza, compassione* Os 2,21; הֲמוֹן מֵעֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ la passione delle tue viscere e della tua tenerezza Is 63,15; רַבִּים רַחֲמָו la sua misericordia è grande 2Sam 24,14; חֶסֶד וְר׳ Sal 103,4.

* **רַחֲמָנִי** : pl f. רַחֲמָנִיּוֹת: *tenero, compassionevole* Lam 4,10. †

רחף : **qal**: pf. רָחֲפוּ: *tremare* Ger 23,9. †

pi: impf. יְרַחֵף: *librarsi*: uccello Dt 32,11, רוּחַ Gn 1,2. †

רחץ : **qal**: pf. רָחַץ, רָחַצְתִּי, רָחֲצוּ; impf. יִרְחַץ, sf. וָאֶרְחָצֵךְ; imp. רְחַץ, רַחֲצוּ; inf. cs. רְחֹץ e רָחְצָה; pt. f. רֹחֶצֶת, m. plur. רֹחֲצִים: – 1. *lavare*: c. acc. i piedi (בַּמַּיִם) Gn 18,4, c. בְּדַם Sal 58,11, qlc. Es 29,4, parti di una bestia sacrificata Lv 1,9; – 2. *lavarsi* (? bagnarsi) Es 2,5; 2Sam 11,2;

pu: pf. רֻחָץ, רֻחָצְתְּ: *essere lavato* Ez 16,4; Prv 30,12. †

hitp: pf. הִתְרָחַצְתִּי: *lavarsi* Gb 9,30. †

* **רַחַץ** : sf. רַחְצִי: *lavaggio*: סִיר רַחְצִי: il catino in cui mi lavo Sal 60,10; 108,10. †

רַחְצָה : *lavatoio* (per le pecore) Ct 4,2; 6,6. †

רחק : **qal**: pf. רָחֲקָה, רָחֲקוּ; impf. יִרְחַק, יִרְחֲקוּ; imp. רַחֲקוּ, רַחֲקִי; inf. cs. רְחֹק, רָחֳקָה: – 1. *essere lontano*: אֶרֶץ Gs 9,6, luogo c. מִן Dt 12,21, צְדָקָה Is 46,13; – 2. *allontanarsi*: c. מֵעַל: esseri umani Ger 2,5, c. מִן Dio Sal 35,22;

nif: impf. יֵרָחֵק: *allontanarsi* Qo 12,6 ➛ comm. †

pi: pf. רִחַק, רִחַקְתָּ; impf. יְרַחֲקוּ: – 1. *allontanare* Ez 43,9; > – 2. *ampliare*: frontiera Is 26,15; – 3. *restare lontano* o *mantenere lontano* Is 29,13;

hif: pf. הִרְחִיק, הִרְחַקְתָּ, sf. הִרְחַקְתִּים; impf. אַרְחִיק, תַּרְחִיקוּ, sf. יַרְחִיקֶנָּה; imp. הַרְחֵק, הַרְחֵק, sf. הַרְחִיקֵהוּ; inf. ass. הַרְחֵק, cs. הַרְחִיק, sf. הַרְחִיקָם: – 1. *allontanare*: c. acc. popolo Ez 11,16, + מִן amici Sal 88,9, falsità Gb 22,23; – 2. *allontanarsi* Gn 44,4; – 3. inf. ass. הַרְחֵק = avv. *lontano, a una certa distanza* Gn 21,16; Es 8,24.

* **רָחֵק** : plur. sf. רְחֵקֶיךָ: ~ quelli che si allontanano da te Sal 73,27. †

רחשׁ : **qal**: pf. רָחַשׁ: *essere agitato, essere commosso* Sal 45,2. †

רַחַת : ~ forca Is 30,24. †

רטב : **qal**: impf. יִרְטָבוּ: *essere bagnato* Gb 24,8. †

רָטֹב : *che è in* (pieno) *vigore* Gb 8,16. †

רטה : **qal**: impf. sf. יִרְטֵנִי (txt.!): tradiz. *consegnare, gettare* Gb 16,11. †

רֶטֶט : *tremito* Ger 49,24. †

רטפשׁ : **qal**: pf. pass. רֻטֲפַשׁ: txt. e senso inc., ➛ HAL e comm., tradiz. ritrovare la propria freschezza Gb 33,25. †

רטשׁ : **pi**: impf. תְּרַטֵּשׁ, תְּרַטַּשְׁנָה *fracassare, schiacciare* 2Re 8,12; Is 13,18. †

pu: pf. רֻטָּשָׁה; impf. יְרֻטְּשׁוּ: *essere fracassato, essere schiacciato* Is 13,16; Os 14,1.

רִי : senso inc.: umidità o irrigazione Gb 37,11. †

ריב : **qal**: pf. רָב, רַבְתָּ e רִיבוֹתָ, רָבוּ; impf. יָרִיב, (וַ)יָּרֶב, תְּרִיבֵהוּ, תְּרִיבֵנִי, sf. יְרִיבֻן, וַיְּרִיבוּן, וַיָּרִיבוּ, וְאָרִיבָה, יָרֵב; תְּרִיבֶנָּה; imp. רִיב, רִיבָה; inf. רֹב, רִי(ו)ב; pt. רָב: ➛ HAL: – 1. *litigare, azzuffarsi* Es 21,18, c. עִם Gdc 11,25; – 2. *arrabbiarsi contro* qlc., *litigare* con qlc.: c. בְּ Gn 31,36, c. עִם Es 17,2; – 3. *fare dei rimproveri* a qlc.: c. acc. Is 45,9, c. II אֵת Ne 13,11; – 4. *accusare* qlc.: c. אֶל Gdc 21,22; Ger 2,29, c. בְּ Os 2,4; – 5. רָב רִיב: *fare un processo*: c. II אֵת Is 50,8, c. עִם Gb 9,3; – 6. *difendere una causa*: c. II אֵת Ger 50,34, c. לְ Gdc 6,31;

hif: pt. plur. cs. מְרִיבֵי, sf. מְרִיבָו (K מְרִיבוֹ, Q מְרִיבָיו): *gli accusatori* 1Sam 2,10; Os 4,4 senso inc., tradiz. essere in processo con (i sacerdoti). †

רִב, רִיב : sf. רִיבִי, רִיבְךָ, רִיבְכֶם, plur. cs. רִיבֵי, plur. f. רִיב(וֹ)ת: – 1. *litigio, disputa, rissa* Gn 13,7; Dt 25,1; אִישׁ רִיב uomo di litigio = ? uomo contestato ? o uomo riguardo a cui si disputa Ger 15,10; – 2. *processo, causa, caso* (giuridico): Es 23,3; Is 1,23; Prv 18,17, רָב רִיב Sal 43,1.

* **רִיבָה** : plur. רִיבֹת, רִבוֹת ➛ רִיב; דִּבְרֵי רִיבֹת = casi contestati Dt 17,8.

רִיבַי : n. pr. m.

ריה : Is 16,9, ➛ רוה pi.

* **רִיחַ** : ➛ *רֵיחִים.

רֵיחַ : sf. רֵיחוֹ, רֵיחֵנוּ: – 1. *odore, profumo* Ct 1,12; Gn 27,27; metaf. Es 5,21; – 2. termine tecnico liturgico. – רֵיחַ נִיחוֹחַ, ➛ נִיחוֹחַ.

* **רִיחִים** : Is 43,14: txt. e senso inc., ➛ HAL e comm.; ? leggere בְּרִיחִים catenacci, al. בֹּרְחִים fuggiaschi. †

רֵים : → רְאֵם.

רֵיעַ : → II רֵעַ.

רִיפוֹת : varietà sconosciuta di *semi* 2Sam 17,19; Prv 27,22. †

רִיפַת : (n. pr. m.), n. pop.

ריק : **hif**: pf. הֲרִיקֹתִי, הֵרִיקוּ; impf. יָרִיק, וַיָּרֶק; sf. אֲרִיקֵם; imp. הָרֵק; inf. cs. הָרִיק; pt. plur. מְרִיקִים: – 1. *vuotare*: recipienti Gn 42,35; – 2. *mantenere, lasciare* vuoto: נֶפֶשׁ Is 32,6; – 3. *versare, scaricare*: pioggia Qo 11,3, olio Zc 4,12; – 4. הֵרִיק חֶרֶב *sguainare la spada* Ez 30,11;

hof: pf. הוּרַק; impf. תּוּרַק: – 1. *essere travasato* Ger 48,11; > – 2. *essere raffinato* Ct 1,3 (proposizione relativa implicita). †

רִיק : *vuoto, vacuità*: – 1. in senso proprio כְּלִי רִיק Ger 51,34; – 2. metaf. Sal 4,3; – 3. רִיק = invano Sal 2,1, לָרִיק invano Lv 26,16, בְּדֵי רִיק invano Ab 2,13.

רֵיק, רֵק : f. רֵ(י)קָה, plur. רֵ(י)קִים, f. רֵקוֹת: *vuoto*: – 1. in senso proprio: recipiente 2Re 4,3, cisterna Gn 37,24; רֵקָה נֶפֶשׁ la gola = lo stomaco vuoto Is 29,8; – 2. metaf. *vuoto* = senza valore, senza importanza: אֲנָשִׁים Gdc 9,4, דָּבָר Dt 32,47.

רֵיקָם : avv.: *a vuoto*: per niente Gn 31,42, senza effetto Is 55,11, senza famiglia Rt 1,21.

ריר : **qal**: pf. רָר: *lasciar colare* Lv 15,3. †

רִיר : sf. רִירוֹ: *saliva* 1Sam 21,14; *bava* Gb 6,6. †

רֵישׁ : sf. רֵאשְׁךָ, רֵישְׁךָ, רִישׁוֹ, רֵישָׁם: *povertà* Prv 6,11; 10,15.

רִישׁוֹן : → רִאשׁוֹן.

רַךְ : f. רַכָּה, plur. רַכִּים, f. רַכּוֹת: – 1. *delicato, fragile*: figlio 1Cr 22,5, occhi Gn 29,17; – 2. *raffinato*: u. Dt 28,54, d. Is 47,1; – 3. *dolce, amabile*: parole Gb 40,27.

רֹךְ : *raffinatezza* (? effeminatezza) Dt 28,56. †

רכב : **qal**: pf. רָכַב, רָכַבְתָּ; impf. וַיִּרְכַּב, אֶרְכַּב, וַתִּרְכַּבְנָה; imp. רְכַב; inf. cs. לִרְכֹּב; pt. רֹכֵב, f. רֹכֶבֶת, sf. רֹכְבוֹ, plur. רֹכְבִים, cs. רֹכְבֵי, sf. רֹכְבֶיהָ, רֹכְבֵיהֶם: – 1. *montare* a cavallo Zc 1,8, su un asino 1Sam 25,20, su un cammello Gn 24,61; רֹכֵב סוּס cavaliere 2Re 9,19; – 2. *montare*: su un carro 1Re 18,45; – 3. *condurre*: un carro Ag 2,22; – 4. רכב שָׁמַיִם Dt 33,26; רֹכֵב בָּעֲרָבוֹת (→ comm. e HAL): sia colui che cavalca le nubi, sia colui che cavalca nelle steppe Sal 68,5;

hif: pf. הִרְכַּבְתָּ, sf. הִרְכַּבְתִּיךָ, הִרְכִּיבֻהוּ; impf. וַיַּרְכֵּב, אַרְכִּיב, sf. תַּרְכִּיבֵנִי, (וַ)יַּרְכִּ(י)בֻהוּ; imp. הַרְכֵּב: – 1. *far cavalcare, far montare su*: un cavallo Est 6,9, una mula 1Re 1,33; – 2. *far montare*: sul carro Gn 41,43; mettere su un carro 2Re 9,28; – 3. *attaccare* Os 10,11; c. לְרֹאשׁ: attaccare (sott. degli schiavi che tirano con una benda posta sulla fronte/sulla testa) Sal 66,12, → comm.; – 4. = *tendere*: un arco 2Re 13,16.

רֶכֶב : sf. רִכְבִּי, plur. cs. רִכְבֵי: – 1. *carro*: da guerra (principalmente) Gs 17,16.18; 1Re 1,5; – 2. coll. *carri* (e loro equipaggi) עָרֵי הָרֶ׳ 1Re 9,19; 22,31; – 3. *macina* (superiore di un mulino a mano) Gdc 9,53.

רַכָּב : sf. רַכָּבוֹ: – 1. *cocchiere* 1Re 22,34; – 2. *cavaliere* 2Re 9,17.

רֵכָב : n. pr. m.

רִכְבָּה : il fatto di andare a cavallo, בִּגְדֵי־חֹפֶשׁ לְר׳, tessuti di selleria Ez 27,20. †

רֵכָבִי : gntl. di רֵכָב: *Recabita.*

רֵכָה : n. l.

* רְכוּב : sf. רְכוּבוֹ: *carro* Sal 104,3. †

רְכוּשׁ, רְכֻשׁ : sf. רְכוּשָׁם, רְכוּשְׁךָ: – 1. *possesso, beni* (di ogni sorta) Gn 12,5; 46,6; – 2. *materiale* (militare) Dn 11,13.

רָכִיל : *calunnia*: אַנְשֵׁי רָכִיל calunniatori Ez 22,9, הלך ר׳ calunniare Lv 19,16.

רכך : **qal**: pf. רַךְ, רַכּוּ; impf. יֵרַךְ; – 1. *infiacchirsi*: לֵב = coraggio Dt 20,3; – 2. *essere dolce*: parole Sal 55,22;

pu: pf. רֻכְּכָה: *essere mitigato* Is 1,6. †

hif: pf. הֵרַךְ: *infiacchire*: לֵב = coraggio Gb 23,16. †

רכל : **qal**: pt. רוֹכֵל, f. רֹכֶלֶת, sf. רֹכַלְתֵּךְ, plur. רֹכְלִים, cs. רֹכְלֵי, sf. רֹכְלַיִךְ: pt. = sost.: *mercante, venditore ambulante* Ez 27,3.13.

רָכָל : n. l.

* רְכֻלָּה : sf. רְכֻלָּתְךָ/תֵךְ: – 1. *commercio* Ez 28,5; – 2. *mercanzia* Ez 26,12.

רכס : **qal**: impf. (וְ)יִרְכְּסוּ: c. אֶל *attaccare* Es 28,28; 39,21. †

* רֶכֶס : plur. רְכָסִים: ~ *terreno accidentato* Is 40,4. †

* רֹכֶס : senso inc., ➛ HAL; ? raduno, calunnia, congiura, intrigo Sal 31,21. †

רכשׁ : **qal**: pf. רָכַשׁ, רָכָשׁוּ: *acquistare* Gn 31,18.

רֶכֶשׁ : *tiro di cavalli* 1Re 5,8; Est 8,10.

I רָם : ➛ רום.

II רָם : n. pr. m.

רֵם : ➛ רְאֵם.

I רמה : **qal**: pf. רָמָה; pt. cs. רֹמֵה, plur. cs. ר(וֹ)מֵי: – 1. *gettare* Es 15,1; > – 2. tirare (con l'arco): רֹמֵה קֶשֶׁת arciere Ger 4,29.

II רמה : **pi**: pf. רִמָּה, רִמִּיתֶם, sf. רִמָּנִי, רִמִּתָנִי; inf. sf. רַמּוֹתַנִי: *ingannare* 1Sam 19,17.

I רָמָה : sf. רָמָתֵךְ, plur. sf. רָמֹתַיִךְ: – 1. *altura* (luogo elevato) 1Sam 22,6; > – 2. c. בָּנָה luogo elevato, ~ basamento Ez 16,24.

II רָמָה : n. l.

רִמָּה : *verme*: nel cibo Es 16,24, nei cadaveri Gb 17,14; metaf. = essere umano Gb 25,6.

I רִמּוֹן : sf. רִמֹּנִי, plur. רִמֹּ(וֹ)נִים, cs. רִמֹּ(וֹ)נֵי: – 1. *melagrana* Ct 4,3; melagrana come elemento decorativo 1Re 7,20; – 2. *melograno* Nm 20,5.

II רִמּוֹן : n. pr. m.

III רִמּוֹן, רִמֹּן : n. l.

IV רִמּוֹן : n. d.

רִמּוֹנוֹ : n. l.

רָמוֹת, רָמֹת : n. l.

* **רָמוּת** : sf. רָמוּתֶךָ: senso inc. ? mucchio di cadaveri Ez 32,5. †

* **רמז** : ➛ רזם.

רֹמַח : plur. רְמָחִים, sf. רָמְחֵיהֶם: *lancia* 1Re 18,28.

רַמְיָה : n. pr. m.

רְמִיָּה : – 1. *indolente*: mano Prv 12,24, נֶפֶשׁ Prv 19,15, arco Os 7,16; – 2. *fraudolenta*: lingua Sal 120,2; – 3. sost. *inganno* Sal 52,4.

רַמִּים : הָרַמִּים 2Cr 22,5: leggere הָאֲרַמִּים, ➛ אֲרַמִּי.

* **רַמָּכָה** : plur. רַמָּכִים: ? cavalla da corsa, ➛ HAL, Est 8,10. †

רְמַלְיָהוּ : n. pr. m.

I **רמם** : **qal**: impf. וַיָּרֻם: ~ *imputridire* (a causa dei vermi) Es 16,20. †

II **רמם** : **qal**: pf. רֹמּוּ: *sollevarsi* Gb 24,24. †

nif: impf. (וַ)יֵּר(וֹ)מּוּ; imp. הֵרֹמּוּ: – 1. *elevarsi, sollevarsi* Ez 10,15.17.19; – 2. c. מִן *allontanarsi da* Nm 17,10. †

רֹמַמְתִּי עֶזֶר, ר׳ עֶזֶר : n. pr. m.

רמס : **qal**: pf. רָמַס; impf. יִרְמֹס, יִרְמָס־, תִּרְמְסוּ, sf. וַיִּרְמְסֵהוּ/סֶנָּה, וַיִּרְמְסֵהוּ, וַתִּרְמְסֵם; imp. רִמְסִי; inf. cs. רְמֹס; pt. רֹמֵס: *calpestare, schiacciare*: uva Is 63,3, creta Is 41,25, u. 2Re 7,17;

nif: impf. תֵּרָמַסְנָה: *essere calpestato, essere schiacciato* Is 28,3. †

רמשׂ : **qal**: impf. תִּרְמֹשׂ; pt. ר(וֹ)מֵשׂ, f. רֹמֶשֶׂת: *strisciare, muoversi* Gn 1,26; Lv 11,44; Sal 104,20.

רֶמֶשׂ : coll. *rettili* Ez 8,10; tutti gli esseri che strisciano (per es. gli insetti) Ab 1,14; Sal 104,25.

רֶמֶת : n. l.

רָמָתִי : gntl. di II רָמָה.

* **רֹן** : plur. cs. רָנֵּי: txt. inc. רָנֵּי פַלֵּט ? canto di esultanza Sal 32,7. †

רנה : **qal**: impf. תִּרְנֶה: *risuonare, suonare* Gb 39,23. †

I **רִנָּה** : – 1. *grido di gioia* Is 14,7; Sal 30,6; – 2. *grido di sgomento, lamento, supplica* 1Re 8,28; Ger 14,12.

II **רִנָּה** : n. pr. m.

רנן : **qal**: impf. יָרוֹן(!), תָּרֹנָּה, (וְ)יָרֹנּוּ; imp. רָנִּי e רֹנִּי, רָנּוּ; inf. cs. רֹן־: – 1. *gridare di gioia* Is 12,6, c. לְ per Ger 31,7; – 2. *gemere* Lam 2,19; – 3. *far gridare* Prv 1,20;

pi: pf. רִנְּנוּ; impf. תְּרַנֵּן, יְרַנְּנוּ, תְּרַנֵּנָּה, נְרַנְּנָה; imp. רַנְּנוּ; inf. cs. רַנֵּן: – 1. *gridare di gioia* Is 26,19; Sal 5,12, c. עַל per Ger 51,48; – 2. c. אֶל *far gridare* verso Sal 84,3;

pu: impf. יְרֻנַּן = rallegrarsi Is 16,10. †

hif: impf. אַרְנִן, תַּרְנִין; imp. sf. הַרְנִינוּ: – 1. *far gridare di gioia* Sal 65,9; – 2. *gridare di gioia* Sal 32,11, c. לְ in onore di Sal 81,2.

I **רְנָנָה** : plur. רְנָנוֹת: *grido di gioia* Gb 3,7.

II * **רְנָנָה** : plur. רְנָנִים *struzzo* Gb 39,13. †

רְנָנִים : ➛ II *רְנָנָה.

רִסָּה : n. l.

I * **רָסִיס** (? רְסִיס): plur. cs. רְסִיסֵי: *goccia* Ct 5,2. †

II * **רָסִיס** (? רְסִיס): plur. רְסִיסִים: *rovine, resti* Am 6,11. †

I **רֶסֶן** : sf. רִסְנוֹ: – 1. *briglia* Sal 32,9; Gb 30,11; – 2. ? morso (di cavallo) Is 30,28; – 3. Gb 41,5 כֶּפֶל רִסְנוֹ ? doppia fila di denti, ➛ comm.

II **רֶסֶן** : n. l.

רסס : **qal**: inf. cs. רֹס: intridere Ez 46,14. †

רַע, רָע : f. רָעָה, plur. m. רָעִים, cs. רָעֵי, f. רָעוֹת: ➛ HAL; רַע di norma agg. è usato anche come sost. senza che i due usi siano chiaramente separati: – 1. רַע agg. *cattivo, malvagio*: u. Sal 140,2, דָּבָר 2Re 4,41, fichi Ger 24,2, acqua 2Re 2,19, esistenza Gn 47,9, occhio Prv 23,6, condotta 1Re 13,33, viso Ne 2,2; ~ pericoloso: רוּחַ Gdc 9,23; animale Gn 37,33, gente Ez 7,24, ecc.; – 2. רַע sost.: עָשָׂה רַע Dt 4,25, טוֹב וָרָע Gn 2,9; male Dt 13,6, דֶּרֶךְ רָע via del male Prv 2,12, male Qo 9,3, sfortuna Prv 13,17, ecc.

I **רֵעַ** : – 1. *grido, esclamazione* Es 32,17; Mic 4,9; – 2. = *tuono* Gb 36,33. †

II **רֵעַ** : sf. רֵעִי, רֵעֲךָ, רֵעֶךָ, רֵעֵיךָ(!), רֵיעֲכֶם, plur. רֵעִים, sf. רֵעַי, רֵעָיו, רֵעֵהוּ(!), רֵעֵיהֶם: – 1. *amico* Dt 13,7; Sal 122,8; – 2. *compagno* 1Re 20,35; Ger 9,3, רֵעַ הַמֶּלֶךְ titolo 1Cr 27,33; – 3. *compatriota* 1Sam 30,26; – 4. *compagno = innamorato* Os 3,1; – 5. *prossimo* Es 20,16; Ab 2,15; – 6. un *altro*: אמר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ l'un l'altro Gn 11,3; Es 21,18; בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ Es 18,16; Gn 31,49.

III * **רֵעַ** : sf. רֵעִי, sf. sing. o plur. רֵעֶיךָ: *pensiero, intenzione* Sal 139,2.17. †

רֹעַ : – 1. *malvagità*, c. לֵבָב: רֹעַ לְבָבֶךָ cattivo carattere o cattive intenzioni 1Sam 17,28; – 2. רֹעַ פָּנִים aspetto triste o tristezza Qo 7,3; – 3. *cattiva qualità* Ger 24,2; – 4. *deformità* Gn 41,19.

רעב : **qal**: pf. רָעֵב, רָעֵבוּ; impf. יִרְעַב, אֶרְעַב, יִרְעָבוּ: *aver fame, essere affamato* Gn 41,55; Prv 6,30; c. לַלֶּחֶם Ger 42,14;

hif: impf. יַרְעִיב, sf. וַיַּרְעִיבֶךָ: *affamare* Dt 8,3; Prv 10,3.

רָעָב : sf. רְעָבָם: – 1. *fame* Lam 4,9; > – 2. *carestia* Gn 12,10.

רָעֵב : f. רְעֵבָה, plur. רְעֵבִים: *affamato* Is 58,7, נֶפֶשׁ רְעֵבָה Sal 107,9.

רְעָבוֹן : cs. רַעֲבוֹן: *fame, carestia* Gn 42,19.33; Sal 37,19. †

רעד : **qal**: impf. וַתִּרְעַד: *sussultare* Sal 104,32. †

hif: pt. מַרְעִיד, plur. מַרְעִידִים: *tremare* Dn 10,11; Esd 10,9. †

רַעַד : *tremore* Es 15,15; Sal 55,6. †

רְעָדָה : *tremore* Gb 4,14.

I **רעה** : **qal**: pf. רָעָה, רָעוּ, sf. רְעִיתִים, רָעוּם; impf. יִרְעֶה, יִרְעוּ(ן), (וַ)תִּרְעֶינָה, sf. יִרְעֵם, (וַ)יִּרְעֶנָּה, יִרְעוּךְ; imp. רְעֵה, רְעִי, sf. רְעֵם; inf. cs. רְעוֹת, sf. רְעֹתוֹ; pt. (cf. nº 3) רֹ(ו)עֶה, cs. רֹעֵה e רֹעִי, sf. רֹעִי, plur. רֹעִים, cs. רֹ(ו)עֵי e רֹעֵה (!), sf. רֹעַי, רֹעֶיךָ, רֹעֵיהֶם, f. רֹעָה, plur. רֹעוֹת: – 1. *pascolare, pascere*: agnelli Is 5,17, בָּקָר 1Cr 27,29; metaf.: uomini Sof 3,13;

Sal 37,3; – 2. *far pascolare, condurre un gregge*: a) in senso proprio: ass. Nm 14,33, c. acc. צֹאן Es 3,1, c. בְּ Gn 37,2; b) metaf. uomini Ez 34,18; – 3. pt. רוֹעֶה = sost. *pastore*: a) in senso letterale Es 2,17; Is 40,11, רֹעָה *pastora* Gn 29,9; b) metaf. Ger 3,15; Ez 37,24; Zc 11,16; ר׳ = il re Davide Ez 37,24, capi o re Ger 25,34, יהוה Sal 23,1.

II רעה : **qal**: pt. רֹעֶה: c. acc. *frequentare* qlc. Prv 13,20;

pi: pf. רֵעָה: c. acc. + לְ *fare da compare di nozze* Gdc 14,20. †

hitp: iuss. תִּתְרַע: c. II אֵת: *fare lega* (con) Prv 22,24.

רָעָה : cs. רָעַת, sf. רָעָתִי, רָעָתֵךְ e רָעָתֵכִי, רָעַתְכֶם, plur. רָע(וֹ)ת, sf. רָעֹתֵכֶם, רָעוֹתֵיכֶם (!): la parola ebraica può tradursi in italiano in maniera molto differente e con termini che spesso si sovrappongono: – 1. *disgrazia* Dt 31,29; Ger 17,17; Am 3,6, disgrazia (= punizione che viene da Dio) 1Re 14,10; Ger 21,10; – 2. *malvagità* Es 32,12, אַנְשֵׁי רָעָה Prv 24,1; – 3. *male* (= cattiva azione) Gn 44,4; Est 8,3, il male fatto a qlc. 2Sam 15,14; 2Re 8,12; – 4. *male* (= cattiva intenzione) 1Sam 24,12; – 5. *crimine* Gdc 20,3; Ger 41,11; – 6. *corruzione* Gn 6,5; Is 13,11.

רֵעֶה : ➛ HAL: cs. רֵעֶה, sing. sf. רֵעֶיךָ(!) 2Sam 12,11: cf. anche II רֵעַ; – 1. ~ *amico* רֵעֶה אָבִיךָ K (Q רֵעַ אָבִיךָ) Prv 27,10: titolo onorifico 2Sam 15,37; – 2. *altro* 2Sam 12,11 (cf. II רֵעַ nº 6); – 3. *prossimo* רֵעֶיךָ K Prv 3,28.

* רֵעָה : plur. sf. רֵעוֹתַי, רֵעוֹתֶיהָ (? K רֵעְיוֹתַי, Q רֵעוֹתַי): *compagna, amica* Gdc 11,37s; Sal 45,15. †

רֹעָה : Is 24,19, inf. di II רעע: *spezzarsi*, ➛ comm.; Prv 25,19 שֵׁן רֹעָה: txt. inc. ? dente fragile, ? cariato, ➛ HAL.

רְעוּ : n. pr. m.

רְעוּאֵל : n. pr. m.

I * רְעוּת : sf. רְעוּתָהּ: – 1. *compagna* = *vicina* Es 11,2; – 2. *altra* Est 1,19.

II רְעוּת : *ricerca, inseguimento*, c. רוּחַ Qo 1,14.

רְעִי : *pascolo* 1Re 5,3. †

רֵעִי : n. pr. m.

* רַעְיָה : sf. רַעְיָתִי: *compagna, amica* = *amata* Ct 1,9.

* רֵעָיָה : plur. sf. רֵעיֹתַי (? K רֵעְיֹתַי, Q רֵעוֹתַי) ➛ *רֵעָה.

רַעְיוֹן : *ricerca, inseguimento*, c. רוּחַ Qo 1,17; 4,16; c. לִבּוֹ 2,22.

I רעל : **hof**: pf. הָרְעָלוּ: *agitarsi* Na 2,4, ➛ II רעל e comm.

II רעל : **hof**: pf. הָרְעָלוּ: *essere decorato, ornato* Na 2,4, ➛ I רעל e comm. †

רַעַל : l'azione del vacillare: סַף־רַעַל coppa che dà le vertigini (stordimento) Zc 12,2. †

* רְעָלָה : plur. רְעָלוֹת: velo Is 3,19. †

רְעֵלָיָה : n. pr. m.

I רעם : **qal**: impf. יִרְעַם: *tuonare, risuonare*: il mare Sal 96,11;

hif: pf. הִרְעִים; impf. (וַ)יַּרְעֵם: *tuonare* Gb 37,4.

II רעם : **qal**: pf. רָעֲמוּ: *essere sconvolto* Ez 27,35. †

hif: inf. sf. הַרְעִמָהּ: senso inc., sia umiliare sia colpire 1Sam 1,6. †

רַעַם : sf. רַעַמְךָ: *tuono* Is 29,6, קוֹל רַעַמְךָ Sal 77,19.

רַעְמָא : ➛ II רַעְמָה.

I רַעְמָה : *criniera* Gb 39,19. †

II רַעְמָה, רַעְמָא : n. l. e n. pr. m.

רַעַמְיָה : n. pr. m.

רַעַמְסֵס, רַעְמְסֵס : n. l.

רען : **paʿlal**: pf. רַעֲנָנָה: *coprirsi di foglie, essere rigoglioso* Gb 15,32. †

רַעֲנָן : f. רַעֲנָנָה, plur. רַעֲנַנִּים: – 1. *essere coperto di foglie, essere rigoglioso* 1Re 14,23; – 2. ~ in forza Sal 92,15; – 3. ~ *fresco* Sal 92,11.

I רעע : **qal**: pf. רַע, רֵעַ, רָעָה, רָעוּ; impf. (וַ)יֵּרַע, יֵרְעוּ; ? imp. רֹעוּ (Is 8,9 ➛ רוע e II רעה); inf. רֹעַ: – 1. *essere cattivo* (inutilizzabile) Ger 11,16 (txt.!); – 2. *essere cattivo* = *essere sgradito*: c. בְּעֵינֵי Gn 48,17; Ger 40,4, c. בְּעֵינֵי + לְ + inf. Gs 24,15, c. אֶל Gio 4,1; – 3. ~ andare male c. לְ (per) Sal 106,32; 2Sam 19,8; – 4. רָעָה עַיִן בְּ ~ guardare con cattiveria Dt 15,9;

nif: impf. יֵרוֹעַ: *essere in cattive acque, andare male* Prv 11,15; 13,20. †

hif: pf. הֵרַע, הֵרַע(ו)תִי, הֵרֵעוּ, הֲרֵעֹתֶם; impf. וַיָּרַע, יָרַע, אָרַע, (וַ)יָּרֵעוּ; imp. הָרַע; inf. ass. הָרֵעַ, cs. הָרַע: – 1. *agire male*: ass. 1Sam 12,25; – 2. *fare del male a qlc.*: c. אֶת Nm 16,15, c. לְ Gn 19,9, c. עַל 1Re 17,20, c. עִם Gn 31,7; – 3. pt. מְרֵעִים = sost. malfattori Sal 26,5; – 4. הֵרַע + לְ + inf.: הֵרַע לַעֲשׂוֹת agire male Ger 16,12.

II רעע : **qal**: ➛ HAL; impf. יָרֹעַ, sf. תְּרֹעֵם: *spezzare* Ger 15,12; Sal 2,9; Gb 34,24;

hitpo: pf. הִתְרֹעֲעָה; inf. cs. לְהִתְרוֹעֵעַ: *essere spezzato* Is 24,19; Prv 18,24.

רעף : **qal**: impf. יִרְעֲפוּ(ן): c. acc. *stillare, sgocciolare*: rugiada Prv 3,20, grasso (= fertilità) Sal 65,12; – 2. *far stillare*: c. acc. pioggia Gb 36,28. †

hif: imp. הַרְעִיפוּ: *far stillare* Is 45,8. †

רעץ : **qal**: impf. תִּרְעַץ, וַיִּרְעֲצוּ: *schiacciare, opprimere* Es 15,6; Gdc 10,8. †

רעשׁ : **qal**: pf. רָעֲשָׁה, רָעֲשׁוּ; impf. (וַ)תִּרְעַשׁ, תִּרְעַשְׁנָה; pt. plur. רֹעֲשִׁים: *tremare*: terra Ger 10,10, montagne Sal 46,4;

nif: pf. נִרְעֲשָׁה: *tremare, scuotersi* Ger 50,46. †

hif: pf. הִרְעַשְׁתָּה/תִּי; impf. sf. תַּרְעִישֶׁנּוּ; pt. מַרְעִישׁ: – 1. *scuotere*: terra e cielo Ag 2,21, regni Is 14,16; > – 2. *far saltare* Gb 39,20. †

רַעַשׁ : – 1. *terremoto* 1Re 19,11, tremore (di paura) Ez 12,18; – 2. *fragore* Ez 3,12.

I רפא : **qal**: pf. רָפָא, sf. רְפָאָם, רְפָאתִיו, רְפָאתִים; impf. (וַ)יִּרְפָּא, אֶרְפָּא, תִּרְפֶּינָה, sf. יִרְפָּאֵנוּ, אֶרְפָּאֵךְ, אֶרְפָּאֵהוּ; imp.

רָפָא, רָפָה, רָפְאָה, sf. רְפָאֵנִי; inf. ass. רָפוֹא, cs. רְפֹ(ו)א, sf. רָפְאִי; pt. רֹ(ו)פֵא, רֹפֵא, sf. רֹפְאֵךְ, plur. רֹפְאִים, cs. רֹפְאֵי: – 1. *guarire*: ass. Dt 32,39, c. acc.: qlc. Sal 6,3, una ferita Is 30,26; c. לְ: qlc. 2Re 20,5, c. לְ: mali Sal 103,3; – 2. pt. = sost. *medico* Gn 50,2;

nif: pf. נִרְפָּא, נִרְפְּתָה, נִרְפּאוּ(!); impf. אֵרָפֵא, תֵּרָפֵא, תֵּרָפְאוּ; inf. הֵרָפֵא/פֵה: – 1. *essere guarito*: malato Ger 17,14, malattia Dt 28,27; > – 2. *essere bonificato*: acqua 2Re 2,22; > – 3. *essere riparato*: vaso spezzato Ger 19,11;

pi: pf. רִפֵּאתִי, רִפֵּאתֶם, רִפְּאנוּ; impf. (וַ)יְרַפֵּא, וַיְרַפְּאוּ e וַיְרַפּוּ; inf. ass. רַפֹּא: – 1. *guarire*: animale Ez 34,4, disastro Ger 6,14; – 2. רַפֹּא יְרַפֵּא ~ curare fino alla guarigione Es 21,19; > – 3. *bonificare*: acqua 2Re 2,21; > – 4. *riparare*: un altare 1Re 18,30;

hitp: inf. הִתְרַפֵּא: *farsi curare* 2Re 8,29; 9,15; 2Cr 22,6. †

II רפא : **pi**: → רפה.

רָפָא : n. pr. m.

רִפְאוּת : *rimedio* (al. guarigione) Prv 3,8. †

I רְפָאִים : *morti, spiriti dei morti* Is 26,19; Gb 26,5.

II רְפָאִים : n. pop.

רְפָאֵל : n. pr. m. *Raffaele*.

רפד : **qal**: impf. יִרְפַּד: *farsi largo*, c. acc. חָרוּץ = come un erpice Gb 41,22. †

pi: pf. רִפַּדְתִּי; imp. sf. רַפְּדוּנִי: – 1. *stendere, preparare*: letto Gb 17,13; – 2. *sostenere, rendere forte* Ct 2,5. †

רפה : **qal**: pf. רָפָה, רָפְתָה, רָפוּ; impf. יִרְפֶּה, וַיִּרֶף, יִרְפּוּ, תִּרְפֶּינָה: – 1. *consumarsi*: paglia al fuoco Is 5,24; – 2. metaf. *diventare fiacco*: mani, coraggio Is 13,7; Ez 7,17;

nif: pt. plur. נִרְפִּים: *indolente* (pigro) Es 5,8.17. †

pi: impf. תְּרַפֶּינָה; pt. מְרַפֵּא(!), plur. מְרַפִּים: – 1. allentare = *slacciarsi*: la cintura Gb 12,21; – 2. metaf. *scoraggiarsi* Ger 38,4;

hif: impf. תֶּרֶף, sf. יַרְפְּךָ, תַּרְפֵּנִי, אַרְפֶּנּוּ; imp. הַרְפֵּה, הֶרֶף, הַרְפּוּ: – 1. c. יָד *lasciar cadere, abbassare*: la mano 2Sam 24,16; – 2. lasciare Gb 27,6; – 3. *abbandonare*: c. יָד Gs 10,6; Dt 4,31;

hitp: pf. הִתְרַפִּיתָ; pt. מִתְרַפֶּה, plur. מִתְרַפִּים: mancare di forza > *trascurare* Gs 18,3; Prv 18,9; 24,10. †

רָפֶה : cs. רְפֵה, plur. f. רָפוֹת: *sfinito* > *scoraggiato* Nm 13,18, c. יָד Is 35,3.

I רָפָה : n. pr. m.

II רָפָה : sempre sotto la forma הָרָפָה o הָרָפָא: n. pr. m.

רָפוּא : n. pr. m.

* רְפוּאָה : plur. רְפֻאוֹת: guarigione, medicina Ger 30,13; Ez 30,21.

רפות : → ריפות

רֶפַח : n. pr. m.

* רְפִידָה : sf. רְפִידָתוֹ: senso inc. ? appoggio Ct 3,10. †

רְפִיד(י)ם : n. l.

רְפָיָה : n. pr. m.

* **רִפְיוֹן, רִפָּיוֹן** : c. יָדַיִם *avvilimento* Ger 47,3. †

רפס : ➛ רפשׂ.

רַפְסֹדוֹת : zattera 2Cr 2,15. †

רפף : **pol**: impf. יְרוֹפָפוּ: *vacillare* Gb 26,11. †

רפק : **hitp**: pt. f. מִתְרַפֶּקֶת: c. עַל *appoggiarsi* su Ct 8,5. †

רפשׂ, רפס : **qal**: impf. תִּרְפֹּס, תִּרְפֹּשׂוּן: *intorbidare*: l'acqua Ez 32,2; 34,18. †

nif: pt. נִרְפָּשׂ: *essere intorbidato*: acqua Prv 25,26. †

hitp: imp. הִתְרַפֵּס; pt. מִתְרַפֵּס: – 1. *umiliarsi* Prv 6,3; – 2. Sal 68,31, txt. e senso inc. ➛ HAL e comm., ? arrancare, ? sottomettersi.

רֶפֶשׁ : ~ *fango* Is 57,20. †

* **רֶפֶת** : plur. רְפָתִים: *stalle* Ab 3,17.

* **רַץ** : plur. cs. רַצֵּי: רַצֵּי־כֶסֶף *pezzi (lingotti/verghe)* d'argento Sal 68,31. †

* **רָץ** : pt. plur. רָצִין di רוץ (desinenza aramaica): *corridore* 2Re 11,13. †

I **רצא** : **qal**: inf. ass. רָצוֹא: txt. inc. *correre* Ez 1,14. †

II **רצא** : ➛ רצה.

רצד : **pi**: impf. תְּרַצְּדוּן: c. acc. *sbirciare, guardare di traverso* su/verso Sal 68,17. †

I **רצה** : **qal**: pf. רָצָה, רָצְתָה, רָצִיתָ, רָצוּ, sf. רָצָם, רְצִיתָם; impf. תִּרְצֶה, וַתֵּרֶץ, יִרְצוּ, sf. וַיִּרְצֵהוּ, יִרְצְךָ, אֶרְצֵם; imp. רְצֵה; inf. cs. רְצוֹת, sf. רְצוֹתִי; pt. רוֹצֶה, sf. רֹצָם, pass. רָצוּי, cs. רְצוּי: – 1. *essere soddisfatto di, compiacersi di*: offerte, c. acc. Ml 1,10, c. בְּ Mic 6,7; condotta Prv 16,7; – 2. *guardare con favore* Is 42,1, *accogliere* Ez 20,40; – 3. *stare volentieri* con, c. עִם Sal 50,18; – 4. ~ *amare* Sal 102,15;

nif: pf. נִרְצָה; impf. יֵרָצֶה, יֵרָצוּ: *essere gradito*: di offerente Lv 7,18, c. לְ in favore di Lv 1,4;

pi: impf. יְרַצּוּ, senso inc. ➛ II רצה tradiz. *chiedere la benevolenza* Gb 20,10. †

hitp: impf. יִתְרַצֶּה: c. אֶל *farsi benvolere da* 1Sam 29,4. †

II **רצה** : **qal**: pf. רָצְתָה; impf. תִּרְצֶה, תֵּרֶץ, יִרְצוּ: *compensare*: עָוֹן Lv 26,41, sabato Lv 26,34;

nif: pf. נִרְצָה: *essere compensato* Is 40,2. †

pi: ➛ HAL e I רצה **pi**; impf. יְרַצּוּ: c. acc. *dare un compenso, indennizzare* Gb 20,10. †

hif: pf. 3e pers. f. הִרְצָת: *ricevere un compenso* Lv 26,34. †

רָצוֹן : cs. רְצוֹן, sf. רְצוֹנִי, רְצֹנְכֶם: – 1. *favore, benevolenza*: del re Prv 14,35, di Dio Sal 5,13; יוֹם רָ׳ Is 58,5, הֵיטִיב בִּרְצ׳ (sogg. Dio) Sal 51,20; לִרְצוֹנוֹ per essere accetto da lui Lv 1,3; – 2. *volontà*: umana: עָשָׂה כִּרְצוֹנוֹ agire a proprio piacimento Dn 8,4; l'u. fa la volontà di Dio Sal 40,9; Dio compie la propria volontà Sal 103,21.

רצח : **qal**: pf. רָצַח, רָצַחְתָּ, sf. רְצָחוֹ; impf. תִּרְצַח; inf. ass. רָצֹחַ; pt. ר(וֹ)צֵחַ: *commettere un omicidio*: per

caso Dt 4,42, con premeditazione Es 20,13, per eseguire una vendetta legale Nm 35,27;

nif: impf. אֵרָצֵחַ; pt. f. נִרְצָחָה: *essere assassinato, essere ucciso* Gdc 20,4; Prv 22,13. †

pi: impf. יְרַצֵּחוּ, תְּרָצְּחוּ (txt.!); pt. מְרַצֵּחַ, plur. מְרַצְּחִים: *assassinare* (abitualmente) Is 1,21.

I רֶ֫צַח : *colpo, contusione* Sal 42,11. †

II רֶ֫צַח : *omicidio* Ez 21,27 (ma txt. inc. ➛ comm.). †

רִצְיָא : n. pr. m.

רְצִין : n. pr. m.

רָצִין : 2Re 11,13, ➛ *רָץ.

רצע : **qal**: pf. רָצַע: *forare*: orecchio Es 21,6. †

רצף : **qal**: pt. pass. רָצוּף: ~ *ricamato (ornato)* Ct 3,10. †

I * רֶ֫צֶף : n. unit. רִצְפָּה, plur. רְצָפִים: – 1. *brace* Is 6,6; – 2. *pietre calde*: עֻגַת רְצָפִים focaccia cotta su pietre calde 1Re 19,6. †

II רֶ֫צֶף : n. l.

I רִצְפָּה : ➛ I *רֶצֶף.

II רִצְפָּה : n. pr. f.

רִצְפָּה : *lastricato* Ez 40,17; Est 1,6.

רצץ : **qal**: pf. רַצּוֹתִי, sf. רַצּוֹתָנוּ; impf. יָרוּץ, וַיָּרָץ, (sf. אֲרוּצֵם ➛ רוץ); pt. plur. f. רֹצְצוֹת, pass. רָצוּץ, plur. רְצוּצִים: – 1. *opprimere, fare violenza* c. acc. 1Sam 12,3; > – 2. *guastare, rompere*: canna 2Re 18,21;

nif: pf. נָרֹץ; impf. תֵּרוֹץ: *essere rotto, rompersi* cong. Is 42,4; Qo 12,6;

pi: pf. רִצַּץ, רִצַּצְתָּ; impf. וַיְרַצֵּץ: – 1. *opprimere* Gb 20,19; – 2. *fracassare* Sal 74,14;

pol: impf. וַיְרֹצְצוּ: *opprimere* Gdc 10,8. †

hitpo: impf. וַיִּתְרֹצְצוּ: *urtarsi* (a vicenda) Gn 25,22. †

hif: impf. וַתָּרֶץ: *fracassare* Gdc 9,53. †

I * רַק : plur. f. רַקּוֹת: *gracile, scheletrico* Gn 41,19s.27. †

II רַק : ➛ HAL; – 1. רַק all'interno di una frase = soltanto, unicamente: רַק־טוֹב Gn 26,29, רַק־אֲנִי לְבַדִּי io solo Gb 1,15; – 2. רַק all'inizio di una frase: רַק־אַתֶּם quanto a voi Gs 6,18, רַק הִשָּׁמֶר לְךָ da parte tua bada bene a Dt 4,9; – 3. *ma, soltanto* Es 8,24; 10,24, רַק לֹא כְּאָבִיו ma non come suo padre 2Re 3,2.

רֹק : *sputo* Is 50,6.

רקב : **qal**: impf. יִרְקָב: *marcire*: legno Is 40,20, metaf. nome Prv 10,7. †

רָקָב : *marciume*: metaf. Os 5,12; Prv 12,4.

רִקָּבוֹן : marciume Gb 41,19. †

רקד : **qal**: pf. רָקְדוּ; impf. תִּרְקְדוּ; inf. cs. רְקוֹד: – 1. *saltare, saltellare* Sal 114,4.6; – 2. *danzare* Qo 3,4.

pi: impf. יְרַקֵּד, יְרַקְּדוּן; pt. מְרַקֵּד, f. מְרַקְּדָה: *danzare, saltare*: Davide 1Cr 15,29, carro Na 3,2;

hif: impf. sf. וַיַּרְקִידֵם: *far saltare* Sal 29,6. †

* רַקָּה : sf. רַקָּתֶךָ, רַקָּתוֹ: *tempia* Gdc 4,21.

רַקּוֹן : n. l.

רקח : **qal**: impf. יִרְקַח; pt. רֹ(ו)קֵחַ, plur. cs. רֹקְחֵי: *preparare un profumo* Es 30,33;

pu: pt. plur. מְרֻקָּחִים: profumi *miscelati* 2Cr 16,14. †

hif: imp. הַרְקַח: *preparare*: delle spezie Ez 24,10. †

רֶקַח : *spezie* Ct 8,2. †

רֹקַח : *miscuglio, miscela* Es 30,25.35. †

* רַקָּח : plur. רַקָּחִים, f. רַקָּחוֹת: *preparatore di profumi, profumiere* 1Sam 8,13; Ne 3,8. †

* רִקֻּחַ : plur. sf. רִקֻּחַיִךְ: *profumo* Is 57,9. †

רָקִיעַ : cs. רְקִיעַ: tradiz. *firmamento* = la volta celeste Gn 1,7, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם Gn 1,14.

רָקִיק : cs. רְקִיק, plur. cs. רְקִיקֵי *focaccia, frittella* Es 29,2; Lv 2,4.

רקם : **qal**: pt. = sost. רֹקֵם: *ricamatore* Es 26,36;

pu: pf. רֻקַּמְתִּי: metaf. *essere intessuto, tessuto* Sal 139,15. †

I רֶקֶם : n. l.

II רֶקֶם : n. pr. m. e n. tr.

רִקְמָה : sf. רִקְמָתֵךְ, plur. רְקָמוֹת, du. רִקְמָתַיִם: *tessuto, vestito variopinto* Ez 16,10; 26,16.

רקע : **qal**: impf. sf. אֶרְקָעֵם; inf. sf. רַקְעֲךָ; pt. cs. רֹקַע(!): – 1. *stendere*: ogg. אֶרֶץ Sal 136,6; – 2. *battere i piedi, calpestare*: ass. Ez 6,11, c. acc. 2Sam 22,43;

pi: impf. וַיְרַקְּעוּ, sf. יְרַקְּעֶנּוּ, וַיְרַקְּעוּם: – 1. *stendere* (con martellamento), *martellare* Es 39,3; Nm 17,4; > – 2. *placcare*: un oggetto in oro Is 40,19. †

pu: pt. מְרֻקָּע: *essere martellato* Ger 10,9. †

hif: impf. תַּרְקִיעַ: *battere* (distendere) Gb 37,18. †

* רִקֻּעַ : plur. cs. רִקֻּעֵי: רִקֻּעֵי פַחִים *lamine battute* Nm 17,3. †

רקק : **qal**: impf. יָרֹק: c. בְּ *sputare sopra* Lv 15,8. †

רַקַּת : n. l.

רָשׁ : povero.

* רִשְׁיוֹן : *permesso, autorizzazione* Esd 3,7. †

רֵשִׁית : → רֵאשִׁית.

רשם : **qal**: pt. pass. רָשׁוּם: *stabilire, fissare per iscritto* Dn 10,21. †

רשע : **qal**: pf. רָשַׁעְתִּי, רָשָׁעְנוּ; impf. תִּרְשַׁע; ? inf. cs. לִרְשְׁעָה: *essere colpevole* 1Re 8,47; c. מִן: a) nei confronti di Sal 18,22; b) piú di Ez 5,6;

hif: pf. הִרְשִׁיעַ, הִרְשִׁיעוּ; impf. יַרְשִׁ(י)עַ, יַרְשִׁיעֵי, תַּרְשִׁיעִי, יַרְשִׁיעֻן, sf. יַרְשִׁיעֵנִי/עֵנּוּ; inf. cs. הַרְשִׁיעַ; pt. מַרְשִׁיעַ, plur. cs. מַרְשִׁיעֵי: – 1. *essere colpevole* Dn 9,5; – 2. *trattare da colpevole* > dichiarare colpevole > condannare Es 22,8; Gb 9,20.

רָשָׁע : f. רְשָׁעָה, plur. רְשָׁעִים, cs. רִשְׁעֵי: agg. e sost. *colpevole, malvagio* Es 2,13; Is 3,11; 26,10, רָשָׁע לָמוּת colpevole passibile di morte Nm 35,31,

צַדִּיק עִם־ר׳ Gn 18,23; אֲנָשִׁים רְשָׁעִים criminali 2Sam 4,11, דֶּרֶךְ הָרְשָׁעָה cattiva condotta Ez 3,18, דֶּרֶךְ רָשָׁע la condotta del malvagio Prv 15,9.

רֶשַׁע : con art. הָרֶשַׁע e הָרֶשַׁע (accento!); sf. רִשְׁעֲךָ, רִשְׁעוֹ, plur. רְשָׁעִים: *malvagità, crimine, empietà* Dt 9,27; Ez 3,19, מֹאזְנֵי רֶשַׁע bilancia falsa Mic 6,11, אַנְשֵׁי־ר׳ Gb 34,8.

רִשְׁעָה : cs. רִשְׁעַת, sf. רִשְׁעָתוֹ: *malvagità* Is 9,17, עֹשֵׂי ר׳ Ml 3,15, רִשְׁעַת הָרָשָׁע Ez 33,12.

רִשְׁעָתַיִם : ➛ כּוּשַׁן ר׳.

I **רֶשֶׁף** : plur. רְשָׁפִים, cs. רִשְׁפֵּי e רִשְׁפֵּי, sf. רְשָׁפֶיהָ: – 1. *fiamma, calore* Ct 8,6; > – 2. *folgore* (= frecce) Sal 76,4; > – 3. *febbre* Ab 3,5; – 4. בְּנֵי־רֶשֶׁף senso inc. ? favilla Gb 5,7.

II **רֶשֶׁף** : tradiz. n. pr. m., ➛ HAL.

רשׁשׁ : **po**: impf. יְרֹשֵׁשׁ: *abbattere* Ger 5,17. †

pu: pf. רֻשַּׁשְׁנוּ: *essere demolito* Ml 1,4. †

רֶשֶׁת : sf. רִשְׁתִּי/תּוֹ: – 1. *rete* (di caccia) Prv 1,17, metaf. Ez 12,13, c. פָּרַשׂ tendere una rete Sal 140,6; – 2. *grata* (oggetto connesso all'altare), מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת Es 27,4.

רַתּוֹק : Ez 7,23: txt. inc. ? catena; ➛ HAL e comm. †

* **רַתּוּקָה**, * **רַתִּיקָה**: plur. רַתּוּקוֹת Q, רַתִּיקוֹת K: tradiz. catena (?) 1Re 6,21.

רתח : **pi**: imp. רַתַּח : *far bollire* Ez 24,5. †

pu: pf. רֻתְּחוּ: *ribollire*: visceri Gb 30,27;

hif: impf. יַרְתִּיחַ: *far ribollire* Gb 41,23. †

רֶתַח : plur. sf. רְתָחֶיהָ: *ribollimento*: רַתַּח רְתָחֶיהָ lett. fai bollire i suoi ribollimenti = fai bollire molto Ez 24,5. †

רתם : **qal**: imp. רְתֹם: *attaccare* Mic 1,13. †

רֹתֶם : plur. רְתָמִים: pianta: ? ginestra, ? ginepro 1Re 19,4.

רִתְמָה : n. l.

רתק : **nif**: impf. יֵרָתֵק, (txt. inc.): *rompersi* Qo 12,6. †

pu: pf. רֻתְּקוּ: *essere legato* (messo in catene) Na 3,10. †

* **רְתֻקָה** : plur. רְתֻקוֹת: senso inc., tradiz. catene Is 40,19. †

רְתֵת : *tremore, terrore* Os 13,1. †

שׂ

שְׂאֹר : סְאוֹר, סִיאוֹר: *lievito* Es 12,15.

I שְׂאֵת : sf. שְׂאֵתוֹ, שֵׂתוֹ: – 1. *elevazione, dignità*: di Dio Ab 1,7, di Ruben Gn 49,3; – 2. *elevazione, sollevamento* Gb 41,17; – 3. Gn 4,7, senso inc. ? tenere alto (il viso).

II שְׂאֵת : malattia della pelle, ? gonfiore, ? eruzione Lv 13,2.

שָׂב : → שִׂיב.

שְׂבָכָה : plur. שְׂבָכִים, שְׂבָכוֹת: – 1. *rete* (di caccia) Gb 18,8; – 2. elemento architettonico decorativo, ~ *filetto, intreccio* 1Re 7,17; – 3. ? grata, ? balaustra, ? balcone 2Re 1,2.

שְׂבָם : n. l.

שִׂבְמָה : n. l.

שׂבע : **qal**: pf. שָׂבַע, שָׂבְעָה, שָׂבַעְתָּ, שָׂבָעַתְּ, שָׂבְעוּ, שָׂבֵעוּ; impf. (וַ)יִּשְׂבַּע, אֶשְׂבְּעָה, יִשְׂבָּעוּן, יִשְׂבַּעְנָה, תִּשְׂבַּעְנָה, נִשְׂבַּע/בְּעָה, sf. יִשְׂבָּעֻךָ, תִּשְׂבָּעֶנּוּ; imp. שְׂבַע־; inf. ass. שָׂבוֹעַ, cs. שְׂבֹעַ: – 1. *essere sazio*: ass. Dt 6,11, c. acc. לֶחֶם Prv 12,11, (sott. acqua) Am 4,8, c. מִן + בָּשָׂר Gb 19,22; – 2. metaf.: soggetti diversi: שְׁאֹל, ventre sterile, terra, fuoco Prv 30,16; – 3. metaf.: oggetti diversi: felicità Qo 6,3, disgrazia Sal 88,4, denaro Qo 5,9, giorni 2Cr 24,15; – 4. essere sazio = averne abbastanza: sacrifici Is 1,11, rimproveri Sal 123,3, miele Prv 25,16;

nif: pt. נִשְׂבָּע: *essere sazio* Gb 31,31. †

pi: impf. יְשַׂבְּעוּ; imp. sf. שַׂבְּעֵנוּ: *saziare* Ez 7,19, c. 2 acc. Sal 90,14. †

hif: pf. הִשְׂבִּיעַ, הִשְׂבַּעְתָּ, הִשְׂבַּעְתִּי, sf. הִשְׂבִּיעָנִי; impf. תַּשְׂבִּיעַ, וְאַשְׂבִּעַ, sf. יַשְׂבִּיעֵנִי(a!), יַשְׂבִּיעֶךָ, אַשְׂבִּיעֶךָ; inf. cs. הַשְׂבִּיעַ; pt. מַשְׂבִּיעַ: *saziare*: c. acc. נֶפֶשׁ Is 58,10, c. 2 acc. Sal 81,17, c. acc. + לְ Sal 145,16, c. acc. + בְּ Sal 103,5.

שָׂבֵעַ : cs. שְׂבַע, f. שְׂבֵעָה, plur. שְׂבֵעִים: *sazio*: ass. Prv 19,23, c. genitivo: שְׂבַע יָמִים Gn 35,29.

שָׂבָע : *sazietà, abbondanza* Gn 41,29.

שֹׂבַע : sf. שָׂבְעֶךָ: *sazietà* Lv 25,19, לְשֹׂבַע נַפְשׁוֹ Prv 13,25.

שָׂבְעָה : sf. שָׂבְעָתֵךְ: *sazietà* Is 55,2.

* שִׂבְעָה : cs. שִׂבְעַת: *sazietà* Ez 16,49. †

שׂבר : **qal**: pt. שֹׂבֵר: c. בְּ *esaminare, ispezionare* Ne 2,13.15. †

pi: pf. שִׂבַּרְתִּי, שִׂבְּרוּ; impf. יְשַׂבֵּרוּ(ן), תְּשַׂבֵּרְנָה: *sperare*, c. אֶל Sal 145,15, c. לְ Sal 119,166, c. לְ + inf. Est 9,1, c. עַד אֲשֶׁר Rt 1,13.

* שֵׂבֶר : sf. שִׂבְרוֹ: *speranza, aspettativa* Sal 119,116, c. עַל Sal 146,5. †

שׂגא : **qal**: impf. *יִשְׂגֶּא > יִשְׂגֶּה: *crescere* Gb 8,11. †

hif: impf. תַּשְׂגִּיא; pt. מַשְׂגִּיא: – 1. *far diventare grande*, c. לְ Gb 12,23; – 2. *celebrare* Gb 36,24. †

שׂגב : **qal**: pf. שָׂגְבָה, שָׂגְבוּ: ~ elevarsi: c. acc. יֶשַׁע Gb 5,11, c. מִן essere inaccessibile per (essere troppo alto per) Dt 2,36. †

nif: pf. נִשְׂגַּב, נִשְׂגְּבָה; pt. נִשְׂגָּב, f. נִשְׂגָּבָה: – 1. *essere alto, elevato*: mura Is 30,13, יהוה Is 2,11; > – 2. essere in alto = *essere al sicuro* Prv 18,10;

pi: impf. וַיְשַׂגֵּב, sf. יְשַׂגֶּבְךָ, אֲשַׂגְּבֵהוּ: – 1. porre in alto = *mettere al sicuro* Sal 20,2; – 2. c. acc. + עַל *sollevare* qlcs. contro Is 9,10;

pu: impf. יְשֻׂגָּב: stare in alto = *essere al sicuro* Prv 29,25. †

hif: impf. יַשְׂגִּיב: *mostrarsi grande* Gb 36,22. †

שׂגג : **pilp**: impf. תְּשַׂגְשֵׂגִי: *diventare grande* Is 17,11. †

שׂגה : → anche שׂגא: **qal**: impf. יִשְׂגֶּה: *crescere, diventare grande* Gb 8,7.

hif: pf. הִשְׂגּוּ: *accrescere* Sal 73,12. †

שְׂגוּב : n. pr. m.

שַׂגִּיא : *grande, elevato* Gb 36,26; 37,23. †

שְׂגִיב : n. pr. m.

שִׂגְשֵׂג : → שׂגג.

שׂדד : **pi**: impf. יְשַׂדֵּד, יְשַׂדֶּד־: senso inc. sarchiare Is 28,24; Os 10,11; Gb 39,10. †

שָׂדֶה : cs. שְׂדֵה e שְׂדֵי, sf. שָׂדִי, שָׂדְךָ, שָׂדֵהוּ, שָׂדָהּ; plur. I, cs. שְׂדֵי, sf. שָׂדֶיךָ, שָׂדֵינוּ; plur. II שָׂד(וֹ)ת, cs. שְׂדוֹת, sf. שְׂד(וֹ)תֵיכֶם, שְׂדֹתֶיהָ: – 1. *territorio* o *terreno non abitato* Gn 2,5, *nè coltivato* Gb 5,23: a) campagna = pascolo Gn 29,2; b) terreno di caccia Gn 27,3 e dove vivono le bestie selvatiche Ger 14,5; c) ogni luogo fuori da un centro abitato Gdc 9,32; Ml 3,11, o da un accampamento Gn 24,63; – 2. *terreno o territorio* che appartiene: a) a una tribù Abd 19 o a un popolo Rt 1,1; b) a un villaggio Ne 12,29; c) alla Corona 2Sam 9,7; d) a privati Gn 23,9; – 3. *campo coltivato* 2Re 9,25; Rt 2,8.

שָׂדָי : cs. שְׂדֵה (cf. שָׂדֶה): –1. *campo* (coltivato) Dt 32,13; – 2. *campo*, *campagna* (non coltivato) Ps 104,11; בַּהֲמוֹת שָׂדָי bestie selvatiche Ps 8,8.

שִׂדִּים : n. l.

* **שְׂדֵרָה** : plur. שְׂדֵר(וֹ)ת: – 1. *schieramento*: di soldati 2Re 11,8; – 2. 1Re 6,9 termine architettonico di senso inc., ? pannelli, ? cassettoni.

שֶׂה : n. unit. di צֹאן, cs. שֵׂה, sf. שֵׂיוֹ, שֵׂיהוּ: *capo di bestiame minuto* Dt 18,3, שׁוֹר וָשֶׂה Es 34,19.

* **שָׂהֵד** : sf. שָׂהֲדִי: *testimone* Gb 16,19. †

שָׂהֲדוּתָא : (cf. aram. *שָׂהֵד ו) *testimonianza* Gn 31,47. †

שַׂהֲרֹנִים : orecchini a forma di mezzaluna usati come amuleto o ornamento Gdc 8,21.26; Is 3,18. †

שׂוֹא : ? inf. cs. qal di נָשָׂא Sal 89,10. †

שׂוֹבֶךְ : *fronde* 2Sam 18,9. †

I שׂוג : ➛ I סוג.

II שׂוג : ➛ שׂגג.

שׂוח : לָשׂוּחַ: senso inc., tradiz. meditare, andare a spasso Gn 24,63. †

שׂוט : **qal**: pt. plur. cs. שָׂטֵי: senso inc. ~ volgersi verso: la menzogna Sal 40,5. †

שׂוך : **qal**: pf. שַׂכְתָּ; pt. שָׂךְ: – 1. c. acc. *sbarrare la strada*: דֶּרֶךְ Os 2,8; – 2. = proteggere Gb 1,10. †

* שׂוֹךְ : sf. שׂוֹכֹה: *ramo* Gdc 9,49. †

* שׂוֹכָה : cs. שׂוֹכַת: *ramo* Gdc 9,48. †

שׂוֹכֹה, שֹׂכֹה, שׂוֹכוֹ : n. l.

* שׂוֹכָתִי : plur. שׂוּכָתִים: gntl. di *שׂוֹכָה.

שׂוּם : ➛ שִׂים.

I שׂור : Os 12,5: **qal**: impf. וַיָּשַׂר: txt. e senso inc., tradiz. lottare. †

II שׂור : Os 9,12: **qal**: inf. sf. שׂוּרִי: txt. inc.: ? = סוּרִי io mi ritiro. †

III שׂור : **hif**: pf. הֵשִׂירוּ: *eleggere capi* Os 8,4. †

IV שׂור : **qal**: impf. וַיָּשַׂר: *segare* 1Cr 20,3. †

שׂוֹרָה : varietá indeterminata di cereali, tradiz. miglio Is 28,25. †

שׂוֹרֵק, שֹׂרֵק : nome di valle.

שׂוּשׂ, שִׂישׂ : **qal**: pf. שָׂשׂ, שַׂשְׂתִּי, שָׂשׂוּ; impf. יָשִׂישׂ, יָשִׂישׂוּ, יְשֻׂשׂוּם (= יְשֻׂשׂוּן), נָשִׂישׂ; imp. שִׂישִׂי, שִׂישׂוּ; inf. ass. שׂוֹשׂ, cs. שׂוּשׂ; pt. שָׂשׂ: *rallegrarsi, essere lieto*: ass. Is 35,1, c. בְּ Sal 35,9, c. עַל Sof 3,17, c. לְ + inf. Sal 19,6.

* שֵׂחַ : sf. שֵׂחוֹ: *piano, disegno* Am 4,13. †

שׂחה : **qal**: inf. cs. שְׂחוֹת; pt. שֹׂחֶה: *nuotare* Is 25,11. †

hif: impf. אַשְׂחֶה: obbligare a nuotare > *allagare* Sal 6,7. †

שָׂחוּ : *nuoto*: מֵי שָׂחוּ acqua (profonda) dove bisogna nuotare Ez 47,5. †

שְׂחֹק, שְׂחוֹק : – 1. *riso* Qo 7,3; – 2. *divertimento* Prv 10,23; – 3. *scherno* Ger 20,7.

שׂחט **qal**: impf. וָאֶשְׂחַט: *pigiare*: di uva Gn 40,11. †

* שָׂחִיף : cs. שְׂחִיף: senso insp. שְׂחִיף עֵץ ? rivestimento in legno, al. legno di *sahif* Ez 41,16. †

שׂחק : **qal**: pf. שָׂחַק, שָׂחֲקוּ; impf. יִשְׂחַק; inf. cs. שְׂחוֹק: – 1. *ridere, farsi beffe*: ass. Sal 2,4, ridere di, farsi beffe di: c. לְ Gb 41,21, c. עַל Sal 52,8; – 2. *sorridere a*, c. אֶל Gb 29,24;

pi: pf. וְשִׂחַקְתִּי; impf. יְשַׂחֵק־, וִישַׂחֶק, יְשַׂחֲקוּ; inf. cs. שַׂחֵק־; pt. מְשַׂחֵק, f. מְשַׂחֶקֶת, plur. מְשַׂחֲקִים f. מְשַׂחֲקוֹת: – 1. *divertirsi, giocare*: bambini Zc 8,5, saggezza Prv 8,30; c. בְּ Sal 104,26; – 2. *danzare* 2Sam 6,5; Ger 31,4; – 3. *scherzare* Prv 26,19; – 4. ~ divertire (qlc.), distrarlo, c. לְ e לִפְנֵי Gdc 16,25; – 5. ~ battersi in duello, c. לִפְנֵי 2Sam 2,14;

hif: pt. plur. מַשְׂחִיקִים: c. עַל *deridere, farsi beffe* 2Cr 30,10. †

* שֵׂט : plur. שֵׂטִים, txt. inc., tradiz. ribelle, infedele Os 5,2 (ma ➛ comm.). †

שׂטה : pf. שָׂטִית; impf. יֵשְׂטְ, תֵּשְׂטְ; imp. שְׂטֵה: – 1. *allontanarsi*, c. מֵעַל Prv 4,15, c. אֶל Prv 7,25; – 2. allontanarsi > *comportarsi male* Nm 5,19.

שׂטם : **qal**: impf. וַיִּשְׂטֹם; sf. יִשְׂטְמוּנִי, וַיִּשְׂטְמֵנִי/נוּ: c. acc. *trattare da nemico, mostrare malanimo per* Gn 27,41.

שׂטן : **qal**: impf. sf. יִשְׂטְנוּנִי; inf. sf. שִׂטְנוֹ; pt. plur. cs. שֹׂטְנֵי, sf. שֹׂ(וֹ)טְנַי: c. acc. *trattare da nemico, aver malanimo per,* o *accusare* Sal 109,4; Zc 3,1 ➛ comm.

שָׂטָן : – 1. *avversario, nemico* 1Re 5,18; – 2. ostacolo Nm 22,22; 2Sam 19,23; – 3. הַשָּׂטָן personaggio della corte celeste יהוה Gb 1,6, ➛ comm.

I **שִׂטְנָה** : *accusa* Esd 4,6. †

II **שִׂטְנָה** : n. l.

* **שִׂיא** : sf. שִׂיאוֹ: senso inc.? altezza, ? orgoglio Gb 20,6. †

שִׂיאֹן : n. mont.

שׂיב : **qal**: pf. שַׂבְתִּי; pt. שָׂב: *ingrigire > diventare vecchio*1Sam 12,2; Gb 15,10. †

* **שֵׂיב** : sf. שֵׂיבוֹ: *vecchiaia* 1Re 14,4. †

שֵׂיבָה : cs. שֵׂיבַת, sf. שֵׂיבָתִי: – 1. *capelli bianchi* Os 7,9; – 2. *età, vecchiaia* 1Re 2,6.9.

שִׂיג : senso inc., שִׂיג־לוֹ *è assente* 1Re 18,27. †

שׂיד : **qal**: pf. שַׂדְתָּ, c. acc. + בְּ *intonacare* qlcs. di Dt 27,2.4. †

שִׂיד : *calce* Dt 27,2.4.

שֵׂיו : ➛ שֶׂה.

שׂיח : **qal**: impf. יָשִׂיחַ אָשִׂיחָה, יָשִׂיחוּ, sf. תְּשִׂיחֶךָ; imp. שִׂיחוּ; inf. cs. שִׂיחַ: ➛ HAL; – 1. *celebrare, lodare* (a voce alta): ass. Gdc 5,10, c. acc. Sal 145,5, c. בְּ Sal 105,2; – 2. *lamentarsi* Sal 55,18; – 3. c. בְּ *dileggiare* Sal 69,13; – 4. *meditare* Sal 119,148; – 5. ~ parlare Gb 12,8 ➛ HAL e comm.;

pol: impf. אֲשׂוֹחֵחַ, יְשׂוֹחֵחַ: – 1. ~ *meditare* Sal 143,5; – 2. Is 53,8 senso inc. preoccuparsi, meditare, soffermarsi.

I **שִׂיחַ** : plur. שִׂיחִים : *cespuglio* Gn 2,5.

II **שִׂיחַ**: – 1. *lode (canto)* Sal 104,34; – 2. *lamento* Sal 55,3; – 3. *preoccupazione* 1Sam 1,16; – 4. ~ *chiacchiera* 2Re 9,11.

שִׂיחָה : *riflessione, meditazione* Sal 119,97.99; Gb 15,4. †

שִׂים, שׂוּם : **qal**: pf. שָׂם, שָׂמָה, שַׂמְתָּ, sf. שָׂמְךָ, שָׂמַנִי, שַׂמְתַּנִי, שַׂמְתִּיו, שַׂמְתִּנִי, שָׂמוֹ > שָׂמָהוּ; impf. יָשׂוּם, נָשִׂימָ(ה), (וְ)תְּשִׂימוּן, (וָ)אָשִׂ(י)ם, תָּשֵׂם, תָּשִׂים, וַיָּשֶׂם, יָשֵׂם, יָשִׂ(י)ם, sf. תְּשִׂימֵנִי, אֲשִׂימְךָ, יְשִׂ(י)מֵם/מָם, יְשִׂימֶהָ, יְשִׂימֵנִי; imp. שִׂים, שִׂימָה, שִׂמִי, sf. שִׂימֵנִי; inf. ass. שׂוֹם, cs. שׂוּם et שִׂים, sf. שׂוּמִי, שִׂימוֹ, שׂוּמוֹ, שֻׂמוֹ; pt. שָׂם, plur. שָׂמִים, pass. שִׂים, f. שׂוּמָה: – 1. *mettere, collocare, porre*: pietra 1Sam 7,12, trono 1Re 2,19, sale 2Re 2,20, sandali Ez 24,17, u. Gn 2,8, Gerusalemme Ez 5,5; – 2. appiccare: fuoco 1Re 18,23; – 3. שׂ׳ יָדַיִם לְ mettere mano su = *impadronirsi* 2Re 11,16; – 4. *imporre*: un tributo 2Re 18,14; – 5. *eleggere*: un re Dt 17,14, un capo (שׂ׳ לְרֹאשׁ) Gdc 11,11, c. acc. + עַל imporre qlc. a qlc. Es 1,11; – 6. *istituire, fissare*: בְּרִית 2Sam

23,5, מוֹעֵד Es 9,5; – 7. שׂ׳ שֵׁם לְ dare un nome a qlc. > chiamare Dn 1,7, ~ dare vita a 2Sam 7,23; – 8. שׂ׳ עַל לֵב prendere a cuore Ml 2,2; שׂ׳ לֵב עַל badare a Ag 1,5; – 9. שׂ׳ פָּנִים אֶל volgere la propria faccia, il proprio sguardo verso Ez 6,2, שׂ׳ עֵינַיִם עַל Ger 24,6; – 10. שׂים = rendere qlc. sordo o cieco Es 4,11; c. 2 acc. fare qlcs. di qlc. 1Sam 8,5, c. acc. + לְ (מֶלֶךְ) 1Re 10,9, cf. Is 5,20; c. חֶרְפָּה rendere qlc. oggetto di vergogna, c. לְ agli occhi di Sal 44,14; – 11. שׂים (c. e senza עַל) *attaccare* 1Re 20,12; – 12. שׂ׳ כָּבוֹד לְ rendere gloria a: Gs 7,19; – 13. שׂ׳ דָּבָר esporre una questione Gb 5,8;

hif: ➛ HAL: il testo di nessuna forma hif. è certa, ➛ comm.; pf. sf. וַהֲשִׂימֹתִיהוּ; imp. הָשִׂימִי; pt. מֵשִׂים: – 1. c. acc. + לְ far qlcs. di qlc. Ez 14,8; – 2. volgersi verso Ez 21,21; – 3. badare a Gb 4,20. †

hof: impf. וַיּוּשַׂם: Q וַיּוּשַׂם o וַיִּשַׂם (K וַיִּישֶׂם): *essere posto, essere messo* Gn 24,33. †

* שֵׂךְ : plur. שִׂכִּים: spina Nm 33,55. †

* שֹׂךְ : sf. שֻׂכּוֹ: senso inc. capanna o recinto Lam 2,6. †

* שֻׂכָּה : plur. שֻׂכּוֹת: *fiocina, arpione* Gb 40,31. †

שֹׂכֹה : n. l.

שֶׂכוּ : n. l.

שֶׂכְוִי : *gallo* Gb 38,36. †

שָׂכְיָה : n. pr. m. > n. tr.

* שְׂכִיָּה : plur. שְׂכִיּוֹת: *imbarcazione* Is 2,16. †

שַׂכִּין : *coltello* Prv 23,2. †

שָׂכִיר : cs. שְׂכִיר, sf. שְׂכִירֶךָ, plur. sf. שְׂכִירֶיהָ; f. שְׂכִירָה: – 1. sost. *salariato* (:: schiavo) Lv 19,13, soldato (assoldato) = *mercenario* Ger 46,21; – 2. agg. *preso a nolo (affittato)*: animale Es 22,14, rasoio Is 7,20 (cf. sost. שְׂכִירָה).

שְׂכִירָה : *affitto, nolo* Is 7,20 (➛ שָׂכִיר nº 2). †

שׂכך : **qal**: pf. שַׂכֹּתִי: *riparare, coprire* Es 33,22. †

po: impf. תְּשֹׂכְכֵנִי (= תְּסֹכְכֵנִי ➛ II סכך) *intessere* Gb 10,11. †

I שׂכל : **qal**: pf. שָׂכַל: *riuscire* 1Sam 18,30. †

pi: יְשַׂכֵּל: ➛ סכל pi. Is 44,25. †

hif: pf. הִשְׂכִּיל, הִשְׂכַּלְתִּי, הִשְׂכִּילוּ; impf. יַשְׂכִּיל, תַּשְׂכֵּל, אַשְׂכִּילָה, sf. אַשְׂכִּילְךָ; imp. הַשְׂכִּילוּ; inf. ass. הַשְׂכֵּ(י)ל, cs. הַשְׂכִּיל, sf. הַשְׂכִּילְךָ; pt. מַשְׂכִּיל, f. מַשְׂכֶּלֶת, plur. מַשְׂכִּ(י)לִים, cs. מַשְׂכִּילֵי: – 1. *riuscire* Gs 1,8; 1Re 2,3; – 2. *comprendere*: ass. Is 41,20, c. בְּ Dn 1,4; inf. ass. = perspicacia Prv 1,3; – 3. *fare attenzione* : c. אֶל Sal 41,2, c. לְ Prv 21,12; – 4. *rendere intelligente* Gn 3,6; – 5. *essere intelligente* Prv 10,5; inf. cs. = avv.: in modo intelligente Ger 3,15.

II שׂכל : **pi**: pf. שִׂכֵּל: *incrociare, invertire* Gn 48,14. †

שֶׂכֶל, שֵׂכֶל : – 1. *successo* Prv 3,4; – 2. *perspicacia* 1Cr 22,12; – 3. *intelligenza* אִישׁ שׂ׳ Esd 8,18.

שִׂכְלוּת : ➛ סִכְלוּת.

שׂכר : **qal**: pf. שָׂכַר, sf. שְׂכָרוֹ, שְׂכַרְתִּיךָ; impf. וַיִּשְׂכֹּר, sf. וַיִּשְׂכְּרֵנִי; inf. ass. שָׂכֹר, cs. שְׂכֹר; pt. שֹׂכֵר, plur. שֹׂכְרִים, pass. שָׂכוּר: – 1. *ingaggiare* (mediante salario):

operaio Is 46,6, truppe 1Cr 19,6s; > – 2. *assoldare* Ne 6,12; > – 3. *acquistare* Gn 30,16;

nif: pf. נִשְׂכָּרוּ: *vendersi* 1Sam 2,5. †

hitp: pt. מִשְׂתַּכֵּר: *andare a servizio* Ag 1,6. †

I שָׂכָר : cs. שְׂכַר, sf. שְׂכָרִי/רוֹ: – 1. *salario*: di operai 1Re 5,20, di nutrice Es 2,9, venuto da Dio Gn 15,1; – 2. *prezzo*: di un viaggio Gio 1,3.

II שָׂכָר : n. pr. m.

שֶׂכֶר : *salario* Is 19,10; Prv 11,18. †

שְׂלָו : plur. שַׂלְוִים: *quaglia* Nm 11,31.

שַׂלְמָא : n. pr. m.

I שַׂלְמָה : cs. שַׂלְמַת, sf. שַׂלְמָתוֹ, plur. שְׂלָמוֹת, sf. שַׂלְמֹתַי: – 1. *mantello* Es 22,25; – 2. *vestito* Dt 29,4.

II שַׂלְמָה : n. pr. m.

שַׂלְמוֹן : n. pr. m.

שַׂלְמַי : n. pr. m.

שׂלק : → נשק.

שְׂמֹאל, שְׂמאוֹל : – 1. *sinistra, lato sinistro*, יַד־שְׂ׳ mano sinistra Gdc 3,21; עַל־שְׂ׳ a sinistra Gn 24,49, לִשְׂ׳ a sinistra = maldestramente Qo 10,2; – 2. sinistra = *nord, verso settentrione* Gb 23,9, = מִשְּׂ׳ Gs 19,27, מִשְּׂ׳ לְ *a nord di* Gn 14,15.

שׂמאל : **hif**: impf. תַּשְׂמְאִילוּ, אַשְׂמְאִילָה; imp. הַשְׂמְאִילִי; inf. cs. הַשְׂמִיל; pt. plur. מַשְׂמְאִלִים: – 1. *andare verso sinistra* Gn 13,9; – 2. *usare la mano sinistra* 1Cr 12,2.

שְׂמָאלִי : *posto a sinistra, sinistro* Lv 14,15; 1Re 7,21.

שׂמח : **qal**: pf. שָׂמַח, pausa שָׂמֵחַ, 3a pers. f. pausa שָׂמֵחָה, שָׂמַחְתִּי, שְׂמַחְתֶּם; impf. (וַ)יִּשְׂמַח, אֶשְׂמְחָה, (וַ)יִּשְׂמְחוּ; imp. שְׂמַח, שִׂמְחִי, שִׂמְחוּ; inf. cs. שְׂמֹ(וֹ)חַ: *essere felice, rallegrarsi* (di): ass. 2Sam 1,20; c. בְּ Gdc 9,19, בַּיהוה Sal 32,11; c. לְ Abd 12, c. לְמַעַן Sal 48,12, c. מִן Prv 5,18, c. עַל Gio 4,6, c. כִּי + vb. finito Is 14,29;

pi: pf. שִׂמַּח, שִׂמַּחְתָּ, sf. שִׂמְּחָהוּ(!), שִׂמְּחָם, שִׂמַּחְתַּנִי; impf. (וַ)יְשַׂמַּח, יְשַׂמְּחוּ, sf. יְשַׂמְּחֶנָּה; imp. שַׂמַּח; pt. מְשַׂמֵּחַ, plur. cs. מְשַׂמְּחֵי: *rendere felice, rallegrare*: c. acc. Is 56,7; Dt 24,5, שִׂמַּח שִׂמְחָה Ne 12,43; c. acc. + לְ Sal 30,2, c. acc. + מִן (a causa di) 2Cr 20,27, c. acc. + עַל Lam 2,17;

hif: pf. הִשְׂמַחְתָּ: far rallegrare > allietare Sal 89,43. †

שָׂמֵחַ : f. שְׂמֵחָה, plur. שְׂמֵחִים, cs. שְׂמֵחֵי e שִׂמְחֵי: *felice* 1Re 1,45; c. לְ Am 6,13, c. לְ + inf. Prv 2,14, c. מִן Qo 2,10; שָׂמֵחַ שִׂמְחָה 1Re 1,40.

שִׂמְחָה : cs. שִׂמְחַת, sf. שִׂמְחָתִי, שִׂמְחַתְכֶם, plur. שְׂמָ(וֹ)חוֹת: *gioia* Is 22,13; Qo 2,1, שָׂמֵחַ שְׂ׳ 1Re 1,40, עָשָׂה שְׂ׳ ~ celebrare una festa Ne 8,12, בֵּית שְׂ׳ casa in festa Qo 7,4, יוֹם שְׂ׳ Nm 10,10.

שְׂמִיכָה : *coperta* Gdc 4,18. †

* שׂמל : **hif**: → שׂמאל.

שַׂמְלָה : n. pr. m.

שִׂמְלָה : cs. שִׂמְלַת, sf. שִׂמְלָתוֹ, plur. שְׂמָלֹת, sf. שִׂמְלֹתָיו, שִׂמְלֹתֵיכֶם: – 1. *mantello* (che può servire come coperta) Es 22,26; Rt 3,3; > – 2. *vestito* Dt 22,5.

שַׂמְלַי : n. pr. m.

שׂמם : ➛ סמם.

שְׂמָמִית : specie di lucertola, *geco* Prv 30,28. †

שׂנא : **qal**: pf. שָׂנֵא, שָׂנֵאתָ, שָׂנֵאת, שָׂנְאוּ, שְׂנֵאתֶם, sf. שְׂנֵאֲךָ, שְׂנֵאתַנִי, שְׂנֵאתִיו/תִיהוּ, שְׂנֵאָהוּ, שְׂנֵאוּנִי; impf. יִשְׂנָא, (וַ)יִּשְׂנְאוּ, sf. יִשְׂנָאֶהָ, וַיִּשְׂנָאֶךָ; imp. שִׂנְאוּ; inf. ass. שָׂנֹא, cs. שְׂנֹא e שְׂנֹאת; pt. שׂ(וֹ)נֵא, sf. שֹׂנַאֲךָ, שֹׂנְאוֹ, plur. cs. שֹׂנְאֵי, sf. שֹׂנְאַי, שֹׂנְאֶיךָ, שֹׂנְאֵיכֶם, f. sf. שֹׂנְאוֹתַיִךְ, pass. plur. cs. שְׂנֻאֵי, pass. f. sg. שְׂנוּאָה: – 1. *odiare*: qlc. Gn 37,4, נַפְשׁוֹ se stesso Prv 29,24, menzogna Sal 119,163, la vita Qo 2,17; pt. שֹׂנֵא = sost. *nemico* Es 1,10; – 2. *non amare, trascurare*: שְׂנוּאָה Gn 29,31;

nif: יִשָּׂנֵא: *essere odiato* Prv 14,17.20. †

pi: pt. sf. מְשַׂנְאַי, plur. cs. מְשַׂנְאֵי, sf. מְשַׂנְאַי: *nemico* Dt 32,41; Gb 31,29.

שִׂנְאָה : cs. שִׂנְאַת, sf. שִׂנְאָתְךָ, שִׂנְאָתֵךְ Ez 35,11 (txt!): *odio, ostilità* Prv 10,12, דִּבְרֵי שׂ׳ Sal 109,3, שִׂנְאַת י״ Dt 1,27.

* שָׂנִיא : f. שְׂנִיאָה: *non amato,* Dt 21,15. †

שְׂנִיר : n. mont.

* שְׂעִיפִּים : ➛ שְׂעִפִּים.

I שָׂעִיר : *irsuto, peloso* Gn 27,11.23; Dn 8,21. †

II שָׂעִיר : cs. שְׂעִיר, plur. שְׂעִירִים, cs. שְׂעִירֵי: *capro* Lv 4,24, שְׂעִיר עִזִּים capro Gn 37,31.

III שָׂעִיר : plur. שְׂעִיר(י)ִם: *satiro* Lv 17,7; Is 13,21.

IV * שָׂעִיר : plur. שְׂעִירִים: *pioggerella* Dt 32,2. †

I שֵׂעִיר : n. mont. e n. terr., loc. שֵׂעִירָה: *Seir*.

II שֵׂעִיר : n. mont.

I * שְׂעִירָה : cs. שְׂעִירַת: c. עִזִּים *capra* Lv 4,28; 5,6. †

II * שְׂעִירָה : loc. + art. הַשְּׂעִירָתָה: n. l.

שְׂעִפִּים : sf. שְׂעִפַּי: *pensieri angosciosi* Gb 4,13; 20,2. †

I שׂער : **qal**: pf. שָׂעֲרוּ; impf. יִשְׂעֲרוּ; imp. שַׂעֲרוּ: lett. avere i capelli diritti > *essere terrorizzato* Ger 2,12; Ez 27,35; 32,10. †

II שׂער : **qal**: impf. sf. יִשְׂעָרֶנּוּ: ~ essere trascinato, essere portato via (dalla tempesta) Sal 58,10 (txt. inc.). †

nif: pf. נִשְׂעֲרָה: *è la tempesta* Sal 50,3. †

pi: impf. sf. וִישָׂעֲרֵהוּ: *spazzare via* (di tempesta) Gb 27,21. †

hitp: impf. יִשְׂתָּעֵר: c. עַל *abbattersi su* (come un turbine) Dn 11,40. †

III שׂער : **qal**: pf. sf. שְׂעָרוּם: *conoscere* Dt 32,17. †

I שַׂעַר : *orrore* Ez 27,35; 32,10; Gb 18,20. †

II שַׂעַר : *tempesta* Is 28,2. †

שָׂעִר : ➛ I שָׂעִיר.

שְׂעַר, שַׂעְרֵךְ : ➛ שֵׂעָר.

שֵׂעָר : cs. שְׂעַר e שַׂעַר, sf. שְׂעָרֵךְ e שַׂעְרֵךְ, שְׂעָרוֹ, שְׂעָרָהּ e שְׂעָרֹה: – 1. coll. *pelo* Lv 13,31; אַדֶּרֶת שׂ׳ mantello di pelo Zc 13,4; – 2. coll. *chioma, capigliatura* Ct 4,1 שׂ׳ הָרֹאשׁ Nm 6,5.

שַׂעֲרָה : n. unit. cs. שַׂעֲרַת, sf. שַׂעֲרָתוֹ, plur. cs. שַׂעֲרוֹת: *capelli* Gdc 20,16; Sal 40,13.

שְׂעָרָה : (➛ סְעָרָה) *tempesta* Na 1,3; Gb 9,17. †

שְׂעֹרָה : plur. שְׂעֹ(ו)רִים: *orzo* Dt 8,8; 2Re 4,42.

שְׂעֹרִים : n. tr.

שָׂפָה : cs. שְׂפַת; du. שְׂפָתַיִם, cs. שִׂפְתֵי, sf. שְׂפָתַי, שְׂפָתֵימוֹ; plur. cs. שִׂפְתוֹת, sf. שִׂפְתוֹתָיו: – 1. *labbro* 1Sam 1,13; Ct 4,3; – 2. labbro > parola שְׂפַת שָׁקֶר Sal 120,2, אִישׁ שְׂפָתַיִם fanfarone Gb 11,2; – 3. *lingua* Gn 11,1, שְׂפַת כְּנַעַן Is 19,18; – 4. *riva, sponda*: שְׂפַת הַיָּם Es 14,30; – 4. *orlo*: di un vestito Es 28,32, dell'altare Ez 43,13.

שׂפח : **pi**: pf. שִׂפַּח senso inc., tradiz. rendere tignoso (al. mettere a nudo) Is 3,17. †

שָׂפָם : sf. שְׂפָמוֹ: *baffi* Ez 24,17.

שִׂפְמוֹת : n. l.

שׂפן : **qal**: pt. pass. plur. sf. שְׂפֻנֵי: *nascondere*: שְׂפֻנֵי טְמוּנֵי חוֹל tesori nascosti nella sabbia Dt 33,19. †

I **שׂפק** : **qal**: impf. יִשְׂפֹּק: c. כַּפַּיִם *battere* le mani Gb 27,23. †

hif: impf. יַשְׂפִּיקוּ (cf. HAL et ➛ II שׂפק hif. e comm.): ass. applaudire Is 2,6. †

II **שׂפק** : **qal**: impf. יִשְׂפֹּק: c. לְ *essere sufficiente* (a, per) 1Re 20,10. †

? **hif**: impf. יַשְׂפִּיקוּ (cf. HAL e I שׂפק hif. e comm.): sovrabbondare Is 2,6. †

* **שֶׂפֶק** : pausa שָׂפֶק: senso inc. ? rivolta, ? scherzo. Gb 36,18. †

* **שֶׂפֶק** : sf. שִׂפְקוֹ: *abbondanza* Gb 20,22. †

שַׂק : sf. שַׂקִּי, plur. שַׂקִּים, sf. שַׂקֵּיהֶם: *sacco* Gn 42,25, tela di sacco Is 3,24; Ger 4,8, שַׂק וָאֵפֶר il sacco e la cenere Is 58,5.

שׂקד : **nif**: pf. נִשְׂקַד (txt. inc.) *essere legato* Lam 1,14. †

שׂקר : **pi**: pt. f. plur. מְשַׂקְּרוֹת:*occhieggiare* Is 3,16. †

שַׂר : sf. שַׂרְכֶם, plur. שָׂרִים, cs. שָׂרֵי, sf. שָׂרַי, שָׂרַיִךְ, שָׂרֵיכֶם: *capo, notabile, funzionario* 1Sam 22,2; 1Re 11,24; Is 9,5; Ger 36,12; Esd 9,1; 2Cr 21,9.

שַׂרְאֶצֶר : n. pr. m.

שׂרג : **pu**: impf. יְשֹׂרְגוּ: *essere intrecciato* Gb 40,17. †

hitp: impf. יִשְׂתָּרְגוּ: *essere intrecciato* Lam 1,14. †

שׂרד : **qal**: pf. שָׂרְדוּ: *sfuggire* Gs 10,20. †

שְׂרָד : בִּגְדֵי הַשְּׂרָד senso inc., ? paramenti liturgici Es 31,10.

שֶׂרֶד : senso inc., ? ossido ferrico (di colore diverso) Is 44,13. †

שׂרה : **qal**: pf. שָׂרָה, שָׂרִיתָ: *lottare, combattere*: c. II אֵת Os 12,4, c. עִם Gn 32,29. †

I **שָׂרָה** : cs. שָׂרַתִי, plur. שָׂרוֹת, sf. שָׂרוֹתֶיהָ: *principessa, Signora* 1Re 11,3; Est 1,18, metaf. Lam 1,1.

II **שָׂרָה** : n. pr. f. *Sara.*

שְׂרוּג : n. pr. m.

* **שְׂרוֹךְ** : cs. שְׂרוֹךְ: *legaccio* Is 5,27, = cosa di poco conto Gn 14,23. †

שְׂרוּקִים : ➛ שֹׂרֵק.

שֶׂ֫רַח : n. pr. f.

שׂרט : **qal**: impf. יִשְׂרְטוּ; inf. ass. שָׂרוֹט, c. שָׂרֶטֶת + בְּ *farsi delle incisioni* Lv 21,5, *scorticarsi* Zc 12,3. †

nif: impf. יִשָּׂרֵטוּ: *scorticarsi* Zc 12,3.

שֶׂ֫רֶט : *incisione* Lv 19,28. †

* שָׂרֶ֫טֶת: pausa שָׂרָ֫טֶת : coll. *incisioni* Lv 21,5. †

שָׂרַי : n. pr. f. *Sarai*.

* שָׂרִיג : plur. שָׂר(י)ג(י)ם, sf. שָׂרִיגֶיהָ: *tralcio* Gn 40,10.12; Gl 1,7. †

I שָׂרִיד : sf. שְׂרִידוֹ, plur. שְׂרִידִים, cs. שְׂרִידֵי, sf. שְׂרִידָיו: *scampato, sopravvissuto* Gs 10,20; Gb 18,19.

II שָׂרִיד : n. l.

שְׂרָיָה : n. pr. m.

שְׂרָ֫יָהוּ : n. pr. m.

שִׂרְיֹן : n. mont.

* שָׂרִיק : plur. f. שְׂרִיקוֹת: txt. inc. ➛ comm., *pettinare*: il lino Is 19,9. †

שׂרך : **pi**: pt. f. מְשָׂרֶכֶת: *vagabondare* Ger 2,23. †

שַׂר־סְכִים : n. pr. m.

שׂרע : **qal**: pt. pass. שָׂרוּעַ: soffrire di un eccesso di crescita di una parte del corpo: u. dal naso troppo grande Lv 21,18, animale deforme Lv 22,23;

hitp: inf. הִשְׂתָּרֵעַ: *sdraiarsi* in tutta la propria lunghezza Is 28,20. †

* שַׂרְעַפִּים : sf. שַׂרְעַפַּי: *pensieri angosciosi* Sal 94,19; 139,23. †

I שׂרף : **qal**: pf. שָׂרַף, שָׂרַפְתִּי, sf. שְׂרָפוֹ, שְׂרָפוּהָ/פָהּ; impf. (וַ)יִּשְׂרֹף, תִּשְׂרְפוּן, נִשְׂרְפָה, sf. וַיִּשְׂרְפֵם, תִּשְׂרְפֶנּוּ; inf. ass. שָׂרוֹף, cs. שְׂרֹף, sf. שָׂרְפוֹ; pt. שֹׂרֵף, plur. שֹׂרְפִים, pass. שְׂרֻפִים, pass. f. שְׂרוּפָה e שְׂרֻפָה, plur. שְׂרוּפוֹת e שְׂרֻפוֹת: – 1. *bruciare*: c. acc. (spesso c. בָּאֵשׁ): legno Is 44,16, carri Gs 11,6, città Nm 31,10; > – 2. *cuocere*: mattoni Gn 11,3;

nif: impf. יִשָּׂרֵף, תִּשָּׂרַפְנָה: *essere bruciato* (spesso c. בָּאֵשׁ): sacrifici Lv 4,12, beni Gs 7,15, idoli 1Cr 14,12;

pu: pf. שֹׂרַף: *essere bruciato* Lv 10,16. †

II שׂרף : ➛ HAL; *ungere, imbalsamare* 1Sam 31,12; Ger 34,5. †

I שָׂרָף : ➛ HAL; plur. שְׂרָפִים: – 1. tradiz. *serpente ardente (velenoso)* Dt 8,15; – 2. personaggio al seguito di יהוה, > serafini Is 6,2.

II שָׂרָף : n. pr. m.

שְׂרֵפָה : cs. שְׂרֵפַת: *bruciatura, cosa che brucia* Nm 19,6; Dt 29,22; 2Cr 16,14.

* שָׂרֹק : plur. שְׂרֻקִּים, sf. שְׂרֻקֶּיהָ: *rosso, rossiccio*: – 1. agg.: cavalli Zc 1,8; – 2. agg. = sost. *uva rossa* Is 16,8. †

I שֹׂרֵק : ➛ שׂוֹרֵק.

II שׂוֹרֵק, שֹׂרֵק : specie di uva rossa Is 5,2; Ger 2,21.

שֹׂרֵקָה : specie di *uva rossa* Gn 49,11. †

שׂרר : **qal**: impf. יָשֹׂר, וַיָּשַׂר, יָשֹׂרוּ; pt. שֹׂרֵר: – 1. *regnare, governare*: ass. Is 32,1, c. עַל Gdc 9,22; – 2. dirigere, c. בְּ 1Cr 15,22; – 3. *governare, dirigere, essere padrone*, c. בְּ Est 1,22;

hif: pf. הֵשִׂירוּ ➛ I שׂוּר Os 8,4. †

hitp: impf. תִּשְׂתָּרֵר; inf. הִשְׂתָּרֵר: c. עַל *atteggiarsi a capo* Nm 16,13. †

שָׂשֹׂן, שָׂשׂוֹן : cs. שְׂשׂוֹן: *gioia, allegria* Is 12,3, שְׂשׂוֹן לֵב Sal 119,111, שֶׁמֶן שָׂ׳ Sal 45,8.

שׂתם : **qal**: pf. שָׂתַם: senso inc. ~ impedire, soffocare Lam 3,8. †

שׂתר : **nif**: impf. וַיִּשָּׂתְרוּ: ~ avere un'eruzione (di bubboni) 1Sam 5,9. †

שׁ

שַׁ, שָׁ, שֶׁ : ➛ gramm., HAL, ➛ אֲשֶׁר che è usato nello stesso modo: a) שַׁ: שַׁקַּמְתִּי io che mi sono levata Gdc 5,7; b) שָׁ: שָׁאַתָּה sei tu che Gdc 6,17; c) שֶׁ: – 1. pron. rel. מָקוֹם שֶׁ il luogo dove Qo 1,7, שֶׁיִּפֹּל colui che cade Qo 4,10; – 2. cg. = che: עַד שֶׁ finché Ct 1,12, יָדַע שֶׁ sapere che Qo 1,17; שֶׁ poiché Ct 5,2, כְּשֶׁ come, allo stesso modo di Qo 5,14, בְּשֶׁלְּמִי a causa di chi? Gio 1,7; שֶׁל > שֶׁלִּי = mio, בְּשֶׁלִּי a causa mia .

שׁא : ➛ שׁוא.

שׁאב : **qal**: pf. שְׁאַבְתֶּם; impf. וַתִּשְׁאַב, יִשְׁאֲבוּ(ן); imp. שַׁאֲבִי; inf. cs. שְׁאֹב; pt. שֹׁאֵב, plur. cs. שֹׁאֲבֵי, plur. f. שֹׁאֲבוֹת: *attingere* (acqua): ass. Gn 24,11, c. acc. 1Sam 9,11, שֹׁאֲבֵי־מַיִם Gs 9,21.

שׁאג : **qal**: pf. שָׁאַג, שָׁאַגְתִּי; impf. יִשְׁאַג; inf. ass. שָׁאֹג; pt. שֹׁ(וֹ)אֵג, plur. שֹׁאֲגִים: *ruggire*: leone Am 3,4, metaf. יהוה Ger 25,30, u. Sal 38,9.

שְׁאָגָה : cs. שַׁאֲגַת, sf. שַׁאֲגָתִי, plur. sf. שַׁאֲגֹתָי: *ruggito*: del leone Is 5,29, metaf. dell'u. Sal 22,2.

שְׁאָה : ➛ שׁוֹאָה.

I **שׁאה** : **qal**: pf. שָׁאוּ: *essere devastato* Is 6,11a. †

nif: impf. תִּשָּׁאֶה: *essere devastato* Is 6,11b. †

hif: inf. c. לְ: לְהַשְׁאוֹת > לְהַשּׁוֹת: *devastare*, c. גַּלִּים devastare coprendo di pietre, ridurre ad un ammasso di rovine 2Re 19,25; Is 37,26. †

II **שׁאה** : **nif**: ➛ HAL, impf. יִשָּׁאוּן: *mugghiare*: acqua Is 17,12s. †

III **שׁאה** : **hitp**: pt. cs. מִשְׁתָּאֵה c. לְ: *osservare* Gn 24,21. †

שְׁאוֹל, שְׁאֹל: loc. שְׁאֹ(וֹ)לָה: il *"non mondo", luogo, dimora dei morti,* , di solito f.; יָרַד שְׁ' 1Sam 2,6, בֶּטֶן שְׁ' Gio 2,3.

שָׁאוּל : n. pr. m. *Saul.*

שָׁאוּלִי : gntl. di שָׁאוּל.

? I **שָׁאוֹן** : ➛ HAL: *dimora dei morti* (al. = II שָׁאוֹן) Sal 40,3. †

II **שָׁאוֹן** : cs. שְׁאוֹן, sf. שְׁאוֹנָהּ: *mugghio, rumore*: delle onde Is 17,12, della guerra Os 10,14.

שׁאט : ➛ II שׁוּט.

שְׁאָט : *disprezzo* Ez 25,15; 36,5. †

שְׁאִיָּה : *devastazione, rovina* Is 24,12. †

שׁאל : **qal**: pf. שָׁאַל, שָׁאַלְתִּי, שָׁאֲלוּ, sf. שְׁאֶלְךָ, שְׁאֵלְךָ, שְׁאֵלוּנוּ, שְׁאֵלְתִּיו, שְׁאֶלְתִּיהוּ; impf. יִשְׁאַל, יִשְׁאֲלוּ(ן), נִשְׁאֲלָה, sf. יִשְׁאָלְךָ, יִשְׁאָלֵהוּ, יִשְׁאָלוּנִי; imp. שְׁאַל, שַׁאֲלִי, sf. שְׁאָלוּנִי; inf. ass. שָׁאוֹל, cs. שְׁאוֹל, לִשְׁאָל־; pt. שֹׁאֵל, f. שֹׁאֶלֶת, plur. m. שֹׁאֲלִים, pass. שָׁאוּל: *interrogare > consultare, domandare*: ass. Mic 7,3, c. acc. pers. Dt 32,7, c. acc. cosa Gdc 5,25, c. 2 acc. pers. e cosa Ger 38,14; c. בְּ Ez 21,26, c. לְ 1Re 2,22, c.

מִן Gdc 8,24, c. מֵאֵת 1Sam 8,10, c. מֵעִם Is 7,11, וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת chiese la morte 1Re 19,4;

nif: pf. נִשְׁאַל, נִשְׁאַלְתִּי; inf. ass. נִשְׁאֹל: ~ prendere, congedo: c. מִן 1Sam 20,6; Ne 13,6, מֵעִמָּדִי 1Sam 20,28. †

pi: pf. שִׁאֲלוּ; impf. יְשָׁאֲלוּ: *interrogare, domandare* 2Sam 20,18, > mendicare Sal 109,10. †

hif: pf. sf. הִשְׁאִלְתִּהוּ; impf. sf. וַיַּשְׁאִלוּם: – 1. *esaudire una richiesta* Es 12,36; – 2. 1Sam 1,28, senso inc. (➛ HAL): sia (tradiz.) prestare, sia ~ dedicare a, cedere. †

שָׁאַל : n. pr. m.

שְׁאָלָה : Is 7,11 = שְׁאֹלָה, ➛ שְׁאוֹל. †

שְׁאֵלָה : sf. שְׁאֵלָתִי e שֶׁאֱלָתִי, שֶׁאֱלָתֵךְ, שֵׁלָתֵךְ (< *שְׁאֵלָתֵךְ), שֶׁאֱלָתָם: *domanda* Est 5,7, שָׁאַל שְׁ׳ fare una domanda 1Re 2,16, נָתַן שְׁ׳ esaudire una richiesta Sal 106,15.

שְׁאַלְתִּיאֵל : n. pr. m.

שׁאן : **palel**: pf. שַׁאֲנַן, שַׁאֲנָנוּ *essere tranquillo* Ger 30,10.

שְׁאָן : ➛ בֵּית שְׁ׳ n. l.

שַׁאֲנָן : sf. שַׁאֲנַנֵּךְ, plur. שַׁאֲנַנִּים, f. שַׁאֲנַנּוֹת: *tranquillo, spensierato* Am 6,1; Is 32,18.

שׁאף : **qal**: pf. שָׁאַף, שָׁאֲפָה, sf. שְׁאָפַנִי; impf. יִשְׁאַף, וְאֶשְׁאָפָה; inf. ass. שָׁאֹף; pt. שׁוֹאֵף, sf. שֹׁאֲפִי, plur. שֹׁאֲפִים: – 1. *odorare, fiutare* Ger 2,24; – 2. *sbuffare* Is 42,14; – 3. *anelare a*: c. acc. Gb 36,20, c. אֶל Qo 1,5; – 4. *tendere insidie* Ez 36,3.

שׁאר : **qal**: pf. שָׁאַר *restare* 1Sam 16,11. †

nif: pf. נִשְׁאַר, נֵאשְׁאַר Ez 9,8, נִשְׁאֲרָה, נִשְׁאַרְתִּי, נִשְׁאַרְנוּ; impf. יִשָּׁאֵר, וַיִּשָּׁאֵר, וַתִּשָּׁאֵר, וַיִּשָּׁאֲרוּ, (וְ)יִשָּׁאֲרוּ, תִּשָּׁאַרְנָה; pt. נִשְׁאָר, plur. נִשְׁאָרִים, f. נִשְׁאָרוֹת: *restare, rimanere*: uomini 2Re 25,22; Zc 11,9, denaro, Gn 47,18, raccolto Is 17,6, animali Es 10,26;

hif: pf. הִשְׁאִיר, הִשְׁאַרְנוּ; impf. יַשְׁאִיר, נַשְׁאֵר (coort.); inf. cs. הַשְׁאִיר e הִשְׁאִיר: -1. *lasciare, far rimanere*: c. acc.: vegetazione Es 10,12, uomini 1Re 19,18; c. acc. cosa + לְ pers. Dt 28,51; – 2. *sopravvivere, restare* Am 5,3.

שְׁאָר : *resto*: שְׁאָר יִשְׂרָאֵל Is 10,20; Ne 11,20, שְׁ׳ הַכֶּסֶף 2Cr 24,14.

שְׁאֵר : sf. שְׁאֵרִי, שְׁאֵרְךָ, שְׁאֵרוֹ: – 1. *carne* Es 21,10; > – 2. *se stesso* Sal 73,26; Prv 11,17; – 3. carne = parentela Lv 18,12.

שַׁאֲרָה : txt.! Lv 18,17 (? = שְׁאֵר nº 3) ➛ comm.

שֶׁאֱרָה : n. pr. f.

שְׁאָר יָשׁוּב : n. pr. m.

שְׁאֵרִית : sf. שְׁאֵרִיתְךָ: *resto*, ➛ teol. bibl.: – 1. di un pezzo di legno Is 44,17; – 2. ~ ultimo resto שְׁ׳ יִשְׂרָאֵל Ez 9,8, שְׁ׳ הָעָם Ger 41,10; – 3. resto = coloro che saranno salvati: שְׁ׳ יִשְׂרָאֵל Mic 2,12; – 4. ? discendenza Gn 45,7.

שְׁאֵת : *devastazione, desolazione* Lam 3,47. †

שְׁבָא : n. pop., n. terr. *Saba*.

שְׁבָאִים : n. pop.

שְׁבָאֵל : n. pr. m.

שְׁבָבִים : *frantumi, schegge* Os 8,6. †

שׁבה : **qal**: pf. שָׁבָה, שָׁבִיתָ, שָׁבוּ, sf. שְׁבָם, שְׁבוּם; impf. וַיִּשְׁבְּ, וַיִּשְׁבּוּ, sf. וַיִּשְׁבֵּם, תִּשְׁבֵּךְ; imp. שְׁבֵה; inf. cs. שְׁבוֹת; pt. plur. שֹׁבִים, sf. שׁוֹבֵינוּ, שׁ(ו)בֵיהֶם, pass. plur. שְׁבוּיִם, f. שְׁבֻיוֹת: – 1. *portare via* (come prigionieri o bottino di guerra): c. acc. popolazione Nm 24,22; Ger 41,10, ricchezze Abd 11; שָׁבָה שְׁבִי Dt 21,10; שְׁבוּיִם prigionieri (di guerra) Is 61,1;

nif: pf. נִשְׁבּוּ, נִשְׁבָּה: *essere portato via* (come prigioniero di guerra) 1Re 8,47.

שְׁבוֹ : specie di pietra dura: *agata* Es 28,19; 39,12. †

שְׁבוּאֵל, שְׁבֻאֵל : n. pr. m.

שָׁבוּעַ : cs. שְׁבֻעַ, du. שְׁבֻעַיִם, plur. שָׁבֻעִים e שָׁבֻע(ו)ת, sf. שָׁבֻעֹתֵיכֶם: – 1. *settimana* Dt 16,10, חַג שָׁבֻעֹת festa delle settimane Es 34,22; – 2. settimana di anni Dn 9,24-27.

שְׁבוּעָה, שְׁבֻעָה : cs. שְׁבוּעַת, שְׁבֻעַת, sf. שְׁבֻעָתִי, שְׁבוּעָתוֹ, plur. שְׁבֻעוֹת, cs. שְׁבֻעֵי: – 1. *giuramento, promessa* Lv 5,4, שְׁבוּעַת שֶׁקֶר Zc 8,17; שְׁבוּעַת יהוה giuramento fatto in nome di יהוה o pronunciato invocando il suo nome Es 22,10; – 2. *imprecazione* (~ maledizione Is 65,15.

שָׁבוּר : *frattura* (di un arto) Lv 22,22. †

שְׁבוּת, שְׁבִית : ➛ HAL; sf. שְׁבוּתֵךְ, שְׁבוּתֵנוּ, שְׁבוּתְהֶן, שְׁבוּתֵיכֶם: (tradiz. "prigionia, prigionieri"); la parola è sempre usata con il vb. שׁוב e il sogg. è sempre יהוה/אֱלֹהִים (eccetto Lam 2,14): *cambiare il destino, restaurare la condizione* Dt 30,3; Ez 16,53.

שְׁבוֹת : ➛ שְׁבוּת.

I **שׁבח** : **pi**: pf. שִׁבַּחְתִּי; impf. יְשַׁבַּח, sf. יְשַׁבְּחוּנְךָ; imp. שַׁבְּחִי, sf. שַׁבְּחוּהוּ; inf. ass. שַׁבֵּחַ: *lodare, celebrare* Sal 117,1;

hitp: inf. cs. הִשְׁתַּבֵּחַ: c. בְּ *vantarsi di* Sal 106,47; 1Cr 16,35. †

II **שׁבח** : **pi**: impf. sf. יְשַׁבְּחֶנָּה, תְּשַׁבְּחֵם: *placare* Sal 89,10; Prv 29,11. †

hif: pt. מַשְׁבִּיחַ: *placare* Sal 65,8. †

שֵׁבֶט : sf. שִׁבְטְךָ, plur. שְׁבָטִים, cs. שִׁבְטֵי, sf. שְׁבָטָיו, שִׁבְטֵיכֶם: – 1. *bastone*: a) Es 21,20; Sal 23,4, metaf. Gb 21,9; Prv 22,8; b) *scettro* Is 14,5; c) *giavellotto* 2Sam 18,14; – 2. *tribù*: שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל Es 24,4, שֵׁבֶט לֵוִי Dt 18,1, tribù d'Egitto Is 19,13.

שְׁבָט : nome dell'undicesimo mese (febbraio-marzo) Zc 1,7.

שְׁבִי : in pausa שֶׁבִי, sf. שֶׁבְיֵךְ, שִׁבְיוֹ, שִׁבְיכֶם, שִׁבְיָם: coll.: – 1. quelli (uomini o/e bestie) che sono condotti via come bottino di guerra Es 12,29; Nm 31,26; שבה שְׁבִי far prigionieri Nm 21,1; – 2. *prigionia* Ger 15,2; Esd 3,8, הלך בַּשְּׁ׳ Am 9,4.

* **שָׁבִי** : agg. f. שְׁבִיָּה: *prigioniero* Is 52,2b. †

* **שֹׁבַי** : שֹׁבָי : n. pr. m.

שֹׁבִי : n. pr.m.

* **שָׁבִיב** : cs. שְׁבִיב: *scintilla*: שְׁבִיב אִשּׁוֹ Gb 18,5. †

שִׁבְיָה : – 1. *schiavitù* Ne 3,36; – 2. coll. *schiavi, prigionieri* 2Cr 28,5.

* **שְׁבִיל** : sf. שְׁבִלְךָ Q, plur. cs. שְׁבִילֵי, sf. שְׁבִילֶיךָ K: *sentiero* Ger 18,15; Sal 77,20.

* **שָׁבִיס** : plur. שְׁבִיסִים: *amuleto* a forma di sole Is 3,18. †

שְׁבִיעִי : f. שְׁבִ(י)עִ(י)ת: *settimo*: הַיּוֹם הַשְּׁ׳ Gn 2,2.

שְׁבִית : *schiavitù* Nm 21,29. †

שֹׁבֶל : *lembo* (di una veste) Is 47,2. †

שַׁבְּלוּל : *lumaca* o *chiocciola* Sal 58,9. †

I **שִׁבֹּלֶת** : plur. שִׁבֳּלִים, cs. שִׁבֲּלֵי: *spighe* Gn 41,5; Rt 2,2; שִׁבֲּלֵי הַזֵּיתִים Zc 4,12, ➛ HAL, (due) olivi a forma di spighe.

II **שִׁבֹּלֶת** : *corso* (d'acqua) Gdc 12,6; Is 27,12; Sal 69,3.16. †

שֶׁבְנָא : n. pr. m.

שְׁבַנְיָה : n. pr. m.

שְׁבַנְיָהוּ : n. pr. m.

שבע : **nif**: pf. נִשְׁבַּע, נִשְׁבַּעְתָּ, נִשְׁבְּעוּ, נִשְׁבַּעְתֶּם; impf. (וַ)יִּשָּׁבַע, וָאִשָּׁבַע, אִשָּׁבַע, וַיִּשָּׁבְעוּ; imp. הִשָּׁבְעָה, הִשָּׁבְעוּ; inf. ass. הִשָּׁבֵעַ, cs. הִשָּׁבַע: *giurare, far prestar giuramento*: a) giurare di non: c. אִם + vb. fin. 1Re 1,51, c. פֶּן + vb. fin. Gdc 15,12; b) giurare di: c. כִּי + vb. fin. Gn 22,16-17, c. לְ + inf. Es 13,5, c) giurare su: בַּיהוה 1Re 1,17, בְּשֵׁם י׳ Lv 19,12, בְּנַפְשׁוֹ su se stesso Am 6,8; d) c. acc. שְׁבוּעָה fare un giuramento Gs 9,20; e) c. לַשֶּׁקֶר giurare il falso Lv 5,24;

hif: pf. הִשְׁבִּיעַ, הִשְׁבַּעְתִּי, sf. הִשְׁבִּיעַנִי/עֶךָ; impf. וַיַּשְׁבַּע, וַיַּשְׁבִּעֵנִי, תַּשְׁבִּיעוּ; inf. ass. הַשְׁבֵּעַ, cs. הַשְׁבִּיעַ; pt. sf. מַשְׁבִּ(י)עֶךָ: *far giurare, far prestare giuramento*: c. acc. pers. Gn 50,6; 1Re 22,16, c. כִּי + vb. fin. giurare che 1Re 18,10, c. אִם + vb. fin. giurare di non Ne 13,25.

I **שֶׁבַע** : ➛ gramm.; cs. שְׁבַע, וְשֶׁבַע; f. שִׁבְעָה, cs. שִׁבְעַת, sf. שִׁבְעָתָם; plur. שִׁבְעִים, du. שִׁבְעָתַיִם: *sette*: a) שֶׁבַע שָׁנִים Gn 5,7, שִׁבְעִים שָׁנָה Gn 5,12, שִׁבְעַת יָמִים Gn 8,10; b) שְׁבַע־עֶשְׂרֵה diciassette Gn 37,2; c) שִׁבְעָתַיִם sette volte Gn 4,15; d) בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ il settimo giorno del mese Ez 30,20; e) שִׁבְעִים settanta.

II * **שֶׁבַע** : שָׂבֵעַ leggere שֶׂבַע: *abbondanza* Prv 3,10. †

III **שֶׁבַע** : n. pr. m.

IV **שֶׁבַע** : n. l. ➛ HAL e comm.

שָׁבֻעַ : ➛ שָׁבוּעַ.

שְׁבֻעָה : ➛ שְׁבוּעָה.

שִׁבְעָה : n. l.

שִׁבְעָנָה : Gb 42,13 txt. e senso inc., ➛ HAL e comm.

שבץ : **pi**: pf. שִׁבַּצְתָּ: ~ tessere (al. ricamare) Es 28,39. †

pu: pt. plur. מְשֻׁבָּצִים: *essere incastonato* Es 28,20. †

שָׁבָץ : senso inc. brivido o debolezza 2Sam 1,9. †

I **שׁבר** : **qal**: pf. שָׁבַר, שָׁבַרְתָּ, שָׁבְרוּ; impf. יִשְׁבֹּ(ו)ר, תִּשְׁבָּר־, (וַ)יִּשְׁבְּרוּ, sf. וַיִּשְׁבְּרֵהוּ; imp. שְׁבֹר, sf. שָׁבְרֵם: inf. cs. שְׁבֹ(ו)ר, sf. שִׁבְרִי; pt. שֹׁבֵר, pass. שָׁבוּר, plur. cs. שְׁבוּרֵי: *rompere, infrangere, spezzare*: brocca Gdc 7,20, osso Es 12,46, arco Os 1,5, alleanza Am 1,5, orgoglio Lv 26,19;

nif: pf. נִשְׁבַּר, נִשְׁבְּרָה, נִשְׁבַּרְתִּי, 3a f. plur. נִשְׁבְּרָה (1Re 22,49 K); impf. (וַ)יִּשָּׁבֵר, תִּשָּׁבֵר e תִּשָּׁבַר, תִּשָּׁבַרְנָה; inf. cs. הִשָּׁבֵר; pt. נִשְׁבָּר, f. נִשְׁבָּרָה e נִשְׁבֶּרֶת, plur. m. נִשְׁבָּרִים, cs. נִשְׁבְּרֵי: – 1. *essere infranto, spezzato, rotto*: albero Gb 24,20, nuca 1Sam 4,18, corna Dn 8,8, vasi 1Re 22,49, metaf. cuore Sal 51,19, popolo Ger 48,4; – 2. *essere screpolato*: parete di una cisterna Ger 2,13;

pi: pf. שִׁבַּר, שִׁבֵּר, שִׁבַּרְתָּ, שִׁבַּרְתֶּם; impf. (וַ)יְשַׁבֵּר, וַאֲשַׁבְּרָה, וַיְשַׁבְּרוּ, תְּשַׁבְּרוּ(ן), sf. וָאֲשַׁבְּרֵם; inf. ass. שַׁבֵּר; pt. מְשַׁבֵּר: *spezzare, rompere, ridurre in pezzi*: מַצֵּבֹת Es 23,24, tavole della legge Es 32,19, ossa Lam 3,4, alberi Sal 105,33;

hif: impf. אַשְׁבִּיר: lett. rompere (sott. il ventre materno) ~ *far nascere* Is 66,9. †

hof: pf. הָשְׁבַּרְתִּי: *essere spezzato* Ger 8,21. †

II **שׁבר** : **qal**: impf. וַיִּשְׁבֹּר, תִּשְׁבְּרוּ, נִשְׁבְּרָה; imp. שִׁבְרוּ; inf. cs. לִשְׁבֹּר/בָּר־; pt. plur. שֹׁבְרִים: – 1. *acquistare grano* שָׁבַר שֶׁבֶר Gn 47,14; > – 2. *acquistare*: latte e vino Is 55,1;

hif: impf. נַשְׁבִּיר/רָה, sf. תַּשְׁבִּרֵנִי; pt. מַשְׁבִּיר: *vendere*: grano Am 8,5.

I **שֶׁבֶר, שֵׁבֶר** : sf. שִׁבְרִי, שִׁבְרָהּ, plur. שְׁבָרִים, sf. שְׁבָרֶיהָ: – 1. *frattura*: di un arto Lv 21,19; Ger 30,12; – 2. ~ *crollo*: di un muro Is 30,13; metaf. = *disastro* Ger 4,6, c. רוּחַ Prv 15,4, popolo Is 30,26; – 3. rottura (di un segreto) > *interpretazione*: di un sogno Gdc 7,15; – 4. ? cava: שְׁבָרִים Gs 7,5, oppure n. l.

II **שֶׁבֶר** : sf. שִׁבְרוֹ, שִׁבְרָם: *grano* (cereale) Gn 42,1; Am 8,5.

III **שֶׁבֶר** : n. pr. m.

* **שֵׁבֶר** : ➛ I שֶׁבֶר.

שִׁבָּרוֹן : cs. שִׁבְרוֹן: *crollo* Ger 17,18; metaf. שִׁבְרוֹן מָתְנַיִם ~ amarezza Ez 21,11. †

שְׁבָרִים : n. l. o ? cava (➛ I שֶׁבֶר nº 4).

שׁבת : **qal**: pf. שָׁבַת, שָׁבְתָה, שָׁבָתָה, שָׁבָתוּ: impf. יִשְׁבֹּ(ו)ת, f. תִּשְׁבַּת/בֹּת, (וַ)יִּשְׁבְּתוּ: – 1. *finire* Gn 8,22, c. מִן + inf. cs. Ger 31,36; – 2. *finire* (il lavoro) > *riposarsi* Es 16,30; – 3. שָׁבַת שַׁבָּת festeggiare il sabato Lv 23,32;

nif: pf. נִשְׁבַּת, נִשְׁבְּתוּ: *finire = sparire* Ez 6,6;

hif: pf. הִשְׁבִּית, הִשְׁבַּתָּ, הִשְׁבִּיתוּ, הִשְׁבַּתְנוּ, sf. הִשְׁבַּתִּיךָ, הִשְׁבַּתִּים; impf. יַשְׁבִּית, וַיַּשְׁבֵּת, אַשְׁבִּיתָה, תַּשְׁבִּיתוּ; imp. הַשְׁבִּיתוּ; inf. cs. לְהַשְׁבִּית > לַשְׁבִּית; pt. מַשְׁבִּית: – 1. *far cessare, mettere fine a*, c. acc.: guerra Sal 46,10, alla gioia Os 2,13; – 2. *sopprimere* 2Re 23,5; Ez 30,13; – 3. *allontanare*: c. מִן Ez 23,27; – 4. *tralasciare* Lv 2,13.

שֶׁבֶת : ➛ HAL, senso e etim. inc.: – 1. Es 21,19 ~ inattività; – 2. Prv 20,3 ~ arresto o distanza; – 3. Am 6,3 fine o dominio.

שַׁבָּת : cs. שַׁבַּת, sf. שַׁבַּתּוֹ, שַׁבַּתְּכֶם, plur. שַׁבָּתוֹת, cs. שַׁבְּתוֹת, sf. שַׁבְּתֹ(וֹ)תַי, שַׁבְּתֹתֵיכֶם: *sabato* Dt 5,12; Ez 20,12; Am 8,5; יוֹם הַשּׁ׳ Es 20,8, שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן ➛ שַׁבָּתוֹן; שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת sette sabati = sette settimane Lv 23,15; c. שָׁמַר Lv 19,3, c. I חלל pi. Ez 20,13.

שַׁבָּתוֹן : *sabato* (di particolare importanza) Es 31,15; Lv 23,24; שַׁבַּת שׁ׳ ~ sabato di completo riposo Lv 23,3.

שַׁבְּתַי : n. pr. m.

שׁגג : **qal**: pf. שָׁגַג; pt. שֹׁגֵג, f. שֹׁגֶגֶת: – 1. *peccare inavvertitamente* Lv 5,18; – 2. *smarrirsi* Sal 119,67.

שְׁגָגָה : sf. שִׁגְגָתוֹ: *peccato commesso inavvertitamente* Lv 4,2; Nm 15,24.

שׁגה : **qal**: pf. שָׁגִיתִי, שָׁגוּ; impf. יִשְׁגֶּה, יִשְׁגּוּ; inf. cs. לִשְׁגּוֹת; pt. שֹׁגֶה, plur. שֹׁגִים: – 1. *perdersi*: montoni Ez 34,6; – 2. *commettere un errore, peccare* Lv 4,13; Gb 6,24; – 3. *non camminare diritto, vacillare* Prv 20,1;

hif: impf. sf. תַּשְׁגֵּנִי; pt. מַשְׁגֶּה: – 1. *far deviare* Sal 119,10 (? = nº 2); – 2. *deviare*: ass. Gb 12,16, c. acc. Dt 27,18.

שָׁגֵה : n. pr. m.

שׁגח : **hif**: pf. הִשְׁגִּיחַ; impf. יַשְׁגִּיחוּ; pt. מַשְׁגִּיחַ: *osservare, guardare attentamente*: c. אֶל Is 14,16; Sal 33,14, c. מִן Ct 2,9. †

* **שְׁגִיאָה** : plur. שְׁגִיאוֹת: *colpa, peccato involontario* Sal 19,13. †

שִׁגָּיוֹן : plur. שִׁגְיֹנוֹת: senso inc. Sal 7,1; Ab 3,1, ➛ HAL e comm. †

שׁגל : **qal**: impf. sf. יִשְׁגָּלֶנָּה: *giacere con* Dt 28,30. †

nif: impf. תִּשָּׁגַלְנָה: *essere violentata* Is 13,16; Zc 14,2. †

pu: pf. שֻׁגַּלְתְּ: *darsi, prostituirsi* Ger 3,2. †

שֵׁגַל : – 1. ? titolo della regina madre Sal 45,10; – 2. *la regina* (:: le concubine) Ne 2,6. †

שׁגע : **pu**: pt. מְשֻׁגָּע, plur. מְשֻׁגָּעִים: *essere folle, vaneggiare* 2Re 9,11; Ger 29,26; Os 9,7. †

hitp: inf. הִשְׁתַּגֵּעַ; pt. מִשְׁתַּגֵּעַ: *comportarsi da pazzo vaneggiare* 1Sam 21,15s. †

שִׁגָּעוֹן : *follia* Dt 28,28; 2Re 9,20; Zc 12,4. †

שֶׁגֶר : cs. שְׁגַר e שֶׁגֶר: *parto*: שֶׁגֶר בְּהֵמָה Es 13,12.

* **שַׁד** : du. שָׁדַיִם, cs. שְׁדֵי, sf. שָׁדַי, שָׁדַיִךְ, שְׁדֵיהֶן: *seno*: della d. Ct 4,5, *mammella*: dello sciacallo Lam 4,3.

* **שֵׁד** : plur. שֵׁדִים: *demone* Dt 32,17; Sal 106,37. †

I **שֹׁד** : – 1. *mammella, seno* Gb 24,9; – 2. metaf. *abbondanza* Is 60,16; 66,11. †

II **שֹׁד** : sf. שָׁדָּם (šŏddām): Prv 11,3 K, Q יְשָׁדֵּם (➛ שׁדד): – 1. *oppressione, violenza* Am 5,9, חָמָס וָשֹׁד Ger 6,7; – 2. *rovina, devastazione* Is 59,7; Os 7,13.

שׁדד : **qal**: pf. שָׁדְדוּ, sf. שַׁדּוּנִי; impf. יָשׁוּד(!), sf. יְשָׁדֵּם < יְשָׁדְדֵם Prv 11,3 Q (K שָׁדָּם, ➛ II שֹׁד); imp. שָׁדְדוּ (šŏd^e^dū); inf. ass. שָׁדוֹד, cs. לִשְׁדוֹד; pt. שׁ(וֹ)דֵד, plur. שׁ(וֹ)דְדִים, cs. שׁוֹדְדֵי, pass. שָׁדוּד, f. שְׁדוּדָה: *fare violenza, devastare*: ass. Is 21,2, c. acc.

Ez 32,12; pt. = sost. שֹׁדֵד *devastatore* (distruttore) Ger 6,26;

nif: pf. נְשַׁדְּנוּ (!): *essere devastato* Mic 2,4. †

pi: impf. תְּשַׁדֵּד; pt. ־מְשַׁדֵּד (non st. cs.!): *far violenza, devastare*, c. acc. Prv 19,26; 24,15. †

pu: pf. שֻׁדַּד, שֻׁדְּדָה = שָׁדְדָה, שֻׁדְּדוּ, שֻׁדַּדְנוּ: *essere devastato*: campo Gl 1,10, Moab Ger 48,15;

po: impf. יְשֹׁדֵד: *essere distrutto* Os 10,2. †

hof: impf. יוּשַּׁד, תּוּשַּׁד: *essere devastato* Is 33,1; Os 10,14. †

שִׁדָּה : Qo 2,8 שִׁדָּה וְשִׁדּוֹת: insp. le traduzioni tradizionali cambiano il TM in שָׁרִים וְשָׁרוֹת cantori e cantatrici.

שַׁדַּי, שַׁדָּי : n. d. Gb 5,17, אֵל שַׁדַּי Gn 17,1, ➛ HAL e teol. bibl.

שְׁדֵיאוּר : n. pr. m.

שַׁדּין : Gb 19,29: inc.; ➛ שֶׁ a) e דּוּן. †

שְׁדֵמָה : plur. שְׁדֵמוֹת, cs. שַׁדְמ(וֹ)ת, ➛ HAL: – 1. *terrazzamento* Dt 32,32; – 2. *campo coltivato* Ab 3,17.

שׁדף : **qal**: pt. pass. f. plur. שְׁדוּפֹת, שְׁדֻפוֹת: *seccare, bruciare* Gn 41,6.23.27. †

שְׁדֵפָה : malattia del grano: *ruggine* 2Re 19,26. †

שִׁדָּפוֹן : malattia del grano: *ruggine* Dt 28,22.

שַׁדְרַךְ : n. pr. m.

I שֹׁהַם : pietra dura: *cornalina* Es 25,7; Ez 28,13.

II שֹׁהַם : n. pr. m.

שָׁו : ➛ שָׁוְא.

שָׁוְא, שָׁו : – 1. *nulla, vanità, inconsistenza* Sal 127,2, רָאָה שָׁ׳ Sal 119,37, חֲזוֹן שָׁ׳ Ez 12,24, מְתֵי־שָׁ׳ ~ bugiardi Gb 11,11, לַשָּׁוְא invano Ger 2,30, נָשָׂא שֵׁם לַשָּׁוְא Es 20,7 ➛ comm. e teol. bibl.; – 2. ? disgrazia Gb 7,3, ➛ HAL.

שְׁוָא : n. pr. m.

* שׁוֹא : Sal 35,17: plur. sf. שֹׁאֵיהֶם: txt. e senso inc., ➛ comm.; tradiz. insidie, rapine. †

שׁוֹאָה, שֹׁאָה : cs. שׁוֹאַת: – 1. *tempesta* Ez 38,9; – 2. *rovina, devastazione* Is 47,11; – 3. *deserto* Gb 38,27.

שׁוּב : **qal**: pf. שָׁב, שָׁבָה e שָׁבַת, שַׁבְתָּ, שָׁבוּ, שַׁבְתֶּם; impf. אָשׁוּבָה, תָּשׁ(וּ)ב, תָּשָׁב־, תָּשׁוּב, וַיָּשָׁב, וַיָּשֹׁב, יָשֹׁב, יָשֵׁב, יָשׁוּב, נָשׁוּב, תְּשׁוּבֶינָה, (וַ)תָּשֹׁבְןָ, תְּשׁוּבֶן, יָשֻׁבוּן, יְשׁוּבוּן, וַיָּשׁוּבוּ/שֵׁבוּ, נָשׁוּבָה; imp. שׁוּב, שֵׁב, שׁוּבָה, שֻׁבָה, שׁוּבוּ, שֻׁבוּ, שֹׁבְנָה, sf. שׁוּבֵנוּ; inf. ass. שׁוֹב, cs. שׁוּב, sf. שׁוּבִי, שִׁבְי, שׁוּבֵנִי, שׁוּבְכֶם; pt. שָׁב, f. שָׁבָה, plur. שָׁבִים, cs. שָׁבֵי, sf. שָׁבֶיהָ, pass. plur. cs. שׁוּבֵי: – 1. *ritornare, ritornarsene, tornare*: a) ass. 2Sam 3,16; 1Re 13,22; b) tornare verso; c. acc. pers. Nm 10,36, c. acc. loc. Os 8,13, c. אֶל Es 5,22, c. בְּ 1Re 2,33, c. לְ Rt 1,10, c. עַל Ger 11,10, c. לְ + inf. Nm 35,32; c) c. מִן + inf. cs. Gn 14,17; – 2. *allontanarsi da*: a) ass. Gs 23,12; b) c. prep.: c. מִן Ez 3,19, c. מֵאַחֲרֵי Gs 22,16, c. מֵעַל Ez 14,6; > – 3. rinunciare a, c. מִן Ger 4,28; – 4. שׁוּב שְׁבוּת/שְׁבִית ➛ שְׁבוּת; – 5. שׁוּב seguito da un altro verbo può esprimere l'idea di ripetizione o di un nuovo inizio: וַיָּשָׁב... וַיַּחְפֹּר egli tornò a scavare Gn 26,18; Os 2,11;

polel: pf. שׁוֹבְבָה, שֹׁבַבְתִּי, sf. וְשֹׁ(וֹ)בַבְתִּיךָ, שׁוֹבְבוּם Q Ger 50,6 (K = pt. שׁוֹבְבִים); impf. יְשׁוֹבֵב; inf. cs. שׁוֹבֵב, sf. שׁוֹבְבִי; pt. מְשׁוֹבֵב: – 1. *ricondurre* Is 49,5; > – 2. *rianimare*: oggetto נֶפֶשׁ Sal 23,3; – 3. *far ritornare* Ez 38,4; – 4. *fuorviare, pervertire* Is 47,10; – 5. Mic 2,4: tradiz. שׁוֹבֵב = מְשׁוֹבֵב ribelle; ➛ HAL ~ compenso, riparazione;

polal: pt. f. מְשׁוֹבֶבֶת: *essere ricostituito, restaurato* Ez 38,8. †

hif: pf. הֵשִׁיב, הֲשִׁיבוֹתָ, הֲשֵׁ(י)בֹ(וֹ)תִי, הֲשֵׁ(י)בֹתֶם, הֱשִׁיבֻנוּ, sf. הֲשֵׁ(י)בֹ(וֹ)תִים, הֱשִׁבֹתוֹ, הֱשִׁיבְךָ e הֱשִׁיבְךָ, הֱשִׁיבַנִי, וְהוֹשְׁבוֹתִים(!); impf. יָשִׁיב, יָשֵׁב, יָשֶׁב, וַיָּשֶׁב, תָּשֵׁב, תָּשֵׁבוּ, וַיָּשֶׁ(י)בוּ, תְּשֵׁבְנָה, sf. יְשִׁ(י)בֵנִי, יְשִׁיבֵנוּ, יְשִׁיבֵהוּ, יְשִׁיבֵם, יְשִׁיבְךָ, אֲשִׁיבְךָ, אֲשִׁיבֶנּוּ, וַיְשִׁיבֵהוּ, וַיְשִׁיבֵהוּ, יְשִׁיבוּנִי; imp. הָשֵׁ(י)ב e הָשֵׁב, הָשִׁיבָה, הָשִׁיבוּ, sf. הֲשִׁ(י)בֵנִי, הֲשִׁיבֵהוּ; inf. ass. הָשֵׁב, cs. הָשִׁיב, sf. הֲשִׁיבוֹ, הֲשִׁיבֵנִי; pt. מֵשִׁיב, f. cs. מְשִׁיבַת, plur. מְשִׁיבִים, cs. מְשִׁיבֵי: – 1. *riportare, far tornare* Gn 14,16; Is 49,6; ogg. לֵב Ml 3,24, אֶל עָפָר Gb 10,9; – 2. *rimettere*: a posto Ez 21,35; – 3. *far tornare* (indietro): nemico 2Re 18,24, mano Lam 2,3; – 4. *rendere, restituire*: mantello Es 22,25; Is 42,22; – 5. *ripagare* = far scontare Os 12,3; – 6. *revocare* Am 1,3; Est 8,5; – 7. cessare (di essere adirato) Esd 10,14; allontanare: l'ira Nm 25,11; – 8. *reintegrare* Is 1,26, popolo Sal 80,4; – 9. *stornare*: lo sguardo = rifiutare 1Re 2,16; – 10. *rispondere*, c. דָּבָר 1Sam 17,30; – 11. *riferire a*, c. דָּבָר Gn 37,14; – 12. הֵשִׁיב אֶל לֵב prendere a cuore Dt 4,39;

hof: pf. הוּשַׁב; impf. וַיּוּשַׁב; pt. מוּשָׁב, plur. מוּשָׁבִים: *essere reso, restituito* Gn 42,28; Nm 5,8.

שׁוּבָאֵל : n. pr. m.

I שׁוֹבָב : plur. שׁוֹבָבִים: ~ ribelle Is 57,17; Ger 3,14.

II שׁוֹבָב : n. pr. m.

* שׁוֹבֵב : f. שׁוֹבֵבָה: tradiz. ribelle, ma ➛ HAL e comm. Ger 31,22; 49,4. †

שׁוּבָה : tradiz. *conversione* (al. calma) Is 30,15. †

שׁוֹבָךְ : n. pr. m.

שׁוֹבָל : n. pr. m.

שׁוֹבֵק : n. pr. m.

* שׁוּג : ➛ שׂגג o שׂגה.

שׁוֹד : ➛ שֹׁד.

I שׁוה : **qal**: pf. שָׁוָה; impf. תִּשְׁוֶה, יִשְׁווּ; pt. שֹׁוֶה; – 1. *essere uguale, assomigliare*: c. אֶל Is 40,25, c. בְּ Prv 3,15, c. לְ Prv 26,4; – 2. *essere sufficiente* Est 3,8; 5,13; Gb 33,27 senso inc. ➛ comm;

nitp: pf. 3a pers. f. plur. נִשְׁתָּוָה (probabilmente un errore di ortografia per nif. נִשְׁוְתָה): *somigliarsi* Prv 27,15. †

pi: ➛ HAL, pf. שִׁוָּה, שִׁוִּיתִי; pt. מְשַׁוֶּה: – 1. *livellare, spianare*: il terreno Is 28,25, נֶפֶשׁ (umori, desideri) Sal 131,2 (oppure II שׁוה); – 2. ~ essere sullo stesso piano (?) Is 38,13; Sal 119,30; – 3. *rendere uguale* 2Sam 22,34;

hif: impf. תַּשְׁווּ, אַשְׁוֶה: *rendere uguale* Is 46,5; Lam 2,13. †

II שׁוה : **pi**: pf. שִׁוִּיתִי; impf. יְ/תְּשַׁוֶּה: – 1. *porre* Sal 16,8; > – 2. *produrre* Os 10,1;

pu: impf. תְּשֻׁוֶּה K, leggere Q תְּשֻׁיָּה ➛ comm. Gb 30,22. †

* שָׁוֵה : cs. שָׁוֵה: *pianura* Gn 14,5. †

שָׁוֵה : n. l. Gn 14,17, ➛ HAL. †

שׁוּח : **qal**: pf. שָׁחָה: *affondare, addentrarsi* Prv 2,18. †

שׁוּחַ : n. pr. m.

I שׁוּחָה : *fossa* Ger 2,6, come trappola Ger 18,20.

II שׁוּחָה : n. pr. m.

שָׁוחֵט : K Ger 9,7 ➛ II שׁחט.

שׁוּחִי : gntl. di שׁוּחַ.

שׁוּחָם : n. pr. m.

שׁוּחָמִי : gntl. di שׁוּחָם.

I שׁוּט : **qal**: pf. שָׁטוּ; impf. וַיָּשֹׁטוּ; imp. שׁוּט־; inf. cs. שׁוּט, שֻׁט; pt. plur. שָׁטִים: – 1. *andare e tornare* Nm 11,8; Gb 1,7; – 2. pt. plur. = sost. *rematori*, c. acc. Ez 27,26, c. לְ Ez 27,8;

po: impf. יְשֹׁ(ו)טְטוּ; imp. שׁוֹטְטוּ; pt. plur. מְשׁוֹטְטִים, f. מְשֹׁטְטוֹת: *andare errando, vagabondare* Am 8,12;

hitpo: imp. plur. f. הִתְשׁוֹטַטְנָה *andare ramingo, errare* Ger 49,3. †

II שׁוּט : **qal**: pt. plur. שָׁאטִים, f. שָׁאטוֹת: *disprezzare* Ez 16,57; 28,24.26. †

I שׁוֹט : plur. שׁוֹטִים: *frusta* 1Re 12,11.

? II שׁוֹט ➛ HAL; *alluvione improvvisa* Is 28,15Q.18; Gb 9,23. †

שֹׁטֵר, שׁוֹטֵר : plur. שֹׁטְרִים, cs. שֹׁטְרֵי, sf. שֹׁטְרָיו, sorta di *funzionario* dallo status inc., sorvegliante Gs 1,10; Dt 20,5.

* שׁוּל : plur. cs. שׁוּלֵי, sf. שׁוּלַיִךְ: *orlo, bordo inferiore*: del vestito Es 28,33; Is 6,1; Lam 1,9.

שׁוֹלָל : = *a piedi nudi* Mic 1,8Q; Gb 12,17.19. †

שׁוּלַמִּית : *Sulamita*, senso inc. ➛ HAL.

שׁוּמִים : *aglio* Nm 11,5. †

שׁוֹמֵם : ➛ שׁמם po.

שׁוֹמֵר : n. pr. m.

I שׁוּנִי : n. pr. m.

II שׁוּנִי : gntl. di I שׁוּנִי.

שׁוּנֵם : n. l. *Sunem*.

* שׁוּנַמִּי : gntl. di שׁוּנֵם: f. שׁוּנַמִּית, שֻׁנַמִּית.

שׁוע : **pi**: pf. שִׁוַּעְתִּי; impf. תְּשַׁוַּע, וָאֲשַׁוֵּעָה, יְשַׁוֵּעוּ; inf. cs. sf. שַׁוְּעוֹ; pt. מְשַׁוֵּעַ: *gridare, invocare aiuto*: ass. Is 58,9, c. acc. che specifica il motivo della richiesta Gb 19,7, c. מִן che indica il motivo della richiesta Gb 35,9.

* שֶׁוַע : sf. שַׁוְעִי: *invocazione di aiuto* Sal 5,3. †

I שׁוֹעַ : *nobile, degno* Is 32,5; Gb 34,19. †

II שׁוֹעַ : senso inc. ? grido Is 22,5. †

III שׁוֹעַ : n. pop.

I שׁוּעַ : *grido, invocazione* Gb 30,24; 36,19. †

II שׁוּעַ : n. pr. m.

שׁוּעָא : n. pr. f.

* **שַׁוְעָה** : cs. שַׁוְעַת, sf. שַׁוְעָתִי: *grido, invocazione* Es 2,23; Sal 34,16.

I **שׁוּעָל** : plur. שׁוּעָלִים, שֻׁעָלִים: *volpe* Gdc 15,4; Ct 2,15.

II **שׁוּעָל** : n. pr. m.

III **שׁוּעָל** : n. l.

שׁוֹעֵר, שֹׁעֵר : plur. שֹׁעֲרִים, cs. שֹׁעֲרֵי: *portiere, guardiano alla porta*: di una città 2Sam 18,26; Ne 7,1; שֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים guardiano della porta 2Cr 23,4.

שׁוּף : **qal**: impf. sf. יְשׁוּפֵנִי, תְּשׁוּפֶנּוּ: *attaccare, assalire* Gn 3,15; Sal 139,11; Gb 9,17. †

שׁוֹפֵט : ➛ שׁפט.

שׁוֹפָךְ : n. pr. m.

שׁוּפָמִי : gntl. di *שׁוּפָם.

שׁוֹפָן : n. l.

שׁוֹפָר, שֹׁפָר : cs. שׁוֹפַר, plur. שׁוֹפָרוֹת, cs. שׁוֹפְרוֹת, sf. שׁוֹפְרוֹתֵיהֶם: *corno, tromba* Es 19,16; 1Re 1,34; יוֹם שׁ׳ וּתְרוּעָה Sof 1,16; תָּקַע בַּשׁ׳ suonare il corno Gs 6,4.

שׁוּק : **hif**: pf. הֵשִׁיקוּ: *traboccare* Gl 4,13, c. acc. traboccare di Gl 2,24. †

po: impf. sf. וַתְּשֹׁקְקֶהָ: *riempire, far traboccare* Sal 65,10. †

שׁוֹק, שֹׁק : du. שֹׁקַיִם, cs. שׁוֹקֵי, sf. שׁוֹקָיו: *coscia*: d'u. Dt 28,35, d'animale Lv 7,32.

שׁוּק : plur. שְׁוָקִים: *strada, vicolo* Prv 7,8; Qo 12,4s; Ct 3,2. †

שׁוֹקֵק : ➛ I שׁקק.

I **שׁוּר** : **qal**: impf. יָשׁוּר, יָשֻׁר, תְּשׁוּרִי, sf. תְּשׁוּרֵנִי, יְשׁוּרֶנּוּ; impf. שׁוּר: *guardare, osservare* Nm 23,9; Gb 7,8; ? Ct 4,8 ➛ II שׁוּר.

II **שׁוּר** : **qal**: impf. תָּשׁוּרִי, וַתָּשֻׁרִי; pt. plur. f. sf. שָׁרוֹתַיִךְ: ➛ HAL; c. לְ scendere verso o prosternarsi davanti Is 57,9; c. מִן scendere da, o ➛ I שׁוּר Ct 4,8; ? carovane Ez 27,25 ➛ comm. †

שׁוֹר : sf. שׁוֹרְךָ, plur. שְׁוָרִים: – 1. capo di *bestiame grande* Es 20,17, coll. Gn 32,6; – 2. *toro* Dt 33,17; Sal 106,20; – 3. *bove* o *toro* Dt 25,4; – 4. *vacca* Lv 22,28; – 5. *vitello* Lv 22,27.

I **שׁוּר** : *muro* Gn 49,22; 2Sam 22,30; Sal 18,30. †

II * **שׁוּר** : loc. שׁוּרָה: n. l.

* **שׁוּרָה** : plur. sf. שׁוּרֹתָם: muro di sostegno: terrazze > queste stesse *terrazze* Gb 24,11. †

* **שׁוֹרֵר, שֹׁרֵר** : plur. sf. שׁוֹרְרַי, שׁ(וֹ)רְרָי: *nemico* (al. quelli che spiano) Sal 5,9.

שַׁוְשָׁא : tradiz. n. pr. m.

שׁוּשַׁן : שׁוּשָׁן; f. שׁוֹשַׁנָּה, cs. שׁוֹשַׁנַּת, plur. שׁ(וֹ)שַׁנִּים: – 1. nome di fiore: tradiz. *giglio* Ct 2,1; nella architettura del tempio: *loto*, מַעֲשֵׂה שׁ׳ a forma di loto 1Re 7,19, פֶּרַח שׁ׳ fior di loto 1Re 7,26; – 2. termine musicale dal significato inc. Sal 45,1.

II **שׁוּשַׁן** : n. l. *Susa*.

שׁוּשַׁק : ➛ שִׁישַׁק.

שׁוּת : ➛ שִׁית.

שׁוּתֶלַח : n. pr. m. > n. tr.

שׁזף : **qal**: pf. sf. שְׁזָפַתְנִי, שְׁזָפַתּוּ: – 1. *guardare* Gb 20,9; 28,7; – 2. *abbronzare* (sogg. il sole) Ct 1,6. †

שׁזר : **hof**: pt. מָשְׁזָר: sempre con שֵׁשׁ: שֵׁשׁ מָשְׁזָר *lino ritorto* Es 26,1.

שַׁח : *abbassato*: שַׁח עֵינַיִם lett. abbassato quanto agli occhi = con gli occhi bassi Gb 22,29. †

שׁחד : **qal**: impf. וַתִּשְׁחֲדִי; imp. שִׁחֲדוּ: *fare un regalo*, c. acc. pers. Ez 16,33, c. I בְּעַד Gb 6,22. †

שֹׁחַד : – 1. *regalo* 1Re 15,19; > – 2. "bustarella", regalo Is 1,23; Prv 17,23.

שׁחה : **qal**: imp. שְׁחִי: *abbassarsi* Is 51,23. †

hif: impf. sf. יַשְׁחֶנָּה: *abbassare, abbattere* Prv 12,25. †

tradiz. **hitp**: ➛ חוה.

שְׁחוֹר : senso inc. ➛ HAL: nerezza o fuliggine; carbone Lam 4,8. †

* **שְׁחוּת** : sf. שְׁחוּתוֹ: *fossa* Prv 28,10. †

שׁחח : **qal**: pf. שַׁח, שַׁחֹ(ו)תִי, שַׁחוּ, שָׁחֲחוּ; impf. יָשֹׁחַ, תָּשׁוֹחַ Q (K תָּשִׁיחַ), וַיָּשֹׁחוּ; inf. cs. שְׁחוֹחַ: – 1. *essere abbassato* Is 2,11; – 2. *abbassarsi* Prv 14,19; – 3. *essere abbattuto* Sal 35,14; – 4. *accovacciarsi* (appiattirsi) Gb 38,40;

nif: impf. וַיִּשַּׁח, תִּשַּׁח, יִשַּׁחוּ: – 1. *doversi abbassare, piegare* Is 2,9; 5,15; – 2. *essere attenuato, smorzato* Is 29,4; Qo 12,4. †

hif: pf. הֵשַׁח: *demolire* Is 25,12; 26,5. †

I **שׁחט** : **qal**: pf. שָׁחַט, שָׁחַטְתָּ, שְׁחַטְתֶּם, sf. שְׁחָטוֹ; impf. (וַ)יִּשְׁחַט, וַתִּשְׁחֲטִי, sf. וַיִּשְׁחָטֵהוּ, וַיִּשְׁחָטוּם; imp. שַׁחֲטוּ; pt. שׁוֹחֵט, plur. cs. שֹׁחֲטֵי, pass. שָׁחוּט, f. שְׁחוּטָה, שְׁחֻטָה; שׁוֹחֵט Ger 9,7: K שׁוֹחֵט, Q שָׁחוּט: *abbattere* (macellando): bestiame Lv 1,5, l'agnello pasquale Es 12,6, bambini Is 57,5, חֵץ שׁוֹחֵט (K) dardo mortale Ger 9,7 (➛ II שׁחט);

nif: impf. יִ/תִּשָּׁחֵט: *essere abbattuto* Lv 6,18; Nm 11,22. †

II **שׁחט** : **qal**: pt. שֹׁחֵט, pass. שָׁחוּט: – 1. זָהָב שָׁחוּט *oro battuto* 1Re 10,16; – 2. חֵץ שָׁחוּט (Q) freccia spuntata ? (➛ I שׁחט qal) Ger 9,7.

* **שְׁחִיטָה** : cs. שְׁחִיטַת: *macellazione*: di animali sacrificali 2Cr 30,17. †

שְׁחִין : *ulcera* (di natura non specificata) Lv 13,18; Gb 2,7.

שָׁחִיס : ciò che cresce spontaneamente (senza essere stato piantato o coltivato) Is 37,30. †

שְׂחִיף : Ez 41,16 ➛ שָׂחִיף.

* **שְׁחִית** : sf. שְׁחִיתוֹתָם(וֹ): *fossa* Sal 107,20; Lam 4,20. †

שַׁחַל : *leone* Os 5,14; Gb 4,10.

שְׁחֵלֶת : pietra dura indeterminata, ? onice, ? ambra Es 30,34. †

שַׁחַף : specie di uccello (impuro) indeterminato Lv 11,16; Dt 14,15. †

שַׁחֶפֶת : malattia non identificata, tradiz. consunzione Lv 26,16; Dt 28,22. †

* שַׁחַץ : pausa שָׁחַץ: animale feroce sconosciuto Gb 28,8; 41,26. †

* שַׁחֲצִים : loc. שַׁחֲצִימָה: n. l.

שׁחק : **qal**: pf. שָׁחַקְתָּ, שָׁחֲקוּ; impf. sf. אֶשְׁחָקֵם: – 1. *tritare, polverizzare* 2Sam 22,43; Sal 18,43; – 2. *consumare, erodere* Gb 14,19. †

שַׁחַק : plur. שְׁחָקִים: – 1. *polvere* Is 40,15; – 2. *nuvole* Dt 33,26; Sal 77,18; Prv 8,28; > – 3. ~ il cielo Sal 89,7.

I שׁחר : **qal**: pf. שָׁחַר: *diventare nero, annerirsi* Gb 30,30. †

II שׁחר : **qal**: pt. שֹׁחֵר: *ricercare* Prv 11,27. †

pi: pf. שִׁחֲרוּ, sf. שִׁחֲרוֹ, שִׁחַרְתַּנִי; impf. תְּשַׁחֵר, sf. יְשַׁחֲרֻנְנִי, אֲשַׁחֲרֶךָּ; inf. cs. שַׁחֵר; pt. plur. cs. מְשַׁחֲרֵי, sf. מְשַׁחֲרַי: *(ri)cercare* Is 26,9; Os 5,15; c. 2 acc. Prv 13,24, c. אֶל Gb 8,5, c. לְ Gb 24,5.

I שַׁחַר : – 1. *alba* Gn 19,15; 1Sam 9,26; – 2. termine musicale insp. Sal 22,1.

II שַׁחַר : componente di nomi propri m. אֲחִישָׁחַר e שְׁחַרְיָה.

III * שַׁחַר : שָׁחַר: ~ scongiuro (magico) Is 8,20. †

שָׁחֹר : f. שְׁחֹרָה, plur. שְׁחֹרִים, f. שְׁחֹרוֹת: *nero* Lv 13,31; Zc 6,2.

שְׁחֹר : ➛ שְׁחוֹר.

שִׁחֹר : ➛ שִׁיחוֹר.

שַׁחֲרוּת : senso inc., sia l'età dei capelli neri, sia l'alba della vita Qo 11,10. †

* שְׁחַרְחֹר : f. שְׁחַרְחֹרֶת: *bruna* Ct 1,6. †

שְׁחַרְיָה : n. pr. m.

שְׁחָרַיִם : n. pr. m.

שׁחת : **nif**: pf. נִשְׁחַת; impf. וַתִּשָּׁחֵת; pt. f. plur. נִשְׁחָתוֹת: *essere guasto, corrotto*: la cintura Ger 13,7, moralmente: la terra Gn 6,11;

pi: pf. שִׁחֵת, שִׁחַתָּ, שִׁחֲתוּ, שִׁחֵתוּ, שִׁחַתֶּם, sf. שִׁחֶתְךָ, שִׁחֲתָהּ; imp. שַׁחֲתוּ; inf. cs. שַׁחֵת, sf. שַׁחֲתָהּ, שַׁחֶתְכֶם, שַׁחֲתָם: – 1. ass. *corrompersi* Es 32,7; – 2. c. acc. *distruggere, annientare*: la terra Gn 9,11, il muro Ez 26,4, uomini Gn 6,17, sapienza Ez 28,17, c. לְ 1Sam 23,10;

hif: pf. הִשְׁחִית, הִשְׁחַתִּי, הִשְׁחַתֶּם; impf. יַשְׁחִ(י)ת, וַיַּשְׁחֵת, (וַ)יַּשְׁחִ(י)תוּ, תַּשְׁחִיתוּן, נַשְׁחִיתָה, sf. יַשְׁחִיתֶךָ, תַּשְׁחִיתֵהוּ, אַשְׁחִיתֵם; imp. sf. הַשְׁחִיתֻהָ; inf. ass. הַשְׁחֵת, cs. הַשְׁחִית, sf. הַשְׁחִיתוֹ; pt. מַשְׁחִית, plur. מַשְׁחִ(י)תִ(י)ם, sf. מַשְׁחִיתָם: – 1. *distruggere, ridurre in rovina*: città Gn 18,28, alberi Dt 20,19, popolo 2Sam 24,16, בֵּית דָּוִיד 2Cr 21,7; – 2. in senso morale: *corrompere*: דֶּרֶךְ Gn 6,12, נֶפֶשׁ Prv 6,32; – 3. אַל־תַּשְׁחֵת nel titolo di alcuni Salmi; senso e interpretazione inc., ➛ comm.;

hof: pt. מָשְׁחָת: – 1. *essere sporco*: fonte Prv 25,26; – 2. Ml 1,14 senso inc. ? debole, ? mutilo. †

שַׁחַת : sf. שַׁחְתָּם: – 1. *fossa* (trabocchetto) Ez 19,4; Sal 35,7; – 2. *fossa* (tomba) Is 38,17; Sal 16,10; Gb 33,18.

שִׁטָּה : plur. שִׁטִּים: *acacia*: come albero Is 41,19, come legno Es 26,37, עֲצֵי שִׁטִּים Es 25,5.

שׁטח : **qal**: pf. sf. שְׁטָחוּם; impf. וַתִּשְׁטַח; inf. ass. שָׁטוֹחַ; pt. שֹׁטֵחַ: *distendere, spargere*: c. acc. 2Sam 17,19; Ger 8,2, c. לְ Gb 12,23;

pi: pf. שִׁטַּחְתִּי: *distendere, tendere* Sal 88,10.

שֹׁטֵט : tradiz. *frusta* Gs 23,13. †

שִׁטִּים : n. l.

שׁטף : **qal**: pf. שָׁטַף, sf. שְׁטָפוּנִי, שְׁטָפָתְנִי; impf. (וְ)יִשְׁטֹ(וֹ)ף, יִשְׁטְפוּ, sf. יִשְׁטְפוּךָ, תִּשְׁטְפֵנִי; pt. שֹׁ(וֹ)טֵף, plur. שֹׁטְפִים: – 1. *scorrere a fiumi* Is 28,15; Ez 13,11; – 2. *sommergere, travolgere* Is 28,17; – 3. *tracimare* Is 30,28; – 4. *lavare abbondantemente* 1Re 22,38; – 5. metaf. *invadere* Dn 11,10;

nif: impf. יִשָּׁטֵף; cong. inf. הִשָּׁטֵף: – 1. *essere lavato abbondantemente* Lv 15,12; – 2. *essere portato, spazzato via* Dn 11,22. †

pu: pf. שֻׁטַּף: *essere lavato abbondantemente* Lv 6,21. †

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף : *piena violenta, inondazione* Na 1,8; Sal 32,6.

שֹׁטֵר : ➛ שׁוֹטֵר.

שִׁטְרַי : n. pr. m.

שַׁי : *regalo* Is 18,7; Sal 68,30; 76,12. †

שְׁיָא : n. pr. m.

שִׁיאֹן : n. l.

I * **שִׁיבָה** : cs. שִׁיבַת: restaurazione > quelli della restaurazione, quelli che ritornano Sal 126,1. †

II * **שִׁיבָה** : sf. שִׁיבָתוֹ: etim. e senso inc.: soggiorno, residenza 2Sam 19,33. †

שׁיה : **qal**: impf. תֶּשִׁי: txt. trasmesso male, ➛ comm., ~ trascurare Dt 32,18. †

שִׁיזָא : n. pr. m.

שׁיח : **qal**: pf. שָׁחָה; impf. תָּשִׁיחַ: *svanire, dileguarsi* Sal 44,26; Lam 3,20 K. †

hitpo: impf. תִּשְׁתּוֹחֲחִי, תִּשְׁתּוֹחָח: ~ *venir meno* Sal 42,6.

שִׁיחָה : plur. שִׁיחוֹת: *fossa* (trappola) Ger 18,22 (K); Sal 57,7; 119,85. †

שִׁיחוֹר, שִׁ(י)חֹ(וֹ)ר : n. fiume?

שִׁיחוֹר לִבְנָת : nome di una regione paludosa presso Libna Gs 19,26. †

שׁיט : ➛ Q I שׁוּט.

שַׁיִט : *remo*: אֳנִי־שַׁיִט nave a remi Is 33,21. †

שִׁילֹה : Gn 49,10 עַד־כִּי יָבֹא שׁ׳ ➛ HAL e comm., interpretazione inc., שׁ׳ sarebbe o un nome che designa il Messia o un n. l.

שִׁילוֹ : n. l. *Silo*.

שֵׁילָל : Mic 1,8: leggere Q ➛ שׁוֹלָל.

שִׁילֹנִי : gntl. di שִׁילוֹ.

שִׁימוֹן : n. tr.

שׁין : **qal**: pt. + ת che ha significato riflessivo (➛ gramm.): מַשְׁתִּין: *orinare* 1Re 14,10.

* **שַׁיִן** : plur. sf. שֵׁינֵיהֶם: *orina* 2Re 18,27 K; Is 36,12 K. †

שִׁיר : **qal**: pf. שָׁר; impf. נָשִׁירָה ,אָשִׁירָה ,וַתָּשַׁר ,יָשִׁיר; imp. שִׁירוּ; inf. cs. לָשׁוּר K, לָשִׁיר Q; pt. שָׁר, plur. שָׁרִים, f. שָׁרוֹת: *cantare* Gdc 5,1; Sal 57,8; c. acc. Is 42,10; Sal 89,2; c. בְּ (su) Sal 138,5, c. לְ (su) Is 5,1, c. לְ (per) Es 15,1, c. עַל (davanti) Gb 33,27; pt. שָׁרִים, שָׁרוֹת = sost. *cantori, cantatrici* Qo 2,8;

polel: pf. שֹׁרְרוּ; impf. יְשֹׁרֵר; pt. מְשׁוֹרֵר, plur. מְשֹׁ(וֹ)רְרִים, f. מְשֹׁרְרוֹת: – 1. *cantare* Gb 36,24; pt. = sost. *cantore* Esd 2,41.65; – 2. *ululare* Sof 2,14;

hof: impf. יוּשַׁר: *essere cantato* Is 26,1. †

שִׁיר : sf. שִׁירוֹ, שִׁירֹה, plur. שִׁ(י)רִים, sf. שִׁירֶיךָ, שִׁירֵיכֶם: *canto*: profano Is 24,9, religioso Am 5,23; 1Cr 25,7; שִׁיר חָדָשׁ Sal 33,3, שִׁיר צִיּוֹן Sal 137,3; שִׁיר הַמַּעֲלוֹת ? canto dei pellegrinaggi o delle processioni, ➛ comm.: come titolo dei Sal 120-134.

שִׁירָה : n. coll. di שִׁיר: *canto*: profano Is 5,1, religioso Dt 31,19.

***שֵׁירָה** : plur. שֵׁירוֹת: ➛ *שֵׁר.

שַׁיִשׁ : *alabastro* 1Cr 29,2. †

שִׁישָׁא : trascrizione ebraica del titolo di scriba in egiziano 1Re 4,3. †

שִׁישַׁק : n. pr. m. *Sisac.*

שִׁית : **qal**: pf. שָׁתָה ,שָׁת, שַׁתָּ e שָׁתָּה, שַׁתִּי, שָׁתוּ e שַׁתּוּ, sf. שָׁתָם, שַׁתַּנִי, שַׁתִּיהָ; impf. יָשִׁית, יָשֶׁת, (וַ)יָּשֶׁת, תָּשִׁיתִי, (וַ)יָּשִׁיתוּ, sf. יְשִׁיתֵהוּ, אֲשִׁיתְךָ, אֲשִׁיתֵנוּ, תְּשִׁיתֵמוֹ, תְּשִׁיתֵהוּ, וִישִׁיתֵהוּ; imp. שִׁית, שִׁיתָה, שִׁ(י)תִי, sf. שִׁיתֵמוֹ; inf. ass. שֹׁת, cs. שִׁית, sf. שִׁיתִי: – 1. *mettere, porre*: mano Gn 46,4, bambino Rt 4,16, sapienza Gb 38,36, segni Es 10,1; – 2. *istituire, porre*: qlc. Gn 41,33; 1Re 11,34; – 3. *imporre*: compenso, ammenda Es 21,22; – 4. *rendere, fare*: c. 2 acc. Is 5,6, c. acc. + לְ Ger 2,15, c. acc. + כְּ Sal 21,10; – 5. שִׁית לֵב far attenzione: ass. Prv 24,32, c. לְ Es 7,23; – 6. ~ preparare: un banchetto Ger 51,39;

hof: impf. יוּשַׁת, c. עַל: essere imposto: ammenda compenso Es 21,30. †

שִׁית : *vestito* Sal 73,6; Prv 7,10. †

שַׁיִת : sempre con שָׁמִיר: spine e *rovi* Is 7,24.

שַׁךְ : Ger 5,26 txt. e senso inc., כְּשַׁךְ ? in agguato. †

שׁכב : **qal**: pf. שָׁכַב, שָׁכַבְתָּ, שְׁכַבְתֶּם; impf. (וַ)יִּשְׁכַּב, אֶשְׁכְּבָה, נִשְׁכְּבָה, יִשְׁכְּבוּ(ן); imp. שְׁכַב, שִׁכְבָה, שִׁכְבִי; inf. ass. שָׁכֹב, cs. שְׁכַב, לִשְׁכַּב, כִּשְׁכַּב, sf. בְּשָׁכְבְךָ, בְּשָׁכְבוֹ/בָהּ; pt. שֹׁ(וֹ)כֵב, plur. שֹׁכְבִים, cs. שֹׁכְבֵי, f. sing. שֹׁכֶבֶת: – 1. *coricarsi* 1Sam 3,5; Ez 4,4; – 2. *essere coricato* Dt 6,7; שֹׁכְבֵי קֶבֶר Sal 88,6; – 3. *essere coricato* (in senso sessuale): שָׁ׳ בְּחֵיקוֹ = nelle sue braccia 1Re 1,2, c. I אֶת(!) Gn 34,2, c. II אֵת 1Sam 2,22, c. עִם Gn 30,15; – 4. metaf. sogg. לֵב: riposarsi Qo 2,23;

nif: impf. תִּשָּׁכַבְנָה K = *essere violentata* Is 13,16; Zc 14,2 Q. †

pu: pf. שֻׁכַּבְתְּ: subire violenza sessuale Ger 3,2 Q. †

hif: pf. הִשְׁכִּיבָה, sf. הִשְׁכַּבְתִּים; impf. יַשְׁכִּיב, sf. וַיַּשְׁכִּבֵהוּ, וַיַּשְׁכִּבֵהוּ; inf. ass. הַשְׁכֵּב: – 1. *mettere a dormire*: c. acc. 1Re 17,19, c. בְּחֵיק nelle braccia 1Re 3,20; – 2. *riversare, rovesciare* Gb 38,37;

hof: pf. הָשְׁכַּב; imp. הָשְׁכְּבָה; pt. מֻשְׁכָּב: – 1. *essere disteso* (pass.) 2Re 4,32; Ez 32,19.32. †

* שְׁכָבָה : cs. שִׁכְבַת: – 1. c. זֶרַע: *eiaculazione*, שׁכב אִשָּׁה שִׁכְבַת זָרַע Lv 15,18; – 2. c. טַל *strato* di rugiada Es 16,13.

* שְׁכֹבֶת : sf. שְׁכָבְתּוֹ: ➛ HAL: sia eiaculazione che rapporto sessuale Lv 18,20; Nm 5,20.

שׁכה : **hif**: pt. plur. מַשְׁכִּים: mostrare grandi genitali Ger 5,8. †

שְׁכוֹל : *perdita, privazione di figli* Is 47,8s; Sal 35,12. †

* שָׁכוּל : f. שְׁכוּלָה: *privata di figli* Is 49,21. †

שַׁכּוּל : f. שַׁכּוּלָה, plur. שַׁכֻּלוֹת: *che è privata dei suoi figli* o *dei suoi piccoli*: d. Ger 18,21, orsa 2Sam 17,8.

שִׁכּוֹר : f. שִׁכֹּרָה, plur. שִׁכּוֹרִים, cs. שִׁכּ(וֹ)רֵי: *ebbro, ubriaco* Sal 107,27, שָׁתָה שִׁכּוֹר ubriacarsi (inebriarsi) 1Re 16,9.

שׁכח : **qal**: pf. שָׁכַח, שָׁכַחְתָּ, שָׁכְחוּ, sf. שְׁכֵחוּנִי, שְׁכַחְתַּנִי, שְׁכֵחַנִי, שְׁכַחֲנוּךָ; impf. (וַ)יִּשְׁכַּח, אֶשְׁכָּחָה, (וַ)יִּשְׁכְּחוּ, תִּשְׁכַּחְנָה, sf. (וַ)יִּשְׁכָּחֵהוּ, אֶשְׁכָּחֵךְ; imp. שִׁכְחִי; inf. ass. שָׁכֹחַ; pt. plur. cs. שֹׁכְחֵי: *dimenticare*: oggetto figlio Is 49,15, legge Os 4,6, alleanza Dt 4,23, Gerusalemme Sal 137,5, יהוה Gdc 3,7;

nif: pf. נִשְׁכַּח, נִשְׁכַּחַת, נִשְׁכַּחְתִּי; impf. יִשָּׁכַח; pt. f. נִשְׁכָּחָה, m. plur. נִשְׁכָּחִים: *essere dimenticato, cadere nell'oblio* Is 23,16; Ger 20,11;

pi: pf. שִׁכַּח: *far dimenticare* Lam 2,6. †

hif: inf. cs. הַשְׁכִּיחַ: c. 2 acc. *far dimenticare* qlcs. a qlc. Ger 23,27. †

hitp: impf. יִשְׁתַּכְּחוּ: *essere dimenticato* Qo 8,10. †

* שָׁכֵחַ : plur. שְׁכֵחִים, cs. שְׁכֵחֵי: *immemore, che dimentica* Is 65,11; Sal 9,18. †

שׁכך : **qal**: pf. 3a pers. f. שָׁכָכָה; impf. וַיָּשֹׁכּוּ; inf. cs. שֹׁךְ: *abbassare*: il livello dell'acqua Gn 8,1; – 2. *calmarsi, chetarsi*: collera Est 2,1; 7,10;

hif: pf. הֲשִׁכֹּתִי: *far abbassare* o mantenere basso Nm 17,20. †

שׁכל : **qal**: pf. שָׁכֹלְתִּי, שָׁכָלְתִּי; impf. תִּשְׁכַּל; pt. pass. ➛ שְׁכוּלָה: *essere privato dei figli*: ass. Gn 43,14; 1Sam 15,33, c. acc. Gn 27,45. †

pi: pf. שִׁכְּלָה, שִׁכַּלְתִּי, sf. שִׁכְּלָתָּה, שִׁכַּלְתִּים, שִׁכְּלֵךְ; impf. תְּשַׁכֵּל/כֶּל־, תְּשַׁכְּלִי; inf. cs. sf. שַׁכְּלָם; pt. f. מְשַׁכֵּלָה, מְשַׁכֶּלֶת: *privare dei figli* Dt 32,25; Ger 15,7; – 2. *rendere sterile* (al. far abortire) 2Re 2,19; – 3. *abortire (rendere sterile)* Es 23,26, metaf. la vigna Ml 3,11;

hif: pt. מַשְׁכִּיל: *sterile* o *che abortisce* Os 9,14; Ger 50,9 ➛ comm.

* שִׁכֻּלִים : sf. שִׁכֻּלָיִךְ: *privazione dei figli* Is 49,20. †

שׁכם : **hif**: pf. הִשְׁכִּים, הִשְׁכַּמְתֶּם; impf. וַיַּשְׁכֵּם, תַּשְׁכִּים, נַשְׁכִּימָה; imp. הַשְׁכֵּם; inf. ass. הַשְׁכֵּ(י)ם, אַשְׁכֵּים (א!); pt. מַשְׁכִּים, plur. cs. מַשְׁכִּימֵי: *alzarsi presto*, spesso c. בַּבֹּקֶר "al mattino" Gn 22,3; per indicare il movimento che segue שׁכם l'ebraico usa: a) inf. ass. Ger 32,33; b) inf. cs. + לְ: לָלֶכֶת 1Sam 29,11; c) vb. fin. Gn 22,3; d) prep. che indica una direzione: אֶל Gn 19,27; לְ Ct 7,13.

I שְׁכֶם : sf. שִׁכְמוֹ, שִׁכְמָהּ e שִׁכְמָה (Gb 31,22): – 1. *nuca, parte superiore della schiena* che

porta i pesi Is 10,27; = la schiena (che si volta contro qlc.) 1Sam 10,9; – 2. termine geografico: *dosso* di terreno Gn 48,22.

II שְׁכֶם : n. l. *Sichem*.

III שְׁכֶם : n. pr. m.

שֶׁכֶם : n. pr. m.

שִׁכְמִי : gntl. di שֶׁכֶם.

שׁכן : **qal**: pf. שָׁכַן, pausa שָׁכֵן, שָׁכַנְתָּ, שָׁכְנוּ; impf. יִשְׁכֹּ(וֹ)ן, יִשְׁכָּן־, אֶשְׁכְּנָה, אֶשְׁכֹּנָה, (וַ)יִּשְׁכְּנוּ, תִּשְׁכֹּנָה; imp. שְׁכֹן, שְׁכָן־, שִׁכְנוּ; inf.cs. בִּשְׁכֹּן, sf. לְשָׁכְנִי; pt. שֹׁכֵן, cs. שֹׁכְנִי(!), plur. שֹׁכְנִים, cs. שֹׁכְנֵי, sf. שֹׁכְנֵיהֶם, pass. plur. cs. שְׁכוּנֵי: *installarsi, dimorare*: leone Dt 33,20, nuvola Nm 9,18, i giusti Sal 37,29, sapienza Prv 8,12;

pi: pf. שִׁכֵּן, שִׁכַּנְתִּי; impf. אֲשַׁכְּנָה; inf. cs. שַׁכֵּן: *installare, far dimorare*: il nome di יהוה Dt 12,11;

hif: pf. וְהִשְׁכַּנְתִּי; impf. (וַ)יַּשְׁכֵּן, וַיַּשְׁכִּינוּ: *installare, far dimorare* Gn 3,24; Sal 7,6.

שָׁכֵן : cs. שְׁכַן, sf. שְׁכֵנוֹ, plur. sf. שְׁכֵנַי, שְׁכֵנֵינוּ: – 1. *abitante* Is 33,24; – 2. *vicino* Ger 6,21; Sal 44,14; – 3. *città vicina* Ger 49,18.

* שְׁכֵנָה, * שְׁכֶנֶת : sf. שְׁכֶנְתָּהּ, plur. שְׁכֵנוֹת: *vicina* Es 3,22; Rt 4,17. †

שְׁכַנְיָה : n. pr. m.

שְׁכַנְיָהוּ : n. pr. m.

שׁכר : **qal**: pf. שָׁכְרוּ; impf. יִשְׁכָּרוּן, תִּשְׁכְּרִי, וַיִּשְׁכָּר; imp. שִׁכְרוּ; inf. cs. לְשָׁכְרָה: *inebriarsi* Gn 9,21, metaf., c. acc. Is 29,9;

pi: impf. sf. וַיְשַׁכְּרֵהוּ, וַאֲשַׁכְּרֵם; inf. ass. שַׁכֵּר; pt. f. מְשַׁכֶּרֶת: *inebriare, far bere*: c. acc. 2Sam 11,13; Ger 51,7; Ab 2,15;

hif: pf. וְהִשְׁכַּרְתִּי, sf. וְהִשְׁכַּרְתִּים; impf. אַשְׁכִּיר; imp. sf. הַשְׁכִּירֻהוּ: *inebriare, far bere* Dt 32,42; Ger 51,39;

hitp: impf. תִּשְׁתַּכָּרִין: *essere ebbro* 1Sam 1,14. †

שֵׁכָר : *bevanda alcolica* Lv 10,9; Is 5,11.

* שָׁכֵר : f. cs. שְׁכֻרַת: *ebbro , ubriaco* Is 51,21. †

I שִׁכָּרוֹן : *ubriachezza* (ebrezza) Ger 13,13; Ez 23,33. †

II * שִׁכְּרוֹן : loc. שִׁכְּרוֹנָה: n. l.

שַׁל : 2Sam 6,7 txt. e senso inc., tradiz. sbaglio, errore. †

שֶׁל : שֶׁ + לְ, ➛ שֶׁ.

שַׁלְאֲנַן : leggere שַׁאֲנָן Gb 21,23. †

שׁלב : **pu**: pt. f. plur. מְשֻׁלָּבֹת: ~ *essere unito, essere congiunto* Es 26,17, 36,22. †

* שָׁלָב : plur. שְׁלַבִּים: ~ *traversina, sbarra* (? di legno o di bronzo) 1Re 7,28s. †

שׁלג : **hif**: impf. תַּשְׁלֵג: *nevicare* Sal 68,15. †

I שֶׁלֶג : *neve* 2Sam 23,20; Prv 25,13; allusione al colore della neve Es 4,6; Is 1,18.

? II שֶׁלֶג : pianta: *saponaria* Gb 9,30. †

שׁלה : **qal**: pf. שָׁלַוְתִּי, שָׁלוּ; impf. יִשְׁלָיוּ: *essere, vivere tranquillo* Ger 12,1; Gb 3,26;

nif: impf. תִּשָּׁלוּ: *lasciarsi andare* 2Cr 29,11. †

hif: impf. תַּשְׁלֶה: ~ dare false speranze 2Re 4,28. †

I * שֵׁלָה : sf. שֵׁלָתֵךְ: *domanda* 1Sam 1,17. †

II שֵׁלָה : n. pr. m.

שִׁלֹה , שִׁלוֹ, שִׁילוֹ: n. l.

שַׁלְהֶבֶת : *fiamma* Ez 21,3; Gb 15,30. †

שַׁלְהֶבֶתְיָה : Ct 8,6, ➛ HAL, txt. e senso inc., o "fiamma di יהוה" = lampo, o fiammata. †

שָׁלֵו, שְׁלֵיו : f. שְׁלֵוָה, plur. cs. שַׁלְוֵי: *tranquillo, calmo* Ger 49,31; Gb 16,12.

* שָׁלוּ : sf. שַׁלְוִי: *tranquillità* Sal 30,7.

שַׁלוֹ : n. l.

שַׁלְוָה : cs. שַׁלְוַת, plur. sf. שַׁלְוֹתַיִךְ: – 1. *tranquillità* Sal 122,7; Dn 8,25; – 2. *spensieratezza* (noncuranza) Prv 1,32.

שִׁלֻּחִים, שִׁלּוּחִים : sf. שִׁלּוּחֶיהָ: – 1. *rinvio* ripudio Es 18,2; – 2. *regalo d'addio* 1Re 9,16; Mic 1,14 ➛ comm.

שָׁלֹם, שָׁלוֹם : cs. שְׁלוֹם, sf. שְׁלוֹמֵנוּ ,שְׁל(ו)מִי, plur. שְׁלוֹמִים, sf. שְׁלֹמָיו: ➛ teol. bibl. e HAL: – 1. *prosperità* Lv 26,6; Ger 29,7; – 2. *benessere, "sano e salvo"* 2Sam 18,29; 1Re 22,27; 2Re 5,21; Ger 43,12; > – 3. forma di saluto o di addio Es 4,18; 2Sam 18,28; – 4. *pace* Gdc 4,17; 1Re 5,4; Is 27,5, שׁ׳ אֱמֶת pace durevole Ger 14,13; – 5. *benevolenza* Sal 35,20; Est 9,30; – 6. *felicità* 1Re 2,33; Sal 122,6.

שַׁלֻּם, שַׁלּוּם : n. pr. m.

שִׁלּוּם : plur. שִׁלֻּמִים: – 1. *retribuzione* (in senso negativo = espiazione) Is 34,8; Os 9,7; – 2. *paga, salario* Mic 7,3. †

שַׁלּוּן : n. pr. m.

שְׁלוֹנִי : ➛ שִׁילֹנִי.

שָׁלוֹשׁ : ➛ שָׁלֹשׁ.

שׁלח : **qal**: pf. שָׁלַח, שָׁלַחְתָּ, שְׁלַחְתֶּם, sf. שְׁלָחַנִי, שְׁלָחֲךָ, שְׁלָחוֹ, שְׁלָחְתִּיו; impf. יִשְׁלַח(וּ), תִּשְׁלַחְנָה, תִּשְׁלְחוּ, נִשְׁלְחָה; sf. יִשְׁלָחֵנִי, יִשְׁלָחֵהוּ e יִשְׁלָחֵנוּ; imp. שְׁלַח, שְׁלְחָה, שִׁלְחוּ, שְׁלָחוּ, sf. שְׁלָחֵנִי; inf. ass. שָׁל(ו)חַ, cs. שְׁלֹחַ, שְׁלֹחַ, sf. שָׁלְחִי; pt. שֹׁ(ו)לֵחַ, sf. שֹׁלְחִי, שֹׁלֵחֲךָ, plur. שֹׁלְחִים, sf. שֹׁלְחָיו, pass. שָׁלוּחַ, f. שְׁלוּחָה, שְׁלֻחָה: (per il dettaglio ➛ HAL): – 1. *inviare* oggetto profeta Ger 7,25, מַלְאָךְ Gn 24,7, parola Is 9,7, lettera 2Re 5,5, spada Ger 25,16, fuoco Lam 1,13; tutte le prep. sono usate dopo שלח; notare le due costruzioni verbali: c. vb. fin. וְשָׁלַחְתִּי וּלְקַחְתִּיךָ ti manderò a cercare Gn 27,45; c. inf. cs. וַיִּשְׁלַח לִקְרֹא fece convocare 1Sam 22,11, c. לֵאמֹר mandare a dire 1Re 20,5; – 2. *tendere, stendere*: oggetto יָד la mano = portare la mano (su) sott. a) per scegliere Gn 3,22; 1Sam 24,7; b) per fare del male Gb 1,11; Est 2,21; – 3. *lasciar andare*: bocca Sal 50,19;

nif: inf. ass. נִשְׁלוֹחַ *essere mandato* Est 3,13. †

pi: pf. שִׁלַּח, שִׁלְּחָה e שִׁלְּחָה, שִׁלַּחְתָּ, שִׁלַּחְתֶּם, sf. שִׁלַּחֲךָ, שִׁלְּחוֹ, שִׁלְּחָהוּ, שִׁלַּחְתּוֹ, שִׁלַּחְתּוֹ; impf. יְשַׁלַּח, וַיְשַׁלַּח, וַיְשַׁלַּח, תְּשַׁלְּחִי, וַיְשַׁלְּחוּ, יְשַׁלְּחוּ, תְּשַׁלַּחְנָה, sf. יְשַׁלְּחֵהוּ, יְשַׁלְּחֵנוּ, נְשַׁלְּחֵנוּ, נְשַׁלֵּחֲךָ, תְּשַׁלְּחוּנִי, יְשַׁלְּחוּם, אֲשַׁלֵּחֲךָ, אֲשַׁלֵּחֲךָ, יְשַׁלְּחֶהָ; imp. שַׁלַּח, שַׁלְּחוּ, sf. שַׁלְּחֵנִי, שַׁלְּחֵנִי, שַׁלְּחֵנִי; inf. ass. שַׁלֵּחַ, cs. שַׁלַּח, לְשַׁלַּח, לְשַׁלֵּחַ, sf. שַׁלְּחִי, שַׁלְּחֵנִי, שַׁלֵּחֲךָ, שַׁלְּחוֹ;

pt. מְשַׁלֵּחַ, plur. מְשַׁלְּחִים, cs. מְשַׁלְּחֵי, sf. מְשַׁלֶּחֲךָ: – 1. *inviare*: uomini Gn 28,6; Is 10,6, fuoco (= dare fuoco) Gdc 1,8, maledizione Ml 2,2; – 2. *mandare via, scacciare* Gn 3,23; – 3. *lasciare andare*: uomini Zc 9,11; Ger 34,9, popolo Es 7,16, disputa Prv 6,14, animali Es 22,4, sorgenti Sal 104,10; – 4. stendere la mano = mettere mano a Prv 31,20;

pu: pf. שֻׁלַּח, שֻׁלְּחָה, שֻׁלַּחְתִּי; impf. יְשֻׁלַּח; pt. מְשֻׁלָּח: – 1. *essere mandato* Abd 1; – 2. *essere cacciato* > essere ripudiato Is 50,1; – 3. *essere braccato* Is 16,2; – 4. ~ *essere spinto* verso Gdc 5,15; Gb 18,8; – 5. *essere lasciato in abbandono*: נַעַר Prv 29,15, pascolo Is 27,10;

hif: pf. וְהִשְׁלַחְתִּי; inf. cs. הַשְׁלִיחַ; pt. מַשְׁלִיחַ: ~ lanciare contro: bestie feroci Lv 26,22, carestia Es 8,17.

I **שֶׁלַח** : שֶׁלַח, sf. שִׁלְחוֹ: arma da lancio non determinata Gl 2,8; Ne 4,11 (cf. HAL IV שֶׁלַח).

II * **שֶׁלַח** : plur. sf. שְׁלָחַיִךְ: *germogli* (di albero) Ct 4,13. †

III **שֶׁלַח** : *canale* Ne 3,15 (cf. HAL III שֶׁלַח).

IV **שֶׁלַח** : n. pr. m.

שִׁלֹחַ : n. l. *Siloe*.

* **שְׁלֻחוֹת** : sf. שְׁלוּחוֹתֶיהָ: *tralci* Is 16,8. †

שִׁלְחִי : n. pr. m.

* **שְׁלָחִים** : ➛ II שֶׁלַח.

שִׁלְחִים : n. l.

שִׁלֻּחִים : ➛ שִׁלּוּחִים.

שֻׁלְחָן : cs. שֻׁלְחַן, sf. שֻׁלְחָנִי, plur. שֻׁלְחָנוֹת, cs. שֻׁלְחֲנוֹת: *tavola*: per mangiare 2Sam 9,7, per uso cultuale Ez 41,22.

שׁלט : **qal**: pf. שָׁלַט, שָׁלְטוּ; impf. יִשְׁלַט, יִשְׁלְטוּ; inf. cs. שְׁלוֹט: *dominare*: c. בְּ Qo 2,19; Est 9,1, c. עַל Ne 5,15;

hif: pf. sf. הִשְׁלִיטוֹ; impf. ־תַּשְׁלֶט, sf. יַשְׁלִיטֶנּוּ: – 1. *lasciar dominare*: c. acc. + בְּ su Sal 119,133; – 2. *lasciare il potere, la facoltà*: c. acc. pers. + לְ + inf. cs. Qo 5,18; 6,2. †

* **שֶׁלֶט** : plur. שְׁלָטִים, cs. שִׁלְטֵי, sf. שִׁלְטֵיהֶם: senso inc. faretra, turcasso (custodia per l'arco e le frecce) Ger 51,11; Ez 27,11.

שִׁלְטוֹן : *potente* Qo 8,4.8. †

* **שַׁלֶּטֶת** : pausa שַׁלָּטֶת: *potenza* Ez 16,30. †

* **שֶׁלִי** : pausa שֶׁלִי: *tranquillità* 2Sam 3,27. †

* **שִׁלְיָה** : sf. שִׁלְיָתָהּ: *placenta* Dt 28,57. †

שָׁלֵיו, שְׁלֵיו : ➛ שָׁלֵו.

שַׁלִּיט : plur. שַׁלִּיטִים: *potente* (sost. e agg.) Gn 42,6; Qo 8,8.

I **שָׁלִישׁ** : – 1. unità di misura sconosciuta "un terzo" Is 40,12; – 2. Sal 80,6 senso inc., sia = 1, sia piuttosto una tripla misura. †

II * **שָׁלִישׁ** : plur. שָׁלִשִׁים: senso inc. ? sistro a tre corde, ? arpa o liuto a tre corde 1Sam 18,6. †

III **שָׁלִישׁ** : sf. שָׁלִשׁה (K), שָׁלִשׁוֹ (Q), plur. שָׁלִ(י)שִׁ(י)ם, ➛ HAL; – 1. il terzo u. di equipaggio di un carro da guerra > *scudiero* (aiutante) 2Re 9,25; – 2. *carristi > scudieri* 1Re 9,22.

שְׁל(י)שִׁי : plur. שְׁלִשִׁים; f. sg. שְׁל(י)שִׁ(י)ת, שְׁל(י)שִׁיָּה, שְׁלִישִׁתָה, sf. שְׁלִשְׁתֵּךְ: – 1. *terzo*: giorno Gn 1,13, entrata Ger 38,14; – 2. *un terzo*: שְׁלִישִׁית Nm 15,6.

שְׁלִשִׁיָּה : nel n. l. עֶגְלַת שְׁלִשִׁיָּה.

שלך : **hif**: pf. הִשְׁלִיךְ, הִשְׁלַכְתָּ, הִשְׁלַכְתֶּנָה(!), sf. הִשְׁלִיכָם, הִשְׁלַכְתּוֹ; impf. יַשְׁלִיךְ, יַשְׁלֵךְ, (וַ)יַּשְׁלֶךְ־, וָאַשְׁלִיכָה, תַּשְׁלִיכוּן, sf. וַיַּשְׁלִיכֵם, וַיַּשְׁלִיכוּם/כֻם, וַיַּשְׁל(י)כֻהוּ; imp. הַשְׁלֵךְ, הַשְׁלִיכִי, sf. הַשְׁל(י)כֻהוּ; inf. ass. הַשְׁלֵךְ, cs. הַשְׁלִיךְ, sf. הַשְׁל(י)כוֹ; pt. מַשְׁלִיךְ, plur. cs. מַשְׁלִיכֵי: *gettare*: pezzo di legno Es 15,25, ceneri 2Re 23,12, qlc. Gn 37,20, cadavere Gs 8,29, peccato Is 38,17; הִשׁ׳ גּוֹרָל gettare le sorti Gs 18,8; הִשׁ׳ si usa con diverse prep. הִשׁ׳ מֵעַל פָּנָיו allontanare da sé Ger 7,15;

hof: pf. הָשְׁלַךְ, הָשְׁלַכְתָּ, הֻשְׁלְכוּ; impf. יָשְׁלְכוּ, וַתֻּשְׁלְכִי; pt. מֻשְׁלָךְ, f. מֻשְׁלֶכֶת, plur. m. מֻשְׁלָכִים: – 1. *essere gettato*: cadavere 1Re 13,24; > – 2. *essere esposto*: bambino Ez 16,5, cadavere Ger 36,30; – 3. ~ essere rovesciato Dn 8,11.

שָׁלָךְ : senso inc., uccello impuro: ? cormorano, ? pellicano Lv 11,17; Dt 14,17. †

I **שַׁלֶּכֶת** : l'essere abbattuto: albero Is 6,13. †

II **שַׁלֶּכֶת** : nome di una porta del tempio di Gerusalemme 1Cr 26,16.†

I **שלל** : **qal**: impf. תָּשֹׁלּוּ; inf. cs. שֹׁל: *tirare fuori*: spighe dai mannelli Rt 2,16. †

II **שלל** : **qal**: pf. שָׁלַל, שַׁלּוֹתָ, שָׁלְלוּ; impf. sf. יָשְׁלוּךְ; inf. cs. שְׁלֹל; pt. plur. שֹׁלְלִים, sf. שֹׁלְלֶיהָ: *saccheggiare*: qlc., c. acc. pers. Ab 2,8, c. acc. שָׁלָל fare bottino Ez 29,19;

hitpol: pf. con א al posto di ה: אֶשְׁתּוֹלְלוּ; pt. מִשְׁתּוֹלֵל: *essere saccheggiato* Is 59,15; Sal 76,6. †

שָׁלָל : cs. שְׁלַל, sf. שְׁלָלוֹ, שְׁלַלְכֶם: *bottino*: oggetti Gs 7,21, persone e bestiame Dt 20,14; בָּזַז שָׁ׳ Dt 2,35, שָׁלַל שָׁ׳ Ez 29,19, הָיָה לְשָׁ׳ Ger 49,32; – 2. *preda*: di un lupo Gn 49,27; – 3. *profitto* (guadagno) Prv 31,11.

שלם : **qal**: pf. שָׁלְמוּ; impf. וַיִּשְׁלַם; imp. שְׁלַם; pt. sf. שׁוֹלְמִי; pt. pass. plur. cs. שְׁלֻמֵי: – 1. *essere terminato* 1Re 7,51; – 2. *essere intatto, indenne* Gb 9,4; – 3. *essere in buoni rapporti, essere in pace* (con) Gb 22,21; שׁוֹלְמִי Sal 7,5;

pi: pf. שִׁלֵּם, שִׁלַּמְתִּי; impf. אֲשַׁלְּמָה, יְשַׁלֵּם־, יְשַׁלֵּם, sf. יְשַׁלְּמֶנָּה, יְשַׁלֶּמְךָ; imp. שַׁלֵּם, שַׁלְּמִי; inf. ass. שַׁלֵּם, cs. שַׁלֵּם, sf. שַׁלְּמִי, שַׁלְּמוֹ; pt. מְשַׁלֵּם, plur. מְשַׁלְּמִים, cs. מְשַׁלְּמֵי: – 1. *dar* compiutezza = dar *ragione d'essere* (al tempio), al. terminare 1Re 9,25; – 2. *restituire, compensare* (rifondere il danno) Es 21,34; 21,36; שִׁלֵּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה rendere male per bene Sal 35,12; – 3. *far pagare, far espiare*: ass. Dt 32,35, c. לְ pers. 2Re 9,26, c. לְ pers. + acc. cosa Ger 51,24, c. acc. pers. e acc. cosa 1Sam 24,20; – 4. *adempiere*: un voto Sal 22,26;

pu: impf. יְשֻׁלַּם־; pt. מְשֻׁלָּם: – 1. *ripagare* Ger 18,20; Prv 11,31; – 2. *essere adempiuto*: voto Sal 65,2; pt. מְשֻׁלָּם Is 42,19 txt. inc. ? restaurato, ➛ comm.;

hif: pf. הִשְׁלִימוּ, הִשְׁלִימָה; impf. יַשְׁל(י)ם, וַיַּשְׁלֵם, וַיַּשְׁל(י)מוּ, sf. תַּשְׁלִימֵנִי: – 1. *realizzare, eseguire*: volontà Is 44,26.28; – 2. c. acc. ~ *finirla con* qlc. Is 38,12s; – 3. *far la pace, aver pace*: c. II אֵת Gs 10,1, c. עִם 1Re 22,45;

hof: pf. הָשְׁלְמָה: *essere in pace* con: c. לְ Gb 5,23. †

שֶׁלֶם : plur. שְׁלָמִים, cs. שַׁלְמֵי, sf. שְׁלָמֶיךָ, שַׁלְמֵיכֶם: tipo di sacrificio, ➛ teol. bibl., tradiz. *sacrificio di pace* Lv 9,4; עוֹלוֹת וּשְׁלָמִים Gdc 20,26, זִבְחֵי שְׁלָמִים Lv 17,5.

I שָׁלֵם : f. שְׁלֵמָה, plur. שְׁלֵמִים, f. שְׁלֵמוֹת: – 1. *intatto*: pietre Gs 8,31; tradiz. "sano e salvo" Gn 33,18; – 2. לֵב/לֵבָב שָׁלֵם cuore intero (indiviso) 1Cr 12,39, c. עִם rispetto a 1Re 8,61, c. אֶל 2Cr 16,9; – 3. *totale, intero* Am 1,6; – 4. *in pace*, c. II אֵת Gn 34,21.

II שָׁלֵם : n. l. tradiz. = Gerusalemme.

שִׁלֵּם : n. pr. m.

שַׁלֻּם : n. pr. m.

שִׁלֻּם : ➛ שִׁלּוּם.

* שִׁלֻּמָה : cs. שִׁלֻּמַת: *retribuzione* Sal 91,8. †

שְׁלֹמֹה : n. pr. m. *Salomone*.

שְׁלֹמוֹת : n. pr. m.

שַׁלְמַי : n. pr. m.

שְׁלֹמִי : n. pr. m.

שִׁלֵּמִי : gntl. di שִׁלֵּם.

שְׁלֻמִיאֵל : n. pr. m.

שֶׁלֶמְיָה : n. pr. m.

שֶׁלֶמְיָהוּ : n. pr. m.

שְׁלֹמִית : n. pr. m. e f.

שַׁלְמָן, שַׁלְמַן : n. pr. m.

שַׁלְמַנְאֶסֶר : n. pr. m. *Salmanassar*.

שַׁלְמֹנִים : *regali*, "bustarelle" Is 1,23. †

שֵׁלָנִי : gntl. di II שֵׁלָה.

שלף : **qal**: pf. שָׁלַף; impf. וַיִּשְׁלֹף, sf. וַיִּשְׁלְפָהּ; imp. שְׁלֹף; pt. שֹׁלֵף, plur. cs. שֹׁלְפֵי, pass. f. שְׁלֻפָה, שְׁלוּפָה: *tirar fuori, sguainare*: la spada 1Sam 17,51; שֹׁלֵף חֶרֶב ~ in armi, in grado di tirare di spada = capace di combattere Gdc 8,10; חֶרֶב שְׁלוּפָה spada sguainata Gs 5,13.

שֶׁלֶף : n. tr.

שלשׁ : **pi**: pf. שִׁלַּשְׁתָּ; impf. וַיְשַׁלֵּשׁוּ; imp. שַׁלֵּשׁוּ: – 1. *dividere in tre parti* Dt 19,3; – 2. *fare* qlcs. *per tre volte di seguito* 1R 18,34; – 3. *fare* qlcs. *il terzo giorno* 1Sam 20,19;

pu: pt. מְשֻׁלָּשׁ, f. מְשֻׁלֶּשֶׁת, plur. מְשֻׁלָּשׁוֹת: – 1. *triplo*: filo Qo 4,12, fila o piani Ez 42,6; – 2. *età di tre anni*: animale Gn 15,9.

שָׁלֹשׁ, שָׁלוֹשׁ, f. שְׁל(וֹ)שָׁה, שְׁלֹשֶׁת : *tre*: שְׁלֹשָׁה בָנִים tre figli Gn 6,10, שְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים tre giorni 1Sam 9,20; שְׁלֹשׁ מֵאוֹת trecento Gn 5,22; שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים tremila Gs 7,3; plur. שְׁלֹשִׁים: *trenta*.

שֶׁלֶשׁ : n. pr. m.

שָׁלִשׁ : ➛ I, III שָׁלִישׁ.

שָׁלִשָׁה : n. terr.

שְׁלִשָׁה : n. pr. m.

שִׁלְשׁוֹם, שִׁלְשֹׁם : *l'altro ieri*, תְּמֹ(וֹ)ל שִׁלְשֹׁ(וֹ)ם ieri e l'altro ieri, cioè prima Gn 31,2; אֶתְמוֹל שִׁל׳ idem 1Sam 14,21.

שִׁלֵּשִׁים : *terza generazione*: בְּנֵי שׁ׳ Gn 50,23, שׁ׳ + רִבֵּעִים Es 20,5.

שַׁלְתִּיאֵל : n. pr. m.

שָׁם : loc. שָׁמָּה: spaziale, raramente temp. (Sal 14,5: *quando*): *là* Gn 2,8, שָׁם... וְשָׁם Es 15,25, אֲשֶׁר... שָׁם Gn 2,11; 1Re 18,10, אֲשֶׁר... שָׁמָּה Gn 20,13; מִשָּׁם Gn 3,23; יהוה שָׁמָּה Ez 48,35.

I **שֵׁם** : cs. שֵׁם, שֵׁם־, שֶׁם־, sf. שְׁמִי, שִׁמְךָ, שְׁמֵנוּ, שִׁמְכֶם, שְׁמָם, plur. שֵׁמ(וֹ)ת, cs. שְׁמ(וֹ)ת, sf. שְׁמֹ(וֹ)תָם, שְׁמוֹתָן: ➛ teol. bibl. e HAL; *nome*: a) nome di un u. Gb 1,1; שִׂים שֵׁם dare nome, chiamare Ne 9,7, קָרָא שֵׁם chiamare col nome di, chiamare Gn 4,25, סָבַב שֵׁם cambiare nome 2Re 24,17; b) nome di città Gn 28,19; Ez 48,35, nome d'angelo Gdc 13,17s, nome di popolo Isr. Gs 7,9, nome di fiume Gn 2,11, di stelle Is 40,26; c) nome di יהוה Es 3,15; Is 42,8; Sal 83,19, שֵׁם קָדְשׁוֹ Sal 103,1; d) nome di dèi falsi Dt 12,3; e) il nome che rappresenta la persona stessa che lo porta: יהוה: יִהְיֶה שְׁמִי שָׁם là sarà il mio nome 2Re 23,27; i cattivi: יִמַּח שְׁמָם che il loro nome sia cancellato = che essi spariscano Sal 109,13; f) שֵׁם = *stima* (buona o cattiva), *gloria*: נַעֲשֶׂה־לָּנוּ שֵׁם Gn 11,4; וַתְּהִי שֵׁם Ez 23,10; g) שֵׁם = *monumento* Is 55,13.

II **שֵׁם** : n. pop. > n. pr. m. *Sem*.

שַׁמָּא : n. pr. m.

שַׁמְאֵבֶר : n. pr. m.

שִׁמְאָה : n. pr. m.

שַׁמְגַּר : n. pr. m.

שמד : **nif**: pf. נִשְׁמַד, נִשְׁמַדְתִּי, נִשְׁמְדוּ; impf. יִשָּׁמֵד, תִּשָּׁמֵדוּן; inf. ass. הִשָּׁמֵד, cs. sf. הִשָּׁמֶדְךָ, הִשָּׁמְדָם: – 1. *essere sterminato*: popolo Dt 4,26, peccatori Sal 37,38; – 2. *essere devastato*: pianura Ger 48,8;

hif: pf. הִשְׁמִיד, הִשְׁמַדְתִּי, sf. הִשְׁמִידְךָ, הִשְׁמַדְתִּיו, הִשְׁמִידוּם; impf. יַשְׁמִיד, וַיַּשְׁמֵד, נַשְׁמִידָה, sf. (וַ)יַּשְׁמִידֵם, אַשְׁמִידְךָ; imp. הַשְׁמֵד; inf. ass. הַשְׁמֵ(י)ד, cs. לְהַשְׁמִיד > לַשְׁמִיד, sf. הַשְׁמִידוֹ, הַשְׁמִידֵנוּ: – 1. *sterminare*: ass. Est 7,4, c. acc. individuo 2Sam 14,7, popoli Gs 11,14; – 2. *distruggere* פִּרְיוֹ וְשָׁרָשָׁיו Am 2,9, alture Nm 33,52.

I **שַׁמָּה** : plur. שַׁמּוֹת: – 1. *regione, luogo deserto, in rovina* Ger 25,11; Os 5,9; – 2. *costernazione, desolazione* Ger 8,21; – 3. plur. causa di costernazione ~ *devastazioni* Sal 46,9.

II **שַׁמָּה** : n. pr. m.

שַׁמְהוּת : n. pr. m.

שְׁמוּאֵל : n. pr. m. *Samuele*.

שַׁמּוּעַ : n. pr. m.

שְׁמוּעָה : cs. שְׁמֻעַת, sf. שְׁמֻעָתֵנוּ, plur. שְׁמֻעוֹת: – 1. *notizia* 1Sam 4,19; – 2. *voce* 1Sam 2,24; Ez 16,56 ➛ HAL e comm.

שָׁמוֹר : n. pr. m.

שַׁמּוֹת : n. pr. m.

שׁמט : **qal**: pf. שָׁמַטְתָּה, שָׁמְטוּ; impf. sf. תִּשְׁמְטֶנָּה, וַיִּשְׁמְטוּהָ; imp. sf. שִׁמְטוּהוּ = Q שִׁמְטוּהָ; inf. ass. שָׁמוֹט: *lasciar cadere* 2Re 9,33; c. יָד = "lasciar cadere" = *rimettere*: un debito Dt 15,2; 2Sam 6,6 e 1Cr 13,9 senso inc. ? piegare, ? rovesciare;

nif: pf. נִשְׁמְטוּ: *essere gettato giù* Sal 141,6. †

hif: impf. תַּשְׁמֵט: c. יָד "lasciar cadere", *rimettere*: un debito Dt 15,3. †

שְׁמִטָּה : *remissione* (di debiti) Dt 15,1.2. †

שַׁמַּי : n. pr. m.

שְׁמִידָע : n. pr. m.

שְׁמִידָעִי : gntl. di שְׁמִידָע.

שָׁמַיִם : cs. שְׁמֵי, sf. שְׁמֶיךָ, שָׁמָיו, שְׁמֵיכֶם; loc. הַשָּׁמַיְמָה: *cielo* Gn 1,1; 15,5, תַּחַת כָּל־הַשָּׁ׳ Gb 28,24, מִקְצֵה הַשָּׁ׳ וְעַד־קְצֵה הַשָּׁ׳ בֵּין הַשָּׁ׳ וּבֵין הָאָרֶץ 2Sam 18,9, Dt 4,32, עַמּוּדֵי שָׁ׳ Gb 26,11, שְׁמֵי הַשָּׁ׳ 1Re 8,27.

שְׁמִינִי : f. שְׁמִינִית: – 1. *ottavo*: בַּיּוֹם הַשְּׁ׳ Es 22,29; – 2. עַל הַשְּׁמִינִית termine musicale insp. Sal 6,1.

I **שָׁמִיר** : sf. שְׁמִירוֹ: senso inc. ~ spine Is 32,13; spesso שָׁ׳ וָשַׁיִת Is 5,6.

II **שָׁמִיר** : tradiz. diamante Ger 17,1; Ez 3,9; Zc 7,12. †

III **שָׁמִיר** : n. pr. m.

IV **שָׁמִיר** : n. l.

שְׁמִירָמוֹת : n. pr. m.

שַׁמְלַי : Esd 2,46 K, Q שַׂלְמַי, ➛ שַׁלְמַי.

שׁמם : **qal**: pf. שָׁמֵמָּה, שָׁמְמוּ; impf. יֵשֹׁם (אֶשֹּׁם Is 42,14 ➛ נשׁם), תֵּשַׁם, יָשֹׁמּוּ, תִּישַׁמְנָה; imp. שֹׁמּוּ; inf. cs. שְׁמוֹת; pt. שׁ(וֹ)מֵם, f. שׁ(וֹ)מֵמָה, plur. שׁוֹמְמִים, שׁוֹמֵמִין, f. שֹׁמֵמוֹת, sf. שֹׁמְמֹתַיִךְ, שֹׁמְמֹתֵינוּ: – 1. *essere in rovina, abbandonato*, deserto: città Ez 6,6; > – 2. *essere abbandonato* 2Sam 13,20; – 3. *essere stupefatto*: cielo Ger 2,12, esseri umani Ger 19,8;

nif: pf. נָשַׁמָּה, נָשַׁמּוּ; pt. f. נְשַׁמָּה, plur. נְשַׁמּוֹת: – 1. *essere in rovina, essere deserto*: regione Ez 29,12, città Am 9,14; – 2. *essere stupefatto, essere spaventato* Ez 4,17;

po: pt. מְשׁ(וֹ)מֵם, > שׁוֹמֵם: – 1. pt. = sost. *devastatore* Dn 12,11; – 2. intrans. *essere abbattuto* Esd 9,3;

hif: pf. הֲשִׁמּוֹתָ, הֵשַׁמּוּ; impf. יַשִּׁים, וַנַּשִּׁים, sf. וַיְשִׁמֵּם, אֲשִׁמֵּם; imp. הָשַׁמּוּ; inf. ass. הַשְׁמֵם; pt. מַשְׁמִים: – 1. *ridurre in rovina, rendere desolato, deserto*: אֶרֶץ Ez 30,12; Os 2,14; – 2. ~ *colpire* 1Sam 5,6; – 3. intrans. *essere abbattuto* Ez 3,15;

hof: inf. cs. הָשַּׁמָּה (hŏššammā), בְּהָשַּׁמָּה (bŏhšammā < בְּהָשַׁמָּה): inf. con valore sostantivale: *desolazione, rovina* Lv 26,34;

hitpo: impf. וַיִּשְׁתּוֹמֵם, תִּשּׁוֹמֵם < תִּשְׁתּוֹמֵם: – 1. *essere costernato* Is 59,16; – 2. *rovinarsi* Qo 7,16.

שָׁמֵם : f. שְׁמֵמָה: (luogo) *desolato, in rovina, deserto* Ger 12,11; Lam 5,18; Dn 9,17. †

שְׁמָמָה : plur. cs. שִׁמְמוֹת: *desolazione, rovina* Is 17,9, שִׁמְמוֹת עוֹלָם Ger 25,12, נָתַן... שְׁמָמָה Ez 15,8.

שִׁמְמָה : = שְׁמָמָה.

שִׁמָּמוֹן : *costernazione* > *spavento* Ez 4,16; 12,19. †

שְׁמָמִית : ➛ שְׂמָמִית.

שׁמן : **qal**: pf. שָׁמַנְתָּ; impf. וַיִּשְׁמַן: intrans. *ingrassare, diventare grasso* Dt 32,15; Ger 5,28. †

hif: impf. וַיַּשְׁמִינוּ; imp. הַשְׁמֵן: – 1. *rendere duro* d'intelletto (= לֵב) *istupidire* Is 6,10; – 2. *diventare grasso, ingrassare* Ne 9,25. †

* **שָׁמָן** : plur. cs. שְׁמַנֵּי : שְׁמַנֵּי הָאָרֶץ la parte fertile della terra Gn 27,28.39. †

שָׁמֵן : f. שְׁמֵנָה: *grasso*: u. Gdc 3,29, cibo Gn 49,20, metaf. regione Nm 13,20.

שֶׁמֶן : sf. שַׁמְנִי, plur. שְׁמָנִים, sf. שְׁמָנֶיךָ: -1. *grasso* Sal 109,24; – 2. plur. שְׁמָנִים : מִשְׁתֵּה שְׁ׳ banchetto di grasse vivande Is 25,6, גֵּיא־שְׁ׳ valle fertile Is 28,1; – 3. שֶׁמֶן *olio* 2Re 20,13, per le lampade Es 27,20, per le offerte Lv 2,1.

שְׁמֹנֶה, שְׁמוֹנֶה : f. שְׁמֹ(וֹ)נָה, cs. שְׁמֹנַת, plur. שְׁמֹ(וֹ)נִים: *otto*, plur. *ottanta*: שְׁמֹנָה בָנִים 1Sam 17,12, שְׁמֹנֶה אַמּוֹת Ez 40,9, שְׁמֹנַת יָמִים Gn 17,12; שְׁמֹנָה עָשָׂר Gn 14,14 e שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה Gdc 3,14 e שְׁמֹנַת עָשָׂר Gdc 20,25 diciotto.

שְׁמַנֵּי : ➛ *שָׁמָן.

שׁמע : **qal**: pf. שָׁמַע, שָׁמְעָה, שָׁמַעְתָּ, שָׁמַעַתְּ, שָׁמְעוּ, שְׁמַעְתֶּם, sf. שְׁמַעְתִּיו, שְׁמַעֲנוּהָ; impf. (וַ)יִּשְׁמַע, (וָ)אֶשְׁמְעָה, יִשְׁמְעוּ(ן), תִּשְׁמַעְנָה, sf. יִשְׁמָעֵנִי, יִשְׁמָעֶךָ, תִּשְׁמָעוּהָ, נִשְׁמָעֶנָּה; imp. שְׁמַע, שְׁמַעַן, שְׁמַעְנָה, שִׁמְעוּ, שְׁמָעָה, שְׁמֶעָה, שִׁמְעָה, וּשֲׁמָע, sf. שְׁמָעֵנִי, שְׁמָעֶנָּה; inf. ass. שָׁמֹ(וֹ)עַ, cs. שְׁמֹ(וֹ)עַ, sf. שָׁמְעִי, שָׁמְעֲכֶם, שָׁמְעָתוֹ; pt. שֹׁ(וֹ)מֵעַ, f. שֹׁמַעַת, sf. שֹׁמְעוֹ, plur. שֹׁמְעִים, cs. שֹׁמְעֵי, sf. שֹׁמְעָיו: K שֹׁמְעָיו, Q שֹׁמְעָהּ: – 1. *udire*: ass. Sal 94,9, c. acc. קוֹל Gn 3,10, c. אֵת אֲשֶׁר + vb. Gs 2,10; – 2. *ascoltare*: ass. 1Sam 3,9, c. acc. Dt 1,17, c. אֶל 1Re 12,15, c. בְּ Sal 92,12, c. בֵּין Dt 1,16, c. לְ Gb 15,17; – 3. *obbedire*: ass. 1Sam 15,22, c. acc. pers. Es 6,12, c. acc. cosa Gs 1,18, c. אֶל Gn 28,7, c. בְּ Gn 22,18, c. לְ 2Cr 25,16, c. עַל Ger 26,5; – 4. *comprendere*: lingua Gn 11,7, הַטּוֹב וְהָרָע 2Sam 14,17; – 5. ascoltare = *esaudire*: ass. Is 65,24, c. acc. Gn 17,20, c. אֶל Gn 30,22, c. בְּ Gn 30,6;

nif: נִשְׁמַע, נִשְׁמְעוּ; impf. (וַ)יִּשָּׁמַע; inf. cs. הִשָּׁמַע; pt. נִשְׁמָע, f. נִשְׁמַעַת, plur. נִשְׁמָעִים: – 1. *essere ascoltato*: voce 1Sam 1,13; – 2. *essere ascoltato*: parola Qo 9,16; – 3. ? essere capito Qo 9,17; – 4. *essere obbedito* 2Sam 22,45; – 5. *esaudire* Dn 10,12 (o nº 1);

pi: impf. וַיְשַׁמַּע: *mobilitare*: un esercito 1Sam 15,4; 23,8. †

hif: pf. הִשְׁמִיעַ, הִשְׁמַעְתָּ, sf. הִשְׁמִיעֲךָ, הִשְׁמִיעָנוּ; impf. יַשְׁמִיעַ, sf. יַשְׁמִיעֵנִי, יַשְׁמִיעֻנוּ; imp. הַשְׁמִיעוּ, sf. הַשְׁמִיעֵנִי, הַשְׁמִיעִנִי, הַשְׁמִיעוּהָ; inf. cs. לְהַשְׁמִיעַ > לַשְׁמִעַ, הַשְׁמָעוּת(!); pt. מַשְׁמִיעַ, plur. מַשְׁמִ(י)עִים: – 1. *far udire*: voce Is 42,2; > – 2. *annunciare, proclamare*: ass. Is 43,12, c. acc. lode Sal 106,2, pace Na 2,1; – 3. *mobilitare* Ger 51,27.

I **שֶׁמַע** : in pausa שָׁמַע: *sonorità* Sal 150,5. †

II **שֶׁמַע** : n. pr. m.

שְׁמַע : n. l.

שֵׁמַע : sf. שִׁמְעִי, שִׁמְעֲךָ: *voce, notizia* Es 23,1; Ger 37,5; שֵׁמַע־אֹזֶן per sentito dire Gb 42,5. †

* **שֹׁמַע** : sf. שָׁמְעוֹ: – 1. *voce, notizia* Ger 6,24; – 2. *fama* Gs 6,27.

שָׁמָע : n. pr. m.

שִׁמְעָא : n. pr. m.

שִׁמְעָה : n. pr. m.

שְׁמָעָה : n. pr. m.

שְׁמֻעָה : → שְׁמוּעָה.

שִׁמְעוֹן : n. pop., n. pr. m. *Simeone*.

I **שִׁמְעִי** : n. pr. m.

II **שִׁמְעִי** : gntl. di I שִׁמְעִי.

שְׁמַעְיָה : n. pr. m.

שְׁמַעְיָהוּ : n. pr. m.

שִׁמְעָת : n. pr., inc. il genere m. o f..

* **שִׁמְעָתִי** : plur. שִׁמְעָתִים: ? gntl. (? di שִׁמְעָת).

שֵׁמֶץ : senso inc., → HAL, ? obbrobrio, ? un poco Gb 4,12; 26,14. †

שִׁמְצָה : senso inc. ? scherno Es 32,25. †

שׁמר : **qal**: pf. שָׁמַר, שָׁמְרָה, שָׁמַרְתָּ, שְׁמַרְתֶּם, sf. שְׁמָרַנִי, שְׁמַרְתָּנִי; impf. (וְ)יִשְׁמֹר, (וַ)יִּשְׁמָר־, (וָ)אֶשְׁמְרָה, (וַ)יִּשְׁמְרוּ, תִּשְׁמְרוּן, יִשְׁמֹרוּ, sf. (וַ)יִּשְׁמְרֵנִי, יִשְׁמָרְךָ, יִשְׁמְרֶךָּ, תִּשְׁמְרֶךָ, אֶשְׁמְרֶנָּה; imp. שְׁמֹ(ו)ר, שְׁמָר־, שָׁמְרָה, שִׁמְרוּ, sf. שָׁמְרֵנִי; inf. ass. שָׁמ(וֹ)ר, cs. שְׁמֹ(ו)ר, sf. שָׁמְרְךָ, שָׁמְרוֹ; pt. שֹׁ(ו)מֵר, sf. שֹׁמְרֶךָ, plur. שֹׁמְרִים, cs. שֹׁמְרֵי, pass. שָׁמוּר, f. שְׁמֻרָה: – 1. *custodire, preservare*: fratello Gn 4,9, נַפְשׁוֹ se stesso Prv 13,3, בַּיִת 2Sam 15,16; – 2. *sorvegliare* 1Sam 19,11; – 3. *custodire, conservare*: cibo Gn 41,35, ricordo Gn 37,11, collera Am 1,11; – 4. *custodire, osservare*: sabato Dt 5,12, alleanza Ez 17,14, legge Sal 119,44; – 5. *far attenzione a, osservare* 1Sam 1,12; Sal 107,43; – 6. *rispettare* Os 4,10;

nif: pf. נִשְׁמַר, נִשְׁמַרְתָּ, נִשְׁמַרְתֶּם; impf. תִּשָּׁמֵר; imp. הִשָּׁמֶר, הִשָּׁמֵר, הִשָּׁמְרִי: – 1. *essere custodito, preservato* Os 12,14; – 2. *guardarsi*: c. לְנַפְשֹׁותֵיכֶם Dt 4,15; – 3. *badare a, guardarsi da*: c. בְּ 2Sam 20,10, c. מִן pers. Ger 9,3, c. מִן cosa Gdc 13,13, c. מִן + inf. 2Re 6,9, c. מִפְּנֵי Es 23,21, c. פֶּן + vb. fin. Dt 4,9;

pi: pt. plur. מְשַׁמְּרִים: *prestare la propria attenzione, rispettare* (onorare) Gio 2,9. †

hitp: impf. יִשְׁתַּמֵּר, וָאֶשְׁתַּמְּרָה: guardarsi da: c. מִן 2Sam 22,24; Sal 18,24; Mic 6,16 → comm.

I * **שֶׁמֶר** : plur. שְׁמָרִים, sf. שְׁמָרָיו, שִׁמְרֵיהֶם: *feccia* (del vino) Ger 48,11.

II **שֶׁמֶר** : n. pr. m.

שֹׁמֵר : n. pr. m.

שָׁמְרָה : *custodia* Sal 141,3. †

* **שְׁמֻרָה** : plur. cs. שְׁמֻרוֹת: *palpebra* Sal 77,5. †

I **שִׁמְרוֹן** : n. l.

II **שִׁמְרוֹן** : n. pr. m.

שֹׁמְרוֹן : n. l. *Samaria*.

שִׁמְרִי : n. pr. m.

שְׁמַרְיָה : n. pr. m.

שְׁמַרְיָהוּ : n. pr. m.

שִׁמֻּרִים : *guardia, veglia* Es 12,42. †

שִׁמְרִית : n. pr. f.

שִׁמְרִימוֹת : ➛ שְׁמִירָמוֹת.

שֹׁמְרֹנִי : gntl. di שֹׁמְרוֹן.

* **שֹׁמְרֹנִי** : gntl. di שֹׁמְרוֹן, plur. *Samaritano*.

שִׁמְרָת : n. pr. m.

שֶׁמֶשׁ : sf. שִׁמְשֵׁךְ, שִׁמְשָׁה, plur. sf. שִׁמְשֹׁתַיִךְ: – 1. *sole* Gs 10,12, c. יָצָא alzarsi Gn 19,23, c. בּוֹא tramontare Gn 15,12; מִזְרַח הַשֶּׁ׳ est Nm 21,11, רָאָה הַשֶּׁ׳ = vivere Qo 6,5; – 2. il sole come divinità 2Re 23,5.

שִׁמְשׁוֹן : n. pr. m. *Sansone*.

שִׁמְשַׁי : n. pr. m.

שַׁמְשְׁרַי : n. pr. m.

שֻׁמָתִי : gntl. di *שֻׁמָה.

שָׁן, שַׁן : nel n. l. בֵּית שַׁן = בֵּית שְׁאָן.

I **שֵׁן** : cs. שֶׁן־, שֵׁן, sf. שִׁנּוֹ, du. שִׁנַּיִם, cs. שִׁנֵּי, sf. שִׁנֶּיךָ, שִׁנֵּימוֹ, שִׁנֵּיהֶם: – 1. *dente* Es 21,27; שִׁנַּיִם du. denti = le due mascelle Nm 11,33; > – 2. dente (di elefante) = *avorio* 1Re 10,18; – 3. metaf. a) *dente*: di roccia 1Sam 14,4; b) *dente*: di forchetta 1Sam 2,13.

II **שֵׁן** : n. l.

שנא : ➛ HAL: **qal**: impf. יִשְׁנָא: senso inc. brillare, al. alterarsi, offuscarsi Lam 4,1. †

pi: pf. שִׁנָּא: *cambiare* 2Re 25,29. †

שֵׁנָא : senso inc., tradiz. sonno, al. onore, rango elevato Sal 127,2. †

שִׁנְאָב : n. pr. m.

שִׁנְאָן : ➛ HAL: senso inc. a) ripetizione אַלְפֵי שׁ׳ = miriadi; b) dignità, onore; c) lampo, fulgore Sal 68,18. †

שֶׁנְאַצַּר : n. pr. m.

I **שנה** : **qal**: pf. שָׁנָה, שָׁנִיתִי; impf. יִשְׁנֶה; inf. cs. שְׁנוֹת; pt. plur. m. שׁוֹנִים, f. שֹׁנוֹת: – 1. *cambiare* (intrans.) Ml 3,6; Sal 77,11, ? Lam 4,1 (➛ שנא); – 2. *essere diverso* Est 1,7; 3,8;

pi: pf. שִׁנָּה e שִׁנָּא; impf. וַיְשַׁנֶּה, אֲשַׁנֶּה, sf. וַיְשַׁנּוּ; inf. cs. שַׁנּוֹת, sf. שַׁנּוֹתוֹ; pt. מְשַׁנֶּה: – 1. *mutare* (pervertire): דֶּרֶךְ Ger 2,36, il diritto Prv 31,5, טַעַם (~ atteggiamento) 1Sam 21,14; – 2. cambiare > *spostare, far trasferire* Est 2,9 (ma cf. III שנה pi);

pu: impf. יְשֻׁנֶּא: *essere cambiato* Qo 8,1. †

hitp: pf. הִשְׁתַּנִּית: *cambiarsi* = cambiarsi i vestiti 1Re 14,2. †

II **שנה** : **qal**: pf. שָׁנָה; impf. אֶשְׁנֶא, (וַ)יִּשְׁנוּ; imp. שְׁנוּ; pt. שׁ(וֹ)נֶה: *ripetere*: un gesto 1Re 18,34, c. בְּ: בְּדָבָר ricominciare a parlare Prv 17,9, c. לְ far una seconda volta qlcs. a qlc. 2Sam 20,10;

nif: inf. cs. הִשָּׁנוֹת: *essere ripetuto* Gn 41,32. †

III **שנה** : ➛ HAL: **qal**: pt. plur. שׁוֹנִים: *essere elevato* Prv 24,21 (tradiz. sec. I שנה). †

pi: impf. sf. וַיְשַׁנֶּהָ: *elevare* (assegnare) Est 2,9 (ma cf. I שנה pi nº 2). †

שָׁנָה : cs. שְׁנַת, sf. שְׁנָתוֹ, du. שְׁנָתַיִם; plur. A. שָׁנִים, cs. שְׁנֵי, sf. שָׁנָיו, שְׁנֵיהֶם; plur. B. cs. שְׁנוֹת, sf. שְׁנוֹתָיו: *anno* Es 23,14; רֵאשִׁית הַשָּׁ׳ Dt 11,12 e רֹאשׁ הַשָּׁ׳ Ez 40,1

inizio dell'anno; צֵאת הַשָּׁ׳ la fine dell'anno Es 23,16; שָׁנָה בְשָׁנָה ogni anno 1Sam 1,7; שָׁנִים Ez 38,17 per anni: la forma plur. m. indica un numero indefinito, la forma plur. f. indica un numero definito: שְׁנוֹתֵינוּ Sal 90,10 = il numero (sott. contato) dei nostri anni.

שֵׁנָה : cs. שְׁנַת, sf. שְׁנָתוֹ, plur. שֵׁנוֹת: *sonno* Prv 6,4.

שֶׁנְהַבִּים : avorio 1Re 10,22; 2Cr 9,21. †

שָׁנִי : cs. שְׁנִי, plur. שָׁנִים: rosso scarlatto: חוּט הַשָּׁנִי filo di (rosso) scarlatto Gs 2,18.

שֵׁנִי : f. שֵׁנִית, plur. שֵׁנִיִּים: *secondo*: שֵׁנִית una seconda volta Gn 22,15, בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי l'indomani Es 2,13.

שְׁנַיִם : cs. שְׁנֵים e שְׁנֵי, sf. שְׁנֵיכֶם; f. שְׁתַּיִם, cs. שְׁתֵּים e שְׁתֵּי, sf. שְׁתֵּיהֶם; c. prep. בְּ, כְּ: בִ/כִשְׁתֵּי, ma מִשְּׁתֵּי: *due*: שְׁנַיִם חֳדָשִׁים Gdc 11,37, בָּקָר שְׁנַיִם Nm 7,17, שְׁתַּיִם נָשִׁים 1Re 3,16; בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְ il secondo anno di… 1Re 15,25; שְׁנֵים עָשָׂר e שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה dodici.

שְׁנִיר : ➔ שְׂנִיר.

I **שׁנן** : **qal**: pf. שַׁנּוֹתִי, שָׁנְנוּ; pt. pass. שָׁנוּן, plur. שְׁנוּנִים: *affilare*: spada Dt 32,41; metaf.: lingua Sal 64,4;

hitp: impf. אֶשְׁתּוֹנָן *sentirsi trafitto* Sal 73,21. †

II **שׁנן** : ➔ HAL: **pi**: pf. sf. שִׁנַּנְתָּם: c. דָּבָר *ripetere* (al. insistere) Dt 6,7. †

שׁנס : **pi**: impf. וַיְשַׁנֵּס: *cingersi* (mettersi la cintura) 1Re 18,46. †

שִׁנְעָר : n. terr.

שׁסה : **qal**: pf. שָׁסוּ; impf. יִשְׁסֶה; pt. sf. שֹׁסֵהוּ, plur. שֹׁסִים, cs. שֹׁסֵי, sf. שֹׁאסַיִךְ (Q שֹׁסַיִךְ K שֹׁאֲסַיִךְ), שׁוֹסֵינוּ, pass. שָׁסוּי: *saccheggiare*: c. acc. pers. 1Sam 14,48, c. acc. cosa Os 13,15; pt. = sost., *predone* Gdc 2,14;

po: pf. שׁוֹשֵׁתִי (➔ שׁסס): *saccheggiare* Is 10,13. †

שׁסס : **qal**: pf. sf. שַׁסֻּהוּ; impf. וַיָּשֹׁסּוּ; pt. sf. שֹׁאֲסַיִךְ K = שֹׁסְסַיִךְ Ger 30,16 (➔ שׁסה): *saccheggiare, predare*: c. acc. pers. Gdc 2,14, c. acc. cosa 1Sam 17,53. †

nif: pf. נָשַׁסּוּ; impf. יִשַּׁסּוּ: *essere saccheggiato* Is 13,16; Zc 14,2. †

שׁסע : **qal**: pt. cs. שֹׁסַע, f. שֹׁסַעַת, pass. f. שְׁסוּעָה: *fendere* Lv 11,3;

pi: pf. שִׁסַּע; impf. וַיְשַׁסַּע, sf. וַיְשַׁסְּעֵהוּ; inf. cs. שַׁסַּע: – 1. *fendere*: c. acc. + בְּ Lv 1,17; – 2. = *squarciare* Gdc 14,6; – 3. 1Sam 24,8 senso inc. ? rimproverare, rimbrottare; disperdere. †

שֶׁסַע : *fessura* Lv 11,3.

שׁסף : **pi**: impf. וַיְשַׁסֵּף: senso inc. ? ridurre in pezzi 1Sam 15,33. †

שׁעה : **qal**: pf. שָׁעָה, שָׁעוּ; impf. יִשְׁעֶה, וַיִּשַׁע, תִּשְׁעֶה, תִּשְׁעֶינָה; imp. שְׁעֵה, שְׁעוּ: *osservare, considerare*: ass. Is 32,3, c. אֶל Gn 4,4, c. בְּ Sal 119,117, c. עַל Is 17,7, c. מִן Is 22,4, c. מֵעַל Gb 14,6;

hif: הָשַׁע(!): c. מִן *guardare* Sal 39,14, ➔ comm. †

(**hitp**: impf. נִשְׁתָּעָה, תִּשְׁתָּע, ➔ שׁתע).

* **שְׁעָטָה** o * **שַׁעֲטָה**: cs. שַׁעֲטַת: *lo scalpitare*: di zoccoli Ger 47,3. †

שַׁעַטְנֵז : tessuto di fibre differenti Lv 19,19; Dt 22,11. †

* שֹׁעַל : sf. שָׁעֳלוֹ, plur. שְׁעָלִים, cs. שַׁעֲלֵי: *pugno* (come quantità) 1Re 20,10; Is 40,12; Ez 13,19. †

שַׁעַלְבִים : n. l.

שַׁעֲלַבִּין : n. l.

שַׁעַלְבֹנִי : gntl. di *שַׁעַלְבוֹן.

שׁען : **nif**: pf. נִשְׁעַן, נִשְׁעַנְתָּ, 1a pers. plur. נִשְׁעַנּוּ; impf. יִשָּׁעֵן; imp. הִשָּׁעֲנוּ; inf. cs. הִשָּׁעֵן, sf. הִשָּׁעֶנְךָ, הִשָּׁעֲנָם; pt. נִשְׁעָן: – 1. *appoggiarsi*: ass. Gb 24,23, c. אֶל Prv 3,5, c. עַל (עַל־יהוה) Is 10,20; – 2. ~ *riposarsi* Gn 18,4.

I שׁעע : **qal**: imp. שֹׁעוּ: (di occhi) *essere invischiati, essere incollati > essere cieco* Is 29,9. †

hif: imp. הָשַׁע: *incollare, invischiare* ? Is 6,10. †

hitpalp: imp. הִשְׁתַּעַשְׁעוּ: ~ *essere cieco* Is 29,9. †

II שׁעע : **pilpel**: pf. שִׁעֲשַׁע, שִׁעֲשָׁעְתִּי; impf. יְשַׁעַשְׁעוּ: – 1. ass. *divertirsi* Is 11,8; – 2. c. acc., *far piacere a* Sal 94,19; – 3. c. acc. *gioire di* Sal 119,70. †

polpal: impf. pass. תְּשָׁעֳשָׁעוּ: *essere vezzeggiato* Is 66,12. †

hitpalp: impf. אֶשְׁתַּעֲשַׁע: c. בְּ *gioire di* Sal 119, 16.47. †

שַׁעַף : n. pr. m. e n. tr.

שׁער : **qal**: pf. שָׁעַר: *calcolare* o *riflettere* Prv 23,7. †

I שַׁעַר : loc. שַׁעְרָה, sf. שַׁעֲרוֹ, plur. שְׁעָרִים, cs. שַׁעֲרֵי, sf. שַׁעֲרֵיכֶם, שְׁעָרָו, שְׁעָרָיו: *porta*: – 1. di casa Prv 14,19, del tempio Ger 7,2, di città Gs 2,5; שַׁעַר הַשָּׁמָיִם Gn 28,17, שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת Na 2,7; בָּאֵי שַׁ׳ Gn 23,10, יֹצְאֵי שַׁ׳ Gn 34,24; – 2. *porta = luogo di incontro* 2Re 7,1; Ne 8,16; – 3. *porta = il luogo in cui si abita* presso: בִּשְׁעָרֶיךָ Es 20,10, שַׁ׳ אֹיְבָיו Gn 22,17; – 4. *tribunale* Am 5,10.

II * שַׁעַר : plur. שְׁעָרִים: *misura*: di cereali Gn 26,12. †

* שֹׁעָר : plur. שֹׁעָרִים: *guasto, avariato* Ger 29,17. †

* שַׁעֲרוּר : f. שַׁעֲרוּרָה: *orribile* Ger 5,30; 23,14. †

* שַׁעֲרוּרִי : f. שַׁעֲרוּרִית, שַׁעֲרוּרִיָּה Q: *cosa orribile* Ger 18,13; Os 6,10. †

שְׁעַרְיָה : n. pr. m.

שַׁעֲרַיִם : n. l.

שַׁעַשְׁגַז : n. pr. m.

שַׁעֲשׁוּעִים, שַׁעֲשֻׁעִים : sf. שַׁעֲשֻׁעָי, שַׁעֲשׁוּעָיו: *delizia* Sal 119,24; Prv 8,31.

שׁפה : **nif**: pt. נִשְׁפֶּה: *essere nudo, essere brullo*: monte Is 13,2. †

pu: pf. שֻׁפּוּ: *essere spogliato, essere scheletrico*: osso Gb 33,21. †

שְׁפוֹ : n. tr. e n. pr. m.

שְׁפוֹט : plur. שְׁפוּטִים: *condanna, punizione* Ez 23,10; 2Cr 20,9. †

שְׁפוּפָם : n. pr. m.

שְׁפוּפָן : n. pr. m.

שְׁפוֹת : senso inc., specie di *latticino* 2Sam 17,29. †

שִׁפְחָה : cs. שִׁפְחַת, sf. שִׁפְחָתִי, plur. שְׁפָח(וֹ)ת, sf. שִׁפְחֹתָיו, שִׁפְחוֹתֵיכֶם: *serva, schiava* Gn 16,2, in una forma di cortesia Rt 2,13.

שׁפט : **qal**: pf. שָׁפַט, שָׁפַטְתָּ, sf. שְׁפָטוֹ, שְׁפָטוּךָ; impf. יִשְׁפֹּ(ו)ט, יִשְׁפָּט־, יִשְׁפְּטוּ, יִשְׁפּוּטוּ, sf. יִשְׁפְּטֵנִי, יִשְׁפְּטֵהוּ; imp. שְׁפָט־, שָׁפְטָה, שִׁפְטוּ, שָׁפְטוּ, sf. שָׁפְטֵנִי; inf. ass. שָׁפוֹט, cs. שְׁפֹ(ו)ט, sf. שָׁפְטֵנוּ; pt. שֹׁ(ו)פֵט, f. שֹׁפְטָה, plur. שֹׁפְטִים, cs. שֹׁפְטֵי, sf. שֹׁפְטִי, שֹׁפְטֵנוּ, שֹׁפְטָיו: – 1. *giudicare* = fare da giudice Es 18,13; Dt 1,16; – 2. *esercitare la giustizia* Dt 16,18, Dio Ez 34,17; Nm 35,24; – 3. (ri)stabilire il diritto Is 1,17, Dio Sal 7,9; – 4. giudicare = salvare Gdc 3,10; 1Sam 24,16; – 5. giudicare = punire Ez 7,8; – 6. giudicare = *governare, comandare* Gdc 3,10; Abd 21; Dn 9,12; – 7. pt. שֹׁפֵט = sost. *giudice*: Mosè Es 2,14, Dio Sal 50,6; "giudici" (cf. nº 6) Gdc 2,16;

nif: pf. נִשְׁפַּטְתִּי; impf. אִשָּׁפֵט, יִשָּׁפְטוּ, נִשָּׁפְטָה; inf. cs. הִשָּׁפֵט, sf. הִשָּׁפְטוֹ; pt. נִשְׁפָּט: – 1. *essere giudicato* Sal 9,20; – 2. *citare in giudizio* Ger 2,35: c. I אֵת Ez 20,35, c. עַל Gl 4,2;

po: pt. sf. מְשֹׁפְטִי: mio giudice o mio avversario Gb 9,15. †

* **שֶׁפֶט** : plur. שְׁפָטִים, sf. שְׁפָטַי: *giudizio, condanna* Es 6,6, עָשָׂה Ez 5,10.

שָׁפָט : n. pr. m.

שְׁפַטְיָה : n. pr. m.

שְׁפַטְיָהוּ : n. pr. m.

שִׁפְטָן : n. pr. m.

I **שְׁפִי** : pausa שֶׁפִי, plur. שְׁפָיִים, שְׁפָיִם: senso inc. ? altura brulla Nm 23,3; Ger 4,11.

II **שְׁפִי** : n. tr.

שְׁפִיפֹן : *vipera cornuta* Gn 49,17. †

שָׁפִיר : n. l.

שׁפך : **qal**: pf. שָׁפַךְ, שָׁפַכְתָּ, שָׁפְכָה (Q שָׁפְכוּ, K שָׁפְכָה = 3a pers. f. plur.), sf. שְׁפָכַתְהוּ; impf. (וַ)יִּשְׁפֹּךְ, וַתִּשְׁפְּכִי, וַיִּשְׁפְּכוּ, sf. תִּשְׁפְּכֵנוּ, וַיִּשְׁפְּכֵם; imp. שְׁפֹ(ו)ךְ, שִׁפְכִי; inf. cs. שְׁפֹ(ו)ךְ, שְׁפָךְ־, sf. שָׁפְכְּךָ; pt. שֹׁפֵךְ, sf. שֹׁפְכוֹ, plur. שֹׁפְכִים, f. שֹׁפֶכֶת, plur. שֹׁפְכ(וֹ)ת, pass. שָׁפוּךְ, f. שְׁפוּכָה: *versare, effondere, spandere*: – 1. acqua Es 4,9, sangue Lv 4,7, spirito Gl 3,1, collera Ez 14,19; – 2. *versare*: della terra per fare un terrapieno, una strada (סֹלְלָה) Ez 17,17;

nif: pf. נִשְׁפַּךְ, נִשְׁפַּכְתִּי; impf. (וַ)יִּשָּׁפֵךְ; inf. cs. הִשָּׁפֵךְ: *essere versato, essere sparso*: sangue Gn 9,6, metaf. Sal 22,15;

pu: pf. שֻׁפַּךְ, שֻׁפְּכָה, שֻׁפְּכָה (Q שֻׁפְּכוּ, K שֻׁפְּכָה 3a pers. f. plur.): *essere versato*: sangue Nm 35,33; Sof 1,17; Sal 73,2 ➛ comm.;

hitp: impf. תִּשְׁתַּפֵּךְ, תִּשְׁתַּפֵּכְנָה; inf. cs. הִשְׁתַּפֵּךְ: – 1. *essere versato* > ~ *essere sparpagliato*: pietre Lam 4,1; – 2. metaf. *essere versato*: נֶפֶשׁ Gb 30,16; Lam 2,12. †

שֶׁפֶךְ : ~ *immondizia, discarica* Lv 4,12. †

שָׁפְכָה : *fallo* Dt 23,2. †

שׁפל : **qal**: pf. שָׁפֵל, שָׁפַלְתְּ; impf. וַיִּשְׁפַּל, יִשְׁפְּלוּ, תִּשְׁפַּלְנָה; inf. cs. שְׁפַל: – 1. *essere abbassato, abbassarsi* Is 10,33; metaf. Is 5,15; > essere umile Prv 16,19;

hif: pf. הִשְׁפִּיל, הִשְׁפַּלְתִּי; impf. יַשְׁפִּיל, sf. יַשְׁפִּילָה, יַשְׁפִּילֶנָּה; imp. הַשְׁפִּילוּ, sf. הַשְׁפִּילֵהוּ; inf. cs. הַשְׁפִּיל, sf.

הַשְׁפִּילֵךְ; pt. מַשְׁפִּיל, sf. מַשְׁפִּילִי: – 1. ~ *abbattere*: albero Ez 17,24, città Is 25,12; – 2. *abbassare, umiliare*: ass. 1Sam 2,7, c. acc.: qlc. Sal 75,8, qlcs. Is 13,11.

שָׁפָל : cs. שְׁפַל, f. שְׁפָלָה, cs. שִׁפְלַת, plur. שְׁפָלִים: – 1. *basso, abbassato, umile* Ez 21,31; Gb 5,11, שְׁפַל־רוּחַ Prv 29,23; > – 2. ~ *sprofondato, immerso* Lv 13,20.

שָׁפֵל : *basso* (agg.) Is 2,12. †

שֵׁפֶל : sf. שִׁפְלֵנוּ: *abbassamento* Sal 136,23; Qo 10,6. †

שִׁפְלָה : *abbassamento* Is 32,19. †

שְׁפֵלָה : n. reg.

שִׁפְלוּת : *abbassamento*: בְּשִׁ׳ יָדַיִם quando si abbassano le mani = quando si ozia Qo 10,18. †

שָׁפָם : n. pr. m.

שְׁפָם : n. l.

שֻׁפִּים : n. pr. m.

שִׁפְמִי : gntl. ? di שְׁפָם.

I **שָׁפָן** : plur. שְׁפַנִּים: *irace* Lv 11,5; Dt 14,7; Sal 104,18; Prv 30,26. †

II **שָׁפָן** : n. pr. m.

שֶׁפַע : *abbondanza* Dt 33,19. †

שִׁפְעָה : cs. שִׁפְעַת: *abbondanza, grande quantità*: acqua Gb 22,11, > truppa 2Re 9,17.

שִׁפְעִי : n. pr. m.

שׁפר : **qal**: pf. שָׁפְרָה: *essere bello*, c. עַל *piacere a* Sal 16,6. †

I **שֶׁפֶר** : *bello, buono* Gn 49,21. †

II **שֶׁפֶר** : n. mont.

שָׁפָר : ➛ שׁוֹפָר.

I **שִׁפְרָה** : *bellezza* Gb 26,13. †

II **שִׁפְרָה** : n. pr. f.

* **שַׁפְרִיר** : Ger 43,10: sf. שַׁפְרוּרוֹ K, שַׁפְרִירוֹ Q: senso inc., ➛ HAL, scettro, tappeto di gala o baldacchino.

שׁפת : **qal**: impf. תִּשְׁפֹּת, sf. תִּשְׁפְּתֵנִי; imp. שְׁפֹת; inf. cs. שְׁפֹת: *porre, mettere*: pentola 2Re 4,38, שָׁלוֹם Is 26,12.

שְׁפַתַּיִם : senso inc.: – 1. Ez 40,43 ? bordo; – 2. Sal 68,14 ? mura, ? accampamenti, ➛ comm.

* **שֶׁצֶף** : txt. inc. (➛ comm.): *straripamento* Is 54,8. †

שֹׁק : ➛ שׁוֹק.

שׁקד : **qal**: pf. שָׁקַד, שָׁקַדְתִּי; impf. (וַ)יִּשְׁקֹ(ו)ד; imp. שִׁקְדוּ; inf. cs. שְׁקֹד; pt. שֹׁקֵד, plur. cs. שֹׁקְדֵי: *vegliare*: ass. Sal 127,1, c. עַל su Ger 31,28; – 2. *spiare* Ger 5,6; – 3. *vegliare* = non dormire Sal 102,8;

pu: pt. ➛ *מְשֻׁקָּד.

שָׁקֵד : plur. שְׁקֵדִים: *mandorlo* Ger 1,11.

שׁקה : ? **nif**: נשקה Am 8,8, ➛ comm. †

hif: pf. הִשְׁקָה, הִשְׁקָתָה, הִשְׁקִיתָ(ה), הִשְׁקִינוּ, sf. הִשְׁקָהּ, הִשְׁקִיתָנוּ; impf. יַשְׁקֶה, וַיַּשְׁקְ, וַתַּשְׁקֶיןָ, sf. יַשְׁקֵנִי, תַּשְׁקֵם,

יַשְׁקֵהוּ, אַשְׁקֶנָּה, וַתַּשְׁקֵמוֹ; imp. הַשְׁקוּ, sf. הַשְׁקֵהוּ, הַשְׁקִינִי; inf. cs. הַשְׁקוֹת, sf. הַשְׁקוֹתוֹ; pt. מַשְׁקֶה, cs. מַשְׁקֵה, sf. מַשְׁקֵהוּ, plur. מַשְׁקִים: – 1. *dare da bere, abbeverare*: c. acc. pers. Gn 24,14, c. 2 acc. Es 32,20; Ger 25,15; – 2. *irrigare, annaffiare* Gn 2,6; – 3. pt. מַשְׁקֶה: a) coppiere Gn 40,1; b) bevanda 1Re 10,21;

pu: impf. יְשֻׁקֶּה: metaf. *essere abbeverato* Gb 21,24. †

שִׁקּוּי : plur. sf. שִׁקּוּיַי, שִׁקֻּוָי: *bevanda* Os 2,7; Sal 102,10; Prv 3,8. †

שִׁקּוּץ, שִׁקֻּץ : plur. שִׁקּוּצִים, שִׁקֻּצִים, cs. שִׁקּוּצֵי, sf. שִׁקּוּצַיִךְ, שִׁקֻּצָיו, שִׁקּוּצֵיהֶם: *orrore, abominio* 1Re 11,5; Ez 5,11.

שָׁקַט : **qal**: pf. שָׁקַט, שָׁקַטְתִּי; impf. יִשְׁקֹט, אֶשְׁקוֹט, אֶשְׁקֳטָה; pt. שֹׁקֵט, f. שֹׁקֶטֶת, plur. שֹׁקְטִים: *essere tranquillo, riposare* Gdc 3,11; Is 18,4, c. מִן Gs 11,23;

hif: impf. יַשְׁקִ(י)ט; imp. הַשְׁקֵט; inf. ass. הַשְׁקֵט, cs. הַשְׁקִ(י)ט: – 1. *dare riposo*: c. לְ pers. + מִן Sal 94,13; – 2. *sedare*: una lite Prv 15,18; – 3. *essere tranquillo* Is 30,15.

שֶׁקֶט : *calma, tranquillità* 1Cr 22,9. †

שָׁקַל : **qal**: pf. שָׁקַל; impf. (וַ)יִּשְׁקֹל, וָאֶשְׁקְלָה, וַיִּשְׁקְלוּ, sf. יִשְׁקְלֵנִי; inf. ass. שָׁקוֹל, cs. שְׁקוֹל; pt. שֹׁקֵל: *pesare* Is 40,12; c. כֶּסֶף = pagare 1Re 20,39;

nif: pf. נִשְׁקַל; impf. יִשָּׁקֵל: *essere pesato* Gb 6,2; 28,15; Esd 8,33. †

שֶׁקֶל : plur. שְׁקָלִים, cs. שִׁקְלֵי: unità di peso, *siclo* Es 38,24, שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ siclo del santuario Nm 3,47.

* **שִׁקְמָה** : plur. שִׁקְמִים, sf. שִׁקְמוֹתָם: *fico* 1Re 10,27.

שָׁקַע : **qal**: pf. שָׁקְעָה; impf. (וַ)תִּשְׁקַע: – 1. *affondare* Ger 51,64; – 2. *abbassare*: il Nilo Am 9,5, il fuoco Nm 11,2. †

nif: pf. נִשְׁקְעָה: *abbassare*: il Nilo Am 8,8 Q;

hif: impf. תַּשְׁקִיעַ: – 1. *far abbassare*: acqua Ez 32,14; – 2. ? bloccare: la lingua Gb 40,25. †

* **שְׁקַעֲרוּרָה** : plur. שְׁקַעֲרוּרֹת: tradiz. *cavità, profondità* Lv 14,37. †

שָׁקַף : **nif**: pf. נִשְׁקַף, נִשְׁקַפְתִּי; pt. נִשְׁקָף, f. נִשְׁקָפָה: *guardare* (dall'alto) in basso: ass. Ct 6,10, c. בְּעַד 2Sam 6,16, c. מִן Ger 6,1, c. עַל־פְּנֵי Nm 23,28;

hif: pf. הִשְׁקִיף; impf. יַשְׁקִיף, וַיַּשְׁקֵף; imp. הַשְׁקִיפָה: *guardare* (dall'alto in basso): c. אֶל Es 14,24, c. בְּעַד 2Re 9,30, c. מִן Sal 102,20, c. עַל Sal 14,2, c. עַל־פְּנֵי Gn 18,16.

* **שֶׁקֶף** : pausa שָׁקֶף: termine architettonico di senso inc., ? quadro (di forma quadrangolare) 1Re 7,5. †

שְׁקֻפִים : termine architettonico di senso inc., ? quadro, (di forma quadrangolare) 1Re 6,4; 7,4. †

שִׁקֵּץ : **pi**: pf. שִׁקֵּץ; impf. תְּשַׁקְּצוּ, sf. תְּשַׁקְּצֶנּוּ; inf. ass. שַׁקֵּץ: – 1. *dichiarare interdetto* Lv 11,11; – 2. *mettersi sotto interdetto* (נַפְשׁוֹ) Lv 11,43; – 3. ~ *respingere, disprezzare* Sal 22,25.

שֶׁקֶץ : cosa orribile o *cosa proibita* Lv 11,10; Ez 8,10.

שִׁקֻּץ : → שִׁקּוּץ.

I שׁקק : **qal**: impf. יָשֹׁקּוּ; pt. שׁוֹקֵק: *attaccare, gettarsi sopra*: ass. Prv 28,15, c. בְּ Is 33,4; Gl 2,9. †

II שׁקק : **qal**: pt. f. שׁ(וֹ)קֵקָה: *essere ingordo*: gola Is 29,8; Sal 107,9. †

שׁקר : **qal**: impf. תִּשְׁקֹר: c. לְ *ingannare, tradire* Gn 21,23. †

pi: pf. שִׁקַּרְנוּ; impf. יְשַׁקֵּר, אֲשַׁקֵּר: *mentire, agire in modo falso*: ass. 1Sam 15,29, c. בְּ Sal 44,18.

שֶׁקֶר : plur. שְׁקָרִים, sf. שִׁקְרֵיהֶם: *menzogna, bugia*: אִמְרֵי־שׁ׳ Is 32,7, עֵד שׁ׳ Es 20,16, לְשׁוֹן שׁ׳ Sal 109,2, חֲזוֹן שׁ׳ Ger 14,14; c. vb. עשׂה 2Sam 18,13, c. נבא Ger 5,31.

שֹׁקֶת : plur. cs. שִׁקְתוֹת: *abbeveratoio* Gn 24,20; 30,38. †

* שֵׁר : plur. שֵׁירוֹת: *braccialetto* Is 3,19. †

* שֹׁר : sf. שָׁרֵּךְ (šorrèka), שָׁרֵךְ, שָׁרְרֵךְ: – 1. *ombelico* Ct 7,3; Prv 3,8 ➛ comm.; – 2. *cordone ombelicale* Ez 16,4. †

שָׁרָב : – 1. *terra bruciata* Is 35,7; – 2. *calore, splendore*: del sole Is 49,10. †

שֵׁרֵבְיָה : n. pr. m.

שַׁרְבִיט : *scettro* Est 4,11; 5,2; 8,4. †

שׁרה : **qal**: impf. sf. יִשְׁרֵהוּ: c. acc. ~ *dar corso*: al tuono Gb 37,3. †

pi: pf. sf. שֵׁרוּתִךָ ➛ HAL, Q שֵׁרִיתִךָ (K שֵׁרוֹתְךָ o שָׁרוֹתִךָ o שֵׁרוּתִךָ) tradiz. *liberare* Ger 15,11. †

* שָׁרָה : plur. sf. שָׁרוֹתֶיהָ: ? terrazza Ger 5,10. †

שָׁרוּחֶן : n. l.

שָׁרוֹן : n. reg. *Saron*.

שָׁרוֹנִי : gntl. di שָׁרוֹן.

* שְׁרוּקָה : ➛ שְׁרֵקָה.

שִׁרְטַי : n. pr. m.

* שָׁרַי : pausa שָׁרָי: n. pr. m.

שִׁרְיָה : arma da lancio, ? freccia Gb 41,18. †

שִׁרְיוֹן : *corazza a squame* 1Sam 17,5.

* שָׁרִיר : plur. cs. שְׁרִירֵי: senso inc. muscoli o tendini Gb 40,16. †

שְׁרִירוּת : ➛ שְׁרִרוּת: sempre c. לֵב = *ostinazione* Ger 7,24.

שֵׁרִית : ➛ שְׁאֵרִית.

שְׁרֵמוֹת : Ger 31,40 ➛ שְׁדֵמוֹת.

שׁרץ : **qal**: pf. שָׁרַץ, שָׁרְצוּ; impf. יִשְׁרֹץ, (וַ)יִּשְׁרְצוּ; imp. שִׁרְצוּ; pt. שֹׁרֵץ, f. שֹׁרֶצֶת: *brulicare, pullulare*: sogg. שֶׁרֶץ: הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ Lv 11,43; sogg. מַיִם c. acc. שֶׁרֶץ Gn 1,20.

שֶׁרֶץ : tutti gli animali (terrestri o marini) che "brulicano": rettili, insetti, batraci: שׁ׳ הַמַּיִם Lv 11,10, שׁ׳ הָעוֹף = insetti Lv 11,20.

שׁרק : **qal**: pf. שָׁרַק, שָׁרְקוּ; impf. יִשְׁרֹק, אֶשְׁרְקָה: *fischiare*, ➛ HAL: a) c. לְ per chiamare Is 7,18; b) c. עַל per beffarsi Ez 27,36.

שְׁרֵקָה : cs. שְׁרֵקַת: *fischio*: di paura o di scherno Ger 25,9.

* שְׁרִקָה : plur. שְׁרִקוֹת: fischio o suono del flauto Gdc 5,16; fischio Ger 18,16. †

שׁרר : ➛ HAL e comm.: **qal**: pf. sf. שֵׁרוֹתִךָ K ti ho riempito Ger 15,11. †

שָׁרָר : n. pr. m.

שֹׁרֵר : ➛ *שׁוֹרֵר.

* שְׁרִרוּת : ➛ *שְׁרִירוּת.

שׁרשׁ : **pi**: pf. sf. שֵׁרֶשְׁךָ; impf. תְּשָׁרֵשׁ; – *sradicare* Sal 52,7; – 2. Gb 31,12 senso inc. ? distruggere. †

pu: impf. יְשֹׁרָשׁוּ: *essere sradicato* Gb 31,8. †

poʿel: pf. שֹׁרֵשׁ: *far spuntare radici, mettere radici* Is 40,24. †

poʿal: pf. שֹׁרָשׁוּ: *radicarsi* Ger 12,2. †

hif: impf. יַשְׁרֵשׁ, וַתַּשְׁרֵשׁ; pt. מַשְׁרִישׁ: *mettere radici* Is 27,6; Sal 80,10.

שֶׁרֶשׁ : ➛ *שֶׁרֶשׁ.

* שֶׁרֶשׁ : pausa שָׁרֶשׁ: n. pr. m.

שֹׁרֶשׁ : sf. שָׁרְשִׁי, plur. cs. שָׁרְשֵׁי, sf. שָׁרָשָׁיו (šŏrāšâw); שָׁרָשֶׁיהָ (šŏrāšêhā): *radice*: d'albero Ger 17,8, di צַדִּיקִים Prv 12,3, di montagne Gb 28,9.

שַׁרְשְׁרוֹת : ➛ *שַׁרְשֶׁרֶת.

* שַׁרְשֶׁרֶת : plur. שַׁרְשְׁר(וֹ)ת: *catene, catenelle*: sull'abito del gran sacerdote Es 28,14, ai capitelli delle colonne del tempio 1Re 7,17.

שׁרת : **pi**: pf. שֵׁרֵת, שֵׁרְתוּ; impf. וַיְשָׁרֵת, יְשָׁרְתוּ, sf. יְשָׁרְתֻנֵי, יְשָׁרְתוּךְ, יְשָׁרְתוּנְךָ; inf. cs. שָׁרֵת e שָׁרֵת, sf. שָׁרְתֵנִי; pt. מְשָׁרֵת, f. מְשָׁרֶת, sf. מְשָׁרְתוֹ, plur. מְשָׁרְתִים, cs. מְשָׁרְתֵי, sf. מְשָׁרְתָיו: *servire, essere in servizio, essere al servizio* (senso profano o religioso): di un re Gn 39,4, di un profeta Gs 1,1, di Dio Sal 103,21, del tempio Ez 45,4; ass. Es 28,43, c. acc. Es 24,13, c. בְּ Nm 3,31.

שָׁרֵת : inf. sostantivato: *servizio*: del culto Nm 4,12; 2Cr 24,14. †

שׁשׁה : ➛ שׁסה.

I שֵׁשׁ : שֵׁשׁ־, f. שִׁשָּׁה, cs. שֵׁשֶׁת, plur. שִׁשִּׁים: *sei*: שֵׁשׁ שָׁנִים, Es 21,2, שִׁשָּׁה בָנִים Gn 30,20, שֵׁשֶׁת יָמִים Es 23,12; שִׁשִּׁים *sessanta* Gn 46,26.

II שֵׁשׁ : *alabastro* Ct 5,15; Est 1,6. †

III שֵׁשׁ : *lino* (tradiz. bisso) Gn 41,42; Es 28,5.

שׁשׁא : **pi**: pf. sf. שִׁשֵּׁאתִיךָ: *condurre, portare* Ez 39,2. †

שֵׁשְׁבַּצַּר : n. pr. m.

שׁשׁה : **pi**: pf. שִׁשִּׁיתֶם: *dividere in sei parti* Ez 45,13. †

שָׁשַׁי : n. pr. m.

שֵׁשַׁי : n. pr. m.

שֶׁשִׁי : Ez 16,13 ➛ III שֵׁשׁ.

שִׁשִּׁי : – 1. *sesto* (ordinale): giorno Gn 1,31, figlio 2Sam 3,5; – 2. *sesta*, sott. parte Ez 4,11.

שֵׁשַׁךְ : n. l.

שֵׁשָׁן : n. pr. m.

שׁ(וֹ)שַׁנִּים : ➛ שׁוּשַׁן.

שָׁשָׁק : n. pr. m.

שָׁשַׁר : colore *rosso* Ger 22,14; Ez 23,14. †

I **שֵׁת** : plur. שָׁתוֹת, sf. שְׁתוֹתֵיהֶם: *fondamenta*: a) = natiche 2Sam 10,4; Is 20,4; b) fondamenta di un edificio Is 19,10; Sal 11,3.

II **שֵׁת** : n. pr. m., ? e n. pop.

שׁתה : **qal**: שָׁתָה, שָׁתִית, שָׁתִיתִי, שְׁתִיתֶם; impf. (וַ)יִּשְׁתֶּה, וַיֵּשְׁתְּ, (וַ)תֵּשְׁתְּ, יִשְׁתּוּ(ן), תִּשְׁתֶּינָה, sf. יִשְׁתָּהוּ; imp. שְׁתֵה, שְׁתוּ; inf. ass. שָׁתֹה e שָׁתוֹ e שָׁתוֹת, cs. שְׁתוֹ(ו)ת e שְׁתוֹ, sf. שְׁתוֹתוֹ; pt. שֹׁתֶה, f. שֹׁתָה, plur. שֹׁ(ו)תִים, cs. שֹׁ(ו)תֵי, sf. שֹׁתָיו: *bere*: acqua Is 44,12, vino Dt 29,5, 1Re 16,9, sangue Ez 39,17, metaf. coppa della collera Is 51,17;

nif: impf. יִשָּׁתֶה: *essere bevuto* Lv 11,34. †

hif: ➛ שׁקה hif.

I **שְׁתִי** : senso inc., sempre con עֵרֶב: specie di tessuto, o ? catena o trama Lv 13,48 ecc.

II **שְׁתִי** : *il bere* o *bevuta* Qo 10,17. †

שְׁתִיָּה : *modo di bere* Est 1,8. †

* **שָׁתִיל** : plur. cs. שְׁתִילֵי: *pianta, radice* Sal 128,3. †

שׁתל : **qal**: pf. שָׁתַלְתִּי; impf. sf. אֶשְׁתֳּלֶנּוּ; pt. pass. שָׁתוּל, f. שְׁתוּלָה, plur. שְׁתוּלִים: *piantare*: albero Sal 1,3, vigna Ez 17,8.

שֻׁתַלְחִי : gntl. di שׁוּתֶלַח.

שְׁתֻם : nell'espressione שְׁתֻם הָעָיִן di senso inc. ? che ha uno sguardo temibile, ➛ HAL.

שׁתן : מַשְׁתִּין, ➛ שׁין.

שׁתע : **qal**: impf. נִשְׁתָּעָה, תִּשְׁתָּע: *aver timore* Is 41,10. 23. †

שׁתק : impf. יִשְׁתֹּק, יִשְׁתְּקוּ: *calmarsi* Gio 1,11; Prv 26,20.

שֵׁתָר : n. pr. m.

שׁתת : **qal**: pf. שַׁתּוּ, ➛ שׁית qal.

ת

תָּא : plur. תָּאִים e תָּאוֹת, cs. תָּאֵי, sf. תָּאָו (= Q תָּאָיו): – 1. *camera* 1Re 14,28; – 2. *stanza* (all'interno del sistema delle porte del tempio) Ez 40,21.

I תאב : **qal**: pf. sf. תָּאַבְתִּי: c. לְ *desiderare*: qlcs. Sal 119,40.174. †

II תאב : **pi**: pt. מְתָאֵב: *detestare* Am 6,8. †

תַּאֲבָה : *desiderio* Sal 119,20. †

תאה : **pi**: impf. תְּתָאוּ: *tracciare* Nm 34,7s. †

תְּאוֹ : cs. תּוֹא: specie di *antilope* o di *gazzella* Dt 14,5; Is 51,20. †

I תַּאֲוָה : cs. תַּאֲוַת, sf. תַּאֲוָתָם: – 1. *desiderio* Is 26,8; Prv 10,24; – 2. *brama* (in senso cattivo), *bramosia* Sal 78,30; – 3. ~ cosa *che suscita voglia, desiderio*: תַּאֲוַת עֵינַיִם bello a vedersi / allettante Gn 3,6.

? II תַּאֲוָה : ➛ HAL: ? segno: קִבְרוֹת הַתַּ׳ tombe del segno (tradiz. tombe del desiderio) Nm 11,34.

תְּאוֹמִים : ➛ תּוֹאֲמִים.

* תַּאֲלָה : sf. תַּאֲלָתְךָ: *maledizione* Lam 3,65. †

תאם : **hif**: pt. plur. f. מַתְאִימוֹת: *partorire, avere dei gemelli* Ct 4,2; 6,6. †

* תַּאֲנָה : sf. תַּאֲנָתָהּ: *fregola* Ger 2,24. †

תְּאֵנָה : sf. תְּאֵנָתִי, plur. תְּאֵנִים, cs. תְּאֵנֵי, sf. תְּאֵנֵיכֶם: – 1. *albero di fico* Gn 3,7; Gdc 9,10; – 2. *fico* Nm 13,23; Ger 8,13.

תֹּאֲנָה : *occasione, pretesto* Gdc 14,4. †

תַּאֲנִיָּה : *lamento* Is 29,2; Lam 2,5. †

תְּאֻנִים: tradiz. *sforzo, pena* (➛ HAL!).

תַּאֲנַת שִׁלֹה : n. l.

תאר : **qal**: pf. תָּאַר: *girare, piegarsi*: frontiera Gs 15,9;

pi: impf. sf. יְתָאֲרֵהוּ: *disegnare, tracciare* Is 44,13. †

pu: pt. מְתֹאָר: *girare, piegarsi* Gs 19,13. †

תֹּאַר : sf. תָּאֳרוֹ e תֹּאֲרוֹ, תָּאֳרָם: *parvenza, aspetto* Gdc 8,18, יְפַת־תֹּאַר = bella Gn 29,17, רָעוֹת תֹּ׳ = brutte Gn 41,19.

תַּאְרֵעַ : 1Cr 8,35 ➛ תַּחְרֵעַ.

תְּאַשּׁוּר : specie d'albero non ben determinata: ? cedro, ? pino, ? cipresso Is 41,19; 60,13. †

תֵּבָה : cs. תֵּבַת: – 1. *cestello* Es 2,3; > – 2. "*arca*" (di Noé) Gn 6,14.

תְּבוּאָה : cs. תְּבוּאַת, sf. תְּבוּאָתוֹ/תָהּ, plur. תְּבוּאֹ(וֹ)ת, sf. תְּבוּאֹתֵיכֶם: – 1. *prodotto, raccolta*: תְּ׳ הָאָרֶץ Es

23,10, תְּ׳ גֹּרֶן Nm 18,30; > – 2. *provento, guadagno* Is 23,3; Qo 5,9.

תְּבוּנָה : sf. תְּבוּנָתוֹ, תְּבוּנָם Os 13,2 (= תְּבוּנָתָם), plur. תְּבוּנוֹת, sf. תְּבוּנֹתֵיכֶם: capacità dello spirito, per es.: *intelligenza* Dt 32,28, *discernimento* 1Re 5,9, *abilità* 1Re 7,14, ~ *ragione* Prv 2,6; אִישׁ תְּ׳ Prv 10,23, דֶּרֶךְ תְּבוּנוֹת Is 40,14.

* תְּבוּסָה : cs. תְּבוּסַת: *rovina, annientamento* (HAL ~ congiuntura, circostanza) 2Cr 22,7. †

I תָּבוֹר : n. mont. *Tabor*.

II תָּבוֹר : n. l.

תֵּבֵל : – 1. *la terra* (come elemento della creazione) 2Sam 22,16; Prv 8,26; > – 2. la terra, *il mondo* (dove si vive): יֹשְׁבֵי תֵ׳ Is 18,3; Sal 24,1.

תֶּבֶל : – 1. rapporto sessuale di una d. con un animale Lv 18,23; – 2. rapporto sessuale di un u. con sua nuora Lv 20,12. †

תֻּבַל, תּוּבַל : n. terr.

* תַּבְלִית : sf. תַּבְלִיתָם: *rovina, distruzione* Is 10,25. †

תְּבַלֻּל : ? agg. o sost.: *macchiato* o *macchia* Lv 21,20. †

תֶּבֶן : *paglia*: sparsa per i campi, usata per fare mattoni Es 5,7, usata come foraggio Is 11,7.

תִּבְנִי : n. pr. m.

תַּבְנִית : sf. תַּבְנִיתוֹ: – 1. *progetto* Es 25,9; – 2. *modello* Gs 22,28; – 3. *immagine, rappresentazione* Dt 4,16; – 4. *forma* Is 44,13; Ez 8,3.

תַּבְעֵרָה : n. l.

תֵּבֵץ : n. l.

תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר : n. pr. m.

* תַּגְמוּל : plur. sf. תַּגְמוּלוֹהִי (forma aramaica): *bene, beneficio* Sal 116,12. †

* תִּגְרָה : cs. תִּגְרַת: txt. inc. ? ostilità, ? colpo Sal 39,11. †

תֹּגַרְמָה : n. reg.

תִּדְהָר : specie di albero non ben determinata: ? olmo Is 41,19; 60,13. †

תַּדְמֹר : n. l. *Palmira*.

תִּדְעָל : n. pr. m.

תֹּהוּ : *luogo vuoto, deserto*: Gn 1,2; Is 24,10; metaf. 1Sam 12,21.

תְּהוֹם : plur. תְּהֹ(ו)מֹ(ו)ת: *oceano, abisso* (primordiale) Gn 1,2; a) sotto la terra (cf. Gn 1,7); Sal 36,7; Am 7,4 (תְּ׳ רַבָּה); b) sopra il firmamento Gn 7,11.

תָּהֳלָה : *follia* Gb 4,18. †

I תְּהִלָּה : cs. תְּהִלַּת, sf. תְּהִלָּתִי, plur. תְּהִלּ(וֹ)ת, sf. תהִלָּתֶיךָ (!): – 1. *lode* Sal 34,2; – 2. *impresa* Es 15,11; – 3. *fama* Dt 26,19; – 4. *cantico, inno* Sal 145,1; – 5. *oggetto di lode* Sal 22,4.

? II תְּהִלָּה : cf. HAL: *lampo, splendore* (al. = I תְּהִלָּה nº 1) Ab 3,3. †

* תַּהֲלוּכָה : plur. תַּהֲלֻכֹת: *corteo, processione* Ne 12,31. †

* תַּהְפּוּכָה : plur. תַּהְפֻּכ(וֹ)ת: *perversione, malvagità* Prv 2,12, אִישׁ תַּ׳ Prv 16,28.

תָּו : sf. תָּוִי: *segno, marchio* Ez 9,4.6; Gb 31,35. †

תּוֹא : ➛ תְּאוֹ.

תּוֹאָמִם, תְּאוֹמִים, תּוֹמִם, תְּמִים: cs. rispettivamente תְּאָמֵי, תְּאוֹמֵי: *gemelli* Gn 25,24; Ct 4,5.

תּוּבַל : n. pop.

תּוּבַל קַיִן : n. pr. m.

תּוּבָנָה : Gb 26,12 ➛ תְּבוּנָה.

תּוּגָה : cs. תּוּגַת: *dispiacere* Prv 10,1.

תּוֹגַרְמָה : n. reg.

תּוֹדָה : cs. תּוֹדַת, plur. תּוֹד(וֹ)ת: – 1. *tipo di sacrificio* (detto di lode o di ringraziamento) Ger 17,26; – 2. *canto di lode* o di riconoscenza Sal 42,5; – 3. *coro* Ne 12,31; – 4. c. נָתַן formula di imprecazione prima di una confessione di peccati Gs 7,19.

I תוה : **pi**: impf. וַיְתָו: *tracciare segni* 1Sam 21,14. †

hif: pf. הִתְוִיתָ: c. תָּו *fare un segno, segnare un tau* Ez 9,4. †

II תוה : **hif**: pf. הִתְווּ: c. acc. *irritare*: qlc. Sal 78,41. †

תּוֹחַ : n. pr. m.

תּוֹחֶלֶת : sf. תּוֹחַלְתִּי, תֹּחַלְתּוֹ: *speranza* Prv 10,28.

תָּוֶךְ : cs. תּוֹךְ, sf. תּוֹכִי, תּוֹכוֹ e תּוֹכֹה, תּוֹכְכֶם, תּוֹכֶהְנָה: *mezzo*: שַׁעַר הַתָּוֶךְ la porta di mezzo Ger 39,3; c. בְּ: בַּתָּוֶךְ in mezzo = al centro Nm 35,5, בַּתָּוֶךְ per mezzo Gn 15,10, בְּתוֹכֵנוּ fra noi Gn 23,6, בְּתוֹךְ הַמָּיִם Gn 1,6, בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה nel mezzo = durante la notte 1Re 3,20; אֶל־תּוֹךְ הַיָּם Es 14,23; מִתּוֹךְ הָאֵשׁ Dt 4,12.

תּוֹכֵחָה : plur. תּוֹכֵחוֹת: *punizione* Os 5,9.

תֹּכַחַת, תּוֹכַחַת : sf. תּוֹכַחְתִּי, plur. תּוֹכָחוֹת, cs. תּ(וֹ)כְחוֹת: – 1. *biasimo, obiezione* Ez 5,15; Prv 3,11; – 2. *replica* Gb 13,6.

תּוּכִיִּים : ➛ תֻּכִּיִּים.

תּוֹלָד : n. l.

* תּוֹלֵדוֹת : cs. תּ(וֹ)לְד(וֹ)ת, sf. תֹּלְדֹתָיו: – 1. *lista genealogica* Gn 5,1; Nm 1,20; – 2. Gn 2,4: = *storia, genesi*, ➛ comm. e teol. bibl.

תּוֹלוֹן, K : n. pr. m. ➛ תִּילוֹן.

* תּוֹלָל : plur. sf. תּוֹלָלֵינוּ: senso inc. ? beffatore Sal 137,3. ➛ comm.

I תּוֹלָע : *rosso scarlatto* Is 1,18; Lam 4,5. †

II תּוֹלָע : n. pr. m.

תּוֹלַעַת, תּוֹלֵעָה : sf. תּוֹלַעְתָּם, plur. תּוֹלָעִים: – 1. *verme* Gio 4,7, metaf. (= u.) Sal 22,7; – 2. תּוֹלַעַת שָׁנִי *scarlatto* Es 25,4.

תּוֹלָעִי : gntl. di II תּוֹלָע.

תּוֹמִיךְ : Sal 16,5, ➛ תמך.

תּוֹמִם : ➛ תּוֹאָמִם.

תֹּעֵבָה, תּוֹעֵבָה : cs. תּוֹעֲבַת, plur. תּ(וֹ)עֵב(וֹ)ת, cs. תּ(וֹ)עֲב(וֹ)ת, sf. תֹּעֲבֹתָיו, תּוֹעֲב(וֹ)תֵיהֶם: (➛ HAL): tradiz.

abominio (cosa ripugnante, scandalosa): a) eticamente Gn 43,32; Lv 18,26; Prv 3,32; b) religiosamente תּוֹעֲבַת יהוה Dt 7,25; עָשָׂה תּוֹ' Lv 20,13.

תּוֹעָה : – 1. *insanie* Is 32,6; – 2. confusione o danni Ne 4,2. †

תּוֹעָפוֹת : senso inc. a) תּ' הָרִים, cima di monti Sal 95,4; b) כֶּסֶף תּ' ? argento a mucchi = gran quantità di argento Gb 22,25; c) תּ' רְאֵם ? la grandezza (sott. delle corna) del bufalo = la potenza del bufalo Nm 23,22; 24,8. †

תּוֹצָאוֹת : cs. תּ(וֹ)צְא(וֹ)ת, sf. תּ(וֹ)צְא(וֹ)תָיו: – 1. *uscita*: di una città Ez 48,30; c. לַמָּוֶת fuori dalla morte (→ לְ nº 10) Sal 68,21; – 2. ~ origine (al. esito) della vita Prv 4,23; – 3. *punto finale*: di una frontiera Gs 15,4.

תוקהת : Q תָּקְהַת, K תּוֹקְהַת: n. pr. m.

תּוֹקְעִים : → HAL; ? quelli che stringono la mano > i garanti; oppure ? stretta di mano > garanzia: Prv 11,15. †

תור : **qal**: pf. תַּרְתִּי, תָּרוּ, תַּרְתֶּם; impf. יָתוּר(!), (וַ)יָּתֻרוּ, תָּתֻרוּ: – 1. *esplorare, ricercare*: ass. Qo 7,25, c. acc. אֶרֶץ Nm 13,2; – 2. c. אַחֲרֵי לְבַבְכֶם ~ fantasticare, speculare Nm 15,39; – 3. pt. plur. = sost. תָּרִים commercianti 1Re 10,15;

hif: impf. יָתֵר, וַיָּתִירוּ: – 1. far fare (ordinare) una ricognizione Gdc 1,23; – 2. c. דֶּרֶךְ ? esplorare > preparare, aprire il cammino 2Sam 22,33; – 3. Prv 12,26 senso inc. → comm.

I **תּוֹר, תֹּר** : plur. תּוֹרִים, cs. תּוֹרֵי: *turno* (ordine) Est 2,12; – 2. ? fila (si ignora di che cosa) Ct 1,10; – 3. 1Cr 17,17 → comm.

II **תּוֹר, תֹּר** : plur. תֹּרִים: *tortora* Gn 15,9; Ct 2,12.

תּוֹרָה : (→ HAL): cs. תּוֹרַת, sf. תּוֹרָתִי, plur. תּוֹר(וֹ)ת, sf. תּוֹרֹתַי: *insegnamento, istruzione, legge*: a) sotto l'aspetto: umano Prv 4,2, cultuale Lv 6,2, divino תּוֹרַת יהוה 1Cr 16,40, תּוֹרָתִי Ger 31,33; b) proclamata da Mosè: תּוֹרַת מֹשֶׁה 1Re 2,3, סֵפֶר תּוֹרַת מ' Gs 8,31; da un sacerdote Ag 2,11; da un profeta Is 8,16; c) Es 13,9, כָּתַב בַּתּ' Ne 8,14, עָזַב תּ' Sal 89,31.

תּוֹשָׁב : cs. תּוֹשַׁב, sf. תּוֹשָׁבְךָ, plur. תּוֹשָׁבִים, cs. תֹּשָׁבֵי: *residente temporaneo* Gn 23,4; Lv 25,35.

תֻּשִׁיָּה, תּוּשִׁיָּה: – 1. *discernimento* Prv 3,21; > – 2. *successo, riuscita* Gb 5,12.

תּוֹתָח : *mazza* Gb 41,21. †

תזז : **hif**: pf. הֵתַז: *tagliare, recidere* Is 18,5. †

* **תַּזְנוּת** : sf. תַּזְנֻתֵךְ, תַּזְנוּתֵךְ, plur. sf. תַּזְנוּתַיִךְ, תַּזְנֻתַיִךְ: *depravazione, dissolutezza* (sempre in senso metaf. di idolatria) Ez 16,15 ecc.

תַּחְבֻּלוֹת : sf. תַּחְבּוּלֹתָו: Q תַּחְבּוּלֹתָיו, K תַּחְבּוּלֹתוֹ: – 1. *direzione, arte di dirigere* Gb 37,12; Prv 11,14; – 2. *intento* Prv 12,5.

תֹּחוּ : n. pr. m.

תַּחְכְּמֹנִי : → HAL : < → חַכְמוֹנִי.

תַּחֲלֻאִים : cs. תַּחֲלוּאֵי, sf. תַּחֲלֻאָיְכִי, תַּחֲלֻאֶיהָ: *malattia* Sal 103,3.

תְּחִלָּה : cs. תְּחִלַּת: *inizio*: a) בַּתְּחִלָּה in principio 2Sam 17,9, dapprima Gdc 1,1, ~ prima Gn 41,21; b) בִּתְחִלַּת + gen. all'inizio di Rt 1,22; c) תְּחִלַּת (acc.) + gen. al principio di 2Sam 21,9; d) תְּחִלַּת (acc.) + ־דְּבַר inizio delle parole di Os 1,2.

תֹּחֶלֶת : ➛ תּוֹחֶלֶת.

תַּחְמָס : nome di un uccello impuro, indeterminato, ? civetta Lv 11,16; Dt 14,15. †

תַּחַן : n. pr. m.

I **תְּחִנָּה** : cs. תְּחִנַּת, sf. תְּחִנָּתִי, תְּחִנַּתְכֶם, plur. sf. תְּחִנֹּתֵיהֶם: – 1. *grazia, benevolenza* Esd 9,8; – 2. *supplica* 1Re 8,28; Sal 6,10.

II **תְּחִנָּה** : n. pr. m., n. tr.

* **תַּחֲנוּן** : plur. תַּחֲנוּנִים e תַּחֲנוּנוֹת, cs. תַּחֲנוּנֵי, sf. תַּחֲנוּנַי: *supplica* Zc 12,10, c. קוֹל Sal 28,2.

תַּחֲנִי : gntl. di תַּחַן.

* **תַּחֲנֹת** : sf. תַּחֲנֹתִי: *campo* 2Re 6,8. †

תַּחְפַּנְחֵס : n. l.

תַּחְפְּנֵיס : (tradiz. n. pr. f.): titolo onorifico egiziano = *sposa reale* 1Re 11,19s. †

תַּחְרָא : senso inc. veste di cuoio Es 28,32; 39,23. †

* **תחרה** : impf. תְּתַחֲרֶה Ger 12,5, ➛ I חרה tifᶜel. †

תַּחְרֵעַ : n. pr. m.

I **תַּ֫חַשׁ** : plur. תְּחָשִׁים: insp.; עֹרֹת תְּחָשִׁים pelle di tahaš Es 25,5.

II **תַּ֫חַשׁ** : insp. ? n. pr. m., ? n. l., ? n. terr.

I **תַּ֫חַת** : sf. תַּחְתַּי, תַּחְתֵּנִי, תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתֶּנָּה e תַּחְתָּם, e תַּחְתֵּיהֶם: – 1. avv. acc. *da sotto* Gn 49,25; – 2. prep. *sotto*: תַּ׳ הָעֵץ Gn 18,4; (con idea di sottomissione) תַּ׳ יָדֶיהָ Gn 16,9; – 3. *al posto di*: וַיִּמְלֹךְ... תַּחְתָּיו regnò al suo posto 1Re 11,43; = in cambio Is 43,3; שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו restate ciascuno al proprio posto Es 16,29; – 4. תַּחַת c. prep.: c. אֶל sotto (con direzione) Ger 3,6, אֶל תַּ׳ לְ Ez 10,2; c. לְ: תַּחַת לְ sotto Ct 2,6; c. מִן: מִתַּ׳ ass. sotto Am 2,9, sotto di Gb 26,5, da sotto Es 6,7, dal suo posto Es 10,23; – 5. תַּחַת אֲשֶׁר + pf. invece di... Dt 28,62, poiché Dt 21,14; תַּחַת כִּי + pf. perché Prv 1,29.

II **תַּ֫חַת** : n. pr. m.

III **תַּ֫חַת** : n. l.

תַּחְתּוֹן : f. תַּחְתּ(וֹ)נָה, plur. תַּחְתּ(וֹ)נ(וֹ)ת: *inferiore* (spazialmente) Is 22,9.

* **תַּחְתִּי** : f. תַּחְתִּית e תַּחְתִּיָּה, plur. תַּחְתִּיִּם, f. תַּחְתִּיּוֹת: – 1. *inferiore* (spazialmente) Gdc 1,15, אֶרֶץ תַּחְתִּית Ez 31,14, שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה Sal 86,13; – 2. *luogo inferiore* תַּחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ Sal 63,10.

תַּחְתִּים חָדְשִׁי : n. l.

תִּיכֹן, תִּיכוֹן : f. תִּ(י)כֹ(וֹ)נָה, plur. תִּיכוֹנוֹת: *mediano, di mezzo* Gdc 7,19.

תִּילוֹן Q : n. pr. m.

תֵּמָא, תֵּימָא : n. l.

I **תֵּמָן, תֵּימָן** : loc. תֵּימָנָה: – 1. il *sud* Zc 6,6, מִתֵּימָן al sud Gs 12,3, תֵּימָנָה dal lato meridionale Nm 2,10; – 2. *vento del sud* Sal 78,26.

II תֵּימָן : n. terr.

תֵּימָנִי : gntl. di II תֵּימָן e di תֵּימָא.

תֵּימְנִי : n. pr. m.

* תִּימָרָה, * תִּמָרָה : plur. cs. תִּימְרוֹת: תִּימְרוֹת עָשָׁן, *colonne di fumo* Gl 3,3; Ct 3,6. †

תִּיצִי : gntl. di ? *תִּיץ o *תּוּץ.

תִּירוֹשׁ, תִּירֹשׁ : sf. תִּירוֹשִׁי, תִּירֹשְׁךָ: *mosto* (succo d'uva non fermentato) Os 9,2; אֶרֶץ דָּגָן וְתִי׳ Dt 33,28.

תִּירְיָא : n. pr. m.

תִּירָס : n. pr. m. e n. pop.

תִּירֹשׁ : ➛ תִּירוֹשׁ.

תַּיִשׁ : plur. תְּיָשִׁים: *montone* Gn 32,15.

תּוֹךְ, תֹּךְ : plur. תְּכָכִים: *oppressione, violenza* Sal 10,7. ➛ anche תָּוֶךְ.

תכה : **pu**: pf. תֻּכּוּ: senso insp. Dt 33,3. †

תְּכוּנָה : sf. תְּכוּנָתוֹ: – 1. *organizzazione* Ez 43,11; – 2. *tesoro, scorta* Na 2,10; – 3. luogo determinato ~ *residenza* Gb 23,3. †

תֹּכַחַת : ➛ תּוֹכַחַת.

תּוּכִּיִּים, תֻּכִּיִּים : *pavone* 1Re 10,22; 2Cr 9,21. †

תְּכָכִים : ➛ תּוֹךְ, תֹּךְ.

תִּכְלָה : *fine, realizzazione* Sal 119,96. †

תַּכְלִית : – 1. *fine, estremità, limite* Gb 26,10; – 2. ~ *totalità* Sal 139,22.

תְּכֵלֶת : *porpora* (sost.) Es 25,4, לְבוּשֵׁי תְ׳ Ez 23,6.

תכן : **qal**: pt. תֹּכֵן: *esaminare, provare*: ogg. cuore Prv 21,2;

nif: pf. נִתְכְּנוּ; impf. יִתָּכֵן, יִתָּכְנוּ: – 1. ~ *essere corretto* Ez 18,25; – 2. 1Sam 2,3 senso inc., esaminare, sperimentare ➛ HAL e comm.;

pi: pf. תִּכֵּן, תִּכַּנְתִּי: *fissare*: una quantità Gb 28,25, colonne Sal 75,4.

pu: pt. מְתֻכָּן *contato, fissato:* denaro 2Re 12,12. †

I תֹּכֶן : – 1. *misura, capacità* Ez 45,11; – 2. *misura, quantità* Es 5,18. †

II תֹּכֶן : n. l.

תָּכְנִית : senso inc., ➛ HAL; Ez 43,10 ? piano, modello; Ez 28,12 ? perfezione, norma. †

תַּכְרִיךְ : *vestito, mantello* Est 8,15. †

תֵּל : sf. תִּלָּה, תִּלָּם: – 1. *tell, collina* (= resti di una città in rovina e abbandonata) Ger 30,18; 49,2; > – 2. nei n. l., per es. תֵּל אָבִיב.

תלא : (➛ תלה) **qal**: pf. sf. תְּלָאוּם (Q), תְּלוּם (K); pt. pass. plur. תְּלֻאִים, תְּלוּאִים: – 1. *appendere, sospendere* Dt 28,66; 2Sam 21,12; – 2. Os 11,7 txt. e senso inc. ? accanirsi (=perseverare). †

תַּלְאֻבוֹת : *siccità*, c. אֶרֶץ Os 13,5. †

תְּלָאָה : *pena, difficoltà* Es 18,8; Nm 20,14.

תְּלַאשָּׂר : n. l.

תִּלְבֹּשֶׁת : *abito, vestito* Is 59,17. †

תִּלְגַת פִּלְנְאֶסֶר : n. pr. m.

תלה : **qal**: pf. תָּלָה, תָּלִיתָ, תָּלוּ, sf. תְּלוּם K, תְּלָאוּם Q (➝ תלא); impf. (וַ)יִּתְלוּ, sf. וַיִּתְלֵם; imp. sf. תְּלֻהוּ; inf. לִתְלוֹת; pt. תֹּלֶה, pass. תָּלוּי, plur. תְּלוּיִם, תְּלוּאִים (➝ תלא): – 1. *impiccare* (pena di morte) Gn 40,19; – 2. *impiccare* o *impalare* cadavere : Dt 21,23;

nif: pf. נִתְלוּ; impf. וַיִּתָּלוּ: – 1. *essere impiccato* (pena di morte) Lam 5,12; Est 2,23; – 2. *essere appeso* o *impalato*: cadavere 2Sam 18,10. †

pi: pf. תִּלּוּ: c. acc. cosa + בְּ appendere, sospendere qlcs. a Ez 27,10. †

תָּלוּל : *alto, elevato* Ez 17,22. †

תֶּלַח : n. pr. m.

* **תְּלִי** : sf. תֶּלְיְךָ: *armi, equipaggiamento* Gn 27,3. †

תלל : **hif**: pf. הֵתֶל, הֵתַלְתָּ; impf. תְּהָתֵלּוּ/יְ; inf. הָתֵל; pt. f. plur. מְהֻתָּלוֹת: ass. Es 8,25, c. בְּ + pers. *burlarsi di*, qlc. Gdc 16,10;

hof: pf. הוּתַל: *essere ingannato, illuso* Is 44,20. †

תֶּלֶם : plur. cs. תַּלְמֵי, sf. תְּלָמֶיהָ: *solco* Os 10,4.

תַּלְמַי : n. pr. m.

תַּלְמִיד : *allievo, discepolo* 1Cr 25,8. †

* **תְּלֻנּוֹת** : cs. תְּלֻנּוֹת, תְּלוּנּוֹת, sf. תְּלֻנֹּתֵיכֶם, תְּלֻנֹּתָם(!): *mormorazione, brontolio* Es 16,7.

תלע : **pu**: pt. plur. מְתֻלָּעִים: *essere vestito di scarlatto* Na 2,4. †

תַּלְפִּיּוֹת: *fila, strato* Ct 4,4. †

תַּלְתַּלִּים : insp., ? palme, ? grappoli di palma Ct 5,11. †

I **תָּם** : f. sf. תַּמָּתִי, m. plur. תַּמִּים: – 1. *perfetto, integro* Gb 1,1; Ct 5,2; – 2. ~ *incivilito, tranquillo* Gn 25,27.

II **תָּם** : plur. תַּמִּים Es 26,24, ➝ תּוֹאֲמִם.

תֹּם : cs. תָּם־, sf. תֻּמּוֹ, plur. תֻּמִּים, sf. תֻּמֶּיךָ: – 1. *pienezza* Is 47,9; – 2. *integrità, innocenza* Sal 41,13, הלך בַּתֹּם Prv 10,9; – 3. senza volerlo ~ per caso 1Re 22,34.

תמה : **qal**: pf. תָּמָהוּ; impf. תִּתְמַהּ, (וַ)יִּתְמְהוּ; imp. תְּמָהוּ: *essere sbalordito, stupefatto*: ass. Ger 4,9, c. עַל Qo 5,7, c. מִן Gb 26,11; תּ׳ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ guardarsi (l'un l'altro) stupiti Gn 43,33;

hitp: imp. הִתַּמְּהוּ: *essere sbalordito, stupefatto* Ab 1,5. †

hitpalp: imp. הִתְמַהְמְהוּ: (txt.!, vb. מהה?! ➝ BHS) leggere hitp. Is 29,9. †

תֻּמָּה : cs. תֻּמַּת, sf. תֻּמָּתִי, תֻּמָּתֶךָ: *integrità, innocenza* Gb 31,6.

תִּמָּהוֹן : cs. תִּמְהוֹן: *stupore, sbigottimento* Dt 28,28; Zc 12,4. †

תַּמּוּז : n. d. *Tammuz*.

תְּמֹל, תְּמוֹל : *ieri* 2Sam 15,20, c. שִׁלְשׁ(וֹ)ם prima Es 5,8.

תְּמוּנָה : cs. תְּמוּנַת, תְּמֻנַת, sf. תְּמוּנָתֶךָ: ~ forma, apparenza Dt 4,12, > *rappresentazione* plastica Dt 4,16.

תְּמוּרָה : sf. תְּמוּרָתוֹ: *scambio* Lv 27,10; Gb 20,18, risultato dello scambio Gb 15,31.

תְּמוּתָה : *morto*, בְּנֵי תְ׳ quelli che sono destinati a morire Sal 79,11; 102,21. †

* תֶּמַח : תֶּמַח: n. pr. m.

תָּמִיד : *continuamente, senza interruzione* Is 21,8; Sal 16,8; costruito come sost.: לֶחֶם הַתָּ׳ pane perpetuo Nm 4,7, הַתָּ׳ = il (sott. sacrificio) perpetuo Dn 8,11.

תָּמִים : cs. תְּמִים, plur. תְּמִימ(י)ם, cs. תְּמִימֵי, f. תְּמִימָה, plur. תְּמִימֹת: – 1.*intero, completo*: giorno Gs 10,13; – 2. *intatto, senza difetti*: animale Es 12,5, conoscenza Gb 36,4; – 3. *perfetto, irreprensibile, integro*: u. Gn 6,9, legge Sal 19,8, דֶּרֶךְ Sal 101,2; – 4. תָּ׳ costruito come sost. = *integrità, dirittura* Gs 24,14.

תֻּמִּים : plur. di תֹּם, spesso legato a אוּרִים Esd 2,63: mezzo per consultare la sorte.

תמך : **qal**: pf. תָּמְכָה, תָּמַכְתָּ, תָּמְכוּ, sf. תְּמַכְתִּיךָ; impf. (וְ)יִתְמֹךְ, יִתְמָךְ־, יִתְמְכוּ; inf. ass. תָּמֹךְ, cs. תְּמֹךְ; pt. תּוֹמֵךְ, תּוֹמִיךְ (txt.!), plur. sf. תֹּמְכֶיהָ: – 1. *afferrare, prendere*: ass. Gb 36,17, c. acc. Gn 48,17, c. בְּ Prv 28,17; – 2. *tenere*: c. acc. Am 1,8, c. בְּ Is 33,15; – 3. tenere > *sostenere*: c. acc. Is 41,10, c. בְּ Es 17,12;

nif: impf. יִתָּמֵךְ: *essere afferrato* o *essere tenuto* Prv 5,22. †

תֶּמֹל : ➛ תְּמוֹל.

תמם : **qal**: pf. תַּם, תַּמּוּ, תַּמְנוּ; impf. יִתֹּם, וַתִּתֹּם, אֵיתָם (Sal 19,14 ➛ BHS), יִתַּמּוּ, וַיִּתְּמוּ; inf. תֹּם, תֹּם־, sf. תֻּמִּי, תֻּמָּם: – 1. *terminare, finire*: c. acc. il tempio 1Re 6,22, c. לְ + inf. Gs 3,17; – 2. *essere compiuto, essere finito*: parole Gb 31,40, pane Ger 37,21, tempo Sal 102,28; c. vb. fin. תַּמּוּ נִכְרָתוּ (le acque) furono totalmente separate Gs 3,16; – 3. *finire = essere distrutto* Nm 14,33; – 4. essere compiuto = *essere perfetto* Sal 19,14;

hif: pf. הֲתִמֹּתִי, הֵתַמּוּ; impf. יַ/תַּתֵּם; imp. o inf. ass. הָתֵם, cs. הָתֵם, sf. הֲתִמְּךָ (! cf. gramm.): – 1. *terminare, cessare*: c. pt. Is 33,1; – 2. *far cessare*: ass. 2Sam 20,18 (➛ comm.), c. acc. + מִן Ez 22,15; – 3. far qlcs. in modo perfetto: c. הַבָּשָׂר = cuocere perfettamente la carne Ez 24,10, c. דֶּרֶךְ = rendere la propria condotta perfetta (comportarsi perfettamente) Gb 22,3; – 4. ~ portare alla sua totalità (sott. il peccato) Dn 8,23; – 5. *fare un totale*, c. acc. כֶּסֶף 2Re 22,4;

hitp: impf. תִּתַּמָּם: *comportarsi perfettamente* 2Sam 22,26; Sal 18,26. †

תֵּמָן : ➛ תֵּימָן.

תִּמְנָה : loc. תִּמְנָתָה: n. l.

תֵּמָנִי : ➛ תֵּימָנִי.

תִּמְנִי : gntl. di תִּמְנָה.

תִּמְנָע : n. pr. m. e f., n. tr.

תֶּמֶס : traccia di bava che lasciano le lumache dietro di sé Sal 58,9. †

I תָּמָר : plur. תְּמָרִים: *palma* da dattero Ct 7,8.

II תָּמָר : n. pr. f.

III תָּמָר : loc. תָּמָרָה: n. l.

I תֹּמֶר : n. l.

II תֹּמֶר : Ger 10,5: תֹּ׳ מִקְשָׁה senso inc. (➛ HAL la traduzione "spauracchio/spaventapasseri" va abbandonata!).

* תִּמֹרָה : ➛ תִּימֹרָה.

תִּמֹרָה : plur. תִּמֹר(ו)ת e תִּמֹרִים, sf. תִּמֹרָיו: decorazione a forma di palma < *palmetta* 1Re 6,29.

תַּמְרוּק : plur. cs. תַּמְרוּקֵי, sf. תַּמְרוּקֵיהֶן, תַּמְרוּקֶיהָ: – 1. *cosmetico, unguento* Est 2,3.9.12; – 2. metaf. *unguento* Prv 20,30. †

I * תַּמְרוּר : plur. תַּמְרוּרִים: *amarezza*: בְּכִי תַּ׳ pianto amaro Ger 31,15; c. כעס hif. offendere in maniera grave Os 12,15.

II * תַּמְרוּר : plur. תַּמְרוּרִים: *segno, riferimento* Ger 31,21. †

* תַּן : plur. תַּנִּים et (1x) תַּנִּין, plur. f. תַּנּוֹת: *sciacallo* Mic 1,8.

תנה : ➛ HAL : **qal**: impf. יִתְנוּ; imp. תְּנָה: – 1. Os 8,10 senso inc., distribuire; – 2. Sal 8,2 txt. e senso inc., ➛ comm. ? dare (cf. נתן). †

pi: impf. יְתַנּוּ; inf. cs. תַּנּוֹת: *celebrare, esaltare*: c. acc. Gdc 5,11, c. לְ Gdc 11,40. †

hif: pf. הִתְנוּ: senso inc. ? assumere, ingaggiare Os 8,9. †

* תְּנוּאָה : sf. תְּנוּאָתִי, plur. תְּנוּאוֹת: – 1. opposizione, al. ripulsa Nm 14,34; – 2. ~ risentimento, rimprovero Gb 33,10. †

תְּנוּבָה : cs. תְּנוּבַת, sf. תְּנוּבָתִי, plur. תְּנוּב(ו)ת: *prodotto*: dei campi Dt 32,13.

תְּנוּךְ : *lobo*: dell'orecchio Lv 8,23.

תְּנוּמָה : plur. תְּנוּמוֹת: *sonno* Prv 6,4.

תְּנוּפָה : cs. תְּנוּפַת, plur. תְּנוּפוֹת: senso inc., trad.: – 1. gesto oscillatorio delle mani per fare un offerta, al. tributo speciale o, meglio, gesto di elevazione (➛ HAL) Lv 7,30; – 2. gesto di levare: le mani Is 19,16.

תַּנּוּר : plur. תַּנּוּרִים, sf. תַּנּוּרֶיךָ: *forno* (per cuocere) Lv 2,4, תַּ׳ אֵשׁ Sal 21,10.

* תַּנְחוּם : plur. תַּנְחוּמִים e תַּנְחוּמוֹת, sf. תַּנְחוּמֶיךָ, תַּנְחוּמֹתֵיכֶם: *consolazione* Is 66,11; Gb 15,11.

תַּנְחֻמֶת : n. pr. m.

תַּנִּים : ➛ תַּן e תַּנִּין.

תַּנִּין, תַּנִּן : plur. תַּנִּינ(ִ)ם: – 1. *drago* o *mostro marino* Is 51,9; – 2. *coccodrillo* Ez 29,3; – 3. *serpente* Es 7,9.

תִּנְשֶׁמֶת : – 1. specie di uccello impuro, indeterminato ? civetta Lv 11,18; Dt 14,16; – 2. quadrupede impuro, tradiz. camaleonte Lv 11,30. †

תעב : **nif**: pf. נִתְעַב, pt. נִתְעָב: *ripugnare a, essere ripugnante* Is 14,19; Gb 15,16, c. אֵת 1Cr 21,6. †

pi: pf. sf. תִּעֲבוּנִי; impf. יְתָעֲבוּ, יְתָעֵב, תְּתַעֵב (תַּ!), וָאֲתַעֲבָה, sf. תְּתַעֲבֶנּוּ; inf. ass. תַּעֵב; pt. מְתָעֵב, plur. מְתַעֲבִים: – 1. *ripugnare, considerare abominevole*: oggetto idolatrico Dt 7,26, cibo Sal 107,18, popolo (sogg. Dio) Sal 106,40; – 2. *rendere abominevole* Ez 16,25;

hif: pf. הִתְעַבְתָּ, הִתְעִיבוּ; impf. וַיַּתְעֵב: *commettere un abominio, fare cose abominevoli* 1Re 21,26; Sal 14,1.

תֹּעֲבָה : ➛ תּוֹעֵבָה.

תעה : **qal**: pf. תָּעָה, תָּעִיתִי, תָּעוּ e תָּעוּ; impf. (וַ)תֵּתַע, יִתְעוּ; inf. cs. תְּעוֹת; pt. תֹּ(ו)עֶה; plur. cs. תֹּעֵי: – 1. *smarrirsi* (in senso letterale o figurato): ass. Prv 14,22, c. acc. loc. (מִדְבָּר) Is 35,8, c. בְּ (בְּמִדְבַּר־) Gn 21,14, c. מִן Sal 119,110, c. מֵאַחֲרֵי Ez 14,11; תֹּעֵי־רוּחַ Is 29,24, תֹּ׳ לֵבָב Sal 95,10; – 2. *vacillare, barcollare*: ubriaco Is 28,7;

nif: pf. נִתְעָה; inf. cs. הִתָּעוֹת: – 1. *smarrirsi* Gb 15,31; – 2. *vacillare, barcollare*: ubriaco Is 19,14. †

hif: pf. הִתְעָה, הִתְעוּ, הִתְעֵיתֶם Ger 42,20: leggere הִתְעֵתֶם Q (K הִתְעֵתִים), sf. הִתְעוּם; impf. וַיֵּתַע, וַיַּתְעוּ, sf. וַיַּתְעֵם, וַיַּתְעוּם, תַּתְעֵנוּ; pt. מַתְעֶה, plur. מַתְעִים: – 1. *sviare*: ass. Is 30,28, c. acc. Ger 50,6; Am 2,4, c. בְּ Sal 107,40, c. מִן Is 63,17, c. acc. + לְ + inf. fuorviare qlc. al punto di… 2Re 21,9; Ger 42,20 ➛ comm.; – 2. *far vacillare, far barcollare* Is 19,14.

תֹּעִי, תֹּעוּ : n. pr. m.

תְּעוּדָה : *attestato, testimonianza* Is 8,16.20; Rt 4,7. †

I **תְּעָלָה** : cs. תְּעָלַת, plur. sf. תְּעָלֹתֶיהָ: – 1. *fossato* 1Re 18,32; – 2. *canale, condotto* 2Re 18,17.

II **תְּעָלָה** : ~ *cicatrice* (cicatrizzazione) Ger 30,13. †

תַּעֲלוּלִים : sf. תַּעֲלֻלֵיהֶם: capriccio > acc. avverbiale: secondo i loro capricci Is 3,4; 66,4 (al. cattivo trattamento). †

תַּעֲלֻמָה (?!ה) : plur. תַּעֲלֻמוֹת ciò che è *nascosto* Sal 44,22; Gb 11,6; 28,11. †

תַּעֲנוּג : plur. תַּעֲנוּגִים e תַּעֲנוּ/גוֹת, sf. תַּעֲנֻגֶיהָ: *delizia, piacere, gioia* Mic 2,9; Prv 19,10; Qo 2,8.

* **תַּעֲנִית** : sf. תַּעֲנִיתִי: *umiliazione* Esd 9,5. †

תַּעְנַךְ : n. l.

תעע : **pilp**: pt. מְתַעְתֵּעַ: *farsi beffe di, ridersela di* Gn 27,12. †

hitpalp: pt. plur. מִתַּעְתְּעִים: c. בְּ *ridersela di* 2Cr 36,16. †

תַּעֲצֻמוֹת : *potenza* Sal 68,36. †

תַּעַר : sf. תַּעְרָהּ, תַּעְרֶךָ: – 1. *coltello* Ger 36,23; > – 2. ? *rasoio* Is 7,20; – 3. *fodero*: di spada 1Sam 17,51.

* **תַּעֲרוּבָה** : plur. תַּעֲרֻבוֹת: garanzia > בְּנֵי הַתַּ׳ *ostaggi* 2Re 14,14; 2Cr 25,24. †

תַּעְתֻּעִים : *scherno*, מַעֲשֵׂה תַּ׳ oggetto di ilarità o di beffa Ger 10,15; 51,18. †

תֹּף : plur. תֻּפִּים, sf. תֻּפֶּיךָ: *tamburello* Es 15,20; Sal 81,3.

תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת : sf. תִּפְאַרְתִּי, תִּפְאַרְתְּכֶם: – 1. *abbigliamento, ornamento* Is 3,18; כְּלֵי תִ׳ gioiello Ez 16,17; – 2. *gloria, onore* Es 28,2; Dt 26,19, שֵׁם תִ׳ Is 63,14, בֵּית תִ׳ Is 60,7; ~ fierezza Is 20,5.

I **תַּפּוּחַ** : plur. תַּפּוּחִים, cs. תַּפּוּחֵי: – 1. *mela* Ct 2,3; metaf. Prv 25,11; – 2. *melo* Gl 1,12.

II **תַּפּוּחַ, תַּפֻּחַ** : n. pr. m.

III **תַּפּוּחַ** : n. l.

* **תְּפוּצָה** : plur. sf. תְּפוֹצוֹתֵיכֶם(!): *dispersione* Ger 25,34. †

* **תֻּפִּינִים** : cs. תֻּפִּינֵי: txt. e senso inc. ➛ HAL, Lv 6,14. †

I **תָּפֵל** : – 1. *insipido* Gb 6,6; – 2. ~ senza valore Lam 2,14 (ma ➛ II תָּפֵל). †

II **תָּפֵל** : agg. – 1. *intonacato* Ez 13,10; – 2. ~ menzognero Lam 2,14 (ma ➛ I תָּפֵל).

תֹּפֶל : n. reg.

תִּפְלָה : *cosa nauseante, disgustosa* Ger 23,13; Gb 1,22.

תְּפִלָּה : cs. תְּפִלַּת, sf. תְּפִלָּתִי, plur. תְּפִלּוֹת: *preghiera* 1Re 8,28; c. -אֶל 2Cr 33,18, c. לְ Sal 42,9, c. בְּעַד in favore di 2Re 19,4.

* **תִּפְלֶצֶת** : sf. תִּפְלַצְתְּךָ: *spavento, terrore* che tu ispiri Ger 49,16. †

תִּפְסַח : n. l.

תפף : **qal**: pt. f. plur. תּוֹפֵפוֹת: *suonare il tamburello, il cembalo* Sal 68,26. †

po: pt. f. plur. מְתֹפְפֹת: battersi il petto Na 2,8. †

תפר : **qal**: pf. תָּפַרְתִּי; impf. וַיִּתְפְּרוּ; inf. cs. לִתְפּוֹר: *cucire*: ass. Qo 3,7, c. acc. Gn 3,7, c. acc. + עַל Gb 16,15. †

pi: pt. f. plur. מְתַפְּרוֹת: *cucire* Ez 13,18. †

תפשׂ : **qal**: pf. תָּפַשׂ, תָּפַשְׂתִּי, תָּפְשׂוּ, sf. תְּפָשָׂהּ; impf. (וְ)יִתְפֹּשׂ, וָאֶתְפֹּשׂ, sf. וַיִּתְפְּשֶׂהָ, וַיִּתְפְּשֵׂהוּ, וַיִּתְפְּשׂוּם, נִתְפְּשֵׂם; imp. תִּפְשׂוּ, sf. תִּפְשׂוּהוּ e תִּפְשֻׂהוּ, תִּפְשׂוּם; inf. ass. תָּפֹשׂ, cs. לִתְפֹּשׂ, sf. תָּפְשָׂהּ, תָּפְשְׂכֶם, תָּפְשָׂם; pt. תֹּפֵשׂ, תֹּפְשִׂי (yod compaginis), plur. cs. תֹּפְשֵׂי, pass. תָּפוּשׂ: – 1. *prendere, scegliere*: c. acc. pers. 1Sam 23,26, c. acc. cosa: città Gs 8,8, c. בְּ pers. Dt 21,19, c. בְּ cosa 1Re 11,30; metaf. בְּלִבָּם Ez 14,5; – 2. *fare uso, usare*: תֹּפֵשׂ הַקֶּשֶׁת arciere Am 2,15, תֹּ׳ כִּנּוֹר citaredo Gn 4,21; – 3. *essere versato in*: תֹּפְשֵׂי הַתּוֹרָה ~ i depositari della legge Ger 2,8, תֹּ׳ הַמִּלְחָמָה i combattenti (i soldati) Nm 31,27; – 4. תָּ׳ שֵׁם אֱלֹהִים prendersela col nome di Dio cioè profanare il nome di Dio Prv 30,9; – 5. תָּפוּשׂ: c. זָהָב e כֶּסֶף essere ricoperto d'oro e d'argento (al. incastonato) Ab 2,19;

nif: pf. נִתְפַּשׂ, נִתְפָּשָׂה, נִתְפַּשְׂתְּ; impf. (וְ)תִּתָּפֵשׂ, יִתָּפְשׂוּ; inf. הִתָּפֵשׂ: *essere preso, tenuto*: gente Ez 21,28, città Ger 48,41, guado Ger 51,32;

pi: impf. תְּתַפֵּשׂ: *afferrare* Prv 30,28. †

I **תֹּפֶת** : *sputo* Gb 17,6. †

II **תֹּפֶת** : n. l. (➛ HAL).

תָּפְתֶּה : Is 30,33, txt. inc. ? n. l. = II תֹּפֶת, o *rogo*. †

I **תִּקְוָה** : cs. תִּקְוַת: *corda, cordicella* Gs 2,18.21. †

II **תִּקְוָה** : cs. תִּקְוַת, sf. תִּקְוָתִי/תָם: *speranza* Gb 6,8; Prv 10,28.

III **תִּקְוָה** : n. pr. m.

תְּקוּמָה : *fermezza, saldezza* Lv 26,37. †

* תְּקוֹמֵם : plur. sf. תְּקוֹמְמֶיךָ (txt.!): *avversario* Sal 139,21. †

תְּקוֹעַ : n. l.

תְּקוֹעִי : gntl. di תְּקוֹעַ.

תְּקוּפָה : cs. תְּקוּפַת, sf. תְּקוּפָתוֹ, plur. תְּקֻפוֹת: *volgere* dell'anno (o di un periodo), cioè la fine Es 34,22, o la metà 2Cr 24,23; ~ ciclo: del sole Sal 19,7.

תַּקִּיף : *forte* Qo 6,10. †

תקן : **qal**: inf. cs. לִתְקֹן: rendere diritto > *raddrizzare* Qo 1,15. †

pi: pf. תִּקֵּן; inf. לְתַקֵּן: – 1. rendere diritto, *raddrizzare* Qo 7,13; – 2. *sistemare, mettere in ordine* Qo 12,9. †

תקע : **qal**: pf. תָּקַע, תָּקַעְתִּי, תָּקְעוּ, sf. תְּקַעְתִּיו; impf. (וַ)יִּתְקַע, (וַ)יִּתְקְעוּ, sf. וַיִּתְקָעֵם, וַיִּתְקָעֵהוּ; imp. תִּק(וֹ)עַ; inf. ass. תָּקוֹעַ, cs. תְּק(וֹ)עַ; pt. תֹּ(וֹ)קֵעַ, plur. תֹּקְעִים, cs. תֹּקְעֵי, pass. f. תְּקוּעָה: – 1. *piantare*: un paletto della tenda > alzare la tenda Gn 31,25; piantare un chiodo Is 22,23; – 2. *fissare, bloccare* Gdc 16,14; – 3. *battere le mani* Sal 47,2; – 4. *suonare il corno*: ass. Gdc 7,20, c. acc. dello strumento Gdc 7,22, c. acc. תְּרוּעָה Nm 10,5; c. בְּ dello strumento Gs 6,4;

nif: impf. יִתָּקֵעַ: – 1. *impegnarsi* (con una stretta di mano) Gb 17,3; – 2. *suonare il corno* Am 3,6, c. בְּ Is 27,13. †

* תֵּ֫קַע : תֵּקַע שׁוֹפָר *suono*: del corno Sal 150,3. †

תקף : **qal**: impf. sf. יִתְקְפוֹ, תִּתְקְפֵהוּ: *sopraffare, impossessarsi* Gb 14,20; 15,24; Qo 4,12. †

תֹּ֫קֶף : sf. תָּקְפּוֹ: *potenza* Est 9,29; 10,2; Dn 11,17. †

תֹּר : → I e II תּוֹר.

תַּרְאֲלָה : n. l.

* תַּרְבּוּת : cs. תַּרְבּוּת *genía, razza* Nm 32,14. †

תַּרְבִּית : *intereresse* (che un prestito rende) Ez 18,8.

תרגם : parola di origine inc.; pt. pass. מְתֻרְגָּם: *tradotto* Esd 4,7. †

תַּרְדֵּמָה : cs. תַּרְדֵּמַת: *sonno profondo, torpore*: spesso provocato da Dio Gn 2,21; Is 29,10.

תִּרְהָקָה : n. pr. m.

תְּרוּמָה : cs. תְּרוּמַת, sf. תְּרוּמָתִי, תְּרוּמַתְכֶם, plur. תְּרוּמ(וֹ)ת, sf. תְּרוּמֹתַי: *offerta, tributo*: di prodotti della natura Nm 15,19, di materie preziose Es 25,2, parte del sacrificio di un animale Es 29,27, parte riservata di un territorio Ez 45,1.

תְּרוּמִיָּה : *offerta* (speciale) Ez 48,12. †

תְּרוּעָה : *clamore* (spesso grido di gioia) o *suono del corno* emesso ritualmente: a) in combattimento Gs 6,5; b) come acclamazione religiosa 1Sam 4,5; c) in una liturgia comunitaria Esd 3,11; d) in una liturgia individuale di guarigione Gb 33,26.

תְּרוּפָה : *medicina* Ez 47,12. †

תִּרְזָה : varietà di albero indeterminato, ? quercia Is 44,14. †

תֶּ֫רַח : n. pr. m.

תֶּרַח : n. l.

תִּרְחֲנָה : n. pr. m.

תִּרְיָא : n. pr. m.

תָּרְמָה : Gdc 9,31: txt. inc.; ? n. l.

תַּרְמוּת : K Ger 14,14, ➛ תַּרְמִית.

תַּרְמִית, תַּרְמִת : sf. תַּרְמִיתָם *inganno, falsità*: תּ׳ לִבָּם, Ger 23,26, לְשׁוֹן תּ׳ Sof 3,13.

תֹּ֫רֶן : sf. תָּרְנָם: – 1. *asta* (segnale) Is 30,17; – 2. *albero* (di una nave) Is 33,23; Ez 27,5. †

תַּרְעֵלָה : *stordimento, vertigine* Is 51,17.22; Sal 60,5. †

תִּרְעָתִים : n. pop.

תְּרָפִים : senso probabile: *idolo, idolo domestico* Gn 31,19; Gdc 17,5; Os 3,4.

I תִּרְצָה : n. pr. f.

II תִּרְצָה : loc. תִּרְצָתָה: n. l.

תֶּ֫רֶשׁ : n. pr. m.

I תַּרְשִׁישׁ : n. l. o n. reg.

II תַּרְשִׁישׁ : nome di una pietra preziosa indeterminata, tradiz. crisolito, ? topazio.

III תַּרְשִׁישׁ : n. pr. m.

תִּרְשָׁתָא : titolo di un governatore persiano in Giudea Ne 8,9.

תַּרְתָּן : titolo di un funzionario superiore 2Re 18,17; Is 20,1. †

תַּרְתָּק : n. d.

תְּשׂוּמֶת : senso inc. תּ׳ יָד ? oggetto affidato Lv 5,21. †

* תְּשֻׁאָה : plur. תְּשֻׁאוֹת: *grido, tumulto* Is 22,2; Zc 4,7; Gb 39,7. †

תֹּשָׁב : ➛ תּוֹשָׁב.

תִּשְׁבִּי : gntl. di תִּשְׁבֵּי.

תִּשְׁבֵּי : txt. inc. ? n. l.

תַּשְׁבֵּץ : senso inc. ? *ricamo* Es 28,4. †

תְּשׁוּבָה : cs. תְּשׁוּבַת, sf. תְּשׁוּבָתוֹ, plur. תְּשֻׁבֹת, sf. תְּשׁוּבֹתֵיכֶם: – 1. *ritorno*: dopo un'assenza 1Sam 7,17; – 2. *ritorno*: dell'anno = primavera 2Sam 11,1; – 3. *risposta* Gb 21,34.

תְּשֻׁוָּה : Gb 30,22: Q תּוּשִׁיָּה, leggere K תְּשֻׁוָּה = ➛ * תְּשֻׁאָה. †

תְּשׁוּעָה : cs. תְּשׁוּעַת, sf. תְּשׁוּעָתִי, תְּשׁוּעָתְךָ: – 1. *liberazione* Is 45,17; > – 1. *vittoria* Gdc 15,18; – 3. ~ *salvezza*: אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי Sal 51,16.

* תְּשׁוּקָה : sf. תְּשׁוּקָתוֹ, תְּשׁוּקָתֵךְ: – 1. *dominio, costrizione* Gn 3,16; 4,7; – 2. *bramosia, desiderio intenso* Ct 7,11. †

תְּשׁוּרָה : *regalo* 1Sam 9,7. †

תֻּשִׁיָּה : ➛ תּוּשִׁיָּה.

תְּשִׁ(י)עִי : f. תְּשִׁיעִ(י)ת: *nono*: יוֹם הַתּ׳ Nm 7,60.

תֵּ֫שַׁע ; cs. תְּשַׁע, f. תִּשְׁעָה, cs. תִּשְׁעַת, plur. תִּשְׁעִים: *nove*: בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ il nove del mese Lv 23,32; plur. תִּשְׁעִים *novanta*.

ARAMAICO

א

* אַב : sf. אֲבִי, אֲבוּךְ, אֲבוּהִי, plur. sf. אֲבָהָתִי, אֲבָהָתָךְ, אֲבָהָתָ/תַנָא: *padre* Dn 5,2, plur. Esd 4,15.

* אֵב : sf. אִנְבֵּהּ: *frutto* Dn 4,9.11.18. †

אבד : **pe**: iuss. יֵאבַדוּ: *scomparire* Ger 10,11. †

haf: impf. יְהוֹבְדוּן, תְּהוֹבֵד; inf. הוֹבָדָה: *far perire*: ass. Dn 7,26, c. לְ Dn 2,12;

hof: pf. הוּבַד: *essere annientato* Dn 7,11. †

אֶבֶן : det. אַבְנָא: *pietra* Dn 2,34; Esd 5,8.

אִגְּרָא/ה : det. אִגַּרְתָּא: *lettera* Esd 4,8.11; 5,6. †

אֱדַיִן : *allora* Dn 2,15, בֵּאדַיִן allora Dn 2,14, מִן־אֱ׳ da allora Esd 5,16.

אֲדָר : nome del dodicesimo mese, *Adar* Esd 6,15. †

* אִדַּר : plur. cs. אִדְּרֵי: *aia* (per battere i cereali) Dn 2,35. †

* אֲדַרְגָּזַר : plur. אֲדַרְגָּזְרַיָּא: *consigliere* Dn 3,2s. †

אַדְרַזְדָּא : avv. *diligentemente* Esd 7,23. †

אֶדְרָע : *braccio* > metaf. *forza* Esd 4,23. †

אַזְדָּא : *sicuro, stabile* Dn 2,5.8. †

אזה : **pe**: inf. מֵזֵא, sf. מֵזְיֵהּ; pt. pass. אֲזֵה: *riscaldare* Dn 3,19.22. †

אזל : **pe**: pf. אֲזַל, אֲזַלוּ, אֲזַלְנָא; impf. אֵזֶל־: *andare*: c. לְ Dn 2,17, c. עַל Esd 4,23.

* אַח : plur. sf. אֶחָיךְ: K אַחַיִךְ, Q אַחָךְ: *fratello* Esd 7,18. †

אַחֲוָיַת : ➛ חוה **haf**.

* אֲחִידָה : plur. אֲחִידָן: *enigma* Dn 5,12. †

אַחְמְתָא : n. l. *Ecbatana*.

* אַחַר : plur. cs. אַחֲרֵי, sf. אַחֲרֵיהֹן: *dopo* Dn 2,29.45; 7,24. †

* אַחֲרִי : cs. אַחֲרִית: *fine* Dn 2,28. †

אָחֳרִי : f. di אָחֳרָן *altro* Dn 2,39.

אחרין : K אַחֲרֵין o אַחֲרַיִן, Q אָחֳרֵין e ➛ אָחֳרָן: עַד אָ׳: *infine, alla fine* Dn 4,5. †

אָחֳרָן : m. *altro* Dn 2,11.

* אֲחַשְׁדַּרְפַּן : plur. אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא: *satrapo* Dn 3,2.

אִילָן : det. אִילָנָא: *albero* Dn 4,7.

* אֵימְתָן : f. אֵימְתָנִי: *spaventoso* Dn 7,7. †

אִיתַי : sf. אִיתָיךְ (K אִיתַיִךְ, Q אִיתָךְ), אִיתוֹהִי, אִיתַיְנָא (K אִיתַיְנָא, Q אִיתָנָא o אִיתָנָא), אִיתֵיכוֹן: *c'è* :: אִיתַי בִּי c'è in me Dn 2,30, לָא־אִיתַי non c'è Dn 2,10.

אכל : **pe**: pf. אֲכַלוּ; impf. יֵאכֻל, תֵּאכֻל; imp. אֲכֻלִי; pt. f. אָכְלָה: *mangiare* Dn 4,30, אָ׳ קַרְצֵיהוֹן lett. mangiare i loro pezzi = calunniarli Dn 3,8.

אַל : *non* (proibitivo) Dn 2,24; 4,16; 5,10. †

אֵל Q, אֵלֶּה K : *questi* Esd 5,15. †

אֱלָהּ : det. אֱלָהָא, sf. אֱלָהִי, אֱלָהֲנָא, אֱלָהֲכֹם, plur. אֱלָהִין, det. אֱלָהַיָּא, cs. אֱלָהֵי, sf. לֵאלָהַי: *Dio, dèi*: אֱלָהּ שְׁמַיָּא: Dio del cielo Esd 5,11.

אֵלֶּה : *questi* Ger 10,11; Esd 5,15 K. †

אֲלוּ (→ אֲרוּ) : *ecco!* Dn 2,31.

אִלֵּן, אִלֵּין : *questi* Dn 2,40.

אִלֵּךְ : *questi* Dn 3,12.

אִלֵּן : → אִלֵּין.

אֲלַף : cs. אֲלֶף, det. אַלְפָּא, plur. אַלְפִין Q: *mille, migliaia* Dn 5,1; 7,10. †

* **אַמָּה** : plur. אַמִּין: *cubito* Dn 3,1; Esd 6,3. †

אֻמָּה : plur. det. אֻמַּיָּא: *nazione* Dn 3,4.

אמן : **haf**: pf. הֵימִן; pt. pass. מְהֵימַן: c. בְּ *aver fiducia in* Dn 6,24; pt. pass. *uno in cui si può avere fiducia* Dn 2,45; 6,5. †

אמר : **pe**: pf. אֲמַר, אֲמֶרֶת, אַמְרֵת, אֲמַרוּ; impf. יֵאמַר; imp. אֱמַר; inf. מֵאמַר e מֵמַר; pt. אָמַר, plur. אָמְרִין: – 1. *dire* Dn 4,11; – 2. *raccontare* Dn 4,6; – 3. c. לְ + inf. *ordinare* (di) Dn 2,12.

* **אִמַּר** : plur. אִמְּרִין: *agnello* Esd 6,9.

אִנְבֵּהּ : → *אֵב.

אֲנָה : *io* Dn 2,8.

אִנּוּן : f. אִנִּין: – 1. *essi*, Dn 6,25; – 2. *quelli* Dn 2,44.

אֲנַחְנָא/ה : *noi* Esd 4,16.

אנס : **pe**: pt. אָנֵס: *opprimere* Dn 4,6. †

* **אֲנַף** : plur. sf. אַנְפּוֹהִי: *viso* Dn 2,46; 3,19. †

אֱנָשׁ : det. אֲנָשָׁא e K אֱנָשָׁא: – 1. *u.* Dn 2,10; – 2. coll. *umanità, gli uomini* Dn 4,22, בַּר אֱנָשׁ: figlio dell'u. Dn 7,13.

אנתה : K אַנְתָּה, Q אַנְתְּ: *tu* Dn 2,29.

אַנְתּוּן : *voi* Dn 2,8. †

אֱסוּר : plur. אֱסוּרִין: – 1. *catena* Dn 4,12.20; – 2. plur. *carcere* Esd 7,26. †

אָסְנַפַּר : n. pr. m. *Assurbanipal.*

אָסְפַּרְנָא : avv. – 1. *accuratamente* Esd 5,8; – 2. *esattamente* Esd 6,12.

אֱסָר : det. אֱסָרָא: *proibizione* Dn 6,8.

אָע : det. אָעָא: – 1. *legno* Dn 5,4; > – 2. coll. *travi* Esd 5,8.

אַף : *anche* Esd 5,10.

* **אֲפָרְסָי** : plur. det. אֲפָרְסָיֵא: senso inc., n. l. o n. terr. o n. pop. oppure titolo di magistrato Esd 4,9. †

* **אֲפַרְסְכָי** : plur. det. אֲפַרְסְכָיֵא: senso inc., n. l. o n. terr. o n. pop. oppure titolo di magistrato Esd 5,6; 6,6. †

* **אֲפַרְסַתְכָי** : plur. det. אֲפַרְסַתְכָיֵא: senso inc., n. pop. o titolo di magistrati Esd 4,9. †

* **אַפְּתֹם** : senso inc. ? tesoro, ? finalmente, ? certamente Esd 4,13. †

* **אֶצְבַּע** : plur. אֶצְבְּעָן, cs. אֶצְבְּעָת: – 1. *dito* Dn 5,5; > – 2. *dito del piede* Dn 2,41s. †

* **אַרְבַּע** : f. אַרְבְּעָה: *quattro* Dn 3,25.

* אַרְגְּוָן : det. אַרְגְּוָנָא: *porpora* Dn 5,7.16.29. †

אֲרוּ : *ecco* Dn 7,2.

* אֳרַח : sf. אֹרְחָתֵהּ, אֹרְחָתָךְ: *via*: di Dio Dn 4,34, degli uomini Dn 5,23. †

אַרְיֵה : plur. det. אַרְיָוָתָא: *leone* Dn 6,8.

אַרְיוֹךְ : n. pr. m.

אֲרִיךְ : *conveniente* Esd 4,14. †

* אַרְכֻּבָה : plur. sf. אַרְכֻבָּתֵהּ: *ginocchio* Dn 5,6. †

אַרְכָה : *lunghezza > durata > prolungamento* Dn 4,24; 7,12. †

* אַרְכְּוָי : plur. det. K אַרְכְּוָיֵ, Q אַרְכְּוָיֵא; n. pop. abitanti di Uruk Esd 4,9. †

אֲרַע : det. אַרְעָא, loc. K אַרְעָא: *la terra* Dn 2,35, loc. verso la terra > *inferiore* Dn 2,39.

* אַרְעִי : cs. אַרְעִית: *il suolo > il fondo* Dn 6,35. †

* אֲרַק : det. אַרְקָא: *la terra* Ger 10,11. †

אַרְתַּחְשַׁשְׂתְּא e אַרְתַּחְשַׁסְתְּא : n. pr. m. *Artaserse*.

* אֹשׁ : plur. det. אֻשַּׁיָּא, sf. אֻשּׁוֹהִי Esd 6,3 (txt. corr. ➛ comm.): *fondamenta* Esd 4,12; 5,16. †

אֶשָּׁא : *fuoco* Dn 7,11. †

אֻשּׁוֹהִי, אֻשַּׁיָּא : ➛ *אֹשׁ.

אָשַׁף : plur. אָשְׁפִין, det. אָשְׁפַיָּא: *mago* Dn 2,10.

* אֻשַּׁרְנָא : det. אֻשַּׁרְנָא: senso inc., ? trave, ? impianto Esd 5,3.9. †

אֶשְׁתַּדּוּר : *rivolta* Esd 4,15.19. †

אִשְׁתִּיו : ➛ שׁתה.

* אָת : plur. אָתִין, det. אָתַיָּא, sf. אָתוֹהִי: *segno* Dn 3,32s; 6,28. †

אתה : **pe**: pf. אֲתָה e אֲתָא, plur. אֲתוֹ; imp. plur. אֱתוֹ; inf. מֵתֵא (< *מֶאתֵא); pt. אָתֵה: *venire* Dn 3,2;

haf: pf. הַיְתִי, 3a pers. plur. הַיְתִיו; inf. הַיְתָיָה: – 1. *condurre, portare* Dn 5,3; – 2. pf. pass. הֵיתָיִת, הֵיתָיוּ: *essere condotto* Dn 3,13.

* אַתּוּן : cs. אַתּוּן, det. אַתּוּנָא: *fornace* Dn 3,6.

אִתַי : ➛ אִיתַי.

אֲתַר : sf. אַתְרֵהּ, בָּתְרָךְ: – 1. *traccia* Dn 2,35; – 2. *posto*: עַל־אַתְרֵהּ al suo posto Esd 5,15; בָּתְרָךְ al tuo posto (= dopo di te) Dn 2,39.

ב

בְּ : prep.: sf. בִּי, בָּךְ, בַּהּ, בְּהוֹן: – 1. *in* (di spazio) בִּשְׁמַיָּא Dn 2,28, (di tempo) בְּאַחֲרִית Dn 2,28; – 2. *secondo* Esd 6,14; – 3. *su* Dn 2,38; – 4. *riguardo a, intorno* Dn 6,18; – 5. *per mezzo* (strumentale) Dn 2,30; – 6. בְּ indica un prezzo Esd 7,17; – 7. יוֹם בְּיוֹם giorno dopo giorno Esd 6,9.

* בְּאִישׁ : f. בְּאִישְׁתָּא: *cattivo, malvagio* Esd 4,12. †

באשׁ : **pe**: pf. בְּאֵשׁ: *essere addolorato* Dn 6,15. †

בָּאתַר : ➛ אֲתַר.

בָּבֶל : n. l. *Babilonia*.

* בָּבְלָי : gntl. di בָּבֶל, plur. det. בָּבְלָיֵא.

בדר : **pa**: imp. בַּדַּרוּ: *sparpagliare, disperdere* Dn 4,11. †

בְּהִילוּ : *fretta* Esd 4,23. †

בהל : **pa**: impf. sf. יְבַהֲלֻנַּנִי, יְבַהֲלֻנֵּהּ, e יְבַהֲלוּנֵּהּ; iuss. sf. יְבַהֲלָךְ, יְבַהֲלוּךְ: *spaventare, far paura* Dn 4,2;

hitpe: inf. sostantivato הִתְבְּהָלָה, c. pref. בְּ *in fretta* Dn 2,25; 3,24; 6,20. †

hitpa: pt. מִתְבָּהַל: *essere spaventato* Dn 5,9. †

בטל : **pe**: pf. בְּטֵלַת; pt. f. בָּטְלָא: *cessare, fermarsi* Esd 4,24. †

pa: pf. בַּטִּלוּ; inf. בַּטָּלָא: *interrompere* Esd 4,21.

בֵּין : sf. בֵּינֵיהֵן (K בֵּינֵיהוֹן, Q בֵּינֵיהֵן): *fra* Dn 7,5.8. †

בִּינָה : *discernimento* Dn 2,21. †

* בִּירָה : det. בִּירְתָא: *fortezza* Esd 6,2. †

בית : **pe**: pf. בָּת: *passare la notte* Dn 6,19. †

בַּיִת : det. בַּיְתָא e בַּיְתָה, cs. בֵּית, sf. בַּיְתִי, בַּיְתֵהּ, plur. sf. בָּתֵּיכוֹן: – 1. *casa* Dn 2,17; – 2. *tempio* Dn 5,3.

בָּל : *cuore > pensiero*: שָׂם בָּל לְ pensare a Dn 6,15. †

בֵּלְאשַׁצַּר : n. pr. m ➛ בֵּלְשַׁאצַּר.

בלה : **pa**: impf. יְבַלֵּא: *scorticare, logorare > ~* insultare Dn 7,25. †

בְּלוֹ : *tributo* (in natura) Esd 4,13.20; 7,24. †

בֵּלְטְשַׁאצַּר : n. pr. m *Baltazzar*.

בֵּלְשַׁאצַּר, Q בֵּלְשַׁצַּר : n. pr. m. *Baldassar*.

בנה : **pe**: pf. בְּנוֹ, sf. בְּנָהִי, בֱּנַיְתַהּ; impf. יִבְנוֹן; inf. מִבְנֵא, מִבְנְיָה, לְבִנֵא; pt. plur. בָּנַיִן, pass. בְּנֵה: *costruire, edificare* Esd 4,12;

hitpe: impf. תִּתְבְּנֵא, יִתְבְּנֵא; pt. מִתְבְּנֵא: *essere costruito* Esd 4,13, c. acc. del materiale Esd 5,8.

* בִּנְיָן : det. בִּנְיָנָא: *edificio* Esd 5,4. †

בְּנִין : ➛ II בַּר.

בנס : **pe**: pf. בְּנַס: *arrabbiarsi* Dn 2,12. †

בעה : **pe**: pf. בְּעָה/א, בְּעוֹ, בְּעֵינָא; impf. יִבְעֵא, אֶבְעֵא; inf. מִבְעֵא; pt. בָּעֵה/א, plur. בָּעַיִן: – 1. c. מִן *domandare* (a qlc.) > *pregare* (qlc.) Dn 2,16; 6,8; – 2. c. מִן pers. + עַל cosa *interrogare* qlc. su qlcs. Dn 7,16; – 3. *cercare* di Dn 2,13 (al. essere sul punto di);

pa: impf. יְבַעוֹן: *ricercare* Dn 4,33. †

* **בָּעוּ** : sf. בָּעוּתֵהּ: *domanda* > *supplica* Dn 6,8.14. †

* **בְּעֵל** : *padrone*: בְּעֵל־טְעֵם lett. *signore del comando* = *comandante* Esd 4,8s.17. †

* **בִּקְעָה** : cs. בִּקְעַת: *pianura, valle* Dn 3,1. †

בקר : **pa**: pf. בַּקַּרוּ; impf. יְבַקַּר; inf. בַּקָּרָא/ה: *fare delle ricerche* Esd 4,15;

hitpa: impf. יִתְבַּקַּר: *essere ricercato* Esd 5,17. †

I * **בַּר** : det. בָּרָא: spazio non abitato > tradiz. *campo* Dn 4,12; חֵיוַת בָּ׳ *bestia selvatica* Dn 2,38.

II **בַּר** : sf. בְּרֵהּ, plur. cs. בְּנֵי, sf. בְּנוֹהִי, בְּנֵיהוֹן: – 1. *figlio* Esd 5,2; – 2. *nipote* Esd 5,1; – 3. בַּר indica appartenenza ad una categoria: בַּר אֱלָהִין figli di Dio (angeli) Dn 3,25, בַּר שְׁנִין all'età di Dn 6,1.

I **ברך** : **pe**: pt. בָּרֵךְ: *inginocchiarsi* Dn 6,11. †

II **ברך** : **pe**: pt. pass. בְּרִיךְ: *benedetto, lodato* Dn 3,28. †

pa: pf. בָּרֵךְ e בָּרִךְ, בָּרֲכֵת, בָּרְכֵת; pt. pass. מְבָרַךְ: *benedire, lodare* Dn 2,20.

* **בְּרֵךְ**, * **בְּרַךְ** : sf. בִּרְכּוֹהִי *ginocchio* Dn 6,11. †

בְּרַם : *tuttavia, ma* Dn 2,28.

בְּשַׂר : det. בִּשְׂרָא: – 1. *cibo, carne* Dn 7,5; – 2. metaf. כָּל־בִּשְׂרָא *ogni carne* = ogni essere vivente Dn 2,11; 4,9. †

* **בַּת** : plur. בַּתִּין: misura di capacità: *bath* Esd 7,22. †

בָּתַר : ➛ אֲחַר.

ג

* גַּב : גַּבַּיהּ K = plur. sf. גַּבַּיהּ (Q sing. sf. גַּבַּהּ): senso inc. schiena o lato Dn 7,6. †

* גֹּב : cs. גֹּב e גּוֹב, det. גֻּבָּא: *fossa* (dei leoni) Dn 6,8.

* גְּבוּרָה : det. גְּבוּרְתָא: *forza* Dn 2,20.23. †

גְּבַר : plur. גֻּבְרִין, det. גֻּבְרַיָּא: *u.* Dn 2,25; Esd 4,21.

* גִּבָּר : plur. cs. גִּבָּרֵי: *u. forte* Dn 3,20. †

* גְּדָבַר : plur. det. גְּדָבְרַיָּא: *tesoriere* Dn 3,2s. †

גדד : **pe**: imp. גֹּדּוּ: *abbattere* (un albero) Dn 4,11.20. †

* גַּו, * גֹּו : cs. גּוֹא, sf. גַּוַּהּ, גַּוֵּהּ: *mezzo, metà* Dn 3,21; 4,7.

גּוֹא : ➛ *גּוֹ.

גֵּוָה : *orgoglio* Dn 4,34. †

גוח : **haf**: pt. f. plur. מְגִיחָן: c. לְ acc. *far scaturire*, ? far tempestare Dn 7,2. †

* גִּזְבַּר : plur. det. גִּזַּבְרַיָּא: *tesoriere* Esd 7,21. †

גזר : **pe**: pt. plur. גָּזְרִין, det. גָּזְרַיָּא: *tagliare,* stabilire > pt. *astrologi* Dn 2,27; 4,4; 5,7.11. †

hitpe: pf. 3a pers. f. הִתְגְּזֶרֶת, אִתְגְּ׳: *staccarsi* Dn 2,34.45. †

* גְּזֵרָה : cs. גְּזֵרַת: *decreto* Dn 4,14.21. †

גִּיר : det. גִּירָא: *calce, intonaco* Dn 5,5. †

* גַּלְגַּל : plur. sf. גַּלְגִּלּוֹהִי: *ruota* Dn 7,9. †

גלה : **pe**: pt. גָּלֵא/ה; inf. מִגְלֵא; pf. pass. גְּלִי e גֱּלִי: *rivelare* Dn 2,19;

haf: pf. הַגְלִי: *condurre in esilio, deportare* Esd 4,10; 5,12. †

* גָּלוּ : det. גָּלוּתָא: *deportazione*: בְּנֵי גָלוּתָא i deportati Dn 2,25.

גְּלָל : אֶבֶן גְּלָל senso impreciso, *pietre grandi* Esd 5,8; 6,4. †

גמר : **pe**: pt. pass. גְּמִיר: *completo, perfetto* (? sott. שְׁלָם, ➛ comm.) Esd 7,12. †

* גְּנַז : plur. det. גִּנְזַיָּא, cs. גִּנְזֵי: *tesoro* Esd 5,17; 6,1; 7,20. †

* גַּף : plur. גַּפִּין, sf. גַּפִּיהּ (Q גַּפַּהּ, K גַּפַּיהּ): *ala* Dn 7,4.6.†

גְּרַם : plur. sf. גַּרְמֵיהוֹן: *ossa* Dn 6,25. †

* גְּשֵׁם : sf. גִּשְׁמַהּ, גֶּשְׁמְהוֹן: *corpo* Dn 3,27s; 4,30; 5,21; 7,11. †

ד

דָּא : *questa* (➛ gramm.) Dn 4,27, דָּא לְדָא l'uno contro l'altro (ginocchi, f.) Dn 5,6.

דֹּב : *orso* Dn 7,5. †

דבח : **pe**: pt. plur. דָּבְחִין: *fare un sacrificio* Esd 6,3. †

* דְּבַח : plur. דִּבְחִין: *sacrificio* Esd 6,3. †

דבק : **pe**: pt. plur. דָּבְקִין: *tenere insieme, aderire* Dn 2,43. †

* דִּבְרָה : cs. דִּבְרַת: *causa, motivo*: עַד־דִּבְרַת דִּי affinché Dn 4,14, עַל־דִּ׳ דִּי affinché Dn 2,30. †

דְּהַב : det. דַּהֲבָא e דַּהֲבָה: *oro* Dn 2,32; Esd 5,14.

דֶּהָוֵא : (Q דֶּהָיֵא): tradiz. n. pop. ma ➛ comm., Esd 4,9. †

דור : **pe**: impf. תְּדוּר, יְדֻרוּן (K יְדֻרוּן, Q יְדוּרָן); pt. plur. דָּאְרִין K(Q דָּיְרִין), cs. דָּאְרֵי K (Q דָּיְרֵי) *abitare* Dn 2,38.

דּוּרָא : n. reg.

דושׁ : **pe**: impf. sf. תְּדוּשִׁנַּהּ: *frantumare, schiacciare* Dn 7,23. †

* דחוה : plur. דַּחֲוָן: senso inc. ? concubina Dn 6,19. †

דחל : **pe**: pt. plur. דָּחֲלִין; pt. pass. דְּחִיל, f. דְּחִילָה: – 1. *aver paura* Dn 5,19; – 2. pt. pass. (➛ gramm.) *terrificante* Dn 2,31;
pa: impf. sf. וִידַחֲלִנַּנִי: *spaventare* Dn 4,2. †

דִּי : (➛ gramm.): - 1. pron. relativo: דִּי בְחַיְלֵהּ che era nel suo esercito Dn 3,20; דִּי שְׁמֵהּ בּ׳ il cui nome era B. Dn 2,26; מַן־דִּי chiunque sia Dn 3,6; מָה דִּי ció che Esd 7,18; – 2. cg. che indica il gen.: שַׁלִּיטָא דִּי־מַלְכָּא ufficiale del re Dn 2,15; – 3. cg. che segue un verbo: a) all'inizio di un discorso diretto: אֲמַר־לֵהּ דִּי־הַשְׁכַּחַת gli disse: "Ho trovato..." Dn 2,25; b) all'inizio di un discorso indiretto: בְּעָה...דִּי chiese ... che Dn 2,16; ordinare che Dn 3,10, sapere che Dn 2,8; c) דִּי affinché Dn 4,3; – 4. דִּי c. prep.: כְּדִי come Dn 2,43, עַד דִּי fino a che Dn 2,9, prima che Dn 6,25; מִן־דִּי da che Dn 4,23, perché Esd 5,12.

דין : **pe**: pt. plur. Q דָּיְנִין: *giudicare* > pt. *giudice* Esd 7,25. †

דִּין : det. דִּינָא: - 1. *giudizio, sentenza*: c. hitpe. e מִן (sogg. sentenza) essere eseguita contro (? essere subita da) Esd 7,26; – 2. *giustizia* Dn 4,34; – 3. *tribunale* Dn 7,10.

* דַּיָּן : plur. דַּיָּנִין : *giudice* Esd 7,25. †

דִּינָיֵא : tradiz. n. pop. oppure titolo di magistrati: giudici (txt.! ➛ comm.) Esd 4,9. †

דֵּךְ : pron. dimostr. m. *quello* Esd 5,16.

דִּכֵּן : pron. dimostr. m. e f. *quello, quella* Dn 2,31; 7,20.21. †

* דְּכַר : plur. דִּכְרִין: *ariete* Esd 6,9.17; 7,17. †

* דִּכְרוֹן : det. דִּכְרוֹנָה: lett. memorie > *archivio* Esd 6,2. †

* דָּכְרָן : plur. det. דָּכְרָנַיָּא: memori > *archivi* Esd 4,15. †

דלק : **pe**: pt. דָּלִק: *bruciare* Dn 7,9. †

דמה : **pe**: pt. m. דָּמֵה, f. דָּמְיָה: *somigliare* Dn 3,25; 7,5. †

דְּנָה : ➤ gramm.: pron. dimostr. m.: *questo, questo qui,* Dn 2,18; Esd 5,3; כִּדְנָה *a questo modo* Ger 10,11 .

דָּנִיֵּאל : n. pr. m. *Daniele.*

דקק : **pe**: pf. דָּקּוּ: *frantumare* Dn 2,35. †

haf: pf. הַדֶּקֶת, הַדִּקוּ; impf. sf. תַּדִּקִנַּהּ; pt. מְהַדֵּק, f. מַדֲּקָה e מַדֱּקָה: *frantumare, fare a pezzi* Dn 2,34.

דָּר : *generazione* Dn 3,33; 4,31. †

דָּרְיָוֶשׁ : n. pr. m. *Dario.*

* דְּרָע : plur. sf. דְּרָעוֹהִי: *braccio* Dn 2,32. †

דָּת : det. דָּתָא, sf. דָּתְכוֹן, plur. cs. דָּתֵי: – 1. *decreto* Dn 2,13; – 2. *legge* Dn 6,9, legge di Dio Esd 7,12.

* דֶּתֶא : det. דִּתְאָא: *erba* Dn 4,12.20. †

* דְּתָבַר : plur. det. דְּתָבְרַיָּא: *giudice* Dn 3,2s. †

ה

הֲ, הַ : particella interrogativa Dn 2,26.

הָא : *ecco!* Dn 3,25. †

הֵא : הֵא־כְדִי *lo stesso che, come* (txt.! ➛ comm.) Dn 2,43. †

* הַדָּבַר : plur. det. הַדָּבְרַיָּא, cs. הַדָּבְרֵי, sf. הַדָּבְרַי, הַדָּבְרוֹהִי: *dignitario* (compagno del re)Dn 3,24.

* הַדָּם : plur. הַדָּמִין: *membro*: הַדָּמִין תִּתְעַבְדוּן voi sarete fatti a pezzi Dn 2,5; 3,29. †

הדר : **pa**: pf. הַדְּרֵת, הַדַּרְתְּ; pt. מְהַדַּר: *glorificare* Dn 4,31.34; 5,23. †

* הֲדַר : det. הַדְרָא/ה, sf. הַדְרִי: *gloria, maestà* Dn 4,27.33; 5,18. †

הוּא : pron. personale: – 1. *egli* Dn 2,21; – 2. *quello*: הוּא צַלְמָא questa statua Dn 2,32.

הוה : **pe**: pf. הֲוָה e הֲוָא, הֲוָת, הֲוַיְתָ, הֲוַיִת, הֲווֹ; impf. לֶהֱוֵה e לֶהֱוֵא, תֶּהֱוֵה/א, לֶהֱוֹן, לֶהֶוְיָן; imp. הֱווֹ e הֱוֹו: – 1. *essere*: תֶּהֱוֵא תַקִּיפָא essa sarà potente Dn 2,40; – 2. *diventare* Dn 2,35; – 3. *avvenire* Dn 2,45; – 4. הוה c. pt. esprime la ripetizione o la durata (➛ HAL e gramm.) Dn 2,31; 5,19.

הִיא : pron. personale f. *essa, quella* Dn 2,44.

* הֵיכַל : det. הֵיכְלָא, sf. הֵיכְלִי, הֵיכְלֵהּ: – 1. *tempio* Esd 5,14; – 2. *palazzo* Dn 4,1.

הלך : **pe**: ➛ gramm.: impf. יְהָךְ; inf. מְהָךְ: *andare* Esd 5,5; 6,5; 7,13. †

pa: pt. מְהַלֵּךְ: *passeggiare* Dn 4,26; †

haf: pt. plur. מַהְלְכִין: *camminare* Dn 3,25; 4,34. †

הֲלָךְ : specie di tassa, ? pedaggio Esd 4,13.20; 7,24. †

הִמּוֹ, הִמּוֹן : pron. personale: *essi, loro*: הִמּוֹ (in Esd) 5,11, הִמּוֹן (in Dn) 2,34.

* המונך : det. המונכא, ➛ HAL (Q הַמְנִיכָא o הַמֱּנִיכָא o הֲמֵנִיכָא): *collana* Dn 5,7.16.29. †

הֵן : cg. *se* Dn 2,6, הֵן... לָא *se non* Dn 2,5, הֵן... הֵן *sia... sia* Esd 7,26, in una interrogativa indiretta Esd 5,17.

* הַנְזָקָה : cs. הַנְזָקַת: *torto, danno* Esd 4,22. †

הַצְדָּא : ➛ צְדָא.

* הַרְהֹר : plur. הַרְהֹרִין: *immaginazione, sogni* Dn 4,2. †

הִתְבְּהָלָה : inf. hitpe. sostantivato: *fretta* Dn 2,25; 3,24; 6,20. †

* הִתְנַדָּבוּ : cs. הִתְנַדָּבוּת: inf. hitpa. sostantivato *offerta* Esd 7,16. †

ו

וְ, וּ : ➛ HAL e gramm.: - 1. ו collega due o tre parole: *e* Dn 2,17; - 2. ו enfatico: (e) *anche* Dn 6,29; - 3. ו avversativo = *ma* Dn 2,6; - 4. ו ~ *e poi* (= e in piú) Esd 5,15; - 5. ו consecutivo = *in modo tale che* Dn 2,12.

ז

זבן : **pe**: pt. plur. זָבְנִין: *acquistare, guadagnare* Dn 2,8. †

* **זְהִיר** : plur. זְהִירִין: *prudente* Esd 4,22. †

זוד, זיד : **haf**: inf. הֲזָדָה: *essere arrogante* Dn 5,20. †

זון : **hitpe**: יִתְּזִין, c. מִן: *cibarsi di* Dn 4,9. †

זוע : **pe**: pt. plur. זָאֲעִין (Q זָיְעִין, K זָאֲעִין): *tremare* Dn 5,19; 6,27. †

* **זִיו** : sf. זִיוֵהּ, זִוַי, זִיוָךְ (Q זִיוָךְ, K זִיוַיִךְ), זִיוֹהִי: – 1. *fulgore, splendore* Dn 2,31; – 2. *colore*: del viso Dn 5,6.

זָכוּ : *innocenza* Dn 6,23. †

זְכַרְיָה : n. pr. m. *Zaccaria.*

זמן : הִזְמְנְתּוּן: Q hitpe. pf. הִזְדְּמִנְתּוּן, K hitpa. pf. הִזְמִנְתּוּן o haf. pf. הַזְמִנְתּוּן: cf. HAL hitpe. *mettersi d'accordo*, hitpa. *decidere* Dn 2,9. †

זְמָן : det. זִמְנָא, plur. זִמְנִין, det. זִמְנַיָּא: – 1. *tempo, momento* Dn 2,21, בֵּהּ זִמְנָא nello stesso istante Dn 3,7; > – 2. *volta* זִמְנִין תְּלָתָה tre volte Dn 6,11.

* **זְמָר** : det. זְמָרָא: musica > *strumento musicale* Dn 3,5.

* **זַמָּר** : plur. det. זַמָּרַיָּא: musico > *cantore* Esd 7,24. †

* **זַן** : plur. cs. זְנֵי: *genere, specie* Dn 3,5.

* **זְעֵיר** : f. זְעֵירָה: *piccolo* Dn 7,8. †

זעק : **pe**: pf. זְעִק: *gridare* Dn 6,21. †

זקף : **pe**: pt. pass. זְקִיף: sia infilzato, sia innalzata (la trave) Esd 6,11. †

זְרֻבָּבֶל : n. pr. m. *Zorobabele.*

* **זְרַע** : *seme* Dn 2,43. †

ח

חֲבוּלָה : *delitto, crimine* Dn 6,23. †

חבל : **pa**: pf. sf. חַבְּלוּנִי; imp. sf. חַבְּלוּהִי; inf. חַבָּלָה: – 1. *ferire* Dn 6,23; – 2. *distruggere* Dn 4,20; Esd 6,12. †

hitpa: impf. תִּתְחַבַּל: *essere distrutto* Dn 2,44; 6,27; 7,14. †

חֲבָל : – 1. *ferita* Dn 3,25; 6,24; – 2. *male, danno* Esd 4,22. †

* חֲבַר : plur. sf. חַבְרוֹהִי: *compagno* Dn 2,13.17s. †

* חַבְרָה : plur. sf. חַבְרָתַהּ: *compagno* Dn 7,20. †

חַגַּי : n. pr. m. *Aggeo*.

חַד : f. חֲדָה, cs. חֲדַת; – 1. numero *uno, una* Dn 7,1, כַּחֲדָה lett. come uno solo = insieme Dn 2,35; – 2. חַד come moltiplicativo: חַד שִׁבְעָה sette volte Dn 3,19; – 3. חַד come art. indeterminativo *uno, una*: צְלֵם חַד una statua Dn 2,31.

* חֲדֵה : du. sf. חֲדוֹהִי: *petto* Dn 2,32. †

חֶדְוָה : *gioia* Esd 6,16. †

חֲדַת : *nuovo* (agg.) Esd 6,4. †

חוה : **pa**: impf. אֲחַוֵּא/ה, נְחַוֵּא, sf. יְחַוִּנַּנִי, יְחַוִּנֵּהּ: *spiegare, far conoscere*: sogno Dn 2,4, c. 2 acc. far conoscere qlcs. a qlc. Dn 5,7;

haf: impf. יְהַחֲוֵה, נְהַחֲוֵה, תְּהַחֲוֻן, sf. תְּהַחֲוֻנַּנִי; imp. sf. הַחֲוֹנִי; inf. הַחֲוָיָא/ה, cs. הַחֲוָיַת: – 1. *far conoscere* (sogno) Dn 2,6, c. 2 acc. qlcs. a qlc.; – 2. *spiegare* Dn 5,12.

חוט, חיט : **pe.** o **haf**: impf. יַחִיטוּ, senso inc. ? ispezionare, ? (gettare le fondamenta) Esd 4,12. †

חִוָּר : *bianco* Dn 7,9. †

חזה : **pe**: pf. חֲזָה/א, חֲזַיְתָ(ה), חֲזֵית, חֲזֵיתוּן; inf. מֶחֱזֵא; pt. חָזֵה, plur. חָזַיִן, pass. חֲזֵה: – 1. *vedere, guardare*: ass. Dn 5,23, c. acc. Dn 3,25, c. דִּי Dn 2,45; – 2. *rendersi conto*, c. דִּי Dn 2,8.

* חֵזוּ o * חֱזוּ : det. חֶזְוָא, sf. חֶזְוֵי, plur. cs. חֶזְוֵי: – 1. *visione* Dn 2,28, חֶזְוֵי חֶלְמִי Dn 4,6 ➛ comm.; – 2. *apparenza, aspetto* Dn 7,20.

* חֲזוֹת : sf. חֲזוֹתֵהּ: *visibilità* Dn 4,8.17. †

* חֲטָי : sf. חֲטָיָךְ (K חֲטָיָךְ o חֲטָיָךְ plur., Q חֲטָאָךְ): *peccato* Dn 4,24. †

חַטָּיָא : K חַטָּיָא, Q חַטָּאָה: *sacrificio per il peccato* Esd 6,17. †

חַי : det. חַיָּא, plur. חַיִּין, det. חַיַּיָּא, cs. חַיֵּי: – 1. *vivente* (agg.) Dn 2,30; – 2. חַיִּין *la vita* Dn 7,12.

חיה : **pe**: imp. חֱיִי: *vivere* Dn 2,4;

haf: pt. מַחֵא: *lasciar vivere* Dn 5,19. †

חֵיוָה : cs. חֵיוַת, det. חֵיוְתָא, plur. חֵיוָן, det. חֵיוָתָא: *animale*: חֵיוַת בָּרָא bestie (coll.) selvatiche Dn 2,38.

חיט : ➛ חוט.

חַיִל : cs. חֵיל, sf. חַיְלֵהּ: – 1. *forza* Dn 3,4; > – 2. *esercito* Dn 3,20.

חַכִּים : plur. חַכִּימִין, det. חַכִּימַיָּא, cs. חַכִּימֵי: *saggio* (sost.) Dn 2,12.

חָכְמָה : cs. חָכְמַת, det. חָכְמְתָא: *saggezza* Dn 2,20.

חֵלֶם : det. חֶלְמָא, sf. חֶלְמִי, חֶלְמָךְ, plur. חֶלְמִין: *sogno* Dn 2,4.

חלף : **pe**: impf. יַחְלְפוּן: *passare* Dn 4,13.

חֲלָק : *parte* Dn 4,12.20 > *possesso* Esd 4,16. †

חֲמָה, חֱמָה: *collera* Dn 3,13.19. †

חֲמַר : det. חַמְרָא: *vino* Dn 5,1.

* חִנְטָה : plur. חִנְטִין: *(chicchi di) grano* Esd 6,9; 7,22. †

*חֲנֻכָּה : *dedicazione* Dn 3,2.

חנן : **pe**: inf. מִחַן: *aver pietà* Dn 4,24. †

hitpa: pt. מִתְחַנַּן: *supplicare* Dn 6,12. †

חֲנַנְיָה : n. pr. m.

חַסִּיר : *insufficiente* Dn 5,27. †

חסן: **haf**: pf. הֶחֱסִנוּ; impf. יַחְסְנוּן: *possedere* Dn 7,18.22. †

* חֱסֵן : det. חִסְנָא, sf. חִסְנִי: *potenza* Dn 2,37; 4,27. †

חֲסַף : det. חַסְפָּא: *argilla* Dn 2,33, חֲסַף טִינָא *ceramica* Dn 2,41.

חצף : **haf**: pt. f. מְהַחְצְפָה, > מְהַחְצְפָא: ~ *severo* Dn 2,15; 3,22. †

חרב : **hof**: pf. הָחָרְבַת: *essere devastato* Esd 4,15. †

חַרְטֹם : plur. חַרְטֻמִּין, det. חַרְטֻמַּיָּא: *mago* Dn 2,10.

חרך : **hitpa**: pf. הִתְחָרַךְ: *essere bruciacchiato* Dn 3,27. †

* חֲרַץ : sf. חַרְצֵהּ: *fianchi* Dn 5,6. †

חשב : **pe**: pt. pass. plur. חֲשִׁיבִין: *riflettere, contare* > pt. pass. *essere contato, stimato* (un nulla) Dn 4,32. †

* חֲשׁוֹךְ : det. חֲשׁוֹכָא: *tenebre* Dn 2,22. †

חשח : **pe**: pt. plur. חַשְׁחִין per חָשְׁחִין: *aver bisogno di* c. לְ + inf. Dn 3,16. †

* חַשְׁחָה : plur. חַשְׁחָן: *bisogno*, מָה חַ׳ *ciò che è necessario* Esd 6,9. †

* חַשְׁחוּ : cs. חַשְׁחוּת: *bisogno* Esd 7,20. †

חשל : **pe**: pt. חָשֵׁל: *frantumare* Dn 2,40. †

חתם : **pe**: pf. sf. חַתְמַהּ: *sigillare* Dn 6,18. †

ט

טאב : **pe**: pf. טְאֵב: c. עַל *essere buono* (per) > *essere felice* di Dn 6,24. †

טָב : *buono*, = (oro) puro Dn 2,32; c. עַל che piace a Esd 5,17. †

* טַבָּח : plur. det. טַבָּחַיָּא: lett. *carnefice* > *sorvegliante* Dn 2,14. †

* טוּר : det. טוּרָא: *montagna* Dn 2,35.45. †

טְוָת : avv. *a digiuno* Dn 6,19. †

* טִין : det. טִינָא: *argilla* Dn 2,41.43. †

* טַל : cs. טַל *rugiada* Dn 4,12.

טלל : **haf**: impf. תַּטְלֵל: *ripararsi* Dn 4,9. †

טעם : **pa**: impf. יְטַעֲמוּן, sf. יְטַעֲמוּנֵהּ: *nutrire* Dn 4,22.29; 5,21. †

טְעֵם : cs. טְעֵם e טַעֵם, det. טַעְמָא: – 1. *gusto* Dn 5,2 (al. = nº 4); – 2. *intelligenza* Dn 2,14; > – 3. *considerazione* Dn 3,12; – 4. *ordine* Esd 4,21; – 5. *rapporto* Esd 5,5.

* טְפַר : plur. sf. טִפְרוֹהִי, טפריה (K טִפְרַיַּהּ, Q טִפְרַהּ): *unghia* Dn 4,30 > *artiglio* Dn 7,19. †

טרד : **pe**: pf. pass. טְרִיד; pt. plur. טָרְדִין: *cacciare* Dn 4,22.

* טַרְפְּלָי : plur. det. טַרְפְּלָיֵא: senso inc., tradiz. n. pop. o nome di una categoria di funzionari Esd 4,9. †

יבל : **haf**: pf. הֵיבֵל; inf. הֵיבָלָה: *portare* Esd 5,14; 6,5; 7,15. †

saf (➝ HAL) : pt. plur. מְסוֹבְלִין (tradiz. vb. ➝ סבל po. pt.): *offrire* Esd 6,3. †

* יַבֶּשָׁה : det. יַבֶּשְׁתָּא: terra asciutta > *la terra, il mondo* Dn 2,10. †

* יְגַר : cs. יְגַר *mucchio* (di pietre) Gn 31,47. †

* יַד : det. יְדָא e יְדָה, du. יְדַיִן, sf. יְדִי, יְדָךְ, יְדֵהּ, יְדְהֹם, plur. sf. יְדַי: – 1. *mano* Dn 2,34; > – 2. metaf. *potenza* Dn 2,38.

ידה : **haf**: pt. מְהוֹדֵא, > מוֹדֵא: *lodare, celebrare* Dn 2,23; 6,11. †

ידע : **pe**: pf. יִדְעֵת, יְדַעְתָּ, יְדַע; impf. יִנְדְּעוּן, אִנְדַּע, תִּנְדַּע; imp. דַּע; pt. יָדַע, plur. יָדְעִין, cs. יָדְעֵי, pass. יְדִיעַ: *sapere, conoscere*: ass. Dn 5,23, c. acc. cosa Dn 2,30; Esd 7,25a, c. דִּי Dn 2,8; יְדִיעַ לֶהֱוֵא לְ che sia edotto di = che egli sappia Esd 4,12;

haf: pf. הוֹדַע, sf. הוֹדְעָךְ, הוֹדַעְתַּנִי, הוֹדַעְתֶּנָא (2a pers. sg. + sf. 1a pers. plur.); impf. יְהוֹדַע, יְ/תְּהוֹדְעוּן, sf. יְ/תְּהוֹדְעֻנַּנִי, אֲהוֹדְעִנֵּהּ, יְ/תְּהוֹדְעֻנַּנִי; inf. הוֹדָעָה, sf. הוֹדָעֻתַנִי, הוֹדָעוּתַנִי/תָךְ; pt. plur. מְהוֹדְעִין: *far conoscere, informare*: c. לְ pers. Dn 2,15, c. לְ pers. + acc. cosa Dn 2,17, c. 2 acc. far conoscere qlcs. a qlc. Dn 2,5, c. דִּי Esd 4,16.

יהב : **pe**: pf. יְהַב, יְהַבְתְּ/תָּ, וִיהַבוּ; imp. הַב; pt. יָהֵב, plur. יָהֲבִין; pf. pass. יְהִ(י)ב, יְהִיבַת, וִיהִיבוּ: – 1. *dare* Dn 2,21; 3,28; – 2. *gettare* (le fondamenta) Esd 5,16;

hitpe: impf. יִתְיְהִב, תִּתְיְהִב/הֵב, יִתְיַהֲבוּן; pt. מִתְיְהֵב, f. מִתְיַהֲבָה, plur. מִתְיַהֲבִין: *essere dato* Dn 4,13, > *essere pagato* : spese Esd 6,4.

יְהוּד : n. terr. *Giuda*.

* יְהוּדָי : plur. יְהוּדָאִין (K יְהוּדָאִין, Q יְהוּדָיִן), det. יְהוּדָיֵא: *Giudeo* Dn 3,8; Esd 4,12.

יוֹם : det. יוֹמָא, plur. יוֹמִין, det. יוֹמַיָּא, cs. יוֹמֵי e יוֹמָת, sf. יוֹמֵיהוֹן: – 1. *giorno* : יוֹם בְּיוֹם giorno dopo giorno Esd 6,9; – 2. *epoca / tempo*: יוֹמָת עָלְמָא i tempi antichi Esd 4,15, cf. Dn 2,44.

יוֹצָדָק : n. pr. m.

יזב : ➝ שֵׁיזִב.

יטב : **pe**: impf. יֵיטַב: *essere buono > piacere* Esd 7,18. †

יכל : **pe**: pf. יְכִל, יְכֵלְתָּ; impf. יִכֻּל, תִּכֻּל; תּוּכַל e יוּכַל ➝ gramm.: falsi ebraismi; pt. יָכִל, f. יָכְלָה, plur. יָכְלִין: – 1. c. לְ + inf. *potere, essere capace di* Dn 2,10; – 2. c. לְ *aver la meglio su* Dn 7,21.

* יַם : det. יַמָּא: *mare* Dn 7,2s. †

יסף : **hof**: pf. הוּסְפַת: *essere aggiunto* Dn 4,33. †

יעט : **pe**: pt. plur. sf. יָעֲטֹ(ו)הִי; *consigliare* Esd 7,14s. †

itpa: pf. אִתְיָעַטוּ: *tener consiglio* Dn 6,8. †

יצב : **pa**: inf. יַצָּבָא: *essere certo* Dn 7,19. †

יַצִּיב : f. e det. יַצִּיבָא: – 1. *certo* Dn 6,13; – 2. avv. מִן־יַצִּיב *certamente* Dn 2,8; – 3. avv. o f. יַצִּיבָא *sicuramente* Dn 3,24.

יקד : **pe**: pt. f. det. יָקִדְתָּא: *bruciare* Dn 3,6.

* יְקֵדָה : cs. יְקֵדַת: lett. *bruciatura* > *ustione* Dn 7,11. †

* יַקִּיר : det. יַקִּירָא, f. יַקִּירָה: – 1. *illustre* Esd 4,10; – 2. *difficile* Dn 2,11. †

* יְקָר : det. יְקָרָא/רָה: *gloria, onore* Dn 2,6.

יְרוּשְׁלֶם : n. l. *Gerusalemme*.

* יְרַח : plur. יַרְחִין: *mese* Dn 4,26; Esd 6,15. †

* יַרְכָה : plur. sf. יַרְכָתֵהּ: *coscia* Dn 2,32. †

יִשְׂרָאֵל : n. pop. *Israele*.

יֵשׁוּעַ : n. pr. m. *Gesù* o *Giosuè*.

יָת : sf. יָתְהוֹן: יָת indica l'acc. (cf. ebr. I אֵת) Dn 3,12. †

יתב : **pe**: pf. יְתִב; impf. יִתִּב; pt. plur. יָתְבִין: – 1. *sedersi* Dn 7,9; – 2. *abitare* Esd 4,17;

haf: pf. הוֹתֵב: *far abitare* Esd 4,10. †

יַתִּיר : f. יַתִּירָה e יַתִּירָא: – 1. *straordinario* Dn 2,31; – 2. f. = avv. *straordinariamente* Dn 3,22.

כ

כְּ : ➛ gramm.: *come, allo stesso modo che*: כְּפַרְזְלָא come il ferro Dn 2,40; כְּמֵאמַר secondo l'ordine... Esd 6,9; כְּמִקְרְבֵהּ come (quando) si avvicinò Dn 6,21; davanti ad un numero: כְּבַר... שְׁנִין quando aveva... anni Dn 6,1; ➛ כְּדִי, כִּדְנָה, כַּחֲדָה, כְּעַן ecc.

כִּדְבָה : sost. in apposizione: *menzogna*, al. agg. *menzognero* Dn 2,9. †

כָּה : *qui* Dn 7,28. †

כהל : **pe**: pt. כָּהֵל, plur. כָּהֲלִין: c. לְ + inf. *potere, essere capace di* Dn 2,26.

* **כָּהֵן** : det. כָּהֲנָא, plur. כָּהֲנַיָּא, sf. כָּהֲנוֹהִי: *sacerdote* Esd 6,9.

* **כַּוָּה** : plur. כַּוִּין: *finestra* Dn 6,11. †

כּוֹרֶשׁ : n. pr. m. *Ciro*.

* **כַּכַּר** : plur. כַּכְּרִין: misura di peso: *talento* Esd 7,22.†

* **כֹּל** : det. כֹּלָּא, cs. כֹּל e כָּל־, sf. כָּלְהוֹן: *totalità* > *tutto, tutti, ogni*: כָּל־מַלְכוּתָא la totalità del regno Dn 6,2; כֹּל חַכִּימֵי בָבֶל tutti i saggi di Babilonia Dn 2,12; כָּל־דִּי tutto ciò che Esd 7,21; בְּכָל־דִּי dovunque sia Dn 2,38; con negazione לָא ... כָּל־מֶלֶךְ nessun re... Dn 2,10; כָּל־קֳבֵל ➛ קֳבֵל.

כלל : **šaf**: pf. שַׁכְלִלוּ, sf. שַׁכְלְלֵהּ; inf. שַׁכְלָלָה: – 1. *terminare* Esd 6,14; – 2. ~ *restaurare* Esd 5,3;

hištafal: impf. יִשְׁתַּכְלְלוּן: ~ *essere restaurato* Esd 4,13.16. †

כֵּן : כֵּן־: *così* Dn 2,24.

כְּנֵמָא : (~ כֵּן + מָה): *così* Esd 4,8.

כנשׁ : **pe**: inf. מִכְנַשׁ: *radunare* Dn 3,2. †

hitpa: pt. plur. מִתְכַּנְּשִׁין: *riunirsi* Dn 3,3.27. †

* **כְּנָת** : plur. sf. כְּנָוָתֵהּ, כְּנָוָתְהוֹן: *collega* Esd 4,9. †

כַּסְדָּי : ➛ כַּשְׂדָּי.

כְּסַף : det. כַּסְפָּא: *argento* Dn 2,32, (come moneta) Esd 7,17.

כְּעַן : *ora* Dn 2,23.

כְּעֶנֶת : (➛ HAL) introduce in una lettera un nuovo sviluppo: ~ *allora, ora* Esd 4,10.11; 7,12. †

כְּעֶת : stesso senso di כְּעֶנֶת, Esd 4,17. †

כפת : **pe**: pf. pass. כְּפִתוּ: *essere legato* Dn 3,21. †

pa: inf. כַּפָּתָה; pt. pass. מְכַפְּתִין: *legare* Dn 3,20, pass. *essere legato* Dn 3,23s. †

* **כֹּר** : plur. כֹּרִין: misura di capacità: *kor* Esd 7,22.†

* **כַּרְבְּלָה** : plur. sf. כַּרְבְּלָתְהוֹן: *copricapo, berretto* (di tipo persiano) Dn 3,21. †

כרה : **itpe**: pf. אֶתְכְּרִיַּת: *essere angosciato* Dn 7,15. †

* **כָּרוֹז** : det. כָּרוֹזָא: *araldo* Dn 3,4. †

כרז : **haf**: pf. הַכְרִזוּ: *proclamare* Dn 5,29. †

* **כָּרְסֵא** : sf. כָּרְסְיֵהּ, plur. כָּרְסָוָן: *trono* Dn 5,20; 7,9. †

כַּשְׂדָּי : det. כַּשְׂדָּיאָ (K כַּשְׂדָּיָא, Q כַּשְׂדָּאָה), כַּסְדָּיאָ (K e Q), plur. כַּשְׂדָּאִין, det. כַּשְׂדָּיֵא (Q כַּשְׂדָּאֵי): – 1. n. pop. *Caldei* Dn 3,8; – 2. ~ *astrologo* Dn 2,5.

כתב : **pe**: pf. כְּתַב, כְּתַבוּ; impf. נִכְתֻּב; pt. f. כָּתְבָא/ה, plur. f. כָּתְבָן, pt. o pf. pass. כְּתִיב: *scrivere* Esd 4,8.

כְּתָב : det. כְּתָבָא/ה: – 1. *iscrizione* Dn 5,7; – 2. *prescrizione legale* Esd 6,18; – 3. *decreto* Dn 6,9.

* **כְּתַל** : plur. det. כָּתְלַיָּא: *muro* Dn 5,5; Esd 5,8. †

ל

ל : ➛ gramm. e HAL: – 1. in senso spaziale: *in, verso*: לְבַיְתֵהּ Dn 2,17; – 2. in senso temp.: לְעָלְמִין חֱיִי Dn 2,4; – 3. *per* לְכֹלָּא Dn 4,9; – 4. puó indicare un acc.: הוֹבָדָה לְכֹל חַכִּימֵי Dn 2,12; – 5. dopo i verbi dire, comandare, ecc.: אֲמַר לְהוֹבָדָה Dn 2,12; – 6. ל in una perifrasi per il gen.: מֶלֶךְ לְיִשְׂרָאֵל Esd 5,11; – 7. ל in una data שְׁנַת... ל Dn 7,1; – 8. ל di modo הֲוָת לְטוּר divenne come una montagna Dn 2,35.

לָא, לָה : avv. di negazione *non*: a) negazione in una proposizione Dn 2,5; b) negazione di una parola Dn 2,30; c) לָא אִיתַי non c'è Dn 2,10; d) הֲלָא non è forse vero… ? Dn 3,24.

* לֵב : sf. לִבִּי: *cuore* Dn 7,28. †

* לבב : sf. לִבְבָךְ, לִבְבֵהּ *cuore* Dn 2,30.

* לְבוּשׁ : sf. לְבוּשֵׁהּ, plur. sf. לְבוּשֵׁיהוֹן: – 1. *vestito* Dn 7,9; – 2. Dn 3,21 senso inc. ? mantello. †

לבשׁ : **pe**: impf. יִ/תִלְבַּשׁ: c. acc. cosa *rivestire, vestirsi di* Dn 5,7.16. †

haf: pf. הַלְבִּשׁוּ: c. 2 acc. *rivestire, vestire* qlc. con qlcs. Dn 5,29. †

I לָהֵן : (< la-hinna) *è perché* Dn 2,6.9; 4,24. †

II לָהֵן : (< הֵן + לָא): – 1. *salvo, eccetto* (dopo negazione) Dn 2,11; – 2. *ma* Dn 2,30; Esd 5,12.

* לֵוִי : plur. det. לֵוָיֵא K (Q לֵוָאֵי): *Levita* Esd 6,16.18; 7,13.24. †

* לְוָת : *presso, vicino*: מִן־לְוָתָךְ da presso di te, da te ? Esd 4,12. †

לְחֶם : pane > *banchetto* Dn 5,1. †

* לְחֵנָה : plur. sf. לְחֵנָתָךְ, לְחֵנָתֵהּ: *concubina* Dn 5,2.3.23. †

* לֵילֵי : det. לֵילְיָא: *notte* Dn 2,19; בֵּהּ בְּלֵילְיָא *questa stessa notte* Dn 5,40.

לִשָּׁן : plur. det. לִשָּׁנַיָּא: lingua, linguaggio > *nazione, popolo* Dn 3,4.

מ

מָא : ➛ מָה.

מְאָה : du. מָאתַ֫יִן: *cento* Esd 6,17.

* **מֹאזְנֵא**: det. מֹאזַנְיָא: *bilancia* Dn 5,27. †

* **מֵאמַר** : *ordine, comando* Dn 4,14; Esd 6,9. †

* **מָאן** : plur. det. מָאנַיָּא, cs. מָאנֵי: *utensili, recipienti* Dn 5,2; Esd 5,14.

מְגִלָּה : *rotolo, libro* Esd 6,2. †

מגר : **pa**: impf. יְמַגַּר: *rovesciare* Esd 6,12. †

* **מַדְבַּח** : det. מַדְבְּחָא: *altare* Esd 7,17. †

מִנְדָּה, מִדָּה : cs. מִדַּת: *tributo* Esd 4,13.

* **מְדוֹר** : sf. מְדוֹרָךְ, מְדוֹרֵהּ, מְדָרְהוֹן: *dimora, abitazione* Dn 2,11.

מָדַי : det. מָדָיָא (K מָדָיָא, Q מָדָאָה): – 1. n. terr. *Media* Esd 6,2; – 2. n. pop. *Medi* Dn 5,28.

* **מְדִינָה** : cs. מְדִינַת, det. מְדִינְתָּא, plur. מְדִנָן, det. מְדִינָתָא: *provincia* Dn 2,48; Esd 4,15.

* **מְדָר** : ➛ מְדוֹר.

מָה, מָא : – 1. pron. interrogativo *che cosa?* Dn 4,32; – 2. *ciò che* Dn 2,22, מָה דִּי (c. dageš) Dn 2,28, מָה דִּי Esd 7,18; – 3. מָה c. prep.: כְּמָה *come! quanto!* Dn 3,33; לְמָה *perché?* Esd 4,22; דִּי־לְמָה affinché non Esd 7,23.

מוֹת : *la morte* Esd 7,26. †

מָזוֹן : *nutrimento* Dn 4,9.18. †

מחא : **pe**: pf. מְחָת; pt. מָחֵא: *colpire* Dn 2,34s; 5,19. †

pa: impf. יְמַחֵא: colpire > *fermare* Dn 4,32. †

hitpe: impf. יִתְמְחֵא: *infilzare* Esd 6,11. †

* **מַחְלְקָה** : plur. sf. מַחְלְקָתְהוֹן: *divisione* Esd 6,18. †

מְחַן : ➛ חנן.

מטא, מטה : **pe**: pf. מְטָא, מְטָה, מְטָת, מְטוֹ; impf. יִמְטֵא: – 1. ass. *venire, sopraggiungere* Dn 7,22; – 2. *raggiungere, arrivare*: c. לְ Dn 4,8, c. עַד Dn 7,13, c. עַל Dn 4,21.25.

מִישָׁאֵל : n. pr. m.

מֵישַׁךְ : n. pr. m.

מלא : **pe**: pf. מְלָת: *riempire* Dn 2,35. †

hitpe: pf. הִתְמְלִי: *essere riempito* Dn 3,19. †

* **מַלְאַךְ** : sf. מַלְאֲכֵהּ: *angelo* Dn 3,28; 6,23. †

מִלָּה : cs. מִלַּת, det. מִלְּתָא, plur. מִלִּין, cs. מִלֵּי, det. מִלַּיָּא: – 1. *parola* Dn 2,5; – 2. ~ *racconto* Dn 7,1; – 3. *cosa, affare* Dn 2,10.

מלח : **pe**: pf. מְלַחְנָא: *mangiare il sale* (del palazzo) = essere sottomesso Esd 4,14. †

מְלַח : *sale* Esd 4,14; 6,9; 7,22. †

מֶלֶךְ : det. מַלְכָּא/ה, plur. מַלְכִין, det. מַלְכַיָּא: *re* Dn 2,10; Esd 4,8.

* מְלַךְ : sf. מִלְכִּי: *consiglio* Dn 4,24. †

* מַלְכָּה : det. מַלְכְּתָא: *regina* Dn 5,10. †

מַלְכוּ : cs. מַלְכוּת, det. מַלְכוּתָא/ה, sf. מַלְכוּתָךְ, מַלְכוּתִי/תֵהּ, plur. cs. מַלְכְוָת, det. מַלְכְוָתָא: – 1. *regno* Dn 4,23, בֵּית מַלְכוּ casa reale Dn 4,27; – 2. *regno, reame* Dn 4,15; – 3. *regno, governo* (nella sua durata, cf. nº 1) Dn 6,29.

מלל : **pa**: pf. מַלִּל; impf. יְמַלִּל; pt. מְמַלִּל, f. מְמַלְּלָה: – 1. *parlare* Dn 6,22; – 2. *dire*, c. acc. Dn 7,8.

מֵמַר : ➛ אמר.

מַן : – 1. pron. interrogativo: *chi?* Esd 5,3, מַן־הוּא Dn 3,15; – 2. *chiunque*: מַן־דִּי Dn 3,6.

מִן : sf. מִנִּי, מִנֵּהּ, מִנְהֵון (K מִנְהוֹן, Q מִנְּהֵן): – 1. *fuori da, proveniente da*: מִנִּי Dn 2,5, מִן יְדֵי Dn 3,15, מִן שְׁמַיָּא Dn 4,10; – 2. *da, fin da*: מִן יוֹמָת עָלְמָא dai tempi antichi Esd 4,15; – 3. *secondo* מִן טַעַם אֱלָהּ, secondo l'ordine di Dio Esd 6,14; – 4. מִן partitivo מִנְהוֹן fra loro Dn 6,3; – 5. מִן comparativo: שָׁנְיָן דָּא מִן־דָּא diverso l'uno dall'altro Dn 7,3.

מְנֵא : misura di peso: *mina* Dn 5,25s (➛ מנה pe. pt. pass.).

מִנְדָּה : ➛ מִדָּה.

מַנְדַּע: det. מַנְדְּעָא, sf. מַנְדְּעִי: *conoscenza* Dn 2,21.

מנה : **pe**: pf. מְנָה; pt. pass. מְנֵא (➛ מְנָא): *contare* Dn 5,25s. †

pa: pf. מַנִּי, מַנִּיתִי; imp. מֶנִּי: *designare, preporre*: c. עַל Dn 2,49, c. inf. Dn 2,24.

מִנְחָה : plur. sf. מִנְחָתְהוֹן: *offerta* Dn 2,46; Esd 7,17. †

* מִנְיָן : cs. מִנְיַן: *numero* Esd 6,17. †

* מַעֲבָד : plur. sf. מַעֲבָדוֹהִי: *opera* Dn 4,34. †

* מְעֵה : plur. sf. מְעוֹהִי: *ventre* Dn 2,32. †

* מֶעָל : plur. cs. מֶעָלֵי: *tramonto* del sole Dn 6,15. †

מָרֵא : sf. מָרְאִי (K מָרְאִי, Q מָרִי): *signore* Dn 2,47; 4,16.21. †

מְרַד : *ribellione* Esd 4,19. †

* מָרָד : f. מָרָדָא, det. מָרָדְתָּא: *ribelle* Esd 4,12.15. †

מרט : **pe**: pass. מְרִיטוּ: *essere strappato* Dn 7,4. †

מֹשֶׁה : n. pr. m. *Mosè*.

מְשַׁח : *olio* (per l'unzione) Esd 6,9; 7,22. †

* מִשְׁכַּב : sf. מִשְׁכְּבִי, מִשְׁכְּבֵהּ: *letto* Dn 2,28.

* מִשְׁכַּן : sf. מִשְׁכְּנֵהּ: *dimora* Esd 7,15. †

* מַשְׁרוֹקִי : det. מַשְׁרֹ(ו)קִיתָא: *flauto* Dn 3,5.

* מִשְׁתֵּא : det. מִשְׁתְּיָא: bevuta > *banchetto* Dn 5,10. †

* מַתְּנָה : plur. מַתְּנָן, sf. מַתְּנָתָךְ: *regalo* Dn 2,6.48; 5,17. †

נ

נבא : **hitpa**: pf. הִתְנַבִּי (Q הִתְנַבִּיא) *profetizzare* Esd 5,1. †

* **נְבוּאָה** : cs. נְבוּאַת: *profezia* Esd 6,14. †

נְבוּכַדְנֶצַּר : n. pr. m. *Nabucodonosor.*

נְבִזְבָּה : plur. sf. נְבִזְבְּיָתָךְ: *regalo* Dn 2,6; 5,17. †

* **נְבִיא** : det. נְבִיאָה (K נְבִיאָה, Q נְבִיָּא), plur. נְבִיַּאיָּא (K נְבִיאַיָּא, Q נְבִיַּיָּא): *profeta* Esd 5,1s; 6,14. †

* **נֶבְרְשָׁה** : det. נֶבְרַשְׁתָּא: *candelabro* Dn 5,5. †

נגד : **pe**: pt. נָגֵד: *scorrere* Dn 7,10. †

נֶגֶד : *in direzione, verso* Dn 6,11. †

* **נְגַהּ** : det. נָגְהָא: chiarore > *alba* Dn 6,20. †

נדב : **hitpa**: pf. הִתְנַדַּבוּ; pt. מִתְנַדַּב, plur. מִתְנַדְּבִין; inf. cs. הִתְנַדָּבוּת: – 1. *fare un'offerta volontaria* Esd 7,15s; – 2. pt. *volontario* Esd 7,13; – 3. inf. sostantivato: *dono* Esd 7,16. †

נִדְבָּךְ : plur. נִדְבָּכִין: *strato* o *fila* Esd 6,4. †

נדד : **pe**: pf. נַדַּת: *fuggire* Dn 6,19. †

נִדְנֶה : ~ *busta, involucro* (txt. ? ➛ HAL e comm.) Dn 7,15. †

* **נְהוֹר** : det. נְהִירָא (K נְהִירָא, Q נְהוֹרָא): *luce* Dn 2,22. †

* **נְהִיר** : ➛ *נְהוֹר.

נַהִירוּ : *chiaroveggenza* Dn 5,11.14. †

נְהַר : det. נַהֲרָא/ה: *fiume* Esd 4,10.

נוד : **pe**: impf. תְּנֻד: *fuggire* Dn 4,11. †

נְוָלִי, נְוָלוּ : *letamaio, immondezzaio, mucchio di rovine* Dn 2,5; 3,29; Esd 6,11. †

נוּר : det. נוּרָא: *fuoco* Dn 3,6.

נזק : **pe**: pt. נָזִק: *subire un danno, un torto* Dn 6,3. †

haf: impf. תְּהַנְזִק; inf. cs. הַנְזָקַת; pt. f. cs. מְהַנְזְקַת: *far subire un danno, un torto* Esd 4,13.15.22. †

נְחָשׁ: det. נְחָשָׁא: *bronzo* Dn 2,32.

נחת : **pe**: pt. נָחִת: *scendere* Dn 4,10.22. †

haf. > **af**: impf. תַּחֵת; imp. אֲחֵת; pt. plur. מְהַחֲתִין: *deporre* (oggetti) Esd 5,15; 6,1.5. †

hof: pf. הָנְחַת: *essere deposto* (re) Dn 5,20. †

נטל : **pe**: pf. נִטְלֵת, pf. pass. נְטִילַת: – 1. senso att.: *alzare*: gli occhi Dn 4,31; – 2. senso pass.: *essere alzato, sollevato* Dn 7,4. †

נטר : **pe**: pf. נִטְרֵת: *custodire, conservare* Dn 7,28. †

* **נִיחוֹחַ** : plur. נִיח(ו)חִין: – 1. *profumo* (sacrificale) Dn 2,46; – 2. *offerta* (sacrificale) Esd 6,10. †

* נְכַס : plur. נִכְסִין, cs. נִכְסֵי: – 1. *tesoro* (reale) Esd 6,8; > – 2. ~ *ammenda* Esd 7,26. †

נְמַר : *pantera* Dn 7,6. †

נסח : **hitpe**: impf. יִתְנְסַח: *strappare* Esd 6,11. †

נסך : **pa**: inf. נַסָּכָה: *offrire* Dn 2,46. †

* נְסַךְ, * נְסֵךְ : plur. sf. נִסְכֵּיהוֹן: *libazione* Esd 7,17. †

נפל : **pe**: pf. נְפַל, נְפַלוּ e נְפַלוּ (K נְפַלוּ, Q נְפַלָה 3a pers. f. plur.); impf. יִפֵּל, יִפֶּל־, תִּפְּלוּן; pt. plur. נָפְלִין: – 1. *cadere* Dn 3,23, = *prostrarsi* Dn 3,5; – 2. יִפֶּל־לָךְ ~ ti spetta, è tuo dovere… Esd 7,20.

נפק : **pe**: pf. נְפַק, נֶפְקַת, נְפַקוּ (K נְפַקוּ, Q נְפַקָה 3a pers. f. plur.); imp. פֻּקוּ; pt. נָפֵק, plur. נָפְקִין: *uscire* Dn 2,14;

haf: pf. הַנְפֵּק, הַנְפִּקוּ: far uscire > *portare* Esd 5,14.

* נִפְקָה : det. נִפְקְתָא: *spesa* Esd 6,4.8. †

* נִצְבָּה : det. נִצְבְּתָא: *saldezza, durezza* Dn 2,41. †

נצח : **hitpa**: pt. מִתְנַצַּח: c. עַל *essere superiore* Dn 6,4. †

נצל : **haf**: inf. הַצָּלָה, sf. לְהַצָּלוּתֵהּ; pt. מַצִּל: *salvare, liberare* Dn 3,29; 6,15.28. †

נְקֵא : *puro, candido* Dn 7,9. †

נקשׁ : **pe**: pt. f. plur. נָקְשָׁן: *battere* (l'uno contro l'altro) Dn 5,6. †

נשׂא : **pe**: pf. נְשָׂא; imp. שֵׂא: – 1. *portare* Dn 2,35; – 2. *prendere* Esd 5,15. †

hitpa: pt. f. מִתְנַשְּׂאָה: c. עַל *sollevarsi* (contro) Esd 4,19. †

* נְשִׁין : plur. di *אִנְתָּה: sf. נְשֵׁיהוֹן: *donne* Dn 6,25. †

* נִשְׁמָה : sf. נִשְׁמְתָךְ: *soffio* (vitale) Dn 5,23. †

נְשַׁר : plur. נִשְׁרִין: *aquila* Dn 4,30; 7,4. †

* נִשְׁתְּוָן : det. נִשְׁתְּוָנָא: *decreto* Esd 4,18.23; 5,5. †

* נְתִין : plur. det. נְתִינַיָּא: *servi* (del tempio) Esd 7,24. †

נתן : **pe**: impf. יִנְתֵּן, תִּנְתֵּן, יִנְתֵּן, plur. יִנְתְּנוּן, sf. יִתְּנִנַּהּ: – 1. *dare* Dn 4,14; > – 2. *pagare* Esd 4,13.

נתר : **af**: imp. אַתַּרוּ: *strappare* Dn 4,11. †

ס

סַבְּכָא : ➛ שַׂבְּכָא.

סבל: (➛ יבל e HAL) : **po**: pt. pass. plur. מְסוֹבְלִין: senso inc. ? essere mantenuto, ? essere misurato Esd 6,3.. †

סבר : **pe**: impf. יִסְבַּר: c. לְ + inf. *tentare di* Dn 7,25. †

סַגִּיא, סגא : ➛ שַׂגִּיא, שׂגא.

סגד : **pe**: pf. סְגִד; impf. יִסְגֻּד, יִ/תִסְגְּדוּן, נִסְגֻּד; pt. plur. סָגְדִין: – 1. *adorare* Dn 3,5; – 2. *rendere omaggio* Dn 2,46.

* **סְגַן** : plur. סִגְנִין, det. סִגְנַיָּא: ~ *governatore* Dn 3,2, רַב־סִגְנִין governatore in capo Dn 2,48.

סגר : **pe**: pf. סְגַר: *chiudere* Dn 6,23. †

סוּמְפֹּנְיָה : *zampogna* Dn 3,5.15.

סוף : **pe**: pf. סָפַת: *compirsi, realizzarsi* Dn 4,30. †

haf: impf. תָּסֵיף: *mettere fine a, annientare* Dn 2,44. †

* **סוֹף** : det. סוֹפָא: *fine* Dn 4,8, עַד־סוֹפָא definitivamente Dn 7,26.

סְטַר : ➛ שְׂטַר.

סלק : **pe**: pf. סְלִקַת, סְלִקוּ; pt. f. plur. סָלְקָן: *salire*: uomini Esd 4,12, pensieri Dn 2,29;

haf: pf. הַסִּקוּ; inf. הַנְסָקָה: *far salire, issare* Dn 3,22; 6,24. †

hof: pf. הֻסַּק: *essere issato* Dn 6,24. †

סעד : **pa**: pt. plur. מְסָעֲדִין: *sostenere, aiutare* Esd 5,2. †

סְפַר : plur. סִפְרִין, det. סִפְרַיָּא: *libro, rotolo* Esd 6,18, בֵּית סִפְרַיָּא gli archivi Esd 6,1.

סָפַר : det. סָפְרָא, plur. סָפְרִין: *segretario* Esd 4,8, סָפַר דָּתָא tradiz. scriba della legge Esd 7,12.21. †

סַרְבָּל : plur. sf. סַרְבָּלֵיהוֹן: ~ *vestiti* (calzoni o mantello) Dn 3,21.27. †

* **סָרַךְ** : plur. סָרְכִין, cs. סָרְכֵי, det. סָרְכַיָּא: titolo di un magistrato Dn 6,3.

I **סתר** : **pa**: pt. pass. f. plur. det. מְסַתְּרָתָא: *le cose nascoste* Dn 2,22. †

II **סתר** : **pe**: pf. sf. סַתְרֵהּ: *distruggere* Esd 5,12. †

ע

עבד : **pe**: pf. עֲבַד, עֲבַדְתְּ, עֲבַ֫דוּ; impf. תַּעַבְדוּן; inf. מֶעְבַּד; pt. עָבֵד, f. עָבְדָא/ה, plur. עָבְדִין: – 1. *fare, agire*: ass. Dn 4,32b, c. acc. Dn 5,1; c. בְּ secondo Dn 4,32a, c. עִם verso Esd 6,8;

hitpe: impf. יִתְעֲבֵד, תִּתְעַבְדוּן; pt. מִתְעֲבֵד, מִתְעֲבֵד־, f. מִתְעַבְדָה: – 1. *essere fatto, essere eseguito* Esd 6,12; – 2. *essere fatto, essere ridotto in* Dn 2,5.

עֲבֵד : plur. sf. עַבְדָיךְ (K עַבְדַיךְ, Q עַבְדָךְ), עַבְדוֹהִי: *servo* Dn 2,4; Esd 4,11.

עֲבֵד נְגוֹ : n. pr. m.

* **עֲבִידָה** : cs. עֲבִידַת, det. עֲבִידְתָּא: – 1. *lavoro* Esd 4,24; – 2. *amministrazione* Dn 2,49; 3,12. †

עֲבַר : *al di là*: עֲבַר־נַהֲרָא = n. terr. Transeufratene Esd 4,10.

עַד : – 1. prep.: *fino a*: a) senso spaziale Dn 7,13, עַד־כָּה fin qui Dn 7,28; b) senso temp. Dn 6,15, עַד־כְּעַן finora Esd 5,16, עַד אָחֳרֵין alla fine Dn 4,5; – 2. cg. עַד דִּי finché Dn 2,9; 4,30, עַד דִּי ...לָא = prima che Dn 6,25. †

עדה : **pe**: pf. עֲדָת; impf. יֶעְדֵּה, תֶּעְדֵּא: – 1. *passare, sparire,* Dn 6,9; – 2. c. בְּ *passare su, raggiungere* Dn 3,27;

haf: pf. הֶעְדִּיו e הֶעְדִּ֫יו; impf. יְהַעְדּוֹן; pt. מְהַעְדֵּה: – 1. *rapire, portare via* Dn 5,20; > – 2. *deporre*: un re Dn 2,21.

עִדּוֹא : n. pr. m.

* **עִדָּן** : det. עִדָּנָא, plur. עִדָּנִין, det. עִדָּנַיָּא: *tempo* Dn 2,8; עִדָּן come misura di tempo Dn 4,13.

עוֹד : *ancora* Dn 4,28. †

* **עֲוָיָה** : plur. sf. עֲוָיָתָךְ: *peccato, colpa* Dn 4,24. †

עוֹף : *uccello* Dn 2,38; 7,6. †

עוּר : *pula* Dn 2,35. †

* **עֵז** : plur. עִזִּין: *capra* Esd 6,17. †

* **עִזְקָה** : sf. עִזְקְתֵהּ, plur. cs. עִזְקָת: *anello* Dn 6,18. †

עֶזְרָא : n. pr. m. *Esdra.*

עֲזַרְיָה : n. pr. m.

עֵטָה : *consiglio* Dn 2,14. †

* **עַיִן** : cs. עֵין, plur. עַיְנִין, cs. עַיְנֵי, sf. עַיְנַי: *occhio* Dn 4,31.

עִיר : ~ "vigilante, guardiano" (= angelo) Dn 4,10.14.20. †

עַל : – 1. *su* Dn 2,10.48; – 2. *sopra* Dn 6,4; – 3. *verso* qlc. Dn 2,24, *a* qlc. Esd 4,7; – 4. *nei confronti di, contro* Dn 3,19; – 5. *riguardo, intorno a* Dn 2,18; – 6. עַל־מָה perché? Dn 2,15, עַל־דְּנָה è perché Esd 4,15; אִם עַל־מַלְכָּא טָב se piace al re Esd 5,17.

עֵלָּא : *sopra, al di sopra* Dn 6,3. †

עִלָּה, עִלָּא : *occasione, pretesto* (al. accusa) Dn 6,5s. †

* **עלוה** (forma inc.) : plur. עֲלָוָן: *olocausto* Esd 6,9. †

* **עִלַּי** : det. עִלָּיָא (K עִלָּיָא, Q עִלָּאָה): *"altissimo", il più alto*: אֱלָהָא עִ׳ Dn 3,26.

* **עִלִּי** : sf. עִלִּיתֵהּ: ~ *camera superiore* Dn 6,11. †

* **עֶלְיוֹן** : plur. עֶלְיוֹנִין: *altissimo*: קַדִּישֵׁי עֶ׳ Dn 7,18.

עלל : **pe**: pf. עַל, עַלַּלְתְּ (K עַלַּלְתְּ o עֲלַלְתְּ, Q עַלַּת); pt. plur. עָלְלִין (K עָלְלִין, Q עָלִּין): *entrare*: ass. Dn 2,16, c. לְ Dn 5,10, c. עַל Dn 2,24, c. קֳדָם Dn 4,5;

haf: pf. הַנְעֵל; imp. sf. הַעֵלְנִי; inf. הֶעָלָה e הַנְעָלָה: *far entrare* Dn 5,7, c. קֳדָם Dn 2,24;

hof: pf. הֻעַל, הֻעַלּוּ: *essere introdotto* Dn 5,13.15. †

עָלַם : det. עָלְמָא, plur. עָלְמִין, det. עָלְמַיָּא: *tempo molto lungo*: a) nel passato: מִן יוֹמָת עָלְמָא Esd 4,15; b) nel futuro לְעָלְמִין חֱיִי Dn 2,4; c) מִן עָ׳... וְעַד עָ׳ Dn 2,20.

* **עֵלְמָי** : plur. det. עֵלְמָיֵא: n. pop. *Elamita*.

* **עֲלַע** : plur. עִלְעִין: *costola* (parte del corpo) Dn 7,5. †

עַם : det. עַמָּא/ה, plur. det. עַמְמַיָּא: *popolo* Dn 2,44; Esd 5,12.

עִם : sf. עִמִּי, עִמָּךְ, עִמֵּהּ, עִמְּהוֹן: – 1. *con* Dn 2,18; > – 2. *presso* Dn 2,11; – 3. in senso temp. עִם־דָּר וְדָר di generazione in generazione Dn 3,33, עִם־לֵילְיָא di notte Dn 7,2.

* **עַמִּיק** : plur. f. det. עַמִּקָתָא: *profondo* > le cose profonde Dn 2,22. †

עֲמַר : *lana* Dn 7,9. †

* **עַן** : → כְּעַן.

ענה : **pe**: pf. עֲנָה, עֲנוֹ; pt. עָנֵה, plur. עָנַיִן; sempre c. אמר: – 1. *rispondere* Dn 2,5; – 2. ~ *prendere la parola* Dn 2,15.

* **עֲנֵה** : plur. עֲנַיִן: *povero, afflitto* Dn 4,24. †

עֲנַיִן : → עֲנֵה*.

עָנַיִן : → ענה.

* **עֲנָן** : plur. cs. עֲנָנֵי: *nuvole* Dn 7,13. †

* **עֲנַף** : plur. sf. עַנְפוֹהִי: *ramo* Dn 4,9.11.18. †

עֲנָשׁ : *ammenda* Esd 7,26. †

* **עֶנֶת** : → כְּעֶנֶת.

* **עֳפִי** : sf. עָפְיֵהּ: *foglie* Dn 4,9.11.18. †

עֲצִיב : *triste, angosciato* Dn 6,21. †

עקר : **itpe**: pf. אֶתְעֲקַרוּ (K אֶתְעֲקַרוּ, Q אֶתְעֲקַרָה 3a pers. f. plur.): *essere strappato via* Dn 7,8. †

* **עִקַּר** : cs. עִקַּר *ceppo* Dn 4,12.20.23. †

* **עָר** : sf. עָרָךְ (K עָרַיִךְ, Q עָרָךְ): *avversario* Dn 4,16. †

ערב : **pa**: pt. pass. מְעָרַב: *mescolare* Dn 2,41.43. †

hitpa: pt. מִתְעָרַב, plur. מִתְעָרְבִין: *mescolarsi* Dn 2,43. †

* עֲרָד : plur. det. עֲרָדַיָּא: *onagro* Dn 5,23. †

* עַרְוָה : cs. עַרְוַת: *nudità, vergogna, disonore* Esd 4,14. †

* עֲשַׂב : det. עִשְׂבָּא: *erba* Dn 4,22.

עֲשַׂר : così coi nomi f., Dn 7,7; עַשְׂרָה coi nomi m.: Dn 7,24: *dieci*; תְּרֵי־עֲשַׂר *dodici* Dn 4,26.

עֶשְׂרִין : *venti* Dn 6,2. †

עשׁת : **pe**: pf. עֲשִׁית: c. inf. *pensare a, progettare di* Dn 6,4. †

* עֲתִיד : plur. עֲתִידִין: c. דִּי *pronto a* Dn 3,15. †

* עַתִּיק : עַ׳ יוֹמִין vecchio, lett. antico dei giorni > *vegliardo* Dn 7,9.13.22. †

פ

* פֶּחָה : cs. פַּחַת, plur. det. פַּחֲוָתָא: *governatore* Dn 3,2; Esd 5,3.

פֶּחָר : *vasaio*: חֲסַף דִּי־פֶ׳ argilla Dn 2,41. †

* פַּטִּישׁ : plur. sf. פַּטִּישֵׁיהוֹן (K sic, Q פַּטְּשֵׁיהוֹן): *capo di abbigliamento* non precisato, ? ~ calzoni Dn 3,21. †

פלג : **pe**: pt. pass. f. פְּלִיגָה: *dividere* Dn 2,41. †

פְּלַג : *metà* Dn 7,25. †

* פְּלֻגָּה : plur. sf. פְּלֻגָּתְהוֹן: divisione > *classe* (di sacerdoti) Esd 6,18. †

פלח : **pe**: impf. יִפְלְחוּן; pt. פָּלַח, plur. פָּלְחִין, cs. פָּלְחֵי: *servire*: c. acc. Dn 3,17, c. לְ Dn 3,12.

פָּלְחָן : *servizio* (del tempio) Esd 7,19. †

פֻּם : sf. פֻּמַהּ: *bocca*: del re Dn 4,28, della fossa Dn 6,18.

פַּס : det. פַּסָּא: ~ mano Dn 5,5.24. †

פְּסַנְטֵרִין e פְּסַנְתֵּ׳ : strumento musicale a corde (triangolare) Dn 3,5.

פַּרְזֶל : det. פַּרְזְלָא: *ferro* Dn 2,33.

פרס : **pe**: pf. pass. פְּרִיסַת: *dividere* Dn 5,28. †

פְּרֵס : plur. פַּרְסִין: unità di peso : mezzo siclo o mezza mina; gioco di parole con ➛ פרס dividere cf. comm., Dn 5,25.28. †

פָּרַס : n. pop. e n. terr. *Persiani* e *Persia* Dn 5,28.

* פַּרְסָי : gntl. di פָּרַס, det. פַּרְסָיָא (K פַּרְסָיָא, Q פַּרְסָאָה): n. pop. *Persia* Dn 6,29.

פרק : **pe**: imp. פְּרֻק: *sciogliere, eliminare* Dn 4,24. †

פרשׁ : **pa**: pt. pass. מְפָרַשׁ: *separare*. Interpretazione inc.: sia "pericope per pericope", sia "separando le parole", cioé chiaramente , Esd 4,18. †

פַּרְשֶׁגֶן : *copia* Esd 4,11.23; 5,6. †

פשׁר : **pe**: inf. מִפְשַׁר: *interpretare* Dn 5,16. †

pa: pt. מְפַשַּׁר: *interpretare* Dn 5,12. †

פְּשַׁר : det. פִּשְׁרָא/ה, sf. פִּשְׁרֵא e פִּשְׁרֵהּ, plur. פִּשְׁרִין: *interpretazione* Dn 2,4.

פִּתְגָם : det. פִּתְגָמָא: – 1. *parola* > *risposta* Dn 3,16; Esd 4,17; > – 2. *ordine* Dn 4,14; Esd 6,11.

פתח : **pe**: pf. pass. פְּתִיחוּ; pt. pass. f. plur. פְּתִיחָן: *aprire* Dn 6,11; 7,10. †

* פְּתָי : sf. פְּתָיֵהּ: *larghezza* Dn 3,1; Esd 6,3. †

צ

צבה : **pe**: pf. צְבִית; impf. יִצְבֵּה/א; inf. sf. מִצְבְּיֵהּ; pt. צָבֵא: – 1. c. לְ + inf. *desiderare* Dn 7,19; – 2. ass. *desiderare, volere* Dn 4,14.

צְבוּ : *cosa, qualcosa*: לָא...צְבוּ niente Dn 6,18. †

צבע : **pa**: pt. plur. מְצַבְּעִין: *bagnare* Dn 4,22. †

hitpa: impf. יִצְטַבַּע: *essere bagnato* Dn 4,12.

* **צַד** : *lato*: לְצַד (st. cs.) contro Dn 7,25, מִצַּד intorno a Dn 6,5. †

צְדָא : *vero, certo*: הַצְדָּא: è vero ? Dn 3,14. †

צִדְקָה : *giustizia* (al. carità) Dn 4,24. †

* **צַוָּאר** : sf. צַוְּארָךְ, צַוְּארֵהּ: *collo* Dn 5,7.16.29. †

צלה : **pa**: pt. מְצַלֵּא, plur. מְצַלַּיִן: c. קֳדָם *pregare* Dn 6,11, c. לְ Esd 6,10. †

צלח : **haf**: pf. הַצְלַח; pt. מַצְלַח (< *מְהַצְלַח), plur. מַצְלְחִין: – 1. *far riuscire, far prosperare* Dn 3,30 – 2. *avanzare, prosperare* Dn 6,29; Esd 5,8 6,14. †

צְלֵם : det. צַלְמָא: – 1. *statua* Dn 2,31; – 2. *espressione* Dn 3,19.

* **צְפִיר** : ~ capride > צְפִירֵי עִזִּין *montoni* Esd 6,17. †

* **צִפַּר** : plur. צִפְּרִין, cs. צִפֲּרֵי, det. צִפְּרַיָּא: *uccello* Dn 4,9.

ק

קבל : **pa**: pf. קַבֵּל; impf. תְּקַבְּלוּן, וִיקַבְּלוּן: *ricevere* Dn 2,6.

קֳבֵל : – 1. c. לְ: לָקֳבֵל, sf. לְקָבְלָךְ: a) *davanti* Dn 2,31; b) לָקֳבֵל דְּנָה *per questo fatto, perciò stesso* Esd 4,16; c) c. דִּי + vb. = cg. *conformemente a* Esd 6,13; – 2. כָּל־קֳבֵל (< לָקֳבֵל+כְּ): a) *conformemente* Esd 7,17; b) *pertanto* Dn 2,12; c) *dato che* Dn 2,8; d) *benché* Dn 5,22.

קַדִּישׁ : plur. קַדִּישִׁין, cs. קַדִּישֵׁי: *santo*: dèi Dn 4,5, ~ Israele Dn 7,21 = gli angeli Dn 4,14

קֳדָם : sf. קֳדָמַי, קֳדָמָךְ (K קֳדָמַיִךְ, Q קֳדָמָךְ), קֳדָמוֹהִי, וּקְדָמוֹהִי, קֳדָמֵיהוֹן: – 1. *davanti*: a) davanti a qlc. Dn 2,9; 6,13; b) מִן־קֳדָם da (= da davanti a) Dn 7,8; > c) מִן־קֳדָם venendo da, dalla parte di Dn 2,6; Esd 7,14; – 2. *prima* Dn 7,7.

* **קַדְמָה** : cs. קַדְמַת: *un tempo*: מִן־קַדְמַת e מִקּ׳: una volta, prima Dn 6,11; Esd 5,11. †

* **קַדְמָי** : plur. det. קַדְמָיֵא, f. sg. קַדְמָיְתָא, plur. קַדְמָיָתָא: – 1. *primo* Dn 7,4; > – 2. *precedente* Dn 7,8.24. †

קום : **pe**: pf. קָם, קָמוּ; impf. יְקוּם, יְקוּמוּן e יְקֻמוּן; imp. קוּמִי; pt. קָאֵם, plur. קָאֲמִין (K קָאֲמִין, Q קָיְמִין), det. קָאֲמַיָּא: – 1. *alzarsi* Dn 3,24; – 2. *ergersi, tenersi* Dn 2,31; – 3. *resistere, durare* Dn 2,44; – 4. *elevarsi, apparire* Dn 2,39;

pa: inf. קַיָּמָה: *stabilire, ~ erigere* Dn 6,8. †

haf: pf. הֲקֵים e הֲקִים, הֲקֵימֶת, הֲקֵימְתָּ, הֲקִימוּ, sf. הֲקִימֵהּ; impf. יְקִים e יְהָקֵים, תְּקִים; inf. sf. הֲקָמוּתֵהּ; pt. מְהָקֵים: *erigere, innalzare*: una statua Dn 3,1, regno Dn 2,44, re Dn 2,21, legge Dn 6,9;

af: pf. sf. אֲקִימֵהּ: *erigere, alzare* Dn 3,1. †

hof: pf. הֳקִימַת: *essere alzato, sollevato* Dn 7,4s. †

קטל : **pe**: pf. pass. קְטִילַת; pt. att. קָטֵל; pt. pass. קְטִיל: *uccidere* Dn 5,19.30; 7,11. †

pa: pf. קַטִּל; inf. קַטָּלָה: *uccidere* Dn 2,14; 3,22. †

hitpe: inf. הִתְקְטָלָה; pt. plur. מִתְקַטְּלִין: *essere ucciso* Dn 2,13. †

hitpa: pt. plur. מִתְקַטְּלִין: *essere ucciso* Dn 2,13. †

* **קְטַר** : plur. קִטְרִין, cs. קִטְרֵי: nodo > a) *articolazione* Dn 5,6; b) *problema difficile* Dn 5,12.16. †

קַיִט : *estate* Dn 2,35. †

קְיָם : *legge, ordinanza* Dn 6,8.16. †

קַיָּם : f. קַיָּמָה: ~ *durevole* Dn 4,23; 6,27. †

קַיתְרוֹס : K קִיתְרֹ(ו)ס o קִיתָרֹס o קִיתָרֹס, Q קַתְרֹס: *cetra* Dn 3,5.

קָל : – 1. *voce* Dn 4,28; – 2. *suono* Dn 3,5.

קנה : **pe**: impf. תִּקְנֵא *acquistare* Esd 7,17. †

קצף : **pe**: pf. קְצַף *irritarsi* Dn 2,12. †

קְצַף : *collera* Esd 7,23. †

קצץ : **pa**: imp. קַצִּצוּ: *abbattere*: albero Dn 4,11. †

* קְצָת : – 1. *fine*: לִקְצָת alla fine di Dn 4,26.31; – 2. *parte*: מִן־קְצָת una parte di Dn 2,42. †

קרא : **pe**: pf. pass. קְרִי; impf. יִקְרֵה, אֶקְרֵא, יִקְרוֹן; inf. מִקְרָא; pt. קָרֵא; – 1. *gridare* Dn 3,4; – 2. *leggere* Dn 5,7, pass. Esd 4,18;

hitpe: impf. יִתְקְרֵי: *essere chiamato* Dn 5,12. †

קרב : **pe**: pf. קְרֵב, קִרְבֵת, קְרִבוּ; inf. sf. מִקְרְבֵהּ: *avvicinarsi*: ass. Dn 3,8, c. לְ: Dn 3,26, c. עַל Dn 7,16;

pa: impf. תְּקָרֵב: *portare, offrire* Esd 7,17. †

haf: pf. הַקְרִבוּ, sf. הַקְרְבוּהִי; pt. plur. מְהַקְרְבִין: – 1. *portare* Dn 7,13; – 2. *offrire* Esd 6,10.17. †

קְרָב : *guerra* Dn 7,21. †

קִרְיָה : det. קִרְיְתָא: *città* Esd 4,12.

קֶרֶן : det. קַרְנָא, plur. det. קַרְנַיָּא: – 1. *corno* Dn 7,7; > – 2. strumento musicale: *corno* Dn 3,5.

* קְרַץ : plur. sf. קַרְצֵיהוֹן, קַרְצוֹהִי: *pezzo*: c. אכל: accusare, calunniare Dn 3,8; 6,25. †

קְשֹׁט : *verità* Dn 4,34, מִן־קְשֹׁט דִּי = in verità Dn 2,47. †

ר

רֵאשׁ : det. רֵאשָׁה, sf. רֵאשִׁי, רֵאשֵׁהּ, רֵאשְׁהוֹן, plur. רֵאשִׁין, sf. רָאשֵׁיהֹם: – 1. *testa* Dn 2,32; – 2. *inizio* Dn 7,1.

רַב : det. רַבָּא, f. רַבְּתָא, plur. רַבְרְבִין, f. רַבְרְבָן, det. רַבְרְבָתָא: – 1. *grande* Dn 2,31; Esd 4,10; – 2. *insolente* Dn 7,8; – 2. sost. *capo* Dn 2,14.

רבה : **pe**: pf. רְבָה, רְבָת: *diventare grande, crescere* Dn 4,8;

pa: pf. רַבִּי: *conferire un alto rango* Dn 2,48. †

* **רִבּוֹ** : plur. K רִבְּוָן, Q רִבְבָן *miriade* Dn 7,10. †

רְבוּ : det. רְבוּתָא, sf. רְבוּתָךְ: *grandezza* Dn 4,19.

* **רְבִיעָי** : m. det. רְבִיעָיָא K, Q רְבִיעָאָה, f. רְבִיעָיָה K, det. רְבִיעָיְתָא: *quarto* Dn 2,40.

* **רַבְרְבָנִין** : sf. רַבְרְבָנַי, רַבְרְבָנוֹהִי: *i grandi* (i dignitari) Dn 4,33.

רגז : **haf**: pf. הַרְגִּזוּ: *irritare, far arrabbiare* Esd 5,12. †

רְגַז : *collera* Dn 3,13. †

* **רְגַל**, * **רְגֵל** : du. רַגְלַיִן, det. רַגְלַיָּא, sf. רַגְלוֹהִי, רַגְלַיהּ (K רַגְלַיָה o רַגְלֵיהּ o רַגְלַיִהּ, Q רַגְלַהּ): *piede* Dn 2,33.

רגשׁ : **haf**: pf. הַרְגִּשׁוּ: *arrivare in massa, precipitarsi* : ass. Dn 6,12, c. עַל Dn 6,7.16. †

* **רֵו** : sf. רֵוֵהּ: *aspetto* Dn 2,31; 3,25. †

רוּחַ : det. רוּחָא, sf. רוּחִי, רוּחֵהּ, plur. cs. רוּחֵי: – 1. *vento* Dn 2,35; – 2. *spirito*: dell'u. Dn 5,20, degli dèi Dn 4,5.

רום : **pe**: pf. רִם: *innalzarsi* Dn 5,20. †

pol: pt. מְרוֹמֵם: *esaltare, celebrare* Dn 4,34. †

hitpol: pf. הִתְרוֹמַמְתָּ: *innalzarsi* Dn 5,23. †

haf: pt. מָרִים: *innalzare* (in dignità); Dn 5,19. †

* **רוּם** : sf. רוּמֵהּ: *altezza* Dn 3,1.

רָז : det. רָזָא/ה, plur. רָזִין, det. רָזַיָּא: *mistero* Dn 2,18.

רְחוּם : n. pr. m.

* **רַחִיק** : plur. רַחִיקִין: *lontano* Esd 6,6. †

רַחֲמִין : *misericordia* Dn 2,18. †

רחץ : **hitpe**: pf. הִתְרְחִצוּ: c. עַל *aver fiducia in* Dn 3,28. †

* **רֵיחַ** : cs. רֵיחַ *odore* Dn 3,27. †

רמה : **pe**: pf. רְמוֹ, רְמֵינָה; inf. מִרְמֵא; pf. pass. רְמִיו: – 1. *gettare* Dn 3,24; – 2. pass. *essere posto* Dn 7,9; – 3. *imporre*: una tassa Esd 7,24;

hitpe: impf. יִתְרְמֵא, תִּתְרְמוֹן: *essere gettato* Dn 3,6.

* רְעוּ : cs. רְעוּת: *volontà* Esd 5,17; 7,18. †

* רַעְיוֹן : plur. cs. רַעְיוֹנֵי, sf. רַעְיוֹנַי/נָךְ, plur. sf. רַעְיֹנֹהִי: *pensiero, riflessione* Dn 2,30.

רַעֲנַן : *fiorente* Dn 4,1. †

רעע : **pe**: impf. תֵּרֹעַ *frantumare* Dn 2,40. †

pa: pt. מְרָעַע: *frantumare* Dn 2,40. †

רפס : **pe**: pt. f. רָֽפְסָה: *schiacciare, calpestare* Dn 7,7.19. †

רשם : **pe**: pf. רְשַׁם, רְשַׁמְתָּ; impf. תִּרְשֻׁם, pf. pass. רְשִׁים: *scrivere*, al. firmare Dn 6,9.

שׂ

* שָׂב : plur. cs. שָׂבֵי, det. שָׂבַיָּא: *gli anziani* Esd 5,5.

שַׂבְּכָא : specie di strumento musicale a corda, tradiz. *sambuca* (*arpicordi / lira) Dn 3,7.10.15. †

שׂגא : **pe**: impf. יִשְׂגֵּא: *diventare grande, essere grande* Dn 3,31; 6,26; Esd 4,22. †

שַׂגִּיא : plur. f. שַׂגִּיאָן: – 1. *grande* Dn 4,7; – 2. avv. *molto* Esd 5,11; Dn 2,12.

* שָׂהֲדוּ : det. שָׂהֲדוּתָא: *testimonianza* Gn 31,47. †

שְׂטַר : *lato* Dn 7,5. †

שׂים : **pe**: pf. שָׂם־, שָׂמְתָּ, שָׂמְתְּ, שָׂ/שַׂמְתְּ, sf. שָׂמֵהּ; imp. שִׂימוּ; pf. pass. שִׂים, שֻׂמַת: – 1. *porre* Dn 6,18; – 2. *preporre, nominare,* c. 2 acc. Esd 5,14; – 3. *imporre, dare* : un nome Dn 5,12; – 4. c. טְעֵם: a) *dare un ordine* Esd 4,21; b) c. עַל *preoccuparsi di* Dn 3,12; c) c. בָּל *pensare a* Dn 6,15;

hitpe: impf. יִתְּשָׂם, יִתְּשָׂמוּן; pt. מִתְּשָׂם: – 1. *essere posto* Esd 5,8; – 2. c. טְעֵם (ordine) *essere dato* Esd 4,21; – 3. *essere fatto, diventare* Dn 2,5. †

שׂכל : **hitpa**: pt. מִשְׂתַּכַּל: *considerare* Dn 7,8. †

שָׂכְלְתָנוּ : *perspicacia* Dn 5,11s.14. †

שׂנא : **pe**: pt. plur. sf. שָׂנְאָךְ (K שָׂנְאַיִךְ, Q שָׂנְאָךְ): *odiare* > pt. *nemico* Dn 4,16. †

שְׂעַר : sf. שַׂעְרֵהּ: *capigliatura* Dn 3,27; 4,30; 7,9. †

שׁ

שׁאל : **pe**: pf. שְׁאֵל, שְׁאֵלְנָא; impf. sf. יִשְׁאֲלֶנְכוֹן; pt. שָׁאֵל: *domandare*: c. acc. cosa Dn 2,11, c. 2 acc. domandare qlcs. a qlc. Esd 7,21, c. לְ pers. Esd 5,9.

* **שְׁאֵלָה** : det. שְׁאֵלְתָא: *affare, questione* Dn 4,14. †

שְׁאַלְתִּיאֵל : n. pr. m.

* **שְׁאָר** : det. שְׁאָרָא: *resto* Dn 7,7.

שׁבח : **pa**: pf. שַׁבַּחְתְּ, שַׁבְּחֵת, שַׁבַּחוּ; pt. מְשַׁבַּח: *lodare, celebrare* Dn 2,23.

* **שְׁבַט** : plur. cs. שִׁבְטֵי: *tribù* Esd 6,17. †

* **שְׁבִיב** : det. שְׁבִיבָא, plur. שְׁבִיבִין: *fiamma* Dn 3,22; 7,9. †

* **שְׁבַע** : f. שִׁבְעָה, cs. שִׁבְעַת: *sette* Dn 4,13.

שׁבק : **pe**: imp. שְׁבֻקוּ; inf. מִשְׁבַּק: *lasciare* Dn 4,12; Esd 6,7;

hitpe: impf. תִּשְׁתְּבִק: *essere lasciato* Dn 2,44. †

שׁבשׁ : **hitpa**: pt. plur. מִשְׁתַּבְּשִׁין: *essere sconvolto* Dn 5,9. †

* **שֵׁגַל** : plur. sf. שֵׁגְלָתָךְ, שֵׁגְלָתֵהּ: *concubina* Dn 5,2s. 23. †

שׁדר : **hitpa**: pt. מִשְׁתַּדַּר: *sforzarsi di* Dn 6,15. †

שַׁדְרַךְ : n. pr. m.

שׁוה : **pe**: pf. pass. שַׁוִּי (K שְׁוִי o שֱׁוִי, Q שַׁוִּיו = pa.: rendere simile): c. עִם *rassomigliare a* Dn 5,21. †

hitpa: impf. יִשְׁתַּוֵּה: *essere mutato, cambiato in* Dn 3,29. †

* **שׁוּר** : plur. det. שׁוּרַיָּ (Q שׁוּרַיָּא): *muro, mura* Esd 4,12s.16. †

* **שׁוּשַׁנְכָי** : plur. det. שׁוּשַׁנְכָיֵא: abitante di Susa.

שׁחת : **pe**: pt. pass. f. שְׁחִיתָה: – 1. *falso, fallace* Dn 2,9; > – 2. pt. sostantivato: *colpa* Dn 6,5. †

שׁיזב : šafel del vb. *ezēb < ʿezēb cf. ebr. עזב: pf. שֵׁיזִ(י)ב; impf. יְשֵׁיזִב, sf. יְשֵׁיזְבִנָּךְ, יְשֵׁיזְבִנְכוֹן; inf. sf. שֵׁיזָבוּתָךְ, שֵׁיזָבוּתַנָא; pt. מְשֵׁיזִב: *salvare, liberare* Dn 3,17.

שׁיציא : šafel di vb. w/yṣʾ, cf. ebr. יצא: pf. שֵׁיצִיא: *terminare* Esd 6,15. †

שׁכח : **hitpe**: pf. הִשְׁתְּכַח, הִשְׁתְּכַחַת, הִשְׁתְּכַחַתְּ: *essere trovato* Dn 5,27, c. בְּ Dn 5,11, c. לְ Dn 2,35, c. עַל Dn 6,5;

haf: pf. הַשְׁכַּחַת (3a pers. f.), הַשְׁכַּחוּ, הַשְׁכַּחְנָה/א; impf. תְּהַשְׁכַּח, נְהַשְׁכַּח; inf. הַשְׁכָּחָה: *trovare*: c. acc. Dn 2,25, c. acc. cosa + לְ pers. Dn 6,5, c. דִּי Esd 4,15.

שׁכלל : → כלל.

שׁכן : **pe**: impf. יִשְׁכְּנָן: *abitare* Dn 4,18. †

pa: pf. שַׁכֵּן: *far abitare* Esd 6,12. †

שְׁלֵה : *tranquillo* Dn 4,1. †

שָׁלָה : Dn 3,29, txt. inc., tradiz. = שָׁלוּ > ~ *in modo leggero* ➛ comm. e BHS. †

שָׁלוּ : plur. sf. שָׁלְוָתָךְ: *negligenza* Dn 6,5; Esd 4,22; 6,9. †

שְׁלֵוָה : sf. שְׁלֵוְתָךְ: *tranquillità, felicità* Dn 4,24. †

שׁלח : **pe**: pf. שְׁלַח, שְׁלַחוּ, שְׁלַחְתּוּן, שְׁלַחְנָא; impf. יִשְׁלַח; pf. pass. שְׁלִיחַ: *inviare*: ass. (sott. un ordine) Esd 6,13, c. acc. cosa Esd 4,11; c. יַד stendere la mano Esd 6,12. †

שׁלט : **pe**: pf. שְׁלֵט, שְׁלִטוּ; impf. יִ/תִשְׁלַט: – 1. *dominare*: ass. Dn 5,7, c. בְּ Dn 2,39; – 2. c. בְּ *aver potere su* Dn 3,27; – 3. c. בְּ *impadronirsi* Dn 6,25;

haf: pf. sf. הַשְׁלְטָךְ/טֵהּ: *dare potere / autorità* (su): c. בְּ Dn 2,38, c. עַל Dn 2,48. †

* **שִׁלְטֹן** : plur. cs. שִׁלְטֹנֵי: *governatore* Dn 3,2s. †

שָׁלְטָן : det. שָׁלְטָנָא, sf. שָׁלְטָנָךְ, שָׁלְטָנְהוֹן, plur. det. שָׁלְטָנַיָּא: *dominio, sovranità* Dn 3,33; 7,27.

שַׁלִּיט : det. שַׁלִּיטָא, plur. שַׁלִּיטִ(י)ן: – 1. *potente* Esd 4,20; – 2. *dominatore, padrone* Dn 4,14; – 3. c. לְ + inf. *è permesso di* Esd 7,24.

שׁלם : **pe**: pf. pass. שְׁלִם: *essere terminato* Esd 5,16. †

haf: pf. sf. הַשְׁלְמַהּ; imp. הַשְׁלֵם: – 1. c. acc. *mettere fine a* (al. pagare, ➛ comm.) Dn 5,26; – 2. *affidare, deporre* (qlcs. totalmente) Esd 7,19. †

שְׁלָם : det. שְׁלָמָא, sf. שְׁלָמְכוֹן: *pace, felicità* (nelle formule di cortesia) Dn 3,31; Esd 4,17.

* **שֻׁם** : sf. שְׁמֵהּ, plur. cs. שְׁמָהָת, sf. שְׁמָהָתְהֹם: *nome* Dn 2,26.

שׁמד : **haf**: inf. הַשְׁמָדָה: *distruggere* Dn 7,26. †

* **שְׁמַיִן** : det. שְׁמַיָּא: *cielo*: עוֹף שׁ' Dn 2,38, עֲנָנֵי שׁ' Dn 7,13, אֱלָהּ שׁ' Esd 5,11.

שׁמם : **itpo**: pf. אֶשְׁתּוֹמַם: *essere terrorizzato* Dn 4,16. †

שׁמע : **pe**: pf. שְׁמַע, שִׁמְעֵת; impf. יִשְׁמַע, תִּשְׁמְעוּן; pt. plur. שָׁמְעִין: *sentire, ascoltare*: ass. Dn 5,23, c. acc. cosa Dn 3,5, c. דִּי Dn 5,14;

hitpa: impf. יִשְׁתַּמְּעוּן: *obbedire* Dn 7,27. †

שָׁמְרַיִן : n. l. e n. terr. *Samaria*.

שׁמשׁ : **pa**: impf. sf. יְשַׁמְּשׁוּנֵּהּ: *servire* (qlc.) Dn 7,10. †

* **שְׁמַשׁ**, * **שֶׁמֶשׁ** : det. שִׁמְשָׁא: *sole* Dn 6,15. †

שִׁמְשַׁי : n. pr. m.

* **שֵׁן** : du. שִׁנַּיִן, sf. שִׁנֵּיה (K שִׁנַּיֵּהּ, Q שִׁנַּהּ): *dente* Dn 7,5. 7.19. †

שׁנה : **pe**: pf. שְׁנוֹ, sf. שְׁנוֹהִי; impf. יִ/תִשְׁנֵא; pt. f. שָׁנְיָה/א, plur. m. שָׁנַיִן, f. שָׁנְיָן: – 1. *cambiare, essere modificarto*: viso Dn 5,6, vestiti Dn 3,27; – 2. *essere diverso* Dn 7,3;

pa: pf. שַׁנִּיו; impf. יְשַׁנּוֹן; pt. pass. f. מְשַׁנְּיָה: – 1. *cambiare* (modificare) Dn 4,13; – 2. *essere diverso* Dn 7,7; – 3. ~ *trasgredire* Dn 3,28. †

itpa: pf. 3a pers. m. plur. אֶשְׁתַּנִּיו (così K o אֶשְׁתַּנּוֹ, Q אֶשְׁתַּנִּי); impf. יִשְׁתַּנֵּא, יִשְׁתַּנּוֹן; iuss. יִשְׁתַּנּוֹ: *cambiare, modificarsi*: tempo Dn 2,9, colore Dn 5,10;

haf: impf. יְהַשְׁנֵא; inf. הַשְׁנָיָא; pt. מְהַשְׁנֵא: – 1. *cambiare, modificare* Dn 2,21; – 2. ~ *trasgredire* Esd 6,11.

I * שְׁנָה : cs. שְׁנַת, plur. שְׁנִין: *anno* Dn 6,1, שְׁנִין שַׂגִּיאָן, tempo fa / molti anni or sono Esd 5,11.

II * שְׁנָה : sf. שִׁנְתֵּהּ: *sogno* Dn 6,19. †

שָׁעָה : det. שַׁעֲתָא/ה: *istante*: בַּהּ־שַׁעֲתָא in quel medesimo istante Dn 3,6.

שׁפט : **pe**: pt. plur. שָׁפְטִין: *giudice* Esd 7,25. †

שַׁפִּיר : *bello* Dn 4,9.18. †

שׁפל : **haf**: pf. הַשְׁפֵּלְתְּ; impf. יְהַשְׁפִּל; inf. הַשְׁפָּלָה; pt. מַשְׁפִּיל (< *מְהַשְׁפִּיל): *abbassare, umiliare* Dn 4,34.

שְׁפַל : *basso, umile*: שְׁפַל אֲנָשִׁים il più umile degli uomini Dn 4,14. †

שׁפר : **pe**: pf. שְׁפַר: *essere buono* (per qlc.), *piacere a*: c. עַל Dn 4,24, c. קֳדָם + לְ + inf. Dn 3,32, c. קֳדָם + וְ + pf. Dn 6,2.

* שְׁפַרְפָּר : det. שְׁפַרְפָּרָא: *alba* Dn 6,20. †

* שָׁק : sf. שָׁקוֹהִי: *gamba* Dn 2,33. †

שׁרה : **pe**: inf. מִשְׁרֵא; pt. pass. שְׁרֵה, plur. שְׁרַיִן: – 1. *sciogliere* Dn 3,25; – 2. *risolvere*: un problema Dn 5,16; – 3. *abitare* Dn 2,22;

pa: pf. שָׁרִיו; pt. מְשָׁרֵא: – 1. *risolvere*: un problema Dn 5,12 (txt.! ➛ BHS); – 2. *cominciare* Esd 5,2. †

hitpa: pt. plur. מִשְׁתָּרַיִן: *essere sciolto, ~ essere disarticolato* Dn 5,6. †

* שֹׁרֶשׁ o * שְׁרֵשׁ o * שְׁרַשׁ : plur. sf. שָׁרְשׁוֹהִי: *radice* Dn 4,20.23. †

שְׁרֹשׁוּ : (K שְׁרֹשׁוּ, Q שְׁרֹשִׁי) lett. sradicamento > *bando / esilio* Esd 7,26. †

שֵׁשְׁבַּצַּר : n. pr. m.

שֵׁת , שִׁת: *sei* Dn 3,1; Esd 6,15; ➛ anche שִׁתִּין. †

שׁתה : **pe**: pf. 3a pers. plur. אִשְׁתִּיו (c. א! ➛ gramm.); impf. יִשְׁתּוֹן; pt. שָׁתֵה, plur. שָׁתַיִן: *bere* Dn 5,1.

שִׁתִּין : *sessanta* Dn 3,1; 6,1; Esd 6,3. †

שְׁתַר בּוֹזְנַי : n. pr. m.

ת

תבר : **pe**: pt. pass. f. תְּבִירָה: *fragile* Dn 2,42. †

* **תְּדִיר** : det. תְּדִירָא: *durata* Dn 6,17.21. †

תוב : **pe**: impf. יְתוּב: *tornare* Dn 4,31.33;

haf: pf. הֲתִיב, sf. הֲתִיבוּנָא; impf. יְהָתִיבוּן e יְתִיבוּן; inf. sf. הֲתָבוּתָךְ: – 1. *riportare* Esd 5,5; – 2. restituire: la parola = *rispondere* Dn 2,14.

תוה : **pe**: pf. תְּוַהּ: *essere stupefatto* Dn 3,24. †

* **תּוֹר** : plur. תּוֹרִין: *bue, toro* Dn 4,22.

תְּחוֹת , *תְּחֹת : *sotto* Dn 4,9, מִן־תְּ׳ Dn 4,11.

תְּלַג : *neve* Dn 7,9. †

* **תְּלִיתָי** : det. תְּלִיתָאָ (K תְּלִיתָיָא, Q תְּלִיתָאָה): *terzo* Dn 2,39. †

תְּלָת : f. תְּלָתָה, sf. תְּלָתְהוֹן: *tre* Dn 3,24; יוֹם תְּלָתָה il terzo giorno Esd 6,15; ➛ anche תְּלָתִין.

תַּלְתָּא, תַּלְתִּי : *terzo*: grado di autorità o (tradiz.) "triumviro" Dn 5,7.16.29. †

תְּלָתִין : *trenta* Dn 6,8.13. †

* **תְּמַהּ** : plur. תִּמְהִין, det. תִּמְהַיָּא, sf. תִּמְהוֹהִי: *miracolo* Dn 3,32s; 6,28. †

תַּמָּה : *là* Esd 5,17; מִן־תַּ׳ di là Esd 6,6.

* **תִּנְיָן** : f. תִּנְיָנָה: *secondo* Dn 7,5. †

תִּנְיָנוּת : *seconda volta* Dn 2,7. †

* **תִּפְתָּי** : plur. det. תִּפְתָּיֵא K (Q תִּפְתָּאֵי): titolo di magistrato a cui spetta una giurisdizione ~ giurista Dn 3,2s. †

* **תַּקִּיף** : f. תַּקִּיפָא/ה, plur. m. תַּקִּיפִין: – 1. *duro* Dn 2,40; – 2. *potente* Dn 3,33; 7,7.

תקל : **pe**: pf. pass. תְּקִילְתָּה: *pesare* Dn 5,27. †

תְּקֵל : unità di peso, *siclo*; gioco di parole con il pt. pass. *תְּקִיל "pesato" Dn 5,25.27. †

תקן : **hof**: pf. הָתְקְנַת, הָתְקְנֵת: *essere stabilito* Dn 4,33. †

תקף : **pe**: pf. תְּקֵף, תְּקֵפַת, 2a pers. m. תְּקֵפְתְּ: – 1. *diventare forte* Dn 4,8.17; > – 2. *indurirsi*: רוּחַ Dn 5,20;

pa: inf. תַּקָּפָה: *sancire / pubblicare* Dn 6,8. †

* **תְּקֹף** : det. תָּקְפָּא: *forza* Dn 2,37. †

* **תְּקָף** : cs. תְּקָף (BHS, al. תְּקֹף < תְּקַף) *forza* Dn 4,27. †

תַּרְתֵּין, תְּרֵין : *due* Dn 6,1, תְּרֵי־עֲשַׂר *dodici* Esd 6,17.

* **תְּרַע** : cs. תְּרַע: – 1. *porta, apertura* Dn 3,26; – 2. תְּ׳ מַלְכָּא lett. porta del re = *la corte reale* Dn 2,49.†

* **תָּרָע** : plur. det. תָּרָעַיָּא: *portiere* Esd 7,24. †

תַּתְּנַי : n. pr. m.

INDICE·

Introduzione all'edizione francese 7

Introduzione all'edizione italiana 8

Prefazione all'edizione italiana 9

Appunti di lessicografia ebraica 11

Lista dei segni e delle abbreviazioni 13

I libri biblici 19

L'alfabeto ebraico 20

Sezione ebraica 21

Sezione aramaica 459

Indice 497